00079972

BOMBAY BRANCH
OF THE
ROYAL ASIATIC SOCIETY.
TOWN HALL, BOMBAY.

Digitized with financial assistance from the
Government of Maharashtra
on 26 June, 2018

00079972

procella quaedam nauem portui iam [illegible]
tum reiicit, ita meum animum illi[illegible]
nyſii Halicarnaſſenſis Archaeologiam, [illegible]
Plutarchi quoque vitas recenſendas con[illegible]
emaculandis totam hyemem ſuperiorem [illegible]
factum eſt, vt Apparatus huius critici parti hu[illegible]
quam nunc ad te, Augere ornatiſſime, mitto [illegible]
prorſus nullam mihi licuerit impendere, neque [illegible]
excudentes regere, neque folia a prelo madida p[illegible]
ſtrare. Totum hoc negotium et operarum ipſaru[illegible]
dei, et Hesleri mei vigilantiae committendum era[illegible]
quod hoc fidentius videbar poſſe facere, quod hoc v[illegible]
lumen mearum ad Dem. annotationum nihil tene[illegible]
ſed meras Wolfianas atque Taylorianas, quas ex exem[illegible]
plis dudum excuſis recudi, videbantur facile [illegible]
eſſe, neque interpolatione [illegible] admodum indigere. Pr[illegible]
gatis his aliquot [illegible], quae nunc [illegible],
[illegible] meae tandem ad Dem. animaduerſiones excu
dantur, quas tu, mi Augere, [illegible] quod te probe me
miniſſe velim, non reperies diuturnitate meditationis, [illegible]
crebri[illegible] retractationum maturatas, non [illegible]
tiuaque lectione [illegible] ſignatasque, non [illegible]
quiſitionibus in dialectos et in ius Atticum, [illegible]
non prodigalitate rationum exaggeratas, non [illegible]
tionibus grammaticis raris et exquiſitis illuminatas, [illegible]
que non ſimiles, vt nihil [illegible] vtar, neque [illegible]
nis, neque Valckenarianis, quorum inexhauſtae copiae
nos ieiunos macrosque homunculos ad [illegible] perce[illegible]
lunt, rubore perfundunt, vertigine paene dixerim af
ficiunt. Breues enim vero illae [illegible]
culae, preſſae, ſtrictae, Laconica verborum parſimonia
ſtrigoſitatem corpuſculi mei referentes, raptim vetuſtis
e ſchedis, dudum ſepoſitis, corraſae, [illegible], aliae, vt
vulneribus oratoris coniecturas veluti fomenta quae
dam ſalutaria imponant; aliae, vt ſententi[illegible] euele
ent; aliae, vt lectiones librorum Dem. [illegible]
rum, quos vſurpare mihi licuit, prodant; aliae, [illegible]

* 3 Dem.

79972

[illegible] bus recitatos indicent, lectiones eo[illegible] [illegible] garibus comparent, atque interpre[illegible] [illegible] vetuſti auctores locis demoſthenicis a ſe [illegible] erunt, in medio proponant; aliae denique, [illegible] oratorium demonſtrent, non illud, quod [illegible] toris locis ſimus reperturi, ſed quod veteres il[illegible], Ariſtides et Hermogenes cum ſcholiaſtis ſibi [illegible] reperiſſe. Non exartuabo, non excarnificabo [illegible] ſthenem, vt Frangius olim Tullium. Abhorret ani[illegible] ab hoc genere moleſtiae et miſeriae putidaeque et [illegible] mbraticis magiſtellis relinquendae diligentiae, quam [illegible] fuerunt qui me poſcerent, ego tamen cenſeo, [illegible] cum vſum ſi vſquam habet, priuatis ſcholis adhiben[illegible] dam, lectorisque cuiusque priuato ſenſui reſeruan[illegible] eſſe. Defungar itaque hac rhetoricae parte praeuni[illegible], non vt rhetoricus, ſed vt philologus, ſeu vt ſ[illegible] pator antiquitatis. Non meis verbis, ſed Syriani, ſed S[illegible], ſed Marcellini [illegible] ad Hermogenem commentariis, [illegible] primo editos, [illegible] dans, quod mireris, ad hoc [illegible] fuit, quum [illegible] qui Victorinum ad Tullii rhetorica [illegible] vellent; et Hermogenem illi interpretes, aliis multis [illegible] quae nobis hodie nugae videntur, ſuo tempore [illegible] fuerunt [illegible] et vel neceſſariis, [illegible] ſcitu vel nobis hodienum dignissimis, quas abditas in angulo tam diu [illegible], indignum pudendumque ſit. Aliud nihil inde ſi diſcas, hoc vnum [illegible] diſcas, quod ſummi eſt, veteres oratores cum iudicio et cum ſenſu legere eius, quod in [illegible] mobile, excalidum, forte, validis lacertis intortum ſit, et cur quodque ſit. Haec hactenus, quae te, mi Auge[illegible], ne neſcires, qui operam meam demoſthenicam abſolutam et in lucem editam videre geſtis, antequam ad edendum tuum accedas, hoc loco ad te, quo vnaque reliquos, quotquot erunt, lectores praefando [illegible], quo vobis con[illegible], quid ego praeſtandum recipiam, quid vos a me par ſit exſpectare. Apparatus huius critici volumen ſecundum

dum tenebunt Wolfianorum atque [illegible]
qua, quae primum hoc volumen acip[illegible]
vna cum meis ad oratorem annotation[illegible]
parti ipſemet inuigilabo, curamque e[illegible]
typographicis eliminandae non alienis ocul[illegible]
ſed meis mandabo, quamquam otii mei pa[illegible]
minimam Dionyſianae Archaeologiae volumen [illegible]
et Plutarchearum vitarum ſecundum ad ſe[illegible]pien[illegible]
hac item aeſtate excudentur. Succedent annota[illegible]
bus ad Dem. meis indices complures, quorum princ[illegible]
erit index graecitatis demoſthenicae. Implebunt hi te[illegible]
tium volumen Apparatus, niſi coniectura in numer[illegible]
voluminum definiendo errat, in quo non labi pove-
dum eſt. Variantium lectionum congeſſi quidem eno[illegible]
mem aceruum, verum tam ſunt pleraeque futiles, et
typis indignae, meraeque librariorum halucinationes, ſiue
[illegible] criticorum, quas [illegible], vt prorſus ſupprimen-
dae atque excludendae videantur. Cum operae charta-
rumque compendio, nunc niſi paucae, lectu et penſ-
tatu dignae, proferendae. Vt Demoſthenem ſi tota men-
te totoque animo vacare [illegible] lationes, [illegible]
[illegible] ſors mea [illegible], [illegible] nullus [illegible]
[illegible] eſſe opus [illegible], quam hoc eſt. [illegible]
Caeterum, quia ſaepe numero non [illegible]
mus, ſed in poteſtate fatorum, quae volentes ducunt,
nolentes trahunt, ſaepe [illegible] inconſulte et ini-
qua, (me quidem cum [illegible] [illegible]
non natura ignauum, ſed cupidum [illegible], opera-
que poſcentem [illegible] [illegible]
edendi graecos auctores [illegible] [illegible]
que arceſſiueram, ſub veſperam demum, [illegible]
ma, in vineam [illegible], [illegible] agendi [illegible]
[illegible] ergo vos [illegible] in [illegible] [illegible]
me, et quotquot eſtis [illegible] huius meae [illegible]
feſtinationi et trepidationi [illegible] multa cruda, et ſaepe
cocta, a me extorquenti, [illegible] voluntatis meae, [illegible] conſentientis, memores,
probat[illegible]

[illegible] ant in ſcriptis meis, cum congratulationisque ſine malignitate vtamini, lapſus [illegible] humanosque decet, cum venia, diſſi[illegible]que ſilentio transmittatis; aut ſicubi ne[illegible] ideatur, molli et benigna reprehenſione no[illegible]que iis modis me accipiatis, quibus ego ſoleo [illegible]n, Taylorum, Stephanum, Portum, (hominem [illegible]o paene indignum,) item Bryanum, Solanum, alios [illegible]ere; quos paſſim locorum turpiſſime ruentes cer[illegible] conniveo, errores eorum diſſimulo, nullos video, [illegible]t ſi tamen caſtigandi ſunt, nominibus parco, eaque [illegible]ticeo, bene ſciens, volensque, neque lectorum diffi[illegible] ingenio, ſed eorum cuiusque perſpicacitati atque conſcientiae ea notanda permittens, quae non ideo cenſendus ſum ignoraſſe, quia notare viſum mihi non fuit, dedecus humanae naturae habenti, ſi quis in inveſtigandis aliorum lapſibus, atque in ſcenam producendis oſtentandisque et veluti circumferendis avidum cupidumque ſe monſtret, eoque animum denudet puſillum, degenerem, invidum, ignavum, malis alienis illaetantem, conſcium denique ſibi, praeclari ab ipſo ſemet exſiſtere nil aut parum poſſe, neque ſe eminere, niſi per ruinas aliorum. Recordamini quaeſo, (et aequa poſtulo) qui vobis ſit futurus animus, quae fortuna, ſi loco meo ſitis, tam diſtracti, tam obruti et paene contriti multitudine atque diverſitate rerum ſimul agendarum. Tu vero, Augere, V. C. ſignificationem hanc meae erga te voluntatis publico in loco propoſitam, quin ſis benevolus atque [illegible] accepturus, nullus dubito. Faxit deus, vt [illegible] tuum Demoſthenem quamprimum edas, [illegible] et ita [illegible] vt non modo Turellum pone te reliquiſſe, ſed etiam gentiles tuos ſtudio eloquentiae graecae, hoc eſt verae, ſimplicis, naturae conſentientis, fortis, excelſae, maſculae, accendiſſe, exemplis, quae eius nobiliſſimis atque [illegible] inſtruxiſſe videaris. Scripſi Lipſiae d. 24. Aprilis 1774.

[illegible]

VINCENTII OBSPOEI
IN ORATIONES DEMOSTHENIS CASTIGATIONES.

Principio in Olynthiacis et Philippicis non ita multa diſcrepare comperi. Nam quae ipſe Aldus adiectis aſteriſcis annotauit, diuerſitatem lectionum indicans, ea cum noſtri exemplaris lectione fere conſentiunt. Quarum ergo orationum diuerſitas iam ante ab Aldo demonſtrata eſt, eam minime annotare viſum eſt: ne in re ante acta ſuperuacue occupati, lectoribus pro theſauro carbones offeramus. Nam multum operae et ſtudii in re prius facta ponere, et ſuperuacuum habetur, et ſtolidum. Caeterum quae nos animaduertimus, ea fere ſunt.

Primum in argumento Libanii primae Olynthiacae, vbi Aldus habet p. 7. 11. ἐκπολιορκήσας ὁ Φίλιππος ἀθηναίοις παρέδωκεν; legendum eſt, Olynthiis. Nam Potidaeam, quae ſub initium ad Athenienſium ditionem pertinebat, Philippus expugnatam

Olynthiis ſociis ſuis conceſſerat: vt ex argumento liquet.

17. *συνετέθητο γὰρ καὶ κοινῇ*, etc. noſtrum habebat, *συνετέθειντο*, pacti erant: haud dubie rectius.

26. *ἀσφάλειαν τῶν ἀθηναίων εἶναι*: noſtrum legebat, *ἀσφάλειαν εἶναι τῶν ἀθηναίων*: permutatis nonnihil verbis. Sed hunc locum non eram aſſcripturus, niſi ſemel lectorem monere in animo eſſet, me data opera ab eiusmodi annotandis abſtinuiſſe, quod infiniti propemodum ſe obtulerint: cum non ita magni referat, quo ordine verba ſint diſpoſita, modo lectio conſentiat: tametſi alia ſit alia concinnior et modulatior. Veluti rurſus p. 8. 14. *ἵνα δὲ μὴ δοκῶσιν οἱ πένητες τῷ ἀναλώματι λυπεῖσθαι*; noſtrum habebat, *λυπεῖσθαι τῷ ἀναλώματι*: quod certe ſonat ſuauius, et cadit numeroſius.

8. 17. vbi Aldus legit, *προῆλθε δὲ εἰς τοσοῦτον, ὥστε οὐκ εἰς τοῦτο μόνον ἐλάμβανον*: noſtrum ſic habebat, *προῆλθε δὲ εἰς τοῦτο, ὥστε οὐκ εἰς τόπους μόνον*. Eo vero haec peruaſit licentia, vt non pro locis ſolum conducendis ſumerent, etc.

27. *διὸ καὶ δημοσθένης εὐλαβῶς*, noſtrum *διὰ τοῦτο καὶ δημοσθένης*, etc.

vlt. vbi Aldus ſic habet, *καὶ ὑπερωτήσας ἑαυτὸν ὅτι σὺ γράφεις ταῦτα εἶναι στρατιωτικά; ἐπιφέρει*, etc. noſtrum ſic: *καὶ ὑπερώτησεν ἑαυτὸν, ὅτι σὺ γράφεις, ταῦτα εἶναι στρατιωτικὰ καὶ ἐπιφέρει*. Licet Aldina lectio ſit paulo ſuccinctior, tamen nec poſterior reiicienda.

9. 1. *ταῦτα μὲν περὶ τῶν θεωρικῶν*, noſtrum *τοσαῦτα μὲν περὶ θεωρικῶν*, etc.

IN PRIMAM OLYNTHIACAM.

In exordio *ἀντὶ πολλῶν ἂν ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι*, non vno in loco in antiquo exemplari comperi tantum

ſimplici-

ſimpliciter ſcriptum ὦ ἀθηναῖοι. Quamuis non magni iſtae minutiae faciendae ſint, quas ſi omnes colligere et annotare voluiſſem; multas ſane paginas compleuiſſem. Sicut p. 11. 8. vbi in Aldino legitur, οὐδὲ παθεῖν ταυτὸν, noſtrum habuit, οὐδὲ παθεῖν ταυτό. Et 14. ὑπὲρ τῆς τῶν εὐβοέων σωτηρίας, noſtrum ὑπὲρ τῆς εὐβοέων σωτηρίας habebat, altero articulorum omiſſo. Caeterum harum minutiarum non parum omiſimus, ne lectori eſſemus taedio. Sicut et eiusmodi locos multos ſciens praeterii παραγνώμην, pro παρὰ γνώμην, et ὅντινοῦν pro ὅντινα οὖν. et μηδοτιοῦν, pro μηδ' ὅτι οὖν. et δηλονότι, pro δῆλον ὅτι, et τοκατ-αρχὰς, pro τὸ κατ' ἀρχάς. qui omnes coniunctim apud Aldum efferuntur, in noſtro diſiunctim.

pen. vbi in Aldino legitur, ὃς οὐδενός ἐστιν ἐλάττων τῶν προτέρων, noſtrum habebat, ὃς οὐδενός ἐστιν ἐλάττων τῶν πρότερον, quod magis videtur Atticum et Demoſthenicum.

12. 16. vbi Ald. ἕκαστον τῶν προϋπαρξάντων ὡς τὰ πολλὰ κρίνεται habet, in noſtro legitur ἕκαστον τῶν πρὶν ὑπαρξάντων κρίνεται. Quae lectio videtur eſſe emendatior καὶ γνησιωτέρα. 13. 15. σκοπεῖτε εἰς τί ποτε, noſtrum σκοπεῖσθε habet.

14. 1. vbi Aldus habet οὐ τοὺς αἰτίους, ἀλλὰ τοὺς περὶ πραγμάτων εἰπόντας ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε, noſtrum adhuc dictionem et vt mihi videtur non ocioſam adiectam habebat, ad hunc modum, οὐ τοὺς αἰτίους, ἀλλὰ τοὺς ὑστάτους περὶ τῶν πραγμάτων εἰπόντας ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε. Vos non culpam merentibus, ſed oratoribus, qui poſtremi de rebus conſilium dixerint, ſuccenſetis.

9. εἰ δὲ θάτερον τούτων ὀλιγωρήσοιτε, in antiquo erat ὀλιγωρήσετε.

17. καὶ περὶ μὲν τῆς βοηθείας ταῦτα γιγνώσκω, in antiquo γινώσκω erat.

21. *εἰ μὲν οὖν ταῦτα τοῖς ϛρατευομένοις ἀποδώσετε*, noſtrum antiquum *ἀνταποδώσετε* habet.

23. *μᾶλλον δ' ἅπαντος ἐνδεῖ τοῦ πόρου*, in noſtro *μᾶλλον δὲ παντὸς* etc. quod prolatu eſt mollius.

15. 2. *δεῖ δὴ χρημάτων*, in noſtro *δεῖ δὲ χρημάτων*, quae ſententia ſi vnquam fuit vera, certe hoc ſeculo omnium eſt veriſſima. Siquidem *ἄνευ τούτων μὴ μόνον τῶν δεόντων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀναγκαίων οὐδέν ἐϛι γενέσθαι.*

21. *τὰ γὰρ κοινὰ τῶν Θετταλῶν*, noſtrum *τὰ γὰρ κοινὰ τὰ Θετταλῶν* habuit, neceſſaria et eleganti prioris articuli repetitione. Sicut alias ſaepe apud Demoſthenem in ſimilibus exemplis cernere eſt.

23. *ἂν δὲ τούτων ἀποϛερηθῇ*, in noſtro *εἰ δὲ τούτων ἀποϛερηθῇ*, quantum ad ſenſum attinet nullo diſcrimine.

16. 5. *καιρὸν ἡμέτερον νομίσαντας*, in noſtro erat *ὑμέτερον*.

19. *τίς αὐτὸν ἔτι κωλύσει*, in antiquo non erat *ἔτι*.

17. 4. vbi legitur *πόσα χρὴ νομίσαι ζημιωθήσεσθαι*, noſtrum habebat *πόσα ζημιωθήσεσθε*.

IN SECVNDAM OLYNTHIACAM.

In ſecunda Olynthiaca nihil fere diuerſitatis comperi, praeter ea, quae ab Aldo ſtellulis indicata ſunt. In argumento Libanii pene in fine pro *κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν*, in noſtro *οἰκείαν*, eodem tamen ſenſu manente, ſcriptum inueni.

19. vlt. pro *τῷ ποτίδαιαν οὖσαν ἡμετέραν*, in noſtro *ὑμετέραν* reperi. Et 27. 6. pro *λέγω δὴ κεφάλαιον*, *λέγω δὲ* erat. Caetera cum Aldino concordarunt.

IN TERTIAM OLYNTHIACAM.

In argumento Libanii tertiae Olynthiacae 27. 2. pro *καί τι κατορθοῦν*, noſtrum habebat *καί τοι* modico ſane diſcrimine.

27. 3.

27. 3. pro ὁ δὲ δῆμος, noſtrum ὅ, τε δῆμος περιχάρης habebat.

4. pro παρακαλοῦντες ἐπὶ τιμωρία, noſtrum τιμωρίαν legit. Eodem verſu pro ὁ δὲ δημοσθένης δεδοικώς, in noſtro legebatur δέδοικε τοίνυν ὁ δημοσθένης, haud dubie melius et rectius. Et paulo poſt, pro ὀλιγωρήσωσι, ὀλιγωρήσουσι. eodem verſu διὰ τοῦτο παρελθὼν ἐπισκώπτει τὴν ἀλαζονείαν αὐτῶν, in noſtro erat ἐπικόπτει, praecidit, quod profecto magis quadrare videtur ſententiae. Nuſquam enim deridet Athenienſes Demoſthenes, ſed quum nihil actum ſit, indicat, ne in vtramuis aurem, quaſi ſuperato Philippo, dormiant, etſi nonnihil miſſo Olynthiis auxilio expedierint.

28. 3. pro ἐν δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ καὶ τῆς περὶ τῶν θεωρικῶν, ſic in noſtro ſcriptum reperi, ἐν δὲ τοῦτο τῷ λόγῳ καὶ τῆς περὶ θεωρικῶν, etc.

Porro in ipſa oratione 29. vlt. pro μόλις, μόγις, qua tamen idem ſignificant, habebam. Et paulo ſuperius pro ἑξήκοντα, et infra pro πέντε, literis numerus notatus erat, vt in aliis quoque locis, nempe ξ et ε. Sed ea quoque in aliis non imprudens praeterii.

33. 21. pro ἀμφότερα ἐξῆ λαμβάνειν, noſtrum habebat συναμφότερα. Eodem verſu, vbi in Aldino legitur εἰ δέ τις ὑμῖν ἔχοι τὰ θεωρικά, in noſtro ſic legebatur, εἰ δέ τις ὑμῖν ἔχει καὶ τὰ θεωρικά, adiecta coniunctione καὶ, nec ſuperflue.

34. 18. pro οἱ παριόντες ἅπαντες antiquum habebat παρόντες. 35. 4. pro ὥσπερ ὑμᾶς, οὗτοι νῦν πέντε, in noſtro ὥσπερ ὑμᾶς οὗτοι πέντε erat.

35. 12. pro ἐπὶ μὲν δὴ τῶν ἑλληνικῶν ἦσαν τοιοῦτοι, in noſtro τοιαῦτα legebatur.

14. pro καὶ τοῖς ἰδίοις, in noſtro erat καὶ ἐν τοῖς ἰδίοις.

37. 6. vbi etiam ab Aldo adiecta eſt ſtellula, neque tamen alia lectio indicata, pro ἢ βοηδρόμια πέμψωσι, in antiquo βοΐδια reperi.

Eodem verſu pro καὶ τὸ πάντων ἀνανδρότατον, in vetuſto exemplari habebatur ἀνδρειότατον.

IN PRIMAM PHILIPPICAM.

In argumento Libanii primae Philippicae 39. 6. vbi Aldus habet κελεύει δὲ δυνάμεις, etc. in noſtro κελεύει δὴ δύο δυνάμεις παρασκευάσασθαι haud dubie emendatius legitur.

11. pro ποιεῖσθαι τὰς βοηθείας, in noſtro erat συνηθείας. vtrum rectius, doctiores iudicent.

In ipſa oratione 40. 17. pro ἃ προσῆκε, erat προσήκει.

43. 18. pro καὶ γὰρ ἐξεργάσαιτο, erat καὶ τοῦτο ἐξεργάσαιτο.

24. pro ὑπάρχειν ἅπαντας ἑτοίμους, in noſtro erat ἑτοίμως.

44. 13. vbi Aldinum habet ταῦτα λέγειν ἔχειν, in antiquo ἔχειν aſſcriptum non vidi.

vlt. pro οὐδ' εἰ μὴ ποιήσαιτ' ἄν, in noſtro ποιήσητε erat.

45. 8. pro παρασκευάσασθαι προσήκειν, erat παρεσκευάσθαι.

46. 1. pro ἔχειν ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις, legebatur in noſtro ἀλλήλους.

vlt. pro πανταχοῦ μᾶλλον οἴεται, in noſtro legitur οἴχεται, quae germana lectio eſſe videtur.

48. 11. pro κἀγὼ συμπλέων, erat ἐγὼ δὲ συμπλέων.

14. poſt haec verba γενήσεται τοῦτ' ἤδη λέξω, erat in noſtro vice tituli, πόρου ἀπόδειξις. Praeterea in margine haec verba annotata reperi, ἐντεῦθεν ἔφη διονύσιος ἁλικαρνασσεὺς ἑτέρου λόγου εἶναι ἀρχήν. προοίμιον

μιον δέ φησιν ἐκ ἔχει· ἐπειδὴ δευτερολογία ἐςὶν, ἐν αἷς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖςον ἐκ εἰσὶ προοίμια·

vlt. vbi legitur δεῖ τοίνυν ὑμᾶς ταῦτα ἐνθυμεμένους μὴ βοηθείαις πολεμεῖν, hoc in loco quanquam noſtrum exemplar cum Aldino concordarit, tamen alia manu et illa perantiqua aſſcriptum comperi γράφε γοητείαις. Quae mihi profecto germana lectio eſſe videtur, ſi quis verborum ſenſum paulo attentius legerit. Arguit enim Demoſthenes ciues ſuos ignauiae, proponens Philippi vigilantiam, omnes temporis articulos rei gerendae captantis. Oportere itaque, iſta conſiderantes, non praeſtigiaturis rem agere, ἀλλὰ παρασκευῇ συνεχεῖ, καὶ δυνάμει, vt mox ſequitur. Facilis autem fuit lapſus e γοητείαις in βοηθείαις, nominum affinitate. Veluti in aliis autoribus idem non raro accidiſſe vidimus. Alioqui ſi βοηθείαις legendum ſit, tum Demoſthenes plane pugnantia diceret, cum ſummo apparatu bellum aduerſus Philippum gerendum ſuadeat.

49. 27. pro ᾤχετ᾽ ἄγων, noſtrum habebat ᾤχετ᾽ ἔχων. Eodem verſu pro τῷ γεραςῷ, γεραιςῷ legendum eſt, quod eſt promontorium et portus nomen Euboeae. 50. 7. pro ἐπιμελησόμενοι, ἐπιμελέμενοι. Rurſus 17. pro καὶ τῆς τέτε παρασκευῆς, in noſtro καὶ τῇ τέτε παρασκευῇ ſcriptum legebatur. 26. pro οὐ μένεσι τὴν ὑμετέραν βραδυτῆτα καὶ εἰρωνείαν, in noſtro ἐκ αἰαμένεσι τὴν ὑμετέραν βραδυτῆτα καὶ ῥαθυμίαν. Quamuis ῥαθυμίαν in aliis quoque legi Aldus indicarit. Quam enim huc quadret εἰρωνεία, non video. Tempus, quod rebus agendis, inquit, impertiendum erat, apparando conſumitis. Atqui negociorum occaſio et opportunitas veſtram tarditatem et ſocordiam non exſpectant.

51. 17. pro ὥσπερ τῶν ςρατευμάτων ἀξιώσειεν ἄν τις, in noſtro ſic ordinata erant verba, ἀξιώσειέ

τις ἀν. 18. pro τȣ̀ς εὖ βȣλομένȣς, lege τȣ̀ς εὖ βȣλευομένȣς librariorum incuria haud dubie deprauatum.

52. 4. pro ȣ̓δὲ περὶ τῶν χρημάτων, omnino ſicut noſtrum habuit, πραγμάτων legendum eſt. Reprehendit eorum incuriam, quod nullam rerum agendarum curam ſuſcipiant, niſi vbi aliquid factum eſſe audierint, etc. nec vſquam in tota oratione pecuniarum mentionem feciſſe videtur.

18. pro μήτε λογίζεται, noſtrum exemplar habebat μήτε ὀργίζεταί, magno ſane diſcrimine, licet poſterius ego putem eſſe conuenientius, vt ex verbis Demoſthenis apte poteſt colligi. Demiror autem, neminem veſtrum neque cogitare, neque indignari, videntem principium belli puniendi Philippi gratia ſumptum eſſe, finem vero eo tendere, ne ipſi male affligamur.

19. pro περὶ τȣ̃ τιμωρήσασθαι Φίλιππον, in noſtro ὑπὲρ τȣ̃ τιμωρήσασθαι fuit.

53. 17. pro ῥαδίως ἐνθένδε ὦσι, legendum opinor ἐνθάδε, licet exemplaria conſenſerint.

19. pro ψηφίζεσθε, ψηφίζησθε rectius legitur. Et pro χρῆν προσδοκᾷν, χρὴ προσδοκᾷν lege.

IN ORATIONEM DE PACE.

In argumento Libanii 55. 12. pro ἀπεκωλύθη in noſtro erat ἀπεκρȣ́σθη. Et 56. 8. pro ἄλλȣς δι' ἄλλας τινὰς αἰτίας. τȣ́τȣς δὲ, noſtum ἄλλȣς δι' ἄλλας τινὰς αἰτίας. τȣ́τȣς δὴ, etc. ſcriptum exhibebat, caeteris concordantibus.

In ipſa oratione 58. 3. pro ἐγὼ γὰρ ὦ ἄνδρες, in noſtro ἐγὼ μὲν γὰρ ὦ ἄνδρες erat.

10. pro μετὰ τȣ̃ προσόφλειν, erat προσοφείλειν. Rurſum 27. pro νῦν ἅπαντας ᾔσθῆσθαι, erat in noſtro γινώσκειν.

60. 16. νῦν δ' ὑμᾶς λυθῆναι, legendum eſt νῦν δι' ὑμᾶς λυθῆναι.

61. 3.

61. 3. pro ἕτερος καθεδεῖται, antiquum habebat κατεδεῖται.

11. lege ὧν καὶ φροντίσειεν. 26. pro ἐχθρωδεστέρως ἐχθροτέρως. Aldus quoque ἐχθρῶς legi indicat.

pen. pro ἐνδεικνύμεθα αὐτοῖς fuit ἄν. 62. 22. pro ἔμελλεν αὐτῷ erat ἔμελεν. Et 63. 5. pro ἄρα δεῖ ποιεῖν erat ἄρα. Et 10. ὑπομένειν δεῖν, ὑπομεῖναι.

IN SECVNDAM PHILIPPICAM.

In argumento Libanii in ſecundam Philippicam 4. pro εὐτρεπίζεσθαι εἰς πόλεμον, habebatur πρὸς πόλεμον.

10. pro καὶ περὶ τίνων erat καὶ παρὰ τίνων. Poſtremo verſ. 11. pro οὐδὲ γὰρ ὑπισχνεῖσθαι, in antiquo οὐδὲν γὰρ ὑπεσχῆσθαι, non medipcri ſane diſcrimine, quod haudquaquam obeſae naris lector perfacile animaduertet.

In ipſa oratione 66. 22. pro ἐπανορθωθήσητε, haud dubie ἐπανορθωθήσεται legendum eſt.

67. pen. pro πράττειν ἑαυτῷ, antiquum habebat πράττειν αὐτόν.

68. 6. pro ἀνταλλάξεσθαι lege ἀνταλλάξασθαι.

69. 1. pro μεγογεία lege μεσογεία, et hoc vt primum librarii et correctoris culpa et vitio.

7. pro ἀλλὰ τῶ δικαιοτέρως ἀξιοῦν, antiquus codex habebat ἀλλὰ τῷ δικαιότερα, etc.

17 pro ὡς ἐλάτειαν τειχιεῖ, noſtrum habebat τειχίζει.

70. 1. vbi in Aldino quoque ſtellula eſt appoſita, pro ἐκ πάντων δ᾽ ἄτις ὀρθῶς θεωροίη πάντα πραγματεύεται, in noſtro erat ἐκ πάντων δ᾽ ἄν τις ὀρθῶς θεωροίη, ὅτι πάντα πραγματεύεται, etc. procul dubio rectius, ſi verborum ſenſum penitius introſpexeris. 11. lege ἀμφότερα.

15. pro *μὴ πρότερον φθάσῃ ποιήσας* in antiquo paulo aliter legitur, *μὴ φθάσῃ ποιήσας πρότερος.*

18. pro *βȣλομένους τȣ́τω*, erat *τȣ́τοις*.

27. pro *οὐ πάντες οἱ πρότερον μακεδονίας*, antiquum *ἧς πάντες*, etc. ſcriptum exhibebat.

71. 18. pro *ἀπεύχεσθε*, in antiquo *ἀπεύξασθε* ſcriptum fuit.

72. 6. pro *καὶ πολλȣ̀ς ἑτέρους λόγους παρὰ τῶν πρέσβεων*, in antiquo *καὶ πολλοὺς ἑτέρους λόγους καὶ παρὰ τῶν πρέσβεων*, etc. pulchra et neceſſaria repetitione coniunctionis legitur *καὶ παρὰ τῶν πρέσβεων καὶ παρόντες ἐμοῦ*, etc.

73. 3. pro *οὐδὲ φωκέας ὡς ἐγὼ*, legendum videtur *οὐδὲ φωκέας τοὺς λέγοντας ὡς ἐγὼ μὲν* etc. alterius exemplaris teſtimonio.

vlt. pro *μὴ τῶν πρέσβεων*, in antiquo *αἰτίων* legitur. Et 74. 3. *διὰ τούτους ἀπολωλότων*, erat *ἀπολωλεκότων*, non multo ſane diſcrimine. 4. pro *ȣ̓κ εἰς τȣ̀ς αἰτίους*, erat *πολλούς*. 6. lege *ἕως οὖν ἔτι μέλλει*.

74. 9. pro *τίς ὁ φωκέας καὶ πύλας πείσας ὑμᾶς προέσθαι*, in antiquo meliori et rectiori ſtructura et ordine *τίς ὁ φωκέας πείσας ὑμᾶς καὶ πύλας προέσθαι* ſcriptum legitur, caeteris conſentientibus.

IN ORATIONEM DE HALONESO.

In argumento Libanii ℔. 20. vbi Aldinus codex habet *καὶ εὐηθές τι νομίζεται τὸ ἐν τοῖς κροτάφοις ἔχειν*, noſtrum antiquum habebat, *καὶ εὐηθὲς τὸ νομίζειν ἐν τοῖς κροτάφοις ἔχειν*, etc.

In ipſa oratione 77. 21. pro *λίμνο*, *λήμνου* emenda, Lemni. 78. 22. pro *ἐπιδείκνυται*, corrige *ἐπιδείκνυτε*. 80. 2. pro *ἀμφισβητῆσθαι* ſuppone *ἀμφισβητῆσαι*. 84. 24. pro *καὶ τὰς πόλεις*, noſtrum antiquum habet, *καὶ εἰς τὰς πόλεις*, addita praepoſitione.

85. 22. vbi Aldinum habet παρασπουδῶν καὶ λύων τὴν εἰρήνην, in noſtro eſt παρασπονδῶν καὶ λύων τὴν εἰρήνην, aperta menda, ſed librariorum culpa, vt pleraque caetera commiſſa. Siquidem quid παρασπονδεῖν τὴν εἰρήνην ſit, vel literis graecis leuiter imbutis liquere puto, et ita legendum, praeſertim ſequente participio ſimili λύων. Caeteris, vt tumultuarie perluſtranti viſum eſt, non diſſentientibus.

IN ORATIONEM DE HIS, QVI IN CHERRHONESO FVERE.

In argumento Libanii 88. 15. pro ἐπολέμει καρδιανοῖς, erat ἐπολέμησε, mutato ſaltem tempore. 89. 1. pro εἴ τί φασιν ἠδικῆσθαι, in vetuſto habebatur εἴγε φασὶν ἀδικεῖσθαι. verſ. 18. pro ἐν ἀσφαλείᾳ γενόμενος, erat ἐν ἀσφαλεῖ, ſenſu non diſcrepante.

In oratione 92. 3. pro αἷς διοπείθους κατηγοροῦσι, noſtrum ἃς διοπείθους, etc. habuit.

19. pro δι' οὗ τὰ παρελθόντα πράγματα, antiquum παρόντα πράγματα habuit. 94. 5. pro αὐτοῖς ſtellula notato αὐτοί.

98. 16. pro ὧν νυνὶ παρήκατα καιρῶν, legendum videtur παρήκατε.

100. 2. pro ἃ πολλὰ γένοιτ' ἀνθρώπῳ, γένοιτ' ἂν ἀνθρώπῳ lege.

105. 27. pro τοὺς τυράννους ἐκβαλεῖν, antiquum τὸ τοὺς τυράννους ἐκβαλεῖν, adiecto articulo τὸ habuit.

106. 5. pro τοιγάρτοι, τούτων καὶ γάρ τοι, legendum indicat.

pen. οὐδεμιᾷ ταῦτ' ἀνδρείᾳ ποιεῖ lege.

107. 16. pro οὐδὲν πολιτεύομαι, antiquum οὐδὲν πεπολίτευμαι habuit. Deinde vlt. vbi corruptiſſime legitur ἐπ' ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἡ φύσις, antiquum εἶτα ἐκείνων μὲν ἡ φύσις habuit.

108. 24.

108. 24. περὶ ὧν ἂν ὁ δεῖνα εἴποι, lege εἴπῃ, et 109. 9. παύσησθε pro παύσεσθε, omnibus fere librariorum incuria deprauatis.

IN TERTIAM PHILIPPICAM.

In tertia Philippica 110. 11. pro ἐβούλοντο οἱ παριόντες, in antiquo παρόντες ſcriptum inuenimus.

14. vbi Aldinum legit πολλὰ μὲν οὖν ἴσως τὰ αἴτια, noſtrum πολλὰ μὲν οὖν ἴσως ἐςὶν τὰ αἴτια.

21. pro οὐκοῦν οὐδ' ὑμᾶς οἴονται ἔχειν, noſtrum οὐκοῦν οὐδ' ὑμᾶς οἴονται δεῖν ἔχειν. vtrobique dictionem non ocioſam adiectam habuit.

113. 6. pro αὐτὸς, αὐτόν.

114. 19. pro καίτοι ταῦτα καίτοι, τοιαῦτα πράττων.

117. 18. pro βραχέων ῥημάτων, βραχέος λόγου reperi.

123. 14. pro ὑποδεδωκέναι, ἐπιδεδωκέναι, procul dubio rectius.

124. 5. loco προέσθαι, antiquum προσέσθαι legit.

125. 21. lege ἀκούοντες δὲ τούτων τὰ πολλά, etc.

127. 4. pro ὅτι δικαίως καὶ καθαρῶς, antiquum addita adhuc coniunctione ὅτι καὶ δικαίως καὶ καθαρῶς habuit.

18. vbi Aldinum habet οἵδ' ἐξ ὧν ἔμελλον σωθήσεσθαι, πολλὰ δὲ καὶ, etc. in noſtro antiquo plura verba aderant ad hunc modum: οἵδ' ἐξ ὧν ἔμελλον σωθήσεσθαι· πολλὰ δὲ οἷς προσῆσαν ἀπέχθειαι καὶ etc. quae neceſſaria eſſe ad verborum ſenſum, vel ſemidoctus intelligit.

129. 7. pro ἔλλεσι, ἔλλησι, emenda librariorum vitium.

12. pro ἵν' ἐὰν μὴ πείσητε, legendum videtur ἵν' ἐὰν μὲν πείσητε, etc.

27. pro

27. pro ἀλλὰ τοῖς μὲν ἐν χεῤῥονήσῳ, legendum eſt ἀλλὰ τὸ μὲν ἐν χεῤῥονήσῳ χρήματ' ἀποστέλλειν, etc.

130. 14. haec verba omnia, εἰ γὰρ ἦσαν, εὕρηντ' ἂν πάλαι, ἕνεκα τοῦ μηδὲν ὑμᾶς αὐτοὺς ποιεῖν ἐθέλειν, ἀλλὰ οὐκ εἰσὶν in vetuſto exemplari defuere. Et tantum in tertiam Philippicam.

IN QVARTAM PHILIPPICAM.

In argumento Libanii ſtatim initio, pro καὶ οὗτος τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχει, noſtrum καὶ ἔτος ὁ λόγος τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχει habuit.

In oratione 133. 25. pro ἐπ' οὐδενὶ τούτων, noſtrum οὐδὲν τούτων habuit.

139. 25. pro ἔτος ἀνάρπαστος, in noſtro erat ἀνάσπαστος, eodem pene ſenſu. Idem quoque Aldus indicauit, ſed non appoſito aſteriſco.

140. 10. pro καὶ δὴ βάρβαρος, in noſtro ὁ δὴ βάρβαρος. 12. pro ἐγὼ γὰρ, ὅταν ἴδω τὸν μὲν etc. in noſtro adiectam adhuc dictiunculam τινὰ reperi, ad hunc modum, ἐγὼ γὰρ ὅταν ἴδω τινὰ τὸν μὲν, etc.

141. 1. pro ἐπιδεεῖς καταδεεῖς ſcriptum legi. Reliqua, quae annotata ſunt ab Aldo ſtellulis ſiue aſteriſcis, cum noſtro conſentiebant.

142. 24. pro καταβιβάζοντας, emenda et ſuppone, μεταβιβάζοντας, et hoc librariorum incuria deprauatum.

144. 20. pro καὶ τοῖς ὅπλοις, in noſtro εἰ τοῖς ὅπλοις, etc. erat.

146. pen. pro οἰομένοις ἅπαντες, in noſtro εἰθισμένοις ἅπαντ' ἀναθεῖναι, etc. ſcriptum reperi.

150. 21. pro ἀσφαλὲς τὸ τὰ αὐτῆς, etc. in noſtro ἀσφαλὲς τὸ μὴ τὰ αὐτῆς, etc. reperi, addito adhuc aduerbio μή.

IN EAM, QVAE EST CONTRA PHILIPPI EPISTOLAM.

In epiſtola Philippi 158. 2. pro πρέσβεις ἀποςείλαντος, antiquum πρεσβείας habebat. 159. 13. pro περὶ τῶν αἰχμαλώτων, in antiquo ὑπὲρ τῶν αἰχμαλώτων legi.

17. pro καὶ τὸ παρανομεῖν, καίτοι τὸ παρανομεῖν.

24. vbi corrupte legitur in Aldino νῦν αὐτοὺς φαίνεσθαι ποιοῦντας, in antiquo ſic emendatum reperi, νῦν αὐτὰ φαίνεσθε ποιοῦντες. Atque ita legendum eſſe, antecedentia verba ſatis confirmant. Qui vero hoc graue eſſe non poſſit, quod ea, quorum gratia alios ſic odio habuiſtis, nunc ipſi facere videmini. Quin etiam particula εἰ ſic legi cogit.

162. 5. vbi Aldus habet οὔτε τοὺς φρουροὺς ἀπεδίδοσαν, noſtrum φῶρας fures habuit.

8. pro ἐπισκήψασθε, emenda ἐπεσκέψασθε.

164. 14. pro οἱ παρὰ τοῖς ἄλλοις, antiquum πρὸς τοῖς ἄλλοις legit.

20. ſic legendum, ὅθεν καὶ τῶν αἰχμαλώτων μήδων ὧν ἀπαρχὴν ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀνέςησεν, ſtatuam auream erexit.

IN EAM, QVAE ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ INSCRIBITVR.

Pag. 166. 17. pro κατασκευάζεσθε, κατασκευάσεσθε reperi.

167. 15. vbi Aldus legit, λαμβάνειν ὑμᾶς φημὶ τὸ ἴσον, comperi deeſſe verbum ad hunc modum, λαμβάνειν ὑμᾶς φημὶ χρῆναι τὸ ἴσον ἕκαςον, plane ad ſenſum verborum neceſſarium.

168. 14. pro ἔτι παρασκευάζεσθε, κατασκευάζεσθε reperi.

173. 1.

173. 1. pro τὰς μὲν δὴ πολιτικὰς, noſtrum πολιτείας habuit. Paulo ſuperius 172. 16. pro μαρθῶνι emenda μαραθῶνι.

13. pro μεγάλην οἶμαι καὶ τιμίαν, noſtrum ſeu antiquum exemplar μεγάλην καὶ τίμιον οἶμαι habuit.

vlt. pro ἐκείνους πεπραμένων, noſtrum procul dubio rectius πεπραγμένων legit. Iubet enim Athenienſes conſiderare facta maiorum, et conferre cum ſuis ipſorum.

174. 27. pro ὀνόματι ἀκολούθους, in noſtro ὀνόματι παραπλησίους legi.

IN EAM, CVIVS TITVLVS EST ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ.

In argumento Libanii 177. 2. ſic ſcriptum reperi, ὁ μὲν τῶν ἀθηναίων δῆμος καὶ κεκίνηται καὶ συγκαλεῖν, etc. 5. προεξανίστασθε legendum eſt. In fine pro τῶν λειτουργούντων, in antiquo λειτουργιῶν reperi, non magni diſcriminis aut momenti diuerſitate.

In ipſa oratione 179. pen. pro σκεπτέον ἐστὶν, ego σκεπτέον χρὴ ſcriptum reperi.

180. 8. pro δόξαν ἀνδρίας λαβεῖν, δόξαν ἀνδρείας λαβεῖν legendum.

181. 26. pro ἔχοντα μῆκος, noſtrum ἔχοντα μήκοθεν habuit. Et vlt. pro ἀκούσαντας ὑμᾶς αὐτοὺς, αὐτὴν, in foeminino genere, noſtrum legit.

184. 14. pro καὶ τριήρεις πόσαι, antiquum ποῖαι exhibuit.

188. 7. pro ὅτι ἕως, in antiquo τέως legi.

IN EAM, QVAE EST DE RHODIORVM LIBERTATE.

Pag. 191. 18. pro ἀτυχήμασιν, in noſtro ἀτυχήσασι erat.

194. 19. pro οὔτε ἰδίᾳ ξένος, noſtrum οὔτε ἰδιόξενος vnica dictione habuit.

196. 15. a principio pro καὶ δίκαια noſtrum δίκαιον.

200. 1. vbi Aldus legit ὅταν ἂν μηδὲν ἢ διὰ τούτους ἀκοντὶ τῶν δεόντων γενέσθαι, in noſtro ſic ſcriptum reperi, ὅτ' ἂν ἓν μηδενὸς ἀκούσητε τῶν δεόντων ἀκοντὶ γίγνεσθαι. quae lectio mihi magis arridet. Caeterum quam pro Megalopolitanis dixit, nuſquam diſcrepare comperi. Sed neque in illa, quae de foederibus cum Alexandro initis dicta eſt, quicquam, quod alicuius momenti eſſet, inueni, niſi 214. 17. pro τὴν πόλιν ὁ μακεδὼν, τὸν δῆμον in noſtro erat. Et 215. 14. pro ὁμογίαις, ὁμολογίαις emenda: caeteris cum Aldino concordantibus *.

IN ORATIONEM FVNEBREM.

Pag. 1388. 2. pro ἐν τῷ πολέμῳ γεγενημένους, ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ γεγονότας. 1389. 8. pro ὅμως μέντοι, ὁμοίως μέντοι.

22. ἀπηλλαττόμην τῶν λόγων, ἐπειδὴ δὲ καὶ γεγενῆσθαι antiquum exemplar habet. Deinde 1390. 9. pro γνησίῳ, γνησίους.

1391. 4. καὶ τὸν πολλῶν ἄλλων ςόλον in antiquo erat.

7. pro κωλύσαι, καταλύσαι. 1392. 17. pro ἡ ἐκείνων ἀρετὴ πολλὰ καλὰ δίδωσιν εἰπεῖν, καὶ πρόχειρα, ἃ ῥάδιον μέν ἐςι διελθεῖν, antiquum ἡ ἐκείνων ἀρετὴ πολλὰ δείκνυσιν αὐτῇ, ἃ καὶ πρόχειρα καὶ ῥάδιον ἐπελθεῖν ἐςι.

1393. 4. pro καὶ ἀκριβέςερον τοῦτο, in antiquo ἀφειδέςερον τοῦτο παρεσκευασάμην. 1394. 22. pro νικᾷν δὲ ὁμοίως ἀμφοτέροις, erat νικᾷν δὲ ὁμοίως ἀμφότεροι.

1395. 4.

* Obſopoei annotationes ad orationes Demoſthenis a ſe editas Taylorus ſuis intexuit.

1395. 4. pro τοὺς ἐκείνων οἰκείους, τοῖς.ἐκείνων οἰκείοις in datiuo. 10. τῦ τῆς τῶν etc. nonnulli ὕτε τῆς τῶν τετελευτηκότων. nonnulli ἢ τῆς τῶν τετελευ. etc. legunt.

1396. 6. pro ἡ πᾶσα τῆς ἑλλάδος, ἡ πάσης τῆς ἑλλάδος. verſu 16. pro ἐξέλοι, ἐξέλοιτο. ibid. ὁ λειπόμενος ἂν ἡμῖν βίος. ſic habet antiquum. Et 18. pro πᾶς ὁ πρὸ τῦ ζῆλος ita legendum eſt πᾶς ὁ πρὸ τούτων ζῆλος.

1397. 4. pro οὔτε ὁ μόνος eſt ὥςε ὁ μόνος.

18. pro εἰς προῦπτον, εἰς πρoύπον.

1398. 2. pro εἰ μὴ συγγενῆ φανήσονται τὸν θυμὸν ἔχοντες ἐκείνοις, εἰ μὴ συγγενεῖς ὄντες ὅμοιοι ἐκείναις φανήσονται. 5. pro ὡς αὐτὰς ἔδοσαν erat ἑαυτάς. Et 10. pro τῆς μητρός φησιν φαίδρας erat αἴδρας. Et 13. pro ἡ δὲ τοὺς οἰκείους σύμπαντας γονέας, οἱ δὲ τοὺς οἴκοι σύμπαντας οἰκείους γονέας.

1399. 15. pro ἀγήρω καταλείπουσι, ἀγείρων καταλείπουσι.

Ib. pro παῖδες οἱ τούτων ὀνομαςὶ γραφήσονται, omnino legendum eſt τραφήσονται. Loquitur enim de alendis pueris atque etiam parentibus eorum, qui in bello ceciderant, ſicut 16. καὶ γονεῖς οἱ τούτων περίβλεπτοι γηροτροφήσονται.

IN ORATIONEM AMATORIAM.

Pag. 1401. 15. legendum eſt ὁ δ᾽ ἄλλος λόγος, et non ἄλλοις.

19. pro δεκτικοῖς τῶν λόγων, antiquum habebat λεκτικοῖς τῶν λόγων. 1402. 16. pro οὔτ᾽ αἰσχρῶν ἀποτόμως ὄντων, ὕτ᾽ αἰσχρῶν ἀποτόμων ὄντων.

1403. 21. οὐδὲ τὰ μετρίως ἐσκεμμένα, etc. legendum eſt.

24. pro μάλιςα κατειπεῖν, in antiquo, κατεπείγειν. 1404. 23. ἃ πολλοῖς ἤδη συνέπεσε τῶν καλ-

λους μετασχόντων, ἢ γὰρ διὰ ῥαθυμίαν τῦ σώματος ἅπασαν συνέπραξαν, etc. in antiquo ſic, ἃ πολλοῖς ἄλλοις ἤδη συνέπεσε τῶν κάλλους μετασχόντων. ἢ γὰρ διὰ ῥαθυμίαν τῦ σχήματος ἅπασαν συνετάραξαν τὴν ὑπάρχουσαν εὐπρέπειαν.

1405. 8. pro τὸ τὰ κατεπάγονθ᾽, etc. in antiquo κατεπείγοντα.

22. pro εἰ μὲν οὖν οἷόν τ᾽ ἦν, legendum οἷός᾽ ἦν, ſi dicendi facultate pulchritudinis tuae laudes queam aſſequi.

1406. 22. pro ἢ γὰρ χάριν ὁμιλοῦντα, ſegendum, πρὸς χάριν, etc. 1407. 4. pro τῇ τῶν εὐαρμοςίᾳ, erat συναρμοςίᾳ. 17. pro δόξαν θηρωμένης; erat δόξαν θηρωμένων.

25. pro τὴν τοίνυν ἀνδρείαν, erat τὴν τοιαύτην τοίνυν ἀνδρείαν.

1408. 16. pro τοὺς τὴν πυγμὴν, in antiquo, τοὺς δὲ τὴν πυγμὴν.

1409. 9. pro οὐδὲ καλῶς πρὸς ἅπαντα πεφυκέναι, antiquum, οὐδὲ καλῶς πρὸς ἅπαντα ἀεὶ πεφυκέναι, etc.

1411. 2. pro σαυτὸν προκρίνας, σαυτοῦ προκρίνας legendum.

1412. 8. pro ὑπομνήματα ἔχουσι, in antiquo, ὑπομένουσι ſcriptum erat.

1414. 3. pro εὖ δ᾽ ἴσθι τὴν μὲν, etc. εὖ δ᾽ ἴσθι τὴν μὲν ἐκ τῶν πράξεων, etc.

17. pro καὶ τῆς ἄλλης τοιαύτης παιδείας, in antiquo, καὶ τῆς ἄλλης τῆς τοιαύτης, etc.

23. Antiquum ſic, τοῦτο μὲν γὰρ περικλέα τὸν συνέσει πλεῖςον τῶν καθ᾽ αὐτὸν διενεγκεῖν, etc. Multae eiuſmodi particulae et monoſyllabae dictiones in Aldino exemplari deſiderantur, quae certe ſine inſigni interdum defectu et ſermonis iniuria abeſſe non poſſunt.

Et quae

Et quae omiſſae nonnunquam multum tenebrarum doctis quoque lectoribus offundunt.

1415. 1. pro *ὑπερακράτως*, in noſtro erat, *ὑπεράκρως*.

15. pro *πολὺν γὰρ ἦν ἀτοπώτερον*, *πολὺ γὰρ ἦν ἀτοπώτερον* legendum eſt.

1416. 2. *διὰ τῆς πραττείας*, legendum eſt, *διὰ τῆς πραγματείας*.

Haſce non paucorum locorum caſtigationes, et lectionum diuerſitates non omnino reſpuendas, bone lector, candido animo ſuſcipias. Quas ſi ruſtice et ineleganter collegimus, cogites velim, nullam Epidixin hic nos conſcribere voluiſſe, ſed ipſam rem quam nudiſſime proponere. Denique hoc genus ſcriptionis non multum ornatum accipit, vel iuxta tritum illum vulgi ſermone verſiculum: Ornari res ipſa negat, contenta doceri.

HIERONYMI WOLFII
ANNOTATIONES AD DEMOSTHENIS RELIQVIAS.

Pag. 8. 4. *οὐχ ὡς ὑπείληπται*.) Sic legendum, non *οὕτως*. Sed in exemplari quodam, ſiue Romano, ſiue Florentino, (eſt enim *ἀνώνυμον*) paucarum Demoſthenis orationum legitur: *Φησὶ δὲ μὴ δυσμάχητον εἶναι τὸν Φίλιππον οὕτως, ὡς ὑπείληπται*. Quibus in verbis, tametſi *οὕτως* abeſſe poteſt, ferri tamen idem etiam poteſt, vt ſententia ſit: Eſſe quidem potentem Philippum, ſed non inuictum. *ὑπείληπται*.] Scilicet *ὁ Φίλιππος*,

quam exiſtimetur: ab ὑπολαμβάνομαι. vt in Buſiride Iſocratis: οἱ μειζόνως, ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν ὑπολαμβανόμενοι: quorum maior eſt exiſtimatio, quam merentur. Poteſt etiam ὑπείληπται capi imperſonaliter, vt λέγεται, etc.

8. 18. οὐκ εἰς τοῦτο.] Alia exemplaria habent εἰς τόπους, ſed nihil refert.

8. 20. περὶ τὰς.] circa expeditiones, in expeditionibus, vel, ad expeditiones obeundas. Quanquam dubito, an pro περὶ legendum ſit, ἐπὶ, vel πρὸς.

8. 21. μισθὸν] Mercedem, id eſt ſtipendium, pecuniam, quae numerabatur militibus. nam cibaria etiam data eſſe militibus, quae σιτηρέσιον appellarentur, e Philippicis, et oratione πρὸς πολυκλέα videtur poſſe colligi, vt alio loco indicabimus. Eſt et apud Caeſarem frequens, metiri frumentum militibus.

8. 24. νόμον ἔθεντο.] θεῖναι νόμον, eſt legem ferre, rogare. θέσθαι νόμον, iubere, ſancire, comprobare. hoc populus fecit, illud legislator Eubulus. τῷ θέσθαι, contrarium eſt τὸ λῦσαι καὶ καταψηφίσασθαι, abrogare, improbare, repudiare legem.

9. 1. τοσαῦτα μὲν] Alia exemplaria ταῦτα μὲν. ſubintelligitur εἰρήσθω. Atque haec de theatrali pecunia ſcilicet dicta ſint.

9. 5. τὰ πράγματα.] Scilicet τὴν ἡγεμονίαν. Apud Xenophontem ἔῤῥει τὰ καλὰ, perierunt bona, id eſt, res noſtrae ſunt afflictae, mutata eſt fortuna reipubl.

IN PRIMAM OLYNTHIACAM.

Pag. 9. 6. ἥκει.] Dubitari poteſt, an legendum ſit ἥκοι, per οι, aut ἥκῃ, per ῃ. Quamquam enim ſaepe indicatiuis vtuntur Graeci ſubiunctiuorum loco, aut optatiuorum; ea res tamen non raro librariis accepta referri poteſt. Quid enim facilius, (indoctis praeſertim, aut parum attentis, atque petulantibus) quam vocales, diphthongos, accentus, diſtinctiones inter ſe permi-

permiſcere, crucemque figere (vt Virgilius dicere ſolebat) grammaticis?

9. 9. ἐξ ἁπάντων] ſcilicet τῶν λεχθέντων, τῶν συμβεβουλευμένων.

9. 10. αἵρεσιν.] Sicut dicimus, αἱροῦμαι ἐξ ἁπάντων τὸ συμφέρον: ſic αἵρεσις τοῦ συμφέροντος ἐξ ἁπάντων. Poſtea coniunges, γενέσθαι ὑμῖν ῥᾳδίαν: non, τοῦ συμφέροντος ὑμῖν, quanquam hoc quoque tam ſententia, quam conſtructio, patitur.

9. 12. τῶν πραγμάτων ὑμῖν ἐκείνων.] Quarum? τῆς τῶν ὀλυνθίων συμμαχίας, ἢ τῆς τῶν ἑλλήνων ἀρχῆς. Si ἐκείνων ad Olynthios refertur, reſpicit non ad praeſentem deliberationem, ſed ad ſitum vrbis: alioqui τούτων dicendum fuiſſet.

9. 13. ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῶν.] αὐτῶν, ſi tenui ſpiritu legatur, ſubintelligi poteſt πραγμάτων, vt referatur ſiue ad conſeruationem principatus Graeciae, ſiue ad defenſionem Olynthiorum, vt ſit ſententia: Si rei bene gerendae occaſionem non vultis amittere: ſed malo αὑτῶν, cum aſpiratione, vt de ipſis Athenienſibus intelligatur, ac pro ὑμῶν αὐτῶν accipiatur.

9. 17. ἐνθένδε.] ἐξ αὐτῆς τῆς πόλεως: hinc mittendis ciuibus, non alibi mercenario milite conſcribendo.

Ibid. βοηθήσητε.] βοήθειαν πέμψητε, ἤγουν πολιτικὴν δύναμιν, ἀλλ᾽ οὐ ξένους. Miſerunt tandem Athenienſes Olynthiis auxilio, vt in oratione Falſae legationis autor eſt Demoſthenes, decies mille conductitios, quater mille ciues, quinquaginta triremes: quae tamen eis omnia, proditorum ſcelere, nihil profuerunt.

10. 6. τρέψηται.] In Vlpiano legitur τρέψῃ, actiua, non media voce. quod ſi rectum eſſet, legendum putarem, τρέψῃ τε καὶ παρασπάσῃ τι. ſed parum refert, et παρασπάσηται ſonum habet ampliorem.

τρέψηται.] Scilicet τὶ, vel τὰς γνώμας τῶν ὀλυνθίων: vertat ac mutet aliquid, auertat animos Olynthiorum a noſtra ſocietate.

10. 14. τὰς καταλλαγάς.] διαλλαγάς, quod magis eſt proprium, ſed illud ſonantius: καίτοι οὐ τὰ νομίσματα μόνον, ἀλλὰ καὶ αἱ φιλίαι καὶ αἱ ἔχθραι καταλλάττονται. reconciliationem, pacificationem. Nam Philippum Olynthiis intuliſſe bellum, docet Libanius.

11. 5. ἐκ τῶν πρὸς αὐτοὺς ἐγκλημάτων] Ob crimina illata ſibi à Philippo, qui eos, vt perfidos et foedifragos, criminatur, ob pacem nobiſcum factam. Si non πρὸς αὐτοὺς, ſed πρὸς αὐτὸν legeretur: ſententia eſſet, propter iniurias, quibus ſe ab eo affectos eſſe queruntur.

11. 10. ἥκομεν βεβοηθηκότες.] Veniremus auxiliati, ſcilicet, pulſis Thebanis. Vide in oratione Cherſoneſitana concionem Timothei. Niſi forte intelligendum eſt de Macedonibus, autore Demoſthene, pulſis, cuius rei Plutarchus meminit in vita noſtri autoris.

11. 16. πραγμάτων.] ἀσχολιῶν, λυπῶν, δαπανῶν, πολέμων. Amphipolitanum bellum conſtitiſſe Athenienſibus mille ducentis talentis, docet Vlpianus, plus ſexta parte aeſtimationis agri Attici, quae fuit, vt in oratione περὶ συμμοριῶν legimus, ἑξάκις χιλίων ταλάντων. Illud igitur vere fuit hamo aureo piſcari, quod et noſtra aetate factum meminimus. Demoſthenes Olynthiaca ſecunda 1500. ταλάντων meminit, τῶν μάτην ἀνηλωμένων. Bellum autem illud fuiſſe tam Philippo, quam Athenienſibus, graue, tum ex Demoſthene conſtat, tum ex Iſocratis etiam noſtri Philippica.

11. 26. νυνὶ δὲ καιρὸς ἥκει, τίς; οὗτος ὁ.] Alii ſic diſtingunt, ἥκει, τίς οὗτος; ὁ. Alii, ἥκει τὶς, οὗτος

τος ὁ. quae haud ſcio an rectiſſima ſit. Neſcio enim, quomodo hic interrogatio mihi aſperior videtur. τὸ τὶς idem quod οὐκ εὐκαταφρόνητος.

12. 10. ὅσα λάβῃ καὶ σώσῃ.] καὶ, etiam: Si quam acceperit, eam etiam conſeruarit.

12. 18. ταῦτ'.] τὰ ἠμελημένα, correctis iis, quae neglexinus. niſi quis malit ταῦτα referre ad τὰ λοιπὰ, et ἐπανορθώσασθαι interpretari pro κατορθοῦν, rite adminiſtrare: in quo et ipſo nihil ſane eſt incommodi.

12. 20. πρωησόμεθα, καταστρέψεται.] Non improbo hanc lectionem, ſed malim ſubiunctiuo per ω et η, προησώμεθα, καταστρέψηται. Suſpecta enim mihi eſt inſcitia et oſcitantia librariorum, qui τὰ χαρακτηριστικὰ γράμματα modorum non obſeruant, ο ε, ει, ου indicatiui: οι, αι optatiui: ω, η ſubiunctiui: qui certe modus hic requiritur, ὑποθετικῶς λεγομένων τούτων, ἀλλὰ μὴ ἀποφαντικῶς. Neque neceſſe eſt ad χρόνων ἐναλλαγὴν confugere.

23. ὅποι βούλεται.] Quo vult, κατ' εὐφημισμὸν, ne male ominetur, ſi dicat, eum etiam in Atticam ire et velle et poſſe.

13. 1. ἐκβαλών.] vt Terem et Cerſobleptem, vt apparet ex Philippi literis.

2. καταστήσας.] Fuerunt etiam alii duo, vt ex Ariſtocratea oratione apparet, ἀμάδοκος καὶ βηρισάδης: quibus, an vero aliis, regna confirmarit, ego affirmare, propter hiſtoriae ignorationem, non poſſum. Sitalci tamen regnum confirmaſſe videtur.

5. ἀρύμβαν.] Alii ἀρύββαν, vt Pauſanias, non per μ, ſed per duo ββ. Scribunt nonnulli u, vt parum a μ diſtet. fuit patruus, θεῖος πρὸς πατρὸς, Olympiadis, vxoris Philippi, Epiri princeps. Plutarchus ἀρύβαν vno β ſcribit, eique tribuit filium Aeaciden, nepotem Pyrrhum. Frater Arymbae fuit Neoptolemus Olympiadis pater.

13. 10. ἣ συζῇ.] Cum qua viuit: id eſt, quae indiuidua eius comes eſt, in qua omne ſuum ſtudium et aetatem conſumſit. συμβιῶναι idem valet, quod συζῆν, vt in oratione de Corona: ἐγὼ μὲν δὴ τοιαύτῃ συμβεβίωκα τύχῃ.

19. τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ.] Poſſit etiam legi ὅνπερ.

21. τῶν ἀρχαίων ἀπέστησαν.] Domo profugiunt. Suidas, ἀρχαῖα τὰ κεφάλαια τῶν τόκων, interpretatur. Sed Vlpianus τῶν ἀρχαίων exponit, τῶν ἐνεχύρων, pignoribus cedunt. quod genus ſunt aedes, praedia, veſtes, etc. pro ἀπέστησαν alibi vſurpat, ἐξέστησαν. οἱ δ᾽, inquit, ἐπειδὰν διαλύειν ἐδέησαν οἷς ὤφειλον· ἐξέστησαν ἁπάντων τῶν ὄντων. Item Ariſtophanes νεφέλαις· ἰὼ κλαίετ᾽, ὦ βολοστάται, αὐτοί τε καὶ τἀρχαῖα καὶ τόκοι τόκων. οὐδὲν γὰρ ἂν με φλαῦρον ἐργάσαισθ᾽ ἔτι. Budaeus τἀρχαῖα τὰ πατρῷα exponit.

23. ἐπὶ πολλῷ.] Scilicet τόκῳ, βλάβει.

14. 1. αἰτίους, ὑστάτους.] ὑστάτους, in Aldino codice oſcitantia librarii omiſſum puto. Nam ſententiae non incommodat, et in προοιμίοις δημηγορικοῖς eodem modo vſurpatur. Caeſar in Catilinaria: Plerique mortales, inquit, poſtrema meminere. Vulgus proxima quaeque meminit, caetera obliuiſcitur: cuius ingenium in oratione Falſae legationis egregie deſcribitur. In hanc ſententiam etiam ſecunda Philippica: ὁρῶ γὰρ, inquit, ὡς τὰ πολλὰ ἐνίους, οὐκ εἰς τοὺς αἰτίους, ἀλλ᾽ εἰς τοὺς ὑπὸ χεῖρα μάλιστα τὴν ὀργὴν ἀφιέντας.

6. δίχῃ βοηθητέον εἶναι τοῖς πράγμασιν ὑμῖν.] Gemini datiui eidem additi aduerbio, βοηθητέον ὑμῖν τοῖς πράγμασιν: id eſt ὑμᾶς δεῖν βοηθεῖν τοῖς πράγμασι.

27. καὶ μίαν εἶναι.] Haec ſententia in tertia Olynthiaca repetitur, et clarius explicatur: τὴν αὐτὴν τοῦ λαβεῖν, τοῦ στρατεύεσθαι, etc. τάξιν ποιήσας. Exſtat huius argu-

argumenti tota oratio περὶ συντάξεως, vbi de hoc vocabulo plura dicturi ſumus.

15. 1. πολλῶν.] Scilicet χρημάτων. Recenſet Plutarchus Crobyli dictum, ὅτι ὁ πόλεμος τεταγμένα οὐ σιτεῖται: bellum demenſo non paſci. et Thucydides: ὅτι ὁ πόλεμος ἥκιστα ἐπὶ ῥητοῖς προχωρεῖ. id eſt, incertos eſſe bellorum euentus, vel, vt Liuius loquitur, euentus nuſquam minus reſpondere, quam in bellis.

16. τὰ τῶν θετταλῶν.] Vlpianus hic argutias quaerit. ſed vt dicimus, τὰ τῆς δικαιοσύνης, pro iuſtitia: ſic etiam τὰ τῶν θεσσαλῶν, dici puto pro Theſſalis.

Ibid. ταῦτα γάρ.] id eſt οὗτοι οἱ θεσσαλοί.

26. τούτους ἅπαντας.] ſcilicet τοὺς ὑπὸ Φίλιππον ὄντας καὶ δεδουλωμένους.

16. 1. παρὰ τὴν ἀξίαν.] ἄξιος, α, ον: dignus, a, um. ἡ ἀξία ſubſtantiue, dignitas, pretium, meritum. κατ᾽ ἀξίαν, id eſt, ἀξίως, pro dignitate. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν, ſupra dignitatem. παρ᾽ ἀξίαν, contra dignitatem. Significat igitur, Philippum ob improbitatem indignum eſſe tantis ſucceſſibus. In β. ὀλυνθ. οἱ παρὰ τὴν ἀξίαν αὐτῶν δεδουλωμένοι θεσσαλοί. Quos, cum hic perfidos vocet, ibi tamen Philippo anteponit. Atque haec vulgaris expoſitio vocabuli eſt: ſed mihi neſcio, quomodo interdum non tam dignitatem, quam aliquid, quod modum et conſuetudinem excedit, ſignificare videtur. vt, τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν, ſit immodica et inuſitata felicitas, παράλογος εὐτυχία, quam ipſe etiam Philippus apud Lucianum ſibi tribuit, his verbis: τῇ παραδόξῳ ῥοπῇ τῆς τύχης τῇ πολλὰ πολλάκις ἡμῖν συνειργασμένῃ κεκρατήκαμεν. Pauſanias item in Meſſeniacis: διὰ δὲ τὴν κουφότητα οὐ χαλεπῶς ἀποφευγόντων τῶν μεσσηνίων, ἀπορία τοῖς λακεδαιμονίοις, καὶ ἀπ᾽ αὐτῆς ἤδη καὶ ὀργὴ γίνεται, πεφύκασι δέ πως οἱ ἄνθρωποι μάλιστ᾽ ἔχειν ἀκρατῶς πρὸς τὰ παρ᾽ ἀξίαν.

ἀξίαν. hoc eſt (vt ego quidem interpretor: qui volet, transferat aliter) Cum autem Meſſenii, vt homines expediti, haud difficulter refugerent; aeſtuare Lacedaemonii, atque ex eo iam etiam iraſci coeperunt. Natura enim ita fert, vt ea maxime commoueant homines, quae ab vſitata ratione recedunt. Indignum ſcilicet facinus iudicabant Lacones, ſe a fugitiuis Meſſeniis ita vexari, vt Antonius a Parthis: quos in ſtataria pugna facile confeciſſent.

16. 4. *τὴν ἀκαιρίαν, τὴν ἐκείνου.*] *τοῦ Φιλίππου.* Quae autem eſt illa *ἀκαιρία*? Bellum Olynthiorum, Theſſalorum perfidia, Barbari ſtudentes nouis rebus, quorum fidem lubricam etiam Alexander initio regni eſt expertus. Vide Arrianum libro 1.

5. *συναίρεσθαι.*] a *συναίρομαι*, adiuto. Praepoſitio *σὺν* fere perpetuo etiam in compoſitione datiuum poſtulat, cui ſaepe accedit accuſatiuus: vt *συμβουλεύω σοὶ τὰ δέοντα.* Poteſt igitur hic etiam datiuus *τῷ καιρῷ*, vel *τῇ τύχῃ* (vt Vlpianus monet) vel *τοῖς Ὀλυνθίοις* ſubintelligi.

8. *λογιζομένους πῶς ἂν οἴεσθαι.*] Haec male cohaerent. Dicendum enim fuiſſet, *λογιζομένους πῶς ἂν ἑτοίμως ἐφ᾽ ἡμᾶς ἔλθοι.* ſed Demoſthenes *αὐτὸν οἴεσθε* ex affectu interpoſuit. Affectus autem leges grammaticae non minus negligunt, quam reipublicae.

17. *τὴν ἐκείνου τὴν ὑπάρχουσαν.*] Id eſt, *πατρῴαν χώραν τὴν μακεδονίαν, ἣν νῦν ἔχει.* quaſi dicat: Adeo non licebit Philippo Atticam inuadere, vt de Macedonia ipſa, regno patrio, ſit venturus in periculum. *ὑπάρχουσα χώρα* Philippi, eſt Macedonia, caeteraeque, quas ſubegerat. *μέλλουσαι*, Olynthus et Athenae, ſi rem bene geſſiſſet.

18. *καὶ τὴν οἰκείαν καρπούμενοι.*] Etiam fruentes. alioqui ſi *καὶ* et exponas, conſtructio poſtulabit non *καρπούμενοι*, ſed *καρπώσεσθαι.* Quare ſi qui *τὴν ὑπάρχουσαν*

ἀρχȣσαν καὶ τὴν οἰκείαν ταύτην coniungunt, et ad Athenienſes referunt, nihil delinquunt, quanquam prior illa expoſitio mihi magis placeret, ſi coniunctio *καὶ* abeſſet, ac tota periodus ſic diſtingueretur: *καὶ τὴν ἐκείνȣ κακῶς ποιήσετε τὴν ὑπάρχȣσαν· καὶ τὴν οἰκείαν ταύτην* etc. Sed hoc ſi diſplicet, ſic diſtingue: *κακῶς ποιήσετε· τὴν ὑπάρχȣσαν καὶ τὴν οἰκείαν ταύτην*, etc.

16. 19. *ἂν δ' ἐκεῖνα.*] Scilicet *τὰ ἐπὶ Θρᾴκης, τὴν Ὄλυνθον.*

20. *μὴ ᾖ*] Ne ſit, ne videatur. petit veniam libertati orationis. Qui *μὴ ᾖ* exponunt, *ἐὰν μὴ ᾖ λίαν πικρὸν εἰπεῖν, λέγοιμ' ἂν ὅτι καὶ συνεισβαλȣ̃σιν*, de ſuo verba Demoſtheni largiuntur.

21. *οἱ τὴν.*] Breuitate vtitur. Sententia clara eſt, ſed verba ſic abſolui poſſunt: *πῶς ἂν τὴν ἀττικὴν φυλάξωσι;* Atticam quo pacto tuebuntur?

28. *ἔξω.*] ſcilicet *τῆς πόλεως, ȣ̓χὶ δ' ἐν μακεδονίᾳ.*

vlt. *καὶ ὅσα.*] Verba ſic ordina: *καὶ λαμβάνειν τῶν ἐκ τῆς χώρας, ὅσα ἀνάγκη* (ſcilicet *ἐςὶ λαμβάνειν*) *χρωμένȣς ςρατοπέδῳ.* id eſt, *τȣ́τȣς οἳ χρῶνται· ὅπως λαμβάνωσιν οἱ χρώμενοι.* Nulla mihi eſſe cauſa videtur, cur *χρωμένοις* datiuum per *οι* ſcribas, pro *χρωμένȣς* accuſatiuo per *ȣ*.

Ibid. *τῶν ἐκ τῆς χώρας.*] Articulus elegantiae cauſa accedit, et genitiuus partem ſignificat: Hoſtes non *τῶν*, ſed *τὰ ἐκ τῆς χώρας* rapiunt.

17. 2. *ὑμῶν.*] Legitur et *ἡμῶν* per *η*. quae permutatio frequentiſſima cum ſit, ex ſententia facile plerumque diiudicari poteſt.

3. *πρὸ τοῦ.*] *πρὸ τȣ́τȣ*, Amphipolitanum. in quod, autore Vlpiano, 1200. talenta ſunt impenſa.

5. *καὶ προσέςαι.*] Aldus *πρόσεςθ'*, ſine *καὶ* legit. ac omitti *καὶ*, mihi non diſplicet: malim tamen *προσέςαι* futurum, quam *πρόσεςι* praeſens.

17. 5. ἡ ὕβρις.] Scilicet ἡ τῶν πολεμίων, proteruitas et petulantia illa militaris: quod genus hominum ingluuiem ſuam expleſſe non contentum (vt de ſtupris et caedibus taceamus) vinum effundit, frumentum in viam abiicit, inſtrumentum et ſupellectilem diſſipat, ſegetes conculcat, arbores frugiferas ſuccidit, villas incendit: omnibus denique modis declarat, ſe peſtem et perniciem eſſe humani generis, rerumque a Deo noſtris vſibus conditarum: ſummaque contentione id agit, vt ferociſſimarum belluarum ſuperet immanitatem. ὕβριν hic non ſignificare contumeliam, aut dedecus, quod ſuſcepturi ſint Athenienſes, vel ex Vlpiani προλεγομένοις intelligitur, cuius (vt nos quidem reſtituimus) haec verba ſunt: τίνα δὲ ἐργάσονται οἱ πολέμιοι, καὶ ἀναγκαίως, καὶ ὑβρίζοντες, τὴν χώραν. Idem in oratione περὶ παραπρεσβείας, vbi de Phocenſium agitur excidio, ἔχει δὲ, inquit, καὶ τῆς ὕβρεως τῶν πολεμίων ἔμφασιν. ἡ γὰρ κατασκαφὴ περιεργότερον εἶδος τῆς συμφορᾶς.

Ibid. καὶ ἔτι.] Atque inſuper rerum pudor: id eſt, rei male geſtae atque ignauiae et ſocordiae dedecus. hoc iam ad Athenienſes pertinet. ὕβρις eſt τῶν ποιούντων, αἰσχύνη δὲ τῶν ὑπομενόντων.

8. ἐκεῖσε] εἰς μακεδονίαν.

9. καλῶς ποιοῦντες.] Bene facientes. Ego hic non accipio pro εὐτυχεῖν, quod Latini nonnunquam dicunt facillime agitare: ſed formulam eſſe puto, qua exprobrationis et inuidentiae ſuſpicionem deprecetur. quaſi dicat: Quas opes equidem eis non inuideo. id quod paupercula plebecula facit, diuitibus obtrectare ſolita: ſine quorum ope tamen viuere non poteſt, tranquillo reipublicae ſtatu. Sic Cicero in Verrinis aliquoties, quum clari viri mentionem facit, hac parentheſi vtitur: Quem, vt eius virtus meretur, honoris cauſa nomino. Eſt interdum approbationis, vt

apud

apud Lucianum in laudatione Demoſthenis: καὶ καλῶς γε, ἔφη, ποιοῦσιν ἀθηναῖοι, χάρητα μὲν καὶ διοπείθην καὶ πρόξενον, καὶ τοιούτους τινὰς ἀποδεικνύντες στρατηγεῖν: Recte faciunt, qui duces creent. Philippica quarta: μετὰ ταῦτ' ἡ τύχη καλῶς ποιοῦσα, πολλὰ πεποίηκε τὰ κοινά. Qua ratione Liuius: Remp. inquit, benignitate deum, eſſe gratiae referendae. Ibidem paulo poſt: ἔρχονται μεθέξοντες τούτου, καὶ καλῶς ποιοῦσιν hoc eſt, in quo nihil delinquunt.

17. 17. παντός.] Scilicet ἀνθρώπου, τῶν πλουσίων, τῶν ἐν ἡλικίᾳ, τῶν λεγόντων. Vtinam diuites liberaliter tributa conferant, adoleſcentes ſtrenue militent, oratores rectiſſimo conſilio meo non aduerſentur. Nam vt in exordio ad dicendum inuitauit omnes, ſic a contraria ſententia dicenda nunc eosdem deterret. παντὸς ἕνεκα.] μηδενὸς κωλύοντος καὶ ἐμποδὼν ὄντος, ἀλλὰ πάντων συμπροθυμουμένων. Habet τὸ ἕνεκα perelegantem ſaepe vſum, de quo alibi dicemus: nunc ad τὴν τοῦ λόγου οἰκονομίαν tranſituri. Nam caetera, quae hic omiſimus, partim ex Vlpiano, partim e Lexicis, partim e grammaticis praeceptionibus ſunt petenda.

IN SECVNDAM OLYNTHIACAM.

Pag. 18. 4. τὸ τοὺς πολεμήσοντας (alii πολεμήσαντας.) γεγενῆσθαι κεκτημένους.] τουτέστιν, ὅτι οἱ πολεμήσοντες κέκτηνται· ἢ ἀνάπαλιν μᾶλλον, ὅτι οἱ κεκτημένοι καὶ χώραν ὅμορον, καὶ δύναμίν τινα, πολεμήσουσι φιλίππῳ.

18. 12. τῶν ὑπαρχόντων.] Id eſt τῆς τύχης, τοῦ καιροῦ, τῆς θείας εὐεργεσίας: vtendum occaſionibus, et fortunae benignitate: diuina liberalitas amplectenda eſt.

18. 15. φαίνεσθαι προϊεμένους.] φανερῶς προΐεσθαι.

18. 20. *ὑπὲρ τούτων.*] Fortaſſis, *ὑπὲρ τούτου*, vel, *ὑπὲρ τῶν Φιλίππῳ πεπραγμένων*: vt non ad verba, ſed ad ſenſum referatur conſtructio.

21. *ἡμῖν δ' οὐχὶ καλῶς πεπρᾶχθαι*] *εὐφήμως*, *ἀντὶ τοῦ*, *ἀτιμίαν καὶ ἀδοξίαν ἡμῖν προξενῆσαι*. Propoſitio praeteritionis: non hortabor vos exemplo Philippi. Ratio, quod ea oratio illi honorifica, nobis ignominioſa eſt. Hanc rationem *προσαποδόσει* eleganti illuſtrat et *ἀντιθέσει*.

19. 2. *ἐνθένδ' ἄν.*] Hinc, id eſt, *ἐκ τοῦ βήματος*, *καὶ τῆς ἐκκλησίας*: noſtrae conciones eius opes auxerunt: Mercenariis oratoribus, et oſcitantibus ac ignauis auditoribus acceptam referre debet potentiam tantam, non ſuae virtuti atque induſtriae.

3. *ὧν οὖν ἐκεῖνος.*] *ὧν ὀφείλει χάριν*, *ὧν λαβεῖν δίκην*, pro, *ὑπὲρ ὧν*, *δι' ἅ*.

4. 5. *τούτων τὸν καιρόν.*] *ἀντὶ τοῦ*, *τοῦ λέγειν ταῦτα τὸν καιρὸν οὐχὶ ὁρῶ νῦν ὄντα*.

5. 6. *καὶ χωρὶς τούτων.*] *τῶν περὶ τῶν Φιλιππιζόντων ῥητόρων*, *καὶ τῶν πεποιημένων τῷ Φιλίππῳ ὑπὲρ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ*.

6. *καὶ βέλτιςόν ἐςιν.*] *διὰ τὸ ἀναθαῤῥῆσαι δήπου*, *καὶ τὸν φόβον ἐκβάλλειν ὑμᾶς*. Attentionis et beneuolentiae captatio. Grata enim et iucunda erat Athenienſibus criminatio Philippi: nec minus extenuatio virium illius. Haec enim duo ſe facturum proponit.

7. 8. *μεγάλα ὀνείδη.*] *ἐπιορκία καὶ ἀπιςία*.

11. 12. *τὸ δὲ πάνθ' ὅσα.*] Verba ſic ordinanda ſunt, mutato propter relatiuum pronomen participio in verbum: *τὸ διεξιέναι πάντα*, *ὅσα Φίλιππος ἔπραξε πώποτε*, *καὶ ἐλέγχειν αὐτὸν ἐφ' ἅπασι τούτοις· συμβαίνει καὶ δεῖσθαι λόγου βραχέος*, *καὶ ἡγοῦμαι συμφέρειν εἰρῆσθαι*, *ἕνεκα δυοῖν*. Hyperbolica propoſitio, referenda tantum ad *ἐπίορκα καὶ ἄπιςα ἔργα*, quorum tria

tria tantum, ſed magna recenſet, deceptos Athenienſes, Olynthios, Theſſalos.

19. 17. *ὅτι διεξελήλυθε.*] *τὸ διεξιέναι καὶ διελθεῖν ἢ διεξελθεῖν*, alias eſt *τὸ λέγειν καὶ διηγεῖσθαι*: hic vero *τὸ διαπορευθῆναι*, *κατὰ μεταφορὰν*, *καὶ καταναλῶσαι πάσας τὰς πανουργίας καὶ δεινότητας*.

18. *ηὐξήθη νῦν μέγας.*] *οὕτως ηὐξήθη τῷ παρακρούεσθαι, ὥστε νῦν εἶναι μέγαν αὐτόν.* Supra *μέγαν γεγενημένον*.

19. *καὶ πρὸς αὐτήν.*] *ὅτι τὰ πράγματα ἥκει αὐτῷ πρὸς τὴν τελευτὴν*, id eſt, *ὅτι ἡ ἐπιορκία καὶ ἡ ἀπιστία αὐτοῦ, ὐδένα ἂν ἔτι παρακρέσαιτο καὶ ἐξαπατήσειε.* Sententia huius loci eſt: Nulla fore poſthac Philippi incrementa: nullos eum ſibi ſocios adiuncturum: conſumtos eſſe omnes eius dolos. Haec propoſitio eſt.

20. *ἐγὼ γάρ.*] Confirmatio, tractata *ἐκ θέσεως καὶ ἀναιρέσεως*. Argumenti ſumma eſt, Philippi imperium male partum non fore diuturnum: ducti a cauſis efficientibus, et illuſtrati contentione contrariorum et ſimilitudine.

23. *ευρίσκω τήν.*] Difficilior locus: proinde verba in primis ſimpliciter ordinabimus: *ευρίσκω*, ſcilicet *τὸν Φίλιππον προσαγόμενον* (*προσαγηοχέναι*) *τὴν ἡμετέραν εὐήθειαν* (*ἡμᾶς εὐήθεις ὄντας*) *τὸ κατ᾽ ἀρχὰς* (*πρῶτον*) *ὅτε τινὲς ἀπήλαυνον ἐνθένδε* (*ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ τῆς ἐκκλησίας*) *ὀλυνθίους βουλομένους ἡμῖν διαλεχθῆναι.* Quomodo *προσαγηοχέναι? τούτῳ*, ſcilicet *τῷ φάσκειν παραδώσειν ἀμφίπολιν καὶ κατασκευάσειν τὸ θρυλλούμενόν ποτε ἐκεῖνο ἀπόῤῥητον· τὴν δὲ ὀλυνθίων φιλίαν*, ſcilicet *ευρίσκω προσαγόμενον* etc. Video, Philippum nobis ſtultis os ſubleuiſſe primum, cum quidam Olynthios apud nos verba facturos, hinc repulerunt, hac fraude, quod iactabat, ſe nobis Amphipolim traditurum, et confecturum arcanum illud, quod aliquan-

aliquando iactabàtur. inuenio item, eum Olynthiorum amicitiam ſibi conciliaſſe, etc. Nunc ad partes veniamus: καὶ τὸ θρυλλούμενον.] Hic vero locus obſcurus eſt, et haud ſcio, an quiſquam ſit, qui eum a ſe plane intelligi affirmare auſit. Cauſa obſcuritatis eſt, primum ignoratio hiſtoriae, cuius ſit mentio. Deinde ἀπόῤῥητον et θρυλλούμενον pugnare videntur. Poſtremo ambiguum eſt ἀπόῤῥητον, ſitne ad θρυλλούμενον, an vero ad κατασκευάσειν ἐπιῤῥηματικῶς referendum. Ac quod ad hiſtoriam attinet, credamus ſane Graeco interpreti Vlpiano. Deinde θρυλλούμενον intelligi poteſt non id modo, quod omnium ſermone celebratur, ſed quo de inter eos verba fiunt, quorum negotium agitur, aliis ignotum. Ita vnum et idem Athenienſibus et Philippo θρυλλούμενον: Pydnaeis, Potidaeatis et Amphipolitanis ἀπόῤῥητον eſſe potuit. Potuit etiam fieri, ut Philippus pollicitaretur, ſe collaturum quoddam in Athenienſes beneficium, quod tamen, ob adiunctum periculum, vulgandum nondum eſſet: ſicut Pericles in referendis rationibus ad populum dixit, ſe aliquod talenta εἰς δέον ἀνηλωκέναι, id eſt vtiliter et tempeſtiue inſumſiſſe, quibus Lacedaemonios quosdam corruperat. Poſtremo κατασκευάζειν τι ἀπόῤῥητον pro ἐν ἀποῤῥήτῳ vel ἀποῤῥήτως, vſitata et plana conſtructio eſt. Haec ſi cui non ſatisfaciunt, is planiora et certiora quaerat. Socrates ſcholaſticus Eccleſiaſticae hiſtoriae lib. 1. locutionem habet non diſſimilem admodum: ἦν δὲ ὁ διωγμὸς θρυλλούμενος ἐν ταυτῷ καὶ ἀπόῤῥητος: ἐκρύπτετό τε τῷ λόγῳ, καὶ ἔργῳ ἦν φανερός.

20. 1. καὶ τοὺς μὲν πρότερον συμμάχους ἡμᾶς ἀδικῆσαι] Alterius membri ſumma eſt: Philippus Olynthios ad ſuam amicitiam pellexit. quomodo? Potidaeam, noſtram ciuitatem, vi captam, abſtulit, (in quo fidem ſocietatis violauit, et vanis pollicitationibus nos circumuenit) Olynthiis tradidit, nullus ſcrupulus reliquus

eſt,

eſt, modo intelligas: eo tempore, quo iſta facta ſunt, Philippum fuiſſe Athenienſium ſocium. In epiſtola certe quidem ſua ſcribit: ἵν' ἐμμένωμεν τοῖς ὅρκοις, καὶ ταῖς ὁμολογίαις, etc. Sed Chronologia fortaſſe repugnat. Poſt τὸ ἡμᾶς, aſteriſcus additus indicat, dubitatum eſſe de lectione. Quid ſi ἡμῶν? vt de Potidaeatis intelligatur, ſociis Athenienſium. Sed cum Ποτίδαιαν οὖσαν ἡμετέραν praecedat: fortaſſe parum conuenit, eosdem et ὑπηκόους et συμμάχους dici. Sed haec hactenus.

ıı 2. Θετταλοὺς δὲ.] Nam et hi non minus, quam Thebani, templi Delphici defenſionem ſuſceperant.

12. καιροῦ μὲν δὴ πρὸς τοῦτο.] τὰ πράγματα πάρεστι Φιλίππῳ πρὸς τοῦτο καιροῦ, id eſt, τοιοῦτος καιρὸς τῶν Φιλίππου πραγμάτων ἐστί. Fortaſſis etiam παρέστη a παρίστημι, legi poſſit. Res adſtiterunt ad hoc temporis, pro, huc deductae ſunt.

17. παρὰ τὴν αὐτῶν ἀξίαν.] Praeter dignitatem ſuam, indignis modis, contra quam exſpectarant. ἀξίαν, id eſt, dignitatem, hic tribuit Theſſalis, quos priore oratione vt perfidos criminatus eſt: vt oſtendat, Theſſalos, quanquam improbos, tamen Philippo eſſe meliores, et digniores, qui eidem imperent, quam ſeruiant. Quantae autem opes Theſſalorum fuerint, in oratione de pace expoſuit Iſocrates: et in Philippica minime cum hoc loco Demoſthenis conſentit, cum ſic ſcribit: οὐ Θετταλοὺς μὲν τοὺς πρότερον ἐπάρξαντας Μακεδονίας, οὕτως οἰκείως πρὸς αὑτὸν διακεῖσθαι πεποίηκεν· ὥσθ' ἑκάστους αὐτῶν μᾶλλον ἐκείνῳ πιστεύειν, ἢ τοῖς συμπολιτευομένοις; et epiſtola 2. ἐνθυμοῦ δὲ, ὅτι πολλοῖς καλῶς βεβουλεῦσθαι δοκεῖς, ὅτι δικαίως κέχρησαι Θετταλοῖς, καὶ συμφερόντως ἐκείνοις· ἀνδράσιν οὐκ εὐμεταχειρίστοις, ἀλλὰ μεγαλοψύχοις, καὶ στάσεως μεστοῖς. Quanquam τὸ δεδουλωμένοι referri poteſt vel ad Philiadae Tyranni liberos, quos pulſos a Theſſalis, Philippus reſtituit,

 vel

vel ad quosdam Theſſalos male tractatos. Nam in oratione de Haloneſo ſcribitur: ὅτι Φεραίων ἀφῄρηται τὴν πόλιν· καὶ Φερρὰν ἐν τῇ ἀκροπόλει κατέστησεν· ἵνα δὴ αὐτόνομοι ὦσιν. et Iſocrates: τῶν πόλεων τῶν περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον, τὰς μὲν ταῖς εὐεργεσίαις πρὸς τὴν αὐτοῦ συμμαχίαν προσῆκται, τὰς δὲ σφόδρα λυπούσας, ἀναστάτους πεποίηκε; μάγνητας δὲ κατέστραπται;

18. καὶ μὴν εἴ τις ὑμῶν.] Poſtquam oſtendit, ſocios, caeterosque Graecos male velle Philippo, refutat opinionem de vi et potentia: ſumto argumento a natura et ingeniis hominum, maxime Graecorum. Locum hunc Cicer. 2. de officiis copioſius tractauit: quem his verbis concludit: peſſimum diuturnitatis cuſtodem eſſe metum: beneuolentiam vero fidelem vel ad perpetuitatem.

25. ἐκ πλεονεξίας.] διά. Plura ſibi praeter ius et aequum vendicando, et improbe agendo.

21. 4. περὶ αὐτὰ καταῤῥεῖ.] Malim aſpirate αὑτά, pro ἑαυτά, circa ſeipſa diffluunt, vel defluunt. haud ſcio, an legendum ſit παρ' αὐτά, per ſeipſa, id eſt, ipſa ſeſe deſtruunt, ſua ſponte dilabuntur, decidunt inſtar floſculorum, cum vel aruerunt, vel vento agitantur. Sic in Pſalmis impiorum felicitas pulueri, quem ventus diſſipat, et gramini tectis innato comparatur.

21. 11. οὕτως ἀρέσκει μοι.] Scilicet μάλιστα. Sicut τὸ ὅπως ſuperlatiuos habet, τάχιστα καὶ κάλλιστα.

22. 4. οὐ σμικρά, οἷον ὑπῆρξε ποθ'.] τὸ, οἷον, aduerbium. Alioqui dicendum οἷα.

5. ἐπὶ τιμοθέου.] Hiſtoriae fides ſit penes autorem et Vlp.

6. τοῦτο συναμφότερον.] Scilicet ἥ τε μακεδονικὴ καὶ ἡ ὀλυνθιακὴ δύναμις.

9. ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐβοήθησε.] Aduerſus Pitholaum et Lycophronem, qui cum, ſorore Thebe adiutrice, affinem Alexandrum occidiſſent, ty-

rannici-

rannicidae habiti: non multo poſt ipſi eandem tyrannidem occuparunt.

22. 20. *μακεδόνων βασιλεὺς.*] Scilicet *διεπράξατο.*

26. *οὕτως ὅπως.*] *τὸ οὕτως* videtur a ſcholiaſte additum.

27. *ἔχοντες διαθέσθαι.*] *δυνάμενοι πωλῆσαι.*

28. *διὰ τὸν πόλεμον.*] *φοβεμένων τῶν ἐμπόρων, μὴ λῃσαῖς περιπεσόντες καὶ περὶ τῶν σωμάτων κινδυνεύσωσι.*

23. 2. *πεζέταιροι.*] Sic dicti, quaſi pedites ſocii: ſicut optimus et fortiſſimus imperator Maximilianus I. Auguſtus milites ſuos, conciliandae beneuolentiae cauſa, modo filios, modo ſuos nudos, id eſt, male veſtitos puerulos appellaſſe fertur.

3. *συγκεκροτημένοι τὰ τοῦ πολέμου.*] *δεινοὶ πολεμισαί.* Heſychius *συγκροτεῖν, συμπράττειν, συνάγειν.* Suidas *αὔξειν, συνισᾶν, συνδεῖν, πρὸς ἁρμονίαν ἄγειν, συνέχειν, συμπράττειν.* Varinus *ἐπὶ τῶν χαλκέων κυρίως, καὶ ἀπὸ τούτου, ἐπὶ τῶν συμφωνούντων. συγκροτεῖν δύναμιν,* cogere copias. *συγκεκροτημένοι, ἐσκευωρημένοι, συνεσκευασμένοι.* Videtur non tam fortitudinem et peritiam rei militaris, (etſi has quoque) quam concordiam et mutuas operas ſignificare.

5. *οἷος τε ψεύδεσθαι.*] Id eſt, *εἰωθότος,* qui minime ſolet mentiri, qui minime talis eſt, vt mentiatur. Nam omnis homo mendax, et ſaepe imprudentes et inuiti mentiuntur nonnulli.

7. *οἷος ἔμπειρος.*] *τοιοῦτος οἷος,* id eſt, *εἴ τις ἔμπειρός ἐστι πολέμου.* Elegantis pleonaſmi ſpeciem habet. Sic paulo poſt: *τοιούτους οἵους μεθυσθέντας ὀρχεῖσθαι,* id eſt, *τοὺς ὀρχουμένους, ἐπειδὰν μεθυσθῶσι.*

8. *εἴ τις ἀνὴρ, τούτους.*] Obſerua mutationem numerorum.

16. *ὀρχεῖσθαι τοιαῦτα.*] Poſt *ὀρχεῖσθαι* diſtinguit Bruciolus, qui ebrii ſaltent: vt *τὸ τοιαῦτα, κατ' ἔλλειψιν τοῦ ποιεῖν, καὶ παράλειψιν* accedat: atque alia

agant flagitioſa, etc. Poſſet etiam coniungi, ὀρχεῖσθαι τοιαῦτα, ſaltare ad eum modum: vt de repraeſentatione mimica intelligatur, quae manuum potius fuit, quam pedum artificioſa agitatio, vt ex Luciano apparet.

20. τὸν δημόσιον.] δοῦλον. Vide Vlpianum. Suidas δημοσίους ἔλεγον τοὺς τῆς πόλεως δούλους. Et Aeſchines: ἄνθρωπον δημόσιον, οἰκέτην τῆς πόλεως.

26. ἐπισκοτεῖ τούτοις.] σκότος ἐπάγει, ὁρᾶσθαι οὐκ ἐῶν. Iſocrates: ἡ ῥώμη ταῖς τῆς ψυχῆς ἐπιμελείαις ἐπεσκότησε.

24. 1. δοκεῖ δ᾽ ἐμοὶ δεῖξειν.] τὰ ἑαυτοῦ, τουτέστι, πταίσειν.

7. κἂν ἄλλο τι τῶν ὑπαρχόντων σαθρῶν ᾖ.] Sic habent codices 4. Sed ego lego κἂν ἄλλο τι τῶν ὑπαρχόντων, τουτέστι, τῶν μελῶν τοῦ σώματος, ᾖ σαθρόν.

13. μεγάλη γάρ.] Hanc ſententiam Cic. eleganter 2. Off. interpretatus eſt, Magnam vim eſſe in fortuna in vtramque partem; vel ſecundas ad res, vel aduerſas, quis ignorat? Nam et cum proſpero eius flatu vtimur, ad optatos exitus peruehimur: et cum reflauit, affligimur. Plin. etiam lib. 2. cap. 7. Fortunae omnia expenſa, omnia feruntur accepta: et in tota ratione mortalium, ſola vtramque paginam facit.

26. 19. τὰς ἀνάγκας ταύτας.] Malo, τούτους, τοὺς στρατηγοὺς ἀφίετε.

25. οἱ τριακόσιοι βοησόμενοι] Trecenti, qui clamitent ſcilicet. ὑπὸ τῷ ῥήτορί εἰσι. De locupletiſſimis ciuibus hoc docet Vlpianus eſſe intelligendum: quorum alii aliis factionibus faueant. Heruagiana prior editio habet, οἱ βοηθησόμενοι, adiuturi, pro, οἱ βοηθήσοντες, vt puto: niſi paſſiue accipiatur, adiuuandi: qui praeſidia oratorum ambiunt, vt, reſtinctis bellis, conferre tributa et inſtruere triremes non cogantur. τὸ βοησόμενοι eſt durum, et vt puto, mendoſum. Mallem οἱ βοηθοὶ ἐσόμενοι.

26. 25.

26. 25. οἱ δὲ ἄλλοι προσνενέμησθε.] οἱ λοιποὶ πολῖται ἐν προσθήκης μέρει ἐςέ. ἐ ψηφίσοντες καθ' ἑαυτὲς, ἀλλὰ τὰς τῶν ῥητόρων καὶ ςρατηγῶν καὶ τριακοσίων ἐπιψηφίζοντες γνώμας.

27. 1. ἐκ τυραννίδος ὑμῶν.] Suſpecta lectio eſt. Quid ſi ἡμῖν ἐπιτάττειν. Sin τυραννίδος ὑμῶν recte ſcribitur, ſenſus eſt, quaſi vos tyrannidem illis decrequiſſetis. Fortaſſis τὸ ὑμῶν redundat.

7. κεφάλαιον.] κεφαλαιωδῶς, ὡς ἐν κεφαλαίῳ.

Ibid. λέγω εἰσφέρειν.] φημὶ δεῖν εἰσφέρειν.

Ibid. ἀφ' ὧν ἕκαςος ἔχει τὸ ἴσον.] ὁ μὲν πένης ἀπ' ὀλίγων, ὀλίγα· ὁ δὲ πλέσιος ἀπὸ τῶν πολλῶν, πολλά· ἔτω γὰρ ἂν ἴσα γίγνοιτο τὰ τῆς εἰσφορᾶς.

IN TERTIAM OLYNTHIACAM.

Pag. 28. 1. Οὐχὶ ταὐτὰ παρίςαταί μοι γινώσκειν.] ἕτερα ὑπολαμβάνω καὶ φρονῶ, ὅταν τὰ πράγματα σκοπῶ, ἢ ὅταν ἀκέω τῶν λόγων: Oratorum verba cum rebus conſentire mihi non videntur. Sic M. Cato in Catilinario, verba Demoſthenis Salluſtio pene interpretato: Longe (inquit) mihi alia mens eſt, P. C. quum res atque pericula noſtra conſidero, et quum ſententias nonnullorum ipſe mecum reputo. Exordium reprehenſione aliorum, attentionem captat, et a periculo.

7. ἐδὲν ἐν ἄλλο] Sic ordinanda ſunt verba: οἱ τὰ τοιαῦτα λέγοντες δοκἐσί μοι ἐδὲν ἄλλο ἁμαρτάνειν, ἢ τὴν ὑπόθεσιν, ἐχὶ τὴν ἔσαν περὶ ἧς βελεύεσθε, παριςάντες ὑμῖν, pro, ἢ ὅτι οὐ παριςᾶσαι. Qui igitur talia dictitant, non in alio delinquere mihi videntur, niſi quod a ſcopo totius veſtrae deliberationis aberrant. Vel, nihil aliud facere, quam errare mihi videntur, cum a totius veſtrae deliberationis ſcopo aberrent. τὴν ὑπόθεσιν ἐχὶ τὴν ἔσαν, id eſt, οὐ τὴν ἀληθῆ. περὶ ἧς βελεύεσθε: proponunt vobis argumentum non

 verum

verum illud, de quo deliberatis. Erat autem ἡ οὖσα, vt Olynthii ſtrenue iuuarentur: quo clamoſi oratores omiſſo, ad Philippum vlciſcendum hortabantur. Sic in Cherſoneſitana: ἡ μὲν οὖν σπουδὴ περὶ τῶν ἐν Χερσονήσῳ πραγμάτων ἐστὶ, καὶ τῆς στρατείας, ἣν ἑνδέκατον μῆνα τοῦτον ὁ Φίλιππος ἐν Θρᾴκῃ ποιεῖται· τῶν δὲ λόγων οἱ πλεῖστοι, περὶ ὧν Διοπείθης πράττει καὶ μέλλει ποιεῖν. Hic quoque oratores τὴν ὑπόθεσιν οὐχὶ τὴν οὖσαν, περὶ ἧς ἐβουλεύοντο, παρίστασαν. Quid autem ſtultius, quam ignorato ſcopo deliberationis, dare velle conſilium? Vere hoc eſt ἄσκοπα τοξεύειν, et a ianua aberrare, ac potius, toto coelo errare. Quod ne contingat, teneatur praeceptum Philonis in libello ὅτι πᾶς σπουδαῖος ἐλεύθερος· καταλαβόντες, περὶ οὗ ὁ λόγος, τὰς ἀποδείξεις εὐσκόπως ἐφαρμόττωμεν. Quod prima Olynthiaca ſuaſit, et Olynthios defendendos, et Macedoniam vaſtandam bipertitis copiis, non videtur obtinuiſſe. Cum autem exercitus et minor eſſet, quam vt diuidi poſſet, et ſine Olynthiorum clade alio transferri nequiret, periculum ipſis Athenienſibus imminere affirmat, ſi turbulentis oratoribus obtemperetur. Sed haec e Libanio et Vlpiano petantur.

28. vlt. νῦν μέντοι.] Verba ſic ordina: πέπεισμαι μέντοι προλαβεῖν τὴν πρώτην (ſcilicet ὁδὸν, τουτέστι τὸ πρῶτον, ὑπεῤῥηματικῶς) τοῦτο, ὅπως σώσωμεν τοὺς συμμάχους· εἶναι νῦν ἱκανὸν ἡμῖν. Haec eſt propoſitio Demoſthenis: Olynthii nunc ſunt defendendi.

Ibid. προλαβεῖν.] κατεργάσασθαι πρὸ τοῦ τιμωρήσασθαι Φίλιππον.

29. 4. πρὶν δὲ τὴν ἀρχήν.] τὴν τῶν Ὀλυνθίων σωτηρίαν.

5. περὶ τῆς τελευτῆς.] τοῦ τιμωρήσασθαι Φίλιππον. Hanc enim hypotheſin theſis includit.

22. ἡραῖον τεῖχος.] Latine, Iunoniam munitionem, aut caſtrum. Sed haud ſcio, an praeſtet, Graecum

cum relinqui, Heraeum tichos. Nam et Solinus Heretum in Italia a Iunone habere nomen; Suidas ἡραῖον τεῖχος, caſtellum aut oppidum Thraciae eſſe ſcribit, a Samiis conditum: de cuius deae cultu et Virgil.

30. 12. παντισθένει, κατὰ τὸ δυνατόν.] τὸ κατὰ τὸ δυνατὸν, ſi ſcholion non eſt, ſynonymia eſt, ἢ ἐκ παραλλήλε.

15. ὅτε Φίλιππος ἐθάῤῥει τέτες.] Si diuinationi venia daretur, ſuſpicarer legendum: ὅτε Φίλιππος ἐθάῤῥει τέτοις, ὅθ' ὅτοι Φιλίππῳ: id eſt, et Philippus Olynthiis, et Olynthii Philippo diffidebant. Nam ſi vtrinque hoſtilibus animis fuerunt, mutuo metu ab inferendo bello deterriti, qui conuenit, Philippum, quos ſolos inuadere non auſus fuit, Athenienſium ſocietate aut amicitia certe auctos, oppugnare fuiſſe auſum? Sed quia via tritiſſima tutiſſima, retineamus vulgo receptam lectionem. Eſt autem θαῤῥεῖν τινα, cum accuſatiuo; fidere, ſe alicui parem, aut etiam ſuperiorem fore, non metuere. Plato in Phaedro: τὸ γὰρ τοιῦτον σῶμα (loquitur autem de corporibus in otio et vmbra educatis) ἐν πολέμῳ τε καὶ ἄλλαις χρείαις, ὅσαι μεγάλαι, οἱ μὲν ἐχθροὶ θαῤῥῦσιν, οἱ δὲ Φίλοι καὶ αὐτοὶ οἱ ἐρασαὶ Φοβῦνται: id eſt: Eiusmodi corpus tum in bello, tum aliis negotiis arduis, ab inimicis contemnitur, amicos vero, atque ipſos amatores ſolicitos habet. Idem θάνατον θαῤῥεῖν, non reformidare mortem. Sic θαῤῥεῖν τὴν μάχην, θαῤῥεῖν τόπους ὑπόπτες. θαῤῥεῖν τινι cum datiuo, eſt aliquo fretum eſſe, alicui confidere. Vlpianus: οἱ Φωκεῖς ἐθάῤῥησαν τῷ μακεδόνι. Et Chryſoſtomus: ὐδενὶ τέτων ἐθάῤῥησεν εἰς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων.

16. ἐπράξαμεν ἡμεῖς.] S. εἰρήνην πρὸς ὀλυνθίες. Conſiderandum, vtrum τὸ πράττειν εἰρήνην, ſit idem, quod ποιεῖν καὶ συνθέσθαι: an vero τὸ μηχανᾶσθαι ſignificet, id eſt, callidis rationibus pacem eſſe con-

 ciliatam,

ciliatam, cum bellum inter eos interceſſiſſet, animis vtrinque exulceratis?

17. ἣν τοῦτο ὥσπερ ἐμπόδισμα.] τοῦτο, ἤγουν, τὸ μεγάλην πόλιν, διηλλαγμένην πρὸς ἡμᾶς, τοὺς Φιλίππῳ πολεμοῦντας, ἐφορμεῖν τοῖς καιροῖς αὐτοῦ, ἣν ὥσπερ ἐμπόδισμά τι καὶ δυσχερὲς Φιλίππῳ. Sed Philippus non multo poſt, τὸ ἐμπόδισμα ἐκποδὼν ἐποίησεν, deleta Olyntho: cum quidem prius denuntiaſſet ciuibus, aut illis Olynthi, aut ſibi in Macedonia non fore habitandum.

19. ἐφορμεῖν τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς.] Quaſi in procinctu ſtare ad eius occaſiones impediendas: paratam eſſe ad ipſum inuadendum, ſicubi impegerit: captare opportunitatem aduerſus ipſum: in ſtatione eſſe: Polybius: στόλος ἐφορμῶν ταῖς τοῦ Φιλίππου ἐπιβολαῖς.

21. τοῦτο πέπρακται νῦν ὅπως δήποτε.] Supra γέγονεν αὐτόματον. τὸ ὅπως δήποτε, non tam ſignificat hic τυχόντως, temere et fortuito, aut μόλις καὶ δυσκόλως καὶ ἀτελῶς, vix, aegre, minus abſolute, quam παράλειψιν quandam. q. d. Factum eſt, qua autem ratione id factum ſit, non exquiro. Libanius autem rationem explicat.

31. 11. μὴ θῆσθε.] τὸ μὲν τιθέναι καὶ θεῖναι, νομοθέτου· τὸ δὲ θέσθαι νόμον, τοῦ δήμου εἶναί φασι. Quia ſequitur λύσατε, malim θέσθε imperandi modo, et mox, καὶ τῶν περὶ τῶν στρατευομένων ἐνίους, vel, omiſſo articulo, καὶ περὶ τῶν σ. ἐ.

16. τοὺς ἀτακτοῦντας.] Suidas ἄτακτοι ἐν τῇ πλειόνων συνηθείᾳ οἱ περίεργοι, καὶ παρὰ τὸ προσῆκον τὶ ποιοῦντες. οἱ ῥήτορες δὲ καὶ τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ μὴ κατὰ τάξιν τὴν συμβολὴν ποιοῦντας, ἀλλ' ὡς ἔτυχεν καὶ φύρδην, ἀτάκτους καλοῦσιν. eos, qui diſciplinam militarem labefactant, emanſores, deſertores ordinum poena liberant.

31. 25. *μηδὲν δὲ ὠφελῆσαι τὰ πράγματα.*] *τὴν πόλιν.* Delectatur hoc nomine Demoſthenes *γενικῷ ὄντι ἀντὶ τῶν εἰδικῶν.*

27. *μᾶλλον ἔτι ἢ νῦν φοβερώτερον.*] Obſeruentur particulae ex ſuperuacaneo additae comparatiuo *αὐξητικῶς, ἀντὶ τοῦ, μᾶλλον ἔτι φοβερὸν*, vel, omiſſo *μᾶλλον, ἔτι φοβερώτερον ἢ νῦν.*

29. *δεῖ τούτους αὐτοὺς ἀξιοῦν.*] *δεῖ ἀξιοῦν ὑμᾶς, τούτους αὐτοὺς λύειν*, id eſt, *ὅπως ἂν οὗτοι αὐτοὶ λύωσι τοὺς νόμους τούτους.* Poſtulandum eſt, qui haſce leges rogarunt, iidem vti abrogent.

32. 2. *τὴν ἀπέχθειαν γενέσθαι ζημίαν.*] *διαβατικὴ σύνταξις.* Sed alter accuſatiuus a Latinis ſaepe non incommode datiuo commutatur: Inimicitias eſſe fraudi. Iſocrates: *ἀπέσταλκά σοι τόνδε τὸν λόγον δῶρον.* Hanc orationem muneri tibi miſi, dono dedi.

13. *ἢ περὶ ὧν γράφει.*] *ἢ ταῦτα διαπράξασθαι, περὶ ὧν γράφει. τὸ ψήφισμα γράφει περὶ τούτου*, videtur durum. Quid ſi *γραφῇ, ἀορ. β. ὑποτακτικῷ παθητικῷ;* Quibus de rebus ſcripta fuerint, ad eas res conficiendas.

33. 16. *πλὴν εἰ, δέον εὔξασθαι, παραλείπει.*] Scilicet *τοῦτο, τὸ εὔξασθαι.*

Ibid. *εὔξασθαι μὲν γάρ.*] Scomma ſatis acerbum, ſed dignum tanta ſocordia. M. Cato in Catilinario: Non votis, neque ſuppliciis muliebribus auxilia Deorum parantur: vigilando, agendo, bene conſulendo, recte omnia cedunt; vbi ſocordiae atque ignauiae te tradideris, nequicquam Deos implores: irati infeſtique ſunt. Sententia eſt: Res ipſa poſtulat acrem orationem, quae non eſt oratoris acerbitati tribuenda. Omne quidem (vt inquit Horatius) tulit punctum, qui miſcuit vtile dulci. Verum id vbi fieri nequit, illud alterum teneamus: Pauca voluptati debentur, plura ſaluti.

34. 6. *ἐλλείποντάς τι.*] Sic ordina: *ἐλλείποντάς τι τοῦ πολέμου, δι' ἔνδειαν χρημάτων*: et mox: *δι' ἀπο-*

ϱίαν ἐφοδίων τοῖς ϛϱατευομένοις, ſcilicet δοθησομένων, ἢ ἀναγκαίων ὄντων. ἐφόδια vero intelligo τὰ σιτηϱέσια, de quibus Philippica 1.

35. 5. πέντε μὲν καὶ τετταϱάκοντα ἔτη.] Iſocrates in Panegyrico habet ἑβδομήκοντα, in Panathenaico πέντε καὶ ἑξήκοντα. et Obſopoeus in veteri exemplari legi oſtendit ξέ. Fortaſſis hic legendum καὶ ἑξήκοντα. Tertia Philippica vero ſcribit: ὅτι οἱ ἀθηναῖοι πϱοϛάται ἑβδομήκοντα ἔτη καὶ τϱία τῶν ἑλλήνων ἐγένοντο. Chronologiam a Pauſaniae Spartani interitu vſque ad cladem Helleſponticam puto perducendam: poſt quam, captis a Lyſandro Athenis, Lacedaemonii terra marique rerum potiti ſunt, donec, iiſdem victis ad Cnidum, Conon patriae opes et dignitatem aliqua ex parte recuperauit: quas ſociali bello Chares denuo euertit, nec multo poſt Philippus in Graecia graſſari, non armis magis, quam auro Macedonico et proditione, ac dominari coepit: cui Demoſthenes, quantum potuit, eſt aduerſatus.

35. vlt. ὑπὸ τῶν χϱηϛῶν.] De Eubuli hoc cognomento nihil mihi conſtat, ſed de Phocione ſic ſcribit Plutarchus; ὥϛε θαυμάζειν, ὅπως καὶ ὁπόθεν τϱαχὺς ὄντως ἀνὴϱ καὶ σκυθϱωπὸς ἐκτήσατο τὴν τοῦ χϱηϛοῦ πϱοσηγοϱίαν.

36. 2. ἀλλ' ὅσης.] ἀλλ' ἐπειλημμένοι τοσαύτης ἐϱημίας, ſcilicet τῆς ἑλλάδος, ὅσην ὁϱᾶτε ἅπαντες. ἐπιλαμβάνεσθαι ἐϱημίας idem, quod τυχεῖν, παϱαπεπτωκυίας ἡμῖν τοσαύτης ἐϱημίας. Cum in tantam Graeciae ſolitudinem inciderimus: cum ſoli ſimus inter Graecos, qui principatu digni videamur. τὸ ἐπειλημμένοι, ἀντὶ τοῦ ἐπειληφότες, κατ' ἐναλλαγὴν αἰτιατικήν. Sed ſi quis paſſiue malit intelligere, a quanta ſolitudine ſimus circumuenti, is cogitet, legendum ſibi fore, ἀλλ' ὑφ' ὅσης ἅπαντες, etc. Nam ἡ ἔλλειψις duriſſima fuerit. Sic dicunt ἐπιλαμβάνεσθαι πϱοφάσεως, arripere occaſionem:

nem: τῶν τριχῶν, inuadere in capillos: τῆς ἀτελείας ἐπειλημμένοι, conſecuti immunitatem: ἐπιλαμβάνεσθαι τοῦ λόγου, reprehendere orationem.

IN LIBANII ARGVMENTVM PRIMAE DEMOSTHENIS PHILIPPICAE.

Pag. 39. 5. Πῶς ἂν ἄριστα τῷ πολέμῳ προσενεχθεῖν.] κατὰ συγκοπὴν, ἀντὶ τοῦ προσενεχθείησαν. Dixit autem de re, καλῶς προσφέρεσθαι τῷ πολέμῳ, ſicut alias de perſona dicitur, φιλανθρώπως τοῖς ἀνθρώποις προσφέρεσθαι, humaniter tractare homines, vti humanitate erga eos.

6. κελεύει δὲ δυνάμεις.] Manutii editio habet, κελεύει δὴ δύω δυνάμεις. Quod quidem et in prima Olynthiaca ſuadet. Sed illic iubet et Olynthum defendi, et Macedoniam vaſtari: hic et emiſſarias copias Athenis ali, et alias comparari, quae Philippum continenter oppugnent.

IN PRIMAM PHILIPPICAM.

Pag. 40. Tit. Orat. Δημοσθένους κατὰ Φιλίππου λόγος πρῶτος.] Quod Vlpianus adſcriptum eſſe dicit, ὅλος συμβουλευτικὸς, videtur grammatici aut Rhetoris alicuius eſſe additamentum.

Ibid. κατὰ Φιλίππου.] τοῦ μακεδόνων βασιλέως, ἐξ οὗ καὶ ὀλυμπιάδος, ἀλέξανδρος ὁ μέγας ἐγεννήθη. Harum orationum tanta fuit celebritas, vt et M. T. Cicero, quas in M. Antonium habuit, infelici et exemplo et aemulatione, Philippicas, quam Antonianas inſcribere maluerit. Nam et Philippi atque Alexandri ſucceſſor Antipater ad necem compulit Demoſthenem: et Cicero crudelius etiam interfectus eſt. Noſtra vero aetate Ioanni Dobenego Cochlaeo, minus male ceſſit imitatio: qui Philippicas non in eum, qui proſcribere poſ-

ſet,

ſet, ſcripſit: ſed in eum, qui ne ſtylo quidem, nedum gladio illum vlciſcendum eſſe duxerit.

Ibid. λόγος πρῶτος.] Vtrum omnium Demoſthenicarum prima? An vero ex iis tantum, quae Philippicae inſcribuntur? ſed haec ab Vlpiano petantur. Nam certas chronologias omnium orationum proferri non poſſe exiſtimo, etiam 16. Diodori libro adhibito, propter varios et multiplices Graecorum tumultus, et minuta bella, ſcriptione fortaſſe parum digna ἐν παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ. Veteres autem, Ephorum, Theopompum et alios amiſimus. Philippus Macedoniae regnum ſuſcepiſſe traditur Olympiade 105. quae (Functio autore) in annum Mundi incidit 3605. Anno autem Mundi 3965. cum natus tradatur Chriſtus, regnare coepit Philippus annis ante Chriſti incarnationem 357. annis abhinc (id eſt, ab hoc anno 1548. quo haec ſcribo) 1905. occiſus 24. regni anno, aetatis 49. Bella vero ab eo tempore, quae et quoto quaeque anno geſſerit, requirantur ex eodem Functio, (cui quidem ſingularis et ingenii et diligentiae laus a plerisque viris doctis tribuitur) aut aliis Chronologiis, quae praeter Euſebium complures exſtant, ratione temporum e Biblicis oraculis maxime petita; quibus neque Aegyptii, neque Chaldaei, etſi neſcio quot ſeculorum myriadas (quas quis infinitas eſſe dubitet, Mundi aeternitate conceſſa?) iactantes, quicquam antiquius demonſtrare vllo ſcripto fide digno poſſunt.

40. 1. εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος πράγματος.] Vide exordium orationis Aeſchineae contra Cteſiphontem, vbi citatur Solonis lex de diſciplina oratorum: in quam peccare videbatur Demoſthenes, nondum grandis natu: et praeconium: τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότων. Hac igitur de cauſa praefatur, ſe, quamuis nunc primus ſententiam dicat, non primum tamen dicere, quod res noua non agatur; ſimulque

mulque et odium propulſat, et attentionem captat, cum ſignificet, ſe aliquid melius caeteris, quorum conſilia rempublicam nihil iuuerint, in medium eſſe allaturum. τὸ τοίνυν προοίμιον τῇ μὲν διὰ προκαταλήψεως καὶ διασυρμοῦ τῶν πρότερον εἰπόντων, εὐνοϊκὸν, τῇ δὲ προσεκτικὸν μετ' ἐπαγγελίας.

42. 8. ἑτοίμως πράττειν ὑπάρξῃ.] Lego ἑτοίμος. Sic enim et Veneta editio habet, et hoc poſtulant verba infinita πράττειν, εἰσφέρειν, ϛρατεύεσθαι: etſi Obſopoeus etiam poſt, ἅπαντας ὑπάρχειν ἑτοίμως, pro ἑτοίμους, in ſuo codice exſtare, annotauit: Sed ȣ et ω ſaepe permutantur.

43. 18. καὶ γὰρ ἐξεργάσαιτο.] Si pro γὰρ legas τȣ̃το, (vt habet Obſopoeus) coniungere licebit: καὶ εἰ τὰ τῆς τύχης (εἰ ἡ τύχη) ὑπάρξοι ἡμῖν. καὶ ἐξεργάσαιτο τȣ̃το, S. ȣ̃περ ἤρξατο. Si fortuna nobis fauerit, et huic etiam beneficio quaſi ſummam manum addiderit, id eſt, ſi Philippus ex morbo deceſſerit. Licet et δυνητικῶς exponere: fieri enim poteſt, vt Fortuna, quod coepit, perficiat: et εὐκτικῶς, vtinam vero abſoluat id, quod inſtituit, id eſt, perimat eum, quem proſtrauit.

44. vlt. ȣ̓ τι παντελῶς.] M. ȣ̓ τοι, vel ȣ̓ δή. Sententia eſt: Tametſi hoc non feceritis, (id eſt, ſi non ſtrenue excurreritis, ſicut olim) id quod ego tamen omnino cenſeo faciendum, non tamen in ea re parum momenti erit. ποιήσαιτε.] ὑμεῖς: non ad Philippum pertinet. Nam ε per apoſtrophum abiectum eſt, non ο: ποιήσαιτε lego, non ποιήσαιτο.

45. 2. εἰδὼς εὐτρεπεῖς ὑμᾶς.] Non dubito, quin legendum ſit, εἰδὼς εὐτρεπεῖς ὄντας ὑμᾶς, addito participio, quod ſaepe perperam praetermittitur.

6. μηδενὸς ὄντος ἐμποδὼν.] cum nihil, vel nemo impediat.

8. δεδόχθαι καὶ παρεσκευάσθαι.] Enallage ἐμφατικὴ ad tollendam cunctationem. Alii παρασκευάσασθαι:

ϛασϑαι: quod non diſplicet. Nam τὸ δεδόχϑαι iam praeſto eſſe poteſt: τὸ παρασκευάσϑαι non item. Sic mox pro πρὸς δὲ τέτοις, alii πρὸ δὲ τέτων, ante haec.

13. μηδὲ τὰς ἐπιϛολιμαίες ταύτας δυνάμεις.] conductitios exercitus verti. ἀπόϛολος veteribus claſſem ſignificat; vnde ἀποϛολιμαῖος, claſſicus, claſſiarius, emiſſarius. ἐπιϛολὴ, literae, mandatum. ἐπιϛολεὺς, γραμματοφόρος, tabellarius, vel ὁ ἐπὶ τῦ ϛόλυ διάδοχος τῦ ναυάρχυ, claſſi praefectus: ἐπιϛολιμαῖος, epiſtolaris, τὸ δι' ἐπιϛολῆς γιγνόμενον ἢ διαπραττόμενον, ἐπιϛολιμαῖοι δυνάμεις, copiae, (vt opinor) quae, cum eſt opus, foris contrahendae, et miſſis literis aut legatis accerſendae ſunt. Apud Euſebium lib. 7. eccleſiaſticae hiſtoriae legitur: ἐπιϛολιμαίων δέομαι γραμμάτων. Sic ἐπιϛολιμαῖος χαρακτὴρ, ἐπιϛολιμαῖα συνϑήματα, ἐπιϛολιμαῖοι κατηγορίαι. ἐπιϛολιμαίυς δυνάμεις.] Scilicet λεγέτω τις, ἀλλὰ ταύτην δύναμιν ἐϑέλω, ἢ τῆς πόλεώς ἐϛι, τυτέϛι, πολιτικήν: Hermogenes τόμῳ δὲ εὑρέσεων addit πρόσφερε.

Ibid. ἀλλ' ἢ τῆς πόλεως ἔϛω.] M. ἀλλ' ἢ τῆς πόλεως ἔϛαι, καὶ κἂν. videtur enim neceſſario, quamuis κακοφώνως, addenda coniunctio.

15. τύτῳ πείσεται.] Scilicet ἡ πολιτικὴ δύναμις. Vnde apparet, mercenarios milites non cuiuis duci parere ſolitos.

16. καὶ τροφὴν ταύτῃ πορίσαι κελεύω.] τὴν τροφὴν etſi in vniuerſum de ſuſtentatione exercitus intelligere licet, tamen pro annona, ſeu commeatu, quod σιτηρέσιον poſtea dicet, intelligo: vt et cibaria, vel certam pro iis pecuniam ad ſuſtentationem corporis, et aliam pecuniam pro laboribus et periculis dederint militibus, quae coniuncta τὸν ἐντελῆ μισϑὸν integrum ſtipendium confecerint. Suidas σιτηρέσιον, τὸ διδόμενόν τισιν εἰς τροφήν. Heſychius ἐφόδιον. Budaeus militarem

litarem annonam et ſtipendium, et teſſeram frumentariam interpretatur. Apud Caeſarem eſt frequens, militibus metiri frumentum, *τὸ σιτομετρεῖν, ἢ σιτοδοτεῖν*: cuius locum adſcribere libet: Ingreſſo ciuile bellum, centuriones cuiusque legionis ſingulos equites e viatico ſuo obtulerunt: et vniuerſi milites gratuitam et ſine frumento ſtipendioque operam, cum tenuiorum tutelam locupletiores in ſe contuliſſent. Neque in tam diuturno ſpatio quiſquam omnino deſciuit: plerique capti, conceſſam ſibi ſub conditione vitam, ſi aduerſus eum militare vellent, recuſarunt.

45. 16. *οὐ γάρ ἐστι μισθὸς οὐδὲ τροφή.*] *πότερον ἐκ παραλλήλου, ἢ κατὰ διαστολήν;* Si denae drachmae fuerunt *σιτηρέσιον*, id eſt, ſi pecunia pro cibariis data eſt, nihil aliud dicit, niſi deeſſe pecuniam, qua ſtipendia militibus ſoluantur.

19. *ξενικὸν τρέφειν ἐν κορίνθῳ.*] Exſtat Lyſiae *ἐπιτάφιος τοῖς κορινθίων βοηθοῖς.* et Diodorus lib. 14. meminit ſocietatis ad Corinthum initae a Boeotiis, Athenienſibus, Corinthiis, Argiuis, contra Spartanos. et lib. 15. refert, Timotheum, Chabriam, Calliſtratum, (non Polyſtratum) duces eſſe creatos contra Lacedaemonios.

27. *καὶ παρακύψαντα ἐπὶ.*] et cum ad bellum noſtrae vrbis obiter reſpexerint: id eſt, ſtatim nos deſerunt: tam diu non inſeruiunt, quam nobis eſſet opus. Cum neminem habent alium, qui ſtipendia numeraret, exorto nobis bello, ad nos accurrunt, ad breue ſaltem tempus, dum locupletiorem et liberaliorem dominum inuenerint: ſicut Lucanus egregie cecinit: Nulla fides pietasque viris, qui caſtra ſequuntur, Venalesque manus: ibi fas, vbi maxima merces. Vnde Iſocrates eos *κοινοὺς ἁπάντων ἀνθρώπων ἐχθροὺς* nominat. quanquam etiam *κοινοὶ ἁπάντων φίλοι* ſunt, vel ſolius pecuniae potius amici. Idem 2. ad Philippum epiſtola: *συνειδότες*, inquit, *ὅτι τὰ τῶν ξενιτευο-*

μένων ϛρατεύματα πλείους ἠδίκηκε τῶν πιϛευόντων αὐτοῖς, ἢ σέσωκε. Sed verſus illos Lucani vir fortiſſimus et dux, cum alibi, tum re contra Turcas anno 1532. in Pannonia bene geſta, clarus, facete eludit, eos non ad milites, qui antecedant, ſed ad lixas et calones pertinere. Hos enim caſtra ſequi.

47. 9. δέκα ταξιάρχους.] τάξις Suidae continet viros 128. quorum dux quondam ταξίαρχος, nunc ἑκατόνταρχος. Iſta ratione milites conſcriptos oportuit 1280.

10. καὶ ὑπάρχους δύω.] vtrum τὸ δύω duos, an binos, vt et ad ϛρατηγοὺς et ad φυλάρχους referatur? ἱππαρχία equitum 512. fuit. φυλάρχων quod munus in exercitu fuerit, mihi non liquet. Romani non tribunos plebis modo, ſed militum etiam et tribunos aerarios, et conſulari poteſtate habuerunt. Significat autem, hos nomen inane habere, ſine re.

13. μετὰ τῶν ἱεροποιῶν.] ἱεροποιοὺς Heſychius interpretatur ἐπιμηνίους· ἐπιμηνίαν δὲ ἢ ἐπίμηνον, θυσίαν καθ' ἕκαστον μῆνα τῇ νουμηνίᾳ ἐπιτελουμένην.

26. χρήματα τοίνυν.] Conſtructio et collocatio verborum inſolentior. Sed accipio ſic: περὶ χρημάτων τοίνυν, de pecunia, quod ad pecuniam attinet. ἡ μὲν τροφὴ τῇ δυνάμει ταύτῃ (quod ſequitur, κατ' ἐπεξήγησιν accedit, σιτηρέσιον μόνον τοῖς ϛρατευομένοις) ἐϛὶν τάλαντα ἐνενήκοντα, id eſt, ἡ τροφὴ τῆς δυνάμεως ἀπαιτεῖ τάλαντα τοσαῦτα. 100. drachmae minam, minae 60. talentum, talentum 600. aureos facit. Hinc ſuo quiſque arbitratu rationes Demoſthenicas ſupputet: et illud notet, equiti triplum σιτηρέσιον eſſe datum, drachmas tricenas, pediti denas: quorum carnes eſſe viliſſimas vulgaris iocus affirmat: et ipſi milites ſuam luxuriam et licentiam excuſantes, aiunt, eadem ſe conditione eſſe, qua porcos, qui ſaginati iugulentur.

48. 14. ἃ παρ' ὑμῶν κελεύω, γενήσεται.] Fortaſſe legendum ἅπερ ὑπάρχειν κελεύω. vel ἃ παρ'

ὑμῶν

ὑμῶν ὑπάρχειν κελεύω. Videtur enim ſignificare, tributum eſſe conferendum, et ſequitur poſtea, αὐτοὶ τῶν χρημάτων πορισαὶ καὶ ταμίαι γιγνόμενοι: etſi τὸ πορισαὶ ad latrocinia et praedas agendas fortaſſe pertinet.

48. 16. ἃ μὲν ἡμεῖς] Talentis 92. fore opus dixit: quae (vti probabile eſt) populus conquiri iuſſit a quaeſtoribus. Qui ratione inita expoſuerunt, vnde ea pecunia petenda eſſet. Catalogus autem de ſcripto, vt apparet, recitatus, hic praetermiſſus eſt, vt et leges et decreta et teſtimonia, et alia ſcripta complura: quae nobis nec inutilia, nec iniucunda lectu eſſent, ſi exſtarent.

17. ἐπειδὰν ἐπιχειροτονῆτε τὰς γνώμας.] Cum ſententias ſuffragiis veſtris comprobaueritis facta diſceſſione: verbi cauſa: diuerſas ſententias dixerint Demoſthenes, Demades, Phocion. Qui igitur plures e populo aſſenſores habuerit, τούτου ἡ γνώμη ἐπιχειροτονεῖται.

49. 1. μὴ βοηθείαις πολεμεῖν] βοήθεια, tumultuarius miles, ad propulſandos hoſtes ſubito coactus. συνεχὴς παρασκευὴ καὶ δύναμις, verſ. 2. conſtans et perpetuus exercitus, qui ſemper in procinctu ſtat, quouis in loco paratus ad vim et inferendam et repellendam. γοητείαις πολεμεῖν, praeſtigiis belligerare, etſi ſcomma non infacetum eſt, minus tamen placet.

49. 9. Si legas ῥᾳδίως εἴσεσθε, facile vos Athenienſes ſciotis, aut, εἴσεται, ſcilicet ὁ στρατηγὸς ὑμῶν. ῥᾳδίως ἔσται ſuſpectum eſt, niſi addatur γνῶναι. Malim quidem ῥᾴδιον ἔσται. Sed et id ante poſitum eſt, et quocunque te conuertas, nulla via bona eſt. Locus videtur corruptus, et vatem potius, quam interpretem poſtulare. Principio ſic verteram: Eo autem anni tempore, cum et appellere ad terram, facile eſt, et a ventis nihil periculi, ad ipſam regionem et mercatuum aditus facile milites accedent. Hegendorphinus,

nus, ac potius Melanchthon Hegendorphini nomine, ſic interpretatur, neglectis verbis: Anni tempeſtates et ſecundos ventos, et omnia, quibus opus erit, prouidebit imperator. Alius quidam anonymus: Et facile erit obſeruare anni tempus, in quo non difficile terram attingere, et videre ventorum conſtantiam circa eandem regionem et circa oſtia ciuitatum oberrare. Paulus Manutius, vir doctus et diſertus, quem honoris cauſa nomino, vt meretur, hunc locum, ſi non vere, perſpicue certe et eleganter tranſtulit, hoc modo: De anni vero tempore, cum ſcilicet ad terram liceat accedere: aut quibus ventis ipſam regionem et emporiorum oſtia petere ſit tutum: non difficilis erit animaduerſio. Pertinent haec ad eum, quem vos exercitui praeſeceritis: qui et de re et de tempore conſilium ex occaſione capiet. Ego, quae vos agere oporteat, expoſui. Afferant alii, me volente et cupiente, meliora et certiora. Ego meam dubitationem, ac potius ignorationem, ingenue confiteor.

49. 10. *ὁ τούτων κύριος καταςὰς ὑφ' ὑμῶν.*] Sic Baſilienſis. Manutianus, *ὁ κύριος καταςὰς ὑμῶν*: quod magis placet, cum ſignificet, imperatorem Athenienſium Athenienſem eſſe oportere. Mox pro *ἂν ταῦτα*, lego, *ἂν δὲ ταῦτα*.

14. *καὶ τἄλλα πάντα παρασκευάσαντες, τοὺς ςρατιώτας, τὰς τριήρεις, τοὺς ἱππέας, ἐντελῆ. πᾶσαν τὴν δύναμιν.*] Coniungo *παρασκευάσαντες τἄλλα πάντα ἐντελῆ*: Manutius *ἐντελῆ πᾶσαν τὴν δύναμιν* interpretari maluit: copias plane vniuerſas lege lata diſcedere a bello prohibueritis.

50. 1. *καὶ τὴν ἱερὰν ἀπὸ τῆς χώρας ᾤχετ' ἔχων τριήρη*] Intelligo *τὸ θεωρικὸν πλοῖον*, de quo eſt apud Platonem: quo ſacrificia Delum ab Athenienſibus peruehebantur,

50. 13. *καὶ προεῖδεν ἕκαστος.*] M. *πρόοιδεν*, praeſcit, ante nouit, ſicut *σύνοιδα*, *ἔξοιδα*, praeterito medio. *προεῖδον*, prouidi, proſpexi, vnde *προϊδεῖν*, ſed a *πρόοιδα προειδέναι*, *οι* in *ει* mutato.

22. *τὰς χωρὶς οἰκοῦντας.*] S. *τῶν πρώην δεσποτῶν ἀπελευθέρους*, libertinos, qui relicta patroni familia ſuum ipſi negotium gerunt.

51. 15. *καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον ὥσπερ.*] M. *ὅνπερ.*

24. *ὥσπερ δὲ οἱ βάρβαροι πυκτεύουσιν.*] Non multum ab hac ſimilitudine abhorret, quod eſt apud Ariſtotelem *α. τῶν μετὰ τὰ Φυσικά· οἷον* (*Φησὶν*) *ἐν ταῖς μάχαις οἱ ἀγύμναστοι ποιοῦσι. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι περιφερόμενοι τύπτουσι πολλάκις καλὰς πληγάς· ἀλλ' οὔτ' ἐκεῖνοι ἀπ' ἐπιστήμης· οὔτε οὗτοι* (*οἱ πάλαι φιλοσοφήσαντες*) *ἐοίκασιν εἰδόσι λέγειν, ἃ λέγουσι.*

52. 4. *οὐδὲ περὶ τῶν χρημάτων προορᾶτε οὐδέν.*] Cum pecuniae ſint nerui bellorum, non incommoda eſt haec lectio. Malo tamen cum Obſopoeo, *πραγμάτων*, quod omnia complectitur. et quid ſi legas, *οὐδὲ πρὸ τῶν πραγμάτων.*

10. *καταγελῶσι τοὺς ἀποστόλους.*] Haec coniungo, etſi forte legendum, *τῶν τοιούτων ἀποστόλων* et poſtea *οἱ σύμμαχοι τεθνᾶσι τῷ δέει.* Durum enim fuerit, *τεθνᾶσι τοὺς τοιούτους ἀποστόλους*, *ἀντὶ τοῦ διὰ τούς*, *ἢ ἕνεκα τῶν τοιούτων ἀποστόλων*, *οὐδαμῶς θαῤῥοῦντες τούτοις.*

17. *ῥαδίως ἐνθένδε ὦσι.*] Lego cum Obſopoeo, *πρὸς ὑμᾶς ψευδόμενοι ῥαδίως ἐνθάδε ὦσι.*

54. 3. *οἱ μὲν περιιόντες*] Similis eſt locus *περὶ τῶν λογοποιούντων* in Philippica Iſocratis, cum hoc conferendus.

5. *τὰς πολιτείας διασπᾶν.*] *ἢ ὀλιγαρχίας, ἢ τυραννίδας ἐγκαθιστάντα ταῖς πόλεσι.* Nam fuit haec Graecorum ratio: Reges, vrbes gubernari a ſingulis: Oligarchici, vt Lacedaemonii, a paucis: Democratici,

 vt Athe-

vt Athenienſes, a multis, hoc eſt a plebe, voluerunt. Hoc illud eſt, quod ait Thucydides τῇ α΄. τὲς λακεδαιμονίες βέλεσθαι τὲς συμμάχες ἐπιτηδείως σφίσιν αὐτοῖς πολιτεύεσθαι, τετέςιν, ὀλιγαρχεῖσθαι.

Ibid. ὡς πρέσβεις πέπομφεν ὡς βασιλέα.] Nam cum Iſocratis impulſu bellum Perſicum animo agitaret, probabile eſt, et eius ingenio dignum, per foeciales prius eum res repetere voluiſſe: hoc eſt, τὰς κατὰ τὴν ἀσίαν ἑλληνίδας πόλεις καὶ νήσες ἀξιῶν ἐκεῖνον ἐλευθέρας ἀφεῖναι, καὶ τῆς εὐρώπης παντελῶς ἀποςῆναι, ἀρκέμενον τῇ τῶν ἐν τῇ ἀσίᾳ κατοικέντων βαρβάρων ἀρχῇ.

7. οἱ δὲ λόγες πλάττοντες ἕκαςος περιερχόμεθα.] Etſi et haec lectio excuſari poteſt, malim tamen ἕκαςοι. Sic in oratione περὶ εἰρήνης, μὴ πάντες, περὶ τῶν ἰδίων ἕκαςος ὀργιζόμενος: ſeruata numerorum congruentia.

18. ἠλπίσαμέν τινα.] Haud ſcio, an haec de Philippo, an de aliquo duce aut ſatrapa Perſico intelligenda ſint. Ac multa ſane, mea quidem opinione, apud Graecos et Latinos autores occurrunt, hiſtorica praeſertim, in quibus praeſtet in ipſius ſcriptoris verbis acquieſcere, quam ſeſe fruſtra fatigando, incertas coniecturas perſequi.

55. 6. νικώη δ' ὅτι.] Opportuna clauſula, qua et Melanopum Calliſtrati aduerſarium in republica, cum ab illo corruptus largitionibus de ſententia decederet, vſum eſſe, Plutarchus tradit: ὁ μὲν ἀνὴρ ἐχθρὸς, τὸ δὲ τῆς πόλεως νικάτω συμφέρον. Quae victoria ſi omnibus propoſita eſſet, (fieret autem hoc, ſi appetitum rationi obedientem praeberemus) facile in concordiam rediretur, et capitales inimicitiae in ſummam beneuolentiam et mutuum amorem conuerterentur. Deus enim caritas eſt: et qui in caritate manet, in Deo manet; qui autem fratrem ſuum odit, homicida eſt,

et ex

et ex patre diabolo. Sed plerique fratres agnoſcunt non niſi aſſentatores (aſſenſores dicere volui) ſuos, et omnium cupiditatum miniſtros. Reliqui inimici habentur et perduelles.

ANNOTATIONES
IN ORATIONEM DE PACE.
HIERONYMVS WOLFIVS
CANDIDO LECTORI.

Ad pag. 55. *Ipſa res, et operis, quod conficiendum reſtat, magnitudo, orationumque multitudo, me admonent, vt ſtudeam breuitati poſthac, nec annotem quicquam niſi neceſſarium. Ea porro indico neceſſaria, quae neque ex interpretatione mea ſatis cognoſci poterunt, et aliquid habent dubitationis. Artificium autem rhetoricum* καὶ τὴν δεινότητα τῶν Δημοσθένους λόγων, *quis aut paucis ſe exhauſturum confidat, aut, vt prolixe agat, ſe ſcopum attigiſſe, accuratioribus in hoc genere et moroſioribus probaturum? Itaque praeſtare cenſeo, nihil, quam non ſatis, dicere. Oſtendit Vlpianus (quem cur nonnulli tantopere contemnant, equidem non video) viam cogitandi non peſſimam, mea quidem ſententia. Quam qui, Hermogene praeſertim et Libanio comitibus adſcitis, ingreſſus fuerit, in caeteris etiam orationibus, quid ſpectandum, quo contendendum ſit, non ignorabit. In hiſtoriis autem, quae ex ſcriptoribus rerum ab Athenienſibus, Lacedaemoniis, caeterisque Graecis, et a Philippo et Alexandro geſtarum facile depromi poſſent, ipſe ſibi fere commentarius eſt Demoſthenes. Iam locos communes, qui ſaepe ampliſſimam declamitandi, et noſtra tempora cum Philippicis conferendi materiam*

riam praeberent, ſeorſim annotatos, prudentis lectoris cogitationi de induſtria reliquimus. Verba et res, ne eadem ſaepius repetenda ſint, cauebit index alphabeticus: e quo requirenda erunt ea, quae nos conſulto, μὴ δὶς ἡ κράμβη θάνατος, praetermiſimus. Quae cum ita ſint, et noſtro et lectoris otio atque commodis, breuitati ſtudentes, ſine cuiusquam iuſta, uti ſpero, reprehenſione, conſulemus.

IN ARGVMENTVM.

Pag. 55. 13. In Arg. Or. de Pace. ἀπεκωλύθη τῆς εἰσόδε] Id eſt, ἀπεκρέσθη, vt habet Obſopoeus.

56 9. πολεμήσειν αὐτὲς] Lego αὐτοῖς, ſcilicet ἀθηναίοις. πολεμεῖν τινι, bellum cum aliquo gerere: ἐκπολεμοῦν τινά τινι, aliquem ad bellum alicui faciendum concitare.

14. ἔτος ὁ λόγος παρεσκευάσθη μὲν, ἐ μὴν εἰρῆσθαί μοι δοκεῖ.] M. παρεσκευᾶσθαι, ἀπαρεμφάτου παρωχημένῳ.

IN ORATIONEM.

Pag. 57. 5. κατὰ ταὐτὰ ἡγεῖσθαι] ὁμογνωμονεῖν, συμψήφους εἶναι, conſentire de eo, quod futurum ſit e republica.

15. τὰ δὲ πράγματα, καὶ περὶ ὧν βελεύεσθε.] ὁ καὶ σύνδεσμος παρέλκοντι ἔοικεν.

22. καὶ τὰ προειμένα σωθήσεται.] Plus pollicetur, quam praeſtat. Nam de recuperandis amiſſis nihil dicit: tantum bellum Amphictyonicum caueri iubet.

Ibid. ἀκριβῶς δὲ.] περιαυτολογίαι alioqui odioſae ſunt, ſed hic perſtringit arrogantes ac turbulentos oratores, quos Athenienſibus eſſe gratos, etiam alibi queritur, ſuamque modeſtiam commendat.

58. 4.

58. 4. τῶν ἐν εὐβοίᾳ ταραττομένων πραγμάτων.] Vide τὰς ἀντιπάλας λόγας de expeditione Athenienſium in Euboeam.

10. μετὰ τῆ προσόφλειν αἰσχύνην.] O. προσοφείλειν.

ἅπαντας ἠσθῆσθαι] O. γινώσκειν.

16. τῆς τέχνης.] Accedebat impune ad Philippum, vt hiſtrio, proditor cum eſſet: ac ibi edoctus, quid facto eſſet opus, curabat per oratores atque alios, vt Athenienſes conſilia ſequerentur, tam ſuae libertati pernicioſa, quam regno Philippi amplificando opportuna. Quanta autem in gratia Philippi hiſtriones et poetae fuerint, e ſecunda Olynthiaca, et falſae legationis oratione apparet. Pro τὰ παρ' ὑμῖν, v. 18. malim τὰ παρ' ὑμῶν, quanquam parum intereſt.

59. 4. ἣν ἐνθάδε ἐκέκτητο φανερὰν ἐσίαν.] ἀφανὴς ἐσία, pecunia ſiue domi recondita, ſiue apud menſarios collocata, ſiue in negotiationem collata. φανερὰ, aedes, fundi, praedia, domeſticum inſtrumentum.

58. 22. ἐδὲ εἷς γὰρ ἦν.] Accipi poteſt pro ἐδεὶς, id eſt, nemo defendit Neoptolemum; ſed ipſe cauſam ſuam egit, vel, plurimi fuerunt eius defenſores, id eſt, totus populus, vos ipſi eum defendiſtis.

23. ἐν διονύσου]. Scilicet ναῷ, in Bacchi aede, aut ἑορτῇ, feſto, et ſic ego verti. Nam ex oratione περὶ ςεφάνε conſtat, in theatro actas fuiſſe tragoedias. Sententia eſt; Vos ita fauiſtis hiſtrioni proditori et perduellionis reo, ac ſi tragoediam ageret, non capitis cauſam diceret, voluptatis ſtudioſi cum pernicie reipublicae.

59. 7. τοῖς λόγοις ἀποφανθέντα.] Scilicet, τὰ πράγματα: per eas orationes declarata eſſe negotia.

15. τήν τε θηβαίων πόλιν διοικεῖν.] Thebanorum vrbem adminiſtraturum, id eſt, ſeruitute oppreſſurum, coacturum in ordinem. Sed cenſeo legendum

dum *διοικιεῖν*, a *διοικίζω*, et non a *διοικέω*, *ἀνάστατον ποιήσειν*, diſſipaturum, euerſurum, in pagos redacturum. Sic Iſocrates: *λακεδαιμόνιοι μαντινέας διῴκισαν. τῷ διοικίζειν* contrarium eſt *τὸ συνοικίζειν*, *ἢ οἰκίζειν*, vt paulo ante: *θεσπιὰς καὶ πλαταιὰς οἰκισθήσεσθαι.* Sint cauti lectores in praeteritis et futuris et aoriſtis verborum *οἰκέω*, quod *η*, et *οἰκίζω*, quod *ι* in illis temporibus habet: vt *ᾤκηκα*, *ᾠκήκειν*, *ᾤκησα*, *οἰκήσω* et *ᾤκικα*, *ᾠκίκειν*, *ᾤκισα*, *οἰκίσω*. quae librarii plerumque confundunt.

60. 7. *οἴχεται φέρον καὶ καθείλκυσε.*] *τὸ φέρον* non tam eleganti pleonaſmo additur, quam celeritatem quandam et impetum ſignificat.

61. 1. *εἰ γενήσεται πόλεμος πρὸς ὑμᾶς αὐτούς.*] Lego *πρὸς ὑμᾶς αὐτοῖς*: Si ipſi bellum contra nos ſuſceperint. Stupor Boeotorum in prouerbium abiit. Pindarus: *τὴν πάλαι λοιδορίαν, βοιωτίαν ὗν, ἀποτρίψαντες*, et Horatius:

Boeotum in craſſo iurares aëre natum.

3. *τοῖς δ' ἀγαθοῖς ἐφεδρεύων καθεδεῖται.*] *παρὰ τὸ καθέζομαι.* O. *κατεδεῖται*, *παρὰ τὸ κατέδω*: Alium, captantem occaſiones, bona illa deuoraturum. Sed prior lectio magis placet.

9. *εἰς τὴν οἰκείαν εἴ τις ἐμβάλοι.*] *ἐκ αὐτῶν τῶν συμμάχων, ἀλλὰ τῶν πολεμȣμένων, εἴτε θηβαίων, εἴτε ἀθηναίων.*

25. *ἔτι ἐχθροτέρως.*] Hoc malo, quam *ἐχθρωδεστέρως*, aut *ἐχθρῶς*. Nam et comparatiuus requiritur: et *ἐχθρώδης* parum vſitatum, et *ἐχθρὸς* non tantum *ἐχθίων*, *ἔχθιστος*, ſed etiam *ἐχθρότερος*, *ἐχθρότατος* facere poteſt *κατ' ἀναλογίαν*.

13. *ὥστε εἶναι καὶ κρατεῖν.*] Id eſt, *ζῆν*, *μὴ ἀναστάτȣς γίνεσθαι*, *σῶς ὑπάρχειν*: quam vocem ſubintelligi arbitror, vt et apud Ciceronem I. de Officiis verbum ESSE ponitur: Sic cum Celtiberis, cum Cimbris bellum vt cum inimicis gerebatur, VTER

ESSET,

ESSET, non, Vter imperaret. Vbi fortaſſe legendum: Vtri eſſent, non, Vtri imperarent.

61. 24. ἐνδέχεσθαί τι τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων.] Impedire quaedam acta illorum, non conſentire in omnia. Alias eſt τὸ διαδέχεσθαι: hic vero ἀπείργειν καὶ κωλύειν, vt et Suidas exponit. quaſi dicas intercipere, et interuertere.

62. 4. πέρα τοῦ.] M. καὶ πέρα τοῦ, id eſt, καὶ παρὰ τὸ συμφέρον, non περὶ τοῦ.

5. ὥσπερ καὶ περὶ Φωκέας.] S. γέγονεν. Significat, Phocenſis belli ſocietate multos cum detrimento ſuo implicatos. Aliquid mali propter ſocium malum non minus, quam propter vicinum.

8. τὰ αὐτὰ πάντες ἔπραξαν.] Vel, eadem egerunt, vel, eodem modo cum illis actum eſt. Nam vtrumque et ſententia patitur, et verbi vis.

12. τὴν χώραν ἔχειν.] Phocidem intellige, quam Philippus eis donarat: aut certe de Orchomeno et Coronea, reliquaque Boeotia, quam eis ſubegerat.

15. οὐδὲν ἂν αὐτοῖς ἐδόκει εἶναι.] S. πεπραγμένον, οὐδὲν ἂν διαπράξασθαι, ἢ κατακτήσασθαι, nihil eos recuperaturos fuiſſe, neque Coroneae, nec Orchomeni, nec Phocidis potituros.

Ibid. ταῦτα δέ.] S. τὸ ἐστερῆσθαι τῆς δόξης. Noluerunt rerum geſtarum gloriam ſibi a Philippo intercipi: de qua retinenda non minus, quam de ſtabiliendis et augendis opibus ſuis laborabant. Qua de re vide Iſocratis Philippicam ab hoc loco: καλλίστην μάχην νικήσαντες, καὶ μεγίστην δόξαν ἐξ αὐτῆς λαβόντες, etc.

21. ἐῤῥῶσθαι.] χαίρειν, hoc eſt, eos falſum dicere puto, rem ita ſe habere nego.

22. ἔμελλεν.] Legendum ἔμελεν a μέλει.

23. καὶ τὴν δόξαν τοῦ πολέμου, τοῦ δοκεῖν δι' αὐτὸν κρίσιν εἰληφέναι.] ἀντίπτωσις quaedam: ἀντὶ τοῦ, τὴν δόξαν τοῦ δοκεῖν τὸν πόλεμον κρίσιν εἰληφέναι δι' αὐτόν,

 τουτέ-

τουτέστι, τελευτὴν καὶ συντέλειαν. Alia eſt κρίσις ἰατρικὴ, alia, πολεμικὴ, ſed vtraque rei finem ſpectat.

61. 24. καὶ τὰ πύθια θεῖναι δι' ἑαυτοῦ.] Ludos Delphicos in Apollinis honorem inſtitutos, quorum ſummam fuiſſe celebritatem notum eſt. θεῖναι τὰ πύθια, eſt ἀγωνοθέτην εἶναι, qui maximus honos apud Graecos habebatur.

28. ἐφ' ἑαυτοὺς ἡγοῦντο εἶναι.] καθ' αὑτῶν: ἐνόμιζον βλαβήσεσθαι ἐκ τούτων.

Ibid. πυλαίας.] Ius Amphictyonicae dignitatis.

63. 1. δυοῖν] τῆς πυλαίας καὶ τῶν πλεονεκτημάτων κύριοι γενέσθαι. τὰ ἐν Δελφοῖς πλεονεκτήματα intelligo, partem agri Delphici eos accepiſſe. Alioqui τὸ δυοῖν παρέλκειν putarem. Δυεῖν ψήφοιν ὁ Φίλιππος κύριος ἐγένετο, οὐχὶ δὲ, ὡς οἶμαι, καὶ οἱ Θετταλοί.

9. καὶ τὰ δίκαια λέγειν.] Malim ποιεῖν, aut κἀμὲ τὰ δίκαια λέγειν: vel καὶ τὰ δίκαια λέγειν ἐμέ.

10. πρὸς δὲ τοὺς.] F. πρὸς δὲ, S. τούτοις, τοὺς. Ad haec. Alioqui malim τὸ, πρὸς δὲ, omitti, et legi: τοὺς δὲ οἰομένους, etc. βούλομαι λογίσασθαι πρὸς τοὺς οἰομένους, videtur inſolens.

Ibid. ὑπομένειν δεῖν.] O. ὑπομεῖναι, quod eſt mollius.

12. ἡμεῖς Θηβαίους ἐῶμεν ἔχειν τὸν ὠρωπόν.] Sententia eſt: parum et ſapienter et conſtanter eos facere, qui, cum ad maiora et ſua conniueant, ſummum ius in minoribus et alienis velint perſequi.

24. περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς.] Sic Amphictyoniam ſeu Pylaeam per contemtum appellat. Alludit autem ad ὄνου σκιάν: etſi quid eſt aliud ſummus ille conſeſſus regum et principum, niſi vmbra quaedam, breui tranſitura? quae vbi praeteriit, perinde eſt, ac ſi nulla fuiſſet. Sic vmbra vmbrae ſuccedit, Philippus Phocenſibus, Antipater Philippo, et deinceps aliis

alii,

alii, donec vna cum vmbris ipſe etiam locus eſt redactus ad nihilum.

IN SECVNDAM PHILIPPICAM.

IN ARGVMENTVM LIBANII.

Pag. 64. 6. Καὶ τȣ̃το αὐτȣ̃ καταμαρτυρȣ̃ντος πράξειν φησί.] Haud dubie, contra codicum conſenſum, legendum, καὶ τȣ̃τ' αὐτȣ̃ καταμαρτυρεῖν τὰς πράξεις φησὶ, vt et Cicero: Vbi rerum (inquit) teſtimonia adſunt, quid opus eſt verbis?

10. πόθεν δὲ ἔτοι καὶ περὶ τίνων.] O. παρὰ τίνων, à quibus. Sed illud melius. Nam τὸ πόθεν et locum et perſonas complectitur. Poſt lego, ὡς ἐπαγγειλάμενον πολλὰ, et, ȣ̓δὲ γὰρ ὑπεσχῆσθαί φησιν.

17. ἐλέγχȣς ἀπαιτεῖ.] Poſtulat ſe conuinci vanitatis et inſidiarum, ſi omnino tacere non poſſint.

21. συγκροτεῖ] Suidas συνάγει, αὔξει, συνιςᾷ καὶ συνδεῖ, πρὸς ἁρμονίαν ἄγει, συνέχει, συμπράττει. quod Lacedaemoniis applaudat, adiutor ſit.

IN IPSAM ORATIONEM.

Pag. 65. 3. in Orat. τȣ̀ς ὑπὲρ ὑμῶν λόγȣς.] ὅτι ὑμεῖς καὶ δίκαια καὶ φιλάνθρωπα πράξαντες τυγχάνετε· φίλιππος δὲ τἀναντία τȣ́των.

6. ὡς ἔπος εἰπεῖν.] ὡς φαίνεται, ὡς ἑνὶ λόγῳ εἰπεῖν (ſic enim legendum) ὡς τύπῳ περιλαβεῖν. Vide Suidam. ὡς ἔπως, ὡς λόγος, ſcilicet ἐςὶν, vt dicitur. Platoni ἄρχων ὁ ὡς ἔπος εἰπεῖν (τὸ εἰπεῖν videtur delendum) eſt, ὁ δημοτικῶς λεγόμενος, is ſcilicet, qui rerum potitur, qualiscunque eſt: ὁ τῷ ἀκριβεῖ λόγῳ ἄρχων, verus princeps, qui ſapientia et virtute aliis antecellit. ά. πολιτειῶν.

7. ȣ̓δ' ὧν εἵνεκα.] ȣ̓δὲ τοιαῦτα γιγνόμενα, δι' ἅ.

66. 3. ἐξελέγχει παραβαίνοντα.] ὅτι παραβαίνει.

νει. Sic ὁρῶ φαινομένους, ὅτι φαίνονται, ὁρῶ φαίνεσθαι Latine.

66. 4. πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἐπιβουλεύοντα.] ὅπως ἂν καταδουλώσηται αὐτοὺς, καὶ ὑποχειρίους λάβῃ.

9. ὑμεῖς οἱ παριόντες.] Scilicet ἐπὶ τὸ βῆμα, οἱ λέγοντες, οἱ ῥήτορες, οἱ συμβουλεύοντες.

Ibid. ἀφέςαμεν.] κατὰ συγκοπὴν, ἀντὶ τοῦ ἀφεςήκαμεν. ἀορ. β. eſſet ἀπέςημεν· διὰ τοῦ π. καὶ η.

11. ὡς δεινὰ καὶ χαλεπά.] Scilicet ἐςὶν, ἃ ποιεῖ.

12. οἱ καθήμενοι.] Scilicet ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οἱ ἀκούοντες.

13. σύνιητε.] ἀντὶ τοῦ συνιῆτε. Dicitur enim praeſenti ſubiunctiui ἐὰν συνιῶ, ῇς, ῇ, vt ἐὰν τιθῶ, τιθῇς.

15. ἐφ' ὧν ἐςι νῦν.] ἃ πράττει, περὶ ἃ σπουδάζει καὶ ἀσχολεῖται.

16. ἀργῶς ἔχετε.] ἀργοὶ ἐςέ.

Ibid. συμβαίνει πρᾶγμα, etc. ἔχειν ἄμεινον.] συμβαίνει πρᾶγμα. τὸ ποῖον; τὸ ἔχειν ἄμεινον, κατ' ἐπεξήγησιν, ὥςε ἔχειν ἄμεινον.

19. ἐκείνῳ μὲν αἱ πράξεις; ὑμῖν δ' οἱ λόγοι.] S. ἄμεινον ἔχουσιν. Alioqui ἀντίπτωσις erit, cum conſtructio poſtulet, συμβαίνει ἄμεινον ἔχειν, ἐκείνῳ μὲν τὰς πράξεις, ὑμῖν δὲ τοὺς λόγους.

21. καὶ πόνος οὐδείς.] Res facilis et nullius negotii eſt.

22. καὶ μὴ προελθόντα.] ὅπως μὴ τὰ πράγματα προελθόντα λήσει ἡμᾶς, μὴ προέλθοι οὐκ αἰσθομένων ἡμῶν.

23. ἐπιςήσεται.] S: ὁ Φίλιππος. ne adducat contra nos, vel μέγεθος δυνάμεως ἐπιςήσεται, ne magnitudo copiarum ingruat, id eſt, ne tantis copiis et viribus oppugnemur.

24. οὐδ' ἀντᾶραι.] οὐδὲ παρατάξασθαι, καὶ ἀντεπεξιέναι τοῖς πολεμίοις, διὰ τὸ μὴ ἀξιομάχους ἐκείνοις εἶναι.

66. 27.

66. 27. τὰ σώσοντα.] τὰ σωτήρια, ſalutaria.

28. ἀντὶ τῶν ῥᾳςων προαιρετέον.] Compoſitum pro ſimplici κατὰ πλεονασμόν. Sic Iſocratis Panegyrico: ἅμα τέτες καλλίςες εἶναι τῶν λόγων προκρίνας, etc.

67. 2. ἐφ' ὑμᾶς.] καθ' ὑμῶν, εἰς τὸ καταδελώσασθαι ὑμᾶς.

3. βούλομαι δεηθῆναι ὑμῶν, ἀκὕσαί μου.] ἵνα ἀκέητέ μου. Multa verba Graecorum feruntur in infinitiuum, qui Latine per vt τελικὸν eſt exponendus.

5. μοὶ παρέςηκε προσδοκᾷν.] Sic γ. ὀλ. ὃ ταῦτα παρίςαταί μοι γινώσκειν.

7. βέλτιον τῶν ἄλλων προορᾷν.] S. τὰ μέλλοντα. et βέλτιον ἀντὶ τῦ μᾶλλον.

8. οἱ θαῤῥῦντες.] S. αὐτῷ, aut abſolute, οἱ μηδὲν δεδιότες, ſecuri, imperterriti.

12. τῶν ἐν Φωκεῦσι πραγμάτων.] τῆς ἀμφικτυονίας, καὶ τῆς διαθέσεως τῶν πυθίων, μᾶλλον δὲ, ὅλης τῆς Φωκίδος.

16. τὲς λογισμὲς ἐξετάζων.] λογιζόμενος, καὶ σκοπῶν, πῶς ἂν πλεονεκτήσειε; τὲς λογισμὲς ἀναφέρων ἐπὶ πλεονεξίαν.

19. τοῖς ἡμετέροις ἤθεσι.] ἀντὶ τῦ, ἡμῖν τοῖς τοιαῦτα ἤθη ἔχεσι.

21. προεῖσθε.] εὐκτικῶς, προήσθε δὲ, ὑποτακτικῶς. ἀόρ. β.

24. ἄν τι.] ἐάν τι.

25. ὥσπερ ἄν.] S. ἠναντιώθητε.

28. καὶ ὐχ ὅπως.] ὐ μόνον ὐκ ἀλλὰ καὶ.

68. 2. ταῦτα ὑπειληφώς.] ταὐτὰ, eadem ſentiens.

Ibid. ὃ καὶ μέγιςόν ἐςι καθ' ὑμῶν ἐγκώμιον.] καθ' ὑμῶν, ἀντὶ τῦ, ὑμέτερον, ἢ ὑμῶν. τὸ κατὰ, ἀντὶ τῦ ὑπὲρ, in bonam partem. paulo poſt aliter, ὑπείληφε περὶ ὑμῶν, in bonam: κατ' ἀργείαν, in malam.

68. 9.

68. 3. *ὡς ἑτέρως.*] τὸ ὡς abundat eleganter.

9. *κέκρισθε προέσθαι.*] ἀντὶ τῦ, κέκρικε Φίλιπ-πος ὑμᾶς προήσεσθαι.

12. *ἐξὸν αὐτοῖς τῶν λοιπῶν ἄρχειν.*] Fides ſit penes autorem. Scribit idem Iſocrates in Panegyrica. Sed Herodotus huius rei nullam, quod ſciam, facit mentionem.

13. *ὑπακόειν βασιλεῖ.*] πειθαρχεῖν. Dicitur etiam ὑπακόω σοῦ, vt Thucydides, ὑπακόοντες τῶν ἀθηναίων.

14. *ἀλέξανδρος ὁ τότων πρόγονος.*] Fortaſſe τόντο. aut τότων, τῶν μακεδόνων: Series generis, Amyntas, Alexander, Amyntas, Philippus, Alexander. Vide Herodoti Polymniam.

25. *ἐπὶ τοῖς δικαίοις αἱρήσεσθαι.*] Eam amicitiam iuſtitiae limites non exceſſuram: vos neque miniſtros libidinum fore, neque adiutores ad iniurias.

69. 1. *τριήρεις ἐνόσας.*] Fortaſſe ὄσας, aut παρόσας. Quomodo enim triremes inerunt Thebanis, aut Argiuis?

Ibid. *ὐδ᾽ ἐν μὲν τῇ μεσογαίᾳ.*] Sententia eſt: Cum Philippus terra imperium affectet, multo magis eum velle mari dominari. ſed quanquam vos ad parandum maris imperium ſibi nouit eſſe opportuniſſimos, tamen diffidit veſtrae integritati.

3. *ὐδ᾽ ἀμνημονεῖ.*] Hoc eſt, mauult fidem frangere, quam nos, qui adiutores iniuriarum non ſumus, habere amicos, et deuincire ſibi beneficiis. ἔτυχεν dixit, vt ſignificet, Athenienſes precibus et pollicitationibus Philippi victos, pacem ei conceſſiſſe, cum ipſi bello eſſent ſuperiores, ac minime defatigati.

5. *πάντα ταῦτα εἰδώς.*] Et maiorum noſtrorum virtutis gnarus, nec oblitus pollicitationum.

7. *ἀλλὰ τῷ δικαιοτέρους ἀξιοῦν.*] ἀντὶ τῦ κρίνειν, durum videtur, quod iuſtiores iudicaret Thebanos. Malim,

Malim, τῷ δικαιότερ' ἀξιοῦν, quod aequiora poſtularent.

69. 9. μεσσήνην.] Vide Archidamum Iſocratis.

10. λακεδαιμονίοις κελεύων ἀφιέναι.] κελεύω σοὶ ferri poteſt. Sed malim λακεδαιμονίους.

12. ἀλλ' ἐβιάσθη; νὴ Δία.] Ironica refutatio. Hic obſeruabis formulas ὑπόπτως ἔχειν πρός τινα, pro ὑποπτεύειν, ſuſpectum habere, diffidere. Deinde verba μέλλει, μελλήσει, οὐ μέλλει. Significat μέλλω et futurum tempus et moram. Eleganter igitur ludit amphibolia ſignificationis. Sic in oratione περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ· ὡς καὶ τοῦ μελλῆσαι δώσοντι δίκην, vt qui rationem reddere cogatur etiam de futuro, id eſt, de his, quae acturus eſſe putatur, aut dicitur.

23. ἐστὶ προσδόκιμος.] προσδοκᾶται exſpectatur, eſt in exſpectatione: ſperant eum cum magnis copiis aduentare.

Ibid. τοὺς μὲν οὖν ὄντας.] Refutat fabulas quorundam, vt abſurdas et repugnantes. Sententia eſt: Cum hoſtes Thebanorum reliquos, Lacedaemonios, tollere ſtudeat e medio, qui conſentaneum eſt, eum Phocenſes pene ad internecionem, in gratiam Thebanorum, deletos, velle in integrum reſtituere?

28. ἀπεγίνωσκε.] Si eos improbaret et ſuſpectos haberet, ſi eis diffideret.

70. 2. ἐκ πάντων δ', ἄ τις ὀρθῶς θεωροίη.] Puto legendum, ἐκ πάντων δ' (ἄν τις ὀρθῶς θεωροίη) δῆλον, ὅτι πάντα πραγματεύεται, κατὰ τῆς πόλεως συντάττων. S. ἑαυτὸν, ἢ αὐτὰ, ἀντὶ τοῦ, συνταττόμενος, ἢ παρασκευαζόμενος. Adiungit ſibi ſocios, per quos nos oppugnet. Felicianus habet, ἐκ πάντων δ' ἄν τις ὀρθῶς θεωροίη, ὅτι. Quod ferri poteſt, ſi τὸ ὀρθῶς deleatur.

3. καὶ τοῦτ' ἐξ ἀνάγκης τρόπον τινά.] Sic C Memmius apud Salluſtium in Iugurthino: Nam fidei quidem

dem et concordiae quae ſpes eſt? Dominari illi volunt: vos liberi eſſe. facere illi iniurias: vos prohibere. Poteſtne in tam diuerſis ingeniis pax aut amicitia eſſe?

70. 18. τὰς ταῦτα βουλομένους τούτοις.] τοὺς ὁμονοοῦντας Θηβαίοις. Niſi placeat τούτῳ pro αὐτῷ.

71. 1. τὴν πρὸς ὑμᾶς αὐτός.] Malim ἡμᾶς, vt de Athenienſium inimicitiis, a Philippo propter Potidaeam ſuſceptis, intelligatur.

6. πολὺν τῆς ἑαυτῶν.] μᾶλλον δὲ τὸν πάντα. Neque enim (quod ſciam) inſtaurata eſt Olynthus illa aetate.

7. ὑπ' ἀλλήλων.] A Laſthene et Euthycrate.

11. δεκαδαρχίαν.] Decemuiratum nunc apud eos inſtitutum. Philippum decuriones ſingulis ciuitatibus praefeciſſe intelligo, id quod et Lacedaemonii fecerunt.

12. τὴν πυλαίαν ἀποδόντα.] Hinc apparet, eos Pylaeam amiſſam recuperaſſe Philippi opera, cum et ipſi prius fuiſſent Pylagorae.

17. θεωρεῖτε.] Cauete, quia latet anguis in herba. Ineſcat vos pollicitationibus: ineſcatos male perdet. Sirenes cantus ſuauitate nautas delinitos et conſopitos lacerant.

72. 1. ἀλλοτριωτάτας ταύτῃ καὶ τὰς προσηγορίας.] Quaſi vero regnum et libertas inter ſeſe pugnent: ac non potius et legum et regum ſerui ſimus, vt liberi eſſe poſſimus. Sed e regno procliuis lapſus eſt in tyrannidem: vt et noſtrae aetatis exempla docent.

3. καὶ νόμοις ἐναντίος.] Iſocrates παραινέσει: ἰσχυρότατος νόμος ὁ τοῦ βασιλέως τρόπος.

14. ὡς ἐκ τοῦ μηδὲν.] τὸ ὡς puto redundare, et ex ſuperioribus huc quoque per incuriam inculcatum. Nam περιτειχίζεσθε, vel περιστοιχίζεσθε, (vtrumque enim legitur) protaſin periodi finit. Sed vos, etc.

quia

quia nunc ſocordiae indulgetis, non prius expergiſcemini, quam haec omnia vos oppreſſerint.

72. 20. ταῦτ' ἤδη λέξω.] Reſponſa haec non ſunt inſerta huic orationi: ſed illius loco inſectatio legatorum.

27. καὶ πάλιν γ' ἑτέρους.] S. δίκαιον ἂν ἦν.

28. τίνας, τοὺς ὅτ' ἐγώ.] F. τοὺς λέγοντας, ὅτ' ἐγώ.

73. 7. χερῥόνησον δὲ τοῖς αὐτοῦ τέλεσι διορύξει.] ταῖς ἰδίαις δαπάναις. Cur vero? An vt Helleſpontum immittat? an ad diſtinguendos Macedonum et Athenienſium limites? περὶ τῆς τοῦ ἰσθμοῦ διορυγῆς exſtat Luciani libellus: et vetus oraculum: ἰσθμὸν δὲ μὴ πυργοῦτε, μήτ' ὀρύσσετε. ὁ ζεὺς γ' ἔθηκε νῆσον, εἴγ' ἐβούλετο.

11. καίπερ ὄντες οὐ δεινοὶ μεμνῆσθαι.] ἐπιλανθάνεσθαι εἰωθότες. Sed de Cherſoneſi perfoſſione vide orationem de Haloneſo.

12. μεμνῆσθαι καὶ τὸ πάντων αἴσχιστον.] Videtur aliquid deeſſe: cuiuſmodi ſit commemoratio, quemadmodum Athenienſes iſta mendacia approbarint.

13. καὶ τοῖς ἐκγόνοις (ſic enim malo, quam ἐγγόνοις: quae ſcripturae deprauatio nata videtur e pronuntiatione literae κ pro ν) πρὸς τὰς ἐλπίδας.] Etiam poſteros, ad quos pertinet eius ſpei, quam vos habetis, haereditas, iſto foedere obſtrinxiſtis. Amplificatio dedecoris a longitudine temporis.

17. οὐχ ἵνα εἰς λοιδορίαν.] Non tam vt paſſim dicatur in triuiis: quam acriter inſectatus eſt nos Demoſthenes? quam eſt maledicus conuiciator? quam, vt, vbi, quae voluero, dixero, ea, quae nolo, audiam. Nam Aeſchines viciſſim pro concione Demoſthenem inſectatus fortaſſis eſſet.

19. ἐξαρχῆς κενήν.] inanem. Alii καινήν, nouam, rectius, quam καὶ νῦν. et paulo poſt, pro τῶν αἰτίων σεσιωπηκότων, rectius legitur τῶν πρέσβεων.

73. 22. ἢ τὰ νυνὶ.] S. πεπαῤῥησιασμένα, quam ea, quae nunc a me ſunt dicta liberius. τὰ νῦν γιγνόμενα, vel τὰ νῦν, ἀντὶ τῦ νῦν. Aliquando iſta vobis moleſtiora futura ſunt, quam nunc ſunt.

74. 5. εἰς τὰς ὑπὸ χεῖρα.] Hic locus facit, vt retinendam cenſeam in prima Olynthiaca vocem ὑςάτες. ἀλλὰ τὰς ὑςάτες περὶ τῶν πραγμάτων εἰπόντας: vt ſignificet, eos proxime dicta duntaxat meminiſſe: ſicut vulgus noſtrum, cum redit e concionibus. Sic in epiſtolis queritur, ſe ideo condemnatum eſſe, quod primus cauſam dixerit: impetu iracundiae iudicum in ſe effuſo: in caeteris languefacto et reſtincto.

12. περὶ τῶν δικαίων.] Fortaſſe τῶν ἑλληνικῶν δικαίων, non de iure Graecorum tuendo, et exteris ditionibus defendendis.

18. ναυσὶ κρατήσας.] Athenienſes in mari fuerunt exercitatiores et melius inſtructi.

27. καὶ τῆς ζημίας] μετὰ τῆς ζημίας τῶν ἀπάντων.

IN ORATIONEM DEMOSTHENIS DE HALONESO.

IN ARGVMENTVM.

Pag. 75. 1. Ἁλόννησος.] Inſula ſalinarum, ἀλωπεκόννησος, vulpium, μυόννησος, murium, προκόννησος ceruorum. πρὸξ γὰρ ἡ ἔλαφος.

7. ἀπαιτῦσι μὲν.] Obſerua argutias, αἰτεῖν, ἀπαιτεῖν, δῦναι, ἀποδοῦναι, λαβεῖν, ἀπολαβεῖν. de quibus in vita Demoſthenis diximus.

20. καὶ εὔηθες νομίζεται τὸ ἐν τοῖς κροτάφοις.] Alii καὶ εὔηθες τὸ νομίζειν ἐν τοῖς κροτάφοις ἔχειν. Non vſque adeo fortaſſis abſurde dictum, cum priores duae cerebri cauitates pene ad aures deſcendant. Profert autem animus, poſtquam efferbuit, ad oſtendendam rei indignitatem, nonnunquam atrociora, cuiuſ-

modi

modi fuit illud, quod Plutarchus refert, ἔμμετρον Demoſthenis iuſiurandum: μὰ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμοὺς, μὰ νάματα. Et ſenex ille apud Terentium exclamat: O coelum, o terra, o maria Neptuni! Phyſici tradunt, ſues et aſinos cerebrum in temporibus habere: homines ibi duntaxat medullare cerebrum.

19. εὐτέλειά τε αὐτῷ.] S. τῷ λόγῳ. Ecce Syro iſti rhetori Atticus orator dictionem ſuam non probat. Quid ergo de nobis in media Germania natis fiet?

23. ὡς ἐ τῦ ῥήτορος.] S. ὄντα, ἢ, ὅτι ἐκ ἔστι.

IN ORATIONEM.

pag. 77. 8. ἔτε γὰρ ἡμετέραν ἔσαν, ἔτε λαβεῖν, ἔτε νῦν ἔχειν.] Recte. Cur ea ignauia fuerunt Athenienſes, vt nec ſua tuerentur, nec mare pacatum redderent? Philippo certe gratia deberi, et ſumtus in eam expeditionem facti reſtituendi videntur. Sed ignaua ſuperbia neutrum horum aequum eſſe cenſet.

pag. 78. 7. γελοῖον γὰρ ἂν εἴη τῦτό γε τὸ εὐεργέτημα.] At plerique noſtrates reguli res furto ablatas, capto fure, ſibi vendicantes, nec dant, nec reddunt iis, quorum illae fuerant, in magni beneficii loco ſua recepturis.

10. τῦτο δὲ ὑμῖν ἐ ποιητέον.] Sed ignauiae iuſta comes eſt ignominia. Vigilantem hominem et ſtrenuum poſtulat imperium.

13. ἀθηναίυς ὄντας πρὸς τὸν ἐκ πέλλης.] Vide ignauae nobilitatis ſupercilium. Quae enim olim vi potius, quam iure occupata, per ſocordiam amiſerunt, ſtulta perſuaſione adhuc ſua eſſe iactant.

15. ἡ δύναμις ἡ ὑμετέρα.] Vbi vero illa eſt? πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι μιλήσιοι. Vide ultimam Aeſchinis epiſtolam.

18. οἱ κύριοι τῆς ψήφυ.] τῇ δυνάμει τὴν ψῆφον

 oppo-

opponit: q. d. Si copiae veſtrae maris imperium tueri nequeunt, quomodo iudices reſtituent? Vel: Turpe eſt, ea iure perſequi, quae armis recuperanda ſunt.

78. 19 ἐὰν μὴ πρίηται αὐτούς.] χρήμασι διαφθείρῃ δωροδοκοῦντας, καὶ πιπράσκοντας ἑαυτούς. Nam πρίασθαί τινα eſt corrumpere largitionibus: πιπράσκειν ἑαυτὸν, corrumpi. Eſt enim merces autoramentum ſeruitutis.

21. τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ] ἐν τῇ μεσογείᾳ. Lacedaemonii terra magis, mari Athenienſes, tyrannidem in Graecos exercuerunt. Si ergo mari cedent Athenienſes, quanto magis terra?

25. ἔτι δὲ περὶ συμβόλων] σύμβολα Suidas interpretatur συνθήκας, ἃς ἂν πρὸς ἀλλήλας αἱ πόλεις θέμεναι τάττωσι τοῖς πολίταις, ὥστε διδόναι καὶ λαβεῖν τὰ δίκαια. Alias ſunt teſſerae hoſpitales, theatrales, nummariae, frumentariae, caſtrenſes: de quibus vide ea, quae Robertus Conſtantinus in ſuo Lexico prolixe annotauit: praeclara multis in locis nauata opera.

29. ἐφέσιμον τὴν γνῶσιν.] ἔφεσις alias ἡ ἐπιθυμία. Sed hic, ἡ εἰς ἕτερον δικαστήριον ἐξ ἑτέρου μεταγωγὴ, ἡ καὶ ἔκκλητος καλουμένη· παρὰ τὸ ἐκκαλεῖσθαι καὶ παραιτεῖσθαι, καὶ φεύγειν τὸ ἔλαττον καὶ πρότερον δικαστήριον. Appellatio, prouocatio. Hinc ἐφέσιμος; ſicut ἀνύσιμος, ἀρόσιμος, ab ἄνυσις καὶ ἄροσις, id quod ad alium ſuperiorem refertur, illius autoritate confirmandum. ἐφέσιμος δίκη idem, quod ἔφεσις, ſicut παραινετικὸς, παρακλητικὸς, προτρεπτικὸς λόγος, idem, quod παραίνεσις, παράκλησις, προτροπή.

pag. 79. 3. ὅτι τῶν περὶ ποτίδαιαν γεγενημένων ἀδικημάτων οὐδὲν ἐγκαλεῖτε αὐτῷ ὡς ἀδικούμενοι.] Neſcio, quomodo haec cohaereant: Athenienſes Philippum patiuntur confirmare teſſeras, ergo, Potidaeatis colonis ſuis, nullam ab eo eſſe factam iniuriam confitentur:

tentur: niſi forte confirmatio teſſerarum conſtituat αὐτοκράτορα, cui quod libet, liceat.

79. 10. ταῦτα δὲ βέλεται τὰ ἀδικήματα] Φίλιππος δὴ βέλεται βεβαιώσασθαι πανταχόσε παρ' ὑμῖν, ὅτι ὅπερ ἐγκαλεῖτε αὐτῷ ταῦτα τὰ ἀδικήματα, ἔτε ἡγεῖσθε ἀδικεῖσθαι.

19. ἐφ' ἡμῖν γὰρ ἦν ἡ μακεδονία.] Hoc nuſquam me legere memini, niſi apud Demoſthenem. Iphicrati quidem ſupplicem fuiſſe Eurydicen, Philippi matrem, ſcribit Aeſchines ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας.

22 ἐμπορικαὶ δίκαι αἱ κατὰ μῆνα] S γιγνόμεναι νῦν. Iudicia, quae propter mercatores conſtituebantur.

23. ποιοῦσαι.] καὶ ποιοῦσι μηδὲν δεῖσθαι, ὅπως ἂν μηδὲν δέωνται.

24. τοὺς τοσοῦτον ἀλλήλων ἀπέχοντας.] μακεδόνας καὶ ἀθηναίους. Sed cur hanc clauſulam addit? Quia Athenienſibus in Macedonia, Macedonibus Athenis ius ſuum perſequi, graue erat. Macedo in Athenienſem in Macedonia negotiantem Macedonicis legibus agat, nec neceſſe habeat Athenis illum accuſare, etc.

pag. 80. 12. τὰς παρ' ἑαυτῷ Φυγάδας.] Exules Macedonicos, vel, eos, qui ad Philippum, aliunde pulſi, confugerant. Nam cum θάσος ἀγαθῶν in prouerbium abierit:

Felix exilium quam locus ille fuit?
Sed fumus patriae eſt alieno clarior igni.

pag. 81. 6. ἐδὲν ἄλλο ἢ πεπεισμένος.] διὰ ſubintelligitur, aut fortaſſe legendum ἐ δι' ἄλλο.

80. 9. δοθῆναι τὴν ἄδειαν κεκομικέναι.] ἀντὶ τῦ κομίζειν.

29. περὶ τῆς ἐπανορθώσεως, ἣν ἔδοσαν ἐπανορθώσασθαι.] ἐπανορθώσασθαι ἐπανόρθωσιν, notus Atticiſmus.

81. 13. τὴν καταψευδομένην γνώμην τῶν πρέσβεων.] Non, ementitum decretum, ſed γνώμην

τὴν καταψευδομένην τῶν πρέσβεων, decretum, quod de legatis mentitur. ſic infra *αὐτοὶ, ὧν κατεψεύδετο τὸ ψήφισμα*, ipſi, in quos mentiebatur decretum. haec intelligenda ſunt de confictis querelis, et falſis excuſationibus Philippi, qui dicat, Athenienſes alia perſcripſiſſe in ſuo ſenatusconſulto, quam quae legati ſui habuerint in mandatis, aut Athenienſibus polliciti fuerint.

81. 19. *ἐπὶ ξενίαν αὐτȣ̀ς ἐκαλεῖτε.*] Hoc malim, quam *ἐπὶ ξενία*, etſi id quoque ferri poteſt, *ἀντὶ τȣ͂ ξενικῶς, ἢ φιλοξένως.*

pag. 82. 5. *ὅτι κακῶς ἤκȣεν, ὑμεῖς δ' ἀποδέχεσθε.*] M. *ἀπεδέχεσθε, παρατατικῶ.*

11. *ὡς ἅπαντα Φίλιππον ποιήσοντα.*] *ἀντὶ τȣ͂, ὡς Φιλίππȣ ποιήσοντος.*

pag. 83. 9. *νῦν ἔξαρνός ἐςι.*] S. *δεδωκέναι τὴν ἐπανόρθωσιν.*

pag. 84. 3. *καὶ ὁ βασιλεὺς Περσῶν.*] De pace ab Antalcida facta haec intelligenda ſunt. Sic et Archidamus, ex Perſico foedere Lacedaemoniorum eſſe Meſſenam, affirmat. Vide Panegyricum Iſocratis de autoritate Perſae inter Graecos.

10. *ἡγȣ́μενοι καὶ δίκαιον εἶναι μὴ μόνον, τοὺς δὲ μήτε.*] *ἀναντα πόδοτον.* Sequitur enim ἡ *ἀπόδοσις* poſt *ἀπόλλυσθαι*, quod membrum interiectum eſt.

19. *Φεραίων τε μὲν.*] *τὸ τὲ* abundare videtur.

pag. 85. 3. *ἥ ἐςι νῦν.*] M. *ἥ ἐςι καὶ νῦν.*

pag. 86. 2. *ἀλλὰ πᾶσι γνώριμα; πρότερος.*] F. *ὅτι*, vel *εἰ πρότερος μήν ἐςι*, vel, *πότερος πρότερος μήν ἐςι.*

5. *τὸν μὲν καρύςιον.*] Caryſtus vrbs Euboeae, vnde *καρύςιος*. Sed hic videtur proprium eſſe nomen.

10. *ἅτε ἐπιςέλλει.*] F. *ἄγε*, niſi forte ſit Hegeſippi idiotiſmus, inculcare, *τὸ τὲ.*

86. 12.

86. 12. τὸν ἔξω ἀγορᾶς.] Puto loci eſſe proprium nomen.

16. τῦ Διὸς τῦ ὀρείυ.] Montani Iouis. Fortaſſe, quod eius fanum in monte ſitum eſſet. ſi ὀρίυ legeretur παρὰ τὸν ὅρον, verterem terminalis aut finitoris Iouis.

Ibid. ὅς ἐςι μεταξὺ πτελεῦ, καὶ λευκῆς ἀκτῆς.] Locorum Cherſoneſi propria nomina eſſe puto. Alias πτελεὸς, vlmum, λευκὴ ἀκτὴ, album littus, vel albam oram ſignificat.

17. ἡ διωρυχή.] Hinc illud intelligitur β. Φιλ. χερρόνησον δὲ τοῖς αὐτῦ τέλεσι διορύξει.

23. ἀμμορίης δὲ.] ἀμμοιρίαν καὶ ἀμμορίαν interpretantur τὴν κακὴν μοῖραν. Quo ſignificatu intelligi poteſt, Iouem prohibere calamitatem, quod vtrinque arceat hoſtiles impetus. Sed cum ἄμμορος idem ſit, quod ἀμέτοχος, expers, non particeps, vt apud Homerum: ἄρκτος οἴη ἄμμορός ἐςι λοετρῶν ὠκεανοῖο. quid ſi ἀμμορίη ſit ὁ ὅρος, limes, terminus, qui vtrinque Cherſoneſitas excludat, ne vlterius progrediantur? Poſſit et ſcribi cum aſpiratione ἁμμορίη, παρὰ τὸ ἅμα καὶ ὅρος. quaſi ὁμορία, confinium.

87. 1. οἱ οἰκῦσιν ἔσω ἀγορᾶς.] Alii ἔξω. ſed hoc videtur rectius.

7. ἐγκτήματα, κτήματα.] Ipſe autor diſcrimen ſatis declarat.

12. ὑμεῖς ἀπεψηφίσασθε.] S. αὐτῦ.

19. ὐδὲ ἀναγκάσαι.] M. ὐδὲ καρδιανὺς ἀναγκάσαι.

28. εὔνοιαν ἐνδείκνυνται.] Supra, ἐμφατικώτερον, οἳ ὐκ αἰσχύνονται Φιλίππῳ ζῶντες, καὶ ὐ τῇ ἑαυτῶν πατρίδι.

88. 3. εὖ ἔχυσαν.] εὖ γεγραμμένην, εἰρωνικῶς.

IN ORATIONEM DEMOSTHENIS

DE MILITIBVS IN CHERSONESO.

Pag. 88. vſ. 2. tituli. *περὶ τῶν ἐν χερῥονήσῳ.*] S. *στρατιωτῶν.* hoc enim nomen additur Philippica 3. Poſſis etiam interpretari de Cherſoneſitanis. Sic enim articuli ſubſtantiuis locorum et gentium nominibus, et praepoſitionibus vel aduerbiis additi, ſaepe commode, interdum etiam neceſſario redduntur, vt *οἱ ῥωμαῖοι*, Romani, quod breuius eſt, quam ſi dicas, hi, qui Romae ſunt, *οἱ πρὸς τὰς ἔξω πόλεμοι* externa bella Ciceroni dicuntur. Vt autem fatear, praepoſitiones huiusmodi ſaepe continere diſtinctiones et exceptiones aliquas, vt Cherſoneſitani milites intelligi poſſent e Cherſoneſo oriundi potius, quam aliunde in Cherſoneſum miſſi: tamen ab interprete poſtulandum non opinor, vt omnes ſyllabas annumeret: praeſertim, ſi conſtet, probatos autores *ἀκρίβειαν* illam Graecorum tanti non feciſſe, vt propterea moleſte, et parum Latine loquerentur: etſi et ipſi proprietatis ſtudioſi. *χερῥόνησος* peninſula eſt, quarum quatuor potiſſimum celebrantur, Thracica, de qua hic agitur, Taurica, Aurea, Cimbrica. Strabo et Peloponneſum annumerat, cum et ipſa peninſula ſit, quamuis Cherſoneſus appellari non ſoleat.

IN LIBANII ARGVMENTVM.

Ibid. 1. in Argum. *καὶ ὧν.*] *καὶ ὑπὲρ ἐκείνων, ὧν.* 5. *κληρούχους ἑαυτῶν.*] Id eſt, *κληρούχους ἀθηναίους*, vel *κληρούχους, ὄντας πολίτας ἀθηναίους.* *κληροῦχον* Suidas interpretatur *γεωργὸν*, agricolam, colonum. Rem declarat ipſe Libanius. Dicuntur autem *παρὰ τὸ κλῆρον ἔχειν* ab habenda haereditate ſeu ſorte; quod eis apud exteros praedia aſſignabantur; idque ſortito fortaſſe factum eſt. Inter *κληρούχους* et *ἀποίκους* hoc inter-

intereſſe videtur, quod hi vel pulſis veteribus incolis terram occupabant, vel in vacua veniebant: illi, a veteribus recipiebantur in communionem opum, vt ex ſequentibus Libanii verbis apparet. ἔποικον Phauorinus inquilinum in vrbe, ex Thucydide interpretatur. Nos inopia verborum coacti κληρȣ̃χον, ἔποικον, ἄποικον, colonum interpretamur ſine diſcrimine: niſi Agripetam, dicere libeat τὸν κληρȣ̃χον, vt Cicero Neoclem Epicuri patrem Samum veniſſe agripetam ſcribit: et agripetas eiectos atque conciſos.

88. 7. ἀκτήμονες.] Sine poſſeſſionibus, non praediati, quo nomine Apuleius vtitur. quod propter autorem non repudiandum cenſeo, cum Cicero Praediatorium ius dicat, horridiore etiam vocabulo.

8. πεμπόμενοι.] ὅτε ἐπέμποντο. Cum mittebantur, ſed malim addi articulum οἱ πεμπόμενοι, qui mittebantur.

pag. 89. 1. ἠδικεῖσθαι.] aut legendum ἀδικεῖσθαι, aut ἠδικῆσθαι per η in penultima, vt docet grammatica ratio.

3. περὶ τὴν μεσόγειαν τὴν ἄνω Θράκην] In mediterraneis, ſuperiore Thracia. poteſt exponi ſic κατ' ἐπεξήγησιν. Poſſit etiam legi τῆς ἄνω Θράκης genitiuo caſu, in ſuperioris Thraciae mediterraneis.

6. ἔφθη ἀναχωρήσας.] Anteuertit reuerſus, id eſt, prius receſſit, quam, etc. a verbo φθάνω.

ὁ τεχνικός.] Artifex vel artificioſus. Cognomentum eſſe puto, ſicut illa ſunt: Νικάνωρ ὁ ϛιγματίας a cura diſtinctionum. Δίδυμος ὁ χαλκέντερος ob indefatigabilem induſtriam.

πλείονα τὴν συμβȣλήν.] Sic cauſae ſtatum Fabius iubet indagare, lib. 3. cap. 6. Statum eſſe in eo iudicabo, quod dicerem, ſi mihi plus, quam vnum, dicere non liceret.

εἰ γὰρ ἦν παρεϛηκώς.] Hoc non abhorret a praeceptis Ariſtotelis, qui αἱ. ῥητορικῶν, genera cauſarum

E 5 genere

genere auditorum diſtinguit, quorum alii ſunt θεωροὶ, alii ἐκκλησιασαὶ, alii δικασαί.

προσκόπτων.] Impingens, offendens, προκόπτων promouens. neutrum huc quadrat. Lego igitur προσκοπῶν, rationem habens. Sic προσκοπεῖν τὰ κοινὰ, conſulere reip. προσκοπεῖσθαι τὰ ἑαυτȣ͂, ſuum agere negotium.

διὰ τῆς πρὸς ἑτέρȣς εἰσηγήσεως, per introductionem ad alios.] Aenigmati ſimilia ſunt verba. εἰσήγησιν interpretantur συμβȣλὴν, διδασκαλίαν, νουθεσίαν, παραίνεσιν, conſilium, doctrinam, admonitionem. Ducitur autem hoc exordium, ſi rem ſpectes, ἀπὸ παραινέσεως. Quare Demoſthenes, dum reliquos oratores vel perſtringit, vel admonet, hoc ſtudet efficere, vt ſibi, tanquam in ſolius reipub. commodum intento, nec affectibus indulgenti, fides habeatur. Turpe enim eſt doctori, cum culpa redarguit ipſum. In hoc argumento notata haec ſunt ab Obſopoeo: ἐπολέμησε καρδιανοῖς. et ἄγε φασὶν ἀδικεῖσθαι. et ἐν ἀσφαλεῖ γενόμενος.

IN IPSAM ORATIONEM.

90. 1. ἔδει μὲν.] Tale fere eſt exordium Caeſaris apud Salluſtium: Omnes homines, Patres conſcripti, qui de rebus dubiis conſultant, ab odio, amicitia, ira atque miſericordia vacuos eſſe decet. Haud facile animus verum prouidet, (malim peruidet.) vbi illa officiunt: neque quiſquam omnium libidini ſimul et vſu paruit.

Ibid. τοὺς λέγοντας ἅπαντας ἐν ὑμῖν.] Ordo eſt, ἅπαντας τοὺς λέγοντας ἐν ὑμῖν. Neque enim iungo ποιεῖσθαι ἐν ὑμῖν λέγειν: etſi id quoque hic fieri poſſet. Verum aliquando fit, vt huiuſmodi verborum traiectiones non animaduerſae, diuerſam gignant ſententiam. Sic paulo poſt: ȣ͂ς κατὰ τȣ̀ς νόμους ἐφ᾽ ὑμῖν ἐσιν, ὅταν βȣ́λησθε, κολάζειν: rectius iungitur κολά-

ζειν

ἔξεσιν κατὰ τὰς νόμους, quam ἔστιν ἐφ᾽ ὑμῖν κατὰ τοὺς νόμους, legibus vobis licet.

90. 2. πρὸς ἔχθραν, πρὸς χάριν.] δι᾽ ἔχθραν, ἢ χάριν, ἔχθρας, ἢ χάριτος ἕνεκα.

7. ὑμᾶς τοὺς πολλούς.] Vos multos, id eſt, τὸν δῆμον, vulgus, multitudinem, populum. In latino ſermone vel nomen vel pronomen videtur omittendum. Coniungi enim vtrumque non poteſt. οἱ λέγοντες, id eſt οἱ ῥήτορες, οἱ σύμβουλοι, oratores, conſiliarii, ſunt quaſi duces: οἱ πολλοὶ, id eſt, ὁ δῆμος, reliquus exercitus. Sed quid faciat τὸ ἄλογον, id eſt multitudo, ſi τὸ ἡγεμονικὸν, id eſt magiſtratus, vel erroribus, vel prauis affectibus, ducitur? Quidam Alexandri magni exercitum, illo ſublato, Polyphemo excoecato non inſulſe comparauit.

12. ἦν ἐνδέκατον.] Poſſet intelligi, ſi verba ſola ſpectes, menſe ab vndecimo, vt infra τρίτον ἢ τέταρτον τουτὶ ἔτος, anno abhinc tertio aut quarto. Sed ſententia cogit, vt ſic accipias: Philippum iam vndecimum menſem verſari in Thracia. Sequitur enim poſt, δέκα μῆνας ἀπογενομένου τἀνθρώπου.

14. εἴρηται.] εἴρηνται legendum.

16. κολάζειν.] Hic finio πρότασιν periodi.

17. κἂν σμικρὸν ἐπίσχωσι.] S. οἱ φιλιππίζοντες ῥήτορες. Felicianus, ἐπίσχουσι datiuo plurali, vt ad ὑμῖν referatur, ſiue vobis iam eos punire, ſiue moram interponere viſum fuerit.

18. καὶ οὐ πάνυ δεῖ.] Poteſt ita legi, vt a ſuperiore periodo ſeparetur. ſed ſi legas δεῖν, pendebit a verbo ἡγοῦμαι, et erit, opinor, aptius.

22. σῶσαι· περὶ τούτων δέ.] τὸ σῶσαι, abſoluit antecedens periodi. Particula δὲ non eſt aduerſatiua, ſed ἐμφατικὴ hoc loco, vt, vero, apud Latinos.

91. 1. τοῖς περὶ τῶν ἄλλων θορύβοις.] S. πραγμάτων, de aliis rebus minus neceſſariis διὰ τοὺς θορύβους, vel

vel περὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν, qui minus nocere poſſunt.

2. ἀπὸ τούτων ἀποδρᾶναι] Aufugere, ſubterfugere. ἀντὶ τοῦ, ταῦτα παραδραμεῖν καὶ παραλιπεῖν, καταμελεῖν τούτων.

4. οὐδενὸς ἧττον τεθαύμακα.] ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς μάλιστα. Non eſt οὐδενὸς ἀνθρώπου, ſed οὐδενὸς πράγματος ἧττον.

7. ἔστι δὲ, εἰ μὲν.] S. τὴν εἰρήνην ἁπλῶς ἄγειν. Licet autem pacem ſimpliciter ſeruare, etc. ἐφ᾽ ὑμῖν οὐδὲν δεῖ λέγειν: eſt ἀσύνδετον, cum aſſeueratione accipiendum, ſic: nihil dicendum eſt. alioqui ἔστι δὲ, et, οὐδὲν δεῖ λέγειν, ἀνακολούθως coniungi videbuntur, niſi legas, εἰ μὲν γὰρ ἡσυχίαν Φίλιππος. Poſſit etiam ἔστι δὲ; negatiua interrogatione legi. Id vero licet? ſed prior diſtinctio mihi magis probatur.

11. καὶ τάγε ἀφ᾽ ὑμῶν.] ἀντὶ τοῦ, καὶ ὑμᾶς γε ἑτοίμους ὑπάρχοντας ὁρῶ τὴν εἰρήνην ἄγειν.

17. ὑπὲρ ὧν (ſcilicet ἀδικημάτων τοῦ Φιλίππου) ψηφίσμαθ᾽ ὑμέτερα ἐγκαλοῦντα, κύρια ταυτί.] κύρια non ſine cauſa additur. Multa enim fiebant irrita decreta. Vult Athenienſes ſuo ipſorum gladio iugulare: quaſi dicat: Vos ipſi decreuiſtis, pacem eſſe a Philippo violatam: et tamen dubitatis adhuc, an pro hoſte ſit habendus?

19. τὰ τῶν ἄλλων ἑλλήνων] Intelligi poteſt vel de inita cum illis ſocietate, vel, Philippum, illis victis, factum potentiorem, bellum inferre cogitare Athenienſibus: id quod paſſim in Philippicis inculcatur.

26. νὴ Δία, ἕως ἄν.] F. νὴ Δία, ὅτι, ἕως ἄν.

29. καὶ τὴν εἰρήνην ταύτην.] Rectius legitur ταύτῃ, hoc eſt, τουτονὶ τὸν τρόπον. paulo poſt pro ὅνθ᾽ ὑμῖν, lege οὔθ᾽ ὑμῖν.

92. 2. οὐ μὴν ἀλλ᾽ ἐναντία συμβαίνει.] Verbum verbo: Quin etiam ita fit, vt contraria accuſationibus, quibus Diopithen inuadunt, etiam haec ipſa dicant,

hoc

hoc eſt, dum accuſant, excuſant hoc ipſo, quod Philippum atrociora deſignantem non accuſant.

92. ταῖς κατηγορίαις, ἃς διοπείθους κατηγοροῦσι.] Abl[illegible] [illegible]um eſſe dandi caſu, αἷς, oſtendit Obſopoeus: vt re[illegible]ponderet caſui antecedenti. κατηγορεῖν κατηγορίας τινὸς, Atticiſmus ſatis notus.

8. ποιεῖν αὐτὸν φήσομεν;] Cum interrogatione.

Ibid. ἀλλὰ νὴ Δία.] μίμησις εἰρωνική.

9. περικόπτοντες τὰ ἐν ἑλλησπόντῳ.] συλῶντες τοὺς [illegible]λησποντίους, καὶ πορθοῦντες τὴν χώραν.

11. κατάγων τὰ πλοῖα.] ἐκ τῆς θαλάττης ἐπὶ τοὺς λιμένας ἄγων, καὶ διαρπάζων. Suidas citans octauam Philippicam, hoc eſt, Cherſoneſitanam hanc, exponit, λῄζεσθαι καὶ κακοῦν, καὶ μὴ ἐᾶν τοὺς πλέοντας, ὅποι βούλοιντο, πλεῖν· ἀλλ' εἰς τὰ οἰκεῖα χωρία τοῖς λῃστεύουσι κατάγειν.

19. δι' οὗ τὰ παρελθόντα πράγματα] Ο. τὰ παρόντα.

13. ἐπὶ πᾶσι δικαίοις συμβουλεύουσι.] δικαίως καὶ εἰλικρινῶς, ἀκιβδήλως, ἀδέκαστοι, ἀδωροδόκητοι ὑπάρχοντες.

23. δύναμιν συνεστηκυῖαν.] Perpetuum exercitum, quem alibi nominat συνεχῆ παρασκευήν.

93. 4. ὅτι καὶ νῦν τἄλλα μὲν ἐστὶ λόγοι ταῦτα καὶ προφάσεις.] ὅτι τἄλλα ταῦτα, ſcilicet τὰ λεγόμενα, ἐστὶ λόγοι, ἤγουν ψεύδη ἀνύπαρκτα καὶ προφάσεις, τῆς προδοσίας προκαλύμματα

11. ὥς φασιν οἱ παρόντες, ἀπὸ.] Vt ii dicunt, qui adſunt. μεταπέμπεται ἀπὸ μακεδονίας, accerſit e Macedonia. ſic malo, quam οἱ παρόντες ἀπὸ μακεδονίας, qui e Macedonia huc venerunt, vel, qui apud Philippum fuerunt, ἀντὶ τῶν παραγενομένων, accipere.

13. τοὺς ἐτησίας.] S. ἀνέμους, quaſi dicas, annuos ventos, de quibus ſupra.

Ibid. ἐπὶ βυζάντιον.] Huc pertinere opinor ſenatus-

tusconſultum illud Byzantiorum, quod in oratione περὶ ςεφάνȣ habetur.

93. 15. ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀνοίας.] Defectionem in bello ſociali intelligo.

Ibid. ὥσπερ νῦν.] Quid ſi ἥσπερ νῦν.

18. καὶ τȣ́τȣς εἰσφρήσεσθαι] τῇ πόλει ὑποδέξεσθαι ἐπὶ φρȣρᾷ, ab εἰσφρέω, εἰσδέχομαι, εἰσάγω, καυχῶμαι, μετὰ σπȣδῆς εἰσφέρω.

21. εἰκεῖ.] ἐκεῖ.

22. νὴ Δία, κακοδαιμονȣ̃σι γὰρ ἄνθρωποι.] τῷ εὐδαιμονεῖν opponitur τὸ κακοδαιμονεῖν. Sed malim κακοδαιμονῶσι per ω, παρὰ τὸ κακοδαιμονᾷν: quod et Phrynichus probat. Significat autem τῷ θεῷ ἀπεχθῆ εἶναι, Deo inuiſum eſſe, malis inſtemperiis agi. Aduerſarius, ait, recte eos perituros propter amentiam ſuam. Νὴ Δία, ſcilicet ȣ̓δὲν κωλύσει αὐτȣ̀ς ἀπολωλέναι.

94. 8. ἔρημον ὑμῶν ποιῆσαι.] Iubent vos Helleſponto cedere: Helleſpontum a vobis deſeri.

21. συνευπορεῖν.] Suppeditare de noſtro, opes et vires eius augere.

22. τἄλλα οἰκείως.] ἐν τοῖς ἄλλοις, ὡς δεῖ, in caeteris, vt vſus poſtulat.

24. τȣ̀ς ὁποιȣςινασȣ̃ν (ȣ̓δὲν γὰρ ἀντιλέγω.)] Hinc apparet, milites illos fuiſſe rapaciſſimos et inſolentiſſimos.

95. 4. τὰ παρόντα] Sic ordina: τὰ πράγματα τὰ παρόντα τῇ πόλει.

5. καὶ ὅπως χρώμεθα αὐτοῖς.] τοῖς παροῦσι πράγμασι τῇ πόλει.

7. τῶν κοινῶν ἀπέχεσθαι.] S. χρημάτων, quae in Olynthiacis θεωρικὰ nominantur, vel abſtinere a gerenda republica. Quam παῤῥησίαν erga totum populum, etſi fortaſſe nec Demoſthenes vſurparet, nec populus pateretur: tamen, quod ſequitur ȣ̓́τε τὰ ἡμέτερα αὐτῶν πράττειν, ἐθέλομεν, ſic fateor poſſe intelligi, vt certos quosdam homines importunos perſtringat: niſi τὰ ἡμέτερα

αὐτῶν

αὐτῶν πράττειν intelligendum ſit, vt etiam in republica [illegible] quiſque munere fungatur, et alios non impediat.

95. 8. τὰς συντάξεις.] Tributa intelligo, vt etiam alibi οἱ φόροι hoc nomine appellantur.

24. ὡς καὶ περὶ ὧν, etc. καὶ περὶ τούτων.] Vt et quas res, etc. iis etiam de rebus. Obſerua hunc vſum particulae καί.

26. ὅ, τι τοίνυν δύναται.] Quidnam iſta valeant. articulus compoſitus eſt, non coniunctio.

96. 2. ἐρυθραίων.] Non ſinus Perſici accolae, ſed ciues Erythrae vrbis Ionicae. Stephanus varias Erythras recenſet, vt hanc Ionicam, aliam Libyae, aliam Locridis, aliam Boeotiae, aliam Cypri, quae nunc Paphus dicatur.

6. ἀντ' οὐδενός.] Pro nullo, re nulla, nihilo, id eſt, nihil gratis aut temere largiuntur.

10. τὰ τοιαῦτα.] Scilicet χρήματα διδόασιν, eam pecuniam dant. Vel, quod malo, τὰ τοιαῦτα, ſcilicet ἐστὶ τὰ πράγματα, ita ſe res habent, vel διὰ τὰ τοιαῦτα, propter eius generis alia, ſi qua ſunt eius generis alia.

18. ἀπὸ τούτων διάγει.] S. τοὺς στρατιώτας. de ea ſuſtentat milites, vel ipſe victitat cum ſuis. Vſurpatur enim hoc verbum et actiue et abſolute, vt in Nicocle Iſocrates: χρὴ τοὺς ὀρθῶς βασιλεύοντας, τὰς πόλεις ἐν ὁμονοίᾳ πειρᾶσθαι διάγειν.

20. ὡς καὶ τοῦ μελλῆσαί γε.] Hoc eſt, περὶ ὧν ἂν φασι μέλλειν αὐτὸν ποιεῖν, vt ſupra dixit.

21. μή τι γε.] Pro quo alias μὴ ὅτι, nedum. pro συγκαταπραξαμένῳ, quod ad datiuum ἐκείνῳ refertur, malim, vt Fel. habet, καταπραξαμένῳ.

22. τοῦτ' εἰσὶν οἱ λόγοι.] Hoc eſt, τοῦτο δύνανται, quo verbo ſupra vſus eſt.

23. μέλει γὰρ τινὶ τούτων.] τῶν διαβαλλόντων διοπείθην.

96. 24. ἀμείνους κήδεσθαι.] Vt Virgilius:
Et cantare pares et reſpondere parati.

25. καὶ τόγε εἰς ἑλλήσποντον.] εἰρωνείαν eſſe pu-to, quaſi dicat: Egregiam vero ſollicitudinem de Grae-cis. Diopithen, ſtrenuum et fortunatum ducem, re-uocare volunt: alium ignauum et futilem illi ſucceſ-ſorem dare, qui euertat omnia.

29. λέγουσιν.] Id eſt, κελεύουσιν ἡμᾶς φυλάττειν αὐτοὺς, ſcilicet τοὺς ἀδικοῦντας.

97. 1. ταῦτα τοὺς] τοὺς ἀδικοῦντας ταῦτα, ne quem inuerſus ordo verborum turbet.

8. πάραλος.] πάραλον ſacram triremem fuiſſe ſcribit Suidas, tum ad alios publicos vſus accom-modatam: tum vero etiam ad duces peregre accerſen-dos. Phauorinus a Paralo, quodam heroë, nomina-tam eſſe ait, et remiges eius nauis παράλους vocari. Vulgata Lexica (neſcio quo autore) addunt, fuiſſe iu-dicia per tribus facta: quod ſi cui tributa iudicia (ſic enim Latine tributa comitia dicimus) diſplicent, is πάραλον reuocationem interpretetur licet.

21. ὥσπερ ἀπολλύναι τι.] Eum, qui verum dicat, rempublicam laedere. Et coarguiſſe, et opinionem ſibi praeconceptam extorqueri, iacturam quandam eſſe putant. Tenerius amant opiniones ſuas, quam pecunias.

24. ἐκ πολλοῦ.] S. χρόνου.

28. ὃν ἴστε ὅτι λήψεσθε.] Quem vos capturos ſcitis, id eſt, ſi ciuis aliquis accuſetur, qui vobis ela-bi non poteſt.

98. 1. ὃν κρατήσαντας τοῖς ὅπλοις.] Sententia eſt: Philippum malorum omnium autorem, non mi-nis aut decretis, ſed armis vincendum eſſe et puniendum.

3. ἐχρῆν τοὺς πολιτευομένους ἐθίζειν ὑμᾶς εἶναι πράους, etc. et ἐπιδεικνύναι ὑμᾶς, etc.] Sic verba or-dinanda ſunt. M. ἀποδεικνύναι.

98. 21.

98. 21. ἀνάγκη φάσκειν.] S. ἡμᾶς. neceſſe erit, nos aſſentiri, et fateri, legatos mitti a nobis.

22. ποιῦμεν γὰρ ταῦτα.] Eſt ambiguum, dicatu[m]ne μιμητικῶς, facere nos, an vero αἰτιολογικῶς, facimus enim ita. Quae ſequuntur, εἴτ' ὦ. πάντων, iterum ſub perſona ſociorum dicuntur.

29. ὑγιαίνειν.] Correctio naſcens e polyſemia verbi, quod tam ad mentis integritatem, quam ad valetudinem corporis refertur. ὑγίεια καὶ νῦς ἐσθλὰ τῷ βίῳ δύο.

99. 2. ἐπὶ Σκιάθῳ.] Sciathus inſula e regione Magneſiae. Stephanus: σκίαθος νῆσος εὐβοίας. F. ἀντικρὺς εὐβοίας.

3. ἀπελήσασθε.] ἀπελύσασθε, ab ἀπολύω, vel ἀπηλάσασθε, ab ἀπελαύνω, repuliſtis, propulſaſtis.

10. τὸν παριόντα.] Progreſſum, eum, qui concionaturus eſt. qui σύμβυλος, et συμβυλεύων, et λέγων, etſi pluraliter fere οἱ λέγοντες, vt et caetera participia, et δημήγορος et δημηγορῶν nominatur.

13. καὶ ὅπως ὥσπερ.] Et vt velint, modo velint. ἐλλειπτικὸν eſt, vt ſubintelligatur ὁρᾶν χρὴ, vel πειρατέον: vel ὅπως ἐθελήσωσιν accipiendum pro ἐθελέτωσαν.

16. γνῶναι.] Pendet a verbo χρή. etſi fortaſſe id non incommode repeteretur: χρὴ τῦτο παρ' ὑμῖν αὐτοῖς βεβαίως γνῶναι.

25. ἀπολώλασιν.] Notum eſt dictum Philippi in Olynthi proditores, qui Macedones homines ruſticos eſſe dicebat, quod ſcapham ſcapham nominarent, et ficum ficum.

Ibid. ἀπολώλασι.] Propter ignominiam, vt opinor, de qua vide orationem falſae legationis. Etſi nihil vetat, ac potius conſentaneum eſt, eos exitio factis ſuis digno periiſſe.

99. 29. ἂν γένηται.] Non eſt δυνητικὸν ἂν, ſed pro ἐὰν capitur, vt ſaepe alias. Caue igitur, ne fallaris.

100. 10. οὐδὲ πολλοῦ δεῖ.] S. λόγου, neque multis eſt opus. Alii interpretantur, quaſi eſſet, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, multum certe abeſt. Huic ſimilem locutionem, οὐδ' ὀλίγου δεῖ, eodem modo intelligo, ſcilicet λόγου. Ne paucis quidem verbis opus eſt, hoc eſt, ſuperuacaneum prorſus eſt, hac de re dicere. *Es bedarf nicht viel wort. Es bedarf nicht red.*

101. 1. ἐν τῷ βαράθρῳ.] Locus Athenis, in quem praecipitabantur malefici, vt Spartae καιάδας, Romae Scalae Gemoniae. Sic appellat Thracici coeli inclementiam per translationem, οἷον ἐν τῷ ὀλέθρῳ, perinde ac ſi in peſte vel interitu dixiſſet, vt Suidas annotat.

12. βοηθείας.] Tumultuarium et ſubitarium exercitum ita vocat: cuiuſmodi miſera noſtra eſt cum Turcis et pernicioſa bellandi ratio.

26. εἰ μὲν γάρ ἐστί τις.] Malim εἴη.

ἐπὶ πολλῷ.] S. τόκῳ, vt in prima Olynthiaca.

29. τελευτῶν ἐκεῖνος ἥξει.] Tandem, denique. participium per genera et numeros aduerbialiter vſurpatum, τελευτῶσα, τελευτῶντες, τελευτῶσαι, τελευτῶντα. Maſculinam et neutram vocem putant acuto ſcribendam, ad diſcrimen participii: quod tamen diſcrimen in obliquis, vt et in aliis compluribus euaneſcit. ὁ φὼς ὀξυτόνως, ὁ ἀνήρ: τὸ φῶς περισπωμένως, τὸ φάος: in obliquis τοῦ φωτὸς, τῷ φωτὶ, vtrumque habet.

102. 2. καὶ τῶν ὑπαρχόντων τῇ πόλει.] τοῦ ἀξιώματος καὶ τῆς δυνάμεως τῆς πόλεως. Sunt enim τὰ ὑπάρχοντά τινι, ea omnia ornamenta et praeſidia et facultates, quibus aliquis nititur: itidemque in malam partem incommoda et impedimenta omnia: etſi de his τὰ ἐνόντα, τουτέστι, τὰ δυνατὰ ſaepius dicuntur.

102. 11. ποῖ ἀναδυόμεθα.] Quo ſubterfugimus? id eſt, quem receptum habituri ſumus? Suidas ἀναδύομαι, φεύγω, ἀναβάλλομαι, μεταβελεύω Varinus: ῥαθυμῶν ὑπερτίθεμαι, προΐεμαι τὸν ἐπιτήδειον καιρὸν τῶν πράξεων, ἐνδύομαι, προανακρέομαι, μέλπω.

27. ἐξ ὧν ἀναβάλλετε μὲν ὑμᾶς.] ὀκνεῖν καὶ ἀναδύεσθαι ποιεῖσι, καὶ τῶν καιρῶν ὑςερεῖν.

103. 2. αἱ χάριτες.] S. παρ' ὑμῶν.

3. ὁ μισθός.] παρὰ Φιλίππου.

Ibid. ὁ τέτων.] S. τῶν λόγων, id eſt, διὰ τέτες.

10. σωθήσεται, κωλύειν] Pendet a verbis οἴμαι δεῖν.

19. τῦτον εἰπεῖν ὡς ἀδικεῖ.] Pro εἰπεῖν, ὅτι οὗτος ἀδικεῖ.

25. ἵνα τέτες κρίνητε.] Vt defenſores veſtrorum commodorum, apud vos accuſati, periclitentur, capitis periculum adeant.

29. ἡ διαδικασία] Diſceptatio, interceſſio: ſic appellare videtur criminationes proditorum, Philippi commoda propugnantium. Heſychius: ἀμφισβήτησις, κρίσις, ἐπίκρισις τῦ ἐπιτηδείου πρὸς λειτεργίαν, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα.

104. 1. ἐ γράψαντος] ὅτι οὐκ ἔγραψε.

6. εἰ τῦτ' ἐξελέγχοι.] Hoc eſt, ſi, noſtra de pace opinione refutata, palam profiteretur, ſe bellum nobis intuliſſe.

105. 2. εἰ μηδὲν ἄλλο, ἐξαπατᾷν.] Si nihil aliud, decipere: ſi non euertit, decipit tamen.

8. πολέμε πολλῦ.] Phocenſe ſeu ſacrum intelligendum. πολλῦ, ἀντὶ τῦ μακρῦ.

22. ἐκ ἦν ἀσφαλές.] Fortaſſis ἐκ ἂν ἦν, non fuiſſet, συνευπεπονθότων, v 23. id eſt, εἰ μὴ συνευεπεπόνθεισαν. ſed poteſt etiam ſimpliciter intelligi. Non fuit tutum, priuſquam, etc. καίτοι τῆς ὑποθετικῆς φράσεως τὸ δυνητικὸν μόριον ἀπαιτεῖν δοκέσης.

105. 11. οἱ δ᾽ ὅ, τι ἂν ποτε συμβῇ, πείσονται.] Id eſt, non dubium eſt, quin eos male tractaturus ſit: quo autem modo, id eſt incertum.

καὶ ἐὰν τούτων στέρεσθαι.] S. ὑμᾶς. Annotatum eſt legi, καὶ ἐὰν ταῦτα φέρεσθαι. S. τὸν Φίλιππον, ἢ φέρεσθαι ταῦτα κατὰ ῥοῦν, καὶ μὴ κωλύειν.

26. τῷ τοὺς τυράννους.] Addendus articulus, τὸν γάρτοι legendum.

106. 14. τῇ μὲν τῶν ὠνίων.] Vilitatem annonae et copiam intelligo, quae populo gratior eſt, quam decus et laus. Sic Cicero: Nihil prorſus aliud curant, niſi agros, niſi villulas, niſi numulos ſuos.

107. 5. τούτων δ᾽ ἀμφοτέρων.] τῆς τε τύχης καὶ τῶν λογισμῶν.

27. τὴν πόλιν ἡμῶν.] Legendum, addito articulo.

108. 2. προάγεσθαι.] προάγειν actiue accipiendum.

26. τὰ δὲ βέλτιστα ἐπιστήμη λέγειν.] Accipi fortaſſe poteſt pro ἐπιστημόνως. ſed malim hunc locum ſic legere: τὸ δὲ τὰ βέλτιστα λέγειν παρὰ, omiſſo nomine ἐπιστήμη, et τὸ articulo addito.

109. 11. ἄχρι τοῦ θορυβῆσαι.] Vſque ad applauſum et laudationem rebus intenti, hoc eſt, ſi tantum laudabitis oratorem, eius vero conſilium non ſequemini.

IN TERTIAM DEMOSTHENIS CONTRA PHILIPPVM ORATIONEM.

Pag. 110. 5. Φησάντων γ᾽ ἄν.] Et cum ſatis ſciam, neminem negare poſſe. S. ſi ſerio rogetur, et, quod ſentit, verbis prae ſe ferat.

111. 10. καὶ τοῖς δούλοις αὐτοῖς.] M. αὐτῆς. S. τῆς παῤῥησίας.

14. ἐξεληλάκατε.] S. τὴν παῤῥησίαν.

111. 18. *εἰ μὲν οὖν καὶ νῦν οὕτω διάκεισθε.*] S. *ὥστε τρυφᾷν καὶ κολακεύεσθαι βούλεσθαι.* Si his animis eſtis: ſi haec vobis cordi ſunt: ſi in hac ſententia permanetis: niſi aliam audiendi rationem inieritis.

20. *ἕτοιμος λέγειν.*] S. *εἰμὶ, ὑπάρχω.*

112. 5. *ἀλλ' οὐδὲ κεκίνησθε.*] *εἰ κεκίνησθε.* Hanc appendicem Manutiànae editionis puto repudiandam.

Ibid. *εἰ μὲν οὖν ἅπαντες ὁμολογοῦμεν.*] Supra, *πάντων εὖ οἶδ' ὅτι φησάντων γ' ἄν.* Videntur *ὑποθετικῶς* dici. quare malim *ὡμολογοῦμεν*, ſi confiteremur, conſentiremus, in praeterito imperfecto per *ω*, quam in praeſenti per *ο*.

14. *ἀνάγκη φυλάττεσθαι καὶ διορθοῦσθαι περὶ τούτου.*] Cautione vehementer eſt opus, et vt hoc recte conſtituatur. quod hic *διορθοῦσθαι*, paulo poſt *διορίζεσθαι* diſtinguere dicit.

23. *καὶ τὸν ταῦτα λέγοντα.*] Sententia eſt: proditores dicere quidem, et ſimulare, pacem eſſe: ſed non ea decernere et agere, quae ad veram pacem pertineant.

113. 3. *ἐκείνῳ παρ' ὑμῶν.*] Id eſt, nos ſeruare pacem cum Philippo iubet: Philippo noſtri oppugnandi dat poteſtatem. Feliciani editio *εἰρήνην λέγει* habet, verbo *ἄγειν* omiſſo, quod non magno ſane diſcrimine ſententiae, vel adeſſe vel abeſſe poſſe puto: etſi pro eo legere malim, *εἶναι*.

21. *τὴν πάροδον.*] S. *εἴσω τῶν πυλῶν*, ingreſſum intra Pylas.

25. *Πυνθάνεσθαι γὰρ αὐτοὺς, ὡς νοσοῦσι.*] *ἀντὶ τοῦ, πυνθάνεσθαι, ὡς νοσοῦσιν, ἢ, νοσεῖν αὐτούς.*

29. *μὴ παθεῖν.*] S. *ὥστε μὴ κακόν τι παθεῖν.*

114. 23. *τὸ δ' εὐσεβὲς καὶ τὸ δίκαιον.*] Hinc Stoicorum *παράδοξον*, *ὅτι ἴσα τὰ ἁμαρτήματα καὶ κατορθώματα.*

116. 12. προείληφε.] Iam tenet. legi poſſet et iam προσείληφε, caeteris adiunxit.

15. ἀφ' ὑμῶν ἀρξαμένους.] Id eſt, inter quos primi vos eſtis, τουτέστιν, ὑμῶν τούτου ἀρξαμένων.

21. ἑβδομήκοντα ἔτη καὶ τρία.] Principatum Athenienſium alii diuturniorem faciunt, alii breuiorem. et facilis lapſus eſt in numeris.

22. ἑνὸς δέοντα.] Pro δέοντος. κατ' ἀντίπτωσιν καὶ ἐναλλαγὴν ἀριθμοῦ: quale eſt illud Comici: vereor, ne quid abſente nobis turbatum ſit.

28. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὑμῖν, etc. καὶ πάλιν, etc.] Pro τοῦτο δὲ. Sic Iſocrates in Euagora: τοῦτο μὲν γὰρ κακός, etc. poſtea ſequitur, τοῦτο δὲ παῖδες, ἦσαν. Ita vides, τοῦτο δὲ non ſemper reſpondere τῷ τοῦτο μὲν.

6. πέρα τοῦ μετρίου.] πλεονάζειν, inſoleſcere, plus ſibi, quam oportebat, arrogare. Sic Iſocrates de ſophiſtis: εἰ καὶ νῦν πλεονάζουσι. Tametſi nunc inſolenter ſeſe iactant.

Ibid. τὰ καθεστηκότα ἐκίνουν] ἀναγκάζοντες τοὺς συμμάχους ἐπιτηδείως σφίσι πολιτεύεσθαι, τουτέστιν, ὀλιγαρχεῖσθαι, μᾶλλον δὲ δεκαδαρχίας καθιστάντες. Vide Iſocratis Paneg. et Panath.

22. μηδένα προτελθόντα εἶναι ῥᾴδιον εἰπεῖν.] Pro μηδενὶ προσελθόντι, ἐὰν προσέλθῃ.

25. οὔχ' ὅτι τὰς πόλεις — περιῄρηται.] Lego ἀφῄρηνται. Per vrbes intelligo Pagaſas et Magneſiam: per πολιτείας libertatem.

26. καὶ τετραδαρχίας.] Totam Theſſaliam in quatuor praefecturas diuiſit, vt non modo oppidatim, ſed etiam regionatim, (vt ita dicam) ſeruiant. Vide calumniam. Athenae diuiſae fuerunt non ſeruitutis, ſed boni ordinis cauſa in decem tribus, et municipia, ſeu curias complures.

118. 2. ἐμοὶ δ' ἐστὶν εἰρήνη.] ἀεὶ τοίνυν συμφέρει ἀκούειν τῶν κρατούντων.

118. 14.

118. 14. συςῆναι.] S. ἡμεῖς. Nos non concordiam inimus, pro συςαθῆναι.

16. περιορῶμεν.] Non impedimus incrementa potentiae Philippi.

19. ὥσπερ περίοδος.] S. πυρετȣ̃. Galenus περίοδός ἐςι χρόνος ἐπιτάσεως καὶ ἀνέσεως ἐν νοσήματι γινόμενος.

Ibid. ἡ καταβολή.] εἰσβολὴ acceſſio, et impetus: παρὰ τὸ καταβάλλειν τὸν πυρέττοντα. ταυτὸν σχεδὸν τῷ παροξυσμῷ.

21. ἀφεςάναι.] S. τὴν καταβολὴν ἑαυτȣ̃, vel ἑαυτὸν τῆς καταβολῆς τȣ̃ πυρετȣ̃.

27. διώκει τι μὴ καλῶς.] Si rem familiarem diſſiparet: ſi male tractaret familiam, etc.

119. 4. ἀλλ᾽ ȣ̓χ ὑπὲρ Φιλίππȣ.] S. Graeci iam non ita ſentiunt de Philippo, et eius actis. Graeci Philippum hominem barbarum et ſubdititium, inſultare impune ſibi aequo animo patiuntur. Eſt accuſatio ignauiae Graecorum. Fel. et Manutius cum interrogatione legunt ȣ̓χ ȣ̓́τως ἔχȣσι; v. 5. quam lectionem quanquam minus probo, ſubintelligi tamen poteſt, τὰ πράγματα. Nonne vero talis eſt Philippi conditio, id eſt, nonne merito habetur pro ſeruo et ſubdititio, qui opes alienas perdit, et contumelioſe graſſatur? Sic enim exponendum eſt τὸ, τὰ μὴ προσήκοντα ἀπώλλυε καὶ ἐλυμαίνετο v. 2. τὰ μὴ προσήκοντα, id eſt, τὴν ἀλλοτρίαν ȣ̓σίαν, rem familiarem, cuius ipſe legitimus haeres non eſt. τὸ ἐλυμαίνετο non ad ȣ̓σίαν refero: ſed τȣ̀ς ἀνθρώπȣς τȣ̀ς ἐν τῷ οἴκῳ, ſubintelligo. Athenienſibus et Lacedaemoniis hoc tantum tribuit, eos alicubi aberraſſe in gerendo principatu. ſed Philippum vaſtare Graeciam, et contumelioſe inſultare Graecis oſtendit.

8. ὀλέθρȣ.] Perditi, pernicioſi, ἀντὶ τοῦ ὀλεθρίȣ.

9. ὅθεν ȣ̓δ᾽ ἀνδράποδον.] Haec Macedonum laus

eſſe poteſt. Ingenuus enim et magnus animus ſeruilibus miniſteriis parum aptus eſt.

119. 9. ἦν πρότερον.] Sunt fatales mutationes imperiorum: neque fortuna ſolum nationum, ſed et ingenia hominum mutantur. Quare Athenienſes ignaui ſtrenuos Macedones fruſtra calumniantur. Quod ſi deſidiam ſuam et mollitiem accuſare nollent, ſaltem Homericum illud vſurparent:

Ζεὺς ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε.
Iupiter ipſe viris animos facit, eripit idem.

16. τὴν προμαντείαν.] μαντεία, diuinatio, oraculum. προμαντεία videtur τὴν πρωτομαντείαν principem locum in accipiendis oraculis ſignificare. Exempli gratia, ſi Athenienſes, Spartani, Thebani, etc. vna cum Philippo ſimul oracula petiiſſent, primo loco Philippo reſponſa data eſſent.

17. καὶ τοὺς ἄλλους ἀμφικτύονας.] Vide Suidam.

20. εἰς πορθμόν.] Heſychius: πορθμὸς, στενὸν θαλάσσης. ἐν μέσῳ τῆς γῆς διαπέραμα.

23. ἀλλ᾽ ὅμως ταῦθ᾽ ὁρῶντες οἱ Ἕλληνες, ἀνέχονται.] Coniunge ὁρῶντες ταῦτα, ἀνέχονται, ſcilicet τούτων.

120. 18. οὔτε πεζῆς μάχης οὐδεμιᾶς ἡττᾶτο.] ἀντὶ τοῦ, ἐν πεζομαχίᾳ.

19. καὶ ἄνω καὶ κάτω πεποίηκε.] Id eſt, perturbauit, confudit, permiſcuit, inuertit omnia.

121. 5. Νῦν δ᾽ ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἐκπέπραται.] S. διὰ τῶν πωλούντων, ab ἐκπιπράσκω.

7. ἀπόλωλε καὶ νενόσηκε] ἀπόλωλε grauius cum ſit, antecedit, ſed νενόσηκε ſequitur, vt ſignificet et principium mali et exitium a corruptelis profectum.

21. ἃ ἐκεῖνοι κατέθεντο, εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες, εἰς ἀκρόπολιν] ἃ γράμματα κατέθεντο εἰς ἀκρόπολιν, γράψαντες εἰς στήλην χαλκῆν.

122. 2. *εἰς τὸν Πελοπόννησον.*] Aldinum rectius, *εἰς Πελοπόννησον.* quod ſi articulum retinere placuerit, *τὴν* repone.

3. *ἐκ ἀθήναζε.*] Homines, qui lucro metiuntur omnia, ſuſpicari queant, Arthmium ideo proſcriptum, quod Lacedaemoniis potius, quam Athenienſibus, aurum attuliſſet. Verum ſententia Demoſth. plana et perſpicua eſt: Athenienſes dediſſe operam, tanquam Graecorum principes, ne qui barbarico auro corrumperentur, etiam extra Atticam.

6. *ἢ τί τὸ ἀξίωμα.*] Dignitatem hic appellat, magnifica facta, tanta republica digna.

11. *τῦτο δ' ἐςὶν, ἐχ ἣν.*] Ea vero eſt non ſimplex ignominia, id eſt: Alia eſt eius ignominiae ratio, quam qua ciues notantur. intricata haec ſunt: verba ſic ordina: *τῦτο δὲ*, S. *τὸ ἄτιμον εἶναι, ἐκ ἐςιν*, S. *ἀτιμία, ἣν ἀτιμίαν τις ἐτωσὶ ἂν φήσειεν.* Poſtea in parentheſi (*τί γὰρ τῷ Ζελείτῃ τῦτ' ἔμελεν, εἰ τῶν ἀθήνησι κοινῶν μὴ μεθέξειν ἔμελλε;*) *ἀλλ' ἐ τῦτο λέγει*, S. *τὸ γράμμα.* Non ea verborum ſententia eſt. *ἀλλ' ἐν τοῖς φονικοῖς*, S. *νόμοις, γέγραπται, ὑπὲρ ὧν*, S. *ἐγκλημάτων, τὶς ἂν μὴ διδῷ δίκας, φόνε δικάσασθαι*, S. *δεῖν, ἀλλ' εὐαγὲς, (τυτέςιν ὅσιον ἦν καὶ ἐφεῖτο) ἀποκτεῖναι*, S. *τὸν μὴ δόντα δίκας.* Vnde id conſtat? *καὶ ἄτιμός φησι*, (S. *ὁ φονικὸς νόμος*) *τεθνάτω*, pro *ὁ ἄτιμος.* Alias *τὸ*, *ἄτιμος τεθνάτω* de negata reſtitutione in intégrum poſſit intelligi. Sententia eſt: Non ſimplex eſt illa ignominia, ſed capitalis. Nobis in mutilatis vetuſtiſſimarum legum citationibus ſatis eſſe debet, qualemcunque afferre ſententiam, imo condonandum in huiusmodi locis videtur interpreti, etiamſi neglectis verbis conſentaneum ſenſum attulerit.

21. *ἐ γὰρ ἂν αὐτοῖς ἔμελεν μὴ τῦθ' ὑπολαμβάνεσι.*] *εἰ μὴ τῦθ' ὑπελάμβανον.*

122. 23. *ὥστε καὶ στηλίτας ποιεῖν.*] *ὥστε ἐγγράψαι τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν στήλαις, ὡς κακούργων καὶ καταδικασθέντων.*

123. 3. *τίνος εἴπω.*] Scilicet *βουλῆς.*

9. *ὑφίστατο δ' οὐδὲν αὐτούς.*] Id eſt, *ἀνυπόστατοι ἦσαν, καὶ πάντων ἐκράτουν*: quibus nihil obſiſtebat. contra quos nemo arma mouere, nemo ſe defendere audebat. *οἱ δύναμιν ἀνυπόστατον ἔχειν ἐδόκουν.*

11. *εἰληφότων ἐπίδοσιν.*] Cuiuſmodi incrementa? Non tam virtutis et potentiae, quam vitiorum et ignauiae.

14. *ὑποδεδωκέναι.*] Felicianus cum Obſopoeo legit *ἐπιδεδωκέναι*, haud ſane incommode. ſed illa rei bellicae incrementa quae fuerunt? perfidia et proditiones et aſſiduitas Philippi.

18. *ὁπλίταις καὶ πολιτικοῖς στρατεύμασι.*] Grauis armaturae militibus et ciuilibus exercitibus, id eſt, in quibus ipſi ciues militarent.

20. *ἀρχαίως εἶχον.*] Id eſt, tanta erat eorum ſimplicitas, vel potius ciuilitas, id eſt, integritas.

26. *τὴν ὡραίαν αὐτήν.*] Tametſi me formulam hanc alibi legiſſe non memini, nec apud autores, nec in vllis Lexicis explicatam, tamen quia ex collatione eius, quod ſequitur, *καὶ σιωπῶ θέρος καὶ χειμῶνα ὡς οὐδὲν διαφέρει, οὐδ' ἐστὶν ἐξαίρετος ὥρα τις, ἣν διαλείπει*· ſatis intelligitur, *αὐτὴν τὴν ὡραίαν*, ipſo belli gerendi opportuno tempore, id eſt, aeſtiuo, aut etiam verno, intelligi debere. Nam *τὸ ὡραῖον* maturum et tempeſtiuum eſt, apud Thucydidem lib. 1. *χαλεπωτέραν ἕξουσι τὴν κατακομιδὴν τῶν ὡραίων*· et apud eundem aeſtiuo tempore ſuſceptas eſſe expeditiones, ſubinde legitur, vt lib. 4. *τοῦ δ' ἐπιγιγνομένου θέρους περὶ σίτου ἐκβολήν.* et 2. *ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ*, et, *τοῦ δὲ θέρους εὐθὺς ἀρχομένου οἱ Πελοποννήσιοι* etc.

123. 27. ἀλλὰ τῷ ψιλὰς, ἱππέας, τοξότας, ξένυς.] In ſingulis vocibus puto interpungendum.

28. ἐξηρτῆσθαι.] Ab ἐξαρτάομαι. Sed lego ἐξηρτῦσθαι, ab ἐξαρτύομαι, inſtructum eſſe, per υ in penultima.

124. 3. ὐδ' ἐςὶν ἐξαίρετος.] Nullas ferias agit, nunquam ceſſat.

6. μηδ' εἰς τὴν εὐήθειαν.] Quia ſine proditionibus, et ſtatis anni temporibus ea bella gerebantur, hoc nomine vtitur. καίτοι καὶ τῦ περικλέυς ιέ τάλαντα εἰς δέον ἀνηλωκέναι φήσαντος· ἀρχίδαμος ἔφυγε προδοσίας, ὥς φασιν οἱ ῥήτορες.

11. πρὸς πόλεμον, etc. εἰς ἀγῶνα, etc.] πόλεμος bellum, etiam cum non conſeruntur manus. ἀγὼν proelium, conflictus. hoc diſcrimen ſeruat Demoſthenes etiam in oratione περὶ συμμοριῶν· vbi dicit: τὸν μὲν πρὸς Πέρσας πόλεμον χαλεπόν· τὸν δ' ἐκ τῦ πολέμυ ἀγῶνα ῥᾴδιον ἂν ἐσόμενον· inuerſa quodammodo hac ſententia, ob diuerſum genus hoſtium.

Ibid. πολλὰ, etc. ἡ φύσις, etc. ἄλλα μυρία.] πολλὰ generale eſt. ἡ φύσις ἐξηγητικῶς ſubiicitur. ἄλλα μυρία, ὑπερβολικῶς. Nam ſi illa enumeranda eſſent, fortaſſe vix vnam atque alteram commoditatem addere potuiſſet.

26. μή τι δαιμόνιον.] Plane vates hic eſt Demoſthenes. Vidit, fatalem eſſe Graeciae ſtultitiam Demoſthenes, et imminere patriae ſeruitutem: et tamen aduerſandum eſſe duxit, dum vlla ſalutis ſpes ſupereſſet. Neque dubium eſt, quin vir patriae amantiſſimus, ſummum ex ea re dolorem ceperit. Alii oſcitabundi fuerunt eo feliciores.

ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιςος βίος.
τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν.

Sed in multa ſapientia multa eſt afflictio, et viri prudentes, longeque in poſterum proſpicientes, magis

angun-

anguntur, cum ex moribus hominum de futuris euentibus diuinant: vnde perquam eleganter Ouid. nec minus vere:

Augurium ratio eſt et coniectura futuri:
Hac diuinaui notitiamque tuli.

Hunc Demoſthenis locum imitatus Iacobus Sadoletus: Ira Dei, inquit, et amentia noſtra nobis aduerſatur, cum videret, vniuerſum Chriſtianum orbem, quaſi veterno flagitiorum oppreſſum, minime cogitare de crudeliſſimis et aſſiduis Turcorum graſſationibus prohibendis. De Philippo etiam Iſocrates ſic ſcribit: *ἡγοῦμαι δὲ καὶ τὰ πεπραγμένα πρότερον οὐκ ἂν ποτέ σοι γενέσθαι τηλικαῦτα τὸ μέγεθος, εἰ μή τις τῶν θεῶν αὐτὰ συγκατώρθωσεν.*

124. 27. *ὥστε λοιδορίας.*] Vide leuitatem vulgi. Fel. poſt *σκώμματος* recte addidit *ἕνεκ'*, ſubintellecto *τὸ ἢ*.

125. 26. *τὰ τείχη περιεῖλε τοῦ πορθμοῦ.*] Freti portus muniti vtique fuerunt.

7. *τῶν ἐν τοῖς πράγμασι.*] Scilicet *ὄντων*. M. *ἐπὶ*. hoc eſt, *τῶν πολιτευομένων καὶ στρατηγούντων τινές. ἀκούοντες δὲ τούτων τὰ πολλὰ* lego.

29. *ἤδη βουλομένους σώζεσθαι.*] Scilicet *τοὺς Ἐρετριεῖς*. cum iam tandem ſero ſapere vellent. Fortaſſe cum expeterent amicitiam Athenienſium.

126. 19. *καὶ ἐπέχαιρε.*] Inſultabat Euphraeo, delectabatur eius calamitate.

127. 1. *τυραννοῦσι.*] Abſolute accipiendum. quod ſequitur *τοὺς τότε σώζοντας.*] Pro *τῶν τότε σωζόντων αὐτοὺς καὶ τὸν Εὐφραῖον, ἑτοίμους ὄντας ὁτιοῦν ποιεῖν*, etc. *τοὺς μέν.* Imperant: eos, qui tum (cum vrbs oppugnaretur) et ſe tuebantur, id eſt, defendebant patriam, et Euphraeum, id eſt, vinculis liberabant: qui pro defenſione patriae nullum periculum recuſabant, partim eiecerunt, partim occiderunt.

127. 13.

127. 13. *σύμπράττουσιν, εἰσφέρειν.*] Hunc locum ſic diſtinguo: *συμπράττουσιν. εἰσφέρειν ἐκέλευον:* (S. *οἱ ὑπὲρ τοῦ βελτίστου λέγοντες*) *οἱ δ' οὐδὲν* (S. *οἱ συμπράττοντες Φιλίππῳ*) *δεῖν ἔφασαν. πολεμεῖν, καὶ μὴ πιστεύειν·* (S. *Φιλίππῳ*) *οἱ δ' ἄγειν εἰρήνην*, etc. De ſententia conſtat, vtcunque verba diſtinguantur. Ait enim libertatis aſſertores tributa imponere, et bellum mouere: proditores vtrumque prohibere.

18. *οἱ δ' ἐξ ὧν ἔμελλον σωθήσεσθαι.*] Addenda ex Veneta Feliciani editione et Obſopoei annotatione haec clauſula: *οἷς προσῆσαν ἀπέχθειαι.*

23. *ἐπειδὰν εἰδῆτε.*] Id eſt, vbi vos omnia conſilia deſtituerint.

128. 4. *ἐώθουν.*] Pellebant, id eſt, repudiabant, auerſabantur.

13. *ὥστε μηδ' ἂν ὁτιοῦν ἢ δεινὸν πείσεσθαι.*] *ὥστε τὴν πόλιν, τηλικαύτην τὸ μέγεθος οὖσαν, δύνασθαι μηδοτιοῦν δεινὸν πάσχειν, ἀλλ' ἔξω παντὸς κινδύνου εἶναι.*

16. *Νὴ τὸν Δία.*] Haec *εἰρωνικῶς καὶ μιμητικῶς* a Demoſthene reſpondentur.

22. *ναύτην.*] Pro *ναύτας.* Nec enim in naue ſinguli remiges ſunt, vt gubernatores.

29. *ἐρῶ καὶ γράψω.*] Referam et autor ero.

129. 10. *οὐδὲ γὰρ τῶν ἐκείνῳ.*] Plutarchus indicat, Demoſthenem fuiſſe ſuſpectum, quaſi largitionibus a rege Perſarum, Philippi ſucceſſus metuente, corruptus, Athenienſes contra Macedonas concitaret. Sed fieri potuit, vt ideo Demoſthenes Philippo ſe opponeret, quod, quo potentior, Perſico imperio ſubacto, fieret, tanto magis in Graecos graſſaturum, prouideret: idque ipſe comprobauit euentus: contra quam putauit Iſocrates. Quanquam huius fideliſſimis conſiliis neque Philippus, neque Graeci, paruerunt.

16. *οὐδ' αἱ πέρυσι πρεσβεῖαι.*] Scilicet *ἄχρηστοι ἐγένοντο.*

130. 18. τύτων τι βελτίω.] κατά τι βέλτιω. Sed malim τύτων τι βέλτιον.

IN QVARTAM PHILIPPICAM DEMOSTHENIS ORATIONEM.

IN ARGVMENTVM.

Pag. 130. 3. in Arg. Πολίτευμα.] Vrbanum ſiue domeſticum conſilium. Verbalia in μα fere ſignificant vnum aliquod factum aut vnam rem, vt. ϛρατήγημα, κατόρθωμα, πανύργημα, ἀνδραγάθημα, ποίημα.

IN ORATIONEM.

Pag. 131. 1. in Orat. καὶ σπυδαῖα] σπυδῆς ἄξια, Vt Iſocrates de pace: ἅπαντες μὲν εἰώθασιν οἱ παριόντες ἐνθάδε, ταῦτα μέγιϛα φάσκειν εἶναι, καὶ μάλιϛα σπυδῆς ἄξια τῇ πόλει, περὶ ὧν ἂν αὐτοὶ μέλλωσι συμβυλεύειν.

5. ὐδέν ἐϛι τῶν πάντων δυσκολώτατον.] ἀντὶ τῦ δυσκολώτερον, ἢ, ὕτω δύσκολον, ἢ, τῦτο πάντων ἐϛὶ τὸ δυσκολώτατον.

7. ὅτι ταῖς γνώμαις ἀφεϛήκατε τῶν πραγμάτων.] ὅτι ὐ σπουδάζετε περὶ τὰ πράγματα. Supra ἀπηρτημένοι καὶ ταῖς γνώμαις καὶ ταῖς παρασκευαῖς.

8. καὶ τοσῦτον χρόνον σπουδάζετε] At noſtrorum ſtudentium vtinam non multi Athenienſibus eſſent nequiores. Nam aut non interſunt praelectionibus, aut, ſi interſunt, non auſcultant, ſed vel dormitant, vel garriunt, vel aliud agunt. et vt audiant, parum curant: et quia non curant, non meminerunt. Quis ergo miretur, pleroſque ἐπὶ μανδραβύλω προχωρεῖν; Quis non indignetur, doctorum virorum loca et dignitates ab iſtis fucis ac potius crabronibus occupari?

14. ὅτι δ᾽ ὐκ ἔνι.] ὐκ ἔνεϛιν, ὐχ οἷόν τ᾽ ἐϛί τινα ἐπιτυχεῖν Φίλιππον ταύτης τῆς πλεονεξίας.

Ibid. ἐκ λόγυ.] διὰ λόγυ, λόγῳ.

131. 15. *μηδ᾽ ἀφ᾽ ἑνὸς τῶν ἄλλων.*] *ἀπὸ μηδενὸς τῶν ἄλλων.*

132. 1. *περίεσμεν τῷ λόγῳ.*] *τῇ δικαιολογίᾳ, τῷ δοκεῖν δικαιότερα λέγειν τῶν ἄλλων· ἀλλὰ μὴ, τῇ δεινότητι τῶν λόγων.* Nam hic non de eloquentia praecipue agitur: ſed de aequitate cauſae et iure reipublicae.

5. *πᾶσι τοῖς οὖσιν ἑτοίμως κινδυνεύων.*] In belli diſcrimen omnes fortunas et opes ſuas adducere nihil dubitans.

10. *ἔστι δὲ ταῦτα δυνάμενα.*] *ἀντὶ τοῦ δύναται ταῦτα μηδένα σώζειν.* Sic *γ. ὀλ. ἀλλ᾽ ἔστι ταῦτα τὴν ῥαθυμίαν ἑκάστου ὑμῶν ἐπαυξάνοντα.* Sic in Euangelio: *ἦν δὲ περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλατταν.* Sic et Cicero in Oratore: Eſt (vt ſcis) quaſi in extrema pagina Phaedri his ipſis verbis loquens Socrates: etſi *τὸ* eſt *ἀντὶ τοῦ πεποίηται ἢ εἰσάγεται* capi poteſt.

24. *τῷ τοὺς βουλομένους χρήματα λαμβάνειν, ἔχειν τὸν δώσοντα ὑπὲρ αὐτῶν.*] *οἱ βουλόμενοι λαμβάνειν χρήματα* ſunt proditores vrbium: *ὁ δώσων* eſt Philippus: *τὸ ὑπὲρ αὐτῶν* intelligatur de iis, qui regnum affectant.

133. 1. *μανδραγόραν πεπωκόσιν.*] Sunt iſta *ὑπνωτικὰ*, pleraque etiam *ναρκωτικὰ καὶ δηλητήρια*, niſi opportunis remediis mature illis occurratur. *ὁ μανδραγόρας*, ſicut *ὁ χάρτης*, *ὁ καταράκτης*, *ὁ μαργαρίτης*, apud Latinos in foemineum genus tranſeunt. Deſcriptionem vide in Dioſcoride Matthioli.

4. *ὥστε τῶν ἐν αὐτῷ τῷ κινδυνεύειν ὄντων.*] Fortaſſis ad Lacedaemonios haec pertinent, quos oppugnaturus putabatur Philippus. Nam neque de Thebanis, neque de Theſſalis, neque de Argiuis, neque de Megalopolitis, de Megarenſibus vero multo minus, *οἵτινες οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι, ἀλλ᾽ οὔτ᾽ ἐν λόγῳ, οὔτ᾽ ἐν ἀριθμῷ*, intelligenda videntur. Sed hiſtoriae fides

ſit

ſit penes autorem: *τὸ δὲ ἐν αὐτῷ τῷ κινδυνεύειν εἶναι*, eſt in ipſo diſcrimine verſari, periculo eſſe proximum.

133. 6. *ὑπὲρ τȣ͂ πȣ͂ συνεδρεύσȣσι.*] De concilii ſeu conuentus loco, id eſt, vtrum ipſi Athenas, an nos alio vna cum ipſis venire debeamus? vide Iſtria.

7. *καθ᾽ ἑαυτοὺς ἀμύνεσθαι μᾶλλον.*] id eſt, *μόνοι ἀμύνεσθαι, εἴτε Φίλιππον, εἴτε καὶ ἄλλȣς τινὰς, τȣ̀ς πολεμȣ͂ντας αὐτοῖς.* Nos minutias iſtas perpetuorum Graeciae tumultuum neque ſcire poſſe, neque indagare curioſius, operae pretium eſſe exiſtimo: cum noſtra Germania, me viuente, toties tumultuata ſit, ne quid de reliquis Chriſtianis (ſi tamen hoc nomine digni ſumus) regnis et prouinciis dicam, vt eos tumultus omnes meminiſſe et recenſere ſit difficile.

12. *ὅτι ἡ καθ᾽ ἡμέραν ῥᾳςώνη.*] Sic Iſocrates Nicocle: *μηδενὸς ὀλιγωρεῖτε, μήτε καταφρονεῖτε τῶν προστεταγμένων᾽ ὑπολαμβάνοντες, ὡς ȣ̓ παρὰ ταῦτ᾽ ἐςὶν᾽ ἀλλ᾽ ὡς παρ᾽ ἕκαςον τῶν μερῶν ἢ καλῶς ἢ κακῶς ἕξον τὸ σύμπαν.*

19. *καὶ κερσοβλέπτην σύμμαχον ὄντα ὑμῶν.*] De hoc contentiones ſunt inter Aeſchinem et Demoſthenem, vtrius ille culpa ſit foedere Philippico excluſus. Vide *τοὺς ἀντιπάλȣς λόγȣς, καὶ τȣ̀ς περὶ τῆς παραπρεσβείας.*

21. *κατέσκαπτε πορθμόν.*] Sinum, fretum. hic proprium nomen videtur munitionis alicuius ad Chalcidenſem Euripum.

26. *ἀντρῶνας ἐπρίατο.*] *διὰ προδοσίας ἐκτήσατο. τὸ πρίασθαι, ὠνεῖσθαι, πωλεῖν, πιπράσκειν, προπίνειν, προδοτικὰ καὶ δωροδόκα ῥήματ᾽ ἐςὶ παρὰ Δημοσθένει.* Stephanus *ἀντρῶνα ἑνικῶς* ponit *πόλιν θετταλίας, διὰ τὸ τȣ̀ς τόπȣς ἀντρώδεις εἶναι, ἐξ ȣ͂ καὶ παροιμία, ἀντρώνιος ὄνος.*

28. *τὴν ἐπ᾽ ἀμβρακίαν ὁδόν.*] Hanc eius expeditionem legatione Peloponneſi fuiſſe impeditam, in fine

ſine 3. Philippicae ſcripſit. De Elaeis caedibus credamus Demoſtheni, vt et de aliis minutis et parum celebratis aut amiſſis hiſtoriis.

133. 28. φέῤῥας] Alii vno ρ φερὰς ὀξυτόνως. Vnde φερῥαῖος potius, quam φεῤῥαῖος, apud Stephanum. et Homerus: οἵτε φερὰς ἐνέμοντο παραὶ βοιβηίδα λίμνην. Videntur Graeci librarii τὸ ρ vt Germanici ſcribae τὸ n ſolent, ſaepe ſine cauſa geminare.

134. 3. ὅτι ὀ ςήσεται πάντας μὲν ἀνθρώπους ἀδικῶν· πάντα δ' ὑφ' αὐτῷ ποιούμενος φίλιππος.] Non ſtabit, ἀντὶ τοῦ, οὐ παύσεται, ἀλλὰ διατελέσει ἀδικῶν.

11. βεβαίως γνῶναι ὅτι τῇ πόλει φίλιππος.] Ex oratione περὶ τῶν ἐν χεῤῥονήσῳ haec ſunt repetita. Sic non dubitauit etiam Iſocrates iiſdem ſententiis atque verbis, pluribus in locis vti.

15. τῇ πολιτείᾳ] εἰδικῶς, τῇ δημοκρατίᾳ.

23. εἰ ποτίδαιαν πρόειτο.] ἀορ. β εὐκτικὸς τοῦ προΐεμαι: etſi videtur penanflectendum προείμην, προεῖο, προεῖτο. ſicut θείμην, θεῖο, θεῖτο.

135. 8. οὐκ οὐ βούλεται.] παροξυτόνως μὲν ἀρνητικὸν, περισπωμένως δὲ, καταφατικόν.

9. τοῖς αὐτοῦ καιροῖς τὴν παρ' ὑμῶν ἐλευθερίαν ἐφεδρεύειν.] ἔφεδροι, autore Luciano, dicebantur athletae, qui integri ſuccedebant in Olympico certamine defatigatis. Hinc ducta eſt haec metaphora ſignificans, ὅτι οἱ ἀθηναῖοι καταγωνίζεσθαι ἐπιχειρήσουσι φίλιππον δυςυχήσαντα.

17. τῶν μὲν ἐν θράκῃ κακῶν, etc. τούτων μὲν.] τὸ τούτων κατὰ πλεονασμὸν inculcatum ob parentheſin.

22. καὶ τριήρων] Lego τριηρῶν περισπωμένως τριηρέων. ex acuto enim et graui fit circumflexus: nec puto, nomen hoc excipi a regula.

136. 4. τοῦτο μὲν γάρ ἐςιν ὅτῳ μὴ πολεμήσετε λαβεῖν οὐ βουλομένων.] Nam id quidem eorum eſt, qui,

cum quo bellum non gerant, capere nolunt. Feli-cianus τὸ μὴ et ȣ̓ omittit. (Alterutra certe negatio, ſi non vtraque, abundat.) Nam id quidem eorum eſt, qui, cum quo bellum gerant, capere volunt, id eſt: *Ea re non aliud quaeritis, niſi vt autorem belli Philippi in-ferendi pro hoſte habeatis.* Sin ὅτῳ πολεμήσετε λαβεῖν ȣ̓ βȣλομένων. Eorum eſt, qui, cum quo bellum gerant, capere nolint, id eſt, tergiuerſantium et detre-ctantium bellum, eſt, iubere decerni, pace iam viola-ta, Philippo bellum eſſe faciendum, qui iamdudum bellum gerit, id eſt: *Si vobis curae eſſet reſpublica, et non magis propenſi eſſetis ad calumniandos oratores: in-telligeretis, non decernendum, ſed gerendum eſſe bellum.* τὸ ὅτῳ capi poteſt τελικῶς, ἀντὶ τȣ̃ ἐφ᾽ ᾧ, ἢ ἵνα μή. Ego verti: Id enim eorum eſt, qui detrectandi belli cau-ſam quaerunt: non qui ea, quae ſunt ex vſu reipubli-cae, agere decreuerunt. Quae interpretatio ſi cui diſplicet, reponat: eſt, cum quo bellum geratis, quae-rere: quae ſententia magis conſentit cum iis, quae ſe-quuntur.

136. 10. εἰ καρδιανοῖς ἐβοήθει.] ὑποθετικῶς haec accipienda ſunt omnia. Colligit enim e praeſenti Athe-nienſium conſuetudine, quid tum facturi fuiſſent.

Ibid. ȣ̓κ ἀνηρπασμένος ἂν ἦν.] Scilicet εἰς τὸ δεσ-μωτήριον, ἢ ἐκβληθεὶς τῆς ἐκκλησίας. Poſtea ἀνάρ-παστος γέγονεν (pro quo alii legunt ἀνάσπαστος) vtitur de eo ſatrapa, qui ad dicendam cauſam reuocatur e pro-uincia, aut fortaſſe captiuus abducitur, et ad poenam rapitur: quod et nomini et rei magis conuenit. et apud Herodianum, τινὰς ἀναρπάστȣς ποιεῖν, reuocare e prouincia. Quod Suidas habet, οἱ ἀνάρπαστοι, οἱ ἀμύητοι, οἷς ὄργια καὶ τελεταὶ ȣ̓κ ἐγένοντο, huic loco alienum eſt. Apud Plutarchum ῥωμύλος ἀνηρπασμέ-νος εἰς θεȣ̀ς, raptus ad Deos, id eſt, ἀποθεωθεὶς, in bonam partem.

136. 15. διασπάσασθαι (ſic enim malo, quam διασπάςεσθαι.) παραβαλεῖτε.] ἵνα διασπάσωνται αὐτοὺς.

Ibid. αὐτοὶ χειροτονήσαντες.] Vult, vt ipſi Athenienſes bellum decernant, idque vbi fecerint; vt ne ſemetipſos calumnientur, neque dubitent, quin recte fecerint.

19. τοῖς μὲν ἀμυνομένοις ἤδη.] τοῖς ἐν χεῤῥονήσῳ.

23. ὅσα εἰς πόλεμον.] Scilicet ἀναγκαῖά ἐςιν, ἢ ἀνήκει.

137. 6. τὸ δ' οὐχ οὕτως ἔχει.] Quid ſi ἔδει; Scilicet γενέσθαι. Aut certe ἀντὶ τοῦ, οὐ προσήκει ταῦθ' οὕτω γίγνεσθαι.

10. φυλακὴν.] Cuſtodienda pecunia eſt, id eſt, prouidendum, ne duces aut quaeſtores aerarium depeculentur: id quod hodie oculati duces coecis (vt vocant) nominibus, egregie facere norunt. Ita pecunia velut Euripus quidam exaeſtuat. Agricolae annonae, ciues rerum venalium iniqua pretia ſtatuunt: principes deglubunt vtrosque exactionibus: bellum parant: ſpoliantur ducum et militum aucupiis: milites male parta peius perdunt. Sic pecunia redit ad ciues et agricolas: et ab his iterum, quod non capit Chriſtus, rapit fiſcus: cuius ob infinitum luxum et rei familiaris neglectum, inexplebilis eſt rapacitas.

11. οὕτω δὲ ποιήσαντας.] Scilicet ὑμᾶς δεῖ.

22. εἰ δέ τῳ δοκεῖ ταῦτα.] ἐκ τοῦ περὶ τῶν ἐν χεῤῥονήσῳ λόγου δεῦρο μετενηνεγμένα.

139. 23. οὗτοι μισοῦσι καὶ πολεμοῦσι φιλίππῳ.] Obſerua diuerſae conſtructionis verba.

Ibid. ἐπειθ' ὁ πράττων καὶ συνειδὼς.] Vide annotationes in Vlpianum,

140. 5. ἂν πρότερος.] Lego ἂν προτέροις ἡμῖν.

9. ἀβελτηρίαν.] Lego ἀβελτερίαν per ε in tertia ſyllaba: quia fit ab ἀβέλτερος, ὁ τὰ βελτίω μὴ αἱρούμενος δι' ἀφροσύνην. Reprehendit Athenienſes, qui dubitent, ſuperſtitione quadam, regi Perſico eſſe ſup-

 plices:

plices: cum (vt apud Thucydidem eſt) ſit *ἀνεπίφθονον παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὠφέλειάν τιν' εὑρίσκειν δεόμενυς.* et Terentius: Abs quiuis, inquit, homine, cum opus eſt, beneficium accipere gaudeas.

140. 10. *καὶ δὴ βάρβαρος.*] O. ὁ δὴ β. Haec *μιμητικῶς* dicit. Eſt enim *ἐξήγησις τῆς ἀβελτερίας.* Quae eſt iſta *ἀβελτερία*; quod dicitis, eum eſſe Barbarum. Sed quid ad vos eius barbaries, ſi vobis prodeſt? Hoc ſi cui diſplicet, dicat eſſe conceſſionem. Eſt ſane barbarus, etc. ſed prodeſſe poteſt.

11. *κοινὸς ἅπασιν ἐχθρός.*] Vide Panegyricum Iſocratis.

12. *ἐγὼ γὰρ ὅταν ἴδω τινὰ τὸν μέν.*] *τὸ τινὰ* eſt addendum.

14. *ὃς καὶ πρότερον συνεπηνώρθωσε.*] Vide Euagoram Iſocratis, et Philippicam, et Panegyricum, vbi Cononis fit mentio, qui Regi Perſarum duxerit exercitum, et Xenophontis *α. ἑλληνικῶν.*

15. *καὶ νῦν ἐπηγγέλλετο.*] Scilicet *συγκατορθώσειν τὰ πράγματα τῆς πόλεως.* Id fortaſſis Demoſthenes per ſatrapas curauerat, vt fieret: quos Darius illi, quantum pecuniae poſtulaſſet, dare iuſſit: quo Graecis tumultibus Macedonem diſtineret, et Dinarchus obiicit Demoſtheni, eum 300. talenta a Rege Perſarum ad Thebanorum defenſionem miſſa, cum ſua factione partitum. Sed id, ſi verum eſt, poſterius factum fuit.

24. *δέον παρὰ τῦ τῦτο γίγνεσθαι.*] Scilicet *τὸ ἐκλεῖπον*, quanquam, cum ſupra dixerit, *ὅσα ἐκλείπει*, fortaſſe *ταῦτα* legendum.

141. 4. *ῦ ὐδὲν ἂν εἰς τὰ πράγματα.*] ῦ. Scilicet *τῦ ἀνελεῖν ἐκ μέσυ τὰς βλασφημίας, καὶ τὸν φόβον, ὡς ῦ*, etc. Si ſuſtulerimus e medio calumnias, etc. et metum ſeditionis: nullum reipublicae maius tributum pendere poterimus; neque facere quicquam, quod

totius

totius ciuitatis tranquillitatem magis conſtabiliat. εἰσενεγκαίμεθα fit ab εἰσφέρω. ἐπιῤῥώσειεν ab ἐπιῤῥώννυμι, confirmo.

141. 19. μεθέξοντες τέτε.] Malim τέτων, S. τῶν προσόδων.

11. ὅς ἐκ ἠξίε τὰ καθήκοντα ἀφ' ἑαυτε ποιεῖν.] ποιεῖν ἀφ' ἑαυτε, τετέςι προθύμως καὶ ἑκών.

21. Πλὴν εἰ μὴ τῇ παρὰ τῆς τύχης βοηθείᾳ γεγονυίᾳ τοῖς ἀπόροις φθονεμεν.] Lego ἐπὶ τῇ παρὰ τῆς τύχης βοηθείᾳ. Alias φθονῶ σοὶ τέτε.

23. ἐτ' ἀξιῶ.] αἰτιατέον εἶναι, vel ἐτ' ἄλλες αἰτιάσασθαι αὐτές, ἀξιῶ.

142. 11. τὸ γὰρ τῶν ἀναγκαίων.] Hoc eſt: Vnius ordinis offenſio periculoſa eſt toti ciuitati.

ὥςε ἐ φάσκοντα.] ἀντὶ τε φάσκειν.

13. τοῖς δ' ἐν ἐνδείᾳ.] Scilicet ἐσι, τοῖς ἀπόροις.

25. εὐθέως τὸν λέγοντα] M. τὸν τετο λέγοντα. S. ὅτι δεῖ μεταβιβάζειν τὸ ἔθος, qui autor eſt publicandi bona diuitum, aeque vt vectigalia ciuitatis populo diſtribuuntur. τὸν λέγοντα etiam ſine pronomine intelligi poteſt de certò quodam oratore, populi aſſentatore, et ſeditioſo. Sed quid eſt ἡ κρύβδην ψῆφος; v. 26. diripiendas locupletiorum opes, aut, condemnari a pauperibus ſolere diuites, non propter culpam, ſed ex inuidia, et iniuſta alieni cupiditate. Nam ſycophantae in ius vocabant locupletes: hos condemnabant iudices, homines plebeii et inopes, penes quos erant iudicia. Vide Areopagiticum Iſocratis, quid ὁ φανερῶς θόρυβος; v. 27. Querelae, quod diuites theatralem pecuniam pauperibus ereptum veniant.

143. 1. εἰς τὸν βίον τὸν ἑαυτῶν.] Cicero 2. de officiis: Ii, qui rempublicam tuebuntur, in primis operam dabunt, vt iuris et iudiciorum aequitate ſuum quisque teneat: et neque tenuiores propter imbecillitatem circumueniantur, neque locupletibus ad ſua,

79972

vel tenenda, rei recuperanda, obſit inuidia. At apud Terentium ſaepe iudices propter inuidiam adimunt diuiti, et propter miſericordiam addunt pauperi.

143. 2. *καὶ περὶ τούτων μὴ δεδοικότας.*] Non ſolicitos eſſe ſuae rei cuſtodia.

5. *τὰ μὲν κοινὰ.*] 1. Offic. Iuſtitiae primum munus eſt, vt ne cui quis noceat, niſi laceſſitus iniuria. Deinde, vt communibus pro communibus vtatur, priuatis autem vt ſuis.

19. *προϊεμένους καθ' ἓν ἕκαστον.*] Videtur eſſe *παράλληλον*, ſed tamen *τὸ καθ' ὃν* poteſt *ἐπιῤῥηματικῶς* exponi.

29. *ἔρημον ἀνείλετο*] Scilicet *ὥσπερ δίκην*, per aduerſarii abſentiam victoria potitus eſt. metaphora ſumta a iudiciis.

144. 10. *ἀλλὰ καὶ τῶ πάντων ἀργότατα αὐτοὶ διακεῖσθαι.*] Graeca conſtructio nominatiui cum infinitiuo. Sic apud Sophoclem in argumento Trachiniarum: *φάσκων τοῦτο τὸ γέρας εἰληφέναι παρὰ θεῶν διὰ τὸ δίκαιος εἶναι.*

16. *πόλιν δ', ἣν ὑπείληφεν.*] Ordo hic eſt: *οὐ μὰ Δία δοκιμάζειν δεῖ ἐκ τῶν ὠνίων, εἰ ταῦτα καλῶς ἔχει, πόλιν, ἣν ἐκεῖνος, ὃς ἂν ἀεὶ βούληται ἄρχειν τῶν ἑλλήνων, ὑπείληφεν μόνην ἂν ἐναντιωθῆναι.* etc. *τὸ ἀεὶ* peculiarem vim hic habet, et refertur ad omnia ea tempora, quibus exiſtunt oppreſſores libertatis.

145. 9. *ἀφεστᾶσι δ' ἔνιοι*] *πόθεν; τῶν ἀντιποιουμένων τοῦ πρωτεύειν.*

25. *ἐκπέπραται.*] *ὑπὸ τῶν προδοτῶν ἀφείθησαν οἱ παραπεπτωκότες καιροί.* Perfidia proditorum ſingulae occaſiones rei bene gerendae, et parandarum vtilitatum ſunt amiſſae.

29. *καὶ τὰ μὲν περὶ τἄλλα.*] Scilicet *ὄντα*, hoc eſt, *τὰ ἄλλα.*

144. 29. *βασιλεὺς δὲ.*] ὁ τῶν Περσῶν. Nam ad Philippum haec minime pertinent.

145. 2. *ἄχρις ἂ τοῖς ἑτέροις ἐξίας ποιῆσαι, διεπιςεύετο.*] Tantiſper ei fides habebatur, donec victos victoribus exaequaſſet: Perſici reges beneficia in ſe collecta in commentarios referebant, vt nulla temporis longinquitas gratiae ſtatueret modum. Sed Graeci certe nimis ingratos, vt hoc loco Demoſthenes et in Panegyrico Iſocrates meminit, et ex hiſtoriis apparet, ſe illis praebuerunt: etſi inſidioſe (vt verum fatear) illorum fuit liberalitas, nec alia fortaſſe remuneratione digna.

28. *ἕτεροι δὲ τὰς τιμὰς ἔχουσι.*] Alii honoribus ſunt potiti, id eſt, Philippus eam autoritatem et potentiam in ſe tranſtulit, quibus vos olim floruiſtis.

146. 6. *ὡς οἴονται.*] Vt putant, ſcilicet *οἱ πολλοὶ*, non incommode ſubintelligitur, ſi ſententiam ſpectes. Alioqui de oratoribus, ratione conſtructionis, acciperetur. *ὡς οἴονται*, ſcilicet *οἱ Φιλιππίζοντες τῶν λεγόντων.* et *οἴονται* pro *δοκοῦσι.* nec enim ignorant nebulones, quid mentiantur. Quid vero, ſi pro *οἴονται* legendum ſit, *ὡς οἷόν τε*; quam fieri poteſt veriſſimas. Sunt enim permulta, vt pacis commoda, ſic belli mala.

14. *κωλύσειν.*] Puto legendum *κωλῦσαι*, vel *κωλύειν*, et *ἀφεστάναι* pro *ἀφεστηκέναι.* Sic autem conſtrues: *δεῖ δὲ κωλύειν τὸ διαρπασθήσεσθαι τὰ χρήματα τῷ εὑρεῖν φυλακὴν, οὐ τῷ ἀφεστάναι τοῦ συμφέροντος.* Prohibenda eſt autem direptio pecuniarum, inuenienda cuſtodia, non deſerenda vtilitate, id eſt: Si ſunt, qui aerarium depeculari belli occaſione ſtudeant, non ideo non eſt gerendum bellum vtile et neceſſarium: ſed opera danda eſt, et ea ineunda ratio, qua peculatorum rapacitati occurratur. Obſeruetur *τὸ*

 διαρπα-

διαρπασθήσεσθαι futuro tempore loco nominis τὴν μέλλουσαν ἢ προσδοκωμένην διαρπαγήν.

146. 21. τὸν ἀδικοῦντα, τοῦτον.] Emphatica repetitio, et ἀντίπτωσις, pro, εἶπεν, ὡς οὗτος ἀδικεῖ.

27. τοῖς ὑπὲρ ὑμῶν τὰ βέλτιστα λέγειν οἰομένοις.] Malim αἱρουμένοις. Felicianus legit εἰθισμένοις, vt & Manutius.

147. 3. ἀπὸ τῶν πρώτων θορύβων.] A primis tumultibus, id eſt, cum primum tumultus aliquis fuerit ortus: vel cum primum ipſi tumultum concitarint, et nos calumniati fuerint.

5. ἀμφότερα ἕξειν.] Quae ſequuntur, ἐξηγητικῶς accipio, ἡγοῦνται δηλονότι εὐδοκιμήσειν. Si quis τὸ εὐδοκιμήσειν, καὶ τὸ λήψεσθαι mauult ὀνοματικῶς exponere, τὴν εὐδοκίμησιν, ἢ εὐδοξίαν μᾶλλον καὶ τὴν λῆψιν, non impedio. Saepe enim fit, vt, nec verbis, nec ſententiis, repugnantibus, idem locus varie poſſit exponi, diuerſa conſtructionis ratione, ſenſu eodem.

11. ἐγὼ δὲ εὖ οἶδα ἀκριβῶς.] F. καὶ ἀκριβῶς, aut alterutrum abundare videtur.

18. ἐκεῖνος μὲν γὰρ οὐ πολεμεῖν.] Scilicet φήσει, ὥσπερ οὐδ' ὠρείταις, ſcilicet ἔφησε πολεμεῖν. De Philippi diſſimulatione haec omnia ſunt intelligenda.

24. οὐκοῦν ὑπόλοιπον δουλεύειν.] Reſpondet ipſe ſibi Athenienſium nomine: nihil certe deterius eſt metuendum. Id reſponſum Demoſthenes refutans: Imo, inquit, excidium nobis imminet. Poteſt tamen οὐ γὰρ ἄλλο γε οὐδὲν ἔνι v. 25. ſub perſona Demoſthenis dictum videri. Si non reſiſtemus, ſuperati redigemur in ſeruitutem: vt deinde addat ſiue per correctionem, ſiue per amplificationem: καὶ μὴν οἶδεν, ὅτι δουλεύειν μὲν ὑμεῖς οὔτε ἐθελήσετε. Scilicet ἂν ἐπίστησθε. Sic Cicero: neque vellem, ſi poſſem, neque poſſem, ſi vellem.

148. 8. φανερῶς.] Referri poteſt ad μισεῖν, ſed ego malim ad πεπρακότας referri.

148. 11. ὥσπερ προβόλοις.] Fit a προβάλλω. Significat in genere impedimentum, ſiue ſit ſcopulus in mari, ſiue vallum in terra.

19. Θηβαίους τὰ νῦν.] Sicut τὸ νῦν ἔχον idem, quod νῦν.

150. 17. τῇ πόλει δὲ προέσθαι ταῦτα.] τὴν φιλοτιμίαν καὶ δόξαν.

22. εἰ μηδὲν τῶν ἄλλων πλέον περιεργάσῃ.] Praeter caeteros, plus, quam alii.

27. ἐν σοι καταλῦσαι.] Scilicet σεαυτὸν, ἢ ἀντὶ τοῦ καταλυθῆναι.

151. 1. Σοὶ μὲν εἴπερ ὅμοιός σοι.] Hermogenes κύκλον appellat hanc figuram.

Ibid. τῇ πόλει δ' ἡμῶν.] Scilicet ὑπάρχει πατρῴα καὶ παππῴα δόξα. Niſi placeat: τῇ πόλει οἱ ἕλληνες ὑπάρχουσι σεσωσμένοι ὑπὸ τῶν προγόνων, ὡς πάντες ἴσασι.

4. οὐδὲ πολιτικῶς.] δημοκρατικῶς. ἐν γὰρ ταῖς δημοκρατίαις αἱ ἰσότητες μάλιστα ἰσχύουσι.

6. ἑαυτοὺς ἀγνοεῖν.] Id eſt, ſplendorem aſſecutos, veteres ſuas ſordes ignorare. vitium τοῖς νεοπλούτοις commune.

18. ἀλλ' ἵνα αἰτιασάμενοι τούτους.] τοὺς ὑπὲρ τῶν βελτίστων ὡς ἀληθῶς λέγοντας.

IN PHILIPPI EPISTOLAM.

Pag. 159. 3. Οὐ τοῖς παρανομοῦσιν ἐπετιμήσατε ὅτι τὴν δίκην ἀλλά.] Felicianus et Manutius, ὅτι παρὰ τὴν δίκην, ſcilicet ἐβιάσαντο, vt ſontes ob ius violatum caſtigaueritis. Sed quid ſi? ὅπερ ἦν δίκαιον. id quod aequum fuiſſet.

16. καὶ ταῦτα τῷ δήμῳ εὖ δοκοῦντα.] Scilicet πεπρᾶχθαι, ἐποίησεν, ἢ συνδοκοῦντα.

10. ἐμβαλὼν εἰς τὴν χώραν.] S. τὴν ἐμὴν, τὴν μακεδονίαν: etſi fortaſſe κρωβύλη καὶ τυρίσασις Thra-

ciae fuerunt oppida, cuius partem non exiguam tenuit Philippus.

159. 12. *εἰς τῦτ' ἐλήλυθεν.*] F. *εἰς τῦτ' ὀργῆς ἐλήλυθεν.* Tanta iracundia populus exarſit.

23. *εἰ ἐφ' οἷς παθόντες.*] Aut *τὸ εἰ* abundat, aut pro *αὐτὺς φαίνεσθαι*, v. 24. legendum, *εἰ αὐτοὶ φαίνεσθε*, ſecunda perſona, vt eſt ab Obſopoeo annotatum.

160. 13. *περὶ τῆς ἐπισυμμαχίας.*] *συμμαχία* ſocietas eſt et inferendi et propulſandi belli: *ἐπιμαχία* propulſandi tantum, vt explicat Thucydidis interpres. hic vero legendum *περὶ τῆς ἐπ' ἐμὲ συμμαχίας.*

19. *τήρην καὶ κερσοβλέπτην.*] De his Thraciae regibus vide orationem contra Ariſtocratem et primam Olynthiacam.

161. 13. *τὺς ἐκβαλόντας ἑκατέρυς.*] Dionyſium iuniorem a Dione pulſum conſtat: de Nicocle (Nam Euagoram in regno ſuo eſſe mortuum, Iſocrati credo) mihi non liquet. Aelianus quidem eum vna cum Stratone, cum quo luxu certarit, male periiſſe ſcribit.

162. 5. *τὺς δὲ φρυρὺς.*] O. *τὺς δὲ φῶρας, τυτέστι τὺς λῃστάς.* Idem *ἐπεσκέψασθε* pro *ἐπεσκήψασθε.* v. 8. F. *τύτοις μὲν ὐδὲν ἐπεσκήψασθε.* Sed *φρυρὺς* rectius legi exiſtimo. Nam Philippus, Soſtrato expulſo, vtique praeſidium inſulae impoſuerat: quod Peparethii in ſuam poteſtatem redactum detinuerunt.

7. *πεπαρρήθιοι.*] Strabo lib. 9. Contra Magneſiam quidem frequentes incumbunt inſulae. Nobiliores ſunt Sciathus et Peparethus, et Irus, et Scyrus, cum eiusdem nominis vrbibus.

8. *τὴν δὲ τιμωρίαν ἀκριβῶς εἰδότες, καίτοι.*] Fel. *τὴν δὲ τιμωρίαν, ἀκριβῶς εἰδότες, ὅτι.* Ego malim ſic: *ἐπεσκήψασθε, ἀκριβῶς εἰδότες· τὴν δὲ τιμωρίαν διεβάλετε* vel *διεσύρατε*, vel *νῦν συκοφαντεῖτε.* Videtur enim et inuerſus eſſe ordo verborum, et deeſſe verbum aliquod.

163. 8.

163. 8. καὶ διαγγέλλειν πρὸς ἅπαντας ὅτι πάλιν.] Recte Felicianus καὶ διαγγέλλοντος πρὸς ἅπαντας, ὅτι πολεμεῖν.

17. θασίους καὶ μαρωνείτας ἀναγκάσαι περὶ στρύμης.] Thaſus inſula Aegaei maris. Maroneum vinum apud Homerum celebratur. Stryme vrbs Thraciae, autore Stephano.

164. 3. τῆς παρ' ὑμῖν πολιτείας ἔμποροι.] Veſtrae reipublicae mercatores, nundinatores, caupones. Legendum vtique, ἔμπειροι, gnari. οἱ γὰρ λέγοντες οἱ τῆς πολιτείας ἔμποροί εἰσιν, οὐχὶ δὲ, οἱ ἀπαγγέλλοντες Φιλίππῳ. Oratores, quod turpiſſimum eſſe ſcribit Cicero, quaeſtui habent rempublicam.

4. τὴν μὲν εἰρήνην πόλεμον αὐτοῖς εἶναι.] Vide annotationes in Philippicam Iſocratis.

165. 4. ὑπὲρ αὐτῆς, ἐγνωκότες.] Lege ἐγνώκατε, et mox, τότε μὲν ποιησάμενοι, ἔχοντος δ' ἐμοῦ.

16. Διαλήψομαι περὶ τῶν καθ' ὑμᾶς.] S. πραγμάτων, ἢ διαφορῶν. Diſtinguam vel diiudicabo res veſtras, hoc eſt, tranſigam controuerſiam et litem decidam. Conferant ſtudioſi quaedam loca Panegyrici Iſocratis, et Archidami, cum hac epiſtola, vbi illic de iure principatus et Meſſenae, hic Amphipoleos agitur.

IN DEMOSTHENIS AD PHILIPPI LITERAS ORATIONEM.

Pag. 152. 4. in Orat. Φαρσαλίοις.] Pharſalos, Theſſaliae oppidum, pugna Pompeii et Caeſaris nobilitatum. Halos fortaſſe vna ex illis Theſſaliae vrbibus, quarum meminiſſe Strabo non operae pretium eſſe cenſuit. Sed Stephanus: ἅλος πόλις ἀχαΐας καὶ Φθιώτιδος, ἀπὸ τῆς συμβάσης ἀθάμαντι ἄλης. Sed Demoſthenici codices ἅλον aſpirant, vt a ſalinis id oppidum dici potius, quam ab errore, videatur.

152. 4. τὰ περὶ Φωκέας.] Phocenſe bellum, quod et ſacrum dicitur, vel ex Iuſtino nemini eſt ignotum.

153. 8. Περινθίων καὶ βυζαντίων.] Perinthus clara vrbs in Propontide, olim Thraciae metropolis, poſtea Heraclea dicta. Byzantium clariſſima Thraciae ciuitas, quae hodie Conſtantinopolis, anno abhinc 95. Turcicae ditionis facta.

10. ὅνπερ ὀλυνθίοις.] Notum Olynthiorum excidium, de quo dictum illud memorabile fertur, Philippum non tam facile conditurum talem vrbem, qualem euertiſſet.

13. Νικαίαν.] Vrbs prope Thermopylas. τῶν ἐπικνημιδίων λοκρῶν hic intelligatur, non Bithynica.

14. ἀμφικτυονίαν.] Amphictyones, qui circum Delphos habitabant et ad Pylaeam conueniebant, πυλαγόραι καὶ ἱερομνήμονες dicti, id eſt, Pylaeae praeſides et legati. Pylaea vero eſt congreſſus Amphictyonum, in Pylis, quae et Thermopylae, fieri ſolitus, Heſychio autore. Vide Strabonem lib. 8. et 9. copioſius haec explicantem. ἀμφικτυονίαν hic non tam locum, in quo conuenire fuerint ſoliti, quam ipſam dignitatem Amphictyonum τὴν πυλαίαν intelligo, de qua vide orationem περὶ εἰρήνης.

15. τὴν ἐκείνων συμμαχίαν.] Arcades fortaſſe intelligit, quanquam etiam alii ex Peloponnenſibus cum Thebanis coniuncti fuere.

19. ὑφορᾶσθαι καὶ διαβεβλῆσθαι πρὸς αὐτόν.] 2. Philip. μέλλειν πρὸς τοὺς θηβαίους αὐτὸν ὑπόπτως ἔχειν. et paulo poſt: τὰ συμμαχικὰ τῷ Φιλίππῳ πρὸς ὑποψίαν ἥκοντα καὶ δυσμένειαν, hoc eſt: ὑφορᾶσθαι Φίλιππον καὶ δυσμενῆ ἔσεσθαι αὐτῷ.

154. 4. οὐκ ἐρῶ μέν, ὡς οὐ διὰ τὴν εἰρήνην.] Conceſſio eſt, οὐκ ἀρνήσομαι. Occupauit ille quidem multa: ſed minime ei profutura. Ea, quae ſequuntur, repetita pleraque ſunt e ſecunda Olynthiaca.

156. 8.

156. 8. *φίλιππον ὁρῶν εὐτυχοῦντα.*] Salluſtius in Catilinario: Sed profecto fortuna in omni re dominatur: ea res cunctas ex libidine magis, quam ex vero, celebrat obſcuratque. Cicero 2. Offic. Magnam vim eſſe in fortuna in vtramque partem, vel ſecundas ad res, vel aduerſas, quis ignorat? Nam et cum proſpero flatu eius vtimur, ad optatos exitus peruehimur, et, cum reflauit, affligimur.

οὐκ ἐλάχιστον.] Malim *οὔτ'*, quia ſequitur *καὶ*.

158. 8. *μηδενὸς ὑπακούειν.*] Malim vel *μηδενὶ*, vel *ἀκούειν* ſimplex verbum. Nam *ὑπακούειν* genitiuo iungi, videtur inſolentius: etſi autorum exempla non deſunt, ſuſpecta tamen: et Suidas cum datiuo conſtrui monet. Paulo ſupra, p. 157, 15. pro *ὡς προσήκει*, rectius legi videtur *ὧν προσήκει*: et tamen ſic quoque videtur cohaerere durius cum *τοὺς πολεμοῦντας*. ſed verbum *ποιεῖν* ſubintelligitur.

IN ORATIONEM DEMOSTHENIS SVASORIAM SIVE ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

Pag. 166. ad Tit. Orat. *Σύνταξις*, apud Iſocratem tributum, *τὰς συντάξεις διδόναι*: quo nomine Graeci, profligato Xerxe, eam pecuniam vocabant, quam pro defenſione Graeciae a Barbaris pendebant Athenienſibus, repudiato nomine *τῶν εἰσφορῶν καὶ φόρων*.

Grammaticis eſt, apta conſecutio verborum. alias quicquid ordine fit et apte, *σύνταξις* dicitur. Ego inſcriptionem, eo minus de ordinanda republica, vertere ſum veritus, quod 3. Olynthiaca de his ipſis theatralibus pecuniis agens, *τὴν ἀταξίαν* (inquit) *ἀνελὼν, εἰς τάξιν ἤγαγον τὴν πόλιν, τὴν αὐτὴν τοῦ λαβεῖν, τοῦ στρατεύεσθαι, τοῦ δικάζειν, τοῦ ποιεῖν τοῦθ' ὅτι καθ' ἡλικίαν ἕκαστος ἔχει καὶ ὅτου καιρὸς εἴη, τάξιν ποιήσας*: quod certe non eſt aliud, quam ordinare rempublicam. Budaeus deſcri-

deſcriptionem in claſſes ciuium tributa conferentium interpretatur.

166. 1. in Orat. *περὶ μὲν τοῦ παρόντος ἀργυρίου.*] Praeſens pecunia, eſt *ἕτοιμον ἀργύριον, bar Geld.* De hac pecunia.

4. *τοῖς νέμουσι καὶ διδοῦσι.*] Puto συνωνυμίαν ἢ παράλληλον εἶναι. Si eſſet *τοῖς νεμομένοις*, hoc de populo intelligerem: *τοῖς διδοῦσι* de tribunis plebis.

9. *σκοποῦντες.*] Scilicet *τὰ πράγματα.*

10. *ὡς χρείας ἔχουσι.*] Sicut *οὕτω γνώμης ἔχω.* ſupra, *τινὰ ἐν χρείᾳ εἶναι τοῦ λαβεῖν*, id eſt, *χρείαν ἔχειν δεῖσθαι.*

15. *τὸ δὲ ἔθος μέγα.*] Sic Plato: vt delictum paruum ſit, at parua non eſt peccandi conſuetudo.

167. 6. *ἐκκλησίαν ἀπεδώκαμεν.*] Obſeruentur modi loquendi, *ἐκκλησίαν ἀποδοῦναι, ποιεῖν ἢ ποιεῖσθαι, συνάγειν, συλλέγειν, γίνεσθαι, εἰς ἐκκλησίαν ἀναβῆναι.*

12. *μηδὲ τὸν δεῖνα πυνθάνησθε τί πράττει.*] Antiptoſis Graeca, pro, *μηδὲ πυνθάνησθε, τί ὁ δεῖνα πράττει.* Sic Terentius ſaepe.

17. *τοὺς δ' ὑπὲρ τὸν κατάλογον.*] Emeritos, rude donatos, qui annum aetatis 45. exceſſerunt. *οἱ ἐν ἡλικίᾳ* ſunt iuuenes, quorum militaris eſt aetas. Vnde Ouid.

Quae bello eſt habilis, Veneri quoque conuenit aetas.
Turpe ſenex miles, turpe ſenilis amor.

12. *τὰ μὲν προσιόντα.*] *τὰς προσόδους, τὰ προσοδευόμενα χρήματα.*

17. *ἐξεταστικόν.*] Quaſi dicas inquiſitiuum, *ἐξετασμόν*, Heſychius *κρίσιν καὶ ἐρώτησιν* interpretatur, id eſt, iudicium et quaeſtionem. Tertiae Olynthiacae peroratio, quam modo citauimus, locum hunc declarat. Sic igitur *τὸ ἐξεταστικὸν* verti, ac ſi *δικαστικὸν*

κὸν eſſet: quamuis plura complectatur, omnia nimirum publica munera, quae in toga poſſunt adminiſtrari.

167. 23. συμβαίνει.] Malim συμβαίνῃ. Quod ſequitur τὺς ςρατηγὺς κρίνητε, eſt ἐξηγητικόν. Ante καὶ περίεςιν v. 24. colon ponendum. Ego enim ἵνα συμβαίνει καὶ περίεςιν pro ἵνα συμβαίνῃ καὶ περιῇ ſcribere non auſim. Poteſt etiam ἐλλειπτικῶς accipi. ἵν' ὑμῖν μὴ ταῦτα, ſcilicet γένηται. (Sequitur enim ἀλλὰ τί ὑμῖν γένηται; v. 25.) ἅπερ νυνὶ συμβαίνει: ἵνα τὺς ςρατηγὺς κρίνητε.

24. ὁ δεῖνα τῦ δεῖνος τὸν δεῖνα.] Ille neſcio quis, filius neſcio cuius, illum neſcio quem. ὁ δεὶς vel ὁ δεῖνα loco proprii nominis ponitur, quod exprimere aut nolumus, aut non poſſumus. Latinis erit hoc intellectu facilius, ſi propria ſubſtituas, exempli gratia: αἰσχίνης ὁ ἀτρεμήτυ κωθοκύδης γραφὴν παρανόμων ἀπήνεγκε κατὰ Δημοσθένυς τῦ Δημοσθένους Παιανιέως, hoc eſt, Aeſchines Atrometi filius Cothocydes violatarum legum reum fecit Demoſthenem Demoſthenis filium Paeanienſem.

168. 7. πολέμυ, οἰκείᾳ χρῆσθαι δυνάμει συμφέρει.] Lege πολέμυς, et συμφέρειν, in accuſatiuo, et infinitiuo. Vel, καὶ ἄνευ τῦ ὅτι συμφέρει.

15. ἐρημίας ὑμῶν.] ἐγκαταλειφθεὶς ὑφ' ὑμῶν, deſertus a vobis, hoc malo, quam ἠρεμίας: vt quadret πρὸς τὸ ἐποπτεύειν καὶ φυλάττειν.

Ibid. ὁ μιτυληναίων δῆμος] Hinc Iſocratis epiſtola τοῖς μιτυληναίων ἄρχυσιν, ὐχὶ δὲ τῇ βυλῇ καὶ τῷ δήμῳ inſcribitur.

24. καὶ διεξῆλθον, ὡς ἂν συνταχθείητε, οἵ τε ὁπλῖται.] Prima Philippica hac de re agitur.

28. ὅτι πολλῶν καὶ μεγάλων ὄντων τύτων ἁπάντων, τῶν μὲν ἄλλων.] τύτων ἁπάντων, ſcilicet περὶ ὧν πρότερον ὑμῖν διελέχθην καὶ διεξῆλθον.

169. 2. *καίτοι τὰς μὲν.*] Scilicet *δύω ὀβολὰς.* Nec enim de certo hominum genere intelligendum: etſi omnino verum eſt, homines ignauos ne quidem eſſe pretii duorum obolorum: ſed deportandos potius in deſertas inſulas, ſi reipublicae non modo conferre nihil, ſed aerarium etiam diripere ſtudeant. Idque ſapienter animaduertit Antipater: qui, captis Athenis, 23000. turbulentorum et mendicorum hominum in colonias deductis, vrbeque locupletioribus tradita, reipublicae ſtatum effecit tranquilliorem.

3. *ἃ μετὰ τούτων, ὧν εἶπον.*] Lege aut *τὰ μετὰ τούτων, ὧν εἶπον*, aut *ἃ μετὰ τούτων εἶπον.*

8. *ἐπειδὴ τὸ μὲν ἅπαντας μισθοφορεῖν.*] Controuerſia verbi, vt et initio dixi, *περὶ συντάξεως καὶ φόρων.*

11. *καὶ προσθεῖναι.*] Lego *καὶ προθεῖναι* a *προτίθημι.*

19. *τῶν διαῤῥηγνυμένων.*] Rumpendorum, ex eorum numero, quibus ilia rumpentur. Innuit diuitem aliquem proditorem.

25. *τηλικαῦτ' ἂν οἶμαι τὴν πόλιν πρᾶξαι ἀγαθά.*] *πότερον ὁ Δημοσθένης ἔπραξεν ἂν τὴν πόλιν ἀγαθά; ἢ ἡ πόλις ἔπραξεν ἀγαθά;* Vide annotationes Panegyrici. Sequitur mox, ſc. v. 29. eodem, vt opinor, ſenſu, *τὸν βουλόμενόν τι ποιῆσαι τὴν πόλιν ἀγαθόν. πράττω ἢ ποιῶ σέ τι ἀγαθὸν, τὸ εὖ ποιῶ σε.*

170. 6. *τὸν ὀπισθόδομον.*] Poſticum, poſteriorem domum. Hanc Suidas partem fuiſſe dicit arcis Athenienſium, vbi fuerit aerarium, poſt Mineruae templum. et Ariſtophanes Pluto: *ἱδρυσόμεσθ' οὖν αὐτίκα, ἀλλὰ περίμενε, τὸν Πλοῦτον, οὗπερ πρότερον ἦν ἱδρυμένος, τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ.* Locus hic de abrogatione ſtatus popularis habetur etiam in oratione Midiana.

15. *ὥσπερ ἐκεῖνοι.*] Scilicet *φασὶν*, vt illi aiunt.

171. 5. *κρατȣ͂ντες τȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς.*] Supra *ἐν τοῖς ὅπλοις δεῖ κρατεῖν τῶν ἐχθρῶν.* Suidas ait: *κρατῶ ἐπὶ τȣ͂ κυριεύω, γενικῇ: αἰτιατικῇ δὲ, ὅτε σημαίνει τὸ νικῶ.* Varinus: *κρατῶ, τὸ ἐξȣσιάζω καὶ τὸ νικῶ γενικῇ: κρατῶ, τὸ ἅπτομαι καὶ φέρω αἰτιατικῇ.* Exemplum Suidae: *μάχας ἐκράτησεν ȣ̓κ ὀλίγας*, id eſt, *ἐκράτησε κατὰ τὰς μάχας*, proelia obtinuit, non pauca, eſt aliud, quam ſi dicas, *πολεμίȣς ἐκράτησεν ȣ̓κ ὀλίγους.* in 2. Olynthiaca: *πρὶν ἂν τῶν πραγμάτων κρατήσητε*: et in epitaphio: *καὶ γὰρ τῶν ἀμαζόνων ἐλθόντα ςρατὸν ἐκράτησαν*, hic paulo poſt *οἱ μετὰ τȣ́των* (*τῶν ὅπλων*) *κρατȣ͂ντες τȣ̀ς ἐχθρούς* · vt videatur promiſcua eſſe conſtructio: niſi forte *ἡ ψευδογραφία τȣ͂ ων καὶ ȣς*, iſta permiſceat.

170. 18. *φαύλως ἠγμένοι.*] Contra *τὸ εὖ ἦχθαι.* Proba educatio Platoni magnum habet momentum ad virtutem.

171. 3. *ȣ̓ γὰρ τὸ ψηφίσασθαι τȣ̀ς ἐν τοῖς ὅπλοις ποιήσει νικᾷν.*] *ȣ̓ ποιήσει ὑμᾶς νικητὰς τῶν ἐνόπλων ἢ ὡπλισμένων πολεμίων.*

9. *μείζȣς ἢ κατ' ἐμαυτόν.*] *ȣ̓ φιλοσόφȣς καὶ ῥητορικȣ̀ς, ἀλλὰ πολεμικοὺς καὶ ςρατηγικȣ̀ς λέγειν λόγους, ȣ̓κ ὢν ςρατηγός.* Cauet ſcomma Hannibalis in Phormionem peripateticum de imperatoris officio diſſerentem.

10. *αὐτὸ τȣ͂το ὀρθῶς ἔχειν αὐτῷ δοκῶ.*] *ὑπολαμβάνω αὐτὸν κρίνειν ὀρθῶς!* Priore loco *τὸ δοκῶ τὸ φαίνομαι* ſignificat. Poſſit fortaſſis legi *αὐτὸ τȣ͂το ὀρθῶς ἔχον αὐτῷ δοκεῖ.*

11. *τὸν γὰρ ὑπὲρ τηλικαύτης.*] Sic et in oratione *περὶ ςεφάνȣ.*

15. *ταύτας λέγει τὰς προφάσεις, ἐγώ.*] Lego *ταῦτα λέγει τὰς προφάσεις ἐγώ*, etc. et facilis eſt lapſus: et niſi corrigatur, inepta et conſtructio et ſententia.

171. 16. *οἱ μὲν πρὸς ἀρχαιρεσίαν.*] Sic Iſocrates de pace: *παρελήλυθα γὰρ οὐ χαριούμενος ὑμῖν, οὐδὲ χειροτονίαν μνηστεύσων· ἀλλ' ἀποφανούμενος, ἃ τυγχάνω γινώσκων.*

22. *τῆς τῶν ἐναντιωσομένων ἐρημίας ἀπολαύων.*] Vtrum *τῶν λεγόντων*, ἢ *τῶν πολεμίων.*

23. *τὰς ἐλπίδας ὑμῖν ὑποτείνων, ἄλλο δ' οὐδέν.*] Scilicet *πράττων.*

24. *ἄλλο δ' οὐδὲν, κληρονομήσειν.*] Poſt *οὐδὲν* comma ponendum, vt habet Feliciani editio. Alioqui tota ſententia erit inexplicabilis. Deinde pro *καὶ τοῖς ἐκ τούτων*, (vt eſt in priore Heruagiana) legendum cum Aldo *καὶ τῶν ἐκ τούτων*. quanquam enim et Felicianus non male, *καὶ τῆς ἐκ τούτων τιμῆς*, illud tamen, *καὶ τῶν ἐκ τούτων*, puto eſſe verius: vt non tantum honos (tametſi eo quidem generoſis animis non eſt aliud quicquam antiquius) ſed omnia victoriae praemia intelligantur. Pro *ἕξειν* v. 28. conſtructio poſtulat, *ἕξετε*, vt ad Athenienſes referatur: etſi non nego retineri poſſe, reſpectu *τῶν στρατηγῶν.*

26. *τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις.*] aequam cum caeteris partem, vt laborum, ſic et praemiorum habituros. *οἱ ἄλλοι* ſunt, ſi *τὸ ἕξειν* ad *στρατηγοὺς* referas, *οἱ πολῖται.* Sin *ἕξετε* placeat, *οἱ στρατηγοὶ καὶ ξένοι.*

29. *ὑμῖν, ἀφέντες.*] Poſt *ὑμῖν*, comma ponendum. ſic enim ordinanda ſunt verba: *ἀφέντες τὸ λέγειν τὰ βέλτιστα ὑμῖν.*

172. 3. *ῥήτωρ ἡγεμών.*] Scilicet *ἐστὶ*, *ἐξ ἑκατέρων*, id eſt, vtriusque factionis, neceſſario hic etiam legendum, vt in ſecunda Olynthiaca.

14. *ἐκεῖνοι Θεμιστοκλέα.*] Sic et in Ariſtocratea, et tertia Olynthiac. et in oratione Aeſchinis *κατὰ κτησιφῶντος.*

6. *ὁ δεῖνα χαλκοῦς.*] Scilicet *ἕστηκεν*, ἢ *ἵσταται.* ponitur illi aerea ſtatua, vt Euagorae et Cononi. Niſi

malis

malis pro inuicto accipere: ſicut κλέπτης χαλκῦς, quod non probo. Eſt enim vſitata formula χαλκῦν ἱςάναι, aereum ſtatuere, pro aeream ſtatuam ponere.

172. 7. ὁ δεῖνα εὐδαίμων.] Scilicet λέγεται, ἢ γίγνεται, εὐδαιμονεῖ, ἢ εὐδαιμονίζεται.

8. ὑπὲρ τὴν πόλιν.] In altiore dignitatis gradu collocati, quam reipublicae libertas patiatur: veluti tyranni quidam in republica: vel potius, maior eſt illorum dignitas et autoritas, quam ipſius reipublicae.

9. τῆς καθ' ἡμέραν ῥαθυμίας, etc. προέμενοι.] ῥαθυμίας genitiuus eſt pretii: venditis ſocordia, abiicitis per ignauiam, ſicut dicunt μισθῦ φιλεῖν, mercede amare.

17. ὀκ ἴσα] Id eſt, πολὺ μείζω, multo maiora.

Ibid. εἰργαταμένυς.] Aut εἰργασμένυς, aut ἐργασαμένυς legendum.

19. ἀλλ' ὡς ὀδὲν.] Pro ἀλλ' lego ὀδ': alioqui ſecum ipſa pugnabit oratio, cum ὑπερετίμων ſequatur, quod maius eſt, quam ὑπερηγάπων. Quanquam ſi ante ὑπερετίμων negationem ὀχ addas, bene ſententia conſtabit.

26. τὴν μόραν κατέκοψεν ἰφικράτης.] Partes quasdam exercitus, aut ordinem appellari μόραν ſcribit Heſychius, et addit, qui olim πατρίλοχοι (ſi modo pro πατρὶ non legendum eſt πρὶν ποτὲ, vel πάλαι λόχοι) dicerentur apud Lacedaemonios, poſtea mutato nomine μόραν fuiſſe dictos. Aemilius: Hoc exercitu moram Lacedaemoniorum intercepit, quod ipſum maxime tota celebratum eſt Graecia: de mora loquitur, quaſi eſſet oppidum aliquod. Xenophon lib. 4. ἑλληνικῶν Phliaſiorum meminit, quos occiderit Iphicrates: et poſtea de nuntio loquens, λέγει τὸ τῆς ἐν λεχαίῳ μόρας πάθος, vbi 250. circiter ſint occiſi.

27. τὴν περὶ Νάξον.] Νάξος inſula maris Aegaei.

173. 5. ἐπ' ἠιόνι.] ἠιὼν, ἀκτὴ, αἰγιαλὸς, ψάμμος, ὄχθη, id eſt, littus, arena, ripa. καὶ τὸ βάσιμον μέρος τῆς θαλάσσης, vadum maris. Item ἠιὼν vrbs Cherſoneſia, et alia Strymonica. Vtrum hic proprium ſit, an appellatiuum, haud affirmare poſſum.

6. πενέςαις.] Hi Theſſalorum ſerui fuerunt, vt εἵλωτες Laconum, κλαρῶται et περίοικοι Cretenſium.

10. ἐκ Πλαταιέων.] E Plataeenſibus, id eſt, e finibus Plataeenſium: niſi forte Πλαταιῶν ſit legendum, Plataeis.

15. πάσης μείζονα εὐεργεσίας.] Hoc eſt, nullum eſſe tantum beneficium, pro quo ciuitas Athenienſis dari debeat.

16. οἰκοτρίβων οἰκότριβας.] ὁ οἰκότριψ οἰκέτης. Seruos ſeruis natos.

17. τιμὴν ὥσπερ ἄλλε τινός.] Hoc neceſſario pene fit in iis vrbibus, vbi eſt opificum multitudo, vt poſſint elocari filiae.

21. ὑμῶν δὲ περιήρηται τοῦτο.] πῶς τοίνυν οὐ χείρους τὴν φύσιν, οἷς οὐ παρέςηκε μέγα φρονεῖν ἐφ' ἑαυτοῖς; Sed orator ait, eos eſſe deteriores non natura, ſed conſuetudine, quae naturam depreſſerit.

22. ἔςι δ' οὐδέποτ' οἶμαι δυνατόν.] In tertia Olynthiaca ἔςι δ' οὐδέποτ' οἶμαι μέγα, etc. omiſſo δυνατόν.

24. ὥσπερ οὐδὲ καλά.] Haec antitheſis in tertia Olynthiaca praetermiſſa eſt.

174. 1. ἂν ἄρα ὑμῶν αὐτῶν ἐκ τούτων γε δυνήσεσθε κρείττους γενέσθαι.] Malim ὑμῶν γενέσθαι, vt 1. Philip. omiſſo et κρείττους, et βελτίους. an vos poſſitis aſſerere in libertatem: deſinatis pendere ab aliis. Videtur huius loci quaedam ex oratione περὶ εἰρήνης Iſocratica Demoſthenes mutuatus.

2. πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη.] Iſocrates in Panegyrico ſeptuaginta, in Panathenaico ſexaginta quinque annorum meminit, Demoſthenes in Philippica

tertia

tertia 73. Proinde pro XLV. legendum puto LXV. ξε non με· niſi quis forte cauilletur, legitimum imperium 45. duraſſe annos: reliquis, in tyrannidem degeneraſſe. Sed et perpetua tyrannis illa fuit, aut certe πειθανάγκη: et haec exceptio non decet laudatorem.

174. 4. πεζοῖ.] malim πεζῇ per η, vt in prouerbio:

πεζῇ βαδίζω· νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

Eo pedes, natare namque neſcio.

niſi placeat ὀξυτόνως ſcribi πεζοὶ, pedites, terreſtri proelio, quod non placet.

13. τῶν ἑλλήνων ἀπόρους.] Graecos mendicos. ſic appellat mercenarios, vt puto, milites, τοὺς μισθοφόρους, τοὺς ξένους.

15. οὓς δ' ἐν τῷ πολέμῳ συμμάχους.] Si haec ad ſociale bellum non pertinent, hiſtoriam mihi non liquere fateor. Iſocrates in Areopagitico: τοὺς δ' ἡμετέρους αὐτῶν συμμάχους ἀπολωλεκότες.

27. τῷ τῆς πολιτείας ὀνόματι ἀκολούθους.] Id eſt, δημοτικοὺς, plebeias, minime tyrannicas.

175. 25. τὴν ὀργάδα.] Suidas ὀργάδα, foecundam, conſitam, pinguem, robuſtamque tellurem interpretatur: et poſtea, neſcio, quo autore, citat Periclem dediſſe crimini Megarenſibus, quod ὀργάδα, hoc eſt, conſecratum agrum colerent.

27. μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς σφαγεῦσι.]. Coercendos eſſe graſſatores et homicidas. Sic odioſe vocari puto Lacedaemonios. τὰς ἐν ἤλιδι σφαγὰς in Philippicis commemorauit. Minuta iſta et fere perpetua Graecorum latrocinia exquirere accuratius, non eſt operae pretium. Ac vereor, ne poſteri quoque, noſtrae aetatis tumultus omnes commemoratione indignos exiſtiment, et deteſtentur, vt manifeſti furoris et plus, quam ferinae, immanitatis argumenta.

176. 10. *Σιφνίοις ἢ κυθνίοις.*] Siphnos inſula vna ex Cycladibus in Aegaeo mari, Cythnos item.

12. *τὸ τὴν δύναμιν.*] Lego, *μείζω τὴν δύναμιν.*

29. *βϐλευομένϐς.*] Melius *βϐλομένϐς.*

IN DEMOSTHENIS ORATIONEM ΠΕΡΙ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ.

Huius orationis conuerſionem anno 1535. dictatam in ſchola Tubingenſi a doctiſſimo in omni genere literarum ac diligentiſſimo viro Ioachimo Camerario, edendam illius iniuſſu, Oporino conceſſi: quod noſtra aetate puto eſſe neminem, a quo Demoſthenes Latine loqui ſe edoceri mallet. Etſi autem fidelis et perſpicua interpretatio vice commentarii eſt, ipſius tamen orationis obſcuritas pluſcula nos annotare cogit.

178. Tit. Orat. *Συμμορία*, Libanio autore in oratione *περὶ ἀντιδόσεως πρὸς Φαίνιππον* apud Atticos fuit coetus, ordo ſeu claſſis eorum, qui munera publica grauiora ſuſtinebant. Cuius ordinis ſeu claſſis ſocii *συμμορῖται* dicebantur. Plura vide cum in enarratione Vlpianica ſecundae Olynthiacae, tum in hoc ipſo commentario.

5. *ὧν ἐφικέσθαι.*] Quae aſſequi, id eſt, quorum magnitudinem dicendo aequare.

6. *τὴν τϐ͂ δοκεῖν εὖ λέγειν δόξαν ἐκφέρονται.*] Gloriam videndi, id eſt, vt videantur bene dicere, hoc eſt, eloquentiae laudem auferunt, approbationem auditorum oratione ſua emerentur.

7. *ἐλάττω τῆς ὑπειλημμένης.*] Scilicet *περὶ αὐτῶν δόξης.* non eſt *προειλημμένης*, praecepta gloria: ſed *ἐλάττω, ἢ ὑπείληπται*, minore, quam exiſtimatur eſſe virtus eorum. Iſocrates Buſiride: *ὅσοι μὲν γὰρ σφᾶς αὐτϐ̀ς ὅτω κατεσχηματίσαν, ὥστε ἢ κατὰ φιλοσοφίαν, ἢ κατ᾽ ἄλλην τινὰ ἀρετὴν ὑπολαμβάνεσθαι μειζόνως,*

ζόνως, ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν ὅτοι βλάπτουσι τοὺς ἐξαπατηθέντας. ὅσοι δὲ τῶν θείων πραγμάτων οὕτω προέστησαν, ὥστε καὶ τὰς ἐπιμελείας καὶ τὰς τιμωρίας εἶναι δοκεῖν ἀκριβεστέρας τῶν συμβαινόντων· οἱ δὲ τοιοῦτοι πλεῖστα τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον ὠφελοῦσιν. Hic, τινὰ ὑπολαμβάνεσθαι κατ' ἀρετὴν μειζόνως, ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν, eſt, de virtute alicuius maiorem eſſe opinionem, quam is mereatur: Virtutem alicuius non reſpondere hominum de ea conceptae opinioni.

178. 11. παραδέξασθαι.] Suſcipere, ſuſtinere, ὑπομένειν, διαπράξασθαι, ἢ καὶ μιμεῖσθαι καὶ διαδέχεσθαι.

15. λέγειν δεινοί.] Vehementes oratores, elegantes eſſe videamur.

20. λέλυται] ἀντὶ τοῦ λυθείη ἄν.

22. ὡς ἔχω γνώμης] Id eſt, quid ſentiam: quae mea ſententia ſit. Poſtea οὐχ ἡδέως ὑμῖν ἐνίων ἐχόντων, cum quidam vobis non amiciſſimi ſint. nota conſtructio eſt verbi ἔχω cum genitiuis et aduerbiis.

Ibid. περὶ τῶν πρὸς τὸν βασιλέα.] Scilicet πραγμάτων. de regio negotio.

24. μόνοις τῶν ἄλλων ὑμῖν.] Id eſt, vobis, ſi ab aliis non adiuuemini, ſi vos alii deſtituant: ἐρήμοις συμμάχων οὖσι, καὶ ἐγκαταλειφθεῖσιν ὑπὸ τῶν ἑλλήνων.

179. 1. κοινοὺς φίλους.] Ex aequo inter ſeſe omnes amicos eſſe.

2. ἢ τισιν αὐτῶν.] ἢ ἐνίοις σφῶν αὐτῶν, quam quibusdam inter ipſos, id eſt: Magis diffidunt quibusdam Graecis, quam Regi Perſarum.

4. τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου τηρεῖν, ὅπως δικαία.] Pro τηρεῖν, ὅπως ἡ ἀρχὴ τοῦ πολέμου δικαία γενήσεται. Sic, qui nominatiui ſequenti verbo reſpondere debebant, in accuſatiuos mutantur, cum priore verbo

conſtruuntur: idque ſaepiſſime Terentius imitatus eſt: vt, Populo vt placerent, quas feciſſet fabulas.

179. 6. τῦθ' ὑποκεῖσθαι τῇ γνώμῃ.] Subiacere ſententiae, id eſt, de hoc eſſe deliberandum.

10. τοῖς πρὸ αὐτῶν καὶ μετ' αὐτῶν.] Non opus eſt τὸ πρὸ mutare in ὑπὲρ: Ante ſe et ſecum, id eſt, nos non modo ſocios, ſed etiam duces belli futuros.

11. εἰ δέ τι.] Lego εἰ δ' ἔτι. Si vero adhuc.

Ibid. προαπεχθησόμεθα.] Autores inimicitiarum exſtiterimus. Si legas πρεϋπαχθησόμεθα priores concitabimur, ſcilicet ad bellum faciendum, eadem erit ſententia.

14. ἐπισχὼν ὧν ὥρμηκε.] Repreſſo impetu, vel mora interpoſita ſuis conatibus.

17. ἐπανορθώσασθαι.] Priuata bella corrigere, id eſt, vel reſarcire factam iacturam, vel maioribus copiis adminiſtrare.

21. ἐπ' ἴσης τὴν βουλὴν εἶναι.] ἐπ' ἴσης, ſcilicet μοίρας, ἐπ' ἴσοις μέρεσι, non ea nobis conſilia, quae caeteris Graecis capere licet. Non eſt eadem deliberandi ratio.

26. λαβεῖν, ἐᾶσαι τινάς.] Pro ὥστε ἐᾶσαι, vt ſinatis.

29. ἐκ ἴσοι.] S. τοῖς ἀντιπάλοις, non pares aduerſariis, hoſtibus inferiores.

180. 3. δύναμις ἐξητασμένη] Copiae delectae et inſtructae ſpectabantur. ἐξετάζειν δύναμιν, delectum agere militum, conſcribere milites, qui εἰς ἐξέτασιν ἰέναι dicuntur, cum nomina dant militiae, et a ducibus inſpiciuntur aut luſtrantur.

4. φαίνηται δὲ δίκαια φρονεῖν ἐπὶ ταύτῃ τῇ προαιρέσει.] Id eſt, ad propulſandam iniuriam parata: non ad foedera violanda propenſa. Lectio variat. Nam pro τῇ προαιρέσει legi αἰρεμένη annotatur. τὸ φρονεῖν alioqui, ſed adiecta voce μέγα, τηλικῦτον, ὑψηλά, et ſi-

et ſimilibus, ad elationem animi refertur. Hic δίκαια φρονεῖν, eſt ea, quae iuſta ſunt, cogitare. προαίρεσιν vocat conſilium illud inſtructionis, quanquam malim παρασκευή.

180. 8. δόξαν ἀνδρείας λαβεῖν.] Conſequi opinionem fortitudinis, id eſt, videri velle fortem, ſimulare vel prae ſe ferre fortitudinem.

9. δεινὸν εἰπεῖν φανῆναι.] Videri eloquentem, eloquentiae laudem conſequi, eloquentiam oſtentare: vt ſupra λέγειν δεινοί.

13. τὸν πόλεμον, τὸν ἐκ τοῦ πολέμου ἀγῶνα.] πόλεμος eſt, quam diu hoſtes vtrinque infeſtis animis in armis ſunt: ἀγὼν proelium, conflictus, dimicatio, a qua victoria pendet.

15. συμβάντα ἄν.] ἀντὶ τοῦ συμβησόμενον. Nondum enim pugnatum erat.

19. ἀγαθῶν ἀνδρῶν.] Id eſt, πολεμικῶν, μεγαλοψύχων, ἀνδρείων. Boni viri, δίκαιοι, σπουδαῖοι, καλοκαγαθοὶ, a iuſtitia, non a fortitudine, nominantur.

26. εἰκότως ἂν ἴσως φανεροὶ πρὸς ἐκεῖνον ἐγινόμεθα ἀντιταττόμενοι.] Sententia eſt: Rex nos violatae pacis accuſare non poterit, etiamſi nos parauerimus. Quare? Quia profiteri licebit, eum apparatum contra hoſtes alios fieri: cum non alia ratio ſit belli aduerſus Barbaros gerendi, quam eius, quod cum Graecis geritur.

181. 2. ὁμολογοῦντας ἐχθροὺς ἔχοντες, ἑτέρους ζητοῦμεν.] Ii hoſtes qui ſint, mihi non liquet. forte Thebani, aut inſulares, ſunt intelligendi.

14. οἱ πρέσβεις.] S. οἱ ἡμέτεροι, noſtri legati.

Ibid. ῥαψῳδήσουσιν.] Eandem cantilenam ſubinde cantabunt, ἀπὸ τοῦ ῥάπτειν τὰς ᾠδὰς, vel ἀπὸ τῆς ῥάβδου. Sophocles ῥαψῳδὸν κύνα Sphingem vocat.

15. ἃ νῦν οἰόμεθα.] Quae nunc opinamur, ſcilicet, eſſe facienda, id eſt, ſi tum, cum neceſſe erit, in-

 ſtructi

ſtructi erimus ad id bellum, quod modo nobis ipſi fingimus, propulſandum.

181. 20. ἐκ μὲν τȣ̃ καλεῖν.] S. συμβήσεται, ἢ περιέσται τὸ δεῖσθαι τὸ ἁμαρτεῖν. Poſtea, ἐκ τȣ̃ ἐπισχεῖν μετὰ τȣ̃, etc. coniungere.

23. πάντας ἥξοντας.] ὅτι ἥξȣσι πάντες. Sic mox, ὡς ἕκαστον ἑκόντα ποιήσοντα, ὅτι ἕκαστος ποιήσει, vel ὡς ἑκάστȣ ποιήσοντος. et τὸν δὲ πλησίον πράξοντα ἀντὶ τȣ̃, πράξοντος. Poſſit etiam legi ȣ̔́τω διακεῖσθαι τὰς γνώμας ὑμᾶς, vel τὰς γνώμας ὡς ἕκαστον ὑμῶν.

182. 12. ἀναπληρῶσαί φημι χρῆναι.] Hinc apparet, complures illi numero 1200. defuiſſe, aliis ad egeſtatem redactis, aliis alio atque alio caſu ab eo coetu auulſis. Itaque diminuto numero, reliqui grauiora onera ſuſtinebant, maioresque ſumtus facere cogebantur: quos ſubleuare ſtudet Demoſthenes.

15. τῶν ἐπικλήρων] Puella orba haereditatem conſequitur: ſed non ex ſeſe genus propagat. De hac Suidas: ἐπίκληρον, inquit, puellam pupillam, parentibus et fratribus orbam, in cuius poteſtate opes ſunt, vocant, etc. ἐπίκληροι etiam vocantur, ſiue binae, ſiue plures fuerint.

Ibid. τῶν ὀρφανῶν.] Hos igitur, qui hic recenſentur, immunes fuiſſe apparet.

16. τῶν κληρȣχικῶν.] κληρȣ̃χοι qui ſint, vide Libanium in argumento περὶ τῶν ἐν χεῤῥονήσῳ. Suidas: κληρȣχικὰ, inquit, Demoſthenes dicere videtur, bona eorum, qui in aliam quamcunque prouinciam, obtinendi agri nomine, mittuntur. Qui enim fieri poteſt, vt, qui peregre abeſt, triremem Athenis inſtruat?

Ibid. καὶ τῶν κοινωνικῶν.] Suidas: κοινωνικȣ̀ς Demoſthenes vocat ſiue fratres, qui haereditate indiuiſa fruuntur: quorum pater munera obire publica potuit, cum eiusdem haeredes ſinguli triremes inſtruere propter fortunarum tenuitatem non poſſint; ſiue etiam

eos,

eos, qui voluntariam coiuere ſocietatem vel mercimoniorum, vel rei cuiuſpiam alterius, quorum ſinguli totum communium opum cenſum non habebant. *κοινωνικοὶ* igitur emolumenti et detrimenti ſunt participes. *Geſellſchaffter.*

132. 16. *εἴ τις ἀδύνατος.*] S. λειτουργεῖν. Si quis pauperior eſt, quam vt reipublicae inſeruiat.

21. *διελεῖν κελεύω πέντε μέρη.*] Lego *εἰς πέντε μέρη*, quanquam poſtea ſequitur *ἅπαντα ἐκ τοῦ διαγράμματος νεῖμαι κελεύω μέρη εἴκοσι*, etſi et hic vt a librario ſit omiſſa praepoſitio fieri poteſt: dura certe eſt conſtructio. Sic et apud Platonem legitur de legibus: *νέμειν πάντα ἐκ γῆς γινόμενα δώδεκα μέρη.* Vbi ego malim: *νέμειν πάντα τὰ ἐκ τῆς γῆς γινόμενα εἰς δώδεκα μέρη.* Incredibile eſt, quoties articuli et aliae minutae particulae a librariis omittantur: id quod oſtendit codicum diuerſorum collatio.

22. *ἀνταναπληροῦντας.*] Vt pauperrimi cuiuſque inopia ditiſſimi copiis ita penſetur, vt fiat inter eos aequalitas: et perinde ſit, ac ſi pauper tantundem contuliſſet, quantum, ſi caeteris aequalis foret, conferre debuiſſet: ac potius, vt plures pauperes tantum conferant, quantum vnus ditiſſimus: multorum re familiari quaſi in vnum aceruum collata: vt ſi Craſſus conferret decem talenta de 120. talentis: alii 120. viri, quorum ſinguli non vltra talentum poſſideant, vni Craſſo aequentur, decem et ipſi talentis conferendis.

27. *κατὰ τὴν πεντεκαιδεκαναΐαν.*] Quaſi dicat, quindenauiam. Eſt enim compoſitum a *πεντεκαίδεκα* et *ναῦς*, vt Euripides *χιλιόναυν στόλον*, id eſt, millenauiam (ſi nobis ita, vt Graecis, nomina fingere liceat) claſſem. Vicies autem quindena, ſeu (quod perinde eſt) decies et quinquies vicena, trecenta conficiunt, (quanquam poſtea ſingulis centuriis, quinas adiicit naues) vt ſupra quinquies duodena vel duodecies quina, ſexagin-

xaginta: vicies ſexagena vel ſexages vicena, mille ducenta.

182. 26. *τριακοσίας ἀποδείξαντας.*] S. *ὑμᾶς, ἐπειδὰν ἀποδείξητε, ἢ ἀποδεῖξαι καὶ ποιῆσαι εἴκοσι μέρη, κατὰ τὴν πεντεκαιδεκαναίαν.*

183. 1. *εἶτα συγκληρῶσαι συμμορίαν σωμάτων ἑκάστη.*] *ἑκάστοις ἑξήκοντα ἀνδράσι διὰ τοῦ κλήρου παραδοῦναι, ἢ ἁπλῶς, προσνεῖμαι.*

5. *ἐπειδὴ τὸ τίμημά ἐστι τὸ τῆς χώρας.*] Suidas *τίμημα, ἡ καταδίκη, ζημία, ἐνέχυρον, τιμωρία, κεφάλαιον, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συμμοριῶν* (Sic enim legendum, non *συμμάχων*) *καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἰσφερόμενον παρ' ἑκάστου.*

Ibid. *ἑξάκις χιλίων ταλάντων.*] Thucydides Atticam *λεπτόγαιον* vocat: et eſt tamen non parua aeſtimatio ipſius ſoli, praeter aedificia et reliquas opes: ſi ſingula talenta, vt Budaeus tradidit, ſexcentenis coronatis aeſtimes, ſingulos vero coronatos cruciferis circiter 75. aut 76. Sic enim talentum florenos Rhenenſes, ſuperiori Germaniae vſitatos, qui vel pazios quindenos, vel cruciferos ſexagenos continent, valebit 750. Talenta 10. conficiunt fl. 7500. Talenta 100, fl. 75000. Talenta 1000. fl. 750000. Talenta 6000. fl. 4500000. hoc eſt, tonnas auri 45. aut Milliones $4\frac{1}{2}$. Haud igitur ſtulte ſapuit Philippus ſi Athenas (vt criminatur Demoſthenes) in ſuam redigere poteſtatem voluit.

6. *ἵν' ὑμῖν καὶ τὰ χρήματα ᾖ συντεταγμένα.*] Quomodo? Nec enim ſolent poſſeſſores fundorum tantum habere praeſentis pecuniae, (quam bella non poſtulant, ſed flagitant) quanti ſunt ipſa praedia.

8. *πέντε ἑξηκονταταλαντείας.*] *ὑφὲν* legatur. Eſt enim compoſita vox, vt *πεντεκαιδεκαναία.*

9. *εἰς ἑκάστην τῶν μεγάλων.*] Magnae claſſes ſexagenum virorum naues quindenas: paruae duodenum virorum, ternas habebant naues. Magnis attribui

vult

vult quinquies ſexagena talenta, id eſt, trecentena. Paruis quintam horum partem, id eſt, ſexagena. Cum autem paruae ſub magnis contineantur, easque conſtituant, videtur haec diſtinctio, ordinis et perſpicuitatis cauſa eſſe inſtituta. Sed repetam (vt vel rudioribus vel ſegnioribus gratificer) omnem hanc Demoſthenis arithmeticam.

I. Viri, qui triremes inſtruant, ſint mille et ducenti. Adiungit autem his octingentos, vt, ſi qui inter illos immunes quacunque de cauſa fuerint, numerus ille 1200. compleatur.

II. Hi 1200. ſunt diuidendi in vicies ſexagenos. ita fiunt ex his mille ducentis 20. ſymmoriae, id eſt, coetus, ordines ſeu claſſes, quarum claſſium ſingulae ſexagenos viros complectantur.

III. Hae ſingulae ſexagenariae claſſes, vt ita dicam, in quinas partes duodenarias diſtribuantur: in quibus partibus tenuiſſimus quiſque cum locupletiſſimo coniungatur.

IV. Triremes ſint trecentae. Hae diuidantur in vicies quindenas naues. Addantur autem ſingulis nauium centuriis quinae naues, ita naues conficientur 315. Cur autem hae 15. adduntur? Eandem ob cauſam opinor, ob quam ſupra 1200. viris, 800. ſunt adiecti: vti nimirum, ſi quae naues minus vtiles eſſent, aliae illarum loco haberentur.

V. Vnaquaeque *συμμορία* quindecim naues inſtruat, ita vnaquaeque pars duodenaria tres naues inſtruet, id eſt, quaterni viri ſingulas naues.

VI. In has viginti ſexagenarias, quae ſunt centum duodenariae, diſtribuenda ſunt ſexies mille talenta. Idque hac ratione fieri debet: 1. haec ſexies mille talenta diuidenda ſunt in centies ſexagena talenta. 2. in vnamquanque *συμμορίαν* quinquies ſexagena, id eſt, 300. talenta, ſunt diſpartienda. 3. ita vnaquaeque

duo-

duodenaria 60. talenta accipiet, id eſt, in ſingulas triremes vicena talenta impendentur: Solet enim Demoſthenes tanquam a ſummis generibus ad infimas ſpecies, ſic a tota ſumma ad minutiſſimas partes, perſpicuitatis gratia, deſcendere. Sed haec hactenus ſatis perſpicua et intellecta eſſe puto. Quae vero ſequuntur, intricatiora illa quidem, explicare et ipſa conemur. Propoſuit Demoſthenes, perinde ac ſi ſumma vrgeret neceſſitas, 300. triremes inſtruendas, easque diuiſit in vicies quindenas, et ſingulis quindenis 300. talenta attribuit, et ſingulis ternis ſexagena. Deinde ab imo iterum adſcendit ad ſummum, hoc modo: Naues 100. poſtulant talenta 60. Trierarchos 12. Naues vero 200. talenta 30. Trierarchos 9. Naues 300. talenta 20. Viros 4. Sed qui fit, vt, aucto nauium numero, et hominum et talentorum decreſcat numerus, cum potius adaugendus vterque vna eſſe videatur? et cum antea quindenis nauibus, 300. talenta aſſignarit, nunc tantum 60. centenis attribuat? Quia creſcente numero triremium, decreſcit numerus et virorum et talentorum: vt quaterni viri de vicenis talentis tantundem conferant ad trecentas naues, quantum viri duodeni de ſexagenis, in centum nauium claſſem contuliſſent.

183. 18. *καὶ τὰ νῦν ὀφειλόμενα τῶν σκευῶν.*] De illis hoc intelligendum eſſe, qui mutuo accepta inſtrumenta, vt ſunt, remi, vela, rudentes, mali, et id genus alia, nondum reddiderunt: et verbum *εἰσπράξαντας,* quod ſequitur, v. 24. innuit, et apparet fieri ſolitum e Midiana, et ex oratione *περὶ τοῦ στεφάνου τῆς τριηραρχίας.*

Quae autem hic cum de nauibus, tum earum inſtrumentis et inſtructionibus, atque adeo tota comparandi belli, tributique conferendi ratione dicuntur, nobis, qui claſſem aut bellum nunquam vidimus, nec

vllam

vllam reipublicae partem attigimus, obſcuriora ſunt. intelligi tamen de iis tantum e conuerſione poteſt, quantum ad linguae Graecae cognitionem a nobis requiritur. Quod vero ad numeros attinet, magnis arithmeticorum ſubtilitatibus nihil eſt opus, ſed animi quadam attentione: quam cum omnes Demoſthenis orationes poſtulent, haec etiam flagitat.

183. 20. *ἅπαντα ἐκ τȣ̃ διαγράμματος νεῖμαι κελεύω.*] Suidas et *μίσθωμα* interpretatur, id eſt, mercedem meretriciam, ab aedilibus cuique conſtitutam: et (quae ſignificatio huc pertinet) conſtitutionem, quantum cuique claſſico, belli temporibus, pro modo facultatum, tributi nomine conferendum eſſet: cui aeſtimationi qui praeerat, *διαγραφεὺς* appellabatur.

21. *μέρος ἓν χρηςὸν ἑκάςη.*] Commodam. Quia fortaſſe triremes non omnes fuere pares, aliae maiora vela, malos, remos poſtularunt: aliae, minora eadem.

23. *τῶν ἑαυτῆς μερῶν.*] duodenariis ex aequo.

24. *εἰσπράξαντας.*] S. ab iis, quos *τὸ διάγραμμα* iubet. *πλήρωσις* ſunt *ἐρέται, ἐπιβάται, ςρατιῶται.*

184. 3. *κατὰ τριάκοντα νεώσοικοι.*] tricenaria naualia, id eſt, tricenarum triremium capacia.

6. *τὸν δὲ τριήραρχον ἕκαςον.*] Malim *τῶν δὲ τριηράρχων ἑκάςȣς*, ſingulos trierarchos in ſua naualia.

8. *ὃν ἂν ἡ φυλή.*] Malim *ὃν δ' ἂν*, addito *δέ*. Eſt autem hic ſenſus: Vna tribus continet triginta triremes. hae in tres decurias ſunt diſtribuendae, nimirum vitandae confuſionis cauſa.

9. *ἐπικληρῶσαι τὰς τριττῦς.*] Sors ducenda, quae tribus tertia pars quam naualium partem occupare debeat?

18. *πῶς εὑρεῖν.*] *πῶς*, quomodo, *πως*, aliquo modo, ſine accentu, adeo exacte.

19. *μία σύνταξις.*] Id eſt, ordinatis partibus tota claſſis ordinata fuerit.

184. 26. *ὀδ' εἰς τότε ὑπάρχειν.*] Id eſt, *εἰς ἐκεῖνον τὸν χρόνον.*

27. *τοῦ πορίσαι νῦν ἀποσχήσομεν.*] A nunc exigendo aberimus. *παρὰ τὸ ἀπέχω, τὸ ἄπειμι.*

185. 3. *πρὸς ἁπάσας.*] Quae conferri queant.

Ibid. *ὀλίγου δέω εἰπεῖν.*] Parum abeſt, quin dicam.

6. *ταῦτ' ἄλλως ἔχειν.*] Scilicet quin ſit tributum pendendum.

7. *ἴσον τὸ πλῆθος τούτοις.*] *ἴσοι τούτοις κατὰ πλῆθος*, id eſt, *τῷ πλήθει* totidem.

8. *χρησμῳδοῖεν.*] Hinc appàret, iactata eſſe aliqua oracula, quibus, (vt apud Thucydidem eſt) tametſi a ſcurra aliquo conficta ſint, mirum eſt, quantum a ſtulta plebecula tribui ſoleat: vt ea vltro decipi ſe velle videatur.

10. *διὰ λόγων φοβερά.*] Terrores verborum, nuntii terribiles.

Ibid. *ἔργῳ πραττόμενα.*] Ad rem conferri.

12. *ἱκανὸν δοίη*] Multum det, liberaliter numeret.

13. *αὐτὸς ἀπολωλέναι.*] Ipſe perire vna cum ſuis opibus.

14. *τῶν λοιπῶν.*] Opibus poſt tributum reliquis.

15. *χρήματα μὲν δή φημι εἶναι τότε.*] *ἀντὶ τοῦ ἔσεσθαι.*

16. *μηδὲ ζητεῖν.*] Ne quidem quaerendum.

18. *πλείων ἐστὶ γέλως τοῦ μηδενός.*] Maior riſus eſt nihilo. Poteſt intelligi, *ὁτινοσοῦν γελοιότερον*, omnium maxime ridiculum, magis ridiculum, quam quicquam aliud. Sed malim *τοῦ μηδενὸς πεπορισμένου*, quam ſi nulla omnino pecunia exacta eſſet.

19. *ἑκατοστήν τις εἰσφέρειν ἐρεῖ.*] Centeſima, talenta 60. quinquageſima, 120. duodecima, 500. talenta. Sed quo refertur iſta *ἀναλογία*; Ad 6000. talentum, quorum duodecima pars ſunt talenta 500.

185. 19. *ἑκατοςήν.*] S. *μοίραν τῶν ὑπαρχόντων*, centeſimam rei familiaris partem, ſcilicet de 6000. talentis.

23. *δωδεκάτην.*] S. *τῶν ἑξακισχιλίων ταλάντων.*

28. *ὐδαμῶ γὰρ ἂν ἐν καλλίονι*] Nuſquam enim commodius. *ἐν καλῷ, καλλίονι, καλλίςῳ.*

Ibid. *ἐν καλλίονι*] S. *τόπῳ, κάλλιον, ἢ καλλιόνως.*

186. 5. *τριακοσίαις τριήρεσιν, ὧν ἑκατὸν παρεσχόμεθ' ἡμεῖς.*] Herodotus Calliope, id eſt, lib. 8. *ἀθηναῖοι πρὸς πάντας τὺς ἄλλυς παρεχόμενοι νῆας ὀγδώκοντα καὶ ἑκατὸν μῦνοι.* et poſt, *ἀριθμὸς δ' ἐγένετο ὁ πᾶς τῶν νεῶν, πάρεξ τῶν πεντηκοντόρων, τριακόσιαι καὶ ἑβδομήκοντα, καὶ ὀκτώ.* Non ſolent oratores diligentiam hiſtoricam in numeris adhibere. Iſocrates Panegyrico ad Herodoti ſententiam propius accedit, *πλείυς*, inquiens, *ἡ πόλις ἡμῶν συνεβάλετο τριήρεις εἰς τὸν κίνδυνον τὸν ὑπὲρ τῆς ἑλλάδος, ἢ πάντες οἱ ναυμαχήσαντες.*

14. *τῦτο δ', ἂν διαδῶ, ζητήσει.*] *τυτέςιν, ἀπορήσει χρημάτων.* Quaſi vero omnem regis pecuniam 1200. cameli vexerint. *ζητήσει*, requiret, deſiderabit, id eſt, carebit, antecedens e ſequenti colligitur. Nam qui pecuniae ſat habet, pecuniam non quaerit.

15. *φρέατα ἐπιλιπεῖν.*] Cicero: Fons liberalitatis facile exhauritur.

16. *ἀθρόα καὶ πολλὰ*] Et multum ſimul, et ſaepe, *ἀντὶ τῦ ἀθρόως καὶ πολλάκις.*

17. *ἡμῖν δὲ τὸ τῆς χώρας τίμημα.*] Quid vero Attica eſt, cuius ampliſſimi reditus 400. talenta 4. Philip. memorantur, cum Aſia et Aegypto et nonnulla Europae parte collata? ſatis igitur apparet, eum ita muſcam cum elephanto conferre, vt nec ſtulti offendantur, et prudentes intelligant, quantum Athenienſes regis Perſarum opibus ſint inferiores.

186. 19. *ὑπὲρ ἧς ὡς μὲν τὲς ἐπιόντας ἐκείνων ἀμυνέμεθα.*] Alii rectius opinor, *ὡς μὲν ἂν, ἐπιόντ' ἐκείνων ἀμυνέμεθα.*

20. *οἱ ἐν μαραθῶνι.*] Hoc auribus Athenienſium gratum eſt. Sic Iſocrates de Euagora: *τοσέτες τῶν πολεμίων ἀπώλεσεν, ὥςε πολλὲς τῶν περσῶν, πενθἔντας τὰς ἑαυτῶν συμφορὰς, μεμνῆσθαι τῆς ἀρετῆς τῆς ἐκείνου.*

21. *ἕως δ' ἂν κρατῶμεν.*] Quaſi vero id exploratum ſit: aut deorum quiſpiam ſpoponderit. Sed et hoc vulgi auribus datur, de quo Iſocrates oratione de pace: *λίαν τινές μοι δοκἔσιν ὡρμῆσθαι πρὸς τὸν πόλεμον, καὶ τὰ λοιπά.*

25. *'Ορρόντην*] Vide Diodorum.

187. 1. *ἐπὶ δὲ τὴν ἄλλην ἑλλάδα.*] Artificioſa dehortatio ab oppugnanda patria: eas ratiocinationes militibus tribuendo, quae viris cordatis et patriae amantibus dignae ſunt.

3. *δελεύσει.*] Malo, vt Felicianus, interrogatiue legere.

6. *ἔτω δυςυχής.*] *ἀντὶ τἔ ἄφρων*, et ſane ſtultitia non in minima parte infelicitatis numeranda eſt: ſi modo recte finitur *φρόνησις ἀρετὴ τἔ λογιςικἔ, παρασκευαςικὴ τῶν συντεινόντων πρὸς εὐδαιμονίαν.* Comicus, *ἄνοια δυςύχημ' αὐθαίρετον βροτοῖς.* Sed calamitas haec et de proelio et de inopia poteſt intelligi.

7. *ἕνεκα κέρδες βραχέος.*] Vulgari ioco dicitur nulla caro venire minoris, quam militum. et ego e quodam Care audiui, eandem eſſe militis mercenarii conditionem, quam ſaginati porci.

10. *εἰ γὰρ ἡμῶν κρατήσαντες.*] *ὑποθετικῶς καὶ σοφιςικῶς.* Graeci enim illi mercenarii Perſae *ἐν προσθήκης μέρει* futuri erant, non ſoli rem geſturi.

24. *τὰς προτέρας ἀναλύσωνται.*] M. *ἀπολύσωνται.* Intelligenda eſt autem eorum cum Xerxe conſpiratio:

ſpiratio: quae ſunt eorum *πρὸς τὲς Ἕλληνας ἁμαρτίαι*: etſi et poſt Leuctricam victoriam ſatis inſolenter ſe geſſerunt. Vide *τὸν περὶ εἰρήνης* Iſocratis.

187. 28. *τὲς τέτων ἐχθρὲς.*] Lacedaemonios opinor intelligendos, aut Phocenſes.

188. 3. *ὥστ' ὅτε φοβεῖσθαι.*] Vide, vt concitationem populi timori tribuat, et confirmandis eius animis a bello dehortetur.

11. *ὅσα ἂν ἐδὲ καταρώμενος.*] Haec de bello Peloponneſiaco videntur intelligenda.

18. *ἐδ' ἀδικεῖν ἂν ἡμᾶς ἔθηκα ἐκεῖνον.*] Sic et Iſocrates in Panegyrico.

21. *τὸ τὰ δίκαια ζητεῖν.*] Hoc declarat mox, *εἰκότως ἂν δοκοίη τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι φίλος εἶναι βέλεσθαι.*

189. 14. *ὅσον νῦν ὑπεραίρεσαν.*] M. *ὑπεραίρει.*

24. *ἄρχειν δὲ μηδενός.*] F. *ὑπάρχειν, ἢ ἄρχεσθαι.* Sed et *ἄρχειν χειρῶν ἀδίκων*, eſt apud Iſocratem et Demoſthenem.

29 *ἐ γὰρ ὀργισθήσεσθε αὐτοῖς ὕστερον, νῦν ἁμαρτόντες.*] *ὑποθετικῶς, εἰ νῦν ἁμάρτοιτε, πεισθέντες αὐτοῖς.*

IN ORATIONEM DE LIBERTATE RHODIORVM.

IN ARGVMENTVM LIBANII.

Pag. 190. 1. *Πόλεμον πρὸς ἀθηναίες.*] Lege cum Fel. *πόλεμον ἤραντο πρὸς.* Nam omnino huius generis aliquod verbum deeſt. Alterum argumentum, quod eſt ſine autoris nomine, cum pene ad verbum in orationis huius enarratione exſtet, nihil eſt, cur actum, quod aiunt, agamus.

IN ORATIONEM.

Pag. 190. 5. in Orat. *ὡς γὰρ εἰπεῖν ἁπλῶς.*] Alias *ὡς ἔπος εἰπεῖν*, eodem ſenſu.

191. 10. *βλασφημίας.*] Conuicia, maledicta. Nam quod Suidas *βλάσφημος ὁ εἰς θεὸν ἐξυβρίζων*, id eſt, Blaſphemum eſſe, qui probra in Deum congerat, exponit, id non Demoſthenicum, ſed theologicum eſt. Fortaſſe ſit *ἀπὸ τῦ βλάσκειν*, quod Heſychio eſt *λέγειν*, *καπνίζειν*, vt ſit, *βλάσφημος ὁ βλάσκων τὴν φήμην*, qui famam alterius inceſſit, infuſcat et denigrat: aut quaſi *βλάπτων τὴν φήμην*, qui famae nocet.

6. *τῆς αὐτῶν σωτηρίας.*] Pro *ἑαυτῶν*, ſuae ſalutis.

18. *τοῖς ἀτυχήμασιν αὐτῶν.*] Hoc malo, quam *τοῖς ἀτυχήσασιν*, etſi oligarchici felices videbantur. Sed ſit hic mentio *τῦ δήμυ τῶν ῥοδίων*.

19. *τῆς σωτηρίας αὐτοῖς αἴτιοι γεγενημένοι.*] Hoc participium et ſententia, et compoſitio, et priora duo, *ἀφηρημένος*, *βεβοηθηκότες*, requirunt: ne tertium membrum ſit mutilum et *κακόφωνον*.

21. *τὰς πολλὰς ἐν ἁπάσαις.*] Id eſt, *τὰς δήμους*, *τὰς δημοκρατυμένας*, multitudinem liberam.

24. *ἀνυπόπτυ τυχεῖν εὐνοίας.*] S. *τῦ ἐπιβυλεύειν αὐτοῖς ἡμᾶς*, vt nobis et bene cupiant, et nos ſuae libertati inſidiari minime ſuſpicentur, omnique tyrannidis ſuſpicione liberent.

25. *θαυμάζω δὲ τῶν.*] Perſtringit oratores, vt qui ſibi parum conſtent.

192. 5. *εἰ τὴν πρόφασιν τῆς παρασκευῆς.*] Confer huc locum praecedentis orationis: Quod ſi alia copiarum eſſet ratio, qua vlciſci liceret Barbarum, alia, qua Graecos, fortaſſe palam fieret, nos aduerſus eum inſtrui, etc. Nam ibi vult inſtructionem ita fieri, vt de oppugnando Perſa, foedere intercedente, cogitare nihil videantur.

192. 7. *πρὸς τὲς ὑπάρχοντας ἐχθρὲς.*] *ὑπάρχοντες ἐχθροὶ* et *ὁμολογῦντες ἐχθροὶ*, ſunt haud dubii hoſtes: quorum odia non prouocanda, ſed vindicanda ſunt.

9. *καὶ ἐκ ἐγὼ μὲν ταῦτ' εἶπον.*] Id eſt: Non ego modo haec dixi: ſed vobis et placuit, et probata mea fuit oratio. Vel, quemadmodum haec ego dixi: ſic vos probaſtis.

10. *ἀκόλεθος τοίνυν.*] *ἀκόλεθος* ſubſtantiuum, puerum pediſſequum ſignificat: *θεράπων*, ſeruus, qui domini corpus tuetur. *ἀκόλεθος* adiectiuum *ὅμοιον*, ſimilem, conſentaneum. *ἀκολεθῆσαι*, *ὁμοίως διαπράξασθαι*, rem eodem modo gerere: *ἕπεσθαι*, ſequi: *ἐνέχεσθαι*, in aliqua re contineri et ineſſe. *ἀκόλεθον ἀπέβη τὸ τέλος ταῖς προτέραις ἐνεργείαις*, Conſentaneus fuit exitus prioribus actionibus, et Polybius: *βελόμενος ἀκόλεθον εἶναι τοῖς ἔργοις τὴν διὰ τῶν λόγων ἐπαγγελίαν*, vt res ipſae verborum pollicitationi reſponderent. Ex Heſychio et Suida. *ἀνακόλεθον, τὸ μαχόμενον*, diſſentaneum.

15. *τέτων μηδ' ἀντιποιεῖσθαι τὴν ἀρχήν.*] His verbis probare vult, non conſentaneum eſſe, regem Perſarum Rhodiorum magiſtratuum defenſionem ſuſcepturum.

19. *τινὰς τῶν ἐν ταῖς πόλεσι*] Quarundam ciuitatum magiſtratus.

21. *δεήσει τέτε.*] Scilicet *τε πολεμεῖν.*

23. *ἐγνωκότες ἦτε ταῦτα*] Statueritis haec, ſcilicet, *ὅτι ὑπὲρ τῶν δικαίων πολεμεῖν χρή*, ius bello tuendum.

27. *τῶν συνενηνοχότων.*] *συμφέρειν* alias conferre, id eſt, prodeſſe, quod ea ferat, quibus iuuemur. *συμφορὰ* caſum ſignificat. ſaepius aduerſum, nonnunquam tamen euentum ſimpliciter, ſicut et *τύχη*. Poſſis igitur hic *τὰ συνενηνοχότα*, *ἀντὶ τῶν συμβάντων*, pro his,

his, quae euenerunt, interpretari. Melius tamen eſt, vt ἀντὶ τῶν ὠφεληκότων, pro his, quae profuerunt, accipias.

193. 5. τῷ μὲν ἀπέγνω μὴ βοηθεῖν.] Eſt Graeca negationis geminatio, vehementius negans: Minime committendum cenſuit, vt Ariobarzanem adiuuaret. Huius et in Ariſtocratea fit mentio, quem Vlpianus Perſicum ſatrapam fuiſſe ſcribit. Alius eſt ille ἀριοβαρζάνης ὁ εὐσεβὴς καὶ φιλορώμαιος βασιλεὺς τῶν καππαδοκῶν, a Cicerone defenſus.

9. ὑπὲρ τῶν ἑαυτῶν.] Lege ἑαυτοῦ.

11. ὑπέρ τε τοῦ πλεονεκτεῖν.] Pro amplificando imperio.

14. ὅτι δ' οὐδ' ἐναντιωθῆναι.] Pro ἐναντιωθήσεσθαι. ſic paulo poſt, σφόδρα ἂν πειραθῆναι, ἀντὶ τοῦ πειράσεσθαι.

15. ἐπὶ τῶν πραγμάτων εἶναι.] In rebus eſſe, id eſt, ἀντιλαβέσθαι τῶν πραγμάτων, rerum curam ſuſcepiſſe.

18. πράττοντος ἅσα.] ὑποθετικῶς accipiendum: Si regi, quae molitur, ex animi ſententia ſuccederent. Sequitur aduerſatiua, πράττοντος δ', ὡς λέγεται, cum vero ita, vti fertur, cum eo agatur, eiusque conatus ſint irriti. Vide Panegyricum Iſocratis.

194. 18. πρόξενος.] Ξένος, παρὰ τὸ ἔξω εἶναι τῆς πατρίδος, quod extra patriam ſit, dicitur Latine hoſpes, tam is, qui excipit, quam qui excipitur, peregrinus. πρόξενος, qui alicui rei cuiuspiam, ſeu bonae, ſeu malae, eſt autor. πρόξενοι item dicebantur, qui publice in hoc conſtituti erant, ut exterarum ciuitatum legatos exciperent. Sed vſitatiſſima et huic loco apta ſignificatio vocabuli haec eſt, vt is intelligatur, qui exterae ciuitati eſt amicus, eiusque negotia curat. et ſic accipiendum eſſe declarat id, quod ſequitur, οὔτε ἰδίᾳ ξένος, quem alioqui compoſito vocabulo nominant ἰδιόξενον, cum quo propter priuatas rationes amicitia, vel hoſpitium intercedit. δορύξενος, ὁ ἐκ τῆς κατὰ τὸν

πόλε-

πόλεμον ἐπιμιξίας τὴν γνῶσιν πεποιημένος, ein Spieſsgeſell.

194. 23. *τοῦ κομίσασθαι τὰ ὑμέτερα.*] S. qui pendere tributa detrectarunt, noſtramque ſocietatem repudiarunt: vel, qui noſtras opes nobis reſtituere voluerunt. Iſocrates in oratione de pace: *ὅτι τὰς ἐνταῖς πόλεσι κτήσεις κομιούμεθα.*

26. *βελτίοσιν ὑμῖν αὐτῶν.*] Vobis, qui dignitate illos antecellitis.

27. *παρεῖνται.*] Pro *παρείκασιν*, admiſerunt, receperunt, a *παρίημι, παρεῖμαι, παρεῖσαι, παρεῖται, παρεῖνται.*

18. *ὄντες ῥάδιοι*] Id eſt, homines pertinaces et ſuperbi. Homerus *ῥοδίους ἀγερώχους* cognominat. et Liuius Decad. 5. lib. 5. Tradidere quidam, legatos Rhodios nondum miſſos, poſt victoriam nunciatam, velut ad ludibrium ſtolidae ſuperbiae, in Senatum vocatos eſſe. Iſocrates Plataico: *ἀλλὰ τολμῶσιν ὄντες θηβαῖοι λακωνισμὸν ἑτέροις ὀνειδίζειν·* et noſter autor paulo poſt *ἀθηναῖοι ὄντες.*

195. 4. *τάχ᾽ ἂν εἰ τύχοιεν.*] Fortaſſe, ſi ita ceciderit, ſi fors ita tulerit. *εἰ τύχοιμι, τύχοις, τύχοι, τύχοιτον, τυχοίτην, τύχοιμεν, τύχοιτε, τύχοιεν*, per omnes perſonas et numeros, aduerbialiter accipitur, pro fortaſſe: vt *τελευτῶν* participium. *τάχα*, fortaſſe, *εἰ τύχοιεν*, ſi fors Rhodiorum ita tulerit. Eſt fere pleonaſmus. Sic in 2. Olynthiaca. *καὶ σφόδρα γε ἤνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν, ἂν τύχῃ*, id eſt, fieri poteſt, vt res bona ſpe floreant. *ἂν τύχῃ τὰ πράγματα*, ſi fors negotiorum ita tulerit, id eſt, fortaſſe, vel, fieri poteſt, vt, *ἐνδέχεται. οὐ δυνηθέντων* (S. *τῶν δήμων*, etſi fortaſſe rectius, *οὐ βουληθέντων*) *δημοσίᾳ διαλύσασθαι ταῦτα.* Cum non poſſent aut vellent (S. *οἱ δῆμοι*) ea publice diluere, aut pro iis ſatisfacere. *ἴδια ἐγκλήματα* vtrum ea vocat, quae a priuatis homini-

bus ſunt commiſſa: an quae ad ſolos Athenienſes pertinuerunt?

196. 5. εἰ δι' ὀλιγαρχίας ἅπαντα συστήσεται.] Id eſt, ſi paucorum dominatus paſſim inualeſcet.

15. ἔπειτα καὶ δίκαια] ἀντὶ τοῦ δίκαιον, ἑτέρωσις ἀριθμοῦ, aut librarii error.

197. 17. εἰ γὰρ τοίπου καὶ κεκράτηκε τῆς πόλεως] Hoc non ad excidium Athenarum bello Xerxis, ſed ad alias clades bello Peloponneſiaco acceptas pertinet.

21. τήν τε πόλιν λακ.] Lego cum Feliciano διὰ λακ.

23. πρὸς κλέαρχον καὶ κῦρον.] Vide ἀνάβασιν Xenophontis, et Iſocratis Panegyricum et Symmachicum.

24. οὔτ' ἐπιβουλεῦσαι συνενήνοχεν αὐτῷ.] Potuiſſet et per participium dicere: οὔτ' ἐπιβουλεύσαντι συνενήνοχεν αὐτῷ.

27. οἷς ἂν προέληται.] S. ἐχθρὸς εἶναι, ἢ πολεμεῖν.

198. 10. τί δήποτε ἐν βυζαντίῳ.] Sententia eſt, impunitate, proditorum confirmari audaciam.

15. ὡς αὐτοὺς συντελῆ ποιεῖν.] Pro πρὸς, ſibi vendicare, obnoxiam facere, συνεδρεύειν παρ' αὐτοῖς ἀναγκάζειν. Vide Plataicum Iſocratis.

17. αὐτονόμους.] S. ἐκείνους, ὧν τὴν χώραν ὁρίζουσιν οἱ βυζάντιοι.

18. οὐδὲ μαυσώλου ζῶντος.] Lego οὐδὲ μαύσωλον ζῶντα, qui vel Mauſolum viuentem, vel, eo defuncto, Artemiſiam docuerit. Niſi forte γυναικοκρατούμενος fuerit. Sed et tum nomen ſaltem imperii penes ipſum fuit, vt nunc penes maritos, quamuis hi ipſi fere mulieribus pareant.

21. ὁ ἐκείνων δεσπότης] τοῦ τε μαυσώλου καὶ τῆς ἀρτεμισίας.

198. 25.

198. 25. ἀμφοτέροις αὐτοῖς.] Tam Artemiſiae, quam Byzantiis. Fuit et alia Artemiſia antiquior, de qua Xerxes nauali proelio ſibi mulieres viros, viros e contrario mulieres eſſe factos, dixiſſe fertur.

199. 2. τὰ δίκαια ποιεῖν ὡρμηκότων.] ὑποθετικῶς accipiendum, εἰ ἦσαν ὡρμηκότες: Si omnes magnum ſtudium haberent iuſtitiae.

6. ἀλλ' ἀνδρίαν.] Recte Felicianus, ἀνανδρίαν.

7. πρὸς τὴν παροῦσαν δύναμιν.] Vi geritur res: ius eſt in armis: prout quisque poteſt, ita ius adipiſcitur.

13. ἀμφοτέροις ὥρισαι.] Si nihil deeſt, ex iis, quae ſequuntur, intelligendum: τοῖς τε ἕλλησι κοινῇ, καὶ ταῖς πόλεσιν ἰδίᾳ: aut τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς.

18. ποιεῖν τὰ δίκαια καὶ πρᾶξαι.] Prius ſignificat, abſtinere iniuria, et praeſtare, quod debeas: poſterius efficere, vt et alii iuſta faciant. malim tamen pro ποιεῖν legere εἰπεῖν.

20. ὑποληφθῆτε.] Exiſtimemini. ab ὑπολαμβάνομαι.

200. 5. παρὰ τῶν μισθοδοτῶν αὐτοῖς.] Nomen verbale ſui verbi caſum retinet, ἀντὶ τοῦ μισθὸν διδόντων αὐτοῖς.

15. ἀτίμους τοῦ συμβουλεύειν.] ἀκύρους, μὴ ἀνέχεσθαι συμβουλευόντων.

17. τοὺς αὐτοὺς.] M. τοὺς τοὺς αὐτοὺς. et poſtea φίλους ὑμῖν, M. φίλους ἔχειν ἢ ἕξειν ὑμῖν.

19. τοὺς τῆς πόλεως ἐχθροὺς ᾑρημένους.] S. ἀντὶ ὑμῶν, προτιμῶντας τῆς πατρίδος.

21. κατηγορήσει.] M. κατηγορήσειε, ἐπιπλήξειε.

26. ἀλλ' ἐὰν ἃ προῄρησθε.] S. τὸ ἀναλαβεῖν τὴν ἡγεμονίαν.

IN DEMOSTHENIS PRO MEGALOPOLITANIS ORATIONEM.

IN ARGVMENTVM.

Pag. 201. 10. in Arg. Παρακαλοῦντες ὑπὲρ ἑαυτῶν.] Id eſt, petitum auxilium. Poteſt etiam παρακαλοῦντας legi, vt ad legatos, non ad Megalopolitanos, oratio referatur. Xenophon ζ´ ἑλληνικῶν, tradit ἀρκάδας ἀθηναίων ξυμμάχους γενέσθαι. et, ὅτι ἀθηναῖοι ἐβοήθουν μαντινεῦσι.

11. μὴ περιορᾶν αἱρεθεῖσαν.] Non deſpicere captam. Atqui capta non erat, ſed in obſidionis metu. Expones igitur αἱρεθεῖσαν pro ὅπως αἱρεθείη, προελθόντας, pro ὅπως προέλθοιεν· μὴ περιορᾶν αὐτὴν αἱρεθήσεσθαι καὶ προελεύσεσθαι. Vſurpantur enim hi aoriſti loco futurorum. περιορᾶν autem, quanquam, ſi vocem ſpectes, circumſpicere ſignificat: vnde Phauorinus περιορᾶσθαι, exſpectare, proſpicere, circumſpicere, curare interpretatur: tamen pro ὑπερορᾶν, vel παρορᾶν, id eſt, negligere et deſpicere, crebro accipitur. παρορᾶσθαι tamen Suidas ὑποτοπεῖσθαι (F. ὑποτοπῆσαι) καὶ ὑφορᾶσθαι, exiſtimare, vel exiſtimari et ſuſpectum eſſe, vel ſuſpicari interpretatur. Latinis περιορᾶν eſt committere, pati, non prohibere, conniuere, deſtituere.

IN ORATIONEM.

202. 3. ἀφ᾽ ἑκατέρων.] Alii a Lacedaemoniis, alii ab Arcadibus miſſi.

4. πρὸς οὕς.] Scilicet ἡμᾶς, cum apud nos illi vtrique, tam Arcades, quam Lacedaemonii, legatos agant.

10. εἴ τις αὐτῶν ἀφέλοι τὸ γιγνώσκεσθαι, Si quis eis ademerit cognoſci et voce attice dicere.] Haec, obſcu-

ſcuritatis vitandae cauſa, liberius mihi vertenda fuerunt.

202. 13. τὰ βέλτιςα λέγειν.] Optima dicere, id eſt, ſuadere ſalutaria. χαλεπὸν hic non tam difficile ſignificat, quam ἐπικίνδυνον, periculoſum. Nam vir ſapiens quid in re non perplexa dici expediat, facile perſpicit. Pertinet igitur τὸ χαλεπὸν non ad facultatem oratoris, ſed ad approbationem auditoris, optimique conſilii euentum. Sic Iſocrates in Trapezitico: ἐςὶ δὲ, ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, πάντων χαλεπώτατον, τοιέτων ἀντιδίκων τυχεῖν. Vbi certe ſignificat, non eſſe difficile inuenire aduerſarium, qui multum ſit moleſtus, (nam vel ille adoleſcens in Paſionem incidit, minime quidem litigandi cauſa quaeſitum) ſed hoc dicit, eiuſmodi aduerſarios difficillime conuinci et ſuperari poſſe. quare nos ibi vertimus: Eſt autem, iudices, omnium moleſtiſſimum in tales aduerſarios incidere.

14. συνεξηπατημένων.] S. τοῖς ῥήτορσι. Cum vna cum oratoribus decepti ſitis, alii cum his, alii cum illis coniuncti.

15. τὰ μεταξὺ.] Ea, quae in medio ſunt, quae interſunt inter oratorum ſententias, id eſt, quae cum neutrius factionis ſententia congruunt.

19. ἅπερ ἃ.] Malo παρ' ἃ, praeter vel contra ea, quae, etc.

20. προέσθαι τισὶν ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι.] Obiicere quibuſdam vos decipiendos, id eſt, committere, vt vos aliqui decipiant.

203. 4. ὀρχομενῦ καὶ θεσπιῶν καὶ πλαταιῶν.] Sic legendum eſt. Nam θεσπιέων, πλαταιέων, Theſpienſium et Plataeenſium ſignificat, a nominatiuis θεσπιεὺς, πλαταιεὺς: Ipſae vero vrbes, ad quas participium οἰκισθεισῶν refertur, θεσπιαὶ, πλαταιαί· quas nondum fuiſſe inſtauratas, ſed inſtaurandas, illud declarat, quod ſequitur, τὰς μὲν θεσπιὰς, καὶ τὸν ὀρ-

χομε-

χομενὸν καὶ τὰς Πλαταιὰς κατοικίζεσθαι φῶμεν δεῖν. οἰκισθεισῶν igitur, vt ſupra in argumento monuimus, ὑποθετικῶς eſt accipiendum, ſi inſtaurentur. Cautus igitur eris in huiuſmodi participiis interpretandis, et ſententiam inprimis ſpectabis, a qua vera verborum intelligentia pendet.

203. 10. πλείονι μείζους, ἢ ὅσῳ ἐλάττους.] Multo maiores, quam quanto minores, id eſt, ne longe maior acceſſio ad potentiam Lacedaemoniorum, quam vtilis deceſſio et diminutio de viribus Thebanorum fiat.

18. ἐν μαντινείᾳ.] Vide ζ ἑλληνικῶν, et argumentum Iſocratici Archidami.

19. ἐναντία ἐκείνοις, contraria illis.] id eſt, κατ' ἐκείνων, contra illos.

20. προσδεῖσθαι δέ τι τὸ.] Malim δ' ἔτι τοῦ, vt referatur (quanquam id quoque durius eſt) ad ἐθελόντων. τοῦ enim (quod in diuerſis lectionibus annotatur) locum non habet, niſi legas aut τοῦ τὰ δίκαια ποιεῖν ἐθέλειν τοὺς ἑτέρους, alteros, ſcilicet Lacedaemonios. Nec enim puto eſſe cauſam, cur ἑταίρους per αι, id eſt, ſocios, legere malis: (quod ea vox ἀντὶ συμμάχων ſatis accipi commode nequit) aut τεχνικῶς accipias, τοῦ, τουτέστι τῆς προσθήκης ταύτης. Nec incommodum fuerit interpretari προσδεῖσθαι δ' ἔτι του, id eſt, τινός· τὰ δίκαια, etc.

25. ἀντιταξαμένους.] Parum refert, vtrum ſic, an συμπαραταξαμένους legas. intelligendi certe ſunt Arcades, qui Thebanis coniuncti, Athenienſibus reſtiterunt.

26. ὥς φασι.] S. Lacedaemonii.

204. 1. δίκαιον μὲν οὖ.] S. προέσθαι μεγάλην πόλιν.

2. ἐᾶσαι.] S. ὑμᾶς. vt vos miſſam faciatis.

5. τῶν νῦν χαλεπῶν τοῖς μεγαλοπολίταις.] F. A. ὄντων, τί τόθ'.

204. 6.

204. 6. ἀλλ' ἐδεὶς ἐρεῖ.] Sed nemo dicet. quid? vtrum non defendendos eſſe Megalopolitanos? vel potius, Meſſenios? an vero: nemo de re nota verba facturus eſt: ſed vos vltro bellum ſuſcipietis.

9. κατοικεῖσθαι ταύτην τὴν πόλιν.] Meſſenam potius, quam μεγάλην πόλιν.

11. ἀρχὴν τῦ μὴ ἐπιτρέπειν ὑμᾶς.] Principium non concedendi vos, id eſt, vt vos non concedatis.

205. 5. ὅπερ ἦν ὑπόλοιπον αὐτοῖς.] S. τοῖς Πελοποννησίοις.

17. ἢ κάκιςοι πάντων.] M. repeti negationem ἢ ἐ κάκιςοι πάντων ἀνθρώπων δόξεσιν εἶναι;

26. ἕν τι καὶ τὸ αὐτὸ ἀεὶ βελομένη πράττειν] Sic eleganter Cicero ad Lentulum: Non idem ſemper dicere, ſed idem ſemper ſpectare debemus.

206. 5. τῆς τριφυλίας.] τῆς ἤλιδος, autore Stephano.

6. τρικάρανον.] Φρέριον τῆς Φλιασίας.

8. ἐδὲ ὀλίγε δεῖ.] S. ἀλλὰ πολλῦ, id eſt, plurimum abeſt: quod alioqui πολλῦ γε καὶ δεῖ ſolet dicere.

9. ὀψὲ γὰρ ἂν φιλάνθρωποι] Rapacitatis et violentiae Laconicae accuſationem. Vide in Iſocratis Panathenaico.

26. ἐ γὰρ ἂν ἡγῦμαι περὶ τέτε μόνον] S. de Meſſena. Quod reliquum erat: ſed de excidio noſtrae vrbis: ſubticuit, et ſubiecit περὶ πολλῶν.

29. πεπρᾶχθαι τοῖς.] Facta eſſe Megalopolitanis hoſtilia contra nos, id eſt, Megalopolitanos hoſtiliter contra nos feciſſe.

207. 10. δευτέρων ἀνθρώπων.] Annotatur legi δεύτερον. ego puto βδελυρῶν legendum, id eſt, amentium.

15. φημὶ ὑμᾶς ἔσεσθαι συμμάχες τῶν Θηβαίων.] Sic innuit Lacedaemonios daturos operam, vt Thebanos interne cione deleant. idque prohibituros Athenienſes.

207. 17.

207. 17. τὴν θηβαίων συμμαχίαν παραλαβεῖν.] Legi queat et προλαβεῖν, ἢ προσλαβεῖν. Iſocrates Areopagitico Athenienſibus obiicit, ὅτι τοὺς μὲν θηβαίων φίλους σώζειν ἠναγκάσθησαν· τοὺς δ᾽ ἑαυτῶν συμμάχους ἀπολωλέκασι. et Xenophon ζ ἑλληνικῶν· ἀρκάδες ἀθηναίων ξύμμαχοι. et paulo poſt καὶ ἀθηναῖοι βοηθοῦντες τοῖς μαντινεῦσι. Sed haec fortaſſis ad aliud tempus pertinent.

29. καὶ τοὺς θηβαίους μισεῖν φασκόντων καὶ τοὺς.] M. vtrobique τῶν τε τοὺς, καὶ των τοὺς. Non enim hoc vult, quoſdam vtrorumque odium profiteri, ſed eſſe nonnullos, qui Thebanis, nonnullos item, qui Lacedaemoniis inimici videri velint.

208. 6. τί παρὰ τοῦ καιροῦ] Id eſt παρακαίρως, intempeſtiue et vltra modum.

8. ἄνευ τοῦ λακ. ἰσχυροὺς καθεστάναι.] Sine firmos Lacedaemonios conſtituendo, id eſt, etſi non firmi conſtituantur, non confirmetur eorum potentia. malim καθιστάναι per ι, quam καθεστάναι per ε. quia hoc paſſiue, illud actiue ſignificat, vt ad oratores referatur: etiamſi iſti non confirment Laconum potentiam. ſed parum refert.

9. ὡς δ᾽ ἐγὼ.] Pro ὅπως δὲ: quo autem pacto, id ego dicere conabor, vel, ὡς δὴ ἐγὼ, vt ego ſane.

11. μέχρι τούτου γε.] Eo quidem vſque. quousque? ego non ſatis aſſequor. ſi enim τούτου exponas τοῦ αἰσχύνεσθαι, ταυτολογία videtur, quanquam τὸ οὐχ ἁπλῶς, quod ſequitur, eam expoſitionem probat. Quid enim eſt, iuſtitiam non ſimpliciter, hoc eſt, ex animo colere? Id enim, quod recte fit, tum demum eſt iuſtum, cum eſt voluntarium. μέχρι τοῦ αἰσχύνεσθαι, id eſt, verecundiae cauſa. Velle οὐκ εἶναι, ἀλλὰ δοκεῖν ἄριστον, non eſſe, ſed videri optimum. Fel. legit μέχρι τοῦ γε aliquouſque, ad tempus. hoc eſt, diſſimulant aliquamdiu ingenia, et iuſtitiae ſtudium

prae

prae ſe ferunt: ſed erumpunt tandem iniuſtae cupiditates. *ἵνα τοίνυν μὴ τῦτο ἐμποδὼν γένηται τῷ* (Sic enim lego cum Feliciano pro *τὸ*) *τὺς Θηβαίυς τῦτο*, id eſt, *τὸ μὴ ἐθέλειν τὰ δίκαια πράττειν ἁπλῶς*, id eſt, ne Thebanis tergiuerſandi relinquatur occaſio, quo minus vrbes illas inſtaurari ſinant, ſi Lacedaemoniis graſſandi contra Meſſenios et Arcadas licentia dabitur. Sic Archidamus apud Iſocratem queritur de Thebanis, *ὅτι πλάταιαν μὲν καὶ θεσπιὰς ἐχθὲς καὶ πρώην* [illegible] *ἀναστάτυς* [illegible]*· μεσσήνην δὲ διὰ τριακοσίων ἐτῶν κατοικίζυσι*, id eſt, quod Plataeas et Theſpias nuper admodum euerterint, et Meſſenam poſt annos trecentos inſtaurari iubeant.

208. 19. *συμπράττωμεν αὐτοῖς.*] *τοῖς ὀρχομενίοις.*

2[illegible] *ἐξανεστώσας*] *ἐξανεσταμένας, ἀναστάτυς γεγενημένας*.

23. *μηδ' ἐπὶ τῇ προφάσει.*] Verba ſatis perſpicua ſunt, ſed ſenſus obſcurior eſt. Nec enim video, cur neceſſe ſit, Plataeis non inſtauratis, euerti Megalopolin et Meſſenam. Sed quod ſequitur, locum hunc declarat: *δῆλοι δήπυ πᾶσιν ἔσονται, ὐχ ἵνα θεσπιαὶ κατοικισθῶσι, ποιύμενοι τὴν σπυδήν*, etc. Vnde apparet, Laconas vrſiſſe inſtaurationem Theſpiarum, conqueſtos, inique ſecum agi, ſi Thebani in Boeotia dominentur, ius idem in Peloponneſo ſibi non permittatur.

25. *κἂν ᾖ πρόδηλα ταῦτα.*] S. *ὅτι τοῖς λάκωσιν ὐκ ἐπιτρέψομεν ἀδικεῖν*, Si palam factum fuerit, Laconum graſſationes prohibitum iri a nobis.

28. *πρὸς ἐκεῖνα τύτυς.*] *τὺς θηβαίυς πρὸς τὴν τῶν πλαταιῶν κατοίκισιν* (ſic enim per *ι*, non *κατοίκησιν* per *η*, in penultima legendum cenſeo.) Thebani Plataearum inſtaurationi aduerſabuntur.

208. 29. ἀνήνυτα πράγματα.] Irrita negotia habebimus, id eſt, fruſtra labores atque moleſtias capiemus.

209. 5. τὰς ςήλας δεῖ καθελεῖν.] S. τὰς ἀρκάδας, pilas, quibus foedera inſcripta erant, demoliendas eſſe a Megalopolitanis.

13. τότ' ἤδη μετὰ τῶν ἐθελόντων.] S. ποιεῖν τὸ προςαττόμενον, hos defendemus, qui noſtris mandatis obtemperabunt. Sic Cyrus apud Xenophontem γ' παιδείας, de Chaldaeis et Armeniis loquens: κἂν ἀδικῶσιν ὑμῶν ὁπότεροι οὖν, σὺν τοῖς ἀδικουμένοις ἐσόμεθα ἡμεῖς· Vtri vtri veſtrum ius violarint, nos opem affectis iniuria feremus. Fel. perperam habet, μετὰ τῶν ἐλθόντων: ii vero et Arcades erant et Lacedaemonii. Sic vtriſque mittenda erant auxilia, quod eſt abſurdum.

22. περιεςηκότος Θηβαίοις.] M. Θηβαίους. Vt alibi conſtruitur hoc verbum.

Ibid. τοῦ πολέμου τούτου.] S. ſi vrbes illas inſtaurari vetuerint.

24. τὸ μὲν Θηβαίων συμμάχους εἶναι.] τὸ εἶναι. ſi ſint, ἐὰν ὦσι. Videtur aliquis Arcadum patronus dixiſſe, ſi Athenienſes Megalopolitanos non receperint, eos coniunctos cum Thebanis, fore Athenienſibus formidabiles. id argumentum ſpecie confutationis in ſuum commodum vertit, quodam fere dilemmate, ad hunc modum: ſiue ſuccubuerint Arcades, illorum opibus aucti Lacones nos inuadent: ſiue reſtiterint, firmiores Thebanorum ſocii, acriores noſtri hoſtes erunt. Defendendi ſunt igitur.

210. 4. διοικισθῶσι.] Diſſipata eorum vrbe, et in vicos redacta. Sic in Iſocrate: εἰρήνης οὔσης μαντινέας διῴκισαν.

10. μετενεγκόντες.] S. a nobis. Non dicamus de noſtris, ſed de Thebanorum et Laconum commodis aut incommodis.

210. 15. ἀνενέγκωσι.] S. ἐκ τῆς ἥττης τȣ̃ Φωκικȣ̃ πολέμȣ. niſi forte ἀναφέρειν hic improprie ſit vſurpatum, pro ἀντέχωσι, et intelligendum ſit non de praeterito Phocenſi, ſed de futuro Athenienſium bello.

24. μηδ' ἄλλων ἁπλῶς.] Lego aut τῶν ἄλλων, aut ἄλλον per ο.

IN ORATIONEM DEMOSTHENIS DE FOEDERE ALEXANDREO.

IN ARGVMENTVM.

Pag. 211. 3. Αἰτιᾶται, φησὶ.] S. ὁ ῥήτωρ.

4. τὰς παρ' ἀθηναίοις καὶ ἕλλησι γενομένας.] M. τὰς πρὸς ἀθηναίȣς καὶ τȣ̀ς ἕλληνας γενομένας.

IN ORATIONEM.

3. in Orat. πεπεισμένοι.] S. ὅτι δεῖ ἐμμένειν τοῖς ὅρκοις, Si ex animo ita ſentiunt, et citra ſimulationem. Iſocrates Nicocle: αἱ δημοκρατίαι τὰς ἰσότητας ζητȣ̃σι τοῖς μετέχȣσι τῶν πολιτειῶν.

212. 2. τὸν ἐξετασμὸν] Inquiſitionem, diſceptationem, id eſt, nunc excuti et explorari ſuum conſilium patiantur.

9. χρῆσθε τῷ συμφέροντι.] Id vero quod eſt? τὸ ἀμύνεσθαι τȣ̀ς παραβαίνοντας τὰς συνθήκας.

8. ἀνεγκλήτως.] Vtrum ἀνεγκλήτως πρὸς ἅπαντας; an χρῆσθε πρὸς ἅπαντας.

12. οἱ παραβεβηκότες.] S. τὰς συνθήκας καὶ τȣ̀ς ὅρκους.

15. εἴ τις ἀναγκάζοι ἂν, etc. καὶ εἴ τις ἐβιάζετο.] Ordo verborum ſatis confuſus eſt. Sed quia meam interpretationem commentarii vice eſſe confido, nihil eſt, cur plura annotem. Quis enim non videat, εἴποιτ' ἂν ὑμᾶς ἁρπάσαντας ὅπλα, ὑπομεῖναι, etc. coniungi? et τὸ ἂν ὑπομεῖναι, ἀντὶ τȣ̃ ὑπομενεῖν poni?

212. 23. ὑβριζομένους εἰς παῖδας.] ἀντὶ τοῦ, τοὺς παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ὑβρίζεσθαι,

29. οὐδ᾽ ἤδει.] Legendum, vt habet Fel. οὐ δὴ δεῖ εἰ μέν τις ὑμᾶς ταῦτα βιάζοιτο, μάλιστα ἀγανακτῆσαι, καὶ φυλάξασθαι τοὺς ὅρκους. (Sic enim lego pro φυλάξασθαι τοῦτο, quod perperam etiam ad inferiora tranſlatum eſt) εἰ δ᾽ ἑτέρωθί που γέγονε παρὰ τοὺς ὅρκους, πράως ὑμᾶς ἔχειν καὶ τοὺς ὅρκους μὴ φυλάξασθαι. Verba τοὺς πρὸς ὑμᾶς, et vt ſuperuacanea, et vt falſa (Nam ad omnes Graecos pertinebat iuſiurandum) et ταυτολόγα καὶ κακόφωνα, reiicienda puto.

213. 5. καὶ ἡμῖν μὲν.] S. οὐ δὴ δεῖ.

7. τὴν ἐξουσίαν.] Pendet ab εἰ δεῖ. Poſtea pro πολεμίῳ malim ὡς πολεμίῳ. etſi et in epiſtola quadam Philippi legitur: τοῖς δὲ μὴ συναντήσασι, πανδημεὶ χρησόμεθα· τοῖς δὲ συμβούλοις ἡμῖν μὴ κα[illegible]ένοις, ἐπιζημίοις. Sed is locus corruptus eſt, et inexplicabilis.

15. οἱ τυραννίζοντες.] οἱ τὰ τῶν τυράννων φρονοῦντες, Tyrannorum ſtudioſi.

19. αἱρέσου.] Legendum ἐρέσου. hinc Theophraſtus ἐρέσιος apud Laertium dicitur.

214. 2. ἐφ᾽ ἃ ἡμᾶς παρακαλοῦσιν.] S. οἱ τυραννίζοντες.

213. 29. ἀναγκαῖόν ἐστιν ἡμῖν λαβοῦσι τὰ ὅπλα.] ἡμῖν λαβοῦσι, Latine ἡμᾶς λαβεῖν, vel ἵνα λάβωμεν, vel εἰλημμένων τῶν ὅπλων.

214. 4. ἐπὶ τοὺς παραβεβηκότας.] S. τὰς συνθήκας.

Ibid. μετὰ τῶν βουλομένων.] S. συστρατεύεσθαι, καὶ διαφυλάττειν τὰς συνθήκας, τά τε δέοντα ποιεῖν.

5. ἰσχύειν.] Sic conſtrue ἰσχύειν πράττειν τὸ συμφέρον καὶ ἄνευ τοῦ δικαίου. et, ἰσχύειν fortaſſe ἀντὶ τοῦ ἰσχύσειν. ἡ φράσις, ὁ καιρὸς ἰσχύει πράττειν τὸ συμφέρον, τουτέστι, δύναται, οἷός τ᾽ ἐστι.

214. 6.

214. 6. Νυνὶ δ᾽ ὅτ᾽ εἰς αὐτὸ τὸ δίκαιον.] Sententia eſt, coerceri Macedones et iuſtum et vtile et tempeſtiuum atque opportunum eſſe.

8. χρόνον ἀναμενεῖτε ἀντιλαβέσθαι.] καιρὸν τοῦ ἀντιλαβέσθαι τῆς ἐλευθερίας.

11. δίκαιον τῶν κατὰ τὰς συνθήκας.] Quia συνθηκικὸν δίκαιον non licet dicere.

12. τὰς πολιτείας καταλύσωσι] Atqui apud Ereſios et Antiſſaeos πολιτεία τυραννὶς fuit, qua ipſi Grae- [illegible] conuenta violarunt. Sed argutatur autor, ὅτι ἡ τυραννὶς οὐ πολίτευμα, ἀλλ᾽ ἀδίκημα.

17. καταλέλυκε τὴν πόλιν.] Malo cum Feliciano legere, τὸν δῆμον, aut τὴν πολιτείαν.

25. ὁ Φάσκων.] S. δεῖν πολεμίοις αὐτοῖς χρήσασθαι, negans bellum eis inferendum eſſe, et, τίς τούτων τῶν μισθοφορούντων βδελυρεύσεται, οὐ Φάσκων, τούτων [illegible].

215. 3. κεκριμένους.] τοὺς καταδικασθέντας ἐν τοῖς δικαστηρίοις.

8. τοῖς δ᾽ ὀνόμασιν αὐτῶν.] S. τῶν νόμων καὶ τῶν ὅρκων, καθάπερ οἱ πλεῖστοι ἐν τοῖς καθ᾽ ἡμᾶς καιροῖς ἀποχρώμενοι τοῖς τῆς ἐκκλησίας, καὶ τοῦ εὐαγγελίου, καὶ ὅλως, τοῦ χριστιανισμοῦ ὀνόμασι, διατελοῦσιν, ἐπικύρειοι ὄντες τά τε δόγματα καὶ τοὺς βίους.

12. ἀτόπου καὶ μεγάλης.] Addo καὶ cum Feliciano.

16. τὸ μηδὲν ἀδικεῖσθαι.] M. τὸ μηδένα ἀδικεῖσθαι.

17. οὐδένα δ᾽ οἴονται αἰσθήσεσθαι.] F. οὐδένα δ᾽ οἴονται ἀδικεῖσθαι, eodem verbo repetito. Qui enim talia non animaduerti ab vllo potuiſſent? Quem locum ſic vertas licet: Nemini faciendam eſſe iniuriam: et iniuriam fieri nemini, cum tyrannides pro Democratiis conſtituuntur, et reſpub. abrogantur.

215. 20. τοὺς συνεδρεύοντας.] In Plataico Iſocratis eſt, ἀθήνησι γενέσθαι συνέδριον: quod ſcilicet ſociorum legati ibi conuenerint, de republica Graeciae deliberaturi.

21. καὶ τοὺς ἐπὶ τῇ κοινῇ φυλακῇ τεταγμένους.] S. τῶν συνθηκῶν καὶ τῆς τῶν ἑλλήνων ἐλευθερίας.

25. ἀπελευθερώσεις ἐπὶ νεωτερισμῷ.] Additur προσδιορισμὸς, ne ademtum videatur dominis ius manumittendi eos, qui ſeruiunt liberaliter: ſicut paulo poſt, ὅπλα ἐπιφέρειν ἐπὶ πολέμῳ, τουτέστι, πολεμικῶς, ἀλλ᾽ οὐκ ἐμπορικῶς, ἢ συμμαχικῶς.

216. 1. αὐτοῖς τοσούτοις οὖσι.] S. τοῖς συνεδρεύουσι.

2. ἐπέταξεν.] Lege cum Feliciano ἐπέταξαν, ſ. αἱ συνθῆκαι.

3. ἔστι γὰρ γεγραμμένον.] Sic ordinanda verba ſunt: μὴ ἐξεῖναι φυγάδας, ὁρμήσαντας ἐκ τῶν πόλεων, τῶν κοινωνουσῶν τῆς εἰρήνης, ἐπιφέρειν ὅπλα ἐπὶ πολέμῳ πόλει μηδεμιᾷ τῶν μετεχουσῶν τῆς εἰρήνης. Sententia enim eſt, exules vi reditum in patriam (ſi ea ſit ex foederatis ciuitatibus) ſibi patefacere ſtudentes, in foederatis ciuitatibus neque ferendos, neque adiuuandos eſſe.

11. ὅσῳ ἐκ προστάγματος.] προστάγματι, προστάσσων, τῷ προστάσσειν, διὰ προστάγματος. θέρωνα.] Fel. χαύρωνα.

Ibid. τὸν παιδοτρίβην.] Non literatorem ludimagiſtrum, ſed laniſtam, qui palaeſtrae praeeſt, intellige.

16. αἱ μακεδονικαί.] S. πόλεις. Haec a Macedonicis vrbibus eſſe facta.

17. εἰ δὲ οὐκ ἀνιᾶσι προστάττοντες πράττειν.] διατελοῦσι, διαγίγνονται, διαμένουσιν, οὐ παύονται. ἀνιᾶσι, ἀντὶ τοῦ ἀνιεῖσιν, ἢ ἀνιέασι, ὥσπερ τιθέασι, παρὰ τὸ ἀνίημι.

216. 17. οἱ τῷ μακεδόνι ὑπηρέται.] Pro ὑπηρετοῦντες: de qua loquendi forma ſatis in Iſocrate multa notauimus.

22. διὰ τέλους ἐπιβουλεύουσι.] ἐπιβουλεύω διὰ τέλους, τουτέστι διατελῶ ἐπιβουλεύων.

23. τὰ δὲ πράττουσι.] S. ἐναντία ταῖς συνθήκαις. Niſi malis ταράττουσι, S. τὴν ἑλλάδα, Graeciae perturbatoribus.

25. δεῖν ταῦθ' οὕτως ἔχειν.] τουτέστιν, ἐκσπόνδους ποιῆσαι τοὺς μακεδόνας.

26. τὴν κατὰ τῆς πόλεως οὖσαν.] Quae vero pactio eſt contra Athenienſem rempublicam? An quod ſuis rebus contenta imperium in alias vrbes ſibi vendicare non audebat?

28. κἂν μέν τι ᾖ πρὸς τῶν ἐχθρῶν.] Pro ὑπὲρ. Si quid ab hoſtibus ſtat.

29. ὡς ἐν τοῖς ὅρκοις.] τὸ ὡς puto redundare. M. τῶν ἐν τοῖς ὅρκοις.

217. 15. ἅπαντα τὰ ἐκ πόντου] S. πλοῖα.

16. πλεῖον κατάγειν.] Lege πλοῖον. De ipſo loquendi modo ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν χερρονήσῳ diximus.

Ibid. σκευωρούμενοι περὶ αὐτά.] συσκευαζόμενοι, ἐπιβουλεύοντες, πονηρευόμενοι, κατὰ μικρὸν ὑφ' ἑαυτοῖς ποιούμενοι, τυρεύοντες, καττύοντες, μᾶλλον δὲ τὰ ψευδῆ προφασιζόμενοι, falſas cauſas, cur eas detinerent, comminiſcentes, ἢ διερευνῶντες ἅπαντα τὰ σκεύη, τουτέστι, τὰ φορτία καὶ τοὺς γόμους.

17. πρὶν οὐ.] F. πρὶν ἤ. Nam prius illud nunquam vſquam me legere memini.

19. μενεσθέα.] Huius nominis et olim dux Athenienſium fuit, cuius meminit Homerus in catalogo, his verſibus, de Athenienſibus ſcribens:

> τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς πετεῶο μενεσθεύς·
> τῷ δ' οὔπω τις ὁμοῖος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνὴρ

κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·
Νέστωρ δ' οἶος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν.

217. 21. μὴ ἐκείνους ἀποτρέπειν.] οὕτω καὶ καθ' ἡμᾶς οἱ μὲν παραχαράττειν τὰ θεῖα δόγματα λεγόμενοι, βαρέως φέρουσιν ἐξελεγχόμενοι καὶ ἐπιτιμώμενοι· οἱ δὲ τούτους ἐξελέγχοντες καὶ ἐπιτιμῶντες, αὐτοὺς ἐκείνους αἰτιῶνται τῷ μὴ παύεσθαι ἐθέλειν ἐξαμαρτάνοντας· ὡς καὶ ὁ παρ' εὐριπίδῃ ἱππόλυτος·

ὄλοισθε· μισῶν δ' οὔποτ' ἐμπλησθήσομαι
γυναῖκας· οὐδ' εἴ φησί τις μ' ἀεὶ λέγων·
ἀεὶ γὰρ οὖν πώς εἰσι κἀκεῖναι κακαί.
ἢ νῦν τις αὐτὰς σωφρονεῖν διδαξάτω·
ἢ κἄμ' ἐάτω ταῖσδ' ἐπεμβαίνειν ἀεί.

23. ἐμμένειν τοῖς οὕτως ὀλιγωρημένοις.] Eodem argumento et Iſocrates in Panegyrico vtitur aduerſus Perſas.

25. πῶς δ' οὐχ ἅμα παρηνόμουν ἐκείνων.] ἀντὶ τοῦ παρανενομήκασι, καὶ ἀναίσθητοι ἐγένοντο. Detentionem illam Ponticarum nauium et iniuſtam fuiſſe, et incallide factam ex eo probat, quod parum abfuerit, quin a Graecis principatus maris Macedonibus eriperetur.

26. τηλικοῦτον παρέβησαν τῶν ὅρκων.] Aut τηλικοῦτον τῶν ὅρκων iungendum, aut παρέβησαν τοὺς ὅρκους: ὃ ἐποίησε παρ' ἐλάχιστον, ὥστε ἐλαχίστου ἐδεήθησαν.

28. ἀφαιρεθῆναι.] ἢ ὑπὸ τῶν ἑλλήνων, ἢ ὑπὸ τῶν ἀθηναίων. Hinc apparet, Alexandro iam tum decretum fuiſſe principatum, de quo Iſocrates in Philip.

Ibid. δικαίως.] S. propter intercepta nauigia Pontica.

29. καὶ νῦν ἔτι] Hic eſt verborum ordo, καὶ παραδεδώκασιν οἱ μακεδόνες ἡμῖν πράττειν ἀνεγκλήτως ἔτι καὶ νῦν τοῦτο τὸ δίκαιον, τὸ ἀφαιρεῖσθαι αὐτῶν τὴν ἡγεμονίαν, ὅταν βουληθῶμεν. Sed ſi quis mauult coniungere, ὅταν βουληθῶμεν πράττειν, ἀλλὰ μὴ ῥᾳθυ-

μεῖν

μεῖν καὶ ἀργεῖν, non obſto. In fine eſt, *ἅμα καὶ τῷ δικαίῳ ἡμᾶς ἀνεγκλήτως χρῆσθαι.*

218. 4. *τῇ ἐδὲν τῶν δικαίων ἀπολαύειν προαιρεμένη.*] *μὴ ἀντέχεσθαι τὲ δικαίε ἅμα καὶ συμφέροντος.*

8. *οἱ νεόπλετοι.*] Non tam Alexander et Macedones, quam horum ſtudioſi oratores, quos ſupra *κατὰ τῶν ἀθηναίων πεπλετηκέναι* dixit.

10. *ὥσπερ ἐν ἀβδηρίταις, ἢ μαρωνείταις.*] Abderitica mens pro ſtupida, prouerbio celebratur. Abdera et Maronea ſunt oppida Thraciae, prius patria Democriti, poſterius vini praeſtantia nobilitatum ab Homero, iure certe optimo: cum Vlyſſes Cyclopem Polyphemum *ἀνθρωποφάγον* eo inebriatum excoecarit.

12. *[illegible]μα μὲν μικρὰ τὰ ἡμέτερα πράγματα ποιεσι.*] *π[illegible]ρον λόγῳ*; extenuant noſtras opes, Macedonum [illegible]nt: *ἢ ἔργῳ*; dum autores ſunt conniuendi [illegible]

13. *ἅμα δὲ λανθάνεσιν ἑαυτὲς.*] Significat, eorum orationem ſecum pugnare. Quomodo autem? Dicunt, vrbem eſſe imparem Macedonibus, quibus metuunt, ne ſuarum iniuriarum poenas dent, ſi Athenienſes ius ſuum perſequi vellent, eoque hos quieſcere iubent.

15. *τὸ δίκαιον ἐ δικαίως διαφυλάττειν.*] Ius non iuſte ſeruare. Aenigmati hoc ſimile videtur, quod ſic intelligo: Iuſtum per ſe eſt ſtare pactis: ſed frangenti fidem ſeruare fidem, iniuſtum eſt. Non diſſimile huic eſt illud ex Megalopolitana *ἐχ ἁπλῶς ποιεῖν τὰ δίκαια*: quod eſt, non ſimplicis iuſtitiae eſſe amicum: ſed dum huius ſtudium prae te feras, aliud ſpectare.

16. *προελομένην*] *ὑποθετικῶς, εἰ προέλοιτο.*

19. *καὶ μόνων ἀναμφισβητήτως.*] Supra dixit, Alexandrum fuiſſe in periculo amittendi marini imperii. Haec igitur verba ſic accipienda ſunt, vt vel claſſe plurimum valere ſignificet Athenienſes. (Nam 100.

 trire-

triremium non parua vis eſt) vel, vt de principatu maris recuperando Athenienſes laborare velit. *μόνων* autem hanc vim habet, vt eos mari tantum potitos extra periculum eſſe ſtatuat, etiamſi terra nulla ſubſidia habeant: niſi forte legendum ſit, *καὶ μόνοις*, et ad *κυρίοις* referatur.

218. 21. *προσβολάς.*] Impetus, aggreſſiones. Sed hic *προσβολὰς*, *ἀντὶ προσθηκῶν* videtur poſuiſſe; facile poſſe ſubſidia alia comparari, quibus paratae copiae confirmentur. *ἡ ὑπάρχουσα δύναμις*, eſt claſſis 100. triremium. *προσβολαὶ* erunt caeterae copiae terreſtres. *προβολαὶ* ſunt propugnacula, munitiones, ſaepiſſime *πρὸ* et *πρὸς* non ſine incommodo ſententiae permutantur. *προβολὰς ἑτέρας τοῖς κατὰ γῆν εὑρέσθαι*, ſi recte legitur, ſententia eſt, vt exiſtimo, Athenienſes claſſe inuictos, pedeſtres copias facile propulſaturos.

23. *τῶν δορυφορουμένων.*] Qui ſint iſti, mihi non conſtat, niſi quod de aliquibus Athenienſibus ciuibus proditoribus potius, quam de exteris Graecis, intelligendum videtur.

24. *τῶν δὲ ἐξεληλεγμένων οὐδενὸς ἀξίων ὄντων.*] De hac ſimilitudine caſuum cum verbo *εἶναι*, et participio *ὤν*, in Iſocrate admonui. Potuiſſet dicere, *ὅτι οὐδενὸς ἄξιοί εἰσι.*

28. *καὶ ὑπεροπτικώτατον τῶν μακεδόνων.*] *καθ' ὃ οἱ μακεδόνες τῶν λοιπῶν μάλιστα καταφρονοῦσιν. ὑπεροπτικώτατος τοῦ πλήθους* eſt ſummus contemtor populi. *τὸ ὑπεροπτικώτατον τῶν εὐγενῶν* eſt faſtus extremus, quo nobiles aduerſus alios vtuntur, vel, quo caeteri a nobilibus contemnuntur. Obſeruanda verba ſunt, alias actiue, alias paſſiue poſita.

219. 1. *περὶ τὰς κοινάς.*] Lege *παρά.*

7. *παρείδυσις.*] F. *παρείσδυσις*, vt in celebri illo Metrodori dicto, ſed arrogantiore: *προκατείλημμαι*

μαί σε, ὦ τύχη, καὶ πᾶσάν σου ἀφήρημαι τὴν παρείσδυσιν: Sed et illud a παραδύω formari poteſt.

219. 13. ἀντὶ τȣ̃ εἰσπλεῖν τὸ εὐθὺς ἔνδον εἶναι.] τὸ εἰσπλεῖν requirebat ex foedere petitionem facultatis appellendi. Sed Macedo non petita poteſtate appulit, et poſtea petiit, quod voluit: ne violenter egiſſe et contra foedus videretur.

17. ὡς ὄντων, ὡς ἐπιλελοιπότων.] Pro ὡς εἰσὶ, ὡς ἐπιλελοίπασι.

20. εὐτελέστατα καταστάμένη.] πιπρασκȣ́ση, id eſt; minimo vendenti per υψιλὸν. non per N.

21. πληρώσεσθαι.] Vel viris, vel mercibus. fortaſſe legendum etiam ναυπηγήσεσθαι.

23. διειρημένȣ.] Cum expreſſum ſit, id eſt, καίτοι διείρηται.

24. καὶ ταῦτα ἐξέσται] Noua periodus, niſi legendum videatur, καὶ ταῦτα ἐξέσεσθαι, ſcilicet ᾤοντο.

25. καταπεφρονηκότως.] Contemtim, cum contemtu. aduerbium factum e genitiuo participii plurali, ν in σ mutato. ſic νȣνεχόντως, ἐῤῥωμένως, διαφερόντως, etc.

26. ἐκεῖνοι χρῶνται.] S. ὑμῖν τοῖς ἀθηναίοις.

27. ȣ̃τω δὴ κατεγνώκασι.] Recte quidem ſenſerunt, niſi Demoſthenes vbique mentiatur, qui talem nobis depingit Athenienſem populum, vt aſino ignauiſſimo, qui vix contis et fuſtibus excitari queat, comparandus videatur.

220. 4. διεβεβαιωσάμην.] M. διαβεβαιωσαίμην per αι in optatiuo.

9. τὸ δὲ ἐὰν βȣλώμεθα, ἐστὶν ἅμα καὶ τȣ̃ναντίον.] ἀντὶ τȣ̃ ἐμφαίνει, ἢ δηλοῖ, ἢ παρίστησι νοεῖν καὶ τȣ̃ναντίον. Si haec agenda ſunt iis, qui foederis participes eſſe volunt: ergo, qui haec agere nolunt, ſunt foederis expertes.

220. 11. ἀλλὰ μηδ' ἀναμνησθῆναι.] Melius ἀκολουθῦντας, ἢ μηδ'. contraria ſunt aliquando deſiſtere alienum dictum ſequi, et abiicere gloriam maiorum.

16. τοῖς παραβεβηκόσι.] Scil. αὐτὰς. τὰς συνθήκας.

I. TAYLORI
AD
ORATIONEM DEMOSTHENIS
DE CORONA
PRAEFATIO.

Non multa ſunt, quae reſtant huic orationi praefanda, quoniam de hiſtoria iſtius controuerſiae ſatis liberaliter egi ad initium harum annotationum *. Plene ibi inter caetera egimus de tempore, quo *inſtituta* fuerit haec cauſa, quo autem *acta*. Iis cum nihil habeam, quod addi velim, nihil, quod reſecari, iſtud diligentiae meae exemplum lectoris beneuolentiae commendo, committo et relinquo.

Vtrum haec Demoſthenis defenſio ὑπὲρ Κτησιφῶντος, an περὶ Στεφάνου, an *vtrumque*, recte inſcribi debeat, ambigi video. A nonnullis enim, ſcil. Dionyſio Halic. Vlpiano, Harpocratione, Suida, etc. omnibus fere his modis citatur et citari poteſt. Titulus tamen pro Cteſiphonte vſitatior eſt, et accommoda-

* Hoc eſt ad principium orat. Aeſch. in Cteſiph. vid. Aeſchin. p. 359. ſqq.

modatior fere, quo pacto laudant Cicero, Quintilianus, Plinius, aliique.

Multa habet optimus ille ſcriptor, Dionyſius Halicarnaſſenſis, quae lector vtiliter conferet, in hac oratione legenda. Multus vtique eſt ille in epiſtola, quae ad Ammaeum ſcribitur, vt probet, Demoſthenem non ab Ariſtotele, verum viciſſim hunc ab illo, praecepta et artificia Rhetorica mutuo ſumſiſſe. Vide potiſſimum iſtum tractatulum exeuntem, vbi *legitima* quaſi nomenclatura appellatur haec oratio, η προς Αισχινην υπερ Κτησιφωντος: et oſtenditur etiam, eam ab Ariſtotele in *Rhetoricis* laudari. Quae cum vltima fere fuerit ex Demoſthenicis, ſatis ſane conſtat, parum Demoſthenem ex Arte Ariſtotelis proficere potuiſſe.

Nimirum ſcriptor ille felix, ſagax, eruditus atque curioſus (Dionyſium volo) non ſolum Demoſtheni multum affert lucis atque adiumenti, verum caeteris etiam oratoribus Graecis, a quibus ſimiliter Ariſtoteles (vt ipſe ait in loco proxime a me laudato) artem ſuam et praeceptiones deriuauit, quorumque ex imagine futuros quoscunque oratores ad laudem effinxit, atque expreſſit ad excellendum. Verum fortaſſe Demoſthenis paulo ille ſtudioſior, eique addictior, quam par erat, inclementer cum Aeſchine agit; quem verba faſtuoſa et ridicula Demoſtheni exprobrantem reprehendit, quoniam ea verba ſedulo et cum cura in reliquiis Demoſthenis, ab eo quaeſita, reperiri non potuiſſent. Quaſi neceſſe fuiſſet, vt aut omnia, quae magnus ille orator in concionibus dixerit, literis conſignarentur, aut omnia, quae conſignabantur, ad aetatem Dionyſii peruenirent. Exſcribo tamen, quae de hac re reliquit Dionyſius, cum ob alia, tum quia ad hanc cauſam atque ad hanc Aeſchinis accuſationem,

perti-

pertineant. Ita ille ad finem περὶ τῆς λεκτικῆς Δημοσθένους δεινότητος. Scil. Τὸ δὲ φάσκειν φορτικοῖς καὶ ἀηδέσι τοῖς ὀνόμασιν αὐτὸν [Demoſthenem] κεχρῆσθαι, πόθεν ἐπῆλθεν αὐτῷ λέγειν, ὑπὲρ πάντα ἔγωγε τεθαύμακα. οὐδὲν γὰρ εὑρίσκω τούτων παρὰ Δημοσθένει κείμενον, ὧν εἰρηκέναι φησὶν αὐτὸν Αἰσχίνης, οἷον, ὅτι »οὐδὲ τῆς φιλίας ἀποῤῥῆξαι τὴν συμμαχίαν» [Vid. Aeſchin. ſupra, p. 461. pen.] καὶ ὅτι »ἀμπελουργοῦσι τινὲς τὴν πόλιν.» καὶ »ὑποτέτμηται τὰ νεῦρα τοῦ δήμου» καὶ »φορμοῤῥαφούμεθα, καὶ ἐπὶ τὰ στενὰ τινὲς ὥσπερ τὰς βελόνας διείρουσιν.» οἷς αὐτὸς ἐπιτίθησι διακωμῳδῶν, »ταῦτα δὲ οὐ κίναδός τις ἐστὶ ῥήματα ἢ θαύματα;» [Aeſch. pag. 557.] οὐδέ γε ἄλλα τινὰ φορτικὰ καὶ ἀηδῆ ὀνόματα ἐν οὐδενὶ τῶν Δημοσθένους λόγων εὑρεῖν δεδύνημαι· καὶ ταῦτα πέντε ἢ ἓξ μυριάδας στίχων ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς καταλελοιπότος. Interea tamen, an verba illa *Aeſchinis* aliquod illuſtrationis ceperint ex hoc loco *Dionyſii*, ſecum contemplabitur ſtudioſus lector. Certum eſt, huius textum ab illius eſſe corrigendum non vno in loco; et falſum eſſe animi Editorem, doctum licet virum, qui ad *Demoſthenem* lectorem remittit pag. 562. huius Editionis, ad Textum ſcil. quem *Dionyſius* in animo habere non potuit. Verum quidni hac aut ſimili phraſeologia aliquando delectaretur *Demoſthenes*? Quidni, vt *Sylburgius* recte obſeruauit, diceret ὑποτέτμηται τὰ νεῦρα τοῦ δήμου, qui in *Olynthiaca* III. dixit, ὑμεῖς δὲ ὁ δῆμος ἐκνενευρισμένοι, καὶ περιῃρημένοι χρήματα?

Multis ſane modis, multisque nominibus praedicanda eſt haec inſigniſſima oratio, totius eloquentiae iſtius populi (apud quem et nata eſt, et ad iuſtam magnitudinem excreuit ratio dicendi) flos ipſe et medulla: Opus nunquam e manibus deponendum, non ſolum propter ciuiles rationes, quibus abundat, atque optimum exemplum Reip. adminiſtrandae: (Nam,

vt in-

vt inquit ſcriptor non negligendus, κάλλιςοι δημοσίων λόγων [Demoſthenis] εἰσὶν, ἐν οἷς περὶ νόμου τὶ ἢ ψηφίσματος ἀμφισβητεῖται, λέγω δὲ τόν τε περὶ Στεφάνου, καὶ τὸν κατὰ Ανδροτίωνος, καὶ Τιμοκράτους, καὶ Αριςοκράτους) Non propter ſummam eloquentiam, cum in hac cauſa magnus ille dicendi artifex maior ſe ipſo pene conſtitutus eſt: verum potiſſimum ob hanc rationem a *Panaetio* et *Plutarcho* allatam; dignam ſane, quae a tam grauibus ſcriptoribus commemoretur; et quam adeo *Plutarchi* verbis proferre liceat, qui ſapientiſſimum iſtud monitum conſeruauit. Παναίτιος δ' ὁ φιλόσοφος καὶ τῶν λόγων φησὶν αὐτοῦ ὅτω γεγράφθαι τὲς πλείςες, ὡς μόνε τοῦ καλοῦ δι' αὐτὸ αἱρετοῦ ὄντος, τον περι του Στεφανου, τὸν κατὰ Αριςοκράτες — ἐν οἷς πᾶσιν οὐ πρὸς τὸ ἥδιςον, ἢ ῥᾷςον, ἢ λυσιτελέςατον ἄγει τὲς πολίτας, ἀλλὰ πολλαχοῦ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν σωτηρίαν οἴεται δεῖν ἐν δευτέρᾳ τάξει τοῦ καλοῦ ποιεῖσθαι, καὶ τοῦ πρέποντος. Haec ille praeſtantiſſimus Auctor in *vita Demoſthenis*.

Verum in excellentiſſima hac oratione nihil excellentius, nihil, quod *primores Critices* magis adripuit, quam σχημα iſtud ομοτικον, vt vocatur, quod occurrit infra, pag. 297. 8. et nemini ignotum eſſe poteſt, qui de *Demoſthene* inaudiuerit. Οὐκ ἔςιν, ἐκ ἔςιν, ὅπως ἡμάρτετε, ἄνδρες Αθηναῖοι, τὸν ὑπὲρ τῆς ἁπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι· ἐ μὰ τὲς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας, et quae ſequuntur. Iſtius artificii vim et felicitatem optime expreſſit *Longinus*, cap. 16. Απόδειξιν ὁ Δημοσθένης ὑπὲρ τῶν πεπολιτευμένων εἰσφέρει. Τίς δ' ἦν ἡ κατὰ φύσιν χρῆσις αὐτῆς; Οὐχ ἡμάρτετε, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, τὸν ὑπὲρ τῆς τῶν Ελλήνων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι· ἔχετε δὲ οἰκεῖα τὲτε παραδείγματα· ἐδὲ γὰρ οἱ ἐν Μαραθῶνι ἥμαρτον, ἐδ' οἱ ἐν Σαλαμῖνι, ἐδ' οἱ ἐν Πλαταιαῖς. Αλλ' ἐπειδὴ καθάπερ ἐμπνευσθεὶς

ἐξαίφνης

ἐξαίφνης ὑπὸ θεȣ͂, καὶ οἱονεὶ φοιβόληπτος γενόμενος, τὸν τῶν ἀριϛέων τῆς Ἑλλάδος ὅρκον ἐξεφώνησεν, ȣ̓κ ἐϛιν, ὅπως ἡμαρτετε, ου μα τȣς εν Μαραθωνι προκινδυνευσαντας, φαίνεται δι᾽ ἑνὸς τȣ͂ ὀμοτικȣ͂ σχήματος, ὅπερ ἐνθάδε ἀποϛροφὴν ἐγὼ καλῶ, τȣ̀ς μὲν προγόνȣς ἀποθεώσας, ὅτι δεῖ τȣ̀ς ȣ̓́τως ἀποθανόντας ὡς θεȣ̀ς ὀμνῦναι παριϛάνων, τοῖς δὲ κρίνȣσι, τὸ τῶν ἐκεῖ προκινδυνευσάντων ἐντιθεὶς φρόνημα, τὴν δὲ τῆς ἀποδείξεως φύσιν μεθιϛὰς εἰς ὑπερβάλλον ὕψος, καὶ πάθος, καὶ ξένων, καὶ ὑπερφυῶν ὅρκων ἀξιοπιϛίαν, καὶ ἅμα παιώνειόν τινα, καὶ ἀλεξιφάρμακον εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀκȣόντων καθιεὶς λόγον, ὡς κȣφιζομένȣς ὑπὸ τῶν ἐγκωμίων, μηδὲν ἔλαττον τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Φίλιππον, ἢ ἐπὶ τοῖς κατὰ Μαραθῶνα καὶ Σαλαμῖνα νικητηρίοις παρίϛασθαι φρονεῖν· οἷς πᾶσι τȣ̀ς ἀκροατὰς διὰ τοῦ σχηματισμοῦ συναρπάσας ᾤχετο. Καίτοι παρὰ τῷ Εὐπόλιδι τȣ͂ ὅρκȣ τὸ σπέρμα φασὶν εὑρῆσθαι·

Οὐ γὰρ μὰ τὴν Μαραθῶνι τὴν ἐμὴν μάχην,
Χαίρων τις αὐτῶν τοὐμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ.

Caetera ibidem conſulenda. Nam plurimum conferent ad Auctoris noſtri δεινότητα explicandam. Neque vnquam bonus et magnus ſcriptor tam fidelem et accuratum nactus eſt interpretem, μεγαλήγορος μεγαλήγορον. *Ariſtides*, Rhetor itidem, et ingenio Critico praeditus, ſumma arte trutinat verba haec *ardentia*: Παραδείγματος ἕνεκα ἔξω νόημα αὐτὸ καθ᾽ αὐτὸ, ἐκ τῆς ἐννοίας, σεμνότητος μετεσχηκός· οὐ μὰ τȣ̀ς ἐν Μαραθῶνι — ἐνταῦθα τὸ μὲν ζητȣ́μενον ἦν — τὸ δὲ καὶ ὀμόσαι ὡς κατὰ θεῶν, τῶν προγόνων, τοῦτο ἔχοι τὴν ὑπερβολὴν τῆς σεμνότητος. De dictione ciuili §. 8. Adiungam et alios. *Et Demoſthenes iurando per interfectos in Marathone et Salamine, id agit, vt minore inuidia cladis apud Chaeroneam acceptae laboret.* Quintilian. II. 9. *Nec meretur fidem, qui ſententiolae gratia iurat, niſi ſi poteſt tam bene, quam Demoſthenes.* Id. ibid.

Id. ibid. *Tales ſunt illae inclinationes vocis, quas inuicem Demoſthenes atque Aeſchines exprobrant, non ideo improbandae: cum enim vterque alteri obiiciat, palam eſt vtrumque feciſſe. Nam neque ille per Marathonis et Plataearum et Salaminis propugnatores recto ſono iurauit, nec ille Thebas ſermone defleuit.* Id. XI. 3. *Quid denique Demoſthenes? Non cunctos illos tenues et circumſpectos, vi, ſublimitate, impetu, cultu, compoſitione ſuperauit? Non inſurgit locis? Non figuris gaudet? Non translationibus nitet? Non oratione ficta dat carentibus vocem? Non illud iusiurandum per caeſos in Marathone ac Salamine propugnatores reip. ſatis manifeſto docet, praeceptorem eius Platonem fuiſſe?* Id. XII. 10. Ita *Geminus Antholog. Gr.* Lib. 4.

Οὗτος ὁ Κεκροπίδαισι βαρὺς λίθος, ἄρεϊ κεῖμαι,
Ξεῖνε, Φιλιππείης σύμβολον ἠνορέης,
Υβρίζων Μαραθῶνα, καὶ ἀγχιάλε Σαλαμῖνος
Εργα, Μακεδονίοις ἔγχεσι κεκλιμένα.
Ομνυε νῦν νέκυας, Δημόσθενες, αὐτὰρ ἔγωγε
Καὶ ζωοῖς ἔσομαι, καὶ φθιμένοισι βαρύς.

Nonnulla ſimiliter σχ. *Apollon. Rhod.* II. 259. Εμπαθέστερος γίνεται ὁ ὅρκος, ὅταν τις κατὰ τῆς ἰδίας ὀμνύῃ συμφορᾶς — καὶ Δημοσθένης μὰ τὲς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας, καὶ τὲς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένες. Adiungatur *Plutarchus* de Gloria Athenienſium: — τὸν Δημοσθένες περὶ τῦ στεφάνε παραβάλωμεν· ἐν ᾧ τῦτο λαμπρότατον καὶ λογιώτατον ὁ ῥήτωρ πεποίηκεν, ὀμόσας τὲς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων. Item *Hermogenes* p. 260. Edit. Criſpin. Μεθόδε λαμπρᾶς, καὶ τὸ τὰ ἔνδοξα ἐνδοξοτέρως λέγειν, ὥσπερ ἐκεῖνος τὸ, οὐ μὰ τὲς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων, καὶ τὰ ἑξῆς. Τῦτο γὰρ παράδειγμα μὲν ἔνδοξον· οἷον ὀρθῶς οὖν ἐβέλευσα ὑπὲρ ἐλευθερίας τῶν Ελλήνων κινδυνεύειν, ὅτω γὰρ ἐποίεν καὶ οἱ ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντες·

ὁ δὲ

ὁ δὲ εἰς τὸν ὅρκον αὐτὸ ἀναγαγὼν, ἐνδοξότερον αὐτὸ ἐποίησε, καὶ λαμπρόν· οὐχ ἥμαρτον ταῦτα συμβουλεύσας, οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας, καὶ τὰ ἑξῆς. Idem iterum, περὶ μεθόδ. δεινότ. p. 424. Cap. περὶ Ὅρκου: ſcil. Πρῶτος δὲ ὅρκον ἠθικὸν Ὅμηρος ὤμοσεν, εἶτα Πλάτων ἐμιμήσατο· εἶτα Δημοσθένης ἐκληρονόμησε πάντων. — Δημοσθένης δὲ ἠθικὸν πολιτικόν· οὐ μὰ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι παραταξαμένους, καὶ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας. Adde *Pauſan.* in *Attic.* c. 32. *Hartung. Decur.* II. Capp. 3. et 9. apud *Gruter.* F. A. Tom. II. pagg. 677. 697. Per ridiculum tractat *Athenaeus* l. 9. Δεομένων οὖν ἡμῶν καὶ λιπαρούντων δεικνύναι τὴν σοφίαν, οὐκ ἐρῶ, φησι, ἴστε, μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι κινδυνεύσαντας, καὶ προσέτι τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας. Et *Lucianus* etiam in *Encomio* iuxta finem: Ἄγε δὴ τοῦτον, ἔφη, πρὸς Ἀντίπατρον, Δημοσθένην δὲ οὐκ ἄξεις, οὐ μὰ τοὺς — κἀμοὶ μὲν ἐφαίνετο προσθήσειν, τοὺς ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότας. Haec, lector, volebam neſcius ne eſſes. TAYLOR. Lactantius ad Statium: *Vt iurent Athenienſes Marti et Marathoni.* Codex MS. Lindenbrog. *Matheos et Marathoni.* Legendum μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι. v. Geuart. Elect. TAYLOR in ſchedis.

WOLFII ET TAYLORI
ANNOTATA
AD
ARGVMENTVM LIBANII.

Pag. 220. 2. τῶν συνήθων τούτων] Συνηθέων Συνηθῶν poſtulat analogia. Sed quorum nominatiui in ης penacutum deſinunt, eorum genitiuos pluralis, et ad-

et aduerbia inde ducta, toties video, et in tam diuerſis Codd. penultima acuta ſcribi, vt dubitem, an id culpa librariorum accidat. WOLFIVS.

5. ὠχύρωσα] Alii ωχυρωσεν. Conſtructio poſtulat οχυρωσας. WOLFIVS.

Ibid. ὀχυρώσας] Hoc *Wolfianum* eſt, non Editorum, aut MStorum. Reuoca autem ex iis ωχυρωσα: *Demoſthenem* enim quaſi loquentem fingit, orationemque eius adducit, ὡς αὐτὸς εἴρηκεν. Locum, ad quem adludit, vide pag. 325. 21. TAYLOR.

221. 4. εἰς οὓς ἔδει τὴν ἐπιμέλειαν περαίνεσθαι τῦ ἔργυ] Pro δι' ὧν. Et ſic fortaſſe legendum. Sed *Feliciani* Editio [et MSti nonnulli] ἄνευ σοφῶν φαρμάκων habet. οὓς [ſine εἰς] ἔδει τὴν ἐπιμέλειαν. ψιλὴν παρέχεσθαι τοῦ ἔργου. WOLFIVS.

Ibid. εἰς οὓς ἔδει κ. τ. λ. habent nonnulla exemplaria, ſc. *Aldina*, *Pariſienſia*, *Lindenbrogii*. Recte quadantenus. Quod fortaſſe mireris. Sed vide, vt flammam ex iſto ſilice excutiam. Ait *Libanius* huic operi curando dari *denos viros e ſingulis tribubus*. Itane? Vix crediderim. Non *centenis* ciuibus ea res erat perficienda. Non tanti erat. Verum vnaquaeque tribus *ſuum* tribulem ad id muneris emiſit. Lege ergo, correctione nunquam poenitenda, quam ſubiecit ora exemplaris *Bodleiani*, ᾑρέθησαν ἐπὶ τὸ ἔργον ἄνδρες δέκα, φυλῆς ἑκάστης εἷς' οὓς ἔδει, κ. τ. λ. TAYLOR.

10. προμύθειαν] [vt ab *Aldo* et *Feliciano* edebatur] προμηθειαν [*Beneuat*] per η in antepenultima, id eſt, πρόνοιαν, ferri poteſt: Sed melius eſt προθυμιαν. WOLFIVS. Ita *Regg.* β. γ. ζ.

18. ἡ πόλις] F. ἡ πόλις συμπασα, ἀρετῆς ἕνεκα, etc. MARKLAND.

20. ὁ φθόνος.] Articulum debemus liberalitati *Wolfii*: Itemque praepoſitionem κατὰ in linea proxima:

ma: Quae tamen pene eſt neceſſaria. *Φθόνος αὐτȣ̃ ἥψατο* MS. *Ven.* ſc. *Demoſthenem*, vt vertitur quoque. TAYLOR.

221. 23. *ἀπήγγειλε*] *επηγγειλε*. Et v. 25. *νόμος δὲ κελεύει*. Lego cum *Obſopoeo*. *νομον δὲ κελευειν*. Et v. 27. pro, *τὸν κελεύοντα*, *τὸν λεγοντα*. Et p. 222. 4. *καὶ τάξει γε ταυτῃ τῆς κατηγορίας*. WOLFIVS. Nam *ταύτης* vbique: quantum inueſtigare potui. TAYL.

25. *νόμον δὲ κελεύειν*] Pro *νόμος κελεύει*. MS. *νομον δε κελευειν*, in accuſatiuo, quae recta videtur lectio. Deinde pro *τὸν κελεύοντα*, antiquum habuit *τὸν λεγοντα*, OBSOPOEVS. *Νόμον δὲ κελεύειν* etiam exhibent editi a *Benenato*, et *Feliciano*. *λεγοντα* etiam idem *Felicianus* cum MSto *Reg. ε.* TAYLOR.

222. 13. *μέσα*] Similiter, in argumento, quod ſequitur: *Τȣ̀ς μὲν γὰρ δύο νόμους, τόν τε τῶν ὑπευθύνων, καὶ τὸν τȣ̃ κηρύγματος, εἰς τὸ μέσον τȣ̃ λόγȣ ἀπέῤῥιψε, ϛρατηγικῶς τȣ̀ς κακȣ̀ς ἐς μέσον ἐλάσας.* Quintilian. VII. 1. *Demoſthenes atque Aeſchines — in iudicio Cteſiphontis diuerſum ſecuti ordinem, cum Accuſator a Iure, quo videbatur potentior, coeperit: Patronus omnia, vel pene omnia ante ius poſuerit, quibus iudicem quaeſtioni legum praepararet.* *Καὶ γὰρ ἐν τῷ πολέμῳ*, inquit *Xenopho Memorab.* l. 3. in principio, *τούς τε πρώτȣς ἀρίϛȣς δεῖ τάττειν, καὶ τȣ̀ς τελευταίους, ἐν δὲ μέσῳ τȣ̀ς χειρίϛȣς* caetera. TAYLOR.

14. *τῆς*] Lege cum vniuerſis, *καὶ τῷ μεν περὶ τῶν ὑπευθύνων* — Cui familiariter reſponaet, *τῷ δε περὶ τῶν κηρυγμάτων*. Neſcio, vnde *Wolfio* diſpliceret. Video eſſe neceſſarium. TAYLOR.

Ibid. *ἀντιτίθησι διανοίας*] Hoc eſt, a ſcripto recedens, voluntate legislatoris nititur. WOLFIVS.

ANNOTATA
AD ARGVMENTVM POSTERIVS.

Pag. 223. 3. τοιόνδε καὶ ἡ] [Editi et MSti] Forte, τοιγαροῦν καὶ ἡ. Et v. 4. πρὸς τὴν χρείαν. WOLF.

6. καταδεδομένων] F. μετὰ τὰ δεδομένα ὑπὸ τῆς πόλεως. WOLFIVS. Ita *Reg.* α. Caeteri omnes μεταδεδομένων. TAYLOR.

13. δεηθεὶς] προσδεηθεὶς *Benenatus*, vt legimus ſupra, v. 6. Et membranae quoque *Regiae*, ſi Cod. ζ. excipias. TAYLOR.

15. δεδέχθαι] Ita *Wolfius* ſolus et ſilens. δεδόχθω enim conſtanter in Impreſſis, quibus conſentiunt o. l. ſ. Subiecit quidem ὁ δεῖνα in Exempl. *Altemps.* δεδόχθαι. Plura fortaſſe ad pag. 235. TAYLOR.

16. τραγῳδιῶν ἀγομένων καινῶν] In *Aeſchine* legitur τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, et τραγῳδοῖς. Vtrum autem eo tempore noui Tragici Athenis exſtiterint, an tantum de nouis Hiſtrionibus fiat Sermo, noſtra parum intereſt. WOLFIVS.

25. δεδώκει] ἀντὶ τοῦ, ἐδεδώκει. WOLFIVS. δεδώκει in *Aldinis*. ἐδεδώκει Editorum caeteri. TAYL.

pen. Πνυκὶ ςεφανοῦσθαι, οὐκ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ] F. οὐκ ἐν τῷ θεάτρῳ. Aut, omiſſa negatione, Πνυκὶ ςεφανοῦσθαι, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Πνὺξ enim locus fuit legitimae Concionis, διὰ τὸ πυκνὰ ἐκεῖ συνελθεῖν, ἢ διὰ τὸ πεπνῦσθαι· Καίτοι μυρίων ἐκεῖ ἀνοήτων καὶ βδελυρῶν πολλάκις ἐκκλησιασάντων, καὶ βλαβερὰ τῇ πόλει ψηφισαμένων. WOLFIVS.

Ibid. *Wolfius* conuertebat iuxta priorem diuinationem, *non in Theatro.* Quae Correctio quanto durior eſt et horridior, non opus eſt dicere. Delenda eſt importuna iſta Negatiua: et bene iſta verba, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, adduntur ad explicandum inſolitum iſtum vocabulum, Πνυκί. Vide omnino *Aeſchinem c. Cteſiph.*

p. 427. vlt. et annotationes ad locum. Similiter in Libello *Aeſchinis* infra 244. I. Εαν μὲν ἡ Βȣλὴ ϛεφανοῖ, ἐν τῷ βȣλευτηρίῳ ἀνειπεῖν, ἐὰν δὲ ἡ πόλις, εν Πνυκι, εν τη εκκλησια. In hac quoque ſententia eſt Vir doctiſſimus, qui nuperrime euulgauit *Petit. LL. Attic.* Quem vide ad *Lib.* III. *Tit.* VI. pag. 378. Nam *Petitus* ipſe, qui aliter emendare ſtuduit, eſt ex ea Schola Criticorum, quae mendum ſubodorari poteſt, tollere autem neutiquam. TAYLOR.

224. II. περὶ τȣ̃ κατηγόρȣ] [Ita enim omnes] F. κατα. Et [v. 16.] ϛρατηγικῶς κακȣς οντας, Vel, τȣς κακȣς. Et [v. 19.] ανεδην pro ἀναιδῶς. Et [v. 23.] πρὸς ὃν ὁ ῥήτωρ αποκρινομενος. WOLFIVS.

16. κακȣ̃ς] Dedit *Benenatus*, quaſi Poetae alicuius ſtichum protuliſſet, ϛρατηγικῶς

— κακȣ̀ς δ' εἰς μέσον [μέσσον] ἐλάσας.

Porro ἀναιδῶς iſtud, quod praecipitauit *Wolfius*, o. eſt l. s. et optime ſe habet. *Artificium ſummum adhibet Demoſthenes, non tamen eo vtitur* ἀναιδῶς, ſine pudore *et moderatione. Aliquando enim orationem ſuam, non arte, ſed vtilitate*, πρὸς τὸ συμφέρον, *metitur*: vti in ea inſtantia, quam ſtatim adhibet Scriptor huius Argumenti. Nempe cum τῷ νομίμῳ Aeſchinis τὸ νόμιμον, non τὸ τεχνικὸν, aut artificioſum, opponere debuit, effecit ſane, vt Ratio eius adminiſtrandae Reip. *vtiliter* in locum iſtius τοῦ νομίμου ſuccederet. Ad eum *locum* confugit, non *arte*, aut *calliditate* aliqua, ſed *ratione* et *neceſſitate*. Praeſtant haec multo, ſi quid Ego ſapiam, et Correctioni et Verſioni *Wolfianae*. TAYLOR.

17. ἀκρα] *in extremis*. Oſcitanter verſum. Tu, *in vtraque acie*. TAYLOR.

23. ἀποκρινόμενος] υποκρινομενος in o. l. s. et editis. TAYLOR.

225. I. τῆς δὲ γραφῆς — ἀποτεθείσης] F.

αποδο-

αποδοθεισης, ſc. τῷ Αρχοντι, ἢ τοῖς Θεσμοθέταις. [Male hoc: Vide *Vlpian.* ad pag. 266. 5.] Et [l. antepen.] εἴληπται μὲν εκ τῦ ψηφίσματος. WOLFIVS.

antepen. ἐκ] Ita *Wolfius* emendare ſatagebat, cum *Aldus* επι dedit, pariter vt *Felicianus*, et *Reg.* Cod. *Paris.* ζ. Facilius erat et procliuius, απο, vti Operae dederunt Lutecianae, auctoritate, credo, exemplarium *Regiorum.* TAYLOR.

pen. ἀεὶ αὐτῆς μέλεται] F. εχεται. Aut ἀντὶ τοῦ, ἐπιμελεῖται poſitum eſt inſolentius. WOLFIVS. Conſtantiſſime exarari video μέλεται. TAYLOR.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD DEMOSTHENIS ORAT. PRO CORONA.

Λογος] *Philoſtratus Iſocratis Panegyricum κάλλιςον λόγων* appellat; Sed *Dionyſius Halicarnaſſenſis:* τὸν ὑπὲρ Κτησιφῶντος ἐγὼ κράτιςον ἀποφαίνομαι πάντων λογων. WOLFIVS.

1. Πρῶτον] Laudatur hoc Exordium a multis antiquis Scriptoribus, et a nonnullis illuſtratur quoque. *Eſt et ille verecundae Orationi aptiſſimus, quo quatuor primis leuiter in ſummum coeuntibus digitis, non procul ab ore, aut pectore, fertur ad nos manus, et deinde prona ac paululum prolata laxatur. Hoc modo coepiſſe Demoſthenem credo in illo pro Cteſiphonte timido ſummiſſoque principio.* Quintilian. XI. 3. Adde IX. 2. IV. 1. bis. Sunt et alii, quos recenſet Nota MS. ad oram Exemplaris *Altempſiani*, ſc. *Dionyſius Halic. Plutarch, Lucianus. Iſocrates* (quod ſummo iure mireris) et *T. Magiſter.* Horum liquet plurimos aliquid de hac Oratione

tione conſignaſſe, non exordium attigiſſe ſolum. In eo certe numero eſt *Plutarchus*, qui in tractatulo Πεϱὶ τȣ̃ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν ἀνεπιφθόνως, Ed. Gr. Bas. pag. 295. multa habet vtilia, eoque iudicio plena, quo valere dignoſcitur Scriptor ille praeſtantiſſimus. Cui adiungas, quae de eadem re habet *Quintilianus* XI. 1. Exiſtimarunt Antiquiores, *Demoſthenem* aliquatenus in hoc exordio fuiſſe adiutum his verbis *Ariſtophanis*, *Equit.* 760.

Τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίῃ, τῇ τῆς πόλεως μεδεȣ́σῃ,
Εὔχομαι, εἰ μὲν πεϱὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γεγένημαι
Βέλτιςος ἀνὴϱ μετὰ Λυσικλέα, καὶ Κύνναν, καὶ Σαλαβάκχαν,
Ὥσπεϱ νυνὶ μηδὲν δϱάσας, δειπνεῖν ἐν τῷ Πϱυτανείῳ.

TAYLOR.

Ibid. In hoc exordio quatuor res potiſſimum conficit *Demoſthenes*. 1. Audientiam poſtulat cum commendatione ſuae erga Remp. beneuolentiae. 2. Praeiudicio anteactae vitae ſuae accuſationem refutat. 3. Accuſatori fidem abrogat. 4. Viam ſternit laudibus ſuis citra auditorum offenſam commemorandis, ἀνεπαχθῶς ἑαυτὸν ἐπαινεῖν φιλοτιμȣ́μενος. Qua de re *Plutarchi* libellus exſtat. Summa et cardo huius Orationis in eo maxime verſatur: *Se, qui in gerenda Rep. dignitatem potius et perpetuam ſecuritatem cum periculis pariendam, quam praeſens otium, nec in longitudinem duraturum et cum turpitudine coniunctum, ſit ſecutus, officio boni ciuis eſſe functum, nec fortunam ſibi praeſtandam eſſe.* Priuatam autem vitam ſuam cum *Aeſchinis* recriminatione defendit: ac legibus ab illo citatis partim alias leges, partim exempla opponit, ῥητοϱικωτέϱως μέντοι, ἔμοιγε δοκεῖν, ἢ ἀληθεςέϱως. Ratio etiam illa de dignitate et imitatione maiorum ab *Aeſchine*, et in Oratione πεϱὶ Παϱαπϱεσβείας, et vltima

Epiſtola

Epiſtola eiusdem labefactatur: quod Athenienſes, nec iisdem animis, neque viribus iisdem praediti, quibus olim, res conſimiles gerere non potuerint. WOLFIVS.

Ib. θεοῖς] τοις θεοῖς MSS. vtputa *Regii* β. ε. ζ. η. et *Aug.* ex noſtris *Vind.* et *Harl.* Codd. item quos excuſſit *Aldus*. Ita etiam laudatur ab Antiquis, *Dionyſio* ſc. *Halic.* *Quintiliano* IX. 4. *Seruio* ad *Virgil.* XI. *Aen.* 301. *Hermogene*, *T. Magiſt.* σχ. *Ariſtoph. Equit.* v. 762. aliisque. Vide *Hermogenem*, Edit. Criſpin. pagg. 113. 280. 292. 344. Sed quorſum, inquies, moroſa haec diligentia in articulis expendendis? Quid confert ad mentem aut ſpiritum *Demoſthenis*? Ad numeros fortaſſe, et periodorum ſtructuram multum. Nam *Dionyſius* ille, qui exordium hoc celebratiſſimum in rhythmum et pedes diuidit, vel *vnam* ſyllabam aegre patietur auelli: et *Dionyſius* ille alter, *Longinum* volo τὸν κριτικώτατον, multum intereſſe arbitratus eſt, vtrum pag. 291. 13. ωσπερ νέφος, an ως νέφος, vel denique ωσπερει νέφος legeremus. Vide Tractatum περὶ Ὕψυς, cap. 39. Et, quanquam auriculas noſtras non omnis hodie ferire poteſt Gratia Conſtructionis Atticae, multum tamen operae in ea re elaboranda, atque in iis minutiis poſitum olim fuiſſe, et exiſtimare par eſt, et docent Rhetorum Monumenta, quae ad aetatem noſtram peruenere. Verbi gratia, cum ſcribitur p. 230. pen. ε γαρ δὴ ἔγωγε ἐπολιτευόμην πω τοτε, quis eſt noſtrorum hominum, qui rotunditatem rite capiat iſtius periodi, aut quem offendere potuit iſta Particula, ſi deſideraretur? Attamen dicitur ab *Vlpiano* ad locum παρέλκειν τὸ πω, χάριν τοῦ κώλου μόνον. Adiicere poſſem conſtructionem iſtam 227. 12. αξιῶ καὶ δέομαι πάντων ὁμοίως ὑμῶν, ακοῦσαί μου περὶ τῶν κατηγορημένων απολογουμένου. Quae fefellit Interpretem. Rhythmus fortaſſe poſtulauit, vt verba ita ordinarentur, πάντων ὁμοιως ὑμῶν: Sed Series et ratio Grammaticae

τὸ ὁμοίως cum τῷ ἀκοῦσαι coniungit. Vt dicitur in hoc Exordio, verbis ritualibus, et ex Lege ſumtis, τὸ ὁμοιως αμφοιν ακροασθαι· Teretes erant et religioſae aures Athenienſium, vt *tota Theatra exclamarent, ſi fuit vna Syllaba aut breuior, aut longior*, vt ait *Cicero* in *Bruto.* Et, iuxta eundem Auctorem, *Non Demoſthenis fulmina tantopere vibraſſent illa, niſi* numeris *contorta ferrentur.* Quam curioſi erant Antiqui, vt etiam proſam Orationem *digitis et arte callerent*, docet *Dionyſius* ille ſaepe a me laudatus, *de Compoſit. Verbor.* §. 18. Ἑνὸς ἔτι παραθήσομαι λέξιν, ᾧ τὰ ἀριστεῖα τῆς ἐν λόγοις δεινότητος καταδίδωμι. ὅρος γάρ δή τις ἐστὶν ἐκλογῆς τε ὀνομάτων καὶ κάλλους συνθέσεως ὁ Δημοσθένης. ἐν δὴ τῷ περὶ τοῦ Στεφάνου λόγῳ τρία μέν ἐστιν, ἃ τὴν πρώτην περίοδον συμπληροῖ κῶλα· οἱ δὲ ταῦτα καταμετροῦντες οἶδε εἰσὶν οἱ ῥυθμοί. πρωτον μεν, ὠ ανδρες Αθηναιοι, τοις θεοις εὐχομαι πασι καὶ πασαις. Αρχει δὲ τοῦδε τοῦ κώλου Βακχεῖος ῥυθμὸς, ἔπειθ' ἕπεται Σπονδεῖος, εἶτα Ἀνάπαιστος, καὶ μετὰ τοῦτον ἕτερος Σπονδεῖος, εἶθ' ἑξῆς Κρητικοὶ τρεῖς, Σπονδεῖος δὲ ὁ τελευταῖος. Τοῦ δὲ δευτέρου, οσην ευνοιαν caetera, quae eadem fide et diligentia exſequitur, in pedes et numeros digerendo. Rurſus Idem in eodem libello numeros huius exordii attingit, ſc. §. 25. et deinde ad tantae ἀκριβείας atque ſollicitudinis *defenſionem* ſe accingit, quam meam pariter, atque huiuſce Adnotationis, quam maxime cupio fieri. TAYLOR.

226. 3. παραστῆσαι] Diſputatur, quid id eſſet, quod precatur *Demoſthenes* τοὺς θεοὺς παραστῆσαι: Vtrum, ſcil. τοῦθ', ὅπερ ἦν ὑπὲρ τῆς Ἀθηναίων εὐσεβείας, an illud demum μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι. In hac ſententia eſt Interpres, adeoque verba (ὅπερ ἐστὶ — δόξης) in quadam quaſi parentheſi concludit. Ego tamen aliter ſentio. Nam pag. 228. 2. vbi hanc precationem inſtaurat, legimus,

ὅ, τι

τι μέλλει συνοίσειν καὶ πρὸς εὐδοξίαν κοινῇ, καὶ πρὸς εὐσέβειαν ἑκάϛῳ, τουτο παραϛῆσαι τοὺς θεοὺς πᾶσιν ὑμῖν. Et mecum eſt Interpres *Italus*. TAYLOR.

13. Πολλὰ μὲν οὖν ἔγωγε ἐλαττοῦμαι.] *Vlpianus* in Praefatione: μηδέπω συϛήσας, πότερον αὐτὸν, ἢ Κτησιφῶντα ἀπολογήσασθαι δεῖ, συναρπάσας τῦτο, ὡς ὁμολογούμενον, ἀξιοῖ τοὺς ἀκούοντας ἐπιτρέπειν αὐτῷ, καθ' ἣν βούληται τάξιν προάγειν τὸν λόγον. WOLFIVS.

18. ἀλλ' ἐμοὶ μὲν] *Suidas* exponit, ἐγὼ μὲν περὶ τῶν ἐσχάτων κινδυνεύω. WOLFIVS.

Ib. Vertit *Aquila Romanus* in libro *de Figur. Sentent.* iuxta init. Adde *Quintilian.* IX. 2. *Hermog.* p. 352. 410. TAYLOR.

19. οὗτος δ' ἐκ περιυσίας κ. τ. λ.] Catilina apud Salluſtium: *Nos pro Libertate, pro Patria, pro Vita certamus: Illis ſuperuacaneum eſt pugnare pro potentia paucorum.* Ἐκεῖνοι δ' ἐκ περιουσίας ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῶν ὀλιγαρχικῶν, ἢ, ὑπὲρ τῶν ὀλίγων δυναϛείας. WOLFIVS.

Ibid. ἐκ περιουσίας] *ex abundantia.* nollem iſtud *ſuperuacaneum* Wolfii et Lambini: multo minus, *ex nimia rerum affluentia,* quod dedit *Anonymus:* omnium minime, quod Etruſcus: *e coſtui m'accuſa per tempo che gli auanza.* Nos forte diceremus: *The odds are on the Side of Aeſchines. Or, the difference of the Account. Contentio inter nos* inaequaliter *admodum eſt comparata.* Vide *Harpocr. Suidam.* v. Ἐκ περιυσίας, et *Demetr. Phaler.* §. 265. TAYLOR.

24. ὡς ἔπος εἰπεῖν] Aretinus: *vt ita dicam.* Melanchtho: *quod fere omnibus ingratum eſt.* Perionius: *quod omnes ſolet offendere.* Meletus: *Vt vno verbo dicam.* WOLFIVS.

25. κἂν μὲν εὐλαβούμενος τοῦτο] *Cicero,* ſiue quis alius, in Salluſtium: *Quo me vertam, P. C.? Vnde ini-*

de initium ſumam? Maius enim mihi dicendi onus imponitur, quo notior eſt vterque noſtrum. Quod ſi aut de vita atque rebus noſtris huic conuiciatori reſpondebo, inuidia gloriam conſequitur: aut ſi huius facta, mores, omnem aetatem nudauero, in idem vitium incidam procacitatis, quod huic obiicio. WOLFIVS.

p. 227. 8. τω] τινί. WOLFIVS.

9. μάλιςα δὲ — ὅσω περ] ἀντὶ τοῦ, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ. WOLFIVS.

13. κατηγορημένων] κατηγορουμενων MSti *Vind. Harl. Guelpherbytanus* optimus cum *Regg.* α. ε. ζ. TAYLOR.

Ibid. δικαίως.] Satis erat ὁμοίως ἀκοῦσαί μου ἀπολογουμένου, ſine δικαίως. Et arbitror eſſe gloſſam τȣ̃, ὁμοίως, cum ſupra dicitur, in Lege πρὸς τοῖς ἄλλοις δικαιοις καὶ τοῦτο γέγραπται, τὸ ομοιως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι. Vide autem 244. 8. TAYLOR.

19. πρότερος] προτερον Cod. *Guelph.* cum *Regio* ζ. et *Vind.* Sed non habeo neceſſe. Infra 301. 25. Σὺ τοσοῦτον ὑπερῆρας ῥώμῃ καὶ τόλμῃ τοὺς ἄλλους, ὥστε πάντα ποιεῖν αὐτος; TAYLOR.

20. παρελθεῖν.] *Suid.* in v. et *Vlpian.* ad orat. *de Rebus Cherſoneſitanis*: Vbi ait, παρελθεῖν in hac Oratione ſumi ἀντὶ τοῦ νικῆσαι. Add. *Vales.* ad *Harpocr.* pag. 153. TAYLOR.

22. ὕςερον] υςερου Codd. *Vind. Guelph. Ital. Ven.* et *Reg.* α. TAYLOR.

Ibid. προσδέξηται — ποιήσηται] Editi omnes et MSti, (noſtri certe) προσδεξεται et ποιησεται. T.

24. διάγνωσιν] γρ. διαγνωμην, Αττικῶς. Ita σχ. *Vlpiani.* TAYLOR.

25. ὡς ἔοικε, λόγον διδόναι] Aretinus: *vt videtur.* Meletus: *ſicut conuenit.* Caeteri praetermiſerunt. WOLFIVS.

p. 228. 6. κατηγόρησεν] εκατηγορει *Reg.* α. Et mox,

mox, v. 8. ανηλωκε *Aſk. Harl. Regg.* α. ε. ζ. *Lind.* et *Obſop.* approbante ipſo *Obſopoeo.* TAYLOR.

228. 19. καὶ ἐκ βελτιόνων] Formula. *Lyſias* Orat. IX. κατὰ Θεομνήστου, p. 118. Ed. *Steph.* Ἀλλ' ὅτι βελτίων, καὶ ἐκ βελτιόνων ὁ φεύγων ἐμοῦ; MARKLAND.

26. τοῦτο παντελῶς εὔηθες ᾠήθης] ἀντὶ τοῦ, εὐήθως. WOLFIVS.

p. 229. 1. τετύφωμαι] Vide *Harpocrat.* in v. et *Vales.* pag. 187. TAYLOR.

3. πομπείας] Vlpian. Ὕβρεως, λοιδορίας, διὰ τὸ ἐν ταῖς πομπαῖς κωμῳδεῖν καὶ λοιδορεῖν ἀλλήλους. Deinde ſequitur Scholion aliud, alterius, vt puto, Scriptoris, quod tamen non longe diſtat ſenſu et interpretatione. Infra ſcripſit Noſter 268. 24. Ταῦτα τοίνυν εἰδὼς Αἰσχίνης, οὐδὲν ἧττον ἐμοῦ, πομπεύειν ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν εἵλετο. Vbi rurſus conſules σχ. ad locum. Addes porro *Hermogenem* π. μεθ. δεινότ. ſtatim ab initio, *Harpocr.* v. Πομπείας, *Suid.* quoque v. Πομπεία et Πομπείας, Magiſt. et *Ammonium* v. πομπή. σχ. *Ariſtoph. Plut.* 1015. TAYLOR.

Ibid. τῆς ἀναίδην οὑτωσί.] Cum non ſignificet ἀναιδῶς, ſed ἀπαρακαλύπτως, rectius ſcribi videtur per ε, ἀνέδην, παρὰ τὸ ἀνιέναι, ſicut συστάδην, βάδην, παρὰ τὸ συνιστάναι, βάναι. WOLFIVS.

Ibid. Iterum audi σχ. noſtrum: Ἐὰν μὲν διὰ τῆς διφθόγγου γράφηται, τῆς ἀναισχύντου λέγει, ἂν δὲ διὰ τοῦ ε, ὅπερ καὶ βέλτιον, τῆς πολλῆς, ἐκ τῆς ἀνέσεως, ἀθρόας τε καὶ σφοδρᾶς. Et Ego ſane cum *Vlpiano* potiorem eſſe *hanc* lectionem iudico. Ob ſoni et literarum affinitatem iterum MSS. diſcordant circa has voces, ad initium σχ. Orationis *Timocrateae.* Ἀναίδην praeter *Pariſinam Benenati*, *Ald. Ven.* et *Ital.* Ἀνέδην MSS. *Ald.* β. γ. ex *Regiis*, *Harl. Vindob.* Editio optima *Feliciani*, et Cod. *Aug.* TAYLOR.

10. τῶν μέντοι] F. τῶν μὲν τοίνυν WOLFIVS.

229. 11. οὐκ ἔνι] Malim, οὐκ ενην. WOLFIVS.

12. οὐδ' ἐγγύς] Sc. τῆς ἀξίας δίκης. WOLFIVS.

Ibid. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ — οὐδ' ἐν ἐπηρείας] Forte, ἀλλ' ἐν, vel τὸ δ' ἐν ἐπηρείας, aut οὐ δὴ ἀφαιρεῖσθαι. Aretinus: *Non enim decet auferri ius populum adeundi, nec in odii ac maleuolentia iſtud ponere. Non enim rectum, nec iuſtum, nec ciuile eſt fieri, Athenienſes.* Melanchtho: *tanta vero crimina cum mihi obiecerit, vt ne pares quidem poenae inueniri queant, audet petere, ne mihi docendi poteſtas concedatur. Iniuſtiſſimum eſt autem, et nequaquam ciuili ſocietati conveniens, odio et petulantiae cuiusquam largiri, ne reus audiatur.* Perionius: *Neque enim eripienda eſt poteſtas veniendi ad populum: Nec cauſae dicendae facultas: Nec id in obtrectationis aut inuidiae loco ponendum: Nec fieri recte atque ordine poteſt: Nec id aequum eſt, quidem, Iudices. Sed eum oportuit,* etc. *Ne in ipſo quidem recenti facto. (ſic* τὸ οὐδ' ἐγγὺς interpretatur) *Non enim priuandus eſt aditu populi et poteſtate dicendi Aeſchines. Sed vt hoc ex petulantia atque inuidia faciat, neque per Deos eſt rectum, neque ciuile, neque iuſtum, viri Athenienſes, ſed in quibus,* etc. Locus eſt obſcurus et controuerſus, proptereaque ſuſpectus. Ego meam interpretationem ſi non veram, at perſpicuam eſſe puto. Connexio periodorum habet obſcuritatem: Τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα πολλὰ, etc. — Τῶν μὲν τοίνυν κατηγοριῶν etc. — Οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ etc. — Ἀλλ' ἐφ' οἷς etc. — Eſt Commemoratio quaedam in conqueſtione iniquitatis: et Confeſſio, maxima eſſe crimina, et omni ſupplicio vindicanda, recteque delata ad iudices, ſi vera eſſent. Eum enim eſſe iudiciorum vſum, vt cauſae cognoſcantur, et nocentes mulctentur. Sed abuti iudicum benignitate ad criminandos ex odio atque inuidia inſontes (id quod nunc *Aeſchines* faciat) id vero nequaquam eſſe ferendum. Sed in hac quoque ſententia

me

me nonnihil turbat, quia ait προσελθεῖν τῷ δήμῳ, vt non de *iudiciis*, ſed de *concionibus* loqui videatur. Eodem pertinet etiam τὸ λόγου τυχεῖν. Queritur enim Iſocrates, τὰς πολλὰς ὑδὲ τῆς φωνῆς τῶν ἐναντιουμένων ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῶν ἐθέλειν ἀνασχέσθαι. Quid ergo ſi ſic connectas? *Si crimina mihi obiecta vera eſſent, nec dignas poenas, neque dignis proximas, de me ſumere poſſit Reſp. Quae cum mihi adeundi populi habendarumque concionum poteſtatem dederit, ea ego poteſtate ſim abuſus ad explendum odium meum aduerſus inimicos atque inuidiam. Id quod neque rectum eſt* etc: *Atqui ſi me tantis in rebus Aeſchines, quantas ea facit, peſtem et perniciem reip. moliri videbat, cur non ſtatim in iudicium adducebat?*

Cum via multa patet, nulla eſt bona; qua ſit eundum,
Ipſe tibi monſtret ductor Atlantiades.

TAYLOR.

Ibid. Ἐν τούτοις τοῖς ῥητοῖς, vt conqueſtus eſt Vlpianus, ἀσάφειά ἐστι πολλή. Et merito ſane. Interea Voces ipſae ſunt ſatis perſpicuae: ſed Sententiae non recte cohaerent, neque apte diſtribuuntur. Ego igitur primum lectoris oculis ſubiiciam eum ordinem et ſequelam, quam ex *Demoſthene* auctore profectam eſſe arbitror: deinde meam de ea re exponam ſententiam, et iis rationibus, quas habeo, enitar vincere, ſimul et turbatam eſſe in Textu, quo vtimur vulgo, atque illius infelicitatis cauſam a me eſſe deprehenſam. Ad hunc modum igitur loquitur *Demoſthenes*, ſi me audias, ſc.

Τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα, πολλὰ, καὶ δεινὰ, καὶ περὶ ὧν ἐνίων μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας οἱ νόμοι τάττουσι τιμωρίας.

Τοῦ δὲ παρόντος ἀγῶνος ἡ προαίρεσις αὐτὴ, ἐχθροῦ μὲν ἐπήρειαν ἔχει, καὶ ὕβριν, καὶ λοιδορίαν, καὶ προπηλακισμὸν ὁμοῦ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα.

[O'] οὔτε μὰ τοὺς θεοὺς ὀρθῶς ἔχον, οὔτε πολιτικὸν, οὔτε δίκαιόν ἐστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.

Οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ, καὶ λόγου τυχεῖν, οὐδ' ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνου τοῦτο ποιεῖν·

Ἀλλ' ἐφ' οἷς ἀδικοῦντά με ἑώρα τὴν πόλιν, οὖσί γε τηλικούτοις, ἡλίκα νῦν ἐτραγῴδει, καὶ διεξῄει, ταῖς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίαις παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα χρῆσθαι·

Εἰ μὲν εἰσαγγελίας ἄξια πράττοντά με ἑώρα, εἰσαγγέλλοντα, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς κρίσιν καθιστάντα παρ' ὑμῖν, εἰ δὲ γράφοντα παράνομα, παρανόμων γραφόμενον·

Καὶ μὴν εἴ τι τῶν ἄλλων, ὧν νυνὶ διέβαλλε καὶ διεξῄει (ſcil. πράττοντά με ἑώρα) ἢ καὶ ἄλλ' ὅ, τιοῦν ἀδικοῦντά με ὑμᾶς ἑώρα, εἰσὶ νόμοι περὶ πάντων, καὶ τιμωρίαι, καὶ κρίσεις — καὶ τούτοις ἐξῆν ἅπασι χρῆσθαι. In his interpretandis, verſione vtar propemodum *Lambini*: Nam ille quadantenus in hac cauſa proceſſit, et pariter translationem inſtituit:

Crimina igitur mihi illata ſunt multorum atque atrocium facinorum, quibusque poenae ſunt acerbiſſimae legibus conſtitutae: ſed tota haec Accuſatio nihil aliud habet propoſiti, quam improbam inimici calumniam, petulantiam, conuicium, probrum et contumeliam, caeteraque generis eiuſdem. [Omitto hic, quae repeti arbitror.] *Quod medius fidius, Athenienſes, neque rectum, neque ciuile, neque iuſtum eſt, ne vlla quidem ex parte. Non enim ius adeundi ad populum, cauſaeque dicendae poteſtatem cuiquam eripere, non in ea re dolori ſuo ſeruire, neque maledicendi et petulanter alterum inſectandi occaſionem ex ea quaerere oportet: Sed quae me facinora committere in remp. videbat; quum praeſertim eſſent tanta, quanta modo voce pene tragica clamabat, eorum poenas a legibus conſtitutas, recentibus etiam tum maleficiis, expetere, iudicioque perſequi debebat: ſi res delatione nominis dignas admittere videret,*

videret, nomen meum deferre, et hac via me in iudicium vocare: ſi quid contra leges ſcribere ac decernere, accuſationem mihi de decretis contra leges factis intentare: denique ſi quid omnino me contra remp. admittere videret, cuicuimodi eſſet, ſunt leges, ſunt iudicia, ſunt actiones, quibus omnibus vti licebat.

Profecto ſi eo ordine et nexu non ſcripſit *Demoſthenes*, optandum pene fuit, (abſit verbo inuidia) vt ita ſcripſiſſet: Adeo nitide, adeo luculente, adeo diſpoſite procedunt omnia. Verum quid de fugitiuis iſtis commatibus ſtatuam, proximum eſt, vt oſtendam. Ab huiuſmodi Propoſitione ſatis recte orditur: nempe:

Τὰ μὲν κατηγορημένα, πολλὰ, καὶ δεινὰ, καὶ περὶ ὧν ἐνίων μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας οἱ νόμοι τάττουσι τιμωρίας.

Bene eſt: et huic Sententiae aduerſatiue apponitur ea, quae ſequitur; ſatis proba et luculenta: ſc.

Τοῦ *δὲ παρόντος ἀγῶνος ἡ προαίρεσις — ἐπήρειαν ἔχει — καὶ λοιδορίαν κ. τ. λ.*

Eſto; Sed et aliud Aduerſatiuum video:

Τῶν *μέντοι* (i. e. *δὲ*) *κατηγοριῶν* etc. v. 10.

Et, quod merito diſplicere poteſt, nihil aliud hic in *Redditione* dicitur, quam quod in *Propoſitione* dictum erat prius. Age, *ἐξέτασον παράλληλα*, vt ſcribunt Graeci, et vt ſcribit Noſter, vt eo ſitu diſpiciamus, quid interſit:

Τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα πολλὰ καὶ δεινὰ, καὶ περὶ ὧν ἐνίων μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας οἱ νόμοι τάττουσι τιμωρίας.	*Τῶν μέντοι κατηγοριῶν καὶ τῶν αἰτιῶν τῶν εἰρημένων, εἴπερ ἦσαν ἀληθεῖς, οὐκ ἔνι τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν, οὐδ' ἐγγύς.*

Conferas, Trutines, Metiaris, Excutias, Excrucies, quiduis fac periculi: Solertem dabo, qui quiduis ex hac poſteriore Oratione expreſſerit, quod non interceptum erat in priore.

Multa

Multa mihi crimina obiecit Aeſchines, quorum de ſingulis grauiſſimae quae poſſunt poenae ſtatuuntur: Vltimum ſc. ſupplicium: grauiſſimum quidem, quod Sors humana patitur, verum ob delicti naturam leue: Interea tamen *tot et talia mihi crimina obiecit Aeſchines, vt poenas dignas a me repetere Ciuitas nullo modo poſſit.*

Hiccine eſt, quem dicunt *Demoſthenem!* Haeccine ea, quae contorqueri aiunt Fulmina! Atqui, vt in inſtituto pergam, haec Confuſio non ſimplici vice Auctori noſtro contigit. Infra pag. 491. cum *Aeſchine* ita agit:

Quando in eo ſtatu eſſent Res Graecae, et Philippus cunctorum ſeruitutem palam meditaretur, a Te, Aeſchine, vel ab alio quouis, qui mea conſilia reprehendit, rogarem, quid in ea Fortuna Ciuitatem noſtram agere oporteret? Vtrum eam decuit, quae toti Graeciae ſaluti eſſe ſolebat, iam dignitatis atque iſtius praerogatiuae immemorem, Philippum in conſiliis exſequendis adiuuare, vt Theſſali et Dolopes faciebant? An, (quod leuius fortaſſe) iſtud quidem non agere, ſed domi ſedentem, atque otioſam, ſinere Philippum ea per ſe facere, quo pacto Arcades, Meſſenii et Argiui ſe geſſerunt? Age dic mihi, ποίας μερίδος, ἐν τίνι τάξει, *in qua claſſe, expediebat fuiſſe Remp.? Nam, ſi meis conſiliis vſa non fuiſſet; neceſſe eſt eam vel in hac vel in illa parte omnino fuiſſe conſtitutam.* Recte. Sed, videas, quaeſo, quo pacto eam rem exſequitur:

Pag. 245. vlt.

Πότερον αὐτὴν ἐχρῆν, Αἰσχίνη, τὸ φρόνημα ἀφεῖσαν, καὶ τὴν ἀξίαν τὴν ἑαυτῆς, ἐν τῇ Θετταλῶν καὶ Δολόπων τάξει, συγκατακτᾶσθαι Φιλίππῳ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχὴν, καὶ τὰ

Pag. 246. 8.

Ἀλλὰ νῦν ἔγωγε τὸν μάλιστα ἐπιτιμῶντα τοῖς πεπραγμένοις, ἡδέως ἂν ἐροίμην, τῆς ποίας μερίδος γενέσθαι τὴν πόλιν ἐβούλετ᾽ ἄν; πότερον τῆς συναιτίας τῶν συμβεβηκότων τοῖς

τῶν

τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια ἀναιρεῖν; ἢ τοῦτο μὲν μὴ ποιεῖν· δεινὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς· ἃ δ' ἑώρα συμβησόμενα, εἰ μηδεὶς κωλύσει, καὶ προῃσθάνετο, ὡς ἔοικεν, ἐκ πολλοῦ, ταῦτα περιιδεῖν γιγνόμενα;

Ἕλλησι κακῶν, καὶ αἰσχρῶν, ἧς ἂν Θετταλοὺς, καὶ τοὺς μετὰ τούτων εἴποι τις; ἢ τῆς περιεωρακυίας ταῦτα γιγνόμενα ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι, ἧς ἂν Ἀρκάδας καὶ Μεσσηνίους, καὶ Ἀργείους θείημεν;

Poſterius ſane Inciſum, ſi quid eſt in ea Obſeruatione, quod prodeſſe poteſt, non erat in *Vlpiani* Codd. quantum ex eius ſcholiis augurari fas eſt. Verum ſiue ille inuenerit, necne, a me nunquam impetrare poſſis, aut haec, et ſimilia, non niſi deploratiſſima ad nos perueniſſe, aut multum me aberrare in ea diuinatione, quae omnem hanc moleſtiam amoliri poſſe videtur. Scilicet vtroque in loco, vbi vides iterari Commata illa ἰσοδυναμοῦντα, ſi alterum tollas (neque id aegre feres), defaecabitur Textus, eumque colorem *Demoſtheni* reſtitues, quem ille exoptauerit. Vnde autem, dices, per tot ſaecula interpolatum ſit? Duae nimirum ab vltima vetuſtate exibant *Demoſthenis*, quae vocantur Ἐκδόσεις. Solebat id apud Antiquos fieri; atque ea Cura iis Scriptoribus impendi, quorum in libris expoliendis recenſendisque aliorum opera vtiliter collocari poterat. Ita Homeri alia erat Editio κατὰ Φιλήμονα, alia κατὰ Ῥιανὸν, Σωσιγένους alia, alia Ἀριστάρχου, Ζηνοδότου, alia Cypria, Sinopica, alia κοινὴ, et nominantur etiam κοιναὶ, et χαριέστεραι, alia denique ἐκ νάρθηκος, vt caeteras omittam, quae erant numeroſae. Quod legitur hodie *Apollonii Rhodii*, eſt ex ſecunda Editione iſtius Scriptoris. Scholiaſtes enim, qui latus eius claudit, eum diligenter ad Προέκδοσιν, ſiue Editionem priorem, recenſuit, quae quantum ab hodierna diſtet, intelliges ex σχ. ad hos verſus I. libri, ſc. 285. 515. 543. 725. 788. 801. Et ſimilis Fortuna, vt dicebam, obtigit Auctori

 noſtro.

noſtro. Quod quoniam alibi a me animaduerſum eſt liberius, hic ſufficiat memorare, vnam ab *Vlpiano* vocari Αρχαίαν, ſiue *Antiquiorem* Demoſthenis Editionem, Δημώδη, ſiue *Popularem*, alteram. Vide *Vlpian.* ad Orat. contra *Midiam* ſaepiuſcule. Hinc fortaſſe liquebit, cur multa hodie non legantur in noſtro Auctore atque hac Oratione, quae citarunt ex ea Antiquiores. Verbi gratia: Nullibi per totam hanc Orationem occurrunt haec verba:

Τῶν δὲ πλοίων τὰ μὲν συντριβόμενα ταῖς ἀποςολαῖς.
Attamen ea diſerte profert *Vlpianus*, et exponit, ad *Philipp.* I. ex Oratione, quae erat ὑπὲρ Κτησιφῶντος, et *Suidas* etiam citat, in v. Αποςολαῖς, ſed Auctore diſſimulato. Nimirum in altera Editione legi poterant: in altera non ita. Et ſic de aliis quoque ſtatui poſſe et debere arbitror.

Et quoniam ea res iam agitur, non videbor eſſe importunus, ſi locos deperditos ex hac Oratione colligam. Interea tamen non omne, quod laudatur ex Oratione περὶ Στεφάνȣ, ad eam claſſem protinus redigo. Nempe, aliquando errat ille, qui citat, et *Demoſthenem* intelligit, non in cauſa Cteſiphontis, ſiue περι Στεφανȣ, verum in earum alterutra, quae exſtat, inſcripta κατα Στεφανȣ ψευδομαρτυριῶν. Ita *Suidas* v. Καταψευδομαρτυρησάμενος· quem tamen facile argueret *Harpocratio*, qui κατα Στεφάνȣ diſerte habet; quin et Initium iſtius Orationis, ita ſcil. conceptum: Καταψευδομαρτυρηθεὶς, ὦ ἄνδρες δικαςαὶ, et quae ſequuntur. Idem dicendum eſt de voce Παραπεπτωκὼς, quae in harum quoque priore legitur, non in ea *de Corona*. Ita etiam ſtatuendum eſt de v. Φαρμακῶντα. Vid. *Suid. Harpocr.* v. Φαρμακὸς, atque etiam *Etymol. M.* Atque huic ſimile exemplum mox ſubiungam. Haec igitur erat vna Erroris anſa in citando. Sequitur alia. Nempe ob Cauſae non magnam diſſimili-

ſimilitudinem, confundere ſolebant hanc noſtram cum illa π. Παραπρεσβείας. Vtraque enim grauis, ſpectabilis, et ad Remp. pertinebat. Id *Th. Magiſtro* aliquoties vſu venit. Aliquando memoria freti Antiquiores ſenſum ſolummodo adducebant, verbis aliquantulum diſparibus et diuerſis. Haec omnia fortaſſe, vel plurima, perſeueranti in legendis iis, quae ſcribimus, plana fient. Denique alia de cauſa abeſſe poterant nonnulla, quae olim hic legebantur, ſc. quia obelum Criticorum perpeſſa ſunt. Qua de re audi *Hermogenem*, p. 317. Ἐκεῖνα μέντοι διὰ τὸ ἄγαν εὐτελὲς καὶ ὀβελίσαντές τινες ὑπεξείλοντο, ἴσως ὀρθῶς ποιοῦντες· λέγω τὸ, κυαμυς εφθυς βοωσα, καὶ, κατα παν το θερος επλανατο, καὶ τὰ ἑξῆς. Ταῦτα γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν μὲν ἰδιωτικοῖς λόγοις ἴσως ἂν ἁρμόσειεν· ἐν δημοσίῳ δὲ, καὶ τηλικοῦτον ἔχοντι ἀξίωμα λόγῳ, ἢ προσώπῳ, ἢ πράγματι, πῶς ἂν ἁρμόττοι; His praemiſſis, haec citantur, quae ſequuntur:

Τοῦ μὲν τὸν πατέρα ἡταιρηκέναι, τοῦ δὲ τὴν μητέρα πεπορνεῦσθαι.

T. Magiſt. v. Ἑταίρα.

Λογογράφους τοίνυν καὶ ὑβριστὰς ἀποκαλῶν καὶ τοιαῦθ' ὑβρίζων.

Id. v. Λογογράφος.

Exſtant in π. Παραπρ.

Ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος τὸν δεῖνα εἰσήγγειλε.

Id. v. Ὁ δεῖνα. Si hoc ſit verba Oratoris laudare.

Τί δοῦλον ἢ ἐλεύθερον εἶναι διαφέρει;

Id. v. Τί διαφέρει.

Vide Not. ad pag. 295.

Φιάλας Λυκιουργεῖς δύο

Athen. XI. 12.

Vide *Leopard.* XI. *Emend.* 18.

Σινώπη.

Harpocr. in v.

Σεσυλήμεθα τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ τούτων, Φασηλιτῶν ὄντων, ὥσπερ δεδομένων σύλων Φασηλίταις κατὰ Ἀθηναίων. ἐπειδὰν γὰρ μὴ ἐθέλωσιν ἀποδοῦναι, ἃ ἔλαβον, τί ἄλλο τις ἔχοι ὄνομα θέσθαι τοῖς τοιούτοις, ἢ ὅτι ἀφαιροῦνται βίᾳ τὰ ἀλλότρια; Haec et plura laudant ex περὶ Στεφάνου, tum *Suidas*, tum *Etym. M.* Leguntur tamen hodie in Orat. πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφήν· Et vox quidem Σύλας (id eſt, Συλήσεις) in ea Oratione, quae inſcribitur περὶ του Στεφανου τῆς τριηραρχίας. Vides his verbis, quae ſubiicimus, iſtius erroris originem. Nam recte ſe habet Harpocratio: Σύλας. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ του ϛεφάνου [τῆς τριηραρχίας, κἀν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου. Ἐξελόμενος ὁπόταν μὴ σύλαι ὦσιν Ἀθηναίοις.] ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς ὥσπερ ἐξηγούμενος αὐτό φησιν· Σεσυλήμεθα τὰ ἡμέτερα κ. τ. λ. Verba *Harpocrationis*, quae vncis incluſimus, deerant in *Etymologo*. Atque haec hactenus: Redeo.

Aio autem porro, fieri etiam potuiſſe, vt binae iſtae Editiones, quibus fruebantur Antiqui, aliquando per incuriam deſcribentium, aut quauis alia ex cauſa, conflarentur, ad hanc noſtram, quae ſola hodie obtinet, concinnandam. Ita conſtabit, quare plurimae identidem Sententiae verbis aliquantulum diuerſis ab Auctore noſtro iterentur (vide quaeſo, quae praefamur ad *Midianam*): licet *Photius* arbitretur magis, eas quaſi abortiuas excidiſſe ex ſcriniis *Demoſthenis*, priusquam vltimam manum Auctoris expertae fuiſſent, aut ſecum ille ſtatuiſſet, vtri parti Orationis eae elegantius conuenirent. Ex hac etiam Hypotheſi expediemus fortaſſe, vnde toties turbatum ſit per Orationem *de falſa Legatione*; tot repetantur, commiſceantur, tot ex improuiſo inchoata, ſtatim etiam ex improuiſo relinquantur imperfecta. Vide notata ad Aeſch. p. 254. et Dem. 449. 5. et quae praemiſimus iſti

Oratio-

Orationi. Verum age, exemplis et rationibus hanc rem tranſigamus. Scribit *Demoſthenes c. Aphob.* I. 816. 12. 13. Καὶ ταῦτα μὲν ἐνεχυρα κατέλιπεν, ὡς καὶ αὐτοὶ οὗτοι ὁμολογήσουσιν, ὧν γίγνεται τοῦ μὲν ἀρχαίου κεφαλαίου τέτταρα τάλαντα, καὶ πεντακισχίλια. Vt in transcurſu id moneam, iſtud πεντακισχίλια erat πεντακισχίλιαι, ſc. *Drachmae*, non *Talenta*. Nam hoc fuiſſet incredibile. Verum ad me propius pertinet in iſto loco *Budaei* ſollicitudinem leuare, qui merito miratur, quare praeter omnem conſuetudinem *Demoſthenes* ſcriberet ἀρχαίου κεφαλαίου, cum vtrumuis vocabulum recte per ſe ſtare poſſit, et *Sortem*, i. e. vti nos appellare ſolemus, *The Principal*, denotare. Nimirum Vox *haec* in vno Exemplari, in altero *illa* exſtabat. Plurimos proferre potui Auctores, qui τὸ ἀρχαῖον de ea re dicunt, plurimos etiam, qui τὸ κεφάλαιον, ni ea res eſſet a Lexicographis praeoccupata: ſed qui vtrumque adhiberet, et τὸ ἀρχαῖον et τὸ κεφάλαιον, praeter *Demoſthenem* in hoc loco, vidi neminem. Neque ſane nata eſt ea locutio ex gloſſemate, quod vocant. Non enim ſolent rara vocabula aeque raris explicari et exponi. Nimirum opera iſta luderetur. Et quo iure diceres τὸ κεφάλαιον elucidare τὸ ἀρχαῖον, eodem, illud ab hoc elucidari contenderem. Porro, *c. Aphob. falſi teſtimon.* p. 846. 24. Μαρτυριῶν γὰρ πλέον ἢ πάνυ πολλῶν τῶν ἁπασῶν ἀναγνωσθεισῶν et quae ſequuntur: Nimirum ſcribebatur:

μαρτυριῶν πλέον ἢ ** (Numero abraſo)

et rurſus:

μαρτυριῶν πάνυ πολλῶν.

In *Philip.* I. p. 42. 9. dicitur

συνελόντι δ' ἁπλῶς εἰπεῖν,

Quae vox ἁπλῶς in nonnullis deſideratur. Sc. dixerunt Antiqui eodem animo,

et συνελόντι δ' εἰπεῖν,

 et ἁ-

et ἁπλῶς δ' εἰπεῖν.

His fortaſſe coniungenda ſunt et ea in Oratione, in qua occupamur, p. 247. 23.

Τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας [αὐτεπαγγέλτες] [ἐθελοντὰς] παραχωρῆσαι Φιλίππῳ. Vide locum.

Et *Philip.* I. p. 43. 23.

Ὡς μὲν οὖν δεῖ τὰ προσήκοντα ποιεῖν [ἐθελοντὰς] ὑπάρχειν ἅπαντας [ἑτοίμες].

In Oratione *de Corona* ter legitur:

Οὐκ ἔςι ταῦτα, ἐκ ἔςι. πόθεν; πολλῦ γε καὶ δεῖ.

Senſus optime perficeretur, ſi legamus, vel;

Οὐκ ἔςι ταῦτα, ἐκ ἔςι. πόθεν;

Vel:

Οὐκ ἔςι ταῦτα, ἐκ ἔςι. πολλου γε και δει.

At vtrumque dici, inficetum et moleſtiſſimum. Vnde a noſtris MSS. vel hoc vel illud abeſſe ſolet. Verum quod omnium maxime memorari et animaduerti volebam, incredibile dictu eſt, quanto aeſtu laborant nonnulli, cum Aeſchines ait, *decem* legatos, Demoſthenes *quinque* tantum, ad Philippum fuiſſe miſſos: porro ei numero *Demoſthenem* accenſeri ab *Aeſchine*, excludi a ſe ipſo: Vel, quod potius, quandoque a ſe ipſo in eo coetu numerari, quandoque autem praetermitti. Attigi ad *Argumentum* Orat. π. Παραπρεσβ. Attamen vbi, ais Tu, ſibi in ea re aduerſatur *Demoſthenes?* In ea Cauſa, quam hodie tractamus. Nam aliquando exaratur de ea Legatione παρόντων ημων — μὴ απιωμεν ἐκ Μακεδονίας — ἀπαγγειλάντων ἡμων — ἀπαγγελλόντων ὑμῖν ημων, cum in aliis Codd. conſtanter παρόντων υμων — μη απιωσιν ἐκ Μακεδονίας — ἀπαγγειλάντων αυτων — ἀπαγγελλόντων ὑμῖν τετων. Vide modo, pag. 235. vlt. Nimirum conſarcinata eſt Editio, quae ad noſtram aetatem peruenit, ex prioribus, quarum haec vnam, illa alteram partem in hac diſceptatione tuebatur. Nam in Editorum nullis,

prout hodie circumferuntur, ea eſt Conſtantia, qualem iure exſpectare potuiſſemus, ſi ex vno Exemplari depromerentur. Et proinde in eo, quod memoraui, Argumento Orationis *de falſa Legatione* habitae, cum tenor loci, atque res ipſa tulerit ad eam Hypotheſin, vt Demoſthenes *ſecunda* vice ea legatione defungi crederetur, ait: — ἰςέον δὲ, ὅτι Δημοσθένης ἀπῆλθεν ἐν τῇ δευτέρᾳ πρεσβείᾳ pag. 336. 18. Adhaeſit tamen ex *altera Hypotheſi* in libris quamplurimis: ἰςέον δὲ, ὅτι Δημοσθένης ουκ ἀπῆλθεν. Plura fortaſſe alibi. Iam, vt telam pertexam, ſi iſtud impetrauero, repeti hic nonnulla atque inconſiderate interſeri ex diuerſis exemplaribus, atque ſemel coeptum eſſe iuxta hunc locum perturbari; nemo caetera mihi inuidebit, ſc. permiſceri potuiſſe, atque ex ſuo ordine moueri, Comma vnum atque alterum, quibus Nos poſtliminium dedimus, et de quibus mox plura dicemus.

Scio equidem, auctoritatem *Hermogenis* pag. 279. contra me facere, qui iteratas illas Interrogationes p. 245. vlt. Πότερον αὐτὴν ἐχρῆν —; et Ἀλλὰ νῦν ἔγωγε ἡδέως ἂν ἐροίμην, τῆς ποίας μερίδος —; exemplum adfert iſtius Figurae, quae Ἐπιμονὴ dicitur a Technicis, et ſolerter ab Oratoribus antiquis aliquando adhibetur. Ita Ille: Ταύτῃ τῇ ἐννοίᾳ πλέον, η τετρακις ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ κέχρηται — Διὰ γὰρ τὸ ἔνδοξον τῆς ἐννοίας ἐπιμένει, καὶ δεινῶς ἐπίκειται τῷ ἐχθρῷ, ταῖς συνεχεσιν ερωτησεσι ὐδὲ ἀναπνεῖν ἐῶν. Non nego, feliciter olim vibraſſe ea fulmina *Demoſthenem*, et ſaepiſſime pertundi et καταρρητορεύεσθαι iis artibus aduerſarium, quem nactus eſt. An id hoc loco praeſtare voluerit, vehementer dubito. Iudicet aequus lector. Ego interea acumen *Hermogenis* deſidero, qui *plus, quam vicibus quaternis*, hic ait ingeminari a *Demoſthene*. Teneo, quid hominem impulerit, vt ita ſcriberet. Sed in eo decipiebatur. Et nihil amplius ex iſtius aucto-

 ritate

ritate efficitur, quam vt conſtaret, inueteraſſe iam inde ab *Hermogenis* aetate duos iſtos paragraphos, quorum alterum eliminandum pronunciaui. Neque ego mendi diuturnitatem valde diſputo. Verum de tota hac cauſa plura contendam ad p. 235. 3. vbi (ſi nondum viciſſe videbor) cauſa vicero. Et lectorem meum magnopere oro et obteſtor, vt adiungeret huic diſputationi ea, quae ibi dicturus ero. TAYLOR.

229. 13. λόγȣ τυχεῖν.] Si hic ſit locus, quem voluere *Harpocratio* et *Suid.* vbi has voces ex noſtra Oratione citant, errant ſane in expoſitione: Neque enim per λόγȣ intelligendum eſt ἐπαίνȣ, quod illi praedicant. Et in ea mente eſt *Valeſius.* Forte εἰπεῖν, inquit Ille. TAYLOR.

15. ὅτε κ. τ. λ.] Adponam correctionem *Lambini*, vt intelligat lector, quantum ille profecerit: — *δίκην ἀξίαν λαβεῖν· Ὁ, ὅτε, καὶ τȣ̀ς θεȣ̀ς, ὀρθῶς ἔχον, ὅτε πολιτικὸν, ὅτε δίκαιόν ἐϛιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ȣ̓δ' ἐγγυς. ȣ̓ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ, καὶ λόγȣ τυχεῖν· — ἀλλ' ἐφ' οἷς ἀδικȣ̃ντά με κ. τ. λ.* Haec Vir doctus. Et quis contra ſentiet, cum ea Tranſpoſitio vnius Sententiolae textum optime complanat, atque ſenſum vbique connectit, qui olim conclamabatur? Solent hae res fieri in exemplaribus antiquis: Cuius rei illuſtre exemplum dabo. Legitur in *Themiſtoclis vita* a *Cornelio Nepote* deſcripta:

> *Scio, pleroſque ita ſcripſiſſe, Themiſtoclem, Xerxe regnante, in Aſiam tranſiiſſe: Sed ego potiſſimum Thucydidi credo, quod aetate proximus erat,* qui illorum temporum hiſtoriam reliquerunt, *et eiuſdem ciuitatis fuit.*

Acute ſane! *An potuit ſcribi miſerius?* Nam ſi haec verba ita ſunt ſumenda, ſc. Thucydidem proximum eſſe aetate etc. *iis*, qui illorum temporum hiſtoriam reliquerunt, *ridicula* ſunt: Sin Themiſtocli proximum,

ex nu-

ex numero eorum, qui illorum temporum hiſtoriam reliquerunt, *obſcura.* Aliquid ſubeſſe argumenti crediderim, ſi ideo *Nepos Thucydidem* ſequeretur, propterea quod et aetate erat coniunctus Themiſtocli, et ex eadem vrbe. Id quod res erat, et veriſſime dici potuit. Age:

Scio, pleroſque, qui illorum temporum hiſtoriam reliquerunt, *ita ſcripſiſſe, Themiſtoclem, Xerxe regnante, in Aſiam tranſiiſſe: Sed Ego potiſſimum Thucydidi credo,* quod aetate proximus erat, et eiusdem ciuitatis fuit.

An potuit ſcribi luculentius? TAYLOR.

229. 18. ἐτραγῴδει.] *Obſop.* διετραγῴδεις. WOLFIVS. Potius 232. 22.

19. παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα.] εὐθὺς ὅτε ἠδίκουν ἐγὼ ταῦτα. Feruentibus delictis, et flagranti crimine, vt ICti loquuntur. WOLFIVS.

Ibid. παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα, *Recentibus delictis.* Eo ore omnes fere Interpretes. Ita ſcribit *Joſephus Antiq. Iud.* p. 416. ἵνα γνῶς, ὅτι κερδαίνουσιν οὐδὲν οἱ κακοὶ, μὴ παρ' αὐτὰ τἀδικήματα κολασθέντες, ſcil. *poenam ex continente adiectam ſceleri,* τὸ ἀμύνασθαι τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγυτάτω κείμενον, vt verbis vtar *Thucydidis*, III. 38. Sed et aliam habet et maiorem Emphaſin, nempe poenam *iuxta formam criminis*, vt dici poteſt, ſubeundam; verbi gratia, *ſi* Εἰσαγγελίας ἄξια *commiſerit*, vt v. 20. *eas poenas daret, quae lege iſti culpae affiguntur: ſi* παράνομα γέγραφε, v. 22. *eas, quae competebant* παράνομα γράφοντι, *denique* (continuatur enim argumentum v. 25. ſine importuniſſimo iſto commate, quod v. 23. et 24. inueterauit) *cuiuscunque demum criminis argueretur, erant leges, erant ſupplicia, quae in vnumquemque facinoroſum peculiariter ſtatuiſſet Maiorum Diligentia.* Iurisprudentia enim Attica accurate diſtinxit, quo animo, quo gradu maleficii, et

 quanto

quanto cum damno Reip. committeretur vnumquodque facinus: et eadem pariter fide et diligentia trutinauit ſupplicia quoque. Qui Graecos ſcriptores euoluit ſine eo monito et delectu, multa frigide leget, quae illi exactiſſime ſcripſerunt. Atque arrepta ea opportunitate, ſumere liceat, 310. 16. huius Orationis, vbi, quae cum ſumma proprietate ſcripſit *Demoſthenes*, vel leuiſſime, vt dixi, feriunt lectorem, Fori Attici hoſpitem, rerum iſtarum indiligentem, et in eo Iure minus exercitatum.

Ἐν οἷς εἰσηγγελλόμην, ὅτε ἀπεψηφίζεσθέ μου, καὶ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων τοῖς διώκουσιν οὐ μετεδίδοτε, τότ᾽ ἐψηφίζεσθε τὰ ἄριστά με πράττειν.

Ea erat Εἰσαγγελίας Conditio et Natura. Atque ad iſtum ritum pertinent ſolennia iſta, ἐψηφίζεσθε — ἀπεψηφίζεσθε — τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. Sequitur Criminis et Proceſſus Species altera:

Ἐν οἷς δὲ τὰς γραφὰς ἀπέφυγον, ἔννομον καὶ γράφειν καὶ λέγειν ἀπεδεικνύμην.

Ecce vt ſtilum vertat? γραφὰς φεύγειν — ἀποφεύγειν — ἀποδείκνυσθαι εννομα γράφειν. Quae non temere aut inconſulto variantur. Sequitur:

Ἐν οἷς δὲ τὰς εὐθύνας ἐπεσημαίνεσθε, δικαίως καὶ ἀδωροδοκήτως πάντα πεπρᾶχθαί μοι προσωμολογεῖτε.

Erat et haec quaedam quaſi Accuſationis Species, ſed in ſe recepit calculi quandam rationem, eosque ritus, qui in ſcrutando, ponderando, inquirendo atque computando fere exercebantur. Dixit ergo ἐπισημαίνεσθαι: quod de Rationibus *ſubſcribendis* atque *obſignandis* dicitur. Iterumque dixit προσωμολογεῖτε: quae pariter Vox ſolenniter et quaſi ritualiter adhibetur, cum rationibus probe ſubductis, FELICITER, aut ACCVRATE, pronunciatum. *Aeſch. c. Cteſiph.* 447, 1.

447. 1. Ἀλλ᾽ ὅμως ἐπειδὰν ὁ λογισμὸς συγκεφαλαιωθῇ, ὐδεὶς ὑμῶν ἐςιν ὕτω δύσκολος τὴν φύσιν, ὅςις ὀυκ ἀπέρχεται τῦθ᾽ ὁμολογήσας, καὶ ἐπινεύσας ἀληθὲς εἶναι, ὅ, τι ἂν αὐτὸς ὁ λογισμὸς (vel, vt vertente pagina ſcripſit, ὁ τῆς ἀληθείας λογισμὸς) αἱρῇ. An eo dico, quae lectori probari poſſunt? Nondum tamen omnia, quae videor deprehendiſſe. Nam cum ibidem concludit *Demoſthenes*, et rem ad quandam quaſi ἀνακεφαλαίωσιν reducit, ibi *diſtinctionis*, *proprietatis* et *decoris* memor., accurate ſubiungit:

Τί προσῆκον ἦν — τοῖς ὑπ᾽ ἐμῦ πεπραγμένοις θέσθαι τὸν Κτησιφῶντα ὄνομα; ὐχ ὃ τὸν δῆμον ἑώρα τιθέμενον; ὐχ ὃ τοὺς ὀμωμοκότας δικαςάς; ὐχ ὃ τὴν ἀλήθειαν παρὰ πᾶσι βεβαιῦσαν;

Non eſt vtique temere factum, quod ad Εἰσαγγελίαν, τὸν δῆμον, ad γραφὰς, τὸν δικαςὴν, ad Εὐθύνας denique τὴν ἀλήθειαν adcommodaret. Ita cum ſcripſit *Demoſthenes* 269. 2. Ἐξέλιπες ἐν ταῖς εὐθύναις, ἐν ταῖς γραφαῖς, ἐν ταῖς ἄλλαις κρίσεσι, bene ſubiungit *Vlpianus*, ſc. εὐθύνη ἐςὶν, ὧν δημοσίᾳ τις ἐπιςεύθη· γραφὴ ἐπὶ τῶν παρανόμων· κρίσις δὲ ἐπὶ ἐγκλήματος. Ita ſcriptum eſt *c. Stephanum* II. 1131. 20. Μαρτυρεῖν γὰρ οἱ νόμοι ὐκ ἐῶσιν αὐτὸν αὐτῷ, οὔτ᾽ ἐπὶ ταῖς γραφαῖς, ὔτ᾽ ἐπὶ ταῖς δίκαις, ὔτ᾽ ἐν ταῖς εὐθύναις. Idem tamen 310. 4. huiuſce Orationis diſtinxit propius ad ea, quae proferimus, ſcil. Καὶ γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας, πάντα ταῦτα ἐπαγόντων μοι. Sed haec a me ſunt alio loco expendenda.

Atque iſti vſui, quem dixi, commode inſeruit Praepoſitio παρα. Quae comparationem quandam (*iuxtapoſitionem* vocant technice) repraeſentat: atque monet, rationem eſſe inſtitutam inter poenam et maleficium. Licet ergo haec et ſimilia in leuiori ſenſu nonnunquam accipiantur, et *ſtatim*, *confeſtim*, etc. ſignificent, nempe p. 303. 14. Διόπερ τοὺς παρ᾽ αὐτὰ τὰ πραγ-

τα πραγματα ἐλέγχȣς φυγὼν — Et ſimiliter, modo, 230. 3. Εκςὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδȣ̃, καὶ φυγὼν τȣ̀ς παρ' αυτα τα πραγματα ἐλέγχȣς, verumtamen ad noſtram ſententiam prope et probe accedit id, quod dicitur 262. 26. Φέρε δὴ παρα τȣτον, τὸν ἐκ τοῦ ἐμοῦ νόμου κατάλογον: Age conferas, adponas vtriuſque noſtrum catalogum, vt quid interſit, diſpicere poſſimus. Eo igitur animo ſaepiſſime in his Orationibus reperitur παραναγινωσκειν· τοὺς νόμους ſc. τὰ ψηφίσματα, aut aliquid eiusmodi. Age recita cauſam, quae in ius deducitur, et *iuxta* quoque recita leges. Υπομνήσατ' αὐτὸν ἄνευ θορύβȣ τὸ σανίδιον λαβεῖν, καὶ τȣς νομȣς τῳ ψηφισματι παραναγνωναι. Aeſch. c. *Cteſiph.* 590. 3. Similiter p. 577. pen. ἀναγνώσεται ὑμῖν τὸ ψήφισμα· παραναγνωθι καὶ ὃ γέγραφε Κτησιφῶν. Adde eundem p. 241. 1. p. 268. 10. et notas ad loc., vbi Lector meus conſulere admonebatur, quae Vir doctiſſimus habiturus erat ad *Aeſchinem* p. 582. Cl. enim *Marklandus* in eo loco pro παλιν αναγινωσκειν, fretus iis exemplis, quibus in hac re modo vtimur, παραναγινωσκειν legi iuſſerat. Quod cum optima fide praeſtare potui, deterritus tamen iis verbis, quae ex *Polluce* ibidem adduxi, ab ea Correctione abſtinui, licet peritiſſime iudicauit Vir praeſtantiſſimus; atque ad eam normam, in qua iam laboramus, ſumma cum proprietate dici ab *Aeſchine* potuiſſet παραναγνωθι τȣ̀ς νόμȣς καὶ τὸ ψήφισμα. Denique ea Locutio extra Forum deprehenditur quoque: vt vbi ait *Demoſthenes* p. 315. 19. Φέρε δὴ καὶ τὰς τῶν λειτȣργιῶν μαρτυρίας, ὧν λελειτȣ́ργηκα, ὑμῖν ἀναγνῶ πάσας· παραναγνωθι δὴ ἡμῖν καὶ σὺ τὰς ῥήσεις, ἃς ἐλυμαίνȣ. *Recitentur monumenta meorum in Remp. benefactorum, et* vna quoque, iuxta, comparandi gratia, *Senarii, quos ille infelix Actor recitando labefactauit.* Porro: a παραναγινωσκειν recta deducimur ad

παραγρα-

παραγραφεσθαι. Quod cum ſignificet, *non nude et ſimpliciter deſcribere*; verum eo animo, vt in contentionem veniat, atque ideo opponi poſſit, id quod deſcribitur, idcirco de *Exceptoriis* in Iure Attico vſurpatur, de qua re diſputaui ad Ariſtocrateae p. 629. 16. Haec autem ſi vere dicantur, et arbitror eſſe veriſſima, hallucinatur *Wolfius* aliquoties in vertendis noſtris Auctoribus. Ait *Aeſchines c. Cteſiph.* pag. 589. 2. *Quemadmodum in architectonica rectitudinem et obliquitatem diſcernimus, normam adplicando*, ὅτω καὶ ἐν ταῖς γραφαῖς τῶν παρανόμων παράκειται κανὼν τῦ δικαίυ, τυτὶ τὸ σανίδιον, ſc. haec Tabella litis inſtitutae, (Libellus) καὶ τὸ ψήφισμα, Decretum, quod tulit Cteſipho, καὶ οἱ παραγεγραμμενοι νόμοι, ſc. *Leges, quas deſcribi fecimus, iuxta apponi curauimus, et quibus, vt exceptoriis, vtimur contra ius, quod Cteſipho ſua rogatione ſtatui voluit.* Ita verto liberius, et iuſtius credo, quam *Wolfius*, qui habet miſerrima haec verba, ſcil. *leges, quibus fraus facta eſt.* Neque hilum proficit Interpres Etruſcus: *le leggi publicamente ſcritte.* Rurſus in hac oratione pag. 263. 19. Λόγων, ὃς ὅτος ἄνω καὶ κάτω διακυκῶν ἔλεγε περὶ τῶν παραγεγραμμενων νόμων: *de violatis legibus*, ait *Wolfius*: Et Ferrus, iam ſibi diſpar: *delle leggi ingiuſtamente ſcritte.* Neuter recte. Neque quidem *Scholiaſtes* ad locum: Qui quid intellexit per haec verba, νοθων νόμων, ὧν εἰσῆγεν Αἰσχίνης, παρ' ὃς παρέγραψα τὸ ψήφισμα, ipſe viderit. Tantum ſcio, locum ipſum non ab eo fuiſſe intellectum. TAYLOR.

229. 23. ὐ γὰρ δήπυ κ. τ. λ.] Ita ſuum ſcholiolum curioſus aliquis lector adleuit ad oram Exemplaris *Altempſiani*: Ταῖς μὲν κατηγορίαις καὶ ταῖς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίαις πολιτικὸν ἦν τότε, καὶ δίκαιον ἅμα παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα χρῆσθαι· καὶ ὐ νῦν. ὐ γὰρ δύναται ἐκ τῦ κρίνειν καὶ διώκειν ἐμὲ, ὥςε καταδικάσασθαι

σασθαι τὸν Κτησιφῶντα. *Wolfius*, perinde ac legiſſet: Εἰ γὰρ δήπου Κτησιφῶντα μὲν δύναται διώκειν δι' ἐμὲ, ἐμὲ δ', εἴπερ ἐξελέγχειν ἐνόμιζεν, αὐτὸν οὐκ ἂν ἐγράψατο, ita vertit: *Cum enim Cteſiphontem propter me perſequi iudicio poſſit, ipſi mihi profecto, ſi conuinci poſſe conſideret, non peperciſſet.* Venetus ita: *Non enim Cteſiphontem iure accuſare valet mea cauſa, me quidem ipſum ſi conuincere poſſe putaſſet, non accuſaſſet?* Etruſcus: *Percioche non puo eſſer queſto, che egli per amor mio habbia accuſato Teſiſonte; e me, ſe egli haueſſe ſperato di conuincermi, non mi haueſſe accuſato.* Alius: *Non enim vtique Cteſiphontem quidem poteſt iudicio perſequi propter me: me vero, ſiquidem conuincere exiſtimabat ipſum, non accuſaſſet:* Et ſimiliter *Lambinus.* Harum vero nulla Verſionum vel minimum ſenſum exhibet, neque ſi verba per ſe ipſa contemplemur, neque ſi eam relationem aut nexum, quem habere debent cum iis, quae praecedunt, aut iis, quae ſequuntur, et quem hodie infeliciter ſane interpellaiſt. Ita Πόνος πόνῳ πόνον φέρει, et labes labi materiam praebet. Si hoc videbitur, dele: mox reſtituemus in ſuo loco. Vide ſtatim ad 230. 17. TAYLOR.

229. 24. ἐμὲ δ' — αὐτόν.] ἀντὶ τοῦ ἐμαυτὸν δὲ, Attica Tmeſi, et interpolitis aliquot vocibus. WOLFIVS. Perperam.

vlt. καὶ τούτοις.] In plerisque et melioribus, καὶ τούτοις ἐξῆν αὐτῷ πᾶσι χρῆσθαι κατ' ἐμοῦ. TAYLOR.

230. 17. ὑπερβολὴ — τοῦτό γε] Iſtam ὑπερβολὴν ἀδικίας, quam in *Aeſchine* reprehendit, potuit luculentius deſcripſiſſe, ſi comma iſtud turbulentum p. 229. 23. [οὐ γὰρ δήπου — οὐκ ἂν ἐγράψατο.] hic ſequeretur. Scil. *Vtrumque eſt iniuſtum et inciuile, Cteſiphonti quidem* litem intendere: *me autem per totam cauſam* accuſare. *Meae enim Criminationes ad iſtius condemnationem pertingere non poſſunt aut debent*, οὐ γὰρ

δήπου

δήπου Κτησιφῶντα μὲν δύναται διώκειν δι' ἐμέ. Illud prius: Proximum eſt, *neque rurſus confidit poſſe, vt me reum perageret, aliter contra me actionem inſtituiſſet, non contra Cteſiphontem:* vel, vt Graeca ſonant, ἐμὲ δ' εἴπερ ἐξελέγχειν ἐνόμιζεν, αὐτὸν οὐκ ἂν ἐγράψατο. Nihil certius, quam vt ἐμὲ ad ἐξελέγχειν (vel vt Codd. *Vindob. Guelph.* et *Harl.* ἐξελέγξειν) iure ſit referendum, αὐτὸν ad ἐγράψατο. Et ſi non pro vero venditem, vero tamen ſimile haberi velim, erraticum iſtud Comma hic iure optimo ſiſti oporteri. Ita infauſtiſſimo huic Paragrapho valedicere liceat: quem alii forſan felicius vindicare poſſint; Nemo ſollicitius explorauit. TAYLOR.

230. 27. τοῦ γὰρ Φωκικοῦ κ. τ. λ.] Certatim hoc Comma a Rhetoricis laudatur, a *Quintiliano* V. 2. fin ab *Hermogene* pagg. 281. 286. 287. 307. a *Demetrio Phaler.* §. 322. 323, *Aquil. Rom.* pag. 16. TAYLOR.

p. 231. 5. Πελοπόννησος.] Vide *Longin.* Cap. 24. TAYLOR.

7. οὐδ' οἱ πρότερον κ. τ. λ.] Significat, τοῖς δεκαδάρχαις (de quibus vide *Iſocratis Panegyricum* et *Panathenaicum*) magiſtratum fuiſſe abrogatum. WOLFIVS.

8. ἄκριτος.] Vide *Harpocr.* in v. et *Suid.* qui per ἀδιάκριτον exponunt. Adde *H. Steph. Theſ. Gr. L.* T. II. col. 430. qui de vi et vſu iſtius vocabuli diſputat. Exponere liceat *Contentionem tacitam et obductam, quae nondum in apertum bellum erupit.* TAYLOR.

9. τοῖς ἄλλοις.] Reſcribe iuxta probatiſſima exemplaria, καὶ παρὰ τούτοις, καὶ παρα τοῖς ἄλλοις ἅπασιν Ἕλλησιν. Sunt autem *Reg.* α. *Guelph. Vindob. Aug.* et *Harl.* qui conſpirant amice. TAYLOR.

12. ἑαυτοὺς.] Iidem Codd. cum *Regg.* α. et β. habent ἀλλήλους. Tu diiudica. TAYLOR.

Ibid. ἐτάραττεν.] ἐξήραττεν, vel ἐπήραττεν, ab Ἀράττω. MARKLAND.

pag. 232. 6. οὐδὲν ἐστι] οὐδὲν ἐστι τουτων δήπου πρὸς ἐμέ. MSS. *Regg.* α. ε. *Aug.* *Harl.* *Vindob.* et *Guelph.* TAYLOR.

8. ὑπὲρ.] Omnes fere l. ſ. vno ore μνησθεὶς περὶ τῆς εἰρήνης. Sunt autem *Ven.* *Guelph.* *Aug.* *Ital.* *Vindob.* et *Pariſienſes Regii* α. β. ε. ζ. η. Adnotaui de hac re ad *Aeſchinem* p. 452. 5., Noſter quod in vna pagina, ſc. 228. 4. ait: παραστῆσαι πᾶσιν ὑμῖν περὶ ταυτησὶ τῆς γραφῆς γνῶναι, idem v. 12. ἀλλοτριώτερον τῶν υπερ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκούῃ μου. Seruius ad *Virg.* IV. Aen. 233. SVPER *ſua laude*] *Id eſt*, PRO *ſua laude*, *et Graecum eſt Schema. Sic enim Demoſthenes*, υπερ τοῦ στεφάνου, *id eſt*, Pro *Corona.* Ita minus erit neceſſarium ſemper ad emendationem confugere, ſicubi hac voces turbari et inter ſe commiſceri videantur. Vide Not. p. 522. 16. et p. 532. 9. TAYLOR.

12. διαρραγῆς.] διαρραγειης, *Regg.* α. γ. *Guelph.* *Harl.* *Vindob.* TAYLOR.

17. τολμᾷ] τολμαν *Ven.* et *Reg.* ζ. ετολμα *Guelph.* *Aug.* *Vind.* et ex *Regg.* *Pariſienſibus* Cod. α. Neutrum credo neceſſarium. *Aeſch.* c. *Cteſiph.* p. 610. 10. οὕτω γὰρ ἐστι δεινὸς — ωστε οὐκ αποχρη κ. τ. λ. Et Noſter infra, 236. 19. οὕτω δ' ἦν ὁ Φίλιππος ἐν φόβῳ — ωστε πάλιν μισθουται τουτονί. TAYLOR.

20. εἶτ' ὦ, τί ἂν εἰπών.] Recte hanc figuram dicendi cepit *Wolfius*: nonnullos perterrefecit. Neque bonus Etruſcus vidit, quidnam rei hic ageretur. Suidas v. Ω μηδαμῶς. Τὸ τοιοῦτον σχῆμα Αποσιώπησις λέγεται. ἐστι καὶ παρὰ Δημοσθένει τὸ ὅμοιον. Αλλ' ὦ, τί ἂν τις σε εἰπὼν ὀρθῶς προσείποι; Εἰρηκότος γὰρ αὐτοῦ μηδαμῶς, εἶπεν, Ω μηδαμῶς. Vt poſtrema haec intelligantur, conferas *Ariſtoph.* *Acharn.* 333. ad quem verba haec olim adnotabantur, et cuius σχ. compilauit *Suidas*, vt ſolet. Adde *Hermog.* pag. 179. 352. TAYL.

232. 22.

232. 22. πρᾶξιν.] Quid ſi παρατάξιν, *Apparatum?* Recte coniungitur cum voce συμμαχίαν. Et credo, tametſi neutiquam corroboretur a MStis, eam eſſe lectionem vnice veram. TAYLOR.

Ibid. ἐτραγῴδεις.] διετραγῴδεις Cod. *Reg.* ε. *Obſop.* et *Lindenb.* TAYLOR.

vlt. ταύτην.] leg. ταύτην τὴν φωνήν. εἰκότως. ὅτε γὰρ — WOLFIVS.

233. 1. οὐδεὶς.] Subiicitur in optimis Exemplaribus et plurimis, *Guelph. Harl. Vindob. Regg.* α. β. ε. ζ. et Edit. *Felician.* εικοτως. Recte. TAYLOR.

2. οὐδένα.] ουδενας Codd. *Ven. Vindob. Guelph.* et *Regii*, α. γ. TAYLOR.

3. ἐξεληλεγμένοι.] Recte *Wolfius.* Item Etruſcus: *gran tempo era che ci erauamo chiariti de gli animi di tutti loro.* Plurimi offendunt: Αποδεδειγμένοι recte, Vlpian. TAYLOR.

6. ἄλλους.] Deeſt in MSS. α. ε. *Guelph. Harl. Vindob.* Caeteras etiam hic colligo varietates, quae ſunt paulo notabiliores. Mox v. 7. deeſt πρέσβεις in *Reg.* ε. Et v. 13. *Ven.* pro ἐβουλεύεσθε, επρεσβευετε habet. Laudatur totum hoc Comma ab *Hermogene* περὶ μεθόδ. δεινότ. pag. 424. vbi vulgata lectio conſtantiſſime retinetur vbique. TAYLOR.

14. ἐξαρχῆς.] *Vlpianus* haec illuſtrat, *ad Demoſth.* π. Παραπρεσβ. pag. 369. 17. Vide *Aeſchin.* 448. 1. TAYLOR.

15. οὔτε τῶν ἄλλων οὐδὲν — οὐδέν.] Licet Graeci negatiuis ſaepenumero gaudeant, (de qua re *Priſcian.* col. 1196. Vide ſupra pag. 226. 15. huiuſce Orationis) haec tamen omnem modum ſuperant, et prius οὐδὲν recte ideo abeſt a Codd. *Regg.* α. ε. η. *Aug. Harl.* et *Vindob.* TAYLOR.

16. δείκνυται.] φαίνεται *Guelph.* et *Vindob.* Quod ſatius eſt. Modo pro ἑκάτερος, εκαστος iidem: et

 pro-

proxime pro εἴσεσθε, ὄψεσθε *Guelph. Reg. α. Aug. Harl. Vindob.* TAYLOR.

233. 24. ὅρκους.] Additum eſt in nonnullis Exemplaribus, ſcil. iisdem, quae modo citaui, καὶ τοὺς ὅρκους την ταχιστην ἀπολαμβάνειν. Quod *Simo Fabricius*, qui *Auguſtanum* Codicem excuſit, irrepſiſſe arbitratur huc ex ſuperioribus. Id quod ego veriſimile eſſe credo. Vel potuit etiam ex inferioribus. Vide p. 234. 8. TAYLOR.

p. 234. 4. ὅσα.] F. ὅσ' ἄν. MARKLAND.

12. Σέῤῥιον — Μύρτιον.] Vide *Valeſ.* ad *Harp.* pagg. 288. et 130. Μυρτηνον *Guelph. Harl. Regg. α. ε.* Quo fere pacto legit *Harpocratio.* Neque longe abeſt Μυρτενον *Ven.* neque Μυρτηκον Cod. *Aug.* Vide *Harpoc.* v. Μυρτανὸν, et Suid. v. Μυρτώνιον *Meurſ.* VI. *Attic. Lect.* 28. TAYL.

24. ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν] ἀντὶ τοῦ δυοῖν ὀβολοῖν, pro genitiuo pretii, vt ὁ Δημοσθένης· πέντε ταλάντων σιγῆσαι λέγεται. WOLFIUS.

Ibid. Vide *Etymol. M.* v. Θεωρικὸν ἀργύριον, vbi hunc locum citat et illuſtrat, *Caſaubon.* item ad *Theophraſt. Charact.* pag. 100. Edit. Needham. TAYLOR.

pen. παρέβη.] εκων παρέβη Cod. *Reg. Pariſ.* ε. TAYLOR.

p. 235. 2. επι αρχοντος Μνησιφιλου.] Mneſiphilus Archon Eponymus non inuenitur in *Olympiadum Recenſione*, nec apud *Diodorum.* Sed hoc anno videtur Theophilus fuiſſe Archon Eponymus. At idem Mneſiphilus repetitur in alio pſephiſmate infra pag. 238. 1. Item pluribus in locis infra nomina Archontum praefixa decretis non concordant cum anno Eponymorum. Ideo dubita, an nomina Eponymorum praefigi ſolerent decretis eiusdem anni, an vero alterius Archontis nomen, qui praeſidebat eccleſiae et ſuffragiis. Erant enim Archontes IX. numero. Ideo ἐπέχω. PALMER.

235. 2.

235. 2. Ἑκατομβαιῶνος ἐνη καὶ νεα.] Εἴτε τῇ τριακάδι Ἑκατομβαιῶνος, ὅπερ εἰκότερον· εἴτε τῇ νεμηνίᾳ. Melanchtho: *Menſis Iunii die primo.* Perionius; *Pridie Cal. Iulii.* Meletus; *vltimo die menſis Hecatombaeonis.* WOLFIVS.

Ibid. Mneſiphilus Praetor in *Faſtis Atticis* non occurrit. Et memini me alibi monuiſſe, plures iſtius Farinae in hac vnica oratione occurrere, (ſcil. in Decretis, quae recitantur a ſcriba, aliisque monumentis publicis) quam in quouis vno libro, qui a vetuſtate deſcenderit. Neſcimus, inquam, quis fuerit ille *Demonicus*, qui memoratur, p. 265. *Euthycles*, p. 266. *Heropythus*, p. 282. *Mneſithides*, p. 279. *Nauſicles*, p. 288. *Neocles*, p. 249. *Nicias*, p. 272. *Polycles*, p. 261. *Nicocles*, p. 250. Quos omnes, inquam, neſcit Chronologia Attica, ſimiliter atque hunc *Mneſiphilum*, qui rurſus occurrit infra, p. 238, 1. Non audeo ſane haec Monumenta inſimulare, aut eorum derogare fidei. Totam fere Iurisprudentiam Atticam, quae hodie remanet, ea res quaſi radicitus euelleret. Sunt tamen ex his Actis alia aliis ſuſpectiora. Suſpectorum tamen numero ideo accenſeri non debet Decretum hoc, in quo haeremus. Nam in vulgata ſerie Praetorum Athenienſium *Eponymorum*, quam hodie habemus, et quae multos annos complectitur, fieri vix potuit, vt ne vnus ſuum haberet, vel *Vicarium*, vel quouis modo *Subſtitutum*. Quali quidem artificio, ſeu malis, *honeſta ratione*, huic difficultati Archontum *Pſeudonymorum* iamdiu eſt reſponſum. Atque ei Quaeſtioni eruditiſſimus longe *Corſinius* Diſſertationem VIII. *Faſtorum Atticorum* aſſignauit, in qua omnium iſtiusmodi *Archontum Series atque Aetas demonſtratur.* Age autem: maius opus mouetur. Res enim geſtas de *Legatione obita*, *de clade Phocenſium* etc. vno et conſtanti tenore narrant oratores noſtri, (neque enim vnquam vel leuiſſime diſſident): verum cum de iis ipſis rebus *Acta publica* perſpiciamus, quae hic et pag. 238. re

cenſentur, in alia anni parte, incredibili diſcrepantia, eas res geſtas et concluſas eſſe deprehendimus. Primum igitur eam ſeriem Temporis deſcribo, qua ab *Aeſchine* et *Demoſthene* traduntur eſſe tranſactae:

OLYMP. CVIII. 2.

PRAETORE ATHENIS THEMISTOCLE.

Aeſch. c. Cteſiph. pag. 450. vlt.

Philocrates decretum tulit, vt X. Legati ad Philippum mitterentur de pace ineunda: quique eum orent, vt ſuos quoque legatos cum plena poteſtate viciſſim Athenas mitteret ad eam rem tranſigendam. Eunt. Impetrant. Redeunt domum.

Argumentum Orationis Demoſthenis π. Παραπρεσβ. *Secundum.*

Aeſchines c. Cteſiph. pag. 450. et paſſim.

Demoſth. pro Cor. pag. 231. vlt.

MENSIS

ELAPHEBOLIO = MARTIVS praeterpropter.

VIII. Asclepia Feſtum. Concio. Decretum Demoſthenis de recipiendis Philippi legatis.

Aeſchines c. Cteſiph. pag. 455. vlt.
Id. pag. 234. 6.

XVII. Dionysia in Vrbe.
Aeſch. 458. 3. 241. 3.

XVIII. Pax cum Philippo ſancita.
Aeſchines ibid.

XIX. Societas etiam, ſiue Συμμαχία, inita cum Philippo.
Aeſchines ibid.
Dem. π. Παραπρεσβ. 359. 6.

XXIV.

XXIV. Concio. Demoſthenes Proëdrus. Philocratis Decretum. Socii Athenienſium, qui aderant, iureiurando pacem confirmant cum legatis Philippi.

Aeſchines π. Παραπρεσβ. p. 259. 267.
Id. c. Cteſiph. pag. 462.

Hoc die, vel nudiustertius potius, iuxta *Corſinium*, die ſcil. XXII. decernuntur Legati ad exigendum pariter a Philippo iusiurandum. Poteſt tamen fieri, vt die huius Menſis XIX. ea res tranſigeretur. Idque conſtare arbitror ex Decreto ipſo, in quo verſamur. Et quid tam veriſimile, vt die craſtino iſtius diei, quo Pax cum Philippo rata eſt et ſancita, iterum Concione ſiue Senatu habito, quod factum eſſe nouimus, vellent iuberent Athenienſes decerni legatos ad Philippi fidem de ea re iureiurando poſtulandam?

XXV. Cerſobleptes imperio exuitur a Philippo.

Aeſch. π. Παραπρεσβ. 267. vlt.

MVNYCHIO = APRILIS.

III. Decernitur, vt Legati confeſtim, et ſine mora, proficiſcantur.

Demoſth. 234. 10.
Aeſchin. 268. 8.

Abſunt Legati per Spatium trimeſtre.
Demoſth. 359. 8. 235. 22.

THARGELIO = MAIVS.

SCIRRHOPHORIO = IVNIVS.

XIII. Redeunt Legati.

Demoſth. π. Παραπρεσβ. 359. 9.

XVI. Concio. Renunciatur Legatio.

Id. ibid. 359. 14.

XXIII. Interitus Phocenſium.

Idem 359. 19.

XXVII. Senatus in Piraeo. Nunciatur Athenis Clades Phocenſium.

Idem 359. pen.

Bene eſt: Conſpirant feliciter. Age autem; Videamus, quid *Monumenta* publica, quid *Decreta* αὐτολεξεὶ recenſita:

HECATOMBAEO = IVLIVS.

PRAETORE ATHENIS MNESIPHILO.

XXIX. Decretum de Legatis, qui iusiurandum a Philippo exigerent.

Demoſth. pro Cteſiph. pag. 235. 1.

METAGITNIO = AVGVSTVS.

BOEDROMIO = SEPTEMBER.

MAEMACTERIO = OCTOBER.

XXI. Decretum Callisthenis, de Ciuitate tutanda, audita Athenis Phocenſium clade. *Demoſth.* pag. 238. 1.

Ergo Decretum de maturanda Legatione ad exigendum a Philippo iusiurandum, quod narrant Scriptores latum eſſe III. *Munychionis*, (ſiue fuerit Decretum de conſtituendis legatis, quod latum eſſe vidimus menſe priore exeunte, ſc. die XXII. *Elaphebolionis*, vel etiam XIX.) iam non eo menſe, aut die, verum, ſi fides habenda ſit Decreti verbis diſertis, quae producuntur hic p. 235. 2. *Hecatombaeonis die poſtremo*, ſiue XIX. latum erat. Porro autem Decretum a Calliſthene de excubiis latum, in ſumma trepidatione ciuium ob deletam vrbem Phocenſium, ponunt *Illi* contigiſſe *Scirrhophorionis die* XXVII: Hoc vero *Maemacterionis die* XXI.

Quid

Quid de his turbis Chronologicis fiet? Certe ad eas moleſtias tollendas vtile et expeditum eſſet Commentum (eo tamen non vtor) Stratoclis cuiusdam, vt memoriae traditur a *Plutarcho*, qui, vt *Demetrium* captaret *Poliorceten*, tali conſilio Kalendarium Atticum mutauit. Demetrius Athenas menſe Munychione appulſus Myſteriis initiari voluit. Id lege non licuit, niſi priuatis et minoribus, quae menſe Antheſterione celebrabantur, prius fuiſſet receptus; poſt id tempus, eosque ritus, menſe demum Boedromione, *magna* illa, vt vocantur, *vota* ſuſcepturus. Quid ergo fieret? Tulit Populus, hoc, quem dixi, ſuaſore, vt Munychio, pro hac vice, Antheſterio: deinde peractis ſacris, quae iſti Menſi competebant, protinus Boedromio vocaretur. Verum eo conſilio, atque iis technis, inquam, non vtor. Eruditiſſimus *Corſinius* in *Faſtis Atticis*, *Diſſertat.* III. §. 17. haec duo Monumenta publica emendat iuxta normam et ſeriem iſtam Temporum, quam prius exhibuimus, reſcribens, hic ſcil. 235. 2. pro Ἑκατομβαιῶνος ἕνῃ καὶ νέᾳ Μουνυχιῶνος τρίτῃ, aut potius Ἐλαφηβολιῶνος φθίνοντος ἐννάτῃ. Rurſus 238. 3. pro Μαιμακτηριῶνος δεκάτῃ ἀπιόντος reſcribit Idem Σκιῤῥοφοριῶνος τετράδι φθίνοντος. Addo eundem *Diſſert.* II. §. 15. Veruntamen, cum expreſſe exarentur in vtroque loco, verbisque diſertiſſimis, Menſium Dierumque nomina, quae non facile, vel ob literarum ductum, vel ob ſoni ſimilitudinem a librariis et deſcriptoribus permutari poterant: Cum, ſi quid erat innouandum, Narratio potius ad Regiſtrum conformanda erat, quam *Hoc* ab *Illa* emendandum: Cum nullus Textus ſacer eſſe poteſt, ſi verba Supputationis tam diſtincte enarrata, et tanta fide membranarum munita, in tam aliena et tam diſparia protinus mutarentur, eo fine, vt vnus ex vtroque loco computus eliceretur: Cum denique non temere, non caſu, aut exemplarium vi-

 tio,

tio, ſed ſummo conſilio factum eſſe deprehendimus, vt ſimile pene interuallum temporis intercederet inter *Decretum de conſtituendis Legatis et Decretum de vigiliis habendis*, quale iuxta hiſtoriam intercedere neceſſe fuit, quemcunque demum computum inìueris: id eſt, ſiue id fiat iuxta *ſuperiorem* calculum, quem ex Oratorum verbis elicimus, ſiue iuxta *poſteriorem*, quem Decreti verba repraeſentant: Cum ita, inquam, ſe res habeat, nollem ſane, pace eruditiſſimi atque amiciſſimi Viri dixerim, eam defenſionem fuiſſe paratam, licet nonnulli fortaſſe, qui noſtram legerint, neque probabiliorem multo, neque elegantiorem aut accuratiorem exiſtimauerint. Hoc vero vt felicius expedire poſſim, liceat repetere atque ingeminare, quae nuperrime dixi, ſcil. *poſteriorem* calculum feliciter ſatis eſſe ſubductum, neque temere factum videri, aut talem, quem a temerario, aut oſcitante Scriba profectum deprehenderis. Quid enim? In ſuperiori Computo excitantur Legati ad proficiſcendum, *Munychionis die III*, proficiſcuntur. Spatium vltra bimeſtre terunt. Et paulo poſt reditum, ſcil. *Scirrhophorionis die XXVII*. narratur Athenis clades Phocenſium. Quod interuallum eſt dierum circiter LXXXIII. Iam autem, ſi iuxta *hunc* Computum numeres, ſcil. ab *Hecatombaeonis die vltimo*, ad *Maemacterionis diem XXI*. Dies iterum ſunt LXXX. leuiſſima, vel potius nulla, differentia. Vtrinque ergo conueniunt Rationes, atque accuratius quidem, quam in tali re fas erat exſpectare. Aliquid igitur latet, quod iis, quas dixi, machinis expugnari non poteſt. Et profecto, ſi Kalendarii Attici Ratio vna fuiſſet et perpetua, neque ſtilo renouata, neque interdum ad *Solis Lunaeque vias*, atque ad accuratiorem amuſſim diligenter reformata, crediderim illud fuiſſe inexpugnabile. Verum ſolebat id aliquoties fieri: atque Anno Ciuili Athenienſium, qui indiligenter ſatis erat confectus, vti opus erat maxime,

ſime, ita vſu venit ſaepiſſime, vt Intercalationibus, nouiſque Supputationum artibus, priſtinam antiquamque formam, moremque numerandi, ſubinde verteret. Ea ratione contigiſſe potuit; vt, immutata paulatim facie Computi Ciuilis, ſiue, quod verum eſſe arbitror, id auctoritate publica ſimul factum fuerit, praeter *ἀρχαίαν* illam, et vetuſtam horum Oratorum *Ἐκδοσιν*, quae iuxta eorum aetatem deſcribi poterat, prodiret illa, quam *δημώδη* *Vlpianus* vocat, (de quibus ſupra ad hanc Orationem verba habuimus) ad *vulgarem* ſc. vſum concinnata, atque ad eam Faſtorum rationem adcommodata, quae tum increbeſcebat, et vſu quotidiano peruulgabatur. Vnde non alia et diuerſa anni parte hae res geri deſcribuntur, in vtroque Calculo, ſiue Kalendario, ſc. *de profectione Legatorum*, et *de excidio Phocenſium*; neque aliter ſcribunt Oratores, aliter loquuntur Monumenta publica: Sed vterque Computus verus eſſe potuit, ſi Aeram in vno caſu *antiquiorem*, in altero *vulgarem* inſpicias. Exemplo populari illuſtrabo: Ego, qui hunc Commentarium ſcribo *Aprilis die II.* puta, Anni Anglicani MDCCLVII. ſi ante quinquennium hoc ſcripſiſſem, (quod oportuit fortaſſe, et potui, ſi hoc ſolo labore defunctus eſſem) non vtique *dediſſem* eo menſe atque die, quo iam vtor, verum *Martii die XXII.* Ita tulit Vtilitas publica, et Kalendarii noſtri Redintegratio. Ad Kalendarium Atticum reuertor. Inconſtantiam Annorum Graecorum multa arguunt. Ante Olymp. LXXVII. a Gamelione menſe ordiebatur Annus Athenienſium, circa ſolſtitium hibernum, poſt ea tempora, ab Hecatombaeone, diuerſa et oppoſita anni parte. Neque eo ritu ſemper deprehendimus *magnos procedere Menſes.* Nam ex Marmore *Sponiano*, in *Populis Attic.* Artic. 4. ſolerter argumentatur optimus *Corſinius Faſt. Attic.* Diſſert. XIV. §. 6. menſium ordinem ea aetate, qua Saxum iſtud exara-

 batur,

batur, non ab Hecatombaeone, ſed a Boëdromione potius profluxiſſe. Quod ſi illa Computandi Ratio inuecta erat, ob diſcordiam Temporum Tempeſtatumque, ex imperitia Atticae Chronologiae enatam, quis non videt, Hypotheſi noſtrae multum roboris accedere? Praeterea: Inualuit diutius, vt nouus Annus hoc ordine procederet, ſc.

Hecatombaeo.
Metagitnio.
Boëdromio.
Maemacterio.
Pyanepſio.

Et iuxta illam ſane periodum, iure optimo, per totam hanc diſputationem calculum meum conſtitui. Deinde Menſes illi 4. et 5. locum inter ſe permutarunt.

Hecatombaeo.
Metagitnio.
Boëdromio.
Pyanepſio.
Maemacterio.

Et in ea conſequentia memorantur ab Antiquioribus, ab *Harpocratione* videlicet, qui Maemacterionem *quintum* menſem appellat: eumque ordinem ſeruarunt Marmora et Inſcriptiones ſatis antiquae. Vid. *Dodwell. de Cyclis.* Diſſert. II. §. 5. et 16. et *Corſinium* l. c. Porro autem: In Saxo illo, quod deſcripſit *Sponius*, iam a me memorato, Ordo Menſium ita inſtituitur:

Boëdromio.
Pyanepſio.
Maemacterio.
Poſideo I.
Poſideo II.
Gamelio.
Antheſterio.
Munychio.

Thar-

Thargelio.
Scirrhophorio.
Hecatombaeo.
Metagitnio.

Ecce *Poſideo* bis ponitur, et *Elaphebolio* deeſt. Et quanquam ea res expedita ſit a viris doctis, ex intercalandi ratione, atque ex Anni Embolimaei natura, veruntamen Inconſtantia et nimia Incertitudo iſtius Kalendarii ſatis inde patet. Pergo autem: Athenienſium Faſti non adeo Menſium ratione, quam Prytaniarum ſerie deducebantur. Prytania autem fuit Spacium illud Temporis, quo vnaquaeque Tribus, quae X. numero erant, in Senatu praeſidebat, pro totius Anni portione. Conſtat autem, non longe poſt aetatem *Demoſthenis*, ſc. Olymp. CXVIII. inclinatis rebus Athenienſium, duas nouas fuiſſe Tribus adiectas, *Antigonida* atque *Demetriada*, in memoriam Demetrii, qui Athenis eo tempore potitus eſt, eiusque patris Antigoni: Eae autem, tempore procedente, illa *Attalis*, haec *Ptolemais* ab Attalo et Ptolemaeo Regibus nominabantur. Verum omiſſa omni argumentatione, quae ab auctis Tribubus ad Kalendarii innouationem deduci poterat, ad id, quod potius eſt et propius, feſtino. In Decreto illo de legatis excitandis, in hac noſtra Oratione, pag. 235. 3. vbi legitur φυλῆς πρυτανευούσης Πανδιονίδος, in exemplari *Regio Pariſienſi* quinto, ſiue litera ε denotato, (quod ſingulari admodum ratione deſcribitur, et a caeteris omnibus longe diſtare ſolet, quaſi ex quadam proſapia deductum, quae nullam aliam vel genere vel propinquitate attingit) in eo, inquam, exarari videmus non φυλῆς πρυτανευούσης Πανδιονίδος, ſed φυλῆς πρυτανευούσης Διονυσίδος, vel Διονυσιάδος. Iſtiusmodi quidem Tribus alibi nunquam, quod ſciam, memoratur, non certe inter denas illas, quae ab vltima vetuſtate vigebant: non in iis, quae

poſtea

poſtea additae fuerunt in honorem eorum, qui Athenas vel armis vicerunt, vel beneficiis demerebantur, quales modo vidimus. Verum auctoritate iſtius Exemplaris abunde conſtat, et Tribum fuiſſe *Dionyſida*, vel *Dionyſiada*, a Dionyſio, quem neſcimus, nominatam, et, quae Pandionidis locum in curia occupaſſe videtur. Id vt a meo lectore impetrem, nullum erit negotium. Ante *Sponii* aetatem nemo erat quiſquam, qui de Tribu *Hadrianide* Athenis inaudiuerit. Poſtea vnius marmoris fide nititur iſtius Tribus hiſtoria, et nemo eſt, qui eam auctoritatem in dubium vocare velit. Sero igitur deſcribebantur ea Exemplaria, quae decreta publica in Orationibus hiſce complectuntur: Sero ſane ea Exemplarium Familia, ex qua originem duxit Cod. MS. *Regius*, de quo agitur. Exarabantur ſc. ad Faſtorum aeram *vulgarem*, ad *popularem* Tribuum recenſionem, ad ſeram, atque, vt ita dicam, *moderniorem*, Reip. habendae rationem, ad vſum *communem* et *publicum*, ea denique fide, iis rationibus, ea arte, vt Ἔκδοσις δημώδης reuera eſſe poterat, atque ita nominaretur. Hiſce a me obſeruatis vnum atque alterum addere liceat. Haec, et eiusmodi *Phephiſmata*, *Leges* et *Monumenta* aliquando in antiquis Membranis deſunt, aliquando in margine minio aut atramento deſcribuntur, vti *Lindenbrogiano* noſtro MSto contigit. Ita quidem, ſi verba *Lindenbrogii* rite interpretor: Τοῦτο τὸ ψήφισμα λείπει ἐν παλαιῷ (quod ſimiliter verum eſt de *omnibus*) ἀλλ' ἐν σελίδι, ὥσπερ ἄλλα τινὸς ἀναγιγνώσκεται. Doctiſſimus ergo *Contarenus*, qui in *Variis Lectionibus* diſputat de fide huius Pſephiſmatis, tum quia Praetore latum eſſe dicitur, qui Faſtis ignoratur; tum quia has turbas Chronologicas dederit, in quibus extricandis iam occupamur; poſtremo denique quoniam in eo de *quinis* ſolummodo Legatis agitur, cum *decem* fuiſſe perhibentur, potuit ſubleſtam et hanc quoque fidem

fidem ſuis ſuſpicionibus addidiſſe, quoniam e marginali atque aliena manu proficiſci videtur. Verum, vt dixi, latius ſerperet ea Dubitatio, et multum detraheret ex auctoritate eorum Actorum, quibus hodie fere innititur Attica Iurisprudentia. Et obtinere quidem pluries animaduerti, vt vna MStorum Series et Familia ſine publicis iſtis Inſtrumentis deduceretur, alia in margine haberet deſcripta; quae deinde in Textum inſinuarentur. Alterum, quod dico, eſt eiusmodi. Cum in Cod. noſtro *Vindob.* ad vocem Εκατομβαιῶνος adnotatur, expoſitionis loco, Μαρτίȣ, eumque computum vt plurimum teneat *Vlpianus*, ideoque a viris eruditis corrigi ſolet, potuerunt tamen haec eſſe veriora iuxta Chronologiam, quae iſta aetate obtinuit, ſc. redintegrato Kalendario Athenienſium; et iuxta meam Hypotheſin fieri potuit, vt verna Ισημερία, quae apud priſcos Athenienſes in *Elaphebolionem* incidebat, iam, nouo ordine introducto, iuxta *Hecatombaeonem* caderet. Verum haec non conſtanter dico. Neque enim ſemper ſecum concordat *Vlpianus*, neque eius conſpirant Exemplaria. TAYLOR.

235. 6. προς αθηναιους.] Deſunt haec Verba in Codd. *Ven. Guelph. Harl. Vindob. Lind.* et *Regg.* α. ε. Et in iisdem fere poſt συνθήκας legimus πρὸς τὸν αθηναιων δημον. TAYLOR.

7. δεδοχθαι] Vide ſecundum Argumentum huiusce Orationis, pag. 223. 15. vbi δεδοχθαι itidem exarari fecit *Wolfius*, contra fidem Impreſſorum MStorumque. Hic Cod. *Guelph.* δεδοχθαι habet, vt ibi conſtantiſſime deſcribebatur. Ita etiam *Vindob.* noſter. Vide *Demoſt.* 253. 23. 256. 5. 265. 23. 266. 24. *Aeſch.* π. Παραπρεσβ. pag. 240. 6. Et vtraque Lectio proba eſſe poterit. Cum *Infinitiue* dicitur (δεδόχθαι, *Placere.*) talis eſt conſtructio, qualem video in *Rogatione* inferius producta pag. 249. 19. vbi *Clau-*

ſula,

ſula, quam *Legiſlatiuam* vocant in noſtro Iure, ita concipitur: ἐπιμεληθῆναι τὰς Πρυτάνεις καὶ τοὺς στρατηγούς. Iſtud etiam addere liceat: Vbicunque legitur δεδόχθαι (nam et hoc legitur quoque, vt in celeberrimo iſto ψηφίσματι *Demoſthenis* infra 289. 25. et pariter apud *Lucianum* in *Timone* §. 51.) ibi ſane leuiſſima et facillima emendatione, reponerem δεδόχθαι. Nam verbis, vt aiunt, *precatiuis*, non *categoricis*, aut *enunciatiuis*, Rogationes concipi ſolent, vt earum fert natura. TAYLOR.

235. 15. συμπεριλαμβανοντας] συμπαραλαμβανοντας Codd. *Guelph. Vindob. Aug.* et *α.* Vide 239. 7. 251. 9. TAYLOR.

16. πρεσβεις] Απὸ ερητέον περὶ τοῦ τῶν πρέσβεων ἀριθμοῦ. *Altemps.* TAYLOR.

20. τὸ] τῳ Φιλίππῳ ζητοῦντος Editi conſtanter. το Φιλιππου *Lind, Ven. Harl.* τα του Φιλιππου *Guelph.* το του Φιλιππου *Vindob. Aug.* et ita citat *Hermog.* pag. 294. Denique MSS. *Felician.* vti a *Wolfio*, nobiſque editur. TAYLOR.

22. καθῆντο ἐν Μακεδονίᾳ] ἀντὶ τοῦ ἐκάθηντο. WOLFIVS.

Ibid. καθῆντο] Κάθησο κάλλιον, ἢ Κάθου. καὶ Καθῆσο, ἢ Εκάθητο. Αριστείδης· δικαστὴς αὐτὸς τῷ Περικλεῖ καθῆσο. καὶ καθηντο, ἢ Εκάθηντο. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ· καθηντο ἐκπεπληγμένοι. καὶ Καθῆσθαι, οὐ Καθεσθῆναι. T. Magiſter. Κάθηντο edebatur a *Morelio*: quod ab *Vlpiano* defenditur. εκαθηντο habet Cod. *Auguſt.* Priſcianus, qui haec verba citat, Auctoris nomine diſſimulato, legit εκαθηντο. Vide lib. 18. col. 1177. TAYLOR.

25. μᾶλλον] ομοιως libri nonnulli ex melioribus, *Ven. Guelph. Reg. α.* et *Aug.* Quod *Simoni Fabricio* diſplicuit: Ego non intelligo. TAYLOR.

28. ἡμῶν] υμων *Guelph.* et *Reg. ε.* TAYLOR.

pag. 236.

Pag. 256. 8. ὡμολόγησε] Codd. vno ore ωμοσε, *Ven. Guelph. Obſop. Aug. Ital. Harl. Vindob.* et *Regii* α. β. ε. Vide notata ad *Lyſiam*, pag. 194. Edit. Lond. Animaduertet Lector meus, in nonnullis, qui legunt ὤμοσε, deeſſe ἕξειν. Sunt ſcil. *Guelph. Harl. Vind.* et Cod. α. TAYLOR.

Ibid. προλαβὼν] προσλαβων *Harl. Vind. Regg.* α. ε. TAYLOR.

11. μὴ ἀπίωσιν ἐκ Μακεδονίας] Sc. οἱ πρέσβεις Alii eoſdem decem, qui in prima legatione fuerint, et in hac vna cum Demoſthene fuiſſe tradunt, et legunt απιωμεν; quaecunque ratio aut cauſa ſit, vt hic tantum quinque legati nominentur. Vide τὸν περὶ Παραπρεσβ. Δημοσθένυς. Etſi difficillimum eſt, ἐκ τῶν ῥητορικῶν ψευδολογιῶν τἀληθὲς ἐξευρεῖν. ὁ μὲν γάρ φησιν, ὁ δ᾽ ἐ φησιν. ἄμφω κακοῖν κεράκειν κακῶ ὤω ὄντε. WOLFIVS.

Ibid. ἀπίωσιν.] απιωμεν *Guelph. Aug. Vindob.* cum *Reg.* α. Quod notari velim. In ea claſſe eſt Cod. *Ven.* qui habet, ſed inemendatius, απιῶμεν. Vide infra Not. ad v. 17. TAYLOR.

Ibid. ϛρατείας.] ϛρατιας *Guelph.* et *Reg.* α. Vide Cl. *Marklandum* ad π. Παραπρεσβ. 341. TAYLOR.

13. αὐτῶν.] ημων *Guelph. Aug. Vind.* Pariter Cod. *Reg.* α. ſed inaccuratius, εμων. TAYLOR.

Ibid. μέλλει καὶ παρασκευάζεται.] ἀπὸ κοινοῦ, μέλλει πορεύεσθαι, τὸ πορεύσεται, καὶ παρασκευάζεται πρὸς τὸ πορεύεσθαι. Hoc noto, ne quis τὸ μέλλει, vt I. *Philippica*, ἀντὶ τῦ ἀναβάλλεται καὶ χρονίζει accipiat. WOLFIVS.

14. ἐξέλθοιτε.] Codd. MSti *Vindob.* et *Guelph.* εξελθετε. Quod quale tibi videatur, neſcio. Interea non dubito, quin exaratum fuerit olim εξελθητε. Sequitur enim in iisdem, nec non *Harl. Aug.* et *Reg.* α. eadem

eadem ſyntaxi, κλεισῆτε. Sequitur item in *Guelph.* ſed ſolo, ακεητε pariter et εχητε. TAYLOR.

236. 16. πορθμὸν.] τὴν ςενὴν θάλασσαν. WOLFIVS.

Ibid. Cl. *Wolfius*, vocem hanc, vti *Appellatiuam*, vt dicitur, et hic et alibi excudit. Nempe pro *freto* ſumſit, vti ex eius annotatione liquet, tametſi non eadem mente interpretetur. Credo equidem hic intelligi *anguſtum* iſtud *mare*, vulgo *the Streights*, quod Euboeam a Terra continenti diuidit. Erat tamen etiam Ciuitas eo nomine, ſeu Promontorium, iſtius Inſulae. *Vlpian.* ad *Philip.* III. Πορθμός. Επήνειον (corrige επινειον) τῆς Ερετρίας, ὁμωνύμως δὲ ἐκλήθη τῷ πελάγει τῷ μεταξὺ αὐτῆ καὶ Αθηνῶν. Et confirmat Textus *Demoſthenis*, ad quem illa verba *Vlpiani* adnotantur, ſcil. πέμπει δὲ ξένες, τὲς μὲν εἰς Πορθμὸν, τὸν δῆμον ἐκβαλὲντας τῶν Ερετριέων. Adde *Vlpianum* iterum ad *Demoſth.* π. Παραπρεσβ. pag. 368. 23. Ita infra, καταλαμβάνων Ωρεὸν, καὶ κατασκάπτων Πορθμὸν. 248. 15. Ad quem, vt arbitror, locum alludunt *Suidas* et *Harpocratio*, cum Porthmum, Euboeae *ciuitatem* ex Oratione *de Corona* excitant. Codd. MSS. *Guelph. Aug.* et α. *Regiorum*, pro πορθμὸν, τοπον. Quod non ſatis intelligo, niſi eſſet Notulae aut Scholii initium, quod vlterius non eſſet productum. TAYL.

17. ὑμῖν.] ὑμῶν *Guelph.* Id erat ημων, vt liquide *Aug.* α. ζ. atque idcirco τέτων in aliquibus deſiderabatur. Hoc adnoto propter iſtam ſedulitatem, qua nonnulli Codd. de his Legatis in *prima* perſona, nonnulli conſtantiſſime in *tertia* loquuntur. Hoc nihili non erat. Aliter, et, vt arbitror, perperam, haec accepit *Vlpianus:* Σκόπει τῆ λόγε τὴν ἀσφάλειαν, ὅτι, ἡνίκα μὲν περὶ προδοσίας ἦν ἡ μνήμη, τὸ ὠνεῖται πρὸς αὐτὸν (lege πχρ' αυτων) εἶπεν, ὡς ἐκ ὢν αὐτὸς πρεσβευτής· ὅτι δὲ κακὸν ἐδὲν ἦν, συνῆψεν ἑαυτὸν, εἰπὼν, ὅπως μὴ ἀπίωσιν (lege απιωμεν) ἐκ Μακεδονίας. Ita

ille

ille ad has voces v. 10. πάλιν ὠνεῖται παρ' αὐτῶν. Mirandum ſane, atque iis, qui membranas tractare non conſueſcunt, incredibile dictu videri poteſt, adeo hallucinari potuiſſe librarios, tantam in deſcribendo fieri-peruerſitatem, vt *duplicem* in vna ſententiola deſcribenda errorem errarent, neque eum leuem, aut condonandum, ſed in altero loco, ex duabus lectionibus eam potiſſimum ſumerent, quae *Vlpiani* criſin confodiat. Certe in illo articulo oculatiores eſſe debuerunt. Nihil enim magis ridiculum eſſe potuit, quam Vox απιωσιν in illo loco Scholiaſtae. TAYLOR.

236. 21. ψηφίσασθε.] ψηφίσεσθε *Ven.* ψηφίσησθε *Guelph. Harl.* et α. ε. *Regiorum.* Mox εκφυγη ε. et μισθωσασθαι η. Vide ſupra ad 232. 16. TAYLOR.

237. 2. κἀμοὶ.] κἀμε MSS. *Guelph. Aug. Vindob.* Modo autem *Guelph. Harl. Vindob.* et ε. κατηγορουμενων, (Vide ad p. 227. 13. notata) iidemque fere cum α. et γ. *Lutecianis*, αποκρινασθαι. TAYLOR.

5. οὖς.] ων ante, eodem ſenſu, 236. v. 26. MARKLAND.

7. βούλεσθ'] Emenda βουλησθ'. OBSOPOEVS. Ita MSS. *Felician.* et *Lindenb.* Mox pro ἔχηθ' ἡσυχίαν, ſcribitur in *Guelph.* in *Aug.* in *Harl.* et *Vindob.* αγηθ' ἡσυχίαν. Vide v. 20. TAYLOR.

8. δυοῖν κ. τ. λ.] Laudat *Priſcianus* col. 1185. Non moror Codd. qui hic pro φίλον, Φίλιππον, obuio errore. Plurimi autem et praeſtantiſſimi mox vtrumque αὐτὸν excludunt. Rotundius. TAYLOR.

10. οὐ γὰρ κ. τ. λ.] Vide *Harpocr.* et *Suid.* v. Ονομάζων, qui ad hunc locum, dubium, an ad 268. 13. reſpiciunt. Adiunge *Hermogenem* p. 245. Τουτόν ἐστι καὶ τὸ παρὰ τῷ Δημοσθένει ῥηθέν τε ὁμου· καὶ θεωρηθὲν ὑπ' αὐτου, Λέγω τό· Οὐ γὰρ τὰ ῥήματα κ. τ. λ. TAYLOR.

237. 13. ὁμοίως.] Addunt κοινως MSS. *Ald.* et *Reg.* β. Gloſſa fortaſſe fuerit, vel Varia Lectio olim. TAYLOR.

Ibid. τῆς ἀναλγησίας.] Aretinus: *Vt inſolentia ac petulantia Thebanorum comprimeretur.* Perionius: *Veſtra omnium intereſſe, immanitate et ſuperbia Thebanorum liberari.* Meletus: *Liberari a duritia atque ſuperbia Thebanorum.* Heſychius: Ἀνάλγητοι, ἀνηλεεῖς, ἢ ἀμέριμνοι. Suidas: Ἀναλγησία, ἀναισθησία, ἀσυμπάθεια, σκληρότης, τὸ δυσμετάβλητον, ἀπάθεια, ἀπονία. WOLFIVS.

17. μετὰ ταῦτα εὐθύς;] Legendum, τί ἂν συνέβη μετὰ ταῦτα; εὐθὺς, ὀυκ εἰς μακρὰν — MARKL.

238. 1. ψήφισμα.] De hoc decreto nuper a me dictum. Vide *Contareni Var. Lect.* c. 17. *Corſinii Faſt. Attic.* Tom. I. pag. 43. 80. 134. et 482. TAYLOR.

3. ϛρατηγων.] Vide *Vbbon. Emmium de Republ. Athenienſium*, et *Spanheim. ad Iulian.* p. 76. Habebatur hic Senatus σύγκλητος, ſiue extra ordinem, permiſſu Magiſtratuum *Ciuilium*, iuſſu autem *Militarium*, quorum erat de Excubiis atque de praeſidio Vrbis prouidere. TAYLOR.

4. Μαιμακτηριωνος δεκατη απιοντος.] Φθίνοντος, λήγοντος. Melanchtho: *Menſe Septemb. die 21.* Sic et Camerarius, ἡ πρώτη ἐπὶ εἰκάδι· Eadem δεκάτη φθίνοντος, τουτέστι, πρὸ τῆς φθίσεως. Perionius: XI. *Cal. Octob.* Meletus: *die triceſimo Menſis Maemacterionis.* WOLFIVS.

12. Αδυνατον.] περὶ δὲ τοῦ ἀδυνάτου olim deprehendi veram eſſe lectionem. Confirmant MSti *Ven. Guelph. Aug. Harl. Vindob.* cum *Regiis* β. γ. ε. η. TAYL.

13. ὁ επι των οπλων ϛρατηγος.] Quiſnam ille fuerit, multum ambigi video. Vide *Corſinii Faſt. Attic.* Diſſert. I. §. 35. ſeqq. *Petit. LL. Attic.* p. 333. *Spanheim. ad Iulian.* p. 77. Recte olim a Viris doctiſſimis ad *Pollucem* eſt animaduerſum, ϛρατηγὸν ἐπὶ τῶν ὅπλων, ſiue

ſiue τῶν ὁπλιτῶν, eum eſſe Imperatorem, qui *pedeſtribus* copiis praeſuerit, vt diſcerneretur ab eo, qui *equeſtribus* erat praepoſitus. Vterque occurrit infra pag. 265. in vno decreto, ο επι των οπλιτων v. 18. (modo v. 8. ſcripſit, τὸν ἐπὶ τῶν οπλων) et ο επι των ιππεων v. 20. Neque eſt, quod quemuis laedat ea Locutio ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων. Nam apud *Thucydidem* et *Xenophontem* aliquoties deprehendi τα οπλα dici pro τȣς ὁπλιτας. Vides interea errare *Wolfium* in his verbis interpretandis. TAYLOR.

238. 21. ἐπηγγείλαϑ'.] επηγγελλεϑ' plurimi vno conſenſu. Deinde λέγε δ' αὐτὴν την ἐπιϛολὴν, nonnulli, et λέγε δη την ἐπιϛολήν. Proxime v. 26. γρ. non vt vulgatur, ſed και την Φωκίδα ὑφ' (vel εφ') ημας αυτȣς πεποιημένȣς. Vide paulo poſt 239. 19. et 240. 20. TAYLOR.

Ibid. αὐτὴν ἐπιϛολήν.] αὐτὴν την ἐπιϛολήν. MARKLAND. Ita infra 267. 20. λέγε δ' αὐτόν μοι τον νόμον λαβών. TAYLOR.

26. υφ' εαυτȣς] ὑφ' ἡμᾶς. WOLFIVS.

vlt. εισαγηοχοτας] Addit, et recte addit, Editio *Feliciani*, cum Codd. *Guelph. Obſop. Vindob.* et *Pariſinis* α. ε. εἰσαγηοχότας εις αυτα. TAYLOR.

p. 239. 2. κατεσκαψαμεν.] Nonnulli coniiciunt κατασκαψαντας. TAYLOR.

4. πλειον.] επι πλειον, vel επι πλεον plures. Deinde τȣτοις μὲν γὰρ ολως *Ven. Guelph. Aug. Vindob.* et α. ζ. TAYLOR.

Ibid. τοις μεν γαρ ολοις.] καϑόλȣ. WOLFIVS.

6. ομοιως.] F. ομως. MARKLAND.

17. λαβών.] F. λαϑων. MARKLAND.

Ibid. λαβών.] βαλων *Lambin.* Scil. βαλὼν εἰς τὸ μηδοτιȣ̃ν προορᾶν. *Coniecit in eam ſecuritatem.* TAYLOR.

19. ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσασϑαι.] Modo 240. 20. δυνάμεις πολλὰς καὶ μεγάλας εποιειτο υφ' εαυτῳ. Et

241. pen. ἕως Θετταλίαν ὑπὸ Φιλίππῳ ἐποίησαν. Et 248. 17. ſimiliter. De qua conſtructione agit *H. Stephanus Theſ. L. Gr.* Tom. III. col. 428. TAYLOR.

239. pen. ἐκείνων.] F. ἐκει. MARKLAND.

240. 1. ὃς αὐτίκα μᾶλλον.] Variatur in MStis. Vbi inter alia deeſt ἴσως. A vulgátis diſcedit, quod non ſolet facere, *Hermogenes* p. 350. Ἀλλὰ γὰρ ἐμπέπτωκα εἰς λόγους, ὃς αὐτίκα μάλα ὕστερον ἁρμοσεῖ λέγειν. μάλα etiam *Guelph. Aug. Vindob.* Hermogenis lectionem vindicat *Rutilius Lupus de F.g. Sentent.* lib. 2. iuxta initium: vbi haec verba ita vertit: *Sed nimirum inopinans incidi in cauſam temporis huius alienam*, de qua poſterius dicendum. *Quapropter ad illud, quod paulo prius agendum, reuertor.* TAYLOR.

6. τῷ Φιλίππῳ.] Deſunt iſtae voces in *Guelph. Vindob.* et α. Recte. Conſule auriculas. TAYLOR.

21. ὑφ' ἑαυτῷ.] *Hermogenes*, qui hunc locum laudat pag. 185 iterumque per plura 189. habet maxima cum conſtantia ἐποιεῖτο ὑφ' ἑαυτὸν (Vide ſupra 238. 26. 239. 19.) — τότε δή, τότε πάντες κ. τ. λ. TAYLOR.

p. 241. 1. καὶ πολλῶν.] Deſunt in *Harleyano* noſtro. Et fortaſſe prius fuerit Gloſſa τοῦ τῶν ἰδιωτῶν. Conſule, quae adnotaui liberiore calamo ad π. Παραπρεσβ. Demoſthenis. Vnde liquebit etiam, quam infeliciter hic verterit *Wolfius* τοῖς πλήθεσιν, infra v. 7. TAYLOR.

13. ἀκούουσιν.] Solita ἀκριβεία poſt finitam periodum Codd. *Guelph. Aug. Vindob.* et *Regii* γ. ε. ζ. addunt εἰκότως. Diſtincte et Emphatice. TAYLOR.

18. πόθεν;] Abeſt a *Ven.* et η. TAYLOR.

20. ἀποδεδομένων] ἀποδιδομένων *Ven. Ital. Lindenb.* et *Obſop.* Codd. approbante *Obſopaeo.* Ego tamen ἐπέχω TAYLOR.

Ibid. τὴν δέ.] F. τῶνδε. MARKLAND.

241. 24.

241. 24. τȣτȣ.] F. του, i. e. τίνος, cum Interrogatione. MARKLAND.

242. 10. ἀπολώλειτε.] απολωλατε in *Aldo* et *Benenato:* απολωλητε Codd. *Regii* ε. ζ. η. At απολωλειτε, vt dedit *Felicianus*, caeteri fere omnes. TAYL.

13. ἑωλοκρασίαν] In numero τῶν αὐθαδῶν καὶ τολμηρῶν διανοημάτων recenſet *Hermogenes* pag. 409. Vocem iſtam elucidat Scholiaſtes noſter ad locum, *Suidas*, *Photius* MS. *Etym. M.* pag. 352. et *Aemilius Portus* Cap. 5. *de Computatione Veterum Graecorum.* TAYL.

20. ξενίαν.] φιλίαν *Guelph. Harl. Vindob.* et *Reg.* ε. Et Codex hic etiam in ſequentibus, ἐγώ σοι φιλίαν Αλεξάνδρȣ; TAYLOR.

21. ξένον — φίλον] Forte mutandae ſunt ſedes harum vocum. Οὔτε Φιλίππȣ φίλον, ȣ̓́τ' Αλεξάνδρȣ ξένον etc. vt ſibi conſtet Obiectio, quae erat ξενία Alexandri, non φιλία. MARKLAND.

25. ταῦτα] MSti *Guelph. Aug.* et *Vindob.* ἀλλ' ȣ̓κ ἔςι ταῦτα. ουκ εστι. TAYLOR.

p. 243. 1. μίσθωτος.] Neminem fugit, qui de Accentibus ſcripſit, Fabula illa, quam contexuit de hac re *Vlpianus* noſter. Quibus vt ſatisfaciam, moneo, ſcribi hanc vocem cum accentu in antepenultima, in Editt. *Ald. Felician. Heruag.* 1. *Benenat.* et MSS. *Ven.* et *Guelph.* Cum accentu vero in vltima, μισθωτὸς ſcil. in *Heruagiana* poſteriore, in MSS. *Paris. Reg.* β. *Harl.* et *Ask.* Εκὼν ἐβαρβάριſεν, inquit *Vlpianus*, in voce Μίσθωτος, ideo vt, eius pronunciationem emendante Curia, eam ab iis vocem eliceret, quam vellet. De ea re agit *Robertellus* in *Variis Lectionibus.* Huc ſpectaſſe nonnullis videntur verba *Quintiliani* V. 13. *Ita vero aduerſus omnes et recepta, et non inhumana Conqueſtio, ſi callide quid* tacuiſſe, *breuiaſſe, obſcuraſſe, diſtuliſſe dicuntur.* Vbi ACQVISSE omnes veteres Codd. *Quintiliani.* Ego profecto *Vlpiani* iſtud commen-

mentum non valde probo: Erat tamen in eo populo Aurium quaedam Religio, quae non longe abhorreret a tali hiſtoria. *Athenienſium*, inquit *Cicero* Orat. §. 8. *ſemper fuit prudens ſincerumque iudicium, nihil vt poſſent, niſi incorruptum audire et elegans. Eorum religioni cum ſeruiret Orator, nullum verbum inſolens, nullum odioſum ponere audebat. — Ad Atticorum igitur aures teretes et religioſas qui ſe accommodant, ii ſunt exiſtimandi Attice dicere.* Idem etiam III. *de Orat.* 50. (non in *Bruto*, vt nuper laudaui, et minus accurate) *At in his ſi paulum modo offenſum eſt, vt aut contractione breuius fieret, aut productione longius, Theatra tota reclamant.* Idque non Athenis ſolum, verum etiam Romae. Quibus addere liceat lepidam iſtam narratiunculam de *Theophraſto*, quae ab eodem ibid. memoratur, §. 46. *Vt Ego iam non mirer illud Theophraſto accidiſſe, quod dicitur, cum percontaretur ex anicula quadam, quanti aliqui venderet, et reſpondiſſet illa, atque addidiſſet:* Hoſpes, non pote minoris: *tuliſſe eum moleſte, ſe non effugere hoſpitis ſpeciem, cum aetatem ageret Athenis, optimeque loqueretur.* Iam quid illud, quod legitur apud *Plutarchum* in *Demoſthene* inter vitas X. Oratorum: Ὤμνυε δὲ καὶ τὸν Ἀσκληπιὸν, προπαροξύνων Ἀσκλήπιον, καὶ παρεδείκνυεν, αὐτὸν ὀρθῶς λέγοντα· εἶναι γὰρ τὸν θεὸν ἤπιον. καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλάκις ἐθορυβήθη· σχολάσας δὲ Εὐβουλίδῃ τῷ διαλεκτικῷ Μιλησίῳ, ἐπανωρθώσατο πάντα. Adhuc etiam de eleganti Auditione Veterum. Scribitur in *Oreſte Euripid.* ver. 279.

Ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλῆν᾽ ὁρῶ.

Vbi σχ. Κεκωμώδηται ὁ στίχος διʼ Ἡγέλοχον τὸν ὑποκριτήν· οὐ γὰρ φθάσαντα διελεῖν τὴν συναλοιφὴν, ἐπιλείψαντος τοῦ πνεύματος, τοῖς ἀκροωμένοις τὴν γαλῆν δόξαι λέγειν, τὸ ζῶον, ἀλλʼ οὐχὶ τὰ γαλήνα. Haec eo libentius adnoto, ne quis temerarium nimis iudicium de Pronunciatione, atque de Auribus Antiquorum

rum ferat. Quis de Numeris eorum, quis de Accentibus, quis de modulatione Vocis digne ſcripſerit? Grammaticorum praeſtantiſſimus, ex eorum numero, qui citra renatas literas ſcripſerunt, profitetur ſe multa horum neſcire. Ego me neſcire profitebor, donec aliquis ea expediuerit, quae modo ex *Euripidis* Scholiaſte protulimus. Vt iure ſcriberet Cicero, *Aurium iudicium fuiſſe ſuperbiſſimum.* TAYLOR.

243. 3. ἀπολογίσασθαι.] απολογησασθαι Editi et MSS. Neſcio, vnde *Wolfius* adripuerit. Solus enim, et lectore non admonito, ita excudi fecit. Non enim arbitror, eum hac gloſſa *Suidae* adductum receſſiſſe a membranis. Ἀπολογίζω. Τὸ Ἀποδιώκω, καὶ Ἀποβάλλω, ὅπερ ȣ̓ προσδέχομαι· σημαίνει δὲ καὶ. τὸ Ἀπολογαριάζω. καὶ τὸ απολογισασθαι, τὸ ἐπεξελθεῖν ἕκαστα. Δημοσθένης. Anne hic eſt locus, de quò Lexicographus? Vide Not. ad p. 1302. 19. TAYLOR.

10. Χαιρωνίδου.] Variant plurimum MSti in nomine *Chaerondae*, ſiue Chaeronidae. Vide *Varias Lectiones.* TAYLOR.

pen. θεωρικων] θεωριων *Reg.* β. ἐπὶ τῳ θεαρικῳ Codd. *Guelph.* et *Vindob.* Vide ad *Aeſchin. c. Cteſiph.* pag. 416. 11. et 418. 1. De Theoricis pecuniis, de eo, qui ἐπὶ τȣ̃ Θεωρικȣ̃ dicitur, agit doctiſſimus *Valeſius* ad *Harpocrat.* pag. 90, 91. Item *Petit. ad LL. Attic.* III. 2. et IV. 10. *Pollux* VIII. 9. TAYLOR.

vlt. δεῖ.] Abſurde hanc vocem inſinuauit *Wolfius*, cum abeſt ab omnibus. Neque vlla neceſſitate adductus hoc intulerit. TAYLOR.

Ibid. τραγῳδων τῃ καινῃ] S. εἰσόδῳ. Paulo ante, τραγῳδοῖς καινοῖς.. In *Aeſchine*, τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν. WOLFIVS.

Ibid. τραγῳδοις τοις καινοις Cod. *Reg.* ε. qui fere eſt ſolitarius, non tamen ideo reprobandus. τραγῳδων καινων *Reg.* α. et *Aug.* τραγῳδιων καινων *Guelph* τραγῳδιων

γῳδιων καινη *Vindob.* τραγωδων τη καινων *Obſop:* Quod libri iſtius Poſſeſſor rectius eſſe arbitrabatur. Vide ſupra adnotata ad p. Aeſch. 348. Not. I. TAYLOR.

P. 244. 2. εν πυκνι εν τη εκκλησια] Millies erratum eſt in hac voce apud Auctores, credo, eo quod forte crediderunt exſcriptores ob multitudinem confertorum hominum, et quaſi πυκνότητα ſic dictum eum locum fuiſſe. Sed quod ſcribendum ſit πνυκι, non vero πυκνὶ, argumentum eſt rectus caſus, ἡ Πνὺξ, a quo πνυκὸς, et πνυκὶ et πνύκα inclinatur. Nam qualis foret rectus caſus datiui πυκνί? Πὺκνξ nimirum, non pronuntiabile. Ergo vbique et hic et in aliis auctoribus reponendum ſemper πνυκος, et πνυκι, et πνυκα. Quae lectio etiam reperitur in melioribus editionibus. PALMER.

3. εν τη εκκλησια.] Quanquam his vocibus vſus ſim pag. 223. vlt. ad eam rem conficiendam, quam ibi volui, veruntamen ſi quis dixerit hic eſſe interpolatum in Textu, ex Gloſſa in margine, Ego non intercedam. Πνὺξ quidem Vox inſolentior, ſed non auribus Athenienſium. Vide Not. ad 428. I. TAYLOR.

Ibid. Ἰιμημα ταλαντα πεντηκοντα.] Hinc *Aeſchines* negauit εἰρωνικῶς, vt apparet, τὸν Κτησιφῶντα ἀγῶνα ἀγωνίζεσθαι ἀτίμητον, [Aeſch. *c. Cteſiph.* pag. 602. vlt.] cui propoſitum fuit, et Cteſiphontem, qui tantam mulctam ſoluere non poſſet, notare ignominia, et Demoſthenem in idem diſcrimen adducere. Superato enim Cteſiphonte, haud dubie praeiudicio illo vſus, operam daturus fuiſſet Aeſchines, vt et Demoſthenem vel ignominia notaret, vel eiiceret ciuitate, actione laeſae maieſtatis et perduellionis in eum inſtituta. WOLFIVS.

4 κλητορες] κλητηρες o. fere l. s. *Guelph. Regii* α. β. γ. ε. *Obſop. Aug. Vindob.* Sunt vt plurimum ex amicis Accuſatoris, qui Reo denunciant, et diem dicunt, vel ſaltem praeſto ſunt Viatoribus, et Accenſis,

vel

vel. iis Miniſtris, quorum erat id exſequi. Κλητῆρες, ait *Vlpianus* ad hunc locum, οἱ μαρτυρȣ̃ντες τοῖς καλȣ̃σιν εἰς δίκην. Rurſus ad *Midianam* pag. 542. 19. Editionis huiuſce: Ο διδȣ̀ς τὴν γραφὴν προσέγραφεν, ὅτι κατηγορῶ τȣ̃δε, καὶ προκαλȣ̃μαι (vel. προσκαλουμαὶ potius) τȣ̃τον διὰ τȣ̃ δεῖνος εἰς τὸ βȣλευτήριον. Vide *Valeſ. ad Harpocrat.* pag. 112. *Sigon.* III. *de Rep. Atheniens.* 4. *Salmas. Obſeru.* ad *Ius Attic. et Rom.* pag. 858. qui hunc miniſtrum ex *Ariſtophane* aliquoties deſcribit. Adde *Harpocrationem*; et Lexicographos. TAYLOR.

244. 9. τῶν γεγραμμένων] Recte ſe habet. *Lambinus* hallucinatur legendo τω γεγραμμενω. TAYLOR.

11. τȣ̃.] Legunt *Guelph. Reg.* α. *Aug.* et *Vindob.* τὸ μὲν ȣ̃ν — In *Aug.* et *Vindob.* deerat γράψαι. TAYL.

14. ἐν τοῖς εμοι πεπολιτευμένοις lege. WOLFIVS.

Ibid. ἐν τοῖς εμοι πεπολιτευμένοις crediderim. Vide infra p. 245. 2. Addunt *Guelph. Aug. Vindob.* poſt εἶναι. TAYLOR.

22. τῆς ἐν τȣ́τοις.] Quid hoc? Anne δεικτικῶς, apud *hos* ciues, vt *Wolfius* et Etruſcus interpretantur? An aliud latet? Deſunt quidem hae Voces *Ven. Harl. Lind.* TAYLOR.

vlt. τȣ̃ ψηφίσματος.] F. τα τȣ̃ ψηφίσματος. MARKLAND.

245. 4. τῇ γραφῇ] Δοτικὴ ὀργανικὴ, διὰ τῆς γραφῆς. Nam alioqui dicendum fuiſſet οἰκείȣς τῇ ἀπολογίᾳ. WOLFIVS.

Ibid. τῆς γραφης videtur legiſſe *Vlpianus*. TAYL.

6. Ελληνικὰς.] Sic p. 263. 3. diſtinguit inter τὰ κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύματα et τὰ Ελληνικά. Scil. ἔν τε τοῖς κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύμασι καὶ ἐν τοῖς Ελληνικοῖς. MARKLAND.

16. καὶ τοσαύτην.] Deeſt καὶ in MSS. et apud *Theonem*, qui haec verba *Demoſthenis* citat, pag. 18. TAYLOR.

245. 18. λαβὼν] ο Φίλιππος addunt Codd. *Ven. Guelph. Aug. Harl. Vindob. Regiuſ*que ε. TAYLOR.

24. ἔτι.] F. τῇ. MARKLAND.

25. ἁπάντων.] Senſui videtur deeſſe τῶν ἄλλων ἁπάντων, vt 246. 20. τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Nam τῶν ἁπάντων Ἑλλήνων includit Athenienſes, contra ſuam ipſius Hypotheſin. Sic 292. pen. μὴ μόνον ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Vide tamen ſupra hac pag. v. 14. et 19. MARKLAND.

246. 21. τῶν ἐναντιωθέντων.] κατὰ τῶν οὐκ ἐναντιωθέντων, addita negatione. WOLFIVS.

Ibid. Neceſſaria iſta Negatiua deeſt quidem in Editt. *Aldi* et *Benenati*. Deeſt etiam in *Lindenb.* et MSS. *Feliciani*. *Heruagius* autem poſt *Felicianum* reduxit, et agnoſcit *Reg.* η. aliique, *Guelph. Vindob. Harl. Ask.* et *Aug.* Miror ſane abeſſe potuiſſe. Verum omiſit quoque *Hermogenes*, qui pag. 268. ita laudat hoc comma *Demoſthenis*: Καὶ γὰρ, εἰ μὲν, ὡς ἐκράτησε Φίλιππος, ᾤχετο εὐθέως ἀπιὼν, καὶ μετὰ ταῦτα ἦγεν ἡσυχίαν, μηδένα μήτε τῶν ἑαυτοῦ συμμάχων, μήτε τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἀδικῶν, ὅμως ἦν ἄν τις κατὰ τῶν ἐναντιωθέντων, οἷς ἔπραττεν ἐκεῖνος, μέμψις καὶ κατηγορία· εἰ δὲ ὁμοίως ἁπάντων τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν, καὶ τὰ ἑξῆς. Reſtituit etiam optimus *P. Victorius XI. Var. Lect.* 14. TAYLOR.

247. 3. ἀφ' ἧς.] ἐφ' ἧς Cod. *Obſop.* et *Ask.* Quod praeſtat. TAYLOR.

6. ἀναλωκυῖαν.] ἀνηλωκυιαν, vti olim, praeferunt MSti *Ven. Guelph. Vindob.* vt proxime ἀνηλώκασιν habent *Ven. Aug.* et *Regii* ε. η. Modo, deletis οἱ τὰ, quae in plurimis et praeſtantioribus deſunt, reſtitue ἢ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ὑπὲρ αὐτῶν ἀνηλώκασιν ἕκαστοι. TAYLOR.

10. ἡμῖν.] πρὸς ὃν ἦν ἡμῖν ὁ ἀγὼν Codd. *Harl.* et *Pariſienſes* α. η. TAYLOR.

247. 11. κλεῖν.] Vide *Etym. M.* 518. 25. qui hunc locum laudat. Laudat quoque *Herodianus* Grammaticus, qui *Phrynicho* ſubiungi ſolet, et *Pollux* X. 4. TAYLOR.

22. θεωρήμασι] Forte θεάμασι. Nam τὰ θεωρήματα ſunt τῶν τεχνικῶν. WOLFIVS.

Ibid. ἀρετῆς.] αρχης Cod. ε. Quod notatu dignum eſt. TAYLOR.

24. αὐτεπαγγέλτους.] Vide ſupra ad pag. 340. 11. *H. Steph.* in *Theſ. L. Gr.* T. I. col. 21. locum hunc merito habet ſuſpectum, et miratur, vnde profluxerit iſtud ἐθελοντάς. Dixi nuper ad p. 229. 12. Ἐθέλοντας habuit, corrupte, Editio Luteciana. Quod in *Regiis*, β. γ. ε. ζ. η. reducitur. TAYLOR.

248. 6. οὐδ' εἰ γέγονεν οἶδα.] οὐ προσποιοῦμαι εἰδέναι, ἀφίημι, ἐπιλανθάνομαι. WOLFIVS.

10. εὐχερῶς.] ὦ λέγων εὐχερῶς παν, ὅ, τι ἂν βουληθῆς Cod. *Reg.* ε. TAYLOR.

11. οὐδὲ] οὐδὲ περὶ τούτων νυν ωρα. Cod. *Ven.* TAYL.

12. ἀφετεριζόμενος.] Citatur a *Demetrio Phaler.* §. 293, 294. et ab *Hermogene* paſſim. TAYLOR.

17. ὑφ' ἑαυτῷ.] εφ' ἑαυτῷ Cod. *Reg.* ε. Vide adnotata ad p. 238. 26. TAYLOR.

18. τινὰς — τινας.] ας — ας. Vide *Var. Lect.* TAYLOR.

23. Μυσῶν λείαν.] Explicant Paroemiographi, et *Vlpianus* ad locum. TAYLOR.

24. ὄντων.] F. ζώντων Ἀθηναίων, καὶ ιδοντων. Vid. *Homer. Iliad.* A. 88. *Heliodor.* IV. 2. MARKLAND.

Ibid. Non intelligo, quid interſit inter ζώντων et ὄντων. Diu eſt, quod correxeram ζώντων Ἀθηναίων, καὶ ορωντων. TAYLOR.

25. περὶ τῶν τοιούτων.] περὶ τουτων εἰπών. Tu deinceps leges, cum MSS. *Ald.* et *Felician. Ven. Guelph. Ital. Vindob. Lindenb. Harl.* et *Regg.* α. β. γ. ε. TAYL.

248. vlt.

248. vlt. ἄλλον.] τίνα μᾶλλον — προσῆκε. γρ. Cod. *Reg.* ζ. TAYLOR.

Ibid. Ἀθηναίων] τὸν τῶν Ἀθηναίων. MARKLAND.

249. 1. προσήκει γενέσθαι.] M. προσῆκε, quia antecedit ἔδει. Et [v. 6.] αὐτὰ τὰ ψηφίσματα. WOLF.

Ibid. προσηκει Editi omnes. προσηκε *Guelph.* *Aug.* *Reg.* ε. TAYLOR.

4. προΐεσθαι.] προέσθαι *Guelph. Reg.* α. προέσθαι *Vindob.* TAYLOR.

Ibid. Φιλίππῳ] — προλέγων καὶ διδάσκων μὴ προΐεσθαι ταῦτα Φιλίππῳ διετέλουν. Ita optimi manu deſcripti, *Guelph. Aug. Vindob.* et *Regii* α ζ. TAYL.

6. τὰ] Deerat in Editorum nonnullis. Reſtituunt ex *Regiis* Quinque. TAYLOR.

11. Νεοκλεους.] Proxime 250. 9. Νικοκλεους. Quod ſi haec ad Olymp. CIX. 4. referenda ſunt, vt contendit Cl. *Corſinius* in *Faſtis Atticis*, Tom. I. pag. 353. Praetor eo anno Athenis fuit NICOMACHVS. Verum totam iſtam Diſſertationem VIII. impendit Vir doctiſſimus Archontibus Pſeudonymis expendendis. Qua in diſputatione minus ſtrenue rem geſſit diligentiſſimus licet *Meurſius* in libro ei rei deſtinato. TAYLOR.

12. υπο των ςρατηγων.] Deeſt των in omnibus Exemplaribus. Quaenam, quaeſo, Religio *Wolſium* inuaſit? Deeſt σύναχθεισης in *Ven. Harl. Regg.* γ. η. Et in *Guelph.* et *Vindob.* legitur γενομενης. TAYLOR.

13. Ευβουλος — Κυπριος.] Alter Eubulus fuit Αναφλύστιος. Fortaſſe fuit et Κύπρος τις τῶν παρ' Ἀθηναίοις δήμων. WOLFIVS.

Ibid. Κυπριος.] An Κυθηριος? Vid. *Steph. Byzant.* MARKLAND.

Ibid. Κυθηριος reſtituit Cl. *Valeſius* ad *Harpocr.* pag. 80. Κύθηρον erat δῆμος Tribus Pandionidis, vt confirmat *Harpocratio.* Inſcriptio apud *Sponium:*

Επικτη-

Ἐπικτησις· Ονασȣ Κυθηϱιȣ θυγατηϱ. TAYLOR.

249. 14. Λεωδαμαντα.] Vtrum is eſt, qui in τῷ κατὰ Τιμάϱχȣ exagitatur? WOLFIVS.

Ibid. Λαομεδοντα Codd. *Guelph. Aug. Ven. β. ε. Regiorum:* quo nomine vocatur mox ab *Vlpiano*, in σχολ. et in *Epiſtola Philippi*, quae ſequitur. TAYLOR.

16. εις Ελλησποντον.] εξ Ελλησποντȣ *Lambinus.* Inſcite. Non potuit inſcitius. Eſt ſc. σκάφη ἀποςαλέντα εἰς Ελλήσποντον ἐπὶ τὴν τȣ̃ σίτȣ παϱαπομπήν. TAYLOR.

20. οπως η βȣλη συναχθωσι.] ἀντὶ τȣ̃ οἱ βουλευταί. WOLFIVS.

Ibid. συναχθωσι.] συναχθῃ *Guelph. Aug. Vind.* cum α et ε. TAYLOR.

21. οι.] οἱ πϱὸς Φίλιππον παϱαγενόμενοι Cod. *Harl.* οιτινες παϱαγενόμενοι MSS. *Guelph. Aug. Vindob.* et α. et ε. ex *Regiis*. Et modo, pro ναύαϱχον Cod. γ. αϱχοντα habet. TAYLOR.

25. ει δε τι πλημμελȣντα.] S. τὸν ναύαϱχον Λεωδάμαντα λαβὼν ὁ Αμύντας. WOLFIVS.

26. επεςαλμενα.] εντεταλμενα *Lambinus.* TAYL.

Ibid. οτι.] λαβὼν, τȣς πϱεσβεις τω Φιλιππω λεγειν, ὅτι κ. τ. λ. *Altemps.* Et ſimiliter deinde 250. 1. καὶ τȣς πϱεσβεις τῳ δημω τȣτο γϱάψαι. Explicat ſcil. et exponit, non emendat. TAYLOR.

Pag. 250. 1. η ο αποςειλας.] Siue Philippus, ſiue Amyntas. WOLFIVS.

Ibid. και τȣτο γϱαψαι λεγειν] Mendoſus videtur locus, quocunque te vertas. Ego verti, quaſi ſcriptum eſſet, καὶ τȣ̃το γϱάψαι δεῖν. S. τȣ̀ς πϱέσβεις. Melanchtho: *Id quoque exponatur.* Perionius: *Etiam hoc indicandum eſſe.* Meletus: *Dicant legati, ut hoc etiam ſcribat Philippus.* WOLFIVS.

250. 1. Deeſt γραψαι in *Ven.* in *Regg.* β. γ. η. Quod fortaſſe locum complanare poteſt. Inter γραψαι et λεγειν varie olim lectum fuerit. TAYLOR.

3. ψήφισμα.] βϰλευμα Cod. MS. ε. Mallem hoc ad eandem vocem v. 7. De ea re ſtatim. TAYLOR.

9. Νικοκλεϰς.] Archon erat eo nomine CXIX. 3. ſc. poſt fata Demoſthenis. Verum hic Νεοκλεϰς ſine dubio eſt reſtituendum. Ita ſine litura *Felicianus*, et qui eum ſequuntur. Vide 249. 11. Vbi *Neocles*, non *Nicocles*. Eodem ſane Praetore, eodem menſe, haec duo *Acta* habentur: ſiue ſint *Concionis* vtrumque; ſiue illud *Concionis*, hoc vero *Senatus*. Profecto in hoc nonnulla continentur, quae id ſuadere poſſunt: verum non noui ita conſueſſe fieri Athenis, vt Populus Senatui praeiret et praeſcriberet. Et quaedam *rurſus* hic diſſuadent. TAYLOR.

10. βϰλης γνωμη.] Si ſcriberetur vllibi γνωμη in recto caſu, tum profecto arbitratus eſſem, hanc olim fuiſſe huius Decreti Appellationem, loco τϰ ψηφισμα, quod deeſt in aliquibus. Nam ſi haec agerentur in *Senatu*, tum ψηφισμα dici non potuit: βϰλης γνωμη recte dici potuit. TAYLOR.

11. τα εκ της εκκλησιας ανενεγκοντες.] Quia et Acta Senatus ad Concionem, et Concionis ad Senatum referebantur: vt de communi et Senatus et Populi ſententia res conficerentur. Vnde etiam literae inſcribuntur τη βϰλη και τω δημω των Αθηναιων. WOLFIUS.

Ibid. ανενεγκοντες.] ſc. εἰς τὴν Βϰλὴν, *Altemps.* ενεγκοντες habent *Regii* β. γ. ε. απενεγκοντες *Guelph. Aug.* et *Reg.* α. TAYLOR.

14. εκ.] Abeſt a membranarum quamplurimis, vt modo pariter, v. 11. Legebant ſc. τὰ τῆς Εκκλησίας ψηφίσματα. TAYLOR.

17. πρυτανειας.] πρυτανευϰσης coniecit quidam ad oram Exemplaris *Altempſiani.* πρυτανεια *Regg.* ε. ζ. *Guelph.*

Guelph. Aug. Harl. Vindob. Scilicet Librarii male excipiebant vocem Recitantis. Nam in ea aetate, quae his rebus atque iſti operi vacabat, *Aurium iudicium* non fuit adeo *ſuperbum:* neque quidem Lingua loquentis adeo accurata. TAYLOR.

250. 22. παρέσχε.] παρεσχες *Regg.* α. ζ. TAYL.

24. ἐπιςολήν.] ἐπιςολὴν την τε Φιλίππε, plurimi, vt paſſim ſolent. TAYLOR.

251. 3. αφεσεως.] αφαιρεσεως *Harl.* ſolus. Praeſtat ſane Vulgata. Id erat munus legatorum, vt in poſteriori Decreto legimus, agere περὶ της των πλοίων ανακομιδης. TAYLOR.

Ibid. Λαομεδων] Λαοδαμας *Felician.* Λεωδαμας *Regg.* β. γ. TAYLOR.

5. ειτ' οιεσθε] F. ει γ' οἴεσθε. WOLFIVS.

Ibid. ει οἴεσθε nonnulli: ει τουτ' οἴεσθε optima Editio, quam procudit *Felicianus.* TAYLOR.

Ibid. λανθανειν] Accuratius Interpres Etruſcus, quam Latinus, ſc. *ſe penſate ch' io* non ſappia. TAYLOR.

6. προφασιν μεν — βοηθησοντα δε] S. τῷ ἔργῳ. WOLFIVS.

Ibid. προφασιν] προφασει *Ven. Ital.* TAYLOR.

12. ιδιωτων μεν νυν οντων] Ex hoc numero nihil vetat fuiſſe et Demoſthenem. WOLFIVS.

15. φιλοτιμουμενον τουτο συντεταχθαι] Pro συντετάχθαι legitur etiam συντελεσαι. Forte φιλοτιμουμενων legendum, vt referatur ad αρχόντων, niſi placeat ἀνακόλουθον. Melanchto: *Quibus multo maiori curae eſt, vt nos committant.* Perionius: *Aut potius gloriae cupiditate ducti hoc malunt ſequi, quam Selymbrianis auxilium ferre, ſibique hoc tale vtilitati fore exiſtimant.* Meletus: *Et hoc vt perſiciatur, multo magis laborant, quam vt Selymbrianis opem ferant.* WOLFIVS.

251. 15. φιλοτιμουμενων habet praeſtantiſſima ea Editio, quam toties laudo, cum MStis *Harl.* ε. ζ. *Aſk.* In *Vlpiano* ἴσ. φιλοτιμουμενων. TAYLOR.

16. συντελεισθαι] συντεταχθαι in Editt. *Ald.* et *Lutet.* et MS. *Ital.* συντελεσαι MSS. *Ald.* γρ. συντετελεσθαι et συντελεισθαι β. ζ. ε. η. Coniecit *Lambinus* φιλοτιμουμενων τȣτο συντελεσαι. συντελεισθαι *Aſk.* TAYLOR.

pag. 252. 3. παρεδύετο] An παρεισεδύετο, id eſt, *irrepſit*, *clam et aſtute.* Vide *Victor.* IV. *Var. Lect.* 23. Ad ſimilem locum ſimiliter olim admonuit Cl. *Marklandus.* TAYLOR.

7. ἀποςόλȣς] Vide inferius, pag. 262. 18. *Vlpiani* σχ. *ad Philip.* I. Laudat hunc locum *Suidas* v. Ἀποςολάς. TAYLOR.

20. μηδὲν ἐξελέγχεσθαι] *non pateſierent*, Wolfius. Vide ſupra 233. 3. ελεγχεσθαι plurimi Codd. *Vſn. Guelph. Aug. Ital. Harl. Regii* α. ε. Cum quibus ſentire quoque video, et bene vertere, Etruſcum: *non haueſſe potuto eſſer* conuinto *dell' altre caſe.* Haec tantum inter ſe diſtant, quantum *palam fieri*, et *examen ſubire.* TAYLOR.

24. κατέλυον] Haec verba adducit *Th. Magiſter*, v. Προξενῶ, ex orat. περὶ Παραπρεσβείας, errore ſolito. TAYLOR.

pag. 253. 3. τήμερον] Non intelligo, quid velit Cod. *Reg.* γ. qui poſt hanc vocem addit περι το βημα. TAYLOR.

7. τȣτȣ] Ambiguum, vtra Praeconizatio, vt dicitur, fuerit ſecunda, an illa *Ariſtonici*, an haec *Cteſiphontis?* Atque id quoque video ambigere interpretes: Et *ſecundum* hoc *mihi* nunc *ſit praeco..um* Wolfius. *Et eſſendo ſtato* quello *il ſecondo bando ch' io haue ra hauuto*, Ferrus. *Aretinus* omiſit. Aliquid de hac re *Vlpianus* non praetereundum. Si qua fides Pſeudo-Plutarcho,

cho, nemo tulit hos honores Demoſtheni ante Ariſtonicum: πρωτος, inquit ille, ἔγραψε ςεφαναθῆναι αὐτὸν χρυσῷ ςεφάνῳ Αριςόνικος Νικοφάνȣς Αναγυράσιος. Ecce vt caeſpitet! Domo non fuit Anagyrrhaſius. Vide v. 14. TAYLOR.

253. 12. Χαιρωνιδου] Iterum variatur in MSS. Χαιρωνδου tamen plurimi. Conſule de hoc Praetore eruditiſſimum longe *Corſinium Faſt: Attic.* Tom. I. pagg. 74. et 358. Iam quid iſtud, quod ſequitur Ηγημονος? Anne nomen Patris? Ita *Wolfius*, ita *Lambinus*, ita *Perionius* intelligere videntur, vti ex eorum Interpretationibus liquet. *Nella Signoria di Cheronide di Egemone.* Ferrus. *Chaeronida praefecto praetorio praeſidente.* Anon. Venetus. Anne olim contendebant Codd. vtrum hae res geſtae ſint *Chaeronda*, an *Hegemone* praetore, et deinde ad nos peruenerit vterque? Potuit et hoc quoque fieri. TAYLOR.

13. εκτη απιοντος] Melanchtho: 26. *Ianuarii.* Camerarius κε, πέμπτη ἐπὶ εἰκάδι, ἕκτη φθίνοντος. Perionius: 7. *Cal. Februarii.* WOLFIVS.

Ibid. απιοντος] ισταμενου *Ven.* Aut hoc aut illud ſit, neceſſe eſt fere: quanquam in iſto Cod. vtrumque exaretur. Quod eſt abſurdiſſimum. TAYLOR.

14. Φρεαρριος] Ita *Suidas*, *Harpocratio*, etc. qui ad hunc locum Auctoris noſtri reſpiciunt. Φρεαρριος MSS. *Ald.* item *Regg.* β. η. hic et in ſequentibus. Verum non ita Marmora, quibus fides habenda eſt potior. TAYLOR.

22. αυτων.] αὐτῶν των Αθηναίων. MARKLAND.

pag. 254. 3. γέλωτα] γέλωτα, η α νῦν ἔτος — *Obſop*, *Harl. Ask. Regg.* β. et γ. TAYLOR.

11. πράττειν] πραττων. WOLFIVS.

19. ἐπιτειχισμὸν] Confer 248. 13. Et tum addes *Harpocr.* et *Suid.* v. Επιτείχισμα, et quae habet

 Vlpi-

Vlpianus ad Orat. *de Cherſoneſo*, *Hemſterhus.* ad *Luciani Nigrin.* §. 23. TAYLOR.

254. 26. χαρακώματα] χαρακωμα potius, vti habent *Guelph.* et *Vindob.* Atque id etiam ſuadent *Suidas* et *Harpocratio:* quos conſule, illum in v. Χαράκωμα, hunc in Χάρακα. TAYLOR.

vlt. οὐκέτ᾽ ἐρωτήσω] ουκ επερωτησω MSti *Guelph.* et *Vindob.* Mox vterque cum *Aug.* απαλλοτριωθηναι. TAYLOR.

255. 11. διήγαγεν] Sic *Iſocrates* Nicocle: τὰς πόλεις διάγειν ἐν εἰρήνῃ, καὶ τοὺς ἰδίους οἴκους. WOLFIVS.

12. τῆς νῦν εἰρηνης] Hac ſiue *Pace*, ſiue *Seruitutis ſpecie*, quam Athenienſes habent ab Alexandro conceſſam. Vtile erit *Vlpianum* de hac re conſulere, atque etiam addere, quae exeunte Oratione ſcribat Noſter: p. 332. 15. Ἔξω δὲ βλέπουσι, καὶ ἐν οἷς ἀτυχησάντων τῶν Ἑλλήνων εὐτύχησεν ἕτερος, ταῦτ᾽ ἐπαινοῦσι, καὶ ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον διαμενεῖ, φασὶ δεῖν τηρεῖν. TAYLOR.

20. Ιερομναμονος] Haec vox aliter hic videtur vſurpari, quam ſupra, cum de Amphictyonibus ageretur. Melanchtho: *Sacerdote Boſporicho.* Perionius: *Hieromnemone Boſpori.* Meletus: *Pontifice Boſporicho.* Dorica Dialectus latiſſime patuit extra Graeciam. WOLFIVS.

Ibid. εν Τεαλια] Fortaſſe is locus Concionibus fuit Byzantii. WOLFIVS.

Ibid. Εντεαλια] Vt edi ſolebat ante *Wolfium*. Vir ille, de *Demoſthene* multum meritus, a mente tamen eius aberrat, cum crediderit, τεαλιαν fuiſſe nomen proprium loci. Neque minus errat *Lambinus*, qui legit Δαμάγητος ο Εντεαλια, quaſi diceretur *Entealiae* filius. Lege εν τη αλια cum Cod. *Guelph.* et *Altemps.* ſc. in *Coetu*, in *concione*. Εκκλησίαν dicerent Athenienſes, qui ſuam habebant *Concionem popularem*, a *Sena-*

a *Senatu* diuerſam, et quodammodo inferiorem: Cuius erat conſilia prius agitata ab iſto Senatu (προβελεύματα) excipere et rata facere; ſimiliter vt hic Byzantii Demagetus ad *populum* tulit, ἐκ τᾶς Βωλᾶς λαβὼν ῥήτραν. Praeiuere in hac reſtitutione Viri longe doctiſſimi, *Van Dalius* Diſſertat. IX. C. 3. *Valeſius* IV. *Emend.* 9. Scriptor eruditus in *Miſcell. Obſeru.* Tom. II. pag. 355. et *Tourrellius*, Gallicus Interpres, qui vtilem et felicem operam in hoc Decreto collocauit. Et ex iis, qui praeiuere, nonnulli etiam admonuerunt, ſimile fere Monumentum ſeruari in opere *Gruteriano* CCCCI. Simile, inquam, ſi vel materiam ſpectes, atque grati animi ſignificationem, ſiue etiam Dorenſium πλατυασθέντων dialectum; Scriptum enim fuit Agrigenti.

Επι		ιερoθυτα
Νυμφοδώρου	του	Φιλωνος
παραπροστα	τας	βουλας
προεδρευουσας		τας Φυλας
των Υλλεων		προαγορουντος

Διοκλεος του Διοκλεος
γραμματευοντος Αδρανιωνος Αλεξανδρου
αλιασμα ες τας διμηνου καρνειου εξηκοτος παντα
υπερ προξενιας Δημητριῳ Διοδοτου Συρακοσιῳ
εδοξε τᾳ λαικατα και τᾳ συγκλητρωρει επειδη αναγγελλον οι πρεσβεες οι ες Ρωμαν πορευθεντες Πασιων
Πασιωνος Κοτητος και Θεοδωρος Θεοδωρου Ξηνιαδα
Δημητριον Διοδοτου Συρακοσιον πολλας και μεγαλας
χρειας
παρεισχησθαι τῳ αμῳ δαμῳ και μεγαλων αγαθων
παρατιος
γεγονειν τοις δε Ακραγαντινοις πατριον εστι και εκ
προγονων
παραδεδομενον τιμειν τους αγαθους ανδρας και προισαμε-
νους του αμου δαμου ταις καταξιοις τιμαις.

δεδοχθαι επι αγαθα τυχα και σωτηρια του δαμου
των Ακραγαντινων
ειμειν προξενον και ευεργεταν Δημητριον Διοδοτου
Συρακοσι-
ον οπως πασι Φανερον ποτι ο δαμος των Ακραγαν-
τινων επι-
σταται χαριτας απονεμειν καταξιας τοις ευεργε-
τειν *προαι-
ρουμενοις αυτον το δε δογμα τοδε κολαψαντας ες
χαλκω-
ματα δυο το μεν εν αναθεμειν εις το βουλευτηριον
το δε
αλλο αποδομειν Δημητριω Διοδοτου Συρακοσιω υπο-
μναμα τας ποτι τον δαμον ευνοιας τους δε ταμιας
εξοδιαξαι ες τα προγεγραμμενα οσον καχρεια η
και Φε-
ρειν ταν εξοδον δια των απολογων.
ομογνωμονες του συνεδριου παντες.

Idem ille Demetrius, Diodoti F. Syracuſanus, de Melitenſibus quoque eodem tempore bene meritus, gratias quoque habuit iſtius Populi publice conſignatas: quarum memoriam, a *Grutero* deſcriptam pag. CCCC. cum et illud ſuperius Monumentum Agrigentinorum, et nonnulla quoque apud *Demoſthenem* illuſtret, hic adiicio:

Υπερ προξε		νιας και ευ-
εργεσιας	*Hic*	Δημητριω
Διοδοτου	*exaratur*	Συρακοσιω
και τοις εγ	*Corona*	γονοις αυ-
του	*lemniſcata.*	

επι ιεροθυτου Ικετα Ικετου αρχον-
των δε Ηρεου και Κοτητος.

εδοξε

εδοξε τη συγκλητῳ και τῳ δημῳ
των Μελιταιων επειδη Δημητριος Διοδοτου Συρακοσιος διαπαντος ευνους υπαρχων
τοις δε δημοσιοις ημων πραγμασιν και ενι εκαστῳ των πολιτων παραιτιος αγαθου πολλακι
γεγενηται.

αγαθη τυχη δεδοχθαι Δημητριον
Διοδοτου Συρακοσιον προξενον ειναι και ευεργετην του δημου των Μελιταιων και τους εγγονους αυτου αρετης ενεκεν
και ευνοιας ης εχων διατελει εις
τον ημετερον δημον την δε
προξενιαν ταυτην αναγραψαι
εις χαλκωματα δυο και το εν δουναι Δημητριῳ Διοδοτου Συρακοσιῳ.

Addam vero et tertium Gelanorum monumentum, ſuperioribus etiam ad rem noſtram atque ad Decretum Byzantinorum adhuc accommodatius: Euulgabatur primo ab Illuſtriſſ. *Scipione Maſſei*, Veronae 1734. in *Galliae Antiqq. Selectis*:

Επι ιεραπολου Αριστιονος του Ιστιειου κατενιαυσιου Σοσιος του Νυμφοδορου
βουλας αλιασμαῖα δευῖερας εξαμηνου καρνειου τριακαδι προσῖαῖας Ιπποκλης Ιπποκλεος ϛεφανοι γυμνασιαρχον
εδοξε τᾳ αλιᾳ καθα και ταις ιλαις επειδη ο αιρημενος γυμνασιαρχος τον κατεσενιαυτον Ηρακλειδας Ζοπυρου επιμελιαν
πεποιηται τον τε εφεβον και νεοτερον και τον αλλον τον

αποδιομενον εις το γυμνασιον ταν αλλα τα κατα το γυμνα-
σιον καλος διασπραγμενος και αξια πρασσον αυτου τε
και τας τον προειν αρετας καλος. ουν εχον εστι στεφανοσι
ενεν τα αλια τον γυμνασιαρχον Ηρακλιδαν Ζοπυρου
ελαιου στεφανοι επιμελειας ενεκεν και Φιλοπονιας
τε κατα το γυμνασιον το δε δογμα τοδε κολαφθεν εις στα-
λαν αναθεμοιν εις το γυμνασιον εις δε ταν κα-
τασκευαν
τας σταλας εξοδιασαι το τριακονταμερος καθα και βουλα
καταναγραφησῃ. ο δαμος τον γελοιον επαι-
νει και στεφανοι τον γυμνασιαρχον Ηρακλει-
δαν Ζωπυ-
ρου ελαιου στεφανοι επιμελειας ενεκεν και Φιλο-
πονιας
τας κατα το γυμνασιον.

Nemo igitur, hoc Monumento perlecto, negabit Decretum hoc vere eſſe emendatum ab iis, qui ἐν τῇ ἁλίᾳ legerint, ſiue ἐν τᾷ ἁλίᾳ ob Doriſmum, vt *Altemps.* habet. Confer τὸν μέγαν *Caſaubon.* ad *Athen.* II. 3. atque inclytum *D'Oruillium* ad *Chariton. Aphrodiſ.* pag. 71. TAYLOR.

p. 255. 21. εκ τας βωλας λαβων ρητραν.] τῆς βȣλῆς προβȣλευσαμένης. WOLFIVS.

25. χρειας.] χαριτας MSS. *Ald.* et *Felician.* Hic viciſſim debemus Inſcriptioni iſti Agrigentinae l. 13. vt huius Decreti Textus integer a mutatione conſeruetur. TAYLOR.

p. 256.

pag. 256. 3. αμε] F. αμμας, τὸ ἡμᾶς. Vt in illo Laconicò:

Γεροντες. Αμμες πόκ' ἦμες ἄλκιμοι νεανίαι.
Νεανιαι. Αμμες δέ γ' ἐσμέν· αἰ δὲ λῆς, πεῖραν λάβε.
Παιδες. Αμμες ποκ' ἐσσόμεσθα πολλῷ κάῤῥονες.

Ibid. εμε *Ven. Harl.* Id erat ineptum. καμε *Ital.* Non promouemus. αμμε *Lambin. Altempſ.* et *Harl.* quoque a manu 2. TAYLOR.

5. δεδοχθω.] δεδόχθαι *Felician. Harl. Altempſ.* TAYLOR.

6. επιγαμιαν.] Vide, quae adnotauimus ad *Leptineum* 475. 10. *Van Dalium* pag. 780. Diſſertationis modo laudatae. TAYLOR.

7. ἐκ τας γας] κτασιν γᾶς. WOLFIVS.

Ibid. κτασιν γας.] Recte fortaſſe. Opinantur tamen nonnulli, melius dici εκτασιν γας, vt habent libri quamplurimi, *Ven.* MSS. *Ald.* et *Felician. Ital. Harl.* et *Regii* β, γ, ζ. Alii tamen preſſius et accuratius adhuc legere malunt εκκτασιν vel εγκτασιν γᾶς. Hoc firmo ex Marmore, quod adduxit eruditiſſimus *Van Dalius*, et legitur in *Append. ad Marm. Oxon.* CLVI.

——— ——— ειναι δε αυ-
τοις εν Δηλῳ γης και οικιας ενκτη-
σιν και προσοδον προς την βουλην
και τον δημον πρωτοις μετα τα ιερα
υπαρχειν δε αυτοις και τα αλλα
παντα οσα δεδοται και τοις αλλοις
προξενοις και ευεργεταις ———

Eadem Formula occurrit in duabus Inſcriptionibus pone ſequentibus, ſcil. CLVII. CLVIII. In *Demoſthene* corrupte edebatur εκ τας γας ab *Aldo* et *Pariſienſibus*. κτασιν γας praetulit *Felicianus*, et qui eum ſequuntur, cum MSS. *Aug. Vindob.* et *Guelph.* Errant ergo, qui

 exiſti-

exiſtimant, eam lectionem a *Wolfii* diuinatione profectam. Εγκτασιν γας και οικιαν, *ius comparandi agros et* domos. Ita *Valeſius* in *Emendatt.* Quid autem interſit inter κτησιν et εγκτησιν, erudite ibi docet Vir ille doctiſſimus. TAYLOR.

p. 256. 7. οικειαν] οικιαν *Harl.* omnino recte, ni legatur potius κτασιν γας και οικιας. Quod confirmatur a Marmore Oxonienſi, modo a me laudato. Vide *Van-Dalium* pag. 779. TAYLOR.

8. ποθ' ολον] F. ποτι ταν θολον. *Obſop.* ποτι θολον. Sed quid ſi conflatis vocibus ſcriptum fuerit, ποτθολον? Θόλος Heſych. ϛρογγυλοειδὴς οἶκος, καὶ εἰς ὀξὺ ἀπολήγουσαν ἔχων, τὴν ϛέγην κατεσκευασμένην. Suidas addidit: τόπος, ἔνθα ἐδείπνουν οἱ Πρυτάνεις. Θόλος δὲ, τὸ τῆς σηπίας μέλαν, ὅθεν θολερὸς, θολόω. WOLFIVS.

Ibid. ποθ' ολον.] Apertiſſima menda eſt, librariorum incuria commiſſa, vbi pro ποθ' ὅλον, procul dubio, ſicut noſtrum exemplar habuit, ποτι θολον legendum eſt: id quod docti pro germana lectione facile agnoſcent. Vſurpant enim Latini Auctores hanc vocem: Vt *Virgilius* in nono:

Si qua tuis vnquam pro me pater Hyrtacus aris
Dona tulit, ſi qua ipſe meis venatibus auxi,
Suſpendiue tholo.

Παρ' Αθηναίοις τε καὶ Φωκεῦσιν ὁ τόπος ἦν, ἔνθα ἐδείπνουν οἱ Πρυτάνεις. OBSOPOEVS.

Ibid. Audi virum eruditiſſimum, quem toties laudaui: „Totum illum locum corruptum cenſeo. Corrigit illum quidem Latinus Interpres, [Wolfius] ac textum ita mutat, vt loco ποθ' ὅλον [quae erat lectio *Aldinorum* et *Pariſienſium*] legat ποτι ταν θολον, ac vertit, *apud Tholum.* An autem tale quid in vllo Cod. MSto reperit, valde dubito. Certo mihi Prytanes ob oculos habuiſſe videtur, quia in Tholo (vt pag. 211. oſten-

oſtendi) Prytanes conuiuabantur. Sed talem, aut ſere ſimilem Tholum et apud Byzantios vel Perinthios locum habuiſſe minime conſtat, aut mihi credibile eſt. Melius certe, ac recte quidem legit, pro περι τοις παρα τα ιερα, hoc modo, παρα τοῖς περι τὰ ἱερὰ, vertitque *iuxta Sacerdotes*. Quare totus locus ita reſtituendus eſt: προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι, προσοδον ποτὶ τὰν βωλὰν, καὶ τὸν δᾶμον, παρα τοῖς περι τὰ ἱερὰ etc. προσοδον nempe repoſui, pro ποθ' ὅλον, quod hic ſane nullum commodum ſenſum exhibet: quum contra πρόσοδον habeamus in illa Inſcriptione, quam iam ſupra ex Claſſe VII. *Reineſii* N. 23. attuli, tum et in iſta, quae ipſam N. 24. ſequitur: και προσοδον προς την βυλην και τον δημον, et in ea, quam ex *Gruteri* pag. 319. modo exhibui, εφοδον επι την βολην και τον δημον. Quae clare euincunt et in hoc Decreto legendum eſſe προσοδον.» Haec *Van-Dalius* p. 779. ποτι ταν θολον clare legitur in Editione *Feliciani*, in MStis libris, quorum Collatio inſtituitur iuxta eam Editionem, ſcil. *Aug.* et *Lindenb.* Item in *Harleyano* noſtro, *Vindob.* et *Guelph.* Adde, quae habet *Tourrellius* ad locum, *Regiis* Codd. *Luteciianis* accuratius inſpectis. Interea *Petrus Burmannus*, nam eum eſſe auguror, in notis ad *Miſcell. Obſeru.* Tom. II. p. 355. obſeruato paulo religioſius Doriſmo, pro ποθ' ολον correxit, non προσοδον, ſed ποθοδον, vix vnica literula immutata aut detorta. Id tamen, vt caetera fere omnia, praeoccupauit Cel. *Valeſius*: cuius *Emendationum* liber delituit vſque ad annum 1740. TAYLOR.

256. 8. περι τοις παρα τα ιερα.] Notatus eſt aſteriſco hic locus. Si omittatur τὸ περὶ τοῖς, ſententia plana eſt. Aut, ſi tranſponantur verba hoc modo, παρα τοῖς περι τὰ ἱερὰ, id eſt, παρὰ τοῖς ἱερεῦσι. Perionius: *iuxta eos, qui ſacris praeerunt.* Meletus: *In ſacrificiis.* WOLFIVS.

256. 8. *παρα τοις περι τα ιερα.*] Ita *Wolſius* edi voluit, in quo accuratum iſtum Editorem, *Felicianum*, ſequebatur, cum *περι τοῖς παρα τὰ ἱερὰ* exhibebant *Ald. Benenatus*, et ſimiliter *Ital. Linden.* *παρα τοὶς τα ιερα.* *Ven.* et ex *Regg. β. γ. ζ. η* *πάρα τοῖς παρα τὰ ἱερά.* *Harl.* Caeteri fere cum *Wolfio* conſpirant, eamque lectionem ſua interpretatione adiuuat doctiſſimus *Van-Dalius.* Scriptor tamen Anglicanus, T. R. *Miſcell. Obſeru.* loco ſaepe laudato, mauult pro *παρὰ τοῖς περὶ τὰ ἱερα*, *περατοις μετα τὰ ἱερά.* Nempe, *peractis ſacris, quae ſolebant fieri ante initam Concionem, vel Senatum, ſtatim, et ante caeteros admitti.* Ingenioſe admodum et acute. Vides *Inſcriptionem Deliacam* a me adductam, ad v. 6. ſc. inter *Arundell.* CLVI. Cui adiungas CLVIII. eodem orationis tenore conſtructam; Verum et hanc quoque emendationem praeripuit Cel. *Valeſius.* TAYLOR.

10. *αλειτεργητοις ημεν.*] *ἀντὶ τᾶ εἶναι.* Et [11.] *ἑκκαιδεκαπήχεις*, *ὑφὲν* legatur. WOLFIVS.

Ibid. *πασαν*] F. *πασι.* MARKLAND.

Ibid. *προς.*] Deeſt *Ven.* et *β.* Vellem ſane. *ἀλειτεργήτοις ἦμεν πᾶσαν λειτεργίαν* intelligo; illud neutiquam. TAYLOR.

12. *εν τῳ βοσποριχῳ.*] F. *βοσπορῳ.* Nam *βοσπόριχος* [255. 20.] videtur proprium eſſe viri, vt Athenis, *ἐπὶ Νεοκλέες ἄρχοντος.* Perionius: *in Boſporo.* Sic et *Meletus.* WOLFIVS.

Ibid. *βοσπορῳ.*] Alii *βοσποριχῳ.* Ita *Aldus* ſc. excudit: ita *Morelius*, et exaratur ita in *Harleyano* noſtro. *βοριχῳ* Cod. *Paris. γ.* Sed vulgata bene ſe habet. Statim poſt hanc vocem in *Ven.* ſubiungitur Vox *λεγω.* Quid vero? aut Quamobrem? Anne id adnotauerat aliquis inter *εἰκόνας* et *ϛεφανέμενον τὸν δᾶμον*, vt vicem ſuſtineret *τᾶ* *Nempe*, vel *Scilicet*? Credo id equidem. TAYLOR.

256. 13. υπο τω δαμω ſine ι ſubſcripto, pro ὑπὸ τȣ̃ δήμου. WOLFIUS.

14. Δωρίας.] F. Δωρεας. WOLFIUS.

Ibid. Δωρεας.] Varie ſcribitur: *Benenatus*, et Nos, et *Wolfius*. Δωριας *Ald.* *Lind.* MSS. *Felician.* Δωριευσι *Felician.* et MSS. *Ald.* Δωριεας *Altemps.* Vide *Tourrellium* ad locum. TAYLOR.

Ibid. εν τε Ελλαδι.] Reſcribo, ἐν τῇ Ελλάδι cum MSto *Ven.* TAYLOR.

16. τον ςεφανον.] τῳ ςεφανῳ. ἅμα, ἢ σὺν, τῷ ςεφάνω. WOLFIUS.

Ibid. τω ςεφανω *Ald. Benenat. Harl. Lindenb.* τον ςεφανον excudit optimus *Felicianus*, et coniecit *Lambinus*. Melius, deleto ἰῶτα ſubſcripto, τω ςεφανῶ, ſcil. duas Coronas, Byzantinorum vnam, alteram Perinthiorum. Vide, quae habet *Tourrellius*. TAYLOR.

Ibid. συςεφανωται.] εςεφανωται Cod. *Paris.* η. Rectius. Vide iam: ἀνακαρύξαι τὼ ςεφάνω, οιν (vel οις) εςεφανωται ὁ δᾶμος ὁ Αθηναίων. TAYLOR.

22. Ελεουντα.] Alii per αι, Ελαιουντα. WOLFIUS.

26. μεγιςον.] μεγιςα τῶν ἀγαθῶν. MARKLAND.

Ibid. πραττειν.] Videtur in nonnullis Codd. deſiderari πραττειν, et ſubſtitui αἴτιος. Laudo ſane et accipio lubens, modo reſcribamus etiam πάντων μεγιςων ἀγαθῶν, quo ritu MSti. Interea *Lambinus* ita hariolatur: ὅτι τȣ πάντων μέγιςον ἀγαθῶν πράττειν αιτιος γέγονε. Editio *Feliciani* cum Cod. *Reg.* β. ὅτι πάντων μέγιςον ἀγαθῶν πραττειν αἴτιος γέγονε. TAYL.

pen. γεγονε.] γεγονεναι MSS. *Ald.* Teneo. Scribebatur γεγονεν αιτιος. Adnotatur in *Altemps.* γεγονεν αιτιός. TAYLOR.

Ibid. εξελομενος — και αποδȣς.] ἀντὶ τȣ̃ ἐξελομένȣ ἐκ τῆς Φιλίππȣ βίας, καὶ ἀποδόντος. S. τοῦ δήμȣ τῶν Αθηναίων. WOLFIUS.

256. pen.

256. pen. εκ της Φιλιππȣ.] ἐκ τȣ Φιλίππȣ MS. *Ald. Ven. Ital.* et *Reg.* β. TAYLOR.

257. 2. ȣκ ελλειψει ευχαριςων.] S. ὁ δῆμος τῶν Χερσονηϊτῶν. WOLFIVS.

Ibid. ελλειψει κ. τ. λ.] ελλειψȣσι — ευχαριςȣντες — ποιȣντες — δυνωνται. *Lambin.* TAYLOR.

3. κοινῳ.] εν κοινῷ βȣλευτηρίῳ Codd. *Ven. Harl. Regii* β. γ. ζ. η. TAYLOR.

12. ἡμεῖς δ' οἱ καὶ μεμψάμενοι.] διὰ τὸν συμμαχικὸν πόλεμον. WOLFIVS.

17. εὔνοιαν.] δόξαν και εὔνοιαν. MARKLAND.

Ibid. δόξαν και εὔνοιαν *Reg.* η. δόξαν, τιμην, εὔνοιαν, vel δόξαν, εὔνοιαν, τιμην plurimi, iique e praeſtantioribus, *Ven. Guelph. Aug. Harl.* et *Reg.* ω. TAYL.

18. πεπολιτευμένων.] πολιτευομενων *Ven. Guelph. Ital. Vindob.* et *Regii Pariſienſes* α. β. γ. η. TAYLOR.

26. ὑπάρχειν ὑμᾶς εἰδότας.] Id eſt, προειδέναι. WOLFIVS.

258. 8. ȣ ναῦς κ. τ. λ.] Omiſit *Wolfius* in ſua Interpretatione, Tu reſtituas: *Vrbe tum non claſſem, non moenia habente.* TAYLOR.

12. μνησικακῆσαι.] πολλὰ ἂν ἐχόντων εγκάλειν καὶ Θηβαίοις καὶ Κορινθίοις Codd. *Ven.* πολλὰ ἂν ἐχόντων και Κορινθίοις εγκαλειν, καὶ Θηβαίοις Cod. *Guelph.* TAYLOR.

13. ἀλλ' ȣκ ἐποίȣν τȣτο, ȣδ' ἐγγύς.] Sic in exordio: ȣκ ἔνι τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν, ȣδ' ἐγγύς. Aretinus: *Sed nequaquam ita fecerunt: nec prope erant, vt facerent.* Meletus: *Sed non fecerunt hoc Athenienſes, non fecerunt.* Hic tractatur Stoicorum dogma, ὅτι τὸ καλὸν δι' αὐτὸ αἱρετόν· καίτοι τȣ παρὰ τοῖς ῥήτορσι καλȣ δόξῃ μᾶλλον, ἢ φύσει, δοκȣντος ὑπάρχειν. Qua de re plurimis egimus in noſtris in *Ciceronis Officia* Commentariis. WOLFIVS.

258. 14. οὐκ ἐποίουν τοῦτο] In noſtro οὐκ εποιουντο: Et videntur duae dictiones in vnum conflatae, aut contra. OBSOP.

16. πρόειντο] προεῖντο *Regii* β. γ. η. προιεντο *Hermogenes*, qui hunc locum pag. 174. per ſemipaginam laudat. TAYLOR.

17. ἐφ' ἑαυτοὺς] επ' αυτους MSti *Guelph. Aug. Vindob.* et *Hermogenes* loco laudato: qui proxime etiam ενδιδοναι habet. TAYLOR.

19. πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν] Hunc locum *Philoſtratus* τῆς Δημοσθένους σεμνότητος exemplum adfert. WOLFIUS.

Ibid. Hoc loco mihi temperare nequeo, quin pulcherrimam ſententiam his Annotatiunculis inſeram, quam omnium oculis obuerſari ſubinde par erat. Πέρας μὲν γὰρ, inquit, ἅπασιν ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦ βίου ὁ θάνατος, κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὑτὸν καθείρξας τηρῇ. δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν ἀεὶ τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλπίδα, φέρειν δ', ὅ, τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ, γενναίως. Hanc Nos exercendi ſtili gratia ſic Latinam fecimus carmine:

Horrida cunctorum mors certo funere vitam
Claudit, fatalis ſaeua miniſtra coli.
Quamuis ſe clauſum quis muris ſeruet ahenis,
Mors tamen ex illis in caua buſta trahit.
Fortes ergo viros claris incumbere factis
Semper, et ingenti mente vacare decet:
Nec rerum ambigue euentum ſperare ſecundum,
Nutet in incertum ſors malefida licet.
Sed quaecunque Deus conanti coelitus offert,
Omnia magnanimo pectore ferre decet.

OBSOP.

Ibid. Laudat inter alios inſigniſſimam hanc γνώμην, quouis philoſopho dignam, *Plutarchus* ad finem libelli *de Fortuna Alexandri* I. Nimirum Noſter Πλατωνίζει,

τωνίζει, vt ſaepe obſeruatum fuit a plurimis: Dixit enim ille Magiſter: Ἀλλὰ καὶ ἐπιχειρεῖν τοῖς καλοῖς καλὸν, καὶ πάσχειν, ὅ, τι ἂν ξυμβῇ. *Harpocr.* v. Οἰκίσκῳ, ἀντὶ τοῦ μικρῷ τινι οἴκῳ. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνιθοτροφεῖον, οἰκίσκον. Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς, Μεταγένης Αὔραις. ἐκ τούτων δ' ἔοικε πλανώμενος ὁ Δίδυμος καὶ τὸ Δημοσθενικὸν ἐξηγεῖσθαι. Qualis fuerit error, quem *Didymus* in exponendo *Demoſthene* errauit, et quem hic notat *Harpocratio*, crederent nonnulli non potuiſſe hac aetate innoteſcere. Ecce autem perennem et immortalem fecit *Vlpianus*, dum his verbis vtitur, vtitur enim, *Didymi:* Φασι τὸν ορνεων οικον οὕτω καλεῖσθαι παρὰ Ἀττικοῖς. λέγει οὖν, [Demoſthenes] ὅτι, κἂν μεταβάλλῃ τὴν δίαιταν, κἂν ὄρνις εἶναι νομίζηται, ἀποθανεῖται πάντως, καὶ μὴ δεικνὺς ἑαυτὸν, ἀλλ' οὕτω κρυπτόμενος. Vide *Mauſſac.* ad *Harpocr.* qui plura de hac re: quem tamen credibile eſt non intellexiſſe ſuum Auctorem. Ita Etruſcus vertit: *Fine a tutti gli huomini della vita è la morte, ſe ben l' huomo* nella piu ſecreta parte della caſa *ſtia rinchiuſo.* Anon. Venetus: *cubiculo.* Et eodem pacto *Aretinus.* Alii, vt *Perionius* etc. *in domum concluſus.* Adde de hoc loco *H. Stephan.* V. *Schediaſm.* 4. qui haec *Propertii* adduxit:

Ille licet ferro cautus ſe condat et aere,
Mors tamen incluſum protrahit inde caput.

TAYLOR.

258. 22. ἐγχειρεῖν] ἐπιχειρεῖν. MARKLAND.

23. προσβαλλομένους] Legendum omnino προβαλλομένους: Vt recte procurauit optimus *Felicianus.* Ita exaratur in *Aug.* in *Vindob.* noſtro, et *Regiis*, ζ. η. Ita laudat *Hermogenes* pag. 243. *Stobaeus* pag. 90. et *Vlpianus* ad loc. Adde *Suid.* et *Harpocrat.* v. Προβαλλομένους. TAYLOR.

258. 25. ταῦθ' ἡμῶν οἱ πρεσβύτεροι.] Per υ. Sequitur enim διεκωλύσατε. WOLFIVS.

Ibid. ἡμῶν.] υμων. MARKLAND.

Ibid. υμων *Harl.* γρ. υμιν et υμων in Codd. *Regiis.* Vt modo pro ἡμέτεροι plurimi MSti praeferunt υμετεροι, *Guelph. Harl. Vindob.* a manu ſecunda, *Regiorum*que β. γ. TAYLOR.

Ibid. οἱ Λακεδαιμονίες.] Pendet Sententia. Neque ſequitur Verbum per totam hanc periodum, quod ſuſtentare poteſt illud Accuſatiuum; Λακεδαιμονίους. Simile aliquod et germanum obſeruauimus ad π. Παραπρεσβ. Demoſthenis; vbi ingenii vis et impetus Grammaticorum cancellis concludi noluit. TAYLOR.

259. 5. ἔχετε.] ἕξετε. MARKLAND.

8. σφετεριζομένων.] Vox ea ſuperius a *Demoſthene* vſurpata in hac Oratione. Erudite explicat Illuſtriſſ. *Spanheimius* ad *Iulian.* pag. 25. TAYLOR.

11. ἀλλ' ἐβοηθήσατε καὶ τέτοις, τῶν ἐθελοιτῶν τριηράρχων τότε πρῶτον γενομένων τῇ πόλει.] Sic diſtinguendus eſt hic locus. Ἐθελονταὶ τριήραρχοι, ἢ τριηράρχαι, non ἐθέλοντες. WOLFIVS.

14. τὸ — τὸ —] τῷ — τῷ — *Markland.* et *Lambin.* TAYLOR.

20. πεζὰς ςρατείας.] πεζὴ ςρατιὰ, ὡς Δημοσθένης, καὶ πάντες, καὶ μὴ πεζικὴ, ὡς Θεκυδίδης· ἐν ςρατιᾷ ὡρμηνται καὶ ναυτικῇ καὶ πεζικῇ. Ποιητικώτερον γὰρ τῦτο· ὡς Αἰσχύλος ἐν τοῖς Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις.

— πεζικὸς ὥρμηται λεώς·

Pro ςρατείας Cod. *Guelph.* ςρατιας. TAYLOR.

22. ἄλλων.] Deeſt in Codd. *Guelph. Vindob.* et *Reg.* α. Supra ad 245. 25. TAYLOR.

26. αὐτῆς.] αυτης. MARKLAND.

Ibid. τῆς συμβελης ἔσης. WOLFIVS.

Ibid. συμβελῆς.] βουλης plurimi, *Ven. Guelph. Aug. Ital. Lindenb. Vindob.* et *Regiorum* α. β. γ. η.

συμβο-

συμβολῆς in exemplaribus *Aldi* et *Morel.* Sed hoc nihili eſt. TAYLOR.

259. pen. μνησικακήσειν.] F. μνησικακῆσαι. WOLFIVS.

Ibid. μνησικακεῖν Codd. *Ven. Guelph. Obſop. Ital. Harl. Lindenb. Vindob. Aug.* cum *Lutecianis* α. β. η. μνησικακῆσαι coniecit *Simo Fabricius.* De phraſi iſta μνησικακήσειν πρὸς τοὺς βουλομένους σώζεσθαι, conſule *H. Steph. Theſ.* II, 958. Superius paulo dixit Noſter, 258. 12. μνησικακῆσαι Κορινθίοις καὶ Θηβαίοις. TAYLOR.

260. 8. τὸ] F. τί ποτε τῇ πόλει. MARKLAND.

16. τῇ πόλει.] Comma hoc in vertendo praetermiſit *Wolfius.* Supple ex Lambino: *Denique perfeci, vt omnis commeatus, omnis belli apparatus, quod erat vtiliſſimum, ſuo tempore ciuitati ſuppeteret.* TAYLOR.

18. τοῦτον.] ἀγῶνα τὸν τῶν παρανόμων. MARKL.

21. πόσα.] F. πόσ' ἂν, vel διδόναι ἂν v. 23. vt pag. 262. 10. 252. 17. MARKLAND.

Ibid. ἡγεμόνας τῶν συμμοριῶν.] Totus hic locus illuſtrabitur ab *Harpocratione* v. Συμμορία. Quem etiam conſule v. Ἡγεμὼν Συμμορίας. *Vales. not. ad Harpocr.* pag. 86. et 179. De his rebus in *vita Demoſthenis* tractaui copioſius. TAYLOR.

24. καταβαλόντα με ἐὰν ἐν ὑπωμοσίᾳ.] Aretinus: *Vel vt ſaltem eam promulgatam deſeruiſſem.* Melanchtho: *Sin minus, vt depoſitae legis mentionem prorogarem.* Perionius: *Sin minus, at certe vt promulgationem eius differri paterer.* Meletus: *Sin autem non facerem, vt ſaltem dilationem eius iureiurando impetrarem.* Ὑπωμοσίαν interpretantur ἔνορκον τῆς δίκης ἀναβολὴν (vt et alibi notaui) εἴτε διὰ νόσον, εἴτε δι' ἀδύνατόν τι περὶ αὐτὸν ὄν. Sed *Iulius Pollux* hunc locum vere et perſpicue declarat his verbis: Ὑπωμοσία ἐστὶν, ὅταν τις ἢ ψήφισμα ἢ νόμον γράφοντα γράψηται, ὡς ἀνεπιτή-

πιτήδειον. Τῦτο γὰρ ὑπωμόσασθαι λέγυσι, καὶ οὐκ ἦν, μετὰ τὴν ὑπωμοσίαν, τὸ γραφὲν, πρὶν κριθῆναι, κύριον. At quo pacto impune tuliſſet Demoſthenes praeuaricationem iſtam? Si colluſiſſet cum aduerſario, is actionem non perſecutus eſſet, ac Demoſthenes, anno elapſo, indemnis fuiſſet. Vide τὸν πρὸς Λεπτίνην. Quod paululum antecedit, τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων ὁ διώκων ὐκ ἔλαβεν, ſignificat illuſtrem abſolutionem, et cum accuſatoris ignominia et calamitate coniunctam. WOLFIVS.

260. 24. ὑπωμοσία.] Ita *Vlpianus*: Ὑποθέσει (corrige ſodes ὑπερθέσει) σκήψει, προφάσει. Ἐστι γὰρ Ὑπωμοσία, τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, ἤγυν ἀναβάλλεσθαι· Συνωμοσία δὲ — Vide ad *Midianam* p. 544. 23. et ad Orat. c. *Theocrin.* 1336. 9. *Valeſ.* ad *Harpocrat.* p. 192. TAYLOR.

pen. μικρά.] μικρὰ, ἢ καὶ ὐδέν. MARKLAND.

vlt. ἀναλίσκυσι — ἐπιτρίβυσιν.] δοτικαὶ μετοχικαί εἰσι. WOLFIVS.

261. 1. τὸ γιγνόμενον κ. τ. λ.] τὸν μὲν πολλὰ κεκτημένον, πολλὰ, τὸν δ' ὀλίγα, ὀλίγα καταβάλλειν. WOLFIVS.

2. ἕκαστον.] ἕκαστον ἔδει τιθέναι. *Lambin.* TAYL.

Ibid. δυοῖν ἐφαίνη τριήραρχος.] S. τριηρέοιν. Si cuius magnae opes fuerunt. Aretinus: *Qui prius ſextus et decimus contributor vnius fuerat, ex mea lege duarum nauium praefecturas ſubiuit.* Melanchtho: *Etiam duas naues inſtruebat vnus, qui antea cum aliis quindecim inſtruxerat vnicam.* Perionius: *Atque ita trierarchus duarum exſtitit, qui antea vnius decimus ſextus collator exſtitiſſet.* WOLFIVS.

5. συντελεῖς.] Hic *Tourrellius* ſe exſerit, a recenti lectore *Demoſthenis*, ad hunc locum vtiliter conferendus. TAYLOR.

6. ὅ, τι] ὅ, τι ἂν ὐκ ἐδίδοσαν. MARKLAND.

261. 12. επι αρχοντος Πολυκλεους] Iterum hoc loco, et infra 265. 5. vbi legitur ἄρχων Δημόνικος Φλυεὺς, nomina Eponymorum non concordant, vnde augetur noſtra ſuſpicio. Et ſic in pluribus locis infra, quod notare ſuperſedeo. PALMER.

Ibid. Πολυκλεους.]. Praetor Athenis anno, quo hae res geſtae ſint, ſc. Olymp. CX. 3. erat Lyſimachidas. Vide *Corſinium* loco toties laudato, *Tourrellium* ad hunc locum, *Meurſium de Archontibus*. TAYLOR.

15. εις το τριηραρχικον.] Quod fuiſſet in lingua noſtra vernacula, *The Admiralty*. In *Lindenbr*. MSto autem deſunt duae voces εἰς τὸ, et dicitur ergo νόμον τριηραρχικὸν TAYLOR.

16. καθ' ο.] Optimus *Felicianus* ſolus excudebat καθ' ον, vt oportuit. Ita MSti *Obſop. Harl. Pariſienſes* γ. ζ. Accedit item β. qui pro ὃ, ων repraeſentat. TAYLOR.

Ibid. και επεχειροτονησεν.] καὶ επεψηφισατο ἡ Βελὴ, καὶ επεχειροτονησεν ὁ Δῆμος *Lambin*. TAYLOR.

17. απηνεγκε — Δημοσθενει.] κατὰ Δημοσθένες. WOLFIVS.

19 και το μερος.] S. τὸ πέμπτον τῶν ψήφων. WOLFIVS.

Ibid. πεμπτον.] Primus typis exaravit *Wolfius* noſter, tacitus quidem, ſed non refragantibus MStis, *Ven*. γ. ζ. *Vindob*. et *Harl*. in curis ſecundis. Margini enim allinitur. Ecce autem. Vides repoſuiſſe *Wolfium*, poſt finitam eius Interpretationem. TAYL.

24. συνεκκαιδεκα.] Τὸ σὺν diſtributiui, vt et τὸ ἀνὰ, vim explet, ſedeni. WOLFIVS.

Ibid. εκ των εν τοις λοχοις συντελειων] Melanchtho: *E manipulorum contributionibus*. Perionius: *Ex iis collatoribus, qui in claſſes deſcripti ſunt*. Meletus: *Ex iis contributionibus, quae ſunt in eadem cohorte*. Λόχοι ϛρατιωτικοὶ ſatis noti ſunt: οἱ δὲ τριηραρχικοὶ καὶ

πολι-

πολιτικοὶ λόχοι apud Athenienſes qui fuerint, amplius ſciſcitandum cenſeo. Fortaſſis hic idem ſunt, quod αἱ συμμορίαι. De quibus alibi. WOLFIVS.

261. 24. λοχοις.] λογοις *Reg.* γ. et *Altemps.* TAYLOR.

25. επι ισον τη χορηγια χρωμενους.] τῇ δαπάνῃ καὶ τῷ ἀναλώματι. WOLFIVS.

pen. χρωμενον.] χρωμενων *Lambin.* Reſtitue χρωμενους cum fideliſſima Editione, quam comparauit *Felicianus.* TAYLOR.

262. 6. και υπηρετικου] Υπειρετικȣ per ει in ſecunda ſyllaba ſcribit *Suidas*, παρὰ τὸ ὑπερέσσειν. WOLFIVS.

Ibid. υπηρετικου.] De his *Scaphis* luculente agit *Tourrellius.* TAYLOR.

10. τοῖς πένησιν ὑμῖν.] F. υμων. Niſi forte ſoli pauperes ſortiti ſint iudicia. WOLFIVS.

Ibid. ὑμῶν.] υμιν credo cum Editis omnibus. Nempe pertinet ad δοκῶ, ſicuti τοῖς πένησιν ad βοηθῆσαι. Quo ritu interpretatur *Wolfius.* Alii aliter: *Parui egli ch' io habbia fatto poco beneficio a coloro ch' erano poueri* tra voi? Italus. Et υμων habent *Ven. Vindob. Aug. Harl.* et *Regii* β. γ. *Hermogenes* item p. 358. TAYLOR.

Ibid. ἀναλῶσαι ἂν] αναλωσειαν *Altemps.* Qua recepta correctione, delebimus τὸ εθελειν. Et ſane delent *Felician. Aug. Obſop. Harl. Vindob.* Παρέλκειν videbatur ea vox *Wolfio.* Non vtique παρέλκει, ſed abeſſe impune poteſt. TAYLOR.

Ibid. τȣ μὴ τὰ δίκαια ποιεῖν ἐθέλειν] F. τῷ μὴ ἐθέλειν: aut τὸ ἐθέλειν abundat, τȣ μὴ ποιεῖν ἕνεκα τὰ δίκαια. Alias aptius eſſet, τȣ μὴ ἀναγκάζεσθαι ποιεῖν. WOLFIVS.

16. ἱκετηρίαν ἔθηκε — παρ' ὑμῖν] ἱκέτευσεν ὑμᾶς. WOLFIVS.

262. 16. τριήραρχος] τριηράρχης Cod. *Reg.* ε. Supra 259. 12. vbi vulgatur τριηράρχων, eadem differentia *Felician.* et Cod. *Guelph.* habent τριηράρχων cum accentu in penultimam retracto. TAYLOR.

17. ἐκ ἐν Μυνυχίᾳ ἐκαθέζετο.] In Oratione περὶ τῦ ἐπιτριηραρχήματος eſt δεθῆναι ἐπὶ τῷ χώματι. Ritus ſupplicandi et mulctandi in re nautica hic deſcribuntur. WOLFIVS.

Ibid. Μυνυχίᾳ.] *Suid.* et *Harpocr.* huc reſpiciunt v. Μυνυχία. Vide *Valeſium* ad *Harpocr.* pag. 129. *Meurs.* I. *Attic. Lect.* 14. *Lyſiae* Orat. c. *Agorat.* *Vlpian.* ad h. l. *Demoſthenis.* TAYLOR.

18. ἀποςολέων.] ἀποστολῶν Codd. *Regg.* γ. η. Inſcite. Ἀποςολεῖς, inquit Scholiaſtes noſter, οἱ ἐπιςάται τῶν πλεύσεων. Ονομα Ἀρχῆς παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ἔργον ἐχέσης τὸ φροντίζειν τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, καὶ τὸ ταχέως ἐξελθεῖν. Et paria fere *Harpocr.* in v. *Suidas*, v. Ἀποςολεῖς. TAYLOR.

19. καταληφθεῖσα.] καταλειφθεῖσα Edit. *Felician.* et *Paris.* Reſtituere volebat cum *Wolfio Lambinus.* Credo, vocem feliciter ſatis eſſe reſtitutam, verum *Wolfius* non curauit pariter verſionem ſuam adornare. *Niuno ſtette* otioſo *nel porto*, Ferrus. *Foris comprehenſa*, Lambinus, iuxta eius reſtitutionem. *Aldus* recte, καταληφθεῖσα, ſi tamen recte ſit, nam adhuc dubito. TAYLOR.

22. τὸ λειτεργεῖν] M. τῷ. WOLFIVS.

Ibid. τὸ.] Ita olim perpetuo excudi ſolebat. Reformauit *Wolfius*, vt vides, *Lambinus* et *Altemps.* TAYLOR.

vlt. βάσκανον] *Vlpianus* ad Orat. *de Rebus Cherſones.* haec habet: Οὕτω καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς· βάσκανον δὲ καὶ κακόηθες, ἐδέν ἐςι πολίτευμα ἐμὸν, φησὶν, ἀντὶ τῦ φιλαίτιον, καὶ συκοφαντικόν. Iisdem ſere verbis *Etym. M.* v.

M. v. Βάσκανος, *Harpocr.* v. Βασκαίνει: quorum vterque hunc locum laudat. Infra 307. 22. TAYLOR.

p. 263. 19. διακυκῶν.] διακυκλῶν MSS. *Ald.* et *Regii* β. γ. κυκλων ε. κυκων *Reg.* α. *Harl. Vindob. Obſop.* TAYLOR.

20. παραγεγραμμένων]. Vide, quae adnotauimus nuper ad pag. 226. 10. TAYLOR.

22. συνεῖναι.] συνιεναι *Ven.* β. *Altemps.* et proxime, τὰς πολλὰς αυτων *Ven. Ital. Harl. Lind.* Vbi *Obſopoeus* notat ex ſuo, vt autumo, Codice: „In *Aldino* verbum deeſt: ſic enim legendum eſt, συνεῖναι τοὺς πολλὰς αυτων. Id quod vel mediocriter docti intelligent.„ TAYLOR.

penult. ἐπαγγειλάμενος.] ὑποσχόμενος interpretatur Scholiaſtes. Vide notas ad init. *Demoſth.* π. Παραπρεσβ. TAYLOR.

264. 6. εἰς δὲ.] ἀποςερεῖν, και τὰς συκοφάντας ἄγειν *Harl.* εἰς δὲ τας συκοφαντιας ἄγειν *Ven* εἰς τὰς συκοφάντας δὲ ἄγειν *Guelph. Vindob.* TAYLOR.

11. ἐπῄνεσεν.] Ita laudat *Maximus* Sophiſta: αξιον εκρινε με στεφανου ο Κτησιφων, ἐ περὶ τὰτων κ. τ. λ. TAYLOR.

17. ἐξετασόντων.] εξεταζομενων *Guelph. Aug. Vindob. Reg.* α. TAYLOR.

19. ἔχει, καὶ.] Deſunt in quamplurimis, in *Ven. Guelph.* α. η. *Vindob.* ὅτι δ' ὅτω ταῦτα ἐ μόνον ἐν τοῖς νόμοις, ἀλλὰ —. In *Veneto* deerant etiam et ἐ μόνον, non pari felicitate. TAYLOR.

21. ὥρισαι.] εγνωται *Lindenb.* Et mox, pro δείξω, διδαξω *Reg.* η. TAYLOR.

22. ἐφ' οἷς ἀπὸ τῶν ἰδίων πρόειτο.] Παρὰ τὸ Προΐεμαι, τὸ δαπανῶ καὶ ἀναλίσκω. WOLFIVS.

23. πρόειτο] προοιτο *Reg.* α. προεῖτο *Guelph. Ital.* cum *Regiis* β. γ. ε. η. TAYLOR.

264. 24. ὅτε.] οτι erat hariolatio *Dion. Lambini.* Confirmatur a *Guelph.* et *β. Reg.* TAYLOR.

25. ἐςεφανȢντο.] εστεφανουτο, (ſcil. Charidemus) *Harl. Vindob. Regius α.* Atque ita *Obſopoeum*, intelligo. γρ. εστεφανουμενος ην in *Reg. ζ.* TAYLOR.

27. τῷ.] τῳ, i. e. τινι. MARKLAND.

265. 1. υφεξει. MARKLAND.

Ibid. υφεξει *Ven. Guelph. Aug. Ital. Vindob. Lind.* cum *Pariſienſibus*, α γ. Vides Viri ſagaciſſimi diuinationem feliciter corroboratam. TAYLOR.

3. τȢτοις) τα επι τȢτοις. MARKLAND.

5. αρχων] Inſolito ſtilo, proinde quaſi narrationem occoepiſſet, haec dedit *Felicianus:* ſc. Αρχων ην Δημόνικος Φλυεὺς — οτε γνώμη βȢλῆς κ. τ. λ. TAYL.

Ibid. εκτη μετ' εικαδα.] 25. die. Retrogrado numero 30. 29. 28. 27. 26. 25. WOLFIVS. Dies erat viceſimus ſextus. Neque in hac locutione, μετ' εἰκάδα, retrogrediuntur. Quo pacto enim fieri poteſt? Infeliciſſimus ſemper fere *Wolfius* in tertia decade. Alibi enim errorem huic errori contrarium errauit. TAYL.

6. γνωμη.] γνώμην *Ital.* Cod. Neſcio, annon aliquanto rectius. Sc. γνώμην B. καὶ Δ. Καλλίας εἶπεν, *recitauit* nempe, aut *pronunciauit*, *ea*, *quae Senatus P. q. A. tulerat.* Haec malui cum ob multa, tum propter iſta, quae in Pſephiſmatis exordio occurrunt, nempe οτι δοκει τῆ ΒȢλῆ καὶ τῷ Δήμῳ: *Viſum eſt, Placet. Statuit S. P. Q. A.* TAYLOR.

10. Αθηναιων] Αθηναιοις Cod. *Harl.* TAYLOR.

11 κεχειροτονημενȢ] Inductus eſt *Wolfius* hoc vocabulo locum ita vertere: *Phialo Quaeſtor deſignatus.* Certe noue dictum κεχειροτονημένȢ ἐπὶ τῆς διοικήσεως. Hoc intelligo Φιάλωνος τȢ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, quo pacto habuimus, Δημοσθένης ὁ ἐπὶ τȢ θεωρικȢ. Vide *Valeſ.* ad *Excerpt. Polyb.* pag. 23. TAYLOR.

265. 16.

265. 16. ψηφισμα.] Deeſt in *Reg. α.* Alii ſunt liberaliores, nempe ετεϱον ψήφισμα. Ita *Harl.* cum *Regiis β. ε.* TAYLOR.

17. λεγοντων] συλλεγεντων. Ea eſt hariolatio *Lambini*, qui ita vertit: *moderatoribus ciuitatis de ſententia ſenatus conuocatis.* Quod ego ſane ambigerem. Traductor Italicus cum *Wolfio* conſentit. Caeteri ita: *Prytanibus* — *Adminiſtratoribus* — *de Senatus ſententia verba facientibus.* Aretinus Decreta nulla conuertit, credo, quia exemplaribus vſus, in quibus deſiderabantur. Interea tamen noua eſt Forma loquendi, et Monumentum ſatis inuſitatum. πϱυτανεως *Ald. Ven.* etc. TAYLOR.

18. βȣλης.] Adde και δημȣ, vt mox, et ſupra v. 6. et 7. MARKLAND.

20. εν τη επι τȣ ποταμȣ μαχη. Sc. ἐν τῇ Σαλαμῖνι. Fluuii nomen apud *Pauſaniam* et *Plinium* non reperio. WOLFIVS.

Ibid. επι τȣ ποταμȣ.] Vide *Corſin. Faſt. Attic. Diſſert.* III. §. 23. et *Demoſthenem* infra pag. 300. 16. TAYLOR.

21. ϛϱατιωτων τινων] Pro τῶν στϱατιωτῶν τινων, Noſtrum ſic habuit, τῶν ϛϱατιωτικων ὑπὸ τῶν πολεμίων. Atque haud ſcio, annon multo emendatius. OBSOPOEVS.

266. 7. ἐπέδωκα, νὴ Δία] Reſtitue: ἐπέδωκα. Νὴ Δία, ἀλλ' — MARKLAND.

8. νὴ Δία.] Νὴ Δία, ἀλλ' ἀδίκως ἦϱξα. Ita *Benenatus.* Feliciter. TAYLOR.

9. λογιϛαι.] *Harpocr.* hunc locum Auctoris noſtri ſpectat. Conſule *Valeſium.* Mox διὰ τί deſideratur in quibusdam, in Edit. *Felician.*, in Codd. *Guelph. Obſop. Harl. Vindob.* et *Reg. α.* optimis ſane, et fide dignis. Sed eſt pene neceſſarium, et agnoſcit *Hermoge-*

mogenes cum MSS. *Felician.* Proxime ὅτι αὐτὸς οὗτος *Felician. Benenat. Harl. Vindob.* TAYLOR.

266. 12. οἷς γὰρ οὐκ ἐγράψατο, — τούτοις.] τῷ μὴ γράψασθαι, διότι οὐκ ἐγράψατο τὸ ψήφισμα, ἢ τοῦ ψηφίσματος. WOLFIVS.

13. τούτοις] ἐν τούτοις *Lambin.* Cuius haec eſt Paraphraſis, non Verſio: *Ex iis enim, quae de SCto in iudicium non vocauit, ſe ipſe aperiet et indicabit; atque in iis, quae iudicio perſequitur, improbiſſimus calumniator reperietur.* Quanto preſſius, quanto accuratius, quanto elegantius Hieron. Ferrus? *Perciocheper quelle coſe, che non hà accuſato del decreto, apparira calunniatore di quelle, che accuſa.* TAYLOR.

16. Πυανεψιῶνος ἐνάτῃ ἀπιόντος.] 22. Octob. Sc. 30. 29. 28. 27. 26. 25. 24. 23. 22. WOLFIVS.

Ibid. ἐννάτῃ.] ἐνάτῃ *Feliciani* Editio, et *Benenati.* TAYLOR.

22. ἐπέδωκε τοῖς κ. τ. λ.] ἴσως τοῖς τὰ θεωρικὰ λαμβάνουσι, τουτέστι, τοῖς πένησι. Nam ditiores contemſiſſe binos illos obolos conſentaneum eſt. Melanchtho: *Largitus eſt iis, qui theatrali pecunia fruuntur.* Perionius: *Centum libras ad ſacrificia iis, qui ex omnibus tribubus ſacra procurabant, largitus ſit.* Meletus: *Spectaculis, quae ad omnes tribus pertinent, donauerit* 100 *minas ad ſacrificia.* WOLFIVS.

267. 9. οὐχ ὁ τοιοῦτος;] F. οὐχὶ τριοῦτος; WOLF.

13. δύνασθαι.] δύνασαι *Guelph. Aug Vindob, Regii* ε, η. TAYLOR.

19. μᾶλλον ἐπαινοῦσι τοῦ ἐπαινουμένου] ἢ τὸν ἐπαινούμενον. Quod ideo noto, quia imperitior poſſit exponere, ἢ ὁ ἐπαινούμενος, ſc. ἐπαινεῖ τοὺς ἀποδιδόντας χάριν. Eſt enim Conſtructio per ſe ambigua. WOLFIVS. στεφανουμένου, non ἐπαινουμένου. Errauit in deſcribendo. TAYLOR.

267. pen. ἀναγορεύεσθαι.] ςεφανȣν *Ven.* ςεφανȣσθαι *Cod. Paris.* γ. ἐςεφανῶσθαι ε. ςεφανῶσαι *Lindenb.* TAYLOR.

268. 1. ςεφανώσηται.] ψηφίσηται MSS. *Ald.* et *Felician. Ven. Guelph. Ital. Vindob. Harl. Lindenb.* et *Regii* α. ε. η. TAYLOR.

4. ἀδικήματος ȣδενὸς] λαβεῖν τιμωρίαν deinde addunt *Reg.* α. *Aug.* et *Vindob.* Sed haec Appendix, inquit *Simo Fabricius*, requirit participium, cuiuſmodi ſit σπȣδάζων. TAYLOR.

11. ἢ λόγῳ τȣ̃ς δημοτικȣ̃ς.] Locus corruptus. Forſan, ὡς λόγῳ —. Puto aliquid deeſſe. Mox, v. 14. Καίτοι καὶ τȣ́τῳ, deleto ſequenti τȣ́τῳ. I. TOVP.

12. γινωσκομένȣς.] Ἀττικισμὸς, ἀντὶ τȣ̃ γινωσκομένων. WOLFIVS.

13. ἁμάξης.] Vide *Vlpian.* ſupra ad 229. 2. *Harpocrat.* v. Πομπείας. *Ariſtoph. Plut.* 1015. et σχ. *Sext. Empiric. adu. Grammat.* cap. 3. TAYLOR.

14. καίτοι καὶ τȣ̃το.] Pro τȣ̃το lego τȣ́τῳ, et alterum τȣ́τῳ reiicio. *Cicero* pro M. Caelio: *Accuſatio crimen deſiderat, rem vt definiat, hominem vt notet, argumento probet, teſte confirmet: Maledictio autem nihil habet propoſiti praeter contumeliam, quae, ſi petulantius iactatur, conuicium, ſi facetius, vrbanitas nominatur.* WOLFIVS.

Ibid. τȣ̃το.] τȣ́τῳ Codd. β. ζ. et tum delendum eſt poſterius. TAYLOR.

20. προγόνους.] προγόνους ὑμῶν addunt *Guelph. Aug. Vindob.* et *Reg.* α. Item γ. ε. ζ. Aut hi potius ἡμῶν, vt ſuſpicor, atque errauit *Benenatus* in notando. TAYLOR.

21. ὑμᾶς.] L. ἡμας. Conſtructio eſt, ȣ̓χ ὅτι ἡμεῖς, συλλέξαντες ἡμᾶς. MARKLAND.

22. ἀπὸ τῶν ἰδίων.] *e priuatis aedibus* Wolfius. Dubito. *Leuandoui dalle voſtre faccende:* Ferrus. Atque

 ſimi-

ſimiliter, vt ille, Anonymus: *a priuatis negotiis veſtris auocemus.* Neque alii felicius. Vide, quid praeſtiterit Cod. *Ven.* ἀπὸ τῶν ἰδίων κακων τα ἀπόῤῥητα λέγωμεν ἀλλήλες: TAYLOR.

268. 25. ἐμȣ πομπεύειν.] F. κατ' ἐμȣ. Τὸ πομπεύειν καὶ τὸ ἐξ ἁμάξης ſatis nota ſunt ex vetere conſuetudine Comicorum et licentia Feſtorum. WOLFIVS. Rectius pungitur poſt ἐμȣ. TAYLOR.

vlt. εἶτα, ȣ̓ μὲν ἦν.] ἐν ᾧ τόπῳ ἐξῆν. δηλονότι ἐν τῷ λογιςείῳ. WOLFIVS.

269. 4. τῷ κεκρίσθαι — πρότερον] Variatur in Codd. Plurimi tamen in hoc conſentiunt, τῷ κεκρίσθαι περὶ τούτων πολλάκις, τῷ μηδεπώποτε — TAYLOR.

7. ἔλαττον.] πλέον ἢ εκ ἔλαττον. MARKLAND.

Ibid. πεπραγμένων.] πεπραγμένων καλως addit *Lambinus* ſua ſola auctoritate fretus. TAYLOR.

9. Επειδὴ τοίνυν κ. τ. λ.] Videntur hic Iudices ſuam erga *Demoſthenem* beneuolentiam et aduerſus *Aeſchinem* indignationem ſiue vultu, ſiue acclamatione, declaraſſe. Vnde ſe abſolutum iri non dubitarit *Demoſthenes.* WOLFIVS.

10. δέδεικται.] Ita conſtanter. Ego tamen non potui ſemper non praeferre δεδοται. Vid. notas ad *Aeſch. c. Cteſiph.* 441. 12. Licet nonnullis videri poſſim non multum promouere. Dubito multum de integritate huius Paragraphi. Et multis olim negotium faceſſit. Laborat in ea cauſa *Hermogenes*, quem videbis pag. 348. et apud σχ. noſtrum. TAYLOR.

11. δεῖ δέ με] F. δεῖ καὶ εμε. MARKLAND.

Ibid. δεῖ με, ὡς ἔοικε, Cod. *Reg.* ſ. ſine aduerſatiua δε. TAYLOR.

14. τίνων.] τίς καὶ εκ τίνων. MARKLAND.

269. 16.

269. 16. διασύρει] διασύρειν MSS. *Felician. Ven. Obſop. Guelph. Vindob. Lindenb. Reg.* α. approbante *Obſopoeo.* διεσύρει *Ital.* TAYLOR.

19. σπερμολόγος.] *Vlpianus*, qui huius Vocis ternas interpretationes adtulit, videtur hallucinari in omnibus. Neque ſe expedit *Harpocratio.* Alia res eſt, cum ſcribit *Plutarchus*, π. Εὐθυμίας, hoc pacto: Τῶν θηρίων ἑτέροις ἀφ' ἑτέρων παρεσκεύασε τὴν τροφὴν εἶναι, καὶ οὐ πάντα σαρκοφαγεῖν, ἢ σπερμολογεῖν, ἢ ῥιζωρυχεῖν ἐποίησεν: alia, cum *Demoſthenes*, et *D. Lucas* in *Actis Apoſtolicis* pro *blateratore* vtuntur. Vide Interpretes ad *Act. Apoſt.* XVII. 18. TAYLOR.

Ibid. περίτριμμα ἀγορᾶς.] Vide *Ionſon. de Feſtis Graec.* pag. 285. *Etym. M.* 240. 4. *Suid.* v. Τρίμμα. *Ariſtoph. Nub.* v. 446. et σχ. ad 259. TAYLOR.

26. τίς μετουσία ἢ μὴ τοιούτων.] F. τίς μετουσία; τῶν τοιούτων, ἢ μὴ τοιούτων, τίς διάγνωσις; Aretinus: *aut honeſtorum, aut turpium, vlla cognitio?* Videtur legiſſe τῶν καλῶν, ἢ μὴ τοιούτων. Melanchtho: *Quod diſcrimen honeſtorum et turpium unquam ſeruaſti?* Perionius: *Sed in Te, aut in Tuis, vt virtutis ſit aliqua particula? vt honeſta a turpibus internoſcas?* WOLFIVS.

Ibid. μετουσία;] Lege μετουσία; ἢ καλων η μη τοιούτων τίς διάγνωσις; Dixit enim nuperrime, ᾗ τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ διαγιγνώσκεται. Ita edidit *Aldus*, ita fere *Morelius.* Commendant etiam Codd. praeſtantiores, *Aug. Harl. Vindob. Lindenb.* praeterquam quod in eorum primo, κακων ἢ τοιούτων. Quod eodem recidit. TAYLOR.

27. λαβόντι.] Deeſt in pleriſque, *Guelph. Obſop. Harl. Vindob. Lind.* et *Regg.* α. β. γ. η. TAYLOR.

p. 270. 4. τοιούτοις.] Recte credo. Contra tamen ſtant MSti plurimi. τοσουτους *Ven.* τουτοις *Guelph.* τουτους *Vindob.* τοιουτος MSS. *Ald.* τοιουτους denique MSS. *Felician. Obſop. Ital. Regii* α. ε. TAYLOR.

270. 8.

270. 8. χοίνικας παχείας ἔχων καὶ ξύλον.] Aretinus: *Compedes ferens et baculum.* Melanchtho: *Compedibus vinctus docuit literas.* Perionius: *Apud Elpiam, quo is tempore ad Theſei docebat, nexus ſeruierit?* Meletus: *Craſſis pedicis et lignis vinctus.* WOLFIVS.

9. καὶ ξύλον.] Deſunt in *Guelph.* et *Vindob.* TAYL.

Ibid. μεθημερινοῖς γάμοις] F. καθημερινοῖς. Omnes interpretantur quotidianas nuptias. Τὸ μεθημερινὸν et νυκτερινὸν, ὥσπερ τὸ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν opponuntur. Perionius: *Cum noua coniugia quotidie iniret.* WOLFIVS.

10. ἐν τῷ κλισίῳ.] Aretinus: *In clauſtro.* Melanchtho: *In tugurio.* Perionius: *In porticu Cleſio.* Meletus: *In Cleſio.* Eſt annotatum, legi ἠλισίῳ τῷ πρόςῳ ἥρωϊ. WOLFIVS.

Ibid. κλισίῳ.] Inſignis eſt differentia in MStis: Κλεισίῳ *Ven. Opſop. Ital. Lindenb.* Κλησιω *Aug. Vind.* Ηλισιῳ MSS. *Ald.* et *Felician.* Σικλειῳ *Reg. e.* Interea non vulgaria habet de hac re, licet fortaſſe non vbique laudanda, S. *Petit. de Legg. Attic.* VI. 5. cuius verba deſcribo: „Solenne fuit bonis iſtis mercibus, vt proſtarent, et quotidianos haberent concurſus ad illuſtria ciuitatis loca, Ceramicum, SCIRVM, et τὴν ἀγοράν. De Ceramico iamdiu monuerunt alii. Quod ad Scirum attinet, elegans eſt *Demoſthenis* locus, ſed corruptus, de *Aeſchinis* matre: ἡ ὡς ἡ μήτηρ σοῦ τοῖς μεθημερινοῖς γάμοις ἐν τῷ κλισίῳ πρὸς τῷ Καλαμίτῃ Ηρωϊ χρωμένη. neque quidquam, qui laudant, iuuant, *Heſychius* et *Suidas*, quin contra factum, vt alterum inſuper mendum occuparet; Ηλισιῳ quippe legunt lapſu facili, ἀντὶ τοῦ Κλησιῳ, quod eſt genuinum. Heſychius: Καλαμίτης, Ηρως τῷ ἠλισίῳ πλησίον. Suidas: Καλαμίτης. κύριον ὄνομα. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου· ἐν τῷ ηλισιῳ τῷ πρὸς Καλαμίτῃ Ηρωϊ. Nos legendum coniicimus ἐν τῷ κλησιῳ τῷ πρὸς τῷ

Κυαμι-

Κυαμιτῃ Ηρωϊ. Intelligit Orator τὸ Κλήσιον, vt puto, Lycomidarum, (familia erat Athenis Λυκομίδαι, γένος Ἰθαγενῶν, inquit *Heſychius*) cuius meminit *Pauſanias* in *Meſſeniacis*, c. 1. Hoc Κλήσιον non puto longe abfuiſſe a templo Cereris Eleuſiniae, cuius ſacris gens illa dedita; vnde Orphei ſiue Onomacriti ὕμνος εἰς Δήμητρα Λυκομίδαις ποιηθεὶς, inquit *Pauſanias*. Quare etiam colloco iuxta aediculam Κυαμίτȣ Ηρωος. Cyamites hic Heros erat, non Bacchus, et a Baccho diſtinguit *Pauſanias Atticis*, c. 37. ſcribitque, fuiſſe hanc aediculam ἐν τῷ χωρίῳ Σκιρα, quod erat inter vrbem et Eleuſinem. Atqui ἐν τῷ Σκίρῳ, vt legitur apud *Stephanum*, αἱ πόρναι ἐκαθέζοντο. Praeterea inter lenonias perſonas recenſetur Λυκομίδειος a *Polluce*, lib. 4 cap. 19. quia ſcilicet ad hoc τῶν Λυκομιδῶν κλήσιον proſtabant hae publicae libidinis victimae; etſi forte Vox Κλισιον retinenda, quam *Heſychius* interpretatur πανδοχεῖον, et *Euſtathius* ad *Iliad.* A. pag. 78. δȣλικὸν εὐτελὲς οἴκημα. Ita enim *Apollonius* ἐν τῇ εἰς Αἰσχίνην ἐξηγήσει· μητρὸς δὲ ἦν ὁ Αἰσχίνης Γλαυκοθέας, ἤ, ὥς ἔνιοι, Γλαυκίδος, ἥν φασι τὴν πρώτην ἡλικίαν ἡταιρηκέναι, καθεζομένην ἐν οἰκήματι πρὸς τῷ τȣ Καλαμίτȣ ἥρῳῳ. Sed hic quoque legendum eſt πρὸς τῷ τȣ Κυαμιτȣ ἥρῴῳ.» Tantum Vir doctiſſimus. Contra haec omnia militat, et ſtrenue quidem, *Tourrellius* in notis ad hanc Orationem, quas iuuabit conſulere: Itemque *Kuſter.* ad *Suidam* v. Καλαμίτης. Κλίσιον ergo retineo, et *lupanar*, *fornicem* intelligo. Eam vocem *Vlpianus* noſter in ſcholio interpretatur προςῷον. Κλισίῳ] τῷ προςῴῳ. Itemque *Amerius* apud *Euſtath.* ad *Homer. Odyſſ.* Ω. 207. Tale fere σχόλιον deprehendi in textu Auctoris mei. Codd. enim *Lindenb.* et *Regius* α. pro τῷ πρὸς τῷ legunt τῷ προςῴῳ. Et ſimiliter MSS. *Ald.* κλισίῳ τῷ προςῴῳ Ηρωϊ, omiſſa voce Καλαμίτῃ. Quid hic fiet?

Sane

Sane qui ita legunt, gloſſam inſinuant, eoque forte facilius inſinuauere, quia et verba ipſius Textus viam quodammodo ſternunt. Ecce enim! ἐν τῷ κλισίῳ τῷ πρὸς τῷ [προςῴῳ] Καλαμίτῃ ἥρωϊ. Statuo demum fuiſſe Herois cuiusdam, (Calamitem vocabant) ſiue Statuam, ſiue Sacellum, ſiue Monumentum: iuxta vero porticum ſiue fornicem, eoque pro lupanari vſas fuiſſe, quae Athenis proſtabant. De Calamite iſto Heroe magnum eſt ſilentium. Attingunt h. locum *Valeſius* ad *Harpocrat.* et *Victor.* XXI. *Var. Lect.* 3. locum ſane nouum et delicatulum. Denique μεθημερινὲς γάμες, quas voces *Wolfius* interpretatur *quotidianas*, atque vt id ſalua conſcientia facere poterat, μεθημερινὲς in καθημερινὲς prius mutauerat, eas, inquam, alii per *diurnas nuptias* exponunt: *Ferrus* ita: *Che tua madre facendo nozze* fra il giorno *nel portico*, *ch' è appreſſo la ſtatua di Calamite*, *allevò queſta bella figura.* Cicero *ad Herenn.* IV. 34. *Cuius mater quotidianis nuptiis delectatur.* TAYLOR.

270. 13. ἀλλ'] Ante hanc vocem excuditur a *Morelio*, ἐξέθρεψέ σε; ἀλλα παντες ισασι ταυτα, καν εγω μη λεγω. ἀλλ' ὡς — Bene eſt. Ita *Aug.* etiam et *Vindob.* et, mendo vno atque altero excepto, Cod. *Venetus.* TAYLOR.

19. ὐδὲ γὰρ ὧν ἔτυχεν ἦν] ὐ τῶν τυχόντων εἷς ἦν. εἰρωνείᾳ ἔοικεν ὁ λόγος καὶ ἀπροσδοκήτῳ. Aretinus: *Num erat, ut quiuis? ſed vt ii, quos populus deteſtatur.* Melanchtho: *Non enim erat ex eo genere, cui ſe ingerit, ſed ex talibus, quos exſecratur populus.* Perionius: *Et ab iis, quae geſſit, initium ſumam. Neque enim fuerunt obſcura, aut vulgaria, ſed eiuſmodi, vt ea omnes exſecrentur.* Meletus: *Non enim fuit de iis, quos populus deuouet.* Videtur innuere, eum nothum eſſe et peregrinum, qui falſo ſe ex ciue Athenienſi et matrimonio legitimo procreatum affirmet. WOLFIVS.

270. 19. ὢν ἔτυχεν] *Non vnus de multis, non forte fortuna oblatus homo.* Ita vertit *Lambinus.* Qui ſi non bene, peius tamen *Wolfius*, quem ne intelligo quidem: *Neque enim eorum fuit, quorum fuit.* Schema eſt, quod παρὰ προσδοκίαν dicitur. Adduxit *Hermogenes*, in cap. Περὶ τοῦ Κωμικῶς λέγειν. Quem vide. Ait Demoſthenes: *Non ille eſt ex plebecula, aut e vulgari ſorte: Non ignotus vobis, non hoſpes,* (quo pacto fere laudationes et encomia inſtituere ſolent,) *non ita: Sed ea eſt proſapia, ea generis claritudine, vt* — *P. A.* maiores eius ſaepius eſſet exſecratus: *Illene ignotus? immo nimis notus.* Vti Italus: *Percioche egli non è ſtato vno della plebe, ma vn di quelli, a' quali il popolo priega male.* Codex eſt vnicus, ſcil. *Regiorum* η. qui pro ὢν, ὡς habet. Miranda ſane Verſio *Rutilii Lupi*, quam adduco in nota ſequenti. *Tourrellius* ſudat in harum vocum interpretatione, neque tamen valde feliciter rem gerit. TAYLOR.

20. οἷς ὁ δῆμος καταρᾶται] Non tam fortaſſe proditores et planos, qui populum pro Concione decipiunt, quam ſeruos et nothos et peregrinos, qui ſe pro ingenuis et germanis ciuibus venditant, intelligit. WOLFIVS.

Ibid. ὀψὲ] Laudo *Vlpianum*: Δεῖ λαβεῖν τὸ μὲν πρῶτον ὀψὲ, ὥσπερ διηγουμένου, τὸ δὲ δεύτερον, ὡς καθ' ἐρώτησιν. Atque ita diſtingui iubeo: ὀψὲ γάρ ποτε· ὀψὲ λέγω; χθὲς μὲν οὖν καὶ πρώην. Confirmat *Rutilius Lupus*, *de Fig. Sentent.* lib. I. cuius interpretationem ſubiungo. *Nunc quoniam de me, vt volui, cognouiſtis, iudicium per ipſius vitia conſtituam. Nam dum opus eſt, parentes appellat, quos ſcitis non ignotos fuiſſe, ſed huiuſmodi, vt omnes hos exſecrarentur. Sed hic bonus vir, grandis natu, atque ſero, ſero loquor? immo vero nuper, atque his paucis diebus, ſimul et Athenienſis, et eloquens eſt factus.* TAYLOR.

270. 22. *δύο συλλαβὰς*] Hic *Vlpianum* non laudo, neque laudare poſſum: *μίαν μὲν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρός· μίαν δὲ, εἰς τὸ τῆς μητρός.* Abſurdiſſimum longe, quod vidi vnquam. Nam Aeſchinis Pater, qui *Tromes*, iam *Atrometus*, dicitur, duabus ſyllabis additis. TAYLOR.

Ibid. *δύο συλλαβὰς προσθεὶς*] Laudat hunc locum *Hermogenes περὶ μεθ. δεινότ.* pag. 438. Ed. Criſp. Τούτοις δὲ πᾶσι χρῆται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Στεφάνου, ἔνθεν δηλοῦται, ὅτι κωμῳδεῖν ἐπίσταται· τῇ μὲν παρῳδίᾳ οὕτως, τὸν μὲν πατέρα ἀντὶ Τρόμητος ἐποίησεν Ἀτρόμητον. Latet huius viri nomen apud *Lucian.* in *Rhet. praecept.* nunc tandem protrahendum dias in luminis oras. Καὶ ὁ μὲν ταῦτα φήσει, ἀλαζὼν καὶ ἀρχαῖος ὡς ἀληθῶς, καὶ κρονικὸς ἄνθρωπος, νεκροὺς εἰς μίμησιν παλαιοὺς προτιθεὶς, καὶ ἀνορύττειν ἀξιῶν λόγους πάλαι κατορωρυγμένους, ὥς τι μέγιστον ἀγαθὸν, μαχαιροποιοῦ υἱὸν, καὶ ἄλλον ἀτρομήτου τινὸς γραμματιστοῦ ζηλοῦν ἀξιῶν. Vbi ineptiſſime Benedictus: *ac ſi gladiarii fabri vel intrepidi grammatiſtae filium vellet imitari.* Scribendum Ἀτρομήτου. Nimirum intelligit *Lucianus* illud *nobile par fratrum*, Demoſthenem et Aeſchinem; quorum hic γραμματιστοῦ ſiue ludimagiſtri erat filius, cui nomen Tromes, vel Atrometus. Eleganter *Demoſthenes pro Cor.* de Aeſchine: παῖς μὲν ὢν μετὰ πολλῆς ἐνδείας ἐτράφης, ἅμα τῷ πατρὶ πρὸς τῷ διδασκαλείῳ προσεδρεύων, τὸ μέλαν τρίβων, καὶ τὰ βάθρα σπογγίζων, καὶ τὸ παιδαγωγεῖον κορῶν, οἰκέτου τάξιν, οὐκ ἐλευθέρου παιδὸς ἔχων. Ille vero, Demoſthenes ſcil. patrem habuit μαχαιροποιόν. vid. *Suid.* in v. Cultellos venditaſſe dicit *Valer. Max.* III. 7. *Quam matrem Euripides, aut quem patrem Demoſthenes habuerit, ipſorum quoque ſaeculo ignotum fuit: alterius autem matrem olera, alterius patrem cultellos venditaſſe, omnium pene doctorum literae loquuntur.* I. TOUP.

270. 25.

270, 25. Εμπȣ̃σαν] Vide Βατϱάχους *Ariſtophanis.* WOLFIVS.

Ibid. Εμπȣ̃σαν] *Vlpianus*, *Etym. M. Harpocr. Valeſius ad Harpocrat. Ariſtoph.* Ran. v. 295. 307. *Kuſter*, et *Spanheim. ad loca. Meurs.* III. *Attic. Lect.* 17. TAYLOR.

pag. 271. 6. *τὸν ἀποψηφισθέντα*] *τῇ διαψηφίσει ἐκβληθέντα τȣ̃ δήμȣ καὶ τῆς πολιτείας.* WOLF.

Ibid. *ἀποψηφισθέντα*] Vox ea generaliter, et quaſi proprie, ſumta; *abſolutionis* vim obtinet; verum in cauſa peregrinitatis, vbi quaeritur, an Ciuis ſit, necne, *condemnandi*, vel eiiciendi: Ideo vero, quoniam, cum ciuium Recenſio fieret, quae Διαψήφισις vocatur, qui ex eo cenſu deiiceretur, *αποψηφισθηναι* recte dici potuit. Οὗτος ὁ Αντιφῶν Αθηναῖος ἐδόκει εἶναι *τὸ πρότερον, γιγνομένων δὲ τῶν καλȣμένων διαψηφίσεων, ὅ ἐστιν ἐξετάσεων, ἐν τοῖς δήμοις, ὡς ἔθος, εἰ ἄρα φύσει* Αθηναῖος *ȣ̓κ ὢν ἐνέγραψεν ἑαυτὸν, ἐκ σπȣδῆς τινων εἰς τȣ̀ς ἀστȣ̀ς, απεψηφίσθη δὲ, ἀπεδοκιμάσθη, ὡς ȣ̓κ ὢν αὐτὸς (f. ἀστος) καὶ ἐκβέβληται, λυπηθεὶς ᾤχετο πρὸς τὸν* Φίλιππον, *καὶ ὑπέσχετο αὐτῷ λάθρα τῆς* Αττικῆς *ἐπιβὰς ἐμπρήσειν τῆς* Αττικῆς *τὰ νεώρια.* Vlpian. ad h. locum. *Εἴ τις ξένος ἔδοξεν εἶναι, καὶ ȣ̓ πολίτης, τȣ̃τον ἐν ταῖς διαψηφίσεσι τῶν δήμων ἀπεψηφίζοντο οἱ δημόται, καὶ ἐλέγετο απεψηφισμένος. εἶτα εἰσήγετο εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐκρίνετο ξενίας, καὶ εἰ μὲν ἑάλω, ἐπιπράσκετο ὡς ξένος, εἰ δὲ ἐκράτει, ἀνελαμβάνετο εἰς τὴν πολιτείαν. ȣ̔́τω* Δημοσθένης· Τίς *γὰρ ὑμῶν ȣ̓κ οἶδεν ἀποψηφισθέντα* Αντιφῶντα; Suid. v. Αποψηφισθέντα. Adde eundem v. Διαψήφισις *καὶ* Αποψήφισις. Plura et diſertiora ad initium *Eubulideae.* TAYLOR.

9. *λαβόντος.*] *καταλαβοντος Guelph. Vindob.* TAYLOR.

271. 13. ἄνευ ψηφίσματος.] Dubito de ratione pungendi: vtrum ſcil. referaſmus duas has voculas ad ἀφεθῆναι, an ad priorem ſententiam, ἐπ' οἰκίας βαδίζων. In illa mente eſt *Wolfius*, vt vides; in hac Editores Pariſienſes. Item Etruſcus interpres: *andando alle lor caſe ſenza licenza del Senato.* Mecum dubitare videtur Scholiaſtes. TAYLOR.

23. Δήλῳ.] Vide praeſtantiſſimi *Doruillii Exercitat. de Delo*, Cap. 5. in *Miſcell. Obſeru.* Tom. VII. TAYLOR.

25. προσείλεσθε.] Ita *Wolfius* ſua ſola auctoritate fretus. Caeteri omnes προείλεσθε. TAYLOR.

vlt. βωμοῦ.] Ita *Demoſthenes* c. Conon. 1265. 6. πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες, καὶ ἐξορκίζοντες. Add. *Cicer.* pro C. Balbo §. 5. *Athenis aiunt, cum quidam apud eos, qui ſancte grauiterque vixiſſet, et teſtimonium publice dixiſſet, et, vt mos Graecorum eſt, iurandi cauſa* ad aras *accederet* — TAYLOR.

Pag. 272. 7. ϭυνδικον υπερ του ιερου] Vide *Aeſchinem* de Amphictyonica legatione. WOLFIVS.

13. τοῦτο τοιοῦτο] Quaere, an horum alterutrum ſit varia Lectio. MARKLAND.

Ibid. τοῦτο καὶ τοιοῦτο *Reg.* α. Deeſt τοιοῦτο *Gueph. Vindob.* Vtrumque agnoſcit *Hermogenes* pag. 233. TAYLOR.

14. ὅμοιόν γε (οὐ γάρ;) οἷς ἐμοῦ κατηγορεῖ] F. ουκ αρα. Etſi et illud bene habet. ὅμοιον οἷς pro τούτοις, ἃ ἐμοῦ. WOLFIVS.

19. τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ κ. τ. λ.] Huc reſpexit *Philoſtrat.* in *Praefat. ad Vit. Sophiſt.* p. 482. Edit. Olear. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου Πύθωνες, ὃν Δημοσθένης μόνος Ἀθηναίων ἀνασχεῖν φησι θρασυνόμενον, καὶ πολὺν ῥέοντα. Vbi male Cl. Editor malit πολυ ῥέοντα. Horat. 1. *Sat.* VII. 28. ex emendatione praeſtantiſſimi *Bentleii*:

Tum

Tum Praeneſtinus ſalſo multoque fluenti
Expreſſa arbuſto regerit conuicia —

Atque hinc forſan corrigendus *Philoſtratus vit. Apollon.* VII. 37. Ο Πύθων ταῦτα δημηγορέων, ὥς φασιν. MSS. omnes ταῦτα ῥέων. Legendum cenſeo, ταῦτα πολυς ῥεων, quanquam et illud alterum ferri poſſit. Sed hoc elegantius. Quin et *Polluc.* VI. 35. corruptum puto: vbi legitur, λάβρος, πολλῷ ῥέων. Immo πολυς ῥέων, ex *Demoſthene.* I. TOVP.

272. 20. πολλῷ ῥέοντι] Vid. *Plin.* IX *Epiſt.* 26. *Diodor. Sic.* XVI. 85. et *Caſaub.* ad *Athenaeum* II. 2. *H. Steph. Theſ.* III. 679. *Weſſeling.* ad *Diodorum.* De *Pythone* alibi. TAYLOR.

Pag. 273. 8. επωμοσαντο επι των ϛρατηγων.] *iureiurando adacti a ducibus*, Wolfius. *Dauanti i Capitani*, Ferrus. TAYLOR.

15. πολλά.] πολλὰ ἐγὼ (πολλ' αν ἐγὼ alii) επι τέτων ἔχοιμι δεῖξαι Cod. *Reg.* α. TAYLOR.

16. τέτων.] Nonne deeſt Adiectiuum aliquod, δεινότερα, vel tale quidpiam? MARKLAND.

18. παρ' υμιν.] παρ' υμων forte. TAYLOR.

20. ἔθει τινὶ φαύλῳ.] Verba haec commatibus includenda, vt recte Interpres Italus: *hauete*, *per vna cattiua vſanza*, *dato licenza.* — TAYLOR.

24. ἀνταλλαττόμενοι.] αντικαταλλαττομενοι MSS. *Ald.* et *Felician. Ven. Ital. Regii*, α. β. ε. αντικαταλλασσομενοι *Guelph. Vindob.* TAYLOR.

pen. πολεμεῖν, φανερῶς.] πολεμεῖν φανερῶς, ita diſtingue. MARKLAND

pag. 274. 3. ἐπορεύετ' ἄνθρωπος,] ἐπορεύεθ' ὁ ἄνθρωπος. MARKLAND.

4. ἐκέτι κἂν.] ἐκέτ' ἐν ἀμφισβ. deleto κἂν, plurimi, et rectius. TAYLOR.

6. ἰαμβειογράφος.] Cedo, qui iſtos *ſenarios* Aeſchinis legerit, audiuerit, memorauerit. Non ita eſt; non.

non. Parum conſtat, eum Iambos ſcripſiſſe: recitaſſe vero in Scena, ore rotundo, liquet; et multum ad eum quaeſtum paſſim *Demoſthenem* adluſiſſe. Scribe ergo, certiſſima emendatione, ιαμβοφαγος. Aliquoties notaui ſingularem fidem Cod. *Regii* ε. qui me in hac lectione adiuuit. Adiuuit etiam Etym. M. v. Ιαμβοφάγος, λοίδορος· ἐπειδὴ Ιαμβος ἔμμετρός ἐςι λοιδορία. ὁ φαγὼν ὖν ἐν τῷ ςόματι, ὁ ἔχων τὺς ἰάμβυς, τυτέςιν ὁ ἔχων διὰ ςόματος τὴν φιλολοιδορίαν. μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῦ ςεφάνυ, τάχα καὶ παραπαίζων εἰς τὸν Αἰσχίνην, ὅτι τὰ ἰαμβεῖα τῆς τραγῳδίας ἔλεγεν, ὑποκριτὴς ὤν. TAYLOR.

274. 9. ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὕδατι.] *Aqua mea ad hoc vtaris licet.* Cicero. MARKLAND.

Ibid. ἐπὶ.] εν plures et meliores, *Guelph. Aug. Vindob.* et α. TAYLOR.

16. ὑμενῦν.] ὑ μὲν ην ὖν *Reg.* ε. Illuſtrat *H. Steph. Theſ. L. Gr.* Tom. II. col. 1532. TAYLOR.

20. ἀνάλωσε.] ανηλωσε *Ven. Guelph. Vindob.* α. η. TAYLOR.

Ibid. Αμφισσέων.] τῶν Λοκρῶν τῶν Αμφισσέων. WOLFIVS.

22. πολλῦ γε δεῖ.] Deſunt in *Reg.* η. et *Vindob.* TAYLOR.

27. πατρῷος.] De Apolline Patrio, et de hoc loco, plura *H. Steph. Theſ. L. Gr.* Tom. III. 94. et *Tourrellius*, praeter eos, qui de Diis gentilium agunt. TAYLOR.

vlt. καὶ εἶπον.] F. εἰ μὲν ἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς εἴποιμι (καὶ εἶπον — ἔγνων) εὐτυχίαν μοι δῦναι. MARKLAND.

275. 5. ποιῆσαι.] γενεσθαι libri ſaniores. Reſtituet hic lector mendum operarum, et ἀνόνητον pro ἀνόητον reſcribet. TAYLOR.

275. 12.

275. 12. τὸν γὰρ κ. τ. λ.] Hexametrum hunc verſum non inobſeruatum praeterierunt Antiquiores. Vide σχ. ad *Hephaeſt.* pag. 76. et *Longinum.* Plura de hac re, ad initium Orat. *c. Neaeram.* TAYLOR.

14. ὅς.] ὁ *Felicianus.* Id quod neceſſe eſt: et iam *Wolfius* recte vertit. Mox τὰ τῶν Ἑλλήνων πραγματα *Guelph. Aug. Vindob.* et *Reg. α.* qui mire conſentiunt in Auctore noſtro emaculando: deinde τῶν μεγίστων αἴτιος κακῶν γεγενημενος iidem cum ε. et ζ. TAYLOR.

19. ἄγεις.] εισαγεις *Guelph. Obſop. Ital. Vindob.* cum *Regg. α. ε.* εισαγῃς *Harl.* TAYLOR.

21. κενὴν.] γρ. καινην α. ζ. κοινην ε. Vid. not. ad *Aeſch. c. Cteſiph.* pag. 415. vlt. Adde modo 277. 17. TAYLOR.

27. ἰσοῤῥοπίαν.] γρ. σωτηριαν *Regii α. ε.* TAYLOR.

pen. θεάσασθε.] θεασεσθε *Ven.* vt connectatur cum ὄψεσθε, ὠφελήσεσθε. Atque ad eam normam *Wolfius* interpretatur. TAYLOR.

pag. 276. 4. ἔπασχε.] Si credamus MSS. *Aug.* et *Lindemb.* hoc erat ſcholium, non e textu genuino: Ita illi: ἔσχε.] ἔπασχε. TAYLOR.

10. κρατῦντι.] καιπερ κρατῦντι. MARKLAND.

11. τῦ τόπυ.] των τοπων. MARKLAND.

12. ὑπαρχόντων.] πραγματων addit Cod. η. neſcio quo animo. TAYLOR.

15. ὐδὲν' ἄν.] ουδενα. MARKLAND.

Ibid. ὐδὲν.] Vulgo. ουδενα. WOLFIVS.

Ibid. ουδένα. ita ſcribunt *Guelph. Vindob.* et *Regg. α. ε.* TAYLOR.

17. παρακρύσασθαι.] παρακρυσεσθαι et παρακρουεσθαι MSS. TAYLOR.

21. τῦτον.] τουτο. WOLFIVS.

276. 21. τουτο in quamplurimis, ſc. MSS. *Ald.* et *Felician. Ven. Guelph. Aug. Ital. Harl. Vindob.* et *Regg.* α. ε. TAYLOR.

23. εἰσηγεῖτο.] εισηγοιτο. MARKLAND.

Ibid. εισηγοιτο Cod. *Aug.* TAYLOR.

25. φυλάξασθαι.] φυλαξεσθαι edidit optimus *Felicianus*, adſtipulantibus Codd. *Aug. Harl. Vindob.* et *Pariſienſibus*, ζ. η. TAYLOR.

pag. 277. 12. ὃδ᾽ ἃ νῦν ἔτος λέγων προφασίζεται.] M. ἔτος προφασίζεται, λέγων ἐκ ἀληθῆ. Ελλειπτικὸν videtur, vt ſubaudias αἰτιωμένων. WOLF.

13. γνώσεσθε] θεασεσθε *Guelph. Vindob.* TAYLOR.

14. προσκαλέσασθαι.] προκαλεσασθαι dedit *Morelius.* Ita *Ven.* et *Harl.* Sed perperam. Diſtinxi, et his verbis certiſſimos ſuos terminos aſſignaui, in notis ad Orat. *c. Theocrin.* pag. 1324. 8. TAYLOR.

15. συντελέσασθαι.] τελεσασθαι MSti *Guelph. Vindob.* et *Reg.* α. TAYLOR.

16. ἀπὸ ποίας ἀρχῆς;] τίνος ἄρχοντες, ἢ, τίνα ἀρχὴν ἀρχων; Aretinus: *Aut quando?* Melanchtho: *Apud quem magiſtratum citatio propoſita eſt?* Perionius: *Quando?* Meletus: *A quo magiſtratu?* WOLF.

Ibid. *Quo praeditus magiſtratu?* Wolfius. Non arbitror recte eſſe verſum. Credo, hanc eſſe e numero τῶν ἐκκλητῶν δικῶν, vt vocat *Plutarchus*, et alii, vbi inter duas nationes ſiue Reſpub. quae inter ſe diſceptarent, res non bello geritur, ſed prouocatur ad iudicium alicuius tertiae. *Age ergo: Cedo auctoritatem iſtius Reip. quae nos citauit. Non potes.* TAYLOR.

17. κενῇ.] γρ. καινῇ *Reg.* α. TAYLOR.

22. πρὸς τὲς Ἀμφισσεῖς ἐταράχθη.] Alii επραχθη. WOLFIVS.

23. ἐταράχθη.] εταχθη *Guelph. Vindob.* et *Reg.* α. TAYLOR.

277. 26. ἡγεμόνα.] ἡγεμονίαν *Lambin.* TAYLOR.
Ibid. ἦγον.] F. ἀνῆγον. MARKLAND.

p. 278. 3. εὐθὺς.] καὶ μετὰ ταῦτ' εὐθέως ὁ Φίλιππος *Vindob.* εὐθέως etiam alii, *Guelph.* et α. In quibusdam poſt εὐθὺς ſequuntur haec vocabula, ὡς τοῦτο εἶδον, οἱ. De qua varietate proxime agemus. TAYL.

5. ἐῤῥῶσθαι κ. τ. λ.] Vide notas ad *Demoſth.* π. Παραπρεσβ. pag. 419. 12. et quae hic erudite congeſſit *Tourrellius.* TAYLOR.

7. εὐθὺς.] Ita legunt *Ven. Aug. Vindob.* εἰ μὲν οὖν μὴ μετέγνωσεν εὐθὺς, ὡς τοῦτο εἶδον, οἱ Θηβαῖοι, καὶ — his quoque Codd. accenſendi ſunt optimi *Guelph.* et α. ε. ex *Regiis*, in quibus Scriba voce εὐθὺς tam cito recurrente deceptus, poſuit poſt εὐθὺς v. 3. Ni fortaſſe id debeamus *Variarum Lectionum* Excerptoribus. TAYLOR.

9. εἰσέπεσε.] ἐνέπεσε MSS. *Ald.* TAYLOR.

Ibid. τότε.] τοῦτο *Aug. Vindob.* Si retineatur τότε, tum operae pretium erit, *Tourrellium,* qui nonnulla non inſcita, aut iniucunda adtulit, de coniunctione iſtarum particularum νῦν et τότε conſulere. Sed haec omnia optime expediuit et feliciſſime Vir ingenioſiſſimus, *Ier. Marklandus*, infra ad pag. 292. 27. Εἰ μὲν οὖν μὴ μετέγνωσαν κ. τ. λ. *Si igitur Thebani non mutaſſent ſua conſilia* — ex eo autem, quod mutauerint [νῦν], *tunc eum repreſſerunt.* TAYLOR.

15. ταράξαντα.] Forte πράξαντα. MARKLAND.

18. ἐαρινῆς πυλαίας.] Fortaſſis Amphictyones eodem anno ſaepius conuenerunt. Et [v. 23.] καὶ στήλαις διαλαβεῖν τοὺς ὅρους. WOLFIVS.

19. Ἀμφικτυόνων.] Sequitur in nonnullis καὶ τῷ κοινῷ τῶν Ἀμφικτυόνων. Sunt autem *Regiorum* ε. et *Ital. Harl.* cum *Lind.* TAYLOR.

23. ὅρους.] Pro διαλαβεῖν τοὺς ὅρους [vti Editi omnes] antiquum ὅρους, quae germana lectio eſt. Fa-

 cilis

cilis autem fuit lapſus, et ὄρȣς in ὅρκȣς, literarum adfinitate. OBSOPOEVS. Ορους *Ven. Reg.* η. *Harl. Guelph. Aſk.* TAYLOR.

p. 279. 1. και τω κοινω των Αμφικτυονων.] Idem MS. *Regius*, qui ſupra inſinuauit has voces, 278. 19. poſt vocem Αμφικτυόνων, hic deleuit. TAYLOR.

6. και τον ϛρατηγον.] Vtrum: ἐτραυμάτισαν, an vero ἔδοξε πρεσβεῦσαι τὸν ϛρατηγόν? Sed tum τὸ καὶ abundabit. WOLFIVS.

Ibid. Scrupuloſae et leui emendationi *Wolfianae* merito ſe opponit *Tourrellius*. Nimis enim arbitrarie et licenter hic ſe geſſit *Wolfius*: neque ſcio, quid ei in mentem venerit. TAYLOR.

7. των.] εκ τῶν Αμφικτυόνων. MARKLAND.

11. και διοτι.] ἀντὶ τȣ̃ ὅτι. quod et in *Iſocratico Archidamo* notaui. WOLFIVS.

18. επι δεκατη.] Infra 288. pen. Σκιροφοριῶνος ἕκτη επι δεκα. Vid. Not. ad *Demoſth.* π. Παραπρεσβ. 359. 17. TAYLOR.

19. ὑπήκοον.] Poſt hanc vocem deficit Cod. *Harleyanus* per plurimas paginas. TAYLOR.

25. ποιεῖν.] ποιεῖ habuit *Benenatus*, quod reſtituit *Lambinus*. TAYLOR.

p. 280. 3. τοις δημιȣργοις.] Τοῖς ἄρχȣσιν, ἢ δημαγωγοῖς. Nam Magiſtratibus apud alias ciuitates alia et nomina fuerunt. WOLFIVS.

5. οι καλȣμενοι Οζολαι.] ὅτι ὄλοι ὄζȣσιν. Alii Επιζεφύριοι, alii Επικνημίδιοι. WOLFIVS.

10. συναντατε.] μοι inſeruit ſua auctoritate *Lambinus*: συναντᾶτέ μοι μετὰ τῶν ὅπλων. TAYLOR.

11. επισιτισμον.] Iuuabit conferre hos ſenarios *Eubuli* ab *Harpocratione* adductos, a *Valeſio* autem ſcite admodum emendatos:

Ημεῖς

Ἡμεῖς ποτ' ἄνδρας Κεκροπίδας ἐπείσαμεν
Λαβόντας εἰς Ὑμηττον ἐξελθεῖν οπλα,
Καὶ σιτον ἐπὶ μύρμηκας ημερων τριων,
Ὡς χρυσοτεύκτε ψήγματος πεφηνότος.

TAYLOR.

280. 13. Βοηδρομιωνος.] Iterum *Corſinius, Faſt. Attic. Diſſert.* III. §. 21. 22. et *Agoniſt.* in *Nem.* §. 14. Videamus autem primo Menſium ſeriem diſertiſſimam, atque eam Anni portionem, quam Vir ille doctiſſimus his rebus aſſignat:

Antheſterio. Cui reſpondet *Februarius* praeterpropter.
Elaphebolio.
Munychio.
Thargelio.
Scirrhophorio.
Hecatombaeo.
Metagitnio.
Boedromio. circa *Septembrem*.

Videamus porro Rerum geſtarum conſequentiam.

ANTHESTERIONIS die XVI. Aeſchines Pylagoras factus. *Demoſth.* 279. 15.

Delphos proficiſcitur.
Bellum Amphiſſenſe, ſiue Amphictyonicum, concitat.
Eapropter Graecorum Imperator deſideratur.
Id Imperium, Aeſchinis aſtutia, ad Philippum defertur.
Philippus, eam poteſtatem nactus, ſocios, hac Epiſtola, conuocat quaſi contra Locros Amphiſſenſes.
Iam robuſtior factus totius Graeciae dominationem meditatur.
Elateam occupat.

 Trepi-

Trepidatur Athenis.

Thebanorum Societas conſiliis Demoſthenis comparata.

METAGITNIONIS die VII. pugnatum eſt ad Chaeroneam, atque actum eſt de libertate Graecorum. *Plutarch.* in *vita Camilli.*

Igitur, vt concludit Vir doctiſſimus, neceſſe eſt, vt exararet Philippus hanc Epiſtolam inter *Antheſterionis* diem XVI. et *Metagitnionis* diem VII. Non contigit *ante* iſtam Aeram, quia haec ſcripſit iam Imperatoris Amphictyonici munere fungens. Neque rurſus *poſt* bellum et infortunium Chaeronenſe: Non potuit enim eos inultare ad commune bellum inferendum, Societatis iure, quos iam ipſe debellauerat, et libertate fortunisque exuerat. Itaque Epiſtolam *Boëdromione*, qui *Metagitnionem* menſem, cladesque Chaeronenſem ſequitur, non dedit. Potuit fieri, vt *Hecatombaeone* ſcripſerit; eumque igitur menſem, rationibus quibusdam ad eam rem ductus, in *Demoſthenis* Textu repoſuit. Verum certiſſimis argumentis euincam, hanc rem contigiſſe etiam ante menſem *Hecatombaeonem*, qui anteuenit infortunium Chaeronenſe. Ecce:

Philippus, Amphictyonici belli Imperator factus, primum occulte agit cum Sociis, ſimulans, ſe Amphictyonicae cauſae ſtudere.

Bellum parat contra Locros.

Phocide conuentum ſtatuit.

Subito conuerſus, Amphictyonico bello valere iuſſo, contra Graecos nec opinantes arma vertit, atque Elateam, arcem munitiſſimam, occupat.

Iam ergo ante captam Elateam, ad Peloponneſenſes atque ſocios literas dedit Philippus. *Demoſthenes* enim diſertiſſime ſcribit, eum, cum haec ſcripſerit, diſſimula-

mulatis inſidiis, quas Graeciae ſtruxerat, videri Amphictyonica mandata exſequentem: Ταῦτ' ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, καὶ τὰς Θηβαίους, καὶ ὑμᾶς πράττειν ἀπεκρύπτετο, κοινὰ δὲ καὶ τοῖς Ἀμφικτύοσι δόξαντα ποιεῖν προσεποιεῖτο. 279. 22. Atque eadem pariter ex literis ipſis Philippi colligimus. Iam autem ELATEA CAPTA EST ANTE MENSEM HECATOMBAEONEM. Nam cum nuncius Athenas de ea re eſſet perlatus, et tanta facta Ciuium Conſternatio, Senatum Coſſ. indicunt. Deliberantibus viſum eſt conſultiſſimum, vt Thebanos, ſi qua ratione id fieri potuiſſet, in ſocietatem contra Philippum adſciſcerent. Quae res immortale iſtud Decretum peperit, vbi Demoſthenis Fides et Prudentia explorata eſt maxime, de mittendis Thebas legatis, conſeruatum in hac oratione, verbis expreſſis, pag. 288. et ſequentibus. Id autem S. C. aperte dicitur eſſe latum *Scirrhophorionis die* XVI. Ergo ante eum menſem, vel ſaltem eo ineunte, capta eſt Elatea, adeoque ante *Hecatombaeonem*, qui *Scirrhophorionem* ſequitur, exarata haec Philippi Epiſtola. Nihil hac argumentatione certius eſſe poſſit. Itaque non hic reponemus Ἑκατομβαιῶνος, loco τοῦ Βοηδρομιῶνος, vt voluit Vir ille clariſſimus. Proximum eſt, vt diſpiciamus, vtrum neceſſe eſt, vt faceſſeret, atque e loco ſuo cederet, *Boëdromio*. Ego omnino aliter ſtatuo. Hae res, non, vt rem reputauit *Corſinius*, intra ſpatium VIII. Menſium ſunt concludendae. Non. Nimirum intra Aeſchinis munus Pylagoricum, et res infeliciter Chaeroneae geſtas, non VIII. ſed XX. Menſes intercedebant. Nam Theophraſto Archonte Olymp. CX. 1. miſſus eſt Pylagoras; Archonte autem Chaeronda, Olymp. CX. 3. pugnatum eſt Chaeroneae.

Olymp.

	Olymp.
Theophraſtus	CX. 1.
Lyſimachides	2.
Chaerondas	3.

OLYMP. CX. 1.

Ἐπὶ Θεοφράςȣ Ἄρχοντος, Πυλαγόρȣς ὑμεῖς εἵλεσθε Μειδίαν τε ἐκεῖνον τὸν Ἀναγυῤῥάσιον καὶ Θρασυκλέα τὸν Λέσβιον, καὶ τρίτον μετὰ τȣ́των ἐμέ. Aeſch. *c. Cteſiph.* pag. 505. vlt.

OLYMP. CX. 2.

Lyſimachide Praetore captam eſſe Elateam diſertiſſime teſtantur *Dionyſius Halicarnaſſenſis* et *Diodorus Siculus*. Ille *Epiſtol. ad Ammaeum*, hic XVI. 84. Id vero contigit, vt vidimus, iuxta *Scirrhophorionem* ſiue *Iunium*, menſem Anni poſtremum; et eadem aeſtate, anno autem vertente,

OLYMP. CX. 3.

Chaeronda Praetore, pugnatum eſt Chaeroneae: vt omnes norunt.

Ergo menſe *Boëdromione* Olymp. CX. 2. exarari potuerunt literae Philippi, ea nempe aeſtate, quae conſecuta eſt vernum illum conuentum Amphictyonicum, in quo Aeſchines imperium Philippo comparabat, et diutius, antequam Elatea occuparetur, et Philippi conſilia patefierent. Eo igitur errore, ſi fas mihi ſit homini doctiſſimo atque accuratiſſimo erroris dicam ſcribere, eo tamen abreptus eſt *Corſinius*, quod munus *Aeſchinis* Pylagoricum Olymp. CX. 2. non Olymp. CX. 1. vt debuit, aſſignauerit.

Attamen diſputatur, *Loum*, Macedonum menſem, non *Boëdromioni* reſpondere Atticorum, ſed, quod *Corſinius* voluit, *Hecatombaeoni*. Ecce enim: Natus

eſt Ale-

eſt Alexander iuxta *Plutarchum* in vita, pag. 7. Edit. Bryan. ἱϛαμένε μηνὸς Εκατομβαιῶνος, ὃν Μακεδόνες Λῶον καλῦσιν, ἕκτη. Et memoriae etiam proditur, quo tempore de filio nato, eodem de victoria quoque Olympica nuncium Philippo adferri. Menſis autem *Olympicus* erat *Hecatombaeo*. Et proinde conſtat, non alium potuiſſe, ſi vellet, *Plutarchum* menſem Atticum Macedonico *Loo* opponere, praeter ipſum *Hecatombaeonem*. Sed mihi videntur bene agere ſuperiores illi, aut Dii, aut Diis ſimiles, Chronologi, *Scaligerum*, *Petauium*, *Vſſerium*, *Dodwellum* intelligo, qui diſtinguunt inter Lunares Macedonum et Solares Annos; cuius diſtinctionis ratione habita, fieri potuit, vt *Lous* Macedonicus hac ratione *Hecatombaeoni*, illa *Boëdromioni*, adinuicem reſponderet. Praeterea cum non adeo diſtent *Hecatombaeo* et *Boëdromio*, (vnicus enim Menſis, *Metagitnio*, interſeritur) crediderim ſane, tum ob imperitiam Veterum in rebus Chronologicis Aſtronomicisque, adeoque frequentem intercalandi neceſſitatem, tum vere propter hoc, quod non neceſſe eſt, vt ſupputemus vtrosque Menſes, Athenienſium Macedonumque, pariter, id eſt, eodem die, incipere, et pariter finire (immo contingere videmus in Kalendario Romano, Atticoque, vt vnius Gentis Menſes ordirentur, μεσῦντων τῶν τῆς ἑτέρας) his rebus, inquam, adducor, vt crederem, non eſſe opus, vt in Textum *Demoſthenis* grauius aliquod ſtatuamus. Vno Menſe, vel Attico, vel Macedonico, protruſo et promoto, ob accuratiorem calculum introducendum, *Lous*, qui modo *Hecatombaeoni*, iuxta *Plutarchum*, obuertebatur, iam aliquot dieculas cum *Boëdromione* haberet communicatas. Ille ipſe *Plutarchus*, qui in *vita Camilli* Boeotorum *Panemum Metagitnioni* Atticorum adglutinat, pag. 305. Edit. Bryan. Tom. I. idem rurſus, in *Ariſtide*, pag. 315. Tom. II. *Boëdromioni* iſtius Po-

puli

puli reſpondere ait. Verba eius merentur, vt hic a me deſcriberentur: *Ταύτην τὴν μάχην* (Plataïcam nempe) *ἐμαχήσαντο τῇ τετράδι τοῦ Βοηδρομιῶνος ἱσταμένου κατ' Αθηναίους, κατὰ δὲ Βοιωτοὺς, τετράδι τοῦ Πανέμου φθίνοντος*; maxime autem, propter id, quod ſequitur — *την δε τὼν ημέρων ανωμαλιαν ου θαυμαστεον, οπου και νυν διηκριβωμενων των εν αστρολογιᾳ μαλλον, αλλην αλλοι μηνος αρχην και τελευτην αγουσιν.*

Antequam meam Orationem finiam, tria ſunt, quae lectorem admonitum eſſe velim. *Primum* ſit: Cum celeberrimo *Corſinio* miror, perſpicaciſſimos illos viros, quos modo memoraui, arbitrari potuiſſe, Epiſtolam hanc Philippi quidquam cum bello Phocenſi ſiue Sacro habere commune, quod octo ad minimum ante annos confectum erat et concluſum. *Deinde*, cum *Corſinius* duabus contra *Boëdromionem* rationibus pugnet, tum quod Computo Macedonico aduerſetur; tum quod vltra Menſem *Metagitnionem* produci non potuit aut debuit ea Epiſtola, ideoque arbitrabatur, eam Philippum conſignaſſe menſe *Hecatombaeone*: Ego autem *Hecatombaeone* exarari non potuiſſe demonſtraui, verum ante eum menſem, *Scirrophorione* putaſſis, *Thargelione*, *Munychione*, aut demum *Elaphebolione*: Cum haec, inquam, ita ſe habeant, non tamen interea nego, potuiſſe dari menſe quidem *Hecatombaeone*, verum menſe Hecatombaeone anni Olymp. CX. 2., non iſtius, quo res ad Chaeroneam infeliciter erant geſtae. Ego enim Negotio iſti Amphictyonico (idque Monumentorum fide certiſſima) ſpatium annum vltra aſſigno, quam aſſignauerit *Corſinius*. A quo tamen ſemper inuitus diſcedo, quod hominis iſtius inſignem modeſtiam, humanitatem, caeteraſque virtutes valde ſum admiratus; tum quod illi ſolertiam incredibilem, atque in his rebus peritiam, longe ſupra meam ſortem

modum.

modumque, contigiſſe videam. *Denique*, (namque erat *Tertium*, quod obſeruatum volui.) Conſtat totum hunc computum a nobis eſſe inſtitutum atque initum, iuxta Aeram Athenienſium *antiquam* et *primaeuam*. Nam Antheſterione, *Februario*, proficiſcitur Aeſchines ad conuentum *vernum* Delphis celebrandum: *Scirrhophorione*, Philippus Elateam occupat, Metagitnione dimicat, id eſt menſibus *aeſtiuis*, *Iunio* ſcil. et *Auguſto*. Ergo Monumenta, quae hic occurrunt, non adripuerunt eum *vulgarem* computum, de quo plura diſſerui ad pag. 235. 2. et quem ibi adduxi ad has et ſimiles diſcordias ſedandas. Noluerim ſane dici, *ſoler-ter* admodum tale commentum a me eſſe excogitatum, et machinam eſſe vtrinque aptiſſimam, ſiue eam adplicuero, ſiue ab ea adplicanda abſtinuero. Verum lector meus bonus et aequus potius et hoc quoque adponet iis rationibus, quibus me olim adductum eſſe confirmaui, vt exiſtimarem, hanc *Demoſthenis* Editionem, qua vtimur, e duabus eſſe conſutam et concinnatam. Adeo ſaepe, adeo vehementer ſibi ipſi contrariatur. TAYLOR.

p. 280. 14. τοις δε μη συναντησασι κ.τ.λ.] Conuerti ex coniectura: *Qui ſe autem nobiscum non coniunxerint, eos hoſtium numero habebimus: eos vero, qui conſiliis noſtris non paruerint, mulctabimus.* Siue pro πανδημεὶ legas πολεμιοις, ſiue pro κειμένοις, χρωμένοις, ἢ, πειθομενοις, non ſatis intelligo. Neque etiam placet τοῖς δὲ συμβολοις, *qui noſtris* teſſeris *vſi non fuerint.* Melanchtho: *Si qui non venient, omnium rebus, vt hoſtium, vtar: auctores vero, ni ad nos accedatis, mulctabo.* Perionius: *Qui nobis non occurrerint, iis paſſim vtemur: qui nobis auctoribus communis conſilii non aſſentientur, eos mulctabimus.* Ego me hunc locum non intelligere fateor. Sed ſi *Scringeri* emendationem ſequaris, quae eiuſmodi eſt: τοῖς δὲ ημιν συναντήσασι πανδημεὶ,

δημεὶ, χρησόμεθα συμβέλοις· τοῖς δὲ μὴ προσθεμένοις, ἐπιζημίοις, aliquis ſenſus elici ex his verbis poteſt, etſi nec τὸ πανδημεὶ, nec τὸ συμβέλοις, ſatis placet. WOLFIVS.

280. 14. τοις δε ἡμιν κ. τ. λ.] Edi ſolebat: Τοῖς δὲ μη συναντήσασι, πανδημεὶ χρησόμεθα· τοις δε συμβελοις ημιν μη κειμενοις ἐπιζημιοις. Ita *Aldus* et *Benenatus*. Ita *Felicianus* quoque, niſi quod χρωμένοις, loco τῦ κειμένοις. Et MSti ſimiliter, omnes fere, *Ital*, *Regii*, *Lindenb*. etc. In nonnullis deeſt, vti ſolet, tota Epiſtola. *Dionyſius Lambinus*, dum hariolationi indulgebat, in vno loco non longe aberat: in altero ineptit plane. Τοῖς δὲ μη συναντήσασι πανδημεὶ, χρησόμεθα συμβέλοις· τοις δε μη συγκειμενοις, ἐπιζημίοις. Wolfius, *Scrimgeri* auctoritate fretus, primus ſuſtinuit euulgare id, quod, licet longe diſtet a recepta lectione, ad veritatem tamen prope accedit. Certiſſimum eſt tamen, diu inueteraſſe eam, quam damnat *Wolfius* et eiecit. *Vlpianus* enim, dum exponere voluit, ita: Τοῖς δὲ μη συναντήσασι] τοῖς μὴ συνελθῦσι, κολάσομεν κοινῇ συναθροισθέντες. Interea Interpretes: Etruſcus: *E di quelli, che non ci verranno incontro, 'ne prenderemo partito inſieme con tutto il conſiglio*. Anonymus: *His quidem, qui obuiam ire noluerint, paſſim vtemur: conſiliarios autem, qui a nobis non ſtabunt, damno afficiemus.* Lambinus ſane noluit a ſua coniectura recedere: *Eorum igitur, qui non manu facta et multitudine armata, ſe tamen nobis adiunxerint, conſilio vtemur: qui vero ab hac ſocietate refugerint, eos male mulctabimus.* Denique ſic ſe habebat vetus *Wolfii* Tralatio: *Qui ſe autem nobiſcum non coniunxerint*, etc. vt modo vidimus. Haec ſunt fere, quae lectori ob oculos ſiſterem, vt intelligat, quid omnes, quos conſulere potui, de hoc loco ſtatuerint, ſiue adnotando, ſiue interpretando. Nemo erit, qui dubitet de redintegratione prioris membri,

bri, inuitis *Vlpiano* et Codd. Attamen in poſteriori, illud προσϑεμενοις nimis audax et temerarium eſſe crediderim, aliquid tamen erat iſtiusmodi. Hoc ſaltem profecimus, vt animum Philippi, qualis fuerit, iam certiſſime deprehendamus, (quem enim fugere poteſt?) licet de vocula vna aut altera reſtiterit lis et dubitatio. TAYLOR.

280. 18. ὢν.] ἦν *Reg.* ε. Forte vtrumque: τίς ὢν ἦν ὁ ταῦτα παρασκευάσας; Nam ita ſcribunt, non συμπαρασκευάσας, *Guelph.* et *Vindob.* TAYLOR.

20. μάλιϛα αἴτιος; οὐχ οὗτος; Et [281. 10.] τὰ Φιλίππου πρεαττοιτων, Hoc malo, quam ταραττόντων. Et [19.] καὶ περὶ μεν τῶν ἄλλων πολλάκις ἀντιλέγοντας ἑαυτοῖς, τοῦτο δ' ὁμογνωμονοῦντας ἀεί. WOLF.

pen. οὗτος.] Iterum ἦν habet idem Cod. ε. Οὗτος ἦν τῶν φύντων κακῶν αἴτιος. Neque detrimento noſtro abeſt a MSS. β. η. vox iſta κακῶν. TAYLOR.

pag. 281. 1. σκόπας.] [Vt *Aldus*] Manifeſtus error eſt, cum legendum ſit vetuſti exemplaris teſtimonio σκοτος. Quod etiam verborum Senſus requirit. Ait enim, *multis tenebris veritatem Athenienſibus eſſe obſcuratam.* Fortaſſe nonnulli Codd. habuere σκεπας, quae lectio eſſet tolerabilior priore: *multis tectoriis inuolutam veritatem.* OBSOPOEVS. σκεπας *Ask.* TAYLOR.

6. ἀκούσαιτε.] Ita *Wolfius* tacite, repitentibus Editis, qui ακουσετε. Interea *Guelph.* cum *Regg.* α. ε. ακουσατε. TAYLOR.

10. πραττόντων.] φρονουντων MSS. *Ald. Guelph. Aug. Vindob.* et *Regii* α. ε. TAYLOR.

15. γενήσεται.] γενησονται *Reg.* γ. γενηται ε. Quorum hic proxime habet βουλευομενους. TAYLOR.

21. τοῦτο.] εις τουτο *Regii* Codd. α. ε. ζ, cum *Aug.* et *Vindob.* TAYLOR.

281.22. κίναδος.] κιναιδος *Guelph. Aug. Vindob. Regiorum*que ε. Vide notata ad *Aeſchinem* p. 557. TAYL.

Pag. 282. 22. Ευθυδημος Φλιασιος.] Reſcribe Φιλαειος. Nam Φιλαιδαι fuit demus Aegeidis tribus: at Φλιȣς, vrbs Peloponneſi, a qua formatur Φλιάσιος, ea nihil ad Remp. Athenienſium pertinebat. PALMER. Vide *Memor. Coſſon.* pag. 32. TAYLOR.

27. αλλοτριότητα.] αλλοτριοτατȣς *Ven.* et *Reg.* ε. Tum erat fortaſſe praeterea ως. Nempe ὡς ἀλλοτριωτάτȣς. Aliter non bene procederet. TAYLOR.

28. παρεσκευασται.] παρασκευαζεται MSS. *Ald.* et *Felician.* TAYLOR.

p. 283. 5. ενδεχομενως.] ενδεχομενον *Ven. Ital. Regg.* ε. ζ. η. TAYLOR.

6. και γαρ νυν ȣ κεκρικε βοηθειν εν ȣδενι των μετριων.] Vtrum Philippus, an Populus? Et quid eſt, ἐν ȣ̓δενὶ τῶν μετρίων? Vtrum ȣ̓δαμῶς μετρίως? An hoc vult, *ſi Philippus moderate ſe geſſerit, populum ei non aduerſaturum?* Aretinus magnum fructum cepit ſui codicis, qui neque Leges, neque Decreta, neque Epiſtolas vllas videtur habuiſſe, in quibus non minimum eſt difficultatis. Melanchtho: *Nunc enim eum non decreuiſſe opem ferre in vlla re moderata.* Perionius: *Praeſertim cum ipſe hoc tempore nulla ex parte aequum auxilium ferre cenſuerit.* Meletus: *Nam nunc in nulla re mediocri opem ferre decreuit.* WOLFIVS.

Ibid. Ferrus: *Percioche l' andare hora a dar ſoccorſo, non lo reputa in niun conto per coſa modeſta.* Anonymus Venetus: *Cum adhuc non ſtatuerit, an ſalua modeſtia auxilium ferre poſſit.* Lambinus: *Nam nunc quidem non cenſuit, ne mediocre quidem auxilium eſſe mittendum.* Alius: *Etenim nunc non iudicauit opitulari in vllo mediocrium.* De Interpretibus tantum. In Cod. ε. deeſt εν ante ȣ̓δενὶ, ſcil. ȣ κέκρικε βοηθεῖν ȣ̓δενί. *Tourrellius* non inſcite ratiocinatur de ſenſu huius commatis.

tis. Attamen deploratus valde eſt Textus; neque verba, prout exhibentur, aut illius ſenſum, aut cuiuſuis eorum, quos adduximus, interpretationem admittunt. TAYLOR.

283. 9. εκ τȣ δημȣ.] Deſiderantur in MSto γ. Potius deſiderari video poſt has voces. Nam vt recenſuit nomina eorum, quos propoſuit Senatus, hic ſequi debuerunt eorum, quos Populus. Sed Acta publica in MStis valde lacera eſſe ſolent. Annon id, mi lector, experti ſumus his pauculis paginis? TAYLOR.

10. αποκϱιϑεις.] αποκϱισις. Et rurſus v. 26. MARKLAND.

13. πϱος ημας αιϱεσιν.] πϱοαιϱεσιν. WOLFIVS.

20. πεπληγμενοι.] πεπλημμελημενοι *Ven. Regg.* ε. ζ. η. cum *Altemps.*

p. 284. 7. τα.] την iidem MSS. TAYLOR.

12. πϱοϑεσεως.] πιςεως MSS. *Ald.* et *Felician.* πϱοαιϱεσεως *Reg.* ε. TAYLOR.

17. ὡς ȣδ' ἂν, εἴ τι γένοιτο.] S. τῶν πϱοτϱεπόντων ἐπὶ τὴν ὁμόνοιαν. Aretinus: *Putans fieri nullo modo poſſe, vt cum Thebanis poſthac conſpiraretis.* Melanchtho: *Sperans nequaquam fieri poſſe, vt rurſus vos et Thebani coniungeremini.* Perionius: *Quaſi nunquam, etſi omnia faceret, iam cum Thebanis vnum et idem ſenſuri eſſetis.* Meletus: *Quaſi, ſi quid noui tentaret Philippus, non amplius conſpiraturi eſſetis vos et Thebani.* WOLFIVS.

Ibid. Adiungam et noſtros quoque. Ferrus: *Come che voi e' Thebani, ſe foſſe auuenuto qualche coſa, non haueſſe hauuto a far lega inſieme.* Anonymus: *Quaſi, ſi quid fieret, non amplius Vos et Thebani eſſetis conſpiraturi.* Lambinus: *Proinde, quaſi ſi quid rerum nouarum moliretur, ne tum quidem Vos et Thebani conſenſuri eſſetis.* Tourrellius: *Bien perſuadé qu' à quelque entrepriſe qu' il ſe portaſt, Vous et les Thébains vous ne conſpire-*

S 2

ſpireriez plus à les, tranſuerſer. Dubia ſane Sententia. Nec enim video, quomodo Elateae occupatio Thebanorum Athenienſiumque coniunctionem impedire aut prohibere potuit. Neque ſane prohibuit. Legerem quidem, ſi adiuuarent Codd. ὡς ὃδ᾽ ἂν, εἴ τι γένοιτο, ἔτι ἀναπνευσοντων ὑμῶν καὶ τῶν Θηβαίων. Philippus, ea arce occupata, exiſtimauit, ſe tantum vtrique populo iniecturum timorem, vt *reſpirare*, vel animos reſumere, ne quidem, ſi quid praeter ſpem acciderit, amplius potuerint. Rurſus additur poſt participium iſtud, *potentiale* ἂν in *Guelph.* in *Aug.* in *Vindob.* et *Regio* α. TAYLOR.

284. 18. ἐν τῇ πόλει.] Melius ſine Praepoſitione, συμβάντα τῇ πόλει, vt Codd. optimi, *Guelph.*. *Vindob.* et *Reg.* α. TAYLOR.

20. Εσπέρα μὲν γὰρ ἦν.] Admirabilis Narratio, ad quam digitum intendit ſummus Criticus, *Longinus*, Cap. 10. Vide *Athen.* l. 5. init. Citat hunc locum *Hermogenes* frequenter, ſcil. pagg. 284. 309. 312. Adde *Diodor. Sic.* XVI. 84. *Dionyſ. Halic.* pag. *Hudſon.* 198. Tom. II. TAYLOR.

24. καὶ τὰ γέῤῥα ἐνεπίμπρασαν.] In quem vſum? quo fine? Num per inſaniam? An, vt ne conuentus populi impediretur? Romae quidem in ſeditione et tumultu tabernas claudi ſolitas, ne diriperentur, non eſt mirum. WOLFIVS.

Ibid. γέῤῥα.] γερα *Guelph. Reg.* α. εργα η. *Ven.* Abſurde. Laudant hunc locum *Harpocrat. Suid.* v. Γέῤῥα. *Etym. M.* 228. 50. Diſputauimus ea, qua potuimus, ἀκριβείᾳ de iſto ad Orat. *c. Neaer.* 1375. 19. Adde *Suid.* Γέῤῥον, vbi iterum *Demoſthenem* citat, *Meurſ.* VI. *Attic. Lect.* 24. Ait *Plutarchus* in *Romulo* pag. 42. Tom. I. Ενιοι δὲ λέγεσι τὴν εἰς τὸν ἱππόδρομον φέρεσαν ἐξ ἀγορᾶς πάροδον ἱστοις καταπεταννύναι τὲς τὴν

θέαν

θέαν παρέχοντας. Exponere poſſumus ἰςία per γέῤῥω. TAYLOR.

p. 285. 2. πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆτο.] ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ συνεκαθέζετο. WOLFIVS.

Ibid. καθῆτο.] καθηςο *Aug.* *Regg.* α. ε. κάθητο Cod. γ. Vide ſupra annotata ad pag. 235. 22. ex *Magiſtro*. TAYLOR.

Pag. 286. 7. πάσης.] Deeſt *Guelph.* *Vindob.* τῆς ἄλλης πολιτείας Cod. *Reg.* ε. TAYLOR.

12. ὄντα.] ἐν Ἐλατείᾳ νῦν ὄντα *Guelph.* *Vindob.* et *Regiorum* α. ε. TAYLOR.

13. ἐάν.] ινα MSS. *Regg.* quantum ex *Benenato* liquet, cum *Guelph.* et *Vindob.* non leui ſenſus mutatione aut prorſus negligenda. *Ma che egli venga* accioche' *metta a ordine le coſe appertinenti a Thebani, queſto ſo io certo.* Ferrus. TAYLOR.

Pag. 287. 1. πάντων.] πάντων αυτων Φιλιππισάντων Cod. *Reg.* α. TAYLOR.

6. δεῖν.] Τί ἂν φήμι δεῖν; πρῶτον μὲν κ. τ. λ.] Ita forte diſtinguendum, propter τὰ δέοντα λέγειν. MARKLAND.

Ibid. Reſtitue omnino, τί ἂν Φημι δειν; Ita optima et accurata Editio *Feliciani*. Deeſt δειν *Guelph.* *Vindob.* δει habet Cod. *Obſop.* TAYLOR.

9. ἐγγυτέρω.] ἐγγυτέρω υμων, vel, υμων ἐγγυτέρω plerique omnes, *Guelph.* *Vindob.* *Ven.* *Aug.* *Regg.* α. ε. TAYLOR.

Ibid. προτέροις.] προτερος lubens praeferrem. Omnino ita, ſi qua Attentio debeatur MSS. *Ald.* — κίνδυνος εςιν ημων. Scil. *Periculum* propius *eſt Thebanos, quam nos.* εσθ' ὁ κίνδυνος *Guelph.* *Vindob.* et *Regg.* α. ε. et propemodum *Auguſtanus*. TAYLOR.

21. πότε δεῖ ἐκεῖσε βαδίζειν, καὶ τῆς ἐξόδυ.] ἐκ παραλλήλυ δὶς ταυτόν. WOLFIVS.

287. 23. πῶς χρήσεσθε κ. τ. λ.] Ερωτηματικῶς, *Vultis moneam?* Vel, πῶς χρήσεσθε τῷ πράγματι τέτῳ, παραινῶ, πάνυ μοι προσέχετε. WOLFIVS.

Ibid. χρήσεσθε.] χρησεσθαι. MARKLAND.

Ibid. Recte: Atque ita omnino legendum. χρησασθαι *Guelph. Vindob. Reg.* ε. χρησεσθαι in *Regiorum* aliis, et *Altemps*. Recte haec verti video ab Etruſco: *E poſcia che gli Ambaſciadori ſaranno iti a Thebe, come io vi conſigli che eglino habbiano a gouernar queſta facenda, ſtatemi molto attenti, che l' intenderete.* Monendus eſt Lector meus, *Dionyſium Halicarnaſſenſem* ita quoque legere in *Arte Rhetorica*, pag. Edit. Hudſon. 80. et 101. Verum et ibi alia quoque habet circa hunc locum a me obſeruanda, ſc. πῶς — παραινῶ, τετῳ πάνυ μοι προσέχετε τὸν νῦν. Ita *Reg.* γ. Sed iſtud τέτῳ ad πράγματι omnino eſt referendum. Et ea mente recte ſe habent vulgata noſtra. Porro *Dionyſius* legit δεισθαι v. 24. et επαγγελλεσθαι v. 25. Accedunt quodammodo *Felician. Guelph. Obſop. Vindob.* cum *Regiis* α. ε. et *Ask.* επαγγελλεσθε. TAYLOR.

25. αἰσχρὸς γὰρ ὁ καιρός.] Quia putabant, vos metu perterritos eſſe. WOLFIVS.

26. ὄντων.] ὡς ἐκείνων μεν ὄντων Codd. MSti *Guelph. Aug. Vindob.* ε. et ζ. cum *Halicarnaſſenſi*. TAYLOR.

27. κινδύνοις.] ἐν τοῖς ἐσχάτοις legit *Dionyſius*, excluſo κινδύνοις. TAYLOR.

Ibid. ἐκεῖνοι.] εκεινων idem *Dionyſius*. Quod ſatius eſt. Similiter *Ven. Ital.* γ. ε. et *Ask.* κεινων *Obſob.* In MSS. quibuſdam *Dionyſii* viciſſim εκεινοι. TAYLOR.

pen. δέξωνται.] δεχωνται Dionyſius. Verum vide, quo pacto tota haec Sententia ab eo citetur, pag. 101. ἵν', ἐὰν μὲν δεχωνται ταῦτα, καὶ πεισθῶσιν ἡμῖν, καὶ ἃ βελόμεθα ὦμεν διοικουμενοι, καὶ μετα σχηματος ἀξίε τῆς πόλεως ταῦτα πράξωμεν· αν δ' ἄρα

ἄρα μὴ τυχῃ, ἐκεῖνοι μὲν ἑαυτοῖς ἐγκαλῶσιν, ἄν τι ἐξαμαρτανωσιν, ημεις δὲ μηδὲν αἰσχρὸν, μηδὲ κακον οφθειημεν πεπεισμενοι. In noſtris Codd. σχηματος *Guelph. Aug. Vindob.* cum *Regio* α. Pro κατατυχεῖν, κατασχειν ζ. et σχ. κατα τυχην η. Et εξαμαρτανωσιν denique Codex *Venetus.* TAYLOR.

pag. 288. 7. οὐκ εἶπον κ. τ. λ.] Schema notabile, et a multis certatim laudatum. CLIMAX, *quod Graeci vocant, Adſcenſus nominetur a nobis. Malo enim Adſcenſum, quam Scalam, aut Gradiculos, vt quidam, dicere. Eſt autem figura perquam decora, et a* Demoſthene *commendata: in qua poſtremum quodque verbum in priore membro aut parte aliqua Elocutionis poſitum in inferiorem rurſus aſſumtum iniicitur: atque ita velut gradibus quibusdam connectitur Oratio, ad hunc modum. Ponam enim ipſum* Demoſthenicum *verſum:* ET NON DIXI HAEC QVIDEM, NON AVTEM SCRIPSI: NEC SCRIPSI QVIDEM, NON PROFECTVS SVM AVTEM AD LEGATIONEM: NEC PROFECTVS QVIDEM, NON PERSVASI AVTEM THEBANIS. *Hic animaduertis, quanto elatius dicta ſint, quam ſi ſimpliciter enunciaſſet:* Et dixi haec, et ſcripſi, et in legationem profectus ſum, et perſuaſi Thebanis. *Sic M. Tullius pro Milone:* NEQVE VERO SE POPVLO SOLVM, SED ETIAM SENATVI COMMISIT: NEC SENATVI MODO, SED ETIAM PVBLICIS PRAESIDIIS ET ARMIS: NEQVE HIS TANTVM, SED ETIAM EIVS POTESTATI, CVI SENATVS TOTAM REMP. COMMISIT. — *Egregie autem, et, vt mihi videtur, feliciter Licinius Caluus in Vatinium:* NON ERGO PECVNIARVM MAGIS REPETVNDARVM, QVAM MAIESTATIS: NEQVE MAIESTATIS MAGIS, QVAM PLAVTIAE LEGIS: NEQVE PLAVTIAE LEGIS MAGIS, QVAM AMBITVS: NEQVE AMBITVS MAGIS, QVAM OMNIVN LEGVM

OMNIA IVDICIA PERIERVNT. Aquila Romanus pag. 21. Confer *Quintilian.* IX. 3. *Demetr. Phaler.* §. 284. *Hermog.* pag. 297. *Dionyſ. Halic.* pag. 14. Ed. Hudſ. Tom. II. In quibus omnibus hoc Comma Demoſthenicum aut *vertitur*, aut *illuſtratur.* Adde *Cic.* IV. *ad Herenn.* 25. TAYLOR.

288. 17. Βάταλον.] Βατταλον MS. *Guelph.* Sed de his omnibus ago in Vita Auctorum meorum. Mox v. 20. pro ἐπέτριψας Cod. *Reg.* ζ. συνετριψας. TAYL.

24. πάντα ὅσα.] απαντα α, eadem, qua ſemper, harmonia MSti *Guelph. Aug. Vind.* et *Regiorum* primus. TAYLOR.

Pag. 289. 5. ειναι.] Deeſt in *Lindenb.* TAYLOR.

Ibid. πάραιρειται.] Ita noſter c. *Aeſchin.* π. Παραπρεσβ., pag. 424. 20. νῦν δ' ἤδη καὶ τὴν ἐλευθερίαν παραιρειται. TAYLOR.

11. ποιει.] πεποιηκε *Ven.* TAYLOR.

16. κατακορως χρωμενος.] καταχρωμενος *Reg.* ε. TAYLOR.

19. και ιδιας.] Malim aliud. Si enim eius fuerunt, quomodo intercepit illas? Melanchtho: *Barbara et priuata oppida.* Hoc eſt, nulla cum Graecis ſocietate coniuncta. WOLFIVS.

Ibid. ιδιας.] Idem atque αὐτονόμους, *ſui iuris, nullo foederis iure cum Graecis ſociatas.* Ita ſentit *Tourrellius.* Vertit Etruſcus: *Pigliaua terre barbare*, e non ſue. Lambinus: *Videbat, eum vrbes barbaras*, quaſi peculiares ac proprias, *intercipere.* TAYLOR.

20. ελαττον ειναι κ. τ. λ.] Melanchtho: *Minus in ſe delinqui putabat P. A.* Perionius: *Leuiora ſcelera ea, quae in ipſum admitteret, exiſtimarit.* Meletus: *Iudicabat rem leuiorem eſſe, quam vt aduerſus eum ſollicitus eſſet.* WOLFIVS.

Ibid. *Hauea per manco male l' eſſer offeſo da lui:* Ferrus. *Putabat contemnendum eſſe P. A. ſi in ipſum aliquid*

aliquid delinqueret: Anonymus Venetus. *Leuius id eſſe et tolerabilius arbitrabatur, quum ipſe in ſe peccaret:* Lambinus. TAYLOR.

289. 24. τα.] τῳ reſcribendum cenſet *Lambinus.* TAYLOR.

25. δεδοκται.] δεδοχθαι arbitror. Vide annotata ad pag. 235. 7. TAYLOR.

26. τοις θεοις.] τῳ θεῳ και πασιν αλλοις θεοις τε, και ηρωσι την πολιν κ. τ. λ. *Ven.* TAYLOR.

pen. ενθυμηθεισι.] ενθυμηθεντας *Lambin.* αναμνησθεντας, et ενθυμηθεισης alii, iuxta iſtum hominem. Vide, quae diximus ad initium Orationis *Demoſthenis* π. Παραπρεσβ. TAYLOR.

pag. 290. 3. και τον ϛρατηγον και τον ιππαρχον.] Deſunt in *Lindenb.* Cod. *Ven.* pariter, quaſi olim in eo deeſſent quoque, legit: και τας πεζας και τας ιππικας δυναμεις Ελευσιναδε εξαγειν. TAYLOR.

18. Ελληνων.] και της των προγονων δοξης, και της αρετης. *Ven.* TAYLOR.

21. συγγενεια] ευγενεια *Reg.* γ. Quod amplector. Nam illud alterum vix fere diſtat ab eo, quod ſequitur, ſc. ομοφυλῳ. Et notiſſimum eſt, Thebanos cum Athenienſibus de antiquitate generis et nobilitate decertare. Autochthones enim gloriabantur eſſe et Thebani et Athenienſes, vt conſtat ex *Suida*, a me emendato ad *Leptineam* pag. 489. 10. TAYLOR.

27. εγγονοις.] εκγονοις MSS. *Lind.* et *Reg.* ε. Caeterorum enim plerique omnes in hoc Decreto deficiunt. Vide, quae Nos ad *Demoſthenem*, in Oratione π. παραπρεσβ. pag. 356. 8. TAYLOR.

Ibid. και τον Οιδιπουν.] Miror hoc commemorari, cum Oedipus probri loco Thebanis obiici ſoleat. Vnde Epaminondas illum a Thebanis eiectum, ab Athenienſibus receptum eſſe, conuiciatori reſpondit. Quid ſi Scurra quiſpiam hoc aſſuit? WOLFIVS.

289. vlt. ὑμιν.] ἡμιν edi ſolebat, et rectius, vt arbitror. TAYLOR.

Pag. 291. 5. πρεσβεις.] Et hic non eſt denarius numerus legatorum. WOLFIVS.

12. τȣτο τὸ ψήφισμα.] De numero Oratorio huius Commatis, et Rhythmo Dactylico, agit *Longinus* ſatis liberaliter Cap. 38. Laudat *Hermogenes* pagg. 259. 299. 372. *Demetrius Phaler.* §. 287. Confer *Clarkium* ad *Homer. Iliad.* B. 537. TAYLOR.

14. δικαίȣ πολίτȣ.] Supra ad *Aeſchinem* p. 586. Adde v. 23. huiuſce paginae. TAYLOR.

21. βασκαίνει.] *Suid.* in v. *Harpocr. Magiſter, Ammonius*, quorum plerique ad hunc locum reſpiciunt. Sed *Suidas* corrigendus eſt ex *Magiſtro*. Βασκαίνω ȣ̓ μόνον ἀντὶ τȣ̃ Φθονω̃, (ὅπερ πρὸς δοτικὴν συντάσσεται) ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τȣ̃ Μέμφομαι καὶ Διαβάλλω παρὰ τοῖς παλαιοῖς εὕρηται, καὶ συντάσσεται πρὸς αἰτιατικήν. Vide, quantum haec praeſtant iis, quae *Suidas* habet, conſulto prius hoc *Demoſthenis* loco. TAYLOR.

24. ὑπερβολήν.] Senſus eſt: *addo hoc ex abundanti*, ἐκ περιȣσίας. Supra, 226. 19. MARKLAND.

25. εἴ τι ἄλλο ἐνῆν.] εἴ τι ἄλλο τοτε ἐνῆν MSS. TAYLOR.

26. ἐσθ᾽ ο, τι τις νυ̃ν ἑώρακεν *Aug. Vindob.* Alii aliter. Verum vtcunque ſit, delendum iſtud inauſpicatum Comma ante τις. TAYLOR.

pag. 292. 3. ἐποίησα.] τȣ̃το τοίνυν ἐποίησα ἐγω *Guelph. Aug. Vindob.* et *Regg.* α. β. ε. Et proxime in tribus prioribus αἰτιασθαι. TAYLOR.

9. εὑρεῖν.] Τίς ἦ λόγος, ὅντινα ἐχρῆν ἐρειν, ἢ καιρὸς συμφέρων, ὅστις ὑπ᾽ ἐμȣ̃ παρελείφθη τῇ πόλει; Vid. 299. 18. MARKLAND.

16. προαίρεσιν τῆς πολιτείας.] Huc fere ſpectant verba *Libanii Epiſt.* 45. Edit. Wolf. Επεὶ καὶ Δημοσθέ-

μοσθέννν ὁρῶ τὰ ἄριστα προελέσθαι δεικνύντα τῷ μηδὲ τὺς ἐχθρὺς, ἃ προείλετο, συκοφαντεῖν. TAYLOR.

292. 17. συμβαίνοντα.] Potius συμβαντα, vt *Ven. Aug. Vindob.* TAYLOR.

27. τότ'.] ταῦτά μοι δεῖξον, καὶ ταυτ' ἤδη κατηγόρει μὲ lege. TAYLOR.

293. 1. χρή.] L. χρῆν. Iterumque v. 10. ſicut legitur v. 16. MARKLAND.

15. τῆς χώρας.] πλησιον addunt, vel a fronte, vel a tergo, huius vocabuli Codd. MSti *Ven. Aug. Guelph. Vindob. Altemps.* TAYLOR.

16. οἴεσθε.] οἶσθα *Reg.* α. et *Altemps.* vt ad *Aeſchinem* ſpectet, ad quem tota haec Oratio conuerti videtur. TAYLOR.

Ibid. ἄρ' οἴεσθε, ὅτι νῦν μὲν.] ὅτι νῦν ενην. WOLF.

17. ἐνῆν.] μεν in Editis, et MSS. quamplurimis. In *Regg.* autem ε. ζ. νῦν μεν ην ςῆναι. TAYLOR.

19. τότε.] Cum Apoſiopeſi, hoc modo: v. 16. νῦν ἐνῆν ςῆναι etc. τότε δὲ — ἀλλ' ἐκ ἄξιον εἰπεῖν κ. τ. λ. Scilicet Νῦν, *in hoc caſu*, Τότε, *in iſto.* Νῦν, *vt res ceciderunt*, Τότε, *vt potuiſſent.* Ita p. 295. 2. — 4. MARKLAND.

19. ἅ γε μηδὲ πεῖραν κ. τ. λ.] ἅ γε πειρᾷν, ἢ πειρᾶσθαι, ἢ πεῖραν λαβεῖν, non placet. F. ὧν γε μηδὲ πεῖραν ἔδωκε. Vel, ὧν γε μηδὲ πεῖραν λαβειν ἔδωκε. WOLFIVS.

Ibid. ἅ γε] ὧν γε. MARKLAND.

Ibid. ὧν ἅ γε Cod. *Ven.* Nimirum ita ſolens eſt iſte liber. Vtramque lectionem retinere cognoſcitur: vti hic fortaſſe, iuxta emendationem viri clariſſimi. Interea tamen ſolerti iſti et accuratiſſimae diſquiſitioni Viri iſtius egregii de νυν et τοτε addam haec *Vlpiani* ad locum: Τὸ νυν ἐνταῦθα τμῆμα χρόνε δηλοῖ, καὶ ἔςιν ἐπὶ παρεληλυθότος. Et ſimiliter iudicaſſe videtur idem *Scholiaſtes* infra ad 295. 2. TAYLOR.

293. 20.

293. 20. εὔνοια.] ευνοια legit Cod. *Aug.* in tertio caſu: itemque *Vlpianus.* Iterum perinde τω πϱοβαλέσθαι omnes. Primus innouari fecit *Wolfius.* TAYL.

Ibid. καὶ τὸ πϱοβαλέσθαι τὴν πόλιν ταύτην τὴν συμμαχίαν.] *Obiectu ſocietatis huius.* Verbum verbo: *Eo quod Reſp. ſocietatem hanc obiecit, uel oppoſuit, Philippo.* WOLFIVS.

25. ἐξήϱκει.] ἐξήϱκει μοι λόγος *Guelph, Aug. Vindob.* TAYLOR.

28. ἀγνοίας.] Rectius, vt opinor, quam ανοιας, quae videtur fuiſſe lectio *Hermogenis*, vbi de Dilemmate agit, pag. 192. Διλήμματόν ἐϛι τοιȣ̃τον — ᾔδεις τὰ μέλλοντα, ἢ ȣ̓κ ᾔδεις; ἐάν τε γὰϱ εἴπῃ, ᾔδειν, ἀπαντᾷ, τί ȣ̓̃ν ȣ̓ πϱοέλεγες; ἐάν τε εἴπῃ, ȣ̓κ ᾔδειν, τί ȣ̓̃ν ἡμῶν ὡς εἰδότων κατηγοϱεῖς; εἰ μὲν γὰϱ ᾔδεις, πϱοειπεῖν ὤφειλες· εἰ δὲ ȣ̓κ ᾔδεις, τί τῶν ἄλλων, ὡς μὴ εἰδότων, κατηγοϱεῖς; τῆς ανοιας τῶν μελλόντων κοινῆς ȣ̓́σης πϱὸς πάντας ἀνθϱώπȣς. TAYLOR.

294. 9. τȣ̃το πεποιηκὼς ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν ἐξήτασαι.] *Compertus es feciſſe*, pro, *Te feciſſe conſtat.* WOLFIVS.

Ibid. ἐξήτασαι.] Recte notam inſtituit *Wolfius*, vertit vero ſatis infeliciter: *poſt euentum prodiiſti.* Pene tenere viſus ſum, quid hominem abripuit. Bene Etruſcus: *E quel, che vn triſto, e nimico huomo alla città ſarebbe, ſei ſtato ritrouato far tu ne' caſi che ſono auuenuti.* TAYLOR.

10. Αϱιϛόλαος.] Αϱιϛολεως *Aug. Vindob. Reg. α. Altemps.* In *Guelph.* pariter Αϱιστολεως, verum in loco τȣ̃ Αϱίϛϱατος. TAYLOR.

Ibid. Θάσσῳ.] Θάσῳ. Vid. ad *Steph. Byzant.* MARKLAND.

Ibid. Θασσῳ *Guelph.* et *Lindenbr.* TAYLOR.

21. σπάσματα.] σπαϱαγματα MSS. *Ald.* Laudat haec *Demoſthenis* noſtri *Plutarchus de Diſcrim. Amici*

et

et *Adul.* Οἱ δ' ἀγεννεῖς καὶ ταπεινοὶ τῶν εὐτυχόντων κόλακες, ὥσπερ τὰ ῥήγματα καὶ τὰ σπάσματά φησι Δημοσθένης, ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖσθαι. TAYLOR.

295. 1. ἢ προγόνων.] *Wolſius* interpretatur, perinde ac ſi legiſſet εἴπερ ἢ δόξης των προγόνων, ἢ τοῦ μέλλοντος κ. τ. λ. Quae lectio mihi ſemper arridebat. TAYLOR.

7. προέιτο.] προεῖτο *Regii* ε. ζ. et *Altempſ.* TAYLOR.

Ibid. ἀκονιτὶ.] Sicut ἀναιμωτὶ, ἀνιδρωτί. WOLF.

Ibid. εἰ γὰρ ταῦτα προέιτο ἀκοντί.] Aliae Editiones exhibent ακονητι. Sed legendum eſt ακονιτι. Vox eſt palaeſtrica, et metaphora ducta a luctatoribus, qui ſine pulueris inſperſione vincebant, nullo antagoniſta in medium procedere auſo. PALMER.

Ibid. ἀκοντὶ.] Vt *Aldus* habuit, et *Benenatus.* Reſtituunt multi, *Lambinus*, *Obſop.* *Ask.* et *Altemps.* etc. In *Regg.* autem α. β. η. ακονητι. Mendoſe. TAYL.

8. τίς οὐχὶ.] τίς αν οὐχὶ καταπτυσειεν σου; *Guelph.* et *Vindob.* Et modo μὴ γὰρ δὴ iidem, cum *Regio* α. TAYLOR.

11. εἰ τὰ μὲν πράγματα εἰς ὅπερ νυνὶ (S. περιέϛηκε) περιέϛη. WOLFIUS.

12. νυνὶ.] Non eſt *Temporis*, ſed ſignificat, *in hoc caſu, hac ſuppoſitione*, i. e. *ſi remp. ſine contentione vlla et pugna proieciſſemus.* Plane fuiſſet, εἰς ὅπερ νυνὶ περιέϛησεν ἄν. *Si res eo redactae fuiſſent, quo*, in hoc caſu, *fuiſſent redactae.* Vide 271. 19. MARKLAND.

Ibid. περιέϛη.] περιεστηκεν *Guelph. Aug. Vindob. Reg.* α. Proxime deerat δε poſt ἡγεμὼν in *Benen.* Quod reuocauit *Lambinus.* TAYLOR.

19. γενομένων.] γεγενημενων *Guelph. Vindob. Reg.* α. *Altemps.* TAYLOR.

295. 22. τὸ κελευόμενον] ὑπερ του τὸ κελευόμενον ποιεῖν *Lambinus*, adductus, vt exiſtimare fas eſt, iis, quae leguntur infra 296. 7. Sed minime eſt neceſſaria iſta Correctio, neque adiuuant MSti. Hoc alii melius et dilucidius interpretantur, quam noſter *Wolfius*. *Quis Graecorum non nouit, quisue Barbarorum, quod et a Thebanis, et ab eis, qui iſtis antea eo amplius potentes erant, Lacedaemoniis, et ab ipſo Rege Perſarum, multa cum gratia illud libenter ciuitati conceſſum fuiſſet, vt caperet, quodcunque vellet, et ſua retineret, ſi imperata facere voluiſſet, ac permiſiſſet, vt alius haberet Graeciae principatum.* TAYLOR.

23. ἐὰν.] In marg. Cod. *Vindob.* γρ. καὶ μη ἐὰν ἕτερον. TAYLOR.

24. τοῖς Ἀθηναίοις.] τοῖς τοτ' Ἀθηναίοις in Codd. *Ven. Aug. Vindob. Guelph.* et *Reg.* ζ. TAYLOR.

pen. ὑπὲρ.] Deeſt in omnibus. *Wolfius* igitur, vt ſententiam ſuſtentaret, ſuo ingenio fretus, id infarciuit. Videamus, quid adiumenti in *Regio* Exemplari iſto ε, de quo ſaepe verba fecimus. ἀλλα και ἀγωνιζομένη (ita enim habet) περὶ πρωτείων, καὶ τιμῆς, καὶ δόξης, και κινδυνεύουσα κ. τ. λ. TAYLOR.

296. 2. ὑπολαμβάνετε] υπολαμβανετε in omnibus, praeter *Regios* duos α. et β. TAYLOR.

6. ἐμβάντες.] εκβαντες *Guelph. Vindob.* Illud, vt arbitror, erat olim εσβαντες. Vide, quae diximus ad *Lyſiam* pag. 103. Not. 20. TAYLOR.

9. Κυρσίλον.] Κυρσῖλον *Guelph.* Μυρσιλον *Harl.* De eo *Cicero* III. *Offic.* 11. *Canter.* VII. *Nou. Lect.* 4. *Harpocr.* in v. TAYLOR.

10. αὐτὸν.] F. ου μόνον αὐτὸν υμεις, ἀλλὰ — MARKLAND.

17. διαφέρει δὲ τί;] Ecce! Gloſſa *T. Magiſtri.* Τί διαφέρει, κάλλιον λέγει, ἢ τίνι διαφέρει. Καθὰ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Στεφάνου· τι δουλον η ελευθε-

ρον

ϱον ειναι διαφερει. Profecto aut hic eſt locus, quem Gloſſographus ille memoriter citauit, aut nullus per totam hanc Orationem. Vide not. ſupra, p. 229. 12. TAYLOR.

296. 18. αὐτόματον.] *Mors naturalis et fatalis, nulla extrinſecus vi coacta*, vt rite interpretatur *Gellius* XIII. 1. vbi hoc Effatum *Demoſthenis* laudat atque explicat. TAYLOR.

19. περιμένει] Lege περιμενεῖ. MARKLAND.

21. φοβερωτέρας.] Sc. θανάτου. Quae vox repetenda eſt ex praecedenti ἀποθνήσκειν. MARKLAND.

22. ἀνάγκη.] του θανατου expreſſe et diſerte addunt MSti *Guelph. Vindob. Regg.* α. β. ε. ζ. cum *Altempſ.* et Edit. *Feliciani.* TAYLOR.

23. ὡς.] ὡς αρα ἐγὼ *Guelph. Vindob.* et *Regii* α. ε. ζ. TAYLOR.

297. 3. εἰς τὸ παρὸν.] Omiſit *Wolfius*, quod emphaſin habet egregiam. Quando melius ille, qui ita — *quia* praeſenti *ornamento me cupit exſpoliare, et a vobis* ſempiternam *laudem auferre?* TAYLOR.

6. ἐμοῦ πολιτευσαμένου πεισθεντες υπο τουδὶ καταψηφιεῖσθε. WOLFIVS. Perperam.

9. οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε.] Ἀλλ᾽ οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν, ουδ᾽ ολως ημαρτηκατε, ω Αθηναῖοι, *Regii* α. ε. ημαρτηκάτε porro *Aug. Vindob.* TAYLOR.

16. οὓς ἅπαντας κ. τ. λ.] Vide *Longin.* c. 16. fin. *Fabrum* et *Pearcaeum* ad loc. Quorum ille δημοσιᾳ pro ομοιως ſubſtituit; της αυτης αξιωσασα τιμης pro gloſſa, vel potius gloſſae gloſſemate, eiicit; denique pro αυτων, vocem μονους ſubrogari voluit. Non certe omnia haec neceſſaria. TAYLOR.

17. ἔθαψεν] εθαυμασεν MSS. *Ald.* et *Felician.* et Cod. *Ven.* TAYLOR.

20. ἀπένειμέν] ενειμεν optimi, ſcil. *Guelph. Vind.* et α. Ita laudat etiam *Stobaeus Ecl. Ethic.* l. 2. p. 198. TAYL.

297. 22.

297. 22. γραμματοκύφων.] Optime exponit Etymolog. M. Γραμματοκύφων, ἀντὶ τȣ̃ γραμματεύς. ὅτι οἱ γραμματεῖς προσκεκυφότες γράφȣσιν· ἢ ἐν ἀγορᾷ γραμματεύς· ἐπεὶ οἱ ἀγοραῖοι τῷ κύφωνι μαστιγȣ̃νται. Διὰ τȣ̃το δ᾽ αὐτὸν εἶπε καὶ περίτριμμα ἀγορᾶς παρὰ Δημοσθένει. Adde *Suid.* v. Γραμματοκύφων et Τρόμητος. Vocem hanc inſolentiorem expendit et illuſtrat *H. Steph. Theſ. L. Gr.* T. I. col. 862. TAYLOR.

27. λαβόντα.] ἀναλαβόντα *Guelph. Aug. Vindob.* et *Regg.* α. ε. Mox τὸ του τȣ́των *Vindob.* α. ε. Ad quam lectionem accedunt et alii. TAYLOR.

29. ἔπειτα.] F. επει. MARKLAND.

298. 3. ἐπὶ.] An απο? Niſi deſit aliquid poſt ἐπί. Sed vide 305. 6. Vel forte, εκ των, vt apud *Lyſiam* Orat. XV. p. 582. vlt. MARKLAND.

6. ἅμα τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ.] Symbolum illud, ſeu Teſſera, cuiusmodi fuerit, me latet. Aretinus: *Simul cum tabella mentem ciuitatis inducere.* Perionius: *Se pariter cum bacillo et inſignibus mentem animumque reip. aſſumere.* WOLFIVS.

Ibid. βακτηρίᾳ — συμβόλῳ.] *Ariſtoph. Plut.* v. 272, et 277. σχ. ad loc. Idem *Eccleſiaz.* 296. *Valeſius* ad pag. 265. *notarum Mauſſac. in Harpocr.* Poll. VIII. 5. *Vlpian.* ad hunc locum Auctoris noſtri, *Pet. Faber Agoniſt.* I. 20. TAYLOR.

7. νομίζειν.] Magis perſpicuus ſenſus erit, ſi hae voces παραλαμβάνειν et νομίζειν locum inuicem mutent. Non neceſſarium, niſi ita MSS. MARKLAND.

8. ὑμῶν.] Poſt hanc vocem addunt δεῖ *Guelph. Aug. Vindob. Regg.* α. ε. et *Altemps.* TAYLOR.

12. πραχθέντων.] τῶν τοτε πραχθέντων. Vel των εμοι πραχθέντων. MARKLAND.

13. ὡς γαρ κ. τ. λ.] Laudat *Dionyſ. Halic. ad Ammaeum* §. II. Quem confer, ſi lubet. TAYLOR.

298. 13. καταλαμβάνομεν.] κατελαμβανομεν *Guelph.* et *Vindob.* MSti. TAYLOR.

25. βȣλεύεσθαι.] βȣλευσασθαι MSS. *Ald.* et *Feliciani*, *Ven. Guelph. Vindob.* et *Regii Pariſienſes* α. β. ε. η. TAYLOR.

Pag. 299. 3. ἐκείνȣς.] Si fidendum ſit *Altempſiano* Adnotatori, ita legerem: πρoσῆγον Θετταλȣς προτέρȣς, διὰ τὸ τὴν τῶν συμμάχων τάξιν εκεινȣς εχειν. Ἐκείνȣς certe addunt Editi omnes MStique. Interea *Vlpianus* prius illud ἐκείνȣς interpretatur τȣς Φιλίππȣ πρέσβεις. TAYLOR.

8. πεπόνθεσαν.] πεπονθασιν *Guelph. Vindob. Harl. Obſop. Ask.* et *Regii* α. ε. TAYLOR.

9. αὐτοῖς.] αυτȣς potius cum Cod. *Regio* ε. *Altemps.* et Editione praeſtantiſſima *Feliciani*. TAYLOR.

23. ὑμῖν — ὑμᾶς — ὑμῶν 300. 4. ὑμᾶς 6. κ. τ. λ.] in prima perſona Codicum plerique, ημιν etc. TAYLOR.

27. ἐξῆτε.] ἀντὶ τȣ̃ ἐξήειτε, παρὰ τὸ Ἔξειμι, τὸ Ἐξέρχομαι. WOLFIVS.

Ibid. Mira ſane Varietas: εξητε *Ven.* εξῃτε *Ital.* εξηειτε *Harl. Altemps.* Et, quod caeteris praeſtat, in *Pariſienſibus*, in *Guelph. Aug. Vindob.* εξηειτε. TAYL.

vlt. ὄντων.] Latet hic aliquid, quod turbat ſententiam. *Che eſſendo fuori i lor caualli, nondimento nelle caſe, e dentro la città riceuettero il noſtro eſſercito:* Verſio Italica. TAYLOR.

Ibid. ἱππέων ὄντων.] F. deeſt aliquid. MARKLAND.

p. 300. 3. καθ' ὑμῶν] Vide Not. ad *Aeſchin.* 439. περὶ ὑμῶν *Reg* ε. *Guelph.* et *Vindob.* υπερ ζ. TAYL.

8. ἢ Φίλιππον.] Φιλιππȣ *Ven. Obſop. Harl. Regg.* α. ε. ζ. et *Ask.* Deeſt ἢ *Guelph.* et *Vindob.* Modo τὰ παρ' αὐτοῖς δε, καὶ τὰ παρὰ πᾶσιν πλείςῃ φ. *Guelph. Aug. Vindob.* TAYLOR.

300. 11. Ἀθηναῖοι.] Θηβαῖοι *Harl.* Alii, vt *Ven.* et ζ. κατά γε ὑμᾶς Θηβαῖοι ὀρθῶς ἐφάνησαν ἐγνωκότες. TAYLOR.

15. παρέχεσθε] παρεσχετε *Guelph. Vindob.* α. παρεχησθε *Harl.* TAYLOR.

16. τὴν ἐπὶ του ποταμοῦ, καὶ τὴν χειμερινήν.] *Diodorus* vnam illam pugnam narrat, qua Graecorum opes conciderunt. Sed res geſtae illorum temporum vtique notiores Demoſtheni fuerunt, videnturque hae dimicationes potius, quam iuſta proelia fuiſſe. Fluuius vero ille, ſiue Cephiſus, ſiue Haemon, ſiue Thermodon fuerit, ſiue quis alius, noſtra nihil refert. WOLFIVS.

Ibid. Non potui melius de *Demoſthene* mereri, quam ſi verba optimi *Corſinii Faſt. Attic. Diſſert.* III. §. 23. deſcriberem. „De priori quidem pugna, quae *ad flumen* contigiſſe dicitur, nihil hic diſſero, quippe quae facile prope Cephiſſum, qui Elateam, Orchomenum, et Chaeroneam ipſam, interiectosque Phocidis Boeotiaeque campos alluebat, committi potuerit. Quid vero de poſteriore pugna ſuſpicari, vel diuinare quis poterit, quae *hyberna* vocatur, cum tamen illa, inito iam Athenienſium cum Thebanis foedere, atque ante Chaeronenſem cladem, adeoque Hecatombaeone menſe, vel ipſa aeſtate iam adulta, commiſſa fuerit? Mihi certe ſuſpicio ſuboritur, *Demoſthenis* textum deprauatum eſſe, neque tamen facile dixerim, qua ratione ille corrigi, ſanarique debeat. Id vnum obſeruo, quod in Phocidis, Boeotiaeque finibus, inter Elateam, Phocenſium vrbem, quae iampridem a Philippo occupata fuerat, et Chaeroneam Boeotiae ciuitatem, quam poſtremo Philippus ingenti Graecorum clade celebrem reddidit, Orchomenus vrbs reperitur, atque exinde XX ſtadiorum interuallo, Aſpledon, ſiue Spledon, *Homero Iliad.* II. v. 18. *Pauſaniae* l. 10. caeteris-

teriſque Geographis memorata. De Splendone vero ſic Strabo: Εἶτ᾽ Εὐδείελος μετωνομάσθη καὶ αὐτὴ καὶ ἡ χώρα, ἰδίωμά τι τάχα προσφερομένη ἐκ τοῦ δειλινοῦ κλίματος, οἰκεῖον τοῖς κατοικοῦσι, καὶ μάλιστα τὸ ευχειμερον. l. 9. Vide *Euſtath.* ad *Iliad.* B. n. 19. Quid ergo ſi Splendonem illam, non Εὐδείελον ſolum, ſed etiam Ευχειμερινην vocatam eſſe quis dixerit, aut Ευχειμερινης nomine vrbem illam, finitimamque regionem a *Demoſthene* hic indicatam eſſe coniiciat, vt oſtenderet, Athenienſes Philippo ex Elateae finibus in Boeotiam vel Chaeroneam properanti primo prope Cephiſſum amnem, aut Melanem, qui Splendonem alluebat, deinde vero prope Splendonem ipſam, aut Orchomenum, acriter reſtitiſſe, quamuis poſtremo apud Chaeroneam profligati illi fuerint? Si eiusmodi coniecturae locus ſuperſit, fortaſſis *Demoſthenes* ſcripſerat καὶ τὴν περὶ τὴν Ευχειμερινην, *et altero circa Euchemerinen conflictu;* atque ipſa articuli iteratio imperitum librarium impulit, vt καὶ τὴν χειμερινὴν, nullo, vt opinor, ſenſu nobis obtruderet. Sed haec diuinando ſolum hic protuli.» Haec ille Vir praeſtantiſſimus. Quod ſi *Hyems* vna interceſſerit inter foedus cum Thebanis initum, et pugnam ad Chaeroneam, quidni recepta lectio confirmaretur? Quod tamen fieri non potuit, ſi menſe *Scirrhophorione*, (aut *Hecatombaeone* demum) icerint iſtud foedus, et *Metagitnione* proxime ſequenti, pugnauerint. TAYLOR.

300. 25. δυσμεναίνων.] παρὰ τὸ δυσμενής. *Homerus* δυσμενεαίνων κατ᾽ ἐπένθεσιν τοῦ ε. facit. WOLFIVS.

26. καθῆτο.] καθηστο *Regii* α. ε. Vide *T. Magiſtrum* ſupra a me adductum, ad pag. 235. 22. Hunc locum etiam laudat idem Lexicographus v. Ζηλῶ. TAYLOR.

pen. ὡς ἀρίστων.] ὡς ἀρίστων οντων Codd. α. ε. η. TAYLOR.

301. 6. Θηβαῖοι δὲ ἦσαν ἐν τῷ νομίζειν, σεσῶσθαι (Latine ἑαυτὲς addendum) δι' ἡμᾶς, καὶ περιεῖςήκει τοῖς δοκῶσι δεήσεσθαι βοηθείας. διὰ τί; ἀφ' ὧν ἔπραττον ἔτοι, S. οἱ προδόται. τὸ τί; αὐτοῖς βοηθεῖν ἑτέροις. ὅπως αὐτοὶ βοηθῶσιν ἑτέροις, S. τοῖς Θηβαίοις. WOLFIVS.

13. ὅτι.] F. ὅ, τι, et delendum τι in v. 16. MARKLAND.

Ibid. ὅτι.] Deeſt *Guelph. Vindob.* TAYLOR.

14. πλάνη.] *Diſcurſus. Conuerſatio.* Erudite *H. Steph. Theſ. L. Gr.* Tom. III. col. 339. Nugiuendolum hic habemus Scholiaſten. πλανοι *Aug. Harl.* et *Regg.* α η. TAYLOR.

24. ἀναφοράν.] μετάθεσιν τῆς ἀληθείας. σχ. Vide *Harpocrat. Suid.* in v. *Valeſ.* ad *Harpocr.* pag. 20. et *Aeſchin.* pag. 277. 4. TAYLOR.

pen. χώραν.] Omnino ωραν, vt olim correxeram. Praeſto ſunt MSS. *Feliciani. Guelph. Vindob.* et *Reg.* α. TAYLOR.

p. 302. 3. ἀναισθητῶν.] αναισθητως ζ. αναισθητον *Guelph. Vindob. Ital. Harl.* cum *Regiis* α. β. Vulgatam tuetur *T. Magiſter* v. Αναισθητεύομαι. TAYL.

5. προθυμότερον] F. γράφοντα — γράψαι βέλτιον — μήτε πράττοντά τι πρᾶξαι προθυμότερον, μήτε πρεσβεύοντα πρεσβεῦσαι δικαιότερον. Iam omnia pariter procedunt. Et multa ſunt, quae hanc correctionem ſuadent. TAYLOR.

12. τῇ πόλει ἐπαιρόμενος λόγες.] Κατὰ τῆς πόλεως ἐπηρμένως λαλήσας. Aretinus: *Contra vrbem minitatus.* Perionius: *Verba audaciae arrogantiaeque plena iactare ſolitus.* Meletus: *Cum antea ſemper multa et ſuperba verba contra hanc ciuitatem efferret.* Melanchtho: *Cum antea ſuperba multa huic ciuitati minitatus eſſet.* WOLFIVS.

302. 13. ἐπαιρόμενος.] *Vlpianus* per ἐπαίρων exponit. Vid. *Harpocr.* et *Suid.* de hoc loco *Demoſthenis*, *Meurs.* III. *Attic. Lect.* 18. TAYLOR.

14. ὁ δὲ γραψάμενος Διώνδας.] De hoc et *Plutarchus* in *vita* minore *Demoſthenis*, ὑπωμόσατο Διώνδας. WOLFIVS.

16. ψηφίσματα — γραφέντα.] κατηγορηθέντα explicat σχ. Recte. atque id eo libentius adnoto, quoniam mox v. 25. ſequitur γράφοντα τὰ ψηφίσματα in ſenſu paulo alieniore. Et potius ου γραφέντα, vti *Harl.* et *ε.* TAYLOR.

27. τῷ μὲν.] i. e. Cteſiphonti. At Codd. melius, hoc pacto: μᾶλλον — ἢ τόνδ' ἐδίωκε. τουτῳ μεν γαρ ἐστιν ἀνενεγκεῖν κ. τ. λ. *Aug. Reg. α. Vindob. Guelph.* omnium ſinceriſſimi. TAYLOR.

vlt. καὶ τὸ, τοῦτον αὐτὸν εκεινων μὴ κατηγορηκέναι, ταῦτα γραψάντων. Et [303. 4.] ἀνεκρίνετο ἐφ' ἑαυτοῦ, πρίν τι τούτων προλαβεῖν. WOLFIVS.

Ibid. ἐκεῖνον.] εκεινων legit *Vlpianus*, ſed non eadem felicitate interpretatur, ſc. τῶν ψηφισμάτων. εκεινων pariter *Aug. Ital. Harl. Vindob.* cum Edit. Luteciana. Verum non eſt *accuſare decreta, ſed eos, qui tulerunt*, vt recte *Wolfius* vertit: et vt recte alii: *non hauer coſtui accuſati* quelli che haueano ſcritto *il medeſimo che coſtui hora.* TAYLOR.

303. 3. τότε δ' αὐτὸ.] F. τότε δ' αὖ το πρᾶγμα. *Tum vero viciſſim.* Locutio eſt pura puta Graecanica. Vide ad *Aeſchin.* 546. pen. TAYLOR.

4. τούτων.] An τουτον, ſc. *Aeſchinem*? MARKL.

Ibid. προλαβεῖν.] προσλαβειν *Aug. Vind. Reg. α.* *Non eſſendo ancora niuna di queſte coſe ſeguite*: Ferrus: *Antequam aliquod de his praeiudicium acceptum eſſet*: Anon. Venet. *Ac tunc quidem res ipſa per ſe perpenderetur et diſceptaretur, priuſquam quicquam horum anteceſſiſſet,*

 prius-

priuſquam vllum praeiudicium factum eſſet. Lambinus. Vides, hominem ſibi ipſi fere diſplicere. TAYLOR.

303. 11. αὐτῆς.] F. αὐτῆς της ἀληθείας. MARKL.

Ibid. ἐπ' αὐτῆς της ἀληθείας *Ven. Ital. α. ζ. Regiorum.* Forte επι της ἀληθείας, vt *Guelph. Aug. Vindob.* atque vti ex lectione Cod. *Italici* coniecturam fecit ille, qui iſtud exemplar contulit. Porro Voces, ἐγγὺς ὄσης abſunt a *Guelph.* et *Reg. α.* et puto gloſſam olim fuiſſe. TAYLOR.

17. ὑπολαμβάνων.] Deeſt in optimis, *Guelph. Aug. Vindob.* et *Reg. α. η.* Nihilominus, licet παρέλκειν videatur propter νομίζων, atque iſtorum inſuper accedat Codd. auctoritas, retineo tamen; atque ita lego — νομίζων — ποιήσειν ὑμᾶς, καὶ υπολαμβανων λόγων κρίσιν, ὃ τοῦ τῇ πόλει συμφέροντος, ἔσεσθαι. Plurimi hic pro λόγων, λογου habent. Sunt autem *Ven. Guelph. Obſop. Aug. Ital. Harl. Vindob.* et *Regiorum α. β. η.* TAYLOR.

21. λογίζησθε.] λογιζεσθαι *Ven.* λογιζεσθε *Harl.* αναλογιζησθε *Reg. ζ.* TAYLOR.

22. κἂν καθαραὶ ὦσιν αἱ ψῆφοι, καὶ μηδὲν περιῇ.] Poſt vtitur verbo ἀνταvελεῖν, cum par eſt accepti expenſique ratio. Aretinus: *Si poſito diligenter calculo, nihil ipſi deberi reperiatis.* Perionius: *Si ratio conſtet, nihilque ſuperſit.* Melanchtho; *Vt ſi mercator, exiſtimans, multum ſupereſſe pecuniae, poſitis calculis inuenerit nihil ſupereſſe, mutat opinionem.* Meletus: *Calculis puris viſis, cum nihil reſiquum fuerit.* WOLFIVS.

23. φαινομένοις.] προφαινομενοις *Vindob.* Deinde, πρεσθεσθε *Aug. Vindob.* et α. προστεθηναι ζ. TAYLOR.

27. ἐγνωσμένους.] Rarior iſtius Paſſiui vſus, pro ἐγνωκότας, vti probe animaduertit *H. Stephanus Theſ.* T. I. col. 1830. Ecce, vt ſcrupulum tollat Cod. *Reg. ζ.* Praefert enim εγνωκοτας. Quod commendo. TAYL.

303. pen.

303. pen. αὐτὸν.] αὑτον. MARKLAND.

pag. 304. 5. πραγμάτων.] F. χρημάτων. Perionius: *Neque enim ea eſt rerum ratio.* Meletus: *Non enim ea eſt computatio rerum geſtarum.* WOLFIVS.

Ibid. F. χρηματων. Vid. ſuperiora. MARKL.

Ibid. Inſtituitur Comparatio inter Computum de *pecuniae rationibus* habitum, et Iudicium de *rebus geſtis* factum: Et concludit demum v. 18. ἆρά σοι ψήφοις ὅμοιος ὁ τῶν ἔργων λογισμὸς φαίνεται; Ergo neceſſario hic requiritur vox χρηματων. Ait, non *calculis*, non *computo*, non *abaco* rem hanc eſſe conficiendam: οὐ τίθεις ψήφους· οὐ γάρ ἐστιν ὁ τῶν χρημάτων οὗτος λογισμός. Et in hac cauſa adiuuamur a Scholiaſte. *Perciochè non è* di robbe *queſto conto.* Italus. TAYL.

9. συνεμβαλεῖν.] συνεισβαλεῖν plures, ſcil. *Guelph. Aug. Vindob.* et e *Reg.* quatuor, α. ε. ζ. η. Et modo συμπαραταξαμενους iidem, exceptis ε. ζ. TAYL.

12. πόλεως.] Ἀττικῆς Cod. ε. ſolus. Non paruum ea res diſcrimen adfert ad computum itineris. TAYLOR.

15. ἐκ θαλάττης εἶναι, πάντα τὸν πόλεμον.] Aretinus: *Vt maritima regio omni belli tempore pacata fuerit.* Melanchtho: *Sed toto belli tempore mare pacatum haberemus.* Perionius: *Vt pacata Attica, et tuta, qua ex parte ad mare pertinet, toto belli tempore eſſet.* Meletus: *Atticam ex mari toto belli tempore tutam fuiſſe.* Verba ſic ordina: Τὴν Ἀττικὴν εἶναι ἐκ θαλάττης ἐν εἰρήνῃ πάντα τὸν πόλεμον. WOLFIVS.

18. ἐκεῖνον.] Ad finem huius periodi adiungunt MSS. non inſcite, vocem ἐποίησεν. Iſtud vide. Sunt vero *Guelph. Aug. Vindob.* et *Regiorum* α. ε. η. TAYL.

Ibid. ὅμοιος.] ὅμοιος ὁ ἐμὸς λογισμός. *Vindob.* et *Guelph.* TAYLOR.

19. ἀντανελεῖν.] ἀνταναιρεῖσθαι. σχ. Profecto huiusmodi gloſſa non multum promouemus. Ita vertit Etruſcus: *Ouero parti egli, che biſogni* ſpegner que-

ſte dalla memoria degli huomini, *'e non operare, come in perpetuo ſe n' habbiano a ricordare?* Et pariter Venetus ille, cuius nomen ignoratur.' Et *Lambinus* quóque: *Tu has*, [rationes] *contrario iudicio* delere ac de medio tollere putás oportere, *et non, quomodo earum memoria poſteris prodatur ſempiterna, videre?* Certe haec non ſatis ſunt ſana. Neque tamen in Codd. quidquam eſt adiúmenti. Vide *Wolfium* ad 303. 22. TAYLOR.

304. 21. καὶ οὐκέτι προστίθημι κ. τ. λ.] Vide *Dionyſ. Hal'ic. de Thucyd. iudic. §.* 54. TAYLOR.

22. καθάπαξ.] *omnino.* Supra [illegible]4. 11. οἱ καθάπαξ ἐχθροὶ τῆς πόλεως. Videatur *T. Magiſter.* TAYLOR.

25. περιβαλλόμενος.] Μηχανὴν περιτιθεὶς περὶ τὰ λοιπὰ τῶν πραγμάτων. σχ. *In animo concipiens, moliens,* etc. Et profecto cum huiusmodi gloſſam in *Harpocratione* reperiamus, ſcil. προβαλλομένους, ἀντὶ τοῦ ὑποτιθεμένους· οἷον πρὸ τῆς πράξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους· ὡς Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος, pene adducor, vt credam, Lexicographum hunc locum reſpexiſſe, et textum *Demoſthenis* ad eam normam eſſe reformandum. Certe *Valeſius* errat, qui credit, hic ab *Harpocratione* intelligi iſtud τὴν ἐλπίδα προβαλλομένους, quod occúrrit 258. 23. Quod longe alia res eſt. TAYLOR.

305. 2. πάνυ κ. τ. λ.] Ironice. Sic *Aeſchines*, p. 492. 1. πάνυ γὰρ ἔδει δεηθῆναι. MARKLAND.

Ibid. παρὰ τοῦτο] διὰ τοῦτο Codd. *Ven.* et *Reg.* ζ. Minus iſtud probo. Παρὰ inter alia ſignificata, quorum nonnulla ſunt exquiſitiora, et vulgarem aciem effugiunt, illum in hoc loco habet vſum, vt ita fere exponere poſſimus: *The Fate of Greece did not depend upon any vſing this Expreſſion or that.* οὐ παρὰ τοῦτο γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα. Diſputat de hoc loco, et de vi huius locutionis, *H. Steph. Theſ.* III. 38. et aequipollere cenſet idiomati Gallico, *à cela pres.* Cui ego non

non obtempero. Non longe abeſt ab vſu et proprietate τȣ̃ διὰ, quod modo vidimus in eius locum ſubſtitui. Simile fere mox occurret. 307. 3. εἴπερ ἐνεδέχετο παρὰ τȣ̀ς παρόντας καιρȣ̀ς. *If you could do it for the Times.* Haec verba ad meam fere ſententiam interpretatur Etruſcus: *Perciocſie in queſto, ben ſai* [ironice ſatis verſum] *conſiſte vna gran parte della ſalute de' Greci, ſe queſto vocabolo, e non quello ſio io vſato.* Ita Lambinus: *In ſioc enim poſitae ſunt fortunae Graeciae, ſcilicet vtrum ſioc, an illud verbum in oratione poſuerim, ſiuc, an illuc, manum porrexerim.* Adludit ad hunc locum *Cicero Orat.* §. 8. *Itaque ſe purgans iocatur Demoſthenes, negat, in eo poſitas eſſe fortunas Graeciae, in ſioc eum, ſiuc, an illuc, manum porrexerit.* D. Auguſtinus *contra Creſcon.* l. 2. init. *Si enim Demoſtſienes, clariſſimus Oratorum, quibus verborum tanta fuit cura, quanta rerum auctoribus noſtris, cum tamen ei nonnullam locutionis inſolentiam obieciſſet Aeſcſiines, negauit ille, in eo poſitas eſſe fortunas Graeciae, illone, an illo verbo vſus fuerit, et ſiuc, an illuc, manum porrexerit. D.* denique *Ambroſius* in *Lucam* cap. 2. *Nam ſi Orator, illorum, qui pſialeras ſermonum ſequuntur, negat, in ſioc fortunas poſitas eſſe Graeciae, ſioc, an illo verbo vſus ſit, ſed rem ſpectandam putat,* caetera. TAYLOR.

305. 3. γέγονε.] ἤγȣν αὔξησιν ἔλαβον σχ. Dubito multum de iſta Interpretatione. TAYLOR.

6. ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων ἂν ἐσκόπει.] Similem contentionem Regni et Democratiae vide et apud *Iſocratem* in *Nicocle.* WOLFIVS.

Ibid. ἐπ'.] F. ἐξ. Vide notata ad pag. 298. 3. MARKLAND.

18. προεξειλεγμένα.] *Vlpianus* habet προαπατημένα. Quod non intelligo. *I quali anco erano ſtati* per l' addietro riſcoſſi: *Etruſcus. Atque iſta* [talenta] ante fuerant conſumta: *Anon.* Ven. *Vectigal erat in ſingu-*

ſingulas ciuitates deſcriptum circiter quater millies centies, atque haec pecunia iam erat redacta: *Lambinus. Exige per avance:* Interpres Gallicus. Si igitur de Tributis *anticipatis et ante diem collectis* intelligamus, fortaſſe in *Vlpiano* legendum erit προαπαιτουμενα. Interea animaduertat lector, vocem hanc προεξειλεγμένα *Wolfianam* eſſe, non *Demoſthenis*, ſi qua Codd. fides. Vbique enim exarari video προεξηλεγμενα. TAYLOR.

305. 27. ὧν.] MStis placere video, et *Lambino*, aliquid eiusmodi: ἦρχε τῶν ἀκολουθούντων, αὐτὸς αὐτοκράτωρ ὢν τῶν εἰς τὸν πόλεμον· Ὃ μέγιστόν ἐστιν ἁπάντων. TAYLOR.

vlt. ἃ.] ἃ αν δόξειεν. MARKLAND.

306. 10. ἕκαστον τύχοι.] εκαστ᾽ αν τύχοι. MARKLAND.

19. δίκαια.] Explicat Scholiaſtes ſatis erudite. Diſceptatio erat de Iure et Proportione. TAYLOR.

22. τριήρεων.] προπαροξυτόνως κατ᾽ Ἀττικισμόν. Hinc et contractum genitiuum ſaepe inuenias παροξυτόνως ſcribi τριήρων: cum lingua communis poſtulet περισπωμένως, τριηρῶν, a τριηρέων, ob acuti et grauis concurſum. WOLFIVS.

Ibid. τριήρων Codd. *Guelph. Harl. Vindob.* et *Regii* α. ε. η. TAYLOR.

27. κινδύνου.] πολεμου Cod. η. Modo αὕτη *Ven.* et *Ital.* TAYLOR.

pen. παρέσχετο.] παρασχοιτο *Guelph.* παρεσχοιτο *Vindob.* TAYLOR.

p. 307. 1. τί γὰρ νῦν λέγεις.] Διαφορεῖται ἡ ἀνάγνωσις, inquit σχ. Ἄλλως γὰρ ἀναγινώσκεται, στιγμῆς ἐν τῷ λέγειν [λέγεις] μεσιτευούσης, καὶ ἄλλως ἐν μόνῳ τῷ πράττειν τιθεμένης. TAYLOR.

4. βουλώμεθα.] ηβουλωμεθα. MARKLAND.

Ibid. εβουλόμεθα plures, et fortaſſe rectius, ſc. MSS. *Ald.* et *Felician. Guelph. Vind.* α. et η. TAYLOR.

307. 12.

307. 12. τί ἂν οἴεσθε κ. τ. λ.] Τῦτο γῦν λαμπρὰν τῷ Δημοσθένει παῤῥησίαν ἐδίδυ, καὶ τὸν κόρον ἀφῄρει τῶν ἐπαίνων, οἷς παρὰ πάντα τὸν λόγον ὁμῦ τι τὸν ὑπὲρ τῦ Στεφάνυ κέχρηται, σεμνυνόμενος, οἷς ἐνεκαλεῖτο περὶ τῦ πολέμυ πρεσβεύμασι καὶ ψηφίσμασιν — καὶ τὰ Δημοσθένυς τοιαῦτα. Τις δ' ουκ αν απεκτεινε με δικαιως, ει τι των τη πολει καλων υπαρχοντων, λογῳ μονον αισχυνειν επεχειρησα; Καὶ τι αν οιεσθε λεγειν τυς μιαρυς τυτυς ανθρωπυς, ει τοτε μυ περι τυτων ακριβολογυμενυ, απηλθον αι πολεις; Καὶ ὅλως ὁ περὶ τῦ Στεφάνυ λόγος εὐφυέστατα ταῖς ἀντιθέσεσι καὶ λύσεσι τῶν αἰτιῶν ἐπεισάγει τὺς ἐπαίνυς. Plutarch. in tractatulo, Περὶ τῦ ἑαυτὸν ἐπαιν. ἀνεπιφθ. TAYL.

14. εἶτα; τῦ μὲν Ἑλλησπόντυ.] Haec μιμητικῶς a *Demoſthene* ſub perſona Calumniatorum dicta ego verti κατὰ πλαγιασμὸν, ἀλλ' ὀυκ αὐτοπροσώπως. Quod ſi diſplicet, haec reponas licebit: *Itaque et Helleſpontum per Byzantios obtinuit, et frumenti in Graeciam importationem in poteſtatem ſuam redegit, et bellum finitimum ac graue in Atticam per Thebanos eſt illatum, et mare propter graſſantes ex Euboea piratas nauigari non poteſt. Nonne haec* etc. WOLFIVS.

15. καθέστηκε.] καθεστη vel κατεστη alii. Et quidem *Ven.* cum ε. et η. *Regiorum*, adiuncta voce Φίλιππος. τῦ μὲν Ἑλλησπόντυ ἐγκρατὴς κατεστη Φιλιππος. Mox, σιτοπομπιας *Guelpſi. Obſop. Regii* α. ε. η. TAYL.

21. πονηρὸν κ. τ. λ.] Vide *Hermogen.* pagg. 241. 271. Not. ſupra, ad p. 262. pen. TAYLOR.

23. κίναδος.] κιναιδος *Guelpſi. Vindob.* et *Regii* α. ε. Vide 281. 22. et *Aeſch. c. Cteſiph.* 557. not. TAYLOR.

25. αὐτοτραγικὸς πίθηκος.] Διὰ τὸ ἀπαίδευτον ὄντα, τῇ φύσει χρώμενον, ὥσπερ οἱ πίθηκοι, τραγῳδίας ὑποκρίνεσθαι. WOLFIVS.

Ibid. αὐτοτραγικὸς πίθηκος.] Οἴκοθεν καὶ ἀφ' ἑαυτῦ ἔχει τὸ πιθηκίζεσθαι. *Vlpian.* Lexicographi viden-

videntur legiſſe τραγικος πίθηκος. Ita *Harpocr.* Τραγικὸς πίθηκος. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Εοικε λέγειν τῦτο ὁ ῥήτωρ, ὡς καὶ παρὰ τὴν ὑπόκρισιν ἀτυχῦντος τῦ Αἰσχίνῦ, καὶ μιμῦμένῦ μᾶλλον τραγῳδὺς, ἢ τραγῳδεῖν δυναμένῦ. Adde *Suidam* in v. et *Photium* MS. TAYLOR.

307. 25. ἀρῦραῖος Οἰνόμαος.] Διὰ τὸ ἐν ἀγροῖς ὑποκρίνεσθαι τὸν Οἰνόμαον. WOLFIVS.

Ibid. Supra p. 288. 20. Vide *Heſych.* v. Αρουραῖος Οἰνόμαος, qui hunc locum ſpectat, viroſque doctos in poſtrema et luculentiſſima Editione iſtius Auctoris, *H. Steph. Theſ.* I. 544. *Hermog.* p. 356. et *Tourrellium* ad hunc locum. TAYLOR.

Ibid. παράσημος ῥήτωρ.] Τῦ πονηροῦ κόμματος ὤν. WOLFIVS.

Ibid. Citatur et explicatur ab *Harpocratione* et *Suida*, v. Παράσημος. TAYLOR.

27. ὑπὲρ.] περι *Ven. Guelph. Vindob.* et *Regii* α. ε. η. Mox αποφευξωνται *Pariſienſes.* TAYLOR.

p. 308. 2. νομιζόμενα.] Τὰ κατὰ νόμυς φερόμενα τοῖς ἐχθροῖς. Vlpianus. Non crediderim. Lege τοῖς νεκροις. Nihil certius. TAYLOR.

vlt. πολιτικά.] πηλικα *Guelph. Aug. Vindob.* TAYLOR.

p. 309. 3. φιλίαν.] Addunt MSti, et pulchre quidem, εἰς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν αγαγειν. TAYLOR.

5. μή ποτε.] L. πωποτε. MARKLAND.

11. ῦδὲ.] ῦδεν. MARKLAND.

13. διαφθαρῆναι χρήμασι.] Sic in MSto verba ordinata erant: καὶ μὴν τῷ γε διαφθαρῆναι χρήμασιν η μη. Quae cum *Aldina* lectione conferre potes. OBSOPOEVS. Ita MSti quamplurimi, *Guelph. Aug. Ital. Vindob. Lindenb.* TAYLOR.

309. 20.

309. 20. ἃ δ' οἱ πάντες ὑμεῖς ἴστε.] ἃ δ' υμεις οι παντες, Vel οἱ παρoντες, ferri poteſt. Sed quid ſi, ἃ δὲ παντες υμεις ἴστε? WOLFIVS.

23. ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἐμβεβηκώς.] ἀντὶ τοῦ εἰς αὐτὰ τὰ δεινά. WOLFIVS.

25. ἦν.] F. θαυμαστὸν ἂν ἦν. fuiſſet. MARKLAND.

26. πόλεως.] περὶ σωτηρίας τῆς πόλεως βουλευόμενος Regg. ε. ζ. η. TAYLOR.

p. 310. 8. ἑκάστην.] καθ' ἑκάστην σχεδὸν ἡμέραν, vel σχεδὸν καθ' ἑκάστην ἡμέραν MSti. TAYLOR.

10. Διώνδου] Vid. Corſin. Faſt. Attic. Diſſert. VIII. §. 24. Supra 302. 15. TAYLOR.

Ibid. Μελάνου.] Μελαντου in Guelpſi. et Aug. et Regg. α. ε. η. TAYLOR.

15. γνόντων.] διαγνοντων ζ. εγνωκοτων Guelpſi. Vindob. ὑπὲρ τῶν ὀμωμοκότων, καὶ γνόντων (aut ἐγνωκότων) τὰ εὔορκα δικαστῶν, alii, caeteris omiſſis. TAYL.

16. ἐν οἷς εἰσηγγελλόμην — τὰ ἄριστά με πράττειν.] Ergo ἡ Εἰσαγγελία κατὰ τῶν τὰ πολιτικὰ οὐ καλῶς πραττόντων. WOLFIVS.

19. γραφὰς — ἔννομα.] Ergo αἱ Γραφαὶ ſunt κατὰ τῶν τὰ παράνομα λεγόντων, ἢ γραφόντων. WOLFIVS.

21. εὐθύνας — δικαίως.] Ergo Εὔθυναι ſunt κατὰ τῶν οὐ δικαίως καὶ ἀδωροδοκήτως πάντα πραττόντων. WOLFIVS.

Ibid. ἐπεσημαίνεσθε.] επεσημηνασθε Harl. TAYL.

23. προσῆκον.] προσηκεν Aug. Vindob. Modo pro θέσθαι, θειναι Reg. α. TAYLOR.

vlt. φυγεῖν — φυγών.] Guelph. et Vindob. φευγειν· Et, cum α. φευγων. Obſeruanda hic autem lectio Cod. Obſopoei, ſc. κατηγορηθεις. Enata procul dubio e gloſſa marginali. TAYLOR.

311. 9. ἐγὼ δ'.] εγωγ. equidem. MARKLAND.

311. 10. τύχην προφέρει.] Vid. *Stobaeum* p. 583. *Serm.* CXI. TAYLOR.

11. ἡγοῦμαι.] ἀνόητον ἡγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον *Guelph. Aug. Vindob.* cum *Regio* α. TAYLOR.

Ibid. ἦν.] [Alii ἦν] Legendum ἥν, *quam*, ſc. Fortunam. MARKLAND.

Ibid. ἥν Editio *Benenati*. Quod vnice eſt verum, atque ita in ſuo exemplari reſtituerat optimus *Marklandus*. Corrige ergo *Wolfii* verſionem. TAYLOR.

13. εἰ μενεῖ τοιαύτη μέχρι τῆς ἑσπέρας.] Sic *Cato* apud Ciceronem: *Quis*, inquit, *eſt tam adoleſcens, cui ſit exploratum, ſe victurum vsque ad veſperam?* WOLF.

17. ὅσῳ.] ὅσῳ δικαιότερον καὶ ἀληθέστερον optimi Codd. *Vindob.* et *Guelpherbytanus.* Proxime διαλέξομαι *Ven. Lindenb. Obſop. Ital. Harl.* TAYLOR.

24. κακῶν.] καὶ μεγάλων additur in *Ven. Guelph. Aug. Vindob.* et α. ζ. TAYLOR.

25. καιρῷ.] ἐν τῷ παρόντι, ſine καιρῷ, *Guelph. Aug. Vindob.* et *Reg.* α. TAYLOR.

26. οἰηθέντων.] οἰηθέντων ἐκείνων Ἑλλήνων Edit. *Luteciana*, et MSS. *Guelph. Aug. Vindob.* TAYLOR.

27. εἰ πρόειντο ἡμᾶς.] F. πρόοιντο. Λογ. β. εὐκτικῆς μέσης. WOLFIVS.

Ibid. πρόειντο.] πρόοιντο *Guelph. Harl.* προεῖντο *Reg.* α. TAYLOR.

Ibid. αὐτῶν.] τούτων αὐτῶν *Guelph. Aug. Vind.* et *Reg.* α. Et in hoc deeſt ἐκείνων. TAYLOR.

pen. καὶ ἀγαθῆς τύχης.] τῆς ἀγαθῆς τύχης melius Editi omnes (praeter *Wolfium*) et MSS. TAYL.

vlt. τὸ δὲ προσκροῦσαι.] F. τῷ δέ. Τουτέστι, διὰ δὲ τό. WOLFIVS.

Ibid. καί.] καὶ τὸ μὴ πάνθ', ὡς ἐβουλήμεθ' *Benenatus.* Ὅσα ἐβουλόμεθα *Obſop.* ὅσα etiam plurimi, *Felician. Guelph. Vindob.* et *Regii* α. ε. συμβῆναι non aderat in *Obſop.* TAYLOR.

p. 312. 2. μέρος.] Deeſt *Guelph. Vindob.* In ſequentibus tamen, 317. 1. εἰ μὴ τὸ ὅλον, μέρος γ᾽ ἐπιβαλλε τῆς βλασφημίας ἅπασι. An recte abeſſe poſſit, diſputat, vt eruditum hominem decet, *H. Steph. Theſ.* T. II. col. 576. TAYLOR.

15. ψυχρότητα.] In noſtro erat αισχροτητα, ſine dubio rectius. OBSOPOEVS.

vlt. προσῆλθον.] πρόσελθεῖν *Guelph.* et *Aug.* προσηλθεῖν *Vindob.* Ita euenit, vt ambularent aliquando Codices inter duas lectiones. TAYLOR.

p. 313. 9. ποία.] ὁποια *Guelph. Aug. Vindob. Regg.* α. ε. η. TAYLOR.

Ibid. ἦν.] δι᾽ ἧς Cod. *Harleyanus.* TAYLOR.

11. διδασκαλείῳ.] De hoc loco vide *Pollucem* Lib. IV, Cap. 2. TAYLOR.

15. συνεσκευώρει.] συνεσκευωρεῖ poſtrema circumflexa, *Guelph.* Melius, quam *Wolfius*, ſe gerunt, qui haec verba ſimpliciter vertunt, *reliqua curaſti.* Lambinus: *reliqua, quae ad munus illud pertinent, concinnabas et comparabas.* Satis fideliter. TAYLOR.

Ibid. νευρίζων.] F. νεβρίζων, παρὰ τὰς νεβρίδας, καὶ οὐ τὰ νεῦρα. WOLFIVS.

Ibid. Interpretes, qui veram lectionem neſciebant, et iſtis ſordibus contenti eſſe poterant, mirum eſt, quantum laborent, et quam inhoneſte ſe gerant. Corrige ex *Feliciano* optimo, MSS. item *Ital. Harl.* et *Regg.* α. ε. νεβρίζων. Confirmant Lexicographi. νεβρίζων. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· οἱ μὲν ὡς τοῦ τελοῦντος νεβρίδα ἐνημμένου, ἢ καὶ τοὺς τελουμένους διαζωννύντος νεβρίσιν, ἐπὶ τοῦ νεβροὺς διασπᾶν, κατά τινα ἄῤῥητον λόγον. Harpocratio. Quem *Suidas*, vt ſolet, compilauit. Ita fere *Vlpianus* ad haec verba Auctoris noſtri. *Statius* II. *Thebaid.* 664.

Nebridas, *et fragiles thyrſos portare putaſtis*
Imbellem ad ſonitum.

Omni-

Omnino conſulendi ſunt Viri doctiſſimi, qui ſimul *Harpocrationem* atque hunc textum *Demoſthenis* elucidarunt, *Mauſſacus*, pag. Not. 63. et *Valeſius*, pag. 311. Adde *Euripid. Bacch.* v. 111. 833. et *Phoeniſſ.* 798. σχ. ad loc. *Ariſtoph. Ran.* v. 1242. *Lucian. Bacch.* init. TAYLOR.

313. 17. ἀπομάττων.] *Suidas* v. Απομάττεσθαι. *Harpocratio* Απομάττων. Quorum hic: Απομάττων οἱ μὲν ἀπλοϊκότερον ἀκέουσιν, ἀντὶ τοῦ ἀποψῶν καὶ λυμαινόμενος· ἄλλοι δὲ περιεργότερον, οἷον περιπλάττων τον πηλον καὶ τα πιτυρα τοῖς τελουμένοις. ὡς λέγομεν ἀπομάττεσθαι τὸν ἀνδριάντα τῷ πηλῷ, καὶ τῷ πιτύρῳ τοὺς μυωμένους, ἐκμιμούμενοι τὰ μυθολογούμενα παρ᾽ ἐνίοις, ὡς ἄρα οἱ Τιτᾶνες τὸν Διόνυσον ἐλυμήναντο, γύψῳ καταπλασάμενοι, ἐπὶ τῷ μὴ γνώριμοι γενέσθαι. Τοῦτο μὲν οὖν τὸ ἔθνος ἐκλιπεῖν· πηλῷ δὲ ὕστερον καταπλάττεσθαι νομίμου χάριν. Σοφοκλῆς ἐν Αἰχμαλωτίσι·

Στρατοῦ καθαρτὴς, κἀπομαγμάτων ἴδρις.

Καὶ πάλιν·

Δεινότατος ἀπομάκτης τε μεγάλων συμφορῶν.

Vir eruditus *Phil. Iac. Mauſſacus* ritum hunc in *Lectionibus* ſuis (quarum frequentem mentionem fecit in notis ad *Harpocrationem*, et magnam omnium ſpem concitauerat) accuratius penſitauit. Illae autem interciderunt. Vide τὸν μέγαν *Caſaubonum* ad *Theophraſti Charact.* c. 16. fin. Omnino igitur corrige cunctas verſiones huius loci. Nam ſi ἀπομάττειν eſſet *abſtergere*, qualis eſt Conſtructio, et quaenam mens iſtorum verborum, ἀπομάττων τῷ πηλῷ καὶ τοῖς πιτύροις? Απομάττειν igitur eſt *imitari*, *effigiare*, *effingere*, vt illi ſolent, qui imagines ex cera ducunt. Eam notionem vocis Απομάττεσθαι erudite explicant et confirmant Viri docti ad *Polluc.* lib. IX. c. 8. Imagunculas intel-

intelligit fortaſſe, *Oſcilla* dicta, in Bacchi ſacris vſurpatas. TAYLOR.

313. 17. πηλῷ.] πιλῳ *Lambinus.* Sibi habeat omnino, quocum ſe oblectet. *Suidas* et *Harpocratio* citant ex Auctore, vt vidimus, incomperto, haec verba: Απομάττεσθαι τὸν ἀνδριάντα τῷ πηλῷ: Quae contuliſſet cum his *Demoſthenicis Lambinus*, antequam ad notandum proſiliebat. TAYLOR.

18. ἀναςάς.] Legendum ανιστας procul dubio, iuxta MSS. *Guelph. Aug. Ital. Vindob.* et *Regios* Codd. α. η. *excitans*, *ſurgere faciens*, i. e. initiandos. TAYL.

19. εφυγον κακον κ. τ. λ.] Verba ſolennia in iſto ritu ab iis proferenda, qui huiusmodi ſacris nomen dederunt. Confer *Porphyr. de Abſtin.* ſtatim in princip. ὅτι, κατὰ τὴν παροιμίαν, φυγη κακου το αμεινον ευροντι: Vbi fortaſſe Παροιμία non *Prouerbium* denotat, ſed *Verbum ſolenne.* Apoſtolius IX. 37. Εφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον] Επὶ τῶν μετάβολὴν κρείττονα οἰωνιζομένων. ὅτε τὴν ἀγρίαν καὶ παλαιὰν δίαιταν ἔφυγον, εὗρον δὲ τὴν ἥμερον τροφὴν, τοῦτο ἔλεγον. τὸ γὰρ ἐκ τῶν δρυῶν καὶ ἀκανθῶν πέμμα, κακὸν ἔλεγον. Νόμος δὲ ἦν Αθήνησι, ἀμφιθαλῆ παῖδα ἐςεμμένον ἀκάνθαις μετὰ δρυΐνων καρπῶν, λίκνον βαςάζοντα ἄρτων πλέων, τοῦτο λέγειν, αἰνισσόμενον τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολήν. Eadem fere habet *Suidas* in v. Εφυγον κ. τ. λ. Niſi quod addat, Ritum fuiſſe *nuptialem.* Quod ego vehementer dubito. Adde eundem *Apoſtol.* XVIII. 52. Huc reſpexiſſe putatur *Cicero* II. *de Legg.* 24. *Nam mihi cum multa eximia, diuinaque videntur Athenae tuae peperiſſe, atque in vita hominum adtuliſſe, tum nihil melius illis myſteriis, quibus ex agreſti immanique vita exculti ad humanitatem, et mitigati ſumus; initiaque, vt appellantur, ita re vera principia vitae cognouimus; neque ſolum cum laetitia viuendi rationem accepimus, ſed etiam cum ſpe meliore moriendi.* Et

Iſocrates quoque *Panegyric.* — δύσης δωρεὰς διττὰς, αἵπερ μέγισαι τυγχάνουσιν οὖσαι, τούς τε καρποὺς, οἳ τοῦ μὴ θηριωδῶς ζῆν ἡμᾶς αἴτιοι γεγόνασι, καὶ τὴν τελετὴν, ἧς οἱ μετέχοντες περί τε τῆς βίου τελευτῆς, καὶ τοῦ σύμπαντος αἰῶνος ἡδίους τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν. Add. *Voſſius* I. *de origine Idololatriae* 30. TAYLOR.

313. 23. τοὺς καλοὺς θιάσους ἄγων.] Barbarica iſta Sacra a Cadmo, Inacho et Orpheo ex Aegypto in Graeciam eſſe translata docet *Epiphanius de Sectis* lib. I. fol. Gr. II. WOLFIVS.

Ibid. θιάσους.] Ὁδηγῶν τὸ ἀθροιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τελετῇ καὶ τιμῇ τῶν θεῶν, ὑποκρινόμενος. Ita negligenter *Vlpianus.* Aliquid tamen eiusmodi habet *Harpocratio*, qui adducit hunc Textum Auctoris noſtri. Conferri merentur verba *Demoſthenis* in Orat. π. Παραπρεσβ. pag. 403. 17. Οὐκ ἴσασιν οὗτοι, τὸ μὲν ἐξαρχῆς τὰς βίβλους ἀναγινώσκοντά σε τῇ μητρὶ τελούσῃ; καὶ παῖδα ὄντα ἐν θιάσοις, καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις καλινδούμενον; Euripid. *Bacch.* 55.

Ἀλλ', ὦ λιποῦσαι Τμῶλον, ἔρυμα Λυδίας,
Θίασος ἐμὸς, γυναῖκες, ἃς ἐκ βαρβάρων
Ἐκόμισα παρέδρους, καὶ ξυνεμπόρους ἐμοί.

Iterumque 113.

— ἀμφὶ δὲ νάρθηκας ὑβριστὰς
Ὁσιοῦσθ'· αὐτίκα γᾶ πᾶσα χορεύσει·
Βρόμιος ὅστις ἄγει θιάσους
Εἰς ὄρος, εἰς ὄρος, ἔνθα μένει
Θηλυγενὴς ὄχλος
Ἀφ' ἱστῶν, παρὰ κερκίδων
Τ' οἰστρηθεὶς Διονύσῳ.

Adde eundem in *Phoeniſſ.* v. 802. et in *Ione* 552. *Athenaeus* V. 7. Ἱερεῖς καὶ ἱέρειαι, καὶ Ὀρφεοτελεσταὶ, καὶ θίασοι παντοδαποὶ, καὶ αἱ τὰ λίκνα φέρουσαι. Adde eundem, et *Caſaub.* VIII. 16. TAYLOR.

313. 24.

313. 24. μαράθρῳ.] μαραθῳ *Harl.* Vtroque modo ſcribi ſolet. *Harpocratio* v. Λεύκη, Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· Ἐςεφανωμένες τῷ μαραθῳ, καὶ τῇ λεύκῃ. οἱ τὰ Βακχικὰ τελέμενοι τῇ λεύκῃ ςέφονται, αὐτοχθόνιον μὲν εἶναι τὸ φυτόν. Χθόνιον δὲ καὶ τὸν τῆς Περσεφόνης Διόνυσον. Τὴν δὲ λεύκην πεφυκέναι φασὶ πρὸς τῷ Ἀχέροντι, ὅθεν καὶ Ἀχερωΐδα καλεῖσθαι παρ᾽ Ὁμήρῳ·

Ἤριπε δ᾽ ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ Ἀχερωΐς,
Ἠὲ πίτυς βλωθρή.

Quae ſequuntur, verba ſunt *Philetae* apud *Etym. M.* v. Νῆ,

Καὶ μαραθου δὲ νήχυτος ὅρπηξ.

Vide viros doctos ad *Ouid. de Medicam. faciei*, v. 91. Herba eſt, quam *Fennel* vocamus. TAYLOR.

25. ὄφεις τὲς παρείας.] Huiuſce loci meminere σχ. *Plut. Ariſtoph.* 690. *Hermogenes* pag. 317. et *Harpocr.* in v. Παρείας ὄφεις. Vide Etym. in Παρείας, et *Ammonium* v. Παρεῖαι.

——— κᾆτα συρίξας ἐγὼ
Ὀδὰξ ἐλαβόμην, ὡς παρειας ὢν ὄφις.
Ariſtoph. Plut. l. c.

Bacchanalia etiam praetermittamus immania, quibus nomen Omophagiis Graecum eſt: in quibus furore mentito, et ſequeſtrata pectoris ſanitate, circumplicatis vos anguibus, *atque vt vos plenos Dei numine ac maieſtate doceatis, caprorum reclamantium viſcera cruentatis oribus diſſipatis.* Arnob. *adu. Gent.* l. 5. Add. *Panclius de Ciſtophoris.* TAYLOR.

26. καὶ.] βοῶν Εὐοῖ Σαβοῖ habent Editi et MSti ſine coniunctione; quae incuria, vt exiſtimo, *Wolfii* irrepſit. TAYLOR.

Ibid. Εὐοῖ Σαβοῖ.] Τῶν μὲν Βενδιδίων Πλάτων μέμνηται, τῶν δὲ Φρυγίων Δημοσθένης, διαβάλλων τὴν Αἰσχίνε μητέρα, καὶ αὐτὸν, ὡς τελέσῃ τῇ μητρὶ συνόντα,

όντα, καὶ συνθιασεύοντα πολλάκις, καὶ ἐπιφθεγγόμενον· Εὐοῖ, Σαβοῖ, Ὕης, Ἄττης. Strabo l. 10. p. m. 471. Διόνυσον μαινόλην ὀργιάζουσι Βάκχοι, ὠμοφαγίᾳ τὴν ἱερομανίαν ἄγοντες, καὶ τελίσκουσι τὰς κρεωνομίας τῶν φόνων, (εριφων legit *Heraldus* ad *Arnobium*) ἀνεστεμμένοι τοις οφεσιν, εποΛολυζοντες Ευαν. *Clemens Alexandr. Protrept.* Cap. 2. Vide *Matth. Aegypt. Explicationem S. C. Marciani* pag. 33. ſeq. *Harpocr.* et *Suid.* in Εὐοῖ et Σαβοῖ. *Hadriani Iunii* IV. *Animadu.* 1. *H. Steph. Theſ.* I. 1298. 1299. TAYLOR.

313. 27. Ὕης etc.] Τὸ Ὕης *Heſychius* interpretatur Ζεὺς Ὄμβριος, qui et Ὕέτιος dicitur. Ἄττης, Puer Phrygius, a Rhea adamatus fuiſſe traditur. Ἀτθὶς ἀντὶ τῆς Ἀττικῆς. Ὁ δὲ Ἐπιφάνιος τὴν Ἰὼ, τὴν Ἶσιν ὑπ' Αἰγυπτίων καλουμένην, καὶ Ἀτθίδα ἐπονομασθῆναι. WOLFIUS.

Ibid. *Matth. Aegyptius* l. c. *Etym. M.* v. Ὕης. *Harpocrat.* et *Suid.* v. Ἄττις. *Valeſ.* IV. *Emend.* 6. atque ad *Harpocr.* p. 251. Mendoſa eſt Gloſſa *Suidae.* Ἄττις — Δημοσθένης· καταρχεις τοις Σαβοις. Ἄττις Ὕις, Ὕις Ἄττις. Praeferunt tamen MSS. *Ald.* et *Felician.* Ὕις Ἄττις, Ἄττις Ὕις. Confer, quae habet *Vlpianus.* TAYLOR.

Ibid. ἔξαρχος.] Totum hunc locum *Demoſthenis* erudite explicat *Mauſſacus* in *Diſſertatione Critica Harpocrationi ſubiuncta.* TAYLOR.

pen. κιττοφόρος καὶ λικνοφόρος.] Κίττα eſt *Pica:* Κισσὸς *Hedera.* Λίκνος *Vannus.* Λύχνος *Lucerna.* WOLFIUS.

Ibid. κιττοφόρος.] Ita Codd. conſtanter. Vtrum vero κιττοφορος, an κισσοφορος ſcribi debeat, diſputat idem *Mauſſac.* l. c. et de *Piſce* quodam intelligit. Plane legendum κιστοφορος. Harpocratio. Κιττοφόρος. ἔνιοι διὰ δύο ΣΣ γράφουσι. MSS. διὰ ΣΤ. Ita MS. *Reg. Cantab.* Κιττόφορος. Ενιοι γραφουσι κιστοφορον. Videatur *Kuſter.*

Kuſter. ad *Suid.* v. Κιστοφόρος, *Panelius de Ciſtophoris.* TAYLOR.

313. pen. λιχνοφόρος.] Λικνοφορος rectius *Ald. Ven.* et Codd. *Regii* α. β. ε. η. Vide *Athenaeum* modo a me laudatum, ad verſ. 23. Τὸ λικνον πρὸς πᾶσαν τελετὴν καὶ θυσίαν ἐπιτήδειόν ἐστιν. ὁ τοῦτο οὖν φερόμενος λικνοφορος λέγοιτ᾽ ἄν. Λικνον, τὸ πτύον. Harpocr. *Suidas.* Addatur *Seruius* ad *Virgil.* I. *Georg.* 166. Quid *Vlpianus* noſter interea? Λιχνοφόρος.] Παρὰ φύλαξι τιμώμενός. Quis haec explicabit, aut emendabit? TAYLOR.

pag. 314. 1. ἔνθρυπτα, καὶ στρεπτοὺς, καὶ νεήλατα.] Placentarum ſunt ſpecies, quas habet etiam *Athenaeus Dipnoſophiſt.* l. 14. et hunc locum citat. PALM.

Ibid. ἔνθρυπτα.] *Harpocr.* in v. meminit huius loci *Demoſthenici.* Erudite de his agit Cl. *Valeſius* ad eam gloſſam *Harpocrationis.* Ενθρυπτα.] ψωμοὶ ἦσαν, οἴνῳ βεβρεγμένοι, οὓς ἐποίουν εἰς σκάφην ἄρτους διαθρύψαντες, καὶ φακὴν ἐπισκεδάσαντες. Vlpian. TAYL.

Ibid. στρεπτοὺς] πλακοῦντος εἶδος *Harpocr.* qui excitat hanc vocem ex hoc loco *Demoſthenis.* Στρεπτούς. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. πλακοῦντος εἶδός ἐστιν οἱ Στρεπτοὶ, ὡς καὶ παρ᾽ ἑτέροις. Adde *Athenaeum* XIV. 13. qui locum hunc reſpicit, et *Suid.* v. Στρεπτούς. TAYLOR.

Ibid. νεήλατα.] Νεήλατα. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος κατ᾽ ἔλλειψιν, ἀντὶ τοῦ νεήλατα ἄλφιτα, τὰ νεωστὶ ἀληλεσμένα, ἃ δὴ μέλιτι ἀναδεύοντες, τοῖς τὰ ἱερὰ τελοῦσιν ἔνεμον, ἐκάλουν δὲ αὐτὰ, οἱ μὲν ἀμβροσίαν, οἱ δὲ μακαρίαν. Harpocr. in v. TAYL.

2. αὐτὸν εὐδαιμονίσειε.] per ι in antepenultima. WOLFIVS.

Ibid. εὐδαιμονίσειε.] Non εὐδαιμονήσειε, vt *Aldus,* et *Pariſini* Editores. Id etiam non neglectum a *Lambino.* TAYLOR.

314. 3. αὐτȣ̃.] αὐτȣ. MARKLAND.

4. ἐῶ.] ἐῶ γὰρ τȣ̃τό γε *Aug. Harl. Vindob.* et *Regii* α. η. Et deinde ἐπειδὴ δ' ουν ἐνεγράφης. *Harl. Altemps.* et η. Hoc autem comma, ἐπειδή γ' ἐνεγράφης, totum ſiletur in Codd. praeſtantioribus, *Guelpſi. Vindob.* et *Reg.* α. TAYLOR.

7. τοῖς ἀρχιδίοις.] τοῖς ἐλάττοσι τῶν ἀρχόντων. WOLFIVS.

Ibid. Pro τοῖς ἀρχιδίοις in antiquo αρχειοις ſcriptum reperi, quae χαρτοφυλάκια vocant. OBSOPOEVS.

Ibid. Cum Cod. *Obſop.* αρχειοις *Reg.* α. atque *Altemps. Ital. Harl. Vindob.* αρχαιοις *Guelph.* αρχιοις *Lindenb.* et *Reg.* ε. αρχειδιοις *Reg.* β. Vlpianus ita: Ἀρχιδίοις.] Ηγȣν τοῖς χαρτοφυλακείοις, τοῖς δημοσίοις οἴκοις, ἔνθα οἱ δημόσιοι χάρται ἔκειντο. Vide Not. ad *Iul. Pollucem* VIII. 83. Υπηρετεῖν καρτοφυλακιοις (ita mendoſa) και ἀρχιδίοις MSS. *Ald.* TAYLOR.

8. κατηγορεῖς.] κατηγόρεις MSti *Guelph.* et *Aug.* TAYLOR.

11. Σιμμύκκα καὶ Σωκράτει.] Notatur [in Editt. antiquioribus] aſteriſco vox Σιμύκκα, et iure. Nam *Harpocratio* hunc locum citans legit Σιμυλω καὶ Σωκράτει. Eum vide in Σίμυλος, et teſtatur Editio *Benenati* in margine, ſic legi in aliis Codd. PALMER.

Ibid. Σιμύκκα.] Σιμμυκα Ed. *Benen.* Συμιλλα MSS. *Ald.* Σιμυδω MSS. *Felician. Harl. Lind.* Σιμυλω *Vindob. Altemps.* et *Regii* ε. ζ. η. Vtrumque in *Obſop.* Legendum plane Σιμυλῳ. Vide vitam *Aeſchinis* ab Incerto conſcriptam. Σίμυλος. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντός φησι· Ἀλλὰ μισθώσας σαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ὑποκριταῖς, Σιμυλω καὶ Σωκρατει. Harpocr. in voce, et *Suidas* etiam, et *Photius* MS. *Mauſſacus* ad *Harpocrat.* plura et diſertiora ad hunc locum Auctoris mei commentatur. Adde eruditiſſimum, et de Graecis

literis

literis optime meritum, *Albert.* ad *Heſychium* v. Βαρύςογς. TAYLOR.

314. 13. ὀπωρώνης.] Ὀπωροπώλης. τῦθ' οἱ ἀγοραῖοι λέγουσι, οἱ δὲ πεπαιδευμένοι, ὀπωρώνης, ὡς καὶ Δημοσθένης. Phrynichus. TAYLOR.

15. ὡς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἠγωνίζεσθε.] Lucianus ἁλιεῖ· Οἱ ἀθλοθέται μαςιγῦν εἰώθασιν, ἤν τις ὑποκριτὴς Ἀθηνᾶν, ἢ Ποσειδῶνα, ἢ τὸν Δία ὑποδεδυκώς, μὴ καλῶς ὑποκρίνηται, μηδὲ κατ' ἀξίαν τῶν θεῶν. WOLFIUS.

26. ἠτύχησαν.] F. ηὐτυχησαν οἱ ἄλλοι, Philippus ſcil. vel alii Reip. inimici. Nam hoc opponi videtur iſtis εὐτυχούσης τῆς πατρίδος. Eodem modo, pag. 332. 15. ἀτυχησάντων τῶν Ἑλλήνων, εὐτύχησεν ἕτερος. MARKLAND.

pag. 315. 1. παραλείψω.] παραλειπω *Guelph. Aug. Vindob.* et *Reg. α.* TAYLOR.

7. ἐδίδασκες κ. τ. λ.] Laudant *Demetrius Phalereus* §. 262. *Hermog.*, cap. περὶ Ἀντιθέτου, pag. Edit. Criſpin. 420. et *Harpocrat.* v. Ἀντίθεσις. TAYLOR.

16. εἴτε ἤδη πεπαῦσθαι.] S. τοῦ συκοφαντεῖν. Mulctam fuiſſe 500 drachmarum (etſi alibi 1000. fere ſcribuntur) cum diminutione capitis, apparet, ſi accuſator quintam ſuffragiorum partem non tuliſſet. Vnde et *Cicero Aeſchinem* propter ignominiam iudicii ceſſiſſe Athenis tradit. Nam cum ſe quinque talentis praedium Rhodi emiſſe ſcribat, tantillam pecuniam facile ſoluiſſet. WOLFIUS.

21. παρανάγνωθι.] Vide notata ad 229. 19. TAYLOR.

22. ἐλυμαίνου.] ελυμηνω Chorus ille MStorum tam pulchre concinentium, *Guelph. Aug. Vindob.* et *Reg. α.* Ita infra, 326. vlt. πάντα ταῦτα ἅμα ελυμηνατε. Et 329. 17. ἐφ' οἷς ελυμηνω τὸν τριηραρχικὸν νόμον. TAYLOR.

315. 22. Ηκω κ. τ. λ.] In principio *Hecub. Euripid.*

Ηκω νεκρων κευθμῶνα, καὶ σκότε πύλας λιπων.

Cod. *Harl.* Ηκων ἐκρῶν κεθμῶνα. Et λιπὼν habet in margine. Senarius, qui ſequitur, Tragici eſt cuiusdam, cuius locus mihi feſtinanti non occurrit. TAYL.

24. κακὸν κακῶς.] Hunc verſum abrumpit, et de ſuo attexit σὲ μάλιϛα μὲν etc. vt apud *Ariſtophanem* vno dicente: Ο Τιμοθέε τε πυργὸς, alter interrumpens ait: ἐμπέσοι γε σοι. WOLFIVS.

Ibid. Initium eſt Verſus ex aliqua Tragoedia, quam *Aeſchines* agere ſolebat. Sed eum abrumpit *Demoſthenes*, et παρὰ προσδοκίαν in exſecrationem ipſius *Aeſchinis* transfert et conuertit. MARKLAND.

pag. 316. 6. ἐγὼ.] L. καὶ γὰρ ὅτω πως ὑπείληφα ἐγώ. Νομίζω κ. τ. λ. MARKLAND.

8. ποιήσαντα.] In antiquo τὸν δὲ ευ ποιήσαντα: vt totum ſic legatur: ἐγὼ νομίζω, τὸν μὲν ευ παθοντα δεῖν μεμνῆσθαι τὸν πάντα χρόνον τὸν δὲ ευ ποιησαντα, εὐθὺς ἐπιλελῆσθαι. OBSOPOEVS.

Ibid. ευ ποιήσαντα *Ital. Harl. Vindob.* et *Regii α. β.* Mox, εὐθὺς αυτον ἐπιλελῆσθαι *Harl. Lindenb.* Caeterum tota haec periodus ita citatur in aureolo libello *Hermogenis* π. μεθόδ. δεινότ. pag. 411. Εν δὲ τοῖς ἰδίοις εἰ μὴ πάντες ἴϛε ὅτι κοινὸς, καὶ φιλάνθρωπος, πασι τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν, σιωπῶ, καὶ ἐδὲν ἂν εἴποιμι, ἐδὲ παρασχοίμην ἂν περὶ τέτων ἐδεμίαν μαρτυρίαν, ἔτε εἴ τινας ἐκ τῶν πολεμίων ἐλυσάμην, ἔτε εἴ τισι θυγατέρας απορουσι συνεξέδωκα — ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν εὖ παθόντα δεῖν μεμνῆσθαι παραπάντα τον χρόνον, τὸν δὲ ευ ποιήσαντα εὐθὺς ἐπιλελῆσθαι, εἰ δεῖ τὸν μὲν, χρηϛε, τὸν δὲ μὴ, μικροψύχε ποιεῖν ἔργον ἀνθρώπε τὸ δὲ τὰς ἰδίας ευεργεσίας αναμιμνησκειν, μικρε δεῖν ὅμοιόν ἐϛι τῷ ὀνειδίζειν. TAYLOR.

316. 11. ὅμοιόν ἐστι τῷ ὀνειδίζειν.] Quiſquamne eſt, cui non ſtatim in mentem ſubit ſimile Effatum *Terentianum*? Vide *Victor.* II. *Var. Lect.* 8. TAYLOR.

17. ἀθῶος τῆς Φιλίππȣ — δυναςείας.] ἀντὶ τȣ͂ μὴ βλαβεὶς ὑπὸ ταύτης. WOLFIVS.

18. δυναςείας] βασιλείας *l en.* TAYLOR.

23. κατ' ἄνδρα] καθ' ενα ἄνδρα Cod. *Reg.* ζ. Deinde malim, ἀλλὰ καὶ κατα πόλεις ολας καὶ ἔθνη. Quantum interſit inter πόλεις et ἔθνη, docebit *Valeſius ad Harpocrat.* pag. 51. TAYLOR.

pen. τȣτȣσὶ] τουτοισι. WOLFIVS.

Ibid. τȣτȣσὶ in Edit. *Benen.* Reſtitutum ab *Aug.* et *Regiis* α. ε. TAYLOR.

vlt. πολιτευόμενον.] πεπολιτευμενον rectius, vti *Guelph. Ital.* et *Regii* α. β. ε. η. Accedunt, et vel inhoneſta ſcriptura oſtendunt, idem olim obtinuiſſe in membranis, vnde deſcribebantur, MSti *Ven.* et *Vindob.* Ille enim πολιτεύμενον: Hic πεπολιτευομενον. Vide ſupra, ad pag. 312. vlt. et 330. 21. TAYLOR.

pag. 317. 16. ὀργὴ κ. τ. λ.] οργην — τιμωριαν — συγγνωμην in quarto caſu, (ſc. ὁρῶ διωρισμένα καὶ τεταγμένα ταῦτα] MSS. *Guelph. Aug. Vindob.* TAYLOR.

23. νομίμοις.] νομοις *Obſop. Ital. Lind. Altemps. Ven.* et *Reg.* ε. Vide adnotata ad pag. 414. 8. TAYLOR.

24. ὑπερβέβληκεν.] υπερβεβηκεν *Altemps.* TAYL.

pag. 318. 1. δεινὸν καὶ γόητα.] Excluſa Coniunctione. *H. Steph. Theſ.* I. col. 859. legere mauult δεινον γοητα. Idque confirmat ex *Platonis Sympoſio*, vbi ſcribitur δεινος γοης, καὶ φαρμακεὺς, καὶ σοφιςής. TAYLOR.

12. φρονεῖν.] Codex ſolitarius, ε, ȣ̔́τως ὁ λέγων ἔδοξε, exterminato iſto φρονεῖν. TAYLOR.

318. 14. ἐν.] ἐπὶ melius, vt ſcribitur in *Ven.* in *Obſop. Ital. Lind.* Et modo, ἰδίαν cum *Aug. Vindob.* et *Reg.* α. TAYLOR.

17. προσέκρουσε κατὰ τούτων.] τῶν ἐχθρῶν τῆς πόλεως. WOLFIVS.

24. ἀνάγκη.] L. μάλιστα μὲν μὴ ἔχειν — εἰ δ' ἄρα ἂν ἔχη. MARKLAND.

Ibid. διακείμενον.] διακεῖσθαι *Reg.* η. Sed quamplurimi, ſcil. *Ven. Guelph. Aug. Ital. Harl. Vindob.* et *Regii* ε. ζ. διακείμενα. TAYLOR.

26. ἐν οἷς κ. τ. λ.] Conſtructio, opinor, eſt: Καὶ ἐν οἷς ἐστί τι πρὸς τοὺς ἐναντίους τῷ δήμῳ, *cumque aliquid habet aduerſus inimicos Status Popularis.* Huiusmodi συγχύσεις in *Demoſthene* ſaepe occurrunt. MARKLAND.

pen. ταῦτα.] ταῦτα γάρ ἐστι γενναῖα optimi, *Aug. Vindob. Guelph.* et α. TAYLOR.

p. 319. 9. φωνασκίας.] φωνῆς ἀσκήσεως Cod. *Obſop.* Gloſſa eſt procul dubio. Id quod confirmat *Vlpianus.* TAYLOR.

12. τίμιος.] κύριος MSS. *Ald.* TAYLOR.

14. τοὺς αὐτούς.] τοὺς ἐχθροὺς *Guelph.* et *Vindob.* Et iidem verſ. 18. habent ὁρμᾷ. Caeterum de eo prouerbio conſule *Apoſtol.* XV. 28. qui hunc locum citat. Similiter *Harpocratio* et *Suidas*, v. Οὐκ ἐπὶ τῆς κ. τ. λ. Subintelligitur, aiunt, ἀγκύρας. TAYLOR.

pen. καταρᾶται.] Addit *Felicianus* καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν. Ita *Altemps.* quoque. TAYLOR.

p. 320. 1. ἢ μὴ κ. τ. λ.] εἰ (vel ἢ εἰ) μὴ ταῦτα καὶ φρονεῖ καὶ λέγει Editio *Benen. Ven. Harl.* ταῦτα ἃ Cod. *Regius* primus: Tandem praeſtantiſſimus *Vindob.* εἰ μὴ ταῦτα, ἃ φρονεῖ καὶ λέγει. TAYLOR.

3. τουτωνί.] δεικτικῶς, vt ſaepius per totam hanc Orationem: ſc. *hos*, qui adſunt, qui de hac cauſa ſunt iudicaturi, τοὺς δικαστάς. Infra 325. 27. Errauit *Vlpianus,*

pianus, ſiue potius, qui *Vlpianum* deſcripſit; τȣτωνὶ] τῶν δυναςῶν. Repone δικαςῶν. TAYLOR.

320. 6. ἐν τῷ δήμῳ.] ἐν τῷ πολȣμῳ. Conſentiunt, qui conſentire ſolent, *Guelph. Aug. Vindob.* et *Reg.* α. in ea lectione. Quae, tametſi non placuerit *Simoni Fabricio*, eſt tamen obſeruanda. *durante bello.* Credo ſane eſſe amplectendam. TAYLOR.

12. μισθαρνίαι — μετατιθέμενος.] τὴν μισθαρνίαν, φιλίαν, καὶ ξενίαν, ψευδωνύμως καλῶν. WOLF.

18. ἔτι φανερῶς αὐτοῖς εἰλημμένος.] ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐξελεγχθεὶς, ὅτι προδότης εἴ. WOLFIVS.

Ibid. αὐτοῖς.] αὐτος. MARKLAND.

Ibid. αὐτοῖς.] αυτος lege, vti *Ven. Guelph. Aug. Vindob.* et *Regiorum* α. ε. TAYLOR.

pen. Ηγήμονα.] Ηγήμων. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Εἷς δὲ ἦν τῶν Μακεδονιζόντων, καὶ τῶν ἐπὶ δωροδοκίᾳ διαβεβλημένων. *Harpocrat.* Adde *Suidam* in v. *Etymol. M.* TAYLOR.

p. 321. 3. ἔτι ἄμεινον.] F. ἔτι μᾶλλον. WOLF.

Ibid. F. μᾶλλον, vel ασμενεςερον. MARKLAND.

7. εὐθηνȣντων.] Meliores cum *Wolfio*. Edebatur ſemper ευθενȣντων. Supra 413. 9. TAYLOR.

12. ὑπελάμβανον.] υπελαβον *Ital. Harl.* et *Regii* ε. η. υπολαμβανοντες *Ven.* et fere ζ. qui υπολαμβανοντος. TAYLOR.

14. γεγενημένον εἶναι.] i.e. γεγενῆσθαι. Sed noluit ea voce vti, quia paulo ante dixerat γεγενῆσθαι. MARKLAND.

16. παιανίζειν.] παιωνίζειν Cod. *Guelph.* TAYL.

18. ἐλθόντας.] ελθοντα *Guelph.* et *Aug.* Mox iidem cum *Vindob.* et η. υποκρινομενον. Quorum vtrumque diuinauit *Lambinus*. Eiecit etiam idem Vir doctus και, vt debuit. (Vide ſimilem cauſam v. 16.) Deletur etiam in *Guelph.* et *Reg.* α. TAYLOR.

321. 24. δέον ποιεῖν αὐτȣ̀ς.] Addit Cod. *Vindob.* poſt αὐτȣ̀ς haec verba, ſcil. το επι τοις αποθανȣσι εϛιας γινομενον περίδειπνον. Doctiſſimo *Domin. Bricherio Columbo*, qui eas membranas contulit, genuina non videntur eſſe *Demoſthenis*, verum eleganter adiecta. Simile fere adiectum in *Guelph.* et in *Regiorum* nonnullis, vt liquet ex margine *Benenati.* Nemo dubitat, haec fuiſſe quondam ſcholiolum τȣ̃ περίδειπνον. Immo confirmo id neceſſario fuiſſe, licet inemendate repraeſententur Verba: *Etym. M.* 699. 43. Περίδειπνον.] ἡ ἐπὶ τοῖς ἀποθανȣ̃σι γενομένη εϛιασις. TAYLOR.

26. τἄλλ'.] Vel ταυτ'. MARKLAND.

pen. ἐμȣ̃.] *quam mihi* Wolfius. Inſcite. Melius multo Etruſcus: *Perciochè di ſangue l' vno all' altro atteneua* ben piu di me. TAYLOR.

p. 322. 8. δῆριν.] μάχην. WOLFIVS.

9. ἀπεσκέδασαν.] ὅσον ἐγένετο ἐπ' αὐτοῖς. προυθυμήθησαν μὲν γὰρ τȣ̃τό γε, ȣ̓χὶ δὲ καὶ ἠδυνήθησαν. WOLFIVS.

10. Μαρνάμενοι — δείματος.] S. ἕνεκα. Διὰ τὸ τὴν μὲν ἰδίαν ἀρετὴν διαφυλάξαι, δεῖμα δὲ τοῖς πολεμίοις ἐμποιῆσαι. Sed, quid ſi αρετη καὶ δειματι legas? Aut ſubintelligas, μετ' ἀρετῆς καὶ δείματος? M. Aemilio Lepido Cos. apud *Salluſtium* potior viſa eſt periculoſa libertas quieto ſeruitio. WOLFIVS.

Ibid. F. δειγμάτος. MARKLAND.

Ibid. δείματος.] φόβȣ, ὃ εἶχον ὑπὲρ τῆς πατρίδος. σχ. Eruditiſſimus longe *Valckenaerius* ad *Ammonium* II. *Animadu.* 15. legit:

Μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος —

TAYLOR.

Ibid. — ἐκ ἐσάωσαν

Ψυχὰς —] Τὴν ζωὴν, τὸ αἴτιον ἀντὶ τȣ̃ αἰτιατοῦ. WOLFIVS.

11. βράβην.] ἀντὶ τȣ̃ βραβευτήν. WOLFIVS.

322. 16.

322. 16. Μηδὲν ἁμαρτεῖν.] ἐχὶ τοσῦτον τὸ πλημμελεῖν, ὅσον τὸ ἀτυχεῖν σημαίνει τὸ ῥῆμα, καίτοι ἄμφω ταῦτα συγγενῆ ὄντα τῇ φύσει ἡμῶν. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τὸ κατορθῦν τῆς τε ψυχῆς ἐςι καὶ τῆς τύχης. WOLFIVS.

Ibid. Μηδὲν ἁμαρτεῖν κ. τ. λ.] Confer *Epiſt. Libanii* MDLIV. et quae Vir doctiſſimus, *I. Chriſt. Wolfius*, ad eum locum adduxit. TAYLOR.

17. μοῖραν δ᾽ ὗ τι φυγεῖν ἔπορεν.] Significat, vel fatalem fuiſſe calamitatem, humano conſilio et virtute ſuperiorem. Vnde illud:

Τύχη, τὰ θνητῶν πράγματ᾽, ὐκ εὐβυλία.

Vel, cum etiam ignauis moriendum ſit, recte hos mortem pro patria oppetiiſſe. *Pindarus* [*Olymp.* A, 129.]

Ο μέγας δὲ κίνδυ-
νος ἄναλκιν ὐ φῶ-
τα λαμβάνει. Θανεῖν δ᾽ οἷσιν ἀνάγκα,
Τί κέ τις ἀνώνυμον γῆρας ἐν σκότῳ
Καθήμενος ἕψοι μάταν, ἁπάντων
Καλῶν ἄμμορος; WOLFIVS.

Ibid. Ita hunc locum diſtingue, et emenda:

Μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐςι θεῶν, καὶ πάντα κατορθῦν·
Ἐν βιοτῇ μοῖραν δ᾽ ὗ τι φυγεῖν ἔπορον.

ſc. οἱ θεοί. Vide ſequentia. MARKLAND.

24. κατηγορηκότος.] κατηγορῦντος et καταψευσαμένου Codd. *Guelph.* et *Vindob.* TAYLOR.

27. ἀναμνησθεὶς.] μνησθεὶς rectius Codd. plurimi, *Ven. Aug. Vindob. Guelph.* et *Regii* α. ζ. TAYL.

p. 323. 1. λαρυγγίζων.] λαρυγκίζων *Reg.* α. Meminit in ea voce huius loci *Harpocratio*. Confer *Suidam*, qui eadem pariter habet, et *T. Magiſtrum*, qui huc etiam ſpectat. *Ariſtoph. Equit.* 357.

Λαρυγγιῶ τὺς ῥήτορας, καὶ Νικίαν ταράξω.

Adde etiam σχ. noſtrum, et *Plin.* IV. *Epiſt.* 7. TAYL.

3. ὅτι τοῖς.] ὅτι ἐπὶ τοῖς Cod. *Reg.* ζ. TAYLOR.

323. 8.

323. 8. τῶν κοινῶν.] Quaere, an poni debeant poſt τῶν νόμων ſupra; v. 4. MARKLAND.

13. δοθείη.] δωρεα addit *Reg.* α. Proxime deeſt τοσαυτα in multis, ſc. *Guelph. Aug. Harl. Vindob.* et *Regg.* α. η. Recte quidem; et pulchre: ἔμοιγ' εἰ τȣ̃το δοθείη παρ' ὑμῶν, ſc. τὸ δι' ἐμὲ ὑμᾶς ἠναντιῶσθαι — Fortaſſe, δωρεὰ τοιαυτη. TAYLOR.

15. μείζων.] κρειττων *Reg.* ζ. TAYLOR.

22. κατεψευσμένου.] καταψευσαμενου *Guelph. Vindob.* TAYLOR.

25. σκοπεῖσθαι.] σκοπειν *Reg.* ζ. Et pro καταψεύδεσθαι *Guelph. Aug.* (cum *Vindob.* praeterpropter) et *Regg.* α. ε. η. κατεψευσθαι. Quod non arridebat *Simoni Fabricio.* TAYLOR.

p. 324. 1. εὕροι τις ἄν.] ευροιτ' ἀν plurimi, *Aug. Vindob. Lindenb. Obſop. Regii* α. et η. Similiter legit *Dionyſ. Halic. de Thucyd. iudic.* §. 54. qui totam fere hanc periodum laudat, minima cum diſcrepantia. TAYL.

8. Δάοχος.] Non neceſſe eſt, vt hic ingeminarem horum nominum varietatem, quae eſt in MStis. Atque etiam ſatis eſt ſemel monere, vnumquodque fere citari in Lexico Rhetorico *Harpocrationis.* Coniunge *Valeſ. Excerpt. Polyb.* p. 90. eundem ad *Harpocrat.* pagg. 37. 57. 108. et *Meurſ.* VI. *Attic. Lect.* 30. Vir praeſtantiſſimus, *Obſopoeus*, ad locum animaduertit, quanquam haec *propria* ſint nomina, praeſtare tamen et in his habere lectionem certam et emendatam. Eam itaque curam *Variis Lectionibus* ad calcem totius Operis aſſignaui. TAYLOR.

9. Εὐκαλπίδας.] Pro Εὐκαλπίδας Pauſanias in *Arcadicis* habet Ευκαμπιδας. *Harpocratio* vero hunc locum citat in Μύρτις, et legit Μυρτις, Τελεδαμος, Μνασέας, et ait, *Theopompum* in LI. libro pro Μύρτις et Μνασέας habere Αμυρταιος et Πχσεας. Sed forte apud *Theopompum* male legebatur; nam Αμυρταῖος nomen

men eſt Aegyptium, Πασέας raro occurrit. Ideo puto legendum cum *Harpocratione*, vna literula immutata, Μυρτις, Τηλεδαμος, Μνασέας. PALMER.

324. 20. ἄνθρωποι μιαροὶ κ. τ. λ.] Vide *Longinum* §. 32. *Tollium* atque eruditiſſimum *Langbaenium* ad loc. *Plin.* IX. *Epiſt.* 26. *Harpocr.* v. Αλάςωρ, Ηκρωτηριασμένοι et Προπεπωκότες. *Mauſſac.* ad *Harpocr.* pag. 250. *Suid.* et *Phot.* MS. v. Προπίνει. *Etym. M.* 54. 8. TAYLOR.

p. 325. 8. ὅτε καιρὸς etc.] Vide *Victor.* XII. *Var. Lect.* vlt. TAYLOR.

15. πάντα μοι πέπρακται.] Deſunt in *Guelph. Vindob.* et *Regio* α. Recte ſane. Quis enim non videt, temere et inconcinne haec eſſe adſuta *Demoſtheni?* TAYLOR.

17. ταῦτα] πάντα ὑγιῶς (deleta voce ταῦτα) καὶ δικαίως, καὶ ἁπλῶς πεπολίτευμαι. Illud dederunt *Guelph. Vindob.* et *Regii* κ. ε. Hoc iidem cum *Aug.* et *Ven.* TAYLOR.

22. οὐ γὰρ λίθοις κ. τ. λ.] *Plin.* IX. *Epiſt.* 26. Porro *Plutarchus* in libro Περὶ τοῦ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν ἀνεπιφθ. vt olim monui, hujus Orationis vtilis Commentator eſſe poteſt: Vti, cum ſcribat: Πρὸς δὲ τοὺς μετρίους οὐκ ἄτοπόν ἐςι χρῆσθαι καὶ ταῖς ἐπανορθώσεσι τῶν ἐπαίνων· εἴ τις ὡς λόγιον, ἢ πλούσιον, ἢ δυνατὸν ἐπαινοίη, κελεύοντα μὴ ταῦτα περὶ αὐτοῦ λέγειν, ἀλλὰ μᾶλλον, εἰ χρηςὸς, καὶ ἀβλαβὴς, καὶ ὠφέλιμος. οὐ γὰρ εἰσφέρει τὸν ἔπαινον ὁ τοῦτο ποιῶν, ἀλλὰ μετατίθησιν· οὐδὲ χαίρειν δοκεῖ τοῖς ἐγκωμιάζουσιν αὐτὸν, ἀλλὰ μᾶλλον, ὅτι μὴ προσηκόντως, μηδ᾽ ἐφ᾽ οἷς δεῖ, δυσχεραίνειν καὶ ἀποκρύπτειν τὰ φαυλότερα τοῖς βελτίοσιν, οὐκ ἐπαινεῖσθαι βουλόμενος, ἀλλ᾽ ἐπαινεῖν ὡς χρὴ διδάσκων. Τὸ γάρ· ου λιθοις ετειχισα την πολιν, ουδε πλινθοις εγω, αλλ᾽ εαν τον εμον τειχισμον βουλει σκοπειν, ευρησεις και οπλα, και ιππους, και συμμαχους, τοιου-

τοιούτου τινὸς ἔοικεν ἅπτεσθαι. Adde *Hermogenem*, pag. 258. TAYLOR.

325. 27. τούτων.] ſc. Ἀθηναίων. MARKLAND.

Ibid. *Pro harum rerum defenſione* Wolfius. Incaute. Et ſimiliter deceptus eſt, qui *Italice* vertit: Et caeteri omnes. Τούτων, δεικτικῶς. *Hos* nimirum, *qui adſunt*, intelligit, idque porrecto digito demonſtrat. Simile habemus infra, pag. 331. 13. ὑμῶν δὲ οὐδεὶς ἦν οὐδαμοῦ, πλὴν εἰ τούτοις ἐπηρεάσαι τι δέοι. Vide, quae Cl. *Marklandus* ad Orat. c. Aeſch. π. Παραπρεσβ. pag. 364. 24. Ita ſupra in hac Oratione, 234. 8. Τὸ ψήφισμα τοῦτο γράφω. HOC ſc. *Decretum*, digito indicans. Et ſtatim, ibid. pen. Λέγε τοίνυν μοι τὸ ψήφισμα τουτὶ λαβὼν κ. τ. λ. Et pag. 248. 8. Εἰς ἔχθραν ἐμβαλεῖν τουτουσί, *hos*, *qui adſunt*. Adde pag. 292. 11. 232. pen. 271. 1. 302. 14. 315. 6. 319. 20. 320. 3. 325. 12. 329. 24. et σχολ. 330. 15. et 331. 20. Quorum locorum quaedam melius et conſultius exponerentur iuxta hanc normam, quam hodie exponi et verti videam. TAYLOR.

vlt. τὸν κύκλον.] F. τὴν κυκλῳ, vt pag. 258. 5. MARKLAND.

326. 6. προθυμίας.] φιλοτιμίας cod. *Harl.* TAYL.

17. τὴν Εὔβοιαν.] Latet nomen loci alicuius ſub Εὔβοιαν, vt mihi videtur. Nam de Euboea ante dixerat. Senſui optime conueniret Πέρινθον, ſed non Scripturae. MARKLAND.

20. ὑμῖν.] Otioſum eſſe videtur vetuſti exemplaris teſtimonio. OBSOPOEVS. Item eorum, quae ſequuntur, ſcil. *Reg. α. Lindenb. Vindob. Aug. Ask.* et *Guelph.* TAYLOR.

24. παρεθέντα.] εαθεντα ζ. Proxime, pro προδοθέντα, προεθεντα *Guelph. Vindob. Obſop. Ask.* et *Reg. α.* φθάρεντα *Altemps.* TAYLOR.

326. vlt.

326. vlt. ἢ πάντα.] Nihil importunius eſſe potuit, quam iſta Coniunctio: quae idcirco a melioribus non agnoſcitur, *Vindob.* et α. Ni legamus cum *Altemps.* ἢ καὶ πάντα ταῦτα. 327. 1. magnas mihi moleſtias excitauit iſtud τοις ολοις, quod alii ſecuri ad ἐλυμήνατο adplicant, vt cum ea voce conſtructionem nanciſcatur. Quod ego concoquere non poſſum. Procul dubio ἀνέτρεψε erat antiquitus varia lectio τȣ̃ ἐλυμήνατο, atque id ſignificabatur particula quadam, quae nunc in εως degenerauit. In MSS. circa eam vocem variatur: ανετρεψαν *Ven. Ital.* ανεςρεψε *Guelpſi. Vindob.* et *Reg.* α. TAYLOR.

327. 2. εἰ δ' οἷος ἦν.] Deeſt ην in MStis, *Guelpſi. Vind. Lindenb.* et *Reg.* α. Deeſt etiam in *Ariſtide*, qui hunc locum laudat π. Παραφθέγματος. TAYL.

5. ἔσχον] εσχεν plures, *Aug. Regii* α. ε. η. et *Vindob.* a manu ſecunda, atque idem *Ariſtides.* TAYL.

Ibid. ȣ̓δεὶς κ. τ. λ.] Citatur a *Magiſtro* v. Εἴσω. TAYLOR.

13. λέγε] Quid? λεγε et αναγνωθι? Sanant hoc vlcus Codd. *Aug. Vindob.* et α. λαβε μοι ταυτὶ, καὶ ἀνάγνωθι. Sed vitata illa Charybdi, ecce parata eſt Scylla. Sequitur enim ἀνάγνωθι λαβων. TAYLOR.

14. κατα τα εμα ψηφισματα] Abſurde! Vox βοηθειων tam cito recurrens et haec quoque recurrere fecit, quae delenda ſunt omnino: Et recte fecit *Wolfius*, qui ea non cenſebat interpretatione digna. In vetuſto et optimo Exemplari *Regio* α. deſunt, vt oportuit. Ita et in *Altemps.* In *Guelph.* et *Vindob.* legitur Αριθμος. Ψηφισμα Non male. TAYLOR.

18. ὦ γῆ καὶ θεοὶ.] In antiquo Codice Exclamatio non aderat; atque haud video, quam hoc loco valde ſit neceſſaria. OBSOPOEVS. Deeſt etiam in *Lind.* et *Aſk.* TAYLOR.

Ibid. ἐν μεγίςοις.] F. Addendum αγαθοις. WOLF.

327. 19. εἶναι.] F. ὑπῆρχεν ἂν εἶναι. MARKL.

Ibid. ὡς.] L. ων, ἑτέρως δὲ συμβάντων. I. TOVP.

23. ἀποστάντα.] ȣ, μὰ Δί', ουκ ἀποστάντα in omnibus. TAYLOR.

27. τȣτων.] μένειν ἐπὶ τȣτων πϱοελομενον meliores, *Guelph. Aug. Vindob.* et *Regg.* α ε ζ. TAYLOR.

328. 6. ὁπηνίκα.] ὁπηνίκα υμεις ἐςὲ μεςοὶ *Aug. Vindob.* et *Pariſienſes* α ε η. Et proxime, v. 10. iuxta eosdem, vno excepto η, ανεφανη. TAYLOR.

11. συνειλεχως.] συνειλοχως *Harl. Vindob.* et α. TAYLOR.

24. ȣ πϱῶτος, ȣ δεύτεϱος.] Videtur imitatus oraculum Delphicum:

> Υμεῖς δ' Αἰγιέες μήτε τϱίτοι, ȣτε τέταϱτοι,
> Μήτε δυωδέκατοι· μήτ' ἐν λόγῳ, ȣτ' ἐν ἀϱιθμῷ.

WOLFIVS.

26. ȣκȣν.] F. ουμενουν. MARKLAND.

Ibid. ȣκȣν etc.] Ita intelligo: *In iis tempeſtatibus, vbi malorum hominum conſiliis reſiſtere erat opus, talem ſe praeſtitit. Quin et talem etiam, cum Reſp. meliore vſa ſit fortuna.* MSS. interea hoc modo: ουκουν α. επι οις *Ven. Ital. Obſop. Ask. A'temps.* et ζ. επι γε οις ἡ πατϱὶς ηὔξανετο *Aug.* et *Vindob.* Et eodem ritu, ſc. επι γε οις laudat *T. Magiſter* in v. Αὔξειν. Haec verba ita exponit *Lambinus: Nam ſi ita eſſet, tuis rebus geſtis, tuaque opera, opibus, copiis, honore, dignitate, ciuitas aucta eſſet, quod de te praedicare non potes.* Anonymus ita: *Quoniam neque id egiſti, cum patria creuit.* Interpres denique Italicus: *Iddio te ne guardi. Percioche la patria ſarebbe creſciuta.* TAYLOR.

27. ηὔξανετο] F. ηὔξανετ' ἄν. MARKLAND.

329. 2. οἷς ἐπέςης.] Locus ab *Aldo* aſteriſco annotatus, nulla tamen alia lectione indicata, ſic in vetuſto legitur: αις ἐπέςης, ἐπηνώϱθωται; Διὰ σὲ, quod ſequitur, nuſquam vidi. OBSOPOEVS.

329. 2.

329. 2. Ita *Aſk.* vti *Obſop.* αις ſine ἐπέςης *Ven.* εφ οἷς ἐπέςης *Reg.* β. εφ ἃ ἐπέςης *Guelph. Aug. Vindob.* et *Regii* ἐ. η. TAYLOR.

3. βέλη.] Pro ποῖα βέλη, in noſtro ποία βουλη, haud dubie rectius, quanquam et *Aldi* lectio defendi poſſit. Et mox ποῖοι νεώσοικοι legendum eſt νεωσηκοι. OBSOPOEVS.

Ibid. Codd. quidem etiam noſtri βουλη et νεωσηκοι. Sed neutrum admittendum eſt, vel ipſo approbante *Obſopoeo.* TAYLOR.

5. εἶ.] γεγονας *Guelph. Aug. Vindob. Regg.* α. ε. η. Proxime v. 7. — χρημάτων; ουδεμια περι σοῦ *Guelph.* et *Vindob.* Et deinde v. 8. εἰ μηδὲν παντων, iidem cum *Aug.* et *Regiorum* primo. TAYLOR.

6. πολιτική.] F. πολιτικὴ η καὶ κοινὴ βοήθεια. MARKLAND.

11. ἐπεδίδοσαν.] Vide ſupra ad Aeſch. p. 407. vlt. col. 2. TAYLOR.

12. εἰς τὴν ἐπιτιμίαν.] Apparet, eum fuiſſe in aerariis, coactamque pecuniam ad dignitatem recuperandam callide ciuitati donaſſe: vt non ſoluere debitum, ſed in Remp. liberalis exſtitiſſe videretur. Conſentaneum enim eſt, ei mulctam a populo fuiſſe, poſt hoc factum, remiſſam. WOLFIVS.

Ibid. ἐπιτίμιαν.] Supra p. 334. 4. Bene hic ſe geſſit *Tourrellius*, quem conſulas. *I danari, c' ſiauea raguuati Ariſtonico per ritener il ſuo honore:* Ferrus. *Pecuniam incolumitatis amiſſae recuperandae gratia coactam:* Lambinus. *Coactam pecuniam ad recuperandam dignitatem:* Perionius: Et alii ſimiliter. Διὰ τιμὴν τῆς πόλεως. Vlpian. TAYLOR.

18. τὸν τριηραρχικὸν νόμον.] Vide adnotata ad p. 261. 15. TAYLOR.

26. τραγικὸς Θεοκρίνης.] Niſi Θεοκρίνης ſit κύριον nomen alicuius fabularum Actoris tunc celebris,

 quod

quod ſuſpicor, videtur haec vox, quae alibi non occurrit, ſignificare, *a Deo electus.* PALMER.

Ibid. Hunc et Tragoediarum actorem, et calumniatorem fuiſſe tradit *Eraſmus.* Exſtat et *Demoſthenis* noſtri Actio in Theocrinem Sycophantam. WOLFIVS.

Ibid. Omnino *Harpocratio* et *Suidas* in v. Θεοκρίνης. *Apoſtol.* XIX. 49. *Brodaeus* V. *Miſcell.* 23. TAYL.

329. vlt. προσλαβόντα.] F. προλαβοντα. MARKL.

330. 4. ὕπεστι — φθόνος.] Φθονοῦνται οἱ ζῶντες.

Paſcitur in viuis liuor: poſt fata quieſcit.

Cicero in Salluſtium: *Neque me cum iis conferri decet, P. C. qui iam deceſſerunt, omnique odio carent et inuidia, ſed cum iis, qui mecum vna in rep. verſati ſunt.* WOLFIVS. Add. *Victor.* XV. *Var. Lect.* 3. TAYLOR.

9. εἴ τινα.] οντινα *Guelph. Aug. Vindob. Regii* α. ε. TAYLOR.

10. κἀκεῖνο σκόπει.] Pro κἀκεῖνο σκόπει, πότερον κάλλιον καὶ ἄμεινον τῇ πόλει διὰ τὰς τῶν προτέρων εὐεργεσίας ὅσας ὑπερμεγέθεις, in antiquo ſic collocata haec verba reperi: κἀκεῖνο σκόπει, πότερον εὐεργεσίας ὅσας ὑπερμεγέθεις etc. OBSOPOEVS. Vide *Victor.* XXII. *Var. Lect.* 8. TAYLOR.

12. οὐμενοῦν.] ουδε μεν ουν *Ven. Obſop. Ital.* Scribi debuit proparoxytone, vt Grammatici dicunt. De ea re conſulantur *Budaeus*, et qui poſt *Budaeum* iſtam diſceptationem ſuſcepit, *H. Stephanus Theſ.* T. II. col. 1532. Atque hoc in ſuperioribus animaduertendum erat, ſcil. ad 274. 16. TAYLOR.

14. ἀχαριστίαν.] αχρηστιαν *Ven.* et *Obſop.* TAYL.

20. τοιοῦτους.] αλλους *Guelph. Aug. Vindob.* cum *Pariſienſibus* quibusdam. TAYLOR.

22. οἱ διασύροντες.] οι διεσυρον *Reg.* α. In *Auguſtano* Cod. ea lectio videtur pro ſcholiolo fuiſſe. MSS. *Ven.*

Ven. vt aliquando fieri ſolet, inter vtrumque libratur, διεσυροντες ſcil. Supra 316. vlt. TAYLOR.

330. vlt. καθ' αὐτὸν.] κατα σαυτον *Guelph. Vindob. Aug.* et *Regii* α. η. Vide modo 331. 7. TAYLOR.

331. 2. Γλαύκου τοῦ Καρυστίου.] De hoc vide *Suidam.* WOLFIVS.

Ibid. Καρισιου in *Feliciano.* Perperam. Vide not. ad *Lucian.* in *Herodoto*, fin. in nupera et praecellentiſſima Editione. TAYLOR.

7. σαυτὸν.] Hic viciſſim *Guelph.* et *Reg.* α. αὐτόν. *Vindob.* αὐτὸν. TAYLOR.

8. οὐδενὶ ἐξίσαμαι.] Nota: ὁ Δημοσθένης οὐδενὶ τῶν ῥητόρων ἐξίσαται. et Eraſmi Terminus, CEDIT NEMINI. WOLFIVS.

10. κράτιστα.] τα βελτιστα *Guelph. Vindob.* et *Regiorum* primus. TAYLOR.

13. τούτοις.] *huic populo.* MARKLAND.

27. τοῦ δύνασθαι δὲ καὶ ἰσχύειν, ἑτέρα.] S. ἡ Τύχη, ἑταίρα οὖσα, καὶ Σειρὴν, καὶ δραπέτις. WOLFIVS.

332. 1. οὐκ ἀπειλούντων, οὐκ ἐπαγγελλομένων.] Quid Επαγγελία ſit, vide argumentum κατὰ Τιμάρχου. Sed quia ἀπειλαὶ καὶ ὑποσχέσεις opponuntur, nihil vetat, de pollicitationibus intelligere. Genitiui iſti participiorum referendi ſunt ad Macedonas, eorumque factionem. WOLFIVS.

10. ἀπαγγέλλειν.] απαγγελειν. MARKLAND.

11. ἀκούω.] ακουων *Harl.* Id quod ſatius eſt. TAYLOR.

22. καὶ προώλεις.] Deſunt *Guelph. Vindob.* et *Reg.* α. Habuit *Vlpianus*, qui etiam exponit. TAYLOR.

I. TAYLORI PRAEFATIO AD ORATIONEM DEMOSTHENIS DE MALE GESTA LEGATIONE.

Habes, Lector, primo *Demoſthenis* Orationem decantatam; ad optima fere, quae reperiri poterant, exemplaria a me recenſitam, eorumque ope, quod vix credibile exiſtimari poteſt, quingentis circiter in locis reſtitutam: deinde *Aeſchinis* Defenſionem, ſumma itidem cura expolitam. Neque me infiniti fere laboris, quem exantlaui, poenitet. Nam, vt ad vtramque contentionem referamus ea, quae dixit *Cicero* de altera, *Quid tam viſendum aut audiendum fuit, quam ſummorum Oratorum in grauiſſimis cauſis accurata et inimicitiis incenſa Contentio?*

Non multa ſunt, quae iis habeo praefanda. Neminem ad eas acceſſurum eſſe arbitror, niſi Hiſtoria Graeca leuiter ſaltem imbutum, rerumque, quae Macedonia et Athenis hoc tempore agitabantur, ſcientem. Quod ſi quem lectorem ea negotia hactenus fugerint, ſatis tamen inſtructus eſſe poterit a diligenti iſtarum rerum temporumque Recenſione, quam *Vlpianus* (nam *Libanius* breuior eſt) huic orationi *Demoſthenis* praefixam pro Argumento eſſe voluit. Et quia nemo fere, niſi perlectis *Philippicis*, huc progreditur, eapropter, quoniam multa exinde ſunt depromenda, (maxime ex *Philippica* II. quae eſt huius quodam-

dammodo orationis aditus) Hiſtoriae, vt paſſim ſoleo, concinnandae et praeponendae ſuperſedere maiore cum venia poſſum.

At interea nonnulla ſunt ſane a me minime negligenda. Grauiſſime enim in Titulo peccatur; et ex omnibus, tam antiquis, quam Recentioribus, qui laudant hanc Orationem *Demoſthenis* (laudatur autem, illa *De Corona* excepta, prae caeteris fere omnibus) neminem ad hunc diem vſque vidi, qui recte riteque appellauit. Κατ᾽ Αισχινου nonnulli, vt *Priſcianus* aliquoties, *Vlpianus* frequenter, *Suidas*, *Harpocratio*, aliique: Iidem quandoque περι της παραπρεσβειας, vt et alii plurimi. Etiam coniunctim nonnulli, κατ᾽ Αισχινου περι της παραπρεσβειας λογος. Paucis denique, inter quos eſt *Dionyſius Halicarnaſſenſis*, κατηγορια Αισχινου. Qui κατ᾽ Αισχινου ſimpliciter appellant, ſatis quidem diſtingunt ab illa altera *Demoſthenis*, quae eſt *De Corona*. Nam accurate ſcribendo, κατα ad *Actoris* Orationem recte applicatur, cum *Reus* interea non κατα, ſed προς, verba habere dicitur: Si vera ſint ea, quae notaui, pag. 652. Tom. III. ad initium *Eubulideae*. Neque enim vllo in numero ſunt habendi, qui forte contra hanc legem peccant. Sunt autem *vel Duo*, *vel Nemo*. Non, inquam, ſi incogitanter Orationem apologeticam *Demoſthenis*, quae eſt *De Corona*, ſemel nominauit, aut *Seruius*, CONTRA AESCHINEM, vt nominauit ad *Virg.* XI. *Aen.* 301. aut *Photius* in *vita Demoſthenis*, κατ᾽ Αισχινου, idcirco Ego et Tu protinus ita ſcribemus, ſed diſtinguemus ſolertius, atque vt iurisprudentes Atticos diſtinguere decet, inter Formulam et Appellationem iſtius Actionis, quae in ſe continet *Accuſationem*, et illius, quae *Apologiam*.

Mane. Nondum eo perueni, quo volui. Male haec Oratio titulum nacta eſt, ab iis, qui *cauſam actionis*

nis Auctoris nomini addunt, κατ' Αισχινου περι παραπρεσβειας, ſed preſſius et accuratius laudari debuit, κατ' Αἰσχίνȣ, παραπρεσβειας. Nam παραπρεσβεια eſt vocabulum Forenſe, Crimen intentatum, ipſius *Actionis* proprium et definitum *Vocabulum.* Et, qua proprietate inſimulabatur aliquis Athenis Atticis, Αργίας, Λειποταξίȣ, Ασεβείας, etc. eadem hic *Demoſthenes* poſtulauit *Aeſchinem* παραπρεσβειας. Qua in cauſa Περὶ eſſet inutile admodum, et praeter ſolitum Athenienſium morem. Ita *Scholiaſtes Thucydidis* VI. 91. enumerat γραφὰς Δωροδοκίας, Ὕβρεως, Συκοφαντίας, Μοιχείας, Ψευδογραφίας, Παραπρεσβειας, Λειποστρατίȣ. Et *Pollux* VIII. 6. Ἰδίως ἡ κατὰ τῶν Πρεσβευτῶν Γραφὴ παραπρεσβειας ἐλέγετο. Et alibi ſimiliter. Accedat *Hermogenes* lib. I. *de Inuent.* pag. Edit. Porti 102. Πρεσβεύων Αἰσχίνης παρὰ τὸν Φίλιππον — κρίνεται παραπρεσβειας ὑπὸ Δημοσθένȣς. Et alibi, ſc. pag. 70. Αἰσχίνης καὶ Δημοσθένης ἀπὸ τῆς παρὰ Φίλιππον ἥκοντες πρεσβείας ἀντεγκαλȣσιν ἀλλήλοις· ἐπειδὴ ὁ μὲν — ὁ δὲ απολογιαν παραπρεσβειας γεγραφὼς, ὁ Αἰσχίνης. Et neſcio ſane, annon his teſtibus accenſeri mereatur *Cic. Orat.* 31. *Multae ſunt eius totae Orationes ſubtiles — multae totae graues — multae variae: vt contra Aeſchinem* Falſae Legationis, *vt contra eundem, pro cauſa Cteſiphontis.* Pari felicitate et cura loquuntur *Plutarchus* et *Photius* mox a me in hoc tractatulo adducendi. Immo ſemper ita ſcribunt accuratiores. Ὡς ἐπανῆκον ἐκ τῆς ὑστέρας πρεσβείας, τῆς ἐπὶ τȣς ὅρκȣς, εγράψαντο παραπρεσβειας Αἰσχίνην Δημοσθένης τε καὶ Τίμαρχος. Argum. Orat. *Aeſchin.* aduerſariae. Et deinde, pauciſſimis interiectis, πρὸ τȣ̃ τῆς παραπρεσβειας ἀγῶνος. Semper denique ita indigitantur Orationes Forenſes, vti apud *Lyſiam* plurimae: ſcil, Ὑπὲρ Καλλίȣ ιεροσυλιας. Κατ' Ανδοκίδȣ ασεβειας. Πρὸς τȣς συνȣσια-

στὰς

ςὰς κακολογιων. Κατ' Αλκιβιαδȣ, λειποταξιου, αςτρατειας. Κατὰ Φίλωνος, δοκιμασιας. Προς Αἰσχίνην, χρεους. Υπὲρ Δεξιȣ, αποςασιου. Κατὰ Στρατοκλέȣς, εξȣλης. Κατὰ Θεοπόμπȣ, αικιας. Κατ' Αυτάνδρȣ, ξενιας. Υπὲρ Αχιλλείδȣ, φονου. Κατὰ Καλλίȣ, υβρεως. etc. etc.

Eodem pacto *Aeſchinis* Oratio Απολογία, vel τῆς Παραπρεσβείας Απολογία nominari et citari debet, quem tamen tenorem citandi non accurate ſeruant aut Antiqui, aut Neoterici. *Harpocratio* quidem in v. Αργᾶς eam vocat περι της αποδοσεως: quoniam, vt ait *Mauſſacus*, in ea *rationem reddat* Aeſchines defunctae et peractae Legationis. Vulgo etiam, addit idem Vir eximius, περὶ παραπρεσβείας inſcribitur, ſed minus proprie: Ita quidem, ſed ſi παραπρεσβειας, non vtique. Cl. interea Vir, *H. Valeſius* pro τῆς Αποδόσεως, της απολογιας ſubſtituit, in textu *Harpocrationis*, quo modo ea Oratio, iuxta eundem virum eruditiſſimum, laudatur alicubi ab iſto Auctore, et a Commentatore *Hermogenis*. Attamen, mi homo, id nunquam; hoc praeſtabo.

Habita eſt haec Cauſa Olymp. CIX. 2. (Vid. *Dionyſ. Halic. ad Ammaeum*, §. 10. *Meurſii Solonem*, cap. extrem. *Schott.* in *vit. Demoſth.* ad eum annum) triennio poſt legationem obitam. Interiectum eſſe quoddam temporis interuallum inter Crimen et Contentionem non vno in loco lamentatur *Demoſthenes*. Χρόνον γεγενῆσθαι μετὰ τὴν πρεσβείαν πολὺν, pag. 342. 9. ſtatim exorſa Oratione. Et ſimiliter infra, pag. 423. Et quidem *Triennium* fuiſſe, vti modo diximus, teſtatur etiam *Vlpianus* in Argumento.

Oratio habita non Olymp. CIX. 2. ſed CVIII. 4. ſiquidem Phocenſium Clades in annum 1. Olymp. CVIII. inciderat, atque Demoſthenes obſeruauit Theoros ab Athenienſibus miſeratione perculſis ad Pythia miſſos

 non

non fuiſſe, adeoque demonſtrat Orationem Iudiciumque de falſa Legatione ineunte ſaltem anno 4. eius Olymp. inſtitutum fuiſſe. Corſin. Tom. III. F. A. pag. 101. But this is no Argument.

Cum dixi, *ſtabitam* eſſe hanc Orationem, non ſane neſciui, aut oblitus ſum, fuiſſe apud Antiquos, qui id aut negarent, aut addubitarent certe. Ὁ δὲ κατ᾽ Αἰσχίνου τῆς Παραπρεσβείας, inquit *Plutarchus* in *vita Demosthenis*, ἄδηλον, εἰ λέλεκται. Καίτοι φησὶν Ἰδομενεὺς παρὰ τριάκοντα μόνας τὸν Αἰσχίνην ἀποφυγεῖν. Ἀλλ᾽ οὐκ ἔοικεν οὕτως ἔχειν τἀληθὲς, εἰ δεῖ τοῖς περὶ Στεφάνου γεγραμμένοις ἑκατέρων λόγοις τεκμαίρεσθαι. Μέμνηται γὰρ οὐδέτερος αὐτῶν ἐναργῶς, οὐδὲ τρανῶς, ἐκείνου τοῦ ἀγῶνος, ὡς ἄχρι δίκης προελθόντος. Ταυτὶ μὲν οὖν ἕτεροι διακρινοῦσι μᾶλλον. In eadem dubitatione eſſe video eum, qui ſcripſit Argumentum *Defenſionis Aeſchineae*. Memorat ille ſcil. a multis credi, ſcriptas quidem fuiſſe has Orationes, non tamen in Curia eſſe actas: ab aliis, et actas, et Aeſchinem tot ſuffragiis eſſe abſolutum, quot *Idomeneus* ille apud *Plutarchum* modo memoriae prodidit. Adhibeatur *Aeſchini* ipſi fides, ſi qua ſit fides in Epiſtolis, quae illi adſcribuntur. Ἐφάνη δὲ ἴσως, ἐφ᾽ οἷς κατηγορήθην πρότερον ὑπὸ Δημοσθένους — οὐ μικρὸν εἰς ὑμᾶς δεῖγμα τοῦτο τοῦ καλῶς ἐμὲ πολιτεύεσθαι, ὅτι οὐδὲ Δημοσθένους κατηγοροῦντος ἑάλων. Epiſt. XII. Argumentum *Plutarchi* elumbe ſane et inficetum, tractum ſcil. a ſilentio huiusce Accuſationis per totam *De Corona* controuerſiam, bene refutat noſter *Wolfius*, dum commentatur ad Orationem illam, in initio. Et mirum ſane, vnde adriperet *Vlpianus* iſtud ἀνέκδοτον, ſcil. Ἱστέον, ὅτι ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ (ſcil. pag. 401. vbi agitur de muliercula Olynthia) ἀνέστησαν οἱ δικασταὶ, καὶ εἴασαν ῥήτορα λέγοντα, τοῦ Εὐβούλου, συμπράττοντος τῷ Αἰσχίνῃ, μισοῦντος δὲ τὸν ῥήτορα. εἰπόντος

αὐτοῖς·

αὐτοῖς· »Τοιέτων αἰσχρῶν ἀνέχεσθε λέγοντος Δημοσθένες;» Et id quoque *Photius* tuetur: Κατηγορηθεὶς [Aeſchines] παραπρεσβείας ὑπὸ Δημοσθένες, ἐχ ἑάλω, ἅτε δὴ Εὐβέλε τε δημαγωγε, ᾧ ὑπηρέτησε, συναγωνισαμένε αὐτῷ κατὰ Δημοσθένες, ἐν τῷ παρασκευάσαι τὲς δικαςὰς ἀναςῆναι ἔτι τε Δημοσθένες λέγοντος. Annon haec clamant, non ſolum ſcriptas eſſe has Orationes, verum etiam peroratas? Adiungere etiam potuiſſem anonymum Scriptorem vitae *Aeſchinis*, ſc. Ότι ἠδυνήθη νικῆσαι τὴν κατηγορίαν, Εὐβέλε συναγωνισαμένε κατὰ τε Δημοσθένες, ἐν τῷ ποιῆσαι τὲς δικαςὰς ἀναςῆναι, ἔτι τε Δημοσθένες λέγοντος, ὡς ἔγνωμεν καὶ τετο ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς. Sed quis non videt, haec eſſe iterum *Vlpiani*, qui ad Commentarios ſuos ad *Demoſthenem* his verbis adludit, vt patet ex ea locutione, ὡς ἔγνωμεν ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς, de qua alibi dixi? Potuiſſem etiam adiungere ipſum *Aeſchinem*, qui confirmat in principio ſuae Defenſionis, pag. 190. vlt. ſurrexiſſe Iudices in Conſilio, cum cauſa ageretur, ni vidiſſem, obiectionem iſti auctoritati iamdudum eſſe paratam.

Sed pene video, quid hic rei agatur. Dubitari nimirum poteſt, an Oratio, quam tractamus, *Demoſthenis*, ſit conſummatum et ſincerum opus iſtius Auctoris, et a manu eius vltima profectum. Et huiusmodi fere Suſpicio fuit apud antiquiores. Μάλιςα ὁ κατ᾽ Αἰσχίνε λόγος παρέσχεν αἰτίαν ἐν ὑπομνήμασι καταλελεῖφθαι, ἔπω τὴν ἐργασίαν ἀπειληφὼς τελείαν. Διότι καὶ ἃ πρὸς τὴν κατηγορίαν πολλὴν ἔσχε τὴν ἀμυδρότητα καὶ κεφότητα, ἐπὶ τῇ τελευτῇ τε λόγε παρέθετο, ὅπερ ἐκ ἂν περιεῖδεν ὁ ῥήτωρ εἰς ἐξέτασιν ἀκριβεςέραν τῶν ἰδίων λόγων καταςάς. Photius in *vita Demoſthenis*. Et rurſus, Id. ibid. Ο κατὰ Μειδίε, καὶ κατ᾽ Αἰσχίνε λόγος αἰτίαν ἔσχε τε μὴ τὴν αὐτὴν κατὰ πάντα ἀρετὴν τῷ Δημοσθενικῷ συνδιασώσασθαι χαρακτῆ-

ρακτῆρι. Καὶ γὰρ ἐν τοῖς δυσὶ τούτοις λόγοις ἐκ διαλειμμάτων τινῶν ταῖς αὐταῖς ἐννοίαις ἐπιβάλλων, ἁμιλλᾶσθαί δοκεῖ πρὸς ἑαυτὸν, ὥσπερ ἀσκούμενος, ἀλλ᾽ οὐκ ἐπ᾽ αὐτοῖς ἀγωνιζόμενος τοῖς ἔργοις. διὸ καί τινες ἔφησαν, ἑκάτερον λόγον ἐν τυποις καταλειφθηναι, αλλα μη προς εκδοσιν διακεκαθαρθαι. Et ſane ea Suſpicio, ſi quid concludi poteſt ex ſumma rerum omnium confuſione, ex argumentis, quaſi tela quadam, inceptis, necdum pertextis, et ſententiis inconcinne aut alieno loco poſitis, profecto fidem nacta eſt maximam. Habes igitur, vt credere fas eſt, Orationem, non ab ipſo Auctore perpolitam et euulgatam, ſed quae inchoata ſolummodo, et quaſi adumbrata, ex eius commentariolis et ſcriniis excidit: foetum quidem abortiuum, ſed abortiuum *Demoſthenis:* et, quod Criticus ille ſummus de ſummi Poetae *Vlyxea* ſcriptum reliquit: *Sint ſane Somnia, Somnia tamen ſunt Iouis.*

Ad has tamen, cuicuimodi ſint, Orationes non nuper ſolum, ſed olim, operam atque induſtriam contulerunt viri eruditi. Ad *Demoſthenicam* ſcripſit *Apollonides* quidam *Nicaeenſis* (Vid. *Ammonium* v. Οφλειν) idem fortaſſe, vt id interea ſubmoneam, qui ad *Sillos Timonis Philiaſii* commentarium ſcripſit, vt ex *Diogene Laërtio* conſtat IX. 109. et Tiberio Imp. conſecrauit. Vt ille, quiſquis fuerit, de *Demoſthene* mereri ſtuduit, ita pariter de *Aeſchine Didymus* quidam. Iſtius rei veſtigium exſtat apud *Harpocrat.* v. Προςασία. *Didymus* procul dubio ille eſt, qui ad *Demoſthenem* quoque et *Iſaeum* commentatus eſt, et de quo pariter in commodiori loco dicemus. Hic tamen vtrum *Aeſchinem* totum, an hanc ſingularem iſtius Orationem commentario ſuo illuſtrauerit, nobis non eſt permiſſum adfirmare. Atque hos quidem doleo eſſe interceptos vetuſtate, temporiſque inclementia: quae meditati ſunt Recentiores, inuideo minus. Minus enim exquiſita

ſunt,

ſunt, quae exorſus eſt ſcribere Vir alioqui non indoctus, *Fr. Portus* Cretenſis; quorumque omne, quod ſupereſt, coniungi ſolet eius in *Sophoclem* commentariis. Quae ſtudioſis in Schola *Pariſienſi* praelegit ad hanc Cauſam *Dion. Lambinus*, vt teſtatur in notis ad *Corn. Nepotis Miltiadem* §. 4. ea, nunquam, quod ſciam, publici iuris fecit. Procul dubio multam lucem ſoenerata eſſet haec biga Orationum, ſi *Mauſſaci*, viri eruditiſſimi, *Lectiones* prodiiſſent vnquam: An prodierint, dubito. Ibi enim, ſc. Lib. II. Cap. 15. de variis conuiciis, βλασφημίαις, et falſis dictis, in quibus inter ſe luſerunt hi duo Oratores, ſatiatiſſime a ſe actum eſſe profitetur. De licentia iſta, βωμολοχίαν vocant, qua vſi ſunt aliquando Veteres Oratores, operae pretium erit conſulere locum inſignem *Plutarchi* in *Polit. Praecept.* Αἱ δὲ λοιδορίαι τοῖς πολιτικοῖς ἥκιστα πρέπουσιν. ὅρα δὲ τὰ πρὸς Αἰσχίνην ὑπὸ Δημοσθένους εἰρημένα, καὶ τὰ πρὸς τοῦτον ὑπ᾽ Αἰσχίνου, καὶ πάλιν ἃ πρὸς Δημάδην γέγραφεν Ὑπερίδης, εἰ Σόλων ἂν εἶπεν, ἢ Περικλῆς, ἢ Λυκοῦργος ὁ Λακεδαιμόνιος, ἢ Πίττακος ὁ Λέσβιος.

Denique mirum artificium, quo vſus eſt *Demoſthenes* per totam hanc Orationem, et vafritiam ſummam: cur inſimulet potius *ſecundam* Legationem, τὴν ἐπὶ τοὺς ὅρκους ſcil. (Vid. pag. 346. 11.) quam *priorem*, in qua omnia geſta ſunt, et vbi peccauit *Aeſchines*, ſi quid peccauerit: haec, inquam, caeteraque huius generis argumenta perſequitur *Dionyſius Halicarnaſſenſis*, in *Arte Rhetorica* VIII. 5.

Quod ſupereſt, *Dio Pruſaeus*, *Platonis* et *Demoſthenis* aemulus, (*Philoſtrat.* in *vit. Sophiſtar.* §. 7.) maximi ſemper fecit hanc Orationem. Nam in ſordibus iſtius Textus eam latere arbitror: ſc. ἀπὸ δυοῖν βιβλίοιν ἑαυτὸν ξυνεῖχε. Ταυτὶ δὲ ἦν ὅ, τε Φαίδων ὁ τοῦ Πλάτωνος, καὶ Δημοσθένης (l. Δημοσθένους) ὁ κατὰ

της

της πρεσβειας. Quod mendum ex iis, quae modo praeſabar, tollas quaeſo. TAYLOR.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD LIBANII ARGVMENTVM.

Pag. 333. 5. ȣ̓ σπȣδαίας διαγγέλλȣσαν.] Lege ȣ̓ σπȣδαίας τελȣ̃σαν, vt habet *Felicianus*. WOLFIVS.

Ibid. διαγγέλλȣσαν· eſt lectio plurimorum. Habent Pariſienſes. Notabile eſt, quod in *Ven.* ſcribitur, τὴν δὲ τελȣ̃σαν, καὶ τελετάς τινας ȣ̓ σπȣδαίας διαγγέλλουσαν. Cod. *Reg. e.* pro τελετὰς, τελοῦσαν, et omittitur ibi quoque negatiua particula ante σπȣδαίας. TAYLOR.

11. δεινά.] Deeſt in Cod. *Mead.* Non ineleganter. πολλὰ μὲν πάσχοντες, δρῶντες δὲ ȣ̓δὲν — Aliter Liber ille, in toto hoc Argumento (et vltra non procedit) nihil ſani habet in ſua Varietate: vti αἰζόντων pro αἰδόξων v. 2. δεξάμενοι v. 15. et v. 18. demum, pro πράγματα, γράμματα. TAYLOR.

20. λέγοντος.] αγοντος *Reg. e.* Sed tam vulgatae, quam MS. lectioni praeſtat *Lindenb.* Φιλοκράτȣς αἰσχρὰν καὶ ἀσύμφορον εἰρήνην γράφοντος, caeteris omiſſis. Male hic Wolfius *decernenti.* Philocrates enim, hac locutione, non vtique pacem decreuit, verum *propoſuit, vt decerneretur: relationem habuit.* TAYLOR.

334. 2. τὴν ςάσιν περὶ οὐσίας.] Lege η ςασις etc. Περὶ ȣ̓σίας vero, πότερον ȣ̓́τως ἐςίν; An ſit? Feceritne id Reus, cuius arguitur? WOLFIVS.

334. 2.

334. 2. Recte ſane: *Ald.* enim, *Ven.* et *Lind.* τὴν ϛάσιν — ϛοχαϛικην. TAYLOR.

3. μάχης.] εχθρας habent Codd. *Regg.* ε. η. Editt. *Manut.* et *Felician.* multo melius. TAYLOR.

4. ἠτίμασεν.] Lege ητιμωσεν, παρὰ τὸ ἀτιμόω. Nam τὸ ἀτιμάζω aliud eſt, pro quo Poetae etiam ἀτιμάω dicunt. WOLFIVS.

Ibid. ἠτίμασεν in omnibus, tam MSS. arbitror, quam Impreſſis. Reſtat ergo ſola *Wolfii* auctoritas. Quam tamen amplector. Ατιμόω enim eſt vox quaſi Ritualis; et tota Forenſis. Poenas eas ciuiles denotat, et ſupplicium, quod non admodum ſcite reddidit *Wolfius*, cum ſcripſit *in ordinem cogere:* nam propius eſſet, quod Nos in noſtra Iuriſprudentia per *Outlawry* intelligimus: *Aliquem praeſidio legum, et publico iure priuare, — eximere e numero ciuium, atque hominum prope — in eam conditionem detrudere, vt eius neque verbera, neque iniuriae, neque internecio denique ipſa legibus vindicari poterat.* Adi *Petit. Comment. ad LL. Attic.* Lib. IV. Tit. IX. *Demoſth. Philipp.* III. n. 48. Ed. *Paris. Vlpian.* ad loc. *Harpocrat.* v. Ατιμες, et Cl. *Abreſch. Animadu. ad Aeſchyl.* II. 21. Conſtanter, inquam, video Curiam Atticam ita loqui. Ita *Libanius* in argumento Orationis aduerſariae: Τίμαρχον — γραψάμενος Αἰσχίνης ἑταιρήσεως, ητιμωσε. Et *Demoſthenes* infra p. 423 17. de hac ipſa cauſa Timarchi: ητιμωσεν ὑπακέσαντά τινα αὐτῦ κατήγορον. Iterumque in eadem, pag. 432. 16. Ο μὲν ταλαίπωρος ἄνθρωπος ητιμωται. Et ſimiliter p. 425. 8. τὲς πρώτες εἰσαγαγόντας ατιμωσατε. Rurſus, *De Corona* p. 253. 2. ἐὰν μή σε ἔτοι παύσωσιν, ατιμωσαντες τήμερον. Id. c. *Mid.* pag. 543. ἐπειδή γε ητιμωσεν, ὃν ἐβελήθη — ἐκεῖν ὁ μὲν ητιμωται καὶ παραπόλωλεν. Ibid. p. 548. 7. ἐφ' ᾗ γὰρ ἐκεῖνος ητιμωκεν αὐτὸν, ἐκ ἐπεξελθὼν — pag. 513. 15. ητιμωμενοι διὰ πολλῶ τέτων ἐλάττω πράγματα.

ματα. Et 524. 1. ἀλλ' ἀποκτενεῖτε, ἢ ατιμωσετε. Recte quidem hoc: neque enim multum intererat. Namque haec *Capitis Diminutio* morti per omnia aſſimilabatur. Vnde *Vlpianus* ad initium huius Orationis, ſc. pag. 341. 17. ſcribere non dubitauit, τὸυς ἠτιμωθέντας ἐγγὺς τῶν τεθνηκότων εἶναι. Id quod monet, vt lectorem, hac occaſione arrepta, obiter docerem, vnde tanta videatur eſſe inconſtantia apud Antiquos de pœna Timarchi, atque exitu iſtius Accuſationis; cum nonnulli (vt *Demoſthenes* ſtatim in aditu huius Orationis, p. 341. 17.) videntur dicere, eum vltimo ſupplicio fuiſſe adfectum, et pag. 432. pen. ἀπώλεσε τὸν Τίμαρχον: alii, quod perinde pene iam eſſe ſentimus, ἠτιμωθέντα ſolum. Vtrumque dicitur pag. 433. 16. ἀπόλωλε καὶ ὕβρισαι. Verum, quod praecipue hic per totum obſeruabam, et ab aliis obſeruari volebam, non pro nihilo eſt, quod, dum haec res agitur, conſtantiſſime videamus, Scriptores hos iuridicos, ex duabus iſtis vocibus, vna perpetua eſſe contentos: Ατιμόω ſc. nunquam Ατιμάζω, vt *Wolfius* acutiſſime. Nam Ατιμάζω ad priuatam infamiam detrudi videtur, ad contumeliam ſignificandam, easque ignominias, quae homini ab homine, non a lege, infliguntur. Vt finem huic Commentatiunculae imponam, *rectus ille Status*, quo quis priuatur, cum ἀτιμοῦται, a Scriptoribus noſtris vocatur emphatice επιτιμια. Ita N. c. *Midiam*, pag. 549. 9. ἐκεῖνά τε, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, τὴν πόλιν, τὸ γένος, τὴν επιτιμιαν, etc. Vti in *Aeſchinis Epiſtola* II. loco admodum conſimili, recte et ſane in Exemplari MSto ſcribitur: ἐκπεπτωκόσι τῆς πατρίδος, καὶ ἀπεστερημένοις επιτιμιας, καὶ πόλεως, καὶ πολιτῶν, καὶ φίλων. Male excudebatur επιθυμίας. TAYLOR.

Ibid. Wolfius, *quem in ordinem coegerat.* Potius, *quem ignominia damnauerat.* IVRIN.

334. 5.

334. 5. κατηγορήσας ὡς κακοῦ βίε.] Sub. ὄντα. Etſi τὸ ὡς malim abeſſe. WOLFIVS.

6. τὸν ὀρνιθίαν.] Ορνιθίας χειμὼν, ab Internecione: Ορνιθίας ἄνεμος, ab aduentu Auium, huc non pertinet: Hic eum ſignificat, qui Aues pugnaces alit, vt ex eo argumento, quod ſequitur, incerti Auctoris, apparet. Et in Oratione κατὰ Τιμάρχε, τὲς ὄρτυγας, inquit, καὶ τὲς ἀλεκτρυόνας, ἓς ἠγάπα ὁ τρισκακοδαίμων ἄνθρωπος, ἀπέκτεινεν. Num vero ὀρνιθίας eum ſignificet, qui in luſtris et ganeis gallos gallinaceos, vt Cono ille, contra quem noſtri Auctoris exſtat Oratio, per laſciuiam et ludibrium imitetur, alii dixerint. WOLFIVS.

ANNOTATA
AD ARGVMENTVM POSTERIVS.

Pag. 334. 2. μικρὸς.] μακρος. WOLFIVS. Recte. Ita Cod. α. et *Altemps*. et Editiones accuratiores. Cum *Benenatus* in corrupta lectione cum *Aldo* conſentiat. Non negligendum eſt, quod admonet Vir optimus, *D'Oruillius ad Chariton*. pag. 467. potuiſſe μικρὸς pro πικρος per errorem ſubſtitui. TAYL.

4. τμῆμα.] [Ita Editi] κτημα. WOLFIVS. eum *Bodl*. et MS. *Reg*. α. TAYLOR.

Ibid. Reſtitue, nam excidit *Wolfii* incuria, καὶ ἣν ὑπ' Ολυνϑ. — Reperitur in o. l. s. Idem etiam dicendum videtur de ſequentibus: τῦτο μὲν περὶ τῦ ιερῦ τῦ εν Πυθοῖ: vel, vt nonnulli, ſine praepoſitione, τῦ Πυθοῖ. TAYLOR.

11. παρωσάμενοι.] Dele punctum poſt hanc vocem, legendo παρωσάμενοι τὴν Αμφικτυονίαν: *ius Amphictyonicum a Thebanis eripuiſſe*: vel, *Thebanos iure Amphictyonico priuaſſe*. Wolfius longe errat in vertendo. Hoc Auctor noſter vocat Πυλαίαν, dum infra

de hac ipſa re loquitur, ſc. pag. 443. 17. [Θετταλοῖς] τὴν Πυλαίαν συγκαταςήσειν. TAYLOR.

334. 12. τῶν ἐν Δ. ἱερῶν ἱδρυμένην.] ἱδρυμενῶν. Sed cum vnum Delphicum templum celebretur, aut legendum (κοινῶς) τȣ ἐν Δελφοῖς ἱερȣ ἱδρυμενου, aut (Αττικῶς) το ἐν Δ. ἱερον ἱδρυμενον. WOLFIVS. Noſtri tamen Editique omnes conſtanter, των ἱερων — ἱδρύμενων, vel ſaltem id voluerunt. Nam ἱδρυμένην impreſſorum quorundam eſt error tantummodo typographicus. Cod. optimus *Vindob.* ſine litura, ἱδρυμενων. TAYLOR.

335. 2. οἰκείαν.] Forte delendum. Et infra, 7. pro ἄλλα rectius πολλα. MARKLAND.

Ibid. ἄδειαν.] Sic fere *Demoſth. de Pace*, init. Νεοπτόλεμον, τὸν ὑποκριτὴν, τῷ μὲν τῆς τέχνης προσχήματι, τυγχάνοντα ἀδείας. Vide Orat. *Eubulideam* pag. 1304. 8. TAYLOR.

7. ἄλλα.] Duriuſculum iſtud πρὸς τοῖς ἄλλοις χρήμασι, καὶ ἄλλα — παρεῖχεν. Quare doctiſſimo *Marklando* omnino aſſentior legenti πολλα. TAYLOR.

8. μελλόντων.] αἰσθόμενος δὲ, ὅτι μελλȣσι πρεσβεύεσθαι πρὸς αὐτὸν Φωκεις, καὶ Θετταλοι, καὶ Θηβαιοι. Ita Codd. meliores *Vindob.* et *Reg.* α. TAYL.

14. ἀγωνισόμενος ἢ θεασόμενος.] Videtur per α ſcribendum, Aoriſto primo medio, quia praecedit ἀπιὼν Ολυμπιάσιν. WOLFIVS.

Ibid. Miror, has turbas dediſſe hominem non ineruditum, et ſollicitaſſe lectionem, quae vnice eſt vera, et ab omnibus, credo, Codd. confirmata. Tum autem bella eſt argumentatio, quare nimirum ſollicitaret. *Quia praecedit* ἀπιὼν Ολυμπιάσιν. Illud eſt ſcitiſſimum. Mi homo! Απιὼν eſt *Profectus*, non *Regreſſus*, neque coniungi debet cum Ολυμπιάσι, verum hoc potius cum ἀγωνισόμενος. Verto igitur liberius: *Phryno Athenis profectus, vt Olympicum vel*

certa-

certamen iniret, vel ſpectaculo intereſſet, caetera. TAYLOR.

16. ἱερομηνίᾳ.] Feſti praefinitum tempus, non neceſſario menſtruum, vt erudite explicat Cl. *D'Oruillius* ad *Chariton. Aphrodiſ.* VI. 2. et *H. Steph. Theſ. L. G.* T. I. col. 1647. TAYLOR.

18. ὅπως.] ἵνα Codd. duo e praeſtantioribus, *Reg. α.* et *Vindob.* Et viciſſim iidem pag. 336. 4. pro ἵνα, ὅπως. TAYLOR.

pen. εἰρήνην ἄγειν.] *pacem ſeruare.* WOLFIVS. Immo, *pacem redintegrare.* Nam adhuc bellum erat. IVRIN.

336. 6. καὶ εἰ ἀληθές ἐστιν, ἐνέγκαι.] Forte, ἥκειν, *venturos eſſe legatos.* Sed videtur poni pro ἀγαγεῖν πρέσβεις, quo verbo paulo poſt vtitur. *Quod verum ſi eſſet*, (ſc. eum pacem velle facere) *vt legati Athenienſium legatos illius adducerent.* WOLFIVS.

Ibid. Rurſus contra Codd. militat *Wolfius.* Cum in nullo iſtud ἥκειν reperiatur, et ἐνέγκαι eſt vox ſatis proba in eo ſenſu, quem idem hic aſſignauit. Ni legendum potius ἐνέγκωσι, cum *Bodl.* et *Ital.* Sc. ἵνα μάθωσι — καὶ, εἰ ἀληθές ἐστιν, ἐνέγκωσι παρ' αὐτοῦ πρέσβεις. Num potuit apertius? TAYLOR.

7. ἀπελθόντων.] Ἀπελθόντων non de *regreſſis* dicitur, vt iterum ceſpitat *Wolfius*, ſed abeuntibus. Quid enim, mi Adnotator? Annon, cum infra v. 16. dicitur εἰς τὴν Θρᾴκην ἀπερχομένων, Tu interpretaris *nobis in Thraciam abeuntibus?* Porro autem hic non intelligo huiuscemodi ſyntaxin, ἀπελθόντων τῶν δέκα πρέσβεων, ἤγαγον κ. τ. λ. Mirum, ni aliqua exciderint in priore membro Sententiae. TAYLOR.

8. ὤν.] ὢν εἷς ἦν, Cod. *α.* et *Vindob.* et deinde ὢν εἷς ἦν Δημοσθένης, ſine καὶ, *Regii* cum eod. TAYL.

18. ἴστεον δὲ, ὅτι Δ. οὐκ ἀπῆλθεν] Τὸ οὐκ delendum eſſe conſtat, quod [pag. 394.] ipſe Auctor ait, ſe ad

ſe ad redimendos Captiuos denuo cum legatis iuiſſe.

WOLFIVS.

336. 18. Haec tam ſicco pede *Wolfium* tranſire non oportuit. Mire enim in his turbatum eſt. Conſtat ex infinitis fére locis, ea legatione functum eſſe *Demoſthenem*. Et ea, quae hic ſequuntur, aliter non poſſunt aut ſibi conſtare, aut rite intelligi. Interea tamen aeque liquet, negatiuam iſtam particulam in omnibus Codd. tam ſcriptis, quam prelo excuſis, (ſolo *Reg.* 'α. forte excepto) ſolenniter et obſtinate exſtare, atque ea quidem conſtantia, vt cedere velle non videatur. Sed de ea re eſſemus otioſi, niſi maius eſſet aliquid, quod nos commouere poſſit. In oratione π. Στεφ. p. 234. exſtat diſertiſſimis verbis Demoſthenis de hac re Decretum: in quo tam explicate dicitur, quam dici potuit maxime, ad hoc negotium electos eſſe *quinque* legatos, quorum nomina in decreto continentur: ſc. Eubulus Anaphlyſtius, Aeſchines Cothocides, Cephiſopho Rhamnuſius, Democritus Phlyenſis, Cleo Cothocides. De Demoſthene altum ſilentium. Et quidem, quicunque legit *iſtam* Orationem, fere ſentiet, Demoſthenem legatum *non* fuiſſe. Dum ex *Aeſchinis* aduerſaria contrarium facillime erui poſſe video: πρὶν ἐπὶ τὴν ὑςέραν ἀπαίρειν πρεσβείαν, τὴν ἐπὶ τοὺς ὅρκους, Δημοσθένην. Ὁ γὰρ μισαλέξανδρος καὶ μισοφίλιππος ὑμῖν οὗτος ῥήτωρ δὶς ἐπρέσβευεν ἐν Μακεδονίᾳ. Aeſchin. *c. Cteſiph.* 462. 10. Ita Demoſthenes ipſe in hac Orat. ὥσπερ ἐπρέσβευσα δὶς, οὕτω καὶ λόγον ὑμῖν δοῦναι δίς. (loquitur de prima et ſecunda legatione.) Pag. 406. 24. Ita loca fere ſexcenta. Vix meum eſt adſerere, aut abiiſſe eum in ea legatione, aut domi manſiſſe. Sed pene teneo, quid de hac patientia Codicum, adeo incredibili, et inaudita, ſit ſtatuendum. Quod alibi exponam liberius. Interea de hac re cogitent Eruditi. Nec ſolus ſum, quem ea diſcrepantia in nume-

numero Legatorum perculit. Iam enim video, iſtis locis in Exemplari *Altempſiano* crucem eſſe affixam: et de ea inconſtantia nonnulla diſputaſſe *Contarenum*, *Var. Lect.* Cap. XVII. TAYLOR.

336. vlt. ἐκάθησαν.] εκαθισαν, παρὰ τὸ καθίζω. Quod cum Actiuum potius, quam Abſolutum, videatur, (neque vero moror deprauatos Codices. Quoties enim Librarii η et ι, et alias cognatas literas permutant?) malim εκαθηντο. Et paulo poſt [337. 2.] ἐν οἷς καὶ Κερσοβλεπτην. Et [4.] ηυτρεπισε. Et [18.] παραφυλαζωνται. WOLFIVS. Edebatur enim παραφυλάζονται. Si bene intelligam virum hunc eruditum, nam praeter ſolitum eſt paulo obſcurior, ἐκάθησαν, lectionem inſinceram, ſed ab omnibus confirmatam, propter facilem deprauationem in ἐκάθισαν retrahi iubet: deinde autem, quia vox Actiua huic loco non conueniat, εκαθηντο iubet. Non male, quod εκαθηντο. Ipſe namque *Demoſthenes* in hac eadem hiſtoria: βραχὺ φροντίσαντες οἱ χρηςοὶ πρέσβεις ὗτοι καθηντο ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ὅλυς μῆνας. *De* Cor. pag. 235. 21. Caeterum *Wolfium* de Grammatica ſua non oportuit eſſe tam ſollicitum. Εκάθισαν enim tam *Abſolute*, (ſi per hoc *Neutrum* intelligit) quam *Actiue* dicitur. Et ea, propter Codicum quaſi auctoritatem, eſt lectio huius loci. TAYLOR.

337. 2. ἐν οἷς καὶ Κερσοβλέπτης.] Wolfius, *ac praeter caetera, ipſo etiam Cerſoblepte capto.* Rectius, *Cerſoblepte ditione exuto.* IVRIN.

5. ςρατιάν.] Infinitum eſſet recenſere, quot in locis permutentur hae voces Στρατεία et Στρατιά. Idque ante me adnotarunt plurimi. Hic tantum admoneo, vtramuis hic bene conſtare poſſe. Nam, me iudice, et εὐτρεπίζειν ςρατειαν, et εὐτρεπίζειν ςρατιαν, recte dicitur. Sed illud fortaſſe commodius: Nam *De Corona*, pag. 236. 11. legitur, ἕως ἂν τὰ

τῆς ϛρατείας τῆς ἐπὶ τὰς Φωκέας ευτρεπῆ ποιήσαιτο: Vbi minus bene legeremus ϛρατιας, quanquam et id ſcribitur quoque. Attamen hic *Wolfium* video parum recte alteram in textu; alteram ſignificationem in verſione exhibere. TAYLOR.

337. 16. ταῦτα εἶπε.] Elegantius paulo Cod. *Vind.* ὅτι ταῦτα μεν ελεγε Φίλιππος — ἐμοὶ δὲ εἶπεν κ. τ. λ. TAYLOR.

20. πεισθέντες.] Male *Wolfius* interpretatur; ac ſi tertiam legationem *ſuadebat* Aeſchines. Suadere quidem potuit, ſed non ex his verbis colligitur. Tantum dicitur, quod, dum *Demoſthenes* acta legatorum de pace ineunda improbaret, defenderet autem *Aeſchines*, *vicit huius cauſa et ſententia, unde factum eſt, vt tertio mitterentur legati.* Diſtant haec inter ſe plurimum. TAYLOR.

22. φυλάττει.] Rectius φυλαττοι cum *Vindob.* Et mox, v. 26. πεισῃ. TAYLOR.

338. 22. ἐξέβαλον.] i. e. Iudices. Ἐξέβαλον o. l. s. *Bodl.* interea εξεβαλεν, quaſi ad *Aeſchinem* referre voluit. Atque ita *Wolfius* legit et interpretatur, lectore ſuo, id quod minime decuit, non admonito. TAYL.

24. λέγουσι.] ζητουσι. *Lambinus.* TAYLOR.

339. 6. δεύτερον ἐνέκυψε] [vt Editi] ανεκυψε lego. Et [paulo ante] πρὸς σύϛασιν δε τουτου. [Aberat enim] WOLFIVS.

8. τεκμήρια δ' ἐϛὶ κ. τ. λ] Poſt haec verba deeſſe videntur *ea ſigna*. Sequitur enim mox, δι' ὧν ἅμα. Sed ea ex iis, quae ſequuntur, poſſunt intelligi. Paulo poſt [14.] ἄνευ Φωκέων γράφοντι. Et [17.] ἐνέδωκε Φιλίππῳ χρόνον lege. Et [22.] μιᾷ μὲν, ὅτι Θηβαῖοι ἀπολοῦνται. Et [25.] σώσειν γὰρ αὐτοὺς χάριν τῆς πόλεως, vt habet *Felicianus*, aut, σώσειν γὰρ αὐτῶν τὰς πόλεις ἐπηγγείλατο. Et [340. 2.] πρεσβευσαμέ-

βευσαμένων περὶ αὐτοῦ τῶν Ἀμφικτυόνων. Et [8.] ἁλόντων Φωκέων μετὰ τὴν ἐξωμοσίαν. WOLFIVS.

339. 8. Quid hic praeſtitit *Wolfius*, melius diſcetur ex VARIIS LECTIONIBVS, ad calcem operis. Quaedam tamen ſunt hic dicenda. Voces illae 339. 10. δι' ὧν — συγγνώμην cum Cl. *Marklando* parentheſi ſunt includendae; quod difficultatem huius loci aliquatenus leuabit. Ita enim quodammodo fluet Oratio: τεκμήρια δὲ (ſc. ſigna, ſiue argumenta prioris Quaeſtionis) — τὰ μὲν ἐκ τῶν παρειμένων — τὰ δὲ etc. Deinde 17. pro χρόνῳ, accuratiores Editiones, *Manutii* ſc. et *Feliciani*, vti reſtituit cum *Lambino Wolfius*, diſerte χρονον. Proxime autem, [25.] neque cum *Aldo* et *Benenato* σώσειν γὰρ αὐτοὺς τῆς πόλεως, neque cum *Feliciano* et *Manutio* χάριν τῆς πόλεως, neque cum *Wolfio*, σώσειν γὰρ αὐτῶν τὰς πόλεις, verum cum *Bodl.* Cod. *Reg.* α. *Ital.* et *Vindob.* σώσειν γὰρ αὐτοὺς τῃ πολει ἐπηγγείλατο. Demum [340. 8.] μετα recte, non ἐπὶ, cum Codd. et Impreſſis emendatioribus, *Lambino* ſimiliter ita coniectante. Nihil agunt illi, qui παρα ſubſtituunt. TAYLOR.

18. ϛρατείαν.] Lege ϛρατιαν, vti pag. 337. 5. ηὐτρέπισε τὴν ἐπὶ Φωκέας ϛρατιαν. Mox [19.] lege εξεπιτηδες. MARKLAND.

20. Θηβαῖοι.] Deeſt in Impreſſorum plurimis. Reſtituerunt cum *Wolfio* Codd. *Reg.* α. *Altemps*, aliique. TAYLOR.

27. εἴληφεν.] ὅτι χρηματα εἴληφεν *Reg.* α. et Cod. *Vindobonenſis*. TAYLOR.

340. 9. ὅτε καὶ φυλάξασθαι αὐτὸν ἐχρῆν.] E verbis *Demoſthenis* legendum videtur ὅτε καὶ φιλος ειναι αυτῳ εφη. WOLFIVS.

Ibid. Quid hoc, mi homo? Cur hortaris, vt tuam fidem ſecuti tam longe a Codd. atque a Veritate ipſa aberraremus? *Metuendum eſſet Aeſchini*, inquit Scri-

 ptor,

ptor, *a Thebanis, praeſertim ſi iter ſuſcepiſſet ſine auctoritate publica.* Olim enim, eo tempore, quo legationem ſuam renunciauit, aiebat, ſe, propter fidem patriae ſuae praeſtitam, a Thebanis fuiſſe proſcriptum et proclamatum. Πάνδεινον igitur eſt, (vt ait *Demoſthenes*, pag. 380. 8. de hac ipſa re, quae hic tractatur) ἀπηγγελκότα, ὡς ἐπικεκήρυκται χρήματα αὐτῷ ἐν Θήβαις, ἐπειδὴ Θηβαῖοι πρὸς τῷ τὴν Βοιωτίαν ἅπασαν ἔχειν, καὶ τῆς Φωκέων χώρας ἐγκρατεῖς γεγόνασι, τηνικαῦτα εἰς μέσας τὰς Θήβας, καὶ τὸ τῶν Θηβαίων στρατόπεδον βαδίζειν. Iam iudicet aequus lector, vter *e verbis Demoſthenis* (nam ad verba *Demoſthenis* prouocauit) veram lectionem ſtabiliuerit, Ego, an Profeſſor Francofurtenſis? TAYLOR.

340. 10. λόγȣ.] Incaute ſcribitur ab *Vlpiano* (nam haec *Vlpianus*) λόγȣ, qui prius ſcripſerat, ζητήματος. *Accuſatio* haec, ſiue *Oratio*, duas continet *quaeſtiones*. Vid. pag. praeteritam, v. 6. Mox cum MSto *Vindob.* reſtituas τὸ ἰσχυρώτατον. TAYLOR.

11. ἐπαγγελία.] Permiſceri ſaepiſſime a Librariis, inter deſcribendum, voces Απαγγέλλειν et Επαγγέλλειν, id quidem adnotatur a multis. Vid. Cl. *D'Oruillium* ad *Chariton. Aphrodiſ.* pag. 413. *Albert.* ad *Act. Apoſt.* XXIII. 21. Nihil poteſt iſtius rei illuſtrius proferri exemplum, quam quod occurrit in *Vlpiano*. Dum commentatur ad pag. 359. 2. huiusce Orationis, ἐπαγγελλομένου καὶ ὑποσχομένȣ τὴν σωτηρίαν Αἰσχίνȣ, haerebat ibi in *Lutecianorum* primo απαγγελλομενου. Haerebat, inquam, et ita credere fas eſt. Nam *Benenatus*, dum eam varietatem lectionis in margine adnotare voluit, (adeo procliue erat in his vocibus deſcribendis errare) pro varia, iſtud Επαγγελλομένου Auctoris ſui iterum repraeſentauit. Cum autem per totam hanc Orationem potiſſimum in cognatis his vocabulis et peccatum eſt maxime, et tamen quam minime

nime oportuit, venia dignus cenſebitur, qui id vtique negotii diligentiſſime et accuratiſſime excutiet: praeſertim cum ea varietate referta ſunt Exemplaria non ſolum ex imperitia deſcribentium, qui in ductu literarum hallucinabantur, verum etiam aliquando ex temeritate ſanare meditantium: vti accidit *Brodaeo*, quem vide ad *Aeſchinem* in *Defenſione ſua*, pag. 292. Not. 85. απαγγελλειν igitur, vox intra limites vnius fere ſignificationis contenta et concluſa, nihil dicit, niſi *Renunciare*, id eſt, *ſimpliciter enarrare, quae geſta ſunt, et quo modo.* Οὐδὲν ῥᾷον, vt ſcribitur apud *Aeſchinem*, p. 231. 4. ἢ πρεσβείαν απαγγειλαι. Sic, εἶναι ταῦτα ἀληθῆ, ἃ ἔτος απηγγειλε πρὸς ὑμας, infra pag. 358. 3. Et pag. 346. 20. πάντα τἀληθῆ πρὸς τὴν βουλὴν απηγγειλα. Et pariter, p. 359. 1. ἁπάντων ἐναντίων, ὧν πρὸς ὑμᾶς ἔτος απηγγειλεν. Adde p. 342. 16. ib. 20. 361. 2. et 7. etc. Infinitus enim eſſem, ſi exempla coaceruarem: neque opus eſt multis. επαγγελια interea (I.) de eo dicitur, *qui aliquid in ſe praeſtandum ſuſcepit, qui ſponte agit, non coactus, aut inuitus.* Ita *De Corona*, pag. 271. 7. Αντιφῶντα, ὃς επαγγειλαμενος Φιλίππῳ τὰ νεώρια ἐμπρήσειν. Sic *adu. Leptin.* p. 460. 27. ὁρῶν — σπανίζοντα τὸν δῆμον χρημάτων, τάλαντον ἔδωκεν αὐτὸς επαγγειλαμενος, i. e. *vltro, ſponte ſua.* Vid. *Wolf.* ad locum. Similiter fere *De Corona*, 263. pen. ὧν μέντοι γε ἐκ τῆς ἰδίας ὀσίας επαγγειλαμενὸς δέδωκα. Inde aliquoties, cum quadam plenitudine dicitur, αυτεπαγγελτους, ἐθελοντὰς, vt *De Coron.* 247. 24. Et profecto non ſolummodo cum plenitudine, ſed tanta ſimilitudine etiam, vt nonnulli poſteriorem vocem, pro Gloſſa damnatam, eiicere non dubitarent. (II.) Deinde ſignificat *Polliceri, Fidem dare*, et *Se obſtringere ad aliquid praeſtandum.* Ita Noſter in hac Oratione, p. 356. 9. ἐπαινέσαι Φίλιππον, ὅτι επαγγελλεται τὰ δίκαια ποιήσειν·

ἀλλ' ὐδὲν ἐκεῖνός γε επηγγελλετο, ἀλλὰ τοσύτυ γε ἔδει επαγγελλεσθαι, ὥςε — Ita in *Argumento Philipp.* II. διαβάλλυσιν αὐτὸν — ὡς επαγγελλομενον αὐτοῖς πολλὰ καὶ μεγάλα, ψευδόμενον δέ. Atque iterum ibid. Οὔτε γὰρ ταῖς ἐπιςολαῖς ἐνέγραψεν ὁ Φίλιππος επαγγελιαν ὐδεμίαν, ὐδὲ διὰ τῶν ἰδίων πρεσβειῶν ἐποιήσατό τινα ὑπόσχεσιν. Sed pergo ſuſtinere Lexicographi perſonam. επαγγελλεσθαι in III. et leuiter inflexo ſenſu, eſt *operis formam proponere; rem ſeu argumentum futurum delineare;* et *rationem inſtituere iſtius,* quod *eſſet exſequendum.* Οἶμαι τοίνυν (inquit Noſter Philipp. I. p. 44. 13.) ἐγὼ ταῦτα λέγειν ἔχειν, μὴ κωλύων, εἴ τις ἄλλος (lege αλλο) επαγγελλεται. *Unleſs ſome one has another Plan.* Exemplum eſt ſatis notabile in *Hermogene* III. *de Inuent.* his verbis: εὗρον τὸν ῥήτορα, εἰ μὲν ἀπατήσειν μὴ μέλλοι τὺς δικαςὰς, ἀλλὰ πληρώσειν τὴν επαγγελιαν καθαρῶς — τῆς μνήμης οὔσης ἐναύλυ τῆς κατὰ τὴν επαγγελιαν, μηδὲν ψεύδεσθαι δοκεῖν, ἀλλ' ὡς επηγγειλατο τιθέντα τὴν κατασκευην, ὕτως — δοκεῖν δικαίως μὲν επαγγελλεσθαι, τὴν επαγγελιαν δὲ παρ' ὐδὲν τίθεσθαι — εἶθ' ὕτω — ἐξελθόντα τὴν επαγγελιαν — καὶ ὅλως τὴν τάξιν τῆς επαγγελιας συγχέας, ὐχ ὡς επηγγειλατο, κατεσκεύασεν. Porro autem επαγγελλεσθαι (IV.) eſt *Petere,* ſiue *Rogare.* Dubitare nos non ſinit *Vlpianus:* Τὸ μὲν Επαγγέλλεσθαι αιτειν σημαίνει. Rurſus ille: Επαγγελίαν] Πρόςαξιν, ἢ αιτησιν. Et rurſus: Επαγγείλασθαι] ἀντὶ τῦ αιτησαι. Quae Gloſſae reperientur omnes ad hanc ipſiſſimam Orationem, in qua verſamur. Et notauit *Suidas,* eo ſenſu reperiri iſtam vocem in Cauſa π. παραπρεσβ. ſed locum non memorat. Oſtendam: Pag. 401. 15. ἑςιῶν [Philippus] αὐτὺς — ἤρετο Σάτυρον τυτονὶ, — τί δὴ μόνος οὐδὲν επαγγελλεται; *cur ille ſolus nihil poſtularet* — εἰπεῖν δὲ φασι Σάτυρον — ἃ ἂν αὐτὸς επαγγειλαιτο ἡδέως,

ῥᾳςα

ἐᾶσαι μὲν ἐστὶ κ. τ. λ. Et forte in ea ſignificatione eſt vox accipienda rurſus in hac Oratione, pag. 354. 11. κἂν ἄρα εἴπητε καὶ προαχθῆτε ὑμεῖς ἐπαγγείλασθαι: vt plenius confirmaui ad locum ipſum. Et praeterea ita ſumi debere exiſtimauit *Vlpianus* in his quoque verbis, pag. 350. 17. δὸς δέ μοι τὸ προβούλευμα, ὃ πρὸς τὴν ἐμὴν ἐπαγγελίαν ἐψηφίσατο ἡ βουλὴ, cum interpretatur πρόσταξιν, ἢ αἴτησιν. Ibi tamen rectius ſcribas ἀπαγγελίαν, vt pariter mihi confirmaſſe videor. Vltimo denique (V.) ἐπαγγελία eſt Vox Iuridica: Δοκιμασίαν, inquit *Aeſchines c. Timarch.* pag. 56. 12. ἐπαγγειλάτω Ἀθηναίων ὁ βουλόμενος. Plurimis expoſuit Scriptor eruditus ad *LL. Atticas* Lib. III. Tit. III. Sed hoc extra oleas. Iam ſi haec adeo diſtincta ſint, in ſuo vnumquodque ſignificatu, quid, inquiet aliquis, Te monitore opus eſt? Vel coecus viderit, vbi τοῦ Ἀπαγγέλλειν locus ſit; et vbi τοῦ Ἐπαγγέλλειν viciſſim. Cui Ego: Mane, inquam, nondum ea res tranſacta eſt et expedita. Accidit enim, vt *Aeſchines* in *renuncianda* legatione, qua functus eſt, dum ἀπήγγειλεν ea, quae geſſerat, Philippi quoque nomine *ſponderet*, *pollicereturque*, (ἐπηγγέλλετο) quae ille alter erat praeſtiturus. Vnde factum eſt, vt non ſolum enaſcerentur iſtae turbae, quas in initio huius Notae memoraui, ex ſimilitudine harum vocum in MSS. verum etiam aliquando eſſet difficile, vel ſummo homini et acutiſſimo, diiudicare; vtram poſtularet loci ſententia. Verbi gratia, cum in pag. 357. 22. dicitur: οἱ μὲν Φωκεῖς, ὡς — τὴν ἀπαγγελίαν ἐπύθοντο τὴν τούτου, καὶ τὰς ὑποσχέσεις — Ecquis eſt, qui hanc lectionem aſſerturus eſt contra membranas *Ven.* et *Harl.* contra Impreſſores, *Aldum* et *Morelium*, quorum vterque excudit ἐπαγγελίαν? Quod ex iis, quae dixi, aeque commode intelligi poteſt: quoniam iſti *Renunciationi* Aeſchinis inerant quoque quaedam *Pollicitationes*. Ita quando-

que

que coniunguntur ἐπαγγελία et ὑπόσχεσις, vt in loco prae manibus: ἔστι δὲ — ὃ μάλιστα ἀντέχεται, ἡ ἐπαγγελία, καὶ ἡ ὑπόσχεσις Αἰσχίνου. Et ſimiliter pag. 349. 3. huiuſce Orationis: μεμνημένοι τὰς ὑποσχέσεις — καὶ τὴν ἐπαγγελίαν. Vt pag. 397. 3. ταῖς ὑποσχέσεσι καὶ τοῖς ἐπαγγέλμασι τοῖς τούτου καταληφθέντας τότε. Ita etiam recte coniungi poſſe videntur, Ἀπαγγελία et Ὑπόσχεσις: vt exeunte fere Oratione, pag. 445. 15. οὗτοι δὲ τοιαῦτα ἀπαγγελοῦσι παρ' ἡμῶν, καὶ ὑποσχήσονται. Legimus etiam p. 363. 27. πάντων τῶν πεπραγμένων ἑκάστοτε, ὧν ἀπήγγειλεν, ὧν ὑπέσχετο, caetera. Statuere igitur non ſemper erit facillimum, (id enim agebam) quonam modo ſcribendum fuerit. Duo inſigniora loca proferam. Dicitur p. 346. 21. ἀπὸ τῶν πρώτων ἐλπίδων ἐκείνων, ὧν ὁ Κτησιφῶν καὶ ὁ Ἀριστόδημος ἀπήγγειλαν πρὸς ὑμᾶς. Duriuſcule quidem *Spem* aliquis *renunciare* poſſe videtur: Renunciamus enim ea, quae geſta ſunt, non ea, quae ventura. Interea ἐπαγγέλλειν, *ſpem polliceri*, *ſpondere*, aut *mentibus auditorum ſubiicere*, paulo eſſet elegantius. Et tamen Codd. obſtinate et moroſe defendunt lectionem receptam. E contra in illa *De Corona*, p. 238. 19. Ἀρ' ἐπὶ ταύταις ταῖς ἐλπίσιν ἐποιεῖσθε τὴν εἰρήνην, ἃ ταῦτ' ἐπηγγείλαθ' ὑμῖν οὗτος ὁ μισθωτός; Vide, mi lector, in vtroque loco, cum res ſint prope *pares*, conſtantiam Codd. in *diverſa* locutione. Verum extra ea, quae recitaui, generaliter quidem neminem paulo attentiorem fugere poteſt Lectio vnice vera. Exempli gratia: cum ſcribitur 364. 10. οὐ γὰρ ὡς εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίους — οὐχ οὕτω τότε ἀπήγγειλεν, quisquamne eſt, qui Cod. vnius *Veneti* auctoritate moueretur, vbi exaratur ἐπήγγειλεν? Viciſſim cum *Morelius* et *Wolfius*, p. 396. 11. dederunt, λαβὼν ἐξιόντα ἐκ τῆς Φιλίππου σκηνῆς, ἐμοὶ τὸν παῖδα ἐκέλευσεν ἐπαγγέλλειν, ecquis erit, qui non Editorum, MStorumque,

que, exceptis forte *Pariſienſibus*, omnium auctoritatem adriperet — τὸν παῖδα ἐκέλευσεν απαγγελλειν? Atque haec hactenus. TAYLOR.

340. 17. ὡς ἐν ἀληθείᾳ συνδραμέσης.] Forte, εις εν εγκλημα συνδραμεσης. WOLFIVS. Audacter ſane: feliciter, necne, non poſſum dicere. TAYLOR.

18. δύο λαβόντες.] Forte δύο υπολαβοντες. ειναι ἐγκλήματα. WOLFIVS.

23. Poſt νόημα nonnulla leguntur in Codd. *Regg.* et *Ven.* et prelo dedit *Benenatus*; quae repetuntur initio Scholiorum. Nam cum iis hoc Argumentum, ab eodem nimirum Auctore profectum, olim connectebatur. Et ſane ſatius eſſet, vt Argumentum deſineret ſaltem in voce τεθαῤῥηκότα. Certe non in νόημα, ſenſu imperfecto. Mens enim haec eſt Vlpiani: συγκρουστικὸν ἂν εἴη τὸ νόημα ἐκ διαβολῆς τῦ τε αἰτιδίκυ καὶ τῶν συνηγόρων, etc. vt in ſcholiis continuatur. TAYL.

WOLFII ET TAYLORI
ANNOTATIONES
AD
ORATIONEM DEMOSTHENIS
ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ.

Λογος.] Titulo addunt κατ' Αισχινυ Cod. *Lind.* et *Aug.* Hic deſtituimur ope et auxilio *Vindobonenſis*; in quo ſeruatur ſolummodo Argumentum cum ſcholiis, Oratio ipſa deficit.

Pag. 341. 2. παραγγελία.] Vid. p. 432. 11. *Harpocrat.* et *Vlpianum.* Hanc vocem et hunc locum ſatis illuſtrat *Chriſtoph. Ruſus* in *Antexegem.* apud *Gruter. Theſaur. Crit.* Tom. II. TAYLOR.

341. 9. ἐνθυμούμενος.] Ita *Benenatus* incorrecte: ἐνθυμουμένους caeteri plerique, vt *Man. Fel. Harl. Cant. Bodl. Obſop. Ital.* Nimirum ea conſtructione, quae dixit *Aeſchines* in eadem cauſa, iuxta init. Δέομαι ὑμῶν — ἐθελῆσαι — ὑπολογιζομένους κ. τ. λ. Vid. IND. LYSIAE, ANTIPTOSIS, et Cl. *Marklandum* ad finem huiusce Orationis. Sic ſcribunt plerumque: Δέομαι — ὑμῶν — εὐνοϊκῶς ἀκροᾶσθαι — προσέχοντας τὸν νοῦν. Noſter *c. Macart.* init. Aliquando laſciuiunt: Ita *De Coron.* pag. 289. 25. δέδοκται τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ — εὐξαμένους καὶ θύσαντας τοῖς Θεοῖς — καὶ ενθυμηθεῖσι τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς — διακοσίας ναῦς καθέλκειν. Si locus iſte ſanus ſit. TAYLOR.

15. ἀειλογίαν.] Vox iſta *Demoſthenica* fere. Nam ſecundum *Genethlium*, qui fuit inter antiquos *Demoſthenis* Commentatores, σπανίως εὑρίσκεται παρ' ἄλλῳ. Occurrit iterum in *Eubulidea*, pag. 1306. 27. Vide *Harpocrat.* et *Suid.* in v. TAYLOR.

Ibid. προτεινομένους.] *Suid.* v. Προβάλλεσθαι, hunc locum Auctoris noſtri reſpiciens, προβαλλομένους legit, et exponit per προτεινομένους. Προβάλλεσθαι — ὁ ῥήτωρ. Τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ προβαλλομένους· ὅπερ ταὐτὸν τῷ προτεινομένους. Vnde ſuſpicantur, vocem veram, προβαλλομένους, a gloſſa ſua hic eſſe loco auito excluſam, vt ſolet aliquando fieri. Sed hic in Codd. altum vbique ſilentium. TAYLOR.

16. τούτων.] Vel fortaſſe τούτου cum *Ven. Obſop. Ital.* et MSS. *Felician.* TAYLOR.

18. ἀνῄρηκε.] Vide modo, quae protuli, vt confirmarem, hanc vocem, etiam latiſſime ſumtam, nimirum de vltimo ſupplicio, bene conſtare poſſe cum ea *Infamia*, qua ſola plectebatur Timarchus. Sed non neceſſe eſt tam inclementer et rigide interpretari, verum de *exſilio* fortaſſe, aut poena leuiori. Atque id cautum a *Suida* video, ſi hunc locum reſpexerit.

Reſpexiſſe autem credo: Ανήρηκεν, ἀντὶ τȣ̃ ἐκποδὼν ἐποιήσατο. Δημοσθένης. καὶ ἀντὶ τȣ̃ ἐφόνευσεν. Id eſt, Ανήρηκεν eſt aliquando Εφόνευσεν, ſed non in illo loco *Demoſthenis*. Adiicere liceat σχόλιον ad marginem Exemplaris *Altemps*. Ανήρηκε] Υποποιησάμενος ἐπεζόμισεν. TAYL.

341. 20. ἀσυμφορώτατον.] βαρυσυμφορώτατον marg. *Benen. Vlpianus* item in σχ. vbi ἀσυμφορώτατον pro varia lectione. TAYLOR.

342. 6. ἀποκρύψομαι.] Similiter *Philipp.* II. verſus finem: ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς, καὶ ȣ̓κ ἀποκρύψομαι. Sed, neſcio quo conſilio, ſaepiſſime in Codd. manu exaratis vocem iſtam praefocauit illa altera ἀποτρέψομαι: Vti hic in optimo *Reg*. α. in *Harleiano* itidem, a manu ſecunda, quaſi a cura ſecunda. *Vlpianus*, γράφεται γάρ· καὶ ἀποκρύψομαι. Proinde quaſi Ius et Poſſeſſio commendaſſet ἀποτρέψομαι. Plura ad initium *Timocrateae*. TAYLOR.

11. ἐμπεποίηκει.] F. ἐμπεποίηκεν. MARKLAND. Et *Lambinus* quoque. TAYLOR.

13. σκέψαισθε.] Pro εἰ σκέψαισθε, etc. σκέψασθε παρ' ὑμῖν αὐτοῖς — καὶ λογίσασθε Codd. *Kr'ii* α. ε ζ. verbis imperatiuis. Accedunt alii, λογίσασθε *Obſop.* λογίσεσθε *Harl.* Receptam lectionem tuetur *Hermogenes de Inuentione*, T. III. non longe ab initio. TAYL.

19. τȣ́των.] τί δή ποτε τȣ́των ἑκάστȣ; *Regg*. α. β. ε. ζ. η. *Aug*. et *Harl*. TAYLOR.

23. τὰς δὲ συμβȣλίας κ. τ. λ.] Secundum iam hoc caput, et reſpondet ſuperioribus, δεύτερον, ὧν ἔπεισε, v. 16. Quod non animaduertens *Wolfius* inficete perquam vertit: *legatorum* enim *conſilia veriora eſſe putatis*. TAYLOR.

pen. προσήκει διωκηκέναι.] Poſt haec verba Ratio tertiae huius Propoſitionis reddi debuit, quemadmodum in caeteris quatuor factum eſt. Sed haec incuria Scribae excidit. MARKLAND.

342. pen.

342. pen. Neque quinque iſta membra, (Vid. v. 16. et ſqq.) in quae diuiditur Criminatio *Demoſthenis*, ſatis recte aut accurate recenſentur a *Quintiliano* IV. 4. his verbis: *Singula ex pluribus colliguntur: vt cum Legatio male geſta obiicitur Aeſchini, quod mentitus ſit, quod nihil ex mandatis fecerit, quod moratus ſit, quod munera acceperit.* TAYLOR.

343. 5. ἢ μή.] Melius Interrogatiue, ἀλλὰ μὴν ὑπέρ γε τῦ πρεσβεῖα, ἢ μή; Ita modo 342. vlt. antecedens caput adduxit ſimiliter; τῶν δὲ τῶν χρόνων διατί; Interpres interrogatiue quaſi dedit, ſed non ſatis accurate. TAYLOR.

Ibid. τὸ μέν.] F. ὅτι τὸ μέν. MARKLAND.

12. τῇ πόλει.] Codd. duo, ε. et η. μένειν ἐν τῇ πόλει. Quod facile excidere poterat, Verſio Etruſca: *non puo piu eſſer ſicuro giudice di quel che gioui alla citta.* TAYLOR.

27. τὰς πολλὰς.] Reſcribe εὖ οἶδ', ὅτι πολλὰς, ſine articulo: vt ſaepe alibi loquitur. Verbi gratia, infra p. 346. 17. in ſimili ſenſu ſcripſit, ταυτὶ πολλοὶ συνίσασιν, ἃ μέλλω λέγειν, non οἱ πολλοί. Quod alia res eſt. Et deeſſe video articulum in optimis fere exemplaribus, *Reg.* α. et *Harl.* TAYLOR.

344. 7. Ισχανδρον] Ambigue, ni diſtinguatur poſt Ισχανδρον, h. m. ἔχων Ισχανδρον, τὸν Νεοπτολέμυ δευτεραγωνιστήν, etc. MARKLAND.

Ibid. *Harpocr.* v. Ἴσχανδρος, *Mauſſacus*, aliique de Iſchandro multa; qui tamen omnes locum hunc non expediunt. Credo quidem, Iſchandrum fuiſſe hiſtrionem, Neoptolemi, non filium, ſed miniſtrum, τὸν Νεοπτολέμυ, Aeſchinis vero δευτεραγωνιστήν, ſc. qui Aeſchini ſuccenturiabatur, et in hac quaſi Fabula ſecundas partes agebat: alluſorie ſcil. ad *Aeſchinis* artificium et quaeſtum, vt *Demoſthenes* frequenter hominem exagitat, et *Vlpianus* diſerte adfirmat hic eum

exagi-

exagitaſſe. Pungeigitur, ſi haec vera ſint, ἔχων Ισχάνδρον, τὸν Νεοπτολέμου, δευτεραγωνιστὴν, etc. Neque interea ſum neſcius, *Aeſchinem* ab *Harpocratione* dici Iſchandri ſuccenturiatorem, non Iſchandrum Aeſchinis. Sit ita ſane. Sit Aeſchines ſecundarum vel etiam tertiarum partium Actor in Fabula, ſub Iſchandro. At conſtat ex pag. 438. 11. Aeſchinem hunc hominem ex Arcadia duxiſſe, quem Ciuitati amantiſſimum venditabat, eique ſecundas partes in *Rep.* detulit, nimirum quas in *Scena* agebat ipſe. Neoptolemus Hiſtrio erat ea aetate celeberrimus. Vid. Argumentum *Vlpiani* huic Orationi praemiſſum, *Demoſth. de Pace*, rurſus *c. Eubulid.* p. 1304. 8. TAYLOR.

344. 10. τοὺς βουλευσομένους.] Videtur deeſſe Ἕλληνας inter has voces, vt pag. 348. 3. et paſſim in Orat. *c. Cteſiph.* MARKLAND.

11. ἀπαγγέλλων.] Notabilis eſt lectio, non tamen veriſſima, quam repraeſentauit, huius loci, *Dionyſ. Halic.* exſcribens in *Arte Rhetor.* VIII. 6. per binas fere paginas Editionis noſtrae: ſcil. πείσας ὑμᾶς — καὶ ἀπαγγέλλων. Μετὰ ταῦθ' ἥκων ἐξ Ἀρκαδίας, τοὺς καλοὺς ἐκείνους καὶ μακροὺς λόγους ἐν [ſine οὓς] τοῖς μυρίοις κ. τ. λ. Concoquere iſta potuerunt homines parum ſagaces. Sed tum, quid de *Megalopoli* ſtatuendum eſt, cum *iam* res *Athenis* agi videtur? Nimirum iſta ἐν Μεγάλῃ πόλει diſſimularunt hoc pacto, ſc. ἐν τῇ μεγάλῃ βουλῇ. Iſtud eſt ſapere! TAYLOR.

Ibid. Ita diſtingue: καὶ ἀπαγγέλλων μετὰ ταῦθ', ἥκων ἐξ Ἀρκαδίας, τοὺς καλοὺς κ. τ. λ. MARKLAND.

13. μυρίοις.] *Harpocratio* in v. Μύριοι, iterumque in Ἱερώνυμος locum hunc illuſtrabit. Hieronymus iſte Arcas erat, a Philippo corruptus, et, vti ex *Vlpiano* hic diſcimus, e Schola *Iſocratis*. Μύριοι erat Concilium Arcadicum, ſub quo Resp. gerebatur. Conſtitutum autem erat, vt ex *Diodoro Sic.* diſcimus,

 Olymp.

Olymp. CII. 3. Plura *Valeſius* ad *Harpocr.* et *Kuſter.* ad *Suid.* TAYLOR.

344. 21. Κτησιφῶντος.] Forte Κηφισοφῶντος. Anonymus quidam in Argumento ſcribit, Cteſiphontem Phrynoni legatum adiunctum fuiſſe. Vtcunque ſit, videtur alius ab eo fuiſſe, cuius decretum defendit Demoſthenes. WOLFIVS.

Ibid. Cteſipho quidem nomen erat huic homini, et quidem alius ab iſto Cteſiphonte, in quem poſtea inſurgebat *Aeſchines.* Haec *Wolfium* docere poterat *Harpocratio.* in v. qui conſuli debuit. Hic cum Ariſtodemo et Neoptolemo coniunctus, non tamen Hiſtrio fuit, vt *Vlpianus* recte praecaueri voluit. TAYLOR.

25. πεπιςευκότων.] εμπολησοντων Lambinus. ὀυχ ὡς τῶν ἀποδωσομένων τὰ ὑμέτερα, ὀυδ' ὡς τῶν ἐμπολησοντων τῷ Φιλίππῳ. Quem non recte intelligo. Scholiaſtes quidem noſter, in gloſſis: Ἀποδωσομένων] ἤγουν ἐμπολησόντων. Atque id credo voluiſſe *Lambinum.* TAYLOR.

345. 7. τῇ προτεραίᾳ τῶν ἐκκλησιῶν.] Sub. ἡμέρᾳ. *Pridie Concionum:* eo die, qui Pop. conuentum anteceſſit. Sed, quia additur ἀναςὰς, et non fit mentio Curiae, aut alterius publici loci, videtur legendum, τῇ προτερᾳ, vt ſit τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ, *priore concione;* in qua fuit aſſertor Aeſchines publicae dignitatis, quam eandem poſteriore oppugnauit. WOLFIVS.

Ibid. προτερα εκκλησια.] Cod. *Reg.* α. vt voluit *Wolfius.* Et ſimiliter in aliis credo obtinuiſſe, in quibus mox pro ἐν αἷς, εν η ſcriptum deprehendi: ſc. *Lind.* et *Ven.* In ſequentibus v. 17. pro προτεραίᾳ, *Aug.* προτερα. TAYLOR.

9. ἐν ὑμῖν.] Ita diſtinguendum: ῥήμασι — τοῖς αὐτοῖς, οἷσπερ ὀυτος εἶπεν ἐν ὑμῖν, ἀπομνημονεύσειν, *verbis — iisdem, quae ille dixit apud vos, commemorabo.* MARKLAND.

345. 12.

345. 12. τῇ εἰρήνῃ.] Forte τῇ πόλει. Nam pacem ſuaſiſſe et Philocratem adparet, ſed parum honeſtam. WOLFIVS.

Ibid. Excidit forte vox: ἐναντιωθείη τῇ πόλει εἰρήνη, *pax noceret Reip.* MARKLAND.

Ibid. Wolfius, *reipublicae.* Immo, paci. Nimirum, cum Philocrates pacem iniquiſſimis conditionibus ineundam ſuaderet, eo ipſo paci aduerſari cenſendus erat. IVRIN.

18. εἰς τὴν ὑστεραίαν.] S. τῶν ἐκκλησιῶν. Sequitur longa ἐπεμβολὴ, ἐν ῇ — ἀναστὰς ἐδημηγόρει. etc. Malim et hic, εἰς τὴν ὑστέραν, pro ἐν τῇ ὑστέρᾳ ἐκκλησίᾳ, potius, quam εἰς τὴν ὑστεραίαν ἡμέραν, *in poſteriore Concione.* WOLFIVS.

346. 2. ἐφεστηκότων πρέσβεων.] Repete articulum, ἐφεστηκότων τῶν πρέσβεων. Et ita Aeſchines in π. παραπρεσβ. pag. 236. 4. τοὺς γὰρ λόγους τούτους ἐναντίον φησὶ τῶν πρέσβεων, οὓς ἔπεμψαν πρὸς ἡμᾶς οἱ Ἕλληνες. Ex hoc loco. MARKLAND.

Ibid. τῶν πρέσβεων *Schol. Ald. Ven. Lind.* ἐφεστηκότων ἔτι τῶν πρέσβεων *Regii α. β. δ. ε. η.* et *Harl.* ἐφεστηκότων ἔτι πρέσβεων ſolus *Auguſtanus.* TAYLOR.

13. τῶν.] τῶν ὑπὸ τούτου — λεχθέντων. *Hermog.* §. περὶ περιβολῆς. TAYLOR.

15. καὶ τούτων ἕτερ' αὖθις αὖ πεπρακότων. Απιπράσκω, non a πράττω. Mox, pro παρὰ τὸ alii habent παρ' αὐτὸ τὸ ψήφισμα. Et [v. 20.] καὶ ἀπηριθμησάμην. WOLFIVS.

Ibid. *vendidiſſent.* Immo *feciſſent*, πεπραχότων. *Vendidiſſent* eſſet πεπρακότων. MARKLAND.

Ibid. Wolfius, *cumque iſti rurſus alia vendidiſſent:* Immo, *cumque iſti rurſus alia omnia feciſſent*, alia nempe, quam quae plebiſcito imperata fuerant. IVRIN.

Ibid. πεπρακότων *Manutius* quoque et *Felicianus.* Vtraque ſane lectio tolerabilis: licet aliquanto potior

 ſit ea,

ſit ea, quam reiecit Wolfius. *Hauendo coſtoro altre coſe in contrario fatte.* Ita *Ferro.* Admonendus es, Lector, iſtud αὖθις abeſſe ab *Harleiano*, et παρ' αὐτοῖς τὸ ψήφισμα reperiri in *Man. Fel.* Editorum, et inter MStos in Regg. α. ε. η. *Harl. Bodl. Obſop. Ital.* TAYLOR.

346. 16. προσῆμεν.] προσηειν *Ven.* προσηειμεν *Regg.* α. ε. et σχ. *Aug.* item et *Harl.* TAYLOR.

17. πολλοὶ.] πολλοί μοι συνίσασιν. *Lambin.* TAYL.

20. ἀπηρειθμησάμην.] Hic graſſatur *Wolfius* contra Codd. vniuerſos. Nam in omnibus ἀνηρειθμησάμην. TAYLOR.

24. προήχασι.] A προάγω. Dicunt etiam Attici προαγηόχασι. WOLFIVS. MS. ζ. προηγάγονι Vid. praeſtantiſſimum *Iac. Phil. D'Oruillium* ad *Charit. Aphrodiſ.* V, 8. Not. ad *Demoſth. c. Ariſtog.* I, pag. 772. 5. TAYLOR.

26. μηδὲ ταῦτα παθεῖν.] Lego ταὐτὰ, vt *Olynth.* I. WOLFIVS. Correcte etiam legunt Codd. ε. ζ. TAYL.

Ibid. μηδ' ἀναρτωμένους κ. τ. λ.] Conſulatur Cl. *D'Oruillius* ad *Chariton. Aphrodiſ.* III. 9. TAYLOR.

27. ὑποσχέσεσιν.] Exſpectaſſem καὶ ὑποσχέσεσιν ἐξ ὑποσχέσεων. Vid. pag. 349. 4. MARKLAND.

347. 2. παρᾶσθε συνδιαμνημονεύειν.] *Date operam, vt vna mecum memoriae inſigatis.* Wolfius. Potius, *date operam, vt vna mecum memoria repetatis.* Agitur enim de verbis olim factis in Concione. IVRIN.

3. ἂν ἀληθῆ λέγω.] εἰ ἀληθῆ λέγω Cod. *Reg.* ε. Et modo pro ὑμῶν, υμας MSS. α. et δ. Quaſi hic locus ita eſſet intelligendus, ſc. πάντα ταῦτα τὰ πράγματα λυμηνάμενά ἐστιν ὑμᾶς. TAYLOR.

6. περὶ.] Faceſſere iubet *Lambinus*, tanquam minus neceſſarium. TAYLOR.

7. εἰ ἄρα ἠμφισβήτει κ. τ. λ.] Sententia eſt: Aeſchini inprimis et acta legationis renuncianda, et orationem

tionem Demoſthenis in ſenatu habitam refutandam fuiſſe. Verum ille pollicitationibus illis maiorem iniit a populo gratiam. WOLFIVS.

347. 8. ἀπέσχεν.] απειχεν *Reg.* ε. απεςη ζ. TAYLOR.

9. ὥσθ' ἅπαντας ὑ. λ. ᾧ.] ἀντὶ τῦ ἔπεισε ταῦθ' ἕτως ἔχειν. WOLFIVS.

Ibid. Similiter ſcripſit infra, pag. 356. 14. Πρὸς τὺς παρὰ τύτυ λόγυς ὡρμηκότας ὑμᾶς λαβὼν ὁ Φιλοκράτης — Nonnulli Codd. hic λαθών. Sunt autem ex *Regg.* α. et δ. non ſane contemnendi. „Neſcio, cui incidit λαχών," ait Vir doctiſſimus ad *Chariton.* III. 7. „non adeo neceſſarium. Alioqui obuia permutatio horum vocabulorum." TAYLOR.

15. ἀπελογίζετο.] Vtrum ἀπελογίζετο ἐκ, an ἐκ τῶν πεπρεσβευμένων ἀκύσεσθαι δυεῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν? WOLFIVS.

Ibid. F. υπελογιζετο. MARKLAND.

Ibid. Recte. Auctoribus et fideiuſſoribus etiam *Harl.* (ita tamen vt ἀπελογ. — ſic illic a manu ſecunda) *Bodl.* et *Reg.* ε. Supputabat, computabat, *intra triduum vos audituros ea, quae maxime velletis fieri: Adeo ſtrenue ſe munere ſuo eſſe defunctum.* Tametſi et hunc ſenſum non inuite admittat Vox altera: Et neſcio ſane, annon hic ſit locus, quem reſpexit *Suidas* v. Ἀπολογίζομαι. TAYLOR.

17. μένοντας οἴκοι κ. τ. λ.] Dubito, an ea mente ſcripſerit *Demoſthenes*, vt ea, quae hic ſequuntur, Conditio eſſet ab Athenienſibus praeſtanda. Scil. *Haec omnia vobis promitto, ea tamen lege, vt domi maneatis,* etc. Ita quidem *Wolfius:* ita alii quoque interpretantur. Et eſt ſententia ſatis proba. Ego tamen ſemper aliter accepi: Nempe, *curaui ſedulo, vt omnia, quae velletis, efficerentur, ſine veſtro labore, ſumtu aut ſollicitudine,* μένοντας οἴκοι, καὶ ὐ ςρατευομένυς. TAYL.

347. 22. τῶν βϐλευσάντων τὴν κατάληψιν] Ex Hiſtoria non conſtat: ac potius abſurdum eſt, Thebanos id conſilii dediſſe Phocenſibus hoſtibus, vt templum occuparent: ſed cum ipſi pecunia egerent, Phocenſibus anteuertere voluiſſe, cum fuerint poſteriores. WOLF. Conſule *Vlpianum.* TAYLOR.

23. διδάσκειν.] Putarem διδάξαι, quod (non διδάσκειν) eſt *docuiſſe.* Alia ratio eſt τϐ ἀκϐειν, quod mox ſequitur. MARKLAND.

25. χρήματα — ἐπικεκηρυχέναι.] Proclamare pecuniam contra aliquem proprie ſignificat, ſiue is viuus adducatur ad ſupplicium, ſiue interficiatur, Q. Curtius, lib. 3. *Darius mille talenta interfectori Alexandri daturum ſe pronunciari iuſſerat*, id eſt, ἐπεκεκήρυχει τῷ Αλεξάνδρῳ χίλια τάλαντα. WOLFIVS.

Ibid. Moneo, vt conferantur, quae habet *Harpocratio* v. Επικεκηρυχέναι, cum σχ. ad haec verba *Demoſthenis.* Quod ſane Scholium ſcitiſſime et ſolerter emendatur a viro doctiſſimo, *Animadu. ad Aeſchyl.* I. 19. Interea de more iſto et ritu proſcribendi nonnulla habet non inſcita aut iniucunda doctiſſimus *H. Valeſius* ad *Harpocrationem* in voce, iterumque ad pag. 179. *Notar. Mauſſaci.* Hominem tamen miror, qui in vtroque loco exiſtimare potuit, Thebanos hic caput Philippi pretio deuouiſſe. Non enim iſtius, ſed Aeſchinis, licitatum; ſi quid Ego videre poſſim. TAYL.

Ibid. αὐτῷ.] αὐτῳ. Vid. pag. 364. 18. vbi eſt χρήματ' ἑαυτῷ. MARKLAND.

Ibid. χρήματ' ἑαυτῷ Cod. *Ital.* noſtrique *Ven.* et *Lind.* TAYLOR.

28. τὴν πρὸς τ. π.] F. διὰ τὴν πρὸς τὴν πόλιν. MARKLAND.

Ibid. Aliter ſane inſolentior videri poſſet Structura. Interea tamen vide, quae mox adnotamus ad p. 366. TAYLOR.

347. vlt.

347. vlt. καὶ λεγόντων.] Ex Editione *Lutetiana*, MSS. *Aug.* et *Harl.* Deſunt in caeteris. TAYLOR.

348. 4. εἶναι μέντοι καὶ διῳκημένον αὐτῷ.] S. τὴν τῆς Εὐβοίας παράδοσιν. Sed puto legendum μεν τι, *eſſe quidem aliquid a ſe iam inſtructum et confectum.* WOLF.

Ibid. Rectius fortaſſe Ed. *Benenati*, cum *Ald. Felician. Manut. Ven. Harl.* εἶναι μέντοι καὶ ἄλλο διῳκημένον αὐτῷ, omiſſo τι poſt διῳκημένον. Et fortaſſe etiam rectius αὐτῳ. Vir longe doctiſſimus ad *Chariton. Aphrodiſ.* pag. 36. veram lectionem eſſe reputat εἶναι μέντοι καὶ ἄλλο τι διῳκημένον αὐτῷ Cod. *Aug.* εἶναι μέντοι τι καὶ ἄλλο διῳκημένον. TAYLOR.

5. καὶ γὰρ etc.] καὶ γὰρ νῦν τινὰς αὐτῷ φθονεῖν τῶν συμπρέσβεων. Ita verba ordinat Cod. *Harl.* Quod vix eſſet monitu dignum, niſi vt inde intelligeretur auctoritas quaedam accedere coniecturis *Lambini*, qui locum iuxta Cod. noſtrum complanauit, cum in Edit. *Pariſ.* peſſime repraeſentaretur. TAYLOR.

7. πȣ] Reſtitue mecum, ὑπηνίττετο δ᾽ οὕτω μου, καὶ παρεδήλȣ τὸν Ὠρωπόν. Dixerat enim immediate *Aeſchines*, quoſdam e Collegis ſibi inuidere, *adludens* procul dubio, ſed tecte et tacite, ad *Demoſthenem.* TAYLOR.

10. ταῦτά τε.] ταῦτά με οὐκ ἔφην εἰδέναι. MARKL.

11. ἐπειρώμην] καὶ ἅμα ἐπειρώμην Cod. *Reg.* e. TAYLOR.

17. εἰκός τι παθεῖν.] Plane effert *Aeſchines* π. παραπρεσβ. pag. 193. 1. εἰκός τι πρᾶγμα πάσχειν δόξω. MARKLAND.

22. ὑποκειμένων.] Notatur legi et υποκρινομενων. Malim προκειμενων. WOLFIUS.

Ibid. κρινομενων marg. *Paris.* υποκρινομενων MSS. *Ald.* Et ita *Harl.* a manu prima. TAYLOR.

Ibid. οἱ δ᾽ ἀντιλέγοντες ὄχλος — κατεφαίνετο.] Ἑτέρωσις ἀριθμȣ̃, ἀντὶ τȣ̃ κατεφαίνοντο ὀχληροὶ μάτην

τὴν καὶ βάσκανοι. WOLFIVS. Vid. Cl. *D' Oruillium ad Charit.* pag. 596. TAYLOR.

348. 23. *ὄχλος ἄλλως.*] Inutile iſtud *ἄλλως* valde mihi diſplicet: nec tamen prae manibus habeo, quod reponam melius. Niſi Tu mauis *ολως.* Codd. *Harl.* et *Reg. α. αλλος,* TAYLOR.

vlt. *τῶν πεπραγμένων.*] *τῶν πεπραγμένων, ἀπιςῇ, καὶ δοκῇ* lege. WOLFIVS. Nam edebatur *δοκεῖ.* Quod cum *Wolfio* reſtituunt MSS. *Felician.* et *Bodl.* Vox autem *ἀπιςῇ*, quae ab omnibus abeſt, ex *Wolfiano* penu eſt ad ſententiam ſuffarcinandam. Vide, vt belle procedat Oratio in Verſione Etruſca, ſine iſto adiumento: *Prima e principalmente, accioche a niun di voi, poſciache m' harà vdito parlato, paia graue et eſorbitante coſa, ch' io habbia accuſate le amminiſtrationi paſſate, e ſe ne marauigli, dicendo: e perche alhora incontanente non ci diceui tu, e ci moſtraui queſte coſe?* Redonabit lector meus *Wolfio* praeclariſſimum ſuum inuentum, *τὸ ἀπιςῇ.* TAYLOR.

349. 1. *αὐτῷ.*] An *αυτο*? MARKLAND.

2. *εἶτα τότε οὐκ ἔλεγες.*] *μιμητικῶς.* Hoc in Orat. *περὶ Στεφάνου* Aeſchini ipſe obiicit, quod non refragatus ſibi fuerit, ſocietates, leges et bella ſuadenti. WOLFIVS.

Ibid. F. *εἶτα το, τι οὐκ,* etc. MARKLAND.

Ibid. Vel, *εἶτα, τι τότε οὐκ ἔλεγες — θαυμάζῃ.* TAYLOR.

4. *ἑκάςων.*] Melius fortaſſe cum *Regg. α. δ. η. ἐφ' ἑκαςῳ ποιούμενοι τῶν καιρῶν.* TAYLOR.

5. *ἐξέκλειον.*] Neſcio, an Variae ſint Lectiones, an Gloſſae potius, quas ex MSS. proferimus. *εξεκρουον Reg. β. εξεβαλλον ζ. εξελαβον* (vitioſe, pro *ἐξέβαλον*) *ἢ εξεκρουον Ven.* Haec certe poſtrema gloſſam ſapiunt et interpretationem. TAYLOR.

349. 6. ἐπαγγελίαν.] F. ἀπαγγελιαν. Vid. p. 357. 24. et paſſim. Infra v. 18. ὅσα ἀπηγγειλε πρὸς ὑμᾶς. MARKLAND.

Ibid. Nollem ſane: et iſtam coniecturam, quae mihi cum viro eruditiſſimo communis erat, etiam nonnullis Codd. commendatam, (ſunt autem *Bodl.* marg. *Benenati*, cum Editt. *Manut.* et *Felician.*) nunc penitus reiicio. Voces, ὑποσχέσεις, v. 4. et ἐπαγγελίαν recte coniunguntur. Dixi nuper; neque eam ſententiam muto. Licet neſcius non ſim, aliquando ſtare bene poſſe ἀπαγγελιαν, etiam vbi vox ὑπεσχεσις ſimul ſequatur, vt p. 357. 25. et p. 363. 28. Iterumque p. 445. 15. Supra ad pag. 340. 12. TAYLOR.

9. πυνθάνεσθαι.] Anne diſtinguendum cum *Wolfio* Interprete, ἡνίκα ἔδει, πυνθάνεσθαι διεκωλύθητε? Sed non magni refert. TAYLOR.

11. ὅπερ.] Forte legendum ὅπερ, vt adnotauit, qui Cod. *Italicum* in *Wolfii* gratiam contulit. TAYL.

13. ἢ τὅτο.] Forte delendum ἤ. MARKLAND.

15. προβεβλημένη.] πεφυλαγμένη καὶ ὠχυρωμένη. ὥσπερ πρόβλημα καὶ ἀσφάλειαν ἔχουσα τὴν ἀπιςίαν. WOLFIUS.

Ibid. Wolfius, *quam munitum.* Potius, *quam proiectum: quanto ante caeteros omnes praecipitatum.* IVRIN.

Ibid. Mallem ſane cum *Wolfio* interpretari, pace Viri doctiſſimi: et credo, metaphoram a munitionibus eſſe deductam. Cum autem, ne id praetermittam, *Vlpianus* vocabulum προβεβλημένη exponat εὐλαβῶς ἔχουσα, etc. id ſane malim, quam *Suidae* et *Harpocrationis* interpretamentum amplecti, qui habent ἐλαφρῶς. Quod certe vitioſum eſt. Adducitur hoc Comma ab iis in v. Προβαλλομένους. Adducitur etiam ter a *Priſciano*, et bis quidem in ead. pag. ſc. col. 1175. 1176. ſed in priore loco, errore membranarum. TAYLOR.

349. 17. εἶτα εἰ μὲν.] Ita lege. WOLFIVS. Debetur etiam Particula εἰ ſinceritati boni Cod. *Reg.* α. TAYLOR.

23. ἔχει.] F. εἶχε, vt πέπρακται. Sic in *Androt.* pag. 616. 9. ἃ ζῆλον πολὺν εἶχε καὶ φιλοτιμίαν τῇ πόλει. MARKLAND. Ita dedit *Benenatus*, inuitis tamen Codd. *Ven. Harl. Aug. Reg.* α. *Ital.* TAYLOR.

Ibid. τὴν τούτου.] διὰ τὴν αἰσχροκέρδειαν ἑαυτοῦ. *Ven. Lind. Ital. Obſop.* Quod notatu dignum iudicaui. TAYLOR.

350. 5. εἶθ' ἔτος, εἴπερ ὥσπερ ἔτος.] Delendum videtur τὸ εἴπερ, cum ſuperuacaneum ſit, praecedente εἰ verſ. 3. et inſuper conturbet ſententiam. IVRIN.

Ibid. Recte ſane, et in ea mente ſemper fui. Contra tamen ſtat *Vlpianus*, neque quidquam in MSS. praeſidii. Aliquam tamen aſperitatem tollunt probi MSS. *Harl. Aug.* et *Reg.* α. qui ita legunt, ἐποιήσατε κύριαν, ἔτος δὲ, εἴπερ, ὥσπερ ἔτος κ. τ. λ. TAYL.

8. οὐ γὰρ κ. τ. λ.] Lubens conſentio *Vlpiano*, qui palam profitetur, τοῦτο τὸ χωρίον τῶν ἀσαφῶν εἶναι, atque illud etiam adiungo, poſteaquam eius ſcholium pertractaui, eſſe τῶν ἀσαφεστάτων. Nam, conſulto eo oraculo, vt verbis vtar *Terentianis*,

Incertior ſum multo, quam dudum fui. TAYLOR.

11. οὐδὲ πολλοῦ δεῖ] Sub. λόγου. Alii ἀντὶ τοῦ πολλοῦ γε καὶ δεῖ, *multum abeſt, vt res ita ſe habeat.* WOLFIVS.

Ibid. Sic pag. 370. 1. et 404. 18. quod pag. 399. 10. exprimitur per οὐδ' ὀλίγου γε δεῖ, *multum abeſt:* vſitatiſſime πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Sed mirum eſt, vnde οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, Locutio, vti videtur, Negatiua; tantundem valeret, ac Affirmatiua, πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Non poſſum ſoluere hunc nodum, niſi aliter diſtinguendo, οὐ δέ. πολλοῦ δεῖ. *minime vero: multum abeſt.* Notandum

enim

enim eſt, in omnibus iis locis, vbi haec phraſis inuenitur, ſemper praeire negatiuam ὐ, vnde repetitio eiusdem vehementius *negat*. Sic pag. 370. 1. ου γὰρ ταῦτ' ἀντ' ἐκείνων γέγονεν. Ου δὲ. πολλῦ δεῖ. Quod eodem recidit, quo iſtud in *Midian.* pag. 524. 12. ἔχει δ' ουχ ὕτω ταῦτα. ουδ' ἐγγύς. MARKLAND.

350. 11. Reſcribendum videtur, ὐ. πολλῦ γε δεῖ. IVRIN.

17. πρὸς τὴν ἐμὴν ἀπαγγελίαν ἐψηφίσατο ἡ βυλή.] Ita lege. WOLFIVS.

Ibid. Recte, et vt Criticum decuit, noſter *Wolfius* απαγγελιαν pro ἐπαγγελίαν reuocauit, quod erat ex prelo *Aldino* et *Lutetiano*. Cum *Wolfio*, *Bodl. Reg. a.* et *Harl.* Attamen *Vlpianum* video aliter ſentire. Interea *Wolfius* non eo acumine reddidit, quo reſtituit: *quod me* referente *factum eſt*. Nequaquam. Hoc enim erat iſtius hominis, cuius teſtimonio iam eſt vſurus, τῦ γράψαντος ſcil. Iſtius enim erat *referre* ad Senatum, qui Decretum apud ſe habebat ſcriptum, paratumque, quod eorum ſuffragiis confirmari voluit — *et in acta referri*. Quod dicit hic *Demoſthenes*, eſt huiusmodi: *Profer S. Ctum, quod factum eſt eo tempore, vbi Ego* legationem renunciaui, *atque etiam hominis iſtius teſtimonium*, quo referente, factum eſt id S. Ctum. TAYLOR.

19. ἵν' εἰδῆθ'.] Verba ſic ordina: ἵνα εἰδῆτε, ὅτι ἐγὼ νῦν ἀφίςαμαι τῶν πεπραγμένων, ſc. τοῖς συμπρέσβεσι, σιγήσας ὐδὲ τότε. WOLFIVS.

Ibid. Delendum vltimum iſtud ὐδέ. Vnde, et quare adderetur, obuium eſt. Praeceſſit nempe ὐδὲ τότε: putabant igitur ὐδὲ νῦν ſequi oportere. MARKLAND.

Ibid. Poſtulare videtur ſententia, vt reſcribamus, ὐδὲ τοτ' εσιγησα. IVRIN.

350. 19. Cod. *Harl.* et aliquatenus *Lind.* et *Aug.* fauent interpretationi et notulae *Wolſii*: ὅτι ἐγὼ μὲν ου τότε σιγήσας, νῦν μεν ἀφίςαμαι τῶν πεπραγμένων. Porro vltimum iſtud negatiuum neque agnoſcunt *Wolfii*, neque aliorum plurimorum Editiones. Primus, credo, inuexit *Benenatus*. TAYLOR.

21. κατηγόρεν.] Verbum augetur, non Praepoſitio: quamuis ἀγορεύω, non ἀγορέω, dicatur, vnde fit κατηγορέω. WOLFIVS.

Ibid. προεώρων.] *Ald.* habuit προωρώμην cum *Benenato*. Mecum *Regg.* α. β. δ. *Obſop. Ital. Askeio.* TAYLOR.

25. φησι.] φησει rectius *Regg.* α. ε. *Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

26. ὐδὲ Τιμαγόραν.] Hic legatus, Artaxerxe adorato, multis muneribus donatus eſt. Vide *Suidam*. WOLFIVS.

Ibid. De hoc Timagora vide *Plutarch.* in *Pelopida*, et in *Artaxerxe*. PALMER.

351. 10. ταύτης τῆς ἀτιμίας.] F. της αυτης ἀτιμίας. MARKLAND.

16. τῷ δὲ μηδὲν κ. τ. λ.] Sequitur δόξει κοινωνεῖν. Eſt Αντίπτωσις, ἀντὶ τῦ ὁ δὲ μηδὲν αὐτῷ συνειδὼς — δόξει. Ac potius, lapſus memoriae, ex eo, quod anteceſſit, τῷ μὲν ἠδικηκότι σιγᾶν ἐξήρκει. Niſi forte ſit locus hic mendoſus. WOLFIVS.

Ibid. Sana non ſunt: ſed opinor, *Demoſthenem* ſcripſiſſe: τῷ δὲ μηδὲν αὐτῷ συνειδότι δεινὸν, δεινον, εἰ σιγώη, πονηρῶν καὶ δεινῶν ἔργων δοξαι κοινωνεῖν τῷ σιωπῆσαι. Non repugnabo tamen, ſi velis eiicere prius illud δεινόν. Vtcunque ſenſus erit: *Sonti ſatis erat tacere, at inſonti graue erat tacere, cum ex ipſo ſilentio futurum erat, vt videretur particeps culpae.* IVRIN.

18. δεινόν.] δεινὸν εισηει, εἰ σιγώη — δοξειν (vel δοξαι) κοινωνεῖν. *Lambin.* Iam autem pro δεινον, εἰ σιγώη,

γώη, Cod. *Aug.* ειπηει, ει σιγώη. Forte, τῷ δὲ μηδὲν αὐτῷ συνειδότι δεινὸν εἴη, εἰ σιγώη, πονηρῶν — ἔργων δόξαν κοινωνεῖν, τῷ σιωπῆσαι. Vel fortaſſe, in hac inconſtantia ſcribendi, voces ει σιγώη irrepſiſſe poterant ex marginali gloſſa τȣ τῷ σιωπῆσαι. Vtcunque verba ordinentur, ſenſus periodi eſt ſatis manifeſtus. TAYLOR.

351. 18. τῷ σιωπῆσαι.] F. κοινωνεῖν το σιωπῆσαι. MARKLAND.

22. ἦν γὰρ τȣτο πρῶτον.] F. το πρῶτον, vt p. 430. 16. καὶ τȣτ' ἔτι τῶν ἐγκλημάτων το πρῶτον.

26. δόξαι.] δοξη *Aug. Harl.* δοξει α. e. TAYLOR.

Ibid. ἅμα ἀκȣειν.] ἅμα υμας ἀκȣειν. MARKLAND.

Ibid. ἅμα ἀκȣειν συνεβη *Ven. Harl.* Et in eorum priore etiam aliter, α ἀκȣειν συνεβη: atque etiam ἀκȣειν συνέβη, ſuppreſſo iſto ἅμα: Quae ſane varietas non eſt negligenda. TAYLOR.

pen. πρὸς δὲ τȣτοις.] Malim πρὸς δὴ τȣτοις. Alioqui erit ἀναντανταπόδοτον. WOLFIVS.

352. 4. αὐτῷ.] αὐτω. Vid. pag. 364. 18. MARKLAND. χρήμαθ' εαυτῳ *Ital. Ven.* TAYLOR.

8. τινος.] Alii τεως, πάνθ' ὅσα βουλεσθε. WOLF.

Ibid. An μεχρι τινός? MARKLAND. Pro τινὸς Cod. *Reg.* η. habet τινας. TAYLOR.

17. Αλεῖς.] Ita Cod. *Aug.* Alii Αλεις, accentu ad penult. retracto: Αλεας legit *Harpocratio*, cum hunc locum laudat. Vide, quae dixit *Mauſſacus* de ea re, atque de hoc populo. TAYLOR.

19. ὑπὲρ.] περι *Lind.* et *Ven.* Quod rectius. Vti infrá p. 353. 9. Vbi ſimiliter περι Codd. plurimorum auctoritatem habet, et locum habet in Textu, quem et hic quoque occupare debuit. TAYLOR.

20. Φωκέων ἢ Θεσπιέων.] Poſt recitatam epiſtolam Philippi, p. 353. 9. vbi eadem repetuntur, (et repeti

peti ſolent, quae praemittebantur: nam in vno loco praedicit, quae erant ab epiſtola exſpectanda, in altero admonet, ea eueniſſe, quae praedixerat) in eo, inquam, loco, nihil reperimus de *Theſpienſibus*, verum verba Oratoris ſunt, περὶ Θηβαιων, ἢ Φωκέων, ἢ τῶν ἄλλων, ὧν ἦτος ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς, ἐδὲ γρύ. Plane vt in hoc loco, verbis iisdem. Et recte ſane. Nam in tota hac Tragoedia Theſpienſes ſecundarum tantum partium erant: primas vtique agebant Phocenſes et *Thebani*. Quibus, ſat ſcio, beneuolus lector poſtliminium dabit. Similiter peccatum eſt infra, pag. 373. 25. Vbi vide *Lambinum*. TAYLOR.

352. 21. ἀλλ' ἐδὲ μικρὸν.] Τὸ αλλ' παρέλκει ἐμφατικῶς. WOLFIVS.

pen. ἐβέλετο.] εβουλευετο *Regg*. α. δ. TAYLOR.

353. 1. ἔχητε.] εχοιτε *Harl. Reg*. α. TAYLOR.

2. τοῖς.] F. εν τοῖς, vt ενἐπιςολῇ. MARKLAND.

3. τέτων ὄντων.] Forte, ενοντων τοῖς παρ' ἐκείνε, ſc. λόγοις, ἢ ἔργοις. Alioqui duriuſcula fuerit Ellipſis. WOLFIVS.

Ibid. Idem alibi coniecerat, ως παρ' ἐκείνε τούτων ὄντων. ενοντων quidem omnes fere ſcripti: *Ven. Harl. Cant. Bodl. Lind. Ital. Aug.* et *Regg*. α. ε. Quorum plerique των παρ' ἐκείνε κ. τ. λ. Ad has voces τέτων, ὄντων adnotatur in Exempl. *Altempſ*. ἴσ. τῶν πρέσβεων. TAYLOR.

4. καὶ σκοπεῖθ' ὅτι] Num ita ſe illa habent, vt ego expoſui. Malim, καὶ σκοπεῖτε, ει τἕτον. WOLFIVS.

11. ἐδὲ γρύ.] Sic et *Ariſtophanes* [Plut. v. 17.] ἀντὶ τῦ μηδὲ τὀλάχιςον προσέγραψε. WOLFIVS.

14. τέτες.] τὲς πρεσβευτάς. WOLFIVS.

15. ἀνάςατος] αναςπαςος *Ven. Ask.* marg. *Benen. Ital. Obſop.* et MSS. *Manut.* et *Felician.* ſed praeter rem. „Ανάσπαςος,“ inquit Vir longe celeberrimus

mus ad *Chariton. Aphrodiſ.* III. 7. »ferri poſſet, ſi non »de Ciuibus iam praeceſſiſſet ἐξελήλαντο. Quare ἀνά»στατος, vt in pag. 446. 8. legitur ἀνάστατος χώρα, »praetulerim: vt apud *Sophocl. Trachin.* 244.» A contraria tamen parte omnino ſtat *Valeſius*, pag. *Animadu. ad Mauſſacum*, 212. Vbi contendit, Halum euerſam non fuiſſe, ſed traditam Pharſaliis, eiusque Incolas abductos et in ſeruitutem redactos. Tales vocari ſolere ἀνασπάστους multis et luculentis confirmat teſtimoniis Vir ille eruditiſſimus. Optauerim adductum eſſe vel vnicum ſaltem locum, vbi πόλις, Vrbs ipſa, aut χώρα, ἀνάσπαστος dicitur. TAYLOR.

353. 21. ἀφαιρούμενος.] Malim, etiam tacitis Exemplaribus, ὑφαιρούμενος: quoniam fraude magis, quam vi, haec geri video. TAYLOR.

23. Plane delendum videtur γάρ. IURIN. Vt in *Bodl.* deprehendi. TAYLOR.

Ibid. γράψας.] F. ἐγγράψας, vt pag. 356. 24. MARKLAND.

26. δέ.] Abundat δὲ, vt in *Midian.* pag. 547. 6. Niſi hic legendum ἤδη, vt pag. 365. penult. Quod verius puto. MARKLAND. Vel δὴ cum emphaſi bene nota: γεγονυίας δὴ τῆς συμμαχίας — *is, conflata demum ea, quam dixi, ſocietate* — Atque ita video in *Bodl.* et *Ital.* Deſideratur quidem δὲ in *Harl. Lind.* et *Regg.* α. β. δ. ε. η. TAYLOR.

27. οὐδ᾽ ὃ αὐτὸς ὑπέσχετο.] S. εἰδέναι. *Se neſcire, quidnam promiſerit.* Hoc eſt, negat, ſe quicquam eſſe pollicitum Athenienſibus. Hoc malo, quam, *negat, ſe ſcire id, quod vobis promiſit.* Videtur enim ad Philippum ὑποθετικῶς, non ad Demoſthenem ἀποφαντικῶς referendum. WOLFIUS.

Ibid. Wolfius, *neque quicquam promiſiſſe.* Minime ad mentem *Demoſthenis*, qui hunc in modum intelligendus eſt: *ait, ſe neſcire, qua in re vobis gratum facere*

facere poſſit, ne illud quidem excipiens, quod ipſe promiſerat. IVRIN.

353. 27. Diſtinguendum — τί ἂν ποιῶν χαρίσαιτο. Οὐδ' ὃ αὐτὸς ὑπέσχετο; τοῦτο γὰρ ᾔδει δηλονότι etc. *neque ſcire ſe, qua re vobis gratificetur. Quid?* (inquit Orator indignabundus) neſciuit, *quod ipſe promiſerat? Fieri certe non poteſt, vt hoc neſciret, niſi vobis illuderet.* Par iſtud, et eiusdem caloris in *Leptin.* p. 506. 8. μηδ' ἂν τοιοῦτοί τινες γένωνται, Λεπτίνη; MARKLAND.

vlt. οὗτος ἔγραψε] Πότερος, Φίλιππος, ἢ Αἰσχίνης; WOLFIVS.

Ibid. Codd. complures, quaſi fere cauerent a *Wolfii* dubitatione, non οὗτος, ſed οὕτως, vel οὕτω. ὅτι οὕτω τοτε ἔγραψε α. β. δ. *Aug. Ven.* ὅτι ταῦθ' οὕτω τοτε ἔγραψε *Harl.* TAYLOR.

354. 2. ἐνθένδε.] Potius ita mecum: λέγε μοι — αὐτὸ τοῦτο. Ενθένδε λέγε. *Begin at this place.* Non enim totae literae Philippi iam perlectae erant, ſed earum particula. Sequitur enim, ἐξ ἐπιστολῆς. Simile occurrit in ea *Aeſchinis*, quae *c. Cteſiphontem* eſt, pag. 494. 1. cum particulam ex pſephiſmate excerpi et a Scriba legi voluit, ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀφελὼν τὸν κόμπον — ἐκ τοῦ ψηφίσματος, ἀνάγνωθι, καὶ τοῦ κλέμματος ἅψαι — *Iſtud membrum decreti attinge, vbi continetur Fraus et Impoſtura hominis, caeteris omiſſis.* E contrario, vbi Scriba non excerperet, ſed totum continuo recitaret, ibi dicitur, φέρε —. τὴν ἐπιστολὴν τὴν τοῦ Φιλίππου, καὶ λέγε ἐφεξῆς. De Corona, p. 249. 6. Et dixerat paulo ſuperius, περὶ πάντων ἐρῶ καθ' ἕκαστον ἐφεξῆς, καὶ οὐδὲν ἑκὼν παραλείψω. Non tantum *iuxta ordinem et ſeriem*, quantum *continuo: perpetuo tenore: ab initio vsque ad finem.* TAYL.

8. ἐὰν δ' ὑμεῖς λέγητε κ. τ. λ.] Totam fere hanc periodum male vertit Interpres. Senſus eſt: *quod ſi vos eum certiorem feceritis*, ſc. quibus in rebus ciuitati gratum

gratum facere poſſit, *ſe ea facturum, quae ſibi nec pudori, nec dedecori, futura ſint, ad has excuſationes confugiens, vt etiam ſi vos animum inducatis ad aliquid proferendum et poſtulandum, hunc receptum ſibi relinquat.* IVRIN.

354. 9. αὑτῷ.] Scr. αὑτῳ, *ſibi.* MARKLAND.

10. κἂν ἄρα εἴπῃ τέ τι.] Sub. ὁ Φίλιππος. Sin τὸ εἴπητε vna vox numeri pluralis fuerit, pro, *et ipſe dixerit*, repone, *etſi ſane et dixeritis aliquid, et ad pollicendum adducti fueritis.* Sed prior ſententia magis mihi probatur. WOLFIVS.

Ibid. F. ειπη τι, καὶ προαχθῇ υμιν ἐπαγγείλασθαι, etc. *Etiam ſi aliquid certi dicat, et eo procedat, vt polliceatur vobis*, etc. Vulgata eſt ab Interpolatione. Cum enim facili aberratione ſcriptum fuiſſet εἴπητέ τι, pro εἴπῃ τι, iam neceſſe erat, vt προαχθῇ mutaretur in προαχθῆτε, et ὑμῖν in ὑμεῖς. MARKLAND.

Ibid. Iuxta mentem et interpretationem Scholiaſtae, quem aliquoties iuuabit in conſilium adhibere, minima arte, aut fidiculis opus erit ad ſanum ſenſum ex his verbis eliciendum. Επαγγείλασθαι enim, vt pluribus oſtendi ad pag. 340. 11. aliquando eſt, *rogare*, aut *poſtulare.* Atque ita hic exponit *Vlpianus:* Επαγγείλασθαι] ἀντὶ τοῦ αιτησαι. Vide ergo: *Philippus ait* (pene cum ſeruulo Terentiano): *Aliquid inuenite modo, Athenienſes, quod ametis: vtilitatem in ea re faciam vt cognoſcatis meam. Quod ſi vos ea oratione deliniti adducamini, vt aliquid ab eo re vera* peteretis, *protinus ſibi perfugium quaerit: vobis autem nihil niſi illud relictum — Quo promiſſa cadunt!* Et profecto cum exemplaribus, quae ſunt praeſtantiora, totam hanc periodum reformo: — εἰς ταύτας τὰς προφάσεις καταφευγει, ινα, κἂν ἄρα εἴπητέ τι, καὶ προαχθῆτε ὑμεῖς ἐπαγγείλασθαι, ἀναχώρησιν εαυτῳ καταλειπῃ. TAYLOR.

354. 13. παραχρῆμα — εὐθύς.] Haec nonnullis Gloſſam forte ſapere poſſe videantur: Mihi quidem emphaſin non mediocrem continere. Neque tamen interea ſignificationem habent plane identicam, vt bene expoſuit *Wolfius* in ſua interpretatione. TAYLOR.

15. εἰ μὴ Θεσπιαὶ — καὶ τὸ Θηβαίους — ἀφείλετο.] ἀντὶ τοῦ ἀφείλοντο. Retulit καθ' ὑπόζευξιν verbum ad poſtremam clauſulam. WOLFIVS.

21. πλέον εἶναι μηδέν.] *vt nec — quidquam proficerent.* WOLFIVS. Inficetiſſime, quod vnquam vidi. Dixi ad *Ariſtocrateam*, 642. 25. TAYLOR.

22. παρὰ τὸ προαισθέσθαι.] Legendum opinor παρὰ τοῦ, vel διὰ τό. IVRIN. Minime. Τὸ παρὰ in hoc loco, vt frequenter, vim habet τοῦ διά. TAYLOR.

23. οὔτε ἔμελλεν.] Sc. ὁ Φίλιππος ταῦτα ποιήσειν. WOLFIVS.

24. οὔτ' ἤλπισεν οὗτος.] Sc. ὁ Αἰσχίνης. WOLFIVS.

Ibid. Senſus et Lingua, opinor, volunt: ἀλλ' οὔτε ἔμελλεν αὐτος, (vel ἐκεῖνος) οὔτ' ἠβουλήθη ταῦτ', οὔτ' ἤλπισεν οὗτος. *Sed neque facturus erat ille* (ſc. Philippus), *neque haec voluit, nec ſperauit hic*, ſc. Aeſchines: ἔμελλε, nempe ποιήσειν. MARKLAND.

vlt. ἐσπαθᾶτο.] *Vlpiani* gloſſae, quae hic eſt melioris notae, coniunge *Etym. M.* 384. 44. *Harpocr.* et *Suid.* in v. Εσπαθᾶτο. Confer etiam Cl. *Albert.* ad 1. *Timoth.* V. 6. et Illuſtriſſ. *Ezech. Spanheim.* ad *Ariſtoph. Nub.* v. 55. Cod. *Aug.* ſeruauit hocce ſcholiolum: ſc. ἐσπαθᾶτο] ὑφαίνετο, κατεσκευάζετο, κατεδαψελεύετο. l. κατεδαψιλεύετο. TAYLOR.

355. 3. εἰδώς, ὅτι ψεύδεται κ. τ. λ.] Eſt prolixa Επεμβολή, qualem et ſupra notaui. Απόδοσις prioris membri, ſiue προτάσεως, quae eſt, εἰδώς, ὅτι ψεύδεται, ſequitur his verbis, ἐκ τούτων οὖν τεκμαιρόμενος [v. 10.] mutato participio, et addito οὖν. Huc illud *Ciceronis* II. *de Orat.* pertinere puto: *Quum Demoſthenis*

moſthenis ſpiritus eſſet anguſtior, tantum continenda anima in dicendo eſt aſſecutus, vt vna continuatione verborum, id quod eius ſcripta declarant, binae ei contentiones vocis et remiſſiones continerentur. Sed quis ſcit, an ita locutus ſit; vt ſcripſit? WOLFIVS.

355. 14. *ταῦτα οὔτε οἶδα, οὔτε κοινωνῶ.*] S. *τούτων*. Verba diuerſae Conſtructionis coniuncta eodem caſu. Nam *τὸ κοινωνῶ* Datiuo et Genitiuo fere iungitur, vt in *Ariſtogit.* *μηδένα μηδενὸς τούτῳ κοινωνεῖν.* Illud autem, *κοινωνίαν κοινωνεῖν*, communis Atticiſmus eſt, non propria verbi conſtructio. Mox v. 15. *τραχέως δὲ*, et v. 16. *καὶ ὅπως γε, ὦ ἄνδρες.* WOLFIVS.

15. *τραχέως.*] Pro *ταχέως*, *τραχεως* MS. Quam ego veram lectionem eſſe puto. Eſt enim referendum ad ſequens participium *σχόντων*, *aſpere, acerbe ferentibus vobis*, etc. Procliuis autem lapſus librarii fuit ex *τραχέως* in *ταχέως*, vnica omiſſa litera *ρ*. OBSOP. *γρ. τραχεως* marg. *Altemps. Ask.* TAYLOR.

pen. *ἀκοῦσαι μὲν γὰρ* etc.] In tribus Editionibus Conuerſionis meae ſic legitur: *Hic enim orationis ordo perquam opportunus eſt.* Quae verba neſcio quomodo irrepſerint in eorum locum, quae ſunt in Graeco: *nam obiter quidem auditu ſane praeclarum eſt; ſed ſi quis* etc. Niſi forte in Veneta Editione *Feliciani*, quam nunc ad manum non habeo, ſcriptum fuit: *αὕτη γὰρ ἡ τάξις τοῦ λόγου πάνυ καλῶς ἔχει.* Sic enim lego pro *παγκάλως*. Sed *Heruagiana* vetus magis probatur. WOLFIVS. *πανυ καλως* plerique e noſtris. TAYL.

vlt. *συλλογίσηται.*] Ita recte repoſuit *Wolfius*, et coniecit *Lambinus*, pro *συλλογησηται* Pariſienſium. *Vlpianus* enim modo: *ἐκ τῶν χρόνων βούλεται συλλογίσασθαι τὴν ἀπόδειξιν.* TAYLOR.

356. 8. *καὶ τοῖς ἐγγόνοις.*] M. *εκγονοις*. Etſi non adeo multum intereſt. WOLFIVS.

356. 8. ἐγγόνοις *Benenatus*, et Editi: Codd. tamen α. δ. ε. *Aſk. Lind. Obſop. Harl.* et MSS. *Feliciani.* vti maluit *Wolfius.* Ita exaratur infra pag. 358. 12. et 25. 368. 21. 440. 24. Ita etiam in Orat. *c. Neaer. c. Macartat. Philipp.* II. *De Corona*, et *Epiſt. Philipp.* Vide Cl. *D'Oruillium* ad *Chariton. Aphrodiſ.* pag. 209. TAYLOR.

18. αὐτά.] Forte, αυτο. S. τὸ πρᾶγμα, ἢ αυτην, τὴν παράδοσιν τᾶ ἱερᾶ τοῖς Αμφικτύοσι. WOLF.

Ibid. ταυτα *Ven. Ital. Regg.* α. ζ. *Lind. Harl.* TAYL.

21. καὶ προησθ.] *Ven.* ȣ προησθημένων. Quod non temere ſcriptum, aut caſu excidiſſe a Librario exiſtimo, veruntamen non admitto eſſe a *Demoſthene.* TAYL.

Ibid. ȣ̓δενὸς — πλὴν — Θηβαίων.] Paulo poſt, ȣ̓ γὰρ ἦσαν αὐτόθι πλὴν Θηβαῖοι. Sic fere τὸ πλὴν cum antecedente caſu conſentit. WOLFIVS.

23. εὐφημότατ' ἀνθρώπων.] ἀντὶ τᾶ πάντων εὐφημότατα. WOLFIVS.

Ibid. *Lambinus* auguratur, εὐφημότατα ανθρωποις τȣ́τοις παραδȣ̃ναι γέγραφε. Atque adiuuatur in ea coniectura, auctoritate Cod. *Lind.* TAYLOR.

26. ἀλλ' ȣ̓δὲ κ. τ. λ.] Vide, annon praeſtet haec lectio e plurimis MSS. conſarcinata? ἀλλ' ȣ συγκαλέσαι δε ἐδει τȣ̀ς Αμφικτύονας; *Verum nonne oportuit conuocare ſaltem Amphictyonas?* Deinde ȣ̓δ' ἐπισχεῖν —; ȣ̓δὲ βοηθεῖν Πρόξενον —; ȣ̓δ' ἐξιέναι Αθηναιȣς; ȣ̓δὲ τοιȣ̃τον ȣ̓δέν. *Ne minimum horum omnium.* TAYLOR.

vlt. καίτοι.] Hoc, et quae ſequuntur verba, ſunt verba Aduerſarii, qui hac ratione ſe tueri conatur. *Atqui* (dicet ſc. Aeſchines) *literas binas miſit Philippus, quae vocarent vos.* Hucusque ille. Punge igitur ad iſta verba. Deinde regerit *Demoſthenes*: Οὐχ ἵνα ἐξέλθοιτε. πώμαλα. In ea fere mente eſt *Vlpianus* quoque, quem praeterea conſulere de voce πώμαλα operae erit pretium, vt conferantur ea, quae illic habet,

bet, cum iis, quae protulere de iſta voce *Suidas*, *Harpocratio*, *Magiſter*, etc. ad hunc locum *Demoſthenis* reſpicientes. TAYLOR.

357. 7. ἀλλ' ἵνα ἐβϐλεσθε.] ἀλλ' ἱν' α ἐβϐλεσθε. WOLFIVS.

10. ἐπέχοντες.] Iudicii plena ſunt, quae habet, ſiue *Budaeus* ſit, ſiue *H. Stephanus*, *Theſ. Gr.* Tom. I. col. 1336. Igitur exſcribo. »επανεχοντες habet Interpres *Demoſthenis*, et in MSto ſic legimus, licet »in vulgatis επεχοντες legatur. Επανέχοντες enim »dixit, ἀντὶ τϐ θαῤῥϐντες, ἐμμένοντες, ἐπαναπαυόμενοι, ἰσχυριζόμενοι, στηριζόμενοι, στέργοντες, *incumbentes*, *acquieſcentes.*» επανεχοντες *Cant. Bodl. Aug. Ital.* cum *Lutecianis*. TAYLOR.

11. ἅπαντες.] F. απαντων. pag. 358. 15. MARKL. απαντας *Ven. Bodl. Ital.* απαντα *Reg.* α. cum *Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

15. τϐτοις — προσῆκεν.] Sc. Αἰσχίνῃ καὶ Φιλοκράτει. An τϐτοις συνειπεῖν? S. τοῖς ὑπὸ Φιλίππϐ ἐπεσταλμένοις. Mox [v. 16.] verba ſic ordina: καὶ προσῆκε τϐτοις γράφειν, τὸν Πρόξενον βοηθεῖν εὐθέως. S. τοῖς Φωκεῦσι, pro ὅπως ὁ Πρόξενος βοηθῇ. WOLFIVS.

16. ἐπεξέλθοιτε.] Omnino εξελθοιτε cum *Ven.* et *Reg.* α. vel εξελθητε, vti *Harl.* et *Ital.* Ratio patebit ex *Wolfii* Interpretatione. TAYLOR.

23. ἐπείθοντο.] Forte επυθοντο a Πυνθάνομαι, vt paulo poſt. Τὰ παρ' ὑμῶν, id eſt, τὰ ὑμέτερα ψηφίσματα, τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνεγνωσμένα. Poſt [v. 24.] τὴν απαγγελιαν. WOLFIVS.

Ibid. επυθοντο omnium fere Codd. eſt. Alterum ſolummodo venerat ex incuria Typothetae. Proxime autem, *Obſopoei* quidem Cod. cum *Wolfio* conſentit, επαγγελιαν tamen retinent plures. Alibi meam expoſui ſententiam. TAYLOR.

357. pen. νῦν ἔχοντες.] Haec interrogatiue bene legi poſſunt: vt et iſta mox, ἦσαν ἄλλοι — ᾤοντο; et, ἀλλὰ καὶ εἰρήνην; MARKLAND.

358. 5. ἀμύνασθαι.] F. ἀμυνεσθαι. MARKL. Ita *Ven. Harl.* et *Luteciani* Codd. α. ζ. TAYLOR.

7. τὸ, τὸν Φ.] τὸ ὑπάρχειν αὐτοῖς, τουτέστιν, ὅτι δυνατόν ἐστι τὸν Φίλιππον πεισθῆναι, ὅπως ἂν αὐτοὺς σώσῃ. WOLFIVS.

Ibid. Lego υπαρξειν αυτοις, *ſuum fore*: vt pag. 377. 10. pag. 384. 25. Alibi plenius dicitur, ὑπάρχειν φίλον τινὶ, pag. 383. 10. pag. 384. 20. MARKL.

Ibid. Lego τὸν Φίλιππον φιλον ὑπάρχειν (vel υπαρξειν potius) αὐτοῖς πεισθῆναι. Nam vox iſta poſt Φίλιππον facile excidere potuit, Scriba properante, vel dormitante. TAYLOR.

18. ἀθάνατον.] Peſſime haec ad hunc vsque diem intelligebantur. Nec tamen laborant, niſi mala interpunctione. Ἀθάνατον oportet non ad vocem εἰρήνην, vt vulgo ſolet fieri, ſed ad αἰσχύνην accommodari. Lege itaque: τὸ γὰρ πρὸς ἄνδρα θνητὸν — γράφοντας εἰρήνην, ἀθάνατον συνθέσθαι τὴν κατὰ τῆς πόλεως αἰσχύνην κ. τ. λ. *Vos, ubi cum viro* mortali *pacem decerneretis*, immortale *ciuitatis veſtrae opprobrium paciſci* — πῶς οὐχὶ πάνδεινόν ἐστι; confirmat hoc vis et vehementia totius periodi. TAYLOR.

359. 3. τοὺς χρόνους λογιοῦμαι.] Calculo hic lectorem meum non morabitur, ſi ſubnectam Calendarii Attici particulam, resque a *Demoſthene* relatas, in ea quaſi tabella pictas.

I. Πρώτη Ἱσταμένου.
II. Δευτέρα.
III. Τρίτη.
IV. Τετάρτη.
V. Πέμπτη.
VI. Ἕκτη.

VII. Ἑβδ.

VII. Εβδόμη.
VIII. Ογδόη.
IX. Ενάτη.
X. Δεκάτη.
XI. Πρώτη Μεσȣ̃ντος; vel ἐπὶ Δέκα.
XII. Δευτέρα.
XIII. Τρίτη. Reuerſi Athenas Legati. *Demoſth.* v. 9.
XIV. Τετάρτη.
XV. Πέμπτη.
XVI. Εκτη. Senatus habitus. v. 16. Renunciatur Legatio.
XVII. Εβδόμη.
XVIII. Ογδόη.
XIX. Ενάτη.
XX. Εἰκάς. Hoc die ponit *Demoſthenes* decreta Athenienſium renunciari potuiſſe Phocenſibus. v. 22.
XXI. Δεκάτη Φθίνοντος.
XXII. Ενάτη.
XXIII. Ογδόη. Foedus. Interitus Phocenſium. v. 25.
XXIV. Εβδόμη.
XXV. Εκτη.
XXVI. Πέμπτη.
XXVII. Τετάρτη. Senatus in Piraeo. Auditur Athenis Clades Phocenſium. v. 27.
XXVIII. Τρίτη.
XXIX. Δευτέρα.
XXX. Ενη καὶ Νέα.

Vir doctiſſimus *Vincent.* *Contarenus* huic rei impendit *Variar.* ſuarum *Lectionum* Cap. XVII. quem iuuabit conſulere, cum ob rationes temporis probe ſubductas, tum quod hiſtoriam huius Orationis in initio Capitis breuiter et luculente deſcribit. Adde eruditiſſimum Virum, *Edoard.* *Corſinium* in *Faſtis Attic.* Diſſert. II. n. XV. TAYLOR.

359. 8. τρεῖς μῆνας ὅλους.] Ita infra pag. 390. 22. τρεῖς μῆνας ὅλους ἀποδημήσαντες. Et *De Cor.* 235. 21. οἱ χρηστοὶ πρέσβεις οὗτοι καθῆντο ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ὅλους μῆνας. Quod ſi, vt certiſſime conſtat, peregre profecti ſint Legati poſt diem tertium *Munychionis*, (ſit v. g. *Martius* Menſis. Et ita eſt praeterpropter) redierunt die 13. *Scirrhophorionis*, (vel *Maii*) errat Noſter in calculo. Sed in his rebus non exſpectamus rigorem ſupputationis: licet Vox ὅλους, *totos*, id exſpectare permittat. Sufficit, ſi fuerit bimeſtre ſpatium, *et quod excurrit*. Venia ea facile conceditur, praeſertim ſi amplificandi ſtudio id ab Oratore dicitur. Vid. *Contaren.* l. c. TAYLOR.

10. τρίτῃ ἐπὶ δέκα.] Ita edidimus, moti auctoritate *Bodl.* et *Reg.* α. non δεκάτῃ, vt alii repraeſentant. Modo dixerat, eadem ratione, ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα: quanquam et ibi obtinet apud vetuſta quaedam exemplaria, vti β. ε. ἐνάτῃ ἐπὶ δεκάτῃ. Sed corrupte, vt arbitror, et contra communem vſum ſcribendi. Et ſimiliter infra v. 16. τῇ ἕκτῃ ἐπὶ δεκάτῃ Codd. β. δ. ε. TAYLOR.

18. πεμπταῖα.] * τῇ πέμπτῃ ἡμέρᾳ τοῖς Φωκεῦσιν ἀπηγγέλθαι. Poſt [365. 1.] dicet πέντε γεγόνασιν ἡμέραι μόναι, ἐν αἷς οὗτος ἀπήγγειλε τὰ ψευδῆ, ὑμεῖς ἐπιστεύσατε, οἱ Φωκεῖς ἐπύθοντο, ἐνέδωκαν ἑαυτοὺς, ἀπώλοντο. Sic autem numerabis 16. 17. 18. 19. 20. WOLFIVS.

20. καὶ ἦν αὐτοῖς.] Verba ſic ordina: καὶ ἦν ἐπιμελὲς αὐτοῖς εἰδέναι; καὶ τί ἀπαγγελοῦσιν οὗτοι, καὶ τί ὑμεῖς ψηφιεῖσθε. WOLFIVS.

24. ὑστέρα τοίνυν δεκάτῃ.] Non ea, quam εἰκάδα modo dixit, ſed a tempore habitae Concionis. Retro autem numerat Demoſthenes, (vt opinor) vt oſtendat, breuiſſimum tempus interceſſiſſe inter pollicitationes Aeſchinis, et Phocenſe excidium. WOLFIVS.

359. 24.

359. 24. Minime gentium. Progreditur noſter in numerando ea, quae euenerunt poſt diem vigeſimum. Id quod fiebat apud Athenienſes ordine retrogrado. Quod quanquam plurimis notum eſt, non tamen grauabor verba *Vlpiani* ad hunc locum exſcribere: Εἶτα, id eſt, poſt diem vigeſimum, λοιπὸν ἐκ τῆς πρώτης καὶ εἰκάδος ἐξ ὑποςροφῆς λέγοντες τὴν πρώτην εἰκάδα, (corrige τὴν πρώτην καὶ εἰκάδα), δεκάτην, καὶ τὴν δευτέραν (iterum corrige), ἐνάτην, καὶ τὴν τρίτην εἰκάδα (iterum) ὀγδόην, καὶ ὁμοίως ὄτως ἕως τῆς τριακάδος. Iam ab hoc computo recens ita *Demoſthenem* eris interpretaturus. *Scirrhophorionis dies vigeſimus: Poſtridie vigeſimus primus*, (Attico computo, δεκάτη ſc. μηνὸς φθίνοντος, curſu retrogrado) *deinde vigeſimus ſecundus, tertius: eo die factum eſt foedus.* Concordat Interpretatio Etruſca: *'A' venti adunque pogniamo — Seguono poi i vent'uno, i ventidua, i ventitre.* Et ſimiliter in ſequentibus. Miror, haec tam protrita non vidiſſe *Wolſium.* Et qui haec non viderit, nae ille de tota hac ſupputatione et calculo *Demoſthenis* nihil omnino intelliget. Ergo v. 27. τετράδι φθίνοντος Tu interpreteris *die menſis vigeſimo ſeptimo*: non *decimo quarto.* et p. 360. 4. ὀγδόη. ἑβδόμη ἕκτη. πέμπτη. τετρὰς, ita exponas: *Dies Scirrhophorionis vigeſimus tertius — quartus — quintus — ſextus — ſeptimus*, vel, τετρὰς φθίνοντος. Interuallum nimirum dierum quinque, quo ſane vtrinque contigit, vt et ea, quae Athenis geſta eſſent, reſcirent Phocenſes, et quae in Phocide, renunciarentur Athenis. TAYLOR.

25. ταύτῃ ἐγίγνοντο αἱ σπονδαί.] Sub. τῶν Φωκέων πρὸς Φίλιππόν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν Ἀθήνησιν ἐκκλησίαν, hoc eſt, 24. Maii, qui eſt ἡ τετρὰς φθίνοντος, vel, ἡ τετάρτη ἐπὶ εἰκάδι, vel, ἡ ἑβδόμη φθίνοντος. Sin a tempore ſupputes, quo Phocenſes Athenienſem Concionem cognouerunt, decimus inde

 dies

dies erit 30. Maii, nonus, 29. octauus, 28. Ego dubitationem meam fateor. WOLFIVS.

359. 25. Qui ea legerit, quae modo adnotaui, eum de hoc loco *dubitare* non ſinam. TAYLOR.

27. τῷ τȣτο δῆλον;] ἀντὶ τȣ τίνι σημείῳ. WOLF.

Ibid. τῇ τετρᾶδι φθίνοντος.] τῇ εἰκοςῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ Σκιῤῥοφοριῶνος. Τετρὰς hic non ſignificat quartam lunam, de qua Prouerbium, τῇ τετρᾶδι γεγονέναι, ſed ſimpliciter, τὴν τετάρτην μετὰ τὴν εἰκάδα, niſi forte a trigeſimo die menſis ſit retro numerandum. Ita cadet ἡ τετρὰς in 27. Maii, nec erit ἡ τετάρτη φθίνοντος. Fuit et ἡ τετρὰς ἱςαμένȣ, Mercurio ſacra, id eſt, quartus cuiusque menſis dies, ſeu pridie Nonas. Nomina illa Decuriarum Menſis, ἱςαμένȣ — μεσȣ̃ντος — φθίνοντος, ἀπιόντος, ἢ λήγοντος ſatis nota ſunt. *Vlpiani* autem huius loci Enarratio corrupta, et Supputatio haec obſcura eſt, quod non ſatis conſtat, mihi quidem, vnde, aut cur, ordiatur ad hunc modum. Qua de ratione etiam in Orat. περὶ Συμμοριῶν ſum conqueſtus. καὶ ἴσως πανȣ̃ργημά τι ῥητορικὸν τῇ συγχύσει τῶν ἀριθμῶν ἐμβωλεύει. WOLFIVS.

28. ἐν Πειραιεῖ.] Alias ἡ Πνὺξ locus Concionum fuit. Nunc in Piraeo portu, a quo vtique naualia non longe abfuerunt. WOLFIVS.

360. 4. ὀγδόη τοίνυν.] S. φθίνοντος. Hoc eſt, 23. 24. 25. 26. WOLFIVS. Aliquando expergiſcitur bonus Homo, et ad ſe redit. TAYLOR.

5. τετράς.] Si τετάρτη φθίνοντος, eſt 27. Sin τετρὰς, ἡ τετάρτη ἐπὶ εἰκάδι, 24. WOLFIVS.

Ibid. αὐτό.] Sc. τὸ πρᾶγμα. *Res ipſa conuenit.* Plene in *Midiana*, p. 517. 15. ὡς αυτο το πραγμα μαρτυρεῖ. Vel τȣ̃ργον, vt in *Timocratea*, p. 705. 4. MARKLAND.

Ibid. *Lambinus*, deleta praepoſitione, legit, αὐτὸ συμβαίνει ταύτην εἶναι πέμπτην. Quod non improbo,

probo, et confirmat, quod in ſuperioribus admonebam, ſcil. *Perinde eſt*: *vtrinque euenit*, τὸ αὐτὸ συμβαίνει, vtrum a Phocide Athenas, an ab Athenis Phocida nuncietur. TAYLOR.

360. 11. σπείσασθαι.] S. τῆς Φωκέας. Mox [v. 19.] Συμμαχια Αθηναιων και Φωκεων. WOLFIVS.

Ibid. πεισασθαι habent Editi praeter *Pariſienſes*. Vbi renouari voluit *Lambinus*. Rectius manuſcripti noſtri, vt edidimus. TAYLOR.

18. τούτους.] Cod. *Ven.* habet διὰ τουτων τοῖς θεοῖς εχθρων. TAYLOR.

19. Συμμαχια κ. τ. λ.] Pro Συμμαχία Θηβαιων καὶ Φωκέων, in noſtro Αθηναιων καὶ Φωκέων erat. Atque ita legendum eſſe ſuperiora et antecedentia verba confirmant. OBSOP.

Ibid. Θηβαιων quoque *Ald. Heruag.* aliique. Sed Editiones, quae rite procurabantur, vt oportebat, et Codd. nonnulli, inter quos *Altemps.* et *Askew.* In Codd. α. δ. *Aug. Harl.* deſunt verba Αθηναίων καὶ, et exaratur ſolummodo Συμμαχία Φωκέων. Quod eſt inhoneſtum. Caeterum multas turbas dederunt propter ſimilitudinem voces Θηβαίων et Αθηναίων. Nam prima litera abraſa in hac poſteriore voce, non multum abludunt. Notaui et confirmaui pluribus ad *Leptineam* pag. 489. 10. Et iuuabit quoque adiicere, quae produxit Cl. *Valeſius* ad pag. 155. *Harpocrationis*. TAYL.

pen. παρόντων,] F. απαντων, vt p. 362. 20. καὶ οὐδενὶ τῶν απαντων ἄλλω γεγονός. MARKLAND.

Ibid. Feliciſſime. παντων Cod. *Reg.* α. TAYL.

361. 4. πρὸς τοῦτον κ. τ. λ.] Voces iſtae πρὸς τοῦτον (vel cum nonnullis πρὸς τοῦτο) πάντ' ἐσκόπουν, deſunt in Codd. *Regg.* α. ε. et in *Harleiano* noſtro. Et profecto melius abſunt. Eas natas eſſe arbitror a ſequentibus, quae in *Veneto* exemplari ita leguntur, πρὸς τοῦτον παντες ἐποιοῦντο. TAYLOR.

361. 6.

361. 6. τί ἔπαθον.] Excidii Phocenſium deſcriptionem vide apud *Diodorum*, folio Graeco 542. WOLFIVS.

Ibid. οια πιςεύσαντες, οια ἔπαθον Codd. α. δ. *Aug.* Sed *Ven.* τινα — τινα. Et ſimiliter *Ital.* in poſteriore ſaltem membro. TAYLOR.

9. Δόγμα.] Lege Δογματα. Supra, p. 360. 16. et p. 361. 18. MARKLAND.

11. ὑμῶν.] F. ημων, vt p. 362. 15. MARKLAND.

Ibid. Ita a *Benenato* excudebatur. υμων α. ζ. TAYLOR.

12. ϐδ' ἐν τῷ πρόσθεν.] χρονῳ lege. WOLFIVS.

15. προεςάναι.] εμπροσθεν ςηναι *Ven.* Quod eſt profecto gloſſae ſimillimum. TAYLOR.

26. ἐναντίαν — ψῆφον.] Thebani, victis ad Aegoſpotamos Athenienſibus, in Concilio pronunciarunt, Athenas delendas eſſe, et Atticam paſcuis ouium aſſignandam. Quibus aduerſatos fuiſſe Phocenſes hic tradit Demoſthenes, cum nec Lacedaemonii committendum cenſerent, τὴν Ελλάδα ἑτερόφθαλμον γίνεσθαι. WOLFIVS.

27. ὑπὲρ ἀνδραποδισμϐ προτεθεισαν lege. WOLFIVS.

Ibid. Recte. Nam προςεθεῖσαν, quod exibat e prelo *Benenati*, aliorumque, erat a mala manu. Sinceriorem lectionem agnoſcit Cod. *Paris.* α. item *Bodl.* et MSS. *Felician.* Recte etiam *Vlpianus* noſter, dum hiſtoriam huius loci enarrat: Κρατήσαντες — οἱ Λακεδαιμόνιοι — προεθεντο ψῆφον περὶ τῶν Αθηναίων. Non potuit melius. Dixi liberius de hoc errore Codicum facillimo, ad *Lyſiam*, Orat. I. pag. 23. Not. 50. et ad *Timocrateam* pag. 715. 13. TAYLOR.

362. 2. περὶ τϐ τῶν.] [Ita *Aldus.*] M. Περὶ των τϐ τῶν: ac potius, quia moleſta eſt tot articulorum repetitio, περὶ τῶν τϐ Φωκέων ὀλέθρϐ αἰτίων. WOLF.

362. 2.

362. 2. Satius cum *Harl.* περὶ τῶν αἰτίων τοῦ (non τῆς, vt MS.) τῶν Φωκέων ὀλέθρȣ. TAYLOR.

Ibid. ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι κ. τ. λ.] Dubitatio hic ſubit, referendumne ſit τὸ καθαρȣ̀ς ad homicidii crimen, quod quidem nullum futurum videtur in poena proditorum: an ad crimen perfidiae et ingratitudinis, quo ſpectare videntur et praecedentia et ſubſequentia. Nempe proditionis crimine primum legati, deinde ciuitas ipſa teneri videbatur, niſi vindicaret. Tu, ſi ita ſentias, reſcribe, καθαρȣ̀ς ουκ ἔσεσθαι, vel, ſi malis, οὐκ αν καταλεύσαντας, vel etiam, ου κἂν καταλεύσαντας. IVRIN.

5. τίς.] Editi omnes ante *Wolfium*, et manuſcripti quoque, μᾶλλον δὲ, ει τις ἐστὶν ὑπερβολή. Et tum deeſſe aliquid ſuſpicarer poſt τȣ́τȣ, hoc pacto: πῶς γὰρ ȣ̓κ αἰσχρὸν, μᾶλλον δὲ, εἴ τις ἐστὶν ὑπερβολὴ τȣ́τȣ, πως ουκ ασεβεστατον; vel aliquid ſimile. TAYL.

19. καὶ ȣ̓δενὶ τῶν ἁπάντων ἄλλω γεγονὸς lege. WOLFIVS. αλλο enim plurimi: et in aliis prorſus deerat. TAYLOR.

23. ἃ ὑπὲρ ὧν.] Alterum horum ex margine eſſe opinor: et vltimum potius, nempe ὑπὲρ ὧν. Ita primitus, εἴγε ἃ αὐτὸς Φίλιππος — ȣ̓κ ἐτόλμα ψεύσασθαι. Aliquis deinde explicauit ἃ ὑπὲρ ὧν. Sequiores vtrumque admiſerunt. MARKLAND.

Ibid. E noſtris, pro εἴγε, οἴγε, et nonnulli, οιγε ἃ Φίλιππος, caeteris neglectis. Cod. *Reg.* α. εἴγε ὑπὲρ ὧν, omiſſo praenomine. In pluribus, εἴγε ἃ ὑπὲρ αυτου Φίλιππος — ȣ̓κ ἐτόλμα ψεύσασθαι. TAYLOR.

26. γράψαι.] Conſtantius exarari in MSS. video εγραψεν. ȣ̓τ' εἰς ἐπιστολὴν, vel, abiecta praepoſitione, ȣ̓τ' ἐπιστολὴν εγραψεν ȣ̓δεμίαν. Ita plurimi. TAYLOR.

28. καὶ ὁ μὲν Ἀντίπατρος κ. τ. λ.] Reſtituendum eſt καὶ ειγε ὁ μὲν Α. Aut ea vox ſaltem ſubintelligenda eſt. Vno enim ſpiritu, vno tenore orationis dixit

Demo-

Demoſthenes: πῶς γὰρ — εἴγε ὁ αὐτὸς Φίλιππος — καὶ εἴγε ὁ μὲν Ἀντίπατρος κ. τ. λ. Quo admiſſo, Interrogationis nota recte adponetur clauſulae orationis, ad vocem ὑπέστησαν, pag. 363. 6. TAYLOR.

363. 2. Ἀθηναίων.] Ἀθηναῖοι *Ven. Lind.* MSS. *Ald. Manut.* et *Felic.* οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, οἱ τῆς κ. τ. λ. *Aug. Regg.* α. ε. et *Harleianus* quoque a manu prima, vt videtur. Sero, id eſt, manu multo recentiori, οἱ δ' Ἀθηναίων, οἱ — Credo articulum huic occaſioni deberi, ſc. quod, cum in aliis Ἀθηναίων, in aliis Ἀθηναῖοι, exaratum erat, repeti coepit οἱ poſt vtrumque, ſiue Ἀθηναίων ſcripſerint, ſiue Ἀθηναῖοι: Nempe varietate οἱ ſupra adſcripta Ἀθηναίων. TAYLOR.

5. βίον.] χρόνον Cod. α. et *Aug.* Itidem *Harleianus* noſter; qui et βίον habet inter lineas, pro varia lectione. TAYLOR.

10. λέγε.] Praetulerim λαβὲ Codicum praeſtantiorum, ſc. *Reg.* α. *Harl.* et *Aug.* propter ἀνάγνωθι, quod eſt tantundem. Sed ſequitur etiam λαβών. Quis haec expediet? TAYLOR.

18. ἐξηγεῖτο.] *Demoſthenes* ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου· Αὐτὸς ἐξηγεῖτο τὸν νόμον τῷ κήρυκι, ἀντὶ τοῦ ὑπηγόρευεν. Priſcian. col. 1182. TAYLOR.

364. 6. ἢ ὅ, τι.] Cum nonnullos, immo plurimos, Codd. vidi, vt *Ven. Lind. Harl. Ital. Obſop. Aug.* conſtanter inſinuare ὡς ante ὅ, τι, ſcil. ἢ ὡς, ὅ, τι (*Ask.* quidem ὡς ὅτι pro ἢ ὅτι) arbitrabar hoc non temere aut inconſulto factum: et iudicabam protinus, aliquid latere, ἢ ὡς ἀσεβεῖς εἰσιν, ἢ ὡς *** Quid eſſet interea, quod latebat, hoc eruere deſperabam, cum Codd. de ea re prorſus tacuerunt. Ecce mihi praeſto fuit ex inſperato *Vlpianus*, cuius ſcholion adhibere lectorem meum admoneo: nam ad totius huiuſce loci illuſtrationem multum conferet; praecipue autem eam medi-

medicinam adferet, quam memoraui. Ecce enim: Φωκέων κατηγορεῖ, διότι — Πρόξενον — ἐ προσεδέξαντο, κατάλυσιν τῶν πόλεων ὑποπτεύσαντες, ἐντεῦθεν πονηρους Φωκέας ἐκάλεσεν· ασεβεις δὲ, ὅτι — τὰς μυστηριώδεις σπονδὰς ἐκ ἐδέξαντο — ὅθεν αὐτὲς καὶ ἀσεβεῖς ὠνόμασεν. Lege ergo in Textu, ἢ ὡς ἀσεβεῖς εἰσιν, η ως πονηροι, ἢ ὅ, τι ἂν δήποτε αὐτῶν κατηγορῇ. TAYLOR.

364. 9. ὥς τίς φησιν; Αἰσχίνης αὐτός.] Eſt haec Subiectio. *Quis hoc dicit? Aeſchines ipſe.* ἐχ ὑπεδέξαντό v. 11. lege. S. εἰ Φωκεῖς. WOLFIVS.

Ibid. Legitur in Cod. *Vaticano*, vti diſcimus ex marg. Exemplaris *Altemps.* ὥς πε φησὶν Αἰσχίνης ἐτοσί. Plurimi item Codd. ὥς που φησιν. Tum iſta *Wolfiana* diſtinctione nihil opus erit. TAYLOR.

11. ὑπεδέξαντο.] *Ald.* ὑπεδέξατο. ἀπεδέξατο Cod. ζ. Sed reſtituerunt *Obſop. Altemps. Ask.* et alii. TAYLOR.

13. ἂν.] Inſerui auctoritate Codd. *Pariſ. Obſop.* et *Ask.* ἴσϑ ἂν ἔτως ὀρϑῶς, ſc. ου σωϑησονται Φωκεῖς. Ita marg. *Altemps.* TAYLOR.

17. πεπράξεσθαι.] Dele iſtud punctum, quod per incuriam irrepſit poſt hanc vocem. Verba haec adducit *Priſcianus*, col. 1185. ordine inuerſo, δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν ταῦτα πεπράξεσθαι. TAYLOR.

18. διὰ ταῦτα.] καὶ διὰ ταῦτα *Aug. Harl.* cum *Benenato.* TAYLOR.

22. ὡς πονηροὶ.] ὡς πονηρων legendum. Spectat enim praecedentem genitiuum Φωκέων. OBSOP. Ita MSS. *Felic.* et *Man.* Ita Exemplar D. *Askew.* TAYL.

23. ἀρετήν.] Adde αυτων ex Editt. *Ald.* et *Lutet.* et exemplaribus probatiſſimis *Ven. Harl. Aug.* TAYLOR.

24. Εὐβοίας τετεσί.] *Euboeenſes hos*, vel *iſtos.* Demonſtratiue: licet iſtud, de quo Sermo tunc ſit,

non

non *adſit.* Qui Graecis eſt vſus Pronominis ὗτος, de re aliqua omnibus bene *nota.* Sic p. 401. 16. ἤρετο Σάτυρον τουτονὶ, *Satyrum* HVNC *interrogauit.* Satyrus non tunc *aderat:* vide quae ſequuntur. Ita, pag. 411. 10. Πυθοκλέα τουτονὶ, et p. 412. 18. Φίλιππον τουτονὶ, et paſſim in hac ipſa Oratione. Vnde explicandus locus iſte in *Leptinea*, p. 480. 8. de Chabria: εἷλε δὲ τῶν νήσων τουτων τὰς πολλὰς: *harum* vel *iſtarum inſularum pleraſque*, ſcil. quas omnes nouiſtis: de quibus Inſulis vide Cl. *Taylorum* ad *Marmor Sanduicenſe.* Aliud agebam, cum vocem τούτων ibi delendam putaui, immemor exemplorum huiuſce rei plurium, quae antea dederam ad *Max. Tyrium*, Diſſert. XXIII. p. 694. Ed. Lond. A Graecis mutuati ſunt Latini eundem morem loquendi in pronomine *Hic.* MARKLAND.

365. 3. ἐπύθοντο.] επειθοντο *Lambinus:* forte propter pag. 360. 13. Sed omnino praeter rem. Flagitat locus, vt intelligatur de iis rebus, quae geſtae erant Athenis, et quas Phocenſes *reſciuerunt.* Confer pag. 359. per totam: Vbi, inter alia dicitur, εἰκὰς, ἢ τίθεμεν πυθέσθαι τοὺς Φωκέας τὰ παρ' ὑμῶν. Sin alium exſpectet Lector meus fideiuſſorem, praeſtabo. Ecce enim *Suidas:* πυνθάνεσθαι — ἐπὶ τοῦ ακουειν — Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπρεσβείας. Οὗτος ἀπήγγειλε τὰ ψευδῆ· ὑμεῖς ἐπιστεύσατε· οἱ Φωκεῖς επυθοντο. TAYLOR.

5. πᾶσα ἀπάτη.] F. πᾶσ' ἡ ἀπάτη, vt p. 443. 23. τὴν ἀπάτην ὅλην. MARKLAND.

7. διὰ.] μετα omnes fere: *Ven. Bodl. Lind. Obp. Aug. Ital. Harl. Ask.* cum *Regg.* duobus β. et δ. TAYLOR.

8. τοὺς Λ. μετεπέμπετο] Clam cum Phocenſis coniunctos fuiſſe Lacedaemonios tradit *Diodorus.* WOLFIVS.

365. 11. Φύλας.] Reſtitue Πύλας. Menda eſt operarum, quam neglexi. TAYLOR.

20. Αν τοίνυν κ. τ. λ.] Vid. *Hermog. de Inuent.* pag. 151. Edit. Port. Verba quidem non magnopere illuſtrat, neque enim illuſtrari egent, ſed vim Oratoris noſtri et artificium, eamque Figuram, in qua dominatur maxime, ſatis dilucide ob oculos ponit. TAYL.

27. ὑπεξαιρούμενοι.] *eriperetis* Wolfius: minus accurate; *per leuare occultamente dal pericolo alcuna delle veſtre coſe*, vti optimus Interpres Etruſcus. TAYLOR.

pen. προήκατε.] προέδοτε *Reg.* ζ. Nimirum Gloſſa eſſe videtur. TAYLOR.

366. 1. τέτταρας μῆνας ὅλους.] Attamen, vt recte *Contarenus*, *Var. Lect.* Cap. 17. a die XIX. Elaphebolionis, quo die Pacem factam fuiſſe conſtat, ſi numerando perueniamus ad diem XXIII. Scirrhophorionis, quo redigerentur Phocenſes, non amplius *tribus menſibus* reperietur cum *diebus quatuor*. Vide, quae dixi ad pag. 359. 8. TAYLOR.

6. τούτων.] Conieceram τοῦτον, ſed abſtinui, monitus a Scholiaſte. Phocis, ſiue Resp. Phocenſium, conſtabat ex plurimis Ciuitatibus: Αἵτε πόλεις πολλαὶ καὶ χαλεπαὶ λαβεῖν, αἱ τῶν Φωκέων, vt ait Noſter in ſequentibus, ſc. pag. 379. 6. Nimirum numero erant XXII. Ad has reſpicit Orator. τοῦτον habet marg. Exemplaris *Ask.* TAYLOR.

8. τίς οὖν ἡ ταύτης περιουσία;] Id eſt, vt opinor, πλεονέκτημα. *Quare nunc eſt meliore conditione, quam prius?* Sed fortaſſe rectius: *Quae eſt vtilitas eius conſeruandae, cum ſine periculo nobis eripi poſſit?* WOLFIVS.

Ibid. Abſurde! vt potuit maxime. Aliter ac *Wolfius*, hunc locum, et vim vocis Περιουσία, illuſtrat *Chriſtoph. Rufus* apud *Gruter. Theſ. Crit.* Tom. II. *Che ſaluezza adunque è quella di Cherroneſo hora eſſendo tol-*

te via le paure e' pericoli di chi la vuole offendere? Ita *Hieron. Ferro.* TAYLOR.

366. 9. βεληθέντος κ. τ. λ.] βεληθέντος αν αὐτὴν ἀδικῆσαι MSS. *Bodl. Aug. Ital. Harl.* TAYLOR.

12. μὲν.] Reſtitui, neceſſarium enim erat, ex Edit. *Lutec.* et MSS. *Ven. Aug. Harl.* TAYLOR.

18. μηδοτιἒν κ. τ. λ.] Plurimi MSS. arripiunt, et in eo mire conſentiunt, οἱ δ' ο, τιεν αν δι' ἀργυρειον ποιήσοντες. Hanc lectionem, et fortaſſe praeſtantiorem, ſequitur eruditus Interpres Etruſcus: *Quegli che ogni coſa per danari fanno.* TAYLOR.

19. ἑαυτοῖς.] αὐτοις melius cum *Harl.* et *Regg.* α. δ. TAYLOR.

22. αὐτοῖς.] Anne ita accipiendum eſt, quaſi diceret Auctor noſter: *Veritas et res ipſa* pro illis *clamant?* An potius cum MSS. et cum *Maximo* Sophiſta, qui hunc locum laudat, emendabimus, καὶ τὰ πεπραγμένα αυτα βοᾷ? Ita enim *Felic. Manut.* Codd. *Reg.* ε. *Obſop. Ital. Cant. Harl.* et *Ask.* TAYLOR.

Ibid. ὅ, τε δῆμος.] ὅ γε δῆμος, vti expreſſerunt Editi *Felician.* et *Manut.* MSti *Obſop. Ital.* marg. *Ask.* et admonuit *Lambinus.* TAYLOR.

25. εὐθύνας.] Exſcribo *Vlpianum*, vt exponat, et enodet, ſi quis in eius lectione erit me peritior et exercitatior: ſc. Ὥςε μὴ εἶναι ἕκαςον τῶν λόγων, εἴ τις Αθήνησιν εὐθύνας δίδωσι. οἱ δὲ ἐνήλλαξαν ὡς ἐν σχήματι τὰς πτώσεις, γενικὴν ἀντὶ αἰτιατικῆς εἰληφότες, καὶ ευθυνων εἰπόντες. Nequeo ſane hariolari, quid velit. συγκατηγορειν *Lambinus*; qui totam etiam hanc periodum ita confingit: ὥςε μὴ περὶ τῆ συγκατηγορειν ἑκάςω τὰς εὐθύνας (deleto Αθήνησιν) εἶναι τὸν λόγον, αλλα τῆ δηλεύειν κ. τ. λ. Porro περι τὰς Αθήνησιν εὐθύνας Codd. α. δ. Sed locus, etiam his omnibus adiumentis, non ſatis eſt defaecatus. TAYLOR.

366. 25. ἀλλ' ἐ δελεύειν.] Forte, ἀλλὰ περὶ τε μὴ δελεύειν, καὶ τεθνᾶσι τῷ Φόβῳ, pro τεθνάναι, quod tamen pendere poteſt ab ὥςε. WOLFIVS.

Ibid. οὐ deeſt in exemplaribus optimis, in *Ven.* in *Aug.* et *Harl.* (In marg. *Ask.* exarabatur μὴ pro ἐ. Sed ſecundis curis delebatur vtrumque) μὴ περὶ τοῦ κατηγορεῖν — ἀλλὰ δελεύειν. In ea re ſcil. animi eorum occupantur. Plurimum negotii adminiſtrauit ea particula *Obſopoeo*, et qui *Italicum* Cod. conſerebat. Ita enim hic: „Ου ante δελεύειν expungendum „videtur. Ibidem quoque καὶ ante Θηβαίες delen- „dum cenſetur." Delent quidem *Reg.* δ. *Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

26. καὶ τὲς Θηβαίες.] διὰ τὲς Θηβαίες, *Lambinus.* Sed non eſt neceſſe. Proba eſt Conſtructio τεθνάναι τῷ Φόβῳ τὲς Θηβαίες, *metu emori Thebanorum;* quam erudite explicat, vt audio, Cl. *Frid. L. Abreſch. Animadu. ad Aeſchyl.* Lib. I. Cap. 9. Ita *Demoſthenes*, *Philipp.* I. p. 53. 9. Αλλ' οἱ μὲν ἐχθροὶ καταγελῶσιν, οἱ δὲ σύμμαχοι τεθνᾶσι τῷ δέει τὲς τοιέτες ἀποςόλες. Et pene ſimiliter *Polybius*, l. I. ... tio: καταπλαγεῖς γενόμενοι τὴν ἔφοδον. Atque ... adducendus eſt *Priſcianus*, licet valde laceratus. Ille: Demoſthenes, καὶ περιῆν εν βαιοῖς (f. Θηβαιοι...) τεθνάναι τῷ δέει τον Φιλιππον. lib. 13. col. 1176. TAYL.

pen. κώμας] χώραν *Aug.* Et *Harl.* quoque a manu prima. Mox p. 367. 2. *Lambinus* mauult, αυται γὰρ εἰσὶ πρεσβείας εὐθύναι, nulla, vel ſaltem, non maxima, neceſſitate. TAYLOR.

367. 15. πραγμάτων.] *rebus ipſis*, Wolfius. Vult Auctor *negotium*, *difficultatem*, *moleſtiam*, quam Philippo exhibebant iſtae Pylarum anguſtiae. Ea eſt creberrima notio vocis πραγμάτων. Ita modo, pag. 369. 9. Η τοῖς ἄλλοις ἀγαθῶν αἰτία, τοσέτων πραγμάτων, καὶ τηλικαύτης ταραχῆς ἡμῖν αἰτία γέγονε.

 Et rur-

Et rurſus, pag. 396. 22. Οἵοις κακοῖς καὶ πράγμασι — συνεσχόμην, ἑωράκατε. Denique p. 384. pen. τὰ τῆς πόλεως, πράγματα, ἐν οἷς ἦν τότε. Add. *De Cor.* 232. 3. 240. 4. TAYLOR.

367. 18. τετειχισμένην.] Etſi ad ἀσφάλειαν duriuſcule Participia τετειχισμένην καὶ ἀνασταθεῖσαν referuntur, tamen, cum χώρα πολλὴ ſequatur, non auſim legere καὶ χώραν τετειχισμένην χώρα πολλῇ. WOLFIVS.

Ibid. Videtur deſiderari Vox πόλιν in hac ſententia; nempe *ciuitatem* Phocenſium. Aliter nihil erit, ad quod referre poſſis τετειχισμένην. MARKLAND.

vlt. προῄρητο ποιεῖν.] Προαίρεσις illa fuit belli hocenſis Confectio. WOLFIVS.

Ibid. Legendum fortaſſe πάνθ', ἅπερ πεποίηκε, ος κ. τ. λ. Ita MSS. *Harl.* et *Bodl.* TAYLOR.

368. 1. καὶ φανερῶς ἐπιδείξας ὑμᾶς οὐχὶ βουλονους] S. Φίλιππον τοῖς Θηβαίοις ἅπαντα ποιεῖν, ve *auerſatione declarata*, id eſt, *cum aperte prae vobis ſſetis odium in Thebanos veſtrum.* WOLFIVS.

6. Καλλισθένους.] Calliſthenis plebiſcitum aſſer. ır, verbis diſertiſſimis, in Orat. *De Corona*, pag. . 5. huius Editionis. TAYLOR.

9. ἄλλοις.] καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν. Ita e uis Codd. dedit *Benenatus*. Atque ita legit *Harleianus*. TAYLOR.

10. μετεκομίζετε.] κατεκομίζετε *Ven. Lind. Harl. Regii* δ. ζ. Infra pag. 379. 26. loco perquam ſimili: αὐτοὶ ἐξεπέπληχθε, καὶ παῖδας, καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν κατακομίζειν ἐψηφίζεσθε, καὶ τὰ φρούρια ἐπισκευάζειν, καὶ τὸν Πειραιᾶ τειχίζειν, καὶ τὰ Ἡράκλεια ἐν ἄστει θύειν. Atque ita ſcribitur diſertiſſimis verbis ipſius Decreti: κατακομίζειν τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν πάντα τὴν ταχίστην. De Corona pag. 238. 15. TAYL.

368. 11. Ἡράκλεια.] Πολλῶν ὄντων κατὰ τὴν Ἀττικὴν Ἡρακλείων, Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνȣ ἤτοι τῶν ἐν Μαραθῶνι, ἢ τῶν ἐν Κυνοσάργει μνημονεύει. Ταῦτα γὰρ διὰ τιμῆς μάλιστα ἦγον Ἀθηναῖοι. Suid. ex *Harpocrat.* Obſeruat, non tamen pro ſua ſolita felicitate, *Kuſterus*, accipi apud *Demoſthenem* in hac Oratione vocem Ἡράκλεια, *non pro Templo*, ſed pro *Feſto* Herculis. Proinde quaſi non ita eſſent accipienda verba Lexicographi quoque. Ταῦτα, ſc. τὰ ἱερά. vel ταύτας, vt ſcribitur quoque, i e. ἑορτάς. Vid. *Vales.* ad *Harpocrat.* Obſeruo, Feſta Athenienſia neutro genere perpetuo efferri. Vox igitur ταῦτα doctiſſimum *Kuſterum* torquere non debuit. TAYLOR.

12. εἰ μηδὲ τὸν τȣ̀ς θεȣ̀ς] Lego, εἰ τὸν μηδὲ τȣ̀ς θεȣ́ς. WOLFIVS.

Ibid. Sed et ita excudebatur quoque a *Felicin. Manut.* et *Benenat.* Ita *Bodl.* quoque. TAYLOR.

15. Ψήφισμα] In marg. *Benenati* ſcribitur: Ψήφισμα Διοφάντȣ, οἷον τὸ θῦσαι τοῖς θεοῖς, ὑπὲρ τοῦ διῶξαι Φίλιππον. TAYLOR.

18. Ψήφισμα.] Ibidem: Ψήφισμα Καλλισθένȣς, οἷον τὸ σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν, δι' ἅπερ ἐποίησε Φίλιππος εἰς τȣ̀ς Φωκέας. Rectius ſane hoc adnotatum, quam illud prius. TAYLOR.

22. αὐτήν.] F. αυτη: deinde και τοις εκγονοις, literis maiuſculis. Vel εις αυτην, vt p. 356. 15. His verbis, καὶ τοῖς ἐκγόνοις, ſaepe Aeſchinem pungit Demoſthenes. MARKLAND.

26. ἐθορυβεῖσθε.] ὡς ἐθορυβεῖσθε *Ven.* et *Harl.* TAYLOR.

369. 3. ὡς ὑπὲρ τῶν κατηγορημένων αὐτȣ̃ lege. WOLFIVS. Alii enim incorrecte habent κατηγορȣμένων. Et αυτῳ porro, non αὐτȣ̃, in Editis omnibus. A *Wolfio* ſtant MSS. *Felician.* et *Manut. Ven. Bodl. Obſop.* legendo αὐτȣ̃. TAYLOR.

369. 5. πϱαγμάτων.] πεπϱαγμενων legit *Maximus* Sophiſta. Ita quoque MSS. *Felician.* et *Manut. Ven. Obſop.* et ex *Regg. Pariſienſibus* β. δ. ε. Marg. item *Askew.* TAYLOR.

14. τϱιακόσιαι] διακοσιαι *Regg.* α. δ. ε. et *Harl.* TAYLOR.

Ibid. κτήμαϑ'.] Rectius χϱημαϑ', et tuentur complures: Codd. ſc. α. β. δ. *Obſop. Harl. Ask.* cum Editis *Felic.* et *Manut.* Atque ita a *Maximo* laudatur locus, et reſtitui voluit Cl. *D'Oruillius* ad *Chariton. Aphrodis.* II. 7. TAYLOR.

16. ὑπολαμβάνειν.] γϱ. υποβαλλειν marg. *Paris.* TAYLOR.

18. κατασκευαῖς.] Sedulo lectori meo commendo varietatem Cod. *Harleiani*: ὅτι καὶ τὰ Φιλίππου πϱάγματα — γέγονεν εὐποϱώτεϱα πολλῷ, καὶ κατασκευαὶ ὅπλων, καὶ χωϱαι, καὶ πϱοσοδοι γεγονασιν ἐκείνῳ μεγάλαι. TAYLOR.

20. μεγάλαι.] Poſt hanc vocem ſequitur in *Maximo* Sophiſta: Τὰ δὲ ἐκείνου οὐδεὶς ἀπέδοτο, ὡς οὔτοι τὰ ἡμέτεϱα. Οὐ δὴ δίκαιον etc. deinceps, vti in v. 24. Intermedia deſiderantur. TAYLOR.

21. πϱαγμάτων.] F. πϱοσοδων, ex ſeqq. v. 27. MARKLAND.

22. αὐτοῖς.] αὐτοις, vel εαυτοις Codd. *Paris.* et *Harl.* TAYLOR.

24. τούτων.] τουτου marg. *Paris.* cum Editis *Felician.* et *Manut.* TAYLOR.

Ibid. ἐκείνων.] F. εκεινου, ſc. Philippi. MARKLAND.

Ibid. Ita *Felician. Manut.* et *Benen.* Ita *Obſop.* quoque et *Bodl.* et marg. Exemplar. *Ask.* quoque. TAYLOR.

26. ηὐξῆσϑαι.] *Maximus* modo laudatus, ita: ἀμφότεϱα ηὐξῆσϑαι, και τα της χωϱας, και τα των συμμαχων· α δε ημιν δικαίως ἂν ὑπῆϱχεν κ. τ. λ.

Porro

Porro Cod. *Lindenb.* α δε ημιν δικαίως ἂν ὑπῆρχεν. Et ſimiliter, MSS. *Felician.* et *Manut.* excepto, quod ημων, et Cod. *Obſop.* qui habet υμων. Deinde υπηρξεν in plurimis, *Bodl. α. δ. Aug.* et *Harl.* ἃ δ' ὑμῶν δικαίως ὑπῆρχεν, marg. *Aſk.* TAYLOR.

369. 27. ἡμῖν δὲ, ἃ δικαίως.] Hic eſt ordo verborum: ȣ δίκαιον ταῦτα, ἃ ὑπῆρχεν ἂν ἡμῖν δικαίως ἐκ τῆς εἰρήνης, λογίζεσθαι ἀντὶ τȣτων, ἃ ȣ̃τοι ἀπέδοντο. Τί δὲ ἀπέδοντο; τὴν τῶν πραγμάτων κατασκευὴν, καὶ τῶν συμμάχων. WOLFIVS.

Ibid. Recte quidem hoc: ſed perperam vertit, aut potius, quae male verterat, mutare deſtitit. *Iſtorum corruptelis aeſtimari:* Quanto felicius Ferrus: *E che le coſe, lequali à noi debitamente veniuano per la pace, voi contiate in luogo di quelle che coſtoro hanno venduto.* TAYL.

370. 1. ȣ̓δὲ πολλȣ̃ δεῖ.] *Neque multis verbis eſt opus.* WOLFIVS. Nequaquam. Verte: *Longe abeſt.* Vti nos ſolemus dicere: *No. Not by a great deal.* Interpres Italicus, quod non intellexit, diſſimulauit, et in verſione omiſit. Vide Cl. *Marklandum*, ſupra, pag. 349. pen. TAYLOR.

3. εἰ μὴ διὰ τȣ́τȣς.] Εἰ μὴ ȣ̃τοι ἐμποδὼν ἐγένοντο. Iſocrates in *Panegyrico:* καὶ γὰρ τȣ́τȣς περιγενέσθαι τῆς βασιλέως δυνάμεως ὁμολογȣ̃σιν, εἰ μη δια Κυρον. Τȣτέστιν, εἰ μὴ ἂν ὁ Κῦρος τῆς νίκης ἀπεστέρησεν. WOLFIVS. *If it had not been for Cyrus.* TAYLOR.

9. χάριν.] Quaere de phraſi, χάριν et ὀργὴν ποιεῖσθαι. MARKLAND.

10. τοιαῦτα.] F. τἀναντία. TAYLOR.

15. Φίλιππον.] Ita diſtingue, vt opinor: ἦν ἡμῖν πόλεμος πρὸς Φίλιππον; Interrogatiue. MARKLAND.

18. ȣ̓κȣ̃ν — αὐτὸν ἀφεῖται.] F. αὐτὸν ἀφίετε, aut αυτος ἀφεῖται. Ac potius τὸ αὐτὸν redundat. WOLFIVS.

370. 18. Excudebatur enim ȣκȣν περὶ τȣτων γε αὐτὸν ἀφεῖται. *Lambinus* praeſert αυτον αφειτε, quo pacto Editiones *Felician.* et *Manut.* Sunt qui legunt περὶ τȣτων γε αυτων αφειται, vti *Bodl.* Quocunque demum modo legas, conſtat Senſus et Mens Auctoris. TAYLOR.

27. μέμφεταί τις Αἰσχίνην;] F. Αισχινη. WOLFIVS. Ita *Lambinus* etiam. TAYLOR.

371. 6. ἀλλ' ὑπὲρ κ. τ. λ.] ἀλλ' ὑπὲρ τȣ ποίαν τινὰ, τοῖς τὰ δίκαια etc. Ita diſtinguendum puto, et delendum γὰρ, quod conſtructioni officit. MARKLAND.

Ibid. Recte ſane. Ita excuderunt *Pariſienſes*. Et in *Harleiano* pariter deeſt particula, vt oportuit. Mox, ſc. v. prox. pro γράφȣσιν, λεγουσιν plurimi, ſc. MSS. *Ald. Felic.* et *Manut. Ven.* item, *Lind.* et *Regg.* β. ε. TAYLOR.

10. ἐπὶ.] ἐπὶ, *in*, vt p. 387. 22. ἐπὶ τῆς εἰρήνης, *in pace.* p. 307. 9. ἐπὶ τῆς ἀποδημίας. MARKLAND.

Ibid. Inutile ergo erit corrigere, cum *Harl. Aug.* et *Pariſ.* α. δ. ε. εν τω πολεμω. TAYLOR.

11. τηλικαῦτα] Τηλικαῦτα και τοιαυτα ἐψεύσατο Codd. *Regg.* β. δ. ζ. et *Ven. Aug. Harl. Lind. tanta et talia mendacia*, vt alicubi obſeruauit *Wolfius.* Malim quidem, ſi opus ſit correctione, τηλικαῦτα και τοσαυτα, quae ſaepiſſime quidem coniunguntur: vti infra, p. 378. 19. τοσȣτων καὶ τηλικȣτων ἀδικημάτων αἴτιος. Et 379. 13. ἐπὶ τοσαυτα καὶ τηλικαῦτα ἀγαθά. Ita infra 448. 25. τȣτων ȣδὲν, τοσουτων καὶ τηλικȣτων ὄντων. et alibi paſſim. Sed et coniunguntur quoque τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα, vt, exempli cauſa, pag. 355. 1. TAYL.

13. τὸ μὲν γὰρ κ. τ. λ.] Pro τὸ *Pariſienſes* melius και. TAYLOR.

15. τὴν ἀρχὴν.] Delendum eſt vtique vel τὴν ἀρχὴν, vel τὴν πρώτην. Altera vox eſt enim alteri pro gloſſemate. Priorem inducunt *Reg.* δ. et *Harl.* TAYL.

371. 18.

371. 18. δεξάμενοι.] Potius ἐκδεξάμενοι, vti praeferunt *Regg.* α. δ ε. *Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

20. ὢν.] Inutile hoc et otioſum. Natum eſt ſcil. ex fine verbi praecedentis. MSS. *Felic.* et *Manut.* ὢν οἶμαι ὁ πανῦργος, et ὡς οἶμαι ὁ πανῦργος. TAYLOR.

27. καὶ εἰ.] Qui accuratius ſcribunt, ſcriberent εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο. Et ita feliciter ſane optimus Cod. *Harleianus.* Cum autem *Lyſias* dixit, pag. 854. 8. ὥστε ἄξιον ἡμῖν τὰς αὐτὰς ἐκείνοις θυσίας ποιεῖσθαι· καὶ εἰ μηδὲν δι' ἄλλο, τῆς τύχης ἕνεκα κ. τ. λ. ea res eſt omnino diuerſa. TAYLOR.

372. 1. λελήθαμεν] Diſputatur, vtrum ita diſtingui oporteret: ἣν [εἰρήνην ſcil.] — δέδοικα, μὴ λελήθαμεν, ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ἐπὶ πολλῷ, ἄγοντες: an ita: ἣν — δέδοικα, μὴ λελήθαμεν, ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι, ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες. Priorem diſtinctionem amplectitur Cl. *Marklandus*, poſteriorem, vti ex Verſione liquet, *Hier. Wolſius.* Quam pace viri amiciſſimi doctiſſimique amplector quoque. Pro nihilo eſt, quod habet Cod. *Venetus*, ἐπὶ πολλῷ κακῷ. TAYLOR.

4. τῦτον.] F. τῦτυς, vt v. 11. MARKLAND.

Ibid. ἐποιησάμεθα.] Alii addunt τὴν εἰρήνην, quod ſcholion videtur; alii εἰσηγησάμεθα [legunt ſcil.]. WOLFIVS. Iſta varietas ex marg. *Paris.* TAYLOR.

5. ἀλλ'.] *Benenatus* diſtinxit hoc pacto: ἀλλ'· ἄτοπον μέν ἐστι — ἀληθὲς δὲ πάνυ. periodum iſtam poſt ἀλλ' parentheſi includens. Vide, annon praeſtet. TAYLOR.

7. αὐτοῖς.] F. αὐτῆς, ſc: εἰρήνης. Sic 394. 12. μηδεμίαν τῦτῳ Φιλίππῳ χάριν ἔχειν. Et ita pag. 415. 9. et in *Midian.* pag. 566. 17. MARKLAND.

Ibid. Omnino recte. Et *Wolſius* alibi in ea mente eſt quoque. Αὐτοῖς ſaltem erat ſuperuacaneum poſt τοῖς ϛρατηγοῖς in v. eodem: et eo credo animo deeſſe in *Harleiano* noſtro. TAYLOR.

372. 13. ἐμβιβάζετε.] σύμβιβάζετε MSS. *Ven.* et *Obſop.* cum marg. *Aſk.* TAYLOR.

15. ἡ διαβέβληται] Ita *Pariſienſes*, quod non neglexit *Lambinus.* TAYLOR.

18. ἀδόξως.] αδοξος MSS. *Ald. Felician.* et *Manut.* Quae ſequuntur καίτοι καὶ τούτου — ad vocem Φιλοκράτει, iuxta monitum Cl. *Merklandi*, inter cancellos parentheſeos ſunt circumſcribenda. TAYLOR.

26. προσάγειν.] προαγαγειν Cod. *Reg. Par.* δ. TAYLOR.

27. ὑπ' ἀβελτηρίας.] Sic per η plerique ſcribunt, cum ἀβελτερία ſit analogum. WOLFIUS.

pen. οὕτω] Immo τούτῳ πέπρακται: vti optimi *Reg.* α. et *Harl.* Neque damno, quod *Ven. Aug.* et ζ. *Regiorum* habent, ſc. αυτῳ. TAYLOR.

373. 8. τιμήσεται.] Vel τιμηθήσεται, quod ſolennius arbitror, et magis vſitatum. Tuentur Editt. *Felician. Manut.* et *Pariſienſ.* TAYLOR.

11. τοῖς παισίν.] Codd. *Harl. Obſop.* cum marg. *Benen.* et *Aſk.* τοῖς παισὶν αυτων, haud otioſa addita dictione, vt quidam aduotauit. TAYLOR.

16. ἄλλην.] δι' ἄλλην τινα ἄγνοιαν ἥντινοῦν *Harl.* *Regg.* α. ε. TAYLOR.

21. πολλοῖς.] λοιποις certe praeſtat: quod in Exemplaribus hiſce inueni, ſc. *Obſop. Regg.* quatuor, α. β. δ. ε. in marg. *Aſk.* et Editt. *Felician.* et *Manut.* Tantundem eſt, ſi legas τοῖς αλλοις παράδειγμα ποιήσατε. Sed tutius eſt ſequi fidem membranarum. TAYL.

Ibid. σκοπεῖτε — μεθ' ὑμῶν.] Vtrum σκοπεῖτε μεθ' ὑμῶν, an, ὡς ἔσται δίκαιος μεθ' ὑμῶν, τουτέστι βοηθοῦντων ὑμῶν, *veſtra opera, vobis adiuuantibus.* WOLF.

22. σκοπεῖτε δή.] Nonne σκοπεῖτε δε? IURIN.

23. ὑμῶν.] ημων habet Cod. *Harl.* Quam lectionem quoque agnoſcit et interpretatur Scholiaſtes. Interpre-

terpretatur quidem vtramque, ſed meliorem adhuc deſidero interpretem. TAYLOR.

373. 23. τὺς λόγυς.] Deſiderari videntur aliqua ad ſupplendam orationem: Haec in Editione *Benenati* reperies, etſi non ſuo loco poſita. Sic itaque legi velim: ἀνάγκη δήπυ τὺς λόγυς τυτυς τυς περὶ τῶν Φωκέων — καὶ τῆς Εὐβοίας, Αισχινην τυτονὶ προς υμας ειπειν· εἴπερ κ. τ. λ. Haec autem ſi non admittas, neceſſarium videtur pro ἀκύσαντα et ἐλπίσαντα reſcribere ακυσαι et ελπισαι. IVRIN.

Ibid. ἀνάγκη κ. τ. λ.] Credo, *Wolſium* hic errore, non conſilio, receſſiſſe a lectione omnium Editorum, Manuſcriptorumque: ἀνάγκη δήπυ τὺς λόγυς τυτυς Αισχινην τυτονι προς υμας ειπειν, τυς περὶ τῶν Φωκέων κ. τ. λ. Aliter cum Cl. *Iurino* legendum eſt, et vertendum: *Neceſſe eſt igitur, hunc, ſi bona fide egerit, aut* audiuiſſe *Philippum haec verba facientem de Phocenſibus*, etc. *aut* ſperauiſſe *haec eum facturum.* Sed ſine dubio errauit prae incuria aut feſtinatione *Wolſius.* Non enim ſciens prudensque tam inſignem et notabilem varietatem tranſiliret, et obmuteſceret. TAYLOR.

25. καὶ τῆς Εὐβοίας.] Pro iſtis verbis reponit *Lambinus* και των Θηβαιων. Nimirum opus eſt *Thebanis*, verum fortaſſe, non vt excluderentur Euboecenſes. Vide ſupra ad pag. 352. 20. TAYLOR.

26. ἑκὼν ἐξηπάτα.] F. A. ἑκὼν ημας ἐξηπάτα. Sic in *Leptinea*: ἀλλ' ὐ δίκαιοί ἐσμεν ἀφαιρεθῆναι, ἅ τι ἐξηπατήθημεν. WOLFIVS.

Ibid. Deeſt ἑκὼν in duobus, *Reg.* nimirum ε. et *Harl.* noſtro. TAYLOR.

374. 6. δικαιος ἀπολωλέναι lege, non δικαίως. WOLFIVS. Ita contra Codd. omnium, credo, auctoritatem *Wolſius.* Nactus eſt tamen *Lambinum* et neſcio quem in *Bodleiano* noſtro conſentientem. TAYLOR.

9. ἡμετέραν.] Puto υμετεραν. IVRIN.

374. 12. τίς δ' ἐξελέγχοντα — ἑώρακεν;] Ita fere Editi. *Wolfius* cum *Aldo* dederat τί δ'; ἐξελέγχοντα κ. τ. λ. Quo ſenſu, apparebit ex eius verſione. TAYLOR.

Ibid. τȣ̃τον.] F. τοιȣ̃τον. MARKLAND.

Ibid. τȣτων *Harl.* τινα *Obſop.* λέγοντα τινα τȣ̃τον marg. Exemplaris *Aſk.* TAYLOR.

13. πρότερον.] προτεροι *Regg.* α. δ. TAYLOR.

15. ἐγὼ δὲ.] Hic iuxta ſcribitur in *Veneto*, εἰκὸς ἂν ἦν ταῦτα λέγεσθαι παρ' αὐτȣ̃. Quae arbitror eſſe quaſi ſcholion eorum, quae ſtatim leguntur: ἐγὼ δὲ ἐκείνȣς τȣ̀ς λόγȣς ἐζήτȣν — Fortaſſe ſuſpicabatur, quicunque fuerit, iſtud ἐζήτȣν obſcurius eſſe dictum, et indiguiſſe interpretamento. TAYLOR.

16. ἐζήτȣν.] F. ἐζήτȣν ἂν. MARKLAND.

26. ἐκείνῳ.] Plurimi Φιλίππῳ habent, vt *Regg.* α. δ. *Harl.* Sed in *Aug.* non eſt varia lectio, ſed ſcholiolum. Hoc rectum, et quod a bono exemplari exſpectaſſem. TAYLOR.

Ibid. ὑμῖν.] υμετερας *Regg.* α. ε. *Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

28. δῆλος.] δηλον *Pariſienſes*: quibus ex ingenio ſuo, et ſolertia, qualis fuerit, adiecit *Lambinus* ea, quae ſequuntur: Οὐ τοίνυν ἐκ τȣ́των μόνων δῆλόν ἐσθ' ὅτι χρημάτων ἅπαντα εἶπεν ἐκεῖνα, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων· ἧκον etc. TAYLOR.

vlt. ἐκεῖνα.] εκεινω MSS. *Ald. Felic.* et *Manut.* TAYLOR.

375. 8. ὑμῖν.] ημιν *Regg.* Codd. α. δ. ζ. Quod perinde eſt. In *Harl.* deeſt. Sed recte dicitur, et notiſſima ſtructura. Ita ſupra, pag. 352. 16. ἵνα συνδιαλλάττωσιν αυτῷ τȣ̀ς Ἀλεῖς πρὸς τȣ̀ς Φαρσαλίȣς. TAYLOR.

12. προσεξηνδραποδίσαι lege. WOLFIVS. *Aldus* enim προσεξ. — TAYLOR.

375. 12. πῶς ἂν.] πῶς ἐν *Aug.* Vtrumque certe, πῶς ἂν ἐν, vt video placere *Fabricio*, qui iſtas membranas contulit. TAYLOR.

16. τηλικῦτον ὂν.] Pro τηλικῦτον ὂν m. *Par.* καίπερ ὂν δεινον. *Wolfio* vtrumque coniungendum videbatur: καὶ ἐχὶ τῦτό πω δεινὸν, καίπερ ὂν δεινον, τηλικῦτον ὂν Vt margo *Pariſ.* ita *Harl.* quoque, ita Cod. *Aug.* quo in conferendo, idem *Sim. Fabricio* in mentem venit, quod *Wolfio* noſtro. *Demoſthenes* in *Philipp.* III. καὶ ἐχὶ τῦτό πω δεινὸν, καίπερ ὂν δεινον. TAYLOR.

Ibid. ἀλλὰ καὶ συνεῖπε μόνος.] S. τῷ Φίλιππον Ἀμφικτύονα εἶναι ψηφίσασθαι. Hinc recte colligunt, Orationem περὶ εἰρήνης non eſſe habitam a Demoſthene. Quid vero, ſi *Aeſchinis* illa eſſet, ſiquidem is vnus Theſſalorum poſtulationi ſuffragatus eſt? Vt enim dictio non ſit *Aeſchineae* per omnia ſimilis, tamen eosdem alias alio dicendi genere vti, quid vetat? Tametſi tres tantum eas, quae illius nomine exſtant, orationes ſcripſiſſe fertur. WOLFIVS.

21. τοῖς πρέσβεσι, τοῖς παρὰ Φιλίππε lege. WOLFIVS. περὶ enim in nonnullis inſcite. TAYLOR.

23. ςρατευομένες.] F. ςρατευσομενες. MARKL.

Ibid. δέῃ.] Ita locum diſtingui iubet Cl. *Marklandus:* ἔφη — ὅταν δέῃ· μέμνησθε γὰρ δήπε· αὐτὸς ὢν κ. τ. λ. TAYLOR.

25. Ετι τοίνυν κ. τ. λ.] Adnotator in Exemplari *Altemps.* non contentus his Negatiuis ingeminat talem conſtructionem: εἰ ἐκ εἴχομεν δεῖξαι μηδένα τῶν πρέσβεων ἔχοντα μηδέν. Sed non eſt neceſſarium. TAYL.

26. μηδ' ἦν ὥςε ἰδεῖν ἅπαντας.] S. τὸ πρᾶγμα ἕτω φανερόν. WOLFIVS.

376. 1. πυροπολῶν.] Emenda πυροπωλων, vt habent omnes praeter *Aldum:* cuius in luto haerens *Wolfius* textum quoque noſtrum inquinari fecit. *Suid.*

v. Αντι-

v. Ἀντικαταλλαττόμενος, deſcribens hunc locum, habet τυροπολων. Sed hoc pariter eſſet τυροπωλῶν, ſi de *caſeis vendendis* res ageretur, quo pacto *Suidam* iſti interpretantur. TAYLOR.

376. 2. ξυλληγῶν.] Vid. *Poll.* VII. 29. Coniunge noſtrum inferius, pag. 386. 3. et 426. 1. TAYLOR.

4. ἐκ ἔνι δήπε etc.] Ad Philocratem haec pertinent, quem cum cepiſſe munera contra Remp. conſtet, eodem crimine et amicum eius Aeſchinem teneri ſit conſentaneum. WOLFIVS.

10. βέλεται.] ὥσθ', ἵνα — βελεσθαι *Bodl.* et m. *Paris.* Aliter tamen reficio: ἐςὶν ἔν ἔτω τις — κακοδαίμων, ὅςις, ἵνα λαμβάνη — κρίνεσθαι βέλεται; Ita *Harl. Obſop.* cum MSS. *Fel.* et *Man.* et marg. *Ask.* TAYLOR.

17. τῶν.] Deeſt inutilis illa Vox in Codd. *Lind.* et *Regg.* α. β. δ. ε. TAYLOR.

20. πρέσβεων.] συμπρεσβεων *Regg.* α. δ. et *Harl.* TAYLOR.

22. ἐδαμε γὰρ κ. τ. λ.] *Nullam eius fuiſſe auctoritatem.* Ita interpretatur Wolfius. *Percioche non mai egli à far queſto da per ſe ſolo ſi ſarebbe iſcoperto, ſe non haueſſe hauuti alcuni compagni.* Ferrus. *Nuſquam enim ille per ſe ſolus viſus fuiſſet, niſi aliquos ex his adiutores habuiſſet.* Anonymus. Quod pene ridiculum eſt. Senſus eſt: *Non ille palam et publice haec agere ſuſtinuiſſet, niſi aliquid adiumenti ſocii eius occulto ſubminiſtraſſent.* TAYLOR.

23. εἰ μὴ τὲς συναγωνιζομένες.] M. εἰ μὴ συναγωνιζομένες: niſi placeat inuertere ordinem, εἰ μὴ τέτων τινὰς εἶχε τὲς συναγωνιζομένες. WOLFIVS.

25. τὸ πρᾶγμα αὐτό.] τα πεπραγμενα αυτα Codd. *Regii* α. δ. *Aug.* et *Harl.* Et mox, pag. 377. 2. iidem cum *Regio* ε. ταῦτα γαρ καὶ μνημονεύετε. TAYL.

377. 1. ποιήσαντα.] Lege ποιησοντα. TAYLOR.

377. 4. πρόφασις.] Plenius, et quidem valde vſitato genere loquendi, cuderunt *Pariſienſes*, ἔςιν ἑκάςῳ τις, ὡς ἔοικε, πρόφασις. Quibus conſentiunt optima Exemplaria, *Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

5. τῷ δὲ, κηδεςὴς ἦν ἐκεῖ.] Omnino legendum videtur ἐκεῖνος, nempe Philocrates. IVRIN.

Ibid. F. ἐκεῖνος, Philocrates. MARKLAND.

Ibid. Ego etiam lego ἐκεῖνος, cum viris doctiſſimis, verum aliter intelligo. Scilicet, τῷ δὲ [Phrynoni] κηδεςὴς ἦν ἐκεῖνος [Philippus]. Conſule *Vlpianum* ad h. locum, iterumque *Demoſthenem* p. 412. 24. et p. 413. 22. σχ. denique ad pag. 402. 25. et *Suid.* v. Φρύνων. TAYLOR.

10. ἐκείνῳ. ὥςε ἵνα.] Male diſtinguitur. Delenda eſt plena ςιγμὴ poſt ἐκείνῳ, et ponenda minima. Nam ὥςε dependet ab ἕτω praecedenti; ἕτω πέπρακεν ἑαυτὸν — ὥςε — ἐδ' ἀφίησι. MARKLAND.

Ibid. μηδὲ ῥῆμα.] Deeſſe arbitror ante, vel poſt, has voces: ἵνα μηδὲν ἐναντίον μηδὲ * * * μηδὲ ῥῆμα. TAYLOR.

11. ἐδ' ἀφιέντων ἀφίησιν.] S. τῶν κατηγόρων αὐτὸν ἀφίησιν αὐτὲς, τετέςι, τὴν ἡσυχίαν ἄγειν ἐᾷ. WOLFIVS.

Ibid. Ludit in duplici ſignificatione Verbi ἀφίημι: vt, *neque ſi vos illum abſoluatis, vos ille miſſos faciat*. *That, if you would euen acquit him, he would not let you alone.* Similiter in *Midiana*, pag. 580. 19. ἕτος δὲ ἐδ' ἀφιέντα ἀφίησιν. MARKLAND.

Ibid. ἀφιεται Libri meliores, *Regg.* α. δ. *Obſop.* *Aug.* *Harl.* *Ask.* TAYLOR.

378. 3. ἀπόκριναι κ. τ. λ.] Huc ſpectat fortaſſe Comma iſtud *Suidae*: Ἀποκρίθητι. Δημοσθένης. Ἀπόκριναι δεῦρό μοι παρελθών. — ἀλλὰ καὶ Δημοσθένης λέγει ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνε, ὡς προείρηται. Adde *Harpocrat.* v. Ἀπόκρισις. Diſertius aliquanto idem *Suidas*

v. Δεῦ-

v. Δεῦρο. Certe ſpectat *Hermogenes* verbis diſertiſſimis: Ἀποκρῖναι γὰρ δεῦρο ἀναστὰς μοι· οὐ γὰρ δὴ δι' ἀπειρίαν γε οὐ φήσεις ἔχειν, ὅ, τι εἴποις. pag. 179. Ed. Fr. Porti. TAYLOR.

378. 5. ὡς γὰρ ἀγῶνας.] Alludit ad accuſationem Timarchi, quae aeque eſt ἀμάρτυρος, atque haec *Demoſthenica.* WOLFIVS.

Ibid. Alludit ad multa: ad priſtinam artem quaeſtumque *Aeſchinis*: ad nouam et inſolitam criminationem Timarchi, iam ſenis, et cui per anteactam vitam inulta non erat ea ſuſpicio: ad rudimenta fortaſſe et tyrocinium Aeſchinis, qui nemini vnquam, ante hunc Timarchum, diem dixerat: ad accuſandi denique licentiam, cum non ex teſtibus, ſed vulgi rumoribus, et incerta fama, nitebatur. Nonnulla hic Scholiaſtes, qui eſt conſulendus. Neque tamen, vel eo magiſtro totam fabulam ediſces, aut huius ſcommatis leporem omnem plene exhauries. Non enim omnia, quae ab Antiquis alluſorie et vellicatim iaciuntur, Poſteritati datum eſt, vt probe intelligerent. Vid. *Aeſchin.* π. παραπρεσβ. pag. 297. *Brodaeum* ad loc. *Harpocrat.* v. Διαμεμετρημένη. *Mauſſacum*, *Victor.* IX. *Var. Lect.* 20. alios. Voces iſtae, ἀγῶνας καινοὺς, ὥσπερ δράματα, lucem fortaſſe aliquam conſequentur ex iis, quae dicturi ſumus ad init. *Aeſchineae c. Cteſiphontem.* TAYLOR.

8. πάνδεινος εἴ τις.] *** Nonnulla opinor deeſſe. MARKLAND.

10. ὡς καὶ ὑμῖν οἶμαι δοκεῖν lege, vel δοκεῖ, vt habet *Felician.* pro εἶναι. WOLFIVS. Nam *Aldus* dedit εἶναι pro οἶμαι. *Felician.* quidem et *Manut.* δοκεῖ, vti *Pariſienſes* quoque, et *Scholiaſtes*, qui exponit per φαίνεται. Non male. Et tum obtineret punctuatio Textus noſtri. Aliter et ea reformanda fuerit. *Marg. Ask.* cum *Wolfio* conſentit. TAYLOR.

378. 12.

378. 12. ὅ, τι κ. τ. λ.] ὅ, τι μᾶλλον ἐπαυτοφώρω δεδωροδοκηκότα πάντα αὐτὸν ἐξελέγξει. Ita Cod. *Harl.* TAYLOR.

22. τίνα αὐτοῦ καταλείψουσι.] *Quem ibi ſtatum rerum deprehenſuri eſſent.* Τὸ αὐτοῦ, παρὰ τῷ Μακεδόνι, ἢ, ἐν τῇ Μακεδονίᾳ, accepi, et pro καταλείψουσι legendum cenſui καταλήψονται. Sed agnoſco erratum, et emendo, *quemnam hic relicturi eſſent*, qui ſc. Demoſtheni aduerſaretur. αὐτοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐνθάδε, ἢ ἐνταῦθα. WOLFIVS.

25. ἐγίγνοντο τότε.] Mallem diſtingui, — κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐγίγνοντο. τότε ἐφοβοῦντο δὴ etc. MARKL.

26. σύγκλητος ἐκκλησία.] Huc ſpectat *Etym M.* 753. 15. Των Εκκλησιῶν αἱ μὲν ἐξ ἔθους καὶ κατὰ μῆνα ἐγίνοντο, εἰ δέ τι ἐξαίφνης κατεπείξειεν, ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη ἐκαλεῖτο Σύγκλητος Εκκλησία. Δημοσθένης κατ᾽ Αἰσχίνου. Huc *Harpocratio* et *Suidas* denique. Erant igitur Σύγκλητοι Εκκλησίαι Conciones *extra ordinem datae*, proclamatae, vt vox ſonat, vbi aliquid necopinatum acciderit. Ad ſtatas enim et legitimas, vtpote notas, et periodice recurrentes, non opus erat *citare*, aut monere: vt vocabulum hoc rite explicat *Scholiaſtes* noſter, Attici Iuris ſaepe bene conſultus. Πλείους Εκκλησίας (inquit *Aeſchines* π. παραπρεσβ. pag. 251. 6. συγκλητους ἠναγκάζεσθε ἐκκλησιάζειν μετὰ φόβου καὶ θορύβου, ἢ τὰς τεταγμενας εν των νομων. Appoſite ad eam rem, quam velim. Vt ſunt etiam verba haec σχ. *Ariſtoph. Acharn.* v. 19. Κυρίας Εκκλησίας] Εν ᾗ ἐκύρουν τὰ ψηφίσματα. Εἰσὶ δὲ Νόμιμοι Εκκλησίαι αἱ λεγόμεναι τρεῖς τοῦ μηνὸς Αθήνησιν, ἡ πρώτη, καὶ ἡ δεκάτη, καὶ ἡ τριακάς· (Illud fortaſſe minus accurate) εἰσὶ δὲ καὶ Πρόσκλητοι, ἐναγόμεναι κατά τινα ἐπείγοντα πράγματα. αἱ μὲν οὖν νόμιμοι καὶ ὡρισμέναι Εκκλησίαι Κυρίαι λέγονται, ὡς ἔφαμεν· αἱ δὲ πρὸς τὰ κατεπείγοντα συναγόμεναι, συγκλητοι.

κλητοι. Adde *Petit. LL. Attic.* Lib. III. Tit. I. *Vlpian.* hic, et ad N. *De Coron.* 249. 12. et eruditiſſimum longe virum, *Valckenaerum Animadu. ad Ammon.* I. 16. TAYLOR.

379. 1. καὶ μικρὰν ὑπεφήνατέ ἐλπίδα ἥντινοῦν αὐτοῖς.] Omiſit *Wolfius* in vertendo. Reſarcias ex Anonymo: *et aliquam mediocrem ſpem eis praetuliſſetis.* TAYLOR.

3. μεῖναί τι.] Scribendum forte ετι pro τι. MARKLAND.

Ibid. Ita *Lindenb.* expreſſe: neque multum abludunt Editt. *Felic.* et *Manut.* ετι μεῖναι. TAYLOR.

8. μὴ ὃ χρόνῳ.] ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ χρόνῳ. WOLFIVS. Idem fere adnotatur in marg. *Altemps.* TAYLOR.

11. ἐξομολογήσασθαι.] [Ita *Ald.*] Legendum εξομοσασθαι, vt eſt adnotatum [in MSS. *Ald.*] WOLFIVS.

16. Εξήκεστον.] Mirum, ni ſeruilem et peregrinam conditionem denotet, quod nomen ab Arte ſumſerit. Commune hoc et ſolenne apud Antiquos: Vbi PAVSILYPVS, SOTER, SOSTHENES, LYSIPONVS etc. conuenientiſſima Medico nomenclatura, vt *Reineſius* ſcribit ad hunc lapidem XI. 2.

P. CHAR M.
SOSTHE
MEDIC.
IIIIII VIR. AVG.
SIBI
ANCHAR.

Ex eadem nomenclatura eſt Medicus ille ex ſepulcreto Domûs Auguſtae, *Bianchin.* p. 57.

M. LIVIVS
BOETHVS
MEDICVS DAT

M. LI-

M. LIVIO SPERATO ET IOLE L. SVAE.

Potuiſſem adiungere, Execeſtidem quendam nunquam ab *Ariſtophane* adduci, niſi vt dilaceraretur ob peregrinitatem:

Εἰ δὲ δοῦλός ἐστι, καὶ Κὰρ, ὥσπερ Ἐξηκεστίδης,
Φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτορες.

Ex *Auibus* v. 765. TAYLOR.

379. 27. τειχίζειν.] Potius credo επιτειχιζειν, cum Editt. *Felic.* et *Manut.* vt ſit *Reficere*, non *de nouo Aedificare.* TAYLOR.

pen. θύειν.] Tollenda eſt Diſtinctio plena poſt θύειν, et ponenda ὑποστιγμή. Adhuc enim pendet ſententia, quae incepit v. 18. Ἐπειδὴ δὲ ἀπολώλεσαν οἱ Φωκεῖς — καὶ ὁ Δέρκυλλος ἧκεν — καὶ ὑμεῖς ἐψηφίζεσθε τὰ Ἡράκλεια ἐν ἄστει θύειν· ἐπειδὴ ταῦτ' ἦν etc. MARKLAND.

Ibid. ἐπειδὴ.] A *Benenato* editur: ἐπειδὴ τοιαυτη ἦν καὶ τοσαύτη ταραχὴ κ. τ. λ. TAYLOR.

380, 13. ἦν.] *Vlpianus* in 2. perſona: οὕτως ἔκφρων ει — ὥστε — ωχου. Idem etiam pro πάντα τὰ ἄλλα habet ταυτα παντα. Quo fere modo legendum eſſe arbitror, nimirum iuxta membranas plurimas, ὥστε παντα ταυτα ἀνελὼν — vt MSS. *Felic.* et *Manut. Ven. Lind. Ital. Obſop. Harl. Reg.* ζ. et marg. *Ask.* TAYL.

Ibid. ὅλος πρὸς τῷ λήμματι lege, nominandi caſu. Etſi et ὅλως Aduerbium ferri poteſt. WOLFIVS.

Ibid. ὅλως.] F. ολος — TOTVS *in illis.* Horat. MARKLAND.

Ibid. *Wolfii* et *Marklandi* Coniecturam tuetur Cod. *Aug.* ολος. TAYLOR.

22. οὗτος εἰς τὰ ἐπινίκια.] Lege οὗτος εἷς τὰ ἐπινίκια etc. Id eſt, *hic ſolus epulatus eſt*, ſenſu plano.

 Nam,

Nam, vt ſcriptum eſt, nec bene hellenizat Oratio, nec bene procedit Sententia. PALMER.

380. 27. συνεπαιώνιζε.] Si παρὰ τὸν παιᾶνα fuit, malim συνεπαιανιζε, per ᾶ. Etſi paſſim per ῶ ſcribi video. WOLFIVS.

Ibid. φιλοτησίας πρὔπινε.] *Familiariter propinauit*, Wolfius: *beneuolentiae poculo propinabat*, Alius: *Inuitaua a bere*, Etruſcus. Exſpectaſſem quidem *propinaſſe* Philippum, non Aeſchinem. Sed nihil hic omnino de *propinando*, aut *praebibendo*. Negligere enim nos iubent *praepoſitionem* in iſta compoſitione omnes, qui accuratius hanc rem tractant. Poſtulabit igitur a me Lector meus beneuolus informari, quid ea locutione contineatur; poſtulabit quoque, vt mentem meam etiam exponam de lectione MStorum in hac re, quorum nonnulli, neque infimae auctoritatis, exhibent φιλοτησίας πρὔτεινε, vt MSS. *Ald. Felic. Manut. Lind.* et *Regg.* α. β. δ. ζ. Et, quoniam eo proceditur, rogabit, quid ſtatuam, de illa etiam locutione: Occurrit autem 334. 13. ἐκπώματα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ πρὔτεινεν αὐτοῖς [Philippus], cum MSti, quaſi vicem rependere vellent, ibi rurſus ἐκπώματα — πρὔπινεν. Eſt quaedam, inquam, inter haec duo loca quaſi neceſſitudo: Ita vt mihi erit expeditius, et lectori fortaſſe neque ingratius, neque incommodius, ſi vtrumque parietem eadem fidelia dealbarem. Neutro igitur in loco ſtare poſſe προτείνειν contendo, verum recte dici in altero φιλοτησίας προπίνειν, in altero ἐκπώματα, licet diuerſo ſenſu et proprietate, vt iam ſum dicturus. Προπίνειν φιλοτησίας eſt ſimpliciter *compotare*, vel, vt verbis vtar *Plautinis*, *Pſeud.* V. 1. 18. *Propinare amiciſſimam amicitiam.* Quod quoniam tractim fiebat, et per modum ſucceſſionis, vbi alter poculis praeiret et quaſi prouocaret, alter deinde exciperet, et per vices traderet, vſurpabant vocem

com-

compoſitam προπινειν, et, quoniam Genio litabant, et Amicitiae, προπίνειν Φιλοτησιας. Ita Lucianus: Οὐ γὰρ ὅσιον ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἑςίαν τὰς ταῦτα διατιθέντας καλεῖν, καὶ Φιλοτησιας προπινειν, καὶ ὄψων τῶν αὐτῶν ἅπτεσθαι. Pſeudolog. §. 31. Et in *Somnio* rurſus §. 12. Καὶ τὸ δεῖπνον ἄρτι συνεκομίζετο, καὶ ὁ πότος συνεκροτεῖτο· ἐν τάτῳ ὄντα με, καὶ Φιλοτησιας προπινοντα ἐν χρυσαῖς Φιάλαις ἑκάςῳ τῶν παρόντων κ. τ. λ. Προπεπωκέναι δὲ παρὰ τὴν συνεσίαν πολλὰ μὲν ἀργυρώματα τὸν προειρημένον, πολλὰ δὲ χρυσώματα τῷ Περσίᾳ. Suid. v. Προπεπωκότες. Fragmentum hoc Valeſius Polybio tribuit. Vtile erit adhibere verba *Biſeti* ad *Ariſtoph. Lyſiſtr.* 203. Κύλιξ Φιλοτησία] Οὕτω καλεῖται ἡ Φιάλη ἡ διδομένη ἐν τοῖς πότοις. Εν γὰρ τοῖς συμποσίοις Φιλοφρονέμενοι ἀλλήλας ἐπεδίδοσαν οἴνε κύλικα, ἣν Φιλοτησίαν ἐκάλεν· ὡς Υπερίδης Φησὶ, καὶ Αλεξις, καὶ Ομηρος ἐν τῷ Δ. τῆς Ιλ.

Νέκταρ ἐῳνοχόει· τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσι
Δειδέχατ' ἀλλήλας.

Καὶ αὖθις· Εγχείτω τις τάτῳ Φιλοτησίαν. Καὶ Φιλοτησίας, τὰς δεξιώσεις διὰ τῆς Φιλίας. Καὶ Φιλοτησιαν προπινειν ἐςὶν, ἡνίκα τις ἐν ἀρίςῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ Φιάλης πιὼν μέρος, τὸ λοιπὸν παράσχῃ τῷ Φίλῳ, καὶ τὴν Φιάλην χαρισάμενος. Horum magnam partem, et praecipue extremam, *Suidae* et *Etymol. M.* debet *Biſetus.* Quid ergo? *An poculum Aureum Argenteumue, quoties ſe pluſculum inuitarent, pro munere offerebatur? Num huiuſmodi liberalitas hic praedicatur in Aeſchine?* Ita quidem interpretantur haec verba, καὶ τὴν Φιάλην χαρισάμενος. Credo, hanc olim fuiſſe Regum, Magnatumque munificentiam: vt *Suidas* teſtatur in v. Προπίνειν. Immo clariſſimum Exemplum mox ſubiicitur in hac ipſiſſima Oratione, p. 384. 10. Vbi Rex Philippus comiter et laute excipiens Thebanorum legatos, ἐν θυσίᾳ τινὶ καὶ δείπνῳ πίνων, καὶ

φιλανθρωπευόμενος πρὸς αὐτὲς ἄλλα τε δὴ πολλὰ, οἷον αἰχμάλωτα καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ τελευτῶν, εκπωματα αργυρα και χρυσα πρετεινεν αυτοις. Ταῦτα πάντα ἐκεῖνοι διεωθῦντο — αὐτοὶ μὲν ἂν ὑπάρχειν αὐτῷ φίλοι — καὶ ἄνευ τῶν δωρων τέτων. Atque ita *Vlpianus* ad textum, in quo verſamur: πολλάκις καὶ ταῦτα τὰ ποτήρια χαρίζεσθαι τὸν βασιλέα, οἷς προπίνει, χρυσᾶ ὄντα. Τῦτο γὰρ ἦν τὸ προπινειν. Ita quidem, ſed προπινειν ποτηρια, quod iam eſt illud diuerſum, atque aliud, quam προπινειν φιλοτησιας. Corrige ergo fidenter ex auctoritate MStorum optimorum (ſunt autem, praeter Editiones *Felician.* et *Manut.* Codd. praeſtantes, *Regg.* α. β. δ. ε. η. *Obſ. Harl. Lind. Ital. Aug. Ask.*) verba illa *Demoſthenis*, 384, 13. ἐκπώματα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ πρϐπινεν αὐτοῖς. Num haeſitas? num dubitas, neutiquam dici poſſe πρϐτεινεν, ſed vtrobique πρϐπινεν? Annon demum cenſes, recte a me diſtingui προπίνειν φιλοτησίας, *amice et familiariter compotare*, et προπίνειν ἐκπώματα, *regio more, pocula aurea pretioſaue dono donare?* Inerat Alexandro M. vt refert *Plutarchus* in eius vita, munificentia plane ſingularis, cum ſumma comitate coniuncta: cuius rei exemplum ſubiicit: Ὁ τῶν Παιόνων ἡγούμενος, ἀποκτείνας πολέμιον ἄνδρα, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιδειξάμενος αὐτῷ, τῦτο, εἶπεν, ὦ βασιλεῦ, παρ' ἡμῖν εκπωματος χρυσῦ τιμᾶται τὸ δῶρον· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος γελάσας, κενῦ γε, εἶπεν· ἐγὼ δέ σοι μεστὸν ἀκράτϐ προπιομαι. Similis error, προτείνειν, ſc. loco τῦ προπίνειν, occupauit *Libanium Declam.* II. quem emaculauit doctiſſimus *Gatakerus* ad *M. Antonin.* XI. 13. dignus omnino, qui de hoc ritu *propinandi* conſulatur: praecipue autem *de hac largitione poculorum*, in *Aduerſar. Miſcell. Poſthum.* V. 5. Adde Cl. *Valeſium* ad *Harpocr.* v. Προπεπωκότες. Scio, eſſe apud Veteres nonnulla, quae milita-

militare videntur contra meam ſententiam, veluti illud *Ariſtophanis*, *Acharn.* v. 981.

Κἀμάχετο, καὶ προσέτι πολλὰ προκαλȣμένȣ,
Πῖνε, κατάκεισο, λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν.

Cui ſubnectitur ſcholion: Φιλοτησίαν ἔλεγον τὴν φιάλην τὴν διδομένην ἐν τοῖς συμποσίοις. TAYLOR.

381. 2. ἐφ' οἷς ὁ δημόσιος τέτακται.] S. οἰκέτης, ἢ δȣ̃λος. WOLFIVS.

Ibid. Recte ſane *Wolfius*. Οἰκέτης ſubintelligitur, pro quo Scholiolum *Vlpiani* perperam habet Οἶκος. Vid. Cl. *D'Oruillium* ad *Chariton. Aphrodis.* pag. 292. TAYLOR.

3. περὶ τȣ́τȣ τȣ̃ ὀνόματος.] S. τȣ̃ Αἰσχίνȣ ἐξομόσαντος τὴν πρεσβείαν. WOLFIVS.

4. ἐκεῖ.] εκειστ ελθων MSS. *Regii* α. δ. *Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

12. αὐτοῖς.] Reſcribi iubet Cl. *Marklandus* αὑτοῖς, vti habet *Benenatus*. Mox cum eod. Editore, *Feliciano* pariter et *Manutio*, et Cod. *Harleiano*, καὶ τἀναντία τουτων τοῖς τῶν Φ. TAYLOR.

17. τȣ́των.] Sc. τῶν ἔργων. Forte τουτῳ, ſc. τῷ Αἰσχίνῃ. Sic enim ſolet leges ad reos accommodare. WOLFIVS.

Ibid. τȣ́των.] ſcil. τῶν οἰχομένων παρὰ τὸν νόμον, vel πραγμάτων. MARKLAND. Vox haec in *Harleiano* noſtro deſideratur. TAYLOR.

20. πεπρεσβευμένα ὑπὲρ τȣ́των.] τῶν νῦν γεγενημένων ἐν Φωκεῦσι, ἢ Φιλίππȣ καὶ Θηβαίων. WOLFIVS.

23. ἀδικημάτων.] πραγματων plurimi. MSS. *Ital. Regg.* β. ζ. *Lindenb. Obſop.* et marg. *Aſk.* TAYL.

pen. δυσκόλως κ. τ. λ.] ὀργίζεσθαι τῷ Φιλίππῳ, καὶ ὑφορᾶσθαι αὐτόν. Mox 382. 4. τον απαντων τῶν κακῶν αἴτιον lege, non τῶν ἁπάντων. WOLFIVS.

382. 6. τοιαῦτα.] F. ταυτα, ſc. τὰ κακά. MARKLAND.

7. ἐγκαλέσει.] ὑμῖν αν εγκαλεσειε. Ita *Benenatus*. Quod confirmant *Aug.* et *Harl.* Mox iidem fere τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. TAYLOR.

15. τάχα τοίνυν ἴσως.] σχ. non habet ἴσως. Sed vide Cl. *Marklandum* ad *Leptineam*, pag. 462. 6. TAYLOR.

17. τῶν πρεσβευσάντων τὴν εἰρήνην.] Vertit Wolfius, *pacis interpretes.* Potius, *pacis auctores*, vel, *legatos ad pacem conficiendam miſſos.* IVRIN. *Quegli, che hanno fatto la pace.* Ferro. Ad hunc locum adludit verbis aliquantulum conſentientibus *Hermogenes de Inuent.* pag. 151. Ἀλλ᾽ ἀγανακτήσει Φίλιππος, ἐὰν τῶν πρεσβευσάντων τὴν εἰρήνην καταψηφίσησθε. Aut alios reperit Codices Rhetor ille, aut, quod nonnunquam fit, memoriter laudauit, de Figura et Sententia, quam de Verbis, ſollicitior. TAYLOR.

21. τυχεῖν.] Plenius aliquando et expreſſius *Regii* MSti, α. et δ. ὥστε τυχεῖν αυτης. TAYLOR.

26. μᾶλλον.] ετω μᾶλλον MSS. *Ven. Obſop. Aug.* et *Harl.* et marg. *Ark.* TAYLOR.

383. 5. ἀσταθμητότατον.] Explicant *Harpocratio* et *Suidas*, ad hunc locum reſpicientes. Eos etiam vide in v. Ἀσυνθετώτατον. Nam ita ſcribendum arbitror in linea ſequenti, cum *Lambino*, cum MSS. *Ald. Felic.* et *Manut.* et optimo noſtro *Harleiano*, non ἀσυνετώτατον, vti dedit *Wolfius*, neque ἀσύνετον, vt *Regii* Codd. α. δ. Verte autem, *rem omnium inconſtantiſſimam et maxime infidam.* Sic *Horatius* habet *Vulgus infidum.* Oritur menda in libris *Demoſthenis*, ſolito more. Cum enim antiquiores Gloſſographi ἀσυνθετώτατον quandoque per ἀσυνετώτατον exponerent, id quod fecit *Harpocratio*, adripuit ſcriba interpretamentum. Vel potuit ſimilitudine vocabulorum eſſe

dece-

deceptus. Sunt autem ſimillima. Interpretes interea ſecuri, hic, *res imprudentiſſima*, ille, *coſa pazziſſima*. Vterque praeter rem et veritatem. Nam mea lectio eſt vnice approbanda. Et confirmat Cl. *Valeſius* ad *Harpocrat.* TAYLOR.

383. 7. πνεῦμα.] F. κυμα, vel ῥευμα. Nam *Ventus* non magis inconſtans eſt in *mari*, quam *terra*. MARKL.

Ibid. Omnino recte. κῦμα margo *Benenati*: atque inſuper Editiones apprime bonae *Feliciani* et *Manutii*. Simile eſt illud *D. Iacobi*, I. 6. Ο γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης, ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ. Vide Cl. *Wolfium Cur. Philolog.* ad *Act.* XVII. 13. Anne hunc locum *Demoſthenis* reſpexit *M. Antonius*, cum Octauio iuuene ſermocinans, apud *Appian.* II. *B. Ciu.* p. m. 271. Ο δὲ δημος ἐςιν, ὥσπερ καὶ σὺ τῶν Ελληνικῶν ἀρτιδίδακτὸς ὢν ἔμαθες, ἀςάθμητον, ωσπερ εν θαλασση κυμα κινȣμενον, ὁ μεν ηλθεν, ὁ δ' απηλθεν? Verum vtrum reſpexerit, necne, correctio noſtra eſt neceſſaria. Et retinerem ſane articulum ὁ: neque *genus* mutaſſem cum *Appiano* ὁ μὲν ἦλθεν — Ad *ciuem* enim refertur, τὸν δεῖνα ἐκ τȣ̃ δήμȣ, non ad *fluctum marinum*. Sc. *Alius accedit*, *alius abit*: *Nemini autem Remp. curae eſſe video*, vt recte Interpres. Vide *Lipſium* I. *Var. Lect.* 3. conferentem hunc locum *Demoſthenis* cum alio *Ciceronis*. TAYLOR.

11. αὐτῷ.] Non eſt pro nihilo, quod plurimi Codd., vt MSS. *Ald. Felician.* et *Manut. Aug. Harl.* habeant ȣτω. πράξοντας — ȣτω, καὶ διοικήσοντας, οἷον ἂν αὐτῷ δοκῇ. Et pene habeo neceſſarium. Quaenam enim eſt illa, Dii boni, ſcribendi negligentia: πράξοντας ἐν ὑμῖν αυτῳ — οἷον ἂν αυτῳ δοκῇ· κάνπερ αυτω τȣ̃το κατασκευασθῇ —! Mox v. 13. melius fortaſſe διαπράξεσθαι. TAYLOR.

19. ὑμῖν.] υμων eſt Hariolatio *Lambini*, ſed inſcitior. TAYLOR.

383. 20. *οὐδὲ τοῦ ζῆν ὄντα κύριον ἑαυτῷ βεβαιῶσαι*] S. *αὐτό*. Sed quid ſi *οὐδὲ το ζῆν*, vt referatur ad *βεβαιῶσαι*? WOLFIVS.

Ibid. An *το ζῆν*, *vitam?* *Κύριον βεβαιῶσαι*, vt *κύριοι ζημιῶσαι*, *contr. Ariſtocratem*, pag. 630. 16. Vide tamen pag. 642. pen. eiusd. Orat. MARKLAND.

Ibid. Legendum opinor *τοῦ το ζῆν*, vt ſit ſenſus; *κύριον ὄντα τοῦ βεβαιῶσαι το ζῆν* (vitam) *ἑαυτῷ*. IVRIN.

Ibid. *το ζῆν* MSS. *Ital. Ven.* et *Harl.* TAYLOR.

23. *καὶ γάρ τοι — φίλην ἔγραψεν.*] Male, opinor, haec vertit *Wolfius*. Vertendum: *itaque primum quidem Amphipolim, veſtram vrbem, imperio ſuo ſubiecerat, quam tunc* (Timagora nempe damnato) *in ſociarum et amicarum vrbium catalogum retulit.* Legendum vero *υμετεραν* pro *ημετεραν*. IVRIN.

Ibid. *πόλιν.*] F. *παλιν ἡμετέραν δούλην κατέστησεν*. WOLFIVS.

Ibid. F. *ην*, *πόλιν ἡμετέραν*,. *δούλην κατέστησε*, *τότε* etc. Male *Wolfius* coniungit *Αμφίπολιν πόλιν*, et peius vertit, *ἡμετέραν δούλην κατέστησεν*, *veſtro imperio denuo ſubiecit*: et quae ſequuntur, *quam hactenus ſociam ſuam* etc. MARKLAND.

Ibid. Quicquid ſit in iſta coniectura *Wolfii*, auctoritatem aliquam nacta eſt ex ſcriptis Codd. *Ven. Ital. Lind.* et *Regg. α. β.* qui omnes praeferunt *παλιν*. Sed Viri doctiſſimi amiciſſimique Correctio eſt vnice vera. TAYLOR.

26. *τοῦτ'.*] F. *τοτ' ἂν* etc. cui mox opponitur *νῦν*. MARKLAND.

384. 9. *οὐκ ἐδέξαντο.*] F. *ἃ οὐκ ἐδέξαντο*. MARKL.

14. *προὔτεινεν.*] Omnino *προυπινεν*, vt nuper oſtendimus. TAYLOR.

15. *οὐδαμῇ προΐεντο ἑαυτούς.*] Verte, *neque ſe vsquam proſtituebant.* Incautius hic *Wolfius*, et negligentius. TAYLOR.

384. 17.

384. 17. ὃν οὐχ ὑπὲρ Θ.] Delendum puto iſtud ὃν. IVRIN. Id tamen minus neceſſarium. Licet in *Harleiano* deeſſe videam. TAYLOR.

23. προθέντα.] Male Edit. *Benenati* προσθέντα, Quod vidit et vindicauit *Lambinus*. Confer pag. 361. 28. TAYLOR.

Ibid. αὐτοῦ.] Scr. αὑτοῦ. MARKLAND. Et recte. *Harl.* ἑαυτοῦ. Id quod voluiſſe credo *Regg.* α. δ. qui σαυτοῦ. TAYLOR.

26. καὶ τί συμβέβηκε.] Wolfius, *et quid vobis acciderit.* Immo, *et quid iis* (Thebanis) *euenerit.* IVRIN.

Ibid. Recte fortaſſe. Sed nonnulli Codd. *Wolfii* interpretationem confirmant. MS. enim *Harl.* cum *Aug.* et Editt. accuratioribus: τί τοῖς Θηβαίοις γέγονεν ἐκ τούτων, καὶ τί ὑμῖν συμβέβηκε. Quam lectionem neque laudo admodum, neque improbo. TAYL.

385. 6. τῆς τῶν Φωκέων χώρας, vt excudebant *Pariſienſes*, et confirmant MSti, *Lind.* et *Harl.* TAYL.

Ibid. ὅσην.] Rectius fortaſſe ὅσον, vti praeferunt MSS. ὁπόσην βούλονται *Lindenb.* TAYLOR.

8. τοῖς δὲ πρέσβεσι τοῖς τῶν Θ.] τι δὲ πρέσβεσι τοῖς τῶν Θηβαίων; τί; Cod. *Venetus.* TAYLOR.

12. ἀπέδοντο.] L. οὐκ ἀπέδ. — quod patet ex comparatione ſequenti. οὗτοι ſunt *legati Thebanorum.* MARKLAND. Ni οὗτοι fortaſſe in *Aeſchinem* et ſocios iaciatur. Quod eſt veriſimile. TAYLOR.

20. ἡγήσασθαι.] L. ἡγήσεσθαι, vt κωλύσειν. MARKLAND.

Ibid. Recte, vt Cod. *Reg.* α. et *Ital.* Verum in *Ven.* et in *Lindenb.* κωλύσειν non ſcribitur, ſed κωλύειν. TAYLOR.

25. καλέσαι.] F. καὶ μὴ καλέσαι. MARKLAND.

26. ἐκκρούσας οὗτος εἰς τὴν ὑστεραίαν.] *Re fraude in poſterum diem dilata.* Hoc malo, quam, *Iſte cauillationibus eludens, poſtridie perſuaſit.* WOLFIVS.

385. 28. ἐλέσθαι.] ἔπεισεν ὑμᾶς ἐλέσθαι, cum *Luteciānis*, Membranae *Ven.* et *Harl.* TAYLOR.

386. 3. πάνθ'.] Diſtinguit Cl. *Marklandus* ita: τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ πάνθ', ὅσα ἑωράκατε. TAYLOR.

4. ἀλλ' ἃ ἐν τῇ.] Τὸ ἃ redundare puto. Nec enim verbum, ad quod referri poſſit, ſequitur, aut ſubintelligitur. WOLFIVS.

Ibid. ἀλλ' ἃ Editt. *Ald.* et *Lutec.* Corrigunt nonnulli ἀλλὰ ἐν τῇ κ. τ. λ. Ita dedit *Felicianus.* Ita Cod. *Ven.* cuius lectio non recte repraeſentari ſolet, aut intelligi, ἢ ἀλλὰ ἦν. Sed exaratur, ſi fides ſit accuratius explorantibus, ἀλλ' ἐν, ἢ ἄλλα ἐν, i. e. ἀλλὰ, *ſed*, *vel* ἄλλα, *alia.* Ita nonnunquam vexantur Exemplaria ex Scribis emendantibus. TAYLOR.

5. καὶ γεωργίαι παμπληθεῖς.] Sub. ἐγένοντο. WOLFIVS.

11. πόλει.] *Benenatus* τῇ μὲν ἐκπεμψάσῃ τῃ πόλει. Editio ſane prae caeteris harum minutiarum prodiga. TAYLOR.

15. ἀποριῶν.] Proba eſt Lectio; neque temere ſollicitanda. Bene, vt mihi videtur, addit *Demoſthenes*, ἀντὶ τῶν ἐσχάτων ἀπορῶν, ad exprimendam iſtorum hominum ſubitam, nouamque fortunam. *Ex ſumma rerum omnium inopia*, *et maxima egeſtate euaſerunt beatiſſimi.* Simile eſt iſtud *Terentianum*, initio *Andriae:*

Feci, e ſeruo *vt eſſes libertus mihi.*

Simile etiam iſtud *Lyſiacum*, *de Caede Eratoſthenis*, p. 7. 3. οὔτε χρημάτων ἕνεκα ἔπραξα ταῦτα, ἵνα πλούσιος ἐκ πένητος γένωμαι. Ita *Olynth.* III. οἱ μὲν ἐκ πτωχῶν πλούσιοι γεγόνασιν, οἱ δ' ἐξ ἀδόξων ἔντιμοι. Ita *De rebus Cherſones.* τούτων μὲν ἐκ πτωχῶν ἔνιοι ταχὺ πλούσιοι γεγόνασι· καὶ ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων, ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι· ὑμεῖς δὲ τοὐναντίον ἐκ μὲν ἐνδόξων ἄδοξοι, ἐκ δ' εὐπόρων ἄποροι. Ita *Philipp.* III. ὅτι μὲν δὴ

μέγας

μέγας εκ μικρȣ καὶ ταπεινȣ τοκαταρχὰς ὁ Φίλιππος ηὔξηται. Ita infra, p. 434. pen. ἐξ ὧν αντι καλης αἰσχρὰν συνέβη γενέσθαι τὴν εἰρήνην. Item p. 289. 17. et 270. vlt. Ita *Herodot. Erat.* 32. Εποίευν αντι ειναι ενοχλιας, εὐνȣχȣς. Emphaſin haec habere ſolent praecellentem. TAYLOR.

386. 16. εἰργάσθαι] καθιςασθαι MSS. *Ald. Felician.* et *Manut.* TAYLOR.

17. τȣς Ολυνθίȣς μάρτυρας.] Quid Olynthiis extorribus cum Phocenſi agro? Puto legendum Φωκεας. Etſi *Aeſchines* meminit Olynthii cuiusdam, quem *Demoſthenes* corrumpere non potuerit, vt pro teſtimonio mentiretur. WOLFIVS.

Ibid. Delendum opinor Ολυνθίȣς. MARKLAND.

Ibid. Ολυνθιων Cod. *Aug.* cum marg. *Benenati.* TAYLOR.

20. ὡς οὐκ ἦν καλὴν lege. WOLFIVS. Nam Editio *Pariſina* vna cum *Vlpiano* habet καλη. Minime recte. TAYLOR.

24. τῆς αὐτῆς.] F. del. της, vt paulo poſt. MARKL.

Ibid. Ita Cod. noſter *Harleianus.* Atque ita *Maximus* Sophiſta (Vid. *Fabric. Bibliothec. Gr.* Tom. IX.) qui totum h. locum laudat, tali varietate: ſcil. ἀντερωτήσατε — πόλεως ᾤχετο πρεσβεύων — ταύτης αὐτῆς — τε τῷ πολέμῳ (vt *Regg.* α. δ. ε. *Ital.* et *Harl.*) — ἔχειν ςρατηγȣς (vt *Lind.* et *Harl.*) — πόλις τῶν αὐτῆς ἀφέςηκεν. TAYLOR.

27. χρήματα.] F. χρηματ' αν. MARKLAND.

Ibid. εἰ δ' ἐκ ταύτης αὐτῆς.] εἰ δ' ἐκ της αὐτῆς MS. *Obſop.* et marg. *Aſk.* TAYLOR.

387. 3. ἐγίγνετο] Poſt hanc vocem, in quodam vetuſto exemplari, quod *Vlpianus* adhibuit, vt et in *Harleiano* noſtro, ita ſcribebatur: Νῦν δὲ ἡ μὲν πόλις τῶν αὐτῆς ἀφέςηκεν· ȣ̓τος δὲ χρήματα εἴληφεν. Addit deinde homo ſatis ſagax, non videri hoc comma

profectum

profectum eſſe a *Demoſthene.* Cui lubens aſſentior. Eadem porro vocabula retinet Cod. *Aug.* ex caeteris ſolus. In eo tamen apponuntur exaduerſum p. 386. 28. ad haec verba: ἐφ᾽ οἷς ἡ πέμψασα πόλις τῶν αὐτῆς ἀπέςη, ἐπὶ τύτοις ὗτος δῶρα προσλαβὼν φαίνεται. Cuius nimirum textûs ſunt vel Gloſſa, vel quaedam Chreſtomathia. TAYLOR.

387. 9. ἐν Νέωσιν.] Νέωνα *Stephanus* vrbem Phocidis eſſe ſcribit, vnde fiat patrium nomen, Νεώνιος. Sed hoc plurale eſt, ſiue οἱ Νέωνες, ſiue τὰ Νέωνα, fortaſſis a noua emtione. Εἰς νέωτα, *nouo*, aut *altero anno.* Vnde Verſus:

Ἀεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλύσιος. WOLFIVS.

Ibid. *Harpocr.* v. Νεῶσι hunc locum citat: apud quem *Androtio* in plurali habet Νεῶνας: licet *Herodotus*, vt diſcimus ex eod. *Harpocr.* et *Stephano Byzantino*, in ſingulari, Νεῶνα. MSti noſtri Νεωσίνας, Εννεωσίνας, etc. non quod librarii duplicem ſcripturam Ciuitatis inuenerant, vt male auguratur *Valeſius* in *Notis ad Harpocr.* ſed quod procliue fuerit, ex his vocibus καὶ τὺς εν Νεωσιν ἀπειλήφεσαν, oſcitanti Scribae tale monſtrum procudere. Sed *Valeſii* exiſtimationi melius eſſet conſultum, ſi tota illa Adnotatio deleretur. Peſſime enim cepit Auctoris noſtri mentem in hac periodo, atque hic extra limites negotii ſui diuagatur, vt id palam omnibus faceret. Eius tamen meritis hoc lubenter ſum condonaturus. Locus *Herodoti* eſt VIII. 32. TAYLOR.

11. Ηδυλείῳ.] In Cod. *Auguſtano* σχ. ὄρος Φωκίδος. Plura de eo conſignantur ab *Vlpiano* et *Harpocratione.* TAYLOR.

Ibid. καὶ τρόπαιον εἱςήκει.] Malim ειστηκεισαν. IVRIN.

Ibid. Dubito vehementer. Scriptum eſt Graecanico more. Infra, pag. 444. 5. ἐκρατῦντο Θηβαῖοι, καὶ

καὶ μάχῃ ἥττηντο, καὶ τρόπαιον ἀπ' αὐτῶν εἱςήκει. TAYLOR.

387. 12. κακῶν Ἰλιάς.] Miror, cur *Genethlio*, antiquo ſcriptori in *Demoſthenem*, diſplicuerit hoc Prouerbium: Φησὶ δὲ Γενέθλιος, ὅτι ἐνήλλακται (ita lege) ἡ πτῶσις. ἔδει γὰρ εἰπεῖν Ἰλιάδος κακά. Vlpianus. TAYLOR.

13. ὑμῖν δὲ.] Codd. alii: ὑμῖν δὲ τοιῦτο ουδεν ἔτ' ἦν, ἔτε γένοιτο. Alii: ὑμῖν δὲ τοιῦτο μηδεν ἔτ' ἦν, μητε γένοιτο. TAYLOR.

17. ἔτι.] Malim τι. WOLFIVS. Deeſt *Harl.* TAYLOR.

18. τοσῦτω.] L. τοσουτον: vt vidi in quodam Exemplari olim correctum. Atque ita MSS. optimi, *Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

20. ἐγγέγονε.] Non eſt, vt muniretur Vox ea tali Praepoſito, Simplicius multo et melius MSS. *Ven. Lind. Aug. Harl.* cum duobus *Pariſ.* α. et ζ. γεγονε. TAYLOR.

21. ἃ τῷ πολέμῳ.] F. ἃ ἐν τῷ πολέμῳ. Pag. 371. 10. ἐπὶ τῦ πολέμυ διασωθέντας. MARKLAND.

24. Ἀλλὰ, νὴ Δία κ. τ. λ.] Aut haec Obiectio abundare, aut Refutatio eius abeſſe videtur. Praeſtiterit enim, poſitam non fuiſſe, quam non euerſam. Neque enim facile bellum eſt ſine ſociorum auxiliis. Vlpianus εἰρώνειαν eſſe putat, quae κατ' ἀποδίωξιν refutatione indigna eſſe putetur. WOLFIVS.

Ibid. Ἀλλὰ, νὴ Δία — τῷ πολέμῳ.] Haec aliena eſſe arbitror, neque huius loci. Ita connectendum et legendum exiſtimo: ὅτι τὰ ἐκείνων μὲν ἐκ ἀπέδοντο οἱ πρέσβεις, τὰ δὲ ὑμέτερα ἔτοι πεπράκασιν. ὅτι γὰρ ταῦτα ἔτω πεπραται, καὶ ἐκ τῶν etc. Πέπραται, inquam, non πέπρακται. Nam cauſale γὰρ, et narratio, quae ſequitur, clare euincunt, *Demoſthenem* iam

in eo,

in eo eſſe, vt probet *venditam* fuiſſe rempublicam. MARKLAND.

387. 24. Mire aeſtuat *Vlpianus* in ſordibus huius κακοῦ κόμματος expurgandis. Et ſimile aliquid ei contigiſſe video ad eam, quae eſt *De Coronâ.* Adnotarunt hic Librarii in ſuis Exemplaribus: δοκεῖ λείπειν ἐνταῦθα πολλά. Nemo autem ante praeſtantiſſimum *Marklandum* vidit, infauſtiſſimum id Inciſum [Ἀλλὰ, νὴ Δία — τῷ πολέμῳ.] potius eſſe eliminandum. Veruntamen, vt meam exponam de ea re ſententiam, vero eſt omnino ſimillimum, et talem obiectionem, (vel potius, talem defenſionem Pacis male conciliatae) ſc. *Socios belli diuturnitate fractos eſſe et defeſſos*, factam fuiſſe ab *Aeſchine*, et a *Demoſthene* alicubi animaduerſam: Qua tamen in parte Orationis, neque liquet, neque fortaſſe vnquam liquebit. Per totam enim mirum in modum omnia ſunt conturbata, vt in aditu Orationis admonui, et vt, ea progrediente, planius apparebit. TAYLOR.

pen. αὐτὴ.] F. αὕτη, *haec.* WOLFIVS. MARKLAND.

vlt. ἀπήρκεσαν.] ἀπέπλευσαν habet MS. *Aug.* loco ſcholii aut gloſſae. TAYLOR.

388. 6. ἐᾶσθαι] F. εασαι. MARKLAND.

Ibid. Ita Editi a *Benenato* et *Feliciano.* Et ita, ſine litura, *Obſop. Cant. Harl.* et marg. Exempl. *Aſk.* TAYL.

8. τι.] Τὸ τὶ videtur παρέλκειν, cum μηδὲν antecedat. WOLFIVS.

10. ἀμελήσασι.] μελλησασὶ *Aug.* et *Harl.* TAYL.

12. ἐγκαταλειφθέντων] τῶν προειμένων, καὶ ἠμελημένων. Poſtea coniungo ἠθέλησε πολεμεῖν ἐξαρχῆς. WOLFIVS.

Ibid. εγκαταληφθεντων maluit *Lambinus.* Nae ille aliquoties truculentus eſt Criticus, praeter aequum modumque. TAYLOR.

388. 12.

388. 12. ἐξαρχῆς.] Quaero, an ſignificet *denuo*, et coniungendum ſit cum ἠθέλησε πολεμεῖν, *denuo bellum gerere voluit.* Ita ſumendum videtur apud *Aeſch.* π. Παραπρ. p. 338. vlt. καὶ πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἰσχύσαντος — *atque iterum, denuo, viribus aucto*, ſc. populo, vel, ſtatu populari. MARKLAND.

Ibid. Recte: et corrige *Wolfii* verſionem ad normam Etruſcae: *vorra per qualche rimanente* di nuouo *guerregiare.* TAYLOR.

13. ἔχουσι.] Hinc illud in foederibus, ο εχων εχετω. WOLFIVS.

18. τούτου.] Satagunt MSti in ſubſtituendo εκεινου, *Aug.* nempe, *Harl.* et ex *Regiis*, α. δ. ε. η. Deeſt in *Lindenb.* TAYLOR.

19. ἀπαγγέλλειν.] F. απαγγελειν, vt ἀποδώσειν, ἀφίξεσθαι, προήσεσθαι, etc. MARKLAND.

Ibid. Recte. Ita quoque MSS. et marg. *Benenati.* TAYLOR.

21. εἰδότας.] ιδοντας MSS. *Obſop. Ital. Aug. Harl.* et *Reg.* η. Accedit *Ask.* vbi ſcribitur ειδωντας. TAYLOR.

389. 1. δικαίων.] Non *Ius*, vt reddit *Wolfius*, aut *Iura.* Τὰ Δίκαια ſumuntur, vt τὰ δικαιώματα, nimirum *Poſtulationes. Claims or Pretences. Ea, quae iuſte vobis concedi oportere exiſtimatis.* Vide *De Coron.* 228. 12. et 230. 11. Mox v. 2. melius fortaſſe cum *Reg.* α. παρειδετε, et v. 4. cum *Ven.* et *Harl.* εκεινου — τὰ ἐμπόρια. TAYLOR.

5. κλείσειν.] Sc. ἐμέλλετε, repetendum ex praecedenti ἔμελλεν. MARKLAND.

7. δουλεύσων.] δουλευων *Ital.*, *Harl.* et *Reg.* η. TAYLOR.

15. τὴν βουλὴν ποιήσαντος τοῦ δήμου κυρίαν.] Alioqui Προβούλευμα τῆς Βουλῆς ad Concionem fuiſſet referendum. Sic enim ſcribit *Aphthonii* Interpres: Ὅσα ἐν τῇ

ἐν τῇ Βȣλῇ ἔδοξε, ταῦτα ἐπὶ τὸν Δῆμον ἀνεφέρετο· καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων, τὰ ὑπὸ τȣ Δήμȣ ψηφιζόμενα ὑπὸ τῆς Βȣλῆς ἐκυρȣ̃το. WOLFIVS.

389. 15. *hauendo dato il popolo la podeſtà al Senato*, Italus Interpres, paulo preſſius, quam ſunt Latina *Wolfii*. TAYLOR.

19. ὥσπερ.] *Lambinus* ita corrigit: γράψας, ὥσπερ νῦν λέγω, τοῖς ῥήμασιν αὐτοῖς. Illud probo: hoc certe eſt minus neceſſarium. Οὕτως enim non ſemper ad comparationem adhibetur: ſed eſt quoddam quaſi intenſiuum. Et ecce, ne nimis diuagari videar, v. 23. αὐτȣ̀ς ἐξήγαγον ουτως ἄκοντας, *full ſore againſt their Will;* vt dicerent noſtrates. Vbi Verſionem *Wolfii* reformabis. TAYLOR.

23. ȣ̃τως ἄκοντας.] Αντὶ τȣ̃ πάνυ. Niſi forte οντως legendum ſit, *reuera inuitos*. Quod adnotatum eſt, ἀκȣ́οντας etiam legi, nullum habet ſenſum. WOLFIVS. ακουοντας erat in MSS. *Ald.* et *Reg.* δ. αλοντας in η. TAYLOR.

25. συνεμίξαμεν] συνεσμεν habet *Vlpianus*; et συνεμίξαμεν pro varia lectione. γρ. σύνεσμεν et συνετάξαμεν (ſic) marg. *Pariſ.* TAYLOR.

390. 2. ὅλαις.] F. ολας. MARKLAND. Ita etiam *Lambinus* auguratus eſt, et vertit *Wolfius*. Sine litura denique ολας in *Harleiano* noſtro, et *Ital.* TAYL.

Ibid. Δορίσκον, Θράκην, τὰ ἐπὶ τειχῶν.] Θρακης τα ἐπὶ τειχῶν. Ita legendum arbitratur *Palmerius* ad *Scylacem*, p. 280. *Exercitat.* TAYLOR.

3. τὰ ἐπὶ τειχῶν.] Alias τȣ̃ Ἡραίȣ τείχȣς meminit, de quo et *Stephanus* in Ἡραῖον. WOLFIVS.

Ibid. ἱερὸν ὄρος.] Vid. *Strabon.* *Valeſ.* ad *Harpocr.* v. Εργίσκη, Not. ad *Aeſchin.* p. 268. not. 61. TAYL.

7. ὡς ἀγνοȣ̃ντας.] F. ὡς αν ἀγνοȣ̃ντας, vt ante, et mox. MARKLAND.

16. αὐτὸν.] L. αὑτον. MARKLAND.

390. 17. αἰσχρὰ δεινά.] F. αἰσχρὰ καὶ δεινά. WOLFIVS. Deerat enim in Impreſſorum aliquibus. TAYLOR.

19. αὐτὰ δηλώσει.] S. τὰ πράγματα. WOLFIVS.

24. ὅσα κ. τ. λ.] Variatum eſt in Membranis. In hac autem lectione conſentiunt plurimae παρ' ἑδεμιᾶς ἄλλης πόλεως. TAYLOR.

26. πανδοκείῳ.] Illuſtrat *Brodaeus* IV. *Miſcell.* 17. TAYLOR.

391. 3. τήν τε γὰρ εἰρήνην ἐχὶ δυνηθέντων.] S. τῶν πρέσβεων. Ὑποθετικῶς ea, quae ſequuntur, accipienda ſunt, εἰ μὴ ἠδυνήθησαν etc. Quae cum e conuerſione mea plana et perſpicua eſſe confidam, nihil eſt, quod actum agam. WOLFIVS.

Ibid. Apage *Hypotheticam* iſtam et odioſam *Wolfii* obſcuritatem. Quanto praeſtantius ille, qui *Italice* vertit? *Percioche non poſſendo egli, come coſtoro haueano innanzi tentato — ſcriuer la pace, ma eſſendo ſtato forzato da noi Filocrate, che cancellaſſe queſto — non voleua che alcuno de' ſuoi confederati faceſſe queſto giuramento.* TAYLOR.

Ibid. εἰρήνην.] Additur in MStorum nonnullis, καὶ τὴν συμμαχίαν. TAYLOR.

7. Ἀθηναίες.] Rectius credo, quod *Lambinus* ſubmonuit, adſtipulantibus etiam Codd. *Harl.* et *Reg.* α. Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἀθηναίων συμμάχοις. TAYLOR.

12. ἐδὲ κ. τ. λ.] marg. *Benenati*, ὅτε τῦτο δειχθῆναι πᾶσιν, ὡς ἐκ ἄρα κ. τ. λ. TAYLOR.

16. ὥςε τυχεῖν.] ἂν τύχῃ quamplurimi Codd. *Aug. Ven. Reg.* δ. *Obſop. Harl. Lindenb. Ital.* et *Ask.* TAYLOR.

17. ᾤετο δεῖν αὐτὲς.] Vter? Philippus, an Aeſchines? WOLFIVS. Philippus procul dubio. TAYLOR.

18. μηδαμόσε βαδίζειν.] *Che eſſi in niun luogo andaſſero*, vt recte *Ferrus*. *Al loco, in quo erant*, nusquam

quam *pedes dimouere.* Quod omne peſſundat lectio Cod. *Reg.* α. ȣδαμως ᾤετο δεῖν τȣτȣς (ita enim etiam nonnulli) βαδίζειν. Sed in illo exemplari non ſincere exaratur. Voluit certe Scriba id, quod reperitur in *Lindenb.* et *Harl.* διὰ ταῦτα ȣδαμοτε ᾤετο δεῖν τȣτȣς βαδίζειν. Quod vulgatam lectionem tuetur, et eodem recidit. TAYLOR.

391. 20. ὅταν ἐξελέγχωνται πάντα.] S. οἱ πρέσβεις. Mox [v. 23.] πῶς ἔνεςι — τȣ́τοις σώζεσθαι; Poteſt et τȣτȣς legi. WOLFIVS. τȣτȣς *Lambin.* MSS. item *Ald.* Editt. *Felician.* et *Manut.* Recte fortaſſe. τουτω *Lind. Obſop.* et *Ask.* τȣτον *Harl.* et *Aug.* omnium fortaſſe optimi, et integerrimi, ſed qui hic vadimonium deſeruerunt. TAYLOR.

392. 14. ἀπήεραμεν.] απηεραμην *Lind.* απηερόμην *Ask.* et ſimiliter Cod. *Obſopoei*, cui viſum eſt addere haec verba, *haud dubie emendatius.* Sed non teneo emendationem. Loquitur de toto grege Legatorum, *Nos omnes.* Et recte igitur modo v. 16. doctiſſimus *Jurinus* reſtituit ημιν. ὅςις ημιν, nobis legatis, σπεισεται. Iam autem vnde, aut quo artificio, delapſus eſt Noſter a prima perſona, ἀπήεραμεν, ad tertiam in iſtis vocibus ἦλθον, ἀνέμειναν, ἐποίησαν, etc. vtile erit conſulere, quae habet ad locum σχ. noſter *Vlpianus.* TAYLOR.

18. ἐποίησαν.] ἐποίησαν τον χρόνον. Ita dedit *Benenatus.* Forte reſtituendum εποιησαντο χρόνον. Quod in margine exaratum eſt, γρ. ἀνήλωσαν, ἤγουν ἔτριψαν, vtrumque pro Gloſſa habeo, vti habebat etiam *Wolfius.* TAYLOR.

Ibid. Αλȣ δὲ πολιορκȣμένȣ lego, [Corrupte enim edi vidit, Αλλ' ȣ̓δὲ] et [v. 27.] ȣ̓́τε πλεῖν αὐτοῖς ἐπῄει, ab ἔπειμι, ἀντὶ τȣ̃ ἐπῆλθε, ἢ, εἰς νȣ̃ν ἦλθε. Et [p. 393. 1.] πρὸ τȣ̃ τȣ̀ς ὅρκȣς ἀπολαβεῖν. WOLFIVS. Male enim πρὸς in exemplaribus *Aldinis.* TAYLOR.

392. 21.

392. 21. Παγασάς.] Πηγασας *Reg.* Cod. ε. Forte πηγας appellatiue, notauit alicubi *Wolſius.* Qua mente et conſilio, ſane neſcio. TAYLOR.

393. 1. διατριβῆναι.] διατριφθηναι MSti *Regg.* α. β. ε. η. *Lind. Obſop. Harl.* et *Ask.* κατατριφθηναι *Ven.* TAYLOR.

6. ἢ τὴν αὐτὴν.] Reſtitue, ἢ οἱ τὴν αὐτὴν ὁδὸν κ. τ. λ. Editt. *Felician.* et *Manut.* cum MSS. *Harl.* et *Obſop.* TAYLOR.

8. οὐ.] Quaere, annon vtilius eſſet ὐδὲ βαδίζειν Codicum, *Aug. Ven. Ital.* et *Regg.* α. ζ. TAYLOR.

Ibid. πρὶν ἐλθεῖν τὸν κήρυκα.] Wolfius, *ante caduceatoris reditum.* Potius, *ante caduceatoris aduentum.* Nempe Athenis miſſus erat Caduceator, necdum legatos aſſecutus fuerat. IVRIN. Recte. Ita Italus: *prima che foſſe* venuto *il trombetta.* TAYLOR.

9. καθήμεθα.] Hic locus, credo, deſignatur a *Polluce* III. 13. cum ait, apud *Demoſthenem* reperiri καθήμεθα pro ἐκαθήμεθα. TAYLOR.

13. ἀξιῶν.] Melius non paulo ἠξιῶν Cod. *Aug.* TAYLOR.

14. αὐτὸς δὲ.] Requirit Senſus, vt legatur ὗτος δέ. Quod etiam reperitur in *Benenati* margine. IVRIN. Recte. Et conſeruant plurimi, ſc. *Aug. Ven. Reg.* δ. *Lind. Ital.* et *Harl.* TAYLOR.

17. διεκωδώνισεν.] Vide *Harpocrationem.* Codd non moror, qui vocem hanc iactitant, διεκωδωνησεν διεκώδωνιζεν. Scitius eſt, et felicius, quod locum deſperatiorem nonnulli ex iis ita complanent, ſc. ἐκεῖνος ἡμᾶς διεκωδώνισεν ἅπαντας. τίνα τρόπον; ἑκάστῳ προσπέμπων ἰδίᾳ κ. τ. λ. Ita enim Cod. *Lindenb.* Cui accedit etiam *Cant.* Ita etiam voces conſtituunt *Ven.* et *Harl.* verum ſine Interrogatiua. TAYLOR.

18. προσπέμπων.] πρεπεμπων *Ven. Regg.* α. β. δ. η. et *Harl.* TAYLOR.

393. 22. εὐθέως.] Ferri poteſt. Sed ſpeciem habet Variae Lectionis τὸ εὐήθως. Quod male redditur *temere*. Significat *ſimpliciter*, *faciliter*, *ſine ſcrupulo*. MARKLAND. Recte in σχ. εὐήθως. ἁπλέςερον. Scholiolon illud, quod in *Auguſtano* exſtat, minus intelligo. Εὐήθως. ὁ λέγει μωρῶς, ἀλλὰ κακέργως. Porro, iſtud εὐθέως in Edit. *Pariſienſi* non exſtat: neque in *Harleiano* Codice. TAYLOR.

24. τὸ κοινῇ λ. π. μετάσχοιμεν.] Huc, vt arbitror, reſpexit *Priſcianus*, col. 1142. cum ex *Demoſthene* citat τῶν ξενίων εἰ μετάσχοιεν. TAYLOR.

pen. ὅτε κατειπεῖν.] Periodi duo ſunt membra, ὅτε κατειπεῖν — ὅτε φυγεῖν τὸ ἀνάλωμα. Quod interpoſitum eſt, οὐδ' εἰπεῖν — καὶ ὁ δεῖνα, Tu priori ſubſtitues, quaſi interpretamentum: vt recte in verſione diſtinxit *Wolfius*: Neque *opportunum illi fuit iſtos prodere*, (aut *dicere*, *illum vel illum accepiſſe*) neque *impenſam fugere*. Verum quid erat dicturus Philippus, ſi dixiſſet? Sequitur, ὅτι ἀλλ' etc. Vbi ὅτι perinde eſt, ac SCILICET: Formula Graeca, vbi Perſona mutatur, et Alius loqui intelligitur. Deinde, ἀλλὰ eſt quaſi Negantis. IMMO *iam conſumta ſunt: In hunc et illum contuli*. Vid. 428. 10. Ita in minutis iſtis particulis volui et induſtrius videri et vtilis eſſe. TAYLOR.

394. 1. ὡμολόγησε κ. τ. λ.] Priorem horum partem omiſit *Wolfius* in verſione. Reſcribendum, *aſſenſus eſt igitur*, *ſed eluſit*. IVRIN.

5. Μαρτυρία.] Μαρτυρίαι. MARKLAND.

9. ὅσοιπερ ἦσαν ἐξηγγυημένοι.] *Qui ſponſores dederant*. WOLFIVS.

15. λύσασθαι.] λυσεσθαι. MARKLAND. Ita *Harleianus* noſter. TAYLOR.

16. οἷς αὐτὸς ἔχρησα τὸ ἀργύριον lege, παρὰ τὸ χράω, τὸ χρήματα δίδωμι, ἄνευ τόκων ἀποληψόμενος. Nam τὸ δανείζειν vſuram complectitur. WOLFIVS.

Illud

Illud propter faeces *Aldinas* aliorumque, vbi ἐχρήσατο ἀργύριον ſiue ἀργύρια. TAYLOR.

395. 3. δεινὸν ἦν ἦν.] Scr. δεινὸν ἦν αν ἦν, *fuiſſet.* MARKLAND.

4. ἰδίᾳ.] Sic ordina: πλανᾶσθαι ἐκεῖσε ἰδίᾳ ἐξομοσάμενον (S. τὴν πρεσβείαν) ἐ πάνυ καλὸν, ἐδ᾽ ἀσφαλὲς ἦν. Et poſt [v. 17] ὥστε χρήματα διδόναι ὑπὲρ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας, ὁρῶν ἑτέρους λαμβάνοντας. Et [v. 27.] ἐπεχείρησαν, ab ἐπιχειρέω. WOLFIVS.

5. ἐ πάνυ.] Satius cum *Aug.* Cod. ἰδίᾳ δ᾽ ἐξομοσάμενον ἐτ᾽ αυ καλὸν, ἐδ᾽ ἀσφαλὲς κ. τ λ. TAYLOR.

11. παρὰ ταύτην κ. τ. λ.] Lege cum *Aug.* et *Harl.* παρ᾽ αυτην την ἀποδημίαν. Illud τὴν etiam in *Ald. Benenat.* et *Lind.* TAYLOR.

22. περιῆσαν ἐτοί με.] F. περιῆσαν αν. Loquitur ex opinione ſua. Fruſtra, inquit, opinor, ſuſcepiſſem hanc tertiam legationem: nam iſti, vtpote plures, περιῆσαν ἄν με, *ſuperiores me fuiſſent.* MARKLAND.

23. παρὰ] περι *Reg.* δ. TAYLOR.

24. παράλληλα.] Αντιτιθέμενα ἀλλήλοις, καὶ συγκρινόμενα. Schol. Cod. *Auguſtani.* TAYLOR.

25. Αλεις.] Αλεῖς. Circumflecti debuit, vt pariter fieret cum pag. 352. 17. Vbi de accentu iſto dixi. TAYLOR.

26. καὶ παρὰ etc.] Delent καὶ MSS. *Reg.* η. et *Harl.* Deinde in *Pariſienſi* exaratur: καὶ παρα τὰ πρὸς ὑμᾶς εἰρημένα. Quod melius. TAYLOR.

vlt. ἀνέγραψαν] ενεγραψαν *Regg.* β. ε. *Obſop. Ask.* cum Editis *Felician.* et *Manut.* TAYLOR.

396. 3. ἀπέπεμψαν.] Correctius — μὴ πέμπειν — επεμψαν· vti ediderunt *Pariſienſes*, et exaratur in *Ven. Harl. Lind.* et *Aug.* TAYLOR.

7. διὰ τέτες.] μετα τετων. Ita *Lambinus* ſua ſola auctoritate, id eſt, nulla, legere voluit. TAYLOR.

396. 12. ἐπαγγέλλειν.] Legendum ἀπαγγέλλειν. Ita *Ald. Manut. Bodl. Felic. Harl. Aug.* etc. Vide ſupra ad pag. 340. 11. TAYLOR.

14. ἀπελείφθη παρὰ Φιλίππῳ lege. WOLF. Περὶ enim nonnulli admodum inſincere. TAYLOR.

16. συγγραψάμενος.] Haec intelligenda ſunt de teſtimonio, quod Actor ipſe, magno ſuo periculo, perhibet in ſua cauſa. Ὁ κατὰ συγγραφὴν μαρτυρῶν, inquit *Vlpianus* ad locum, ἑαυτὸν ὑπεύθυνον κατηγορίᾳ καθίστησιν. Et rurſus: ὁ μαρτυρίαν συγγραψάμενος ἐδίδου ἑαυτὸν ὑπεύθυνον τῷ καταμαρτυρηθέντι. Bene eſt, et addit: ἐπεὶ ἄτοπον ἦν τὸν αὐτὸν κατηγορεῖν καὶ μαρτυρεῖν, ἔδωκεν ὑμῖν μεθόδους, προσθεὶς, καὶ εἰπὼν, καὶ συγγραψάμενος. Eiusmodi Teſtimonium videtur in *ſcripta* referri, et obſignari, (ideoque fieri dicitur κατὰ συγγραφὴν) vt aduerſarius, quandocunque vellet, litem falſi teſtimonii intendere poſſet aduerſario: et idcirco bene addit Scholiaſtes noſter — ὑπεύθυνον καὶ εἰς τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον. Singularis haec Iuriſprudentiae Atticae Formula non adeo ſilenti pede praeteriri debuit ab iis, qui Iuriſprudentiam Atticam illuſtrare voluerunt. TAYLOR.

22. Οἷοις.] Apparet, legatos aſpere Demoſtheni reſpondiſſe. WOLFIVS.

24. ὄντας.] Cod. optimus *Aug.* habet οὗτος. Tu diſpicias. TAYLOR.

26. τοιαῦτα ποιοῦσι.] Wolfius, *iſta deſignent*: Potius, *ita faciant*. IVRIN.

27. ἵνα — δείξω πεποιηκώς.] Elegans Graeciſmus, φαίνομαι πεποιηκὼς, etſi δείξω ἐμαυτὸν πεποιηκότα crebrius eſt. Latine dicendum eſſet, ἐμαυτὸν πεποιηκέναι. Multa enim Graecorum verba feruntur in Nominatiuum, aut Accuſatiuum Participii, vbi Latini Accuſatiuum cum Infinitiuo ponunt. WOLFIVS. πεποιηκέναι Cod. *Reg.* δ. TAYLOR.

397. 4.

397. 4. καταληφθέντας.] Vel potius παρακαταληφθεντας, vt repraeſentant Codd. *Regg.* δ. η. et *Harl.* TAYLOR.

18. ἑαλωκέναι.] Vno fere ore MSti ηλωκεναι, *Regg.* δ. η. *Harl.* *Aſk.* *Lind.* et *Obſop.* TAYLOR.

pen. μυρία.] Non bene conueniunt, μυρια ἂν ἔιη λέγειν — οσοι κ. τ. λ. Tum ſuperuacanea ſunt illa in fine periodi, ȣ̓ χαλεπὸν δεῖξαι. Neque interea bene opponuntur, καὶ ὅσοι — οἱ δὲ — vbi Cod. *Lind.* ως δὲ χρήματα — Quod *Harl.* habet, pro nihilo eſt, ει δὲ χρήματα κ. τ. λ. Locus certe praefractus et mendoſus. TAYLOR.

398. 3. Εγκλῆς.] Vid. Cl. *Valeſium* ad *Harpocr.* in hac voce. TAYLOR.

8. εἶτα τηνάλλως ἐνταῦθα ψηφίζεσθε.] Effectus negligentiae et ceſſationis hic deſcribitur. WOLF.

9. μὲν] Deerat, credo, in omnibus. Vnde erat, quod ſcriberet *Wolfius*: „Ante ἀποδȣ̃ναι, aut aliquid „deeſt, aut legendum ἀποδȣ̃ναι μεν.„ Id quod exhibuit. ἀποδȣ̃ναι δε Editi a *Feliciano*, *Manutio* et *Benenato*. TAYLOR.

14. κελεύων.] κωλυων nonnullis placere video; et meo exemplari, neſcio a qua manu, adhaeſit. Sed certe praeter rem, vt praeter membranas. Opponuntur voces πλεύσασιν et βαδίζειν. *Quae potuiſſent conſeruari*, ſi nauibus eſſent profecti, *ea omnia perdidit*, *dum effecit*, vt pedibus iter facerent. Nihil certius. Vide, quod ad hiſtoriam attinet huius rei, pag. 388. 6. et 15. et demum 389. 26. Opponuntur ſaepe hae duae locutiones. Ita pag. 392. 26. τηνικαῦτα ȣ̓τ' ἐπείγεσθαι βαδίζȣσιν, ȣ̓́τε πλειν αὐτοῖς ἐπήει. Atque ita bis laudat hunc locum *Hermogenes de Inuent.* Tom. IV. pag. 180. 181. TAYLOR.

Ibid. ἀπολώλεκεν.] Lege, vt *Regii* α. δ. ἀπολώλεκεν ȣ̓͂τος. *Aeſchines* ſc. Ita *Hermogenes* loco nuper laudato:

 dato:

dato: νῦν δ' ἃ μὲν πλεύσασιν ἦν σῶσαι, βαδίζειν κελευων, ἀπολώλεκεν ὑτος· ἃ δ' εἰπὲσι τἀληθῆ, ψευδόμενος. TAYLOR.

398. 20. ἰδιώτης ὢν.] Vertit Wolfius, *vt homo rerum imperitus*. At ſi animum aduertiſſet, opponi inter ſe verba ἰδιώτης et πρεσβευτὴς, tranſtuliſſet, *priuatus cum eſſet*, vel, *cum nullo publico munere fungeretur*. IVRIN.

21. ἀκριβολογήσησθε.] ακριβολογησασθε *Lambin*, ακριβως λογησησθε, vel λογισασθε plurimi Codd. Quod rectius fortaſſe in *Aug.* et *Ital.* rationem habet Scholii et Interpretationis. TAYLOR.

24. μηδ' ἀνάσχησθε, ὡς.] F. addendum: μηδὲ ἀνάσχησθε λεγοντος, ὡς — WOLFIVS.

Ibid. Legendum puto: μηδ' ἀνάσχησθε λέγοντος, ὡς ὐ δεῖ. IVRIN. Ita *Lambinus* reſtituit quoque. TAYLOR.

27. κύριοι.] Diſtinguendum — ὐδ' ἀκροπόλεως κύριοι· ὐδεὶς γὰρ πρέσβεσι ταῦτα ἐγχειρίζει· ἀλλὰ λόγων καὶ χρόνων. MARKLAND.

399. 4. μὴ.] γρ. ει μη Marg. *Altemps.* Sed recte ſe habent vulgata. Αν, id eſt ἐάν, vt ſolet dici. TAYLOR.

5. ἐςι.] ενεςι plurimi. Sunt vero ex *Regg.* α. δ. ε. η. *Harl.* et *Aug.* Alicubi deprehendi *Wolfium* adnotantem, ετ' εςι. TAYLOR.

12. ὑμῖν.] Forte παρ' ὑμῖν δὲ — WOLFIVS.

14. ὅταν ἢ — προσγεγραμμένον.] S. τῷ νόμῳ, vt opinor. Videtur eſſe clauſula de Senatu habendo de Caduceatoribus et Legatis. WOLFIVS.

Ibid. F. προγεγραμμενον, *praeſcriptum*. MARKL.

Ibid. Lege τὑθ', ὅταν ἢ κήρυξι καὶ πρεσβείαις προγεγραμμενον. Vid. *Valeſ.* ad *Harpocrat.* v. Κυρία Εκκλησία, qui etiam confirmat emendationem iſtam auctoritate *Vlpiani.* Adi etiam celeberrimum *Hemſterhus.* ad *Lucian. Necyomant.* §. 19. Προγραμμα, inquit

quit Scholiaſtes, eſt τὸ προτιθέμενον τῆς Εκκλησίας, ὥστε βȣλεύσασθαι, ἢ περὶ τȣ͂ πέμψαι πρέσβεις, ἢ, πρέσβεων ἡκόντων, μαθεῖν, ὅ, τι λέγȣσιν. Hanc neceſſariam lectionem reperit in ſuis Codicibus optimus *Budaeus*, qui ita locum vertit: „*Apud vos autem* „*rem ipſam Curiae innoteſcere moris eſt, deque ea re SC.* „*fieri, idque tum demum, cum* aut *de mittendis legatis ve-* „*ſtris*," aut *audiendis aliorum*, concionis edicta proſcri- „pta ſunt, *non ſemper. Deinde concione aduocata, id* „*quod tum ſolenne eſt fieri, cum praeſcriptis legum con-* „*gruit e re nata, oratoribus videndum eſt, vt, cum conſi-* „*lia ſane vtilia commodaque Reip. in medium adtulerint,* „*dicendi quoque facultate iis praeualeant, qui e diametro* „*in medium allatis pugnantia, vel imprudentia ipſi lapſi,* „*vel ducti improbitate, tueantur.*„ Προγεγραμμένον excuſum denique a *Pariſienſibus* ſine litura, nihil contra nitentibus membranis. Ita quoque *Harleianus* noſter. TAYLOR.

399. 15. ὅταν ἐκ τῶν νόμων καθήκῃ.] De ſtatis Concionibus loquitur. Nam ſupra facta eſt Mentio etiam συγκλήτȣ ἐκκλησίας. Nota τὸ καθήκῃ, ἀντὶ τȣ͂ προσήκῃ. Hinc Stoicorum καθῆκον. WOLFIVS.

22. ὁ δὴ τȣ̀ς χρόνȣς τȣ́τȣς ἀναιρῶν — ȣ̓ χρόνȣς ἀνῄρηκεν etc.] Similis omnino Locutio *Marci* Euangeliſtae, IX. 37. καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, ȣ̓κ ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με. MARKLAND.

23. οἵας.] οἵα *Lambini* eſt coniectura. Ita *Cant.* Ita *Ital.* Quid ſi, τῆς οιαπερ ημων πολιτειας? TAYL.

Ibid. ἔτος.] κυκλος Cod. *Reg.* α. Qui quid ſibi velit, neſcio. Tantumdem intelligo, cum *Wolfius* adnotauit, id eſſe ſcholium. TAYLOR.

26. οἱ ταράττοντες τὴν πόλιν.] Μιμητικῶς. WOLFIVS.

Ibid. *Wolfius* non recte cepit. Haec non ſunt verba ipſius *Demoſthenis*, ſed Aduerſariorum, ab eo

μιμη-

μιμητικῶς vel τεχνικῶς prolata. Vt in *Midiana*, pag. 564. 8. Ἡμεῖς οἱ λειτεργοῦντες, Ἡμεῖς οἱ προεισφέροντες ὑμῖν, Ἡμεῖς οἱ πλέσιοι. MARKLAND.

400. 1. τὸ ψυχρόν.] Qu. τῳ ψυχρῳ τουτῳ ονοματι, τῳ, Αχρι κόρε, παρελήλυθ' etc. Iſta, Αχρι κόρε, videntur eſſe verba Philippi ex Epiſtolis eius deſumta, in quibus promiſerat, ſe ſatisfacturum eſſe Athenienſibus ἄχρι κόρε, *vſque ad ſatietatem.* Εκεῖνος eſt Philippus. MARKLAND.

Ibid. *Budaeus* interpretatur: *Vt intelligatis, Aeſchinem, in impoſtura vobis factitanda, etiam verbum illud, quod frigide et ſcurriliter dici ſolet, ad ſatietatem vſque exſuperaſſe.* Interpres Etruſcus: *Accioche veggiate, che queſta promeſſa fredda, la quale hoggi ci è venuta a noia, egli no ce l' ha oſſeruata, ingannandoci.* TAYLOR.

3. Επιςολη.] Επιςολαι, vt excudebat *Benenatus*, atque vt promiſit *Demoſthenes* pag. 399. pen. Ita denique Codd. *Aug.* et *Ital.* TAYLOR.

4. καὶ πολλά.] Quid hoc? καὶ πολλὰ, καὶ πάντα. Neceſſe eſt, vt ſit aliquid huiusmodi: ὅτω τοίνυν αἰσχρὰ, καὶ δεινα, πάντα καθ' ὑμῶν πεπρεσβευκώς. TAYLOR.

7. παρ' ὅλην μὲν τήν.] Videtur deeſſe γαρ poſt μέν. MARKLAND.

11. ἐγὼ δ'.] F. εγωγ'. MARKLAND.

Ibid. Pungit *Wolfius* poſt κατηγορεῖν. Deinde procedit: Εγὼ δ' ἐδὲ κ. τ. λ. TAYLOR.

15. ταῦτα ἐπράττετε.] An ταὐτὰ, *eadem*? Infra p. 408. 5. MARKLAND. Ὑμεῖς γὰρ ταὐτὰ ἐπράττετε, καὶ ταῦτα ἅπασιν ὑμῖν ἤρεσκε. Cod. *Ital.* TAYL.

Ibid. καὶ ταῦτα ἅπασιν ὑμῖν ἤρεσκε lege. WOLFIVS. Legebatur enim inſulſe: καὶ ταῦτα ἅπασιν ὑμῖν ταῦτα ἤρεσκε. TAYLOR.

24. εἰσιτήρια.] Locum hunc confer cum iis, quae habet *Suidas.* Εἰσιτήρια, ἡμέρα ἑορτῆς, ἐν ᾗ οἱ ἐν τῇ

ἀρχῇ

ἀρχῇ πάντες προΐασιν, ὅτως ἐκαλεῖτο. Ταύτην δὲ τὴν ἡμέραν πρώτην τȣ͂ ἔτȣς Ἀθηναῖοι νενομίκασι. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπρεσβείας· Ἡ Βȣλὴ τὰ εἰσιτήρια ἔθυσεν. Συνεϛιάθησαν δὲ καὶ τῶν ἐκοινώνησαν οἱ ϛρατηγοὶ, καὶ σχεδὸν εἰπεῖν αἱ ἀρχαὶ πᾶσαι. Emendandus eſt ex textu *Demoſthenis*. Neſcio, vnde arripuerit hanc gloſſam *Suidas*, certe non verbis mendoſiorem, quam re et doctrina inſinceram. Quanto rectius alii, vt *Vlpianus* ad *Midianam*, interpretantur de Sacris, quae Senatus facit, religione antiqua, antequam conſilium caperetur, et coeptum eſſet agi. Vid. doctiſſimum *Valeſium* ad *Harpocrat.* pag. 343. et in *Excerptis Peireſc.* pag. 90. *Photii Lexic.* MS. *Caſaubon.* ad *Theophraſt. Charact.* p. 153. *H. Steph. Theſ. L. Gr.* Tom. I. col. 1138. et *Petitum* denique *ad LL. Attic.* pag. 275. TAYLOR.

401. 1. συσσεσιτευκὼς.] [vt *Ald.*] Σιτεύειν eſt *ſaginare*, vt σιτευτὸς μόσχος. A σιτεῖν vero fit συσσιτεῖν, vnde Συσσίτια. Quare cum *Feliciano* lego συσσεσιτηκως. Et v. 6. τῆς πατρίδος. Et v. 9. ὡς Φίλιππον. Et v. 12. Ὄλυνθον. Et v. 15. ἑϛιῶν δ' αὐτȣ̀ς. Et ib. τȣ̀ς νενικηκότας. Et v. 20. ἃ δ' ἂν αὐτὸς. Et p. 402. 4. ἀφ' ἧς. Et v. 10. καίτοι τῶν. WOLFIVS. Quae, plurima ſaltem, menda erant Typothetarum.

Ibid. συσσεσιτευκὼς] Id eſt συμπρυτανεύσας. Nam, vt dixit ſupra, οἱ Πρυτάνεις θύȣσιν ἑκάϛοτε κοινῇ, καὶ συνδειπνȣ͂σιν ἀλλήλοις. PALMER.

Ibid. συσσεσιτηκως eſt Lectio omnium fere Codd. a Συσσιτέω. Nam Σιτεύω, alia plane res eſt. TAYL.

5. οἱ δωροδοκȣ͂ντες.] Delendum οι. MARKLAND.

Ibid E contra *Aldus* ingeminauit articulum, οι προδιδόντες, καὶ οι παραπρεσβεύοντες, καὶ οι δωροδοκȣ͂ντες. TAYLOR.

6. δηλονότι.] Punge leuiter poſt iſtam vocem. Et rem ita concipias mecum. Scil. Πότεροι παραβαίνȣσι;

νυσι; — οἱ ἀδικοῦντες δηλονότι. Et quid παραβαίνουσι? nimirum τὰς ὅλης γε κ. τ. λ. TAYLOR.

401. 15. ἑστιῶν κ. τ. λ.] Pulcherrima ſane Hiſtoria, et digna, quae *Demoſthenis* oratione poſteritati conſecraretur. Attigit etiam *Libanius Declam.* XIV. Ἀκούομεν δὲ αὐτὸν καὶ πρὸς τοὺς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ποιῆσαι τι παραπλήσιον. ἀφεῖναι γὰρ αὐτὰς Σατύρῳ τῷ τῆς Κωμῳδίας ὑποκριτῇ. Geminam plane adiungo ex Scriptore incerto apud *Suidam*, v. Ἐπαγγέλλει. Ὁ δὲ Βασιλεὺς φιλοφρόνως δέχεται αὐτὸν, καὶ κελεύει θαῤῥεῖν, καὶ εἴ τι θέλει ἐπαγγέλλειν (id erat αἰτεῖσθαι, *aliquid poſtulare*, „vt hic) ὁ δὲ δεῖται ὑπὲρ Μονάτου τοῦ Πραάτου, ὃς ἦν λ̄. ἔτη ἐν σκότῳ καθειργμένος. Adi *Harpocr.* et *Suid.* v. Ὅτι ξένους κ. τ. λ. Apud hunc in v. Φωκίων, legitur ex arcana hiſtoria, quod ſequitur: Ὁ δὲ περὶ Σατύρου φησὶν ὁ Δημοσθένης ἕνεκα τῶν Ἀπολλοφάνους θυγατέρων, τοῦτο εἰς Φωκίωνα τινὲς ἀναφέρουσι. Καί φασιν, ὅτι λαβὼν αὐτὰς εἰς Ἀθήνας ἤγαγε, καὶ ἐξέδωκε. Poſtremo adiungam *Hermogenem* in aureo libello περὶ μεθόδου δεινότητος: Cap. Περὶ Ἀντιθέτου. Τοῦτο δὲ τὸ ἀντίθετον ὁ Δημοσθένης ἐποίησε κακοήθες, τὸ μὲν πρᾶγμα ἀληθὲς λαμβάνων, τὸ δὲ ἀντικείμενον, ψευδὲς ὄν. ὡς ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπρεσβείας εἰσάγει συμπόσιον Φιλίππου, καὶ τῶν Ὀλύμπια νενικηκότων, καὶ διάλογον Σατύρου τοῦ κωμικοῦ ὑποκριτοῦ. οὕτω δὲ ψυχαγωγεῖ τοὺς ἀκούοντας, ὥστε οἴεσθαι ἐν συμποσίῳ εἶναι. Εἶτα ἀντιτίθησι συμπόσιον ἕτερον ὡς γενόμενον Αἰσχίνῃ, ψευδόμενος, μηδέποτε γενόμενον, ἵνα ἐψυχαγωγημένοι διὰ τῶν προτέρων λόγων οἱ δικασταὶ πιστεύωσι καὶ τοῖς ἐπιφερομένοις, ὡς ὁμοίως ἀληθέσι. Quod cum hiſtoriolam hanc plurimi attigerunt, alii de humanitate Philippi ſolliciti, alii artificium admirati *Demoſthenis*, ideo tamen prae caeteris *Hermogenem* adductum eſſe volui, vt lectionem illam v. 13. Ὀλύμπια ſimul ſtabiliret. Philippus ſc. ob

partam

partam victoriam laetabundus, et res Olynthi proſpere geſtas, conuiuio excepit, vt narrat iſte Scriptor, eos, qui nuper Olympia vicerunt. Et percommode ſane accidit, vt *Olympia* celebrarentur eodem anno, quo Philippus Olynthum obſidione cepit, ſc. Olymp. CVIII. 1. Minus igitur neceſſaria eſt, elegantiſſima licet, coniectura viri nunquam ſatis laudandi, qui pro Ὀλύμπια, Ὀλύνθια, *ludos ob captam Olynthum*, reponit. TAYL.

401. 15. ϛεφανῶν.] Locum hunc adducit et explicat *Harpocr.* in v. Στεφανῶν τοὺς νενικ. TAYLOR.

17. ἐπαγγέλλεται] *Harpocr.* v. Ἐπαγγελία conſulatur, item *Vlpianus* ad hanc vocem, et quae Ego produxi ad initium Orationis. Cod. *Aug.* ſcholion conſeruauit, ſc. Ἐπαγγέλλεται] αἰτεῖ. TAYLOR.

18. ἐνεωρακώς.] Simplicius et rectius, εωρακως, vt plurimi. Sc. *Reg.* δ. *Harl.* *Obſop.* *Aug.* et *Aſk.* TAYL.

402. 4. ἀφ' ἧς.] Corrupte poſterior vox in *Ald.* Totum comma, ſi *Lambini* coniecturam, et plurimorum Codd. additamentum admiſeris, ita plenius erit concipiendum: ſc. — δωρεάν, ἐὰν ἄρα δῷς· τοιαύτης, ἀφ' ἧς ἐγὼ κερδανῶ μὲν οὐδὲν, εαν λαβω· προῖκα δὲ κ. τ. λ. Vid. Var. Lect. In nonnullis εαν λαβω pro εαν αρα δως. TAYLOR.

11. Ἀλέξανδρον.] Plures erant eo nomine. Ἕτερος Ἀλέξανδρος καὶ αὐτὸς Μακεδόνων βασιλεὺς, ἀδελφὸς Φιλίππου πρεσβύτερος, περὶ οὗ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Παραπρεσβείας φησὶ, καιτοι των αποκτειναντων Αλεξανδρον ην τον αδελφον του Φιλιππου ουτος Απολλοφανης. *Harpocrat.* v. Ἀλέξανδρος. TAYLOR.

16. Φαιδίμου.] *Xenopho* in recenſione XXX. Tyrannorum, Φαιδριαν, non Φαίδιμον ponit. PALMER.

Ibid. Dixi in *vita Lyſiae.* Notabile eſt, quod conſeruarentur haec verba a *Polluce* VIII. 1. Κληθέντες γὰρ οὗτοι πρὸς Ξενόφρονα, τὸν υἱὸν τοῦ Φαιδίμου. TAYLOR.

402. 17. ἐπειδὴ δὲ ἧκον κ. τ. λ.] Locum hunc confert cum ſimili *Ciceronis* in *Verrinis* *Victorius* XIV. *Var. Lect.* 14. Non poenitebit elegantem iſtum Criticum conſulere. TAYLOR.

19. τέλος.] Numero vincunt MSti, qui ἔργον loco τȣ̃ τέλος habent, ſc. ex *Regiis* α. β. δ. ε. η *Lind. Ital. Harl.* et MSS. *Ald. Felic.* et *Manut.* TAYLOR.

20. ȣ̓τωσὶ πίνειν lege. [Nam *Ald.* ȣ̓τοσὶ]. Et p. 403. 1. καὶ μιαρῶν ὄντων, vt referatur ad Phrynonem et Aeſchinem. Sin placet μικρῶν, ſignificat ebrios facile concitari. WOLFIVS.

Ibid. Οὑτωσὶ, *Indifferenter*; *nullo conſilio*, *ſine dolo*, ὡς ἔτυχεν. Vid. Not. ad *Midianam*, 553. 13. *H. Steph. Conformitè du lang. Franc. auec le Grec.* p. 86. *D. Chryſoſtom.* ad *Ioan.* IV. 6. TAYLOR.

24. ἀδημονȣ̃σης.] Conſule *Vlpianum* ad loc. item *Mauſſaci* not. ad *Harpocrat.* p. 16. TAYLOR.

403. 1. μικρῶν.] μιαρων cum *Wolfio*, quod iam vidimus, habent etiam marg. *Benenati*, et *Bodl.* Videamus Interpretem Etruſcum: E *quantunque foſſe leggieri la cagione che gli moueua ad ira*; *nondimeno perche eglino haueano beuuto*, *poſcia che ella hebbe detto non ſo che*, *e che hebbe pianto* — Hoc cum ſecundis curis *Wolfii* atque eius interpretatione conſentit. Et credo ad ſenſum Auctoris pertinere. Interea, ſi bene ſe habeat illa verſio Italica, *leues illae cauſae*, quae ſtomachum mouebant temulentis illis et petulantibus, erant, quod Mulier infelix prae impatientia aliquid inconſulto dixerit, et ſuam fortunam ſit conqueſta. Fuerint igitur, quae effutiuerit huiusmodi, qualia comminiſcebatur *Vlpianus*: „*Haeccine ab Athenienſibus perpetior!* „*Immo cum Scythis dego*, *non cum legatis iſtius Vrbis*, „*quae humanitatis laude ſemper florebat.*„ Hinc illae Irae. Pergo. Immo non *dixit* ſolummodo, ſed *illacrymauit.* Quid? an *illud* quoque bilem mouerit? An

Lacry-

Lacrymae? Exſpectaret Lector: *Dixit aliquid, quod animos hominum perculit, quod offenſionem ferre videbatur.* Anne hoc εἰπέσης τι καὶ διακρουσάσης ἐκείνης, vt in vno exemplari *Reg.* η. ſcribitur? TAYLOR.

403. 3. περιῤῥήξας.] Locum hunc citat σχ. *Ariſtoph. Acharn.* 319. TAYLOR.

4. πολλάς.] πληγὰς ſc. Ellipſis eſt ſingularis, ſed non infrequens. Hinc pendet Ioculare iſtud Phrynes ſcorti non incelebris: Μαστιγίου δέ τινος μειρακιευομένε πρὸς αὐτὴν, καὶ φαμένε πολλαῖς συμπεπλέχθαι, καθ᾽ ὑπόκρισιν ἐσκυθρώπασεν· ἐπερωτήσαντες δὲ τὴν αἰτίαν, ὀργίζομαί σοι, εἶπεν, ὅτι πολλὰς ἔχεις. Athen. l. 13. pag. 289. Caeterum de hoc loco vide *Suid.* v. Φοινικίδα. et *T. Magiſt.* v. Ξαίνω: vbi dedit, Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τε̃ ςεφάνε, immemor orationis, ξαίνει κατὰ τε̃ νώτε πολλάς. TAYLOR.

7. ἀφείλετο] Plenius in membranis: εἰ μὴ ἐκεῖνος ἀφείλετο αυτην, και ἀπώλετ᾽ ἂν παροινουμένη. TAYLOR.

14. ἀκάθαρτος] καταρατος Cod. *Reg.* η. Vulgatam tuetur *Hermogenes*, pag. 346. Iterumque 347. TAYLOR.

15. αὐτῷ.] Lege αὐτω. MARKLAND.

19. θιάσοις.] Δημοσθένης ἐν τῷ κατ᾽ Αἰσχίνου. Θίασός ἐςι τὸ ἀθροιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τελετῇ καὶ τιμῇ θεῶν. *Harpocrat.* in v. TAYLOR.

24. βεβίωκας;] Melius ſine Interrogatione. Nam redditiuum eſt, Ποῖον; ὃν ε̉ βεβίωκας ſcil. Nam βεβιωμένος τοιε̃τος ὢν φαίνεται. Sic enim et illud corrigendum, ex *Pariſienſibus* et *Auguſtano.* TAYLOR.

25. τῆς ἐξεσίας] Poſt hanc vocem pono notam Interrogationis: ἀλλὰ δὴ τὰ τῆς ἐξεσίας; ſc. ἐρεῖς. *Eam igitur vitae partem referes, in qua tam licenter graſſatus es?* Hic exemplum ſtatim ſubditurus erat Demoſthenes, Timarchi hiſtoriam. Sed ſubito abrumpit,

et in alium magis opportunum locum reiicit. ἕτος ἄλλον ἔκρινε παρ' ὑμῖν ἐπὶ πορνείᾳ — ἀλλὰ μήπω ταῦτα. ἀλλὰ τὰς κ. τ. λ. MARKLAND.

403. 25. Recte haec omnia: et improbanda omnino *Wolfii* Conuerſio. Liquet enim, eum locum hunc non intellexiſſe. Ἐξϗσία hic non ſignificat *auctoritatem*, aut *ius*, ſed *iniuriam* potius et audaciam ad omne nefas paratiſſimam. Ita exeunte hac Oratione: εἰ ἐπὶ τῆς αὐτῆς, ἥσπερ νῦν, ἐξϗσίας καὶ ἀσελγείας μενεῖ. Et p. 428. 22. γέλως — αἰσχύνη, εἰ μὴ τὴν ἄγαν ταύτην ἐξϗσίαν σχήσετε νῦν ὑμεῖς. TAYLOR.

404. 5. λεγόμενα] *Wolfius* vertit lectionem, non a ſe receptam, ſed quæ reperitur in membranis vetuſtis, *Regg.* ſc. *β. δ. Harl. Obſop. Ital. Ask.* et Editis ſanioribus, τὰ δεινότατα. TAYLOR.

12. ταῦτα.] F. ταὐτά, *eadem.* MARKLAND.

16. ἐμϗ μέντοι τὶς κατηγορία.] *Lambinus*, argumento non intellecto, locum inquinat, legendo, ἐμϗ μέντοι τὶς κατηγορεῖ; Licet ea lectio et ſcholia quoque occupauit. Senſus eſt: *Sit verum in me crimen: illi tamen in eo nullum eſt praeſidium.* Hoc eſt certiſſimum. TAYLOR.

18. ϗδὲ πολλϗ δεῖ.] Reſcribendum videtur ϗδεν πολλϗ γε δεῖ. Vel, ϗ πολλϗ γε δεῖ. IVRIN.

25. ποιῆσαι.] Non ποιῆσαι, ſed εἰπεῖν Codd. praeſtantiores. Idque rectius. Sunt autem *Aug. Harl.* cum *Regio δ.* TAYLOR.

405. 1. καὶ γενησόμενα.] Iterum hallucinatur *Lambinus*, qui legit ὡς συμφέροντα γενησόμενα, deleta coniunctione: *in rem veſtram futura.* Senſus eſt: *Haec renunciauit Aeſchines, vt quae eſſent et vtilia, et quae certiſſime erant euentura.* TAYLOR.

4. τϗτοις.] τϗτων ϗδενος *Harl.* ϗδενος etiam *Reg. δ.* Fortaſſe Vulgata recte ſe habet. *Cum iis* [legatis ſc.] *in nulla re communicaui.* TAYLOR.

405. 10.

405. 10. ὑμῖν.] Forte, ἐφ' ὑμας. Τȣτέϛιν, ἐπὶ τῇ βλάβῃ ὑμῶν. Εφ' ὑμῖν vero ſignificat ἐν τῇ ἐξȣσίᾳ ὑμῶν. WOLFIVS.

Ibid. υμας. MARKLAND.

16. τῇ φωνῇ] Lege λαμπρᾳ τῇ φωνῇ. Quod deerat in aliquibus: ſed non oportuit. Reſtituerunt optimi *Harl.* et *Aug.* cum Edit. *Lutec.* Modo 403. 15. — καὶ τὸν βεβιωμένον αὐτῷ βίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρᾳ τῇ φωνῇ. (Vbi *Hermogenes* inuenerat in ſuis Codd. μακρᾳ τῇ φωνῇ.) Nimirum ex multis locis hic eſt vnus, in quibus *Demoſthenes dicit, voce dulci et clara fuiſſe Aeſchinem:* Verbis vtor *Ciceronis* in *Oratore* §. 18. Sic in ſequentibus, pag. 468. 18. μηδέ γε εἰ καλὸν καὶ μέγα ȣτος φθέγγεται, μηδ' εἰ φαῦλον ἐγώ. Vid. Orationem hanc exeuntem, pag. 449. 20. pag. 380. 1. pag. 415. 15. Iis, quae ex *Cicerone* adtulimus, adde *Vlpianum* in σχ. ad Auctorem noſtrum, pag. 449. 26. ἔϛι γὰρ εὐφωνότατος Αἰσχίνης, ὡς αὐτὸς μαρτυρεῖ πολλάκις ὁ Δημοσθένης. Similia pene habet *Plin.* II. *Epiſt.* 3. TAYLOR.

18. καὶ δειλὸν πρὸς τȣς ὅρκȣς] F. ὄχλȣς, vt e *Plutarcho* apparet. WOLFIVS. ὅρκȣς habuit *Aldus*, credo, ſolus. TAYLOR.

26. ȣδ' ἔδειξεν.] Quid hoc? *Harl.* Cod. habet αλλ' ἔδειξεν ἑαυτόν. *Se ipſum, vt ſorex, ſuo indicio prodidit.* Non negligenda ſane lectio. TAYLOR.

406. 2. τὸ συνειδέναι.] F. τὸ γαρ συνειδέναι. MARKLAND.

8. καίτοι ταῦτα] F. καὶ τα τοιαυθ' α μὲν etc. MARKLAND.

9. μακρῶν.] F. τραγικων pro μακρῶν. Suſpicor, inſignem aliquam deprauationem his verbis ſubeſſe. MARKLAND.

13. ταῦτα] F. ταὐτὰ, ex p. 408. 6. et p. 410. 5. MARKLAND.

406. 18. ῥημάτων.] χρημάτων ἴσ. γρ. Marg. *Altemps.* TAYLOR.

20. ἐπέλαμπε γὰρ αὐτοῖς.] F. αυτω. Nam de ſolo nunc Aeſchine loquitur. *Felician.* ἐπελαμβάνετο γὰρ αὐτοῖς. WOLFIVS.

Ibid. αὐτοῖς.] F. αυτη. ſc. διανοία, vel αυτης. MARKLAND.

Ibid. επελαμβανετο plurimi praeter *Felician.* Immo omnes, arbitror. Et in totidem fere αυτης. Επελαμβάνετο γὰρ αὐτῆς τὸ συνειδέναι. *Perciocke la facea tirare in dietro la conſcienza.* Italus. TAYLOR.

21. ἄττα.] Ita *Pariſienſes* cum ſpiritu leni. Credo, tum adſpirandum eſſe, cum ſignificat ὅσα; quam ſignificationem produxit *Harpocr.* ex hac oratione. Confer p. 424. 12. p. 438. 25. Vid. *Suid. Etym. M.* 167. 35. TAYLOR.

Ibid. ἐδεὶς.] An ἐδεν? MARKLAND. Ita ſcribitur in marg. *Benenati.* TAYLOR.

23. βελομένε γὰρ ἐμε τὰ δίκαια.] F. addendum ποιεντος. Ni ſit ἐλλειπτικὸν, κατὰ τὰ δίκαια. WOLFIVS. Alibi Idem: βελομένε γὰρ ἐμε τὰ δίκαια ποιειν, καὶ, ὥσπερ κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. Diſtingue: βελομένε γὰρ ἐμε, τὰ δίκαια, ὥσπερ ἐπρέσβευσα etc. Sic τὸ παλαιὸν, p. 398. 2. MARKLAND.

407. 8. εὐσεβῶς.] Vide ſupra p. 363. 9. et *Priſcian.* col. 1190. l. 21. TAYLOR.

19. ἀπολογήσεται.] απολογησηται. MARKLAND.

pen. ἀναγκάζετε.] Reſtitue ἀναγκάζετε αυτον ἀπολογεῖσθαι, cum *Benenato*, Codd. *Harl.* et *Aug.* TAYLOR.

Ibid. λέγε μοι τὴν μαρτυρίαν.] Cuiusnam rei teſtimonium? Haec aut loco ſuo mota videntur, aut aliquid forte ante ea excidit. Niſi haec μαρτυρία referenda

renda ſit ad modo citatos (hac pagina v. 13.) μάρτυρας. Quod tamen non puto. MARKLAND.

408. 3. δεινόν.] In duobus exemplaribus vetuſtis, quae ſaepe pulchre inter ſe conſentiunt et conſpirant, legitur: Οὐκȣ̃ν ἐγὼ μὲν ἐκ τȣ̃ μηδὲν ἐμαυτῷ συνειδέναι, καὶ λόγον ἤθελον διδόναι. Deinde *Harl.* ſolus: καὶ πάντα τὰ ἐκ τῶν νόμων ὑπάρχειν ἄμην δεῖν. TAYLOR.

5. ἐμοὶ καὶ τȣ́τῳ ταῦτα.] Forte πάντα. Ac potius abundat, quia ταῦτα antecedit. WOLFIVS.

Ibid. Deeſt, vt oportuit, in *Regg.* α. η. *Ven.* et *Harl.* TAYLOR.

9. ȣ̓δεὶς πώποθ' κ. τ. λ.] Ambigue dictum. Vult, *neminem vnquam, qui condemnatus fuerit, faſſum eſſe crimen.* Rationem reddit *Aeſchines in Timarch.* p. 113. 7. quia, οἱ μὲν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἁλόντες, ἂν μὲν ὁμολογῶσι, παραχρῆμα τῷ θανάτῳ ζημιȣ̃νται· οἱ δὲ λαθόντες, καὶ ἔξαρνοι γενόμενοι, κρίνονται ἐν τοῖς δικαστηρίοις. MARKLAND.

Ibid. Recte. Conſtructio eſt, ȣ̓δεὶς πώποθ' ἑάλω, ὁμολογῶν ἀδικεῖν. *Niuno mai per confeſſare il ſuo errore è ſtato condemnato.* Ferrus. Aliter *Wolfius:* ȣ̓δεὶς πώποθ' ὁμολογῶν ἀδικεῖν, ἑάλω. *Neminem vnquam, qui crimen fateretur, eſſe condemnatum.* Haec inter ſe diſtant plurimum. Vid. *Lection. Lyſiac.* Cap. XI. TAYL.

15. ȣ̔̓ς ȣ̔̃τος κ. τ. λ.] Omnia haec poſt μάρτυσιν, vſque ad μαρτυρήσȣσι, v. 17. parentheſi ſunt includenda, iuxta monitum Cl. *Marklandi.* Iam ita inſtituetur Oratio; ſc. μὴ τοῖς ἐμοῖς λόγοις, — μηδὲ τοῖς τȣ́τȣ — μηδὲ τοῖς μάρτυσιν — μηδέ γε εἰ καλὸν, caetera. Ad quam normam reformabis Verſionem. TAYL.

18. εἰ καλὸν μέγα.] Forte, εἰ καὶ μέγα. Vel, εἰ καλὸν καὶ μέγα. WOLFIVS. Deerat enim καὶ apud *Ald.* TAYLOR.

408. 18. φθέγγεται.] φθεγξεται MSS. *Obſop. Harl. Aſk.* cum Editt. *Felician.* et *Manut.* Atque hoc eſt rectius. Modo v. 23. Cod. *Harl.* εξετασαντας. Quod reſtitues, propter ποιεῖν — ἀπώσασθαι, quibus connectitur in compoſitione. TAYLOR.

24. ἃ ὑμεῖς ἴςε.] Modo dixerat, ἃ ἅπαντες ἐπίςασθε. MARKLAND.

409. 4. γενησομένυς.] Melius cum hiſtoria concordabit Cod. *Auguſt.* γεγενημενυς. itemque *Harl.* ex ſecundis curis. TAYLOR.

9. προσκτήσησθε.] προσσησεσθε Cod. *Reg.* η. TAYLOR.

18. παρήρηνται.] Ita exhibuit *Wolfius* ſolus, neque lectorem admonuit, ſe ab omnibus exemplaribus, tam literis cuſis, quam manu exaratis, diſceſſiſſe. Nam in omnibus, quae conſului, legitur περιηρηνται. TAYL.

22. ἀπενέγκησθε.] εισενεγκησθε Cod. MS. *Harl.* cum *Regio* η. εισενεγκητε *Aug.* TAYLOR.

pen. καὶ γὰρ ταῦτα ἀκήκοα αὐτὸν λέγειν.] Ἀκήκοα ἑτέρων, ὅτι Αἰσχίνης ταῦτα λέγει. Alias, ſi de ipſo Aeſchine intelligeretur, dicendum eſſet, ἀκήκοα αὐτῦ ταῦτα λέγοντος. WOLFIVS.

410. 2. εἰ ἐφ' οἷς.] εἰ ἐφ' οἷς ουτοι ηδικηκασιν. LAMBINVS. Nulla omnino neceſſitate. TAYLOR.

4. ἀλλ' ὃ διὰ ταῦτα κ. τ. λ.] i. e. *Verum eſto, vt non propter haec te accuſem: ob quid igitur te accuſo? dices, per calumniam* etc. MARKLAND.

6. πότερον.] F. ποτερ' αν. MARKLAND.

18. ὥσπερ ἄλλοι τινὲς,] Ita diſtinguendum, cum commate poſt iſtam vocem. Quod rurſus delendum, poſt δωροδοκίαν. v. 24. id monente Cl. *Marklando.* Verte autem locum hunc poſteriorem: *Iſtos autem odi, quod improbos eſſe et ſacrilegos in legatione animaduerti, et quod etiam priuato meo honore ſum ſpoliatus, cum vos*

propter

propter iſtorum corruptelas toti legationi ſuccenſeretis. TAYLOR.

410. 19. τιμηθήσεσθαι.] In Codd. *Regiis* et *Harleiano* noſtro, poſt haec verba ſcribitur: και πλεον εξειν των πολλων κατα τȢτο. TAYLOR.

411. 1. μὴ τότε.] Senſus videtur poſcere, μή ποτε. IVRIN.

4. ἐκλελῦσθαι κ. τ. λ.] Laudat αὐτολεξεὶ *Hermogenes*, pag. 250. iterumque 252. TAYLOR.

6. φυλάττεσθε κ. τ. λ.] Totus iſte locus, ex MSS. ſic legendus: ἑτέρȢς δὲ πάσχοντας ὁρῶντες Ȣ̓ φυλαττεσθαι, Ȣ̓δὲ φροντιζειν τῆς πόλεως· πάλαι δε κατὰ τοὺς πολλοὺς καὶ δεινοὺς τρόπους διαφθειρομενης. OBSOPOEVS.

Ibid. φυλαττεσθαι et φροντιζειν complures, ſc. Editi a *Feliciano* et *Manutio*, MSti, *Ask. Harl. Aug.* et ex *Regiis* optimi. Et proxime, cum eod. *Obſop.* conſentiunt cum iidem, tum alii, πάλαι δε κατὰ τους πολλȢ̀ς καὶ δεινȢ̀ς τρόπȢς διαφθειρομενης, vel, vt exaratur quoque, διεφθαρμενης. TAYLOR.

7. ἀδικȢμένης.] F. ηδικημενης. MARKLAND.

8. Ȣ̓κ οἴεσθε.] Verti: *tametſi Reſp. multis iamdiu et miris modis laedatur, neque id eſſe graue et immane putatis*, coniuncta hac clauſula cum ſuperiore periodo. Sed videtur ea pertinere potius ad illa, quae ſequuntur, et nouam inchoare periodum. *Annon graue, ac pene incredibile videtur eſſe vobis?* Scil. id, quod de Pythocle dicturus ſum. WOLFIVS. Recte. Et Textum cum verſione repraeſentaui iuxta ſaniorem mentem *Wolfii*, aliter ac diſtinguitur in Edit. *Luteciana.* TAYLOR.

10. φιλανθρώπως.] F. τȢ́τῳ πάνυ φιλῳ πρωην ἐκεχρήμην ἐγώ. WOLFIVS.

17. Ȣ̓κȢ̃ν.] F. Ȣ̓̃κȢν, *nonne igitur*, interrogationis nota poſt εἰδόσι poſita, v. pen. MARKLAND.

412. 1. μηδὲν.] F. μηδεν' *neminem.* Sic in *Leptin.* pag. 479. 7. Sed et μηδὲν ibid. pag. 488. 7. et in *Mid.* pag. 533. 3. Nil igitur muto. MARKLAND.

9. χαρίσασθαι.] F. το χαρίτασθαι. MARKL.

11. ὀυδένα βουλομένους.] Appolite ad haec verba leue ſcholium, quod ſequitur, exaratur in marg. *Altemps.* ſcil. Οὐ γὰρ οἱ κακοὶ δικαςαὶ, τῶν ἀγαθῶν τῷ φθόνῳ, καὶ οἱ ἀγαθοὶ, τῶν κακῶν τῷ μίσει, ἀποψηφίζονται· ὅυτε κακὸς ἀγαθὸν, ὅυτ' ἀγαθὸς κακὸν δικαςὴν διαφεύξεται. Sed neque hoc rem attingit, neque quod produxit *Vlpianus.* Quid autem ſtatuendum ſit de huius loci, vel ſententia, vel ſinceritate; de auctoris mente, vel ſcripturae veritate, id iudicent alii. Id interea ſcio: bene coniungi cum ſuperioribus ea, quae ſequuntur, ſi totum hoc comma [ἂν γὰρ — διαφεύξεται] faceſſeret. TAYLOR.

13. ἀθρόως.] Opponitur τῷ κατὰ μικρὸν, ideoque non optime redditur a *Wolfio.* Potius, *Vno ictu.* Bene diſtinxit Hieron. Ferrus: *à poco à poco — à vn tratto.* Πάντων δ' αθροως, καὶ υφ' ενα καιρον — κολασθέντων. Philo *de Prouidentia* apud *Euſeb. Praepar. Euang.* l. 8. TAYLOR.

15. ἀνῆτε.] Certe multum praeſtat, quod reperi in Membranis, αφητε: ſc. *Regiis* α. β. δ. ε. η. et Cod. *Auguſt.* Proxime v. 17. pro ἀφήσετε, idem *Aug.* cum *Harl.* et ex *Regg.* α. δ. η. αφητε. TAYLOR.

20. πρὸς τῷ.] Cum libris omnibus. Operarum fuiſſe vitium arbitror, cum *Wolfius* emiſit πρὸς το — μηδὲν — TAYLOR.

22. ἀπέδοτο.] Philocrates nempe. Ἐκ τύχης δὲ καὶ διὰ τύχην. Φιλοκράτης λαβὼν χρυσίον παρὰ Φιλίππῳ, πόρνας καὶ ἰχθῦς ἠγόραζε, καὶ Λασθένης καὶ Εὐθυκράτης ἀπώλεσαν Ολυνθον, τῇ γαςρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίςοις εὐδαιμονίαν. Plutarch.

tarch. *de Fortuna*, init. Adde, quae dicemus infra ad pag. 425. pen. TAYLOR.

4[illegible]. 26. ὅτε αὐτῷ.] Vſitatius οὐθ' αὐτῷ. MARKLAND.

27. τριηραρχῶν.] Diſtinguas: χορηγῶν καὶ τριηραρχῶν, ἔτι καὶ ταῦτ' ᾤετο δεῖν, ἐθελοντὴς κ. τ. λ. MARKLAND.

413. 1. τῶν ὑπαρχόντων.] F. ἐκ τῶν ὑπαρχόντων. MARKLAND.

3. ὁμοῦ.] Male *Wolfius* interpretatur *ſimul.* Ὁμοῦ in computo eſt *prope*, *pene*, etc. vt pluribus declaraui ad Orat. *c. Ariſtogit.* pag. 785. 23. Certe iſtud πλείους ἢ, quod ſequitur, et quod meae Criſi non mediocriter officit, natum eſt ex linea ſuperiori, et abeſſe et poteſt, et debet. Deeſt in *Lind.* et *Harl. milites amplius decies mille, et pene mille equites.* TAYLOR.

6. λαβόντες.] Verte: *quid igitur ſecutum eſt? Athenienſes, cum ii eſſent adducti (olim enim ſenſerant)* etc. MARKLAND.

9. εὐθηνεῖσθαι.] Iterum erratum credo ab operis *Wolfii* typographicis. Nam quod nos repraeſentamus, eſt Editt. et Codd. omnium. Quod ille, εὐθυνεῖσθαι, pro nihilo eſt. Cum dixi *omnium*, non diſſimulo, eſſe in aliquibus, vt puta *Regg. β. δ. η. Lind. Obſop. Ask.* εὐθενεῖσθαι. Quod et dici quoque de hac re nonnulli contendunt. *Harl.* deprauatius εὐθενεῖσθε. TAYLOR.

11. ῥίπτοι.] Iterum *Wolfius* ab omnibus tacitus diſcedit, qui ῥίπτει habent, ῥιπτεῖ, et ῥιπτῇ. Qui ῥίπτοι nullus. TAYLOR.

16. τούτοις.] τουτους. MARKLAND. Deeſt in *Regg. α. η.* et *Harleiano.* TAYLOR.

22. τούτων.] Scribe τουτου, *huius rei.* MARKL.

25. ἔκρινεν.] Ἐκρινεν hoc loco eſt κατηγόρησεν, *accuſauit*, *reum detulit*, vt alibi etiam in eo ſignificatu

 reperi-

reperitur. PALMER. Nos vberrime ad *Lycurgum*, §. 2. TAYLOR.

413. 25. τὸν αὐτȣ͂ παῖδα ἐπ' αἰσχύνῃ lege, et v. pen. μὴ προειδόμενος. WOLFIVS.

414. 2. μικρȣ͂ γε.] Verba ſic ordino: μικρȣ͂ γε παρῆλθον τῆς πρώτης πρεσβείας (S. ταῦτα), ἃ μὲ μάλιςα εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς. Et poſtea v. 4. ἐγὼ γράφων τὸ προβȣ́λευμα (S. ἐν τῇ βȣλῇ) καὶ πάλιν ποιῶν τὸν νόμον ἔθος, καὶ ἐπῄνεσα τȣ́τȣς ἐν τῷ δήμῳ, ȣ̓δενὸς ȣ̓́τε λόγȣ, ȣ̓́τε ἀδικήματος, παρὰ τȣ́των ὄντος φανερȣ͂ ταῖς ἐκκλησίαις, ἐν αἷς etc. καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσα. Pro μικρȣ͂ γε malim μικρȣ͂ γάρ. Huius loci prima Conuerſio mea ſic habet: *Age igitur, iam de conuiuio et decreto dicam. Propemodum ſane, quae potiſſimum ad vos dicenda ſunt, praeteriſſem. Primae illius legationis S. C. ego cum ſcriberem, et rurſus apud populum in iis concionibus, quibus deliberaturi eratis de pace, cum nullum iſti etiamnum verbum feciſſent, neque de ullo eorum facinore conſtaret, conſuetudinis iure vſus et laudaui iſtos, et in curiam inuitaui.* Qua, cui viſum fuerit, vtatur. Eſt enim locus hic non ita planus, vt non aliis aliter interpretandus eſſe videatur. Sed hac Editione, hanc, quam poſui, diſtinctionem ſum ſecutus: quod ἐν τῷ δήμῳ ταῖς ἐκκλησίαις neque ἐξηγητικῶς, neque, ſi τὸ καὶ adderetur, coniungi commode viderentur. Sic igitur verto: *Nam parum abfuit, quin ea primae legationis acta, quae me in primis vobis referre oportet, praeterirem. Ego, cum S. C. ſcriberem, ac rurſus apud populum (cum quidem iis concionibus, in quibus de pace deliberaturi eratis, nihil dum neque de rationibus iſtorum, neque de iniuriis, conſtaret) conſuetudinis iure vſus eos et laudaui, et in curiam inuitaui.* WOLF.

Ibid. F. μικρȣ͂ γάρ. Et ita legiſſe videtur *Wolfius*. Deinde, v. 3. pro με δεῖ fortaſſe μ' ἔδει. MARKLAND.

414. 2.

414. 2. μικρȣ̃ γαρ *Ven.* Et μὲ ἔδει, vel μ' ἔδει plurimi. TAYLOR.

3. παρῆλθον.] Satius eſt cum MStis, παρῆλθεν. Immo neceſſarium arbitror. TAYLOR.

5. ταῖς ἐκκλησίαις.] εν ταις εκκλησιαις marg. *Benenati*, *Harl. Aug.* TAYLOR.

7. λόγȣ.] *rationibus* Wolfius. Aegre ferrem. *Cum nullus adhuc neque ſermo de iis increbuit, neque facinus conſtaret:* Vel, cum Etruſco, *non eſſendo anchora nota niuna parola, ne inginria de coſtoro.* Quod praeſtat. Vtcunque id ſit, haec verba parentheſi ſunt includenda. TAYLOR.

8. τὸν νόμον ἔθος ποιῶν.] *Ex lege conſuetudinem faciens.* Videtur Ὑπαλλαγὴ, τὸ ἔθος νόμον ποιῶν. Niſi forte aliter legendus ſit hic locus. WOLFIVS.

Ibid. F. το εννομον, *morem legitimum.* MARKLAND.

Ibid. Variant MSti. το κοινον νομιμον ἔθος ποιῶν, plurimi: id quod *Obſopoeo* arriſit. Suſpicor autem, vel κοινὸν, vel νόμιμον gloſſam eſſe. Quod confirmatur ab optimis exemplaribus *Harl.* et *Aug.* in quibus exaratur το κοινον ἔθος ποιῶν. TAYLOR.

15. μεγαλοψυχότερος.] Ἀντὶ τȣ̃ μεγαλοπρεπέστερος. Sic ſupra, in Satyri fabula, p. 401. 18. ἤ τινα ἐν αὐτῷ μικροψυχίαν ἑωρακὼς εἴη, ἀντὶ τȣ̃ μικροπρέπειαν. Vnde Cicero: *Nihil*, inquit, *eſt animi tam anguſti, tamque parui, quam amare pecuniam.* WOLFIVS.

415. 2. ὑποκρινόμενον.] Fortaſſis alluſit ad Aeſchinis Hiſtrionicam. Alioqui dicere ſolet, μηδὲν ὑποστειλάμενον. WOLFIVS.

Ibid. Et quidem υποστειλαμενον plurimi et praeſtantiores, vti *Regg.* α. β δ. ε. η. *Ven. Harl. Aug.* υποστελλομενον *Obſop.* cum marg. *Benenati*, et Editt. *Felician.* et *Manut.* TAYLOR.

415. 4.

415. 4. ἴσμεν.] Quid ſi ὑμᾶς? Vt referatur ad ἠξιώσαμεν, et ſit Prolepſis. Alioqui Conſtructio parum conſentanea eſt, φαρμάκων δεομένη σοφῶν. Etſi autem veterem conuerſionem haud muto, malim tamen ſic interpretari (quod quidem ad verborum proprietatem adtinet): *Nos, Aphobete*, vos, *et Tu, Philochares, Te quidem, cum alabaſtrothecas et tympana pingeres, Iſtos autem* (Aphobetum et Aeſchinem, vt exponit Vlpianus) *notarios et vulgares homines (quae vt ab omni improbitate remota ſunt, ſic neque imperii dignitatem merentur) legationibus, imperiis, maximis honoribus, ornauimus.* WOLFIVS.

Ibid. ἀλαβαστροθήκας] ἀλαβαστοθήκας *Lambinus.* Atque ita hanc vocem citat *Suidas*: Ἀλαβαστοθήκας, τὰς θήκας τῶν ἀλαβάστων, Δημοσθένης λέγει. Ita etiam legi voluit *Mauſſacus* ad *Harpocrat.* Vide *Not.* p. 22. vbi de hoc genere vaſis diſſerit. Licet *Suidae* Ἀλάβαστρον non ſit ignotum, vti liquet ex proximo articulo iſtius Lexicographi. Vtroque modo apud antiquos ſcribitur, verum Ἀττικώτερον eſt ſine ῥῶ. Vid. doctiſſimum *Alberti* ad *Heſych.* v. Ἀλάβαστος. De Alabaſtrothecis vide *Vlpianum* ad h. l. Illuſtriſſ. *Spanheimium* ad *Callimach. Hymn.* in *Lauacr. Pallad.* v. 13. TAYLOR.

5. τούτους.] ſcil. fratres tuos, Aeſchinem et Aphobetum. MARKLAND.

Ibid. γραμματέας.] Nulla auctoritate, nullis rationibus, diſcedit ab omnibus vbique exemplaribus *Wolfius* noſter. Reſtitue ex iis dictum ſatis cum amaritudine, ὑπογραμματέας. Miror ſane ridiculam hanc *Wolfii* licentiam. TAYLOR.

6. καὶ οὐδεμιᾶς.] Punge cum accuratiſſimo *Marklando*: τούτους — τυχόντας ἀνθρώπους· καὶ οὐδεμιᾶς κακίας ταῦτα, ἀλλ' οὐδὲ στρατηγίας γε ἄξια· πρεσβειῶν — ἠξιώσαμεν. TAYLOR.

415. 10. ἔχοιτε.] ειχετε Cod. *Reg. η. Harl.* et *Aug.* TAYLOR.

12. *Hermogenes de Ideis Oratt.* Tom. II. bis hunc locum laudat: ει δὲ δη και εν αυτοις, οις ετιμασθε, ηδικηκε τις υμων, και ταυτα τοιαυτα, ποσω μαλλον μισοισθ' αν δια ταυτα δικαιως, η σωζοισθε; εἶτά ἐϛιν ὁ ἀπόλυτος μεριϛμὸς, ἐδὲν ἀλλ' ἢ ἐπίκρισις ὤν· οἷον· εγω μεν οιμαι πολλω. Pag. 353. Rurſus 358. ει δε και εν αυτοις, οις ετιμασθε, ηδικηκε τις υμων, ποσω μαλλον μισοισθ' αν, η σωζοισθε δικαιως; εἶτα ἡ ἐνδοίασις μετ' ἐπικρίσεως· εγω μεν οιμαι πολλω. TAYLOR.

13. τοιαῦτα.] F. καὶ ταυτα τα τοιαῦτα, *praeſertim in talibus* et tantis *rebus.* MARKLAND.

14. πόσω.] Potius πως ου μᾶλλον ἂν μισοῖσθε δικαίως, ἢ σώζοισθε; Ita marg. *Benenati;* atque emendatiſſima exemplaria, *Harl.* et *Aug.* TAYLOR.

16. συγγνώμην ἀδελφῷ βοηθεῖν.] S. εἶναι. Videtur παροιμιῶδες εἶναι. WOLFIVS.

Ibid. Lege συγγνωμη, vti habet margo *Benenati,* licet ſolus. *Effatum* illud, et quod *Terentius* vocat *honeſtam orationem*, (non enim, vt *Wolfius*, eſt Adagium aliquod) ſaepius proferentes: *Ignoſcendum eſt, ſi quis fratri opitulari nitatur.* TAYLOR.

27. εἶδε.] F. διειλε, vt c. *Ariſtocrat.* p. 637. 13. Vel ειπε, vt hac Orat. p. 343. 8. ὁ μέντοι τὸν νόμον τιθεὶς — ἁπλῶς ειπε etc. MARKLAND.

416. 6. Τίνα.] F. Τίνα γὰρ αν, Αἰσχίνη, κ. τ. λ. propter παράσχωμαι. MARKLAND.

8. πεπρεσβεῦσθαί σοι.] Puto παραπεπρεσβευσθαι σοι. Alioquin ineptum eſſet τὸ πολλά. IVRIN. Similiter etiam infra p. 423. 14. erratum eſſe arbitror: Ανθρωπος πολλα καὶ δεινὰ πρεσβεύσας. Interea tamen minus neceſſaria coniectura illa *Lambini*, v. 9. φανερόν τι ποιῆσαι — τῶν σοὶ πεπρεσβευμένων, vbi commendauit παραπρεσβευμενων (voluit dicere παραπε-

πρεσ-

πρεσβευμενων), atque etiam, quae mihi olim placebat, v. 15. παμμέγεθες σημεῖον τῶν παραπεπρεσβευμενων. Licet hoc potius mutari debuit, quam illud. TAYLOR.

416. 18. ταῦτα δήπου ταῦτα.] αυτα δήπου ταυτα. WOLFIVS.

Ibid. ταὐτὰ δήπου ταῦτα Cod. *Aug.* Caeteri omnes, tam cuſi, quam manu exarati, (a qua lectione tacitus abire non debuit *Wolſius* in ſua Impreſſione) ταῦτα δήπου ταῦτα cum emphaſi et quadam vehementia. TAYLOR.

19. τοῖς ἄλλοις.] F. παρα τοῖς ἄλλοις. MARKL.

21. δὲ Δημοσθ.] Exſulare debere videtur iſtud δέ IVRIN. Deeſt quidem in *Reg.* α. Sed non recte. Vide praeſtantiſſimum *D'Oruillium* ad *Chariton. Aphrodiſ.* VII. 1. fin. Verba enim ita non ſunt accipienda: ἔλεγε τότε, ὅτι ἀπολογήσεται Δημοσθένης —. *Tum dixit*, quod *Demoſthenes defenſionem parabit*, vel, *Demoſthenem defenſurum eſſe.* Verum hoc potius pacto: ſcil. ἔλεγε τότε, ὅτι — (*Tum hac oratione vſus eſt*, NEMPE) „Ἀπολογήσεται δὲ Δημοσθένης — Ea nempe voluit putari *ipſiſſima* verba *Aeſchinis*, et ſunt: quae, iuxta diſtinctionem Italici Interpretis, continuantur vsque ad vocem ἀπολογε̃ „ v. 27. TAYLOR.

22. πεπρεσβευμένων.] πεπραγμενων *Regg.* α. δ. TAYLOR.

23. τῷ λόγῳ.] Futilis Verſio, *a cauſa abduxerit.* Quae ſi mens *Demoſthenis* fuiſſet, ſcripſiſſet procul dubio eadem ſyntaxi, qua ſtatim ſcribit, τὰς δικαστὰς ἀπαγαγὼν απο της υποθεσεως. Recte Anonymus Interpres: *ſi vos orando ſeduxerit.* TAYLOR.

26. μή σύγε.] Wolfius, *nequaquam vero.* Potius, *Tu ne ita feceris.* IVRIN.

Ibid. ὑπὲρ — ὑπὲρ.] Melius vtroque in loco περι cum MSS. TAYLOR.

417. 1.

417. 1. τὸν ἄνθρωπον παρασχέσθαι.] Dubiā eſt Diſtinctio, vtrum ἔκρινες τὸν ἄνθρωπον, an, παρασχέσθαι τὸν ἄνθρωπον. Sed quia *Aeſchines* Fama nititur, loco Teſtium, legendum videtur: ἐφ' οἷς ἔκρινες τὸν ἄνθρωπον, τὴν Φήμην παρασχέσθαι. Vt enim in Orat. *Aeſchinis* (aliter enim dixiſſe, quam ſcripſiſſe, probabile eſt) haec verba ipſa non ſint, ſententia tamen eſt eadem. Quare vertere malim: *Atqui et apud iudices dicebas, Te, qui nullo teſte crimen homini obiectum probare poſſes, Famam teſtem producere.* WOLFIVS.

Ibid. Male Wolfius: *Quin et ad iudices dicebas, Te, qui nullum actionis tuae teſtem haberes, ipſum hominem exhibere.* Transferendum potius: *Quin et apud iudices, cum earum rerum, quarum hominem accuſabas, teſtem omnino nullum poſſes exhibere, dicebas.* IVRIN.

Ibid. τὸν ἄνθρωπον, παρασχέσθαι.] Aliter diſtinxit *Wolfius*, ſed non bene. MARKLAND.

Ibid. Recte etiam *Vlpianus*: Οὐδένα μάρτυρα δυνάμενος παράσχεσθαι ἐπὶ τούτοις, ἐφ' οἷς Τίμαρχον ἔκρινες. TAYLOR.

3. et 7. φημίζωσι.] Codd. MSti, et Impreſſi, pariter vt in Orat. *Aeſchinea*, περὶ παραπρ. φημίζωσι vel φημίζουσι. Ita fere variatur in illa altera c. *Timarch.* Atque etiam eadem eſt inconſtantia ſcribendi in MStis *Heſiodi*. TAYLOR.

12. ἀληθής.] Reſtitue verbum cum *Vlpiano* et plurimis membranis: ὥστ' εἴπερ ἐστιν ἀληθὴς ἡ Φήμη. TAYLOR.

15. ὁ ποιητής.] Abeſt ab vno exemplari. Cur non ab omnibus? Age conſule auriculas, et iudica: Σοφὸς ἦν ὁ ταῦτα ποιήσας. Et, Σοφὸς ἦν ο ποιητης, ὁ ταῦτα ποιησας. Exiſtimauit ſedulus gloſſographus, lectorem latere potuiſſe notionem τοῦ ποιεῖν, i. e. *verſus facere:* adeoque exaduerſum his verbis ὁ ποιήσας, admo-

admonuit, idem id eſſe, ac ſi ſcripſiſſet Auctor ὁ ποιητής. TAYLOR.

417. 20. Τοιῦτος.] Malim Τοιῦτός ἐσθ' οἱοιςπερ, vt et in *Timarchea* notaui. WOLFIVS. Ita MARKLAND.

. 21. εἶτα τὸν τῦς.] Lego, εἶτα τὸν ὡς τῦς ὄρνις, aut potius, ὄρνεις. WOLFIVS.

Ibid. τας ὄρνις MSti praeter *Regios*, omnes fere, *Ven. Obſop. Aug. Harl.* et *Ask.* Id vtique, quod *Obſopoeo* ipſi neceſſarium videbatur, mihi autem neutiquam. TAYLOR.

418. 5. τὰ τρίτα λέγων.] Egregie explicat eruditiſſimus *Valeſius*, dum commentatur ad pag. 197. *Notarum Mauſſaci.* Similiter *H. Stephanus Theſ. L. Gr.* Tom. I. col. 104. qui etiam anticipauit ſolertem illam coniecturam *Valeſii* in hoc loco *Plutarchi de Rep. bene gerenda*, ſcil. Ατοπον γάρ ἐστι, τὸν ἐν τραγωδίᾳ πρωταγωνιστὴν Θεόδωρον ἢ Πῶλον ὄντα μισθωτῷ τῷ τὰ τριτα (non τρία) λέγοντι πολλάκις ἕπεσθαι καὶ προσδιαλέγεσθαι ταπεινῶς, ἂν ἐκεῖνος ἔχῃ τὸ διάδημα καὶ τὸ σκῆπτρον. Adiungere liceat *Vlpianum* ad Orat. *de Pace*, prout optime emendatur a *Lambino*; Οἱ ἀρχαῖοι ὑποκριτὰς ἐκάλυν τῦς νῦν κωμωδῦς καὶ τραγωδῦς λεγομένυς· ὗτοι δὲ ἦσαν τρεῖς, ὁ μὲν πρωταγωνιστὴς, ὁ δὲ δευτεραγωνιστὴς, ὁ δὲ τριτάγωνιστης. Et tamen, licet Tertianus ille Actor infimae erat conditionis, Aeſchines noſter, qui iſtas partes egit, Creontem in Tragoedia fingitur repraeſentaſſe. Id enucleabit Scriptor vetuſtiſſimus, ὁ τὰς θεατρικὰς ἱστορίας συγγράψας, ab *Vlpiano* in hoc loco conſeruatus: διὰ τῦτο τοῖς τριταγωνισταῖς τὰς ὑποκρίσεις τῶν δυναστευόντων παρέχεσθαι, ἐπειδὴ ἧττόν ἐστι παθητικὰ τὰ ὑπέρογκα. Ita corrigerem, non, vti edi ſolet, ἧττόν ἐστι παθητικὰ καὶ ὑπέρογκα Nam Longinus: Εγκώμια, καὶ τὰ Πομπικὰ καὶ Επιδεικτικὰ τὸν μὲν ογκον

καὶ

καὶ τὸ ὑψηλὸν ἐξ ἅπαντος περιέχει, παθὲς δὲ χηρευει κατὰ τὸ πλεῖςον. §. 8. TAYLOR.

418. 10. παρέλιπεν.] παρέβη *Harl.* et ex *Regg.* α. δ. η. In *Auguſtano* repraeſentatur, vt ſcholium. TAYLOR.

13. τὲς τυράννες — εἰσιέναι.] Si recte habet εἰσιέναι, tranſitiuum hic videri poteſt; εἰσιέναι τὲς τυράννες, *intrare tyrannos*, i. e. *intrando agere*, vel, *exhibere tyrannos*, vt *ſaltare Cyclopa*, pro, *ſaltando exhibere Cyclopa*, apud *Horatium*. Sin neutrum ſit εἰσιέναι, hoc modo ſupplenda erit Conſtructio: ἐξαίρετόν ἐςιν — τὸ [αὐτὲς ὄντας] τὲς τυράννες, καὶ τὲς τὰ σκῆπτρα ἔχοντας, εἰσιέναι. Quod verius. MARKLAND.

26. τε] την *Reg*. α. et *Harl.* TAYLOR.

419. 6. ἐμαυτῷ.] εμαυτε *Ven.* et *Harl.* TAYL.

12. ἐῤῥῶσθαι.] *Valedicens Sophocli.* Diuagatur *Wolfius*: et nugatur Scholiaſtes. TAYLOR.

14. ὁμε.] F. ςείχεσαν ὁμε τη — ςρατεια, vel ςείχεσαν χθονι, τὴν — ςρατεἰαν — MARKLAND.

Ibid. τὴν ἐπὶ Φ. ςρατείαν.] Poteſt accipi κατ᾽ ἐπεξήγησιν. Sed quid ſi ὁμε τη ἐπὶ Φωκέας ςρατεια? WOLFIVS. Ita etiam legi voluit Vir celeberrimus in *Animaduerſ.* ad *Chariton*. pag. 540. TAYLOR.

18. ἔπι τελεσα] Nonnulli coniunctim επιτελεσα. Quos bene refutat *Vlpianus*. TAYLOR.

19. οἰκίας.] F. εσιας. Niſi ſit, quale iſtud *Lucae* XX, 47. οἳ κατεσθίεσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν. MARKLAND.

22. Ηρωος.] Ηρω Codd. *Regg*. α. δ. et, emendatiores caeteris, *Harl.* et *Aug*. Arridere forte poteſt quibusdam Lectio *Obſop.* et *Ask.* πρὸς τὸ Ηρωον τε ἰατρε. Contra tamen explicat σχ. cui coniungas *Meurſ. Athen. Attic.* III, I. TAYLOR.

419. 26. Θόλῳ] Laudat *Harpocr.* ex Orat. π. Παραπρεσβ. Et occurrit etiam infra, pag. 442. 20. De hac voce, fere nihil habeo, quod adiiciam exquiſitae doctrinae *H. Stephani Theſ. Gr. L.* T. I. col. 1573. qui omnia, quae ad hanc vocem ſpectant, congeſſit ex Lexicis antiquis, ex *Seruio* et *Vlpiano* noſtro, aliisque Scriptoribus. Videtur Camera fuiſſe fornicata, ea fere figura, qua effigiebantur in ſaeculis ſequentibus Aedes Capitulares in Eccleſiis et Monaſteriis. Apud antiquos hic congregabantur, alebantur, et fortaſſe erudiebantur quoque, Aedium Sacrarum miniſtri famulique. Et, vt apparet, vnumquodque Templum ſuam Tholon habebat, in qua Pueruli literis operam darent. Εν δὲ τῇ Θολῳ τȣ̃ Πτῴȣ Απόλλωνος μαθων τις ὑμῶν ἐνέγραψεν, Αχιλλεὺς καλός. Ita in ſchedis meis adnotatum reperi ex Auctore, cuius nomen elapſum eſt: ſiue *Syneſius* fuerit, vt arbitror fuiſſe, ſiue quispiam alius. De Tholo plurima etiam collegit diligentiſſimus *I. Meurſius Ceramici* Cap. 7. vt alios praeteream. TAYLOR.

27. ταύτης.] ἐκ ταύτης αυτης habent optimi *Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

pen. ὀρθῇ.] ταύτης ἐπὶ

Πλέοντες ὀρθῆς habet Poeta. WOLFIVS.

Ibid. F. ἐπ' ὀρθῆς. Vid. v. 7. MARKLAND.

Ibid. ὀρθῇ in recto caſu excuderunt Pariſienſes. TAYLOR.

420. 2. εἶτ' ȣ̓. σὺ κ. τ. λ.] Ita diſtinguendum: εἶτ' ȣ̓ σὺ σοφιςής; καὶ πονηρός γε. ȣ̓ σὺ λογογράφος; καὶ θεοῖς ἐχθρός. *Nonne Tu igitur literator es? Immo et improbus quidem. Nonne Tu ſcriptor Orationum? et quidem Diis inuiſus: qui* — Verba, καὶ πονηρός γε, et, καὶ θεοῖς ἐχθρὸς, ſunt reſponſa ipſius *Demoſthenis.* MARKLAND.

420. 10.

420. 10. εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα ἀναβεβλημένον.] Ἀντὶ τῦ εἴσω τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐσθῆτος. Sic *Plato* in *Theaeteto*: ἀναβάλλεσθαι δ' ἐκ ἐπιςαμένε ἐπὶ δεξιὰ ἐλευθέρως. Et *Athenaeus* l. I. Εμελε τοῖς παλαιοῖς, καὶ τῦ κοσμίως ἀναλαμβάνειν τὴν ἐσθῆτα, καὶ τὰς μὴ τῦτο ποιῦντας ἔσκωπτον. WOLFIVS.

Ibid. Coniunge *Valeſ.* ad *Excerpt. Polyb.* pag. 34. Recte autem mihi videor diſtinxiſſe: εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα, ἀναβεβλημένον: Quaſi diceres: *Stat Solo paludatus*, vel *tunicatus*, *manum intra veſtem habens.* Hoc neglexit in verſione *Wolfius*, quia non intellexit. Eo *habitu* erat Solo. Adiuuat iſte locus *Plutarchi* in *Phocione* T. IV. pag. 179. ὐδὲ ἐκτὸς ἔχοντα τὴν χεῖρα τῆς περιβολῆς, ὅτε τυχοι περιβεβλημενος. Et ex his locis inter ſe collatis lucis aliquantulum foenerabitur *Suidas*: Αναβάλλεσθαι τὸ ἱμάτιον οἱ Ἀττικοὶ, ὃ Περιβάλλεσθαι λέγυσιν. TAYLOR.

14. ἀπὸ Σόλωνος.] Vtrum a *nato*, an *mortuo*, an *florente?* In quo genere loquendi ſaepe haud iniuria maiorum Scriptorum diligentiam requiras. WOLFIVS.

Ibid. Recte. *Meurſius* non animaduertit hanc inconſtantiam veterum Scriptorum; adeoque retro computando ad Olymp. XLVI. 3. (quo tempore Solo Rempublicam iſtam latis legibus ordinauit) deprehendit annos excurriſſe CCLII. Ad quem fere computum Auctoris noſtri textum conformari voluit. Vide eius *Solonem* cap. extremo. Sed melius cum *Wolfio* cogites, *Demoſthenem* rem liberius ſupputaſſe, et more rotundiore; Anni ſc. ſunt CCXL. praeterpropter. Atque ea eſt vis τῦ ὁμῦ, vt alibi adnotauimus, ſc. ad *Ariſtogit.* I. pag. 785. 23. TAYLOR. Corſinii Faſt. Att. III. 101. A morte Solonis anni 214. σ. ἔτη καὶ μ. 240. σ. καὶ ν. Meurſ. potius σ. καὶ ι. vel κ, vel potius ιδ. quod librarii oſcitantia mox in μ. abiit. Haec Corſinius l. c. TAYLOR in ſchedis.

420. 15. νυνὶ.] νυνὶ aut νῦν παρόντα χρόνον plurimi, vt *Regg.* δ. η. *Ven.* *Ital*, *Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

21. καὶ τὴν διάνοιαν ταύτην, ita diſtinguas. MARKLAND.

22. Σαλαμῖνος.] F. Σαλαμῖνος, καὶ Ἀθηναίων θάνατον, etc. MARKLAND.

421. 1. ȣ̓ γάρ.] Diſtingue: ἄξιόν γε (ȣ̓ γάρ;) ἦν Σόλωνος etc. Sic contra *Androt.* pag. 616. 16. ὅμοιόν γε (ȣ̓ γάρ;) τȣ̃το etc. Diſtingui quoque poteſt: ἄξιόν γε (ȣ̓ γὰρ ἦν;) Σόλωνος etc. Reſpondet noſtrati locutioni: *Was it not?* *Contra Ariſtocr.* pag. 673. 19. καλά γε (ȣ̓ γάρ;) ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, etc. vbi vide Cl. *Taylorum*, qui et ibi huius loci meminit. Vid. et *De Coron.* pag. 272. 14. MARKLAND.

9. ȣ̓δὲν ἔφην τȣ́των.] Malim τȣ̃τον. WOLFIVS.

12. ȣ̓κ ἦν.] F. ȣ̓ χρῆν. MARKLAND.

15. ἐμίσει κ. τ. λ.] Id eſt, ἐμίσει τȣ̀ς ἀνθρώπȣς [οἱ ἦσαν τοιȣ̃τοι] οἷος ȣ̃τος [ἐςι.]. Ita *Aeſchines* π. Παραπρεσβ. pag. 316. 11. τρισμυρίȣς κιναίδȣς, οἷός περ σύ. MARKLAND.

16. ȣ̓ λέγειν κ. τ. λ.] Tangit hunc locum *Euſtathius* ad *Iliad.* γ. 216. Χειρῶν κινήσει — ἣν Δημοσθένης μὲν ἐποιεῖτο, Αἰσχίνης δὲ ἀπέςεργεν, ὁ καὶ ἀκȣ́σας ἐκ Δημοσθένȣς χρῆναι τȣ̀ς Ῥήτορας πρεσβεύοντας ἔσω τὰς χεῖρας ἔχειν, ȣ̓ μὴν ἐξ ἀνάγκης δημηγορȣ̃ντας. Et *Hermogenes* quoque pag. 165. Edit. Porti. TAYLOR.

19. σεμνολογῇ.] σεμνολογεῖς *Aug.* et *Harl.* TAYL.

22. πιλίδιον.] „Quod Graeci πῖλον, πιλίον, πιλίδιον dicunt, hoc Latini *pileum* et *pileolum* vocant. Pollux: ȣ̓ μόνον δὲ πιλίδιον, ὁ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἐπιτιθέμενος πῖλος ȣ̃τως ἐκαλεῖτο, ἀλλὰ καὶ ὁ παρὰ τοῖς ποσίν. *Demoſth.* περὶ Παραπρεσβ. κἂν πιλίδιον λαβὼν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, περινοςῇς. *Budaeus* in *Pandectis* hunc *Demoſthenis* locum exponens, τὴν ἐπιτηδευτὴν κόμην intelligit, quae φενάκη etiam πρόσθετος et

περι-

περίθετος κόμη dicitur. A quo vt inuitus diſſentiam, facit primum Interpres, deinde *Ariſtophanes* in *Comoedia*, quae Ἀχαρνῆς inſcribitur:

Εὐριπίδη, ἐπειδήπερ ἐχαρίσω μοι ταδὶ,
Κἀκεῖνά μοι δὸς τἀκόλουθα τῶν ῥακῶν,
Τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον.

Ex his vocibus, ἀκόλουθα τῶν ῥακῶν, vt πιλίδιον petaſum exponas, neceſſe eſt: id quod etiam Gloſſographus agnoſcit. *Plato* Πολιτ. γ. Ἐὰν δέ τις αὐτῷ μακρὰν δίαιταν προστάττῃ, πιλίδιά τε περὶ τὴν κεφαλὴν περιτιθείς. An vlla aegrotationis generi conueniat adulterina coma, cuiuis perſpicuum eſſe poteſt. „Haec BRODAEVS *Miſcell.* I. 12. Confer et quae *Iunius* item II. *Animadu.* 6. Quicquid demum ſit, ſiue, vt iſti volunt, *Demoſthenes* noſter aduerſario ſuo molliciei notam his verbis inurere voluit, ſiue verae ſint hariolationes, quas *Vlpianus* produxit, liceat certe lectori ob oculos ponere, quae *Plutarchus* in *vit. Solon.* pag. 180. T. I. Ed. Bryan. Ἐλεγεῖα δὲ κρύφα συνθεὶς, [Solo] καὶ μελετήσας, ὥστε λέγειν ἀπὸ στόματος, ἐξεπήδησεν εἰς τὴν ἀγορὰν ἄφνω πίλιον περιθέμενος. ὄχλου δὲ πολλοῦ συνδραμόντος, ἀναβὰς ἐπὶ τὸν τοῦ κήρυκος λίθον, ἐν ᾠδῇ διεξῆλθε τὴν ἐλεγείαν, ἧς ἐστιν ἀρχή·

Αὐτὸς κῆρυξ ἦλθον ἀφ' ἱμερτῆς Σαλαμῖνος,
Κόσμον ἐπέων ᾠδὴν ἀντ' ἀγορῆς θέμενος.

An ad hanc hiſtoriam *Demoſthenes* hic adludat, viderit Adnotator, qui id aſſeruit ad *Plutarchum*. Interea tamen habet lector meus ex hac narratione *Plutarchi*, quod diſplicere non poſſit. TAYLOR.

421. 24. Ἐλεγεῖα Σόλωνος.] *Solonis* Poeticen ſiue vſum in verſibus pangendis praedicant praeter alios *Aeſchines c. Cteſiph.* pag. 500. 1. qui eum vocat ἄνδρα περὶ ποίησιν καὶ φιλοσοφίαν διατετριφότα, et *Plato* in *Timaeo*: δοκεῖν οἱ τά τ' ἄλλα σοφώτατον γεγονέναι Σόλωνα, καὶ κατὰ τὴν ποίησιν αὖ τῶν ποιητῶν πάντων ἐλευ-

θεριώτατον. De ea multi, inquam, ſcripſere, et nonnulli quaedam citauerunt. Vid. *Plutarch.* in *vita Solonis* — *Compar. Solon. et Poplicol.* — *de amore Diuitiar.* — *Praecept. bene gerendae Reip.* — *Sept. Sapient. Conuiu.* — *Orat. Amator.* — *de Tranqu. Anim.* — *de Profectu in virtute* etc. Adiiciatur maxime *Philo Iudaeus*, *Clemens Alexandrinus*, *Ariſtoteles*, *Stobaeus*, *Phrynichus*, *Laertius*, *Pauſanias*, *Athenaeus*, *Ariſtides*, *Gellius*, *Tertullianus*, *Euſtathius*, aliique. Ex Recentioribus *Canter.* V. *Nou. Lect.* 9. *H. Steph.* IV. *Schediaſm.* 20, 21. *Allat. de patr. Homeri*, c. 5. *Stanleius* in *vita Solonis*, etc. In iis, quae conſeruata ſunt, elegantiam ſane et nitorem, floremque illum Poeticum, quem ſentimus, deſcribit nemo, lector meus non maximum deprehendet: verum ſimplicitatem quandam, quae primaeuos mores et aetatem redolet. Eius *laſciuiſſimos verſus* memorat *Apuleius* in *Apologia*, et *Plutarchus* in *vita*. Et reſtant ſane apud antiquorum nonnullos, quos modo adduxi, quaedam eius commatis et petulantiae. Honeſtius ſane fragmentum, et elegantius paulo ad nos durauit, *I. Stobaeo Serm.* IX. id procurante: in quo varii humani generis quaeſtus, artificia, et rationes, quibus homo ab homine diſtinguitur, lepide depinguntur. Et quoniam *Stobaei* Chartae, doctae ſane et laborioſae, in hac noſtra aetate, atque hac Sapientia, non aſſidue teruntur, aut ſaltem non ea aſſiduitate teruntur, quam merentur, depromam pauca, atque lectorem donabo meum illo *Humanae Vitae Speculo Soloniano:*

Σπεύδει δ' ἄλλοθεν ἄλλος· ὁ μὲν κατὰ πόντον ἀλᾶται
  Ἐν νηυσὶν, χρήζων οἴκαδε κέρδος ἄγειν,
Ἰχθυόεντ' ἀνέμοισι φορεύμενος ἀργαλέοισι,
  Φειδωλὴν ψυχῆς ὐδεμίην θέμενος,
Ἄλλος γῆν τέμνων πολυδένδρεον εἰς ἐνιαυτὸν
  Λατρεύει, τοῖσι καμπύλ' ἄροτρα μέλει.

Ἄλλος

Ἄλλος Ἀθηναίης τε καὶ Ἡφαίςȣ πολυτέχνεω
Ἔργα λαῖν χειροῖν ξυλλέγεται βίοτον.
Ἄλλος Ὀλυμπιάδων Μȣσάων πάρα δῶρα διδαχθεὶς,
Ἱμερτὴν σοφίης μέτρον ἐπιςάμενος.
Ἄλλον μάντιν ἔθηκεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Ἔγνω δ' ἀνδρὶ κακὸν τηλόθεν ἐρχόμενον,
Ὧι συνομαρτήσωσι θεοί· τὰ δὲ μόρσιμα πάντως
Οὔ τι τις οἰωνὸς ῥύσεται, ȣ̓́θ' ἱερά.
Ἄλλοι Παιῶνος πολυφαρμάκȣ ἔργον ἔχοντες
Ἰητροὶ, καὶ τοῖς ȣ̓δὲν ἔπεςι τέλος.
Πολλάκι δ' ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίγνεται ἄλγος
Κἄν τις λύσαιτο ἤπια φάρμακα δȣ̀ς.
Τὸν δὲ κακαῖς νȣ́σοισι κυκώμενον ἀργαλέαις τε
Ἁψάμενος χειροῖν αἶψα τίθησ' ὑγιῆ.

Mendas, quibus obliti ſunt hi Elegi, tollere non vacat: ad alia feſtino. TAYLOR. Baſilius de legendis graecis citat tres verſus Solonis, quos pariter laudat Plutarchus de ſentiendo virtutis profectu, et in Solone. Exſtant hodie inter Gnomas Theognidis verſu 316. Verum in poeſi non multum abludunt Solo et Theognis. See Plutarch. Proſaica of Theognis p. 9. ed. Gr. TAYLOR in ſchedis.

421. 25. Ἡμετέρα.] Poëmation hoc eſſe ἀκέφαλον, adnotatur in *Altemps.* Et continuo repraeſentatur hoc Diſtichon:

Ἴσμεν εἰς Σαλαμῖνα μαχησόμενοι περὶ νήσȣ,
Ἱμερτῆς χαλεπὸν αἶσχος ἀπωσάμενοι.

Qui haec adleuit margini Exemplaris *Altempſiani*, errorem magnum errauit. Arbitror enim, neque ſine auctoritate, duo fuiſſe inſignia et peruulgatiora Poëmatia Solonis, elegiacis verſibus concinnata; quorum vnum hoc aut ſimile initium habere potuit; ſcil.

Ἴσμεν εἰς Σαλαμῖνα μαχησόμενοι περὶ νήσȣ,
Ἱμερτῆς χαλεπὸν αἶσχος ἀπωσάμενοι.

Alterum vero et diuerſum eſt id Fragmentum, quod beneficio *Demoſthenis* hodie legimus. Haec admonuit *Vlpianus.* Verum cum ille Adnotator *Altempſianus*, et Scholiaſtes noſter, *Vlpianus*, haec ſcripſerunt, quid hoc mali et infortunii in priore diſticho, vbi Vox initialis et ſenſui et metro repugnat:

Ισμεν εἰς Σαλαμῖνα —?

Lege itaque:

Ιομεν εἰς Σαλαμῖνα μαχησόμενοι περὶ νήσȣ.

Ιομεν, *Eamus*, *Proficiſcamur*, id quod exſpectare fas erat ab homine, qui carmen προτρεπτικὸν canebat. Atque ita recte exaratur in *Laërtio.* TAYLOR.

421, pen. χεῖρας ὕπερθεν ἔχει] Feſtiuiſſimus omnium et lepidiſſimus, qui ſcripſit, Poëta hos verſus Solonis ita deridendos propinauit, *Equit.* 1168.

Κλ. Εγὼ δ' ἔτνος γε πίσινον, εὔχρων κᾀὶ καλόν·
Ετόρυνε δ' αὖθ' ἡ Παλλας, ἡ Πυλαιμάχος.
Αλ. Ω δῆμ' ἐναργῶς ἡ θεός σ' επισκοπει,
Καὶ νῦν υπερεχει σȣ χυτραν, ζωμȣ πλέαν.
Δη. Οἴει γὰρ οικεισθ' ἂν ἔτι τηνδε την πολιν,
Εἰ μὴ φανερῶς ἡμῶν υπερειχε την χυτραν;
Κλ. Τȣτὶ τέμαχός σοι δῶκεν ἡ Φοβεσιςράτη.
Αλ. Η δ' Ομβριμοπατρα γ' ἐφθὰν ἐν ζωμȣ̃ κρέας.

Vbi recte σχ. τὴν χύτραν] ἀντὶ τȣ̃ εἰπεῖν χεῖρα. Haec animaduertit Senatus Criticorum Princeps, ὁ μέγας *Hemſterhuſius* ad *Lucian. Timon.* Tom. I. pag. 119. Edit. Nou. TAYLOR.

422, 6. Χρήματα.] Hoc diſtichon videtur laudari, verbis diuerſis, a *Plutarcho*, in *vit. Solon.* p. 174. T. I.

Χρήματα δ' ιμειρω μεν ἔχειν, αδίκως δὲ πεπᾶσθαι
Ουκ εθελω· παντως υστερον ηλθε δικη.

Sed non eſt huius loci. Pertinet enim ad poëma bene longum, cuius partem modo laudauimus ex *Stobaeo.* Deerat prior Verſus in *Wolfio:* reſtituit autem *Benenatus.* TAYLOR.

422. 7. Πλȣτȣ̃σι.] F. πλουτησαι. MARKLAND.

Ibid. ἕργμασι.] Ἕργμα, cum adſpiratione; eſt περίφραγμα, κάλυμα, παρὰ τὸ ἕρκω, vnde ἕρκος et εἱρκτή. Ἔργμα, cum tenui, ἔργον, vt apud *Heſiodum*:

ἐπ' ἔργματι τȣ́τῳ ἄριϛοι.

Vtraque Scriptura locum habere poteſt: τὰ γὰρ ἄδικα ἔργα ἕργματά ἐϛι. Sententia eſt, *iniuſtis lucris eos ditari*. Heſiodus:

κακὰ κέρδεα ἶσα ἄτησιν. WOLFIVS.

422. 8. Οὔθ' ἱερῶν.] Hic occurrunt duo Pentametri nullo Hexametro interueniente; et v. 21. eadem conditione viciſſim duo Hexametri. Aliter credo, quam Lex et Ratio Elegiarum poſtulauit, ſaltem apud Antiquos. Fortaſſe ea res mouit Editores, vt auellerent in his locis et diſcerperent hos Elegos Solonis, quaſi defectum indicarent: vel fortaſſe putarunt, tria haec eſſe Solonis fragmenta, ex diuerſis locis ſumta, et hic quaſi conſarcinata. Ea eſt, inquam, Facies Editionum omnium. An ita ſe res habeat, necne, ignoro. Illud ſaltem teneo, neutiquam poſſe fieri, vt multa in iſtis lacunis, ſi tamen lacunae ſint, deeſſent: adeo bene cohaerent et conſequuntur, quae hodie habemus. Hoc in Poëtica verſione, qualem *Wolfii* ſubiecimus, non adeo facile adparet. Apponemus igitur Etruſcam, quae nec pura puta eſt Poëtica, verum vtcunque inter Proſam et Poëticen ambulat:

La Città noſtra mai per fato iniqua
Non perirà, nè per voler di Giove,
Che quella che dal forte padre è nata
Pallade ſaggia, la difende, e regge.
Ma i cittadin, ch' all' oro ſono intenti,
E la de gli ottimati ingiuſta mente,
I quai ſono a far mille ingiurie pronti,
Onde poſcia patiſce il popol tutto,

 Corrom-

Corromper voglion la lor gran cittade,
Perche nel ben non ſanno temperarſi,
Ne celebrar l' allegre feſte in pace,
Ne s' aſtengon dal ſacro, o dal profano,
Pur ch' adempian la lor ingorda voglia.
Ne ſeruan la giuſtitia amica a Dio.
La qual tacendo, il preſente, e'l paſſato
Vede, e tarda, ma al fin viene à punire.
Onde incurabil piaga la cittade
Aſſale tutta, onde ella poſcia preſto
Sotto 'l giogo ſeruile il collo pone;
E diſcordia ciuile, e guerra deſta
Che dorme, laqual molti giouin ſpegne.
Perche la patria, è da' nimici offeſa,
Ch' offendan quei che dianzi erano amici.
Hor queſti mali tra'l popolo ſono.
Altri miſeri vanno a terra ſtrana
Venduti, in brutti, e duri lacci auuolti.
Coſi il mal tutti va a trouare à caſa.
E ſe la prima porta no'l riceue,
Egli in cima dell' alto tetto ſale,
Talche ritruoua ogniun, ſe bene è' fuſſe
Ne' piu ſecreti penetrali aſcoſo.
Hor queſte coſe me le detta il genio
Per gli Athenieſi. Che le triſte leggi
Di molti mali alla città ſon cauſa.
E le buone ogni coſa eguale, e piana
E ben compoſto fanno; e le medeme
Speſſo auuolgan la fune al collo a' triſti:
E l' aſpro molle fanno, e l' inſolenza
Lieuan, e fanno ancor ceſſar l' ingiuria,
E i fior ſeccar del mal, ch' ogni hora naſce:
E modrano i giuditii duri, e l' opre
Superbe humili fanno, e la ciuile

Diſcor-

Diſcordia ſan coll' ira altiera vana,
E da lor' ogni bene human deriua.

Verſus hos Solonis plurimi Latinitate poetica donarunt: *Wolfius* noſter, *Philippus Melanchtho*, cuius Verſio ad finem *I. Stobaei* editur, pag. 632. Anonymus quidam, qui quinque has Orationes conuertit, ediditque Venet. apud Hieron. Scotum 1545. Verum, vt credo, (namque in eo vertitur haec Adnotatio) licentiam iſtam in Elegiacis componendis, quam modo adnotaui, non facile admiſerunt Veteres. In plurimis ſane, quae reliquerunt, religio erat Hexametro Pentametrum ſuum ſubiicere et coniugare, vt per totam Elegiam pariter fieret. Recentiorum arbitror eſſe commentum, quos tamen ipſos in ea re parcos fuiſſe deprehendimus: ſed quaedam ex eo genere Saxis et Marmoribus adhaereſcunt.

Εκ γενεης περιβωτου απ' ανθυπατων και υπαρχων
Πλουταρχον καθαρησιν αοιδιμον ευνομιησιν
Πρωφρονεως Μεγαρηες αειμνηστοις επι εργοις
 Εικονι λαϊνεη στησαν αγασσαμενοι
Παντη Πλουταρχοιο κλεος παντη δε τε θαυμα
 Παντη δ' ευνομιης ευχος απειρεσιον
Υιεος Ευριοιο τον Αλκαθεου ναετηρες
 Πολλων αντ' αγαθων αμφι δικης τεμενει.

Megaris.

Ex Schedis anecdotis *Vernonii*. Num haec Inſcriptio ab aliis edatur, necne, neſcio ſane, neque vacat conſulere: et praeterea omnes Auctores, qui in ea materia verſantur, ad manus praeſto n[illegible] ſunt. Sed pergo. Alia porrò, cum ſimili licen[illegible] pariter inemendata, exſtat in *Reineſio*, *Inſcript.* [illegible] Attamen, ſi fides ſit habenda exemplaribus [illegible], antiquis etiam placebat haec Inconſtantia:

Τονδε

Τονδε ποθ' Ελληνες νικας κρατει εργω Αρηος
Περσας εξελασαντες ελευθερα Ελλαδι κοινον
Ιδρυσαντο Διος βωμον ελευθεριου.
Ita dedit *Plutarch.* in *Ariſtid.*

Quod tamen alibi, ſcil. *de Herodot. malignit.* emendatius hoc pacto:

Τονδε ποθ' Ελληνες νικης κρατει εργον Αρηος
Ευτολμω ψυχης λημματι πειθομενοι
Περσας εξελασαντες ελευθερα Ελλαδι κοινον
Ιδρυσαντο Διος βωμον ελευθεριου.

Et quidem ea Conſuetudo, binis Hexametris ſubdendi vnum Pentametrum, (quale metrum excidimus modo ex inemendatis *Plutarchi* membranis) prae caeteris omnibus placuiſſe videtur iis Scriptoribus, qui ſenectutem Poetices viderunt. *Gotfridus Viterbienſis*, qui ſaeculo XIII. floruit, eo tenore, per opus bene longum, *Chronicorum* ſcil. librum, partim ligata, partim ſoluta oratione ſcriptum, perpetuo eſt vſus. Et eodem conſilio, nam caſu factum eſſe non exiſtimo, exarauit quidam in marmore Epigramma, quod ſequitur:

Εκ δεκα πεντ' ανδρων Φοιβου τε φανηφορος ιερευς
Κρησκηνς, ηγαθεος τε Λεοντιος, ευσοφοι ανδρες,
Ος μεν απ' αντολιης, ος δ' αρ' αφ' εσπεριης
Οργια συνρεξαντε θεα παμμητορι Ρειη
Κριοβολου τελετης και ταυροβολοιο φεριστης
Ημασι μυστιπολοις βωμον υπερτιθεσαν.

Reines, I. 41.

Ex omnibu[illegible]lis, vbi legibus Elegiacis huiusmodi fa[illegible]ntia, nullum habemus inſignius, aut lucul[illegible]quam ſuauiſſimum iſtud Epicedion, quod Ath[illegible]ie exſtans deſcripſerunt plurimi, incorrecto, vti exiſtimaui, omnes. Sed errores, qui ſunt, (ſunt

(ſunt autem non pauci) non Exſcriptoribus, ſed Quadratariis, eſſe adſcribendos, docuit me Vir doctiſſimus et amiciſſimus *D. Anton. Askew;* qui mendarum memor, quae iſti ſaxo imputare ſolebant, maxima cura et ſollicitudine deſcripſit. En exemplum antiquum Incuriae et Negligentiae! En pulcherrimum poemation, non ſaepius deſcribendo, ſed ſemel exarando, miſere et lacrymabiliter contaminatum!

Η ποτε κυδιοωσα ξανθαις επι κρατος εθιραις
Καṷ χαριτοβλεφαροις ομμασι λαμπομενη
Χιονεοις τε πρεπεσα προσωποις ηδε παρειαις
Καṷ γλυκερε ςοματος οπα λιριεσσαν ιεισα
Χιλεσμ πορφυρεοις ελεφαντινεον δι᾽ οδοντων
Παντοιην τε αρετην περικλλλλει σωματι θεισα
Ην τεκεν Ευτυχιδη σθεναρῳ Κιλικια χαριτ
Εικοσιπενταετης τρυφερα τηδ᾽ εν χθονι κε
Ερμεριωs δε Αριςομαχοιο πατρος καṷ μητρο
Μνημ αλοχῳ φιλη θηκατο κουριδιη.

Coronidem huic Adnotationi ſatis prolixae iam ſum impoſiturus. Idem Vir praeſtantiſſimus, quem modo memoraui, cui tantum debent Graecae literae, ſecum etiam ex iis regionibus aſportari fecit Marmor, noui ſane et inſoliti argumenti pariter et Graeciſmi: et quod Nemo ex noſtra Familia non ad originem ſuam corrigere et reuocare feſtinaret, ni admoneretur, autographum iſtud, ita inemendatum, aut ſaltem obſcurum, hiſce ipſis literis domi apud eundem hodie conſeruari. Age, Lector, explica.

*Σοι πλακα νη *** ανηκε κορη Διος υδατοεσσα*
Πηγη Νυμφαων ορφιτε ν[illegible]α φιλον
Ενθα παλαṷ βασιλῆες απο Πτολεμοιο καμοντες
Ενχεα καṷ κορυνας καθθεσαν ιππολοφους
Εξ ου δη δορυκναμα τεος λαχεν ουνομα χωρος
Χωρος ελαιηρη τερπομενος λιβαδι

Παντα

Παντα δε σοι νυν ταυτα διεργατιναις παλαμαισιν
Ἵριστον υπολλυκαβαν γραμματικος τελεω.
TAYLOR.

4.22. 10. Θέμελα.] F. Θεμεθλα, τὰ θεμέλια. Niſi forte θέμελον ἀντὶ θεσμȣ ponatur. *Non obſeruant auguſtas iuſtitiae ſanctiones.* WOLFIVS.

Ibid. θεμεθλα.] *Aldina* Edit. et *Pariſina.* Ita *Bodl.* quoque, et *Lindenb.* TAYLOR.

12. ἀποτισαμένη.] F. αποτισομενη. MARKLAND.

13. Ταῦτ' ἤδη.] F. ταυτῃ δη, *hoc pacto igitur.* MARKLAND.

Ibid. τȣτ' ἤδη *Reg. ε. Ven. Ital. Lind.* et *Harl.* TAYLOR.

15. ἐπεγείρει.] Vtrum ἡ Δίκη, an ἡ Πόλις? WOLFIVS.

18. Τρύχεται] Ἀστυ πολυήρατον τρύχεται ταχέως ἐκ δυσμενέων, τοῖς ἀδικȣσι τȣς φίλȣς ἐν συνόδοις. Id eſt: *Vrbs eorum, qui ciues ſuos in congreſſibus et commerciis afficiunt iniuriis, opportuna et obnoxia eſt hoſtium inſultui.* WOLFIVS.

Ibid. φίλȣς.] φιλοις Codd. *Regg. ε. η.* cum *Lindenb.* TAYLOR.

20. Ικνȣνται πολλοι eſt legendum. WOLFIVS. Alii enim πολλήν. TAYLOR.

21. Πραθέντες.] Videtur in Pentametro, quod deeſt, etiam diuitibus poenam eſſe minatus. Quare auſus ego ſum diſtichon addere:

Nec ſunt expertes cladis, quos ampla beat res,
Et ſua diuitibus poena luenda venit. WOLFIVS.

23. Lege ...λεισι δ' ἔτ' ἔχειν.] ἔτι κωλύειν ȣ δύνανται. WOLFIVS.

24. ὑπέρθορεν.] υπερθυρον *Reg. η. Obſop.* et *Ask.* TAYLOR.

Ibid. εὗρε δὲ πάντων.] F. παντως, vt ſupra. MARKL.

422. 24. παντας ἢ παντως *Bodl.* παντας *Reg. ε. Obſav.* et *Ask.* TAYLOR.

25. Εἴη γέ τις φεύγων] [Ita *Ald.*] Verſus non conſtat. Forte ει γε τις ἢ φεύγων. vel ηε γε τις φεύγων. Legi etiam poteſt, εια τις φεύγων, ἀντὶ τοῦ φεύγοι. WOLFIVS.

Ibid. Reſtituitur etiam in *Bodl.* Εἴγε τις ἢ φεύγων, et reſtituerunt etiam Editt. *Felician. Manutiique.* TAYLOR.

Ibid. ἐν μυχῷ.] Pro εἰς μυχὸν, ἢ θάλαμον. Attica Enallage Praepoſitionum ἐν et εἰς. WOLFIVS.

423. 1. Τραχέα λεαίνει.] Vtrum ἤθη, an τὰ ἀτυχήματα? WOLFIVS.

5. Ηαύει δ' ἀργαλέης lege. WOLFIVS.

6. ἄρτια.] ἀπηρτισμένα, τέλεια, προσηρμοσμένα. WOLFIVS.

Ibid. πινυτά.] συνετα *Ven.* Quae cum vox ſit familiarior, aliquando fortaſſe fuit vice Expoſitionis. TAYLOR.

11. καὶ βέλομαι.] Haec duo verba videntur e ſcholio huc irrepſiſſe. WOLFIVS.

Ibid. Bene *Wolſius.* Deſunt etiam in Codd. *β. δ. η.* et *Lindenb.* Porro autem iſta ἡγεμαι και in v. 10. aeque ſunt importuna. Corrige ergo: ἀεὶ μὲν ἀληθῆ τὸν λόγον εἶναι τῦτον βελομαι, ὡς — τρόπον δέ τινα ἡγεμαι καὶ τὰ νῦν συμβεβηκότα κ. τ. λ. Vel ſi prius iſtud ἡγεμαι cuidam adblandiatur, et retinendum videatur in v. 10. ἡγεμαι καὶ βέλομαι, tunc reſtitues cum *Reg. δ.* et *Aug.* in v. 11. τρόπον δέ τινα οιμαι καὶ τὰ νῦν συμβεβηκότα κ. τ. λ. Meminerit Lector, prius καὶ βέλομαι deeſſe in Exemplaribus *Ven. Aug.* et *Harl.* atque etiam vocem εἶναι in omnibus. TAYL.

15. πρεσβεύσας.] Lege παραπρεσβευσας. Nam πολλὰ πρεσβεύειν in nulla criminationis parte eſſe arbitror. TAYLOR.

423. 17. ὑπακούσαντα.] Τὸ ὑπακούσαντα videtur ſignificare, Timarchum a populo delectum accuſatorem *Aeſchinis* paruiſſe. Quod, vt verum non ſit, quid vetat, a *Demoſthene*, cauſae vt ſeruiret, confictum eſſe? WOLFIVS.

- Ibid. Vide infra 434. 16. MARKLAND.

Ibid. Ita ſe habet Italica verſio: *ha priuato del ſuo honore vn ſuo accuſatore* accuſato poi da lui, e comparſo in giudicio. Anonymus: *quendam eius accuſatorem* ex animi ſententia *infamia notauit*. Optimum fortaſſe, quod debemus marg. *Ask.* et Cod. *Obſop.* ὑπακούσας τινὰ αὐτοῦ. Vbi tamen τά τιν' αὐτοῦ. Quaſi olim fuiſſet ὑπακούσας τὰ νεανιεύματα τινὰ αὐτοῦ: aut aliquid iſtiusmodi. Ὑπακούσας etiam bonus et ſincerus Cod. *Harleianus.* TAYLOR.

20. καὶ πάλιν κ. τ. λ.] Supra βοῶντα ἐν Πειραιεῖ, ὡς εἰσαγγελεῖ με, καὶ γράψεται, καὶ ἰοὺ, ἰού. Verba ſic ordino: ἠπείλει ἐν τῷ δήμῳ (ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ) ἀποίσειν γραφὰς (S. πρὸς τὸν Ἄρχοντα, καὶ τοὺς Θεσμοθέτας, κατ' ἐμοῦ) καὶ τοιαῦτα (S. ἠπείλει). WOLFIVS.

Ibid. Punge igitur poſt δήμῳ, vt ſit κατηγορῶν ἐκείνου, καὶ πάλιν ἐν τῷ δήμῳ, γραφὰς ἀποίσειν — ἠπείλει. *et in curia, et in concione.* Infra pag. 436. 14. Ποῦ τούτων ἕκαστος ἐπρώτευεν; ἐν τῷ δήμῳ. ἐν δὲ τοῖς δικαστηρίοις, οὐδεὶς πω κ. τ. λ. TAYLOR.

23. ὑμῶν.] Potius ὑμῖν, vt marg. *Benenati*, et Cod. *Aug.* TAYLOR.

Ibid. ἀκριβέστατα.] Malim ἀκριβέστατον. IVRIN.

24. παρηκολουθηκὼς ἅπασι.] Frigide *Wolfius* interpretari videtur, *omnia comperta habeo.* Neque multo felicius caeteri. *H. Stephanus*, *Theſ. L. G.* Tom. I. col. 282. exquiſitius de eo, *qui rerum cognitionem ſtudioſe perſecutus eſt, ita vt eam ſit conſecutus.* Ita *De Coron.* 285. 22. παρηκολουθηκότα τοῖς πράγμασιν ἐξ ἀρχῆς, καὶ συλλελογισμένον ὀρθῶς. Vide, quae protulit Vir ille

doctiſ-

doctiſſimus; et quam pulchre conſonat locus ille *D. Lucae* (ab illo non praeteritus) I. 3. Εδοξε κἀμοὶ παρηκολουθηκότι ανωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς —. Neque tamen interpretibus id vitio verti, quaſi mentem Auctoris non omnino attigerint, ſed quod vim et emphaſin non adeo dilucide expreſſerint. TAYLOR.

423. 25. διακρουόμενος.] Ἀντὶ τοῦ διακρουσάμενος εἰσελθεῖν εἰς τὸ δικαστήριον. WOLFIVS.

26. τῶν ἐπιόντων.] τῶν μελλόντων καὶ προσδοκωμένων κινδύνων καὶ συμφορῶν. WOLFIVS.

424. 3. νόσημα.] *Iam quid audentius illo pulcherrimo ac longiſſimo exceſſu?* Νόσημα γὰρ — Plin. IX. *Epiſt.* 26. TAYLOR.

4. δεινόν.] Deerat in *Aldo*, neque excudit *Wolfius*. Reſtitui e caeteris. TAYLOR.

5. εὐτυχίας.] Arridere poteſt ευλαβειας. Vt modo de eadem re ſcribitur, pag. 425. 4. Ταῦτα, νὴ τὴν Δήμητρα — ευλαβειας οὐ μικρᾶς δεῖται. Sed *Hermogenes* περὶ ἀκμῆς, vbi hunc locum laudat, diſerte habet ευτυχιας. *Dionyſius* interea *Halicarn.* qui pariter citat, *de admir. vi dicendi in Demoſth.* §. 14. habet συντυχιας. Stet igitur vulgata lectio: *ad Remp. ſeruandam opus eſt cum fortunae auxilio, tum prouidentia veſtra.* Ita Etruſcus: *d' vna diuina gratia, e della voſtra diligenza ha di biſogno.* TAYLOR.

9. ἐπάγονται κ.τ.λ.] 2. *Pet.* II. 1. ἐπάγοντες ἑαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν. Mox τα τοιαῦθ'. v. 10. MARKLAND. Vti habent *Pariſienſes*, et *Suidas*.

10. Φιλίππῳ.] Forte Φιλίππου ξενίαν — ὑποκορίζόμενοι. Τουτέστιν, ἀντὶ προδοσίας ξενίαν εὐφημοτέρως ὀνομάζοντες. WOLFIVS. Φιλίππῳ Editi omnes cum *Harleiano*: In pauciſſimis MSS. Φιλίππου; quod tamen debuit legi. TAYLOR.

11 Ὑποκοριζόμενοι — ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο τῇ λέξει, ἐπὶ τοῦ εὐφημοῦντες, καὶ τὸ αἰσχρὸν εὐ-

 φήμως

φήμως ὀνομάζοντες. Λέγει γὰρ ἐν τῷ περὶ Παραπρεσβείας· Αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν, Φιλίππου ξενίαν, καὶ ἑταιρείαν, καὶ τα τοιαῦτα ὑποκοριζόμενοι. *Suidas.* ὑποκρινομενοι *Harl.* Sed perperam. Nemo ex Interpretibus haec probe intellexit. *Quam ſeruiunt* ſeruitutem *illiberalem*, *blando nomine diſſimulant: vocant enim* amicitiam *cum Philippo initam.* Ea eſt vis τοῦ ὑποκορίζεσθαι, atque ea mens huius commatis. TAYLOR.

424. 11. τὰ κύρια.] Οἱ τὸ κῦρος, καὶ τὴν ἐξουσίαν ἔχοντες, οἱ ἄρχοντες, οἱ ἐν τέλει. Intelligo haec de variis appellationibus Magiſtratuum in aliis atque aliis Ciuitatibus. WOLFIVS.

Ibid. Wolfius: *Magiſtratus ſingularum vrbium* Potius: *Ii, quicunque ſint, penes quos eſt ſumma poteſtas in ſingulis vrbibus:* ſc. Populus in Democratia, in Ariſtocratia, Nobiles. IVRIN.

Ibid. Recte omnino et feliciter Vir, dum viueret, mihi amiciſſimus. Τὸ Κῦρος non ſignificat Magiſtratus, ſiue τοὺς ἐν τέλει, ſed, quod Nos emphatice in Lingua Anglicana, *The Conſtitution.* Eo modo intelligendi, diſtinguit Scriptor noſter in hoc loco, inter τοὺς γνωριμωτάτους, τοὺς προεστάναι τῶν κοινῶν ἀξιουμένους, *eos*, *qui Remp. adminiſtrant*, et, τὰ κύρια — ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεων, ſiue *Remp. ipſam.* Dilucida haec omnia et diſtincta. Verum interea, quinam ſint illi λοιποὶ, paulo ante, eod. v. 11. qui tam odioſe ſe his rebus admiſcent, et conturbant omnia, quae enarrauimus? Et, quorum ope tam bellam verſionem nobis procudit *Wolfius*? Sc. *ii*, *in quos collata eſt Reip. auctoritas*, — *caeteri autem, et magiſtratus ſingularum vrbium.* Non potuit optare, non auſus eſt, vt, qui Graece neſciuere, exiſtimarent, Oratorum principem tam futilia, tam inania, tam inſulſa blateraſſe. Quid ergo? Pro *οἱ λοιποὶ*, omnino reſtituas *οἱ πολλοί.* Ex iis enim *conſtituta* erat Reſp. Athenien-

Athenienſis. Et benigne ſane nobiſcum actum eſt, quod haec mea Diuinatio praeſidium quoddam nacta eſſe videretur ab Auctore noſtro, exeunte hac Oratione, ſç. pag. 450. 24. vbi legimus ἡμῖν τοις πολλοις, καὶ πάντων κυριοις. Parem omnino huic prae manibus locum habemus pag. 425. vlt. vbi Laſthenes et Euthycrates erant οἱ προεστηκότες, οἱ ὑπὲρ ἄλλων λέγοντες, et ſequitur deinde, 426. 4. οι δὲ πολλοι — ὀυχ ὅπως ὠργίζοντο. Similiter in Oratione *De Corona* pag. 240. 27. Αἱ μὲν πόλεις ἐνόσουν, των μεν εν τω πολιτευεσθαι καὶ πράττειν δωρεδοκούντων — τῶν δὲ ιδιωτων και πολλων κ τ. λ. Iterum pag. 241. 6. Συμβέβηκε τοις μὲν πληθεσιν — τὴν ἐλευθερίαν ἀπολωλεκέναι, τοῖς δὲ προεστηκόσι κ τ λ. Ita Noſter *Philippic.* II. 71. 22. φυλακτήριου — τοῖς πλήθεσι πρὸς τοὺς τυράννους. Ita *Aeſchines* c. Cteſiph. Λέγει γάρ που παιδεύων τὰ πλήθη, καὶ συμβουλεύων ταῖς πόλεσι τοὺς πονηροὺς τῶν δημαγωγῶν μὴ προσδέχεσθαι, pag. 525. 14. Et antea p. 454. 9. εἴ τινες προσέχοιεν τῷ πλήθει τῳ υμετερῳ. Scriptores enim antiqui indifferenter eam Remp. deſignant, ſiue per τους πολλους, ſiue per το πληθος. Ita *Lyſias* c. Agorat. Αἰσθόμενοι ἐκ του τρόπου τούτου τὸ ὑμέτερον πλῆθος καταλυθησόμενον, pag. 454. 7. Add. 411. 412. 447. 451. 599. etc. Etiam Latini Scriptores, (vt id obiter admoneam) praeſertim ſi Atticiſſant, ita rem deſcribere ſolent. *Non idem ipſis*, qui ſummas imperij tenerent, *expedire*, *et* Multitudini. *Corn. Nep.* in *Miltiade* §. 3. Loquitur enim ibi Hiſtiaeus de *Tyrannis*, quos in vnaquaque ciuitate conſtituerat Darius (in quo numero et ipſe fuit) et de iis *Ciuitatibus*, quae populari forma vterentur Remp. adminiſtrandi. Aliud porro et inſigne exemplum habemus in eodem Auctore. Accidit, vt Athenis duae eſſent Factiones, quarum vna *Populi* cauſam agebat, altera *Optimatium*. In hac erat Phocio. *In quem*, ait

Cornelius noſter, *tantum fuit odium* Multitudinis, *vt nemo auſus ſit eum ſepelire.* Quid? Caue, vt vocem iſtam *Multitudinis* de *maiore*, ſed de *altera*, parte interpreteris. Vt redeam iam ad *Demoſthenem*, quis non fatebitur, iſtas ſordes fuiſſe a me feliciter expurgatas? Οἱ προεςάναι τῶν κοινῶν ἀξιέμενοι — et deinde, οι πολλοι, id eſt, το πληθος, ſiue το κυρος. Verum, quia vnaquaeque Ciuitas non eadem forma vtatur imperii, ſubiicit: καὶ τὰ κύρια ἅττα ποτ' ἐςὶν ἐν ἑκάςῃ τῶν πόλεων. Harpocratio vocem ἅττα illuſtrans ait ſumtam eſſe in hac Oratione *Demoſthenis* pro ἅσα. Potius pro οἷα, ſi hic ſit locus. Nam et occurrit pag. 438. 24. Modo melius ἑκάςῃ τῶν πόλεων, (ſine praepoſitione) vti habet MS. *Reg.* δ. TAYLOR. Πλῆθος ſpoken of a Few. Lyſiae or. funebr. v. Demoſth. or. 2. c. Ariſtogiton. initio. Magnus multitudini timor iniectus. Corn. Nep. Alcib. c. 3. TAYLOR. in ſchedis.

424. 18. μέχρι μὲν ἐχθὲς καὶ πρώην.] ἐπ' ὀλίγον χρόνον. WOLFIVS.

23. μανίας.] Adiungit *Benenatus* και παροινιας. Iſtud abſurdum. Potuit quidem fuiſſe παρανοιας. Verum cum ita reſtituo, non lubenter in textum admitto. Video enim, in marg. *Pariſ.* τὸ παρανοιας adnotari (ex MSto quodam procul dubio) vt variam lectionem, ſiue τȣ̃ παρανομίας, quod modo praeceſſerat, ſiue potius τȣ̃ μανίας. TAYLOR.

25. αὐτῶν.] Corrige αὑτων. MARKLAND.

vlt. ὑμεῖς.] S. οἱ Αθηναῖοι καὶ Αρκάδες. *Suidas* addit Αἰγυπτίας καὶ Θηβαίȣς (ſic enim lego, non Αθηναῖοι) et eam adfert cauſam, quod vel terram ante ignauam excoluerint, vel non aliunde aduenerint. WOLFIVS. Bene. Diximus ad pag. 489. 10. TAYLOR.

425. 3. ταῖς πόλεσι.] F. εν ταῖς πόλεσι. MARKLAND.

425. 6.

425. 6. εἰσελήλυθεν.] Mallem hanc vocem participii formam geſſiſſe, et τῷ βαδίζον ex aequo reſpondiſſe: vtraque voce abſolute ſumta, vt ſolent Attici. TAYLOR.

13. ὡς τὸ τὰ τοιαῦτα.] ὡς τὰ τοιαῦτα Edit. *Pariſ.* ὡς τὸ ταῦτα in margine. TAYLOR.

vlt. αὐτῶν.] αὐτων. MARKLAND.

Ibid. Λασθένης.] *Plutarch.* de Garrulitate: Εὐθυκράτης μὲν ὖν ἤρεψε τὴν οἰκίαν τοῖς ἐκ Μακεδονίας ξύλοις, ὥς φησι Δημοσθένης· Φιλοκράτης δὲ χρυσίον πολὺ λαβὼν, πόρνας καὶ ἰχθῦς ἠγόραζεν, Εὐφόρβῳ δὲ καὶ Φιλάγρῳ τοῖς Ἐρετρίαν προδῦσι, χώραν ὁ βασιλεὺς ἔδωκε. TAYLOR.

426. 1. ἤρεψε,] εστεγασε *Reg. β.* TAYLOR.

Ibid. δοθεῖσι.] Haereo de hac voce, non ſolummodo, quod apud *Plutarchum* non appareat, ſed quod otioſa eſt, vel potius importuna. Dedit curioſus aliquis Adnotator, qui Lectorem admonere voluit, Laſthenem *largitione* Philippi eſſe corruptum, cum potuit aliquis citra culpam domum ſuam exſtruere, vel reficere ex lignis, vel materia Macedonica; et idcirco obſeruat, eam non ſolum a Macedonia eſſe aſportatam, verum etiam *dono datam.* Eam cautelam a *Demoſthene* non vtique exſpectabant eius Auditores. Ergo vocem elimino. TAYLOR.

2. τιμὴν ὐδενὶ δὺς.] Id eſt; *gratis acceptos*, dono datos a Macedonibus. MARKLAND.

7. ἐπειδὴ ταῦθ' ὕτω.] Forte addendum ἐπειδὴ δὴ, vel γὖν, vel τοίνυν, ταῦθ' ὕτω — propter prolixitatem periodi. WOLFIVS. Immo cum *Aug.* Cod. επει δε κ. τ. λ. TAYLOR.

8. κεκτημένοι] Obſerues ἀνακολυθίαν huius ſententiae, χιλίυς ἱππέας κεκτημενοι, πλείυς δὲ οντες, ἢ μύριοι — ὐδὲν αυτυς τύτων ἠδυνήθησαν. Vis et Spiritus Oratoris Grammaticam proſtrauit. TAYLOR.

426. 15. οἱ πϱοδιδόντες.] F. Gloſſa. MARKLAND.
Ibid. Id quoque credo. Hoc non potuit a *Demoſthene* proficiſci, ſcil. τὰς πόλεις ἀπολωλέκεσαν — οἱ πϱοδιδόντες, καὶ Φίλιππος ἐκ ἔτ' εἶχεν ὑπακέειν τοῖς πϱοδιδεσιν. Et gloſſam eſſe puto illorum verborum οἱ ταῦτα ποιἐντες, quae occurrunt infra v. 20. Neque me magnopere afficit, quod haec duo adeo locis eſſent disiuncta. Solet hoc fieri. TAYLOR.

16. ἐκ ἔτ' εἶχεν.] Non placet ἐκ ἔτ' εἶχεν — ἐδ' εἶχεν κ. τ. λ. Iam ἐχ ὑπεῖχεν ὑπακεων Cod. *Aug.* Neque id placebat Collatori, *S. Fabricio.* ὑπακέων etiam *Reg.* δ. *Ven. Ask.* et *Obſop.* ακεων *Ital.* Sed nihil has ſalebras complanat. TAYLOR.

18. ὁ Φίλιππος.] Iterum gloſſam ſapit. Ecce enim in vna periodo: Φίλιππος ἐκ ἔτ' εἶχεν — πεντακοσίες δ' ἱππέας — ἔλαβεν αὐτοῖς ἅπλοις ὁ Φίλιππος. An potuit inhoneſtius ſcribi? An ab omni non dicam elegantia, verum a caſtitate ſermonis alienius? TAYLOR.

21. ἐφ' ἧς ἐςησαν lege. WOLFIVS.

27. κατὰ μὲν τῶν Ολυνθίες.] Cod. δ. pro τῶν habet τὲς. Ego vtrumque amplector. TAYLOR.

28. ἐψηφίσασθε.] Scribe ψηφισαισθε. MARKL.

427. 8 εἰ δὲ κ. τ. λ.] Legendum arbitror: Εἰ δὲ ὁ μὲν καιϱὲς, ὁ δὲ πϱάγματα, ὁ δὲ ςϱατιώτας πϱοδίδωσι, καὶ ὧν ἂν ἕκαςος αὐτῶν, οἶμαι, κύϱιος γίγνηται, ταῦτα διαφθείϱει, μισεῖν δὴ ὁμοίως τὲς τοιέτους ἅπαντας πϱοσήκει. Et ſic mecum verte: *Quod ſi hic opportunitates, ille negotia, tertius milites prodit, et, vt vno verbo complectar, cuicunque res aliquae fuerint commiſſae, eas vtique perdat, omnes demum iſtiusmodi pari odio digni eſſe cenſeantur.* Hic tacitus diſcedit *Wolfius* ab omnibus exemplaribus, vbi ἕκαςος ὑμῶν vniuerſe. TAYLOR.

427. 10. διαφθείρει.] Cod. *Reg.* ε. ταῦτα καὶ προδίδωσι καὶ διαφθείρει. TAYLOR.

15. εἰ μὴ τὰς μάχας —] S. μιμεῖσθαι συμβαίνει καιρὸς, ἀλλ' εἰ ἄγετε ἡσυχίαν etc. Hunc locum videtur imitatus *Cicero* I. *de Offic.* vbi de imitatione parentum agit. *Si*, inquit, *non poterit ſiue cauſas defenſitare, ſiue populum concionibus tenere, ſiue bella gerere, illa tamen praeſtabit, quae erunt in ipſius poteſtate, iuſtitiam, liberalitatem, fidem, modeſtiam, temperantiam, quo minus ab eo id, quod deſit, requiratur.* WOLFIVS.

Ibid. εἰ μὴ τὰς μάχας — συμβαίνει καιρὸς.] Sc. καιρὸς [τοῦ μιμεῖσθαι] τὰς μάχας etc. Quod infinitiuum ſubintelligendum eſt ex τῷ μιμεῖσθε ad finem ſententiae, ſi haec integra ſint. MARKLAND.

Ibid. Acute haec, vt omnia, Vir ingenioſiſſimus. Verum locum *haud integrum* ita reſtituunt MSti: καὶ γὰρ εἰ μὴ τὰς μάχας — εν τοις νυν συμβαινει μιμεισθαι καιρεις. Ita diſco ex marg. *Benenati*, et *Altemps.* Ita etiam Codd. *Aug. Ven. Harl. Ital.* TAYLOR.

21. ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ.] Quicquid ſtatuatur de hoc Textu, dubio ſane, atque, vt videtur, inficeto, nemo integrae mentis abſoluerit mirabilem iſtam conuerſionem, *pari ſpatio temporis.* Sed locus ſine dubio eſt contaminatus. Nonnihil proficimus, ſublata voce χρόνῳ. *Vos nunc in deliberationibus, aequalem partem Reip. ſuſtinentes, ac illi militantes.* Pene videor tenere mentem Auctoris. TAYLOR.

23. ψηφίζηται.] Recte. Male editur a *Pariſienſibus* ψηφίζεται. TAYLOR.

428. 1. Γραμματα εκλογης.] Qui ſit delectus iſte, me ignorare fateor. WOLFIVS.

Ibid. An Γραμματων εκλογη? MARKLAND.

Ibid. Lege omnino γράμματα ἐκ στήλης, vt annotatum eſt in margine *Benenati*. Leges, Plebiſcita, Foedera, omnia denique cuiuscunque generis Monumenta,

 fuiſſe

fuiſſe apud Antiquos columnis lapideis, aereis, ligneisque exarata, nemo eſt, qui ignorat. LEGES. Ἀνάγνωθι, inquit *Lyſias*, Orat. I. 31. 11. δέ μοι καὶ τῦτον τὸν νομον ἐκ τῆς ϛηλης τῆς ἐξ Ἀρείε πάγε. Ita *Demoſth. c. Neaer.* p. 1370. 25. Τῦτον τὸν νομον γράψαντες ἐν ϛηλῃ λιθίνῃ ἔϛησαν ἐν τῷ ἱερῷ — καὶ αὕτη ἡ ϛηλη ἔτι καὶ νῦν ἕϛηκεν. Adde p. 1381. 10. Ita *Andocid.* Orat. I. p. 12. Edit. Steph. Ο δὲ νομος τί κελεύει, ὃς ἐν τῇ ϛηλῃ ἔμπροσθέν ἐϛι τῦ βυλευτηρίυ; Atque hinc loco *Lyſiae* deploratiſſimo, ſc. Orat. *c. Nicomachum* p. 852. vlt. ſi memineris, mi Lector, aut ea res te ceperit, Lux olim pleniſſima a me affuſa. FOEDERA porro. Ita in *Epiſtola Philippi*, 160. 21. Εγὼ δὲ τύτυς ὔτε τῶν περὶ τῆς εἰρήνης συνθηκων οἶδα μετασχόντας ὑμῖν, ὔδ' ἐν ταῖς ϛηλαις ἀναγεγραμμένυς. Deinde *Aeſchines c. Cteſiph.* p. 460. 3. Εξεῖναι τῷ βυλομένῳ τῶν Ἑλλήνων ἐν τρισὶ μησὶν εἰς τὴν αὐτὴν ϛηλην ἀναγεγράφθαι μετ' Ἀθηναίων, καὶ μετέχειν τῶν ὅρκων, καὶ τῶν συνθηκων. Harpocratio denique v. Ἀττικοῖς γράμμασι. Θεόπομπος ἐσκευωρῆσθαι λέγει τὰς πρὸς τὸν Βάρβαρον συνθηκας, ἃς ὐ τοῖς Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐϛηλιτευσθαι, ἀλλὰ τοῖς τῶν Ἰώνων. Poſtremo *Obaeratorum* nomina, maxime autem PROSCRIPTORVM (*Relegatos* vocat Iuriſprudentia noſtra) cippis et ſaxis frequenter, cum titulo et cauſa condemnationis, inſcribi ſolebant. *Iſocrates* in Orat. *de Bigis*. Εἰς τοσῦτον ὕβρεως ἦλθον, ὥς' ἔπεισαν ὑμᾶς ἐλαύνειν αὐτὸν ἐκ πάσης τῆς Ἑλλάδος, καὶ ϛηλην ἀναγράφειν. Diodorus Siculus, l. 16. Ο δὲ Φιλόμηλος ἐπαρθεὶς τῇ νίκῃ, τὰς τῶν Ἀμφικτυόνων ἀποφάσεις ἔκ τε τῶν ϛηλων ἐξέκοψε, καὶ τὰ περὶ των καταδικων γράμματα. Vnde factum eſt, vt ϛηλιτευεσθαι idem eſſet, ac *Proſcribi*: et Λόγοι ϛηλιτευτικοὶ apud Antiquos pro Inuectiuis paſſim haberentur. Cuiusmodi ſunt *Gregorii Nazianzeni* Orationes duae adu. *Iulianum*: Iſtius poſterior his

verbis

verbis clauditur: Αὕτη σοι παρ᾽ ἡμῶν στήλη τῶν Ἡρακλείων ϛηλῶν ὑψηλοτέρα τε καὶ περιφανεϛέρα — ἣν καὶ ὁ μέλλων ὑπολήψεται χρόνος, εὖ οἶδα, σέ τε καὶ τὰ σὰ στηλιτευοῦσαν, καὶ τοὺς λοιποὺς πάντας παιδεύουσαν, μή τινα τοιαύτην κατὰ Θεοῦ τολμᾶν ἐπανάϛασιν, ἵνα μὴ τὰ ὅμοια δράσαντες, τῶν ἴσων καὶ ἀντιτύχωσιν. Omnino Lycurg. c. Leocratem p. 234. 235. Plato. περιϊόντες ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς ϛήλαις. At quid in his moramur? Hoc in Arthmio eſſe factum, et haec ipſa verba, quae hic memorat Noſter, eſſe in eius *cippo* inſculpta, abunde docemur. Orator noſter in *Philipp.* III. Οὐ λόγους ἐμαυτοῦ λέγων, ἀλλὰ γράμματα τῶν προγόνων τῶν ὑμετέρων δεικνύων, ἃ ἐκεῖνοι κατέθεντο, εἰς στήλην χαλκὴν γράψαντες — τί οὖν λέγει τὰ γράμματα;

Αρθμιος, φησιν, ο Πυθωνακτος
Ο Ζελειτης
Ατιμος εστω και πολεμιος του δημου των Αθηναιων
Και των συμμαχων
Αυτος και γενος.
Εἶθ᾽ ἡ αἰτία προσγέγραπται, δι᾽ ἣν τοῦτ᾽ ἐγένετο,
Οτι τον χρυσον τον εκ των Μηδων εις Πελοποννησον
Ηγαγεν.

Sed hoc vnico teſtimonio contentus non ero. Addere liceat *Ariſtidem*: Θεμιϛοκλῆς μὲν Ἀρίθμιον (Ita *Ariſtidis* vbique exemplaria, Tu corriges mecum) ἐστηλιτευσεν, ὅτι τὸν ἐκ Μήδων etc. Iterum. Τοῦ δ᾽ αὐτοῦ φρονήματός ἐϛι καὶ ἡ στήλη, ἣν ὕϛερον τούτων ἔϛησαν, λέγουσαν τάδε·

Αριθμιον τον Πυθωνακτος τον Ζελειτην
Ατιμον και πολεμιον ειναι του δημου των Αθηναιων
Αυτον και γενος
Οτι τον εκ Μηδων χρυσον εις Πελοποννησον
Ηγαγεν.

 Vid.

Vid. *Ariſtid.* Tom. II. pag. 218. 303. Edit. poſtrem. Coronidis loco adiiciantur haec ex *Nonno*, qui Hiſtorica Ὑπομνήματα *Gregorii Nazianzeni* collegit, et illuſtrauit. Στήλη δέ ἐϛιν ἢ λίθος, ἢ χαλκὸς, ἐν ἐπιμήκει τετραγώνῳ σχήματι, ἐν ᾗ ἐγγέγραπται ἡ τȣ͂ ϛηλιτευομένȣ ὕβρις. Οἷον Ἀθηναῖοι τὸν Ζελείτην Ἄρθμιον, τὸν διαφθείροντα τȣ̀ς Ἕλληνας χρήμασιν, ἐπὶ τῷ μᾶλλον ὑπακȣ͂σαι τῷ Πέρσῃ, ἐν ϛήλῃ ἀνέγραψαν, ἀτιμώσαντες καὶ αὐτὸν, καὶ ἅπαν τὸ γένος αὐτȣ͂, ἐξȣσίαν δεδωκότες ἐν τοῖς γράμμασι τῷ βȣλομένῳ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐγγράψαντες καὶ τὴν αἰτίαν ἐν αὐτῇ τῇ ϛήλῃ, ἥτις ἦν αὐτῷ τῷ Ἀρθμίῳ ψόγος· ὅτι, φησὶ, τὸν χρυσὸν τὸν ἐκ τῶν Μήδων εἰς Πελοπόννησον ἤγαγεν. Εἰδέναι δὲ χρὴ, ὅτι πολλάκις καὶ εὐεργετῶν αἱ εὐεργεσίαι ἐν ταῖς ϛήλαις ἀνεγράφοντο, ὥσπερ ἡ τȣ͂ Λεύκωνος, τȣ͂ ἄρχοντος Βοσπόρȣ, ἀνεγράφη ἐν Ἀθήναις. Plura de Arthmio praeſtabunt *Plutarch.* in *Themiſtocle* Vol. I. p. 253. *Harpocrat.* v. Ἄτιμος, *Dinarchus*, *Aeſchines* ; *Valeſ.* ad *Harpocrat.* pag. 26. aliique. TAYLOR.

428. 12. ἀλλ' ὅλης.] Videtur deeſſe μηδαμῶς in ſubiectione, ante ἀλλ' ὅλης: aut τὸ ἀλλὰ pro *immo vero* ponitur. WOLFIVS.

Ibid. Ellipſis eſt Negatiuae ȣ̓χὶ ante ἀλλ'. Vnde explicatur par omnino locus *D. Pauli*, 1. *Cor.* X. 19, 20. Τί ȣ̓͂ν φημι; ὅτι εἴδωλόν τι ἐϛὶν, ἢ ὅτι εἰδωλόθυτόν τι ἐϛίν; Reſpondet ipſe [Οὐχί·] Ἀλλ' [φημὶ] ὅτι ἃ θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει, καὶ ȣ̓ Θεῷ. Conſer loca. MARKLAND.

Ibid. Suppletur Negatiua in marg. *Morel.* ȣ̓ μὰ Δία. TAYLOR.

15. ἐν δεξιᾷ.] ἐκ δεξιᾶς in MSS. fere cunctis. Atque ita laudat *Hermog. de formis Orat.* Tom. I. pag. 272. TAYLOR.

18. τὸ δίκαιον καὶ τὸ κολάζειν lege. WOLFIVS.

428. 20. τὸ ἀριστεῖον τῆς Θεᾶς.] Simile eſt iſtud σημεῖον Ιωνᾶ τᾶ προφήτᾶ apud Euang. ſc. *Matth.* XII. 39. et alibi. Nam haec Statua Deae erat ipſiſſimum ἀριστεῖον. TAYLOR.

21. νῦν δὲ, γέλως, ἄδεια.] S. τὸ τοιαῦτα ἀδικεῖν. Quod vero ſequitur, αἰσχύνη, videtur ad ſequentia pertinere, εἰ μὴ ὑμεῖς σχήσετε νῦν τὴν ἄγαν ταύτην ἐξεσίαν, αἰσχύνη ἐστί. WOLFIVS.

Ibid. Diſputo, quae hic ſcripſit *Wolfius*. Totum enim (non vocem αἰσχύνη ſolam) pertinere video ad ſequentia. Sed tum quid erit ἄδεια? Nimirum ex loco ſuo exturbatur, quem occupauit Vox alia et ſimilis ἄγαν. Lege itaque: νῦν δὲ γέλως, αἰσχύνη, εἰ μὴ τὴν ἄδειαν ταύτην καὶ ἐξεσίαν σχήσετε νῦν ὑμεῖς. TAYL.

26. ὡς ἅπαντες.] εὖ οἶδ', ὡς (ὅτι) ἅπαντες τὸν λόγον τᾶτον ἀκηκόατε. WOLFIVS.

429. 1. βασιλέα.] Lege τον βασιλέα, vt pag. 383. 16. et vbique. Nam Rex Perſarum ο βασιλεὺς Graecis appellabatur. MARKLAND.

Ibid. Χελιδονέων.] Stephanus Χελιδονίας πέτρας appellat per ι. Κυάνεαι, Συμπληγάδες, Συνδρομάδες vel ex *Homeri Scholiaſte* notae ſunt. WOLFIVS.

Ibid. Dixi ad *Lycurg.* §. 17. de hoc foedere. TAYL.

2. ὅτι δῶρα λαβεῖν.] At in *Cimonis vita Plutarchus* contra aſſerit; et Calliam, de quo hic ſermo, dicit multum honoris et reuerentiae adeptum fuiſſe ex hac legatione apud Athenienſes. Cui credendum? Vtrique, vt credo. Callias accuſatus vitae periculum adiit; at crimine δωροδοκίας abſolutus multum honoris adeptus eſt. PALMER.

9. τᾶτον ἂν δίκαιον.] S. τὸν τρόπον χρὴ παρέχεσθαι δίκαιον, τὸν προσιόντα τοῖς κοινοῖς. WOLFIVS.

Ibid. τᾶτον. ſc. τὸν τρόπον. Vage interpretatur *Wolfius*. MARKLAND.

429. 13. ἐπ' ἀνδρὸς ἐᾶν γίγνεσθαι lege. WOLFIVS. *Aldus* enim ἐᾶ. TAYLOR.

19. ἀπεκτέινατε.] Codd. *Regg.* α. ε. cum *Aug.* et *Harl.* ἀποκτενεῖτε. Quae proba erit lectio, ſi Interrogatiue ſumas hanc periodum. TAYLOR.

26. ἢ πολὺ ταύτης lege, vt ſit articulus poſtpoſitiuus, cum adſpiratione. WOLFIVS.

430. 4. Επικράτης.] Infra, pag. 431. 11. dicit, hunc Epicratem ἐκπεσεῖν, *exſilio multatum fuiſſe*, vel, *vrbe pelli*, Wolfio vertente. Dubito, an ibi recte. Vid. init. *Androt.* vbi ἐκπεσεῖν vertit *honore deiicere.* Latine dici poſſet *excidere.* Sub quo comprehenditur vel *Mors*, vel *Exſilium*, vel *Multa.* MARKLAND.

Ibid. *Harpocr.* et *Suid.* v. Επικράτης, ad hunc locum digitum intendunt. Male ergo Cod. *Paris.* δ. Εὐθυκράτης: Quo pacto etiam habet infra, pag. 431. 11. De hoc Epicrate multa *Mauſſacus* ad gloſſam *Harpocrationis*, et *Valeſius* ad *Adnotata Mauſſaci.* Alius porro erat Epicrates, Aeſchinis affinis, vt obſeruarunt iidem Lexicographi, ὁ ἐπώνυμον Κυρηβίων, ὥς ἡ Δημ. ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνȣ. Vid. pag. 435. 21. TAYLOR.

5. χρήσιμος.] F. πολλὰ χρήσιμος γενόμενος τῇ πόλει. WOLFIVS.

6. καὶ τῶν ἐκ Πειραιῶς καταγαγόντων τὸν δῆμον (S. εἷς) καὶ ἄλλως δημοτικὸς lege. WOLFIVS. *Ald.* valde inſincere τὸν et ἄλλος. TAYLOR.

8. ἐφ' ἡμισείᾳ.] Malim ἐξ ἡμισείας, vt Ariſtot. ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐξ ἡμισείας δυςυχȣ̃σι γυναικοκρατȣ́μενοι. WOLFIVS.

Ibid. γρ. ἡμίσεια et ἡμιτεία. Quod ſi hoc poſtremum obtineat, adnotauit alibi *Wolfius* intelligendum eſſe μερίδι. TAYLOR.

10. προσλαβόντα.] προλαβοντα *Ven.* et *Ital.* Sed vtraque Compoſitio eſt inutilis. Praeſtat ſimplex, λαβοντα. Id quod dedit *Harleianus.* TAYLOR.

430. 11.

430. 11. καταχρῆσθαι.] S. τῷ πιϛευθῆναι. WOLFIVS.

12. ἄπρακτόν ἐϛι τέτοις lege. WOLFIVS. Quidam enim εἰ τοίνυν τι τέτων ἄπρακτόν ἐϛι τέτων. Optime haec verba ordinantur in nonnullis exemplaribus: εἰ τοίνυν τι τετοις ἄπρακτόν ἐϛι τετων, ἐφ' οἷς κ. τ. λ. *Lind. Ven. Obſop.* TAYLOR.

21. ὁρκεν — ὤρκισαν.] Ergo τὸ ὁρκεν et ὁρκίζειν idem valent: niſi, vt exiſtimo, legendum ſit ωρκωσαν. WOLFIVS.

Ibid. Quaenam eſt haec petulantia, et prurigo emendandi! Quare exterminanda eſt ὥρκισαν, ab ὁρκίζω, vox ab omnibus confirmata Codd. quae aeque valet *iuſiurandum deferre*, ac ὥρκωσαν, quae profecta eſt ab ὁρκόω. Noſter *De Corona* pag. 235. pen. ἢ εκ ἂν ωρκιζομεν αὐτόν. TAYLOR.

25. καὶ ἠλεγχθησαν τινες lege. WOLFIVS. *Aldus* enim ἠλέχθησαν. Reſtituerunt et alii. TAYLOR.

431. 1. ἐδ' ἔτοι] Ita f. diſtinguendum: ἐδ' ἔτοι; cum Interrogatione. Senſus eſt: Οὐδ' ἔτοι, ſc. ἠλέγχθησαν ἐ τἀληθῆ ἀπαγγέλλοντες, ἐδὲ ἐπιϛέλλοντες τὰ ἀληθῆ. MARKLAND.

9. οἱ δὲ καί τινες αὐτῶν ἔτι ζῶντες.] ὑμεῖς τινες, ἀντὶ τε ὑμῶν τινες αὐτῶν. S. τῶν προγόνων. WOLF.

10. καὶ τῶν ἐκ Πειραιῶς iterum lege. S. ἕνα. WOLFIVS.

Ibid. i. e. καὶ ενα τῶν ἐκ Πειραιῶς. Vt pag. 438. 5. τῶν ἀπιϛέντων Φιλίππῳ, pro ενα τῶν etc. Et ſupra, pag. 430. 3. MARKLAND.

Ibid. Melius hoc multo, quam quod legitur in *Benenato*, aliisque Editis, ſc. τον ἐκ Πειραιῶς. TAYL.

13. καὶ τὸν ἀπὸ Φυλῆς.] καὶ τε ἀπὸ Φυλῆς. Etſi malim abeſſe articulum. Et, [v. 14.] τάλαντα δέκα ὠφληκέναι. WOLFIVS.

431. 13. Neceſſarium ſane articulum, τȣ ἀπὸ Φυλῆς, prout legitur in MSS. praefocauit *Wolfius.* Male τον *Ald. Felician.* et *Harl.* TAYLOR.

14. καὶ τῶν ἀφ' Αρμοδίȣ.] Si hoc ad Thraſybulum non refertur, cuius mihi genealogia nota non eſt, ſubintelligendum eſt, aut omiſſum, τινας. *Vlpianus* Proxenum intelligit. WOLFIVS.

15. καὶ τῶν.] F. delendum και. Vel legendum των και τα etc. MARKLAND.

Ibid. Recte deeſt και in Cod. δ. TAYLOR.

16. ἐργασαμένων.] Vſitatius multo, quod eſt in plurimis, in *Aug. Harl. Obſop.* in marg. *Benenati* et *Ask.* ειργασμενων. Proxime, 437. 4. τὸν τοσαῦτα κακὰ ειργασμενον. Et 442. 8. Πρὸ μὲν τȣ̃ [Aeſchinem] πάντα τὰ κακὰ ειργασθαι τὴν πόλιν. Et paſſim, vt dixi. TAYLOR.

18. καὶ κρατήρων.] κρατῆρες fortaſſe additi ſunt, quod vnicuique Deo ſui peculiares crateres fuerunt. WOLFIVS.

26. ἱέρεια.] Quaedam hic non inutilia habet Scholiaſtes. Meminerit autem lector meus, haec et eiuſmodi omnia, quae ad *Aeſchinis* genus et familiam pertinent, quemadmodum et ea, quae ad *Demoſthenis* pariter, ſtudioſe a me in *vita Auctorum* recenſeri. TAYL.

432. 1. χορηγός.] Lege χορος. Alioqui χορηγία et χορηγὸς inanis erit nugatio. WOLFIVS.

Ibid. Et reperitur quidem χορος in vno Exemplari *Reg. Paris.* ε. in marg. *Askew.* etiam, in *Obſop.* et *Harl.* in Edit. *Felician.* et MSto *Aug.* TAYLOR.

6. αὐτῷ.] Rectius αυτον. Ita optimi, *Reg.* α. *Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

7. ἐκεῖνα.] L. εκεινο. Vide, quae praecedunt. MARKLAND.

12. ȣ̓δὲ ἐλεεῖν κ. τ. λ.] Haec cum non ſint in *Aeſchinis* oratione, ſatis apparet, eum, vt et caeteros

ros oratores, aliter dixiſſe, aliter ſcripſiſſe; ipſoque euentu edoctos et detraxiſſe et addidiſſe et mutaſſe complura. Niſi forte et hoc ſit *Demoſthenicae* licentiae mendacium. WOLFIVS.

432. 12. ἐδὲ ἐλεεῖν.] F. ἐ δὴ — *non igitur.* Vt p. 369. 25. ἐ δὴ δίκαιον. MARKLAND.

Ibid. δεῖν etc.] δει τἐ Τιμάρχἐ MS. *Reg.* δ. et *Ital.* TAYLOR.

24. ὑμῶν.] υμιν legit marg. Edit. *Pariſ. Ven. Harl. Ital.* cum Edit. *Felician.* (ημιν *Harl.*) ſolita et nota ſyntaxi. Εςασίαζε μὲν αυτῳ τα Θετταλῶν, infra 444. 3. et alibi paſſim. Atque ita hic interpretatur *Wolfius.* TAYLOR.

25. διὰ τόνδε.] Vertendum, *propter hoc*, iudicium nempe, non, *propter hunc*, ſc. Aeſchinem, vt *Wolfius*, Opponuntur enim δι' ἐκεῖνον τὸν ἀγῶνα, et διὰ τόνδε. IVRIN.

Ibid. Omnino recte Vir doctiſſimus. Animaduertiſſe velim hic, in Edit. *Morel.* legi διὰ τωνδε, atque in Codd. *Regiis*, α. β. ε. διὰ τἐτων γε. Atqui id inde enatum, quia Scriba, aut malus Corrector, exiſtimabat, interceſſiſſe aliquid inter τῶνδε et δι' ὧν, quod ſequitur. Quod tamen verum non eſt: quia δι' ὧν pertinet ad τἐς πολιτευομένἐς. Et recte alicubi *Wolfius:* Malim, διὰ τόνδε, ſc. ἀγῶνα τῆς παραπρεσβείας. Διὰ τουτον γε *Aug. Harleianus* autem, vt editur. TAYLOR.

433. 10. ἐμίσθωσε.] Addunt *Pariſienſes*, et confirmat Cod. *Auguſtanus*, ἑαυτὸν ἐμίσθωσε Φιλιππῳ. TAYLOR.

17. κατηγόρει.] Recte, vt exemplaria optima, propter ſequens ἔλεγεν. Mala fide nobiſcum egit *Wolfius*, qui κατηγορεῖ legit, in praeſenti tempore, et pariter interpretatur. TAYLOR.

19. ἐς ἰδόντες ἄν.] Quia alii illius cauſae iudices fuerunt, quotannis mutari ſoliti. Iſtos ergo adfines

in hoc

in hoc iudicio non adfuiſſe, τὸ δυνητικὸν μόριον, ἰδόντες αν, τετέςιν, εἰ ἴδητε, arguit. WOLFIVS.

433. 21. Κηρυβιῶνος.] Ad hanc vocem ita adnotauit I. Meurſius, l. Attic. Lect. 4. »Τῦ καταράτε Κυρηβίωνος. Ita reſcribo. Hodie editur τῦ καταράτε Κηρυβιῶνος. Nam Κυρηβίωνος ſcripſiſſe Demoſthenem certum ex Suid. in Επικράτης, et Harpocr. in Κηρυβίων. Quibus addo Athen. l. 6. Κυρηβίων δ' ἐπεκαλεῖτο Επικράτης, ὁ Αἰσχίνε τῦ ῥήτορος κηδεςὴς, ὥς φησι Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπρεσβείας. Idem mendum apud Vlpianum in eandem Orat. καὶ τῦ καταράτε Κηρυβιῶνος] Τὸ μὲν ὄνομα, Επικράτης, τὸ δὲ Κηρυβιῶνος, Αττικῶς. λέγει δὲ τὸ κάθαρμα, καὶ εὐτελές. Κηρύβια γὰρ τὰ ἀποκαθάρματα τῦ σίτε λέγεσι. Reſcribe Κυρηβιωνος et Κυρηβια. Scio ego, κηρύβια ſcribi apud nonnullos Grammaticos Graecos, ſed tamen apud potiores κυρήβια. Corruptus quoque Alexis in Pancratiaſte, apud Athen. l. c. et Themiſt. in Orat. Πῶς τῷ φιλοσόφῳ λεκτέον.« Hactenus Vir doctiſſimus. TAYLOR.

22. ἄνευ τῦ προσωπείε.] Conſule Vlpianum ad loc. Harpocr. v. Πομπείας, caeteros. Adnotauit hic σχςης, in antiquis libris reperiri πρόσωπον, non προσωπεῖον. Vide, quantum auctoritatis tribuat Cod. Auguſtano, qui ex iſtis veterrimis deſcribi videtur, cum retineat προσωπε! TAYLOR.

23. καὶ τί ταῦτα; ἀλλὰ τὸν ἀδελφόν.] Αποδίωξις καὶ Αποσιώπησις, quaſi prae indignatione flagitia Aphobeti commemorare non poſſit. WOLFIVS.

Ibid. ἀλλὰ τὸν ἀδελφὸν ὁρῶν Αφόβητον.] Referenda haec ſunt et coniungenda cum ſuperioribus: περὶ πορνείας ἔλεγεν, δυοῖν μὲν κηδεςαῖν παρεςηκότοιν — ἀλλὰ τὸν ἀδελφὸν ὁρῶν Αφόβητον, cum indignatione. *Accuſauit*, inquit, *Aeſchines Timarchum impudicitiae coram duobus ſuis affinibus, Nicia et Cerybione, multo*

impu-

impurioribus. Sed hoc parum eſt. Accuſauit eum etiam coram ſuo fratre Aphobeto. Amare! MARKLAND.

433. 25. ὅσοι οἱ.] Prior iſtarum vocum *Wolfio* ſuperflua videtur. Poſterior deeſt in Cod. δ. Sed iſta Sententia placet, atque ita legunt *Lind.* et *Ital.* πάντες οἱ περὶ πορνείας ἐῤῥύησαν λόγοι. TAYLOR.

26. ἀτιμίαν.] καὶ μὴν εἰς ὅσην αισχυνην και ἀτιμίαν κ. τ. λ. *Pariſienſes* optimi cum optimo *Aug.* TAYLOR.

27. κατασήσασα ἔχει.] ἀντὶ τȣ̃ κατέστησεν, vt Φλυαρεῖς ἔχων, πλεονασμῷ Αττικῷ. WOLFIVS.

Ibid. Non admodum eſt ſimile, quod produxit *Wolfius.* Propius illud *Lucretii.* I. 1068.

Sed vanus ſtolidis haec omnia finxerit error,
Amplexi *quod* habent *peruerſe prima viai.*

Huic locutioni ortum debere Neotericorum verbum, quod dicunt, *auxiliare*, HABERE, notauit *H. Stephanus Conformité du lang. Franc. auec le Grec.* TAYL.

ſpen. ὃ πάντες ὑμεῖς ἴσε.] Noue hoc, *vt caetera omnia diſſimularet*, id ſolum, *quod omnes norant, proferre vellet.* Lege cum MStis δ. et *Aug.* πάντα τὰ ἄλλα ἀφεὶς, ἃ πάντες ὑμεῖς ἴσε — *omiſſis iis, quae vos bene noſtis.* Pariſienſes neque ὃ, neque ἅ. TAYLOR.

434. 5. τοιαῦτα.] ταυτα potius, vt habent *Reg.* δ. et *Aug.* TAYLOR

Ibid. ἐγὼ δὲ.] Locum hunc aliquanto plenius laudat Hermogenes περὶ δεινότητος. ſc. Εγὼ δὲ ȣ̓ τȣ̃το δέδοικα, εἰ Φίλιππος ζῇ, η τεθνηκεν, ἀλλ' εἰ — T. II. p. 334. TAYLOR.

8. παρ' ὑμῶν.] F. υμιν. Et viciſſim modo, παρ' υμων ἄδεια γενήσεται. Vid. p. 451. 1. MARKLAND.

Ibid. ἂν τὰ παρ' υμιν ὑγιαίνῃ *Reg.* α. cum *Aug.* TAYLOR.

10. ὑφ' ὑμῶν.] παρ' υμιν Codd. *Regii*, α. β. δ. ε. παρ' ημιν *Aug.* TAYLOR.

+34. 14. Ἡγησίλεω.] Incorrecte. Ratione accentus formam habet Genitiui, ratione autem τȣ̃ Ἰῶτα ſubſcripti, Datiui quidem. *Vlpianus* cum margine *Benenati*, accuratius Ηγησιλεω κρινομενȣ. Quod ſi recte ſit, quid ſtatuemus de Θρασυβȣ́λῳ, τῷ — Θείῳ? An haec etiam in eundem caſum vertentur? Mihi quidem videtur, propter conſtructionem totius commatis. TAYLOR.

15. Θείῳ.] S. σȣ̃, ſiue patruo, ſiue auunculo tuo. Πάτρως γὰρ, ὁ πρὸς πατρὸς, μήτρως δὲ, ὁ πρὸς μητρὸς Θεῖος. Quae, incognita genealogia, diſcerni per ſe non poſſunt. Sed quid haec noſtra? Neque enim haereditatem illorum cernemus. WOLFIVS.

Ibid. Punge igitur poſt Νικηράτȣ. Θρασυβȣ́λῳ τῷ Νικηράτȣ, Θείῳ ſc. σȣ̃, et pariter diſtingue in verſione, vt diſtinxerat quidem *Wolfius*, dum nos Editioni *Lutecianae* adhaeſimus. Ita tamen, ſi viri doctiſſimi Genealogia ſe recte habeat. *Vlpianus* quidem in ea eſt ſententia; et vtrosque, Hegeſilaum et Thraſybulum, modo vocat Noſter Eubuli cognatos et neceſſarios. TAYLOR.

Ibid. ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης ψήφȣ.] Cum, vt coniicio, teneaturne reus, pronunciatur. ἡ δευτέρα ψῆφος, cum lis aeſtimatur, et mulcta dicitur. WOLFIVS. Recte coniicis. Confirmo in proximis. TAYLOR.

17. εἴς τε τὸ τίμημα.] Lege, εἴς τε τοτεβημα, ſenſu manifeſto. Et ita habet Editio *Benenati* in margine adſcriptum. PALMER. Habet quidem τὸ βῆμα ex Cod. β. adſcriptum, quo pacto et marg. *Altemps.* et *Bodl.* ſed nullo commodo. *Wolfius* haec vidit et vertit recte. Sed nemo melius haec explanabit, quam *Aeſchines* in ea, quae eſt c. *Cteſiphontem*, p. 586. Εἰς τρία μέρη διαιρεῖται ἡ ἡμέρα — ἐγχεῖται γὰρ τὸ μὲν πρῶτον ὕδωρ τῷ κατηγόρῳ — τὸ δὲ δεύτερον — τῷ τὴν γραφὴν φεύγοντι —. Επειδὰν δὲ τῇ πρώτῃ ψήφῳ μὴ

φῳ μὴ λυθῇ τὸ παράνομον, ἤδη τὸ τρίτον ὕδωρ ... εἶται τῇ τιμήσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῆς ὑμετέρας. ὅςις μὲν ὂν ἐν τῇ τιμήσει τὴν ψῆφον αἰτεῖ, τὴν ὀργὴν τὴν ὑμετέραν παραιτεῖται· ὅςις δὲ ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τὴν ψῆφον αἰτεῖ νόμον αἰτεῖ κ. τ. λ. TAYLOR.

434. 18. συγγνώμην ἔχειν σοι.] Queat dicere Eubulus, eo ſe haec facere, quod habeat religioni, nocentem et nefarium impiumque defendere. Cauſam autem aliam eſſe *Aeſchinis*, quem *Demoſthenes* innocentem in iudicium capitis arceſſierit, et eloquentiam a natura ad ſalutem hominum, et ad conſeruationem datam, ad boni viri peſtem perniciemque conuertat. WOLFIUS.

19. ἀναγκαίων.] Nota, ἀναγκαίους hic, vt et Latinis, dici *Neceſſarios*. Sic et Iſocrates τὴν συγγένειαν, ἀνάγκην vocat his verbis: μᾶλλον ἐθαύμαζε τοὺς περὶ αὐτὸν σπουδάζοντας, ἢ τοὺς τῷ γένει προσήκοντας. ἡγεῖτο γὰρ πρὸς ἑταιρίαν πολλῷ κρείττω φύσιν νόμου, καὶ τρόπον γένους, καὶ προαίρεσιν ἀνάγκης. WOLFIUS.

† 20. ὃς — συγκατηγόρει] Sic alienare ſtudet Eubulum ab Aeſchine. WOLFIUS.

22. συγκατηγόρει μετ' ἐκείνου σου.] Explicatio marginalis praecedentis ſententiae. MARKLAND.

Ibid. Quanquam haec Oratio iſtiusmodi gloſſis et quisquiliis vltra modum ſit referta, hic tamen rem ita ſe habere, multum dubito. Videor enim videre ita ſententiam progredientem: *Cum Ariſtopho Philonicum in iudicium adduxit, et per illum tua quoque, Eubule, crimina attigit, iſte Aeſchines, vna cum Ariſtophonte te accuſabat, et inter inimicos tuos numerabatur. Cur igitur iſtum Aeſchinem nunc adiuuas? cur defendis?* TAYLOR.

24. τουτουσὶ δεξάμενος] πότερους; τοὺς δικαςὰς, ἢ τοὺς περὶ τὸν Αἰσχίνην; adhibitis iudicibus, aut populo? Vel ἀποδεξάμενος τουτουσὶ, ſuffragatus Aeſchini et Philocrati, vel approbatis illis? Ego haec verba, quae non ſatis intelligo, notaui aſteriſco. Pro μὲν τουτουσὶ,

Verſio mea declárat, me aut alicubi notatum legiſſe, aut legi oportere ſuſpicatum eſſe, σὺ μετα τȣτȣς λεξαμενος. Sed nihilo magis hoc placet. WOLFIVS.

434. 24. Cum his vltimis dictis pene conſentit Etruſcus Interpres: *Ma poi che tu dopo che coſtoro hebbero finito*, párláſti, *e diceſti* — Licet δεξάμενος cum iſta interpretatione ſtare poſſit. διαδεξαμενος, διδαξαμενος, etc. alii. Sed neque *Excipere*, neque *Dicere*, neque *Docere*, quidquam valent. Corrige periculo noſtro δεδιξαμενος. Oratio Eubuli erat *comminatoria*. Dixit enim, *aut* extrema eſſe ſubeunda, ſc. deſcendendum in Piraeum, et Theatralem pecuniam in Militarem conuertendam, (quod niſi in ſummo diſcrimine Reip. fieri non ſolebat) *aut* ſtatuenda eſſe ea, quae Philocrates ſuadebat, τȣτȣσὶ δεδιξάμενος, hos nempe, qui adſtant, digito monſtratos, Ciues Athenienſes, *hos* inquam, *perterrefaciens*. Et praeterea δεδιξάμενος eſt Lectio Codd. omnium, qui aut aeuitate valent, aut ſinceritate ſcribendi, *Ital. Ven. Harl.* et *Aug.* Et in hoc poſtremo additur ſcholiolon, ſc. Δεδιξάμενος] εἰς δέος καταςήσας. Illud habe. TAYLOR.

vlt. ȣ̓τοι δ' ἐπειδή.] M. ȣ̓τοι δὴ ἐπειδὴ, vt ſit repetitio ἐν τῇ ἀποδόσει propter prolixitatem τῆς πρoτάσεως. WOLFIVS.

Ibid. Deleri ſuadeo iſtud επειδη. Et deeſt quidem in binis *Regg.* δ. ε. in *Lind.* et *Aug.* Cohaerent haec cum prioribus, v. 24. ἐπειδὴ δὲ σὺ μεν — ȣ̓τοι δ' — *Wolfius* locum non intellexit. TAYLOR.

435. 2. Φιλίππȣ.] Recte, ſi obtineat κατηγορῶν. Sed quae mens tum fuerit tot legentium Φιλίππῳ? Mirum, ni ſinceriora ſint, quae habent MSS. *Ald.* et *Felician.* ἐν μὲν τῷ δήμῳ κατηρῶ Φιλίππῳ, *Diris inſectabaris.* TAYLOR.

3. ἀπολωλέναι Φ.] F. ἀπολωλέναι αν Φίλιππον, *fore, vt periret.* Vt, αν ἑαλωκέναι, p. 441. 22. MARKL.

435. 6. Μυροκλέα.] Alii non per υ, ſed per οι ſcribunt, Μοιροκλέα. Sed parum refert, ſiue παρὰ τὸ τȣ̃ μύρȣ, ſiue τὸ τῆς μοίρας κλέος, appellatus fuerit. WOLFIVS.

7. παρ' ἑκάςȣ.] Ἑλληνικώτερον erit, ſi priorem vocem eliminaueris: παρὰ τῶν — ἐωνημένων — ἑκάςȣ. TAYLOR.

8. γραφὴν ἱερῶν χρημάτων.] Fortaſſis pecuniae ſacrae quaeſtor aliquid inde mutuatus fuit. WOLFIVS.

9. ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἔθηκεν.] Vtrum τὴν ἱερὰν, an τὴν τῶν τραπεζιτῶν? Num et ſacram pecuniam foenore occuparunt? WOLFIVS.

12. πεποιηκότας.] F. πεπρακότας. MARKL.

18. ἦσαν.] *Lambinus*, nulla cogente neceſſitate: τί δέ; ουκ ἦσαν εν Ολυνθῳ, ὅτε ἦν Ολυνθος, τοιȣ̃τοί τινες ἄλλοι; TAYLOR.

19. τοιȣ̃τοί τινες ἄλλοι;] Pro quo alias ἕτεροι. Quod non ſemper conduplicationem praecedentis numeri ſignificare, alibi notatum eſt. WOLFIVS.

20. τί ȣ̃ν;] F. τί; εν Μεγάροις, vt εν Ηλιδι, v. 16. et εν τοῖς Μεγάροις, v. vlt. Nam τί ȣ̃ν non conuenit huic loco. MARKLAND.

Ibid. Optime, vt ſolet. Τί δ'; εν Μεγάροις — *Aug. Lind. Harl.* et *Regg.* β. δ. ε. TAYLOR.

22. τίς ȣ̃ν αἴτιος αὐτόθι νῦν τȣ́των, τῶν συμβεβηκότων πράξεων.] Sic puto legendum, vt τȣ́των referatur ad κλέπτας: Τίς τȣ́των αἴτιος τῶν νῦν αὐτόθι συμβεβηκότων πράξεων; WOLFIVS. Recte. *Quis igitur* eorum? In marg. *Altemps.* ad hunc fere modum: ἀνάγκη, καὶ πέφηνέ τις αἴτιος αὐτόθι νῦν τούτων. TAYLOR.

24. ἀλλὰ ποῖοι κ. τ. λ.] Incurioſius haec edidit *Benenatus*: ἀλλὰ ποῖοι, καὶ τίνες εἰσὶν οἱ τὰ τοιαυτα τηλικαῦτα, καὶ τοιαῦτα ἀδικȣ̃ντες; TAYLOR.

435. 27. προςασίας.] προςασιων *Ven.* Recte fortaſſe, vt reſponderet τῶ ςρατηγιῶν. TAYLOR.

vlt. ἐν τοῖς Μεγάροις.] Deſunt haec verba in Cod. *Reg. δ.* TAYLOR.

436. 2. Πτοιόδωρος.] „Πτυόδωρος *Harpocr.* Edit. *Mauſſac.* Ποιόδωρος Edit. *Ald.* Πτοιόδωρος recte apud *Suidam.* Hic eſt, quem memorat *Thucyd.* l. 4. et *Plutarch. Dione.*„ Haec *Meurſ.* IV. *Attic. Lect.* 2. TAYL.

3. ὧν.] Non admodum neceſſaria Vox. Ita tamen tacitus *Wolfius*, omnibus inuitis exemplaribus. Quod non oportuit fieri. TAYLOR.

4. ἐξέπεμψε.] κατεσκεύαζε Cod. *β.* Mira ſane varietas. Sed neque varia eſt lectio, neque huic loco conuenit. Quid ergo? Sane *Gloſſa* eſt inſolitae vocis, quae proxime ſequitur, ἐτύρευε. Ecce enim: τυρεύων, κατασκευάζων. καὶ τυρεύσαντες, κατασκευάσαντες, Suid. Ita *Vlpianus* quoque: Ετύρευε.] κατεσκεύαζε, ἐμηχανᾶτο. Caeterum notatu dignum eſt, quod legitur in *Polluce* VI. 32. Εἰ δὲ καὶ Δημοσθένης φησὶν, ὁ δὲ ἔνδον ἐτύρευεν, ἀλλ' ὐκ ἔγωγε ἀποδέχομαι τὸ τυρεύειν. TAYLOR.

7. μή μοι κ. τ. λ.] Laudatur ita ab *Hermogene*, pag. 264. μή μοι σωζέσθω, μηδ' ἀπολλύσθω μηδεὶς, ον αν ο δεινα η ο δεινα βεληται. Ita Editiones antiquiores, praeter iſtas *Feliciani Manutii*que. Ita etiam MSS. *Lind. Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

10. τοὐναντίον, τούτῳ.] τῷ Αἰσχίνῃ. Theſin enim transfert ad Hypotheſin. WOLFIUS.

Ibid. *Wolfius* ſequitur ſuam diſtinctionem Textus, quam et Ego repraeſentaui. Quae ſi praeſtare videbitur, hic erit Senſus: *Neminem alicuius Gratiâ vel eripiat, vel peſſundet. Vnusquisque autem vel ex rebus geſtis ſeruetur, vel, ſi ita res tulerit, condemnetur, vti hicce Aeſchines.* Vide, quae diximus ad *Aeſchin. c. Timarchum*, pag. 45. Not. 66. TAYLOR.

436. 19.

436. 19. ὑμεῖς, ἢ τούτοις.] Deſunt haec verba in *Reg.* δ. μᾶλλον ἢ πιςεύοιτε *Lind.* caeteris omiſſis. TAYL.

Ibid. τῶν θεῶν.] F. τας τῶν θεῶν ὑμῖν μαντειας ἀναγνώσομαι, ex ſequentibus. MARKLAND.

vlt. ἡγοῦνται.] Videtur deeſſe ειρηνης, vel τοτε. MARKL.

437. 4. πότερον.] F. ποτερ' αν ουν, vt lingua poſtulat. MARKLAND. ἡδονὴν αν Φιλίππῳ ποιῆσαι Codd. *Regg. Pariſienſes*, et *Aug.* TAYLOR.

8. ἅπασι τοίνυν.] ἅπασι τοίνυν υμιν μιᾷ γνώμῃ παρακελεύεται Cod. *Aug.* Nec longe abeſt *Reg.* ε. TAYLOR.

10. Διώνῃ.] Δωδωνῃ reponit *Gul. Canter.* VIII. *Non. Lect.* 12. idque confirmat auctoritate *Dinarchi.* Hominem vide. TAYLOR.

11. ἔξωθεν.] Lambinus: εχθροι δε. ἔξωθεν μεν, οἱ επιβ. κ. τ. λ. Ingenioſe ſatis et feliciter. Prima illa vox, quam reſtituit, latebat in praecedenti. *Omnes hortatur ad puniendos eos, qui in re aliqua hoſtes Reip. adiuuerunt.* Hoſtes autem quinam ſunt? Illi *ſcil. qui* etc. TAYLOR.

Ibid. 2 *Cor.* VII. 5. ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι. MARKLAND.

14. ἀπ'.] Vſitatius credo επ' ἀνθρωπίνου λογισμοῦ. TAYLOR.

16. τὸν προεστηκότα.] Scil. τοῦ δήμου. MARKLAND.

21. ἐν ταῖς πόλεσι.] *in liberis ciuitatibus* et αὐτονόμοις, quae αἱ πόλεις frequenter appellantur. MARKLAND. Iſtud confirmaui pluribus in notis ad *Aeſch. c. Cteſiph.* pag. 392. TAYLOR.

pen. καὶ τοῦτον ἅπαντες.] τὸν Αἰσχίνην. S. κεκολασμένον. Vel, καὶ τουθ' ἅπαντες. [Et, in alio loco] Vel καὶ τοῦτον ἅπαντες κεκολασμενον ἴδωσι. WOLF.

Ibid. F. καὶ τουτ' αν ἅπαντες. MARKLAND.

Ibid. Puto καὶ τουτο. IVRIN.

Ibid. καὶ ταυτα Cod. *Reg.* δ. *Aug.* In aliis quamplurimis τουτο vel τουθ'. TAYLOR.

438. 4. δικαιότερον.] Addit Exemplar *Altemps.* ὀργισθέντε. Sed commode ſubintelligi poteſt. Idcirco nihil moueo. Verum cum iſtud ὐδὲ in melioribus deſit, legendum arbitror (deleto etiam μᾶλλον) ὐ μὴν ὐδενὶ δικαιότερον, ἢ τύτῳ. TAYLOR.

12. Φίλων.] Vtrum τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ Φίλων. An ὂν — Φίλον — δεῦρο ἥκειν? Nam et ita ſcribitur. Atque ita exhibent Editi omnes, improbante *Lambino.* Φίλων quidem Interpretes, ille Venetus innominatus, et alter, qui hanc Orationem Italice vertit. Et ita exaratur in optimo *Auguſtano*, et in *Harleiano.* Bonus *Wolfius*, dum ſequitur *eam* lectionem in textu, *alteram* ſequitur in verſione. Sed ita ſolens eſt. Suo more id facit. Neque id exprobranti ſimilis dico, ſed vt lectorem meum admonerem, licet non ſemel de ea re a me admonitum. Idem eſt Iſchander, de quo nonnulla ſuperius ad pag. 344. 7. TAYLOR.

13. συσκευάζεσθαι.] *Marklandus* vertit: *quis captare Graeciam et Peloponneſum* Philippum *clamitabat, vos autem dormitare?* Fortaſſe *Wolfii* Interpretatio non eſt admodum improbanda. Euphemiſmus eſt inſignis et notabilis in v. συσκευάζεσθαι: *non ſolum vaſa colligere atque profectionem parare, verum etiam* vaſa aliena; *i. e. praedari et diripere.* Vſi ſunt in hoc ſenſu, vt ante me obſeruatum eſt, LXX. Interpretes, ſc. *Exod.* III. 22. Καὶ ἐπιθήσετε, καὶ συσκευάσετε τὺς Αἰγυπτίυς. Vbi alii σκυλεύσατε. Quod poterat fuiſſe ſcholion, aut gloſſema vocabuli paulo inſolentioris. Verum illa prior τῦ συσκευάζεσθαι notio potius eſt *Demoſthenica*: vt in init. *Cherſoneſitanae:* Εἰ μὲν ἡσυχίαν Φίλιππος ἄγει — μήτε συσκευάζεται πάντας ἀνθρώπυς ἐφ' ὑμᾶς. H. Steph. Th. Gr. L. T. III. col. 849. TAYLOR.

18. *Ἀγραύλυ.] [Vitioſe Typothetae noſtri, Ἀγραύλυ] Alii Ἀγλαύρυ. WOLFIVS. Ita quidem *Felicianus*, ita *Manutius*, qui illum exſcripſit. TAYLOR.

439. 7.

439. 7. ἀκȣ͂σαι.] ακούσαι lege, cum acuto, vt ſit tertia perſona ἀορ. α. εὐκτικῆς. WOLFIVS.

8. ʹαἰχμάλωτα δωρεὰν ταῦτα.] S. σώματα, ἢ ἀνδράποδα, aut pro τȣ́τȣς αἰχμαλώτȣς. WOLFIVS.

22. κελευόντων.] F. κελευόντων κοινῇ, vt p. 441. 10. et alibi. MARKLAND.

23. ἔφη.] Ex penu et liberalitate *Wolfiana*. Nam in Editt. quae praeiuere, ignoratur. Atque idem intelligo de MStis. TAYLOR.

440. 2. ταῦτ' ἐκεῖνα.] F. τοτ' ἐκεῖνα. Et mox v. 3. τις δ' ἐςὶν ὅςις ἂν videtur rectius legi, quam τί δέ; ἔςιν ὅςις ἂν —? *Quis vero eſt, qui, cum Atreſtidam ob Olynthiorum puerulos et mulierculas tum odiſſet, nunc Philocratis adiutor eſſe vellet* etc. WOLFIVS.

Ibid. MSti ταῦτ' ἐκεῖνα; ſine commate: alii (ſine ταῦτα) ὅπως ἂν ἐκεῖνα προσειρηκὼς — Editi ταῦτ' ἐκεῖνα vitioſiſſime. Lege autem, cum optimis, ὅπως ταῦτ' ἂν, ἐκεῖνα προσειρηκὼς — Illa Diſtinctio erat a *Wolfio*, quam, non recte, neglexìmus. Atque ita interpretatur. TAYLOR.

3. τίς δέ ἐςιν.] F. τί δέ; ἔςιν ὅςις —? Vt pag. 434. 2. MARKLAND.

Ibid. Ita Edit. *Benenati*. Ita *Felician*. Ita Cod. *Harl*. TAYLOR.

5. νῦν πράττειν.] συμπράττειν *Reg*. δ. et *Aug*. TAYLOR.

12. μετὰ ταῦτα.] Non ſatis placet. Sed nihil occurrit melius. Abeſſe mallem et hoc. Παρέλκειν certe videtur. WOLFIVS.

Ibid. τὰ μετὰ ταῦτα, *conſequentia*. MARKLAND.

16. πεπρεσβευκότος.] Diſtingue: πεπρεσβευκότος. Καὶ τὰ etc. MARKLAND.

Ibid. Aliter diſtinxit *Benenatus*: ſc. pungit ad ὑβρίζονται in linea ſuperiori: — ὑβρίζονται. Ἀλλὰ ὑπὲρ αὐτȣ͂ κ. τ. λ. Verum neutra Diſtinctio ſatis placet.

 Totum

Totum enim, quod hic ſequitur, ita cohaeret cum ἐδάκρυσεν in v. 14. vt in nouum paragraphum diuelli et diſtrahi nequeat. TAYLOR.

440. 18. ἀναβιβᾶται.] M. αναβιβασεται. WOLFIVS. Vt in margine *Benenati*, et MSS. *Ald.* TAYL.

22. ὑμῖν ἄξιον.] πρέπον. F. υμων. WOLFIVS.

Ibid. ἢ τὰς του τοσαῦτα ηδικηκοτος καὶ προδότου πατρός. S. παῖδας. WOLFIVS.

23. ἠδικηκότας.] ηδικηκοτος. MARKLAND. IVRIN. Ita *Pariſ. Felic. Obſop.* TAYLOR.

Ibid. γρ. ἢ τὰς τὰ τοιαῦτα ἠδικηκότος, καὶ προδότε πατρὸς παῖδας, οἷς ἔτοι καὶ τοῖς ἐγγόνοις etc. Marg. *Altemps.* et ſimiliter *Aug.* ἢ τὰς του τοσαῦτα *Ven. Lind. Harl.* ἢ του τοσαῦτα *Benenatus* cum *Ital.* Bene haec omnia vertit Etruſcus, cum *Wolfius* peſſime. *De' quali è molto piu conueneuole, che voi habbiate compaſſione, che di queſti, che ſono figliuoli di padre, il quale ha fatte tante ingiurie, e traditore: E che eglino i voſtri figliuoli delle ſperanze, che poteano hauere, hauendo ſcritto la pace anco per i poſteri, hanno priuato.* TAYL.

25. τὴν εἰρήνην.] Scr. καὶ τοῖς ἐκγόνοις προσγράψαντες τῃ ειρηνῃ, vel, προς τὴν εἰρήνην. Vid. pag. 358. 25. interpreteris autem, *qui verba iſta*, [quae literis maiuſculis etiam deſcribi poterant] και τοις εκγονοις *paci addiderunt.* MARKLAND. Vide ſupra, pag. 368. 20. τῃ ειρηνῃ marg. *Benenati.* TAYLOR.

441. 2. ἀλλ' ἄχρι τὰ βήματος.] S. τὰ Αρχοντος. Etſi non ſatis mihi conſtat de conſuetudine ferendi ſuffragia; quae non vna eademque in omnibus iudiciis fuiſſe videtur. WOLFIVS.

6. διεξῆλθον.] Diſtingue: ἐκεῖνα, ἃ διεξῆλθον, ἐν ἀρχῇ δ. MARKLAND.

Ibid. Corrige ergo *Wolfii* verſionem, hoc pacto: *Qui cum illas, quas recenſui, conciones initio habuerit* — Ita diſtinguit *Hieron. Ferrus* in verſione Italica. TAYL.

441. 17.

441. 17. ὅτι.] Scribendum ὅ, τι. Vid. ad pag. 440. 3. MARKLAND. Et recte vertit Wolfius: *Eius Graeciae eſtne ulla pars, quae —?* TAYLOR.

19. ἐκείνας.] ἐκείνας εν Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι παρέσχοντο οι ἡμέτεροι πρόγονοι Ed. *Lutet.* et Cod. *Harl.* TAYLOR.

22. ἑαλωκέναι] Huic voci ſubiicitur συνέβη in Cod. δ. TAYLOR.

26. λάβῃ.] Interrogatiue λάβῃ; MARKLAND.

442. 1. ἀποστερῶν — στερηθείη.] Scholiaſtes, ſi eius verba recte intelligam, acutam ponit harum vocum diſtinctionem, huic quidem loco ſatis conuenientem, dubito autem, an a Veteribus religioſe obſeruatam. Iuxta eius ſententiam Ἀποστερεῖσθαι erit *Carere*, Στερεῖσθαι, *Amittere*. In illo ſenſu *Defraudamur*, in hoc *Spoliamur*. Qui prae nobis otio abundant, viderint, an haec rite diſcriminentur. Ego ſane dubito. Conſonat quidem hoc: Οὕτω γὰρ ἄν τις οὐ πλοῦτον, οὐ δόξαν, οὐ σοφίαν ἀγαπήσειε παραγενομένην, δεδιὼς στερεσθαι. Plutarch. in *Solone*. Iterumque: Οἷς οὐδ' ἀπόλαυσις ἐγγίνεται τοῦ ποθουμένου παρόντος, τοῦ μέλλοντος ὠδῖνας ἀεὶ, καὶ τρόμους, καὶ ἀγῶνας, εἰ στερήσονται, παρέχοντος αὐτοῖς. Ibid. Ita ſcripſit *Demoſthenes*, aut ſcripſiſſe videtur: τῆς χάριτος ἀποστερεῖσθαι, *gratia et popularitate* defraudari, *non earum rerum compotem fieri.* Sed et ſcripſit quoque Idem τῆς ἡγεμονίας ἀποστερεῖσθαι, *de auito imperio deturbari.* Ita ſcribunt et alii quoque. TAYLOR.

4. λόγοις.] F. ἔργοις, cui mox opponitur λόγῳ. Vid. *Aeſchin. adu. Cteſiph.* p. 639. 9. MARKLAND.

Ibid. Fortaſſe mecum. Τοιούτοις μέντοι λόγοις, tali oratione, (nempe, μὴ προγόνων μεμνῆσθαι, μὴ τρόπαια λέγειν, quae *verba* Aeſchinis ſaepe perſtringit, in aditu ſcil. huius Orationis, pag. 345. 25. rurſus 439. 20. et rurſus denique 441. 11. τοιούτοις, inquam, λόγοις

γοις σὺ τὰ τῶν προγόνων ἔργα συλήσας καὶ διασύρας, πάντα τὰ πράγματα ἀπώλεσας. Nam illud τῷ λόγῳ poſt διασύρας eſt inficetum, et pene expiandum. TAYLOR.

442. 7. γέγονας; Ita diſtingue. MARKLAND.

11. μύρια εἴργασται κακὰ lege, [non εἰργάσθαι cum *Aldo*] et paulo ante [v. 7.] καὶ γὰρ αὐτοῦτο, F. addendum εἰπεῖν δεῖ, niſi τὸ τοῦτο redundet. Referri quidem poteſt ad ὡμολόγει. WOLFIVS.

15. ἄχρι τῶν σφυρῶν.] Vid. *Victor.* XI. *Var. Lect.* II. TAYLOR.

Ibid. ἴσα βαίνων Πυθοκλεῖ.] Hunc ſupra Aeſchinis amicum eſſe dixit. Qui, cum forte procerus homo eſſet, Aeſchines puſillus homuncio, aeque μακροβαίνων prae indignatione eſſe ſtuduit. WOLFIVS.

Ibid. Vid. *Harpocr. Suidam.* Adducit *Kuſterus* locum ſimilem ex *Athenaeo*, lib. 5. Vbi videbis *Caſaubonum.* Conſtat quidem, paruа fuiſſe ſtatura *Aeſchinem*, ſi vlla ſides habenda ſit *Vlpiano*, dum interpretatur iſta verba in Orat. *De Corona*, pag. 270. II. τὸν καλὸν ἀνδριάντα, καὶ τριταγωνιστὴν ἄκρον ἐξέθρεψέ σε. Caeterum quis fuerit ille Pythocles, neſcimus hodie et neſcibitur. Hoc tantum ſcio, *Valeſium* futiliter coniectaſſe, hunc eſſe Pythoclem, adoleſcentem ex Secta Epicurea, cuius meminere *Plutarchus* et *Laërtius.* Quid, mi homo? In qua Olympiade acta erat haec cauſa Athenis, ea ipſa in lucem editus eſt EPICVRVS ipſe, qui ſectam et ſcholam condidit. Verba ea adagialia, Ἴσα βαίνειν, illuſtrarunt plurimi: omnium fortaſſe feliciſſime Homo eruditiſſimus, *D. Langbaenius* ad *Longini* Caput vltimum. TAYLOR.

19. προσκυνῶν τὴν Θόλον.] Significat, illi optatiſſimum fuiſſe ſcriptionis illud vile munus. Curia quaedam Athenienſis Tholus dicta fuit. WOLFIVS.

442. 19.

442. 19. Dixi ſupra, ad pag. 419. 26. Vnde liquebit, nihil hic ſani protuliſſe *Wolſium*. Ad phraſin iſtam, προσκυνῶν τὴν Θόλον, quod adtinet, notauit doctiſſimus *Tiber. Hemſterhuſius*, conferri eam merito poſſe cum his verbis *Lucianeis*, in *Timone*, §. 23. Ο δὲ ἐμπεσὼν ἀθρόως ἐς ἐμὲ ἀπειρόκαλος καὶ παχύδερμος ἄνθρωπος, ἔτι τὴν πέδην πεφρικὼς, καὶ εἰ παριὼν ἄλλος μαστίζειέ τις, ὄρθιον ἐφιστὰς τὸ οὖς, καὶ τὸν μυλῶνα, ὥσπερ τὸ ἀνάκτορον, προσκυνῶν —. Recte ergo τέως ἔτι, *qui nondum depoſuit eos mores et vitae rationem*. *Wolſius* vertit, quaſi adprobaſſet lectionem quamplurimorum Codd. πρώην προσκυνῶν τὴν Θόλον. Hoc explicabit mentem eius, qui contulit *Italicum* Codicem: „Τὴν Θόλον quidam legendum putant.„ [nam Θόλων edi videbat] „et pro hoc alii ὑπερώην.„ Hoc erat iſtud πρώην, de quo modo dixi. TAYLOR.

20. ἐπελθεῖν.] Malim επεξελθειν. Quod longe praeſtat. Licet Codd. vt puta *Ven. Reg.* α. et *Aug.* habeant επανελθειν. TAYLOR.

25. διαφορουμένης.] F. διαφθειρομενης. WOLFIVS.

Ibid. Inutiliter ſane et inauſpicato: licet eam lectionem quoque commendet Cod. *Harl.* cum *Regg.* β. et ε. Vid. *D'Oruill.* ad *Chariton. Aphrodiſ.* III. 5. TAYLOR.

Ibid. ὑπὸ τῶν λῃστῶν.] Prima *Philippica* monuit, ὅτι λῃστεύειν ἀνάγκη, καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ τοῦ πολέμου χρῆσθαι τὴν πρώτην. WOLFIVS.

26. ὥστε ἀνόνητον etc.] ὥστε οὐχ οἷόν τ' εἶναι ὄνασθαι καὶ ἀπολαύειν τῶν ἀγαθῶν. Vid. II. *Olynth.* WOLFIVS.

443. 1. ὡς αὐτὸν ἡμεῖς οἱ πρέσβεις lege. WOLF.

5. ἢ.] ἐπιστολὴν ὡς ὑμᾶς, δι' ἧς μάλιστα ἂν ᾤετο τῆς εἰρήνης τυχεῖν. Ita Marg. *Aſk. Lindenb. Obſop. Ven.* et *Ital.* TAYLOR.

443. 6.

443. 6. ἦν δὲ ὐδὲν μᾶλλον μέγα.] F. ἦν δ' ουδενος μᾶλλον ουδεν μέγα. WOLFIVS.

Ibid. μᾶλλον.] F. αλλο, vt pag. 404. 9. μηδὲν αλλο δίκαιον. MARKLAND

Ibid. Cod: *Auguſtanus* legit ὐδὲν μᾶλλον ουτω μέγα αὐτῷ. F. ἦν δὲ ὐδὲν μαλα μέγα αὐτῷ καθ' ὑμῶν ὐδ' ὕτω πρᾶξαι, εἰ μὴ Φωκέας ἀπολῇ. *Lambinus*, nulla grátia, aut veriſimilitudine: ἦν δὲ ὐδὲν μᾶλλον μέγα αὐτῷ καθ' ὑμῶν κακον ὐδ' ὕτω πρᾶξαι. TAYLOR.

10. ὧν ἐβύλετο εἶναι] Otioſum ſane iſtud εἶναι, ne dicam moleſtum — ὧν ἐβύλετο ειναι, διαπράξασθαι, ἢ ἀνάγκην ειναι. Credo ergo, ortum eſſe ex ea vicinia. Nam nunquam alibi ſic loquitur. Infra 444. 1. διεπράξατο, ὧν ἐβυλήθη: et ſic ſatis. Rurſus, p. proxima, v. 10. πάνθ', ὅσα βύλομαι, διαπράξομαι. Et pag. 445. 11. πάντα, ὅσα ἂν βύλωνται, νομίσαντες ὑπάρξειν. Et p. 446. 14. πάντα, ὅσα ἐβυλήθη, διαπέπρακται. Ita p. 383. 12. πᾶν, ὅ, τι ἂν βύληται, παρ' ὑμῖν ῥαδίως διαπράξεται. Et ſic in locis ſexcentis. Inutile enim erat et inſolitum, adiiçere τὸ εἶναι. TAYLOR.

11. ἐπιορκῆσαι.] ψεύσασθαι καὶ ἐπιορκῆσαι addit marg. *Ask.* non inutiliter. Addiderunt *Pariſienſes*, Cod. etiam *Lind.* et *Aug.* TAYLOR.

18. συγκατασῆσειν] M. συναποκαταστησειν. Erepta enim erat eis Pylaea ſiue Amphictyonica dignitas a Phocenſibus. WOLFIVS.

25. ὁ Φίλιππος.] Deeſt in bonis exemplaribus, β. δ. *Regiorum*, *Lind.* et *Harl.* Et mirum, ni ſaepe alibi ex margine irrepſerit. Vide ſupra ad p. 426. 18. Ὅτε γὰρ Φωκέας ἐκτήσατο πρῶτον, καὶ διέφθειρε τὺς ξ. Cod. *Lind.* Εκτήσατο ſimiliter *Ven.* et *Ital.* ſed inſcite. TAYLOR.

444. 5. ἐκρατῦντο δὲ Θηβαῖοι.] ἐνικῶντο καὶ ἡττῶντο ὑπὸ Φωκέων. WOLFIVS.

444. 5. καὶ τρόπαιον ἀπ' αὐτῷ.] F. ἀπ' αυτων. S. τῶν Θηβαίων. Sin de Philippo, nam et is ſemel a Phocenſibus profligatus eſt, lego επ' αὐτῷ. Verba ſic ordino: ᾔδει δὲ σαφῶς, οἶμαι, τȢτο, ὅτι νῦν οὐκ ἔνεςι παρελθεῖν (S. εἴσω Πυλῶν), ἡνίκα ἐςασίαζε. WOLFIVS. Quid hoc ſomnii! ἀπ' αὐτῷ nullus eſt, qui legit, aut impreſſus, aut manu exaratus. TAYLOR.

7. ἐπιχειρῇ.] Marg. *Altemps.* et *Aug.* γρ. ȣδ' ἂν ἐπιχειρῇ — χειρήσειν. Suſpicor aliquid huiusmodi: ȣδ', ἂν ἐπιχειρῇ τοῖς ὅπλοις, δυνήσεται χωρησειν. TAYLOR.

23. εὕροντο.] F. ευρον παρ' ὑμῶν το ἄνευ Φωκέων. WOLFIVS. Illud flocci non facio. Lege omnino cum optimo *Aug.* ευρετο παρ' ὑμῶν ἄνευ Φωκέων, Philippus ſcil. TAYLOR.

pen. τȣς χρόνȣς.] F. addendum εδει τȣς χρόνȣς, vt et poſt, p. 445. 6. πιςεῦσαι Φωκέας ἔδει. WOLFIVS.

vlt. ἀγαγόντας ἄφνω.] F. αγαγοντος ἄφνω (ſc. Φιλίππȣ τὴν δύναμιν ἐπὶ Φωκέας). Praecedit enim εἰ πορεύοιτο Φίλιππος. WOLFIVS.

Ibid. *Et* huic negotio *praeficere homines, qui ſubito res eo deducerent, vt* etc. MARKLAND.

445. 1. δυνήσεσθε.] δυνησησθε. MARKLAND. δυνησθε *Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

6. ἐνδȣ̃ναι.] εκδουναι Impreſſi omnes cum *Lind.* et MSS. potioribus. ενδουναι Codd. α. ε. *Ven.* TAYL.

10. ὥςε καὶ εἴ τις ἐμοὶ διαπιςεῖ.] Verba Philippi ſunt μιμητικῶς. Et v. 15. ἀπαγγελȣ̃σι παρ' ημων, ſc. ἐμȣ̃ τȣ̃ Φιλίππȣ καὶ τῶν συμμάχων. Et v. 16. μηδ' ἂν ὁ, τιȣ̃ν ᾗ. WOLFIVS.

14. ὑπάρχειν.] F. υπαρξειν. MARKLAND. Recte. Conſentit marg. *Benenati.* TAYLOR.

15. ἡμῶν.] Ita *Wolſius* edidit iuxta marg. *Pariſienſem.* Benenatus enim dedit υμων. Nec ille ſolus, ſed Impreſſi omnes, et MSti. Erat, vbi *Wolſio* arridebat

debat υμιν. Quod miror, cum in vltima eius adnotatione adripuit id, quod res ipſa fuit. TAYLOR.

445. 18. τῶν κάκιςα ἀπολυμένων.] Non perditiſſimos proprie ſignificat, ſed peſſime perituros. Denunciat enim eis exitium. WOLFIVS.

20. Θεσπιὰς.] In vetuſto plura erant addita, nec abs re, vt opinor, ad hunc modum: ἀντὶ μὲν τῦ Θεσπιὰς καὶ Πλαταιὰς οἰκιζομένας. OBSOP. Ita marg. *Ask.* Ita *Felician. Manut.* Codd. *Harl. Aug. Ital.* et *Luteciani.* Confer omnino 347. 19. et 354. 15. TAYLOR.

26. διοικισθέντες.] Hunc locum bene illuſtrat *Vlpianus*, et vertit *Wolſius.* Et *Italus* quoque: *i quali per le parole d' Eſchine haueuano à eſſere dishabitati.* Promiſit *Aeſchines*, Philippum Thebanis omne robur ademturum. Quod efficeret, armis e manibus eripiendis, caſtellis atque vrbibus diruendis, ipſis denique *per* pagos et *vicos diſtribuendis.* Simile aliquid occurrit ſuperius de Phocenſibus, pag. 366. 27. διῳκισμένοι κατὰ κώμας, καὶ παρῃρημένοι τὰ ὅπλα. TAYLOR.

pen. ὑμῖν — ὑμᾶς.] Nulla auctoritate, nulla neceſſitate addo, recedit *Wolſius* ab omnibus, qui ημιν — ημας. TAYLOR.

vlt. προσκατασκευάζεται lego. et v. eod. Stephanus Γεραιςὸς per αι habet, non Γεραςός. *Plinius* Geraeſtum Euboeae promontorium eſſe ſcribit ad Atticam vergens. WOLFIVS. *Ald.* enim προκατασκευάζεται. TAYLOR.

Ibid. Γεραςῷ.] Γεραιστῳ. MARKLAND. Ita notauit doctiſſimus etiam *Valeſius* ad *Harpocrat.* v. Δρυμός. Ita ſcribi ſolet: a *Strabone* ſc. ab *Homero, Odyſſ.* Γ. 177. cuius *Scholiaſtes* portum eſſe Euboeae docet. Γεραιστῳ denique cum marg. *Benenati* Cod. *Italicus.* TAYLOR.

446. 2. Δρύμυ — Πανάκτῳ.] Panactum Atticae caſtellum eſſe tradit *Stephanus:* cui fortaſſe Δρύμος,

μος, cuius non meminit, vicina fuit. WOLFIVS. Coniunge *Suidam*. Δρυμὸς ἐν τῷ περὶ Παραπρεσβείας Δημοσθένους. Πόλις ἐςὶ μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Αττικῆς. TAYLOR.

446. 3. μεθ᾽ ὅπλων ἐξερχόμεθα.] Wolfius: *armis dimicamus*. Rectius: *cum armis eximus*. Necdum enim bellum redintegratum cum Philippo, ſed infida pax erat. IVRIN.

Ibid. τέως] Τέως — ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπρεσβείας· Ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν Ὠρωπὸν ὑμῖν παραδοθῆναι, περὶ του Δρύμου καὶ τῆς πρὸς Πανάκτῳ χώρας μεθ᾽ ὅπλων ἐξερχεσθε, ὃ, τέως ἦσαν σῷοι Φωκεῖς, οὐδέποτε ἐποιήσαμεν. Suidas. *Benenatus* dedit τέως εως ἦσαν κ. τ. λ. Corrige autem hic ουδεπωποτε ἐποιήσαμεν. Ita *Lind. Ven.* et *Aug.* TAYLOR.

5. καταςαθῆναι.] M. αποκαταστα θηναι. WOLF.

9. πρόσθεν.] Excidit χρόνῳ, quod habent plurimi: qui legunt etiam ἐν τῷ πρόσθεν χρονῳ γενομενοι. Sunt Codd. *Regg. Ven. Obſop. Harl. Lind. Ital.* TAYLOR.

11. περὶ τῶν ἱερῶν χρημάτων.] Quae direpta a Phocenſibus renumeranda erat a Thebanis, qui Phocidis pleraque loca occupabant. WOLFIVS.

19. ἐπὶ τούτοις.] Neglexit *Wolfius* in vertendo. E *coſtoro* per tali coſe, *hanno guadagnato*. Italus. TAYL.

23. ποιήσω και σφόδρα ἀκριβῶς. WOLFIVS.

Ibid. Senſus videtur poſtulare, vt legamus: ει σφόδρα ἀκριβῶς. IVRIN.

pen. ἐν.] Reſtituit *Lambinus* cum *Wolfio*. TAYL.

447. 5. δίκαια.] Addunt *Regg.* Codd. et *Aug.* εἴποιτε ἂν καὶ ἀληθῆ, καὶ δικαια αν ειποιτε. TAYL.

Ibid. ὑμεῖς.] L. υμας. εἶτα οἴεσθε υμας μὲν οὕτω — τὸν δὲ Φίλιππον οὐχ οὕτως; illud habe. TAYLOR.

10. ἐδέξατο, τὰ μὲν ἄλλα etc.] Lego et diſtinguo — πρέσβεις ὅπως ἐδέξατο. καὶ τὰ μὲν ἄλλα — Sic pag. 396. 9. καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ. Δέρκυλλος δ᾽

αὐτὸν etc. Et ita in *Leptin.* p. 467. 12, et in *Midian.* p. 552. 15. et p. 558. 1. MARKLAND.

447. 11. ἐξεκήρυξεν.] διὰ κηρύγματος ἐκέλευσεν ἀποσχέσθαι τῆς Μακεδονίας. WOLFIVS.

15. ὡς τούτοις.] S. τῷ Φιλοκράτει καὶ Αἰσχίνῃ προσφέρεται. WOLFIVS.

19. παρεσκευάσθαι.] αυτον παρεσκευάσθαι reſtituas cum optimis exemplaribus, et ſcriptis, et prelo cuſis. TAYLOR.

22. Χάρης.] Chares ille Imp. vti ex *Vlpiano* liquet, et ex *Aeſchinis* obtrectatione, ex inimicitiis, quas cum Phocione geſſit, et ex multis aliis locis conſtare poſſe arbitror, *Demoſthenis*, eiusque cauſae partiumque erat patronus. Nihilo minus adeo aduerſa vſus eſt fortuna, yt defendi non potuiſſet etiam ab amiciſſimo. Ecce vnum infelicitatis exemplum e multis. Οἱ ῥήτορες ἠγωνίσαντο τὸν Χάρητα στρατηγὸν ἀποστάλῆναι· καὶ πλεύσας ἐκεῖνος οὐδὲν ἄξιον τῆς δυνάμεως ἔπραττεν, οὐδὲ αἱ πόλεις ἐδέχοντο τὸν στόλον, ἀλλ' ὕποπτος ὢν πᾶσιν ἐπλανᾶτο χρηματιζόμενος ἀπὸ τῶν συμμάχων, καὶ καταφρονούμενος ὑπὸ τῶν πολεμίων. Plutarch. in *Phocione.* Reliquum igitur erat Oratori noſtro extenuare, quod refutare non potuit. Idque omnino hic facturus eſſet, ſi id permiſiſſent Deſcriptorum malae manus. Id autem quo modo, aut qua ratione? Nempe *in Charete bonum animum, et Reip. ſtudioſum fuiſſe aſſerit: res improſpere geſtas diſſimulare non poteſt: verum omnem eam culpam in eos reiicit, qui pretio corrupti Reip. male conſulebant.* Honeſta ſane Oratio, et digna, quam proferret homo, cum Charetis, tum Reip. amantiſſimus. Lege ergo, et diſtingue mecum: ἐγὼ δὲ, ὅτι μὲν πάντα τρόπον κρινόμενος Χάρης εὑρεθήσεται πιστῶς καὶ εὐνοϊκῶς, ὅσον ἦν ἐπ' ἐκείνῳ, πράττων ὑπὲρ ὑμῶν, διὰ δὲ τοὺς ἐπὶ χρήμασι λυμαινομένους, τοῖς πράγμασι πολλῶν ὑστερῶν, τοῦτο πάνυ (vel σφόδρα

δρα cum plurimis) διισχυρίζομαι. Sic verto: *Ego autem, ſi accuſetur Chares, iꞏ uentum iri eum fideliter, et beneuole modis omnibus pro vobis, quantum in eo fuerit, egiſſe*, id conſtanter aſſeuerare audeo: *quod ſi rebus geſtis et ſucceſſu*, a multis fuerit ſuperatus, *deberi id omne malorum hominum conſiliis, qui largitionibus corrupti Remp. labefactarunt.* TAYLOR.

447. 25. ἀλλ' ὑπερβολὴν ποιήσομαι.] *Sed id omne aduerſario largior.* Faceſſat iſtud *nimium* Wolfii. TAYL.

448. 5. καὶ τοῦ δῶρα.] Omnino ablegandum iſtud καὶ, quod totam ſententiam eneruat. MARKLAND.

6. Ante voces μετὰ ταῦτα *Maximus* Sophiſta, dum hoc comma laudat, inſinuauit vocem ἐξαπατῆσαι. Fortaſſe igitur: τὸ δῶρα εἰληΦέναι· τὸ ἐξαπατῆσαι μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῆς ὑστέρας πρεσβείας· τοὺ χρόνους κατατρίψαι, καὶ μηδὲν κ. τ. λ. TAYLOR.

Ibid. ὑστέρας.] Ita Codd. *β. δ. Aug. Harl.* MSS. *Ald.* Editorum interea nonnulli, ſc. *Ald.* et *Benenat.* perquam incommode, ὑμετέρας. TAYLOR.

11. ἑτέρων προλεγόντων lege. Et [v. 26.] οὐδὲ ἐν τῇ εἰρήνῃ. Et p. 449. 1. ἐκείνως αὐτὸν δέχεσθε. WOLF.

14. ἴσην.] Haeret Sententia. Quid enim? Anne εἰρήνην ἐπῄνουν καὶ ἐστεφάνουν ἐκέλευον? Nimirum hic nonnihil deeſt, ἐπεὶ δικαίαν εἰρήνην καὶ ἴσην ***, καὶ μηδὲν etc. Scribitur: ἐπεὶ ει δικαίαν εἰρήνην καὶ ἴσην ἑωρῶν. TAYLOR.

16. καὶ ἐστεφάνουν.] Fortius: κἂν ἐπῄνουν, κἂν ἐστεφάνουν ἐκέλευον. MARKLAND.

26. οὐδ'.] Hic cogitur *Demoſthenes* repugnantia ſibi dicere. Voluit id nimirum inculcare: *Non haec accidiſſe ob Imperatorum male res geſtas in Bello, ſed aliorum corruptelam in Pace.* Sed anne hoc dixit? aut aliquid huic ſimile? Lege itaque et emenda: Τούτων γὰρ οὐδὲν, τοσούτων καὶ τηλικούτων ὄντων, διὰ τοὺς στρατηγοὺς ἀπώλετο, ἀλλ' ἐν τῇ εἰρήνῃ συγχωρηθὲν, πεισθέν-

 των

των ὑμῶν, ἔχει Φίλιππος, καὶ διὰ τούτους ἀπόλωλε. Iſtud ἀλλὰ, poſtquam ſuo loco exciderit, has turbas dedit. TAYLOR.

448. pen. ἂν τοίνυν ταῦτα μὲν φεύγῃ.] Wolfius: *quod ſi haec fugerit.* Potius: *quod ſi haec illi defendenda ſint.* IVRIN.

449. 1. δέχεσθε.] ὑποδέχεσθαι. LAMBIN.

2. αἴτιος — συναίτιος.] Niſi fallor, mutandae ſunt ſedes harum vocum, et legendum: εἴ τις συναίτιος ἐστὶ — ἀλλ' ὡς οὐ σὺ αἴτιος. MARKLAND. Hoc poſtremum adiuuatur a MSS. *Obſop.* et *Aug.* TAYLOR.

4. εἴ τι Δημοσθένης ἠδίκει.] Non neceſſe eſt, *Charetem* loco *Demoſthenis* ponere. Nam et ipſum Demoſthenem *Aeſchines* recriminaturum ſe eſſe, eſt minitatus. WOLFIVS.

5. δι' αὐτὸ — τοῦτο ἀπολωλέναι δίκαιος.] *Ob id ipſum*, ſcil. *quod Demoſthenem nunc potius accuſet, quam olim in rationibus reddendis?* Vix crediderim. Neque facile iudicarim, eam rem fuiſſe adeo capitalem. Sed recte haec coniunges cum iis, quae v. 3. dicuntur de excidio Phocenſium. Inducas igitur ea verba [τί οὖν, εἴ τι Δ. — κατηγόρεις;] Simile aliquid deprehendit Cl. *Marklandus*, p. 387. 24. Vbi totum pariter Comma locum alienum occupauerit, atque omnem omnino, non ſolum gratiam, verum ſenſum ab Auctore noſtro excuſſerit. Et profecto, quantum per totam hanc Orationem vel graſſata fuerit imperitorum Licentia, vel labem addiderit aliorum Socordia, vel ſi qua potior ſit Cauſa, Lector meus infinitis fere in locis a me docetur. Si quaerat interea, vbi referre poſſit iſtud comma, quod eliminauimus, infra fortaſſe, v. 11. commodior erit locus. Τί οὖν, εἴ τι Δημοσθένης ἠδίκει, νῦν λέγεις, ἀλλ' οὐχ ὅτε τὰς εὐθύνας ἐδίδου, κατηγόρεις; καὶ τί δὴ μέχρι νυνὶ τὸν τὰ τοιαῦτα πεποιη-

ποιήκοτα ἐπαινεῖς; Nam πεποιηκότα omnes, *Regii* ſcil. *Ven. Ital. Obſop. Aug.* et *Harl.* TAYLOR.

449. 6. ἀπολωλέναι εἰ δίκαιος.] ἀντὶ τοῦ δίκαιόν ἐστιν ἀπολωλέναι σε, Latino more. WOLFIVS.

9. ἐπονείδιστα.] ἐπονείδιστος cum *Lambino*, *Ven. Ital. Aug.* Deinde, idem *Lambinus*, καὶ ὡς ου πολλὰ ὕστερον —. TAYLOR.

10. ταῦτα λέγε· τούτων γὰρ ἁπάντων ἡμῖν αἴτιος σὺ δέδειξαι· καὶ τί δὴ — πεποιηκοτα ἐπαινεῖς. ἂν οὕτω — *et* dic, *quare hactenus eum, qui talia fecit, laudas. ſi ſic* etc. MARKLAND.

11. καὶ τί δὴ μέχρι νυνὶ etc.] Verba perſpicua ſunt, ſed quorſum pertineant, me fateor non intelligere. Siue enim ad Demoſthenem, ſiue ad Macedonem referantur, non video, quam belle conueniant. WOLFIVS.

13. λέγειν.] λεγει et λεγῃ MSti. Illud *Harl.* Hoc *Aug.* cum *Ital.* TAYLOR.

16. καθυποκρινούμενον.] Impotenter Wolfius, *debellaturus.* Sed quibus armis, quibusue machinis, non dixit. At id dixit *Demoſthenes* interea: nimirum *Theatralibus, Hiſtrionicis.* Recte Italus: *come che con eſſa* a guiſa di hiſtrione *eſſercitandola inganni voi.* Raro ab artificio Aduerſarii recedit Noſter, quaeſtum et profeſſionem, non ſane liberaliſſimam, ſemper exagitans. TAYLOR.

20. κατελεύετε.] Lege et diſtingue: μόνον οὐ κατελεύετε, οὕτως, ὥστε τελευτῶντα καὶ τοῦ τριταγωνιστεῖν ἀποστῆναι. MARKLAND.

27. πρεσβευτὴν δὲ — δίκαιον, καὶ Φρόνημα ἔχοντα.] Antecedit: εἰ εὔφωνος, σκοπεῖν. Hic igitur requirebatur: εἰ δίκαιος, καὶ Φρόνημα εχων. Aut igitur eſt ἀνακόλουθον, aut addendum, εἶναι χρὴ δίκαιον, καὶ Φρόνημα εχειν. WOLFIVS.

449. pen. Praecedentia poſtulant: εἰ δίκαιος, καὶ φρόνημα εχων, ὑπὲρ etc. MARKLAND.

ibid. Aliter hae rugae complanantur in marg. *Paris.* (Ita *Ital.* etiam, *Obſop.* et Editio *Feliciani.* Vbi γϱ. κήϱυκα — ευφωνον σκοπεῖν. Aliter denique Cod. MS. δ. qui pro ἔχοντα, habet εχειν. Quod fortaſſe eſt res ipſiſſima — δεῖ, κήϱυκα μὲν ἂν δοκιμάζητε, εἰ εὔφωνος, σκοπεῖν· πϱεσβευτὴν δὲ, καὶ τῶν κοινῶν ἀξιοῦντά τι πϱάττειν, δίκαιον (i. e. δεῖ) καὶ φϱόνημα εχειν. TAYLOR.

450. 1. θαυμάσας.] F. Αθηναιους — cui reſpondet ὑμῶν in altero membro ſententiae. Vid. *Aeſch.* pag. 274. Niſi delendum ſit θαυμάσας, ortum ex ἐθαύμασα, quod modo in eodem verſu praecedit. MARKLAND. Recte procul dubio ἐθαύμασα membranae plurimae, quod nihil aliud eſt, quam Vox per errorem deſcribentium repetita, vt feliciter coniecit Vir ſummus, et quem ſuo maximo merito maximi ſemper feci. TAYLOR.

2. ὑπεϛειλάμην.] Wolfius: *neque diſſimulaui quicquam.* Potius: *neque egi quicquam animo abiecto.* IVRIN.

4. ὅταν μὲν ἴδητε δεινότητα.] *Iſocrates* in *Panathenaico* paulo aliter: *non facultates ipſas laudandas, ſed vſum earum exſpectandum eſſe.* WOLFIVS.

6. συνασκεῖν.] F. συνεπασκειν. *Aeſch.* π. Παϱαπϱεσβ. p. 304. 2. δύναμιν ἀνθϱώπων ἀπίϛων επασκησαι. MARKLAND. κοινωνειν MSS. *Ald.* TAYLOR.

13. αἱ μὲν τοίνυν ἄλλαι δυνάμεις.] Similis Sententia exſtat in *Epitaphio*, ſed tractata copioſius. WOLF.

19. πανταχοῦ.] πανταχως melius, quod repetitur in *Lind.* et *Obſop.* TAYLOR.

25. εἶτ᾽.] Ita recte *Lambinus*, qui legerat in *Benenato*, εἶτ᾽. TAYLOR.

pen. τούτους.] Opinor τουτον, ſc. Aeſchinem. MARKLAND.

450. pen.

450. pen. εἰ γὰρ οἰόμενοι.] F. οἱ γάρ. Sed et illud bene habet. WOLFIVS.

Ibid. Non *bene* ſolummodo. οἱ γὰρ ſimiliter *Ven.* et *Ital.* Verum hoc *non bene* ſe habet. TAYLOR.

451. 1. ποῖον Εὐθυκράτην.] Vertendum: *qualem Euthycratem? qualem Laſthenem? quem proditorem non audaciorem futurum?* IVRIN.

4. πεπρακόσι.] Sic ordina: ὁρῶντα περιοῦσαν (Zeugma eſt, et reſpondet vltimo nomini ξενίαν) τοῖς πεπρακόσιν ἅπαντα. Quid? περιόντα χρήματα, δόξαν, τὴν Φιλίππȣ ξενίαν, ἀφορμὴν, τȣτέςιν, ἀσφάλειαν. WOLFIVS.

5. τοῖς δὲ δικαίȣς.] ὁρῶντα, περιόντα παρ' ἐνίων τοῖς etc. τίνα; πράγματα, ἀπεχθείας, φθόνȣς. WOLFIVS.

10. τιμωρησαμένȣς.] F. τιμωρησαμενοις. S. ὑμῖν συμφέρει. WOLFIVS.

Ibid. τιμωρησαμένȣς.] Id eſt, ἀλλὰ (συμφέρει ὑμῖν ὑμᾶς) τιμωρησαμένȣς (τȣτον) ποιῆσαι παράδειγμα etc. Sic *Aeſchines* π. Παραπρεσβ. p. 280. 5. οὐδ' ἐπιτρέψειν τινι — προκαταλαβοντα τὰ Φιλίππου ὦτα etc. hoc eſt, τινὶ, (αὐτὸν) προκαταλαβόντα etc. pro τινὶ προκαταλαβόντι. Initio huiusce Orationis: δεήσομαι δὲ πάντων υμων — [ὑμᾶς] ενθυμȣμενȣς etc. *C. Ariſtocr.* p. 665. vlt. ἆρ' ȣν — πρέπον υμιν — τοιαύτην φυλακὴν εψηφισμένȣς φαίνεσθαι etc. *i. e.* υμας ἐψηφισμένȣς φαίνεσθαι: vt nihil mutarem ſine Codd. cum vtrouis modo ſcribere liceat. MARKLAND.

I. TAYLORI PRAEFATIO AD ORATIONEM DEMOSTHENIS ADVERSVS LEPTINEM.

Vſitatior multo apud Antiquos erat Inſcriptio, περὶ ἀτελείας, ſiue potius περὶ ἀτελειῶν, *De Immunitatibus*, quo nomine laudarunt *Plutarchus*, in *vita Demoſthenis*, *Dionyſius Halic.* in *Epiſtola ad Ammaeum* pag. 121. init. Edit. *Sylburg.* atque iterum, *de admiranda vi dicendi in Demoſth.* pag. 171. fin. *Athenaeus* l. 4. p. 166. Edit. 1612. *Priſcian.* l. 18. *Hermogenes* ſaepiuſcule, *Photius* in *Myriobibl.* Cod. CCLXV. et in *Lexico* inedito, v. Θέσθαι, et Λυσίμαχος, in qua voce apud *Suidam* pro ἀτελειῶν perperam legitur ἀδελφῶν: quali mendo etiam laborat *Harpocrat.* in Δεκατευτάς. Oratio eſt χαριέστατος ἁπάντων καὶ γραφικώτατος, vt ſcribit *Dionyſius* loco citato. Egregiam in ea ſubtilitatem admiratus eſt *Cicero Orat. ad Brutum* III. Cuius denique exordium non illaudatum praeteriit ſummus ille Criticus, *Dionyſius Longinus*, teſte *Photio* in *Myriobibl.* loco ſupra a me laudato. Idem *Photius* ibidem traditum eſſe ait, *Demoſthenem* eam conſcripſiſſe annos natum XXIV. Φασὶ δὲ, τὸν Δημοσθένην τέσσαρα καὶ εἴκοσι γεγονότα ἔτη τὸν περὶ τῶν ἀτελειῶν, ἤτοι τὸν πρὸς Λεπτίνην, φιλοπονήσασθαι λόγον. οὗ τὸ προοίμιον Λογγῖνος ὁ Κριτικὸς ἀγωνιστικὸν νομίζει. Contra, Praetore Athenis Calliſtrato habitam eſſe contendit *Dionyſ.*

Dionyſ. Halicarn. qui erat Olymp. CVI. annus ſecundus, atque adeo *Demoſthenis* nati XXVII. Habebatur certe vix ante iſtam aetatem, quam adſignauit *Photius*, aut citra iſtam, quam *Dionyſius*. Nam Olymp. CV. 3. ſecundum *Diodorum Siculum* Philippus Macedoniae Rex Pydnam et Potidaeam cepit, CVI. 3. autem obiit Leuco, Rex Boſpori. Conſtat autem ex paginis 466. et 475. huius orationis, tum, quum habita eſſet, captas eſſe Pydnam et Potidaeam, Leuconem autem adhuc fuiſſe ſuperſtitem. Porro exeunte oratione memorantur Dionis res feliciter geſtae contra Dionyſium Tyrannum, agitatae illae quidem circa Olymp. CVI. mediam, ita vt non dubitem pronunciare, *Halicarnaſſenſem* ipſiſſimam aetatem tetigiſſe. Nemini, credo, ſuboluit, hanc Orationem mancam et imperfectam ad nos deſcendiſſe. Quod tamen neceſſe eſt ita ſe habere, ſi bona fide nobiſcum egerit *Syrianus* ad *Hermogenem* pag. 28. *Καὶ πάλιν, Λεπτίνην μεμφόμενος, ὡς ἀφελόμενον τὰς δωρεὰς τῶν εὐεργετῶν, εἶπεν· Ὅτι οἱ ἀλλαχῆ πολῖται* (lege *αἱ πολιτεῖαι*) *καὶ μείζες παρέχεσι τῆς εὐτελείας* (lege *ἀτελείας*) *δωρεὰς, καὶ τὲς εὐεργέτας των ἰδιωτῶν δεσπότας καθιςᾶσιν.* Qui, tametſi verba *diſerta* Auctoris videatur citare, *adludit* ſolummodo ad ea, quae dicuntur pag. 461. 15. et 489. 20. Porro de hac Cauſa, atque de exitu, quem habuit, nonnulla conſeruauit *Dio Chryſoſtomus* in *Orat. Rhodiaca*, pag. 350. Edit. *Morel.* 1604. a me adducenda. *Παρὰ τοίνυν τοῖς Ἀθηναίοις κατὰ Φίλιππον, μάλιςα δ', ὅτε τῆς ἡγεμονίας παρακεχωρήκασι, τῆς δ' ἐλευθερίας μόνης λοιπὸν ἀντείχοντο, Λεπτίνης τις εἰσήνεγκε νόμον, ὡς χρῆν τὰς ἀτελείας ἀφελέσθαι τὲς ἔχοντας παρὰ τῦ δήμε, δίχα τῶν ἀφ' Ἁρμοδίε καὶ Ἀριςογείτονος, καὶ μηκέτι τολοιπὸν ἐξεῖναι διδόναι μηδενὶ τὴν δωρεὰν ταύτην. τί ἦν; ἔσθ' ὅπως παρεδέξαντο τὸν νόμον;* (Ita locum lego. In editis male repraeſentatur.) *ἐμενῦν. ἀλλ' ἑάλω γραφῆς.*

φῆς. Huic Hiſtoriae Orationis Leptineae liceat ſubiungere lepidam narratiunculam ex *Violeto Eudociae* MS. pag. 78. Περὶ Ἀπολλωνίȣ τȣ̃ Ἀθηναίȣ ῥήτορος. — Πρεσβεύων δὲ παρὰ Σέβηρον ἐν Ῥώμῃ τὸν αὐτοκράτορα, ἀπεδύσατο πρὸς Ἡρακλείδην τὸν σοφιςὴν τὸν ὑπὲρ μελέτης ἀγῶνα· καὶ ἀπῆλθεν, ὁ μὲν τὴν ἀτέλειαν ἀφαιρεθεὶς, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος δῶρα ἔχων. διαδιδόντος δὲ τȣ̃ Ἡρακλείδȣ λόγον ȣ̓κ ἀληθῆ ὑπὲρ τȣ̃ Ἀπολλωνίȣ, ὡς αὐτίκα δὴ βαδιȣμένȣ εἰς Λιβύην, ἡνίκα Λεπτίνης ἦν αὐτοκράτωρ ἐκεῖ, καὶ τὰς ἐξ ἁπάσης γῆς ἀρετὰς συνῆγε, καὶ πρὸς αὐτὸν εἰπόντος· Ὥρα σοὶ ἀναγινώσκειν τὸν προς Λεπτινην· Σοὶ μὲν ȣ̓ν, ἦ δ' ὁ Ἀπολλώνιος, καὶ γὰρ δὴ καὶ υπερ της ατελειας γέγραπται. TAYLOR. Petit. pag. 178. Priſcian. col. 1169. 1171. 1182. v. Ind. Valckenaer. ad Ammon. pag. 8. 185. Caſaubon. ad Theophr. Character. pag. 147. 163. Etymol. M. 448. 18. Meurſ. Piſiſtr. c. 14. Att. Lect. 3, 2. A. A. 1. 3. Fabr. B. G. T. 4. pag. 16. et eodem tomo de Ariſtide. Valeſ. ad Harpocr. pag. 21. 39. 90. bis. 105. 107. Mauſſac. p. 249. Petit. Ed. Weſſel. pag. 103. 185. 372. H. Steph. Th. L. G. T. III. col. 691. Iudicium de eadem cauſa bis adipiſcier non licet. Lindenbr. ad Terent. Phorm. II. 3. TAYLOR in ſchedis.

ANNOTATA
AD LIBANII ARGVMENTVM.

Pag. 451. 5. εξον ειναι.] Forte, vt olim diuinabam, εξειναι. Atque ita *Bodl.* Accedit, quod mecum ſcripſit Auctor argumenti alterius, atque adeo *Demoſthenes* ipſe. Vide pag. 457. 18. TAYLOR.

7. ἐγράψαντο.] Pro ἐγράψαντο lectio Editionis *Aldinae*, Codd. item *Regg.* quibus vſus eſt *Morelius* in Editione ſua adornanda, praeter α. η. omnium, eſt ἀντεγράψαντο. Incommode, ſi me audias. Nam qui

Legem

Legem aut Conſtitutionem improbat, γράφεσθαι νόμον aut ψήφισμα dicitur. Et eſt verbum quaſi legitimum. Ita in argumento ſequente, τὸν γράψαντα νόμον, ἢ ψήφισμα, et in lege a *Demoſthene* adducta, γράφεσθαι μὲν ἄν τις τινὰ τῶν ὑπαρχόντων νόμων μὴ καλῶς ἔχειν ἡγῆται. p. 484. 11. τοῦτον δ' ἐγράψαντο τὸν νόμον *Felician.* et *Manut.* κατὰ τοῦτον ἐγράψαντο τοῦτον τὸν νόμον MSS. *Ven.* et *Vindob.* TAYLOR.

452. 3. ἄν τι λαβόντας.] Abſurde editiones pleraeque ante *Wolfium* ἀντιλαβόντας vna voce, quod mendum etiam ſuſtulit *Bodl.* TAYLOR.

5. αἴσχιον.] αἰσχρὸν reponit *Wolf.* Ita *Bodl.* quoque. TAYLOR.

9. λέγει etc.] Mira eſt in hoc loco Codd. inconſtantia. Simpliciſſimam medelam exhibet *Bodl.* λέγει γὰρ εἶναι νόμον τὸν κελεύοντα κ. τ. λ. Expreſſiorem tamen et diſertiorem iudico eam, quam ex Codd. *Regiis*, vt autumo, produxit lectionem *Morelius*: ἐχρῆν γὰρ ἀναιρεῖν πρῶτον τὸν ἐναντίον νόμον τὸν κελεύοντα τὰς τοῦ δήμου δωρεὰς εἶναι βεβαίας, καὶ τότε αὐτὸν ἄλλον τιθέναι. Quam in vertendo ſecutus aliquatenus videtur, *Petrus Nannius Alcmarianus*. *Oportuiſſe enim prius contrariam legem abrogare, deinde ſuam proponere* etc. Tu autem praeterea dele νόμον poſt τιθέναι. Quis enim non faſtidiret vocem iſtam vſque ad nauſeam hic repetitam? εἰσήνεγκε τὸν νομον· λέγει γὰρ νομον — τὸν ἐναντίον νομον — ἄλλον τιθέναι νομον — ἐναντίοι νομοι εὑρίσκωνται. Notabile eſt tamen, quod in hac Codd. diſſonantia (vbi lectionum quidem diuerſitatem ſentis, eundem vero omnino ſenſum retineri) Editiones vetuſtae ex vtraque lectione videantur conflari, λέγειν γὰρ ἐχρῆν νόμον τὸν κελεύοντα ἀναιρεῖν πρῶτον τὸν ἐναντίον νόμον, vt *Ald. Manut. Morel.* TAYLOR.

452. 10. αὐτὸν ἄλλον τιθέναι.] medium voc. abeſt a Vindob. TAYLOR.

ANNOTATA

AD ARGVMENTVM POSTERIVS.

Pag. 452. 15. γράψαι.] γράφειν τις et mox v. 16. ἀκίνδυνος Editi. γράφει τις νομος *Vindob.* idem dat ἀκίνδυνος. Vt mirum non ſit, ſi olim legebatur, quo pacto etiam legi debere iudico, ἐπειδήπερ παρελθόντος τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ ὑπεύθυνος ἦν κρίσει καὶ τιμωρίᾳ, ὁ γράφων τὸν νόμον, ἐφαίνετο Λεπτίνης ἀκίνδυνος. Obſeruabis, *Wolfium* ita hunc locum conuertiſſe. Nam cum verſionem adornauit ex ſuperioribus Editionibus, eam neglexit ad Editionem ſuam, ſi qua incidiſſet varietas, recudere. Confer hunc locum cum pag. 501. TAYL.

16. πρὸς αὐτὸν.] Robortell. Emend. c. 37. pag. 63. v. praefationem noſtram ad orat. in Eubulidem. TAYLOR in ſchedis.

19. πολλαῖς.] Lege ἄλλαις τε καὶ διαφόροις τιμαῖς, καὶ δὴ καὶ ἀτελείᾳ, ex Cod. *Ital.* Ita ſcripſit *Libanius* in argumento ſuperiore. Notiſſima eſt figura; *hyperbaton* vocant Rhetorum filii. (vide nos in Ind. Attic. ad *Lyſiam* in iſta voce.) πολλαῖς hic et διαφόροις idem ſonant. TAYLOR.

21. λειτουργήσοντες.] Optime *Wolfius* lectionem MStorum praetulit λειτουργήσοντες, et mox v. 23. περιεσταμένων, pro quibus Editi habebant λειτουργήσαντες et παρισταμένων. TAYLOR.

453. 2. γραφαῖς κ. τ. λ.] Nannius: *aduerſus eundem competant et* publica iudicia *et actio famoſa.* Et deinde: *eadem luito, quae illi, qui, cum* Reip. obaerati eſſent, *iudicia exercuere.* TAYLOR.

11. ὅμως ἐπειδὴ etc.] *Tamen, quoniam et ſic ex lege licebat accuſare.* Wolf. Non miraberis, verſionem

nem Interpretis parum textui reſpondere, ſi memineris, quod ſuperius monui, *Wolſium* Editiones priores, non ſuam, tranſtuliſſe, in quibus ſic legebatur: ὅμως ἐπειδὴ καὶ ὅτω κατα τον νομὸν ἐξῆν ποιεῖσθαι τὰς κατηγορίας. Sic etiam eſt in *Vindob.* Sed praeſtantior multo eſt lectio, quam in textum admiſit, non tamen interpretatus eſt. Vox enim ὅτω exprimit, quod iſti Codd. volunt per κατὰ τὸν νόμον, et poſtulat locus omnino κατὰ τȣ νομȣ (vel, vt *Bodl.* legit, et alii legere perhibentur, κατὰ τῶν νόμων) ἐξῆν ποιεῖσθαι τὰς κατηγορίας, κἂν οἱ γράψαντες ἔξω κινδύνων ὦσι. Leges *licebat accuſare, tametſi* earum auctores *indemnes eſſent.* Quo pacto fere et legiſſe videtur, interpretatur certe, *Pet. Nannius.* TAYLOR.

453. 22. λειτȣργȣς.] *Morelius* primus hunc locum ex Codd. *Regiis* plenius expreſſit: τῷ συμφέροντι, διὰ τὸ περιποιεῖν λειτȣργȣς, καὶ ὅτι ἀσύμφορον ἡμῖν γίνεται, ἐὰν οἱ πένητες μόνοι λειτȣργῶσιν· ἀπορήσȣσι γὰρ τῷ χρόνῳ, καὶ ȣ̓χ ἕξετε τȣς λειτȣργȣ̃ντας· ἀλλὰ καὶ τῷ δικαίῳ κ. τ. λ. In *Vindob.* ſic eſt: καὶ τῷ μὲν συμφέροντι, ὅτι ἀσύμφορον ὑμῖν γίνεται, ἐὰν οἱ πένητες μόνοι λειτȣργῶσι. ἀπορήσȣσι γὰρ τῷ χρόνῳ, καὶ ȣ̓χ ἕξετε τȣς λειτȣργȣ̃ντας. τῷ δὲ δικαίῳ, ὅτι ȣ̓κ ἐςὶ τȣς μὲν etc. *Leptines igitur vtili nititur, quod eos, qui munera obeant, reip. comparet;* et quod incommodum erit ciuitati, ſi pauperes ſolummodo ea ſint obituri: poſt aliquantum enim temporis deficient, et tum, qui munera obeant, non eſtis habituri: *atque etiam iuſto* etc. TAYLOR.

454. 7. ἐν νομοθέταις κυρῶσαι.] Addit *Nannius:* et in aerarium, cum receptae fuiſſent, recondere. TAYLOR.

10. ὑπεναντίος.] *Habet igitur haec lex controuerſiam* cum reliquis legibus, *quae populi munerationes firmas volunt, cum iſta eas reſciſſus cupiat.* Nannius. TAYL.

454. 16.

454. 16. ἀσύμφορον.] Wolfius *inutile.* Nannius autem, *commodi nihil allaturum.* Noui *illaudatum Buſiridem*, vt *Virgilius*, et *Pythagoram non ſordidum Auctorem*, vt *Horatius*, et *Polybium non contemnendum*, vt *Liuius* loquitur, caeteraque id genus Orationis ornamenta. Sed non eſt Interpretis ἀνθολογεῖν. Verte ſimpliciter: *Vobis incommodum erit.* TAYLOR.

17. ἐὰν etc.] F. ἐὰν τοὺς εὐεργέτας ἀφαιρῆσθε, vel, ἐὰν τοὺς εὐεργέτας ἀφαιρεῖσθαι. WOLFIVS. Editi enim ἑαυτοὺς εὐεργέτας ἀφαιρεῖσθαι. TAYLOR.

455. 4. συναποδύεται] συνδαπολύεται marg. Edit. *Morel.* Fortaſſe cum *Ital.* συνυποδύεται. συνυποδύεται δὲ καὶ κατασκευάζει *Vindob.* TAYLOR.

ANNOTATA IN ORATIONEM.

Pag. 457. 4. ὡς.] Reſtitui ὥς, quod erat neceſſarium, et ex quibusdam Editionibus excidit. Habet *Ald. Ven. Aug. Lindenbr.* Codd. *Regg.* α. β. *Demetr. Phaler.* §. 10. et 256. *Ariſtides* Vol. II. p. 483. Edit. *Iebb. Vlpian.* et *Hermog.* lib. I. *de formis Oratt.* cap. vlt. Paulo inferius v. 6. λέγῃ itidem pro vulgata λέγει, ex *Ald. Felician. Manut. Ven. Lindenbr.* Codd. *Morel.* et *Hermog.* TAYLOR.

8. εὑρομένους.] Melior lectio eſt εὑράμενους, eaque non paulo. Praefert *Aug. Ital. Regg.* ε. η. *Bodl. Cant.* et *Hermogenes* περὶ Ἰδεῶν, τομ. α. p. 300. Edit. *Criſp.* et iterum περὶ μεθόδου δεινότητος p. 427. TAYL.

9. λειτουργίας.] Λειτουργία, pecunia, ſiue opera, quae Reip. impenditur. Priſci enim λεῖτον publicum vocabant. NANNIVS.

11. τῶν ἀδικούντων ἐστίν.] Cum dixiſſet κατηγοροῦντα, in Singulari numero, non κατηγοροῦντας, ſcripſiſſe quoque debuit τοῦ ἀδικοῦντός ἐστιν, non τῶν ἀδικούντων. Sed manum Demoſthenis opinor fuiſſe, τῶν ἀδίκων ἐστὶν, *eſt ex rebus iniuſtis*, hoc eſt, *iniuſta res eſt.*

ſic

ſic p. 476. 23. τῶν αἰσχίϛων ἐϛὶ, *eſt ex rebus turpiſſimis*, vel, *res eſt turpiſſima*. Vid. ad p. 471. 11. MARKL.

457. 11. Fauet viri doctiſſimi et amiciſſimi coniecturae, quod in pluribus iisque praeſtantiſſimis Exemplaribus ἀδίκων legatur, in Codd. ſc. *Regiis* α. ζ. *Aug. Ital. Ven. Obſop. Bodl. Cant. Vindob.* Ita etiam laudat *Hermogenes* περὶ μεθόδε δεινότητος. Qui et in alio loco, ſc. περὶ Ἰδεῶν, pag. 303. Edit. *Criſpini*, locum hunc memoriter citans habet τῶν ἀτοπωτάτων. Vt dubium non ſit, quo animo ille hunc locum intellexerit. Caeterum habetur et κατηγορῦντας in Editt. *Manut.* et *Morel.* TAYLOR.

17. μηδε etc.] Lege μηδὲ τολοιπὸν ἐξεῖναι δοῦναι ὑμᾶς, τὸ δῦναι ὑμῖν ἐξεῖναι. Quam lectionem commendant Editt. veteres, nec non MSS. *Venetus* et *Lindenbr.* niſi quod a nonnullis abſit prius δῦναι. ἐξεῖναι δῦναι ὑμᾶς, τὸ δῦναι ἐξεῖναι ὑμῖν *Vindob.* Caeterum quandam grauitatem ſiue δεινότητα in hac lectione deprehendit acutiſſimus Scriptor, quisquis fuerit, qui περὶ Ἑρμηνείας ſcripſit, §. 257. Ποιεῖ δέ τινα καὶ ἡ βία κατὰ τὴν σύνθεσιν δεινότητα· δεινὸν γὰρ πολλαχῦ καὶ τὸ δύσφθογγον, ὥσπερ αἱ ἀνώμαλοι ὁδοί. παράδειγμα τὸ Δημοσθενικὸν, τὸ, Ὑμᾶς, τὸ δῦναι ὑμῖν ἐξεῖναι. Eam vetuſtatem, qualis demum fuerit, habet lectio, quam commendamus. Commendamus autem ſedulo. TAYLOR.

20. ἐνόμιζεν.] Lege νομίζων. τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ τὺς ἔχοντας ἀφείλετο τὴν δωρεὰν, ἀναξίυς νομίζων· ὕτω κ. τ. λ. Ita Editt. *Felician.* et *Manut.* Codd. *Regii Pariſienſes* et *Cant.* Ita optima et conſummatiſſima Verſio Italica: *Che in quel modo, che egli ha priuato della gratia coloro che l'hanno*, eſtimandogli indegni: *nel medeſimo modo* etc. TAYLOR.

458. 5. ἀλλὰ καὶ etc.] ἀλλὰ καὶ ψηφίσματα τολλα πολλάκις Editi, et MSS TAYLOR.

458 5. Codices, in quibus et *Vindob.* eſt, et praeſtantiſſima Editio *Pariſienſis* A. D. 1570. habent ψηφίσματα πολλὰ πολλάκις, quin et ita legebat et vertebat *Wolfius*, licet editio *Francofurtana* 1604. quae *Wolfii* nomen venditat, hanc vocem omittat. Excidit nimirum πολλὰ propter ſequens πολλάκις. Sic v. 25. deeſt μηδὲν, quia ſequebatur ſimile μηδ' ἂν: et forte ἐπίγραμμα p. 491. 5. quia praeceſſit eadem vox. ita Ἔφορον (*Ephorus*, celebris Hiſtoricus) periit in voce praecedente πρόσφορον, apud Clem. Alexandrinum *Strom.* VI. p. 750. Ed. Oxon. ἐπιθεῖναι τὸ πρόσφορον· Ἔφορον τὸν ἱςορικὸν etc. Vulgo deeſt Ἔφορον. Caeterum, Lectorem attentum et Graecae Linguae adſuetum latere non poteſt, aliquot eſſe loca huius pulcherrimae Orationis, in quibus vel Senſus, vel Sermonis Elegantia et Perſpicuitas, defectu vnius vel duarum vocum adhuc laborare videntur. complura huiusmodi ex MSS. et Editt. antiquis notauit Cl. Editor: et alia, niſi fallor, reſtant, nunquam forte certo reſtituenda. Sic in hoc, quod ſequitur. MARKLAND.

14. ὅπως τοῦτο μὴ πεισόμεθα.] Senſus poſtulat μηκέτι πεισόμεθα, *non amplius patiamur.* et ita, opinor, inuenit Vlpianus, Schol. ad v. 13. πῶς ἂν ὁ δῆμος ἔτι μὴ ἀπατᾶτο. *Wolfius* ſuppleuit *poſthac.* MARKL.

24. προκαλεῖσθε] προκαλεῖσθε hic eſt Futurum. προκαλεῖσθε — ἀπείρξετε. Ita Verſio Italica: *Perche con l' honorare molte perſone, molti a farui beneficio* prouocherete. Corrige ergo Interpretem, qui reddit *inuitantur.* Atque hinc fortaſſe deprehendes neceſſitatem legendi προσήκει cum *Obſcp. Ven. Ital. Lutet. α.* pro προσῆκε Editionum, credo, omnium. Porro hic *Manutius* cum *Felician.* et *Lindenbr.* habet expreſſius aliquanto: ἐκ δὲ τοῦ μηδενὶ μηδὲν, μηδ' ἂν ἄξιος ᾖ, διδόναι. Vt tu leges, nullus dubito, in futurum. Ita verba ipſa Legis, prout recitantur pag. 488. 27. Περὶ

Περὶ τῦ μηδενὶ δεῖν μηδὲν διδόναι, μηδ' ἂν ὅ, τιῦν πράξῃ. TAYLOR.

459. 14. ἧς.] Vidi neceſſarium et reſtitui, confirmante *Felician. Manut. Ven. Lindenbr. Bodl. Ital.* Codd. *Morel:* et ſcholiaſte *Vlpiano*. Vulgo legebatur οἷς, vti et in quibusdam Codd. ſcribi teſtatur *Morelius*. Iam par pari per omnia reddi vides. ἧς — ταύτης. πᾶσι — τὸς εὖ ποιήσαντας. τὸ ἥμισυ — ὃ προςεθείκαμεν. Et verte: *Cuius igitur beneficii dimidiata pars ad omnes pertingit, etiam nihil promeritos: iſtius, partem illam, quam adiecimus in gratiam hominum bene a nobis meritorum, eam, inquam, eripiemus?* Male hic *Wolfius*, vt vides. Male etiam *Hieronymus Ferro*, qui verſionem Italicam adornauit: *Adunque quel commodo della metà, del quale etiandio partecipi ſono quelli, che niente ci hanno giouato, torremo noi, dopo haverglielo dato, coloro, i quali ci hanno fatto beneficio?* TAYLOR.

19. ἀψευδεῖν.] ἀψευδῆ habet *Vindob. Ald. Ven.* MSS. *Felician.* et *Manut.* et Codd. *Regii* fere omnes. ἀψευδεῖν *Felician. Manut. Bodl. Cant. Reg. α. Lindenbr.* TAYLOR.

22. τὴν αὐτὴν ἐπιτάξασαν.] Scribe τὴν αὐτὸν ἐπιτάξασαν, ſcil. τὸν νόμον, *quae eam legem priuatis iniunxit.* MARKLAND.

460. 13. εἰς ἓν ἦλθε.] γρ. συνῆλθε. Id quod Cod. *Aug.* non pro varia lectione, ſed, quod longe probabilius, pro ſcholio habet. TAYLOR.

461. 2. ἀλλά τι.] ἀλλὰ πρὸς τὸ τὶ καλὸν πρᾶξαι legit *Lambinus*. TAYLOR.

7. περὶ τῦ θέσθαι.] Cod. *Auguſtanus* habet περὶ τῦ θέσθαι δοκεῖν. Nata certe ea varietas lectionis ex ſimili fere clauſula in ſententia ſequente, ὅμοιον αὐτῇ γενέσθαι δοκεῖν. Vbi vox iſta habet vim et elegantiam admirabilem, quam parum conſecuti ſunt Interpretes. Non ὅμοιον dixit γενέσθαι, quod oblique negat

 fieri

fieri poſſe, ſed γενέσθαι δοκεῖν. *Praeſtat, Ciuitatem huic homini perſuadere, vt mores ſuos ad mores publicos adcommodare* ſaltem videretur, *quam eum Ciuitati, vt ſibi ſimilis eſſe* velit. Priorem partem ſententiae mihi videtur *Nannius* maiore et perſpicuitate et elegantia transtuliſſe: *Quamobrem illud affirmauerim, longe pulchrius eſſe, illum veſtros mores in abroganda lege, quam vos illius in conſtituenda, ſequi.* TAYLOR.

461. 12. τὸ ἦθος.] Solus *Ven.* Codex, βελτίων ἐςὶ τῦ τῆς πόλεως ἔθυς. Caue ſollicites. Receptam lectionem tuetur *T. Magiſter:* Ηθος ὐ μόνον ἐπὶ ἀνθρώπων λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πόλεως. ὡς Δημοσθένης, τὸ τῆς πόλεως ἦθος, ἤγυν τὴν κατάςασιν, καὶ τὴν γενναιότητα. lege γενναιότητα. Noſter in ſuperiore pagina, v. pen. τὸ τῆς πόλεως ηθος — ἀψευδὲς καὶ χρηςόν. et pag. 476. 19. τῦ τῆς πόλεως ηθους μνημεῖον ὦσι. Et ita ſcribit *Plutarchus* in *Phocione*, ſtatim ab initio: πολλὰ δὲ γράφειν καὶ λέγειν ἀναγκαζόμενος παρὰ τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως καὶ τὸ ηθος. *Vindob.* deeſt ἦθος, TAYLOR.

14. περὶ τῦ παρόντος.] περὶ τῦ νομου παρόντος Codd. *Regg.* ε. η. vel potius, vt ego iudico, τὸ νόμυ erat in margine, ſcholii gratia, quo pacto habetur in *Aug.* TAYLOR.

17. τῇ χρείᾳ — δύνανται τιμᾶν.] Τιμᾶν nihil eſt. Forte: τῇ μὲν γὰρ χρείᾳ, τῇ τῶν — δωρεὰς, οἱ τύραννοι — δύνανται νικᾶν· *vtilitate — ſuperiores eſſe poſſunt:* cuius rei ſequitur Ratio; et reſpondet in ſequenti commate βελτίυς εἶναι. Νικᾶν, *ſuperior eſſe, praeſtare*, vt pag. 500. 9. Senſum vidit *Wolſius:* ſed Linguae Graecae ratio habenda fuit, quam vir ille doctiſſimus in verſione ſua ſaepiſſime neglexit; vnde (quod neceſſe erat) a mente Demoſthenis ſaepiſſime quoque aberrauit. MARKLAND.

462. 3. καίτοι τῶν ἁπασῶν etc.] Cum in aliis *Demoſthenis* orationibus multae ſunt verborum traie-ctiones a Latinitate nonnihil abhorrentes, tum vero in hac: quas omnes demonſtrare ſi vellem, ne pueris ſolis haec ſcribere potius, quam ſtudioſos adoleſcentes admonere viderer, verendum eſſet. Sed quasdam tamen notare quid vetat? cum parum attentos, licet doctos, interdum leuicula quaedam decipiant. Sic igitur haec ordina: καίτοι ἂν ἀφέλῃς πολιτείας ἡϛινοσοῦν τῶν ἁπασῶν, τὸ κομίζεσθαι χάριν etc. WOLFIVS.

6. Τάχα τοίνυν ἴσως.] Vltima vox videri poſſet eſſe ex margine. τάχα enim eſt ἴσως, *forte*. Nihil tamen mutandum. Alibi enim pariter ſcribitur, *adu. Midiam*, pag. 576. 15. τάχα τοίνυν ἴσως καὶ τὰ τοιαῦτ' ἐρεῖ, ὡς etc. MARKLAND.

9. ἐκ δὲ τοῦ νόμου τούτου.] Ex Editt. *Felician.* et *Manutiana*, aberat τούτου. Vnde coniecit *Wolfius* ἐκ δὲ τοῦ ἑαυτοῦ νόμου. Eſt tamen τούτου etiam in *Vindob.* TAYLOR.

25. τὴν ἀναγκαίαν ἀτέλειαν ἔχοντες.] Conuenientius forte ingenio Demoſthenis τὴν ἀνάγκην ἀτέλειαν ἔχοντες, *quibus Neceſſitas eſt pro Immunitate.* MARKLAND.

27. οὐδεὶς — προσέσται χορηγός.] *Ex neutro ordine vllus choragus proueniet.* Nannius. Male hic *Wolfius: neutri — neſtras opes augebunt.* Nam, vt *Demoſthenes* mox oſtenſurus eſt, ſc. pag. 464. 17. οὐ κοινωνεῖ ταῖς δημοσίαις προσόδοις καὶ περιουσίαις ταῦτα τἀναλώματα οὐδέν. TAYLOR.

vlt. πέντε.] Plenius Edit. *Morel.* ἀλλ' ἐὰν δέῃ πέντε μόνους. TAYLOR.

463. 2. τῶν μετοίκων etc.] In pleriſque Codd. (deeſt autem in *Felician. Manutianis, Lindenbr. Ital.* et *Paris.* α.) τῶν μετοίκων εἶναι πλείονας, ἢ τοσούτους,

— τὲς ἀεὶ λειτεργἒντας ἔσεσθαι· τῶν μετοίκων αὐτον εἶναι πλείονας, *Ven.* Ego profecto εἶναι veram lectionem eſſe arbitror, et retinendam loco τἒ ἔσεσθαι, quod nonnulli adleuere ſuis exemplaribus, propter ὑπάρξειν, quod ſequitur. *Vindob.* deeſt εἶναι. TAYLOR.

463. 9. καὶ, μὰ τὲς θεὲς.] Legendum (καίτοι, μὰ τὲς — πέντε εἶναι·) per parentheſin. MARKLAND.

10. ἐκ εἰσὶ πέντε, ἢ ἕξ.] Opinor, τάχ᾽ εἰσὶ, *forte ſunt quinque, vel ſex.* quod aliter efferri potuit: *non ſunt plures, quam* (vel, *non ſunt niſi*) *quinque, vel ſex.* Num vero aliquis ita loquitur: *non ſunt quinque, vel ſex?* Non credam, ſine exemplis. MARKLAND.

13. τὰς ἐγκυκλίες.] Ἐγκύκλιοι λειτεργίαι ſunt ſtatae et certae: εἰσφοραὶ καὶ τριηραρχίαι non item. χορηγοὶ ſunt Aediles, qui ſaltatoribus et cantoribus ſumtum: γυμνασίαρχοι, qui oleum palaeſtrae: ἑςιάτορες, qui epulum tribui praebent. *Aphthonii* Enarrator ait: Χορηγία; ἡ ἐκ προαιρέσεως, καὶ ἐν ἑορταῖς. Εἰσφορὰ, ἡ ἐξ ἐπιταγῆς ἑτέρε, καὶ ἐν πολέμοις. WOLF.

Ibid. Male Enarrator iſte, χορηγία ἐκ προαιρέσεως, vti confeſtim deprehendebat *Wolſius.* Nam, vt ait, ni eſſet ἐξ ἐπιταγῆς, cur eius data fuiſſet Immunitas? TAYLOR.

18. ἀπίςες.] F. ἀπίςως, ſicut ὑπόπτως ἔχει πρός τινα. et ſic *Obſop.* WOLFIVS.

Ibid. Ita etiam *Ven. Ital.* et *Reg.* ζ. item *Vindob.* Rectius quoque ἡμᾶς αὐτὲς, vt *Manut. Bodl. Reg.* α. *Vind. Cant.* et verſio Italica. TAYLOR.

pen. αὐτοῖς μόνον.] Sine ſenſu αὐτοῖς. Lego: τὴν ἀνάπαυσιν ἔτες μόνον, *uacationem ſolummodo annuam*: nam ſupradixerat p. 459. 13. ἐνιαυτὸν διαλιπὼν ἕκαςος λειτεργεῖ, *ſinguli altero quoque anno* haec *munera obeunt.* Eſt vero Antiptoſis, τὸν χρόνον ὃν, pro ὁ χρόνος ὃν, et Conſtructio eſt: ὁ χρόνος, ὃν τὸν χρόνον ἕκαςος τέ-

τῶν λειτουργῇ ἄν, δίδωσι τὴν ἀνάπαυσιν ἔτους μόνον. Exemplum par habes 1. Cor. x, 16. *τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν*· et plura vide apud Cl. *Taylorum* in Indic. Attic. ad Lyſiam, v. Antiptoſis. *Nannius* videtur legiſſe *ἄλλοις* pro *αὐτοῖς*. ſed et ſic vox *ἔτους* vel *ἐνιαυτοῦ* adhuc deerit: *τούτων ἕκαστος δίδωσι τὴν ἀνάπαυσιν ἄλλοις ἔτους μόνον.* Caeterum *τούτων* eſt *τῶν λειτουργούντων*, idem quod *τῶν χορηγῶν*. Intellige *νῦν μέν γε*, *vt nunc ſe res habet*: et *τότε δέ*, *in altero vero caſu*, id eſt, ſi per Collationem res gereretur. MARKLAND.

464. 12. *κεκτῆσθαι.*] In nonnullis MSS. deeſt *κεκτῆσθαι*, atque inter eos in *Obſop.* qui recte abeſſe poſſe exiſtimat. Cuius ſententiam minime laudo. *εἰ δὲ Φήσουσι κεκτῆσθαι*, vel *ὑφῃρημένον*, vel *τινὰ ἄλλον τρόπον*, *ὃν οὐ προσήκει* Senſus eſt liquidiſſimus. Simile occurrit p. 498. 19. *εἴ τινα τῶν εὑρημένων — ἀνάξιον εἶναί Φασιν, ἢ μὴ πεποιηκότα, ἐφ᾽ οἷς εὕρετο, ἔχειν.* TAYLOR.

17. *οὐ γὰρ κοινωνεῖ.*] *Nam hae impenſae, quae ſcenicis rebus deputantur, ad publica vectigalia et opes non accedunt.* *Nannius* ita vertit, et recte. TAYLOR.

20. *ὄντοιν.*] Verba ſic collocata ſunt, vt et diuitias et gloriam Reip. tribuere videantur, etſi pecunia ei deſit. Quod ſi *Vlpiani* ſequare ſententiam, verba *νυνὶ τῇ πόλει* omittenda erunt. WOLFIVS.

Ibid. Miror, vel *Wolfium* hic haeſiſſe, *vel* Scholiaſten conqueri de obſcuritate. Vertes: *cum duo Reip. proponantur bona:* Scilicet, vtrum retineamus fidem, cuius opinione eſſloreſcimus; an ea valere iuſſa, opes publicas coaceruemus, quibus indigemus magis. TAYL.

27. *τὰς εὐπορίας κ. τ. λ.*] *Nannius* vertit: *opulentias, quas exonerati aliorum ſucceſſione paraturi ſunt.* Male, vt videtur. TAYLOR.

pen. *μέσον.*] *Has ipſas demonſtremus in commodum cedere reip.* Wolfius MSS. lectionem ſequitur, *εἰς δέον ὑμῖν γινομένας δείξω.* Nam ita ſcribitur in *Lindenbr.*

 Obſop.

Obſop. Ven. Bodl. Vindob. Paris. α. η. Ital. et MSS. *Felician.* Et recte. Ita Verſio Italica: *Ma io intendo oltre a cio di volerui moſtrare, che ancor le richezze, le quali coſtor dicono che hauranno alcuni che ſaranno eſenti, ſono in voſtro ſeruigio.* Nam ſtatim ſequitur, *ſalutem Reip. poni maximam in Triremibus et apparatu bellico, non in ſpectaculis, oculorumque delectamentis. Qui autem plura in iſtum vſum conferat, neceſſe eſt, eum Reip. plurimum prodeſſe.* Res ipſa loquitur. *In medium prolatas* Nannius. TAYLOR.

465. 3. πᾶσα ἀνάγκη.] Οὐχ οἷόν τ' ἄλλως γενέσθαι. τὸ πᾶσα ἀνάγκη abſolute καὶ διαβεβαιωτικῶς ſubiicitur. Alias dicendum fuiſſet: τὸν πολλὰ κεκτημένον πολλὰ συντελεῖν πᾶσα ἀνάγκη. WOLFIVS.

27. ἕνα χορηγὸν καθίστησιν.] *Singulis*, inquit, Tribubus, (*Decem* eae erant,) vel *binis quibusque*, haec tua Lex *vnum* forte choragum reſtituet; qui *vnus* reſtitutus, *vnum* ſolummodo alium aliquem ab hoc onere et impenſa excuſaturus eſt. Iam vero, ſi *quinque* tantum noui choragi, vel, vt plurimum, *decem*, per hanc Legem tuam inducantur, quodnam inde leuamen τοῖς πολλοῖς, *toti populo Athenienſi?* Hoc eſt Demoſthenis Argumentum, quod ſatis perſpicuum eſt, et dependet a ſupra poſitis pag. 463. 9. Audebimusne igitur dicere, Vlpianum et alios veteres nonnullos non intellexiſſe hunc locum? Sane ita videbitur, ſi Scholia conſulas. MARKLAND.

466. 7. διειρῆσθαι.] διηρῆσθαι *Bodl. Aug. Ital.* et marg. *Morel. Lambinus* διωρίσθαι legendum cenſet. TAYLOR.

8. ἁπλῶς μηδένα.] Plenius olim edebatur, et confirmant etiam Codd. ἀλλ' ἁπλῶς ἀτελῆ μηδένα. ἀλλ' ὡς ἁπλῶς ἀτελῆ μηδένα. *Vindob.* TAYLOR.

10. καὶ ἐν μὲν τῷ etc.] Sequior eſt lectio *Bodl.* ἐν μὲν τῷ μηδένα, πάντας περιλαμβάνει τοὺς ἄλλους,

ſine

ſine καὶ in principio. Iuxta quam lectionem videtur *Wolſius* interpretari. Tu vide ſtructuram: διὰ τὸ γεγράφθαι ἐν τῷ νόμῳ — μὴ διειρῆσθαι δὲ — καὶ ἐν μὲν τῷ μηδένα, περιλαμβάνειν — ἐν δὲ τῷ τῶν ξένων μὴ διορίζειν — ἀφαιρεῖται καὶ Λεύκωνα. Eousque haeret ſententia, neque citius, vt volunt iſti, inflectitur. TAYLOR.

466. 22. πρὸς τοίνυν ἅπαντα.] ἐστὶ πρὸς ἅπαντα, ἀντὶ τοῦ συγκρίνεσθαι δύναται πρὸς ἅπαντα. Neque neceſſe eſt mutare in ὁ ἐκ τοῦ Πόντου σῖτος εἰς, πλείων ἐστὶ πρὸς ἅπαντα, parum commoda conſtructione. WOLFIVS.

24. Pro εἰσπλέων *Bodl.* et *Cant.* εἰς πλέον. *Lambinus* legit εἰς πλείων. Recte Interpres Italicus: *E'l grano che vien de Ponto è quanto tutto quel che vien da gli altri mercati.* TAYLOR.

Ibid. Recte εἰσπλεῖν dicuntur merces, quae *nauibus* importantur. Lyſias Orat. in Diogit. vocat hoc φοιτᾷν, de *frumento* pariter; et ita Xenophon Hiſt. Graec. lib. I. pag. 432. Non opus igitur lectione iſta εἰς πλέον, neque *Lambini* εἰς πλείων. et dubito, an πλείων πρὸς ἅπαντα Graecum ſit. Supra, v. 3. ſcribe τοῖςδε pro τοῖς δέ. MARKLAND.

467. 8. τοσοῦτον.] τοσοῦτο marg. *Morel.* τοσούτου *Aug.* τοσοῦτον τοίνυν δεῖ του ταύτην ἀποστερῆσαι τὴν δωρεὰν τὴν πόλιν. *Lambin.* TAYLOR.

Ibid. Iterum *Lambinus:* δεῖ τοῦ ἀποστερῆσαι. Propius erat τοσούτου δεῖ ἀποστερῆσαι. et iam video ita legi in optimo codice *Auguſtano.* Lyſias Orat. in *Nicomachum:* ἐγὼ δὲ οὕτω πολλοῦ ἐδέησα τῶν Τετρακοσίων γενέσθαι, ὥστε etc. Vtrouis modo recte dicitur, τοσοῦτον δέω τοῦ ποιεῖν, vel, τοσούτου δέω ποιεῖν. MARKLAND.

10. Θευδοσίαν.] Θευδασίαν Editi nonnulli ante *Wolſium*, qui primus, vt credo, Εὐδασίαν. Lege cum *Manut. Bodl.* marg. *Morel. ſcholiaſte, Harpocratione* et

Stephano Byzantino, Θευδοσίαν, vt edi curaui: vel Θεοδοσίαν, cum Latinis Scriptoribus, *Plinio* ſc. et *Marcellino*, atque etiam cum *Strabone*, qui non ſemel loci fertilitatem praedicat, verum l. 7. p. m. 311. egregie hunc locum illuſtrat. Κἂν τοῖς πρόσθεν χρόνοις ἐντεῦθεν ἦν τὰ σιτοπομπεῖα τοῖς Ἕλλησι, καθάπερ ἐκ τῆς λίμνης αἱ ταριχεῖαι. Λεύκωνα δέ φασιν ἐκ τῆς Θεοδοσίας Ἀθηναίοις πέμψαι μυριάδας μεδίμνων διακοσίων [ſ. διακοσίας] καὶ δέκα. Teſtatur *Wolfius*, *Phil. Melanchthonem* Θευδοσίαν interpretari *Teutonicam domum*. Quod ſane parum intelligo. Auctor anonymus *Peripli Ponti Euxini*: Καὶ αὕτη [Θευδοσία] παλαιὰ ἦν Ἑλλὰς πόλις τῶν Μιλησίων ἄποικος, καὶ μνήμη αὐτῆς ἐστιν ἐν πολλοῖς συγγράμμασιν. Νῦν δὲ λέγεται ἡ Θευδοσία τῇ Ἀλανικῇ, ἤτοι τῇ Ταυρικῇ διαλέκτῳ, Ἀρδαύδα, τουτέστιν ἑπτάθεος. TAYLOR.

467. 16. ἀλλὰ τοσοῦτον ὥστε.] Nannius: *tantam copiam ſubmiſit, vt id ad* XV. *talenta exuberarit.* Sed quid ratio pecuniae ad frumenti numerum? Quid ſi ἀλλὰ τοσοῦτο, hoc eſt, οὕτως εὔωνον, vt ſignificet duplex beneficium, et copiam frumenti, et vili pretio miſſam. Nam illud προσπεριγενέσθαι de pecunia reliqua, non de accepta ex venditione ſuperflui frumenti, intelligendum, arguunt verba ἃ διῴκησε Καλλισθένης, ſc. ὁ σιτώνης, qui XV talenta retulit, minoris emto frumento, quam putarant Athenienſes. WOLFIVS.

Ibid. Repone ἀλλὰ καὶ τοσοῦτον etc. vt p. 459. pen. 472. 24. 478. 12. 482. 25. et vbique. MARKLAND.

19. τοῦτον, τὸν τοιοῦτον etc.] *Hora che penſate, che coſtui, ſuto cotale verſo di voi*, dira, *quando intendera* etc. TAYLOR.

pen. βλάψειν ὑμᾶς φαίνεται.] Forte βλάψων ὑμᾶς φανεῖται, vt non multo poſt, p. 468. 15. ὡς ὁ μὲν Λεύκων ἐμμένων φανεῖται. WOLFIVS.

467. pen.

467. pen. Vel ἂν βλάψαι, (vt ſemper ſcribit Demoſthenes, ſaltem in hac Oratione) vel ἂν φαίνηται. *Wolfius* βλάψων φανεῖται. recte in priori voce: non itidem, opinor, in ſecunda. MARKLAND.

468. 13. μὴ γὰρ οἴεσθε κ. τ. λ.] Lege cum *Lindenb. Obſop. Bodl. Cant. Ital.* Codd. *Paris.* et Editt. *Felician.* et *Manut.* μὴ γὰρ οἴεσθε ὑμῖν ἄλλο τι τὰς ςήλας ἑςάναι ταύτας, ἢ κ. τ. λ. Atque ita Interpretes. TAYLOR.

23. ὁ τὸ ψήφισμα etc.] *Quid tandem ſcribet ciuitatis nomine publicus Tabellio?* Nannius. TAYLOR.

469. 15. λαβεῖν τότε τὴν ἀτέλειαν.] Subabſurda videtur haec poſitio vocis τότε. transponi debet in priorem partem ſententiae: τοτε εὖ πράττων, εἰς δέον δὲ νυν γέγονεν — λαβεῖν τὴν ἀτέλειαν. Confirmat Vlpianus: ὁ παλαι εὐημερῶν, ἕτος νυν ἐπίκυρον τοῦ ζῆν ἔχει τὴν ἀτέλειαν. MARKLAND.

16. Κυρηναῖος.] Epicerdes iſte videtur fuiſſe ex Cyrene. Κερκυραῖος habent *Ald. Ven.* et Edit. *Morel.* Κυρηναῖος cum *ſcholiaſte* defendunt *Obſop. Bodl.* Codd. *Regg.* α. ζ. *Lindenb.* et Editt. caeterae. *Epicerde Corſiotto* Verſio Italica cum *Aldo.* TAYLOR.

27. ἐν τῷ πολέμῳ τῷ πρὸ τῶν τριάκοντα.] *Felicianus* τῷ πρὸς τοὺς τριάκοντα. Sed tum τὸ μικρὸν abundat. In varia lectione adnotatum eſt: τῷ πρὸς τριάκοντα μικρὸν σπανίζοντα. Si πρὸ τῶν τριάκοντα, videtur intelligendum id bellum, quo exitioſam cladem ad Aegoſpotamos acceperunt. Hoc enim ſecuta eſt Oligarchia xxx virorum. Τὸ μικρὸν σπανίζοντα non placet, niſi velis interpretari *nonnihil egere.* Nannius: *in bello aduerſus triginta Tyrannos.* WOLFIVS.

Ibid. Nodum hic in ſcirpo quaerit vir doctiſſimus. Nam ſi pungas, vti ego edidi, et vt ille etiam vertit, nihil ſubeſt difficultatis. Cum *Feliciano* conſentiunt MSS. *Regg.* et *Ald.* πρὸ τῶν τριάκοντα recte exhibent

 optimi

optimi Codd. *Vindob. Aug.* et *Lindenbrog.* Ex vtrisque lectionibus videtur exprimi Editio *Manutiana*, πρὸς τὲς τῶν τριάκοντα. Interpres Italus: *nella guerra, che fu poco inanti de i Trenta.* TAYLOR.

469. vlt. αὐτὸς ἐπαγγειλάμενος.] αὐτεπάγγελτος, vt eſt in *Iſocratis* paraeneſi, ἐν τοῖς καιροῖς τοῖς Φίλοις βοηθήσας, ἀλλὰ μὴ τὰς παρ' ἐκείνων δεήσεις ἀναμείνας. WOLFIVS.

470. 2. πῶς etc.] Vide, ne te fallat Conſtructio Comparatiui per ἢ et εἰ, quae eſt huiusmodi: Πῶς ἄνθρωπος γένοιτ' ἂν μᾶλλον Φανερὸς (Φανερώτερος) εὔνες ὢν ὑμῖν (ὅτι ὑμῖν εὐνοεῖ) ἢ εἰ παρὼν μᾶλλον ἕλοιτο (τῶ μᾶλλον ἑλομένε) τὲς ἀτυχῶντας· et deinde: δεύτερον ἢ (ἀπὸ κοινῶ) εἰ ἰδὼν χρείαν ἑτέραν Φαίνοιτο διδὼς (τῶ Φαινομένε διδόναι) etc. Nannius: *Quam ſi nec ſocius, nec particeps, in calamitoſiſſimis Reip. temporibus, victos, eorumque gratiam, ſi modo vlla futura eſſet, quam victores, in quorum ſocietate erat, colere demererique praeoptet?* Videtur pro ἢ πρῶτον μὲν, εἰ παρὼν τῷ τῆς πόλεως ἀτυχήματι legiſſe, ἢ εἰ μήτε σύμμαχος ὢν, μήτε κοινωνὸς, ἐν τῷ τῆς πόλεως ἀτυχήματι etc. et μηδὲν ἐνδεῶς, vt et *Obſopoeus* notauit. WOLFIVS.

9. ὅπως σώσοι.] Sequitur ὅπως ἕξει. vnde ſcribendum forte ὅπως σώσει. Appoſite pag. 484. 3. καὶ ὅπως — δόξετε· καὶ ὅπως — ἀφαιρήσεται· καὶ ὅπως ἕξετε. MARKLAND.

Ibid. Ita Editt. optimae. TAYLOR.

10. ἀδεῶς Editio *Aldina* cum MSto *Veneto.* TAYL.

Ibid. Forte ὑμετέρων μηδεὶς ἐνδεῶς ἕξει. nam de *Perſonis* loquitur, et vltima ſyllaba in μηδὲν ortum habere potuit a ſubſequenti. MARKLAND.

11. περὶ.] Lege παρὰ cum *Ald. Lindenb. Bodl. Ven. Vindob.* et Codd. *Regg.* α. ε. ζ. η. Ita p. 471. 3. οἱ πα-

οἱ παρα τὰς χρείας. Et ſimiliter p. 473. 24. Supra p. 469. 19. παρα τοῖϭτον καιρόν. TAYLOR.

470. 23. Ψηφισματα.] Ψηφισμα habet Cod. *Lind.* et e *Regiis* tres. Recte. Supra, v. 16. τὸ τοίνυν ψήφισμα ὑμῖν αὐτὸ ἀναγνώσεται. Exarauit Scriba ψηφίσματα propter ſequentem vocem τὰς, quae adhaeſit priori. Mox tamen v. 25. ἀκηκόατε ἐκ τῶν ψηφισμάτων. TAYLOR.

471. 1. πάντες μὲν γὰρ etc.] Expreſſius haec aliquanto, quam *Wolfius*, vertebat Interpres Alcmarianus: *Digni enim ſunt meriti viciſſitudinem ſentire, quicunque primi benefacere inſtituerunt, maxime in rebus arctis et afflictis:* Et, paucis interiectis: *Non enim inde, quod alii nunc ſunt Athenienſes, qui immunitatem auferunt, alii, quibus ille benignitatem ſuam impendit, dedecus huius improbitatis exſtinguitur: eo enim ipſo gratiſſimum redditur.* TAYLOR.

6. μηδεμίαν ποιησάμενοι τϭτων μνείαν.] Auctius Edit. *Paris.* τϭτων μηδενὸς μνείαν· et rectius, vt fere. ſic pag. 478. 19. μηδεμίαν ποιησαμένϭς τϭτων μηδενὸς μνείαν. MARKLAND.

Ibid. Cum Editione *Paris.* conſentiunt Codd. *Vindob. Ven. Aug.* et *Ital.* TAYLOR.

11. τὸ δεινόν.] Verius puto τῶν δεινῶν ἐστιν· vt pag. 476. 23. τῶν αἰσχίστων ἐστί. Plenius pag. 498. 1. ἕν τι τῶν αἰσχρῶν ἐστι. MARKLAND.

12. οἱ μὲν εἰδότες καὶ παθόντες.] Legi vel intelligi poteſt εὖ ante παθόντες. Vlpianus legebat ἰδόντες, (vti etiam exhibet Codex ε. in margine Edit. *Paris.*) et παρόντες. Putares tamen, Demoſthenem ſcripſiſſe: εἰ γὰρ οἱ μὲν εἰδότες καὶ [ἔργῳ] μαθόντες, *facto experti*; quia ſtatim reſpondet, οἱ λόγῳ ἀκϭοντες, quemadmodum poſtulat Oppoſitio (vt pag. 470. 11. et pag. 483. 20.) et mos ſcribendi; et quia λόγῳ hic ſuperfluum eſt, niſi praeceſſerit ἔργῳ. Contra p. 495. 19. pro

19. pro τί παθὼν male legitur τί μαθὼν. Quae ſequuntur, ἄξια τούτων ἐνόμιζον εὖ πάσχειν, difficilia ſunt, neque ex Demoſthenis perſpicuitate. Legi poteſt ἀξίους τούτους etc. *dignos hos* (Epicerdem ſcil. et filios eius) *beneficio cenſebant:* vt pag. 491. 11. εἰ μηδεὶς — γέγονεν ἄξιος εὖ παθεῖν. Sed forte grauius mendum ſubeſt, ex defectu. MARKLAND.

471. 12. παρόντες etiam legit *Aug. Ital. Bodl. Cant.* et forte MSS. *Manut.* Deinde τοῦτον (i. e. Epicerdem) ἐνόμιζον εὖ πάσχειν *Bodl.* et *Cant.* et pariter modo ὡς ἀνάξιον ἀφαιρησόμεθα iidem cum *Italico.* TAYLOR.

15. ὁ αὐτὸς etc.] Deeſt in plurimis Exemplaribus, vt e. c. in Vindob. vox prima, in optimo *Lindenbrogiano* occupauit locum τοῦ ἔτος. Certe ἔτος tuto abeſſe poteſt. TAYLOR.

472. 7. ὑμῖν.] Forte cum *Ald. Ven.* Codd. *Regg.* ζ. η. *Vindob.* τὴν πόλιν υμων, vel cum α. et β. τὴν πόλιν ημων. TAYLOR.

20. δὲ.] Ita Editt. vetuſtae. *Francofurtenſis* δή. abeſt a Vindob. TAYLOR.

24. ἡ μεγάλη μάχη.] Facta eſt ea pugna Diophanto Archonte, anno 2. Olymp. 96. Eam ſatis fuſe narrat *Xenopho* lib. 4. *Hellenicorum.* PALMER.

473. 6. εἰσέφερον.] Haec eſt lectio Codd. MStorum atque itidem Editt. plurimarum, ante *Francofurtenſem.* Eam vero ſcripturam in iſta editione non conſilio, vt arbitror, ſed imprudentia, immutatam arbitror in εἰσέφερον. Εἰσέφερον eſt verbum *Demoſthenicum*, vt notauit *Harpocratio.* Quem vide in Εἰσφρήσειν, *Valeſium* ad locum, et *Budaeum Comment.* pag. 350. *Ariſtoph. Veſp.* 886.

Εἴ τις θύρασιν Ἡλιαστής, εἰσίτω,
Ὡς ἡνίκ' ἂν λέγωσιν, οὐκ εἰσφρήσομεν.

Εἰσφρήσειν, εἰσάξειν, εἰσδέξασθαι· πολὺ τοὔνομα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. *Suid.* Nec apud *Oratores* ſolum, verum

rum etiam apud *priſcam Comoediam*, vt obſeruauit *Harpocratio.* TAYLOR. Similem gloſſam v. apud Vlpian. ad or. Cherſoneſ. Εἰσφρῆσαι] πολὺ τοὔνομα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἀντὶ τοῦ εἰσάξειν καὶ εἰσδέξασθαι. v. iſtam orationem n. 18. ed. Lutet. TAYLOR in ſchedis.

473. 7. εἰρήνη ἡ ἐπὶ Ἀνταλκίδου.] Non male vertit *Wolfius* ἐπὶ Ἀνταλκίδου, *duce Antalcida.* Vult Demoſthenes, Antalcida *auctore*, et huic rei *praefecto*; qui *praecipuum locum* in iſta pace componenda habuit: qua de re vide Xenophontem Ἑλλην. lib. IV. pag. 538. Ed. *Leunclau.* et lib. V. pag. 550. vbi Conditiones habes Pacis iſtius infamis, quae vocabatur ἡ ἐπὶ Ἀνταλκίδου εἰρήνη. Caeterum minus nota eſt vulgo haec ſignificatio praepoſitionis ἐπὶ, quae *auctoritatem* denotat Illius, de quo ſermo fit. Sic ἐπὶ σοῦ, *te auctore*, vt recte et erudite vertitur apud Lucianum *Saturnal.* pag. 632. Ed. Graeuii: et ita forte intelligendum difficile iſtud Marci II. 26. ἐπὶ Ἀβιάθαρ, *auctore Abiatharo.* ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων, *auctoribus* (non *coram*) *duobus vel tribus teſtibus*, 1 Tim. V, 19. quod alibi (2 Cor. XIII, 1. ex Deuteron. XIX, 15.) dicitur, ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν, *auctoritate oris duorum* etc. id eſt, auctoritate duorum vel trium teſtium *narrantium*, vel *deferentium.* Sed de iſto Marci loco etc. alias (σὺν Θεῷ) plenius et accuratius. MARKLAND.

13. ἀλλ' ὁ λόγος πρῶτον αἰσχρός.] Sic *Cicero* in *Officiis: In nonnullis rebus turpem ipſam dubitationem et deliberationem.* Mox ἀκοῦσαι τοῦ νόμου, v. 22. penultima acuta, εὐκτικῆς γ. πρόσωπον. WOLFIVS.

19. τοῖς φεύγουσι.] Congruentius forte τοῖς φυγοῦσι, propter ἐψηφίσασθε, et quia de re *praeterita* loquitur. MARKLAND.

474. 1. τοῦτὶ γάρ.] Vtrum, *hoc per totam orationem inculcabunt*, an, *praecipue hoc veluti firmamento nitentur?* WOLFIVS.

474. 15.

474. 15. γένει καὶ δόξῃ] Pro his paullo ante v. 13. poſuerat νόμοις καὶ δόξαις, quae non mutuo reſpondent. *Wolfius* vertit ita, quaſi legiſſet ſupra: ταῦτα δὲ [καὶ γένει,] καὶ νόμοις τισὶ, καὶ δόξαις διώρισται. quo admiſſo, hic debuit eſſe; γένει, [καὶ νόμῳ,] καὶ δόξῃ. Mutila igitur haec videntur. Vide Scholiaſten Graecum. MARKLAND.

Ibid. *Wolfium* ita legiſſe conſtat, cum in Annotationibus ita locum citet, et *Nantium* adducat verba iſta καὶ γένει in Interpretatione ſua omittentem. TAYL.

18. οὐκ ἄρ᾽ ὀρθῶς βουλευσόμεθα.] Mallem: οὐκ ἂν ὀρθῶς βουλευσώμεθα. *nequaquam; ſi rectum conſilium capiamus.* *Wolfius* videtur legiſſe οὐκ ἄρ᾽ ὀρθῶς βουλευσόμεθα; Interrogatiue, et Ironice: cui nullatenus adſentior. MARKLAND.

20. τὸν λόγον.] Plenius MSS. τοσοῦτον τὸν λόγον, vel λόγον τοσοῦτον, *Vindob. Ven. Ital. Regg.* α. β. ποιήσομαι λόγον τοσοῦτον *Lindenbr.* μόνων item (pro μόνον Edit. 1604.) reſtitui ex ſuperioribus Editionibus, et MSS. TAYLOR.

27. οἱ παραδόντες ὑμῖν Θάσον.] Exſtat haec Hiſtoria apud *Diod. Sic.* lib. 13. qui huic loco lucem dat, et ab eo viciſſim accipit. PALMER.

475. 10. εὐεργεσίαν.] Marg. Edit. *Benenati* ἐπιγαμίαν. Omnino recte, vnde vnde adripuerit, nam in Codd. non videtur talem lectionem reperiſſe. Ita in Decreto Byzantinorum Perinthiorumque apud *Demoſth. de Corona*: Δεδόχθω τῷ δάμῳ τῷ Βυζαντίων καὶ Περινθίων Ἀθηναίοις δόμεν ἐπιγαμίαν, πολιτείαν, κτᾶσιν γᾶς etc. p. 256. 6. Mox v. 12. idem margo ſubmonet εὐξαμένους, ἢ εὑρημένους. TAYLOR.

11. φεύγοντας] Iterum forte φυγόντας, vt εἰρομένους. et verſu 9. φυγοῦσιν accuratius videretur. MARKLAND.

475. 14. ἐκείνως.] Punge potius mecum: μάθοιτε δὲ τοῦτο μάλιϛ' ἄν, ἐκείνως εἰ λογίσαισθε etc. Verte autem: *Idque potiſſimum perſpicietis*, *ſi* hoc *nimirum* pacto *rationem apud vos inſtituetis*. Atque ita corrigendum arbitror v. vlt. φέρε δὴ κἀκείνως ἐξετάσωμεν, non κἀκεῖνο. Inſtituit enim Orator in vtroque loco comparationem inter res Thaſiorum et Pydnenſium. Huius Populi mentionem iniicit non ad rerum geſtarum memoriam, ſed ad argumenti colorem. *Thaſios*, inquit ille, *in loco Pydnenſium* etc. *ponite*. Multum vtique intereſt, hoc, an illo modo legamus. TAYLOR.

19. παραδώσειν ταῦτ'.] Nannius: *Idque ea ſpe faciat*, [Pydnam vel Potidaeam tradat] *vt eadem acciperet munera*, *quae tum Thaſio Ecphanto — conceſſa fuere*. Recte etiam *Wolfius* ipſe. Nam Francofurtenſes, praeterquam quod nihil de *Demoſthene* meriti eſſent, etiam aliquando eius Interpretem, quaſi dedita opera, mutilarunt nobis et conciderunt. Pro ſe itaque loquatur *Wolfius*: *ſe tradituros pollicerentur*, *ſi eadem dona ipſis daretis*, *quae Ecphanto Thaſio*, *et Archebio Byzantio dediſtis*. Edit. Interpretationis *Wolfianae*. Baſil. apud Oporinum, Fol. Sed vterque Interpres initium huius commatis indiſtincte vertit, εἴ τινες τῶν νυνὶ ἐχόντων Πύδναν κ. τ. λ. Recte omnia Italus: *Se alcuni di quelli*, *che hora tengono Pidna*, *o Potidea* — *prometteſſero di darui queſte terre*, *ſe voi deſte loro que' doni*, *i quali ad Eſſante Taſſo et ad Archebio da Coſtantinopoli allhora deſte*. TAYLOR.

21. Ἀρχεβίῳ τῷ Βυζαντίῳ· καί τινες etc.] Reſtituendum puto: τῷ Βυζαντίῳ, [καὶ Ἡρακλείδῃ·] καί τινες etc. Hos enim tres, Ecphantum, Archebium, et Heraclidem, paulo ante coniunxerat; neque ratio erat, quare vnus ex iis iam omitteretur. Sic v. vlt. προδόντες τὴν Πύδναν, καὶ τὰ ἄλλα etc. Codices et Edit. *Paris.* recte habent: τὴν Πύδναν, [καὶ Ποτίδαιαν,

τίδαιαν,] καὶ τὰ ἄλλα etc. quemadmodum hae vrbes coniunctim nominabantur v. 15. Nimirum Scriba (vel Typotheta forte, in Editione, quae *Wolfii* vocatur) coniecit oculos in καὶ Secundo loco: vnde voces interiacentes, vt ſit, omiſit. MARKLAND.

475. 27. ἂν ἡγεῖσθε.] Scribe ἂν ἡγοῖσθε, vt ἀκούσαισθε. MARKLAND.

Ibid. ἡγεῖσθε legit Edit. *Paris*. et optimus Cod. *Aug*. ἀκούσεσθε Editt. omnes priores cum MSS. *Ven. Lindenbrog. Aug*. etc. ἀκούσεσθαι *Vindob*. TAYLOR.

vlt. οἱ προδόντες τὴν Πύδναν.] καὶ Ποτίδαιαν *Morelius* addidit ex Codd. *Regiis*. Ita etiam Cod. *Aug*. v. 15. h. p. εἴ τινες τῶν νυνὶ ἐχόντων Πύδναν, ἢ Ποτιδαιάν, ἤ τι τῶν ἄλλων χωρίων etc. locus plane germanus. TAYLOR.

476. 4. πότερον οὖν κ. τ. λ.] Verba ſic ordina: Πότερον οὖν, ὦ Λεπτίνη, ἔδει σε, εἰ δύνασαι, πεῖσαι τοὺς ἐχθροὺς μὴ τιμᾶν [ὅπως ἂν οἱ ἐχθροὶ μὴ τιμῶσι] τοὺς γιγνομένους εὐεργέτας ἐκείνων [τῶν ἐχθρῶν] ἐπὶ τοῖς πρὸς ἡμᾶς ἀδικήμασι· [διὰ τὸ ἐκείνους ἀδικῆσαι ἡμᾶς τῷ προδιδόναι τὰ ἡμέτερα·] ἢ θεῖναι κ. τ. λ. WOLFIVS.

8. ὃς τῶν etc.] In quibusdam Codd. legitur pari ſenſu, ſed non ſimili elegantia: ὃς τῶν ἡμετέρων εὐεργετῶν ὑπαρχούσας δωρεὰς ἀφαιρήσεται. TAYLOR.

27. δὴ λελυμένας.] Marg. Edit. *Paris*. διαλελυμένας. Proinde quaſi olim ſcriptum fuiſſet (cuius tamen lectionis veſtigium non inuenio): τὰς μὲν συμφορὰς — κυρίας αὐτοῖς γεγενημένας· τὰς δὲ δωρεάς, ἃς ἀντὶ τούτων ἔλαβον παρ' ὑμῶν [ἀκύρους] καὶ διαλελυμένας. TAYLOR.

477. 2. βουλήσεται] Plenius Cod. *Obſop*. εὖ ποιεῖν ὑμᾶς ἔτι βουλήσεται. et quodammodo *Felician*. Modo, v. 7. auſpicatius omnino, πολλοὺς ξένους εὐεργέτας *Ald. Ven. Aug*. Codd. *Regg*. α. β. ε. De his enim,

ξένους

ξένες intelligo, haſtenus verba facta: ſequitur iam *Ciuium*, Cononis ſc. et Chabriae fortuna, τῶν δὲ πολιτων μηδένα etc. v. 8. Italicus Interpres habuit: *Molto adunque io mi dorrei, giudici, ſe in queſto ſolo mi pareſſe potere ragioneuolmente accuſar la legge, che a molti* foreſtieri *noſtri benefattori toglie l' eſentione; e di i cittadini, che* etc. et *Nannius* quoque. *Quod plurimos* externos *de Rep. optime meritos ſuis donis ſpoliaret.* TAYL.

477. 12. εἰ ἄξιον.] Felicius multo *Nannius: Num aliquid in ipſo vel rebus ab ipſo geſtis culpa dignum, vt praemia illius diminuenda cenſeatis.* TAYLOR.

19. κατεναυμάχησε Λακεδαιμονίες.] Naumachia ad Cnidum: Extſtat hiſtoria apud *Xenophontem* lib. 4. *Hellenic.* PALMER.

20. καὶ τὲς πρότερον.] Reſtitui articulum ex Edit. *Lutetiana.* TAYLOR.

25. καὶ γάρ τοι.] Potius τοιγάρτοι, *itaque;* non *etenim.* MARKLAND.

478. 4. ὥσπερ Ἁρμοδίε] Melius cum Editt. *Felician.* et *Manutiana:* ἀλλὰ καὶ χαλκῆν εἰκόνα μετὰ τὸν Ἁρμόδιον καὶ Ἀριςογείτονα ἔςησαν πρώτε. Nam in vulgata lectione vox iſta πρώτε vix habet, cui inniti poſſit. TAYLOR.

16. τῦτ'.] Videtur abundare τὸ τῦτ', aut pro eo legendum ἔτος. Mox v. 19. τέτων μηδενός. [aberat enim μηδενός.] WOLFIVS.

Ibid. Fruſtra erat *Wolfius*, qui putabat, vel abundare τῦτ', vel in ἔτος mutandum eſſe. Τῦτ' ἀφαιρεθήσεται, eſt, τῦτο τὸ βέβαιον μένειν ἀφαιρεθήσεται, *haec ſtabilitas eripietur;* ex praecedenti membro repetendum. Notandum hoc Lectori Demoſthenis, qui ſaepe ita ſcribit. ſic pag 482. de Chabria: *qui cum haberetur, et eſſet, dux omnium* (ἀσφαλέςατος) *cautiſſimus, cum imperabat,* ἐχρῆτο τέτῳ. ſcil. τέτῳ τῷ ἀσφαλεῖ, *hac cautione vtebatur pro iobi*. Parum accu-

 rate

rate vtroque loco vertit *Wolſius*. Ita pag. 496. 13. ἐδ' ἔχεσιν, ſubintellige ἀτέλειαν, ex praecedente Adiectiuo ἀτελεῖς petendam. MARKLAND.

478. 26. λέγεται τοίνυν κ. τ. λ.] Sic diſtinguatur hic locus: λέγεται τοίνυν ἐκεῖνος, εἰπὼν τοῖς πολίταις τειχίζειν, κἂν [καὶ κελεύσας ἐὰν] ἀφικνῆταί τις ἐκ Λακεδαίμονος, κατέχειν, οἴχεσθαι. Coniunge λέγεται οἴχεσθαι πρεσβεύων, caeteris intermedio interiectis. Mox p. 479. 4. πέμπειν ἑτέρες παραινεῖν. WOLF.

479. 5. παραινεῖν.] Editt παραινεῖ cum Vindob. et παραινῇ. Conſtructio eſt: λέγεται — οἴχεσθαι πρεσβεύων — ἀρνεῖσθαι — κελεύειν — παραινεῖν, vt nos edidimus ex auctoritate Codd. *Ven. Aug. Ital. Bodl. Cant.* TAYLOR.

24. ὑμᾶς ἔχων] Id eſt ὑμᾶς μόνες, *vos ſolos habens*, ſine ſociis et auxiliis: ſi ſanus ſit locus. Mox v. 26. Γοργόπαν rectius ſcribatur per ω in ſecunda ſyllaba, vt ſemper apud Xenophontem lib. V. Ἑλληνικῶν, initio: licet ibi male pingatur Accentus, Γοργῶπαν, pro Γοργώπαν. MARKLAND.

25. καὶ ὡς.] *Ariſtides* pag. 459. Vol. II. Edit. *Iebb.* καὶ Γοργώπαν (vti etiam legit Cod. *Reg.* ε.) ἀπέκτεινεν ἐν Αἰγίνῃ, καὶ ὅσα ἐνῆν πρώην ἐποίησε, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὅτι κ. τ. λ. Mendoſe ſatis. Neque enim, ſi caetera ſana eſſent, iſtud πρώην ex Hiſtoria tolerari poteſt. TAYLOR.

480. 2. λέγοντος ἐμῦ.] Ita pungitur hic locus in Editt. ſuperioribus. Quam etiam diſtinctionem ſequitur *Wolſius* in interpretatione, licet ad mentem meam extremae Editiones, neſcio, an caſu, an iudicio, diſtinguant: πολλή τε αἰσχύνη, λέγοντος ἐμῦ. ταῦτα ἐλάττω φανῆναι etc. TAYLOR.

5. ἐνίκησε μὲν τοίνυν Λακεδαιμονίες ναυμαχίᾳ.] Ad Naxum Inſulam, de qua pugna nauali vide *Plutarchum* in *Camillo*. PALMER.

480. 6. δεύσης.] δεύσας habent Edit. *Pariſ.* (cuius in margine adſcribitur δεύσης) Codd. *Aug. Vindob. Ital.* et *Bodl.* Recte. *Lyſias c. Diogit.* pag. 907. vlt. δυοῖν δεῦσαι πεντήκοντα μνᾶς. *Thucyd.* VIII. 6. καὶ ὁ χειμὼν ἐτελεύτα, καὶ ἑνὸς δέον εἰκοστὸν ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε. et modo pariter §. 7. ἦσαν δὲ αἱ ξύμπασαι τῶν ξυμμαχικῶν νῆες αὐτόθι μιᾶς δεῦσαι τεσσαράκοντα. Quae Conſtructio eſt ſane longe vſitatior. TAYLOR.

7. τῶν νήσων τούτων] Quare τούτων? nam Inſulae, (*Cyclades* nempe, et nonnullae aliae) de quarum imperio tam ſaepe contendebant Athenienſes et Lacedaemonii, abſolute vocabantur αἱ νῆσοι. ita ſupra pag. 477. 22. et Lyſias Orat. in Alcibiadem, et omnes Graeci Hiſtorici. immo et ſine Articulo, νήσων ἀρχή, Pſeudo Lucianus in *Encom. Demoſthenis*, verſus finem. τούτων igitur non eſt ad rem. Verti quidem poteſt *horum*, ſcil. Lacedaemoniorum. ſed melius abeſſet. MARKLAND.

12. πρεσβύτατοι.] Quare πρεσβύτατοι? Cur prouocat ad natu ſolummodo *maximos?* Lege cum *Ald.* et *Ven.* πρεσβύτεροι. Quae locutio iuuentutem *tantum* excludit. Ita cum Chabriae aetate et rebus geſtis concordabitur. Italus: *Di tutte queſte coſe alcuni* piu vecchi *di voi me ne ſono teſtimoni.* TAYLOR.

13. ἄλλας τριήρεις.] Scilicet praeter eas vndequinquaginta Lacedaemoniis ereptas. Nec opus eſt τὸ ἄλλας mutare in ὅλας, *totas*, ſiue *integras*. Mox [ſc. pag. 481. 6.] κἂν ἑάλω. *Obſop.* καὶ εἰ ἑάλω. et, pro τὰς παλαιάς, [v. 22.] τὰς πάλαι. et, μείζους τῶν καινῶν ἐγκλημάτων, [v. 23.] non κοινῶν. et, ὑπὲρ ὧν ἐπ' ἐκείνους ἐλθών [v. 24. Nam in Editione, quam ſequebatur *Wolfius*, deerat ἐλθών.] et, βεβαίως πως ἐκεῖνος. [482. 5.] WOLFIVS.

481. 3. καὶ γὰρ ἂν ἄλογον εἴη, μίαν etc.] Deeſt aliquid, vt bene vidit *Lambinus*, qui ſupplet: ἄλογον εἴη, εἰ, μίαν πόλιν εἰ ἀπώλεσεν etc. Verius puto: ἄλογον εἴη, ὅτι, μίαν πόλιν εἰ ἀπώλεσεν etc. Lyſias contra *Nicomach.* pag. 845. 6. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὅτι, εἰ μὲν περὶ ἰδίων etc. vide locum. MARKLAND.

10. τηνικαῦτα δὲ] Potius τηνικαῦτα δὴ, *tunc demum*, cum *Bodl.* et marg. *Morel.* TAYLOR.

23. καινῶν.] Vulgo κοινῶν, nullo ſenſu. τὰς παλαιὰς χάριτας μείζους τῶν καινῶν ἐγκλημάτων. Reſtitui ex *Obſop. Bodl. Cant. Ital.* et Editt. *Felician.* et *Manut.* Ita Verſio Tuſcana. TAYLOR.

pen. καὶ μὴν κατ' ἐκεῖνο.] Lege cum Edit. *Morel.* et Cod. *Lindenbr.* καὶ μὴν καὶ κατ' ἐκεῖνο, (vt legitur pag. 486. 17. καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο, et 489. 2. καίτοι καὶ παρ' ἐκείνοις τινές εἰσιν ἴσως ἀγαθοί.‹‹ et pag. 497. 12. πῶς γὰρ καὶ κατὰ τοῦτο, *nam vel hac ratione)* quod multum ad ſenſum confert, et facile Librarium in ea ſede latere potuit. *Et vel eo ſolo nomine, vt caetera omittam, indigne ageretur cum Cteſippo.* Annon vides, mi lector, quantum accedat? Pergo autem. Hic defuit ea vocula, mox abundabit. Lege enim: πολλάκις ὑμῶν στρατηγήσαντος Χαβρίου, οὐδενὸς πώποτε υἱὸς, ſine καί. Ita etiam habet bonus Cod. *Reg.* α. TAYLOR.

482. 4. ὡς ἀληθῶς ἔμοιγε φαίνεται.] *Wolfius* hunc locum interpretatur iuxta ſuam punctationem: ὡς ἀληθῶς ἔμοιγε φαίνεται βεβαίως, etc. An hoc eſt *Demoſthenicum?* Tu diiudica. Porro nonnulli Codd. habent pro ἐγένετο, εἶναι. v. 5. Quibus ducibus, delenda eſt Parentheſis, et φαίνεται (vel potius ἐφαίνετο) conſtruendum eſt cum εἶναι. Deinde pro πῶς in hoc loco, Cod. *Aug.* ὡς, ita vt vocula inutilis ortum videretur habere ex fine praecedentis. Quod verum eſſe arbitror. TAYLOR.

482. 8. ἐπειδὴ τὸ καθ' αὑτὸν etc.] Forte ἐπειδὴ τότε. Verti: *cum ſuum cornu periclitaretur*. Sed ὑμῶν ὁπότε ἡγοῖτο et ἐπειδὴ καθ' αὑτὸν (τὸ καθ' αὑτὸν eleganti pleonaſmo articuli) ἐτάχθη κινδυνεύειν, videntur opponi inter ſeſe: vt dicat, eum fuiſſe ϛρατηγὸν μὲν ἀσφαλῆ, ϛρατιώτην δὲ ἀφειδῆ καὶ θρασύν. Quare vertas licebit: *Cum per ſe pugnandum ei eſſet*, vel, *iam non Imperator, ſed Miles, in acie mortem* etc. Vide vitam Chabriae apud *Aemilium Probum*. Nannius; *In veſtris periculis ſe cautum, in ſuis ſe admodum ſecurum praebebat, adeo vt* etc. Aliquanto putabam, pro ἐτάχθη legendum ἐδόκει, *cum ſuum cornu periclitari videretur*. Sed minus placet. WOLFIVS.

14. ὑπὲρ ὑμῶν ϛρατηγῶν ἐκεῖνος ἔϛησε.] Conſtruendae ſunt voces ὑπὲρ ὑμῶν ἔϛησε, non ὑπὲρ ὑμῶν ϛρατηγῶν, cum *Wolfio*. ϛρατηγῶν eſt, ὁπότε ἡγοῖτο, vt paulo ante dixerat; ὑπὲρ ὑμῶν, ὁπότε ἡγοῖτο, ἐχρῆτο τούτῳ. de quo loco dixi ſupra ad p. 478. 16. MARKLAND.

483. 5. ἂν ἐδώκατε.] Codd. *Obſop. Vindob. Ital. Regg.* α. ε. ἄν ποτε ἐδώκατε, particula addita non prorſus otioſa. οἷς δὲ ἐκεῖνον ἄν ποτε ἐδώκατε τὴν δωρεὰν, διὰ τούτους νυν αὐτὸν ἐκεῖνον ἀφαιρήσεσθε. TAYLOR.

9. ἁρμόττει δοκεῖν.] ἁρμόττειν δοκεῖ, non deteriore ſenſu, *Vindob. Lindenbrog.* et *Felician.* MSS. etiam Manut. ἁρμόττειν etiam *Obſop.* et *Ven.* TAYLOR.

14. Ψηφίσματα etc.] Lege Ψήφισμα. ſupra p. 482. 20. λάβε δὴ καὶ τὸ Χαβρίᾳ ψήφισμα ψηφισθέν. vide et quae ibi ſequuntur: vnde patet, de *vno* pſephismate, non *pluribus*, agi. MARKLAND.

16. οἷς ἀκηκόατε.] Male Wolfius: *praeter alia multa, quae audiuiſtis*. Cum debuit eſſe in genere maſculino, πρὸς πολλοῖς ἄλλοις εἰσὶν οὗτοι. Codd. *Aug.* et *Ital.* οὓς ἀκηκόατε. Quam lectionem tametſi improbem, dubium tamen non eſt, quo ſenſu hic locus

 olim

olim intelligebatur. Verſio Italica: *Oltre a molti altri, che vdito hauete, ſono queſti* Nannius: *Tales ſunt iſti*, praeter alios complures, *quos iniuria afficietis*, *niſi* etc. TAYL.

483. 20. ὡς ἂν εἰκότως.] MSS. *Ald.* Codd. item *Reg.* ε. et *Aug.* πως ἂν εἰκότως. *Ital.* etiam et *Bodl.* eodem ſenſu, ſed Interrogatiue, πῶς ἐκ ἂν εἰκότως ἀγανακτήσειαν; Recte hoc. Sic *Lyſias c. Philonem*: πῶς ἐκ ἂν εἰκότως ὑπὸ πάντων ὑμῶν μισοῖτο; TAYLOR.

484. 7. καὶ ὅπως, ἐς ἐδεὶς ἂν ἀντείποι, μὴ ἐ δεῖν ἔχειν ἐξεσίαν τὰ δοθέντα] μὴ ἐ δεῖν, (ſcilicet ἀφαιρεῖσθαι) ἔχειν ἐάσητε τὰ δοθέντα. WOLFIVS.

Ibid. Subiungam Interpretationem *Wolfii*, vt videat Lector, quantum interſit inter eam et textum. *Tum, vt poteſtas immunitatis concedendae veſtra ſit, quod aequum eſſe nemo negauit:* [*negabit* olim rectius legebatur] *tum, vt bene meriti ſuis praemiis ſecure fruantur.* Neſcio, an Codd. inconſtantia tantam interpretandi licentiam ei ſubiecerit. Nonnulli enim habent: ὅπως ἐδεὶς ἂν ἀντείποι, vt *Man. Ven. Vindob. Ital. Reg.* α. ſine ἐς. *Aldus* deinde μὴ ἐ δεῖν ἔχειν ἐξεσίαν τὰ δοθέντα. et *Ven.* μὴ ἐ δεῖν ἔχειν, τὰς ἀξίας τὰ δοθέντα. Etiam Vind. dat μὴ ἐ δεῖν ἔχειν. Confer hunc locum cum ſimili, qui occurrit pag. 487. 3. et ſeq. Recte haec, vt caetera fere omnia, Interpres Italicus: *E che a coloro, a' quali niuno potrà opporre che non meritino, ſiano loro laſciati* [*i premi.*] TAYLOR.

Ibid. Forte μὴ ἐχὶ δεῖν ἔχειν· vt pag. 459. ἐδ' αὐτος ἔτος ἀντείποι ἂν μὴ ἐχὶ καλῶς ἔχειν. Verius tamen mihi videtur μὴ ἐ δεῖν ἔχειν, ita vt ſyllaba δὲ in ἐδὲ nihil ſit, niſi repetitio literarum ſequentium in voce δεῖν, a Scriba. MARKLAND.

8. καὶ τέτων ἐδὲν.] Ita edendum curaui ex Editt. *Felician. Morel.* Aliter legebatur: καὶ τέτων ἐδὲν ἴσθ' ἡμέτερον καινὸν ἐδ' εὕρημα, nulla fere vel gratia vel ſenſu. *Ariſtides* pag. 446. Vol. II. Edit. *Iebb.*

Iebb. καὶ τούτων οὐδὲν καινὸν οὐδὲ εὕρημα ἐμόν· ἀλλὰ et caetera, quae hic ſequuntur. Plerique etiam Codd. hic habent καὶ τούτων πάντων, vt *Aug. Vindob. Ven. Lindenbrog.* Codd. *Regii Pariſienſes*, et Editio *Aldina*. TAYLOR.

484. 13. ἐκεῖνον.] Subſtitui hanc vocem ex Editt. et MSS. vt e. c. Vind. TAYLOR.

20. προσῆκεν.] *Obſopoeus* melius: πολιτεύεσθαι προσήκει, ἐπὶ καιροῦ τεθέντας, ὅπως ἔτυχον. Verbum enim hoc per numeros et perſonas variatur. ὅπως ἐγὼ ἔτυχον, ὅπως σὺ ἔτυχες, ὅπως ἡμεῖς ἐτύχομεν, ὅπως ἐκεῖνοι ἔτυχον, etc. WOLFIVS.

Ibid. προσήκει MSS. *Felician. Ven. Obſop. Aug. Reg. α. Vindob.* προσῆκεν Editt. *Ald. Felician.* et *Morel.* cum Cod. *Lindenbrog.* Vtraque praeſtabit lectioni receptae. Modo fortaſſe rectius, ἐπὶ καιροῦ τεθέντας καὶ ὅπως ἔτυχε. Quo loco ἔτυχον legunt o. fere l. ſ. (praeſtantiſſimi certe) MSS. *Felician. Obſop. Ven. Aug. Vindob. Ital. Bodl. Reg. α.* TAYLOR.

22. καὶ γάρ τοι.] Hic quoque ſcribendum videtur τοιγάρτοι, *itaque*, vt ſupra pag. 477. 25. MARKLAND.

Ibid. τέως.] Plenius Edit. *Morel.* καὶ γάρ τοι τότε μὲν τέως, ἕως τὸν τρόπον τοῦτον ἐνομοθέτουν. TAYL.

26. νομοθετεῖν, ὅταν τις βούληται.] Lego: κατεσκεύασαν αὐτοῖς ἐξουσίαν νομοθετεῖν, ὅ, τι ἂν τις βούληται, *pro lege ſtatuere quicquid quis vellet.* Mox p. 485. 1. diſtingue: πέρας σχεῖν· ψηφισμάτων δ' οὐδοτιοῦν διαφέρουσιν οἱ νόμοι· ἀλλὰ νεώτεροι οἱ νόμοι etc. haec enim ſenſu et ſerie orationis connectuntur. Recenſet Orator incommoda et abſurditatem, quae ſequebantur hanc promiſcuam legum ferendarum licentiam, quam nonnulli Potentes in Republica nacti fuerant. Hinc, inquit, tot iam Leges inter ſe contrariae: hinc nullum iam diſcrimen inter Leges et Pſephiſmata; immo et

 non-

nonnulla iam ſunt apud vos Pſephiſmata, quae antiquiora ſunt ipſis Legibus, ad quarum praeſcriptum Pſephiſmata iſta fieri debuerant. Quod eſt abſurdum, et ἄνω ποταμῶν. MARKLAND.

484. pen. Verba ὥςε χειροτονεῖτε ad διαφέρουσιν οἱ νόμοι omnia abſunt a Vind.

485. 2. ἀλλὰ νεώτεροι etc.] Longe aliter haec Nannius. *Immo recentiores leges, quae modum rationemque faciendis decretis praeſcribunt*, et ipſae quoque ex numero ſunt decretorum. Huius loci ſenſus mihi perſpicuus et facilis eſſe videtur. *Ex tanta libidine et impunitate leges nouas condendi, non ſolum id mali oritur, vt in Tabulis publicis leges legibus contrariae reperiantur*: (τοσοῦτοι μὲν οἱ ἐναντίοι — πέρας σχεῖν) *verum etiam* leges, *ad quarum praeſcriptum* ſenatusconſulta *ſcribi debent, ipſis* ſenatusconſultis *ſunt recentiores*. Quae eſt altera et longe maior abſurditas. Interea homo curioſus nimis, qui hanc vltimam periodum eodem animo intellexit, quo nuper *Petrum Nannium* vidimus, ad oram Exemplaris ſui adleuit notabile iſtud lemma: ψηφισμάτων οὐδοτιοῦν διαφέρουσιν οἱ νόμοι. Quibus vocibus rurſus deletis, vt fieri decet, quod reliquum eſt, apte et adcommode cohaerebit. Tu, dum meliorem criſin proferas, hac noſtra vtere. TAYLOR.

11. παρ' ὑμῖν ἐν τοῖς.] Vel παρ' ὑμῖν, τοῖς ὀμωμοκόσι, abiecta praepoſitione. et ita video cenſere *Wolfium*. Quae praecedunt, ita diſtinguas: ὁ Σόλων τοὺς νόμους, ὡς καλῶς, κελεύει τιθέναι· πρῶτον μὲν, παρ' ὑμῖν, etc. MARKLAND.

14. καὶ.] Deeſt καὶ poſt ποιῇ *Ald. Ven. Regg. α. ε.* et recte. TAYLOR.

24. οὐδὲ γὰρ ἂν ὑμεῖς ποτε.] Nannius: *alioquin iſta lex nunquam a vobis recepta fuiſſet.* Hinc colligi videatur, legem a populo fuiſſe ſancitam, ſic tamen, vt eius abrogandae poteſtas reliqua eſſet, vt eſt in argumen-

gumento adnotatum. Etſi fateor hic τὺς λόγυς καταπαλαίειν τὺς λόγυς, ſi quis accuratius inquirat. WOLFIVS.

485. 24. Vnus Cod. ſc. *Reg.* ε. πώποτε. TAYLOR.

486. 2. τεθεῖναι.] Rectius omnino τεθῆναι cum *Regg.* α. β. quibus adſentiuntur fere *Bodl.* et *Ital.* TAYLOR.

24. ὅδε.] Sc. ὁ Κτήσιππος, ᾧ συνηγόρει Δημοσθένης. WOLFIVS.

487. 22. ἀναγκάσαι.] Senſus eſt: *poſſit cogere.* proinde ſcribendum forte ἀναγκάσαι, Modo Potentiali. MARKLAND.

23. ἄλλον, εἴ τινα βύλεται.] Obſerua diuerſam conſtructionem, ἡμεῖς ἐγγυώμεθα θήσειν, ἐγγυώμεθα ἄλλον θήσειν. [Nam ita olim legebatur ante *Wolfium*, atque ita hunc locum laudat *Ariſtides*] *Obſopoeus* μᾶλλον εἴ τινα. [vti et *Lindenbrog.* pariter *Vindob.* et *Ven.*] WOLFIVS.

488. 3. ἐκεῖνό γε.] Legere mauult *Lambinus:* ἐκεῖνο δε ὁ λόγος. αὐτὸς θέτω. TAYLOR.

14. ἄλλυς.] ἀλλήλους *Reg.* β. *Vindob.* et *Aug.* Recte hoc procul dubio. *Metta a gara il ſeruire l'vno l'altro.* vt Italus Interpres. TAYLOR.

22. αυτος.] Ita lege cum optimis exemplaribus. Vulgo: τίς ἀκούῃ παίδων. Αὐτὸς σὺ δὲ ποιεῖς etc. TAYL.

489. 10. τὰ τῶν Αθηναίων ἢ ἐπαινεῖν.] τὸ ἢ aut redundat, aut tranſpoſitum eſt, aut aliquid deeſt. Quid ſi ſic? ὐκ ἔξεςι ποιεῖν παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις· ἢ (malim ὐδὲ) τὰ τῶν Αθηναίων ἐπαινεῖν νόμιμα, ὐδὲ τὰ τῶν δείνων· ſc. τῶν Θηβαίων, quos per contemtum non nominat. Aut, τὰ τῶν Αθηναίων λεγειν ἢ ἐπαινεῖν νόμιμα. WOLFIVS.

Ibid. Locum, cum ſit impedito ſimillimus, ita ex coniectura voluit reſtituere *Lambinus:* τὰ τῶν Αθηναίων ποιεῖν ἢ ἐπαινεῖν νόμιμα. Virum perquam eruditum

ditum ad hoc impellebant ea, quae ſtatim ſequuntur: ἃ τῇ παρ' ἐκείνοις πολιτείᾳ συμφέρει, ταῦτ' ἐπαινεῖν ἀνάγκη καὶ ποιεῖν. Praeter rem. Submonuit neſcio-quis ad oram Exemplaris Academici: τὰ τῶν Ἀθηναίων ἢ Θηβαίων ἐπαινεῖν νόμιμα. Omnino recte. Eluſit nimirum ſcriptoris aciem Vox Θηβαίων propter vicinitatem Ἀθηναίων, cui, ſi demas literam initialem, perquam eſt ſimilis. Atque hinc emendabis mecum *Suidam* in Αὐτόχθονες. Αὐτόχθονες, inquit ille, οἱ Ἀθηναῖοι, et, paucis interiectis, Αὐτόχθονες δὲ καὶ Ἀρκάδες ἦσαν καὶ Αἰγινῆται καὶ Ἀθηναῖοι. Id eſt, praeter Athenienſes erant Arcades, Aeginenſes *et Athenienſes*. Legendum eſt: Αὐτόχθονες δὲ καὶ Ἀρκάδες ἦσαν καὶ Αἰγινῆται καὶ Θηβαῖοι. Ita enim idem Auctor ſine litura in voce Ἀθηναίων δυσβουλία, et *Harpocratio* quoque in Αὐτόχθονες, quem articulum totum exſcripſit *Suidas*. Hoc errore bis tenentur ſcholia ad *Thucyd.* II. 3. οἱ Ἀθηναῖοι, cum οἱ Θηβαῖοι intelliguntur. Procliue eſſe ab ea voce in hanc labi et viciſſim, confirmat exemplis magnus *Scaliger* ad *Euſebii Chronicon*, XC. et erudítiſſimus *Valeſius* ad *Harpocrat.* in v. Ἰσμηνίας. Obſopoeus hic coniicit ψέγειν, ἢ ἐπαινεῖν. TAYLOR. Θηβαῖοι pro Ἀθηναῖοι. Not. ad argum. or. Aeſchinis c. Cteſiph. Valeſ. ad Harpocr. p. n. 98. Notae ineditae ad Suidam. TAYLOR in ſchedis.

489. 10. τὰ τῶν Ἀθηναίων — τῶν δεινῶν.] Suſpicor, has vndecim voces eſſe emblema Gloſſatoris Graeculi. nihil enim ſenſui addunt, ſed ſunt mere exegeticae. Dubito quoque, an Graece dicatur τὰ νόμιμα ποιεῖν eo ſenſu, quem hic locus poſtulat. nam de *Exſequiis mortuorum*, aut de *Sacrificiis*, niſi fallor, fere vſurpatur haec phraſis. Vtcunque hoc ſit, Textum ita connectendum eſſe exiſtimo: οὐκ ἔξεστι ποιεῖν παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις· πολλοῦ γε καὶ δεῖ· ἀλλ' ἃ τῇ etc. MARKLAND.

489. 16.

489. 16. ἅπαξ.] Forte cum MSS. melioris notae, *Ven. Vindob. Obſop. Aug. Ital. Bodl.* ἅπας. TAYL.

22. μετὰ τῶν ὁμοίων.] Ὅμοιοι apud Lacedaemonios aliud ſignificabat, quam apud alios Graecos. Sic enim vocabant nobiles ſuos, ex quibus Senatus, ἡ γερουσία, conſtituebatur. Sic apud *Xenophontem*, lib. 3. *Hellenic.* de Cinadonis coniuratione: οὗτος δὲ ἦν καὶ τὰ εἶδος νεανίσκος, καὶ τὴν ψυχὴν εὔρωστος, οὐ μέντοι τῶν ὁμοίων. PALMER.

23. ἀρχαὶ.] Codd. nonnulli, vt *Cant. Bodl. Regg.* ε. η. *Aug.* et *Ital.* ἀρᾳαί. Inſcite. Locus quidem eſt inſanus, ſed non ibi dolet. Lege enim omnino: ἀρχαὶ καὶ νόμοι φυλακαὶ ὅπως — ſine καί. Mox v. 24. cum *Lindenbr. Ven.* et *Ital.* pro ςέφανοί τε lege ςέφανοι δέ. vt eſt in Vindob. Reſpondet enim hic locus ſuperioribus, ταύτης μὲν ὁ δῆμος κύριος. Iam periodum impenſe reſtitutam mecum contempleris. ταύτης μὲν [i. e. πολιτείας] ὁ δῆμος κύριος, καὶ ἀρχαὶ καὶ νόμοι φυλακαὶ, ὅπως μηδεὶς ἄλλος κύριος γενήσεται· ςέφανοι δὲ καὶ ἀτέλειαι — καὶ τοιαῦτά ἐςιν, ὧν ἄν τις ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν τύχοι. *Apud vos* quidem *Reip. dominus eſt Populus, et Magiſtratus et Leges* Cautiones ſunt, ne quis *alius dominus ſit; praeſtantibus* autem *viris praemia ſunt propoſita, coronae* — *et eius generis alia.* TAYLOR.

vlt. τοὺς τῶν κοινῶν.] *Wolfius* hunc locum interpretatur, perinde ac ſi Textus ita punctis ordinaretur: τὰς διὰ τῶν ὀλίγων πολιτείας, τὸ πάντας ἔχειν ἴσον ἀλλήλοις τοὺς τῶν κοινῶν κυρίους, ὁμονοεῖν ποιεῖ. Et omnino recte. Ita explicat *Vlpianus*: ἡ εὔνοια ἐκεῖ, ἐκ τοῦ εἶναι πάντας τοὺς ἄρχοντας ἴσους; ἐνταῦθα δὲ, ἐκ τοῦ λαμβάνειν τὰς ἀξίας (lege τοὺς ἀξίους) τιμάς. Longe aliter Verſio Italica: *Pertioche ne' gouerui de pochi, l' hauere tutti egual parte, tiene d' accordo i Signori.* et Batava: *Quia in paucorum principatu dominos Reip.*

Reip. concordes facit, ſi pari poteſtate omnes fruantur. TAYLOR.

490. 21. τῆς γε τύχης ἕνεκα.] Sumta videtur haec ἔννοια ex Lyſiae Orat. in *Nicomach.* pag. 854. 9. vbi *antiqua Maiorum ſacrificia* ait *ſeruari oportere*, εἰ μηδὲν δι' ἄλλο, τῆς τύχης ἕνεκα, τῆς ἐξ ἐκείνων τῶν ἱερῶν γεγενημένης, *ſi ob nihil aliud*, ſaltem ob fortunam, *quae iſta ſacrificia eſt ſequuta.* MARKLAND.

22. εἰ δὲ δεῖ παρὰ πάντα ταῦτ' εἰπεῖν.] ἢ παραλιπόντα ταῦτα πάντα, ἢ πρὸς τούτοις ἅπασι. WOLF.

27. τῆς ὀλιγαρχίας etc.] Deleri iubet has voces *Lambinus*, τῆς ὀλιγαρχίας καὶ δεσποτείας. Nimirum vir ille doctiſſimus putauit, eas fuiſſe exegeticas τοῦ ὧν. Cui lubentiſſime adſentior. TAYLOR.

491. 4. τοῦθ' ὑμῖν, ἀναγνώσεται τὸ ἐπίγραμμα. ἐγὼ δὲ etc.] Lego: τὸ ἐπίγραμμα. Επιγραμμα. Εγω δὲ etc. nam voces iſtae emphaticae τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα, HOC *epigramma*, ſatis indicant, ſequutum et citatum fuiſſe hoc loco epigramma aliquod: vt p. 473. 16. ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτο τὸ ψήφισμα αὐτοῖς. Ψηφισμα. et alioquin dixiſſet αὐτὸ (non τοῦτο) τὸ ἐπίγραμμα, *epigramma ipſum.* De paribus omiſſionibus, et ab eadem cauſſa, in vocibus Νομος, Ψηφισμα, Ονοματα, et ſimilibus, quae non ſunt ex corpore Orationis, vide paſſim notata ad Lyſiam. Porro, hoc Epigramma, quod innuit Demoſthenes, exſtare puto apud Plutarchum, in Anthologia, et alibi, niſi fallor; has enim Notulas raptim ſcribo, et libris deſtitutus. MARKLAND.

9. εἰ μήτε — τῶν ὕστερον.] Neque hoc videtur eſſe Demoſthenis, ſed ſcriptum fuiſſe in Margine ad iſta: τίς ἄξιος εἰπάτω] Εἰ μήτε τῶν πρότερον οὐδείς, μήτε τῶν ὕστερον. inde in Contextum admiſſum. MARKL.

13. δείξει.] Non *monſtrabit*, (neque enim hoc monſtrare potuit Leptines, vt mox dicitur) ſed *monſtrare*

ſtrare volet, aut *conabitur*. Niſi ita ſumatur, legendum erit λέξει, *dicet*, vt φήσει paullo ante. MARKL.

491. 16. κακεργῶν.] Lege cum marg. *Morel.* πανεργῶν. atque etiam infra, pag. 494. 26. πανεργότατον pro κακεργότατον ex eadem auctoritate. TAYLOR.

21. τιμαὶ καὶ τἆλλα πάντα.] Non male, καὶ τἆθλα πάντα, *honores et praemia omnia*: vt pag. 489. 21. τῆς ἀρετῆς ἆθλον. Scholiaſtes tamen agnoſcit τὰ ἄλλα, et explicat per πράγματα. MARKLAND.

26. Λυσιμάχῳ.] Λυσίμαχος. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν. ἦν δὲ Ἀριστείδου υἱὸς τοῦ Δικαίου ἐπικληθέντος. Harpocr. Vide, quae habet *Valeſius*. Haec adduxi, vt cognoſcat Lector, quis fuerit hic Lyſimachus. Plura fortaſſe alibi de dono, quod a Populo conſecutus eſt. TAYLOR.

27. πλέθρα γῆς πεφυτευμένης.] Vbi inter ſegetes etiam Arbores fructiferae et vitiferae ſunt. Huic opponitur, vt opinor, ἡ ψιλὴ, ager frumentarius. Nannius: *Centum iugera agri conſiti, centum item ſationalis contributa fuiſſe.* WOLFIVS.

vlt. καὶ τέτταρας τῆς ἡμέρας δραχμάς.] καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Vtrum vero διὰ βίου, an μέχρι του? WOLFIVS.

Ibid. καὶ τούτων.] Forte καὶ περὶ τούτων. WOLFIVS.

492. 2. εὐπορήσει.] εὐπορεῖ *Cant.* TAYLOR.

Ibid. Eſt παρὰ προσδοκίαν. exſpectabant enim Auditores, et dixiſſe debuit, ἀπορεῖ, *indiget*, vt bene notat Vlpianus: ſed verbo male ominato abſtinuit, et pro eo *Precatione* vtebatur, ἐπηύξατο εὐπορεῖν τὴν πόλιν. vnde ſcribendum videtur, νῦν δὲ εὐπορῆσαι, in Optatiuo. MARKLAND.

17. ἀλλ' οἱ δόντες.] Fortaſſe: ἀλλ' οἱ δόντες μὲν πάλαι, ὕστερον δὲ etc. Quanquam receptam lectionem non improbem: οἱ δόντες μὲν, πάλιν δ' ὕστερον — ἀφαιρούμενοι. Sed quid hoc: οὐ γὰρ οἱ μὴ δόντες — δεινόν

δεινόν εἰσιν οὐδὲν εἰργασμένοι? Quare οὐδέν? Cum loci ſententia ſit, vt Interpretes recte expreſſerunt. *Nec enim, qui non dederunt*, ſunt accuſandi. *Wolfius.* *Non enim, qui nihil dant*, — grauia faciunt. *Nannius.* Delebis profecto iſtud οὐδὲν, quod fortaſſe olim notauit varietatem lectionis, cum, quod ſcribitur οὐ γὰρ οἱ μὴ δόντες in aliquibus Codd. exarari potuit: οὐδὲ γὰρ οἱ μὴ δόντες etc. Mox v. 22. melius cum *Auguſtano*: τίνος εἵνεκα ἐφ' ὑμῶν πρώτων. TAYLOR.

492. 20. καίτοι τό γε] Forte καίτοι τοῦτό γε αἰσχρὸν ὁμοίως, aut τόγε αἰσχρὸν ὁμοίως ὑπάρχει. WOLFIVS.

25. κατὰ τοὺς νόμους δικάσειν.] *Pollux* VIII. 10. hoc iuſiurandum Iudicum Athenienſium memoriae prodidit: ὁ δὲ ὅρκος ἦν τῶν δικαστῶν, περὶ μὲν ὧν νόμοι εἰσὶ, κατὰ τοὺς νόμους ψηφιεῖσθαι· περὶ δὲ ὧν μὴ εἰσι, σὺν γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ. Hunc vero ritum ſeu ſolennitatem non ſatis expreſſit *Wolfius* in ſua Interpretatione. Alii melius: *Illud quoque in animo et oculis eſſe debet, quod huc veniſtis, eo iuramento* [iureiurando] *adſtricti: primum* vt ſecundum leges iudicaretis, *non Lacedaemoniorum, aut Thebanorum, aut priſcorum noſtrorum progenitorum, ſed ſecundum noſtri temporis iura, ex quorum edictis hae immunitates datae, quas iſte ſua rogatione toliit: deinde, vt, vbi leges nihil exprimunt, ibi iudicaretis ex ſincera aequitate animi, quae ſingulis quibusque legibus a vobis adhibenda eſt.* Nannius. *Douete ancor queſto, Atenieſi, conſiderare et hauere dinanzi agli occhi, che hora ſete quà venuti hauendo giurato* di giudicare ſecondo le leggi, *non de' Lacedemonii* etc. Italus. TAYLOR.

493. 1. κρίνειν.] Cum *Bodl.* et *Ital.* κρινεῖν in Futuro: vt δικάσειν ἥκετε ſupra, p. 492. 25. a quibus hoc etiam pendet. Ita ſenſit *Wolfius.* TAYLOR.

9. ἀπαιδεύτους — ἀμαθεῖς] *Inurbanos* Wolfius. *Inſcitos* Nannius. *Ignoranti* Italus. TAYLOR.

493. 18. καταλιπεῖν φήσει.] Malim φησὶ, et, ὅτι, ἂν ὧν ἐδώκατε. v. 19. [Vid. Var. Lect.] WOLFIVS.

24. τοῦτ' ἔσεσθαι.] Forte εἰ μηδὲν ἔμελλε τοιοῦτ' ἔσεσθαι δυσχερὲς, *ſi nullum tale incommodum futurum eſſet.* niſi ſcribendum: εἰ μηδ' ἔμελλε τοῦτ' etc. MARKL.

26. ἤ.] Reſtitui ἢ ante ἅπαντας ex Editione *Pariſienſi* 1570. TAYLOR.

494. 1. ῥᾴδιον αἰτίῳ γενέσθαι.] Id eſt, ῥᾴδιόν τινι γενέσθαι αἰτίῳ, *neque forte* cuilibet homini *facile eſt magna beneficia conferre reipublicae.* Notet hanc Ellipſin vocis τις Demoſthenis ſtudioſus, vt intelligat illud pag. 485. 12. ἔπειτα λύοντα τοὺς ἐναντίους· quod plenum ita foret: ἔπειτα, ὁ Σόλων κελεύει τινὰ, λύοντα τοὺς ἐναντίους νόμους, τιθέναι νόμους. Sic et p. 489. 20. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐστι τῆς ἀρετῆς ἆθλον, τῆς πολιτείας κυρίῳ γενέσθαι etc. ſubintellige τινι poſt ἆθλον, vt ſcias, quare dicatur κυρίῳ. Paſſim in hac Oratione inuenies. MARKLAND.

Ibid. αἰτίῳ τινὶ Cod. *Ven.* TAYLOR.

9. ὅσα τῶν αὐτῶν etc.] ὅσα ἔδοτε αὐτοῖς ἕνεκα τῶν εὐεργεσιῶν αὐτῶν, τουτέστιν, ὧν ὑπῆρξαν αὐτοὶ εἰς ὑμᾶς. Hoc noto, ne quis τῶν αὐτῶν *eorundem* beneficiorum cauſa interpretetur. Mox, ſc. v. 11. τὸν ὡς καταλείπεταί τι λέγοντα. et 495. 3. τοῦτο δίκαιον ἡγοῦμαι. et v. 4. ὃ δὲ νῦν οὗτοι ποιήσουσιν, ἐὰν ἄρα ταῦτα. WOLFIVS.

12. ἄξια τῆς ἀτελείας εὖ πεποιηκέναι δόξας.] Notabilis ea locutio. δόξας εὖ πεποιηκέναι, et eousque εὖ, vt τὰ εὖ πεποιημένα ἄξια ſint ἀτελείας. Id quod eo libentius commemoro, quoniam ea, quae occurrit pag. 471. 12. ſit huic plane germana, ideoque minus ſollicitanda, ἄξια τούτων ἐνόμιζον εὖ πάσχειν. Vbi dicitur εὖ πάσχειν ἄξια ἀτελείας, vt hic πεποιηκέναι. Locum omnino vide. TAYLOR.

494. 21.

494. 21. ἂν ἀντευποιήσομεν.] Rarius ponitur ἂν cum Futuro. Si tamen conſentiant Codices, nihil mutarem. ſed probabilius videtur ἀντευποιήσωμεν. Et ita diſertim iam inuenio in Edit. Pariſienſi *Benenati*, longe optima, quod ad Contextum adtinet. MARKL.

Ibid. Ita legitur quoque in Editt. antiquis et MSS. TAYLOR.

495. 3. τῦτο.] Recte *Wolfius*. ἀτελεῖς εἶναι τούτων Edit. *Pariſ.* τουτον caeterae. TAYLOR.

7. πῶς ἐκ ἀσεβέστατον.] Ita recte Vindob. et Editiones omnes ſuperiores, pro quo *Francofurtenſes* nulla, quod ſciam, aut neceſſitate, aut auctoritate, adducti repoſuerunt πῶς ἐ καὶ ἀσεβέστατον. TAYLOR.

19. τί τῦτο μαθὼν προσέγραψεν] τί μαθὼν, τετέστι, δι' ἥντινα αἰτίαν; τίνι λογισμῷ; ſicut τί παθὼν, διὰ τί πάθος; τί ἐπῆρεν αὐτόν; WOLFIUS.

Ibid. Cl. Marklandus παθὼν (Vide ad p. 471. 12.) vti in margine *Pariſienſi*. TAYLOR.

21. ἐστι δεδομένη] Latina periphraſi, ἀντὶ τῦ δέδοται. WOLFIUS.

24. λέγε δή.] Potius δὲ. praeceſſit enim πρῶτον μὲν, cui hic aduerſatur δὲ. MARKLAND.

496. 2. ὅπως ἂν etc.] Plenius haec et diſertius Nannius: *Cum ſcripſiſſet, vt ditiſſimi liturgias ſubeant*, nemo immunis eſto etc. TAYLOR.

4. καίτοι εἰ ἦν] Deſunt haec tria verba in Editt. *Feliciana*, *Manutiana* et *Pariſienſi*, et in MSS. quamplurimis, *Aug. Ital. Vindob. Lindenbr. Obſop.* etc. Recte. Supra 495. 16. verba legitima, quae produxit *Demoſthenes*, ſimili clauſula finiebantur, qua haec prae manibus. Quidni autem, cum eadem ſint? Librarius itaque ad ea oculos adplicuit, verum erroris conſcius pergere noluit. Verba igitur haec incongrua, quae delenda notauit, (nam delere vtique Calligrapho ipſi

erat

erat piaculum) Scriba proximus ſecure admiſit. Habes mendum et mendi rationem. TAYLOR.

496. 5. εἴγε τὸ τῶν ἱερῶν τέλος ἐϛὶ λειτεργεῖν.] Legendum εἴγε τῶν ἱερῶν τέλος ἐϛὶ τὸ λειτεργεῖν, tranſpoſito Articulo τὸ, quemadmodum poſtulat Argumentum, et mos Graece ſcribendi. Τὸ λειτεργεῖν eſt ἡ λειτεργία· et, τέλος ἐϛὶ τῶν ἱερῶν, ſc. τελῶν, *vnum eſt ex ſacris muneribus*, vel, *impenſis*. MARKL.

8. Λεπτίνη.] Solus *Wolfius* in quinto caſu. Editiones reliquae Λεπτίνην in quarto. TAYLOR.

17. προσδιώρισας.] προσδιορίσας *Obſop.* προώρισας *Reg.* α. *Vindob.* et *Aug.* προειρηκας *Reg.* η. TAYL.

Ibid. Scribe προδιώρισας, vt paſſim: *ante definiuiſti*. MARKLAND.

20. ὅτε ἐνεχθεῖσιν αὐτοῖς.] Sententia poſtulare videtur, ὅτε ἐνεχθεὶς αὐτοῖς ἄλλος. Sic et *Obſop.* et *Vlpian.* Ενεγκεῖν eſt deſignare vel decernere aedilem. Cum autem neget, eos vnquam ab vlla tribu deſignatos eſſe; hoc dicit, *neminem alium* aedilem *deſignatum* eos ad permutandas facultates (id quod et in trierarchiis fieri ſolitum) prouocare fuiſſe auſum. WOLFIVS.

21. ἐνεχθεὶς.] Ita Editio *Francof.* 1604. vti legit *Vindob. Bodl.* et *Obſop.* Recte. Atque ita *Wolfius* interpretatur. Secus Verſio Italica, ſecus iſta *P. Nannii*, quae lectionem caeterarum omnium Editionum et MSS. ſequuntur, ἐνεχθεῖσιν. *Wolfius* feliciter valde hunc locum expediuit et vindicauit. Nihil certius eius emendatione, nihil explicatione expreſſius. TAYLOR.

Ibid. οἷς ἐκ ἀκεϛέον.] οἷς ἂν τολμᾷ λέγειν ἐναντία ἐκ ἀκεϛέον. ſc. αὐτῷ. WOLFIVS.

23. ἐπισύροντες.] Forte διασύροντες. [Ita legit Codex vnus ex *Regiis*] et v. 27. ἐξειλεγμένοι, ab ἐκλέγομαι. et 497. 13. φανείη, εἰ μὴ etc. Τὸ μόνον videtur abundare. WOLFIVS.

478. 26. *τοιέτες τινὰς ἐξειλεγμένοι.*] *Eius generis homines elegerunt*, Wolfius. non recte: nam *ἐξειλεγμένοι* Paſſiuam habet ſignificationem, *electi*, non *eligentes*. Codices *ἐξηλεγμένοι*, ab *ἐξελέγχομαι*, *conuincor*: bene. Lego et diſtinguo: *καί τινες ἄλλοι, δῦλοί καὶ μαςιγίαι (Λυκίδας, καὶ Διονύσιος, καὶ τοιῦτοί τινες) ἐξηλεγμένοι*, vel *ἐξεληλεγμένοι*, prout ſcribere amant Attici: *et alii quidam, ſerui et verberones (Lycidas nempe, et Dionyſius, et tales nonnulli) conuicti.* Verſu 23. diſtingue: *ὡς Μεγαρεῖς καὶ Μεσσήνιοι, τινὲς εἶναι φάσκοντες, ἔπειτα ἀτελεῖς εἰσιν ἀθρόοι, παμπληθεῖς ἄνθρωποι.* et verte *τινὲς εἶναι φάσκοντες*, *qui ſe dicunt eſſe aliquo in numero*: quibus opponuntur *δῦλοί καὶ μαςίγίαι ἐξηλεγμένοι.* Sic Orat. *adu. Midiam* p. 58?. 27. *τὸ δοκεῖν τινες εἶναι προσειληφότες.* plenius Lucas Act. Apoſt. VIII, 9. *λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν μέγαν.* Paulus ſimpliciter *εἶναί τι*, *eſſe aliquid*, eodem ſenſu Galat. II, 6. et VI, 3. MARKLAND.

27. *ὑπὲρ δὲ τέτων.*] Recte Editt. vetuſtae, non *τῦτ'*, vt *Francofurtana*. Pariter *τα ψηφίσματα* v. vlt. ex iisdem. Iniuria enim aberat articulus ab ea, quam ſequimur. TAYLOR.

497. 6. *παραγόντων.*] *πραττόντων* Cod. *Reg. β.* *ταραττόντων.* marg. *Morel.* TAYLOR.

8. *γράφοντας, ἑτοίμως πρόξενοι.*] Muta interpunctionem, *διὰ τὰς μισθῦ τὰ τοιαῦτα γράφοντας ἑτοίμως, πρόξενοι γεγόνασι· qui lucri cauſſa talia facile ſcribunt*: qui *parati* ſunt talia ſcribere. MARKLAND.

12. *πῶς γὰρ* etc.] Plerique Codd. *Ven.* puta, *Vindob. Aug. Bodl. Ital.* elegantius paulo: *πῶς γὰρ ὐχὶ καὶ κατὰ τῦτο*: *Percioche come* ancora *in queſto non riceuera grauiſſima ingiuria Cabria?* Vid. ad 482. pen. TAYLOR.

13. *εἰ μὴ ἐξαρκέσειε.*] Editiones vetuſtae cum MSS. vt Vindob. *εἰ μὴ μονον ἐξαρκέσειε.* Quam vo-

cem

cem primus exturbauit *Wolfius*. Vid. ad 496. 23. Noluiſſem ſane contra fidem auctoritatemque Codd. TAYL.

497. 21. ἀναισχυντῶσιν.] Editt. et MSS. pro ἀναισχυνθῶσιν, quod eſt in *Francofurtana*. TAYLOR.

Ibid. οὐχὶ καλῶς ποιήσουσιν.] *Sin inpudenter affirmabunt, nihil praeclari facient, aut laude dignum.* Frigus ſententiae mendum arguit. Lego οὐχὶ καινῶς ποιήσουσιν, *non more nouo facient:* ſolitum enim hoc Illis. MARKLAND.

26. οὐδ' ἂν τι γένοιτο.] κἂν τὰ λοιπὰ καλῶς ἔχειν δόξαι. WOLFIUS.

Ibid. οὐδ', ἂν εἴ τι γένοιτο, ἀναιρεθείη] Hic quoque excidiſſe videtur οὐκ propter ſequens οὐδ'. Lego et diſtinguo: ἕν γε αἰσχρὸν οὐκ, οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο, ἀναιρεθείη, ὃ συμβήσεται etc. *vna ſaltem turpitudo, etiamſi quiduis acciderit, tolli non poteſt*, etc. id eſt, tolli poteſt nullo modo, nulla ſuppoſitione, *quicquid acciderit*; hoc enim ſignificat οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο. MARKLAND.

498. 6. εἶτ' οὐκ αἰσχύνεσθε.] εἶτ' οὐκ αἰσχύνεσθε δὲ Editt. vetuſtae. Modo v. 7. in quibusdam Codd. τοῦτο αὐτὸ ποιοῦντες, et αὐτοὶ ποιοῦντες ſine τοῦτο. Quo pacto in *Reg.* α. Mox (ſc. v. 15.) deeſt τοῦτο ante δημοσίᾳ. TAYLOR.

12. τὸ μὴ ταῦτα.] Lingua, niſi fallor, poſtulat, ἀμφισβήτησις τοῦ μὴ ταῦτα ποιεῖν. Ita quoque *Wolfius*, qui addit δεῖν ante ποιεῖν. MARKLAND.

24. ἢ θέντων αὐτῶν.] MSS. *Aug. Obſop. Ven. Vindob. Lindenbrog.* et *Regg.* α. ε. ἢ θέντας αὐτοὺς. *Simoni Fabricio Marcopibertano*, qui *Auguſtani* Codicis variantes lectiones excerpſit, neutra lectio placet. Maluit ille θέντων αὐτοὶ, id eſt, vt ait, ἀντὶ τοῦ θέτωσαν. *Inficere*. Senſus eſt integerrimus et lectio proba: γράφεσθαι κατὰ τὸν νόμον, ὃν παρεισφέρομεν νῦν ἡμεῖς· ἢ θέντων ἡμῶν (male Edit. *Francof.* ὑμεῖς et ὑμῶν) ἢ θέντων αὐτῶν. *ſiue nos eam tulerimus, ſiue ipſi*

 tule-

tulerint. Vt recte interpretatur bonus *Wolfius*, aliique. TAYLOR.

498. 25. ὅταν πρῶτον γένωνται νομοθέται.] Sc. αὐτοί. An vero, *cum creati fuerint legumlatores alii?* WOLFIVS.

499. 5. ἀθρόα.] Quis non videt, hic eſſe reſcribendum ἀθρόως? Si ſilerent Codd. ita lubens et otioſus refingerem. Non enim referri debet haec vox ad τὰ δοθέντα, ſed ad τοὺς πεποιηκότας: Atque in ea relatione tota vis argumenti nititur. Vide ſodes: σκοπεῖτε, εἰ καλῶς ὑμῖν ἔχει — τοὺς εὖ τι πεποιηκότας — τὰ δοθέντα ἀπολωλεκέναι δι' ὑμῶν ἀθρόους· παρὸν, εἴ τις ἄρα ἐστὶν ἀνάξιος εἷς, ἢ δύο, ἢ πλείους, γραφῇ διὰ τούτων ταὐτὸ τοῦτο παθεῖν, κατ' ἄνδρα κριθέντας. Atque haec eſt lectio Edit. *Morel.* Codd. autem *Ven. Obſop. Ital. Aug. Vindob. Bodl. Cant.* et *Pariſienſium*, duobus exceptis. Ita etiam Verſio Interpretis Italici. Ecce vt creber Noſter ſit ſententiis! En αὔξησιν vere mirificam! Non hoc cum illo ſimpliciter, ſed plura cum pluribus confertim et coaceruatim comparat: εὖ πεποιηκότας, οἷς οὐδεὶς ἂν ἐγκαλέσαι, cum εἴ τις ἐστὶν ἀνάξιος: deinde νόμῳ et γραφῇ: mox ἀπολωλεκέναι διὰ ὑμῶν et τοῦτο διὰ τούτων παθεῖν: et ad poſtremum denique ἀπολωλεκέναι ἀθρόους et κατ' ἄνδρα κριθέντας. Anne haec ſit *Denſitas*, quam in Noſtro tantopere admirati ſunt Magiſtri? Ego profecto ita ſentio. Vid. *Quintilian.* X. I. TAYLOR.

9. σκοπῶ δὲ καὶ τοῦτο.] Sc. τὸ καλῶς ἢ μὴ ἔχειν τι. *Cuius ego rei etiam rationem habeo.* Niſi forte quis cenſeat τὸ τοῦτο ad ea, quae ſequuntur, referendum. WOLFIVS.

12. εἴ τι μή.] ἀντὶ τοῦ εἰ μή τι. WOLFIVS.

19. ὡς εἰπεῖν.] Forte ἔπος εἰπεῖν. et ſic habet *Vlpianus.* Nannius: *Vt ſemel dicam.* WOLFIVS.

499. 19. Aberat ea vox ab Editt. ante *Pariſienſem.* Habent Codd. *Lindenbrog.* et *Aug.* TAYLOR.

21. φύσεως κακίας.] *Prauitas* eſt *Naturae.* Ita Editio *Francofurt.* ſecundum *Felician. Manut.* et MSS. *Ald.* Variatur in caeteris: φύσεως καὶ κακίας Edit. *Ald.* Vnde ſcriptum olim fuiſſe arbitror, iuxta ac *Morelius* edidit: ὅτι παντάπασι πονηρᾶς φύσεως καὶ κακίας σημεῖόν ἐστιν ὁ φθόνος. In marg. *Benenati*, in *Obſop. Lindenbrog. Ven. Ital.* et *Schol.* φύσει κακίας. TAYLOR.

pen. ἐπὶ τοῖς τελευτήσασι δημοσίᾳ.] Bene ſupplet *Lambinus*, τελευτήσασιν ἐν πολέμῳ δημοσίᾳ etc. Sed elegantior vocum poſitio, ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ τελευτήσασι, δημοσίᾳ etc. et ita Lyſias *Orat. Funebr.* ad fin. ὡς ἀξίους ὄντας τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότας — τιμᾶσθαι. Eudocia MS. (penes humaniſſimum et eruditiſſimum Virum *Ricardum Ellyſium*, Baronettum) in Voce Αἴας: Μενεσθεὺς ἐπ' αὐτῷ λόγον ἠγόρευσεν, ᾧ νομίζουσιν Ἀθήνησι τιμᾶν τοὺς ἐκ τῶν πολέμων τελευτῶντας. de funere Aiacis, Telamonis filii, loquitur Auctor, ex quo haec ſumſit Eudocia. MARKLAND.

500. 21. μεθιστᾶναι.] Forte μεταστῆναι, ἢ μεθεστάναι, ἀντὶ τοῦ μεθεστηκέναι. WOLFIVS.

27. εὐεργετῶν.] Reſcribe cum *Ven. Obſop. Aug. Vindob. Ital. Regg.* α. ζ. η. εὐεργεσιῶν: vt pariter fiat. τὰς τιμωρίας τῶν ἀδικημάτων v. 24. τὰς τιμὰς τῶν εὐεργεσιῶν v. 26. Ita 504. 7. τὰς ἐπὶ ταῖς εὐεργεσίαις δωρεὰς ζηλώσαντες, atque etiam ibid. v. 12. cum dicitur, τὰς τιμὰς ἀναιρῶν τῶν εὐεργετῶν, iubent Codd. *Ven. Obſop.* et ex *Regiis* tres reponere εὐεργεσιῶν. Modo fortaſſe cum *Aug.* ἂν, et cum marg. *Benenati*, δόξαι. οὐδὲν ἂν αὐτὸς ποιεῖν παρεσκευάσθαι δόξαι. Vid. v. 25. TAYLOR.

501. 14. πρότεροι τ8δε.] Τ8 Βαθίππ8, ἢ Αφεψίωνος. Forte: τῶνδε, τ8 τε Αφεψίωνος καὶ τ8 Κτησίππ8. WOLFIVS.

Ibid. 8κ ἐπεξῆλθον.] De legiſlatore περὶ Στεφάν8 dixit: μάλιςα μὲν μὴ θεῖναι τὸν νόμον· εἰ δὲ μὴ, καταβαλόντα ἐν ὑπωμοσίᾳ ἐᾷν. WOLFIVS.

20. διεγράψαντο.] τῆς κατηγορίας ἀπέςη. Nannius: *Libellos, quos contra te dederat, expunxit.* WOLF.

23. οἱ δεινοὶ.] Τὸ οἱ malim abeſſe. καὶ μάλιςα δεινοὶ λέγειν. WOLFIVS.

24. Αζηνιεὺς.] Recte, non vt Editiones vulgatae, Αξηνιεύς. Conſentiunt Codd. optimi, vt *Vindob.* Lexicographi et Marmora, quibus in tam leui ſcribendi diſcrimine fides habenda eſt maxima.

Γυμνασιαρχοι καθως εγυμνασιαρχησαν
Βοηδρομιωνα Νυμφοδοτος Αζηνιευς
Πυανεψιωνα Δημητριος Νυμφοδοτ8 Αζηνιευς
Μαιμακτηριωνα Συμφερων Αζηνιευς

Spon. Itin. T. 2. p. 375.

. . . .

Του Αντιγονου Παλληνεως Αλεξανδρος Αζηνιευς Φιλο . . . . Id. ibid. pag. 443.

Ariſtopho hic idem falſo etiam vocatur Αξηνιεὺς apud *Aeſchinem c. Timarch.* pag. 86. 1. refragantibus tamen *Scaligero* et Codd. Vid. *Palmer.* ad loc. et *Meurſ. Reliqu. Attic.* c. 1. Alibi, in eadem oratione recte effertur, ſc. pag. 159. 4. ὦ παρήδρευεν Αριςοφῶν ὁ Αζηνιεύς. Et *c. Cteſiph.* p. 532. 3. δημαγωγὸς Αριςοφῶν, ὁ Αζηνιεὺς, πλεῖςον χρόνον τὴν τ8 Βοιωτιάζειν ὑπομεῖναι αἰτίαν. et 583. 11. ἐτόλμα δ' ἐν ὑμῖν ποτε σεμνύνεσθαι Αριςοφῶν ἐκεῖνος ὁ Αζηνιεύς. Quae loca plurimum conferent ad hominis iſtius notitiam et hiſtoriam: atque etiam ad reliquorum, qui hic nominantur. Λεωδάμας ὁ Αχαρνεὺς 8χ ἧττον Δημοσθένες λέγειν

γειν δυνάμενος. Aeſch. in Orat. citata pag. 531. 6. TAYLOR.

501. vlt. ἐν ᾗ τᾶτ' ἔνεςι etc.] Τὸ τῆς ἀτελείας (ἡ ἀτέλεια) τὶ (ſc. μέρος ἐστα) τῶν δοθέντων ἐκείνῳ. WOLFIVS.

Ibid. Lego ſimpliciter: δωρεὰν, ἐν ᾗ τᾶτ' ἔνεςι, omiſſis ſeptem vocibus, quae ſequuntur. Vt infra ſcribitur, ſc. pag. 502. 11. ἅτος εὕρετο τὴν δωρεὰν παρ' ὑμῶν, ἐν ᾗ τᾶτο ἐνῆν. Caetera hic ſunt a manu gloſſatoris, adiecta nimirum explicationis gratia, hoc pacto: Σημείωσαι, Τὸ τῆς ἀτελείας, τὶ τῶν ἐκείνῳ δοθέντων. *Inter dona, quae Chabriae conferebantur, erat Immunitas.* TAYLOR.

Ibid. τῆς ἀτελείας τῶν ἐκείνῳ.] Diſtingue poſt ἀτελείας. Deinde ſic: τῶν ἐκείνῳ τι δοθέντων· καὶ πρὸς etc. Sed omnino adſentior Cl. Editori, cenſenti, ſeptem iſtas voces, τὸ τῆς — δοθέντων, non fuiſſe a Demoſthene. MARKLAND.

502. 2. ὑπὲρ τῶν αὐτῶν.] Ita Editt. At MSS. Codd. conſtanter fere περὶ. MSS. *Ald. Felician.* et *Manut. Ven. Ital. Lindenbrog. Vindob.* et *Regg.* α. β. ε ζ. η. TAYLOR.

Ibid. ὅτε δίκας etc.] Haec generaliter verti, ad vitandas verborum ambages: *Num Tibi liceat Athenis bis eadem de re iudicium adipiſcier?* WOLFIVS.

Ibid. Recte *Wolfius*, atque intra ſpem veniae. Neque enim Fori Attici ratio ſemper et vbique literis Latinis explicari velit. In eo autem erratum eſt ab Interprete Italico: *Ne per cauſa di ſtato, ne per cauſa di conti di amminiſtrationi publiche, ne per cauſa di ſeruigi fatti alla republica.* Eodem iudicio, ac *Wolfius*, vſus eſt Interpres alter. TAYLOR.

14. τᾶτ' ἔμελλεν.] Plenius Editt. *Ald.* et *Morel.* cum MSS. *Ven. Vindob.* et *Aug.* ὅτε μὲν τάτῳ ταυτ' ἔμελλεν.

 Iidem

Iidem MSS. ὑπάρχειν. v. 15. ταῦτ' et ὑπάρχειν *Lindenbrog*. TAYLOR.

502. 19. τοῖς ἐν Πειραιεῖ τοῦ δήμου.] τοῖς ἀπὸ τοῦ δήμου, ἐν Πειραιεῖ γεγενημένοις ἐπὶ τῶν τριάκοντα. WOLFIVS.

Ibid. τοῦ δήμου eſt inutile. οἱ δημοτικοὶ ſatis deſcribuntur per οἱ ἐν Πειραιεῖ. Diſtinctione iſta, ſc. οἱ ἐν ἄστει et οἱ ἐν Πειραιεῖ ſexcenties, credo, vtitur *Lyſias* noſter. Si quid ego iudicem, repetuntur hae voces τοῦ δήμου a v. 21. vel ſaltem adiiciebantur ad marginem, explicandi cauſa. Horum alterutrum erit tam verum, quam quod maxime eſt verum. TAYLOR.

23. παραίνει.] Ita certe cum Editt. ſuperioribus, et MSS. non παραινεῖ cum *Francofurtana*. Verum ea Editio ſaepiſſime ex Typothetae incuria, non auctoritate Codd. a vera lectione recedit, vt id aliquando notare, et lectorem admonere pene taedeat. Ita pag. prox. v. 7. νὴ τοὺς θεοὺς, non μή. et v. 11. ἀξιοῦν τιμᾶσθαι, non ἄξιον. Atque ita in locis fere ſexcentis. Exemplum ſumas ex pag. 483. Wolfius: οὐδέν ἐσθ', ὅτι τοῦ παρακρούσασθαι καὶ φενακῆσαι λέγεται παρ' ὑμῶν εἵνεκα. Nos: οὐδέν ἐσθ', ὅ, τι τοῦ παρακρούσασθαι καὶ φενακίσαι λέγεται παρ' ἡμῶν εἵνεκα. Modo v. 24. lubens delerem ὁ ante αὐτὸς cum *Ven. Lindenbrog.* et *Ital.* TAYLOR.

503. 8. αὐτῷ τινα τιμήν.] Scribe αὐτῷ, *ſibi*. Praecedentia ita forte diſtinguenda: ἄξιον αὐτὸν παρέσχηκεν, (ὥς ἔμοιγε δοκεῖ, νὴ τοὺς θεοὺς) μᾶλλον ἂν παραινεσαίμι, αὐτῷ τινα τιμὴν etc. Mox v. 13. ita: κατὰ πάντων τῶν συνδίκων· τούτων πολλάκις εἷς ἕκαστος etc. non, τῶν συνδίκων τούτων· πολλάκις etc. MARKLAND.

17. μὴ ἐξεῖναι χειροτονηθέντα.] Forte μὴ χειροτονηθέντα. Alioqui Populo ius ſuum videbitur eripi. WOLFIVS.

Ibid. *Lambinus* μὴ ἐξεῖναι οὐ χειροτονηθέντα etc. quemadmodum fere et legere et interpretari vides

Wolfi-

Wolſium. Sed vterque decipitur. Non hoc dicit Demoſthenes: *Syndicum agere plus, quam ſemel*, niſi *a populi ſuffragiis ad id muneris deligatur, nefas eſto:* Verum: *Syndicum* publicum *bis agere*, (i. e. defenſionem Reip. amplius, quam ſemel, ſuſcipere, nouaeque legis condendae patrocinium) *omnino nefas eſto.* Et rationem optimam reddit in praecedentibus, v. 16. ἵνα μὴ τὸ πρᾶγμα ὥσπερ ἐργασία τισὶν (non τις cum Edit. *Morel.* ſed τισὶν, hominibus ſc. certis et perpetuis) ᾖ καὶ συκοφαντία. Et conformiter Scholiaſtes: οὗτος ὁ νόμος ἐκέλευε, μὴ δεύτερον συνδικεῖν. καὶ γὰρ ἅπαξ τοῦτο ποιήσας, κωλύεται, ἵνα μὴ διὰ τὸ κέρδος ψεύδεσθαι ἐπιχειρῶσιν. Dicat autem aliquis, monere iſtas voces χειροτονηθέντα ὑπὸ τοῦ δήμου, hunc locum non eſſe ſimpliciter intelligendum, ita vt Ego, et Tu, amice lector, iam intelligimus: verum, cum de *populi ſuffragiis* aliquid dici videatur, nimirum plauſibiliter egiſſe *Lambinum* et *Wolſium*, qui Syndicatum nemini iterum deferri voluere, *niſi id muneris populi ſuffragiis demandetur.* Iſtud autem a nobis accipe. Syndici erant vel *priuati*, vel *publici:* Illi Collegii alicuius, Municipii aut Vniuerſitatis cauſas agebant, οἱ παρὰ τῶν φυλετῶν ᾑρημένοι, vt loquitur *Demoſth. c. Ariſtocr.* de quibus nihil praecipit Lex. Hi erant Ciuitatis Aduocati, iuriſque publici defenſores, οἱ συνήγοροι, οὓς ὁ δῆμος χειροτονεῖ, vt loquitur idem *c. Timocrat.* Ita τοῦ δήμου ποτὲ χειροτονήσαντος Αἰσχίνην σύνδικον. Idem *de Corona.* Ergo χειροτονηθέντα ὑπὸ τοῦ δήμου deſignat Syndicum *publicum*, qui *hac lege* id muneris ſemel tantum geret. Neſciuerunt boni viri, quos iam refello, iſtud χειροτονηθέντα ὑπὸ τοῦ δήμου diſertim opponi priuato Procuratori, a ſuo Collegio, Tribu aut Fraternitate, vt ita loquar, deſignato. Porro. Syndicos publicos memorare videtur *Arcad. Chariſius* lib. ſing. *de muneribus ciuilibus. Defenſores quo-*

que, quos Graeci Syndicos appellant, et qui ad certam cauſam agendam vel defendendam eliguntur, laborem perſonalis muneris adgrediuntur. l. 18. §. 13. *D. de Muneribus et Honoribus.* Quos quum id muneris ſemel tantum praeſtitiſſe vidit *Petitus*, (nam, vt ait *Paulus*, *Defenſionem Reip. amplius, quam* ſemel, *ſuſcipere nemo cogitur, niſi id fieri neceſſitas poſtulet. l.* 16. §. 3. *D. eod.*) ideo adripuit ad hunc *Demoſthenis* locum illuſtrandum. Quod ſane nollem, quoniam non eſt eadem vtrobique ratio. Syndici enim in Attico iure *excluduntur*, in Romano *excuſantur*, et recte: quoniam *tenendum eſt, perſonale munus eſſe, quod corporibus, labore cum ſollicitudine animi ac vigilantia exſtitit. l.* 1. §. 3. *D. eod.* Vnde recte *Paulus: Suſcipere nemo* cogitur. TAYLOR.

504. 21. μικρᾶν.] δι' ὧν ἡ μικρὰν ἢ μεγάλην ἐξ' εἶναι τὴν πόλιν. Ita enim Edit. *Felician.* Codd. *Aug. Vindob. Obſop. Ital.* et *Lindenbrog.* Reſtitui ſimiliter pag. 493. 26. TAYLOR.

10. τὸν πονηρόν.] Cur tam emphatice, quaeſo? Dele articulum cum *Vindob. Bodl. Ital.* et *Reg.* ω. TAYLOR.

12. εὐεργετῶν.] εὐεργεσιῶν *Vindob.* Vid. ſupra ad pag. 500. 26. TAYLOR.

18. μηδεν ως χρη etc.] Forte μηδενος χρῄ. Editio *Pariſienſis* habet: ὡς χρὴ μηδὲν etc. MARKLAND.

25. αρχη.] *Lambinus* ſtructuram complanauit emendando ἐάν τις ἄρχῃ ὀφείλων τῷ δημοσίῳ. Recte. *Si quis munus publicum geſſerit, cum Ciuitati obaeratus eſſet.* Ita *Demoſth. c. Timocrat.* καὶ ἔνδειξις αὐτῶν ἔστω πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, καθάπερ ἐάν τις ἄρχῃ ὀφείλων τῷ δημοσίῳ. Auctor Argumenti huius Orationis: οἵπερ οἱ δικάζοντες ὅταν ὀφείλοντες τῷ δημοσίῳ δικάζωσι. TAYLOR.

505. 9. ὅπως μὴ γενήσωνται.] Rarioris vſus eſſe puto Subiunctiuum Futuri, γενήσωμαι, apud probos

et ve-

et vetuſtos Graecos ſcriptores. Scribendum videtur γενήσονται, vt pag. 489, 23. ὅπως μηδεὶς ἄλλος κύριος γενήσεται. et v. 25. h. p. ὅπως μηδεὶς φόνος γενήσεται. et ita paſſim. MARKLAND.

505. 9. γενήσονται *Felician. Manut. Bodl.* et *Lindenbrog.* TAYLOR.

13. ἄλλου.] Plenius *Aug. Vindob.* et *Reg. α.* ἄλλον ἄλλου γίγνεσθαι. Mox v. 14. χέρνιβος cum *Vlpiano* habent MSS. *Ald.* et *Ven.* TAYLOR.

506. 3. Παρὰ πάντα etc.] μελλόντων οὐ ταῦτα λέγει. Mox v. 10. ᾔδεις, ἀντὶ τοῦ προὐνόεις. Sed quid ſi legas addita negatione: εἰ τὰ πρὸ τοῦ μὴ κατεμέμφου, ſc. πραχθέντα Ἀριστογείτονι καὶ Ἁρμοδίῳ τοῖν τυραννοκτόνοιν. *Si ea, quae olim facta ſunt*, (ſc. liberata rep. caeſisque Tyrannis) [*non reprehendis*] *cur non illud quoque prouidiſti, ſi quid eiusmodi in poſterum accideret?* WOLF.

Ibid. Iam fere ad Metam Orationis ventum eſt, cum ſingulare hoc comma, quod argumentationem non leuem aut vulgarem continet, mihi moleſtias magnas excitauerit. Nam, ſi quid ego iudicem, *Wolfius* vno in loco contra fidem *plurimorum* et praeſtantiorum Codd. in altero, *omnium*, aliud nobis commendauerit, ac voluit ipſe *Demoſthenes*. Primo enim v. 9. omnes Editt. omnes ſcripti Codices, negatiuam iſtam particulam reſpuunt, et vno ore legunt εἰ τὰ πρὸ τοῦ κατεμέμφου: deinde Editt. *Ald.* et *Pariſ.* cum Codd. *Regg.* et *Ven.* v. 5. negationem etiam excludunt, et legunt περὶ τῶν παρεληλυθότων καὶ μελλόντων (vel καὶ περὶ τῶν μελλόντων, vt Vindob.) ταῦτα λέγει. Si ergo haec lectio, quae tantam auctoritatem ſecum ferat, (tantam nimirum, vt omnium Codd. conſenſum habeat) non deteriorem ſenſum, immo ſi longe praeſtantiorem repraeſentet, Tu non dubitabis, quid ſequare. Hoc videtur velle Orator: Si priorum temporum liberalitatem reprehendas, cur iſta tua lege, quae ſancit

μηδὲ

μηδὲ τολοιπὸν ἐξεῖναι δοῦναι, liberalitatem futurorum etiam claudis? cur non rationem habuiſti Poſteritatis? Sint Chabriae, ſint Cononis res geſtae, et opinione omnium, et praemiis, quae conſecuti ſunt, minores: Eſto, vt Resp. honorum fuerit liberalis nimio. At vnde ſcis, ea tempora non olim reditura, vbi bonis Ciuibus, vbi Harmodiis iterum fuerit opus, vbi Resp. ſuorum Ciuium merita liberalitate vincere non poterit? εἰ τὰ πρὸ τοῦ κατεμέμφου, τί μὴ καὶ τὰ μέλλοντα ᾔδεις. *Se biaſimi le coſe paſſate, che ſai Tu di quelle, che hanno a venire?* ergo omnino fieri nequit, vt ea lex commode lata ſit, quae *eadem* de praeteritis ſtatuit, *eadem* de ſuturis, quorum euentus incerti et variae in vtramque partem inclinationes a nullo Legislatore rite comprehendi poſſunt. οὐκ ἔνι τοῦτον ἔχειν καλῶς τὸν νόμον, ὃς περὶ τῶν παρεληλυθότων καὶ μελλόντων ταὐτὰ λέγει. *Non ſi debbe par buona tenere una legge, che delle coſe paſſate e delle future parimente determina.* Vt recte Verſio Italica. *Lambinus* etiam in hoc loco particulam negatiuam reduxit. Tu in vtroque delebis. TAYLOR.

506. 10. καὶ τὰ μέλλοντα ᾔδεις;] Clare legendum: τί μὴ καὶ τὰ μέλλοντα εἶδες; *cur non futura conſideraſti*, in futurum proſpexiſti? quod v. vlt. vocat τὸ μέλλον προορᾶσθαι. ſic τοὺς καιροὺς ἰδὼν, *tempora intuens*, pag. 473. 21. Dicit: Si honores Harmodio et Ariſtogitoni *olim* habitos non reprehendis, quare *in futurum* a ſimilibus honoribus excludis eos, qui Harmodio et Ariſtogitoni ſimiles eſſe poſſunt. MARKLAND.

12. εἴημεν.] Ita, non cum editorum nonnullis et *Wolſio*, qui et ſimiliter quoque interpretatur, εἴη μέν. TAYLOR.

17. οὐδέ γε ἴσως Συρακούσιοι.] Sc. ἤλπισαν τυραννηθήσεσθαι. De Dionyſiis vid. *Diodorum* lib. XIII. et XIV. WOLFIVS.

506. 22. ὁ νῦν ὢν Διονύσιος.] ὁ νεώτερος. De hoc vide vitam Dionis et Timoleontis apud *Plutarchum*. WOLFIVS.

vlt. λέγειν.] λέγειν ἔτι *Ven. Aug. Vindob. Lindenbrog. Ital.* Mox p. 507. 4. τάδε ποιήσατε, cum *Obſop. Ven. Lindenbrog. Aug. Ital. Regg.* α. η. non ὧδε. TAYL.

507. 4. παράλληλα.] Reſcribe παρ' ἄλληλα, *in vtrinque partem*, ſc. τί τε συμβήσεται κατεψηφισμένοις ὑμῖν τοῦ νόμου, καὶ τί μή. Forte καταψηφισαμένοις, vt habent *Ital.* et *Regg.* α. β. η. TAYLOR.

8. ἵνα ἕλησθε τὰ κρείττω.] Alludit ad verba Legis Solonis, citatae ſupra pag. 484. 14. ὑμᾶς δὲ ἀκούσαντας, ἑλέσθαι τὸν κρείττω, ſcil. νόμον. MARKLAND.

24. ἐν μὲν τῷ δικαστηρίῳ Λεπτίνης etc.] Sic Cicero 2 *Catilinaria. Denique aequitas, temperantia, fortitudo, prudentia, virtutes omnes certant cum iniquitate, cum luxuria, cum ignauia, cum temeritate, cum vitiis omnibus. Poſtremo copiae cum egeſtate, bona ratio cum perdita, mens cum amentia, bona denique ſpes cum omnium rerum deſperatione confligit.* WOLFIVS.

vlt. κατὰ ταῦτα.] Omnino κατὰ ταὐτὰ ἡμῖν, vt excudit *Morel.* et interpretatur *Wolfius.* Vulgo legitur ὑμῖν. Italus ita: *Delle quali ſe migliori ſeguirete, e ſecondo eſſe darete la voſtra ſentenza.* TAYLOR.

508. 2. κάλλιστα.] Ita Editi. MSS. *Ald. Ven. Aug. Ital. Vindob. Lindenbrog.* et *Regg.* α. η. κράτιστα. TAYL.

12. ψηφίσησθε.] Ita Editt. et MSS. Vulgo ψηφίσεσθε. TAYLOR.

14. τοῖς μὲν τὸ νόμισμα.] *Ariſtophanes Ranis.* [v. 730.]

Πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεπονθέναι
Ταὐτὸν, ἔστε τῶν πολιτῶν τοὺς καλούς τε κἀγαθοὺς,
Ἔστε τἀρχαῖον νόμισμα καὶ τὸ καινὸν χρυσίον.

WOLFIVS.

598. 14. Lubens hoc ἀπροσδιόνυσον ſcholion *Wolſii* admiſi, nulla alia de cauſa, niſi vt hoc exemplo intelligat bonus Lector meus, ſibi nullam factam eſſe fraudem, ſi aliquando huius hominis πονηροῖς καὶ κεκιβδηλευμένοις νομίσμασιν (vt loquitur ibidem ſuus *Ariſtophanes*) χρώμεθ' οὐδέν. TAYLOR.

penult. καὶ Θεοὶ, οὐκ οἶδ' ὅτι etc.] Haec iſta diſtingui debent: λόγον δώσετε. οὐ δῆπου γε, ὦ Ζεῦ, καὶ Θεοί. Οὐκ οἶδ', ὅτι δεῖ πλείω λέγειν· οἶμαι γὰρ etc. *ne vtique* hoc fiat, *o Iupiter*, *et* caeteri *Dii! Scio*, *non opus eſſe, vt ego plura dicam: opinor enim* etc. Frequens haec Oratoribus Formula: Οὐκ οἶδ' ὅτι etc. in concluſionibus orationum. Lyſias *contra Frumentar.* ad fin. Οὐκ οἶδ', ὅτι δεῖ πλείω λέγειν· περὶ μὲν γὰρ τῶν ἄλλων etc. et ita ſaepe Ille, et caeteri. Intelligendum eſt, quaſi ſcriptum fuiſſet hoc modo: Οὐκ (οἶδ', ὅτι) δεῖ πλείω λέγειν· vel hoc: Οἶδ', ὅτι οὐ δεῖ πλείω λέγειν. MARKLAND.

I. TAYLORI

PRAEFATIO

AD

ORATIONEM DEMOSTHENIS

CONTRA MIDIAM.

Midias, Midiae F. Athenienſis, domo Anagyraſius, homo diuitiis abundans et luxurie diffluens, praeſtantiſſimae huic Orationi, vti ex argumentis didiciſti, materiam praebuit. Quam et multi ex antiquis Scriptoribus certatim laudant, (cuius vocabuli vis vt va-

ria eſt, nam ea et *citare* et *commendare* dicimus, ita varie vtor) eximius ille Criticus, *Longinum* intelligo, a nonnullis exiſtimatur commentariis ſuis illuſtraſſe. Qui quidem Commentarii (ſi tamen ſcripſerit, nam de ea re valde dubito) vna cum multis ad hanc orationem a veteribus Scriptoribus adnotatis penitus interciderunt. *Multis*, inquam, quoniam, vt ait *Photius* Cod. CCLXV. γέγονεν ἔτος ὁ λόγος ἐκ ὀλίγοις ἐν σπȣδῇ, καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλȣς ἀμφισβητήσεως ἀφορμὰς παρέσχε· καὶ οἱ μὲν τȣ̃ παθητικȣ̃ χαρακτῆρος εἶναί φασιν αὐτὸν, μετὰ δεινώσεως ἐπειργασμένον, οἱ δὲ τȣ̃ πραγματικȣ̃, et quae ſequuntur. Habitam quidem non fuiſſe, id profecto vero eſt ſimillimum, cum *Aeſchines* (quem, licet infenſiſſimum, et exprobranti ſimilem, tamen in re nuperrime prorſus geſta ideoque peruulgatiſſima, πρὸς εἰδότας permentiri aegre exiſtimabis) *Demoſtheni* obiiciat, eum iniuriam iſtam cum Midia transegiſſe, et Populi, quod obtinuit, praeiudicium triginta minis fuiſſe cauponatum. Καὶ ταῦτα ἤδη τὰ περὶ Μειδίαν, καὶ τȣ̀ς κονδύλȣς, ȣ̀ς ἔλαβεν ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ χορηγὸς ὢν, καὶ ὡς ἀπέδοτο τριάκοντα μνῶν ἅμα τε τὴν εἰς αὐτὸν ὕβριν, καὶ τὴν τȣ̃ δήμȣ καταχειροτονίαν, ἣν ἐν Διονύσȣ κατεχειροτόνησε Μειδίȣ.' Aeſch. *c. Cteſiph.* pag. 441. 2. Id quod et alibi in ead. oratione innuit. p. 607. 608. Τοσȣ̃τον καταγελᾷ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας, ὥστε τὴν μιαρὰν κεφαλὴν ταύτην καὶ ὑπεύθυνον, ἣν ȣ̓́τος παρὰ πάντας τȣ̀ς νόμȣς γέγραφε στεφανῶσαι, μυριάκις κατατέτμηκε, καὶ τȣ́των μισθȣ̀ς εἴληφε, τραύματος ἐκ προνοίας γραφὰς γραφόμενος, καὶ κατακεκονδυλίσθαι, ὥστε αὐτȣ̃ οἶμαι τὰ τῶν κονδύλων ἴχνη τῶν Μειδίȣ ἔχειν ἔτι φανερά. ὁ γὰρ ἄνθρωπος ȣ̓ κεφαλὴν, ἀλλὰ πρόσοδον κέκτηται. Plutarchus in *vita Demoſthenis*, vt Hiſtoricum magis decuit, rem ita exponit: Δῆλος δ' ἔτι καὶ τὴν κατὰ Μειδίȣ παρασκευασάμενος εἰπεῖν δίκην, δύο μὲν

μὲν ἐπὶ τοῖς τριάκοντα γεγονὼς ἔτη, μηδέπω δ' ἔχων ἰσχὺν ἐν τῇ πολιτείᾳ, μηδὲ δόξαν. ὃ καὶ μάλιστά μοι δοκεῖ δείσας, επ' αργυρίῳ καταθεσθαι τὴν πρὸς ἄνθρωπον ἔχθραν·

Οὐ γάρ τοι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, ὐδ' ἀγανόφρων, ἀλλ' ἔντονος καὶ βίαιος περὶ τὰς ἀμύνας· ὁρῶν δ' ὐ φαῦλον, ὐδὲ τῆς αὐτῦ δυνάμεως ἔργον, ἄνδρα καὶ πλύτῳ καὶ λόγῳ, καὶ φίλοις εὖ πεφραγμένον καθελεῖν, τὸν Μειδίαν, ἐνέδωκε τοῖς ὑπὲρ αὐτῦ δεομένοις. αἱ δὲ τρισχίλιαι καθ' ἑαυτὰς ὐκ ἄν μοι δοκῦσι τὴν Δημοσθένυς ἀμβλῦναι πικρίαν, ἐλπίζοντος καὶ δυναμένυ περιγενέσθαι. Inſignis eſt locus *Iſidori Peluſiot.* IV. *Epiſt.* 205. quem quia non vno mendo laborat, hic deſcribam. πῶς δὲ Δημοσθένης — τὸν Μειδίαν ὐχ εἷλε τὸν τοσαῦτα αὐτὸν κακὰ διαθέντα; ὅτι μὲν γὰρ ἐβύλετο αὐτὸν ἑλεῖν, διὸ καὶ παντὶ σθένει τὴν κατηγορίαν ἔγραψε, δῆλον· διὰ τί ὖν ὐχ εἷλεν; ὐκ ἐπειδὴ ἀσθενεςέρυς τὺς λόγυς τῆς τῶν ἐχθρῶν δυναςείας ἐνόμισεν; (Ita omnino lege cum interrogatione: aliter cadet *Iſidori* argumentatio. Ita ſupra, διὰ τί Πλάτων ἐξέπεσεν; ὐκ ἐπειδὴ μηδένα τύραννον πεῖσαι ἠδυνήθη; Πυθαγόρας δέ —; ὐκ ἐπειδή —;) ὐ γάρ τι λαβὼν, ὡς Αἰσχίνης ἔφη, ἀπέδοτο τὴν καταχειροτονίαν· ὐ γὰρ δέχεται τὴν αἰτίαν τῆς αἰσχροκερδείας ἡ μεγαλοψυχία τῦ ῥήτορος· ὐδ' ὁ τοῖς ἐπιτρόποις ἀφεὶς τὰ πατρῷα μετὰ τὴν νίκην. ὕτος ἂν ἔλαβεν αἰσχρῶς ἀπὸ (l. ἐπὶ) τῆς κεφαλῆς. ἀλλὰ τὺς ἐχθρὺς ἰσχυρὺς (l. ἰσχυροτέρους) ἡγησάμενος τοῦ λόγου, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκείνων βίαν ὐδαμῦ φανεῖσθαι τὴν τέχνην λογισάμενος, εὐπρεπῶς κατέθετο τὴν συμφορὰν, ἄμεινον ἡγησάμενος τῇ πρᾳότητι καθυφῆναι δόξαι τοῦ κρίσει δικαςῶν ἡττᾶσθαι. Turba quidem Scriptorum vno ore ſubmiſſionem ad argentum referunt: τρισχιλίαις ἐπείσθη, τρισχιλίας λαβὼν ἀπέλυσε τῆς δίκης, et ſimilia, *Suidas*, *Photius*, *Plutarchus* in *vitis X. Oratorum*, (ſi tam pugnan-

pugnantia ſcripſiſſe potuit) et *Scriptor vitae Demoſthenicae ἀνώνυμος*, quam beneficio cl. *Sallierii* ex bibliotheca Regis Chriſtianiſſimi deſcriptam teneo. Inde factum eſt, quod, cum hanc cauſam nunquam peroraſſe creditur, ſuſpicioſi quidam Critici, vt *Photius* memorat, naeuos quosdam, quales in imperfecto opere eſſe ſolent, deprehendiſſe ſibi viſi ſunt. Καὶ ὁ κατὰ Μειδίου δὲ, καὶ κατ' Αἰσχίνου λόγος αἰτίαν ἔσχε τοῦ μὴ τὴν αὐτὴν κατὰ πάντα ἀρετὴν τῷ Δημοσθενικῷ συνδιασώσασθαι χαρακτῆρι. καὶ γὰρ ἐν τοῖς δυσὶ τούτοις λόγοις ἐκ διαλειμμάτων τινῶν ταῖς αὐταῖς ἐννοίαις ἐπιβάλλων, ἁμιλλᾶσθαι δοκεῖ πρὸς ἑαυτὸν, ὥσπερ ἀσκούμενος, οὐκ ἐπ' αὐτοῖς ἀγωνιζόμενος τοῖς ἔργοις. διὸ καὶ τινες ἔφησαν, ἑκάτερον λόγον εν τυποις καταλειφθηναι, ἀλλὰ μη προς εκδοσιν διακεκάθαρθαι. Photius in *vita Demoſthenis*. Recte ſane. Nam, cum pag. 546. pulcherrimam quandam γνώμην, ſiue effatum philoſophicum ad Midiam coercendum expromat, eandem, pag. 573. quaſi ſui immemor, (vel, quod verius eſt, πρὸς ἑαυτὸν ἁμιλλώμενος, et re nondum ſatis explorata, vtri loco argumenti ea ῥῆσις decentius conueniret) verbis ipſiſſimis et diſertiſſima oratione repetat. Veroſimilius eſt multo, haec ex inconſtantia, vt dixi, Auctoris profecta, qui nondum rem ad exitum perduxerat, quam conſilio, et vſu veterum, vt nugatur Scholiaſtes. Qui vtrumque locum expenſitauerit, mecum ſentiet. Criticus ex antiquioribus memoriae prodidit, multum in hac oratione profeciſſe *Demoſthenem* ex *Lyſia*, *Lycurgo* et *Iſaeo*. Δημοσθένης εἰς τὸν κατὰ Μειδίου τά τε Λυσίου καὶ Λυκούργου ἐκ τῶν τῆς ὕβρεως λόγων, καὶ τὰ Ισαίου ἐκ τῶν κατὰ Διοκλέους ὕβρεως μετενήνοχε. Theo, *Progymn.*

Inſtituta fuit haec cauſa, cum *Demoſthenes* annum aetatis ageret 33. Hoc diſertiſſime teſtatur *Plutarchus* in vita, atque adeo Orator ipſe, pag. 564. ἔτος (de

Midia verba faciens.) *γεγονὼς ἔτη περὶ πεντήκοντα, οὐδὲν ἐμοῦ πλείους λειτουργίας ὑμῖν λελειτούργηκεν, ὃς δύο καὶ τριάκοντα ἔτη γέγονα.* Iuxta eundem *Plutarchum*, *Zoſimum*, Vitae Scriptores, *Dionyſium Halic.* caeterosque fide dignos, natus erat Demoſthenes anno, qui Centeſimam Olympiadem proxime anteibat; ita vt haec Cauſa, eam rem recte ſupputante eod. *Dionyſio*, in annum quartum Olymp. CVII. caderet, archonte Athenis Callimacho. *Κατὰ τοῦτον γέγραπται τὸν Ἄρχοντα* [Callimachum] *καὶ ὁ κατὰ Μειδίου λόγος, ὃν συνετάξατο μετὰ τὴν, ἣν ὁ δῆμος αὐτοῦ κατεχειροτόνησε* (reſtitue ex MSS. *μετὰ τὴν καταχειροτονίαν, ἣν ὁ δῆμος αὐτοῦ κατεχειροτόνησε.*) Dionyſ. Halic. ad Ammaeum *Plutarchus* interea in *vitis* X. *Oratorum*, anno quarto Olymp. non XCIX. ſed XCVIII. natum eſſe mauult auctorem noſtrum. Quo duce, cauſam hanc meditabatur (*egiſſe* enim dicere, parum tutum eſſe videtur) anno extremo Olymp. CVI. ſiquidem Midiam, vt modo vidimus, in ius vocauit annos natus XXXII. At profecto ea tempeſtate plurimae ex iis rebus geſtae non ſunt, quas hic vt geſtas Orator commemorat. Tu interea caue credas, *Plutarchum Plutarcho* aduerſari, (neque enim Tractatulus iſte, quem habemus de *vitis* X. *Oratorum*, *Plutarchi* eſſe poteſt) verum recentem aliquem Scriptorem, *Plutarchi* nomine ementito, *Photii*, qui de Vitis Oratorum commentatus eſt, indiligentiam et *ἀνιστορησίαν* ſtudioſe et dedita opera deſcripſiſſe, aliquando etiam nonnullam ex proprio penu addidiſſe. De *Samuele Petito*, qui in *Demoſthenis* Natalibus fidem Pſeudo-Plutarchi computo adſtruere velit, (*Attic. Legg.* Edit. Nou. p. 266. ſeq.) commodior erit dicendi locus.

Haec Actio peculiari nomine vocatur Προβολή. De qua diligenter minus, et perfunctorie tantum, qui Iurisprudentiam Atticam profitentur. Προβολὴ erat ex iis Actionibus, quae *publicae* dicebantur, vti ex hac oratio-

oratione liquet, pag. 522. Ἐςι δὲ πρῶτον μὲν ἐκεῖνο ἐκ ἄδηλος ἐρῶν, — ὡς — δίκας ἰδίας μοι προσῆκεν αὐτῷ λαχεῖν, — ἐχὶ δημοσίᾳ κρίνειν αὐτόν. et deinde 523. εἰ μὴ προυβαλλομην αὐτὸν, ἀλλ' εδικαζομην. Complectebatur quidem praecipue eos, qui in Feſtis et Religionibus inſolenter, aut proterue egerint. Τἔτο δὲ δημόσιον. προβολὴ γάρ ἐςιν ὄνομα δίκης κατὰ τῶν περι την εορτην αδικουντων. Vlpian. ad init. huius Orationis: προβολὴ ἡ κλῆσις εἰς δίκην κατὰ τῶν κακόνως πρὸς τὸν δῆμον διακειμένων — προβολαὶ δὲ ἦσαν καὶ αἱ τῆς συκοφαντίας γραφαί. ἐγίνοιτο δὲ καὶ πὲρὶ τῶν ἐξυβρισάντων, ἢ ἀδικησάντων, ἢ ασεβησαντων περὶ τὰς ἑορτὰς, ὡς ἡ κατὰ Μειδίε Προβολή. Poll. l. 8. c. 6. §. 46. Ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίε, καὶ πρὐβαλλόμην, φησὶν, ἀδικεῖν τἔτον περὶ τὴν ἑορτὴν, αἰτὶ τἔ προβολῆ ἐχρησάμην τῇ συνήθει καὶ νομιζομένῃ κατὰ τῶν περι την εορτην αδικουντων, ὠνόμασα τἔτον ἐν τῷ δήμῳ. Harpocr. Sycophantas etiam, vt ex *Xenophonte*, *Aeſchine* et *Iſocrate* diſcimus. Οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕςερον μετέμελε τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ἐψηφίσαντο, οἵτινες τὸν δῆμον ἐξηπάτησαν, προβολας αὐτῶν εἶναι, καὶ ἐγγυητὰς καταςῆσαι, ἐὰν κριθῶσιν — πρὐβλήθησαν δὲ καὶ ἄλλοι τέτταρες. Xenoph *Hiſt. Gr.* l. 1. exeunte. Τῇ μὲν Φήμῃ δημοτίᾳ θύομεν, ὡς Θεῷ· τῶν δὲ συκοφαντῶν, ὡς κακέργων, δημοσίᾳ πρὐβολας ποιἔμεθα. Aeſchin. π. παραπρεσβ. p. 311. 19. Περὶ δὲ τῶν συκοφαντῶν χαλεπωτέρἐς, ἢ περὶ τῶν ἄλλων κακἐργιῶν, τἐς νόμἐς ἔθεσαν. τοῖς μὲν γὰρ μεγίςοις τῶν ἀδικημάτων ἐν ἑνὶ τῷ δικαςηρίῳ τὰς κρίσεις ἐποιήσαντο· κατὰ δὲ τἔτων, γραφὰς μὲν πρὸς Θεσμοθέτας, εἰσαγγελίας δ' εἰς τὴν Βἐλὴν, προβολας δ' εν τῳ δημῳ, νομίζοντες τἐς ταύτῃ τῇ τέχνῃ χρωμένἐς ἁπάσας ὑπερβάλλειν τὰς πονηρίας. Iſocr. *de Permutatione*. Similiter in Acceſſionibus ad *Harpocrat.* ineditis, ex Cod. MS. in Biblioth. Reg. Cant. dicuntur ea actione teneri, qui

Argentifodinas publicas clam exercent, aut aliquid demum ex publicis rationibus aliquo modo depeculantur. Errare ergo videtur *T. Magiſter*, cum ſcribit, ad Dionyſia et in iis ἀδικήματα proprie pertinere, ad caetera improprie trahi hoc vocabulum. Προβολὴ καὶ ἡ κατὰ τῶν ἀσεβέντων ἐν τοῖς Διονυσίοις κατηγορία. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἡ περὶ πάσης δίκης κατηγορία. ὡς Αἰσχίνης· δημοσίᾳ προβολὰς ποιέμεθα. Locum *Aeſchinis* modo laudauimus. Προβολαὶ igitur erant quaſi *Prouocationes ad Populum*, ſtatim et indeſinenter factae, παρ' αὐτὰ τἀδικήματα, vt loquitur noſter, pagg. 523. 6. 583. 12. et, τότε ἐν τῷ δήμῳ παραχρῆμα ἐξήλεγξα, p. 519. 26. Quod ſi Populi praeiudicium fieret, cauſa ad Theſmothetas deferebatur, qui eam ad iudices adducebant, vt ibi περὶ τῆς τε δήμε καταχειροτονίας, quo modo loquitur *Libanius* in argumento, contentio fieret. Καὶ τὰς εἰσαγγελίας εἰσαγγέλλεσιν, καὶ τας προβολας εισαγουσιν; καὶ τὰς τῶν παρανόμων γραφάς. Poll. VIII. 9. Vid. σχ. *Vlpian.* ad haec verba *Demoſthenis* pag. 515. 14. καὶ κατηγορήσων, ἐπειδή τις εἰσάγει, πάρειμι, ὡς ὁρᾶτε. Hanc denique actionem, vt omnes eas, quae in publico iure verſabantur, ἐξῆν τῷ βελομένῳ γράφεσθαι, quoniam ad Remp. crimen ſpectare videbatur; hac tamen addita cautione, quod ὁ μὴ μεταλαβὼν τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, προσωφλίσκανε χιλίας. Poll. VIII. 6. Sunt autem qui exiſtimant, προβάλλεσθαι, vt εὐθύνειν, εἰσαγγέλλειν, γράφεσθαι etc. de *Criminalibus* actionibus, prout a Ciuilibus diſtinguuntur, intelligi debere. Inter quos eſt magnus *Budaeus*. [Δίκαι ἴδιαι et δημόσιαι are they diſtinguiſched, as we do *Actions ciuil* and *Criminal?* TAYLOR in ſchedis.]

Liberalitatem hanc *Demoſthenis*, beneuolentiamque in Tribum, qua ſe ipſe vltro, caeteris renuentibus, Ludorum Curatorem deſignauit, honeſtiſſimo

praeco-

praeconio nobilitauit Populiſcitum, quod rogauit Demochares, vbi inter caetera legitur:

Και χορηγῶν ανδρασιν επιδοντι, οτε εκλειποντων των Πανδιονιδων του χορηγειν επεδωκε. κ. τ. λ.

Quod ad Midiam adtinet, erat homo diuitiis, auctoritate, et potentia apud ſuos nobilis: praeter modum contumelioſus, vt ex hoc iudicio liquet, et narratione etiam lepida; quae apud *Diogenem Laërtium* exſtat in vita Diogenis Cynici: Ἀλλὰ καὶ Μειδίȣ κονδυλίσαντος αὐτὸν [Diogenem] καὶ εἰπόντος· Τρισχίλιαί σοι κεῖνται ἐπὶ τῇ τραπέζῃ· τῇ ἑξῆς πυκτικȣ̀ς λαβὼν ἱμάντας, καὶ καταλοήσας αὐτὸν ἔφη· Τρισχίλιαί σοι κεῖνται ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. Credibile fortaſſe quibusdam videri poſſit, et ex hac hiſtoriola, et ex pretio, quo ſuperius cauſam hanc tranſegiſſe *Demoſthenes* dicitur, Talenti dimidium, ſiue MMM drachmarum ſummam, vel lege vel moribus fuiſſe in his contumeliis definitam. Perinde vt in antiquo iure Romanorum, in ſumma Auri raritate, contumelias et verbera pauxillulo nummorum aeſtimabant. Vnde homunculus apud *Gellium* XX. I. in re lauta poſitus, Midiae conſimilem ludum luſiſſe dicitur. *Quidam Lucius Veratius fuit, egregie homo improbus atque immani vecordia. Is pro delectamento habebat os hominis liberi manus ſuae palma verberare. Eum Seruus ſequebatur, crumenam plenam aſſium portitans; et quemcunque depalmauerat, numerari ſtatim ſecundum* XII *Tabb. quinque et viginti aſſes iubebat.* Vt ad Midiam reuertar, videtur ex *Plutarcho* olim adducto in *vita Demoſthenis*, facundia praecelluiſſe, cauſasque aliquando publicas egiſſe, vt liquet ex initio *Androtianae*. Honoribus multis in Rep. functus, etiam eo ipſo tempore, quo *Demoſthenem* laceſſiuit, (ſi *Vlpiano* credimus) ἱππαρχίαν geſſit, et militiae equeſtris curam habuit; vnde lux aliqua loco Orationis *Midianae*, ſc.

p. 519. 14. non plene adhuc intellecto, et, ſi hanc notitiam Hominis demſeris, ſubobſcurior fundi poterit. Olymp. CX. 1. ad Concilium Amphictyonicum cum poteſtate miſſus, *Aeſch. c. Cteſiphontei*. Thraſylochum fratrem habuit, *Demoſtheni* pariter infenſum, vt ex hac, et II. *c. Aphobum*, oratione conſtat. An cauſam egerit c. Phocionem ἐπὶ Ξενίȣ ἄρχοντος [ſc. Olymp. CXVIII. 4.] vt adfirmat *Plutarchus* in *Hyperide*, id profecto vehementer diſputo. Nam et conſtat ex Auctoribus, quos longe maioris facio, quam hunc homuncionem, Phocionem cicutam bibiſſe Olymp. CXV. 3. et Midiam, tum, cum *Aeſchines* in iudicium adduxit Cteſiphontem, ſc. Olymp. CXII. 3. teſte ipſo *Aeſchine* in eadem oratione, atque etiam dolente, deſiiſſe inter viuos numerari. En Hiſtoricum fide dignum! En illum, quem vocant *Plutarchum*. TAYLOR.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA

AD LIBANII ARGVMENTVM.

Pag. 508. 2. tit. περι.] Ita ex Codd. *Regg.* α. β. et *Vindob.* non ὑπὲρ cum vulgatis. TAYLOR.

509. 5. περὶ τὴν χορηγίαν.] ἐπὶ Editt. ſuperiores, *Ald. Felic.* et *Paris.* cum MS. *Baroc.* et *Vindob.*. *Wolfius* περὶ vel κατὰ legit. Variatum eſt in caeteris.. παρὰ, ὑπὸ, *Man.* Codd. *Regg. Lind. Ven. Bodl.* Iſtud παρὰ eſt omnium optimum. *Demoſthenes* ſtatim ineunte oratione, p. 514. v. 8. orat. πολλὰ καὶ βίαια παθὼν παρὰ πᾶσαν τὴν χορηγίαν. Proxime τὴν χορηγίαν αὐτοῦ *Ald. Felic. Man. Paris.* et MSS. nonnulli. TAYLOR.

7. λαβεῖν.] ἔλαβεν cum *Ald. Bar. Felic. Man. Paris. Vindob.* etc. legit, et interpretatus eſt *Wolfius*. διέλαβεν *Ven.* λαβεῖν margo *Benenati*. TAYLOR.

509. 14.

509. 14. περὶ ὑποτιμήσεως.] De aeſtimatione litis, ὅ, τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. Poſtea [ſc. pag. 523. 1.] τὴν ὑποτίμησιν alio nomine τὸ τίμημα vocat. WOLF.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA

AD ARGVMENTVM POSTERIVS.

Pag. 510. 3. διπλᾶ.] Reſtituimus ex Edit. *Paris.* et MS. *Vindob.* TAYLOR.

9. δώσων τὰς.] Eam vtique lectionem quanquam reuocauit *Wolfius*, interpretationemque ſuam iuxta accommodauit, (cum Editt. conſtanter fere δώσοντας, quod certe pro nihilo habeo) conſtat tamen, MSS. Codd. vel in varietate legendi, antiquae ſcripturae auctoritatem, non *Wolfii* emendationem tueri, cum *Lambini* Codd. et *Vindob.* habeant εἰς τὸ γυμνάζειν τοὺς μέλλοντας ἐπιτελέσαι τὴν ἑορτὴν, καὶ διδόναι τὰς τούτων δαπάνας, et quae ſequuntur. TAYLOR.

Ibid. τοῖς τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς.] Scil. χορευταῖς, ἢ ἀγωνισταῖς. WOLFIVS.

11. μικρά τε.] Fortaſſe μικρά τε κατ᾽ ἔτος (ἢ καθ᾽ ἕκαστον ἐνιαυτὸν) ἐν ἄστει, καὶ μεγάλα διὰ τριετηρίδος. Sic eſſe legendum colligi poteſt e vita Tragicorum Poëtarum, *Aeſchyli*, *Sophoclis*, *Euripidis*, et *Apharei* apud *Plutarchum* in vita *Iſocratis*, vbi fit mentio διδασκαλιῶν ἀστικῶν καὶ ληναϊκῶν. WOLFIVS.

Ibid. Vides, mi Lector, textum, quem cudi fecimus, eſſe ex *Wolfiano* penu, cum Editt. ſuperiores, quas ille in hac notula reformare voluit, conſtanter legant μικρά τε καὶ μεγάλα διὰ τριετηρίδος. Sola *Pariſienſis*, ſi Cod. *Vindob.* excipias, effuſius paulo, et quodammodo ad *Wolfii* mentem propius: Διονύσια, καὶ ταῦτα διπλᾶ, μικρά τε καὶ μεγάλα, καὶ τὰ μὲν

μικρὰ ἤγετο κατ᾽ ἔτος, τὰ δὲ μεγάλ[illegible] τριετηρίδος ἐν τοῖς ληνοῖς. Vtcunque diſtinxerit [illegible]ius inter Liberalia in vrbe, et Liberalia ἐν τοῖς λην[illegible] (et ego recte diſtinxiſſe non negauerim) Tu tamen [illegible]ue fidem adhibeas Scriptori noſtro anonymo, et hic, et in ſequentibus, qui Feſta Bacchi anniuerſaria alia, alia trieterica eſſe contendit. Neque enim vera ait. DIONYSIA peculiari commentario illuſtrare voluit *I. Meurſius*, qui non pauca Feſta Athenienſium dedita opera et multo literarum lumine elucidauit. Eos labores, ſiue iniuria aetatis interceptos, ſiue ad vmbilicum non perductos, aliqua ex parte compenſabunt, quae de iſtis ſacris commentati ſunt, *Scaliger ὁ μέγας de Emend. Temporum*, *Iſ. Caſaubonus Animadu. ad Athenaeum*, p. 445. et *Commentar. ad Theophraſt.* p. 131. *Caſtellanus de Feſtis Graecorum*, *Seldenus* ad *Marm. Oxon.* p. 166. ſeqq. Edit. Mattaire, Viri docti ad *Aelian. V. H.* II. 13, 30. *Petauius ad Themiſtii Orat.* XII. *Palmerius* in *Exercit. ad Auctores Graecos*, p. 505. 617. *Petitus ad LL. Atticas*, p. 112. Edit. Weſſeling. *Meurſ. Athen. Attic.* p. 150. *Spanhemius de vſu Numiſmatum*, et in *Notis ad Ariſtoph. Nubes*, *Menagius* denique in tractatu, quem de Fabula *Terentii*, *Heautontimorumenos* dicta, patrio idiomate conſcripſit. TAYLOR.

510. 22. ἐσπάνιζε δὲ.] Ita cum *Pariſ.* non δή. TAYLOR.

26. εἰς τὸ λαχεῖν etc.] ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ κληροῦσθαι τοὺς αὐλητάς. Quid inter τὸ λαχεῖν καὶ κληροῦσθαι differat, non eſt ignotum. WOLFIVS.

27. πλὴν τοῦ τῆς Π.] Plenius Cod. *Reg.* α. καὶ ἐλθόντων τῶν χορηγῶν ἑκάστης φυλῆς, πλὴν τοῦ τῆς Πανδιονίδος, ηὐτελίζετο ἀπὸ πάντων. Mox p. 511. λ. idem MS. pro τῇ φυλῇ καθίστησι, ὑπὲρ τῆς φυλῆς προεβάλλετο. *Vindob.* totum h. locum ita legit: καὶ ἰδὼν ὁ Δημοσθένης τὴν ἑαυτοῦ φυλὴν ἀτιμαζομένην, ἐθελοντὴς ὁ ῥήτωρ

αὐτο-

αὐτοχειροτόνητον, ἤτοι αὐτεπάγγελτον ἑαυτὸν χορηγὸν ὑπὲρ τῆς ... προεβάλετο, καὶ ἐπῃνεῖτο παρὰ πάντων διὰ ... TAYLOR.

511. 3. καὶ λαχόντος.] *Paris.* καὶ δὴ λαχόντος. melius. Et pro λαχόντος in marg. κληρȣμένȣ. TAYL.

4. συνέπραξεν κ. τ. λ.] Ὁμηρικῶς ſaepe Datiui pro Genitiuis ponuntur: ſed hic lego aut αὐτȣ̃ τῇ προθυμίᾳ, aut αὐτῷ τῆς προθυμίας. ſub. ἕνεκα. WOLF.

Ibid. Olim legebatur αὐτῷ — τῇ προθυμίᾳ. marg. *Par.* αὐτȣ̃. TAYLOR.

Ibid. καὶ ἔλαχεν.] ἀντὶ τȣ̃ ἔλαχε τὸν ἄριςον. WOLFIVS.

Ibid. In MSS. *Regg.* καὶ ἔλαχεν αἱρεῖσθαι αὐτῷ τὸν κάλλιςον τῶν αὐλητῶν Τηλεφάνη. TAYLOR.

11. καὶ δὴ etc.] καὶ δὴ καὶ ως ὁ Δημοσθένης λέγει. Edit. *Benenati*, et Cod. *Vindob.* TAYLOR.

16. ἐν τῷ θεάτρῳ] *Vt ei alapam impingeret, et veſtem dilaceraret.* Wolfius. Quem miror in Interpretatione eas potiſſimum voces omiſiſſe, quibus Orator ipſe tantam vim et auctoritatem tribuat: vt impingeret *in theatro*, et veſtem *ſacram* dilaceraret. Vid. p. 519. 26. 537. 1. 538. 18. TAYLOR.

512. 15. ἀλλ᾽ ἰδιώτην] Editio *Pariſienſis* cum Cod. *Vindob.* multa in hoc argumento pleniora et diſſertiora habet, ſed quibus ſenſus non magnopere adiuuatur. Vti in hoc loco: ὁ δὲ Μειδίας, ὅτι χορηγὸν απλως ȣ̓κ ἔτυψα· αὐτοχειροτόνητος γὰρ ἦσθα· ἀλλὰ Δημοσθενην ἰδιώτην οντα· το δε τυψαι ιδιωτην ȣ̓κ ἔςι δημόσιον ἀδίκημα. Eodem tenore orationis procedunt in iis, quae mox ſequuntur: φαίνεται ȣ̓̃ν ὁ Δημοσθένης — καὶ φάσκων ἅμα Δημοσθενει κ. τ. λ. TAYL.

21. τȣ́τῳ.] Recte *Wolſius* pro τȣ̃θ᾽ Editionum omnium ſuperiorum. TAYLOR.

23. κεφάλαια δὲ, τὰ τῇ τάξει προσήκοντα.] Videntur aut haec verba redundare, aut ipſa capitum

enumeratio deeſſe. Fortaſſis etiam legendum προσή-κοντα, ἀντὶ τȣ̃ προϊόντα. WOLFIVS.

512. 23. Nihil eorum, quae ſuſpicatus eſt bonus *Wolfius*, aut *redundat*, aut *deeſt*, neque *fortaſſis legendum* προσήκοντα. Tu tamen cum marg. Edit. *Benenati* et *Vindob.* leges τῇ ςάσει προσήκοντα, non τῇ τάξει, et verſionem pariter reformabis. Monendus es autem, abeſſe nonnulla, quae hic leguntur, a Codd. *Vindob.* et *Reg.* α. atque ita procedere ſententiam integrae ſimillimam: Κεφάλαια δὲ, τὰ τῇ ςάσει προσήκοντα, τὰ δὲ προοίμια καταφορικὰ, ὑπερβολὴν ἔχοντα πολλὴν κ. τ. λ. Vnde admonuit doctiſſimus *Marklandus*, aliquid huiusmodi ſubeſſe: ſcil. κεφάλαια δὲ, τὰ τῇ ςάσει προσήκοντα, τάδε· τὰ δὲ προοίμια etc. Hucvsque enim v. 20. h. p. de *Statu* diſſeruerat: Iam ad *Prooemia* explicanda accingitur. TAYLOR.

25. ὑπερβολὴν.] τȣτέςιν, αὐξητικά. Sed περιβολὴν pene malim, de qua vide *Hermogenem*. ὑπερβολὴν Cicero *ſuperlationem*, nonnulli *exceſſum* vertunt. WOLFIVS.

Ibid. περιβολὴν, qua voce tantopere delectabatur *Wolfius*, vt eam, non alteram, lectionem interpretatione donaret, habent MSS. quibus vſi ſunt *Aldus*, *Manutius* et *Felicianus*. TAYLOR.

513. 8. ἐὰν — ἀδικȣ̃νται.] ἐὰν — ἀδικῶνται. MARKLAND.

11. αἰσχȣργίας.] αἰσχρολογίας MSS. *Ald.* cum *Vindob.* et marg. *Par.* vbi etiam hic locus ita legitur: λέγεται γὰρ ὕβρις ἡ δι' αἰσχρολογίας γινομένη. λέγεται ὕβρις καὶ ἡ διὰ λόγων. λέγεται πάλιν ὕβρις καὶ ἡ διὰ πληγῶν. TAYLOR.

pen. Ορος κ. τ. λ.] Vix habeo neceſſe admonere lectorem, haec non continuari orationis filo, (cum ſupra explicatum ſit, quid intellexerint Rhetores per Ορον κατὰ σύλληψιν. Vid. pag. 512. 16.) verum adſuta

[illegible]uta eſſe ex ne[illegible] *noui* alicuius Magiſtri, qui et rheto-ricas [illegible] alias huic loco adleuit. Abſunt a *Vindob.* Iuxta [illegible]m habeo et id quoque notare, et exitum huius [a]rgumenti in nonnullis Editt. conglutinari cum Scholiorum initio; et in nonnullis, puta in *Pariſina*, adhaereſcere etiam quaedam, quae *Wolfius* nulla cum lectoris iniuria plane omiſit. Pro v. vlt. λέγεται δὲ ὕτως, maluit praeſtantiſſimus *Marklandus* λέγεται δὲ ὑτος, vti pag. 509. 22. ὅρον κατὰ σύλληψιν. ἐςὶ δ' ὑτος. Deinde 514. 3. delet punctum poſt παράδειγμα. παράδειγμα ὁ ςρατηγὸς. (ἐςιν ſc. ſubintellecto) ne caſus ille, quem *rectum* vocant; ὁ ςρατηγὸς, verbo ſuo deſtituatur. v. 4. h. p. quoque leges cum MSS. *Lambini* τὴν παρακαταθεῖσαν. Sed de his ſatis. Aliquando *Demoſthenem* ipſum dicentem audiamus. TAYLOR.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATIONES AD ORATIONEM DEMOSTHENIS IN MIDIAM.

Pag. 514. 4. ἐγὼ δ', ὅπερ ἂν ὑμῶν ἕκαςος καὶ ὑβρισθεὶς προείλετο πρᾶξαι.] Τὸ καὶ aut abundat, aut deeſt participium aliquod, cuiusmodi ſit προπηλακισθεὶς (aut πληγεὶς) καὶ ὑβρισθεὶς. Sed rectiſſime legi videtur: ἐγὼ δ', ὅπερ ἂν καὶ ὑμῶν ἕκαςος ὑβρισθεὶς κ. τ. λ. WOLFIVS.

Ibid. Edidi iuxta *Wolfii* certiſſimam emendationem, cui ſuffragantur MSS. *Aug. Ven. Bar.* TAYLOR.

515. 9. καὶ δίκην ἅμα βυλόμενοι κ. τ. λ.] *Wolfii* verſio, quanquam mentem auctoris tetigit, eſt contorta nimis, ideoque ſubobſcurior. Dilucidior et felicior multo Italica: *Parte percioche — e parte perche*

volevan-

voleuano far vendetta dell' altre coſe, [illegible] l' haueuano viſto inſolente, maluagio, e non piu [illegible] pro ων ἐπὶ τῶν ἄλλων, v. 10. ον ἐπὶ τῶν [illegible] quibusdam non diſplicet. TAYLOR.

515. 15. χρήματ' ἐξόν.] Diſtingue: πολλὰ μὲν — χρήματ', ἐξόν μοι λαβεῖν, ὥστε μὴ κατηγορεῖν, ἐ λαβών. MARKLAND.

18. ἃ δ' ἐν ὑμῖν κ. τ. λ.] Aut ἀπὸ κοινοῦ repetendum ὑπομείνας, aut ἐλλειπτικὸν eſt, aut fortaſſis addendum προελόμενος. WOLFIVS.

Ibid. Nihil horum: neque deeſt quidquam, niſi verbum ſubſtantiuum, et diſtinctio: ἃ δ' ἐν ὑμῖν (ἐστι) μετὰ ταῦτα, ἔστιν ὑπόλοιπα, *quae vero in vobis deinceps ſita* ſunt, ea *reſtant;* hoc eſt, quod ſupereſt, iudices, a vobis dependet. Et rationem reddit proxime ſequens ſententia. Vel poni poteſt comma poſt ὑμῖν. Ἐν ὑμῖν, *in veſtra poteſtate:* vt p. 586. 25. MARKL.

19. ὅσῳ γάρ.] Iſtud γὰρ reſtituit *Wolfius*. Deeſt in *Ven. Bar. Reg.* α. et *Aug.* Verte autem: *quanto pluribus iſte moleſtias concitauit et denunciauit.* TAYLOR.

27. παρανόμων.] παρανόμων non eſt *violatarum legum*, ſed, vt Interpres *Italus* felicius vertit, *di leggi mal poſte.* Quod ſemel adnotaſſe ſufficiat. TAYLOR.

516. 8. εἰσέρχομαι.] Neque vim huius locutionis, neque totum loci tenorem cepit, ſaltem non expreſſit, Interpres *Latinus:* Vbique praeſtat *Italus*, omnium, quos vidi vnquam, feliciſſimus: *Oltre ch' io vengo nel giudicio con quella condannagione, la quale il popolo per queſte coſe isdegnato et adirato ha fatto, non dubiterò anco di recorrere a i prieghi.* Scilicet *praeiudicium* tulit Populus contra Midiam in aede Bacchi congregatus, quod nunc Demoſthenes *in iure* perſequitur. TAYLOR.

25. τοιοῦτο.] Sic *Wolfius* pro τοῦτο Aldi, *Manutii*, aliorum; τοιοῦτο Cod. optimus *Reg.* α. et *Vindob.* τοιοῦ-

τό τι

δό τι [illegible] Verum, vt *Fabricius* recte obſeru[illegible] erit omittendum. Proxime fortaſſe v. 27. mon[illegible] Viro eruditiſſimo, cui tantum debet lector, τὰ φαινόμενα αὐτῷ, *ſibi* ſcilicet. TAYLOR.

517. 3. ἐν Πανδιονι.] F. ἐν Πανδιοις, τοῖς Διασίοις, vt habet *Pollux* et *Heſychius*: Πάνδια, ἑορτὴ Ἀθήνησι. Quod ſi diſplicet, lege Πανδιονιοις, vt ſit Feſtum in honorem Pandionis. Πανδίαν dici Lunam, παρὰ τὸ πάντη ἰέναι, vt et Solem Πανδίονα, quaſi πάντη ἰόντα, vt et Ὑπερίονα, παρὰ τὸ ἐπάνω ἰέναι: etſi non inepta coniectura eſt, tamen quem certum auctorem ex veteribus habeat, ſcire velim. WOLFIVS.

Ibid. τῇ ὑστεραιᾳ ἐν Πανδιοις. *Poſtridie Iouialia.* An vero τῇ ὑστεραίᾳ τῶν Διονυσίων ἐν Πανδίοις, vt Pandia ſecuta proxime ſint τὰ Διονύσια? Quod ſi Διόνυσος Sol eſt, cui medius inter Planetas orbis aſſignatur, (etſi Veteres Lunam illi proximam fecerunt) haud male eius Feſtum ſequeretur Feſtum Lunae τῆς Πανδίας. Auctor ipſe τῇ ὑστεραίᾳ ἐν Πανδίοις interpretatur μετὰ τὰ Πάνδια. IDEM.

Ibid. Ex ſequentibus paulo poſt verbis eiusdem *Demoſthenis* videtur legi debere τῇ ὑστεραίᾳ τῶν Πανδίων, i. e. *poſtridie ludorum Iouialium.* Nam ſic haec verba legis explicat, ἐν Διονύσου μετὰ τὰ Πάνδια. Hoc Feſtum, ſi *Suidae* fides, fiebat poſt Dionyſia, magna, vt puto, et ſic incidebat in decimum octauum Elaphebolionis diem. Sed timeo, ne *Suidas* id acceperit ex hoc loco *Demoſthenis*, et, eo quod ait ἐν Διονύσου, eum putaſſe id intelligendum eſſe de Feſto Liberalium. Sed aliud eſt: nam intelligendum eſt de loco, non de tempore; ἐν Διονύσου, ſupple ἱερῷ, vel τεμένει, et ſic intelligit *Scholiaſtes*. De hoc Feſto ſic loquitur *Etymologicum magnum*: Πάνδια, ἡ ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἀπὸ Πανδίας τῆς Σελήνης, ἢ ἀπὸ Πανδίονος, οὗ καὶ ἡ φυλὴ ἐπώνυμος, ἢ ὅτι τῷ Διῒ ἄγονται τὰ Πάνδια. De Luna et

Pan-

Pandione fruſtra eſt, nam ſine dubio [illegible] vt Παναθήναια. Sed donec aliunde [illegible] quendus eſt *Suidas;* nam et quae ſequuntur apud *De-moſthenem*, nihil contrarium tinniunt. PALMERIVS.

517. 3. Nugantur certe Codd. qui legunt ἐν Πανδίοις, vt ſunt *Aldini*, *Regii*, *Vindob.* et *Venetus.* Nam optime emendat ἐν Πανδίοις, vel τῶν Πανδίων, (id perinde erit, τῇ ὑστεραίᾳ τῶν Πανδίων, *poſtridie primi Iouialium*, vel τῇ ὑστεραίᾳ ἐν Πανδίοις, *die ſecundo in Iouialibus*) praeter *Wolfium* et *Palmerium*, praeſtantiſſimus *Lambinus.* Nugantur quoque Scriptores veteres, de Sole et Luna, et conſimili farina: inter nugaciſſimos autem non immerito *Vlpianum* noſtrum pono. Nugatur denique *Wolfius* de Feſto Pandionis, et de Iouialibus poſtridie Liberalium celebratis. Πάνδια, alio nomine, Διάσια, erant Iouis ſacra, et dicuntur eodem more, quo Παναθήναια, Πανιώνια, Παμβοιώτια, Πανελλήνια. Vid. *Poll.* VI. 37. Verum quia noſtra explicatio huius tetrici loci ſupponit, eadem eſſe Πάνδια, de ea re primo diſpiciamus. Nemo mecum contenderit, alia fuiſſe, qui *Thucydidem* legerit, I. 126. Vbi memoriae proditur, Cyloni fuiſſe Delphis reſponſum, vt Athenarum arcem occuparet τῇ τοῦ Διὸς τῇ μεγίστῃ ἑορτῇ, *in celeberrimo et frequentiſſimo Iouis die feſto:* (fuiſſe autem τῶν Πανδίων celebriorem, cum nempe Ioui πανδημεὶ et lautiſſime ſacra faciant, quis dixerit?) Ille ratus, oraculum ad Olympia alludere, dum ea agebantur, facinus aggreditur, non animaduertens, fuiſſe Athenis Διάσια, ἃ καλεῖται Διὸς ἑορτὴ Μειλιχίου μεγιστη, ἔξω τῆς πόλεως, ἐν ᾗ πανδημεὶ θύουσι, et quae apud *Thucydidem* ſequuntur. Eadem ſunt ergo Πάνδια et Διάσια. Proximum eſt, vt videamus, quomodo cum Liberalibus temporis ratione conſpirent. Liberalia magna, antiqua, ſiue Antheſteria, de quibus hic agitur, celebrabantur Athenis Men-

ſis

Antheſterionis diebus vndecimo, duodecimo et decimo tertio; proximus dies *legitimus*, quo Κυρία Ἐκκλησία, ſiue ſenatus *ordinarius*, *ſtatiuus* et *lege inſtitutus* habebatur, is erat, vt ex Faſtis Atticis diſcimus, eiusdem menſis dies 24. ſiue Ἀνθεστηριῶνος φθίνοντος ἑβδόμη. Sequeretur itaque, quod pridie illius Senatus agerentur Διάσια, ſiue Πάνδια, cum Lex, quam hic adducit *Demoſthenes*, cogat τὰς Πρυτάνεις ποιεῖν ἐκκλησίαν ἐν Διονύσου τῇ ὑστεραίᾳ τῶν Πανδίων, vel, vt ipſe perinde explicat, ποιεῖν ἐκκλησίαν μετὰ τὰ Πάνδια. Iam eo menſe, et quidem eo menſe exeunte, agi Πάνδια, ſiue Διάσια, aliunde diſcimus. Διάσια, Ἀθήνησιν ἑορτὴ Μειλιχίου Διὸς, μηνὸς Ἀνθεστηριῶνος φθίνοντος. σχ. *Ariſtoph. Nub.* 407. Cauit igitur Lex, vt de iis, quae acciderunt in Liberalibus, (diebus ſc. Antheſterionis menſis 11. 12. et 13.) quaeſtio haberetur proximo die legitimo ſenatus habendi, ſc. eiusdem menſis die 24. TAYLOR. Theodoret. de Martyr. et Sacrif. TAYLOR in ſchedis.

517. 24. ἐν Πειραιεῖ.] Cum tria ab Athenienſibus celebrarentur Liberalia, ſc. (1) τὰ ἐν ἀγροῖς, vel τὰ Λήναια, menſe Poſideone, (2) τὰ ἐν ἄστει, quae Elaphebolione, et (3) denique magna et antiqua, quae et Ἀνθεστήρια et ἐπὶ Λίμναις, menſe Antheſterione, (quorum de numero, diſtinctione et celebritate minima eſt hodie, aut potius nulla, apud doctos controuerſia) et cum tria haec feſta Euegori noſtri rogatio complecti velle videatur; quaeritur potiſſimum, quo pacto conciliemus *Antheſteria*, ſiue *Limnaea ſacra*, cum *Piraeenſibus*, nam de reliquis duobus nulla oriri poteſt ſuſpicio, ὅταν ἡ πομπὴ — ἐν Πειραιεῖ — καὶ ἐπὶ Ληναίῳ — καὶ τοῖς ἐν ἄστει Διονυσίοις. *Petitus*, vir ad emendandum minime natus, *LL. Attic.* p. 117. nouae editionis, legit: ὅταν ἡ πομπὴ ᾖ τῷ Διονύσῳ, ἥνπερ ἄγει, καὶ οἱ κωμῳδοὶ καὶ οἱ τραγῳδοὶ, rationemque

que adducit aeque duram et coacta[illegible] eſt emendatio ipſa. Vir illuſtriſſimus *Ez*[illegible] ad [illegible]gum. *Ranar. Ariſtoph.* auguratur, fa[illegible] haec Antheſteria fuiſſe aliquando ab vrbe Piraeum translata, nempe poſt exſtructum in ea regione Dionyſii Theatrum. Quod certe non longe a vero abeſt. TAYLOR.

517. 26. πομπη.] ἐπὶ Ληναίῳ πομπῆ, vt ſit adiectiuum, ἡ Λήναιος πομπή. Sin, vt alii habent, καὶ ἐπὶ Ληναίῳ πομπὴ recto caſu, erit ſubintelligendum ὅταν ἢ πόμπὴ ἐπὶ Ληναΐῳ, forte ἐπὶ Ληνοῖς, ad torcularia, καὶ ὅταν ὦσιν οἱ τραγῳδοί. WOLFIVS.

Ibid. Placent *Wolfii* δεύτεραι φροντίδες. πομπῆ quidem in dandi caſu eſt lectio *Aldina*, Codd. item *Pariſinorum*, praeter α. et ε. Sed lectionem, quam recepimus, confirmat erudita antiquitas. Λήναιον enim erat δῆμος Atticus, ſed incertae tribus. Illud teſtantur *Stephanus* et *Heſychius*.

Αὐτοὶ γὰρ ἐσμὲν, ȣ᾽πι Ληναιῳ τ᾽ ἀγών.

Ariſtoph. Acharn. 502. Cuius Scholiaſtes: Ο τῶν Διονυσίων ἀγὼν ἐτελεῖτο δὶς τȣ͂ ἔτȣς, τὸ μὲν πρῶτον, ἔαρος ἐν ἄστει — τὸ δεύτερον ἐν ἀγροῖς, ο επι Ληναιῳ λεγόμενος. TAYLOR.

pen. και ο Θαργηλιων τη πομπη.] F. καὶ τῶν Θαργηλίων τῇ πομπῇ. Suidas: Θαργήλια ἑορτὴ Ἀρτέμιδος, καὶ Ἀπόλλωνος, Θαργηλιῶνι μηνὶ ἀγομένη. Quem conſulito. WOLFIVS.

Ibid. ὁ Θαργηλιὼν Editt. ſuperiores, cum Cod. *Vindob.* Θαργηλιῶνος MSS. α. β. Scripſit procul dubio Auctor perinde, vt *Wolfius* emendauit, qui *Lambinum* nactus eſt conſentientem, καὶ ἐν τῇ Θαργηλίων πομπῇ, Codicemque item *Italicum*, ἐν Θαργηλίων πομπῇ. TAYLOR.

Ibid. Notes hic dici, in Thargeliorum ſolennitatibus eandem legibus dari ſecuritatem, quae in Dionyſiis dari ſolebat; idque confirmat *Antipho* Orat. περὶ χο-

ϱὶ χοϱη[illegible] ἐπειδὴ χοϱηγὸς κατεϛάθην εἰς Θαϱγή-
λια [illegible] συνέλεξα ὡς ἐδυνάμην ἄϱιϛα, ὔτε ζη-
μιώσας ὐδένα, ὔτε ἐνεχυϱαβίᾳ φέϱων, ὔτ' ἀπεχθα-
νόμενος ὐδενί. TAYLOR.

517. vlt. μητε εξειναι.] Lego: μὴ ἐξεῖναι μήτε ἐνεχυϱάσαι μήτε λαμβάνειν ἕτεϱον ἑτέϱυ, ſc κτῆμά τι. Sicut ipſe Auctor declarat: ἢ καὶ ἀλλ' ὁτιῦν τινὸς λαμβανόντων, ἢ βιαζομένων. Niſi ponatur ἀντὶ τῦ ἐπιλαμβάνεσθαι, *ne quis alteri manus iniiciat.* WOLFIVS.

Ibid. μήτε ἐξεῖναι *Ald. Par.* μὴ *Ven. Vindob.* μήτε ἐξεῖναι ἐνεχυϱάσαι *Bar.* μή τι ἐνεχυϱάσαι, μήτε λαμβάνειν *Ital.* Mox p. 518. 3. cum omnibus fere libris et ſcriptis et impreſſis ἐὰν δέ τις τύτων τι παϱαβαίνῃ, non τι τύτων τις. TAYLOR.

518. 4. πϱοβολαι αυτυ εϛωσαν.] F. κατ' αὐτῦ. WOLFIVS.

Ibid. Conie*c*turam *Wolfii* nulla ſcriptura munitam reiecimus. Noſtro enim more loquitur *Xenoph. Hiſt. Gr.* l. 1. fin. οἵτινες τὸν δῆμον ἐξηπάτησαν, πϱοβολας αυτων εἶναι. Cod. *Ital.* πϱοβολαὶ αὐτῶν ἔϛωσαν. αὐτῷ *Lindenb. Vindob.* et *Reg.* α. Mox reſtituimus ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ex *Ald. Ven. Baroc. Lind. Paris.* et *Ital.* TAYLOR.

9. κατὰ τῶν etc.] Ita emendamus ex diuinatione *Lambini*, atque auctoritate Cod. *Italici.* Vid. pag. 523. 10. κατὰ τῶν παϱὰ τὴν ἑοϱτὴν *Baroc.* Vulgo πεϱὶ τῶν κατα τὴν ἑοϱτήν. Friget hic Verſio Wolfii, *de iniurioſis.* Aliter Italus: *Conſiderate — che nella prima legge eſſendo l' accuſa di quelli che nella feſta commeton male; in queſta* etc. TAYLOR.

10. βιαζομένων] *vim faciunt.* Haereo. Fortaſſe, *quiduis alienum capiunt, aut* capere conantur. Iterum ita expone pag. 527. 10. TAYLOR.

pen. τϱίτον ἔτος τυτὶ.] *tertio abhinc anno* Wolfius. Melius Italus: *queſtri tre anni.* Pro τϱίτον non-

 nulli

nulli MSS. τέταρτον, nonnulli τρίτον ἦν [illegible] quod poſterius certe enatum eſt ex varia lectione. [illegible]

519. 8. μάλιϛ᾽.] Reſtitui ex Editt. *Fel. Man. Lutet.* et MSS. *Baroc. Obſop. Ital.* et *Vindob.* TAYLOR.

15. ἀφεθῆναι τῆς χορείας.] Sub. ὥϛε ϛρατεύεσθαι. Hoc malo, quam τῆς ϛρατείας. WOLFIVS.

Ibid. ϛρατείας habent *Fel. Ven. Bar. Bodl. Ital. Vindob.* et ſcholiaſtes *Vlpianus*. In marg. *Benenati*: γρ. μὴ ἀφεθῆναι τῆς ϛρατείας ἠνώχλησεν, et, ἀφεθῆναι τῆς ϛρατείας ἐκώλυσεν. Lambinus coniicit, locum ita eſſe legendum: ἢ τοὺς χορευτὰς κωλύων ἀφεθῆναι τῆς ϛρατείας, ἡμῖν ἠνώχληκεν, ἢ προβαλλόμενος κ. τ. λ. Non inſcite hunc locum explicat Scholiaſtes, ſi ϛρατείας legas. Nimirum eo tempore, quo haec fiebant, equitatui praefectus erat Midias: eaque auctoritate fretus chorum Demoſthenicum ad militiam adegit, licet iſtius rei immunitatem nactus eſſet ratione muneris, quod tum gerebat. Ἐθος ἦν, τοὺς τῷ Διονύσῳ χορεύοντας μὴ ϛρατεύεσθαι τοῦτον τὸν χρόνον. ὁ τοίνυν Μειδίας ἠνάγκαζεν αὐτοὺς ἐξιέναι, καὶ οὐκ εἴα τῆς ϛρατείας ἀφίεσθαι. Vlpian. Προβαλλόμενος hic male a *Wolfio* vertitur *laceſſendo*, cum debuit vtique *ſeſe offerendo*. vid. *H. Valeſ.* ad *Harpocr.* pag. 70. alieniore quidem ſenſu, quam quo ſaepius in hac oratione occurrit προβάλλεσθαι. v. Petit. LL. AA. L. VIII. tit. II. TAYLOR.

24. ἔϛι δὲ ὑπερβολή.] ἀντὶ τοῦ ὑπερβάλλοντά ἐϛι τῇ πονηρίᾳ. Si addas negationem, οὐκ ἔϛι δ᾽ ὑπερβολή, αὐξητικώτερον ἔϛαι. Sed non opus eſt mutatione, cum et haec bona lectio ſit. WOLFIVS.

Ibid. *Lambinus* legit ὑπερβολὴ τούτων τὰ μετὰ ταῦτα, vel ὑπερβολὴ ταῦτα, ἃ μέλλω etc. Verum proba lectio eſſe poteſt, τῶν μετὰ ταῦτα. Vide pag. 547. 24. et pag. 550. 10. TAYLOR.

ἐν ... τέως ἂν χρησθῇ.] ἀντὶ τοῦ ἕως ἄν τις αὐτῇ ἐν ... χρήσηται. Τὸ χρησθῇ paſſiue capitur. Sub. ἡ ἐσθής. WOLFIVS.

Ibid. Non ſubintelligendum eſt ἡ ἐσθής, ſed ἐκεῖνος, ante χρησθῇ, et Actiue, non *Paſſiue*, capiendum χρησθῇ: *quam diu* ille ea *vſus fuerit*. Vide ipſius *Wolfii* verſionem: nam in hac notula ſibi ipſe contradicit. MARKLAND.

520. 12. ἠγωνίσμεθα] ἠγωνισάμεθα *Bar. Aug. Vindob. Ital. Regg.* et *Vlpianus*. TAYLOR.

19. τὰ δημόσια.] Vide, ne fallaris. τὰ παρασκήνια τὰ δημόσια coniunge, non τὰ δημόσια κακά. WOLFIVS. Pone igitur diſtinctionem poſt δημόσια. τὰ παρασκήνια φράττων — ἰδιώτης ὢν τὰ δημόσια, κακὰ etc. TAYLOR.

24. δικαιοτάτους.] Plenius MSS. fide digniſſimi: δικαιοτάτους καὶ πιστοτάτους *Ven. Baroc. Aug.* TAYL.

26. προσδιαφθείρας.] F. προδιαφθείρας τοίνυν τοὺς κριτὰς τῷ ἀγῶνι τῶν ἀνδρῶν, id eſt, κ. ἰ. κρινοῦντας περὶ τοῦ ἀγῶνος (ἢ τὸν ἀγῶνα) τῶν ἀνδρῶν, vt ſit phraſis, τινὰ κριτὴν εἶναι ἀγῶνί τινι, ἀντὶ τοῦ τοῦ ἀγῶνος. Sin προσδιαφθείρας, expono, διαφθείρας τοὺς κριτὰς πρὸς τῷ ἀγῶνι τῶν ἀνδρῶν, hoc eſt, τοὺς κριτὰς καὶ τὸν ἀγῶνα, vt referatur ad chorodidaſcalum. Fuerunt autem χοροὶ παίδων καὶ ἀνδρῶν. WOLF.

Ibid. Male hic ſe geſſit bonus *Wolfius*. Προδιαφθείρας ferri non poteſt, et προσδιαφθείρας peſſime ab illo exponitur. Miror haeſiſſe in *adnotationibus*, qui in *interpretatione* feliciter ſe expediuit. *Italus* etiam: *Hora hauendo egli* oltre all' altre ingiurie *corotti i giudici de i giuocatori huomini.* Obſeruabit lector in marg. Edit. *Benenat.* a *Lambino*, atque etiam ab *Vlpiano* hic legi τοὺς κριτὰς τῶν ἀγωνιστῶν ἀνδρῶν. vti etiam *Ferrum* Italum vertere vides. Modo v. pen. repoſui νενεανιευμένοις pro νεανιευομένοις, ex auctoritate *Baroc. Bodl.*

Bodl. Reg. α. et *Lamb.* a qua lectione non procul abſunt Editt. *Felic.* et *Lutet.* τοῖς ἑαυτῶν νεανιευομένοις. TAYLOR.

521. 13. ἔσχον.] Ita reſtitui pro ἔχων, confirmantibus omnibus Editt. et MSS. Marg. *Par.* ἦγον. TAYLOR.

17. ἠδίκει.] *Baroc.* qui cum optimo *Aug.* feliciter conſpirat, κἀκείνους ἠδίκει τοτε, καὶ νῦν ἐμέ. Mox etiam v. 19. πάντων οὖν τουτων ἀθρόων. TAYLOR.

27. επαρχος.] Alias nomen τοῦ δήμου ſolet addi. Hoc aliud cognomen eſſe videtur. WOLFIVS.

Ibid. Mihi potius videtur eſſe nomen pagi, vel corrupti, vel cuius alia memoria intercidit. Mox recte reſtituit *Wolfius* ἔχω pro ἔχων Editorum. TAYLOR.

522. 16. ὑπὲρ.] Omnino περι. ſaepiſſime hae voces confundi et miſceri inter ſe ſolent. TAYLOR.

18. ὅτι.] Reſtitui ex *Manut.* et *Felic.* Codd. *Regg. Baroc. Ital. Obſop. Vindob.* et *Aug.* Proxime, v. 19. praeſtantior multo eſt lectio *Ven. Bar. Bodl. Aug. Ital.* κωλύσων. TAYLOR.

24. αὐτὸς.] Ita, adiuuantibus *Ald. Ven. Baroc. Vindob. Lindenb. Aug. Ital. Lambino* et *Wolfio.* Vulgo αὐτοὺς. TAYLOR.

523. 5. προβάλλεσθαι.] προβαλέσθαι marg. *Benenati* et *Aug.* Melius. TAYLOR.

14. μὴ.] *Reg.* α. τοῦ δοῦναι δίκην ſine μὴ. Vide, annon praeſtet. Haereo tamen. Totam vero hanc periodum ita melius cum *Italo* interpreteris: *Percioche del reo, e di chi ha peccato, e officio riprouando il preſente giudicio, dire che biſognaua, ch' ei foſſe ſtato ad altro tribunale chiamato.* TAYLOR.

21. προὐβαλόμην.] Ex *Ald. Ven. Bar. Fel. Man. Par. Aug.* pro προὐβαλλόμην vulgata. TAYLOR.

523. 22.

5[illegible] ἐπὶ τῶν ἰδίων.] Publicorum criminum mulctam ad remp. priuatorum ad accuſatorem rediiſſe, locus hic docet. WOLFIVS.

25. [illegible] καί μοι.] Variant Codd. ἐνέγκαιμι, ἐνέγκοιμι, ἐνεγκαίμην, quarum lectionum vtram praetuleris, pro τοῦτ' v. 25. legendum erit τοῦτο, vt *Wolfius* vidit. Videtur autem praeſtantiſſimo *Marklando* recepta lectio bene poſſe conſtare. TAYLOR.

pen. τούτῳ.] Iucundius paulo, et ſuauius, *Lind.* *Vindob.* *Obſop.* et *Ital.* ὅτι ἐκείνῳ πολέμῳ, διὰ τοῦτο με ἀναιρήσετε; TAYLOR.

524. 2. ἔχει.] *Wolfium* in interpretando vides ſequi lectionem *Aldinam* ἔχοι, quae tamen improbanda eſt. TAYLOR.

7. ἀδικήσουσιν.] Ita ex MSS. *Vindob.* *Bar.* *Bodl.* *Aug.* *Ital.* *Reg.* α. Editi ἀδικήμασιν, male: ἀδικοῦσιν habet σχ. *Hermog.* pag. 88. TAYLOR.

22. κακηγορίας.] Vix moneo, olim legi κατηγορίας, et iſtud tueri Codd. Leuis ea emendatio, et quam praeripuit *Wolfius*. Eleganter tamen legi moneo in *Ven.* *Bar.* *Aug.* *Ital.* *Vindob.* δίκην κακηγορίας ἰδίαν φεύξεται. vti v. vlt. ἰδίᾳ ὑπόδικος, et 525. 4. ἰδίᾳ καὶ δίκην. Vide etiam pag. praeced. v. 17. et 22. TAYL.

26. καὶ πάλιν.] *Lambinus* legit: καὶ πάλιν γε ἐὰν τὸν ἄρχοντα, ταὐτὸ τοῦτο. TAYLOR.

525. 1. ἀλλά.] ἀλλὰ καὶ περὶ πάντων Edit. *Lut.* et Codd. *Aug.* et *Vindob.* Quod vnice verum eſt. TAYLOR.

3. ἐν ἄλλαις.] Iſtud ἐν ex *Vindob.* *Baroc.* *Aug.* *Ital.* et Edit. *Pariſina*. Abſorptum erat nempe in praecedenti μέν. TAYLOR.

6. πάνθ' ὅσα.] Vidit *Wolfius*, haec ſimiliter dici, ac ſi ſcripſiſſet, ἐν πᾶσιν, οἷς ἠδίκησεν, ſed non vidit, ſaltem in Interpretatione non hoc ſignificauit: quanta cum contentione et δεινότητι haec dicerentur.

 Si ἤδη

Si ἠδίκησε χορηγὸν ὑμέτερον, ſi iſtud fecerit, ἱερομηνίας οὔσης, ſi denique ἠδίκησε cum ὕβρει, ſi πάνθ', ὅσα ἠδίκησεν, ὑβρίσας φαίνεται. TAYLOR.

525. καίτοι ταύταις.] καὶ τὸ ταύταις *Bar. Lind. Aug. Ital.* καὶ τοιαύταις *Bodl.* *Wolfius* conjicit καὶ ἔτι ἐν ταύταις. Eruditiſſimus autem *Marklandus* καὶ ταῦτ' ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις. Vide pag. 538. 14. 18. 26. et alibi ſaepiſſime. TAYLOR.

14. πάλαι.] Poſt πάλαι addendum cenſet *Lambinus* ἦν ὁ τῶν βιαίων. TAYLOR.

17. ἀπέχρη.] Ita pro ἀπόχρη ex *Vindob. Bar. Obſop. Ital.* et Editt. *Fel.* et *Par.* TAYLOR.

Ibid. σημεῖον δέ.] marg. *Benenati*, τεκμήριον δέ. ἀπόδειξις δέ. Quae, quemadmodum ſcite obſeruauit *Wolfius*, vt et complura alia, ſcholia potius eſſe, quam varias lectiones, dixeris. TAYLOR.

18. ἔθετθε ἱερὸν νόμον.] Poſt σημεῖον δέ· τεκμήριον δέ, et locutiones ſimiles, ſequi ſolet vox γάρ. σημεῖον δέ· ἔθεσθε γὰρ ἱερὸν νόμον. Sic pag. 563. 6. MARKL.

526. 11. εἰ δὲ παροξύναι.] Male haec olim interpungebantur: εἰ δὲ παροξύναι καὶ τοῦτον καὶ πάντας· ἐατέον. Atque adeo ab ipſo *Wolfio*, qui tamen recte vertit. Plenius *Bar.* et *Aug.* καὶ τοῦτον καὶ πάντας τοὺς ἄλλους ἐατέον. Iidem deinde Codd. quorum alterum ex altero deſcribi credibile eſt, pro γενέσθαι v. 16. γεγενῆσθαι, et ſtatim, Πολύζηλος ἐκεῖνος. Porro circa hunc locum vterque Interpres fidem fefellit: ὅσῳπερ ἂν ᾖ πλείω καὶ μείζω. Nihil enim hic de Midia et *eius* facinoribus. Senſus eſt apertus: *Si alios ab* huiusmodi facinoribus, *quae iſte allegat eſſe frequentia, deterreri expedit, ea de cauſa iſte puniendus eſt*, *eoque magis*, quo *plura* ea *ſint et atrociora*, caetera. TAYLOR.

17. ὀργῇ καὶ τρόπου προπετείᾳ, φθάσαι τὸν λογισμὸν κ. τ. λ.] ἁμαρτὼν ἔφησεν φθάσαι τὸν λογισμόν. Sicut paulo poſt, p. 527. 16. ἃ μὲν ἄν τις ἄφνω τὸν λογισμὸν

γισμὸν ἐξελκύσας ἐξαχθῇ τι πρᾶξαι. vtcunque ferri poteſt. Sed quid ſi legas: φθαϲάσῃ τὸν λογισμὸν, ἁμαρτεῖν ἔφησεν. WOLFIVS.

526. 17. Immo quid ſi cum pluribus et praeſtantioribus Codd. ὀργῇ καὶ τρόπε προπετείᾳ φθάσας τὸν λογισμὸν, ἁμαρτὼν ἔπαισεν? Nempe Polyzelus φθάσας τὸν λογισμὸν, vt infra l. c. τις ἄφνω τὸν λογισμὸν φθάσας. φθάσας habent *Reg. ε. Ital.* ἔπαισεν *Bodl. Ital.* vtrumque *Ven. Bar. Aug.* *Simoni Fabricio*, qui *Auguſtanum* Cod. contulit, magis placere video ἔπταισεν. TAYLOR.

20. ἐϛιν.] Cl. *Marklando* arridet ἔνεϛιν, vt p. 527. 12. ἐκ ἐνεϛαι αὐτῷ λόγος. et 17. δι' ὀργήν γ' ἐνι φῆσαι πεποιηκέναι. TAYLOR.

pen. ταὐτὸ τϛτο.] Diſtingue poſt τϛτο hoc modo: ταὐτὸ τϛτο, ἰδίᾳ διαλυσάμενος, vti pag. 524. 27. καὶ πάλιν γε τὸν ἄρχοντα, ταὐτὸ τϛτο, ἐὰν μὲν κ. τ. λ. ταὐτὸ τϛτο, *eodem prorſus more*, ſubintellecto ſc. κατὰ, non *de ea ipſa re*, vt *Wolfius* male vertit. MARKL.

527. 11. λέγοντι.] λέξοντι, *dicturo*. MARKLAND.

20. ϛ μόνον δήπϛ κ. τ. λ.] *Wolfius* interpretatur, perinde ac ſi legiſſet, ϛ μόνον δήπϛ τϛ μετ' ὀργῆς ἀπέχει, ſine μή. Verum vtrouis modo recte dicitur: quemadmodum et p. 523. 15. more Attico additur negatiua; et p. 570. 22. Ea autem, quae modo praecedunt, Tu accuratius diſtinguas: ἃ δ' ἂν ἐκ πολλϛ, συνεχῶς, ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, παρὰ τϛς νόμϛς, etc. Haec cum vocis contentione et membratim pronunciata, mirum quantam vim et grauitatem orationi concilient. TAYLOR.

27. ὕβρει.] MSS. nonnulli ὕβριν. Videtur ergo olim lectum fuiſſe, vt admonuit marg. *Benen.* δι' ὕβριν. TAYLOR.

528. 1. ἂν μὲν ἑκών.] ἂν μὲν ἑκὼν τις βλάψῃ *Aug. Baroc.* TAYLOR.

528. 8. *ἀνέσεως.*] *αἰδέσεως* Codd. *Regg. α. β. Baroc. Lindenbrog. Ital. Vindob.* MSS. *Ald. Man.* et *Felic. Vlpianus* denique ſcholiaſtes. TAYLOR.

12. *ὄυκ ἐποίησεν.*] *ὄυκ ετ' ἐποίησεν.* Ita reſtitue cum MSS. quamplurimis, *Bar. Vindob. Lind. Aug. Ital.* marg. *Benen.* et *σχ.* TAYLOR.

19 *ὅσον περ.*] *ὅσον περ δη τῷ ἰδιώτῃ. Lindenb. Ital. Vindob. ὅσον περ αν Aug.* et *Bar.* qui deinde habent v. 20. *ὅσα αν τις βιαζόμενος πρατῇ.* Recte. TAYL.

24. *δημοσίας δεῖσθαι βοηθείας.*] *Reip. velle ſatisfactum.* Perperam. Vertas cum Italo: *Colui, chi di ſua volontà s'è accordato, di priuato, e chi è ſtato forzato*, di publico aiuto ha di biſogno. TAYLOR.

529. 2. *ἐφ' ἑαυτῷ λαμβάνειν.*] *iniuriam vendere pecunia.* Nihil hic agitur de *transactionibus*, et *litibus cauponandis.* Nihil minus. Dicitur ſolummodo in cauſis *τῆς ὕβρεως*, *τιμωρίαν* fuiſſe priuatam, *mulctam* ad *fiſcum*, ad *publicum* redire; *τὸ τίμημα ἐποίησεν ὅλον δημόσιον.* Nihil lucri aut quaeſtus accedebat dolenti. Quantum interſit inter hunc ſenſum et interpretationem *Wolfii!* TAYLOR.

7. *πράττειν.*] *ταυτα πράττειν Baroc.* et *Aug.* Modo pro *ἐπέταξεν*, v. 8. *ἐπέτρεψεν* Codd. *Regg. α. β. Ben. Ital.* et *Vindob.* TAYLOR.

18. *τριακοντα.*] *εντος τριάκοντα ἡμερῶν*, vt *Wolfius* interpretatur, Cod. *Italicus.* TAYLOR.

19. *αφ' ης αν η γραφη.*] Sub. *ἀπενεχθῇ ἢ γένηται. εἰ δὲ μὴ*, ſub. *τριάκοντα ἡμερῶν, ὅταν ᾖ πρῶτον οἷόν τε.* WOLFIVS. Nonnulli, qui hanc legem laudant, dubium, an caſu, an conſilio, ita legunt: *τριάκοντα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἂν γραφη.* Eruditiſſimus *Marklandus* cenſet ante *η γραφη* conſimilem vocem elidi, *ἀφ' ἧς ἂν ᾖ ἡ γραφή.* TAYLOR.

20. *ει δε μη.*] Operae pretium eſt hanc locutionem illuſtrare et rationem eius reddere: eo magis, quod

quod video, *Wolfium*, optimum ſere Interpretem, et linguae Graecae bene gnarum, in ea lapſum fuiſſe. Sententia integra haec eſt: Οἱ δὲ Θεσμοθέται εἰσαγόντων εἰς τὴν Ἡλιαίαν [ἐντὸς] τριάκοντα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἂν [ᾖ] ἡ γραφή, εἰ μή τι δημόσιον κωλύῃ· εἰ δὲ μή, ὅταν ᾖ πρῶτον οἷόν τε. *Sexuiri autem actionem danto intra dies triginta apud Heliaeam ab eo die, quo res in iudicium allata fuerit, niſi publicum aliquod impediat: tum vero, cum primum fieri poterit.* *Wolfius* vertit εἰ δὲ μή, *tum vero:* in annotationibus autem dicit: εἰ δὲ μή, *ſubintellige* τριάκοντα ἡμερῶν, hoc eſt, *ſi vero non* dent actionem intra triginta dies etc. Sed in hoc falſus eſt vir optimus. Haec enim phraſis, εἰ δὲ μή, vel εἰ δὲ μή γε, vel εἰ μή γε, nunquam reſpicit remotiorem, ſed ſemper proxime antecedentem, ſententiam; vt in hoc loco, vbi non refertur ad τριάκοντα ἡμερῶν, ſed ad ἐὰν μή τι δημόσιον κωλύῃ, et, licet Negatiua ſit, tamen vim habet *Affirmatiuam:* et ſignificat, *ſi vero publicum aliquod negotium impediat.* Cuius ſignificationis haec eſt Ratio. Elliptica eſt, εἰ δὲ μή, et plena locutio foret: εἰ δὲ μὴ οὕτως ἔχει, *ſi vero res non ita ſe habet.* Iam vero connecte huic ea, quae praecedunt: *Sexuiri actionem danto intra* XXX. *dies, ſi publicum aliquod non impediat:* εἰ δὲ μή, *ſi vero res* NON *ita ſe habet, vt publicum aliquod* NON *impediat*, hoc eſt clare, *ſi vero publicum aliquod impediat.* Vt igitur εἰ δὲ μὴ *affirmet*, neceſſe eſt, vt *Negatiua* ſit ſententia, quae praecedit. Atque haec eſt vis huiuſce locutionis apud optimos Graecos Scriptores, a quibus defluxit ad Euangeliſtas. *D. Marcus* II. 22. Οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μή, ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκοὺς etc. vbi iterum εἰ δὲ μή eſt, *ſi vero mittit vinum nouum in veteres vtres* etc. eadem, qua prius, reſolutione. *Si vero res* NON *ita ſe habet, vt iſte* NON *mittat;* hoc eſt, *ſi vero mittit.* Vide *Matthaeum* IX. 17.: et *Lucam* V. 36. qui habent εἰ δὲ μή γε, quod idem eſt. Quod ſi ſententia, quam proxime ſe-

quuntur haec verba, *Affirmatiua*, ſit, tunc εἰ δὲ μὴ, *Negatiuam* retinet et vſitatam verborum ſignificationem, *ſi vero non*. Cuius non opus eſt vt exempla proferam, quae vbique occurrunt. MARKLAND. Ita Xenoph. Anabaſ. l. IV. ed. Steph. p. 191. 14. τραχὺς ἦν ὁ ποταμὸς — καὶ οὕτω ἐν τῷ ὕδατι ἦν ἔχειν τὰ ὅπλα. εἰ δὲ μὴ, ἥρπαζεν ὁ ποταμός. TAYLOR in ſchedis.

529. 21. καταγνωτε.] Forte καταγνωσθῇ. Prior eſt κατάγνωσις, reum teneri obiecto crimine; poſterior, aeſtimatio mulctae. WOLFIVS.

Ibid. καταγνῶτε eſt lectio Editt. omnium, et Codd. plurium. καταγνῶται *Bar.* pro varia lectione: καταγνῷ marg. *Paris.* καταγνῶτι, alii. Recte hic animaduertit *Wolfius*, agi de binis ſententiis, quarum prior damnabat, altera poenam adiudicabat. Atque ita intelligo locum in parili lege apud *Aeſchinem c. Timarch.* in qua de altera ὕβρεως ſpecie, nempe ea, quae *ſtuprum* deſignat, ſimiliter cauetur. Has duas leges, quia in vtraque περὶ ὕβρεως agitur, et eadem fere ſeueritate verborum, eodem certe ritu et ſolennitate, *Petitus* in vnam miſcet, quem, quia Cl. *Weſſelingo* ſatis poenarum dedit, idcirco dimittam. Ibi legitur: τίμημα ἐπιγραψάμενος, ω ἂν τὸ δικαστήριον καταψηφισθῇ. Corrigunt alii ᾧ ἂν, alii ὃ ἄν. Quibus prior correctio placet, locum prae manibus, prout a *Wolfio* emendatur, habere poſſunt vindicem, ὅτε δ' ἂν καταγνωσθῇ. Verum infeliciter ſemper cauſam egit *Wolfius*, quandocunque contra omnes Codd. et editos et MStos diuinationem ſuam obtrudat. Lege et punge mecum: ὅτε δ' ἂν καταγνῷ τι ἡ Ηλιαια, τιμάτω περὶ αὐτοῦ παραχρῆμα. *Quemcunque in aliqua cauſa condemnauerit Heliaea, ſtatim* etc. Vel potius, ὅτε δ' ἂν καταγνῷ ἡ Ηλιαια, cum marg. *Benenati*. Simile quiddam in proxima oratione, p. 595. 24. ὁ νόμος οὐκ ἐᾷ την βουλην αἰτῆσαι τὴν δωρεὰν, ἐὰν μὴ ποιησητε

τὰς

τὰς τριήρεις. Immo ποιησῃ certe, niſi corrigendum, vt ſcribi fere video, ἐὰν μὴ ποιήσαιτο. Quae ſcriptura mendo in *Demoſthenis* Codd. locum fortaſſe dedit. TAYLOR.

529. 26. εαν δε αργυριου τιμηθη της υβρεως.] Sub. ἕνεκα ὁ Φεύγων. Alias dicit τιμᾶται τῷ Φεύγοντι. WOLFIVS.

Ibid. γρ. τῷ δημοσίῳ, ἐὰν ἀργυρίȣ τιμηθῇ· τῆς δ' ὕβρεως, ἐὰν ἐλεύθερον κ. τ. λ. marg. *Benenati*. Locum ita ex ingenio refingere vult *Lambinus*: τῷ δημοσίῳ: ὁ δ' ὑβρίσας εἴτ' εἰς ἐλεύθερον, εἴτ' εἰς δȣ̃λον, ἐὰν μὲν θανάτȣ τιμηθῇ, αὐθήμερον τεθνάτω, ἐὰν δ' ἀργυρίȣ, δεδέσθω, μέχρις ἂν ἐκτίσῃ. Ἀκȣ́ετε etc. Concinnius multo, ſine vlla cautione de vltimo ſupplicio, cuiusmodi vocum nec vola nec veſtigium ſupereſſe videtur in Codd. mecum reformabis: τῷ δημοσίῳ. ἐὰν δὲ ἀργυρίȣ τιμηθῇ, δεδέσθω, μέχρις ἂν ἐκτίσῃ. Totam ergo Legem ita ordino: Νόμος. Ἐάν τις ὑβρίζῃ τινά, ἢ παῖδα, ἢ γυναῖκα, ἢ ἄνδρα τῶν ἐλευθέρων, ἢ τῶν δȣ́λων, ἢ παράνομόν τι ποιήσῃ εἰς τȣ́των τινά, γραφέσθω πρὸς τȣ̀ς Θεσμοθέτας ὁ βȣλόμενος Ἀθηναίων, οἷς ἔξεστιν. Οἱ δὲ Θεσμοθέται εἰσαγόντων εἰς τὴν Ἡλιαίαν [ἐντὸς] τριάκοντα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἂν [ἡ] ἡ γραφή, ἐὰν μή τι δημόσιον κωλύῃ, εἰ δὲ μή, ὅταν ᾖ πρῶτον οἷόν τε. Ὅτȣ δ' ἂν καταγνῷ ἡ Ἡλιαία, τιμάτω περὶ αὐτȣ̃ παραχρῆμα, ὅτȣ ἂν δόξῃ ἄξιος εἶναι παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι· (Ὅσοι δ' ἂν γράφωνται γραφὰς ἰδίας κατὰ τὸν νόμον [τȣ̃τον,] ἐάν τις μὴ ἐπεξέλθῃ, ἢ ἐπεξιὼν μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων, ἀποτισάτω χιλίας δραχμὰς τῷ δημοσίῳ) ἐὰν δὲ ἀργυρίȣ τιμηθῇ, δεδέσθω, μέχρις ἂν ἐκτίσῃ. Ita vero interpretor: LEX DE CONTVMELIIS. *Quicunque contumelioſe tractauerit liberum vel ſeruum, liberam ſeruamue, publice de eo cognoſcitor. Si damnas fuerit, ſecundis ſententiis ſtatuito, quid luendum* [corpore], *aut ſoluen-*

ſoluendum [aere] *fuerit.* Actionem ὕβρεως publicam eſſe voluit ſapientiſſimus Legislator, vt in hac oratione pluribus contendit Orator noſter: πάνθ᾽, ὅσα τις βιαζόμενος πράττει, κοινὰ ἀδικήματα, καὶ κατὰ τῶν ἔξω τοῦ πράγματος ὄντων ἡγεῖτο ὁ νομοθέτης — τὸν βιασθέντα δημοσίας δεῖσθαι βοηθείας, διόπερ τὰς γραφὰς ἔδωκεν ἅπαντι τῷ βουλομένῳ. [p. 528. 20.] Γραφέσθω, ait Lex, ὁ βουλόμενος Ἀθηναίων, οἷς ἔξεστιν. Eam enim eſſe formulam, ſiue ſolennitatem *publicae* actionis erudite oſtendit *Salmaſius* ὁ μέγας *Obſeruat. ad Ius Attic. et Rom.* C. 7. p. 231. *Haec quippe nota eſt*, inquit ille, *publici iudicii, cum volenti cuilibet licet reum facere illum, a quo non laeſus eſt, ſi modo alterum laeſerit* etc. Idcirco autem publice datur accuſatio, ſaltem omnibus, quibus cauſae dictio eſt, (ὁ βουλόμενος eorum, οἷς ἔξεστιν) quoniam par eſt, exiſtimare, crimen ad omnes pertingere, Remque publicam, non cum ſolummodo, qui contumeliam perpeſſus ſit, in eo laedi. Vt recte *Vlpianus*: εἰ πᾶσιν ἔξεστι κατηγορεῖν τοῦ ἀδικοῦντος, πρόδηλον, ὅτι κοινὸν ἁπάντων ἔγκλημα καὶ δημόσιον ἀδίκημα. Interea tamen ſi ille ipſe, cui facta ſit iniuria, eam perſequi velit, pergit Lex, ſiue potius diuertitur, modumque agendi circa eam rem quaſi *interlocutorie* definit: *Si priuatus quispiam iniuriam ſibi factam conqueſtus fuerit iuxta legem hanc, eamque aut non perſecutus fuerit, aut perſecutus quintam ſuffragiorum partem non tulerit, is mille drachmis damnas eſto.* Potuit nempe de contumeliis et *publice* agi, vbi ſcil. accuſabant Reip. gratia οἱ ἔξω τοῦ πράγματος; potuit etiam *priuate*, vbi cauſam egerit ille, qui indoluit. Et in hac fortaſſe parte ceſſabant omnes illae *publici iudicii* ſolennitates, ea priuilegia, quae Reip. cauſa dabantur: δίκη ἰδία inſtituebatur, verum de publico crimine, atque tum demum aerario ſoluebat Actor, ſi quintam ſuffragiorum partem non tule-

tulerit. Ciuitas igitur ad *publicas* actiones de vi et iniuriis hortabatur, ad *priuatas* non item; nam ibi Actori et poena mille drachmarum, ſi quintae parti Iudicum non perſuaſerit, atque etiam *ἀτιμίας*, ſiue Capitis diminutionis, ſi verum ſit, quod habet *Vlpianus*, erat propoſita, *ὁ μὴ ἐλέγξας ἐν τοῖς δικαςηρίοις ἀτιμῦται*. Lex ergo, cum modum ſtatuiſſet inter *publicam* et *priuatam* contumeliarum actionem, *redit*, vnde diuertebatur, nempe ad illud, quod luere aut ſoluere deberet, qui iudicio teneretur; *Si aere*, inquit, *aeſtimabitur*, *ἐὰν δὲ ἀργυρίȣ τιμηθῇ, δεδέσθω, μέχρις ἂν ἐκτίσῃ.* Addidit nimirum aliquis *τῆς ὕβρεως*, deinde alius *ἐὰν ἐλεύθερον ὑβρίσῃ*, ad oras Exemplarium, vtrumque ſcil. vt admoneatur lector, hoc vltimum comma non ſpectare ad mille drachmas, quibus teneri potuit Actor priuatus, licet id tamen proxime anteceſſit, ſed ad mulctam *ὕβρεως* cauſa, ad iudicium Heliaſtarum, ad ſententiam, ſi quis *ὑβρίσῃ*. Deletis igitur otioſis iis vocabulis, reſtat communis Atticarum legum formula, *ἐὰν δὲ ἀργυρίȣ τιμηθῇ, δεδέσθω, μέχρις ἂν ἐκτίσῃ*. Ita *Demoſth. c. Timocrat.* *ἐὰν δὲ ἁλῷ, τιμάτω ἡ Ἡλιαία, ὅ, τι χρὴ παθεῖν αὐτὸν, ἢ ἀποτίσαι· εαν δε αργυριȣ τίμηθῃ, δεδεσθω τεως, εως αν εκτισῃ·* p. 733. 14. et rurſus: *ἐὰν δ' ἁλῷ, τιμάτω ἡ Ἡλιαία περὶ αὐτȣ̃, ὅ, τι ἂν δοκῇ ἄξιος εἶναι παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι· εαν δε αργυριȣ τιμηθῃ, δεδεσθω τεως, εως αν εκτισῃ, ὅ, τι ἂν αὐτȣ̃ καταγνωσθῇ·* pag. 720. pen. TAYLOR.

530. 9. *ȣ̓δὲ τȣ́τȣς ὑβρίζειν ἀξιȣ̃σιν.*] *Ἀθηναῖοι καὶ τῆς τῶν δȣ́λων προνοȣ̃ντες τύχης ἐνομοθέτησαν καὶ ὑπὲρ δȣ́λων γραφὰς ὕβρεως εἶναι. Ὑπερίδης γȣ̃ν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Μαντιθέȣ Αἰκίας, φησὶ, ἔθεσαν οὐ μόνον ὑπὲρ τῶν ἐλευθέρων, ἀλλὰ καὶ ἐάν τις εἰς δȣ́λȣ σῶμα ὑβρίσῃ, γραφὰς εἶναι κατὰ τȣ̃ ὑβρίσαντος. τὰ ὅμοια εἴρηκε καὶ Λυκȣ̃ργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος πρώ-*

τῳ, καὶ

τῳ, καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίȣ. Athen. l. VI. p. m. 134. TAYLOR.

530. 16. ὁ τοίνυν ȣ̓ παρὰ τὸ τοῖς Ἕλλησι] Lego: ὁ τοίνυν ȣ̓ παρὰ τὸν παρὰ τοῖς Ἕλλησι μόνον — ἀλλὰ καὶ τοῖς Βαρβάροις εὖ δόξαντ' ἂν ἔχειν etc. WOLFIVS.

Ibid. Scripturam haud paulo praeſtantiorem ex Editt. et MSS. expreſſimus. TAYLOR.

pen. κνισσᾷν.] τιμᾷν Cod. *Reg.* ε. quod diſplicet noſtro *Wolfio*, vt decebat. Ille tamen coniicit, aliquando legi potuiſſe pro τιμᾷν, θυμιᾷν, vt eſſet Scholion. Hoc quidem eleganter. Caeterum de phraſi hac κνισσᾷν ἀγυιὰς, conſulas *Hellad. Beſantin.* apud *Phot. Biblioth.* cui adiungas haec *Ariſtophanis:*

Ἐγώ; πρὸς ἀνθρώπȣς πέτομαι παρὰ τȣ̃ πατρὸς,
Φράσȣσα θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς,
Μηλοσφαγεῖν τε βȣθύτοις ἐπ' ἐσχάραις,
Κνισσᾷν τ' ἀγυιάς.

Aues, 1230.

Ὦ ταῖς ἱεραῖς νήσοις ἐπίκȣρε, καὶ φέγγος ἐν Ἀθήναις,
Τίν' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἥκεις, ἐφ' ὅτῳ κνισσῶμεν ἀγυιάς;

Equit. 1316.

Pluribus contendit *Harpocratio* legendum eſſe apud *Demoſthenem*, non ἀγυιὰς cum graui, ſed circumflexe, ἀγυιᾶς, vt ſit pro ἀγυιέας, a recto ἀγυιεὺς, κνισσᾷν non *vicos* et *compita*, ſed *ſtatuas* compitalitias ante fores poſitas. Hominem vide. Cuius tamen criſin refellere videtur Oraculum a *Demoſthene* allegatum in Orat. c. *Macartatum*, iisdem fere verbis conceptum, quibus illud, in quo expoliendo iam exercemur: Καὶ ἀποπέμπειν Ἀμφικτυόνεσσι περὶ τύχας ἀγαθᾶς, Ἀπόλλωνι Ἀγυιεῖ, Λητοῖ, Ἀρτέμιδι, καὶ τὰς ἀγυιὰς κνισσῆν, καὶ κρατῆρας ἱςάμεν etc p. 1072. 20. Et clariſſime refellit epitheton εὐρυχόρȣς in hoc Oraculo.

quales

quales enim (Dii boni!) ſunt *ſtatuae*, in quibus *lati chori duci poſſunt?* TAYLOR.

531. 4. ευρυχωρες.] Editt. *Felic. Manuti* et Cod. *Reg. α.* ευρυχορες. Atque ita omnino reſcribe, *ſiue* vocem hanc non pro *ſpatioſo* acceperis, ſed pro *loco choreis apto*, vt vel hic ſumi poſſit: *ſiue* cum Poetis ω magnum in paruum licenter mutaueris: *ſiue* denique, quae aliorum eſt ſententia, verum maxime improbabilis, χορὸς in hac compoſitione vim et notionem τȣ̃ χῶρος induerit. *Homerus* certe ſemper εὐρύχορος. Vid. *Iliad.* B. 498. I. 474. Ψ. 299. Odyſſ. Δ. 635. Z. 4. Λ. 255. N. 414. O. 1. Ω. 467. [Pauſan. Phocic. p. 614. Lucian. T. I. Not. p. 54. Priſcian. col. 554. Salmaſ. ad Inſcr. Herodis et Regillae. Diodor. Vol. I. p. 430. ed. Weſſel. Athen. L. XII. p. 536. Callimach. Hymno in Cererem et fragm. Φιλίππȣ Μεγαρέως εἰς τȣ̀ς ἀναιρεθέντας ὑπὸ Περσῶν Θεσπιεῖς. Ἄνδρες θ' οἵ ποτ' ἔναιον ὑπὸ κροτάφοις Ἑλικῶνος, Λήματι τῶν αὐχεῖ Θεσπιὰς εὐρύχορος. Apollon. Rhod. IV. 48. ἄστεος εὐρυχόροιο. Hoelzlin. ad Ap. Rh. II. 906. Doruille ad Chariton. ſeu potius Manethon. p. notar. 786. TAYLOR in ſchedis. Ita apud *Diod. Sic.* l. XI. Οἱ δ' Ἕλληνες ἐκ τῶν λαφύρων δεκάτην ἐξελόμενοι κατεσκεύασαν χρυσȣ̃ν τρίποδα, καὶ ἀνέθηκαν εἰς Δελφȣ̀ς, ἐπιγράψαντες ἐλεγεῖον τόδε·

Ἑλλάδος ευρυχορȣ Σωτῆρες τόνδ' ἀνέθηκαν,
Δȣλοσύνης ςυγερᾶς ῥυσάμενοι πόλιας.

Ita Oraculum apud *Herodot.* VII. 220.

Υμῖν δ', ὦ Σπάρτης οἰκήτορες ευρυχοροιο.

Corrige ergo Poetam apud *Plutarch.* in *Theſeo* fin.

τὸν ἐν ευρυχωρῳ ποτ' Αφίδνῃ
Μαρνάμενον Θησεὺς Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο
Κτεῖνεν.

et Inſcriptionem poculi, quod dicauit Pauſanias Lacedaemonius, et memorat *Heracleotes* apud *Athenaeum*:

Μνᾶμ'

Μνᾶμ' ἀρετῆς ἀνέθηκε Ποσειδάωνι ἄνακτι
Παυσανίας ἄρχων Ἑλλάδος ευρυχωρȣ
Πόντȣ ἐπ' Εὐξείνȣ, Λακεδαιμόνιος γένος, υἱὸς
Κλεομβρότȣ, ἀρχαίας Ἡρακλέȣς γενεᾶς.

TAYLOR.

531. 7. καὶ Ηρακλει.] Vel dele καὶ ante Ἡρακλεῖ cum *Reg.* α. vel ſubſtitue iſtam particulam ante Ἀπόλλωνι cum *Ital.* TAYLOR.

12. ιδιας.] F. ὁσίας. Quis enim *alienas* manus porrexerit? et ἀνίσχοντας. refertur enim ad Infinitiuum.

Caſta decent Superos: pura cum veſte venite,
Et manibus puris ſumite fontis aquam.

WOLFIVS.

Ibid. ἰδίας habent MSti, credo, et editi omnes libri. Ego textum corrigo ad mentem *Wolfii*, tam ὁσίας, quam ἀνίσχοντας, (vulgo enim legitur ἀνίσχοντες) cui poſtremae lectioni fauent quodammodo marg. *Par.* et *Ital.* Abeſt certe tam ἰδίας, quam ὁσίας, ab Oraculo altero in Orat. *c. Macart.* p. 1072. 21. ςεφανηφορεῖν κατὰ πάτρια θεοῖς Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμπίαις, πάντεσσι καὶ πάσαις, δεξιὰς καὶ ἀριςερὰς ἀνίσχοντας μνασιδωρεῖν. TAYLOR.

Ibid. Videtur Formula fuiſſe in Sacris Gentilium: ὁσίας χεῖρας (vel δεξιὰς καὶ ἀριςερὰς) ἀνίσχειν. Et huic forte adludit, et ſimul lectionem οσιας confirmat S. *Paulus* 1 *Tim.* II. 8. Βȣ́λομαι ȣ̓̃ν προσεύχεσθαι τȣ̀ς ἄνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας οσιȣς χεῖρας, χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμȣ̃ MARKLAND.

16. της Θυσιας.] F. τῆς Θυσίας καὶ τῆς Θεωρίας. αἱρετȣ̀ς δὲ πέμπειν. WOLFIVS.

Ibid. Hanc interpunctionem *Wolfius* ex ingenio ſuo procudit. Lectum olim et ſcriptum hoc modo: τῆς Θυσίας. καὶ τῆς Θεωρίας αἱρετȣ̀ς πέμπειν, ſine δέ. TAYLOR.

531. 18.

531. 18. καὶ τούτους διὰ τ. τ. Δ.] F. θύειν τῷ Διῒ τῷ Δωδωναίῳ ἐννέα ἀροτρεῖς βοῦς. Et, pro δύο βοήσεις, v. 19. f. δύω βοΐσσας, ἢ βοΐδας, vnde βοΐδιον et κατὰ συναίρεσιν. βοίδιον τρισυλλάβως, vt notat *Vlpianus*. WOLF.

Ibid. Non inconcinne Vir doctiſſimus transduxit iſtud ἐννέα ad βοῦς, non ad θεωρούς. Certe abeſt a nonnullis Codd. et vehementer etiam diſplicuit Viro ſolerti, qui *Italicum* Cod. contulit: legit enim ille pro ἐννέα, ἕνεκα, puta, θεωρίας ἕνεκα, et proxime iuxta *Wolfii* ſuſpicionem, queritur, omiſſam fuiſſe a Scriba poſt ταχέων vocem θύσοντας. Porro, in *Aldino* exemplari deerat Δωδωναίῳ, quod caetera rite ſupplent. Minus feliciter *Bodl.* Κτησίῳ ἢ Νεμίῳ. Deinde, admonemur ab *Italico* adnotatore, quosdam, quos non memorat, opinari legendum οἷς pro βοήσεις, quod quo modo fieri potuit, parum perſpicit, diuinat tamen, aliam varietatem lectionis poſſe indicari iſta notula, nempe pro βοήσεις, βοήσοις. Quod ego minus perſpicio. Procul dubio intelligendum eſt legere iſtos viros οἷς aut ὄϊας, nimirum, *boues nouem, et bis tot ouiculas*. Et neſcio ſane, annon haec vera ſit lectio. Solere enim aliquando ſacra fieri duabas victimis, maiore primum, deinde minore; *boue* nimirum illa, hac autem *oue*, atque hoc ſacrificii genus vocari Ἐπίβοιον, docet *Harpocratio*. Ἐὰν δέ τις τῇ Ἀθηνᾷ θύῃ βοῦν, ἀναγκαῖόν ἐστι καὶ τῇ Πανδώρᾳ θύειν οἶν μετὰ βοός, καὶ ἐκαλεῖτο τὸ θῦμα ἐπίβοιον. Certe βοήσεις non legitur in Lexicis. TAYLOR.

Ibid. Nihil *transponendum* puto, ſi adhibeatur haec diſtinctio: τῆς θεωρίας. αἱρετοὺς δὲ πέμπειν κελεύει, Θεωρούς, ἐννέα (καὶ τούτους διὰ ταχέων) τῷ Διῒ τῷ Δωδωναίῳ ἀροτρεῖς βοῦς, καὶ πρὸς ἑκάστῳ δύο βοήσεις· τῇ δὲ Διώνῃ βοῦν etc. Si poneretur καὶ ante ἐννέα, nulla de lectione fuiſſet dubitatio, ſed frequenter omittitur copula, quando plures et diuerſae res, vt

 in hoc

in hoc loco, recenſentur. Quod autem viri docti, *Wolfius* atque *Italus*, ſuſpicantur deeſſe θύειν vel θύσοντας ante τῷ Διΐ, in eo falluntur, prout ex ſequentibus patet. Licet enim recte dicatur θύειν τῷ Διΐ βοῦς, et τῇ Διώνῃ βοῦν καὶ ἄλλα ἱερεῖα, nemo tamen, opinor, dicit θύειν τράπεζαν χαλκῆν et τὸ ἀνάθημα. Nihil igitur hic deeſt, ſed verbum πέμπειν ſingulis applicandum eſt, πέμπειν βοῦς, καὶ ἱερεῖα, καὶ τράπεζαν, καὶ τὸ ἀνάθημα. MARKLAND.

531.21. ὁ ανεθηκεν.] F. ἀντὶ τοῦ ηὔξατο ἀναθήσειν. Cur enim iam dicatum denuo dicetur? WOLFIVS.

24. σημαιν'.] σημαίνει *Ital. Lambin.* Hic proxime δημοτελεῖν ἱερεῖον τέλειον. Recte. TAYLOR.

27. και ελεειν.] Dubito de lectione, ſed emendationis coniecturis deſtituor. WOLFIVS.

pen. Δια Κτησιω.] Vide, quae ſcripſit de Ioue Cteſio Cl. *Mattaerius* ad Inſcriptionem II. in *Appendice ad Marm. Oxon.* Lond. 1733.

Διος Κτησιου
Διος Καπετωλιου
Ρωμης
Αγαθου δαιμονος.

Iupiter Κτήσιος erat Athenis Icuncula, ex Diis Penatibus vna, πλουτοδότης, ideoque in Cella penuaria, ἐν τῷ ταμείῳ, collocata. Egregius eſt locus *Iſaei de Cironis haereditate*, ideoque exſcribam: Οὐδέποτε θυσίαν ἄνευ ἡμῶν οὐδεμίαν ἐποίησεν, ἀλλ' εἴτε μικρὰ, εἴτε μεγάλα θύοι, πανταχοῦ παρῆμεν ἡμεῖς, καὶ συνεθύομεν. καὶ οὐ μόνον εἰς τὰ τοιαῦτα παρεκαλούμεθα, ἀλλὰ καὶ εἰς Διονύσια εἰς ἀγρὸν ἦγεν ἀεὶ ὑμᾶς· καὶ μετ' ἐκείνου τε ἐθεωροῦμεν καθήμενοι παρ' αὐτὸν, καὶ τὰς ἑορτὰς ἤγομεν παρ' ἐκεῖνον πάσας, τῷ Διΐ τε θύων τῷ Κτησίῳ, περὶ ἣν μάλιστ' ἐκεῖνος θυσίαν ἐσπούδαζε — καὶ ηὔχετο ἡμῖν υγιειαν διδοναι και κτησιν αγαθην. [v.

Anti-

Antiph. 113. 12. 22. Mauſſac. ad Harp. p. not. 54. 205.] Hinc ſatis adparet, quam negligenter a *Wolſio* verſum *opulento Iovi.* Admonere potuit illud *Callimachi Hym.* I. 91.

Χαῖρε μέγα, Κρονίδη πανυπέρτατε, δῶτορ ἑάων;

TAYLOR.

532. 5. πρὸς ἁπάσαις.] πρὸς ἁπάσαις αει Cod. *Aug.* Modo pro ἀφικνουμέναις *Fel.* et *Man.* ἀφικομέναις. TAYLOR.

7. δῆλον.] δηλοῦσι marg. *Par.* f. δῆλοί εἰσι. Sed tum pro ἐστεφανούμεθα legetur ἐστεφανούμενοι. WOLF.

9. περὶ αὐτῶν.] Solito errore περὶ pro ὑπέρ. Hoc legit *Scholiaſtes*, qui et optime interpretatur, ὑπὲρ αὐτῶν, τῶν Θεῶν δηλονότι ἁπάντων. Idque adparet ex iis, quae proxime v. 12. infert: τὸν οὖν εἴς τινα τῶν χορευτῶν ὑβρίζοντα ἄλλο τι πλὴν ἀσεβεῖν φήσομεν; Minus recte igitur *Baroc.* et *Fel.* ὑπὲρ ὑμῶν, quemadmodum coniecerat atque interpretatur *Wolſius*, et ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν, vt legunt *Obſop.* et *Manut.* Memineris porro, ὑπὲρ ſcribi in *Ald. Ven. Aug.* et *Regg.* β. ε. ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν ἐστεφανούμεθα *Vindob.* TAYLOR.

11. τὴν δὲ τῶν ἐπινικίων.] *Wolſius* non recte haec cepit: *qui parta victoria ſacrificat.* Per τὴν τῶν ἐπινικίων intelligo *diem* victoriae celebrandae, et reſpondet ſuperioribus, τὰς μὲν ἡμέρας ἐκείνας etc. pro Diis coronamur, τὴν δὲ τῶν ἐπινικίων, victor pro ſeipſo. Vidit praeſtantiſſimus *Ferrus: El giorno della feſta della vittoria per ſe medeſimo alhora s' incorona il vincitore.* Vide, ſi vacat, quae olim ſcripſimus ad *Lyſiae* orat. c. *Alcibiad.* ineuntem, p. 517. Not. 4. TAYLOR.

18. προσκαλέσαντι.] Scil. πρὸς τὸν ἄρχοντα, quod infra p. 534. 1. plene effertur, προσκαλέσασθαι πρὸς τὸν ἄρχοντα. Vnde explicantur iſta, quae ſequuntur: ἀλλ' ἐὰν μὲν καλέσῃ (nempe πρὸς τὸν ἄρχοντα) πεντήκοντα δραχμάς· ἐὰν δὲ (καὶ τὸν ἄρχοντα) καθίζεσθαι κελεύσῃ, χιλίας ἀποτίνειν ἐτάξατε.

 Hoc

Hoc eſt, *ſimpliciter citare* aliquem a Choro, vt appareret coram τῷ ἄρχοντι, puniebatur mulcta L drachmarum: ſi vero qui hoc ſecerat, rem vrgebat et perſiſtebat, ita vt cogeret ἄρχοντα καθίζεσθαι, *pro tribunali ſedere*, de cauſa cogniturum, mille drachmis hoc delictum aeſtimabatur. MARKLAND.

532. 18. Ego tamen aliter explico: *Si choragus aliquem in ius vocauerit, de peregrinitate hominis experturus, mulcta erat .. drachmae: ſin autem cauſa indicta, et ſua ſolummodo auctoritate fretus, e choro deturbauerit et inter ſpectatores ſedere iuſſerit*, καθίζεσθαι κελεύσῃ (id quod non ſine vi et contumelia fieri potuit) M *pendito*. Et haec eſt mens Scholiaſtae non vno in loco: ἐὰν κελεύσῃ αὐτὸν ἀπελθόντα εἰς τὸ πλῆθος καθέζεσθαι, ὡς ξένον, χιλίας διδόναι. Iterum: οἷον ἐ βιαίως ἀποσπάσει μὲν ἀπὸ τῦ χορῦ, θεωρεῖν δὲ καὶ μετὰ τῶν ἄλλων καθέζεσθαι ἀναγκάσει. TAYLOR.

25. κατὰ τὸν νόμον] *Qui actorem citarit, lege indemnis non erit*. Wolfius. Peſſime tamen. Lex erat Athenis, ξενον μη χορηγειν, verum huic negotio ſe inſerere volentem, vel hoc negotio defunctum in ius vocare. Erat tamen altera, ξενον μεταξυ χορηγϐντα μητε καλειν μητε επηρεαζειν, propter coronae, quam iam geſtabat, religionem, loci temporisque ſolennitatem. *Demoſthenes* igitur κακϐργως, vt ait *Vlpianus*, prioris legis adminiculo vtitur, vt clarior eſſet antitheſis et oppoſitio. Si ille, qui *actorem lege citauerit* (nam lege quidem potuit, ſed priori, ſed generaliter, non μεταξὺ χορηγϐντα) condemnabitur; qui *aedilem ipſum contra omnes leges conciderit*, ille poenas non dabit? Aſtute quidem hoc et κακϐργως. Nam peregrinum *coronatum et ſacris operantem* citare adeo erat legibus interdictum, ac aedilem ipſum pulſare. TAYLOR.

533. 14. οἱ ἀντιχορηγοὶ.] Minus explicate vertitur a Wolfio: *eius in aedilitate aemuli*. Ἀντιχορηγοὶ erant, qui caeteris tribubus inuicem certaturis praeficieban-

ciebantur: vt pag. prox. v. 25. συμβῆναι Τισίαν — ἀντιχορηγῆσαι τῷ Διοκλεῖ. TAYLOR.

533. 17. ἀλλὰ τοσοῦτον κ. τ. λ.] Ἀλλὰ ἴδοι τις ἂν τοσοῦτον εὐσεβείας ἐν ἑκάστῳ ὑμῶν συγκεχωρηκὸς, τουτέστι συνεληλυθός. Τὸ συγκεχωρηκὸς τῆς εὐσεβείας, ἀντ' εὐλαβείας, ἢ συγχωρήσεως περὶ τὴν εὐσέβειαν τοσαύτης, οὐκ ἀρέσκει, καίτοι οὐκ ἀγνοοῦντι τὸ συνειδὸς ἀντὶ συνειδήσεως λεγόμενον, καὶ ἄλλα τοιαῦτα. WOLFIVS.

Ibid. Pro ἐν ἑκάστῳ legit quidam ἕνεκα. το συγκεχωρηκὸς *Bar. Aug.* et *Ital.* συγκεχωρηκὼς *Reg.* e. *Ma tanta facilità per cagion della religione in ciaſcuno ſi potea vedere.* Italus. TAYLOR.

Ibid. Lego τῃ ευσεβειᾳ — το συγκεχωρηκὸς ὥστε etc. *Tantum quod cedit religioni*, i. e. *tantas religioni factas conceſſiones.* Participialia enim regunt verborum ſuorum caſus: Συγχωρεῖν αὐτῷ p. 562. 1. τοῖς νόμοις p. 535. 5. MARKLAND.

20. τῶν χορηγῶν.] Vide, annon praeſtet lectio Cod. *Vindob.* ἀπέχει του χορηγῶν τ. ἄ. TAYLOR.

25. ἴσε δήπου.] Forte ἴσε δὲ δήπου τοῦθ', vel ἀλλ' ἴσε δήπου etc. Sic p. 546. 22. ἀλλ' ἴσε δήπου τοῦθ', ὅτι κ. τ. λ. MARKLAND.

27. εἶδε] εἶχε *Lamb.* TAYLOR.

534. 1. προσκαλέσασθαι.] Ita lego cum Codd. non προκαλέσασθαι cum Editt. *Manut.* et *Paris.* TAYL.

4. οὐκ οὖν — φροντίζειν;] Ita melius cum Interrogatione ex mente *Wolfii*, quam abſolute et categorice οὐκοῦν — φροντίζειν, iuxta Edit. *Benenati*, etc. TAYL.

6. ταυτὸν.] Τὸ ταυτὸν videtur nihil facere ad ſententiam. WOLFIVS.

Ibid. ταῦτα, τουτὶ et ταυτὶ alii. τῶν μὲν νικᾷν παρὰ τουτὶ *Lambin.* vti interpretatur *Wolfius*, atque *Italus*: *iquali per queſta coſa ſola penſano di poter vincere.* Inutile quidem eſt ταυτὸν, et abeſſe poteſt cum optimis exemplaribus, *Aug.* et *Bar.* Recte haec Wolfius:

ſius: *in ea re poſitam eſſe victoriam putarent*, νικᾷν παρα τουτ' οἰομένων, *à cela pres.* Angl. *If it had not been for that.* Proxime v. 8. diſtinguas: μηδένα τολμῆσαι πώποτε, μηδ' ὧν οἱ νόμοι διδόασιν, ἅψασθαι. TAYLOR.

534. 23. Πιτθεῖ.] Id mauult *Wolfius* et *Lambinus*. Πιθεῖ MSS. quamplurimi, quae vera eſt lectio, ſi *Stephano Byzantino* et Interpretibus ad *Heſiodum* fides haberi poſſit. Sed veriſſimam eſſe confirmat Marmor.:

Αιξονεις
ΣτεΦηΦορου
Αγνος ςεΦηΦορου
Ονησιμος ςεΦη-
Φορου
Ερμειας
Ερμειας
Ερμογενης Ερμειου
Πιθεις
Ηλιοδωρ . . Ημο-
δωρου
Επι Κλ . . . . .
Ευχαριςος
Γραμματευς βου-
λευτων Στρα-
των Ολυμπιου Μελιτευς.

TAYLOR.

535. 8. ταύτῃ.] Ita reſtituit *Wolfius* contra Editt. omnes, quae ταύτην exhibent. Et recte. Cum *Wolfio* faciunt *Vindob. Baroc.* et *Regg.* α. β. TAYLOR.

9. Φιλόςρατον.] *Plutarchus* in *vita Demoſthenis* habet: Καλλιςράτȣ τȣ̃ ῥήτορος ἀγωνίζεσθαι τὴν περὶ Ὠρωπȣ̃ κρίσιν ἐν τῷ δικαςηρίῳ μέλλοντος. Sed vt hic praecipuus fuerit Accuſator, fieri poteſt, vt Philoſtratus quiſpiam Subſcriptor fuerit, aut τὴν δευτερολογίαν habuerit. WOLFIVS.

535. 9.

535. 9. Non habuit, vnde pertimeſceret *Wolfius*, permiſceri hic Philoſtratum cum Calliſtrato Oratore. Nam ſiue cauſa illa, quam egit Calliſtratus, fuerit de finibus regundis, Oropum ciuitatem conterminam Thebanis hinc, Athenienſibus inde vendicantibus; ſiue, vt verba *Plutarchi* potius ſuadent, reus in ea actione Calliſtratus cauſam capitis dixerit; neutra quaeſtio ſpectare poteſt iudicium, ad quod adludit noſter in hac oratione, vbi *accuſabat* Philoſtratus *reumque peragebat* Chabriam. Praeterea Calliſtratus ille, ſi qua fides *Plutarcho* in *Oratt. vitis*, domo erat Ἀφιδναῖος, Philoſtratus hic Κολωνῆθεν, atque idem eſſe videtur cum eo, quem memorat *Demoſthenes c. Neaeram*. TAYL.

23. ἐξορκοῦντα.] ἐξωτακουστοῦντα marg. *Benenati*. Si ſtet vulgata lectio, explicari fortaſſe poteſt ab iis, quae leguntur in Argumento poſteriore, p. 511. 12. ὅτι ὀμνυόντων τῶν κριτῶν τῷ καλῶς ᾄσαντι δοῦναι τὴν νίκην, νύττων αὐτοὺς ὁ Μειδίας ἔλεγε, πλὴν Δημοσθένους. TAYLOR.

pen. καὶ βίαν.] δύναμιν καὶ βίαν κρείττω τῶν νόμων *Baroc*. Deſunt καὶ βίαν in MSS. nonnullis, *Lindenb. Ital. Vindob.* et *Pariſinis*. TAYLOR.

536. 13. χωρὶς.] χορηγὸς *Baroc*. a manu ſecunda, et ſcribi potuit ἀλλὰ χορηγὸς ὢν ὑβρίσθην, καὶ τῆς νίκης προσαπεστερήθην. Verum vulgata ſine dubio recte ſe habent. TAYLOR.

537. 10. ἐπὶ τοῦ βοηθεῖν.] F. pro τῷ βοηθεῖν, adiuuando. WOLFIVS.

14. Εὔθυνον τὸν παλαίσαντά ποτε.] *Meurſius Attic. Lect.* v. 29. queritur, hunc locum corruptum eſſe, idque haud leuiter. Et primo pro Εὔθυνον reſcribit Εὔθυμον. Euthymus enim, qui Olympia ter vicerit, memoratur a *Plinio* VII. 48. ab *Aeliano* V. H. VIII. 18. a *Suida* etiam, *Pauſania*, etc. Dehortantur multa et reclamant, ne ita reſcribas. Euthymus ille *pugil* erat,

Euthynus noſter *luctator.* Hoc tamen leue viſum viro doctiſſimo, rurſus enim *Demoſthenem* emendat, et, vt Euthymo, quem plane deperibat, locus non deeſſet, pro παλαίσαντα, minimo negotio, neque maiore auctoritate, reſcribit πυκτεύσαντα. Illud certe eſt Hypotheſi δουλεύειν! Deinde autem, Euthymus ille Pugil natione erat Italus, Λοκρὸς τῶν Ἐπιζεφυρίων. Poſtremo certauit ſuo artificio Olympiade LXXIV. LXXV. LXXVI. et LXXVII. Inter hanc autem extremam Olympiadem et ſaeculum Orationis *Midianae* anni interceſſere CXXIV. Homo autem, de quo ſermonem habet *Demoſthenes*, erat iis, qui tunc aetatem agebant, notiſſimus, ἴσασιν ἅπαντες, εἰ δὲ μὴ, πολλοί γε. Non memini certe, me vidiſſe locum alterum, ita temere, ita futiliter, ſollicitatum. TAYLOR.

537. 18. οὕτως.] Τὸ οὕτως ex inferioribus huc quoque perperam videtur irrepſiſſe. WOLFIVS. Recte. Irrepſit procul dubio e v. 19. TAYLOR.

25. πολλὰ γὰρ ἂν etc.] Hunc locum tractauit *Quintilianus* VI. 1. vbi rei atrocitatem ex circumſtantiis conſiderat, his verbis: *Plurimum tamen affert atrocitatis modus, ſi grauiter, ſi contumelioſe: vt Demoſthenes ex parte percuſſi corporis, ex vultu ferientis, ex habitu inuidiam Midiae quaerit.* Eodem animo locum expendit *Claudius Saturninus de poenis Paganorum* l. 16. §. 6. *D. de poenis.* qui totam hanc periodum, verum ex Codd. inemendatis, deſcripſit, iuxtaque interpretatur. De qua *flagitioſa* interpretatione, vt vocat, conſulas velim eruditiſſimum *Ienſium* in *Stricturis Iuris Romani*, praef. p. 14. Graeca ipſa laudantur, et ſane quam emendate in σχ. *Baſilicων* L. 60. tit. 51. Rhetoricas virtutes in his verbis exponunt vimque τῶν ἀσυνδέτων *Plutarchus Platon. Quaeſt.* verſus finem, et *Dionyſius Longinus* per totam Sectionem XX. Tu iis per otium vtaris. Meminit etiam *Stobaeus* ex Muſonio in ſermone

an phi-

an philoſophus actionem iniuriarum contra aliquem ſuſcepturus ſit, *Serm.* XIX. hiſce verbis: Δημοσθένης γοῦν τῷ βλέμματι ὑβρίζειν τινὰς, καὶ ἀφόρητα εἶναι τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐξίστασθαι τοὺς ἀνθρώπους ὑπ' αὐτῶν. *Saturnini* interea interpretationem lectori ob oculos ſiſtam: *Non enim plaga repraeſentat contumeliam* (legit enim παρίστησι τὴν ὕβριν), *ſed dedecoratio: neque verberari liberis eſt malum, quamuis eſt malum, ſi in contumeliam.* (lege, ſed *in contumeliam.* Graeca ſunt ἀλλὰ τὸ ἐφ' ὕβρει) *multa enim vtique facit, qui verberat, o viri Athenienſes, quorum qui patitur quaedam, neque annunciare poterit alii, ſchemate, adſpectu, voce, cum verberat, vt contumeliam inferens, cum vt inimicus exſiſtens, cum verberat fuſtibus,* (ſic) *cum in pupilla* (ἐπὶ κόρρης): *haec mouent, haec extra ſe conſtituunt homines eorum* (αὐτῶν) *non aſſuetos exſiſtentes, vt conuiciarentur.* κονδύλοις τύπτειν eſt pugnis caedere et manu contracta, ἐπὶ κόρρης alapam malae infligere palma expanſa. Notiſſima differentia. *Cic.* II. *de Fin.* 6. *Zeno Rhetoricam Palmae, Dialecticam Pugno ſimilem eſſe dicebat.* Verumtamen ſane ex hiſce locis omnibus conſtat, quam ſedulo ſemper ab Antiquis lecta fuerit et quaſi enarrata pulcherrima haec Oratio: addo etiam ſtudioſe ab omnibus ornatam verbis quam magnificis. *Nam et ſcribo aliquid et lego: ſed quum lego, ex comparatione ſentio, quam male ſcribam, licet Tu mihi bonum animum facias, qui libellos meos de vltione Heluidii Orationi Demoſthenis κατὰ* Μειδίου *confers; quam ſane, quum componerem illos, habui in manibus, non vt aemularer, (improbum enim, ac pene furioſum) ſed tamen imitarer et ſequerer, quantum aut diuerſitas ingeniorum, maximi aut minimi,* (lege *maximi* et *minimi*) *aut cauſae diſſimilitudo pateretur.* Plin. VII. *Epiſt.* 30. TAYLOR.

538. 10. ὁ μέν γε ὑπὸ γνωρίμου.] Codd. nonnulli MSS. *Harpocrationis*, qui hunc locum citat v. Αντί-

θεσις, habent ὑπὸ φιλεως γνωϱίμȣ. Id vero quid ſit, aut cur *Mauſſacus* tam ſtudioſe laudaret, equidem non video. TAYLOR.

538. 12. ἐφ' οἷς.] Reuocaui priorem vocem adiutus optimis exemplaribus, *Baroc.* et *Aug.* ἐφ' ὃ *Ital.* Proxime, v. 14. καὶ ταῦτ' επαθεν εἰς ὀικίαν etc. *Aug.* TAYLOR.

21. οἶμαι καὶ βεβȣλεῦσθαι.] Deleui otioſum iſtud vocabulum, auctoritate *Baroc. Vindob.* et *Reg. β.* TAYLOR.

23. αὐτῷ.] Ita Edit. *Lutet.* Et recte. *Baroc.* enim et *Aug.* habent ἑαυτῷ. *Wolfius*, qui vulgatam lectionem αὐτῷ interpretatus eſt, loci ſenſum non vidit. Vidit Interpres Italus: *Et Eueone, e qual si ſia che l' honor ſuo ha difeſo, eſſendo ſtato offeſo, io ho molto per iſcuſato.* TAYLOR.

539. 3. ταύτην τὴν ὑπεϱβολήν.] Vox iſta penultima iam accedit ex Editt. fere et MSS. omnibus, *Ald. Paris. Ven. Baroc. Lindenbr. Vindob. Aug. Ital.* Mox v. 6. corrige ἀμύνασθαι ex iisdem. TAYLOR.

10. ȣ̓κ αὐτὸν.] Potius ἐχ αὑτὸν. *Seipſum.* MARKLAND.

15. ἡμῖν.] Ex Editt. *Fel. Man. Paris.* et MSS. *Bar. Obſop.* et *Vindob.* TAYLOR.

19. ἐξ ἀϱχῆς.] πεϱὶ ταύτης [ſc. ἔχθϱας] *ab initio* dicere. Reſtitui enim ἐξ. Defendunt *Ald. Ven. Lindenb. Vindob. Bar. Ital.* et *Regg.* Et hoc coniecit *Wolfius*, licet vulgatam interpretetur ſcripturam, πεϱὶ ταύτης ὑμῖν ἀϱχῆς εἰπεῖν. Recte Italica Verſio: *Voglio di queſta da principio parlarvi.* TAYLOR.

20. ὅτι καὶ τȣ́των.] ὅτι καὶ τȣ́των την μεγιστην ὀφείλων δȣ̃ναι δίκην φανήσεται *Baroc.* et *Aug.* Abeſt δȣ̃ναι *Lind.* et *Ital.* TAYLOR.

21. ἐςαι κ. τ. λ.] Haec fere αὐτολεξεὶ repetit pag. 566. 22. vbi pro δοκῶ legitur δοκῇ. MARKLAND.

539. 26.

539. 26. ὡς περὶ] ὥσπερεὶ *Lind. Aug.* et *Ital.* quod probat *Wolfius.* Inuenimus tamen p. 564. 17. γεγονὼς ἔτη περὶ πεντήκοντα. *Matthaeus* XXVII. 46. περὶ τὴν ἐννάτην ὥραν. TAYLOR.

540. 1. ὑπὸ.] Videtur *Wolfio* haec vox abundare. Mihi profecto videtur potius abundare vox ἐκεῖνος in praecedentibus. Nam ſi retineatur, Midiam deſignabit, ſat ſcio, quod contra hiſtoriam eſt. Agi enim permutationem ſub *nomine* Thraſylochi conſtabit vtique ex ſecunda *in Aphobum.* Lege itaque: τοὔνομα μὲν δὴ παρέσχεν καὶ ἦν ὁ ἀντιδιδοὺς Θρασύλοχος, τὰ δὲ ἔργα — τούτου. *Nomen commodabat Traſylochus* (ſiue eius res agebatur), *egit autem omnia Midias.* TAYLOR.

6. ἂν.] Deeſt ἂν ante ἄνθρωποι *Baroc.* et pro φθέγξαιντο *Reg.* α. et *Obſop.* φθέγξοιντο. Cl. *Marklandus* recte omitti iſtam voculam cenſet a MSS. (certe enaſci potuit a dictione pone ſequenti) et loci huius ſenſum ita interpretatur: *verba obſcoena*, et *huiusmodi*, *quae* loquantur *iſti*, *neque enim me adduci ſinam*, *vt ea coram vobis recitem.* TAYLOR.

8. καὶ τὴν μητέρα.] F. καὶ εἰς τὴν μητέρα, niſi forte pro ἐξεῖπον, v. 9. legas εἶπον. κακῶς εἰπεῖν, ἢ λέγειν, ἢ ἐρεῖν τινὰ eſt vſitatum: compoſitum ἐξειπεῖν τινὰ κακὰ, non item; quod ego quidem meminerim. WOLFIVS.

11. ὡς αὐτῶν οὔσας.] Expreſſior multo et ſincerior, quam *Wolfiana*, Verſio *Italica*; *liberaro dalle lite i tutori*, *come* s' ella foſſe ſtata la loro. TAYLOR.

16. τῶν παρὰ τοῖς ἐπιτρόποις.] Reuocaui των ex optimis omnibus exemplaribus, tam Editis, quam MSS. TAYLOR.

Ibid. οὐχ ὅσα ἐδυνήθην.] Senſus huius loci videtur eſſe ſubobſcurior, optime tamen ab *Vlpiano* illuſtratur. *Redimo*, inquit Orator, *iſtud negotium viginti mi-*

ti minis: quoniam cauſam, quae cum Tutoribus inſtituta fuit, nullo modo deſerere volui. In ea enim exſpectaui, me totam haereditatem paternam recuperaturum, omne id nimirum, quo me fraudatum eſſe intellexi: non praeſenſi fore, vt poſtea tantillum, quantum recepi, mihi ex ea cauſa recipere contingeret. Haec eſt mens Auctoris, ſi liberius vertas. TAYLOR.

541. 6. Θεωρισκος.] Lege Θορίκιος. nomen fuit demi ſeu pagi Atticae Θόρικος, Gentile ſecundum *Stephanum*, Θορίκιος. PALMER.

Ibid. Eadem in ſententia video fuiſſe *Wolfium*, eadem *Valeſium* ad *Harpocr.* pag. 94. verum absque vllius Cod. auctoritate. Θεωρίσκου *Ital.* quaſi eſſet nomen Patris. TAYLOR.

9. ἤδη.] F. καὶ ἐπὶ τῇ κρίσει. WOLFIVS.

19. ὅπερ τὸν ταλαίπωρον etc.] Hunc locum ita, vt legis, complanaui, fideiuſſoribus optimis MSS. *Baroc.* et *Aug.* Olim legebatur: ὅπερ τὸν ταλαίπωρον οὐκ ὀρθῶς, ἀλλὰ καὶ πάνυ αἰσχρῶς, οὐδὲ δικαίως ἀπολώλεκεν. TAYLOR.

23. ὑπωμοσίᾳ.] Noue hoc a *Wolfio* vertitur *dilationes.* Quid ὑπωμοσίαι, quid παραγραφαὶ, docebit *Vlpianus.* Neque enim par eſt exſpectare, vt talia ab Interprete diſceres, cum *Romana* Themis non ſemper in *legis actionibus* reſpondeat *Graecae.* TAYLOR.

542. 4. δεδωκότα.] Fortaſſe δεδιῃτηκότα. Quid enim eſt ἔρημον [i. e. δίκην] διδόναι? Infra pag. 544. 6. παρὰ τῶν ἔρημον καταδιαιτησάντων αὐτοῦ. Video autem, *Valeſium* ad *Harpocr.* p. 148. mecum, verum dubitanti ſimilem, hunc locum reſtituere. TAYLOR.

15. φυλάξας τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῶν διαιτητῶν] *Petitus* hunc locum optime illuſtrat in *tit. de Arbitris*, pag. edit. nou. 437. Ad quem, cum Scholiaſte ab eo emendato, lectorem noſtrum remitto. TAYL.

542. 20.

542. 20. κατηγόρων ἔρημον.] Ita Editt. omnes, atque adeo *Wolſiana*. Hic tamen in notis videtur legere et exponere: κατηγορῶν ἔρημον.] ἐρήμην, id eſt, ἀπόντος Στράτωνος. Quae videtur eſſe ſanior lectio multis de cauſis, κατηγορῶν ἔρημον, ſc. δίκην. (Plene foret, κατηγορῶν αὐτῦ ἔρημον δίκην.) Tum autem voces, quae ſequuntur, ὐδενὸς παρόντος, gloſſae ſuſpicionem habent. TAYLOR.

543. 7. ἀλλὰ χιλίων.] Laudo *Venetum* Cod. qui addit negationem μεγάλην, νὴ Δί', ὦφλε δίκην —; οὐκ. ἀλλὰ χιλίων etc. Quanquam non ignoro, et receptam lectionem poſſe etiam tolerari. TAYLOR.

9. συνέβη δὲ etc.] F. συνέβη δ' αὐτῷ διὰ τὸ λαθεῖν ὑπερημέρῳ γενομένῳ, ἀδικηθῆναι. S. ὑπὸ τῦ Στράτωνος τῦ διαιτητῦ. Haec per obiectionem dicuntur. Sequitur Refutatio: ἀλλ' αὐθήμερόν μὲν etc. Sed quomodo potuiſſet ignorare τὴν κυρίαν Midias, niſi forte litium definita tempora non fuerint? Vide *Vlpianum*. WOLFIVS.

Ibid. Hic locus peſſime ſemper exceptus fuit, et de fortuna ſua merito queri poteſt. Nam ab *antiquis* Criticis, ſi credas *Vlpiano*, ὠβελίζετο et tanquam ἀδιόρθωτος negligebatur; a *recentioribus*, qui corrigere et explicare voluerunt, perperam intellectus. Forte, inquit *Wolſius* noſter, συνέβη δ' αὐτῷ διὰ τὸ λαθεῖν ὑπερημέρῳ γενομένῳ, ἀδικηθῆναι (dubium, an ita locum *corrigi* et legi, an *explanari* potius per hanc notam voluit.) Ego per omnia contraria eo, et intelligo, non cum *Wolſio* ἀδικηθῆναι διὰ τὸ λαθεῖν, verum cum *Demoſthenis* textu plano et ſincero. λαθεῖν etc. διὰ τὸ ἀδικηθῆναι. Hoc pacto: *Qua tanta affectus erat contumelia Midias, vt hominem arbitrum ciuitate eiiceret? num grandi dica damnatus, adeo vt de re familiari in periculum veniret? Minime. agebatur tantum cauſa* X *minarum. Eſto, ait ille, ſed iudicatum vel* X *minarum ſolui*

praeter

praeter ius faſque id profecto piget, et bilem merito commouere poteſt. Quomodo ais praeter ius? Damnatus erat, quod ſe iudicio non ſtitit: ὑπερήμερος erat, ideo iudicatus. Contra ille obiicit: Immo ideo ὑπερήμερος erat, quod ſumma iniuria adfectus, et contra omne ius in iudicium adductus ſtatum diem conueniendi neque nouit, neque ſcire potuit. Quid ais? Illene non nouit, qui eo ipſo die, ſed veſperi quidem, aduenerit? Ideo non dici poteſt, eum ὑπερήμερον factum per imprudentiam. Delenda eſt igitur Interrogatio poſt ἀδικηθῆναι v. 10, et Verſio *Wolfiana* ita reformanda: *Eſto: ſed mordet etiam hoc, inquiet aliquis, quum per iniuriam iudicatum ſoluendum eſt: accidit autem* [vel *enim*] *illi, vt ſtatum diem ignoraret, eo quod iniuſte cum illo ageretur. Immo illo ipſo die cognouit*, caetera. TAYLOR.

543. 13. ἀλλὰ μή πω τοῦτο.] Id eſt, *ſed pone non ita fuiſſe, et Midiam diem ſtatum reuera ignoraſſe, nihilominus licebat ei* etc. Non recte Wolfius: *Sed de hoc poſterius.* Decepit eum particula πω, quae non ſemper *tempus* denotat, etiamſi habeat praecedentem μή. MARKLAND.

17. πρὸς ἣν οὐκ ἀπήντα· δέον.] S. ἀπαντᾶν, καὶ· εἰ μὲν ἠδίκηκε, δίκην δῷ. τὸ ἵνα repete, ἵν' ἀγωνίσηται, et ἵνα δῷ δίκην. WOLFIVS.

Ibid. Haec nota *Wolfii* turbat ſententiam. Mens loci optime conſtabit ex noſtra interpunctione, et verſione viri doctiſſimi. TAYLOR.

544. 19. η κυρια του νομου] F. ἡ κυρία ἐκ τοῦ νόμου, et 23. ὄντας εν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις. WOLFIVS.

24. αυτω.] F. αὐτοῦ. WOLFIVS.

Ibid. Male *Wolfius*. Multo enim rectius αὐτῷ vel αὑτῷ, *in eius* (vel *ſui*) *gratiam*. Quae caſus tertii vſitata eſt ſignificatio. MARKLAND.

545. 7. επειδαν βουλωνται] Adde ex *Ital.* ἐπειδὰν δὲ βούλωνται. Sunt qui referant κατὰ κοινὸν

non

non ad βȣλῶνται, ſed ad μενέτωσαν. Quod inſcitius. TAYLOR.

545. 8. μηκετι καταφερετωσαν] τί ȣ̃ν τοσαυτάκις ἡ δίαιτα εἰς δικαςήριον καταφέρεται; Eo fortaſſis, quod non delecti, ſed ex lege adhibiti fuerunt. WOLFIVS.

Ibid. Recte rem vidit *Wolfius*, et optime diſtinxit inter Arbitros *compromiſſarios* et ſorte vel *lege datos*. Eam diſtinctionem recepit Ius Romanum. In quo pariter non licet ad alium iudicem prouocare, ſi Arbitrium ſit compromiſſarium. *Arbitrorum genera ſunt duo, vnum eiusmodi, vt ſiue aequum ſit, ſiue iniquum, parere debeamus: quod obſeruatur, cum ex compromiſſo ad arbitrum itum eſt*, l. 76. *D. Pro ſocio.* Plura *Petitus* Lib. IV. Tit. V. TAYLOR.

9. Pro καταφερέτωσαν *Budaeus* mauult μεταφερέτωσαν, in *Comment. L. Gr.* pag. 34. Edit. 1525. ἀναφερέτωσαν marg. *Par.* TAYLOR.

546. 1. περιπέπτωκεν.] Addunt *Bar.* et *Aug.* περιπέπτωκεν ἀδίκως. Bene, vt p. 547. 5. TAYLOR.

8. παράδειγμα.] παράδειγμα τοῖς ἄλλοις iidem Codd. Recte. TAYLOR.

9. τίνα.] Plenius Editi et MSti καὶ τινα, exceptis ſolis *Aldinis*, vnde *Wolfius* ſua expreſſit. TAYLOR.

547. 6. τȣ́τῳ δὲ.] Forte cum Cl. *Marklando* τȣ́τῳ δή. TAYLOR.

8. ἐγὼ γὰρ οἶμαι.] Verba ſic ordino: Ἐγὼ οἶμαι πάντας ἀνθρώπȣς ἀξιȣ̃ν φέρειν (ὅπως ἂν φέρωσιν οἱ δεόμενοι ἐν τοῖς δικαςηρίοις) αὐτοῖς (ἑαυτοῖς) παρ' ἑαυτῶν ἔρανον εἰς τὸν βίον παρὰ πάνθ', ὅσα πράττȣσιν. Hoc eſt: Acta cuiusque vitae eſt ἔρανος, hoc eſt ſtips vel collecta, quam confert aliis, recepturus, cum opus fuerit: et hanc collectam omnes ab iis poſtulant, qui ſui rationem haberi volunt. Puto, vocem ἑκάςȣς omiſſam

omiſſam a librario, et ſic legendum: *φέρειν ἑκάςους ἀξίους*. Sic fere *Ouidius* IV. *de Ponto* [III. 29.]

Quid facis, ah demens! Cur ſi Fortuna recedat,
Naufragio lacrymas eripis ipſe tuo?

cum infido et obtrectatore amico expoſtulans. WOLF.

547. 8. De notione τῦ ἐράνυ, et quis ſit πληρωτὴς ἐράνυ, diſputant bene multi, et locum idcirco prae manibus illuſtrant. Vid. *Caſaub.* ad *Athenaeum* VIII. 10. *Ramirez de Prado*, in *Pentecontarch.* c. 11. *Spanhem.* ad *Callimach. Hymn. ad Cererem* v. 73. *Petit.* ad *LL. Attic.* L. 5. tit. 7. *Heraldum* praecipue et *Salmaſium.* Hunc de *Vſuris* c. 3. iterumque pag. 679. in omiſſis, praecipue autem *Obſeruat. ad Ius Attic. et Rom.* ſtatim ab initio: Illum in *Animadu.* l. 6. c. 5. ſeqq. TAYLOR.

11. οὗ.] Codd. *Regg.* α. β. et *Obſop.* ων. Proinde quaſi olim hic ſcriptum fuiſſet, vti in loco, qui huic plane germanus et conſimilis eſt, pag. 574. 12. ὐχὶ τύτοδε μόνυς, ὓς συλλέγυσί τινες, καὶ ὧν πληρωταὶ γίγνονται etc. TAYLOR.

12. οἷον ἐγώ,] Lege mecum: ἀλλὰ καὶ ἄλλον. οἷον, ἐγώ τις ὑτοσί; μέτριος πρὸς ἅπαντάς εἰμι etc. *Sed etiam aliam. Exempli gratia: Ego ille qualisnam? Aequus, comesque erga omnes.* Mox, v. 14. pro ταῦτα, ταὐτὰ cum marg. *Benen.* et *Ital.* TAYLOR.

Ibid. Ex pag. 574. 12. patet, hunc locum ita diſtinguendum eſſe: καὶ ἄλλον. οἷον· Ἐγώ τις ὑτοσὶ, μέτριος πρὸς ἅπαντάς εἰμι, ἐλεήμων, εὖ ποιῶν τὺς πολλύς; ἅπασι — ταὐτὰ — παραςῆ. Ἕτερος ὑτοσί τις βίαιος — ἄνθρωπον; τύτῳ — ὑπάρχειν. Confer loca. Hanc diſtinctionem *Wolfius* non videns in Verſione ſua *Demoſthenem* inducit de ſe ipſo putide καυχώμενον. Rectiora eum docere potuiſſet vocabulum τις, per quod *Demoſthenes* innuit *quemuis*, *quemlibet* transferre in *ſe* poſſe hanc gnomen, et *ſe ipſum* interro-

interrogare: *Ego hicce ſumme aequus — erga omnes? Omnes igitur par eſt eadem tali rependere.* Et ita in ſequenti ſententia, de alio *quolibet. Alter hicce, quicumque ſit, eſtne violentus* etc. MARKLAND.

547. 16. *βίαιος.*] βίαιος, ὠμὸς *Ven. Bar. Aug.* Quod praeſtat. Deinde v. 17. pro τὰς αὐτὰς, τὰς ὁμοίας MSS. *Ven. Baroc. Reg. α. Lindenbr. Obſop. Aug. Ital.* TAYLOR.

18. *δὲ.*] Lege δὴ cum *Ital.* Nam concludendi vim habet. Locus eſt συμπερασματικός. TAYLOR.

22. *καὶ.*] Dele cum *Baroc.* Natum eſt enim ex voce, quae ſequitur. TAYLOR.

vlt. *τὸν κονιορτὸν Εὐκτήμονα.*] Ad diſcrimen alterius fortaſſis Εὐκτήμονος, cuius ſit mentio in *Androtiana* et *Timocratea.* Κονιορτὸν autem cognomentum eſſe puto τοῦ μιαροῦ καὶ λίαν εὐχεροῦς, vt ſi dicat hominem pluma leuiorem. Κόνις eſt Puluis, κονιορτὸς puluis a vento concitatus, παρὰ τὸ ὄρσαι τὴν κόνιν. Quid ſi turbinem dicas? WOLFIVS. Explicationem hanc mutuo ſumſit a Scholiaſte. Verum vterque falli videtur. Ἐπικλήσεις antiquorum plurimae (*nome de guerre* vocant Galli) feſtiue explicantur a duobus Comicis vetuſtioribus, *Ariſtophonte* ſc. [apud *Athenaeum* l. 6. p. m. 120.] et *Anaxandride* [ib. 122.] et bene mehercule factum, vt inter eas conſeruaretur quoque vox Κονιορτὸς, quam non a *leuitate*, verum a *ſquallore* inditam diſcimus:

Πίνιγος ὑπομεῖναι, καὶ μεσημβρίας λαλεῖν;
Τεττιγξ. ἐλαίῳ μήτε χρῆσθαι, μήθ᾽ ὁρᾶν;
Κονιορτος. ἀνυπόδητος ὄρθρου περιπατεῖν;
Γέρανος. καθεύδειν μηδὲ μικρόν; Νυκτερίς.

Et rurſus:

χαίρει τις αὐχμῶν ἢ ῥυπῶν;
Κονιορτος ἀναπέφηνεν. —

TAYLOR.

548. 1. *ἀνεκρίνετο.*] Editt. ſuperiores praeter *Pariſinam ἂν ἐκρίνετο.* Male. Correxit *Wolfius.* Inſederat etiam antiquitus in *Demoſthenis* Codd. eadem praua lectio, a qua cauendum eſſe docet *Scholiaſtes* ad locum, qui etiam ibidem bene explicat, quid ſit *Ἀνάκρισις.* *Wolfius* vim vocis in Interpretatione non expreſſit, neque enim potuit. TAYLOR.

21. *ὁσίαν.*] Ita Editi et MSS. conſtantiſſime. Solus *Wolfius* ὅσιον. Noſter p. 556. 9. *ὁ θεὸς — καὶ τὸ της οσιας ὅ, τι δήποτ' ἐστὶ τὸ σεμνὸν, καὶ τὸ δαιμόνιον, συνηδίκηται.* TAYLOR.

549. 2. *ἐξελέγχηται.*] Melius cum *Ven. Baroc. Lind. Reg. α. Obſop. Aug. Vindob.* et *Ital.* ἐξελεγχθῇ. TAYLOR.

7. *ἀναλώμαθ'.*] *ἀναλώματα παντα Baroc. Aug.* TAYLOR.

13. *διὰ τί, ἃ. δ.*] Interrogat et non reſpondet recta, ſed *ἀποσιωπήσει* vtitur, cum Iudices ipſi rem ſatis intelligant, Midiae violentiam in cauſa eſſe. WOLFIUS.

23. *διαφθαρεντος Νικοδημε.*] Hiſtoriam hanc de caede Nicodemi narrat *Vlpianus* ad locum, *Scholiaſtes* item ad *Aeſchinem περὶ παραπρεσβ.* §. 46. Edit. *Brooke*, et *Athenaeus* l. 13. Vide praeterea eundem *Aeſch.* ibid. §. 52. et *Orat. c. Timarch.* verſus finem. TAYL.

24. *επεξημεν.*] *ἐπεξῆμεν* (ſic *Wolfius*) pro *ἐπεξῄειμεν*, et fortaſſe *τῷ Ἀριστάρχῳ.* Τὸ γὰρ ἐπεξιέναι καὶ ἐπεξελθεῖν δοτικῇ συντάσσεται. WOLFIUS.

550. 3. *ἁπάντων.*] Ita diſtinguendum: *ὑμῶν ἁπάντων· πρὸς Διὸς — ἀκέετε τῇ γνώμῃ.* MARKLAND.

5. *ἀκέετε.*] *ὧν ἂν ἀκέητέ με Bar. Aug. ἀκέσητε Lind. Reg. α. Obſop. Ital. Vindob.* et ita quoque apud Scholiaſtem reperitur. TAYLOR.

550. 10. τȣτοις.] επι τȣτοις. MARKLAND.

12. ὑπερβολήν.] Rectius haec et felicius vertit *Hier. Ferro* Italus: *Percioche che fine, per Dio, al far male ſi porrà, o che maggiore isfacciataggine, crudeltà, o ingiuria aſpetteremo, che* etc. TAYLOR.

15. δεινότερα.] δεινότερα υϛερον ἄλλα *Bar. Obſop. Vindob.* cum Edit. *Felic.* TAYLOR.

26. παρῆλθέ μοι.] με coniecit Cl. *Wolfius*, quo pacto legitur in optimo *Aug.* et *Regg.* α. β. Deinde legit etiam p. 551. 1. λαχόντος καὶ δοκιμαζομένȣ, conſentiente *Baroc.* TAYLOR.

551. 3. ὧν ἐπεπόνθειν.] υπερ ὧν ἐπεπόνθειν *Lind. Obſop. Ital. Reg.* α. et *Vindob.* TAYLOR.

10. ὁμοίων.] νόμων *Obſop. Ital.* et *Vindob.* Sed vulgata amplector. Modo, v. 11. pro τοῖς πολλοῖς, τοῖς λοιποῖς iidem *Ital.* et *Vindob.* Interea corrige ἡμῖν. Non enim dicitur *multi e nobis*, ſed oppoſitio eſt inter τȣ̀ς πλȣσίȣς, et ἡμᾶς τȣ̀ς πολλȣ́ς. Quod quantum interſit vel me ſilente animaduertis probe, mi bone Lector. Vide interea, quae dixi ad pag. 561. 13. TAYLOR.

24. καὶ τινος των πολιτων.] Ita lege, non καὶ διά τινος. Et [v. 27.] εἰπεῖν καὶ πρᾶξαι. hoc malo, quam διαπρᾶξαι, διαπράξασθαι facilius admitterem. Et [v. pen.] εἴτ' ἀληθὲς, non εἰ δ'. Et [552. 4.] εἶασε δ' ἀρχιθεωρȣ͂ντα, vt et *Vlpianus*, et *Obſopoeus*, et *Felicianus* habent, non ἀρχιερȣ͂ντα. WOLFIVS.

Ibid. Examinemus ſingula. Primo ab omnibus Codd. tam editis, quam MStis, alteram lectionem recipi video καὶ δια τινος. Codex *Ital.* cum habeat καὶ ἰδία τινὸς, idem velle videtur. Error enim vocis ἰδία oritur ex vicinia verbi praecedentis. Tu ipſe, *Wolfi*, bene reddidiſti lectionis antiquae ſenſum in iſta tua interpretatione: bene etiam Italus: *o per mezzo d' alcun*

cittadino. Non nego itaque vim et genium tuae correctionis, ſi per Codd. liceret. Deinde διαπρᾶξαι habent Editt. et MSti praeſtantiores, *Felic. Man. Vindob. Obſop.* et *Aug.* Forte καὶ δὴ πρᾶξαι, *Simo Fabricius.* Quod inutile et otioſum. Proxime εἰ δ' ἀληθὲς cum vulgatis, non εἴτ' ἀληθές. Si haec verba vsque ad διορίζων mecum parentheſi includas, illud rectiſſime ſe habere ſentias. Vltimo, iſtud ἀρχιθεωροῦντα eſt probum, ἀρχιερεῦντα vno nititur *Aldino.* De ἀρχιθεωροῖς vide, quae diximus ad *Marmor Sanduicenſe.* Hoc vero comma cum *Italico* Interprete, non cum *Wolfio*, vertas ita: *Hora coſtui è ſi impio, e ſcelerato huomo, et a fare et a dire ogni coſa coſi audace (ne ſe è vera o falſa, ne verſo nimico o amico, e ſimil coſe, fa niuna diſtintione) che quantunque m' habbia incolpato d' homicidio — nondimeno* etc. TAYLOR.

551. vlt. ἢ τὰ τοιαῦτα.] Forte καὶ τὰ τοιαῦτα. MARKLAND.

552. 6. ταῖς σεμναῖς θεαῖς.] Ταῖς Ἐριννύσιν ἢ Εὐμενίσι, Furiis, quae κατ' εὐφημισμὸν Venerandae Deae vocantur. WOLFIVS.

Ibid. Sollicitauit hunc locum *Philippus Iacobus Mauſſacus* doctus Vir in ſuis ad *Harpocrationem* notis, pag. 260. et adeo audacter pronunciat, eum eſſe corruptum, vt fere minetur plagas iis, qui contrarium ſentiunt. Sed quibus viris? *Vlpiano* primum, antiquo *Demoſthenis* ſcholiaſti, deinde *Budaeo*, *Sigonio*, et omni ferme Eruditorum caterúae. Operae pretium eſt audire eius verba. Sic igitur ille de hoc *Demoſthenis* loco: *Quae verba hactenus ita lacera et corrupta remanſerunt, nec eſt vllus ex his, qui aliquid in Demoſthenem contulerunt, qui non crediderit, veram eſſe hanc huius loci lectionem, et qui non concluſerit cum Vlpiano ex horum verborum auctoritate, tres tantum fuiſſe Dearum*

illarum

illarum ἱεροποιὸς. *Vlpianus:* τρεῖς δὲ ἴσως ὑπέστησεν, ἐπεὶ καὶ τρεῖς δοκοῦσιν εἶναι θεαί. *Eandem opinionem amplexati ſunt viri doctiſſimi poſt illum, Budaeus, Sigonius, et omnis ferme Eruditorum caterua. Nos primi monere volumus, textum Demoſthenis eſſe corruptiſſimum, et non tres tantum Dearum illarum* ἱεροποιοὺς *fuiſſe, ſed decem. Togam compone, lector, et te a regina veritate abduci patere. Verba Demoſthenis ſic corrigo:* περιεῖδε ταῖς σεμναῖς θεαῖς ἱεροποιὸν αἱρεθέντα ἐξ Ἀθηναίων ἁπάντων, καὶ περὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν καταρξάμενον. *Ex* περὶ τὸν *fecerunt* τρίτον *Notarii, et vocem* καιρὸν *praetermiſere. Quae cum ita ſe habeant, corruit omne fundamentum, quo ſuffulta videbatur ſententia prior; ex verbis enim Demoſthenis coniiciebant omnes, tres tantum fuiſſe* ἱεροποιοὺς *Eumenidum. Sed non ſufficit, corruiſſe fundamentum, niſi tota domus aut aedificium ſusque deque vertatur et peſſundetur. Supereſt probandum, decem fuiſſe* ἱεροποιοὺς *Venerandarum Dearum, vt noſtra melius adſtruatur opinio: quod exſequimur breuiter, ne vadimonium videamur deſerere. Nam fideiuſſorem dabimus Dinarchum, qui eſt ſoluendo, et in Orat.* κατὰ Λυκούργου εὐθυνῶν, *quae nobis periit, ita locutus eſt:* καὶ τὰς σεμνὰς θεὰς, αἷς ἐκεῖνος ἱεροποιὸς κατασταθεὶς, δέκατος αὐτός. *Quisquis ille erit, qui in poſterum ibit inficias, et haec negare audebit, nae cerritus ille, et qui ad Praetorem et cognatos amandetur, dignus erit.* Haec *Mauſſacus* maximo verborum apparatu, et ſatis quidem pro imperio minas agit cum omnibus literatis. Sed tandem modeſtius agat, et bacchari deſinat, vel illi ſua verba reddentur, et pro cerrito circumferri iubebitur, qui tam confidenter ex loco *Dinarchi*, et oratione, quae non exſtat, textum *Demoſthenis* antiquiſſimis *Vlpiani* ſcholiis confirmatum, et optimum ſenſum habentem, mutare non erubeſcit, et ex τρίτον αὐτὸν facit

facit καὶ περὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν, ſine neceſſitate, ſine veriſimilitudine, additis decem literis. Sed dicat, ſi poteſt, quare potius *Demoſthenes* ex *Dinarcho*, quam *Dinarchus* ex *Demoſthene* corrigendus: nam multo facilius ex δέκατος fiet τρίτος, quam ex τρίτον αὐτὸν fiat καὶ περὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν, vt vult *Mauſſacus*. Sed demus, *Dinarchi* locum non eſſe ex *Demoſthene* corrigendum, (quod facio lubens, vtpote qui credam, vtrumque locum eſſe ſanum) quis nobis praes eſt, non variaſſe numerum τῶν ἱεροποιῶν, prout res exigebat, vel ex populi libitu, vel ex oraculorum monitis, vel ex vatum reſponſis? Quis denique negare poteſt, non potuiſſe ex illis decem, de quibus loquitur *Dinarchus*, (ſi numerus ille fuit ordinarius et ſtatus, quod non probatur) populum tres eligere ἐξαιρέτους ad ſacrificium quoddam, vel ad θεωρίαν, i. e. *ſacram legationem*, vel aliud quod miniſterium ſacrum exſequendum? Certe quod ait *Demoſthenes* τρίτον αὐτὸν, non παρέλκει, ſed ad eius dignitatem augendam pertinet: nam quo pauciores fuerant, eo digniores videbantur, et phraſis τρίτος αὐτὸς manat ex puriore Helleniſmo. Ea vſus eſt ſaepe *Thucydides*. Sed et ipſe *Dinarchus* in loco a *Mauſſaco* citato, δέκατος αὐτὸς, debebat monere eum, vt pruritum ſuum corrumpendi, non corrigendi, *Demoſthenis* ſedaret, et ab hoc loco manus ſuas contineret. Ego certe cum *Vlpiano*, *Budaeo*, *Sigonio*, malo cerritus vocari, quam eſſe *Mauſſaci* nimiae confidentiae hoc loco συνθιασώτης. PALMER.

552. 6. *Mauſſacus*, notante eruditiſſimo *Valeſio*, emendationem ſuam ex *Etym. M.* mutuo ſumſit, qui ita laudat hunc locum *Demoſthenis*. Ineptam tamen criſin vocat idem *Valeſius*, hominemque ait modeſtius egiſſe, ſi contentus fuiſſet dicere, καὶ τρίτον αὐτὸν καταρξάμενον τῶν ἱερῶν, in qua emendatione tantum καὶ tranſponitur. TAYLOR.

552. 11.

552. 11. ἐξελέγχεται.] Reſtitui ex Edit. *Benenati* et MSS. *Baroc. Lind. Vindob.* et *Ital.* Vulgo ἐξελέγξεται. TAYLOR.

14. δι' ἐμὲ.] Cum *Demoſthenem* ipſum non poſſet, amicum eius vexauit. Non multo poſt, in eandem ſententiam dicit, p. 553. 6. λέγων δὲ καὶ καταιτιώμενος ταῦτα ἕνεκα τοῦ συκοφαντεῖν ἐμέ. In variis lectionibus annotatum eſt δι' ἐμοῦ [ita legunt MSS. *Ald. Felic.* et *Manut. Regg.* α. β. ε. *Ital. Vind. Lindenb. Baroc.* et *Vlpianus*] ſed illud melius. Μετ' ἐμὲ, *poſt me*, vel, *me relicto*, rectius legi videretur. WOLFIVS. Fallitur Vir doctiſſimus: δι' ἐμὲ bene explicatur in ſequentibus, p. 553. 7. ἕνεκα τοῦ συκοφαντεῖν ἐμέ. TAYLOR.

553. 4. τούτῳ.] τουτων. MARKLAND.

10. τῇ προτεραίᾳ ὅτε.] F. τῇ προτεραίᾳ ἢ ὅτε. Vid. *Lect. Lyſiac.* cap. 1. deinde τῇ θ' ὑστεραίᾳ πάλιν. TAYLOR.

17. μηδὲν εἰρηκέναι περὶ αὐτοῦ φλαῦρον.] Φλαυρον ot φαυλον in MSS. ſaepius confunduntur, vti in hoc loco, et rurſus p. 554. 24. Earum autem vocum ſignificationes diremit *Eranius Philo*, quem nuper edidit bono rei literariae natus Cl. *Valckenaer*: Φλαῦρον καὶ φαῦλον διαφέρει. Φλαῦρον μὲν γάρ ἐστι τὸ μικρὸν καὶ κοῦφον κακόν. Φαῦλον δὲ τὸ μέγα. Quod quam recte dixit, non definio. TAYLOR.

20. αὐτῷ.] αὑτῷ, *ſibi ipſi.* MARKLAND.

22. Μαρτυρες.] Vix credo, hic adeſſe Teſtes, qui infra de hac re adducuntur, ſc. 554. 7. Error eſt Scribae poſt vocem conſimilem repetentis. Inter haec duo teſtimonia nihil noue allegatur, nihil, quod Teſtium fide comprobari poſtulauit. TAYLOR.

554. 3. φόνου etc.] Πότερον ἐμαυτὸν ἐμαυτῷ? Quod eſt aut abſurdum, aut ὑπερβολικώτερον. An

λαχεῖν τινα? Quia λαγχάνεσθαι dicere noluit, etſi εἰληγμέναι δίκαι reperitur. WOLFIVS.

554. 3. Nihil *abſurdum*, aut ὑπερβολικώτερον in iſto ἐμαυτὸν ἐμαυτῷ φόνε δίκην λαχεῖν. Senſus eſt: *ſi iſtum dimiſiſſem, iure mihi ipſi dicam homicidii ſcripſiſſe viderer.* Proinde tu *Wolfii* et mentem et interpretationem mecum corrigas. TAYLOR.

15. αυτον.] αυτου, vt pag. 549. 5. αὐτόχειρά με. MARKLAND. Ita *Manut. Obſop. Reg.* α. et Cod. *Vindob.* TAYLOR.

21. ειρηκως.] Ita pro εἰρηκότα, iuxta auctoritatem omnium Editt. et MSS. praeter *Aldum*. Veriſſime interpretatus eſt *Wolfius*, textum reformare aut neglexit, aut dubitauit. TAYLOR.

22. ως εμβεβληκοτα.] Interpres *ſic iniecta dextra*. Proinde vt in ſuperioribus, ἐφεξῆς ὁυτωσὶ καθεζόμενος. i. e. *Negligenter, temere*, quod *Wolfius* ibi in verſione non debuit omittere. *D. Ioannes* IV. 6. ἐκαθέζετο ουτως ἐπὶ τῇ πηγῇ. *Iacentes ſic temere*, Horatius, L. II. Od. XI. Obſeruabis tamen illud ὁυτωσὶ dici, hoc ὡς, quod longe ſecus. Tu delebis, me fideiuſſore. Adnotauit olim neſcio quis, iſtud εἰρηκότα ſcribi in nonnullis εἰρηκὼς (vt ſcribi debuit) nimirum — ως pro — οτα: verum deceptus ὁμοιοτελευτῇ verborum, criſin ſuam adpoſuit iuxta alteram vocem ἐμβεβληκότα, deinde in textum irrepſit et in hunc diem ibi inueterauit. TAYLOR. *Vt erat* Ouid. Metam. ſaepe. H. Stephan. Conformité du langage Francois auec le Grec. pag. 86. vbi oſtendit ὄυτως hic valere ὡς ἔτυχεν. Ita Lucian. in Aſino. διὰ τὶ ὄυτω καθέζῃ. v. Chryſoſt. ad locum Ioannis. TAYLOR in ſchedis.

pen. εἰ.] εἰπεῖν *Ven.* TAYLOR.

554. vlt.

554. vlt. αὐτὸν.] αὐτὸν, ſc. MARKLAND.

555. 7. ἀλλὰ πᾶσιν ὁμοίως ὀργιςέον· ἐκλογιζομένοις κ. τ. λ.] πάντας ὁμοίως ὀργίζεσθαι προσήκει τοῖς ὑβριςαῖς καὶ ἐκλογίζεσθαι. Conſtructio eſt τῦ θετικῦ ἐπιῤῥήματος, ὄχὶ δὲ ἡ τῦ ῥήματος ἰδία. etſi id ipſum etiam datiuum poſtulat, vt ἐγὼ ὀργίζομαι τοῖς ὑβριςαῖς, ὀργιςέον ἐμοὶ τοῖς ὑβριςαῖς. Obſeruetur et participium dandi caſu poſitum, vt cum verbi conſtructione conſentiat. Alias plerumque accuſatiuo, ταῦτ' ἐγνωκότας καὶ λογιζομένϐς, et ἐνθυμϐμένϐς, cum ſc. verba praecedentia accuſatiuum poſtulant. WOLFIVS.

15. τὸ δίκην.] Quaere, annon τϐ δίκην — λαμβάνειν. MARKLAND.

24. καὶ τότε ἂν ἀδικϐντας ὁρᾷ τις.] F. καὶ ὅταν, vel ὁπόταν ἀδικϐντά σε ὁρᾷ τις. WOLFIVS.

Ibid. Editt. omnes et MSti plurimi conſtanter, vt ego editum curaui. Scriptura, quam nulla auctoritate munitus adeo tuetur *Wolfius*, planiſſimam et expeditiſſimam periodum nobis intricatam praeſtitit. Hem! vide, quantum praeſtet Lectio noſtra: *Si quis te criminetur, ſine de te iudicium capi; quod vbi diligenter celebratum fuerit, poſt tuam cauſam nimirum cognitam, tum demum, ſi te laeſum fuiſſe queraris, aut ſi alios criminis alicuius poſtulas, ad iudicem ito: neque tu tuam cauſam, nouo interpoſito crimine, praereptam velis.* TAYLOR.

556. 14. ἐμϐ.] ὁμου coniecit *Wolfius*. Eleganter et adeo vere, quam quod ita eſt maxime. Ita legit quoque *Baroc.* cum *Auguſtano*. Deinde, v. 16. addidi τους ante συνεξεταζομένϐς iuxta fidem omnium Editt. (*Aldina* excepta) et MSS. *Bar. Obſop. Vindob. Ital.* Porro, v. 18. ὑπολαμβάνειν pro ὑπολαμβάνετε, cum *Bar. Ven. Aug.* TAYLOR.

556. 17. δοκιμαςὰς.] Δοκιμαςὴς hic eſt non ἐξεταςὴς, ſed ὁ ἀποδεχόμενος καὶ συνευδοκῶν. WOLFIVS.

557. 1. τί οὖν; σὺ δεινότερα.] Addenda negatio, σὺ μὴ δεινότερα. Nec enim mihi placet *Vlpiani* enarratio: cum ſubiiciantur atrociſſima crimina, grauiora etiam iis, quae in *Demoſthenem* commiſit. WOLFIVS.

5. παρ' ἀμφοτέρων ὑμῶν.] Lego ἡμῖν, vel ἐμοὶ ὕδωρ παρ' ἀμφοτέρων· ἐμοῦ τε τοῦ διώκοντος καὶ Μειδίου τοῦ φεύγοντος. WOLFIVS. Promtior eſt medicina παρ' ἀμφοτέρων ἡμων. Atque ita tandem comperio ſcriptum in optimo Codice *Vindobonenſi*. TAYLOR.

11. πρῶτον.] τουτο πρῶτον *Fel. Man. Bar. Ital. Obſop. Vindob.* Recte. TAYLOR.

558. 11. πότερ'.] πότεροι *Baroc. Wolfius* hic interpretatur, quaſi legiſſet συμβαλλόμενοι. Redde cum Italo: *Ma dimmi, o Media, chi è colui, che fa vergogna alla città, coloro che fanno paſſagio in ordinanza con quelli arneſi, che a coloro, che vanno ad affrontare i nimici, et a congiongerſi co' confederati ſi richieggono: o tu* etc. TAYLOR.

16. ἐπ' ἀςράβης δὲ ὀχούμενος ἐξ Αργούρας τῆς Εὐβοίας.] *Vlpianus* hoc loco non caret culpa, qui legit ἐξ ἀργυρᾶς, et ſic ait: τὸ γὰρ ἠργυρῶσθαι τὴν καθέδραν δεῖγμα ἦν τοῦ ἐπιτηδεύοντος καὶ ἐντρυφῶντος τούτῳ τῷ εἴδει. Sed debebat meminiſſe, ſupra v. 3. *Demoſthenem* dixiſſe: περὶ δὲ τῶν συςρατευομένων ἱππέων εἰς Αργουραν, et infra hac eadem oratione, p. 567. 18. ἐπειδὴ δὲ ὁ ςρατηγὸς Φωκίων μετεπέμπετο τοὺς ἐξ Αργούρας ἱππέας. Itaque non fuit argentata cathedra, ſed cathedra vehebatur in reditu ex Argura, Euboeae loco vel oppido, de quo *Stephanus*. PALMER.

Ibid. Malo ſtare ab hoc doctiſſimo Tribuno, quam ab aliis, qui et numero et aetate vincunt. Inter eos

eſſe

eſſe videtur *Helladius Beſantinous* in *Chreſtomath.* apud *Photium*, p. 1590. Λέγεται μέντοι ἀςράβη καὶ τὸ κατασκεύασμα· ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου λόγω, ἐπ' ἀςράβης ὀχούμενος αργυρᾶς. *Vlpiani* auctoritate ſe vinci palam profitetur *Mauſſacus* ad *Harpocr.* En ipſius verba! „Sed quid faciemus *Vlpiano*, vetere „*Demoſthenis* interprete, qui ad haec *Midianae* ἐπ' ἀςράβης ὀχούμενος„ non Αργούρας cum *Harpocratione*, et „faece interpretum, vt ille loquitur, legendum eſſe pu„tauit, ſed Αργυρᾶς? Ita vt ſecundum eum ex verbis „*Demoſthenis* hic ſenſus ſit eliciendus: Midiam vſum „eſſe cathedra argentea, ad molliciem et eius laſciuiam „arguendam et aperiendam, non cathedra ex Argura „Eubocae ciuitate ſibi comparata, quomodo vulgus „exiſtimabat. Verba illius digna relatu ſunt: Εἶθ', in„quit, ἵνα μὴ ἀντιπέσῃ, τί οὖν ὁ κακωθεὶς ἐχρήσατο „ταύτῃ τῇ καθέδρᾳ, προσέθηκεν ἀργυρᾶς, τὸ μὲν ἠρ„γυρῶσθαι τὴν καθέδραν, δεῖγμα ἦν τοῦ ἐπιτηδεύοντος „καὶ εντρυφῶντος τούτῳ τῷ εἴδει· τὸ δὲ καὶ ἐξ Εὐβοίας, „ὅτι μὴ εἰωθότων τῶν Ἀθήνησι τοιαύτας ἐργάζεσθαι, „αὐτὸς ἐξ Εὐβοίας ὠνήσατο. ἡ δὲ δημώδης [ſcriptura „ſcilicet aut lectio vulgaris] ἐξ Αργούρας ἔχει, ἀπὸ τό„που τῆς Εὐβοίας, ἀλλὰ τὰ ἑξῆς δηλοῖ, ὅτι μαλακίαν „αὐτῷ, καὶ τρυφὴν ὀνειδίζει, χλανίδας λέγων, καὶ ἱμά„τια τρυφερὰ καὶ σκεύη ἐπιτήδεια πρὸς ἀνειμένον βίον. „Quae profecto veriſſima et acutiſſima ſunt, et vulga„rem aliam lectionem reiiciendam demonſtrant aper„tiſſime.„ Haec *Mauſſacus*. Αργυρᾶς marg. *Par.* cum ſcholiaſte: ὀχούμενος Αργούρας τῆς ἐξ Εὐβοίας Codd. *Vindob. Ital.* et *Lindenb.* TAYLOR.

558. 19. ἡμᾶς.] Ita ex *Bar. Fel. Man. Par. Ital.* pro ὑμᾶς. TAYLOR.

21. εἴ τις ἄλλος.] ἤ τις ἄλλος. MARKLAND. Quae coniectura confirmatur a *Vindobonenſi*. TAYL.

558. 22.

558. 22. ταῦτα.] ταῦτα παντα Cod. Reg. a. TAYLOR.

26. κατεσκεύαζον.] Emendaueram olim κατεχλεύαζον. Ita legit et *Lambinus*. TAYLOR.

vlt. τοιαῦτα.] τα τοιαῦτα *Vindob.* et *Aug.* quibus fere conſentiunt *Bar.* et *Lind.* TAYLOR.

559. 4. λυπήσῃς.] λυπήσεις *Ven. Bar. Ital.* λυπήσαις marg. *Paris.* TAYLOR.

7. ἀθρόων.] Ita ex auctoritate Edit. *Benenati* et mente *Wolfii*, pro communi ἀθρόον. TAYLOR.

12. τίς ὑμῶν.] τίς ὑμῶν ἐμοί τι σύνοιδε τοιȣτον; ἢ τίς ὑμῶν ἐμὲ ταῦθ' ἑώρακε ποιȣντα; Ita *Bar.* et *Aug.* Malim etiam τοιαῦθ', ita vt *Wolfius* interpretatur. TAYLOR.

14. καταψευδομαρτυρȣμαι τὰ τοιαῦτα.] Lege et diſtingue, vt *Wolfius* interpretatus eſt, καταψεύδονταί μȣ· καταψευδομαρτυρȣμαι· τὰ τοιαῦτα. TAYL.

Ibid. Frigide, vt mihi videtur, legitur καταψευδομαρτυρȣμαι τὰ τοιαῦτα. Quare enim τοιαῦτα, et non potius ταῦτα? Vnde ſuſpicor, vocabulum excidiſſe, et *Demoſthenem* ſcripſiſſe καταψευδομαρτυρȣμαι. ἐκείνοις τὰ τοιαῦτα· τȣτῳ δ' αὖ τἀναντία τȣτων. *Wolfius* videtur legiſſe καταψευδομαρτυρȣμαι, καὶ τὰ τοιαῦτα. Sed praeceſſit λογους δὲ ἀφθόνȣς τοιουτους, cui non bene ſubiungi poteſt καὶ τὰ τοιαῦτα, in eadem periodo, et de eadem re. MARKLAND.

17. τὴν τȣ̃ βίȣ.] Melius cum *Vindob. Bar. Ven. Lind.* et *Ital.* τὴν ὑπερηφανίαν τȣ̃ βίȣ ſine articulo. TAYLOR.

22. ὁρῶντας.] *Ven. Bar. Aug.* δεδιότας. Scilicet erat vel varia lectio, vel gloſſa τȣ̃ ὀῤῥωδȣ̃ντας, quod hic olim ſuſpicor fuiſſe ſcriptum. TAYLOR.

pen. εἰ δ' ἄρα, κ. τ. λ.] Non bene haec a *Wolfio* reddita. Verte: *fiet in poſterum modeſtior: ſin forte* non

te non ita ſe geſſerit, *minoris erit*, *quam omnium apud vos.* Vt recte Verſio Italica: *forte egli niuno ingiurierà, e ſe ingiurierà, ſia pochiſſimo ſtimato.* TAYLOR.

560. 1. δίκην δ', ἂν κ. τ. λ.] Vel *eadem, qua noſtrum aliquis, poena adficietur*, vel, *aequo iure poenas dabit nobis caeteris.* Ambigua eſt enim conſtructio, δώσει δίκην ἡμῖν, vel, δώσει δίκην ἐξίσȣ ἡμῖν, et vtraque ſententia bona. WOLFIVS. Interpres *Italus* verum ſenſum adripuit: *E ſe ſara qualche inſolenza, ſarà al pari di noi caſtigato.* TAYLOR.

8. δεινοί τινες εἰσὶν — φθείρεσθαι πρὸς τȣ̀ς πλȣσίȣς.] Alii παρὰ [MSS. *Ald.*] Videtur de induſtria poſuiſſe verbum in hac ſignificatione inſolentius, ἀντὶ τȣ̃ ὁμιλεῖν τοῖς πλȣσίοις, ἀλλὰ μετ' αἰσχύνης καὶ βλάβης. Et fortaſſis aſſeclas menſarum et paraſitos intelligit, qui ventre metiuntur felicitatem, nec praeterea vllum faciunt operae pretium, niſi cum adulationibus aut calumniam, aut lenocinium, aut vtrumque, aliaque nefaria miniſteria, coniunxerint. Verti: *vt corrupti largitionibus diuitum adſint.* Quod ſi minus placet, repone, *vt cum diuitibus ſe coniungant.* WOLFIVS.

Ibid. Res infeliciter ceſſit noſtro *Wolfio*, neque felicius quidquam Hieronymo Ferro: *Ma ſono di natura, Signori Athenienſi, che volontieri s' accoſtano a i ricchi per eſſer corotti.* Vtrumque Interpretem cum Lexicographis, credo, omnibus latuit vis τȣ̃ φθείρεσθαι. Eam vtique proditurus ſum ad *Lycurgum*, p. 166. not. 79. TAYLOR.

16. Τάχα etc.] Τάχα τοίνυν ἴσως etc. *Bar.* et *Aug.* Codd. optimi. vt infra 576. 15. et alibi. TAYL.

17. τί δὴ τά.] Locum ſic lego omnino emendatius, eiecta interrogatione: ἥξει πρὸς ὑμᾶς λόγος, τί δή; τὰ καὶ τὰ πεπονθὼς ὁ δεῖνα ȣ̓κ ἐλάμβανε δίκην παρ' ἐμȣ̃· ἢ τί δή; πάλιν ἄλλον ἴσως τινὰ τῶν ἠδικηκό-

τῶν

των ὀνομάζων. Sic autem interpretor: *Talis Oratio proferetur, ſcil. Quid? Alius profecto, qui haec et ſimilia a me perpeſſus eſt, ille neutiquam mecum lege egit. Quid? alium deinde nomine ciens eorum, qui laedebantur.* TAYLOR.

560. 20. δι᾽ ἃς προφάσεις.] δι᾽ ἃς μὲν προφάσεις Codd. optimi et plurimi, *Bar. Par. Ital. Aug. Vind.* TAYLOR. Recte, nam ſequitur μέντοι v. 24. quod idem eſt atque δὲ, cum praecedit μεν. Sic p. 575. pen. p. 576. 25. p. 564. 6. 14. MARKLAND. Quorum locorum in vno (ſc. 576. 25.) pro μέντοι Cod. *Vindob.* legit δέ. TAYLOR.

23. μυρί᾽ ἐστὶν αἴτια.] μυρία ἐστὶν ετερα *Bar. Aug.* TAYLOR.

25. ἀλλ᾽ ὡς κ. τ. λ.] ἀλλ᾽ ὡς ὁ πεποίηκε ταυτα, εφ᾽ οις αὐτοῦ κατηγόρηκα *Bar. Ven. Aug.* TAYLOR.

561. 6. τινων.] τιμων *Aug.* TAYLOR.

13. πολλοῖς ὑμῶν.] Suadeo autem πολλοῖς ὑμιν, *Vobis, qui populus eſtis.* Sentit mecum *Ven. Lind. Ital.* et qui *Italicum* Cod. procurauit. Interea tamen et priori modo ſcribi aliquoties ſentio. Infra pag. 566. 3. τοὺς πολλοὺς υμων ὠφελεῖ. et p. 582. 10. ἂν ἴσα μὲν κτήσηται τοῖς πολλοις υμων, οὓς νῦν ὑβρίζει καὶ πτωχοὺς ἀποκαλεῖ. Ita etiam p. 566. 10. ὧν ἅπασι μέτεστι τοῖς πολλοις υμων. Vbi profecto vel ἅπασι, vel τοῖς πολλοῖς ὑμῶν gloſſae naturam ſapit. Perpetua eſt enim et notiſſima diſtinctio inter τοὺς πολλοὺς ὑμῶν (vel ὑμᾶς), quae locutio deſignat *Populum Athenienſem*, ſiue *Ciuitatem vniuerſam*, τοὺς ἅπαντας ſc. et τὸν ἐντυχόντα ὑμῶν, *Indiuiduum* et *Priuatum*. Ita p. 573. 23. οὐδὲν γὰρ ῥῆμα οὐδ᾽ ὄνομα οὕτως ἐστὶ τοις πολλοις υμων χαλεπὸν, ὡς ὅσα ὑβρίζων τις τον εντυχοντα ὑμων διαπράτεται. Ita ſimiliter p. 566. 4. ἐπὶ πολλοὺς καὶ τοὺς τυχόντας ὑμῶν ἀφικνούμενα. *In populum vniuerſum et priuatum quemque re-*

que redundantia: i. e. et publice et priuatim nocitura. Male ibi Wolfius: *in multos et proximos quoſque veſtrum.* Rectius omnino Italus: '*che al popolo et a qual ſi voglia di voi appertengono.* TAYLOR.

561. 14. ἤ.] Ita *Wolſiana* Editio cum *Aldina* et *Pariſina.* Reſtitue mecum lectionem Codd, praeſtantiorum, ſc. *Bar. Fel. Man. Obſop. Ital. Vindob.* et marginis *Lutetiani,* πρoσῆ. TAYLOR.

15. Ἀλκμαιωνιδῶν.] Vide *Iſocratem* περὶ ζεύγους, et *Plutarchi* vitam *Alcibiadis.* WOLFIVS.

19. πρὸς δὲ μητρὸς, Ἱππονίκου.] Cum loquatur hoc loco *Demoſthenes* de Alcibiade illo celeberrimo duce, non conſentit cum *Plutarcho*, nec cum *Andocide*, qui in hoc negotio fide dignior, vtpote qui contemporaneus fuerit Alcibiadis, et contra eum orationem compoſuerit, in qua eius genus curioſe recenſet. Sed credo, oratoria aſtutia *Demoſthenem* de illo Alcibiade dixiſſe, quae Alcibiadi iuniori prioris illius filio conueniebant. Nam Alcibiades dux ille celebratus duxerat Hippareten, filiam Hipponici et ſororem Calliae, ex qua genuerat Alcibiadem iuniorem, quem accuſauis *Lyſias* λειπὸταξίου. Ergo erat ille iunior πρὸς μητρὸς, Ἱππονίκου, quod ait hoc loco *Demoſthenes* de Alcibiade patre, cui mater erat Dinomache, filia Megaclis Alcmaeonidae. Tranſtulit ergo ſtemma filii ad patrem, non, credo, ignoratione veri, ſed eo quod ad propoſitum ſuum faciebat. Fallebat igitur *Demoſthenes*, vel falſus erat. En tibi, benigne lector, Alcibiadis ſtemma ex *Herodoto*, *Lyſia*, *Platone*, *Plutarcho* et *Pauſania* deſcriptum:

ALCMAEO

561. 19.

ALCMAEO

MEGACLES, *Cylonii piaculi Auctor.*

ALCMAEO, *quem Croeſus auro donauit.*

MEGACLES, *Paralorum caput, Piſiſtrati ſocer* — AGARISTE, *Cliſthenis Sicyonii Filia.*

- HIPPOCRATES
  - MEGACLES *bis exſul per oſtraciſmum.*
    - EVRYPTOLEMVS
      - ISODICE, *vxor Cimonis.*
  - AGARISTE, *cuius maritus* XANTHIPPVS
    - PERICLES
      - XANTHIPPVS. PARALVS
    - CLINIAS *Alcibiadis bis exſulis oſtraciſmo F.* — DINOMACHE — HIPPONICVS *Calliae ad R. Perſarum legati F. Cui ex alia coniuge nata.*
      - (Clinias et Dinomache:) ALCIBIADES *Dux celebris.* — HIPPARETE
        - ALCIBIADES *iunior, quem Lyſias accuſauit.*
        - *Anonyma ab* Hipponico *repudiata ob inceſti cum fratre ſuſpicionem.*
      - (Dinomache et Hipponicus:) CALLIAS
        - HIPPONICVS
- CLISTHENES, *qui Piſiſtratidas expulit et Remp. ordinauit.*
- COESVRA *Vxor* PISISTRATI *ſecunda et ἄπαις. Fuerunt eius item vxores:*
  1. *Anonyma, vnde* HIPPIAS *et* HIPPARCHVS.
  3. TIMONASSA, *vnde* SOPHO *et* THESSALVS.

PALMER.

561. 19. Vide eundem *Palmerium* ad *Plutarchi Periclem*, *Exercit.* pag. 191. et ad *Ariſtophanis Aues*, pag. 754. *Meurſ. Attic. Lect.* VI. 12. *Valeſium* ad *Mauſſaci Notas in Harpocr.* v. Ἀλκιβιάδης, ſc. pag. 214. rurſus eundem *Valeſium Emendat.* IV. 1. vbi hunc *Demoſthenis* duplicem errorem fuſius perſequitur. Duplex enim fuit: neque enim Alcibiades ὁ πάνυ, de quo hoc loco agitur, paternum genus ab Alcmaeonidis, neque maternum ab Hipponici domo duxit. Eodem errore, quo *Demoſthenes*, tenetur etiam *Libanius Declam.* IX. TAYLOR.

20. καὶ ταύτης τῆς οἰκίας.] καὶ ταύτης δὴ τῆς οἰκίας *Bar. Aug.* TAYLOR.

26. ἱππέων.] Potius cum *Bar.* et *Ven.* ἵππων. TAYL.

562. 1. οὐδενὸς τούτων.] F. οὐδενὸς ἕνεκα τούτων, vel, ἀντ' οὐδενός. Tale certe aliquid ἐλλείπει, vt cum dicunt μισθοῦ φιλεῖν, τεττάρων δραχμῶν εἶναι πονηρὸν, et, οὐδενὸς πράγματος οὐδ' ἔργου τὸ ὑβρίζειν συγχωρητέον. WOLFIVS.

Ibid. Fortaſſis aliquid tale in *Structura* ἐλλείπειν poteſt, vt multa in Graeciſmo elliptice dici ſolent, verum id non protinus ab Emendatore in *Textu* ſubſtituendum erat. TAYLOR.

4. αὐτοῖς.] Ita reſtituendum curaui ex auctoritate *Ital.* et *Reg.* α. loco τοῦ αὐτοῖς. ἑαυτοῖς *Vindob.* TAYLOR.

12. Ἀγάθαρχον τὸν γραφέα.] Ζωγράφον interpretatur *Vlpianus*, non γραμματέα. *Plutarchus* huius facti non meminit. WOLFIVS.

Ibid. Illud eſt adnotare! Primo enim, anne nouum hoc et inſolitum, vt γραφεὺς *Pictor*, non *Scriba*, exponeretur? An Tu, *Wolfi*, cuiquam incidiſti, qui aliter exponeret? Deinde, quod ais diſſimulari a *Plutarcho*, neſcio ſane, quo ore dixiſti, cum ab eo Scriptore diſerte memoretur illa hiſtoriola, atque et-

iam ab *Andocide* ſiue *Phaeace c. Alcibiadem.* Cuius ſunt verba: πείσας Ἀγάθαρχον τὸν γραφέα συνεισελθεῖν οἴκαδε, τὴν οἰκίαν ἐπηνάγκασε γράφειν. δεομένου δὲ καὶ προφάσεις ἀληθεῖς λέγοντος, ὡς οὐκ ἂν δύναιτο ταῦτα πράττειν ἤδη, διὰ τὸ συγγραφὰς ἔχειν παρ' ἑτέρων, προεῖπεν αὐτῷ δήσειν, εἰ μὴ πάνυ ταχέως γράφοι· ὅπερ ἐποίησε, καὶ οὐ πρότερον ἀπηλλάγη, πρὶν ἀποδρὰς ᾤχετο τετάρτῳ μηνὶ τοὺς φύλακας λαθὼν, ὥσπερ βασιλέως. οὕτω δ' ἀναίσχυντός ἐστιν, ὥστε προσελθὼν ἐνεκάλει αὐτῷ ὡς ἀδικούμενος κ. τ. λ. Negligitur ſane ab *Athenaeo*, qui l. XII. p. m. 264. plurima de Alcibiadis luxuria et intemperantia conſeruauit, quae alibi fruſtra quaeras. TAYLOR.

562. 16. ἱερὰν ἐσθῆτα.] Ita omnes omnino libri, qui hodie ſuperſunt, tam ſcripti, quam impreſſi. *Wolfius* interea, quod in notis diſſimulat, videtur ex verſione legiſſe, τὸ δ' ὅλως ἀφανίζειν ἱερὰ, quaſi iſtud ἐσθῆτα natum eſſet ex errore Scribae repetentis voces proximas ἔσθ' ὅ, τι. Iſtud, ſiue errore, ſiue conſilio, a *Wolfio* factum egregiam tamen recipit auctoritatem ab *Vlpiano*, cuius verba, id enim non creberrimo vſu venerit, hoc loco ſubiungam: ἱερὰ μόνον ἡ ἀρχαία [ἔκδοσις ſc.] ἔχει. ἐκφαντικὸς οὖσα πολλῶν, οἷον, στεφάνων, ἐσθῆτος, αὐτῆς τῆς ἐν ἱερῷ πανηγύρεως, καὶ ταύτην ὕβρισε. ἐπεὶ τό γε τὴν ἐσθῆτα προσθεῖναι, πολλὴν ἔχει τὴν ἐλάττωσιν. TAYLOR.

19. μὴ τοίνυν κ. τ. λ.] Has voces ordinant melius *Ven.* et *Baroc.* μὴ τοίνυν πρὸς τῷ μὴ καλὸν ὑμῖν, μηδὲ θεμιτὸν νομίζετε κ. τ. λ. *Praeterquam quod inhoneſtum eſt* [μὴ καλὸν], *reputate, eſſe contra legem et contra religionem* [μηδὲ θεμιτὸν, μηδ' ὅσιον.] Bonus *Wolfius* in ſua ad hunc locum adnotatiuncula [Subaudi εἶναι, vel lege μὴ καλῷ] primo nugatur, deinde delirat. TAYLOR.

562. 23. καὶ μηδένα μηδαμόθεν.] Ab omni parte nullum, id eſt, viliſſimum hominem, qui eſt *infra omnes infimos homines*, vt Comicus ſeruulus loquitur. WOLFIVS.

563. 1. ὥσπερ ἐν τραγῳδίᾳ.] Vt in *Ione Euripidis*, qui cum eſſet Apollinis Filius, pro ſeruo ſe gerebat. Si legeretur, ἐν τῇ τραγῳδίᾳ, ἐνάρθρως, certe aliqua Tragoedia intelligenda eſſet, in qua homo vilis in regiam familiam adoptatus eſt. Fortaſſis adludit ad *Oedipum Tyrannum Sophoclis*. WOLFIVS.

2. ῷ δύο κ. τ. λ.] ῷ εἶναι, ἀντὶ τοῦ ὃν ἔχειν συμβέβηκεν. Ferri poteſt, ſed malim τὸ εἶναι ἀπεῖναι, cum τὸ συμβέβηκεν ſufficiat. WOLFIVS.

5. ὑποβαλλομένη.] ὑποβαλομένη *Ital.* ὑπολαμβανομένη *Aug.* TAYLOR.

8. τῆς ἴσης τιμῆς.] ταύτης τῆς τιμῆς Cod. *Reg.* α. *Obſop. Ital.* Modo v. 9. των ἐ προσηκόντων iidem MSS. Deinde v. 11. κατ' ἐδένα — τρόπον *Ven.* TAYL.

17. μάλα βεβίωται.] Cum viderim, libros editos conſtanter prae ſe ferre hanc lectionem, quo me verterem, neſciui: cum in MSS. *Lindenbr.* ſc. *Obſop. Vindob.* et *Ital.* variari pro μάλα, ὧν, tantundem. Quo errore ortum ſit illud μάλα, quo caſu enatum, iudicent eruantque naſutiores. Fortaſſe pertinet ad ſequentia τῶν μαλα χρωμένων αὐτῷ. TAYLOR.

26. σκόπει δέ.] Melius cum *Ital.* et MSS. *Ald.* σκόπει δή. Proxime vero, ἐξαιτήσεται v. 27. et καταγελάσει v. pen. marg. *Pariſ.* ἐξαιτήσεται etiam MSS *Aldini*. TAYLOR.

564. 2. ἑτωσί.] Aegre tuli, *Wolfium* poſt hanc vocem punctum commaticum addidiſſe, quia intempeſtiue et inficete hoc factum. Deinde iſtud ἔτος Cod. *Bar.* et ἑτοσὶ Editt. *Fel.* et *Lutet.* eodem animo accepi. Recte, ſignanter et feliciſſime ſcriptum — τιμήσειν ἐδενὸς ἐλάττονος τέτω, ἢ ὅσον καταθεὶς οὑτωσὶ παύσεται

σεται τῆς ὕβρεως. Nimirum hic frigent omnes Verſiones, neque vim aut ictum capiunt Graecae orationis. Producam locum *Aeſchinis*, quia eſt obſeruatu digniſſimus. Iubet Lex Aedilem, qui fuerit Athenis, quadraginta ad minimum annos natum ad id munus accedere. Rationem addit grauiſſimus Scriptor, ἵν᾽ ἤδη ἐν τῇ σωφρονεστάτῃ αὐτῦ ἡλικίᾳ ὢν οὕτως ἐντυγχάνῃ τοῖς ὑμετέροις παισί. Locus eſt in initio orationis c. *Timarchum*, p. 36. 2. Tu tamen cum Codd. melioris notae (inter quos numerabis vnum praeſtantiſſimi Viri *I. Locker.* qui me plurimum et amicitia et beneficiis ſibi deuinxit) emphatice magis leges: *vti in ſobria et ſeuera aetate conſtitutus* οὕτως ἐντυγχάνῃ τοῖς ὑμετέροις παισί. *Ita. Ita demum. Xenopho* initio l. 2. *Cyropaed.* προσευξάμενοι θεοῖς καὶ ἥρωσιν ἵλεως καὶ εὐμενεῖς πέμπειν σφᾶς, οὕτω διέβαινον τὰ ὅρια. Iſocr. *de Permutat.* Οὐ γὰρ ἀγνοῦντες, ὅσον διαφέρουσιν αἱ μείζους τῶν συμμαχιῶν πρὸς τὴν ἀσφάλειαν, οὕτως ἐβουλευόμεθα περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ κ. τ. λ. Herodot. *Cl.* 196. Ἐκδοῦναι δὲ τὴν ἑωϋτῦ θυγατέρα, ὅτεῳ βούλοιτο ἕκαστος, οὐκ ἐξῆν, οὐδὲ ἄνευ ἐγγυητέων ἀπαγαγέσθαι τὴν παρθένον πριάμενον, ἀλλ᾽ ἐγγυητὰς χρῆν καταστήσαντα, ἦ μὴν συνοικήσειν αὐτῇ, οὕτω ἀπάγεσθαι. Simile eſt illud *Demoſthenis*: καὶ παρασχὼν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκροατὴν, οὕτω τὴν διάγνωσιν ποιήσεται περὶ πάντων. *De Corona*, p. 227. 23. Neque abſimile eſt valde illud, quod de *Lycurgo* Oratore circumfertur: Λυκοῦργον οὐ μέλανι, ἀλλὰ θανάτῳ, χρίοντα τὸν κάλαμον κατὰ τῶν πονηρῶν, οὕτω συγγράφειν. Vid. *Plutarchum* in *vita Lycurgi.* Adde, quae dixi inferius ad pag. 577. 9. TAYLOR.

564. 14. εἰ μέντοι κ. τ. λ.] εἰ μέντοι τί ποτ᾽ ἐστὶν, ᾧ λειτουργεῖ τῇ ἀληθείᾳ Μειδίας, δεῖ σκοπεῖν. *Ven. Bar. Aug.* TAYLOR.

564. 19. ὃς δύο καὶ τριάκοντα ἔτη γέγονα.] Ergo Euthydemo, vel, vt *Diodorus*, Eudemo Archonte, anno 4. Olymp. 106. egit hanc cauſam Demoſthenes. Nam ſecundum *Plutarchum* in *decem Oratorum vitis* natus fuit Dexitheo Archonte, anno 4. Olymp. 98. PALMER.

Ibid. Caue credas. Nec maior erit adhibenda fides *S. Petito* in *Comment. ad LL. Atticas*, pag. 266. Dixi alibi. Porro Interpres hic nobis clam biennium ſubripuit: *annum ago alterum et trigeſimum.* Si enim *Demoſthenes* δύο καὶ τριάκοντα ἔτη γέγονε, annum egit *trigeſimum tertium.* TAYLOR.

22. ἦμεν.] ἦσαν Cod. *Reg. ε.* Quod perinde eſt. Variatur magis in ſequentibus: nam pro οἴκων, ἐδαπανῶμεν habent *Ven. Baroc. Aug. Ital.* Caeterum hunc *Demoſthenis* locum de συντελείᾳ illuſtrare poſſunt ea, quae habet *Petitus* libri laudati p. 356. *Wolfius* nihil egit, cum vocem συντελεῖς [pen.] reddidit *attributos.* Neque multo plus agit, cum ſuam interpretationem ita defendit: „Attributos verti. Sunt autem ii, qui „vna tributum conferunt ad munus aliquod obeun„dum: quod ſinguli ſuis ſumtibus exſequi non poſ„ſint.„ TAYLOR.

24. ἐπληρῦμεν.] πότερα σκευῶν, ἢ ἐρετῶν, ἢ ςρατιωτῶν, ἢ τύτων ἁπάντων; Sic *Vlpianus* interpretatur πληρώματα, ναύτας, καὶ ἐπιβάτας, καὶ σκευὴ κατ' αὐτάς. WOLFIVS.

565. 4. ἀτελέσι.] ἀτελεῖς MSS. quamplurimi, *Ven. Baroc. Lindenbrog. Obſop. Aug. Ital. Vind.* TAYLOR.

11. ἡγεμὼν συμμορίας.] Vid. *Vlpianum* in III. *Olynth.* et *de Claſſibus.* Ἡγεμὼν autem id videtur habuiſſe munus, vt ante alios omnes tributum conferret, et tenuiorum ceſſationem de ſuo reſarciret. WOLFIVS.

565. 14. τῆς.] Reſtitui ex Cod. *Reg. e.* et proxime, ſc. 17. ἓν ex *Ven. Bar. Obſop.* atque Editt. *Fel. Man.* et *Pariſina.* TAYLOR.

23. πλὴν εἰ ταῦτα.] F. πλὴν εἰ μὴ ταῦτα. MARKLAND.

27. λευκῦ ζεύγους τῦ ἐκ Σικυῶνος.] Vid. *Hadr. Iunii* I. *Animadu.* 12. et *Vlpianum* in commentariis. TAYLOR.

vlt. φιάλας.] φιάλας καὶ τα τοιαυτα ὀνομάζων. Ita plenius et melius *Ven. Bar. Aug.* Hunc locum laudat *Athenaeus* l. XI. p. m. 237. et 244. ibique explicat, quid ſit κυμβίον, quid ζυτόν. Sunt autem vtrumque poculi genus. Memorantur a multis, praecipue ab *Epigene* Poeta antiquo, vt liquet ex his locis *Athenaei.* Ηδυποτιδες — μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Επιγένης ἐν Ηρωίνῃ διὰ τούτων, ψυκτήρια, κύαθον, κυμβία, ζυτὰ τέτταρα, ἡδυποτίδας τρεῖς, ἠθμὸν ἀργυροῦν. l. XI. p. m. 230. Rurſus: Επιγένης δ' ἐν Ηρωίνῃ καταλέγων πολλὰ ποτήρια, καὶ τοῦ ψυγέως οὕτως μνημονεύει· τὴν Θηρίκλειον δεῦρο καὶ τὰ Ροδιακὰ κόμισον λαβὼν τοὺς παῖδας εἰσοίσεις μόνος ψυκτῆρα, κύαθον, κυμβία. Ex quibus locis collatis ita Senarios inſtruo:

Τὴν Θηρίκλειον δεῦρο καὶ τὰ Ροδιακὰ
Κόμισον, λαβὼν τοὺς παῖδας· εἰσοίσεις μόνος
Ψυκτῆρα, κύαθον, κυμβία, ζυτὰ τέτταρα,
Ηδυποτίδας τρεῖς, ἠθμὸν ἀργυροῦν —

Martial. VIII. 6.

Archetypis vetuli nihil eſt odioſius Eucti:
Ficta Saguntino cymbia *malo luto.*

Idem II. 35.

Cum ſint crura tibi, ſimulent quae cornua Lunae,
In rhytio *poteras, Phoebe, lauare pedes.*

566. 1. παριόντας.] Hoc malo, quam παρόντας. WOLFIVS. Poſteriore modo legunt *Ald. Par. Ital.* et *Vindob.* TAYLOR.

566. 11. - ἦν.] Τὸ ἦν abundat, et ἐπέδωκε noſta interrogationis legendum. WOLFIVS.

Ibid. Delent iſtam otioſam, vt videtur, vocem cum *Wolfio Ven. Bar.* et *Aug.* Verum fortaſſe laborat potius praua interpunctione. Lege: Ἀλλὰ, νὴ Δία, τριήρη, ἣν ἐπέδωκε· ταύτην γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι θρυλλήσει, καὶ φήσει· Ἐγὼ ὑμῖν τριήρη ἐπέδωκα· οὕτωσὶ δὴ ποιήσατε. *Quod vero adtinet ad triremem, quam donauit, (eo enim munere, ſat ſcio, gloriabitur, et praedicabit: Ego vobis triremem donaui) de ea re ita ſtatuite.* TAYL.

567. 11. προϊούσης.] προϊούσης ἤδη τῆς ἐκκλησίας *Ven. Bar. Aug.* Proxime autem v. 13. reſtitui ἐπὶ τὴν ναῦν ex Editt. omnibus ſuperioribus et MSS. TAYLOR.

20. λιπὼν τὴν τάξιν ταύτην.] Corrigas diſtinctionem in Graecis, et *Wolfii* verſionem cum optimo *Marklando:* κατείληπτο σοφιζόμενος — λιπὼν τὴν τάξιν ταύτην· ἐπὶ τὴν ναῦν κ. τ. λ. *et iſtum fraude agere conſtabat, eum ordinem relinquendo: in nauem ſe coniecit,* etc. TAYLOR.

23. οὐ μὴν κ. τ. λ.] οὐ μὴν Νικήρατός γε οὐχ οὕτως ὁ τοῦ Νικίου *Bar.* et *Aug.* Quod praefero, quoniam ita immediate legitur: οὐδ' Εὐκτήμων ὁ τοῦ Αἰσίωνος, οὐχ οὕτως. Deinde autem ὁ ἀγαπητὸς παῖς habent *Ital.* et *Bar.* TAYLOR.

24. ὁ ἀγαπητὸς, ὁ ἄπαις.] *Vlpianus* exponit, [vocem ἀγαπητὸς] ὁ ὅμοιος τῷ πατρὶ, καὶ [vocem ἄπαις] νέος ἔτι καὶ παῖς. Vbi fortaſſis legendum ὁ μονογενὴς τῷ πατρὶ, *vnicus filius*, [γρ. μόνος, quod facilius et verius] καὶ ἀντίπαις, τουτέστι ὁ πρόσηβος καὶ ἀνδρόπαις, vt augeatur eius ſtudium a cauſis deterrentibus ab expeditione, quae ſunt ſolitudo patris, aetas et valetudo adoleſcentis. Sin ὁ ἄπαις recte legitur, ſignificat familiam vna cum eo exſtinctum iri. Sed haec, cum priuatae ſint hiſtoriae, nihil ad nos. WOLFIVS.

568. 6. ὦ πρὸς θεῶν] ὦ πρὸς των θεῶν Codd. *Baroc.* et *Reg. ε.* TAYLOR.

12. καὶ γὰρ αὖ τότε] καὶ γὰρ αὐτȣ͂ τὸ *Lindenb. Vindob. Obſop. Ital.* Pro τότε, τȣ͂το MSS. *Ald.* et *Bar.* TAYLOR.

14. ἀπεπλεῖτε.] Rectius cum MSS. *Ald. Vindob.* et *Reg. α.* ἐπεπλεῖτε. Licet in Teſtimonio, quod modo ſubiicitur, iſta Vox non ſollicitetur. TAYLOR.

20. σύνιςε μὲν.] σύνιςέ μοι MSS. *Ald.* et *Obſop.* fere. Deinde τὰ πολλὰ τȣ́των ὑμεῖς *Ven. Bar.* et *Ital.* credo, qui tamen iſtam vocem ex errore ſubſternit poſt τȣ́τῳ, non, vt debuit, poſt τȣ́των. TAYLOR.

23. Πάμφιλος.] Deeſt municipii cognomen. WOLFIVS.

569. 4. ξυλῶν καὶ χαρακων καὶ βοσκηματων.] Hunc locum allegat *Plutarchus* in libello, *An ſeni gerenda ſit Reſp.* Οπȣ γὰρ ὁ Δημοσθένης φησὶν ἀνάξια πάσχειν τὴν Πάραλον ἱερὰν ȣ̓͂σαν τριήρη, ξύλα, καὶ χάρακας, καὶ βοσκήματα τῷ Μειδίᾳ παρακομίζȣσαν· ἤ πȣ πολιτικὸς ἀνὴρ κ. τ. λ. Sed fallitur eruditiſſimus Scriptor: non enim haec geſta ſunt in Paralo, ſed in trireme, quae Midiae erat priuata. Fuit quidem Midias Parali Quaeſtor, vt liquebit p. 570. Sed duas hiſtorias commiſcuit, memoria nimium fretus. Quod tamen minime debuit: nam ni haec in Paralo eſſent geſta, corruit argumentatio *Plutarchi*, et labefacta eſt omnis vis et gratia iſtius orationis. Locum vide. TAYL.

8. εἰ τοίνυν.] Haec melius ordinarentur iuxta *Italicum* interpretem, hoc modo: ſc. εἰ τοίνυν ὡς ἀληθῶς, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, τοιαῦτ' ἦν αὐτῷ καὶ τὰ λελειτȣργημένα καὶ πεπραγμένα, ἅπερ φήσει καὶ καταλαζονεύσεται πρὸς ὑμᾶς αὐτίκα δὴ μάλα, καὶ μὴ τοιαῦτα, οἷα ἐγὼ δεικνύω. *Se ben tutte le coſe, Signori Athenieſi, foſſero ſtate coſi fatte et adminiſtrate da lui, come egli le dirà, e preſto ſe n' auanterà con voi, e non com'*

io le

io le moſtro. Vide, quantum praeſtet interpretationi *Wolfianae.* TAYLOR.

569. 17. ὑπὲρ τῆς πόλεως.] τῇ πόλει *Baroc.* Id quod *Auguſtanus* habet loco ſcholii. In ſequentibus, v. 18. ἀλλ' ὅμως ὑμεῖς iidem boni Codices. TAYLOR.

20. ὁπότ'.] ὅπε Codd. *Vindob. Reg.* α. et ſcholiaſtes *Vlpianus.* TAYLOR.

22. δέδονται.] Ita antiquiſſimi Codd. et Editiones, non δίδονται cum *Wolfio.* TAYLOR.

24. τῇ ϛήλῃ.] καὶ τῇ ϛήλῃ Editt. *Felic.* et *Man.* ἐν τῇ ϛήλῃ *Pariſina.* TAYLOR.

570. 5. ὀρχεῖσθαι.] Melius legitur in aliis Editionibus ὀχεῖσθαι. PALMER.

Ibid. Lectionem antiquam Editt. *Aldinae* et *Pariſinae* recte reformauit cum *Wolfio Palmerius*, quibus ſuccenturiantur MSS. fere omnes libri. TAYLOR.

7. βοώνην.] Ita Codd. *Lindenb.* et *Regii* α. β. ε. βοιώνην Editiones *Feliciana*, *Manut.* et *Lutetiana.* TAYLOR.

13. τίνος ἐϛ' ἄλλε ἄξιος ἔτος;] Redditiuum addit *Venetus* Codex: οὐδενος. TAYLOR.

18. τὰ σύμβολα συγχέων] τὰς συνθήκας λύων. De ſymbolis vide Orationem περὶ τῆς Αλονήσε. Niſi forte σύμβολα appellet *ſigna impreſſa ſarcinis*, quae deleuerit Midias, ne agnoſcerentur: vt intellexiſſe videtur *Vlpianus.* WOLFIVS.

24. δώδεκα τῆς πόλεως.] Forte δώδεκα ὑπερ τῆς πόλεως. WOLFIVS.

571. 3. τὰς πομπὰς ἡγεῖτο.] Forte τῆς πομπῆς. Nam τὸ ἡγεῖσθαι genitiuo et datiuo iungi ſolet. WOLF.

4. καὶ ταῦτα πάντα ἴσασιν οἱ ἱππεῖς.] Alii καὶ ταῦτα ἐξιοντων. Quod ferri poteſt, addito articulo: καὶ ταῦτα των ἐξιόντων πάντες ἴσασιν οἱ ἱππεῖς. Etſi hoc modo potius dicendum eſſet: καὶ ταῦτα τῶν ἱππέων πάντες ἴσασιν οἱ ἐξιόντες. WOLFIVS. Omnino

autem cum pluribus Codd. et doctiſſimo *Marklando* verum erit iſtud πάντες.' TAYLOR.

571. 13. πρώτης.] πρῶτον *Bar.* et *Aug.* quod videtur ſatius eſſe et commodius. TAYLOR.

25. ἐβόλεσθε.] ἐβουλεύεσθε Cod. *Reg.* ε. ἐβουλεύσασθε *Bar.* et *Aug.* Modo v. 26. pro ζημιῶσαι, κολάσαι habent *Bar. Lindenb. Regg.* α. β. *Obſop. Aug. Vind.* et *Ital.* TAYLOR.

572. 2. πρὸς ὑμᾶς.] πρὸς ὑμᾶς ἄνθρωπος. εἷς etc. Sic *Benenatus*, *Lind.* et *Ital.* quo pacto etiam *Vlpianus* Interpres *Demoſthenis* legiſſe videtur. Et recte, meo quidem iudicio, diſſentiente licet *Lambino.* Reſcribe igitur: ἐλογίζετο αὐτῷ γεγενῆσθαι πρὸς ὑμᾶς ὁ ἄνθρωπος. εἷς μὲν ἔτος, et quae ſequuntur. TAYL.

11. θέαν — καταλαμβάνοντες.] Ita loquitur *Lucianus* ad fin. *lib. de Saltatione*, niſi fallor, et alibi. MARKLAND. Vide omnino *P. Leopard.* I. *Emendat.* 13. TAYLOR.

15. εἰ κατελάμβανον κ. τ. λ.] εἰ κατελάμβανεν, ἄνθρωπε, θέαν, καὶ εἰ μὴ etc. Editio *Lambini.* TAYL.

17. τίνος — εἶ κύριος; καὶ ὁ ἄρχων αὐτὸς τοῖς ὑπηρέταις κ. τ. λ.] Ita male in *Wolſiana* pungitur. Ego diſtinxi certiſſima fide, et miror, eos, qui hoc ſaxum ante me euoluerint, non admoneri potuiſſe ex *Wolſiana* interpretatione, quae rectiſſime ſe habet. TAYLOR.

20. πρὸς τὸ μὴ τὸ σῶμα.] Duriuſcula haec ſane, et aliena a *Demoſthene.* Lege: πολλὰ γὰρ πρὸ τοῦ μὴ τὸ σῶμα ἕκαστον ὑβρίζεσθαι πεποιήκασιν οἱ νόμοι. Atque ita legunt *Vindob. Ital. Lindenb.* et *Baroc.* Nugatur *Wolſius*, μὴ εἰς, vel κατὰ, τὸ σῶμα ἕκαστον, vel, μὴ τὸ σῶμα ἑκάστου. TAYLOR.

25. καὶ ὑμεῖς κ. τ. λ.] Forte: καὶ ὑμεῖς εἰσελθόντα ἀπεκτείνατε τοῦτον· Κτησικλέα λέγω. διὰ τί δή; ὅτι σκύτος etc. Nam ita in quibusdam Codd. clare legi-

re legitur, in plurimis deſunt poſteriora iſta τῦτον ἀπεκτείνατε. TAYLOR.

573. 4. ὧν εἶλεν ἀποςάς.] Cl. *Marklando* magis placet ὃν εἶλεν ἀποςὰς, ſubintellecto ἐκείνϐ, *remittens* vel *condonans* illi, *quem iudicio vicerat.* Eadem eſt locutio pag. 577. 18. ὥςε καὶ [ἐκείνϐς,] πρὸς ὓς μηδὲν ἔςι σοὶ πρᾶγμα, λυπεῖσθαι. Ον εἶλεν, vt ſupra pag. 541. 16. εἷλον αὐτόν. Lambinus legit ὧν ὁ μὲν τῆς, ἧς εἶλεν, δίκης ἀποςάς. TAYLOR.

5. εὖ οἶδ'.] Reuocaui iſtud εὖ, adiuuantibus Editt. *Fel. Man.* et *Lutet.* MSS. autem *Bar. Ital. Obſop. Vindob.* aliisque fere omnibus. Saepiſſime excludi ſolet vox ea in iſto ſitu. Vide *Lection. Lyſiac.* c. XII. initio. Mox, v. 6. pro φήσειαν, φήσητε habet *Baroc.* et φήσαιτε *Aug.* TAYLOR.

16. ὑμεῖς δὲ.] ἀλλ' ὑμεῖς δὲ *Ven. Bar. Aug.* quo pacto etiam exorſa eſt periodus anterior: ἀλλα Πύῤῥον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, vel, vt *Lind.* et *Ital.* legunt, ἀλλὰ Πύῤῥον μεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. Quam lectionem recipiendam eſſe ſtatuo: et plerumque, quae in MSS. Auctoris noſtri *adduntur*, eiusmodi ſunt, vt elegantiam et emphaſin ſecum trahant. TAYLOR.

20. ὗθ' ὁντινῦν.] Deſunt in *Veneto.* Alii habent ὗτε ἄλλον ὐδένα, vt *Baroc. Aug.* et *Vlpiani* Codex. TAYLOR.

574. 11. φέρειν κ. τ. λ.] εισφέρειν παρὰ πάντα τὸν βίον *Ven. Bar.* εἰσφέρειν etiam habent *Aug.* et *Ital.* TAYLOR.

15. ἐλεῶν πολλὺς;] *Vlpianus* et hic legiſſe videtur οἷος ἐγώ. Quae appendix videtur non *Demoſthenis*, ſed Scholiaſtae eſſe *Demoſthenis* ſtudioſi. WOLFIVS.

19. ὐδὲν ὑπολαμβάνων εἶναι;] Lege οὐδὲ ανϐς ὑπολαμβάνων εἶναι; i. e. ἀνθρώπϐς. Supra p. 547. 15. loco parallelo: Ετερος ὗτοσί τις; βίαιος, ὐδένα ὗτ'

ἐλεῶν,

ἐλεῶν, ȣ̓δ᾽ ὅλως ἡγȣ́μενος ανθρωπον. Infra p. 578. 19. πάντες εἰσὶ τȣ́τω καθάρματα, καὶ πτωχοὶ, καὶ ȣ̓δὲ ανθρωποι, quae ſunt ipſiſſima huius loci verba. MARKLAND.

574. 23. ȣ̓κ ἐκείνȣ.] καὶ ȣ̓κ ἐκείνου *Lindenb. Obſop. Ital.* et *Vindob.* Quae vox in poſtremo Cod. deeſt etiam ante τὰ παιδία in ſequentibus. Quod feliciſſime totum hunc locum complanat. Nam ex hac parte abeſſe certe, in illa ſuppleri omnino debet. TAYLOR.

575. 4. τὸν ἐναντίον.] τὸν ἐναντίον μᾶλλον, ἢ τȣ̃τον. WOLFIVS. Deinde v. 6. πάλιν ο αὐτὸς ἐκεῖνος *Bar.* TAYLOR.

12. ὁ πεπονθώς.] ὁ πεπονθὼς εγω *Ven.* TAYL.

17. τȣ́τοις ἀξιȣ̃ντα.] διὰ τȣ́των τῶν νόμων δήπȣ καὶ τῶν ὅρκων. WOLFIVS.

pen. τȣ̓̃νομα.] τȣτο τȣ̓̃νομα *Aug. Ital. Obſop.* et *Vindob.* TAYLOR.

576. 1. ἐξ ὑμῶν.] παρ᾽ ὑμῶν *Bar. Ital. Lindenb. Aug. Vind.* et Codd. *Regg.* α. β. ε. TAYLOR.

11. ἡγȣ̃μαι.] Scribe ὅ, τι ἂν — ηγωμαι, vt ſupra p. 575. 25. MARKLAND. Ita ſcribitur in marg. Edit. *Morel.* Codd. *Aug.* et *Vindob.* TAYLOR.

12. συνεξεταζομένȣς] παριςαμένȣς καὶ συνηγορȣ̃ντας. WOLFIVS.

17. ȣ̓κ ἂν ἀρνηθείην.] ȣ̓κ ἀπαρνηθείην *Obſop. Ital. Vindob. Reg.* β. et propemodum *Lindenb.* Locum hunc ita laudat *Plutarchus de Educat. Puerorum:* Εν δὲ τῷ κατὰ Μειδίȣ τὴν τῆς σκέψεως ὠφέλειαν ἐναργῶς παρίςησι. Φησὶ γȣ̃ν· Εγὼ δ᾽ ἐσκέφθαι μὲν, ὦ Αθηναῖοι, Φημὶ, κȣ̓κ ἂν ἀρνηθείην καταμεμελετηκέναι γε ὡς ἐνῆν μάλιςα ἐμοί· καὶ γὰρ ἂν ἄθλιος ἦν, εἰ τοιαῦτα παθὼν καὶ πάσχων ἠμέλȣν, ὧν περὶ τȣ́των ἐρεῖν ἔμελλον. TAYLOR.

24. ποιῶν.] γρ. ποιεῖν marg. *Paris.* TAYLOR.

577. 2. ἐρεῖν.] Ita edidi pro ἐρεῖ ex auctoritate *Ven.* et *Bar.* Mox v. 4. vocem ἔρημα delent iidem MSS. cum *Auguſtano.* TAYLOR.

4. ἐξεκκλησίασαν.] ἐξεκλησίασαν Edit. *Lutet.* corrupte. Lege ἐκκλησίασαν cum margine *Benenati*, et *Vindob.* vel ἐκκλησίαζον cum MSS. *Ven. Baroc. Aug. Ital.* et confer *Lyſiam* pagg. 493. vlt. et 787. 11. TAYL.

9. ὅτος.] οὕτως *Wolfius*, vt ſit δεικτικόν. Verum, ita ſi fuiſſet, ſede mutata legi oportuiſſet: ὥστε κακῶς λέγων, καὶ ἀπειλῶν, καὶ βλέπων εἰς τὸν ἀεὶ θρυλλοῦντα τόπον τῆς ἐκκλησίας, οὕτω καταπλήξειν ᾤετο τὸν δῆμον ἅπαντα. Vid. ſupra pag. 564. 2. TAYL.

17. καὶ ὑπερεψίας.] τοσαύτης ὑπερηφανίας, καὶ τοσαύτης ὑπεροψίας πλήρης ὢν πάντων ἀνθρώπων ἐστὶ φανερώτατος Codd. *Obſop. Ital.* et *Vindob.* TAYLOR.

21. ἐν δὲ τῷ κρίνεσθαι.] ἐν δὲ τῷ κρίνεσθαί σε *Aug.* Proxime autem, v. 22. vocabulis transpoſitis, rectius nonnihil, meo quidem iudicio, leges: μεγάλην μέν τ' ἂν τέχνην, μᾶλλον δὲ ἀρχὴν εἴης ἂν εὑρηκώς, εἰ —. Prius iſtud ἂν diſſimulant *Lind.* et *Ital.* Quibus tamen parum moueor. Iſtius enim idiomatis ſatis amplam meſſem congeſſit *Barneſius* in Indice ad *Euripidem*, homo in iſtiusmodi criſi ſatis exercitatus, eique muneri non admodum impar. TAYLOR.

25. φθόνου ἐξ ὧν ζῇς.] φθόνου ἐφ' οἷς ζῇς *Bar.* et *Aug.* TAYLOR.

578. 5. νῦν πάλιν μείνας κ. τ. λ.] Si remanſerit in vrbe, quomodo populum apud eos, qui egreſſi ſunt, accuſabit? Ego me, etiamſi τὸ μείνας ſuſtuleris, hunc locum non intelligere fateor: et vt interpreteris μείνας, S. τὸν καιρὸν, *exſpectata occaſione*, parum probo. Legere autem, id quod ſententia poſtulare videtur, νῦν πάλιν τῶν μεινάντων πρὸς τοὺς ἐξεληλυθότας τοῦ δήμου κατηγορήσει, *nunc viciſſim eos, qui remanſerunt, apud eos e populo, qui egreſſi ſunt, accuſabit*, aut μείνας πρὸς

τοὺς

τοὺς μένοντας τῶν ἐξεληλυθότων, ſine fide et ſubſidio probati Codicis, nimis calidum videtur. Etſi huic conieǗturae ſuffragantur ſequentia: πότερον ἂν ὑμεῖς, ἄν τε μένητε, ἄν τε ἐξίητε. WOLFIVS.

578. 5. Quidni ita legeretur, cum huic emendationi fauere videatur Cod. *Italicus?* Νῦν πάλιν μενόντων πρὸς τοὺς ἐξεληλυθότας τοῦ δήμου κατηγορήσει. Supra enim p. 577. 3. ἐτόλμα λέγειν, ὡς ὅσοι, δέον ἐξιέναι, κατέμενον, καὶ ὅσοι τὰ Φρέρια ἦσαν ἔρημα λελοιπότες ἐκκλησίασαν, καὶ χορευταὶ καὶ ξένοι — ἦσαν, οἳ κατεχειροτόνησαν αὐτοῦ. TAYLOR.

15. ἔνδηλοι.] Forte εὔδηλοι. WOLFIVS.

23. τίς γάρ ἐστιν κ. τ. λ.] Olim, nempe in Edit. *Lutet.* legebatur, τίς γάρ ἐστιν ετι τουτω, ὅστις κ. τ. λ. Id *Wolfium* male habuit, cuius ſunt verba, ſc. „ἔτι τούτω alii Codd. non habent, et turbat ſententiam et conſtructionem: neque etiam placet ἔθει τούτῳ, *hiſce moribus*, quod commodius diceretur τοιοῦτος τὸν τρόπον, οὕτως ἀναιδὴς, ἢ θρασὺς, ἢ τολμηρὸς, aut aliquid ſimile.„ Hucusque Vir doctiſſimus. Locum melioribus auſpiciis ſanauit optimus *Lambinus*, cum voces iſtas erraticas inferius v. 26. ad ſuam ſedem reuocauerit, εἰ καὶ μηδεὶς ἄλλος ἐπῆν κίνδυνος ετι τουτω, μηδὲ ἀγὼν — Ibidem, ἀγὼν ἔτι μηδὲ κίνδυνος *Lindenbrog. Ital. Vindob.* TAYLOR.

24. καταχειροτονηθέντος.] τοῦ δήμου καταχειροτονήσαντος αὐτοῦ, vt ἐγὼ καταχειροτονοῦμαι ſit formula. Sed quid ſi καταχειροτονηθὲν κατ' Ἀττικισμόν? WOLFIVS.

Ibid. Lege καταχειροτονηθέντος αὐτοῦ. MARKL.

26. ἐπ' αὐτῷ.] ἐπ' αὐτῷ τουτῷ Editi cum MSS. paucis, ſed infeliciter. Commonſtraui, quo pertineret iſtud τούτῳ. Id mendum fraudi fuiſſe *Wolfio* video, ob id ipſum. ἐπ' αὐτῷ (vel ἐφ' αὐτῷ) καταδῦναι eſt *in ſe ipſum deſcendere.* TAYLOR.

578. vlt.

578. vlt. ἀλλ' ἀπὸ ταύτης etc.] Hoc comma laudat *Plutarchus Platon. Quaeſt.* extrem. vbi expendit vim orationis ἐξαιρεθέντων τῶν συνδέσμων. Locum conſule. TAYLOR.

579. 2. Μειδίας Ἀναγυράσιος κ. τ. λ.] Diſtingu : Μειδίας Ἀναγυράσιος προβέβληται Πλουτάρχου· προξενεῖ· τὰ etc. Sic p. 560. 2. τούτου προβέβληνται Πολύευκτος, Τιμοκράτης. vbi recte ſe habet *Wolfiana* interpretatio, quae peſſima eſt hoc loco. Adluditur nimirum hic ad factum aliquod tunc temporis bene notum, quod euenit inter καταχειροτονίαν Midiae et ſcriptionem huius orationis. MARKLAND.

5. ἢ ὅτι ἐγώ.] Diſtinctius ἢ ὅτι, Ἐγὼ etc. vt adpareat, haec eſſe verba Midiae inſolenter ſe efferentis. MARKLAND.

10. προσήκει;] Huic interrogationi reſpondent *Bar. Aug.* et *Reg. ε.* εγω μεν ηγουμαι. Recte. TAYL.

11. χρήσεσθε.] Ita *Bar. Lamb.* aliique. χρήσεσθαι Editt. *Ald.* et *Paris.* cum Cod. *Veneto.* TAYLOR.

15. ἑκάστοτ' ἐδημηγόρει.] Potius cum *Ital.* et *Reg. α.* ἑκάστοτε δημηγορεῖ. TAYLOR.

20. Φλαῦρον.] Ita MSS. ἐὰν δέ τι λυπηρὸν η φλαῦρον, ὃ μηδεὶς γ' ἂν βούλοιτο. Ita *Bar.* et *Aug.* In *Ven.* λυπηρὸν pro varia lectione. TAYLOR.

pen. νεμεσᾶσθε.] F. νεμεσᾶσθαι, et v. ſeq. εμβησεσθαι, (ſubintellecta ſc. ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, voce οἴεσθε). Vide enim, quomodo his ἀντίστοιχα efferantur pag. proxima v. 9. Νομίζεις ἡμᾶς μὲν ἀνέξεσθαί σου, αυτος δε τυπτησειν; καὶ ἡμᾶς μὲν ἀποψηφιεῖσθαί σου, σε δὲ οὐ παυσεσθαι, vbi pro σὲ congruentius legas σύ. MARKLAND.

Ibid. Infinitiui iſti, quos amplectitur Vir feliciſſimae diuinationis, repperiuntur in optimis exemplaribus, *Manutiano* et *Feliciano*. συ etiam pro σὲ in MSS.

νεμεσᾶσθαι

νεμεῖσθαι correxit quoque *Lambinus*, neglectis reliquis. TAYLOR.

580. 2. *ἔχων.*] *ἔχει Ald.* et *Ven.* Rectius. Lege itaque et diſtingue: *καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ψυχῆς πικρίαν καὶ κακόνοιαν, ἣν κατὰ τῶν πολλῶν ὑμῶν ἔχει ἀφανῆ παρ' ἑαυτῷ, περιέρχεται, φανερὰν ἐπὶ τοῦ καιροῦ καθιστάς.* TAYLOR.

10. *καὶ ἡμᾶς.*] Ita recte *Wolfius* pro *ὑμᾶς*, quod obtinet in *Ald. Fel. Paris. Ven.* et *Aug.* *ἡμᾶς* habet *Manutius*, *Vindob.* et *Baroc.* Porro, emendabis, *αὐτὸς δὲ τυπτήσειν — συ δὲ οὐ παύσεσθαι;* Ita enim *Bar. Aug.* et *Ital.* Vide ad pag. praeced. v. pen. Iſtud vero *μεν* ante *ἀποψηφιεῖσθαι* iam reſtituimus ex MSS. fere omnibus. TAYLOR.

11. *καὶ βοηθήσουσιν.*] Haec ex abrupto quodammodo inſeruntur, non ſine ſuſpicione mendi. Sed vtrum *οἱ λέγοντες ὑπὲρ αὐτοῦ βοηθήσουσιν*, S. *αὐτῷ*: an *οἱ λέγοντες* (*τουτέστιν οἱ ῥήτορες*) *βοηθήσουσιν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀντὶ τοῦ αὐτῷ?* Neutrum ſane bellum videtur. WOLFIVS.

Ibid. Abrupta quidem haec eſſe videntur, neque, vt ait *Wolfius*, mendi ſuſpicione carere. Verum ſi nouam periodum inſtitueris: *Καὶ βοηθήσουσιν οἱ λέγοντες* etc. tum Comma hoc [ſc. p. 580. 11. p. 581. 13.] ad Midiae aduocatos pertinebit, neque iunctura abruptior eſſe apparebit, quam hae res ſolent fieri. Quod tamen mihi et ſtomachum et ſuſpicionem mouet valde, eſt huiusmodi, ſc. quod *ἐκ τῶν λεγόντων*, ex Aduocatis, Eubulum quendam perſtringit ſolum, (licet complures fuerint) atque omnino ita, vt Oratio ad eum iam dudum conuerſa fuiſſe videretur. Hunc enim primum nomine compellat v. 24. de eo tamen perpetuo ab exorſa vsque hac periodo ad exeuntem agit. Aut igitur deſunt nonnulla, aut delabitur furtim Orator ad Eubulum, quem et hac voce *οὗτος* v. 14. et digito

gito ſimul commonſtrat. Neque enim nobis legentibus tam clara et perſpicua omnia eſſe poſſunt, quam oculatis et auritis ſolent eſſe. Emortuum tantum ſermonem percurrimus, neque nos capere poſſit vis et proprietas eorum, quae *agendo* fiebant. Quae fortaſſe contemplatio quorundam locorum moleſtiam leuabit, quae nunc duriter et inconcinne dici videntur. Verbi gratia, in *Leptinea*, p. 480. 7. cum de Chabria ſermo habetur, et rebus geſtis, εἷλε, inquit Rhetor, τῶν νήσων τέτων τὰς πολλὰς, (Cycladas intelligit,) quare tamen τέτων diceret, noſtrum erat, qui intelligeret, nemo. Quid tamen ſignificantius, quid expreſſius, quam vt hac voce digitum intenderet ad πρᾶξεις Χαβρίε, ad *librum memorialem* in medio iacentem, et mox recitandum, qui Chabriae res geſtas, harumque inſularum nomina et memoriam complecteretur? Elegantiſſimam hanc Criſin debeo eruditiſſimo cuidam, ſed ignoto, iuueni, qui literis ſuam mentem aperuit poſt editam a me orationem, quam dixi. TAYLOR.

580. 12. χαρίσεσθαι] Neſcio, vnde hoc adripuerit *Wolfius*: Editi enim et MSS. conſtanter habent χαρίζεσθαι, vti ego dedi. *Reg.* ſolummodo α. χαρίσασθαι. Quod omnino alienum. TAYLOR.

14. αὐτῷ.] Aberat a *Manutio* et *Wolfianis*. Reſtitui ex *Ald.* et *Paris.* Editt. *Ven. Bar. Lindenb Aug. Vindob.* et *Ital.* MSS. TAYLOR.

17. ὅπε γὰρ ἐγώ.] Lege diſtinctius, cum *Pariſina*: ὅπε γὰρ ἐγὼ μὲν ἐδὲ, πεπονθὼς κακῶς, ἐχθρὸν εἶναί μοι τέτον ὁμολογῶ. *Cum ego defugiam eius inimicus haberi, licet iuſtas inimicitiae cauſas mihi obiecerit.* Pro ἐδὲ Cod. *Vindob.* legit ὁ, ὁ πεπονθὼς κακῶς. TAYL.

19. ἀφίησιν.] ἀνίησιν in antiquo ſuo Cod. reperit *Obſopoeus*, licet priori lectioni magis accedat; nec tamen rationem iſtius conſilii exponit. ἀνίησιν etiam

habent *Lind. Ital. Reg. α. Vindob.* et *Vlpianus.* TAYLOR.

580. 26. ἀντιβολοῦντος.] καὶ ἀντιβολοῦντος Edit. *Benenati* et Codd. *Lindenb. Vindob.* et *Ital.* Recte. TAYLOR.

pen. τὴν προβολὴν γεγενῆσθαι.] Diſtingui poteſt: τὴν προβολὴν γεγενῆσθαι τότ᾽, ἔδει τόν γε φίλον etc. et melius, propter iſtud, quod opponitur, εἰ δὲ καταγνοὺς ἀδικεῖν τότε, διὰ ταῦτ᾽ etc. MARKLAND.

581. 3. χαρίσασθαι.] αὐτῷ χαρίσασθαι marg. *Benenati.* TAYLOR.

16. ἐξαιτήσεσθαι.] Forte λιπαρήσειν, καὶ ἐξαιτήσεσθαι παρ᾽ ὑμῶν αὐτόν. WOLFIVS. *Lambinus* legit λιπαρήσειν παρ᾽ ὑμῶν, αὐτὸν αὐτοῖς ἀξιοῦντας etc. Quod ſane non intelligo. Codd. quidem nonnulli praeſtantiores, ἐξαιτήσεσθαι τουτον καὶ λιπαρήσειν παρ᾽ ὑμῶν, ſine αὐτόν. Quod ſane pulcherrime confirmat optimi *Wolfii* coniecturam. TAYLOR.

22. ὃ μὴ γένοιτο κ. τ. λ.] ὃ μὴ γένοιτο, οὐδ᾽ ἔσται ποτε· οὔτοι κ. τ. λ. *Ven. Baroc. Aug. Reg. α.* ὃ μὴ γένοιτο οὐδέποτε. *Ital.* TAYLOR.

pen. ταχύ γ᾽ ἂν χαρίσαιντο;] *Wolfius* videtur legiſſe τάχα, *fortaſſe.* Poſt interrogationem autem reſtitue Oratoris reſponſum, ου᾽ οὐδὲ γὰρ δεηθέντι etc. *nequaquam: neque enim plebeio cuiquam* etc. Sic infra p. 586. 2. ἡ δὲ τῶν νόμων ἰσχὺς, τίς ἐστιν; ἄρ᾽, ἐάν τις ὑμῶν — βοηθοῦντες; ου· γράμματα γὰρ κ. τ. λ. Et ita alibi. Amittebatur οὐ in ſequenti vocabulo οὐδέ. Verbum ἀναπνεῖν *Wolfius* vertit *efferri animis*, quam recte, neſcio. MARKLAND.

vlt. ἀλλ᾽ οὐκ ἂν εὐθέως εἴποιεν.] Aut τὸ οὐκ abundat, aut haec interrogatiue legenda. Velim et repeti articulum τόνδε τον βάσκανον, τόνδε τον ὄλεθρον. WOLFIVS.

582. 2. τοῦτον δέ.] Fortaſſe τοῦτον δὴ ὑβρίζειν. *Hunc demum eſſe petulantem!* TAYLOR.

Ibid. ἀναπνεῖν etc.] Καὶ πῶς ἂν οἷόν τε ζῆν, ἄνευ τοῦ ἀναπνεῖν; Quare legendum videtur: μέγα πνεῖν, ταὐτὸ τῷ μέγα φρονεῖν ὄν. WOLFIVS.

5. μηδὲ τὸν πλοῦτον.] Haec addidi ex Editt. antiquis et MSS. *Wolfius*, credo, incuria ſua omiſit, conſilio certe reiicere non potuit. TAYLOR.

19. πλουτήσῃ.] πλουτήσει Lambinus. Confirmatur ab *Ital.* et noſtris *Ven. Bar. Vindob.* TAYLOR.

Ibid. εἰσὶ μὲν κ. τ. λ.] εἰσὶ μὲν εἰσι τὰ μάλιστα αὐτοὶ πλούσιοι *Bar.* et *Reg. α.* TAYLOR.

583. 1. ἰδίων.] Scribitur ἰδίᾳ, idque multo rectius, in optimis Exemplaribus *Obſop.* et *Vindob.* TAYL.

8. καὶ γὰρ μὴ γεγενῆσθαι.] Sub. δεινὸν οὐδέν. *Nihil tam graue eſſe admiſſum, non factas eſſe illas iniurias.* Parum placent haec, nec quicquam occurrit melius. WOLFIVS.

Ibid. Atqui mens loci eſt in propatulo, quam qui non videt, eum ex induſtria fugiſſe arbitror. Si in priori actione, (quae ſc. apud populum fiebat, antequam ad iudices eſſet relata) ſi, inquam, in iſta contentione Midiam abſoluiſſet Populus, iſtud non aegre tuliſſem. Multa ſunt, quae animum recreaſſent. *Dici enim ibi potuit, aut non eſſe latam hanc contumeliam, aut ſi lata eſſet, nihil quicquam ad Feſti religionem ſpectare, et multa alia praeterea huiusmodi calamitatem leuaſſent: Iam autem*, et quae ſequuntur. TAYLOR.

10. νῦν δὲ τοῦτο κ. τ. λ.] Haec periodus ita procedit: Νῦν δὲ τοῦτο καὶ πάντων ἂν μοι δεινότατον συμβαίη, εἰ παρ' αὐτὰ μὲν τἀδικήματα οὕτως ὀργίλως — ἔχοντες ἐφαίνεσθε, ὥστε — ἐπεὶ δὲ κεχειροτόνηται μὲν ὕβρις τὸ πρᾶγμα εἶναι, — τηνικαῦτ' ἀποψηφιεῖσθε ὑμεῖς. Male in *Wolfianis* extrema haec interro-

gatiue notantur. Male etiam idem edidit ἐπεὶ δὴ, quod mendum mecum ſuſtulit *Ital.* TAYLOR.

583. 15. καὶ τινῶν.] καὶ τῶν ἄλλων τῶν σφόδρα τέτων πλεσίων *Bar. Aug. Regg.* α. ε. et *Vindob.* TAYL.

17. Βλεπαίε τε τραπεζίτε.] Hic eſt fortaſſe, quem nominat *Alexis* in Comoedia apud *Athenaeum* l. 6. p. m. 121.

Ο Κόρυδος ἔτος ὁ τὰ γέλοι' εἰθισμένος
Λέγειν, Βλεπαῖος εἶναι βέλεται, νῦν γ' ἔχων·
Πλετεῖ γὰρ ὁ Βλεπαῖος.

TAYLOR.

18. ἀνεκράγετε.] ἀνακεκράγατε *Ital.* TAYLOR.

Ibid. ὡς παρ' ἐκείνε.] ὡς τετ' ἐκεῖνο Editt. et MSS. quàmplurimi, diſſentiente *Wolſio.* Sed defendi poteſt lectio Codd. eamque bene explicat ſcholiaſtes. Marg. *Paris.* habet ὡς τοτ' ἐκεῖνα χρήματα. TAYLOR.

23. ἐπέξει.] Επεξιέναι καὶ Επεξελθεῖν eſt ius ſuum perſequi. Lego ὅπως ἐπεξίῃς vel ἐπεξίῃ, ab ἐὰν ἐπεξίωμαι. Quod non placet, nihilo magis, quam ἐπέξῃ, cuius vocis formationem me ignorare fateor. WOLFIVS.

Ibid. ἐπέξῃ.] ἐπεξῇ *Reg.* β. ἐπεξίῃ ε. ἐπέξει vel ἐπεξῇ *Ital.* ἐπέξει *Vindob.* Ita etiam legit *H. Steph. Theſ. L. Gr.* Tom. I. col. 1139. Vid. Budaei Comment. p. 87. Deinde v. 26. pro κρίνοντες rectius cum *Reg.* α. κρίναντες. TAYLOR.

24. τοιαῦτα λέγοντες.] F. καὶ τοιαῦτα λέγοντες. WOLFIVS.

584. 2. καὶ δοκεντα.] Iſtud καὶ habes ex *Bar. Obſop. Aug.* et *Vind.* TAYLOR.

17. πότερον ἐν τέτε γενομένε.] ἐπειδὴ τετο γέγονε. τὸ τί δέ; ἡ ὕβρις, ἢ ἡ καταχειροτονία, ἢ ἄμφω ταῦτα; WOLFIVS.

25. ἐδ' ἐχορηγεῖθ' ἅμα πάντες.] Recte haec ſecundum optimos Codd. *Vindob. Aug.* et *Bar.* et editionem

tionem *Benenati.* Vulgariter ἐδὲ χορηγεῖθ' ἅμα πάντες. TAYLOR.

585. 3. Φυλάττεσθαι.] Ita Editt. et MSS. *Wolſius* Φυλάττεσθε. TAYLOR.

4. συγχωρήσετ' ἄν.] In MSS. συγχωρήσαιτ' ἄν, vt *Ven. Bar.* aliique. συγχωρήσετε τἐτον *Ital.* et *Lindenb.* Vid. Cl. *Markland.* ad *Leptineam*, pag. 494. 21. TAYLOR.

8. προέσθε.] πρόησθε Editt. *Felician.* et *Manut.* item Codd. *Bar. Ital. Obſop. Aug.* et *Regg.* α. ε. TAYLOR.

Ibid. ὁρᾶτε.] Diſtinguendum: ὁρᾶτε δὲ· αὐτίκα δὴ μάλα κ. τ. λ. MARKLAND.

18. καὶ τίνι κ. τ. λ.] Rotundius haec et caſtigatius in quibusdam exemplaribus leguntur ita: καὶ τίνι χρή με λογισμῷ ταῦτα παθόντα ζῆν, εἰ περιόψεσθε etc. Codices enim quaſi tautologice ſcriptam, περιεῖναι alii, alii vocem ζῆν negligunt. Quos laudo. TAYLOR.

21. ἐὰν δέ.] Sub. ὑβρισθήσωμαι. WOLFIVS.

26. ἄν τε διακοσίες.] Obſerua incertum Iudicum numerum. WOLFIVS.

586. 2. ἀλλὰ τῷ τὲς νόμες ἰσχύειν.] Vulgo ἀλλὰ τὸ τοῖς νόμοις ἰσχύειν. Quae eſt lectio parum accurata. τῷ habent Editt. *Man.* et *Lutet.* et Cod. *Vindob.* τὲς νόμες etiam marg. *Paris.* expreſſe denique ἀλλὰ τῷ τὸν νόμον ἰσχύειν *Ital.* Eſt et alia varietas lectionis in nonnullis, vti in *Lindenb.* et *Obſop.* ἀλλὰ τῇ τῶν νόμων ἰσχύι. Quam ſcripturam, vel fortaſſe meam, confirmabunt ea, quae proxime ſequuntur. TAYLOR.

6. δύναιντ'.] Ita ſecundum *Bar.* et *Ital.* loco τἐ δύναιτ' aliorum. δυνήσαιντ' *Vindob.* TAYLOR.

12. μήτ' ἔλεον.] Addidi has voces ex MSS. *Ven. Bar. Lindenb. Obſop. Aug. Ital. Vind.* et Edit. *Pariſina.* TAYLOR.

586. 16. *ἐσυρίττετε κ. τ. λ.*] Vulgo *ἐσυρίττετε, ὥστε ἃ μίσους ἐστὶ, ταῦτ᾽ ἐποιεῖτε.* Vocem *σημεῖα* addunt fere omnes libri ſcripti, *Vindob. Baroc.* marg. *Paris. Obſop. Ital.* cum Editt. *Man.* et *Fel.* Quae poſtrema editio *ἐκεράγατε. ἐκεκράγατε Manut. ἐκεκράγειτε Obſop. Lambinus* ait, ſe cum *Harpocratione* malle legere *ἐσυρίττετε, καὶ ἐκλώζετε, καὶ πάντα, ἃ μίσους ἐστὶ σημεῖα.* Vide *Harpocrationem* v. Ἐκλώζετε. TAYL.

20. *ὅτε προὐβαλόμην.*] Ita ex Editt. et MSS. Male *Wolfius*, ſiue eius operae, *ὅτι.* TAYLOR.

22. *εἰς ἱερὸν καθεζόμενος.*] Supra dixit in aede Bacchi condemnatum eſſe Midiam. WOLFIVS.

IACOBI IVRINI

M. D.

VIRI CLARISSIMI

ANNOTATIONES

AD

DEMOSTHENIS MIDIANAM,

AD ARGVMENTVM POSTERIVS.

Pag. 510. 15. *ἐπιστάσης δὲ τῆς ἑορτῆς.*] Wolfius: *Feſto autem iam inſtante*, minus recte; nec enim certabant inter ſe choragi feſto iam inſtante, ſed in ipſa feſti celebratione. Reddendum itaque: *Quum vero celebraretur feſtum.*

16. *χορηγοί.*] Wolfius: *Aediles.* Sed Aedilis apud Romanos longe alia et longe maior erat auctoritas et munus,

munus, quam choragi apud Athenienſes. Malim itaque: *Choragi*, vel *chori ductores*, tum hic, tum vbique.

511. 8. τῶν πολιτευομένων τις.] Wolfius: *vnus ex ciuitatis gubernatoribus*. Rectius puto: *vnus ex Rhetorum numero*, vel *vnus ex eorum numero, qui ciuitatis negotiis ſe immiſcebant*.

9. πολλὰ δυνάμενος.] Wolfius: *magnae auctoritatis*, malim, *magna potentia*. Auctoritas enim virtuti tribuitur; potentiam vero factione et partium ſtudio vel improbiſſimi nonnunquam conſequuntur.

11. καὶ δὴ καί.] *Tum verè quoque*: Wolfius. Erratum forte preli eſt, et legendum: *Tum vero quoque*.

13. τῷ καλῶς ᾄσαντι δοῦναι τὴν νίκην.] Wolfius: *ſe victoriam illi daturos, qui praeclare cecinisſet*. Vertendum: *qui optime cecinisſet*.

16. ὥστε ἐν τῷ θεάτρῳ κόνδυλον αὐτῷ παρασχεῖν, καὶ τὴν ἱερὰν περιῤῥῆξαι ἐσθῆτα.] Wolfius: *vt ei alapam impingeret, et veſtem dilaceraret*. Legendum: *vt etiam* in theatro *ei alapam impingeret, et veſtem* ſacram *dilaceraret*.

512. 4. λείπει δὲ τὸ τάφον ὀρύξαι.] Wolfius: *ambigitur vero, an ſepulcrum ſit effoſſum*. Rectius: *id vero deeſt, vt ſepulcrum fuerit, quod effoſſum ſit*.

7. ὁ δὲ διώκων ἀντιφέρει.] Wolfius: *Accuſator vero obiicit*. Rectius: *reponit*, vel *retorquet*.

12. τὸν αὐτοχειροτόνητον.] Wolfius: *qui vltro ſeſe obtulit*. Melius: *qui, nemine ſuffragium ferente, ſe ipſe vltro obtulit*.

14. αὐτοχειροτόνητος γὰρ ἦσθα.] Wolfius: *nam tuo ſuffragio es creatus*. Vertendum: *nam tuo vnius ſuffragio es creatus*.

23. κεφάλαια δὲ, ἃ ἐν τῇ τάξει προσήκοντα ἐστὶ τῷ λόγῳ.] Wolfius: *Ac capita in oratione ordine poſita, haec ſunt*.

At niſi Graeca corrupta ſint, vertendum videtur: *Habet autem oratio capita ordini inſtituto conuenientia.*

512. 26. τὸ γὰρ, ὃ πρὸς ἅπαντας, καὶ ὃ πρὸς ἐμὲ μόνον, καὶ τὸ ἀεί.] Agitur hic de vehementia, qua orationem orditur Orator, vbi haec verba habet: τὴν ὕβριν, ᾗ πρὸς ἅπαντας ἀεὶ χρῆται Μειδίας. Itaque procul dubio legendum: τὸ γὰρ, πρὸς ἅπαντας: vel ſaltem: τὸ γὰρ, ᾗ πρὸς ἅπαντας. Id cum non animaduerteret *Wolſius*, multum ab Expoſitoris mente aberrauit. Cum enim reddit: *Id quod hoc: Annon aduerſus omnes? et, non contra me ſolum: item, petulantiam ſemper meditatus, et, non ſemel fortuito deliquiſſe, oſtendunt;* vertere potius debuiſſet: *Iſtud enim* aduerſus omnes, *et non in me ſolum, et iſtud*, ſemper, *ſtudium improbitatis, non ſemel fortuito deliquiſſe oſtendunt.*

513. 1. γνώμη νομοθέτου.] Wolfius: *ſententia legislatoris.* Potius: *legislatoris conſilium*, vel *ſcopus.*

IN ORATIONEM.

515. 11. ὄντων δὲ τούτων ἐχόντων, ὅσα μὲν παρ' ἐμοῦ — τετήρηται· — ὑπομείνας· ἃ δ' ἐν ὑμῖν — ὑπόλοιπα· — τὸ δίκαιον ἕξειν.] Hunc in modum haec interpungenda videntur, vt vnam periodum, non plures, conficiant, quo modo hactenus edita fuerunt. Sententia manifeſta eſt. *Quae quidem in me ſita erant*, inquit Orator, *ea omnia vobis integra praeſtiti: quod autem poſtea veſtrae poteſtatis eſt, ius meum me conſecuturum ſpero, et quidem tanto magis, quanto magis iſte vobis moleſtus eſt.* Hoc ſi vidiſſet Wolfius, ſcripſiſſet non: *quae a me obſeruari conueniebat, — et quae iam apud vos reliqua ſunt, experiri voluerim. Nam quanto:* ſed: *quae quidem a me obſeruari conueniebat, — quae vero poſt ea in vobis reliqua ſunt: nam quanto* etc.

517. 3.

517. 3. τῇ υϛεραια εν Πανδιοις.] Legendum: τῇ ὑϛεραίᾳ τῶν Πανδίων. Nam explicans legem Orator paulo poſt habet μετὰ τὰ Πάνδια.

Ibid. χρηματιζειν.] Wolfius: *reſpondento.* Immo potius: *dicendi poteſtatem faciant*, hoc eſt, ſi quid perperam factum ſit, accuſandi facultatem cuilibet concedant. Eodem ſenſu τὸ χρηματίσωσιν, et τὸ χρηματίζειν, quae proxime ſequuntur, v. 10. et 11. manifeſte accipienda ſunt.

518. 11. ϰ γὰρ ὅπως μὴ τὸ σῶμα ὑβρίζεσθαί τινος — ᾤεσθε χρῆναι· ἀλλὰ καὶ.] Legendum videtur: ϰ γὰρ μόνον μὴ τὸ σῶμα etc. vel, ϰ γὰρ μόνον ὅπως μὴ τὸ σῶμα etc. Certe verbum μόνον, aut aliquid ſimile, hic neceſſarium eſt, vel expreſſum, vel ſubintellectum.

519. vlt. τέως ἂν χρησθῇ.] Wolfius: *quamdiu ea vtare.* At nondum ea veſte vſus erat Demoſthenes, ſed erat ea penes aurificem. Itaque vertendum puto: *donec ea vſus fueris*, vel *vti ceſſaueris.*

Ibid. καὶ τϰς ϛεφάνϰς τϰς χρυσϰ̃ς. — ἐπεβϰ́λευσεν — διαφθεῖραί μϰ] Elegantius: διαφθεῖραί μοι.

520. 7. τὸν διδάσκαλον — διέφθειρέ μϰ τϰ̃ χορϰ̃.] Hic etiam legere malim διέφθειρέ μοι τϰ̃ χορϰ̃.

16. ὥϛε τὸν ἐϛεφανωμένον ἄρχοντα διέφθειρε.] Malim: διαφθείρειν. Nec arridet iſtud τὸν ἐϛεφανωμένον ἄρχοντα. Nec enim ipſum Archontem ciuitatis hic deſignari puto, quum magni eſſet res periculi, hunc in modum de ſummo magiſtratu loqui, ſed potius praeſidem feſti, τὸν τῶν ἐϛεφανωμένων ἄρχοντα, qui pompam ducebat.

18. τὰ παρασκήνια φράττων, προσηλῶν, ἰδιώτης ὢν, τὰ δημόσια.] Wolfius: *Scenae aditus obſtruendo, clauis defigendo: ipſe homo priuatus, vim publicam facere.* Potius: *Scenae foris obſtruendo, clauis deſigendo, ipſe homo priuatus, publicas.*

522. 24. πρός τινας αὐτὰς διεξιὼν.] Lege αὐτός.

523. 4. ἐναντίος ἂν ἧκεν εὐθύς μοι λόγος.] Wolfius: *contrariam ſtatim rationem obiici mihi potuiſſe.* Potius: *eum contrariam ſtatim rationem mihi fuiſſe obiecturum.*

12. φεύγοντος μὲν γὰρ — ἐςὶ, τὸ τὸν παρόντα τρόπον — διακρινόμενον, τὸν ἐκ ὄνθ᾽ ὡς ἔδει γενέσθαι λέγειν.] Wolfius: *Rei enim eſt — certum iudicii modum — detrectando, dictitare, cum fuiſſe modum vſurpandum, qui nullus eſt.* Pro *certum* malim *praeſentem*: opponuntur enim ſibi inuicem iſta, τὸν παρόντα et τὸν ἐκ ὄντα.

527. 15. ἀλλ᾽ ἃ μὲν ἄν τις ἄφνω τὸν λογισμὸν φθάσας ἐξαχθῇ τι πρᾶξαι, κἂν ὑβριςικῶς τῦτο ποιήσῃ.] Non ſunt haec ſana. Nam aut delendum eſt τι, et ſcribendum ταῦτα, vel, quod magis arridet, et propius ad conſuetam lectionem accedit, ſcribendum ἀλλὰ μὲν ἄν.

528. 9. τοῖς ἐκ προαιρέσεως ὑβριςαῖς χαλεπὰς ὄντας ἰδεῖν ἐςι τὰς νόμες.] Wolfius: *hominibus petulantibus et proteruis leges iratas eſſe cernitur.* Potius: *homines deliberato iniuriam facientes leges grauius punire cernitur.*

13. ἀλλὰ προςιμᾶν ἐπέταξε τῷ δημοσίῳ.] Wolfius: *ſed ad crimina publica referri oportere ſtatuit.* Potius vertendum: *ſed inſuper mulctam ſoluere aerario iuſſerit.*

22. τὴν μὲν γὰρ ἰσχὺν, ὀλίγων, τὰς δὲ νόμες, ἁπάντων εἶναι.] Vertendum: *robur enim corporis, paucorum; leges vero vniuerſorum eſſe.*

23. καὶ τὸν μὲν πεισθέντα, ἰδίας· τὸν δὲ βιασθέντα, δημοσίας δεῖσθαι βοηθείας.] Wolfius: *eum, qui transegerit, ſibi: cui vis facta ſit, reipublicae velle ſatisfactum:* Reddendum potius: *et eum, cui per fraudem*

dem perſuaſum ſit, ſua ipſius; eum vero, cui vis facta ſit, publica ope indigere.

529. 2. καὶ τοσαύτῃ γ' ἐχρήσατο ὑπερβολῇ.] Wolfius: *et rem vſque adeo exaggerauit.* Potius: *et eo vſque ſeueritatis proceſſit.*

23. ὅσοι δ' ἂν γράφωνται γραφὰς ἰδίας.] Wolfius: *Qui vero priuata iudicia dictarint.* Potius: *qui vero lites priuatas intenderint.*

532. 24. οὐδ' ὁ προσκαλέσας κατὰ τὸν νόμον ἀζήμιος ἔσαι.] Wolfius: *qui citarit, lege indemnis non erit.* Parum ad mentem Demoſthenis. Senſus eſt: *ne is quidem, qui legitime citarit, indemnis erit.* Opponuntur enim τὸ κατὰ τὸν νόμον, et quod ſequitur, παρὰ πάντας τοὺς νόμους.

533. 27. οὐδεὶς πώποτε τοῦτ' εἶδε τὸ πλεονέκτημα.] Wolfius: *nullus vnquam praerogatiuam hanc animaduertit.* Magis ad ſenſum Demoſthenis: *nemo vnquam hanc vincendi occaſionem animaduertit.*

534. 5. τῶν μὲν νικᾷν ἂν ταὐτὸν παρὰ τοῦτ' οἰομένων χορηγῶν.] Legendum videtur τῶν μὲν νικᾷν ἂν ἑαυτοὺς etc. et ad hanc lectionem accommodata eſt verſio Wolfiana.

537. 10. τῷ δ' ἐπὶ τοῦ βοηθεῖν ἀποδιδόναι τὴν χάριν.] Wolfius: *accuſatori vero promte opem ferendo, gratiam referri decet.* Melius abeſſet τὸ promte.

18. ἐν — διατριβῇ οὕτως ἰδίᾳ] Delendum videtur οὕτως. Forte irrepſit ex linea ſequente.

538. 25. τῶν δικασάντων — πολλοί.] Wolfius: *iudicum plerique.* Potius: *multi ex iudicibus.* Nam maior eorum pars Euaeonem damnauit.

539. 19. βούλομαι δὴ καὶ περὶ ταύτης ὑμῖν ἀρχῆς εἰπεῖν.] Legendum puto ἐξ ἀρχῆς. Sed certe vitioſa eſt verſio: *Volo igitur et de hoc ſimultatis initio referre:* cum vertendum eſſet: *Volo igitur vobis etiam*

hanc

hanc ſimultatem ab initio commemorare, vel, *huius ſimultatis initium referre.*

540. 22. λαβὼν δ' ὑπερήμερον καὶ ἔχων, ἐδενὸς ἡψάμην πώποτε τῶν τέτε, ἀλλὰ — πάλιν.] Wolfius: *cumque iudicatum non ſoluiſſet, nihil rerum eius, quod mihi licebat, vnquam attigi: rurſus.* Potius: *quum iudicati ad diem non ſoluti reum tenerem, nihil ex eius facultatibus vnquam attigi. Sed rurſus* etc.

542. 20. κατηγόρων ἔρημον.] *Nullis accuſantibus*, Wolfius. Miror, virum doctiſſimum id non vidiſſe, Stratonem Midia accuſante damnatum fuiſſe, aut etiam κατηγόρων ἔρημον, tanquam φίλων ἔρημον, pro Demoſthenica locutione habere potuiſſe. Tu mecum abſque dubitatione lege: κατηγορῶν ἔρημον, *accuſans abſentem*, vel, *quod abeſſet.*

543. 9. συνέβη δὲ ὑπερημέρῳ γενομένῳ λαθεῖν αὐτῷ διὰ τὸ ἀδικηθῆναι] Non quaeſtio hic proponitur, ſed obiectio aduerſarii. Itaque interpungendum, ἀδικηθῆναι· vt etiam paulo ſupra τῶν ὄντων, v. 7. Nec vertendum cum Wolſio: *An vſu ei venit, vt, cum ſtatum diem praeteriſſe ignoraret, aſſiceretur iniuria?* Sed hunc in modum: *At diem ſtatum praeteriſſe ignorabat, quod fraude captus eſſet.*

547. 8. ἐγὼ γὰρ οἶμαι πάντας ἀνθρώπες φέρειν ἀξιἒν παρ' αὐτῶν εἰς τὸν βίον αὐτοῖς ἔρανον.] Si vera haec ſit lectio, abſurdam opinionem profert Orator. Nec enim omnes homines, ſed boni ſolum, ἀξιἒσι, aequum eſſe cenſent, vt praemium vita ſua dignum a reliquis hominibus conſequantur. Mali longe aliter ſentiunt. Quod ſi legas ἄξιον pro ἀξιἒν, planus erit ſenſus. *Ego enim opinor homines omnes ex ſeipſis dignum quaſi ſtipem ad reliquam ferre vitam.* Malim vero, deleto τῷ παρ', reſcribere ἄξιον αὐτῶν.

549. 27. κερματα.] Legendum videtur χρήματα. Nec enim veriſimile eſt, Midiam nummis minutulis

tulis oblatis, ſed notabili aliqua pecuniae ſumma promiſſa, tantum facinus illis perſuadere voluiſſe.

551. 24. επι βλαβῃ.] *Ad nocendum populo*, adde, *vel alicui ciuium*. Nam legendum puto: ἢ τινὸς τῶν πολιτῶν, non καὶ τινός.

552. 14. δι' ἐμὲ.] Wolfius: *me relicto*. Immo: *mea cauſa*, vel, *propter me*, nempe vt facti inuidiam ad me deriuaret.

vlt. χρῆν μὲν ἐδ' ἕτω.] Legendum ἐχρῆν.

553. 4. ὅμως δ' ἔςω τέτῳ γε συγγνώμη.] Puto τέτου.

555. 11. καὶ τὲ ποιήσαντας μὴ δῦναι δίκην.] Legendum: καὶ τὲ κακῶς ποιήσαντας μὴ δῦναι δίκην. Opponitur nimirum τὸ κακῶς ποιήσαντας, τῷ ſupra poſito κακῶς παθεῖν.

558. 6. καὶ τὴν λοιδορίαν, ἣν ἐλοιδορήθη Κρατίνῳ.] Wolfius: *et quibus conuiciis Cratinum fuerit inſectatus*. Potius, ni fallor: *et quibus conuiciis eum Cratinus fuerit inſectatus*. Certe, ſi Graeca vtrumque ſenſum capiunt, id magis e re Oratoris eſſet, iudicibus ſubiicere, Cratinum antea Midiam maximis conuiciis inſectatum fuiſſe, nunc vero eidem patrocinari.

18. ὧν ἐπελαμβάνοντο οἱ πεντηκοςολόγοι.] Wolfius: *quae publicani pignerabant*. Potius: *quae publicani attinuerunt*, nempe donec portorium ſolueretur.

19. εἰς τὲς ὁπλίτας ὑμᾶς.] Legendum ἡμᾶς, quod clare apparet ex ſequentibus, ἡμεῖς διέβημεν.

559. 26. περιαιρεθεὶς ἔτος τὰ ὄντα, ἴσως μὲν ἐκ ἂν ὑβρίζοι· εἰ δ' ἄρα, ἐλάττονος ἄξιος ἔςαι.] Wolfius: *Si ei res familiaris adimatur; fortaſſe fiet in poſterum modeſtior: poſteaque minoris putabitur*. Potius: *ſin minus; minoris putabitur*.

560. 9. φθείρεσθαι πρὸς τὲς πλεσίες.] Wolfius: *vt cum diuitibus ſe coniungant*. Num? *qui ſe diuitibus corrumpendos praebeant*. An potius coniecturae acutiſſim

tiſſimi *Taylori* ſauendum eſt? *qui ad diuites reptant*, deriuando τὸ φθείρεσθαι ἀπὸ τȣ̃ φθειρός.

561. 6. ὑβρίζεσθαι.] *vt vexarentur*, Wolfius. Potius: *vt contumelia afficerentur.*

14. ὅπερ ȣ̓δὲ ὀνειδίζειν ἄξιον.] Wolfius: *quod ne criminis quidem obiici loco debet.* Potius: *quod ne inter vituperandum quidem proferri debet.*

16. τὸ δ' ὅλως ἀφανίζειν ἱερὰν ἐσθῆτα.] Bene ſane monet *Vlpianus*, antiquitus legi ſolitum τὰ ἱερὰ, cum veſtis mentio hoc loco plane frigida ſit, praeſertim cum conferatur cum atrociſſimo crimine, cuius reus factus erat Alcibiades.

19. μὴ τοίνυν ὑμῖν πρὸς τῷ μὴ καλὸν, μηδὲ θεμιτὸν νομίζετε, ἄνδρες δικαςαὶ, μηδ' ὅσιον εἶναι.] Wolfius: *Proinde praeterquam quod inhoneſtum eſt, neque licitum, iudices, ne fas quidem eſſe vobis exiſtimate.* Paulo incurioſius. Vertendum: *Proinde, praeterquam quod inhoneſtum ſit; neque licitum exiſtimate, iudices, neque fas eſſe vobis.*

566. 22. ἐγένοντο — ἐπιδόσεις — πρῶται.] Wolfius: *Largitiones primae factae ſunt.* Potius: *Collationes pecuniarum primae factae ſunt.*

567. 18. καὶ κατείληπτο σοφιζόμενος τότε ὁ δειλὸς καὶ κατάρατος ȣ̃τος.] Wolfius: *et timidum atque exſecrandum iſtum fraude agere conſtabat.* Magis ad ſenſum Demoſthenis: *et iam deprenſus eſt callidus tergiuerſator; tum timidus iſte et exſecrabilis.*

568. vlt. παντος δε τȣ ςολȣ πλεοντων εν ταξει.] Mirum, ni legendum ſit πλέοντος.

570. 10. ἐπανορθȣ̃σθαι.] *Emendare*, Wolfius. Potius: *compenſare*, vel *extollere.*

25. ἀξιȣ́ντων ὑμῶν πλεῖν.] Wolfius: *petentibus vobis, vt nauigaret.* Sed abſurdum videtur iſtud *petentibus* in ſtatu democratico. Malim itaque: *iubentibus vobis*, vel, *cum veſtrae voluntatis eſſet.*

572. 18.

572. 18. ὐδ' ὕτω πείθομαι.] Legendum videtur: εἰ δ' ὐδ' ὕτω πείθομαι, vel, εἰ δ' ὕπω πείθομαι.

574. 17. ἄλλος ὑτοσί τις ἀναιδής.] Wolfius: *Alius quiſpiam, vt iſte, impudens.* Male: nec enim loquitur hic Demoſthenes de Midia, ſed de homine quouis moribus Midiae ſimilibus: *Alius quiſpiam impudens.*

pen. ὅτι εἰ μὲν μηδαμῶς δυνηθεὶς γενέσθαι ταπεινός.] Wolfius: *quia ſi nulla ratione ferociam ſuam domare potuiſſet.* Potius: *quia ſi nulla ratione humilitatem et modeſtiam praeſtare potuiſſet.*

575. vlt. καὶ ὑμεῖς δὲ ὁρᾶτε.] Legendum puto δὴ pro δὲ.

576. 21. ὁ γὰρ τὰ ἔργα παρεσχηκώς.] Legendum videtur: ὁ γὰρ τότε τὰ ἔργα παρεσχηκώς: vt opponatur τότε, τῷ νῦν in fine ſententiae, cum alioqui redundet τὸ νῦν.

577. 24. ἐν ὕτω βραχεῖ χρόνῳ.] Wolfius: *tam paulo momento.* Potius: *tantulo temporis momento.*

578. 5. νῦν πάλιν μείνας.] Wolfius: *nunc rurſus — occaſione exſpectata.* Immo: *nunc rurſus domi ſedens.* Nec enim exiuerat Midias cum equitibus, nec cum ſua trireme, ſed ad vrbem remanſerat. Vide pag. 567.

579. 14. τῶν γε δημηγοριῶν.] *vel ob crebras et importunas conciones*, adde, *et tempora, quibus eas habuerit.*

581. 2. προσκέκρυκεν ἐμοί.] Wolfius: *inimicus eſt.* Potius: *inimicus factus eſt*, nempe poſt celebrationem feſti. Nam illo tempore non opitulatus eſt Eubulus Midiae, nunc, poſtquam inimicus factus eſt Demoſtheni, opitulatur.

pen. τυχεῖν ἂν οἴεσθε; ταχύ γ' ἂν χαρίσαιντο;] Plane legendum: τυχεῖν ἂν οἴεσθε; τάχα γ' ἂν χαρίσαιντο.

582. 2. τῦτον δὲ ὑβρίζειν; ἀναπνεῖν δέ.] Legendum videtur: τῦτον. δὴ ὑβρίζειν, ἀναπνεῖν δέ; Reddendum vero Latine, non, vt Wolfio: *hunc demum ita eſſe petulantem? ac efferri animis:* ſed: *hunc ergo iniuriam facere, et adhuc reſpirare?*

583. 10. νῦν δὲ τῦτο — τί ποιήσεις, Ἀθηναῖοι, τοιαῦτα λέγοντες· ἐπεὶ δὲ — ἀποψηφιεῖσθε ὑμεῖς.] Legendum ſine nota interrogationis: nam hoc totum vna eſt ſententia.

585. 25. ἰσχυροὶ.] Wolfius: *ſacroſancti.* Potius *potentes.* Modo pro *valeat* lege *valeant.*

I. TAYLORI
PRAEFATIO
AD
ORATIONEM DEMOSTHENIS
CONTRA ANDROTIONEM.

Sequitur Oratio inprimis diſerta et elegans, et, ſi antiquis magiſtris credere fas ſit, non ſine aemulatione et ingenii quadam contentione elaborata. Androtio enim, ὁ φεύγων, ex *Iſocratis* ſchola et diſciplina profectus, ſumma erat inter *Iſocrateos* celebritate, et maximam aetatis partem in foro et dicendi vſu transegerat, vt narrat *Vlpianus* ad huius orationis p. 594. 16. Cui coniungere libet haec verba *Scholiaſtae Hermogenis*, pag. 401. Ἰσοκράτυς μαθητὴν εἶναι λέγυσιν Ἀνδροτίωνα, καὶ ἦν, ὥς φησιν ὁ ῥήτωρ, τεχνίτης τῦ λέγειν. ἐπετήδευσεν ὗν ὁ Δημοσθένης κεκαλλωπισμένον ἐργάσασθαι τον κατ' Ἀνδροτιωνος, ἀντιφιλοτιμέμενος

πρὸς Ισοκράτην ῥήτορα παρίσοις ἐπιχρώμενον κατὰ ζῆλον τȣ̃ διδασκάλȣ. Neque a ſuo expoſitore diſſentit *Hermogenes* ipſe cap. περὶ Επιμελείας, qui etiam θεωρίαν ſuam, ſiue commentariolum ad hanc orationem, iam autem deperditum, in iſto loco commemorat. Locum vide: Πλεονάζȣσι [παρισώσεις] παρὰ τῷ Ισοκράτει, εἰσὶ δὲ καὶ παρὰ τῷ ῥήτορι — οἷόν ἐςι καὶ τὸ, τῇ τε πόλει βοηθεῖν οἴεται δεῖν, καὶ δίκην ὑπὲρ αὐτȣ̃ λαβεῖν, τȣ̃το κἀγὼ πειράσομαι ποιεῖν. τοιαύτην γὰρ παρίσωσιν, καὶ ȣ̃τως ἐπιτετηδευμένην ȣ̓δεμίαν εὑρεῖν ἑτέραν ἔχομεν παρά γε τῷ ῥήτορι. ἀλλὰ τὴν μὲν αἰτίαν, δι' ἣν ἐνταῦθα ἐπετήδευσεν ȣ̃τω κεκοσμημένον προσκόρως τὸν λόγον εὐθὺς ἐν προκαταρκτικοῖς παραδέχεσθαι, θεωρȣ̃ντες τὸν λόγον αὐτὸν τὸν κατ' Ανδροτίωνος εἰρήκαμεν.

Illud ſingulare habet Androtiana, quod in toto corpore *Demoſthenico* nulla ſit alia praeterea oratio, in qua Rhetor noſter tantum ſibi indulſit in opera mutuaticia, nulla, in qua ſeipſum adeo ſedule exſcripſerit. Quod legitur in *Androtiana* pag. 607. 24. huius editionis, vſque ad pag. 610. 16. et deinde quae pag. 613. 12. ad orationem exeuntem, verſibus omnino 136. ea omnia pauciſſimis immutatis leguntur etiam in *Timocratea*. Neque id fortaſſe mirum, cum in illa et idem Androtio pene φεύγειν videtur, eundemque idem, vt in hac, perſequitur Diodorus. Quod vero de ea ſimilitudine admonet *Vlpianus*, puerile eſt, ſiue potius piaculare, vbi ait, *nunc* [id eſt in Timocratea] *id dicere Oratorem de Androtione, quod in Androtiana dixerat de Timocrate.* Quod nullo modo verum eſt. πολλȣ̃ γε καὶ δεῖ. Iterum, laudatiſſimum iſtud enthymema p. 595. 13. Σὺ δὴ μὴ λέγε, ὡς γέγονε τȣ̃το πολλάκις, ἀλλ' ὡς ȣ̃τω προσήκει γίγνεσθαι. ȣ̓ γὰρ εἴ τι πώποτε μὴ κατὰ τȣ̀ς νόμȣς ἐπράχθη, σὺ δὲ τȣ̃τ' ἐμιμήσω, διὰ τοῦτ' ἀποφύγοις ἂν δικαίως, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἁλίσκοιο. ὥσπερ γὰρ εἴ τις ἐκείνων πρȣ̀ἥλω, σὺ ταῦτ' ȣ̓κ ἂν ἔγραψες, ȣ̃τως ἂν σὺ νῦν δί-

 κην

κην δῶς, ἄλλος ἐ γράψει, haec, inquam, fere omnia minima cum diſcrepantia repetuntur proxime in *Ariſtocratea*. Quae verba, vt id etiam moneam, laudat *Gellius*, X. 19. interpretatur autem *Quintilianus*, V. 14. *Optimum autem videtur Enthymematis genus, cum propoſito diſſimili vel contrario ratio ſubiungitur: quale eſt* Demoſthenis: NON ENIM SI QVID VNQVAM CONTRA LEGES FACTVM EST, IDQVE TV ES IMITATVS, IDCIRCO TE CONVENIT POENA LIBERARI: QVIN E CONTRARIO DAMNARI MVLTO MAGIS. NAM VT, SI QVIS EORVM DAMNATVS ESSET, TV HAEC NON SCRIPSISSES: ITA DAMNATVS TV SI FVERIS, NON SCRIBET ALIVS. Poſtremo, oratione hac exeunte, quaedam ſunt, quae minima aut ſententiae, aut verborum differentia olim in *Leptinea* dicebantur.

Eiusdem fere aetatis et eſſe videntur et ab antiquis perhibentur, (ſc. Olymp. CVI. anno autem Demoſthenis circa XXVII. aut XXVIII.) Androtiana, Leptinea, Ariſtocratea et Timocratea, omnium autem prima Androtiana, quam legis. Scriptum enim reperimus a *Gellio* XV. 28. *Illud adeo ab vtriusque oratoris ſtudioſis animaduerſum et ſcriptum eſt, quod Demoſthenes et Cicero pari aetate illuſtriſſimas orationes in cauſis dixerint, alter* κατα Ανδροτιωνος και κατα Τιμοκρατους, ſeptem et viginti annos natus, *alter anno minor pro P. Quintio, ſeptimoque et viceſimo pro Sex. Roſcio.* Cum eo conſentit Plutarchus: τῶν δὲ δημοσίων ὁ μὲν κατ᾽ Ανδροτίωνος, καὶ Τιμοκράτȣς, καὶ Αριςοκράτȣς ἑτέροις ἐγράφησαν, ἔπω τῇ πολιτείᾳ προσεληλυθότος. δοκεῖ γὰρ δυοιν η τριων δεοντα ετη τριακοντα γεγονὼς ἐξενεγκεῖν τȣ̀ς λόγȣς ἐκείνȣς. Et ſimiliter Halicarnaſſenſis: δημοσίȣς λόγȣς ἤρξατο γράφειν ἐπὶ Καλλιςράτȣ ἄρχοντος, εἰκοςὸν καὶ πέμπτον ἔχων ἔτος (turbantur numeralia,

ralia, ſcribere enim debuiſſet ἕβδομον) καὶ ἐϛιν αὐτῷ πρῶτος τῶν ἐν δικαϛηρίῳ κατασκευασθέντων ἀγώνων ὁ κατὰ Ανδροτίωνος, ὃν γέγραφε Διοδώρῳ τῷ κρίνοντι τὸ ψήφισμα παρανόμων. *Ad Ammaeum.* Quae omnia vbi perlegeris, atque inter ſe contuleris, (ſcripta ſunt enim non minori veritate, quam conſonantia et ἀκριβείᾳ) miraberis profecto, quid ſibi velint iſta portenta *Vlpiani* in initio ſcholiorum, ὗτος ὁ λόγος, de Androtiana loquitur, μετα τους Φιλιππικους πρῶτός ἐϛι τῶν δημοσίων, (aut ſi mauis cum Codd. Regiis, δεύτερος) cum haec cauſa Philippicas omnes orationes easque res geſtas nonnullis annis antecedat. Id quod nemini dubium eſſe poteſt, qui acta iſtorum temporum attentius explorabit.

Porro quicunque orationem iſtam cum aliquo acumine verſauerit, deprehendet ſane multis in locis turbatam eſſe ſententiam, raptim quaedam et contorte inferri, adeo vt mihi inoleuerit quidem ſuſpicio multa hic deeſſe, nulla deinceps fortuna reſtituenda. Haec in animo mecum voluebam, et mihi ſeſe obtulerant *Ammonius* et *Harpocratio*, quorum vterque, ille in v. Πότος, hic autem in v. Απὸ τῦ πράγματος et Μελανωπὸς, quaedam hinc citant, quae hodie in *Androtiana* minime poſſint reperiri.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD LIBANII ARGVMENTVM.

Pag. 587. 2. τραυμάτων.] Editiones omnes πραγματων, ſed, vt *Wolfius* ait, haud dubie τραυματων legendum, etiam contra fidem et conſenſum Codicum. Δικάζειν τὴν βȣλὴν τὴν ἐν Αρειω παγῳ φόνȣ, καὶ τραυματος ἐκ προνοίας, etc. Demoſth. *c. Ariſtocr.* p. 627. 21. Similiter etiam *adu. Boeotum β.* p. 1018. 9.

 Καὶ

Καὶ ἐξ ἀντιλογίας καὶ λοιδορίας πληγὰς συναψάμενος, ἐπιτεμὼν τὴν κεφαλὴν αὐτȣ͂, τραυματος ὡς Αρειον πάγον με πρȣ̓καλέσατο. Idem mendum etiam inuaſerat exemplaria *Iul. Pollucis*, donec a viris doctis eliminaretur l. 8. c. 10. init. Δικαςήρια Ἀθήνησιν Αρειος πάγος. Εδίκαζε δὲ φόνȣ, καὶ πραγματος ἐκ προνοίας. Interpres noſter Italicus: *il quale gli homicidii volontarii*, e ferite, *et ſimil coſe giudicaua.* TAYLOR.

587. 5. τὴν βȣλευτικὴν ἡλικίαν.] Sed quoto anno aetas ea definiebatur? *Demoſthenes* ſuperiore oratione ſe ſcribit ante XXXII. aetatis annum βȣλεύειν λαχεῖν. In Heliaſtico iureiurando, quod in *Timocratea* citatur, etiam hoc continetur: καὶ εἰμὶ ȣ̓κ ἔλαττον λ. ἐτῶν γεγονώς. p. 747. 9. Qui trigeſimus annus etiam ſacerdotalis apud Leuitas fuit. WOLFIVS.

8. κωλύων.] Item bona fide *Wolfius* contra omnium Codd. auctoritatem, loco τȣ͂ κωλύειν. Praecedit, inquit ille, ἐπιτάττων ποιεῖν. Ergo etiam κωλύων αἰτεῖν, ſc. νόμος ἦν. TAYLOR.

11. παρανόμων] *Violatarum legum reus.* Quanto melius Italus homo? *Per la qual coſa d' hauere egli contro le leggi ſcritto' e accuſato.* Admonui pariter ad orationem ſuperiorem, τὸ παράνομον male a noſtris interpretibus vbique fere accipi, et mihi modum admonendi ibidem ſtatueram. Illi autem in peccando modum ſibi ſtatuere non poſſe videntur. TAYLOR.

12. αὐτῷ.] *Aldina* auctoritate abreptus Editor noſter ita dedit. Tu cum caeteris Editt. reſtitue αὐτȣ͂. TAYLOR.

588. 2. τȣ̀ς νόμȣς παρέχονται.] Aberat ab editis παρέχονται. Quod verbum proximam periodum cum inchoet, fortaſſis etiam hanc clauſit. Verbis vtor *Wolfianis*. Cum *Wolfio* reſtituit *Bodl.* TAYLOR.

4. δήμῳ.] Vel potius, cum Editt. *Felic.* et *Manut.* MStis item *Regg.* α. et β. δημοσίῳ. Ἀλλ' ἔτι καὶ

νῦν

νῦν ὁ Πάμφιλος ὀφείλων τῷ δημοσίῳ ἐγγέγραπται. Demoſth. *adu. Boeotum β.* p. 1015. 11. Ἐὰν δ᾽ ἁλῷ, ἔνοχος ἔςω τῷ νόμῳ, ὃς κεῖται, ἐάν τις ὀφείλων ἄρχῃ τῷ δημοσίῳ. Id. *adu. Leptin.* p. 504. 25. Πύῤῥον ἐνδειχθέντα δικάζειν, ὀφείλοντα τῷ δημοσίῳ, θανάτῳ ζημιῶσαι. *c. Midiam* p. 573. 11. Ὧν οἱ μὴ τυχόντες ἀτιμότεροι γίνονται πρὸς τῷ μὴ δοκεῖν ἄξιοί τινος εἶναι, τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ. Iſocrat. *Panathen.* non longe ab initio. Atque ita ſemper Noſter in *Timocratea*, *contra Ariſtogitonem*, *Theocrinem*, et in locis pene infinitis. TAYLOR.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA

AD ARGVMENTVM POSTERIVS.

Argumentum hoc perilluſtre de Senatu Duirali dum laudant, exponunt aliquando et elucidant, viri ſummi. Sunt autem *Petitus* in *Comment. ad LL. Attic.* Lib. III. Tit. I. *Scaliger de Emendat. Tempor.* II. init. *Lalamantius de Anni Attici ratione*, *Sigonius de Rep. Athen.* II. 3. Huic etiam cauſae impendit *Mauſſac.* cap. 10. libri tertii *Lectionum Criticarum*, nunquam, quod ſciam, in lucem productarum. Vide eum ad pag. 258. *Harpocrationis.* Porro autem, Vir doctiſſimus, *Petrus Nannius* Alcmarianus, in *Miſcellan.* V. 7. hoc argumentum adducit emendatius, vt profitetur, iuxta exemplar *Demoſthenis* ad *Budaei* cenſuram caſtigatum. TAYLOR.

588. 14. ἡ βȣλὴ τῶν πεντακοσίων.] ἡ βουλὴ ἡ τῶν πεντακοσίων, repetito articulo. WOLFIVS.

24. καὶ ἓξ μόνον.] Legendum arbitror οἱ ἓξ μόνον. IVRIN.

588. 27. *ἐξ ἧ καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἐπώνυμος ὠνομάζετο.*] Forte *ὁ ἐνιαυτὸς ἐπωνομάζετο.* Nam *ὁ ἄρχων, ἐπώνυμος* dicebatur, et annus eius nomine inſcribebatur, vt *ἄρχοντος Ἀθήνησιν Χαιρωνίδȣ,* vel *ἐπ' ἄρχοντος Ἡροπύθȣ, ἄρχων Δημόφιλος Φλυεύς.* Etſi fortaſſe nihil vetat dicere, *ὁ ἐνιαυτὸς ἐπώνυμός ἐστι Χαιρωνίδȣ.* Quod ego tamen me legiſſe non recordor. WOLFIVS.

vlt. *ὁ τῶν πολεμικῶν ἐπιμελόμενος.*] Et quidem inde nomen *Πολεμάρχȣ* factum eſt; et in oratione *περὶ στεφάνȣ* additur *πολεμάρχȣ γνώμη,* et *βȣλῆς καὶ στρατηγῶν γνώμη,* cum bellum decernitur. Sed et *τῶν μετοίκων ἐπεμελεῖτο καὶ ξένων,* vt apud Oratores paſſim videre eſt. Conſule *Suidam* in v. *Πολέμαρχος,* qui cum et Graece iam olim, et nunc etiam Latine mea opera exſtet, non video, cur eum in his annotationibus transſcribere debeam. Illud tamen admoneo, ibi legendum *ἀποστασίȣ καὶ ἀπροστασίȣ.* WOLFIVS.

589. 1. *οἱ θεσμοθέται.*] Paulo melius Edit. *Paris. οἱ δὲ θεσμοθέται.* TAYLOR.

7. *καὶ διὰ τȣ̃το ȣ̓χ ὑπέπιπτον ἀριθμῷ.*] Nequit, puto, hoc eſſe verum. Nam certe numerari poterat Senatus Areopagiticus, etſi numero conſtanti et definito non continebatur. Itaque addendum videtur *ὡρισμένῳ,* vt pagina ſuperiore v. 22. factum eſt. Malim etiam *ἢ διὰ τȣ̃το ȣ̓χ ὑπέπιπτεν,* nempe *βουλή.* IVRIN.

12. *ἀλλὰ περὶ τῶν πεντακοσίων.*] Forte *περὶ τῶν πεντακοσίων εἰπεῖν* [deerat enim ea vox in Editis] et [v. 13.] *ἰστέον τοίνυν.* WOLFIVS.

16. *τριακοσίας ἑξήκοντα πέντε.*] Aſtrologi addunt ſenas horas, quae quartum quemque annum biſſextilem efficiunt. WOLFIVS.

17. *ἡμέρας τριάκοντα καὶ τρίτον.*] Subaudi *μέρος ἡμέρας, τȣτέστιν, ὥρας ὀκτώ.* Sed cum quinque dies

dies contineant 120. earumque duodecima pars decem horas conficiat, dicit vnum diem reſtare. WOLFIVS.

589. 17. Si iſta ad reliquam huiusce ſcriptoris ἀκρίβειαν velis exigere, legendum τριάκοντα καὶ τρίτον, καὶ δωδέκατον. IVRIN. Addit *Nannius* καὶ δωδέκατον τῶν δώδεκα. TAYLOR.

20. δώδεκα δὲ τῆς μιᾶς, δώδεκά ἐστι.] Lego: δωδέκατον δὲ τῆς μιᾶς, δύω ἐστί. Nam horas certe dies naturalis, hoc eſt, nox et dies vulgaris, habet viginti quatuor, cuius duodecima pars ſunt horae duae: quae ſingulis menſibus attributae conficiunt dies triginta, horas decem. Ego cauſam non video, cur quintum diem a quatuor ſepararit. WOLFIVS.

Ibid. Editiones *Felic. Man.* et *Paris.* habent δωδέκατον, vt *Wolfius* coniecit, et *Lambinus* ſimiliter cum eo legit δύο ἐστί. TAYLOR.

Ibid. Ad praecedentium ſimilitudinem legendum puto δωδέκατον δὲ τῶν δώδεκα μία ἐστί. IVRIN. Ita *Nannius* ex *Budaeo*. TAYLOR.

23. εἰκοσιεννέα ἥμισυ.] Dies viginti nouem, et duodecim horas. Noſtri temporis Aſtrologi lunam peragrare dicunt zodiacum diebus viginti octo, et horis aliquot. Id quod ex inſpectione Ephemeridum patet: quae quidem inter ſe non conſentiunt, ob diuerſam *Alphonſi* et *Copernici* rationem. WOLFIVS.

590. 3. καὶ τὰς μὲν δύο ἡμέρας.] Cum mox dicat, 500. viros imperaſſe dies 350. lege τὰς μὲν τεσσαρας ἡμέρας [ſicuti etiam interpretatus eſt]. Error e notis numerorum videtur ortus, cum librarius β′ pro δ′ legit, vt ſupra [p. 589. 20.] ιβ′ pro β′. WOLFIVS.

Ibid. Plane reſcribendum καὶ τὰς μὲν τεσσαρας ἡμέρας. Tot enim relinquuntur, demtis ex anno lunari diebus 350. quibus erant Athenae ſub Magiſtratibus. IVRIN.

590. 3. τέσσαρας etiam reponit *Bodl.* inuitis Editionibus. Eadem quoque mente eſt magnus *Scalig.* in libro *de Emendat. Tempor.* Porro autem non iſte eſt error, aut erroris anſa, quam autumauit *Wolſius*, ſed cum ſcriberetur τὰς μὲν δ´ ἡμέρας, alii δύο integra voce legebant, alii δ´ ſiue ſimplex elementum, notam numeri quaternarii. TAYLOR.

12. τὸ δωδέκατον.] Recte *Felicianus* τὸ δέκατον, vt docet Arithmetica. WOLFIVS.

14. πεντάκις δέκα.] Etſi in re nihil intereſt, malim tamen δεκάκις πέντε, ſicut δεκάκις τριάκοντα, non τριακοντάκις δέκα. Sed fortaſſis de induſtria mutauit ordinem. WOLFIVS.

Ibid. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ κ. τ. λ.] Videtur mutilus hic locus: nam quinquageni Senatores videntur diſtribuendi in quinque decurias: et quinquageni dies in ſeptem hebdomadas. Nouies enim ſeptem ſunt quadraginta nouem. Sed quaerendum, ſi cui vacat, an et veteres menſem in hebdomadas diuiſerunt: et, an terni illi reliqui altera hebdomade praeſuerint. Sed haec otioſis indaganda relinquamus. WOLFIVS.

15. οἱ δέκα κατὰ κλῆρον μιᾶς ἡμέρας τῶν ἑπτά.] Quid velit ſcriptor, ex ſequentibus intelligo. Caeterum ex ipſis hiſce verbis ſenſum nullum exſculpo. Quidni igitur ſuppleamus: διεῖλον πάλιν ἑαυτοὺς εἰς ἄλλας πέντε μερίδας, ἀνὰ δέκα. καὶ οἱ δέκα ἦρχον ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ εἷς αὐτῶν κατὰ κλῆρον ἦρχε μιᾶς ἡμέρας. IVRIN.

Ibid. *Wolſius* alibi: ἦρχον οἱ δέκα etc. TAYLOR.

Ibid. Pro μιᾶς ἡμέρας *Bodl.* μίαν ἡμέραν. TAYL.

pen. ἀπὸ τοῦ δήμου.] [Ita enim Editt.] Forte παρὰ τοῦ δήμου, id eſt, vt opinor, ἐκ τοῦ δημοσίου, ex aerario. Mox [591. 2.] λαβοῦσα τὰ χρήματα ἐκ τοῦ δήμου. [vt Editi omnes] Forte ἐκ τοῦ δημοσίου. WOLFIVS.

591. 4. προϛάτης — τῆς βουλῆς.] Fuerunt enim alii δημοτικοὶ, alii βϐλευτικοὶ ῥήτορες. In Oratorum locum apud nos ſucceſſerunt Iuriſconſulti, qui magiſtratibus et iudicibus adſunt in conſilio. WOLF.

Ibid. Reddit Wolfius: *Patronus:* Malim: *e Principibus.* IVRIN.

6. ἐλάβοντο.] Forte επελάβοντο, τϐτέϛιν ἐγράψαντο παρανόμων τὸ ψήφισμα. WOLFIVS. Ita marg. *Benenati.* TAYLOR.

22. ἐπειδὴ νεωϛὶ ἄρξασα ἦν ἡ βϐλή.] Si de priore ſenatu, *quia recens magiſtratum depoſuerat:* Sin de poſteriore, *quia recens magiſtratum inierat.* Et de *hoc* intelligendum eſſe arguunt ea, quae ſequuntur. Quaſi diceret, ἐπειδὴ νεωϛὶ παρέλαβε τὴν ἀρχήν. WOLF.

Ibid. Falli videtur auctor huius argumenti: nec enim latum eſt ad populum de corona ſenatui tribuenda, nouo ſenatu iam ſuffecto, ſed priore auctoritatem adhuc obtinente. Quod patet ex ipſa Oratione, pag. 596. 3. οἱ προεδρεύοντες τῆς βϐλῆς, καὶ ὁ ταῦτ' ἐπιψηφίζων ἐπιϛάτης, ἠρώτων etc. IVRIN.

Ibid. Pace viri doctiſſimi arbitror potius ad *nouum* ſenatum protinus referri de rebus geſtis *ſuperioris.* Et credo, id ex vett. monumentis abunde confirmari poſſe. TAYLOR. Poſt annum elapſum omnino. v. σχ. ad Timocrat. n. 30. ed. Paris. TAYLOR in ſchedis.

24. κακῶς πράξαντα.] Sententia poſtulat, καλῶς αρξαντα. [Ita quoque marg. *Benenati.*] Vide *Iſocratis Nicoclem:* Ἐτι δὲ οἱ μὲν δυσμενῶς πρὸς ἀλλήλϐς ἔχϐσι, καὶ τὰ λοιπά. WOLFIVS.

25. την ποιησασαν.] Legendum videtur τὴν μη ποιήσασαν, et μη αἰτεῖν, vt in pagina ſequente, v. 18. et 19. et in ipſa oratione, pag. 596. 18. IVRIN.

27. Ανδροτίων ἄρα ἠταίρηκεν.] Lego: Ανδροτίων ἄρα, επειδη ἠταίρηκεν. WOLFIVS.

591. 27. *Wolfius*, eo modo, quem vides, lectionem Editt. *Felic.* et *Manut.* ſanauit. Neque infeliciter. Editio *Lutetiana:* Ανδροτίων ἄρα, ος ηταίρηκεν. etc. TAYL.

pen. τον εποφειλοντα.] Lego τον ετι οφειλοντα. WOLFIVS.

Ibid. *Qui mulctam nondum ſoluit.* Immo: *qui pecuniam aerario debitam non ſoluit.* Tenebatur enim Androtio debito paterno nondum ſoluto. IVRIN.

592. 4. ἀπροβούλευτον ψήφισμα.] *Decreta ſine auctoritate ſenatus.* Vitioſe. Nec enim conſuetudo erat, vt decreta qualiacunque ſine auctoritate Senatus ad populum ferrentur, ſed vt vnicum illud decretum de corona ſenatui tribuenda quotannis ad populum ferretur, ſenatu prius non conſulto. Huius autem conſuetudinis, pace Demoſthenis, ea vera fuiſſe cauſa videtur, quod nihil opus erat ſenatum conſulere, num vellet praemium ſibi ipſi tribui. IVRIN.

10. τινὲς δ' ἐπεχείρησαν κ. τ. λ.] Forte: τινὲς δ' ἐπεχείρησαν λεγειν, τοῦτον τὸν λόγον πραγματικὴν στασιν εχειν πρὸς ἀντινομίαν. WOLFIVS.

Ibid. Lectioni manifeſte vitioſae ſuccurrit Editio *Benenati*, τοῦτον τὸν λόγον ἀνενεγκεῖν εἰν πραγματικὴν, vbi legendum εἰς. IVRIN.

13. ἐκ περιστάσεως.] Ea circumſtantia eſt, τὸ μὴ ποιῆσαι τὰς τριήρεις. Ego vero negarem, ſenatum bene praefuiſſe, qui triremes non feciſſet. ſic nulla eſſet ἀντινομία. et quae praua conſuetudine fiunt, non recte fiunt. Etſi et *Demoſthenes* decretum Cteſiphontis hac ratione defendit. Sed difficile eſt, Graecorum Rhetorum diſceptare controuerſias: qui, vt Dialectici, ſuis ſe compungunt acuminibus. WOLFIVS.

Ibid. διὰ τὸ κυρωθῆναι τὸν ἕτερον.] Vertit Wolfius: *propter alterius confirmationem.* Immo: *per lationem alterius*, vel, *quod altera lata fuerit.* IVRIN.

592. 20. πραγματικῆς πρὸς ἀντινομίαν.] πραγματικῆς της πρὸς ἀντινομίαν, Editio *Pariſina*. Plenius eadem in ſequentibus, v. 22. ὧν ὁ μὲν εἷς νεωτερος, ο δε ετερος πρεσβύτερος, οὗτος λαμβάνει κ. τ. λ. TAYL.

27. ἀπὸ τῦ Δ.] Malim παρα. Sed Rhetores iſti ſuum quoddam habent dicendi genus, ἐ μάλα Δημοσθένειον, ἐδὲ κατ' Ισοκράτην, καὶ Πλάτωνα. WOLF.

ANNOTATA IN ORATIONEM.

Pag. 593. 3. οἴεται.] Melius ᾤετο. Quo pacto legit optimus Codex *Aug.* et *Reg. ε.* itemque *Vlpianus*, atque etiam vno in loco *Hermogenes*, ſc. de *Inuent.* l. 1. ſtatim ab initio. Alibi autem, nempe περὶ ἐπιμελείας, habet οἴεται. TAYLOR.

8. ἔτος μὲν γε.] Potius ἔτος μὲν γαρ cum *Lindenb. Ven. Ital. Reg. α.* et ſcholiaſte. atque ita coniecerat *Wolfius*. TAYLOR.

Ibid. παρ' ὑμῶν ἀδίκως ἐκπεσεῖν.] ἀποδοκιμασθῆναι ὑφ' ὑμῶν. Hoc loco non ſignificat *in exilium eiici*. WOLFIVS.

Ibid. *Honore veſtro per iniuriam deiicere.* Potius: *ex ciuitate per iniuriam expellere.* IVRIN.

16. συνιόντα.] Τὸ συνιέναι hic non ſignificat *conſpirare*, ſed hoc vult auctor: caede polluti hominis conſuetudine etiam alios pollui; qua de re et in *Midiana* agitur. WOLFIVS.

Ibid. Recte: atque ita *Italus* (nam alterum interpretem, medicum illum Placentinum, parum moror) *che egli commetteua impietà, conuerſando meco, che hauea fatte queſte coſe.* TAYLOR.

pen. οὐ παρὰ μικρὸν ἀγωνιζόμενος.] ἐκ ἐγγὺς τῦ κινδύνε γενόμενος, οἷον, ἴσων γενομένων τῶν ψήφων, ἢ παρὰ τριάκοντα, ὥσπερ Αἰσχίνης, ἀποφυγὼν, ἀλλὰ λαμπρῶς ἀπολυόμενος. Non ſignificat magnopere iudicio contendere, ſed non paucis ſuffragiis abſolutum

lutum eſſe, cauſa iudicibus ad cognoſcendum propoſita. WOLFIVS.

594. 1. τȣτȣς.] Lege τȣτον, quemadmodum vertit bonus *Wolfius*. Ita legunt *Felic. Man. Paris. Obſop. Bodl.* et *Ital.* Modo etiam τȣ͂τον δὴ, cum marg. *Benenat.* TAYLOR.

13. παράγων — κακȣ́ργȣς λόγȣς.] Baſſianus Landus: *fictis, atque adductis aduerſus ſingula haec callidis rationibus.* Italus: *bugie e parole aſtute.* Lambinus coniecit πανȣ́ργȣς. Non ineſcite. TAYLOR.

24. εαν αξιως κ. τ. λ.] Voces τον δημον in hac lege omittuntur in duobus MStis, *Linden.* ſc. et *Ital.* qui praeterea cum *Bodl.* et *Obſop.* exhibent αυτην pro αυτη in fine. Verum id praeter rem et morem Ciuitatis, quae non ita conſtituebat. TAYLOR.

pen. ἐγὼ δ' αὐτὸ τȣ̓ναντίον.] Reſcribe cum *Aug.* et *Bodl.* ἐγὼ δ' αυ τȣναντιον. TAYLOR.

595. 1. ἐκφέρειν.] δεῖν ἐκφέρειν, ſicut poſtea v. 3. ſequitur προσήκει WOLFIVS.

27. εἴρηκα.] ψήφισμα ſc. et eſt quaſi verbum ſolenne et legitimum. Quod non animaduertere videtur Interpres. Infra pag. 601. 1. ειρηκοτα αὐτὸν παραίνομαι. TAYLOR.

596. 3. ἐπιψηφίζων.] *Qui ſententias comprobat.* Potius: *Qui plebiſcito faciendo praeeſt.* IVRIN.

6. καίτοι, τȣ́ς γε μὴ αἰτȣ͂ντας.] *Atqui de iis.* Potius: *Atqui ab iis.* IVRIN. Omnino recte. TAYL.

7. τὴν ἀρχὴν.] Legendum τὴν δωρεαν. IVRIN.

Ibid. Fortaſſe haec ſana punctuatione melius ordinabuntur: καίτοι, τȣ́ς γε μὴ αἰτȣ͂ντας, μηδὲ ἀξιȣ͂ντας λαβεῖν, τὴν ἀρχὴν ȣ̓δ' ἐπερωτᾷν προσῆκε. *Qui ſibi hunc honorem non vindicant, ii* omnino *ad populum de ea re referre non debent.* Ita ſupra p. 595. 2. περὶ ὧν γε μὴ κεῖνται νόμοι, ȣ̓δὲ γράφειν την αρχην προσήκει. Locus plane germanus. Eam locutionem memini me pluri-

pluribus illuſtraſſe ad *Lyſiam* p. 320. vlt. Quibus multa habeo quae adiungere poſſum. Tu interea vide, annon huc referri poſſint iſta Euangeliſtae *Ioan.* VIII. 25. Ελεγον ȣν αὐτῷ· Σὺ τίς εἶ; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ιησȣς· την αρχην ὅ, τι καὶ λαλῶ ὑμῖν. *Omnino id, quod vobis praedico.* Non, *id, quod* in initio *dixi vobis.* Vide Cl. *Ienſii Strictur. ad Ius Rom.* p. XII. Praefat. TAYLOR.

596. 9. καὶ ἄλλων τινῶν.] Vtrum *Midia etiam alios quosdam accuſante*, an *aliis etiam vna cum Midia ſenatum accuſantibus?* Landus: *Midia ſenatum et alios accuſante.* WOLFIVS.

Ibid. *Cum Midias accuſaret ſenatum, et alios quosdam:* Immo: *Midia et aliis quibusdam ſenatum accuſantibus.* IVRIN. Recte. TAYLOR.

Ibid. Italus Interpres: *quando Media et alcuni altri accuſarno di certe coſe il ſenato.* TAYLOR.

19. μηδ' ἐξαπατηθῆναι.] ἵνα ȣδὲ δύναιτο ἐξαπατηθῆναι ὁ δῆμος. WOLFIVS.

Ibid. Legendum videtur μηδ' ἐξαπατηθῆναι γένοιτ' ἐπὶ τȣτῳ τῷ δήμῳ. *Ne hac in re populo fucus fiat.* IVRIN.

22. ἀλλ' ἐδίκαιον ἦν εὑρεῖν κ. τ. λ.] εὑρεῖν, S. τὴν βουλὴν, ἀντὶ τȣ̃ ȣ̓ τυχεῖν. Etſi verbum hoc inculcatum videtur, cum vel ſine eo ſententia bene conſtet. Landus: *Sed id, quod aequum eſt inueniri, et quod populo vtile fuerit, lege conſtitui.* WOLFIVS.

Ibid. Reddit Wolfius: *Sed quod tribui et iuſtum, et populo vtile eſſet:* Potius: *ſed quod excogitari poſſet et iuſtum, et populo vtile.* IVRIN.

vlt. εὑρήσετε γὰρ τοῦτο τὸ ἰσχυρὸν.] Lege, addito articulo [nam in Editorum aliquibus deerat]. Landus: *Reperietis enim, hoc ipſum eſſe validum, et in quo omne Reip. robur conſiſtit, quod pro populo conſtitutum eſt.* WOLFIVS.

596. vlt. Articulum reſtituerunt *Obſop.* et alii. τῦτό ἰσχυρὸν, τῦτο ἰσχυρῶς, aut τῦτο τὸ ἰσχυρὸν, *Bodl.* TAYLOR.

597. 5. οἷον.] Lego οια. WOLFIVS.

8. τῦτο μὲν εἰ βόλεσθε.] Sequitur v. 17. ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν παλαιά. Tale eſt et *Iſocratis* illud in *Euagora*, τῦτο μὲν γὰρ Αἰακός. Poſtea ſequitur non aliud τῦτο δὲ, ſed τότε δὲ παῖδες ἦσαν. Eſt hiulca oratio, et ἀνανταπόδοτον, habens longam parentheſin — ἴσε γὰρ δήπε τῦτ' ἀκοῇ, ὅτι — intertextam. WOLFIVS.

Ibid. Lego: ταυτα μὲν, ει βούλεσθε, ερω. IVRIN.

20. ὑποσπόνδες ἀπεπέμψατε.] Landus: *Thebanos foedere coniunctos liberaſtis.* Sententia auctoris eſt, Athenienſes datis induciis, et certis conditionibus propoſitis, abeundi poteſtatem dediſſe. Sic dicunt: τὸς νεκρὸς ὑποσπόνδους ἀνελέσθαι, *tollere ad ſepulturam cadauera, induciis ab hoſte et ea facultate impetrata.* WOLFIVS.

vlt. ὃ πρότερον τῷ πολέμῳ παρέςησαν.] Landus: *non prius bello affuerunt, quam claſſis veſtra interiit.* τὸ παρέςησαν eſt αορ. β. αὐτοπαθητικὸς, ἀντὶ τῦ παρεςάθησαν, ἢ ἐκδῦναι ἑαυτὸς ἠναγκάσθησαν. WOLFIVS.

Ibid. Num legendum του πολεμε αφεστασαν? IVRIN.

Ibid. Fortaſſe valebit lectio huius loci recepta. *Thucyd.* I. 98. Ναξίοις ἀποςᾶσι ἐπολέμησαν, καὶ πολιορκια παρεστησαντο. σχ. παρεςήσαντο.] ἐδόλωσαν. Id. I. 124. καὶ τὴν καθεςηκυῖαν ἐν τῇ Ἑλλάδι πόλιν τύραννον — παραςησώμεθα ἐπελθόντες. σχ. δολωσώμεθα. Ad quam normam etiam reſtituerem cum MStis libris locum iſtum eiusdem ſcriptoris, I. 114. Ἀθηναῖοι πάλιν εἰς Εὔβοιαν διαβάντες, Περικλέυς ςρατηγῦντος, κατεςρέψαντο πᾶσαν, καὶ τὴν μὲν ἄλλην ὁμολογία παρεςήσαντο, (non vt vulgo κατεςήσαντο) Ἑςιαίας δ' ἐξοικίσαν-

κίσαντες, αὐτοὶ τὴν γῆν ἔσχον. Eodem plane modo, quo ſcripſit Auctor incertus apud *Suidam*, v. Παρίςημι. Ὧν τὰ μὲν βίᾳ ᾕρει, τὰ δὲ ὁμολογίᾳ παρίςατο: itemque *Arrianus* ab eodem *Suida* adductus in Παρίςασθαι. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος προσέταξε τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν χωρία ἢ βίᾳ ἐξαιρεῖν, ἢ ὁμολογίᾳ παριστασθαι. Addam, et reſtituam, hanc occaſionem nactus, *Moſchopuli Lexicon Atticum*: Παρέςη, ἀντὶ τοῦ ἐβόησε (Cod. *Baroc.* 159. ἐβοήθησε, quod verum) καὶ ἀντὶ τοῦ πλησίον ἔςη. παρεςήσατο δὲ Φρούριον, ἀντὶ τοῦ ἐνίκησεν, ἐτροπώσατο. Vetus Scholiaſtes *Luciani Icaromenip.* hunc ſenſum agnoſcit, tametſi ab eo loco, cuius gratia haec ſcripſit, alienum. Παρίςασαι, καταδουλοῖς· ὅθεν παραςησάμενος, παραλαβὼν, ἑλὼν, καταςρεψάμενος. Verum ad *Demoſthenem* reuertor. vt ille τῷ πολέμῳ παρέςησαν, ita *Herodotus* omnino gemina locutione III. 13. Αἰγύπτιοι μὲν κατὰ τοῦτο πολιορκεύμενοι, χρόνῳ παρεστησαν. Cum haec a nobis ſatis complanata ſit, et vindicata locutio, quid faciemus cum *Etym. M.* qui omni dubio procul ad hunc ipſiſſimum *Demoſthenis* locum adludit? Παρέςησαν. Δημοσθένης. ενικησαν. ἐπειδὴ οἱ ἡττώμενοι παρίςανται τοῖς νενικηκόσιν, ὡς δοῦλοι δεσπόταις. Credo ſcripſiſſe ενικηθησαν. Modo p. 598. 1. pro αὐτῶν *Ven.* habet αυτης. τὸ ναυτικὸν αὐτῆς ἀπώλετο. TAYLOR.

598. 4. ἴςε ὀρόβους ὄντας ὠνίους:] Subaudi ἀντὶ τοῦ σίτου. Ὀροβον interpretantur *eruum*. Virgilius:

Eheu! quam pingui macer eſt mihi taurus in eruo.

WOLFIVS.

7. ὅρον τοῦτον.] τοῦτον ὅρον Codd. nonnulli: at *Venetus* τοῦτον νομον. TAYLOR.

9. διώκησε.] Variant MSti et Editi. διοίκησε, διοικήσει, et διοίκῆσαι. Vnde ſuſpicor, lectum olim fuiſſe, vt fortaſſe debet, διοικησεις. TAYLOR.

598. 14.

598. 14. εἰς τοῦτο ἐλήλυθε τοῦ νομίζειν.] εἰς τοῦτο τοῦ νομίζειν. Quaſi dicas εἰς τοῦτ' οἰήσεως ἦλθεν. Rarus hic loquendi modus obſeruetur. Nam τὸ ἐλθεῖν εἰς τοῦτο genitiuis fere iungitur, vt εἰς τοῦτο μανίας, τόλμης, ἀναισχυντίας. WOLFIVS.

23. ἔχων πέντε ἡμιτάλαντα.] τέσσαρα τάλαντα καὶ ἥμισυ. Sic κατὰ Θεοκρίνου, pag. 1333. 11. τρί' ἡμιμναῖα, τουτέστι δύω μνᾶς καὶ ἡμίσειαν. Landus: *abſtulit quinque talenta et dimidium, ex quo res habuit infortunium.* WOLFIVS.

Ibid. *Ferrus* item, Interpres Italicus, vna cum *Wolfio* ſentiens: *con quattro talenti e mezzo.* Atque hos decepit forte *Vlpianus*, qui πέντε ἡμιτάλαντα interpretatur, quo pacto interpretari debuit πέμπτον ἡμιτάλαντον. Quod longe aliud eſt. Faceſſat ergo *Wolfius* cum *quatuor talentis et dimidio*, Landus item; cum *quinque talentis et dimidio.* Intelligi enim debent ſolummodo *duo talenta cum dimidio*, ſi vera ſint ea, quae dixi ad *Marm. Sandu.* p. 32. ſunt autem veriſſima. Adde his, quae dixit *Caſaubonus* ὁ μέγας ad *Theophraſt. Charact.* cap. 6. vbi *Wolfium* increpat. TAYLOR.

24. καὶ τὸ πρᾶγμα ἀτύχημα συμβέβηκεν.] ἀτυχήματι, κατ' ἀτύχημα. WOLFIVS.

pen. ἔπειτα κἀκεῖνο.] Melius *Aug.* ἔπειτα δὲ κἀκεῖνο. TAYLOR.

599. 1. ὡς οὐ παρὰ τὸν νόμον.] Sententia eſt, non conſtare has propoſitiones: *Senatui etiam non factis triremibus dandae ſunt coronae:* et: *Quo minus Senatus triremes fecerit, alius in cauſa fuit.* Nam translatione culpae nihil eſt opus, ſi nihil eſt peccatum. Varia lectio annotata inepta prorſus eſt, et aenigmatis inſtar. WOLFIVS.

Ibid. Varietas lectionis eſt in MSS. *Ald. Felic.* et *Manut.* ὡς παρὰ τὸν νόμον, quemadmodum etiam et ſuperius, p. 598. 19. ὡς μὲν παρὰ τὸν νόμον ἐστὶν, excluſa

cluſa negatione. Vbi optimus *Auguſtanus* ὡς μὲν οὐ. TAYLOR.

599. 1. καὶ ὡς ὐ διὰ τὴν βυλήν.] Landus: *et quod per ſenatum non ſint triremes.* Quod paulo ante dixit, p. 598. 21. ὡς ὐχ ἡ βυλὴ γέγονεν αἰτία τῦ μὴ πεποιῆσθαι τὰς ναῦς. WOLFIVS.

4. εἰ δ' ὐκ ἔξεςι.] Codd. *Ven.* et *Reg.* ε. εἰ δ' οὐκ ἔξεςιν αιτειν. Modo v. 6. fortaſſe προσηκει λαβεῖν, non προσηκε. TAYLOR.

12. τριήρεις ποιήσασθαι.] τριήρεις καινας ποιήσασθαι *Aug.* TAYLOR.

22. ἀνελῦσα κ. τ. λ.] τὸν νόμον, τὸν περὶ τῶν τριηρῶν. τῦτον, τὸν Ανδροτίωνα. WOLFIVS.

Ibid. τῦτον ἐχειροτόνησεν αὐτῇ.] Malim αὐτή. Vertit autem Wolfius: *iſtum ſibi patronum creauit.* Rectius: *iſtum ipſe elegit*, non patronum, ſed quaeſtorem fabrorum naualium. Senſus argumenti eſt: ex lege quaeſtorem fabrorum naualium a populo eligi oportebat: hic autem ſenatus lege ſpreta iſtum ipſe quaeſtorem creauerat, ideoque quicquid ille deliquiſſet, id ſenatum luere oportebat. IVRIN.

23. Variant Codd. αὐτὴν *Ven. Aug.* αὐτὴ *Ital.* quemadmodum Vir doctiſſimus coniecit. Vt autem meam de hac re ſententiam exponam, videtur in hoc loco deficere Oratio, defeciſſe enim olim vidi, et cauſas iſtius ſuſpicionis interpoſui. Certiſſimum eſt, ad voces iſtas, ὅτι τοίνυν ὐδ' αἴτιος, et quae ſequuntur, nouam periodum eſſe inſtituendam. Suſcepit enim nouum argumentum elaborandum, καὶ τουτο σαφῶς ὑμῖν ἐπιδείξω. Et tamen *tota* illa σαφὴς ἐπίδειξις verbis his obſcuriſſimis continetur: ἀνελῦσα γὰρ ἡ βουλὴ τὸν νόμον, τῦτον ἐχειροτόνησεν αὐτῇ. Nam immediate ſequitur res noua et alieniſſima: Ἔτι τοίνυν ἐπιχειρεῖ λέγειν περὶ τῦ τῆς ἑταιρήσεως νόμυ. Locum igitur ita ordina:

§. Ὅτι τοίνυν ἐδ' αἴτιος ἄλλος ἐςὶν ἐδεὶς ἀνθρώπων τῆ μὴ πεποιῆσθαι τὰς ναῦς, καὶ τῦτο σαφῶς ὑμῖν ἐπιδείξω. ἀνελῦσα γὰρ ἡ βελὴ τὸν νόμον, τῦτον ἐχειροτόνησεν αὐτῇ * * * * *

§. Ἔτι τοίνυν ἐπιχειρεῖ λέγειν κ. τ. λ.
Et in hac cauſa, quanquam lexica compilare ſit infimi ſubſellii, omnino neceſſe eſſe video, vt lector parata habeat, quae de hoc deploratiſſimo loco olim adnotauerat *Harpocratio.* Ita enim ille: Ἀνελῦσα γὰρ τὸν νόμον τῦτον ἐχειροτόνησεν αὐτῇ· Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνός φησιν. ασαφως δ' αὐτῦ ἔχοντος καὶ ελλειπως, ἄλλοι ἄλλως ἐξηγῦνται. Ἐν δὲ τοῖς Ἀττικοῖς διττὴ ἦν ἡ γραφή· ἡ μὲν ὕτως· ανελουσα γαρ τον νομον τουτον, εχειροτονησεν αυτην· ἀντὶ τῦ παραβᾶσα γὰρ τῦτον τὸν νόμον, διαχειροτονίαν περὶ αὐτῆς ἔδωκεν, εἰ χρὴ ςεφανῦν αὐτήν. ἡ δ' ἄλλη· ανελουσα γαρ τον νομον τουτον, εχειροτονησε λαβουσα εκεινον αυτη. Ad eandem mentem, diſparibus licet verbis, de duplici hac apud *Demoſthenem* ſcriptura, αὐτῇ ſc. [vel αὐτῆ] in dandi caſu, et αὐτὴν in accuſatiuo, diſputat *Suidas*, v. Ἀνελεῖν. De alia varietate lectionis in hoc loco conſule Scholiaſten *Vlpianum.* TAYLOR.

599. pen. ἐκινδυνεύομεν.] Legendum κινδυνεύομεν. IVRIN.

600. 1. ἐ δικαςαῖς τοῖς ἐσιν ὑμῖν.] Rectius id, quod annotatum eſt, ἐ δικαςαῖς τουτων ἐσιν ὑμῖν. WOLFIVS.

Ibid. Iſtud τύτων, quod recte comprobat *Wolfius*, eſt ex MSS. *Ald. Ven. Lindenbr. Aug. Ital.* τοῖς ἐσιν praeferebant nonnullae Editiones. TAYLOR.

10. ἢ τὰ εἰκότα φράζειν.] *Aut coniecturas afferre.* Rectius: *aut veriſimilia afferre.* Coniecturae enim non ſunt ſemper veriſimiles. IVRIN.

12. νομίζητε.] *Wolfius* interpretatur lectionem, quae videtur eſſe omnium Codd. νομίζετε. Eſt ergo vul-

go vulgata fortaſſe Typothetarum error. TAYLOR.

600. 12. Plane legendum *νομίζετε*. IVRIN.

15. *τούτῳ κ. τ. λ.*] Fortius videtur et clarius, ſi legas *τούτῳ ταῦτ' ἐπιδείκνυμεν. ἐπιδείκνυμεν ἄνδρα* etc. IVRIN.

16. *ἄνδρα παρεσχηκότα.*] *ἄνδρας παρεσχηκότες* *Bodl.* Quod parum intelligo. *ἄνδρα παρεχοντες ἐχοντα γραμματεῖον.* *Lambinus.* Certe illa ſuperiora ſic legenda ſunt: *παρ' οὗ μάλιστα πίστιν ἐστὶ λαβεῖν.* TAYL.

22. *ἐπαγγέλλειν.*] Mauult *Lambinus ἀπαγγέλλειν.* Qui vel a Scholiaſte refutari potuit. Vid. pag. 602. II. et *Harpocrationem* in voce. TAYLOR.

pen. *παρανόμων.*] Vide ad *Midianam* pag. 515. 27. TAYLOR.

601. 24. *γράφου — ἐφηγοῦ.*] Atqui et *τὸ γράφεσθαι* et *τὸ ἐφηγεῖσθαι* iam dictum eſt: niſi forte ſuperiora pertineant ad iudices, haec ad arbitrum. Ego verba auctoris reiicere nolui, quia fortaſſis, vt in ſuperiore anantapodoto, ita hic etiam de induſtria plebeiam confuſionem et *ταυτολογίαν*, ne qua ſuſpicio eſſet artificii, affectauit. *Vlpianus* aliter hanc repetitionem excuſat. WOLFIVS.

Ibid. Neque mihi commentum *Wolfii* placet, neque *Vlpiani*, quem in ſcholiis otioſus conſulas. Addam iam tertium, *Heraldum* ſc. *Animadu. in Salmas.* L. 4. c. 7. §. 10. qui ita legit et interpretatur: „Ἐῤῥωσαι „καὶ σαυτῷ πιστεύεις; Ἄπαγε· ἐν χιλίαις δὲ ὁ κίνδυνος. „ἀσθενέστερος εἶ; τοῖς ἄρχουσιν ἐφηγοῦ· τοῦτο ποιήσουσιν „ἐκεῖνοι. οὐδέτερον βούλει τούτων; γράφου. καταγνεῖς καὶ „τοῦτο, καὶ πένης ὢν οὐκ ἂν ἔχοις χιλίας ἀποτίσαι; δι„κάζου κλοπῆς πρὸς διαιτητήν, καὶ οὐ κινδυνεύσεις. τού„των οὐδέν ἐστι τὸ αὐτό. *Viribus polles, atque iis es fre„tus? abduc ad* XI *viros: verum mille drachmis periclita„ris. minus vales viribus? magiſtratibus indica, et eos de„ducito:*

„ducito: ipſi id facient et furem prehendi iubebunt. neu„trum iſtorum vis? accuſa. hoc etiam non audes, et pau„perior es, quam qui mille drachmas poſſis ſoluere? furti „age apud minores iudices, et extra periculum eris. haec „omnia diuerſa ſunt. Deleui φοβῇ καὶ τῦτο, item κα„ταμέμφῃ σαυτὸν, quae omnia eſſe exiſtimo horum „verborum (κατοκνεῖς καὶ τῦτο) interpretamenta. De„leui etiam γράφε et ἐφηγῦ repetita." Haec vir doctiſſimus. Qui quantum in hac re profecerit, alii videant. Hoc certiſſimum, in his verbis *Demoſthenis* explicari Απαγωγὴν, Εφήγησιν, Γραφὴν, Δίκην, haec quatuor; quicquid autem vltra haec dicitur, aut inutiliter repetitur, reſecandum eſſe. Hoc mihi cum *Heraldo* commune. Nemo tamen mihi intercesſerit, quin iſta potius inducam, quae in fine ſententiae leguntur: οὐδέτερον βούλει τούτων; γράφε. κατοκνεῖς καὶ τῦτο; ἐφηγοῦ. Remoto enim hoc quaſi ſcholiolo, caetera omnia aperta manent et facilia. Interea conſulere potes, quae diſputat bene multa ad hunc locum ὁ μέγας *Salmaſius de modo Vſurarum* pag. 776. ſeq. Neque obliuiſcaris, haec verba ſuperioribus olim Criticis negotii plurimum attuliſſe, ſiquidem ad ea credo digitum intendiſſe *Vlpianum*, cum ait: ἐν τῷ μέρει τέτῳ τῆς λύσεως ἔστι τι τῶν ἀσαφῶν κατὰ τὴν ἐξαγγελίαν, μᾶλλον δὲ κατὰ τὴν ἱστορίαν τῆς πολιτείας, ἃ παρείληπται μὲν ὡς παράδειγμα, δεῖται δὲ τῆς διορθώσεως. TAYL.

601. 26. κατὰ ταῦτα.] Melius cum marg. *Benenati* ταὐτά. TAYLOR.

Ibid. ὡσαύτως, τὸν αὐτὸν τρόπον. Caue legas κατὰ ταῦτα, priore circumflexa. WOLFIVS.

602. 4. εἰ δὲ πρὸς διαιτητὴν φεύγοι.] εἰ δικάζοιτό τις αὐτῷ κλοπῆς πρὸς διαιτητήν. vt ſupra dixit. WOLFIVS.

Ibid. Timebat Vir doctiſſimus, ne phraſi illa πρὸς διαιτητὴν φεύγειν aliquis abreptus haec ſecus accipe-

ret,

ret, ac debuit. *Caue* ergo praedixit. Et recte ſane. Sed non opus erat vel iſto monito, ſi cum *Ital.* legiſſet, πρὸς διαιτητῃ φεύγοι. *Apud iudicem pedaneum, in curia iudicis pedanei, reum ſiſti.* Quam veram lectionem eſſe arbitror. TAYLOR.

602. 6. τȣ̃ τρόπȣ.] τὸν τροπον Editt. omnes ante *Wolfium.* Coniecit *Lambinus* περὶ τȣ̃ οντινα τροπον χρὴ κ. τ. λ. TAYLOR.

16. μὴ διὰ ταῦτα.] μὴ διὰ ταῦτα δ' ἀξίȣ. WOLF.

21. ȣ̃ τιθείη.] γρ. περι οὗ τιθείη. Marg. *Benenat.* TAYLOR.

24. ὅτι τοῖς πολλοῖς.] *Quod cum vobis plebeiis dicere liceat, non dicatis.* Sic ad verbum. Ego de induſtria nonnihil a verbis receſſi. WOLFIVS.

603. 10. τȣ̀ς ἄρχοντας.] Non *magiſtratibus*, verum *iis, qui ſumma rerum potiuntur.* Aliter non procedet argumentatio. TAYLOR.

11. πονηροτάτȣς εἶναι.] πονηροτάτȣς πολιτας εἶναι Cod. *Reg.* ε. πονηροτάτȣς εἶναι τȣς πολιτας *Aug.* Deinde v. 13. ἵνα δὴ μὴ *Linden.* et *Ital.* TAYLOR.

20. ἔχοιτ' εἰκότως.] Vertit haec *Wolfius*, quaſi ἔχοιτ' accipiendum ſit pro ἔχοιτε. Senſus autem poſtulat, vt accipiatur pro ἔχοιτο, actiua ſignificatione, voce media. Niſi potius legendum ſit ἔχοι cum Editione *Benenati.* IVRIN.

Ibid. ἔχοιτε Cod. *Reg.* α. Alibi *Wolfius*: F. ἄν τις ἔχοι. TAYLOR.

23. καὶ νῦν.] Refinge hunc locum cum Editt. et MStorum nonnullis: καὶ νῦν δε δείκνυμεν ȣ̓κ ἐῶντα γράφειν σε, ȣ̓δ' ἃ τοῖς ἄλλοις ἔξεστι, τὸν νόμον. TAYLOR.

604. 7. αὐτῷ.] αὐτὸς habent Editiones. Reſtituit *Reg.* α. *Aug.* *Wolfius.* TAYLOR.

9. ὀνείδει.] ὀνείδη *Felic.* marg. Edit. *Paris.* TAYL.

12. ȣ̓δὲν ἂν ὑμᾶς.] Forte ουδ' αν αυτος ὑμᾶς. WOLFIVS.

604. 21. ἀλλὰ τȣ̃ γράφοντος.] ἀλλὰ τῷ γράφοντι — πολιτευομένῳ — πείθοντι. marg. *Benen.* Laudo, ſi ita ſcribatur; Aliter ſimplicior eſſet medela in ſuperioribus v. 18. τȣ γάρ ἐςιν ὄνειδος —; TAYLOR.

26. καταγνȣ̃σιν.] καταγνωναι ἢ μή. WOLFIVS.

pen. ἰδιώταις.] Wolfius: *in populi poteſtate.* Male. Nam opponuntur ſenatores dicendi rudes ſenatoribus dicendi peritis, τοῖς λέγȣσι. Vertendum itaque: *in poteſtate ſenatorum eorum, qui rei oratoriae operam non dant.* IVRIN.

605. 3. ἐθάδων.] ἠθάδων *Bodl. Ital:* Deinde παρεςηκότων plurimi. Sed rem vidit acutiſſimus longe *Iurinus:* τῶν αὐθαδῶν καὶ συνεςηκότων ῥητόρων. TAYL.

6. καταψηφιςέον.] *Sunt condemnandi.* Potius: *condemnandus eſt.* IVRIN.

19. ἧς ȣ̃τοι προέςασαν.] Wolfius: *cuius illi patroni fuerunt.* Immo: *cuius illi principes fuerunt.* IVRIN.

22. τότε ἀφήσετε.] F. τȣτον ἀφήσετε. WOLFIVS. Quo nihil inſcitius. Τότε, ſc. *Tunc demum,* ἐπὶ ταῖς εὐθύναις. De quibus *praeiudicium* fieri minime oportet. Certe, mi *Wolfi,* non opus erat haec ſollicitare. TAYLOR.

23. καὶ τῶν πολλῶν.] Wolfius: *et populi.* Male. nam hic agitur non de populo, ſed de ſenatu. vult autem Orator, patronos iſtos non ſenatus vniuerſi, nec maximae partis ſenatus, ſed ſuam ipſorum cauſam agere, qui pauci numero in ſenatu dominabantur. IVRIN.

pen. δεῖν.] δεῖν υμας *Aug.* TAYLOR.

606. 9. ὡς ȣ̓ δεῖ.] Negationem tollendam eſſe quis non videt? F. ὡς ἄρα δεῖ. WOLFIVS. Delet *Bodl.* TAYLOR.

Ibid. Plane delendum iſtud οὐ. IVRIN.

15. διαπρȣξάμενȣς.] διαπραξόμενος marg. *Benenati.* TAYLOR.

606. 21.

606. 21. ποιέμενον.] Τὸ ποιέμενος Editt. *Ald.* et *Wolfii* emendaui ex Editt. caeteris et MStis. TAYLOR.

pen. εἰσφορὰς τὰς ἀπὸ Ναυσινίκε.] *Tributis Nauſinico praetore imperatis.* Potius e tributis, *quae ab iſtius Praetura* vſque ad res geſtas Androtionis debebantur. Quod ſi infra cenſum iſtius Populi eſſe videbitur, ne nos in tributis XXV. circiter annorum nimium parci videamur, legendum eſt ἐπὶ Ναυσινίκε, *Nauſinico* Praetore. *Landus* tamen: *Exactiones, quae erant* poſt *Nauſinicum.* TAYLOR.

Ibid. παρίσως.] παρ' ἴσως malit *Wolfius.* πάρεισι *Ital.* Modo v. vlt. pro ἐλλείμματα habet ἔλλειμμα Cod. *Aug.* TAYLOR.

607. 10. ἐφ'.] ἐφῷ Editt. *Ald.* et *Pariſina.* ἐφ' ᾧ *Felician.* et *Manut.* TAYLOR.

Ibid. Edit. *Benenati* habet ἐφῷ. Puto legendum ἐφ' ᾧ, vel ἐπὶ τῷ. IVRIN.

13. πράξεως.] ἀντὶ τῆς εἰσπράξεως. Vt in *Nicocle* Iſocratis: ταῖς δὲ πράξεσιν ἀκριβῶς. WOLFIVS.

Ibid. Legendum videtur, vt vbique alias, περὶ τῆς εἰσπράξεως. IVRIN.

26. ἀλαζονείας.] *Arrogantia*, Wolfius. Potius: *Iactantia.* IVRIN.

608. 3. δημηγορίαν δ' ἐπὶ τέτοις ποιέμενος.] *Et concione poſt habita.* Potius: *Et concione ſuper hac re habita.* IVRIN.

8. ὅσην.] Legendum ὃς ἦν, vt eſt in *Timocratea*, vbi haec eadem ad verbum repetuntur. WOLFIVS.

Ibid. ὅσην Editi. ὃς ἦν Cod. *Aug.* θαυμασίαν marg. *Benenati.* Vnde *Wolfius* in alio loco adripuit, legitque θαυμασίην ὅσην. Et rurſus in alio: διὰ τὸν καιρὸν, ὃς ἦν τότε, θαυμασίαν ἔχων ἐξουσίαν. TAYLOR.

22. τῶν ἄλλων ἕνεκα.] *Vlpianus* exponit: ἤτοι τῶν ἀδυνάτων καὶ πενήτων. Vt legiſſe videatur τῶν ἀπόρων ἕνεκα, *propter inopes.* Sed nec iſta lectio mihi ſatisfa-

tiſfacit. Exigebantur enim Reip. cauſa tributa etiam a pauperibus. Landus: *nempe vt lex iubet, aliorum cauſa, non propter alicuius inimicitias.* Videtur habuiſſe additamentum, οὐ κατ' ἔχθραν τινός. Quod noſtri Codd. non habent. WOLFIVS.

608.22. Haec ego, ſi liceat, hunc in modum transpoſuerim: χρῆν γὰρ τῶν ἄλλων ἕνεκα. ἀλλὰ πῶς; ὡς ὁ νόμος κελεύει· τοῦτο γάρ ἐστι δημοτικόν. IVRIN.

Ibid. Verſio Italica: *Ma come? Come la legge comanda, hauendo cura de gli altri, percioche queſto e coſa popolare.* TAYLOR.

609. 2. πότε.] Deeſt in *Reg. α.* TAYLOR. Ego malim, τὸ πώποτε, quam τὸ πότε, praetermitti. WOLFIVS. Recte. TAYLOR.

8. τοσαύτην ὑπερβολὴν ἐποιήσατο κ. τ. λ.] τοσοῦτον ὑπερεβάλετο τῇ αὐτοῦ βδελυρίᾳ τὴν ἐκείνων. WOLF.

12. ὁπόταν ἄνθρωπος.] Diſtingue ita: ὁπόταν ἄνθρωπος πένης, ἢ καὶ πλούσιος, πολλ' ἀνηλωκὼς etc. TAYLOR.

13. πολλ' ἀνηλωκώς.] πολλὰ δ' ἀνηλωκὼς *Aug.* Recte. Quam particulam ſi etiam inſeras verſioni Florentinae, ita erit adcommodatiſſima: *quando un pouer' huomo, o anco vn ricco,* ma *il quale ha ſpeſo aſſai* etc. In ſequentibus non recte capio iſtud *conſentaneum* Wolfii. Ita elegantiſſima Verſio Italica: *e forſe per qualche ragioneuel cagione non ha danari.* TAYLOR.

pen. ἀπογράφειν.] De *proſcriptione* aedium intelligit *Wolfius.* Non *proſcribere*, ſed *deſcribere*, Valeſius, quem vide ad *Harpocr.* v. Ἀπογραφή. TAYLOR.

610. 1. κέχρηται.] κεχρῆσθαι *Lindenb.* marg. *Benenat.* τοῖς σαυτοῦ κεχρῆσθαι *Aug.* et *Ital.* TAYLOR.

2. τί δοῦλον κ. τ. λ.] Huc, credo, reſpexit *Phrynichus*, pag. 174. Edit. poſtrem. Τίνι διαφέρει τόδε καὶ τόδε, οὐ χρὴ οὕτω λέγειν κατὰ δοτικὴν πτῶσιν, ἀλλὰ τί

λὰ τί διαφέρει· καθὰ καὶ Δημοσθένης φησί· Τί δοῦλον ἢ ἐλεύθερον εἶναι διαφέρει. TAYLOR.

610. 6. μέγιστα τύχωσιν ἀδικοῦντες.] μεγιστ' ἀτυχῶσι *Ital.* TAYLOR.

11. ᾤετο δημοσίᾳ.] ᾤετο δεῖν δημοσίᾳ Editio *Morelii*, Codd. *Ven. Lind. Aug. Ital.* Atque ita Interpretes. TAYLOR.

15. θεῖναι οἴκοθεν.] Laborat a malo puncto. Lege θεῖναι, οἴκοθεν εἰς δεσμωτήριον ἕλκεσθαι. TAYLOR.

17. προσενεχύραζε.] *Manus iniecit*, Wolfius. Immo *pignora cepit.* Ego pene videre videor, quid bonum *Wolfium* in fraudem induxerit. In *Bodl.* in marg. *Lutet.* et MSto *Obſop.* προσηνεχύραζε cum augmento. *Budaeus* vertit: *pignora cepit pro collatione.* Quod verum eſſe arbitror. De his meretricibus nonnulla habet *Athen.* l. 13. TAYLOR.

27. ὧν οὗτος ἁπάντων.] Landus: *Quorum ipſe omnium, quae fiunt in Rep. natura et diſciplina merito expers eſt.* Fortaſſe legit τῶν ἐν τῇ πόλει γιγνομένων. Quod noſtri Codices non habent. WOLFIVS.

611. 25. Καλλιστράτην.] Potius, cum *Reg.* ε. et *Ital.* Καλλικράτην. Nam id alterum eſt mulierculae nomen. Deinde, Τελεστοῦ videtur a Τελεστής fluere, et *Teleſtae*, non *Teleſti* reddi debet: Sed haec leuiora, non tamen negligenda. TAYLOR.

pen. ὑπὲρ μνᾶν ὀφείλοντα.] *An vltra minam ab vllo exegerit*, Wolfius. Minus accurate. Non dicitur, quantum ille *exegerit*, ſed quid illorum *vnusquisque debuerit.* quae tametſi eodem recidant, non tamen erat Interpreti neceſſe a ſcriptura aberrare. *non sò ſe ci ę alcuno, che piu d' vna mina doueſſe.* Italus. TAYLOR.

612. 4. τῷ δ', ὅτι παῖδας.] Legendum videtur, τῷ δ' αὐτοῦ παῖδας. IVRIN.

6. τὸν δὲ ἀπογράφειν, ὅσα ὑφείλετο ἐξ ἀρχῆς.] Forte *ex* τῆς ἀρχῆς, vt obiiciat crimen peculatus, κλο-

τὴν δημοσίων χρημάτων. Quod ſi diſplicet, repone: *quae ab initio ſurripuerit.* Sed vnde? Id enim non additur. WOLFIVS.

612. 6. Italus: *et a quell' altro che dia vna nota di cio che ha in magiſtrato rubbato.* TAYLOR.

Ibid. *ἀπογράφειν.*] *Recenſere* Wolfius. Potius: *reſcribere, aerario acceptum ferre.* IVRIN.

7. *τὸν δὲ, τόδ' εἶναι.*] *τὸν δὲ το δεῖνα Aug. Wolfio* non comprobante. TAYLOR.

Ibid. *τὸν δὲ.*] Pro *τοῦτον δέ.* Eſt *ἀποσιώπησις*, cui ſubiicit generalem clauſulam. Mox [v. 12.] *κἀκεῖνο δ' οἶδα.* WOLFIVS. Hoc poſtremum certe praeter rem; quanquam ita Cod. *Aug.* TAYLOR.

17. *κατεσκεύαζες.*] Lege *εἰ δε μὴ προσηκούσας κατεχλευαζες*, *falſa opprobria obiecisti.* Locum ſimilem emendaui in *Midiana* pag. 558. 26. TAYLOR.

21. *οὐχ ἑπτὰ τάλαντα.*] *οὐχ ἑπτὰ τάλαντα μόνον.* Ita optimus Cod. *Aug.* TAYLOR.

23. *ἐξ ὧν.*] *Aug. ἀφ' ὧν*, et mox v. 24. pro *ἐκπλευσάσαις*, *εκπλευσαις.* Vtrumque melius. Vel forſan *εκπλευσουσαις.* Italica Verſio: *de' quali le naui, ch'* vſcirono fuori, *forni de maſſeritie.* TAYLOR.

26. *πολεμεῖ.*] *οὐδεὶς ἐκείνῳ πολεμεῖ. εικοτως. Aug.* TAYLOR.

613. 3. *πεισθῶσιν.*] Lege etiam [v. 5.] *ἀναδέξωνται* ſubiunctiuo per *ω.* WOLFIVS.

Ibid. Aliter marg. *Benenati*, vbi priore loco *πεισθήσονται.* TAYLOR.

8. *καὶ σώζειν.*] *καὶ δη σώζειν Ital.* TAYLOR.

10. *ὡς ἐκεῖνο.*] Totum hunc locum laudat *Stobaeus Serm.* XLI. vbi melius diſtinguitur — *οἷός περ οὗτος· ὡς [ἐκεῖνό γε εἰδόσι μὲν ἴσως, ὅμως δὲ ἐρῶ) ὁποίους τινὰς ἂν*, et quae ſequuntur. *Odio habendi, qui iſti homini ſimiles fuerint:* ſiquidem (*quod forte ſcientibus vobis,*

vobis, dicam tamen) qualescunque amare et ſeruare videbimini, talibus eſſe ſimiles exiſtimabimini. TAYLOR.

613. 19. τῶν ἐθελησάντων.] τῶν μὴ ἐθελησάντων *Lambinus* ex coniectura. TAYLOR.

vlt. ὀυδενὸς πώποτε.] Plenius *Aug.* et melius, ὀυδενὸς πώποτε τούτων, *neminem unquam* horum *accuſaſti.* TAYLOR.

614. 1. ὑπὲρ ὧν ἡ πόλις πάσχει.] ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἠδικεῖτο *Aug.* TAYLOR.

3. κηδεμὼν ὤν.] κηδεμὼν ἡμῶν Cod. *Aug.* TAYL.

5. ὅτι τούτων μὲν μετέχουσιν κ. τ. λ.] Deeſt hic nominatiuus vel verbo μετέχουσιν, vel verbo ἀδικοῦσιν, et vox τούτων plane ſuperflua eſt. At ſi eius vice reponas οὗτοι, omnia expedita ſunt. IVRIN.

11. ἀλλὰ τοῦτ' αἴτιον, ὃ ἐγὼ λέγω.] Sub. τὸ καρποῦσθαι διχόθεν τὴν πόλιν. Eſt in Editione *Feliciani* annotatum: ἀλλὰ τοὐναντίον, quod et *Obſopoeus* habet. Sub. ῥᾷόν ἐστιν ἀπεχθάνεσθαι ὀλίγοις etc. Sed recepta lectio videtur melior, ſi ὅτι addas, hoc modo: ἀλλὰ τοῦτ' αἴτιον, ὃ ἐγὼ λέγω, ὅτι τῶν μὲν οὐδὲν ἕνα αὐτὸν ὄντα τῶν ἀδικούντων· ὑμᾶς δὲ etc. Verba τῶν ἀδικούντων videntur e ſcholio irrepſiſſe in contextum. τῶν μὲν, Sub. τῶν ὀλίγων καὶ τὰ μεγάλα ἀδικούντων. WOLFIVS.

Ibid. τοὐναντίον, praeter Codd. *Felician.* et *Obſop.* eſt etiam lectio *Bodl. Lindenb.* et *Ital.* τουναντιον ὃ ἐγὼ λέγω Cod. *Reg.* β. Sed merito eam varietatem damnat *Wolfius.* Atque ea criſi excepta, quot verba hic protulit, tot fere monſtra protulit et portenta. Neque vel in vno commate vidit huius loci ſeriem aut argumentationem. Miror ſane, cum eius interpretatio ſatis recte ſe habeat. TAYLOR.

12. ἕνα αὐτὸν ὄντα.] εαυτον οντα *Ital.* TAYLOR.

15. τῶν ἄρχειν ἑτέρων ἀξιούντων.] Reddit Wolfius: *eorum, qui aliorum imperio digni habentur:* Potius:

tius: *eorum, qui ſeſe dignos habent aliorum imperio.* IVRIN.

614. 19. καὶ ἐκ δούλων.] Iſtud καὶ addidi ex optimo *Auguſtano.* TAYLOR.

23. ἐξορχησάμενος.] προσπαίζων ἅμα, ait *Harpocratio*, διὰ τὴν τῶν Διονυσίων πομπήν. Adnotat Scholiaſtes, morem fuiſſe Athenis, dum agerentur Dionyſia, incarceratos libere vagari, qua occaſione adrepta effugit Androtionis pater. Et credibile eſt, in omnibus pene feriis nexorum vincula ſoluta fuiſſe, et pleniſſimum dari iuſtitium. TAYLOR.

25. ἀθρόων.] ἀθρόον Editi, iis exceptis, qui ſunt melioris notae, *Felician.* et *Manut.* Emendauerat etiam *Lambinus* ad *Pariſienſem.* TAYLOR.

Ibid. Lege ὧν ἀθρόων. Erratum puto. IVRIN.

615. 7. καὶ ἀσέβεια.] Addidi has duas voces ex optimis exemplaribus. Comparent etiam in oratione *Timocratea*, p. 755. II. vbi haec eadem cauſa tractatur. TAYLOR.

12. κᾆτ'] *Poſtea.* Potius: *Et ſane.* IVRIN.

13. ὡς δὴ δίκαιος ὤν.] ὡς δὴ δικαιον ον *Bodl.* ὡς ἂν δίκαιος ὢν *Ital.* Conturbata ſane eſt oratio, nec quidquam fere Codices iuuant. Ex his tamen adeo inſinceris verbis huiusmodi videor expiſcari ſententiam: *Miniſtrum ſibi adiungi poſtulauit, fas eſſe exiſtimans, adeſſe perſonam publicam; quae recenſeret et in acta referret, quantum vnusquisque pependerit.* TAYLOR.

18. τῇ πόλει.] Melius cum *Bodl.* τὴν πόλιν. Quod ſi placuerit, verſionem ad eam normam corriges. TAYLOR.

19. ἐφορῶ.] [Ita enim quaedam Editiones ſuperiores] Scribe per duo ω ἐφωρῶ. Fit enim non ab ἐφοράω, ſed a φωράω. ἐφωραόμην, ἐφωρώμην. ἐφωράου, ἐφωρῶ. ἐφωράετο, ἐφωρᾶτο. WOLFIVS.

615. 20.

615. 20. ἐπὶ ταῖς εἰσφοραῖς.] ἐπὶ μεν ταῖς εἰσφοραῖς *Bodl.* TAYLOR.

21. ἑαυτῦ.] Omnino cum *Bodl. Obſop. Ital.* et *Lambino*, εαυτης. TAYLOR.

24. περὶ τῶν εἰσφορῶν.] επι τῶν εἰσφορῶν *Ital. Lindenb. Aug.* et marg. *Paris.* TAYLOR.

25. δι' ὅ.] Ita emendaui ex Editt. *Felic.* et *Lutet.* Vulgo erat διό. TAYLOR.

27. καὶ κατὰ παντὸς etc.] ὡς καλὰ καὶ ζηλωτὰ ἐπιγράμματα κατὰ παντὸς τῦ χρόνυ, ἀντὶ τῦ εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον καλὰ καὶ ζηλωτά. WOLFIVS.

616. 16. ὖ γάρ;] Τὸ ὖ γὰρ, vel, ὖκ ἄρα, niſi parentheſi includatur, poteſt abeſſe. Sed ſubiectio eſt, qua ipſe ſibi reſpondet. WOLFIVS.

18. πεπραγμένα αὐτοῖς.] τῷ Ἀνδροτίωνι καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν, vt etiam aurifices complectatur, aut collegam eius, cuius nomen diſſimulat, quem Timocratem fuiſſe coniicio. WOLFIVS.

21. ὄντες οἱ ϛέφανοι.] ἕως ἦσαν. WOLFIVS.

22. δόξαν — τὸ δοκεῖν ἐθέλειν μεμνῆσθαι.] ἐξηγητικῶς. WOLFIVS. Melius hoc ſane, quam quod alibi ab eodem notatum vidi, τῦ δοκεῖν. TAYLOR.

24. εἰργασμένοι] *Etſi deſignarunt:* Potius: *etſi perpetrarunt.* IVRIN.

Ibid. εἰς τῦτο κ. τ. λ.] εἰς τῦτ' αναισχυντιας καὶ τόλμης εληλυθασιν *Aug.* TAYLOR.

27. δι' ἐκεῖνον.] *propter iſtos* Wolfius. Quare ita verteret, neſcio. Neque enim meminit, vnquam ſibi ſcriptum reperiri δι' ἐκεῖνυς. Nonnunquam ſuſpicatus fui, legendum eſſe δι' εκεινων, *earum rerum, quas geſſit, gratia.* Quo ritu etiam interpretatur Ferrus: *La onde coſtui d' eſſere ſaluato da voi* per queſte opere *eſtima.* TAYLOR.

616. 27.

616. 27. *Propter iſtos.* Immo: *propter iſtum.* Timocratem intelligit, Androtionis collegam. Vid. Orat. *adu. Timocrat.* p. 757. 7. IVRIN.

617. 4. τῷ πλήθει.] Legendum videtur τῷ μεγέθει, vel τῷ πλήθει, ἢ μεγέθει. Aliter enim perit omnis vis argumenti. IVRIN.

14. ἐδένα κίνδυνον.] ἐδένα πωποτε κίνδυνον *Aug.* TAYLOR.

18. καθέντων.] Varia lectio habet ἀνατεθέντων, quod magis probo, quam ϛαθέντων, aut καθέντων. WOLFIVS.

Ibid. καθέντων *Ald. Ven.* ϛαθέντων *Bodl. Manut. Felic. Regg.* α. ε. ἀνατεθέντων MSS. *Felic.* et *Manut.* cum Edit. *Benenati.* TAYLOR.

22. ἐ γὰρ αὐτὲς δεκατεύοντες.] τὰς δεκάτας τῶν ὑπαρχόντων εἰσφέροντες. Alia eſt δεκάτευσις τῶν ϛρατιωτῶν. WOLFIVS.

Ibid. Non vidit vim huius locutionis *Wolfius.* Commode autem illuſtrauit *Harpocratio* in v. quem conſuli velim. TAYLOR.

24. πλάττοντες.] πραττοντες *Reg.* ε. Quod melius et ſanius. πραττόμενος marg. *Paris.* πραττομενοι *Lambin.* TAYLOR.

Ibid. ἐδ', οἵοισπερ κ. τ. λ.] ἐδὲ τοις οιοσπερ σὺ *Bodl.* TAYLOR.

pen. ἐπιτηδεύοντας.] επιτηδευσαντας Codd. *Regii* α. et β. TAYLOR.

I. TAYLORI PRAEFATIO AD ORATIONEM DEMOSTHENIS CONTRA ARISTOCRATEM.

Bene mehercule ab Ariſtocrate illo factum, quod, cum hac rogatione Charidemum ornare voluit, locum dedit illuſtriſſimae Quaeſtioni et grauiter et pervtiliter a *Demoſthene* tractandae. Perutiliter ſane, cum ea cauſa tot leges ſapientiſſimae Reip. earumque luculentam tractationem nobis noſtrisque vſibus conſeruauerit, quot in pari ambitu Orationis vix alibi produci, nedum exponi aut elucidari videas. Aegre feret Lector noſter eruditus, ſe a me admoneri, quantum ad hanc Orationem recte intelligendam conferant doctiſſimi Viri, et de Iure hoc noſtro praeclare meriti, *S. Petitus LL. Attic.* L. VII. Tit. I. cum adnotationibus eruditiſſimi, amiciſſimique *Weſſelingii*, *Claud. Salmaſius de Modo Vſurarum* C. XVII. *Heraldus* denique *Animadu. in Salmaſ.* L. IV. C. V.

Ab hoc Criticorum pari, *Salmaſium* intelligo et *Heraldum*, cum multa acriter et erudite vtrinque disputantur, quae ad cauſam *Ariſtocrateam* pertingunt, tum illud inprimis, quod iſtius cauſae pene ſummam non mediocriter afficit: Nimirum, cum in ſua rogatione ſcripſerit Ariſtocrates: QVICVNQVE CHARIDEMVM INTERFECERIT, EVM EX OMNIBVS GENTIBVS, QVAE FOEDERE ET AMICITIA CVM P. A. CONIVNCTAE FORENT, ἀγώγιμον εἶναι,

εἶναι, quid per illud ἀγώγιμον neceſſario ſit intelligendum, ſcil. quid cuiuis in eum hominem liceret, qui Charidemum leto dederit. Fuiſſe Ἀπαγωγὴν in Iurisprudentia Attica, iſtius Iuris periti probe norunt: norunt etiam, quid ſibi velit, et qualiter exercenda. Nimirum, *iniecta manu reum in ius ducere*, *vt ibi* legitimum *ſupplicium de eo ſumatur:* praeterea nihil. Atque in hoc, credo, conſentiunt, qui in omnibus fere aliis diſſentire inter ſe videntur. Attamen, ſi *Demoſtheni* credas, ex hac Ariſtocratis rogatione ſequeretur, inclementius omnino, et indignius tractari potuiſſe eum, qui Charidemum interfecerit, quam communi iſto ἀπαγωγῆς ritu in quemuis alium ordinario erat ſtatutum. Ita enim ille: ἔν γε τῷ ποιεῖν ἀγώγιμον, πάνθ', ὅσα ἀπείρηκεν ὁ νόμος, δέδωκας, χρήματα πράξασθαι, ζῶντα λυμαίνεσθαι, κακοῦν, ἔχοντα αὐτὸν ἀποκτιννύναι. pag. 631. 13. Haec quam aliena ſint, vides. Quam abſonum hoc, vt aliud ſc. in ſuaſione Ariſtocratea exprimeret vox ἀπάγειν, aliud in communi iſtius Pop. νομοθεσίᾳ? Comminiſcitur ergo *Salmaſius* commentum, in quo ſibi maxime placere videbatur, differre nimirum ἄγειν et ἀγώγιμον ab eo, quod dicitur ἀπάγειν et ἀπαγώγιμον: illud eſſe *vi domum cruciandum*, (ſi ita videretur) hoc *iure ad magiſtratum puniendum* ducere; et tuliſſe porro Ariſtocratem extrema illa et duriſſima. Id tamen omnino falſum eſt. Graeci ἄγειν et ἀπάγειν promiſcue et indifferenter, ſicut Latini *ducere* et *abducere*, dicunt, vt pluribus oſtendit *Heraldus*. Neque porro Ariſtocrates tantum cuique licere ſua rogatione voluit. Non ea erat iſtius inclementia, quam in hac Oratione inſectatur *Demoſthenes*, verum alia omnino. Inſimulabatur enim potiſſimum, *primum*, quod, cum Leges nihil permittant, niſi in eum, qui in iure legitime conuictus fuerit, Ariſtocrates ſcripſit licere etiam in indemna-

demnatum; *ſecundo*, cum iſtud ἀπάγειν neque in damnatum competebat, modo ab Athenienſium ditione abſtineret, id Ariſtocrates voluit fieri extra Atticum territorium etiam in indemnato. Quod autem addidit de contumeliis iis et iniurioſa vsque ad necem tractatione, id ſuo more exaggerat, oratorie potius, quam iuridice, ῥητορικῶς, non πολιτικῶς, et eſt luculentiſſimum argumentum iſtius violentiae, in qua tantum dominatur *Demoſthenes*. Et in ea ſententia video eſſe *Vlpianum* in σχ. ad hanc Orationem. Ἀγώγιμον] οἱ μὲν εἰρήκασιν ἐπὶ κρίσει· ὁ δὲ ῥήτωρ ἐκ τῆς ἀσαφείας εἰς ὃ ἐβούλετο μετήγαγεν, ἐπὶ θανάτου λέγων. Alibi: ἕν γε τῷ ποιεῖν ἀγώγιμον] τῷ ἀγωγίμῳ πανταχοῦ σοφίζεται. Rurſus: αὐτὸς [Demoſthenes] ὡς ἐφ' ὁμολογουμένοις ἔλαβεν αὐτὸν ἀγώγιμον ἐπὶ θάνατον· ὁ δὲ Ἀριστοκράτης ἔφασκεν, ἀλλ' ἐπὶ κρίσει. Similiter Scholiaſtes *Hermogenis* pag. 110. καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους, ἐν οἷς φησιν, ἐάν τις ἀποκτείνῃ Χαρίδημον, ἀγώγιμος ἔστω. ὁ μὲν γὰρ τὸ ἀγώγιμον ἐπὶ θανάτῳ λέγει εἶναι, ὁ δὲ ἐπὶ κρίσει.

Haec habui praefanda, ſeu complananda potius in aditu *Orationis luculentae*, vt ſcribit vir doctiſſimus, *et multis antiquitatis reliquiis inſtructae*. Quae cum tanta ſit commendata vtilitate, non minorem habet elegantiae et decoris laudem. *Dionyſ. Halic.* §. 45. de vi Demoſth. Ἐκ δὲ τῶν ἐναγωνίων αὐτοῦ λόγων, ὁπόσοι πρὸς δικαστήρια γεγόνασιν, ἢ πρὸς ἐκκλησίας, τεκμαίρομαι, ὅτι ταύτην τὴν γνώμην ὁ ἀνὴρ εἶχεν. ὁρῶ γὰρ αὐτὸν, εἴ ποτε λάβοι πράγματα χαριεστέρας δεόμενα κατασκευῆς, πανηγυρικὴν αὐτοῖς ἀποδιδόντα τῆς λέξεως ἁρμονίαν, ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους πεποίηκε λόγῳ, πολλαχῇ μὲν καὶ ἄλλῃ, μάλιστα δ' ἐν οἷς τὸν περὶ τῶν νόμων ἀποδίδωσι λόγον, καὶ τὸν περὶ τῶν φονικῶν δικαστηρίων, ἐφ' ἧς χρείας ἕκαστον τέτακται. Item *Theo* Progymn. pag. 5. οἱ γοῦν κάλλιστοι τῶν δημοσίων

λόγων εἰσὶν, ἐν οἷς περὶ νόμε τι, ἢ ψηφίσματος, ἀμφισβητεῖται. λέγω δὲ τόν τε περὶ Στεφάνε, καὶ τὸν κατα Ανδροτίωνὸς, καὶ Τιμοκράτες, καὶ Αριςοκρατες. ὀλίγον γὰρ διήνεγκεν, εἰ μὴ νόμον, ἀλλὰ ψήφισμα Αριςοκράτης ἔγραψε. Atque etiam inter τῶν δικανικῶν καλλίςες locat *Hermogenes* τον κατα Αριςοκρατες, καὶ τὸν ὑπὲρ Στεφάνε, p. 376. Edit. Criſpin. Exemplar τε δικανικε χαρακτῆρος nominat eius ſcholiaſtes pag. 74. Cuius item alibi ſententia eſt, quam et ſua quoque confirmauit *Ariſtides* Rhetor, in ea elucefcere vtramque ideam, tam quae *deliberatino*, quam quae competit *iudiciali* ſermoni. Neque eo ſolum ornatu orationis exaratur, verum etiam ſummo ſtudio Reip. Quod olim obſeruauit *Panaetius* philoſophus de Orationibus *Cteſiphontea*, *Ariſtocratea*, *Leptinea* et *Philippicis*, apud *Plutarchum* in *vita* Auctoris noſtri.

Habita erat, eodem *Plutarcho* teſte, iuxta id temporis, quo illas etiam habuit, *c. Androtionem* vnam, et alteram *c. Timocratem*. Τῶν δὲ δημοσίων ὁ μὲν κατ᾽ Ανδροτίωνος, καὶ Τιμοκράτες, καὶ Αριςοκρατες ἑτέροις ἐγράφησαν, ἔπω τῇ πολιτείᾳ προσεληλυθότος. δοκεῖ γὰρ δυοῖν ἢ τριῶν δέοντα ἔτη τριάκοντα γεγονὼς ἐξενεγκεῖν τὲς λόγες ἐκείνες. Verum hoc quidem, aut vero ſaltem proximum, quod ait de *Leptinea* et *Timocratea*: ſerius tamen aliquanto haec *contra Ariſtocratem*, Olymp. ſc. CVII. 1. cum *Demoſthenes* aetatis ageret annum trigeſimum, ſi *Dionyſ. Halic.* fides. Ἐν τέτῳ τῷ χρόνῳ (nempe Ariſtodemo Praetore, qui fuit eo anno, quem deſignauimus) καὶ τὸν κατα Αριςοκρατες ἔγραψε λόγον Εὐθυκλεῖ τῷ διώκοντι παρανόμων τὸ ψήφισμα. Epiſt. ad Ammaeum, §. 4.

Quis autem fuerit iſte Euthycles, cuius in gratiam haec ſcripſerit *Demoſthenes*, penitus ignoratur, et iuxta quis fuerit ille Ariſtocrates, qui hic inſimulatur. Certum interea eſt, erraſſe *Scholiaſtem Ariſtoph.* ad *Aues* 126.

cum

cum ait, fuiſſe Ariſtocratem Scellii F. qui in bello Peloponneſiaco multa egregia facinora edidit. Epichares enim, qui per haec tempora orationem habuit *adu. Theocrinem*, *Demoſthene* ſcribente, Ariſtocratem iſtum Scellii F. vocat auunculum Aui ſui, vt mirum ſit, ſi haec concordare poſſint. Neque porro profecto veriſimile eſt, eundem fuiſſe impetitum ab *Ariſtophane* in Fabula, quam dedit Olymp. XCI. 2. et a *Demoſthene* in Oratione, quam habuit Olymp. CVII. 1.

Cum nonnulla ſint in hac Oratione, quae alibi apud *Demoſthenem* leguntur, vt olim adnotauimus, praecipuum eſt, quod multa hinc tranſtulit ad Orationem, quae inſcribitur *περὶ Συντάξεως*: de qua re non leue aliquod in notis ad iſtum locum infra obſeruauimus. TAYLOR.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA

IN LIBANII ARGVMENTVM.

Pag. 618. 9. *πολιτης η ιδιωτης*] Quaſi vero *οἱ ἰδιῶται πολῖται* non eſſent! F. *ἢ πολίτης, ἢ ξενος*, vel *συμμαχος* potius. In altero argumento mentio fit Athenodori ciuis, et Simonis ac Bianoris, ſociorum. Sed quid, ſi pro *πολίτης*, legas *πολις*? Et hoc ego in vertendo ſecutus ſum, nec repudio coniecturam. WOLF.

Ibid. Bene ſane, et in poſteriori hac criſi officio ſuo probe functus eſt. Ita in lege hac ipſiſſima, quae recitatur in Oratione pag. 651. 8. iterum peccatum eſt in libris inferioris notae, editis ſcriptisque, *ἐὰν δέ τις ἀφέληται, ἢ πολιτης, ἢ ἰδιώτης*, vbi ex noſtrorum optimis iterum reſcribendum eſt *πολις*. Nam, ſi haec auctoritate indigere viderentur, quanquam probe ſciam non indigere, ecce noſter de hac eadem cauſa p. 647. 10.

Εὰν δέ τις ἀνθρώπων, ἢ καὶ ὅλη ἡ πόλις τοσούτοις νομίμοις — βοηθήσῃ, καὶ τὸν ὑβριζόμενον — ἀφέληται, ἔκσπονδον ἔγραψεν εἶναι. Mendum hoc vidit et ſuſtulit *H. Stephanus* T. I. *Theſ. Gr. Ling.* col. 1642. TAYL.

618. 9. Manifeſte legendum ἢ πόλις, vt p. 620. 13. Vid. pag. 647. 10. ἐὰν δέ τις ἀνθρώπων, ἢ καὶ ὅλη ἡ πόλις — βοηθήσῃ. IVRIN.

619. 1. καὶ τὴν τιμωρίαν ἀπὸ τῆς αἰτίας.] Forte πρὸ τῆς αἰτίας, vel ἄνευ τῆς αἰτίας. Quam lectionem confirmare videntur verba [625. 23.] καὶ παραβὰς τὸ τί πράττονται εἰπεῖν etc. WOLFIVS.

Ibid. Male. Accuſatur Ariſtocrates, non quod poenam ſtatuerit *ante* criminationem, (neque enim ſtatuerat) verum quod poenam *immediate* ſequi voluit criminationem, quod iudicium praeterierit, et quaeſtionem: μέσον γάρ ἐστιν αἰτίας καὶ ἐλέγχου κρίσις, vt dicitur pag. 631. 24. Et in ea cauſa loquitur *Demoſthenes* (ad cuius normam ſapere contendit *Libanius*) τὴν τιμωρίαν εὐθὺς ἀπὸ τῆς αἰτίας γεγραμμένην, *immediate, nullo iudicio interpoſito.* Ita pag. 640. 27. ἀλλ' ἀπ' αἰτίας εὐθὺς ἡ τιμωρία γέγραπται. Et 645. 11. ἀλλ' ἀόριστον αὐτὴν εἰπὼν τὴν αἰτίαν, καὶ μετὰ ταῦτ' εὐθὺς προσγράψας ἀγώγιμον εἶναι. Et 647. 18. καὶ τοῦτον εὐθὺς ἄνευ κρίσεως κολάζει. Et 648. 15. πρὸ τοῦ δίκην ἀξιῶσαι λαβεῖν εὐθὺς ἔγραψεν ἀγώγιμον εἶναι. Similiter, 692. 1. ὁ πρῶτος νόμος ἄντικρυς εἴρηκεν, ἄν τις ἀποκτείνῃ τινά, τὴν βουλὴν δικάζειν· ὁ δέ, ἄν τις ἀποκτείνῃ, εὐθὺς γέγραφεν ἀγώγιμον εἶναι. TAYL.

Ibid. Vertit Wolfius: *et vindictam ante crimen contineat ſcriptam.* Potius: *et poenam ſub ipſam criminationem ſubiungat.* Nimirum, ſi quis Charidemum occidiſſet, eum comprehendendi, abducendi, mulctandi pecunia, vel etiam interficiendi, hac lege lata cuilibet ius fiebat, nulla iudicum cognitione praemiſſa, iurene, an iniuria, caſu, an conſulto, occidiſſet.

Vide

Vide pag. 629. 633. Malim vero απ' αυτης αιτιας. IVRIN.

619. 1. ἀπὸ τῆς αἰτίας.] πρὸ Interpres. Vide tamen p. 640. pen. et nil muta praeter verſionem. MARKLAND.

5. δὲ καὶ.] Iſtud καὶ ex Edit. *Felic.* quod agnoſcit etiam *Baroc.* Et recte ſane. Nam haec eſt *et* tertia quaeſtio, (*Charidemi* ſc. *merita*) quae in hac oratione tractatur. Initium autem ſumit a pag. 667. 22. TAYLOR.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA IN ARGVMENTVM SECVNDVM.

MORELIVS e Codd. *Pariſienſibus* hoc argumentum edidit primus, cuius etiam apographum teneo ex optimo *Vindobonenſi*, vnde non vulgaria deriuaui ad emendanda *Moreliana.*

619. 17. ϛράτευμα ξένων.] Modo, ſc. v. 15. dixit ϛράτευμα ξενον, qualiter et hic quoque ſcribitur in Cod. *Vindob.* TAYLOR.

21. καὶ τελευτήσας κ. τ. λ.] Idem praeſtantiſſimus Codex ita: καὶ τελευτήσας κατέλιπε υιον Κερσοβλέπτην, ος μετὰ τινῶν δύο Βηρισάδου καὶ Αμαδοκου τὴν βασιλείαν εμεριστατο. TAYLOR.

620. 5. τοῖς δὲ.] Abſurde, quia ſequitur αὐτοῖς. MS. noſter γνες δὲ. Atque ita deinde ſcribas. TAYL.

6. Αριϛοδήμου.] Recte Interpres vertit: *Ariſtomachum.* Vide pag. 624. 26. TAYLOR.

8. καὶ ὅτι ἐκ ἐπιβελεύεται.] Delenda videntur καὶ et ἐκ. Redditur nempe ratio, quare indigeat Charidemus praeſidio Athenienſium, ſc. quod inſidiis appetatur. IVRIN.

620. 10.

620. 10. ὑπειλημμένος.] Cum aliquid deſiderari hic, vidit *Wolfius*, ſubiecit vocem ῥητωρ. Ἀριϛοκράτης τις Ἀθηναῖος, ῥήτωρ ὑπειλημμένος. Duriuſcule! Codex noſter ευ ὑπειλημμένος. Ita in Oratione, 623. 4. κακονέϛατον ἀνθρώπων, καὶ πολὺ τἀναντίᾳ, ἢ προσῆκεν, ὑπειλημμένον. TAYLOR.

15. Θάσιος.] *Wolfius* coniecit Θριασιος, non inſcite. TAYLOR.

Ibid. Θάσιος.] Θριασιος. MARKLAND.

22. τῆς ἀξίας.] Cod. *Vindob.* τῆς ἀξίας ἑκάϛε πολλάκις τῶν λαμβανόντων, ſine ὑφ'. Quod melius. TAYLOR.

Ibid. ὑφ' ἑκάϛε.] Plane ſuperuacaneum τὸ ὑφ'. IVRIN.

24. ἐπίδοξοι.] ενδοξοι praefert *Wolfius.* MS. ὅταν ϛρατηγοὶ τυγχάνωσι καὶ ἐπίδοξοι. TAYLOR.

25. καὶ Κερσοβλέπτε.] Forte Χαρίδημος, ο Κερσοβλέπτε ϛρατηγὸς, καὶ ἀδελφὴν αὐτε ἔχων. MARKLAND.

Ibid. ὁ ἀδελφὴν.] ως ἀδελφὴν MS. Malim: οἷος ὁ Χαρίδημος, ο Κερσοβλέπτε ϛρατηγὸς, καὶ ἀδελφὴν αὐτε ἔχων. TAYLOR.

26. ἐν τῷ.] Ita coniecit *Wolfius*, et *Moreliana* lectio ſine dubio eſt mendoſa, ἐν τὸ κατὰ τὴν X. Aut igitur *Wolfium* ſequere, aut cum MSto *Vindob.* lege ἐν τοις κατὰ τὴν Χεῤῥόνησον. TAYLOR.

pen. ὑπόθεσιν.] In Cod. quo vſus eſt *Morelius*, poſt hanc vocem paruula erat lacunula, quam *Wolfius* ex ingenio ſuo ita ſupplere voluit: ὑπόθεσιν. ταυτην δε ἐπιπλέκων κ. τ. λ. Vel hoc demum pacto: ὑπόθεσιν την περὶ Χερρονησου. ην ἐπιπλέκων κ. τ. λ. MS. vero *Vindobonenſis* ſic: ἑτέραν ἐξεῦρεν ὑπόθεσιν εκ της οικειας δεινοτητος, ινα ἐπιπλέκων ταραττη τὸν ἀκροατὴν κ. τ. λ. TAYLOR.

621. 1. σχήματι] κτήματι Wolfius, ad quem ritum interpretatur. TAYLOR.

Ibid. Vertit Wolfius: *fundi reipublicae.* Potius: *praetextu reipublicae.* Niſi malis τῆς πόλεως κτήματι, ſicuti vocatur Haloneſus in argumento Orationis de Haloneſo. IVRIN.

Ibid. ὡς ἂν.] MS. ὡς ἂν οντα ἀμφοτέρων, τȣ͂ τε Κερσοβλέπτȣ, καὶ τȣ͂ δήμȣ τῶν Αθηναίων. Βȣλομενος τȣτον αποτυχειν τῆς δωρεᾶς Δημοσθένης κ. τ. λ. TAYLOR.

2. καὶ τȣ͂ δήμȣ.] F. κατα τȣ͂ δήμȣ. Etſi malim inuerſum ordinem hoc modo: τȣ͂ τε Κερσοβλέπτȣ και τȣ Χαριδημου βȣλομένȣ κατα τȣ͂ δήμȣ τῶν Αθηναίων ταύτης ἐπιτυχεῖν. WOLFIVS.

3. καὶ βȣλομένου Χαριδήμȣ ταύτης ἐπιτυχεῖν.] Vix vllum ſenſum hinc extundas, niſi, deleto καὶ, reſcribas βουλομενων Χαριδημον ταύτης ἐπιτυχεῖν, vt referatur τὸ βȣλομένων ad praecedens ἀμφοτέρων. IVRIN.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA IN TERTIVM ARGVMENTVM.

Hypotheſis iſta, quemadmodum earum plurimae, quae poſt *Libanium* leguntur, *Vlpianum* habet Auctorem, vt pluribus oſtendere poſſum. In Editionibus *Aldina*, *Feliciana*, et *Manutiana* Argumenti vicem ſuſtinet. In *Moreliana* non diuellitur a ſcholiis, quorum portio iure cenſeri debet.

254. 1. Ed. Tayl. ἔχει γὰρ τὴν τῶν παρανόμων διπλῆν ὑπόθεσιν τὴν κρινομένην.] [Ita ordinantur in Editis] Verba et hic et in Enarratione *Vlpiani* transpoſita, ſic collocanda ſunt: ἔχει γὰρ διπλῆν ὑπόθεσιν,

τὴν τῶν παρανόμων, τὴν κρινομένην· ἔχει δὲ καὶ ἑτέραν. Haec lectio haud dubie vera eſt, neque neceſſe eſt τὸ διπλῆν mutari in ἰδίαν, *peculiarem*. WOLFIVS.

254. 1. Vertitur: *habet enim, eamque duplicem, legum violatarum hypotheſin, de qua diſceptatur.* Verti oportebat: *habet enim duas hypotheſes, alteram legum violatarum, de qua diſceptatur.* Nec enim inſunt in Oratione tres hypotheſes, quarum duae ad leges violatas, tertia ad Cherſoneſum pertinet; ſed omnino duae, altera violatarum legum, altera Cherſoneſi. IVRIN.

3. ἀνταγώνισμα.] Siquidem perſonam *Demoſthenis* ſpectes, vtriusque Orationis auctorem: ſin *Aeſchinis* et *Euthyclis*, συναγώνισμα erit. Vterque enim contendit, hic Charidemum, ille Demoſthenem corona indignum eſſe. WOLFIVS.

4. δωρεᾶς.] Addit *Wolfius* omnibus ſuperioribus, ὅτι ἄξιός ἐστι δωρεᾶς ο Δημοσθενης. TAYLOR.

6. ὅτι.] Reſtitui ex Editis. TAYLOR.

9. ἐκ περινοίας.] F. εξ επινοιας. Facile enim επι in περι mutatur, et e contrario. Sed et illud (τὴν περίνοιαν) τέχνασμα, μηχανὴν, τέχνην, περισσὴν νόησιν, exponunt Graeca Lexica. Poſt, ἐκ περιεργίας τοῦ ῥήτορος eodem ſenſu dicit. WOLFIVS.

13. ποίῳ.] Ita Editi: *Wolfius* οἵῳ. Porro, ex iisdem accuratius et exactius, v. ſeq. δῆλον δε, ὅτι ἐλήφθη τοῦ Κότυος μεν βασιλεύοντος, ἐδόθη δὲ μεγισθείσης etc. In *Wolfio* illud μὲν deſideratur. TAYLOR.

vlt. τοῦ φεύγοντός ἐστι.] Quomodo? Charidemi opera in poteſtatem Athenienſem eſſe redigendam Amphipolim, nunciaſſe Ariſtomachum, infra dicit. Ergo, τὸ συμφέρον affert Ariſtocrates occupationem Amphipoleos: alterum συμφέρον Euthycles, Cherſoneſi retentionem. WOLFIVS.

255. 1. ἐκ περιεργίας.] F. ἐκ περινοιας. WOLFIVS.

255. 1. *ex laſciuia Oratoris.* Potius: *ex diligentia Oratoris* omnia circumſpectantis et comminiſcentis. IVRIN.

3. διὰ πενίαν συνέσεως.] Atqui Aeſchines negat, eſſe e Rep. improbum oratorem et malum ciuem coronari, quod et dedecus ſuſceptura ſit ciuitas, et alii ciues futuri deteriores. Iacturam alicuius prouinciae afferre qui potuit, cum fortaſſe nullam tum haberent Athenienſes, aut, vt haberent, coronatio illa nihil ei incommodaret? Dicere autem, Macedonas aegre laturos, id eiusmodi erat, vt et Athenienſes decori ſibi putarent timere illos: et Demoſthenes Aeſchinis proditione factos illos formidabiles obiecturus fuerit. Quare videat iſte Rhetorculus, ne homines acuti in ipſo εὐπορίαν συνέσεως καὶ δεινότητος περιουσίαν requirant. WOLFIVS.

4. τὸ συμφέρον.] Poſt has voces pergit *Vlpianus* iſte in Enarrationibus apud *Morel.* et *Wolfium* tali oratione: οὐκ εὐπόρησε θεῖναι τὸ συμφέρον· ἀλλὰ τὴν ἁπλῆν ἠγωνίσατο, ὡς ἁπλούστερος. ὁ δὲ Δημοσθένης καὶ ἔξωθεν προσεπενόησεν ἐκ τῆς τέχνης καὶ τῆς δεινότητος συμμαχίαν λαβεῖν. διὰ τοῦτο καὶ τρίτον κεφάλαιον ἐκίνησεν ἐν τῷ λόγῳ, τὸ συμφέρον. Προοίμια δὲ κ. τ. λ. TAYLOR.

8. τὸ μὲν κρύπτων.] [Ita Editi] Lego κρύπτει, quia ſequitur δέ. WOLFIVS.

22. κατὰ τοὺς ἀγῶνας.] Quidam Graeci Rhetores (vt e fragmentis ab *Aldo* collectis apparet) fecerunt quatuor oratoriae orationis partes, προοίμιον, διήγησιν, ἀγῶνας, ἐπίλογον. Quos in *Partitionibus* ſecutus Cicero: *Orationis*, inquit, *quatuor ſunt partes, quarum duae valent ad rem docendam, Narratio et Confirmatio, ad impellendos animos duae, Principium et Peroratio.* Ἀγῶνες igitur τήν τε κατασκευὴν καὶ τὴν ανα-

σκευὴν continent, vt in Confirmationem etiam Confutatio *Ciceroni* comprehenditur. WOLFIVS.

255. antep. προκατατίθησι.] [Vti omnes, *Ald. Felic. Manut.* et *Paris.*] Lego: ἐν τῇ καταςάσει προδιατίθησι τὸν ἀκροατήν. WOLFIVS.

256. 4. εἶτ᾽.] Pro εἶτ᾽ ἐπειδὴ ἦν αὐτῷ, antiquiores editiones vniuerſae, Ἐπειδὴ γὰρ ἦν αὐτῷ. Male autem, ſi quid ego iudicem, aut iudicare poſſim: quanquam contrarium ſtatuiſſe *Wolfium* in alio loco videam. TAYLOR.

5. ἀγγέλλει.] [vt *Ald. Felician.* et *Manut.*] Hoc argumentum fere totidem verbis in Enarratione *Vlpiani* exſtat, vbi hic locus ſic legitur: ἀμέλει γοῦν caetera. WOLFIVS.

vlt. ὁ λόγος.] Continuatur in Scholiis hoc pacto: τῷ μὲν δοκεῖν, χαριζόμενος αὐτῷ τὴν ἐκ τῆς μετουσίας τιμήν, τῇ δὲ ἀληθείᾳ τὸ κεφάλαιον ποιῶν ἰσχυρότερον. ὅσῳ γὰρ ὡς ὑπὲρ πολίτου, τοσούτῳ μᾶλλον ἀγανακτήσουσιν οἱ ἀκούοντες, εἰ πολίτῃ, μετέχοντι τῆς ἐκ τῶν νόμων ἐπικουρίας, ξένην τις ἔγραψε δωρεάν. TAYL.

ANNOTATA IN ORATIONEM.

Pag. 621. 2. ἐμέ.] Τὸ ἐμὲ notatum eſt ſignis, [in Edit. videlicet Pariſina] quae indicant, vocem ἐμὲ in quodam Codice, vt ſuperuacaneam, eſſe praetermiſſam. Etſi autem ἐμὲ μηδεμιᾶς, κακόφωνον videtur, tamen quia conſtructio eam vocem requirit, et ſententiae magis ſeruiendum eſt, quam auribus, retinendam eſſe cenſeo. Et quia mediocri etiam homini facilius eſt animaduertere, quid abundet, quam vel ingenioſiſſimo diuinare, quid deſideretur, non temere vllum verbum loco moui, notis illis Threiciis compunctum, niſi vel conſtructionem, vel ſententiam, perturbare videretur. Quamuis haud me falleret, multas voculas, ad explendas elegantes ellipſes, inculcatas

tas a Grammaticis, inſcitiae rudis lectoris conſulturis, e ſcholiis in contextum irrepſiſſe. Sed nec illud ignoro, facilius et ſaepius a librariis omitti neceſſaria, quam inculcari aliena. WOLFIVS.

621. 2. Codex ille, in quo praetermittitur pronomen, *Lutetianus* eſt *Reg. α.* Deficit etiam in *Baroc.* et *Vindob.* et defeciſſe lentio ſono ſequentis vocis ſuffocatum. Nam non poſſe abeſſe recte iudicauit *Wolfius.* *Dionyſ. Halicarnaſſenſis* legerat: Μηδεὶς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίσῃ με μήτε κ. τ. λ. Quem vide, ſi tantum tibi ſit ab re tua otii, pag. 230. Edit. Vpton. totum hoc exordium in pedes et metra ſollicite digerentem. Adde *Bircouium* ad locum, et *Victor. Var. Lect.* XV. 5. TAYLOR.

4. οὕτως.] Addidi ex Editis et MSS. *Fel. Manut. Lutet. Baroc. Bodl. Ital. Obſop.* et *Vindob.* Vidit neceſſarium eſſe *Wolfius*, ſiue alius erat, qui *Wolfii* interpretationem A. 1604. ad incudem reuocauit. TAYL.

622. 1. κεκακουργημένα.] Ita recte εἰδέναι τὰ κεκακουργημένα, non εἰδέναι τὰ κεκακουργημένα τὴν ἀρχὴν, vt male edidit *Wolfius*, *Aldum* ſecutus, licet in Interpretatione ſua haec recte diſtinxit iuxta ſaniores Editiones, et id, quod expedit. Eodem pungendi errore, ac *Wolfius*, tenetur et *Benenatus* quoque. Nam errorem eſſe iudico. κακουργήματα MSS. *Ald. Felician.* et *Manut.* margo denique *Benenati*, vbi reperitur etiam et πεπανουργημένα. TAYLOR.

8. δικαίαν.] Quare δικαίαν? *Firmum* quidem praeſidium Cherſoneſus eſſe potuit, quo animo *iuſtum* dici potuit, profecto non video. Delet *Baroc.* et Tu quidem delebis. Infra in *Timocratea* p. 711. 26. ait: τίς οὖν μόνη φυλακὴ καὶ δικαία καὶ βέβαιος τῶν νόμων; ὑμεῖς οἱ πολλοί. Quod ferri poteſt. At hic in *Ariſtocratea* 654. 19. ἐκείνων πρὸς ἀλλήλους ταραχὴ καὶ ὑποψία

ψία Φρερὰ Χεῤῥονήσε μεγίςη τῶν πασῶν ἐςὶ καὶ βεβαιοτάτη. TAYLOR.

622. 23. ταύτην.] Reſtitui, et quidem ex optimis exemplaribus, *Bar. Bodl. Aug. Obſop.* et *Vindob.* cum Editt. *Felic.* et *Manutiana.* Repudio autem, quod in nonnullis ex iſto numero reperitur ἀπενεγκεῖν. TAYL.

623. 5. ὑπειλημμένον.] Παθητικῶς, vt in *Buſiride Iſocratis:* ὅσοι σφᾶς αὐτὲς ἔτω κατεσχημάτισαν, ὥς' ἢ κατὰ φιλοσοφίαν, ἢ κατ' ἄλλην τιν' ἀρετὴν ὑπολαμβάνεσθαι μειζόνως, ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν, ἤτοι βλάπτεσι τὲς ἐξαπατηθέντας. WOLFIVS.

7. τοιῦτον] Quia ſequitur [v. 8.] τοσαύτην πεποιῆσθαι πρόνοιαν, legendum genitiuo, τοιύτων vel τοιουτου, vel, quod malim, ὑπὲρ τοιύτε. WOLFIVS.

Ibid. Editi praeter *Morel.* τοιῦτον. Male quidem. τοιύτε defendunt *Bodl. Cant. Lindenb. Obſop. Ital.* et *Vindob.* Atque ita vt excuderetur feci. TAYLOR.

10. ταῦτ'.] Mallem τϐτ' propter praecedentia τϐτο — τό. MARKLAND.

22. δὲ.] Ita lege, fideiuſſoribus *Felic. Manut.* et *Vindob.* Vulgo ὑμᾶς καὶ ὑπέρχεσθαι. TAYLOR.

23. παῦσαι — παραδϐναι — διαπράττονται.] *Wolfius*, quem vix loci ſententiam fugiſſe arbitror, inconſiderate tamen verborum delectum habuit, ad eam declarandam: ſc. *repellere — deuoluere — extorſerunt.* Verte: *hoc igitur quidam dum tollere volunt, et reliquis regibus abrogatis, ſummam totius imperii ad Cerſobleptem conferre, callide hoc SCtum excogitarunt*, etc. TAYL.

27. κεχωρισμένον.] Marg. Edit. *Lutet.* necnon Editiones *Feliciana* et *Manutiana* κεχωρισμένοι. Fortaſſe melius, propter id, quod ſequitur, περαίνοντες. Et *Wolfium* noſtrum quoque in quodam loco video ita rem reputaſſe. TAYLOR.

Ibid. Lege κεχωρισμένοι, vt περαίνοντες. MARKLAND.

624. 11. εἰ πρῶτον.] Auctius haec aliquanto leguntur in Codd. Pariſienſibus, vti liquet ex margine *Morelii:* τροπος δε ην, εἰ πρῶτον μὲν κ. τ. λ. *Eius porro rei ea erat ratio: primum ſi quis* etc. vt vertit *Wolfius*. In ſequentibus v. 14. τῷ ὑμετέρῳ ϛρατηγῷ cum *Bar. Vindob.* et Edit. *Lutet.* TAYLOR.

16. ἐσπȣδακότες πρὸς ὑμᾶς.] Alias dicit σπουδάζειν περὶ τινὰ, et ſupra περὶ τȣ́τȣ ἐϛί μοι πᾶσα ἡ σπȣδή. WOLFIUS.

Ibid. Illud vltimum eſt inficetum, et prorſus ἀπροσδιόνυσον, cum alia omnino ſint περί τινος σπȣδάζειν, *de re aliqua ſollicitam curam gerere*, et περὶ, vel πρός τινα σπȣδάζειν, *officioſe erga aliquem agere, ſtudium et obſequium profiteri.* εσπουδακοτε περι υμας habet marg. *Pariſ.* TAYLOR.

18. βουλήσεσθαι.] Hoc nihili eſt, et tamen vix quicquam auxilii in MStis. βȣλεύσεσθαι nonnulli, alii βȣλεύεσθαι et βȣλεύσασθαι. Fortaſſe delendum poſterius ȣ̓δέ. Ἀθηνόδορως ȣ̓δὲ βȣλήσεσθαι τὴν διὰ τȣ̃ ψηφίσματος αἰτίαν ὑποδύσεσθαι. In linea proxima, pro ἐκείνȣς, melius εκεινον, Athenodorum ſcilicet. TAYL.

19. ἐκείνȣς.] F. εκεινον. ſc. Athenodorum, de quo iam loquitur. MARKLAND.

21. βοηθῶν.] Deeſt ea vox in *Vindob.* cuius auctoritate ducor, vt eam pro gloſſa eiiciam. v. 9. h. pag. dixit ἐρήμων ὄντων ἐκείνων, quod ſatis per ſe intelligitur. TAYLOR.

625. 2. χαρίσασθαι.] Lege cum *Bar. Lindenbr. Aug. Ital. Vindob. Ven.* et Codd. *Lutetianis*, κομισασθαι, quod multum praeſtat. Noſter π. παραπρεσβ. p. 420. 22. Ἀφεϛηκυίας Σαλαμῖνος Ἀθηναίων, καὶ θάνατον τὴν ζημίαν ψηφισαμένων, ἄν τις εἴπῃ κομίζεσθαι, *recuperare* ſcilicet. Vide Indicem *Lyſiae*. TAYL.

8. καίτοι κ. τ. λ.] Coniunge: πῶς ἂν τεχνικώτερον ἢ κακȣργότερον, ἢ καθιϛάντες (τῷ καθιϛάναι) τῷ

δ' ἐνὶ

δ' ἐνὶ διδόντες (τῷ διδόναι δὲ) τῷ πράττοντι (τῷ Χαριδήμῳ) ἐνὶ (τῷ Κερσοβλέπτῃ) τὴν ἀρχὴν, τοσαύτην ἐξουσίαν. WOLFIVS. Hunc locum intellexi olim, iam intelligo multo minus. TAYLOR.

625. 8. κακεργότερον.] πανεργότερον marg. *Par.* Quod toties loco prioris ſcribitur, vt poſthac non ſim annotaturus. WOLFIVS.

9. συμπαρεσκεύασεν.] O. fere I. s. συμπαρεσκευασαν ανθρωποι, *Ven. Bar. Bodl. Lindenbr. Obſop. Aug. Ital.* et *Pariſ.* Omnino. συνεσκευασάν *Vindobonenſis.* TAYLOR.

Ibid. συμπαρεσκεύασεν ἄνθρωπος.] Niſi fallor, legendum eſt συμπαρεσκευασαν ανθρωποι. Conſtructio enim ita ordinatur: πῶς ἂν τεχνικώτερον — συμπαρεσκεύασαν ανθρωποι — ἢ τοὺς μὲν — εἰς φόβον — καθισταντες, τῷ δὲ — τοσαύτην ἐξουσίαν διδόντες — πράττειν; *At quamnam callidiorem rationem inire poſſent homines — quam hos quidem — in metum iniiciendo; illi vero — tantam poteſtatem dando — agendi?* Iam ſi legas συμπαρεσκεύασεν ἄνθρωπος, debes quoque legere καθιστὰς et διδοὺς, non καθιστάντες et διδόντες. MARKLAND.

Ibid. ὅπως οἱ μὲν ἐκπεσοῦνται τῶν βασιλέων.] Legendum βασιλειων. IVRIN.

11. βούλονται.] Reſtitue βουλοιντο aut βουλωνται. Deinde v. eod. ὑφ' εαυτον ποιησεται Codd. plures et praeſtantiores. Et eam lectionem commendo. TAYLOR.

12. ἢ — καθιστάντες.] *Wolfius*, vt apparet ex eius interpretatione, locum non intellexit. Verte; *Quamnam callidiorem rationem inire potuiſſent, vt reges caeteri pellerentur, et vnus, qui eis placuiſſet, omne occuparet imperium*, quam eos, qui duobus regibus opitulaturi eſſent, in metum calumniae iniiciendo? caetera. TAYLOR.

625. 12.

625. 12. τὴν ἀρχὴν, ἢ τὰς μὲν.] *imperium, quam vt ii.* Perperam Wolfius: *imperium? aut vt ii.* IVRIN.

16. πράττοντι.] Marg. *Paris.* ταράττοντι, quod *Wolfio* ineptum videtur, et recte quidem. Γρ etiam πραγματευομένῳ, quod eidem ferri poſſe, mihi quidem gloſſa ſiue ſcholion eſſe, videtur. TAYLOR.

21. ἀλλὰ.] ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ψ. Ita lege cum *Bar. Vindob.* et Edit. *Felic.* TAYLOR.

626. 6. εὐεργεσίας μέρος.] Ferri vtcunque poſſunt haec: ὅστις ἂν βούλοιτο καταθέσθαι μέρος εὐεργεσίας, τὸ τί; ἐπισχεῖν ἐκεῖνον ἐγχειροῦντα πράττειν ὑπεναντία ὑμῖν. Sed quid ſi, ὅστις ἐν εὐεργεσίας μέρει? Καταθέσθαι μέρος εὐεργεσίας videtur inſolentius, ἀντὶ τοῦ εὐεργεσίαν καταθέσθαι. WOLFIVS.

Ibid. Ἐν μέρει εὐεργεσίας τίθεσθαι, quod malit homo noſter, aliud eſt omnino. Ἀλλὰ τόδε ἐθαύμασα, εἰ ἐν ἀρετῆς τιθῆς μέρει τὴν ἀδικίαν, dixit *Plato de Rep.* l. 1. *Id miratus ſum, ſi iniuriam in loco virtutis* (inter virtutes) *poneres.* Noſter hac ipſa in Orat. 668. 23. ὅσα μὲν δὴ στρατιώτης ὢν — ἐναντία ἐστράτευται τῇ πόλει, οὐ τίθημι ἐν ἀδικήματος μέρει, *non inter iniurias numero*, vt recte *Wolfius*. Iterum *c. Midiam* 568. 4. οὐ δίκην ὀφείλει τῇ πόλει δοῦναι, τοῦτ' ἐν εὐεργεσίας ἀριθμήσει μέρει, *in beneficii loco numerabit.* Porro noſter 638. 5. τοὺς ἐχθροὺς ποιοῦντας ἐν ἐχθροῦ μέρει κολάζειν ἀπέδωκεν. Et 639. 24. τὸν ἄγοντα ἢ φέροντα βίᾳ ταμὰ ἐν πολεμίου μοίρᾳ. Simillima eſt illa locutio infra 650. 17. ἐν δωρεᾶς ἐποιήσαντο τάξει, τὸ τούτων μεταδοῦναί τινι. Verum haec omnia quam aliena a ſenſu huius loci, vbi ſignificatur: *quicunque de vobis bene mereri ſtudet.* Et cum εὐεργεσίαν κατατίθεσθαι, *beneficium collocare*, eleganter et ſumma cum proprietate dicitur, cur non etiam μέρος εὐεργεσίας, *one inſtance*? *Ald. Ven. Bar. Vind.* ἄλλος ὅστις ἂν εἰς εὐεργεσίας μέρος καταθέσθαι βούλοιτο. Proxime v. 7. illud

τὸ πράτ-

τὸ πράττειν, etc. quod neceſſarium eſt, reduxi ex Editt. *Fel. Manut.* et *Morel.* MSS. item *Bar. Ital.* et *Vind.* TAYLOR.

626. 16. ὧν.] Forte cum optimis exemplaribus *Aug.* et *Vindob.* ω γέγραπται· Nam *perſona* Charidemi hoc in loco videtur deſiderari. Totum hoc comma laudat *Hermog.* π. εὑρέσεως, vbi ita legit, meamque coniecturam confirmat: τρίτον δὲ, ὡς ἀνάξιός ἐστι Χαρίδημος τούτου τυχεῖν, ὅ, τι βούλεσθε τοῦτο πρῶτον διδάσκειν ὑμᾶς. Alibi autem, ſc. *de Inuent.* Tom. III. §. 2. legit cum vulgatis. TAYLOR.

22. ἐμὲ.] Lege υμων. παρὰ πάντων υμων τυχεῖν. Hoc neceſſarium eſt. Debes MSS. *Bar. Bodl. Obſop. Vind.* et Editt. *Felic.* et *Manut.* TAYLOR.

23. τῷ διεψεῦσθαι.] διὰ τὸ διεψεῦσθαι. WOLF.

627. 2. ἀφελὼν κ. τ. λ.] ἀφελὼν τὸ σκοπεῖν ὅτῳ (τινὶ) τὸ ψήφισμα (Sub. ἐγράφη) σκοπείσθω περὶ τοῦ πότερον etc. *Obſop.* καὶ ποίῳ τινὶ, σκοπείσθω, πότερον παρὰ τοὺς νόμους, et, ἕκαστα σκοποῦντες [v, 13.] WOLFIVS.

Ibid. ὅτῳ τὸ ψήφισμα.] Libri plerique vna voce auctiores, ὅτῳ τὸ ψήφισμα ειρηται, *Ald. Ven. Bar. Felic. Manut. Ital. Vind.* et marg. *Benenat.* In nonnullis totus hic locus ita legitur: ἀφελὼν τὸ, ὅτῳ τὸ ψήφισμα ειρηται, καὶ ποίῳ τινὶ, σκοπεισθω περὶ τοῦ πότερον παρὰ τοὺς νόμους ἢ κατ' αυτους ειρηται, καὶ μηδὲν ἄλλο. TAYLOR.

13. ἃ προσήκει.] *quae deceant*, Wolfius. Potius: *quae conuenit.* IVRIN.

23. ἐπίσχες.] Videtur deeſſe: παραναγνωθι δὲ καὶ τὸ ψήφισμα. Ψηφισμα. ἠκούσατε μὲν κ. τ. λ. WOLFIVS.

Ibid. Inconſulto hoc omne. Antequam enim Orator verba facere incepit, Scriba totam γραφὴν, actionem, cauſae ſummam publice recitauerat. In ea autem

tem continebatur plebiſcitum, quod iam *παρανόμων γράφεται*. Aeſchin. *c. Timarch.* initio, p. 27. pen. *εἰδὼς δὲ αὐτὸν ἔνοχον ὄντα, οἷς ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε ἀναγινώσκοντος τοῦ γραμματέως.* Vide *Vlpian.* ad hanc *Ariſtocrateam* 626. 13. v. *ὑπεσχημένον.* Nihil ergo deeſt. TAYLOR.

627. 25. *ὡς.*] F. *ᾧ*, cui reſpondet *τουτο*. MARKL.

628. 11. *μὲν.*] F. *ἐν τῷ νόμῳ* ſine *μεν*. MARKL.

13. *προσειπών.*] MSti *Bar. Aug. Vindob.* praeſtantiores nempe, *προειπων*. Ambigo tamen. Infra, 630. 5. *τὸν ἀνδροφόνον προσειπών*, nullo cum diſcrimine legendi. Vid. 631. 20. TAYLOR.

22. *ὑμᾶς.*] F. *ημας*. MARKLAND.

25. *οἷον κ. τ. λ.*] *οἷον, εαν τις αποκτεινῃ, ἐάν τις ἱεροσυλήσῃ κ. τ. λ.* o. fere l. s. *Ven. Bar. Ital. Bodl. Obſop. Vindob.* Editi etiam, *Fel. Manut.* et *Benenat.* additis verbis, vt ait *Obſop.* haud dubie non male, aut otioſis. TAYLOR.

629. 4. *παθεῖν.*] *καὶ οὐκ εἶπε ἅπερ παθεῖν* (Sub. *δεῖ*) *ἂν ἁλῷ.* WOLFIVS.

Ibid. *καὶ οὐχ ἅπερ, ἂν ἁλῷ, παθεῖν χρη, εἶπεν.* *Bar.* vt infra, 630 5. *ἐν δὲ τούτῳ τὸν ἀνδροφόνον προσειπών, ἃ χρη πάσχειν εἴρηκεν.* TAYLOR.

16. *ὁ κάτωθεν νόμος.*] De hac locutione multa, tum Veteres, tum Recentiores, *Didymus* in *σχ.* de perditis ad *Demoſthenem*, (vt liquet ex *Harpocrat.* in voce Ο *κάτωθεν νόμος*, *Suid.* et *Photio* MS.) *Pollux*, L. VIII. C. X. §. 128. *Meurſ. Attic. Lect.* I. 22. *Petit. LL. Attic.* pag. 164. *Salmaſ. de M. V.* p. 758. ſeq. *Herald. Animadu.* p. 298. *Vna* eſt Sententia *Didymo* et *Polluci* communis, quam primam refellam. Cum Tabulae, in quibus Leges erant deſcriptae, ab Acropoli, quae vrbis erat locus editiſſimus, in Forum erant translatae, (id intelligo de Legum exemplari facto) eam rem agente potiſſimum Ephialte quodam, vt populo

publice proſtarent, ibi dici incipiebat ὁ κάτωθεν νόμος, relatione ſcil. habita ad exemplar, quod erat in Foro adſeruatum. Sit ita, quando iſthoc velis: factum fuiſſe non nego. Hoc tamen non vnam legem ab alia diſtinguit, cum omnes ſimiliter in Forum ſint translatae, aut omnes potius ſimiliter in tabulis ibi deſcriptae. Vnde enim, aut qua conſtantia haec Lex *inferior* nominari poſſit, potius, quam illa, quae modo praeceſſerat, aut ea, quae mox ſubſecutura eſt? Dicitur *ſecundo*, per has voces intelligendam eſſe Heliaeam, Curiam, vt videtur, in loco depreſſo ſitam; διὰ τὸ τῶν δικαστηρίων τὰ μὲν ἄνω, τὰ δὲ κάτω ὀνομάζεσθαι. Profecto id non noui, neque arbitror eſſe verum. Solus Areopagus quidem, vtpote in altiſſimo colle ſitus, ἡ ἄνω βουλὴ dicebatur, vt ex *Plutarcho* et *Heliodoro* oſtendit *Meurſ.* in *Areopag.* C. I. extrem. [εἰς Ἄρειον πάγον ἀναβεβηκέναι. Lyſ. ed. Lond. p. 175. ἡ ἄνω et ἡ κάτω βουλή. Plutarch. in Solone. TAYLOR in ſchedis.] Veruntamen ſi Curiae Atticae omnes in τὰς ἄνω hae, illae in τὰς κάτω diſtribuerentur, infeliciter ſane elegiſti *Heliaeam*, quam inter inferiores numeres. Si Etymologiae Magiſtrorum quidquam habeant momenti, in conualli aut loco depreſſiore eſſe non potuit. Immo erat in loco ſublimiori, idque expreſſe ait *Antipho*: Φιλοκράτης οὑτοσὶ ἀναβὰς εἰς τὴν ἡλιακὴν (corrige ἡλιαιάν) et deinde, ἀναβὰς ἐγὼ εἰς τὸ δικαστήριον τοῖς αὐτοῖς δικασταῖς ἔλεξα. Edit. Steph. 143. 39. Verum his omiſſis, reſponderi potuit ſimpliciter, hic non de Curia agi, ſed de Lege. Dicitur *tertio*, quod ex forma Legum exarandarum, quae βουστροφηδὸν erat, τὸν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων ἀρχόμενον νόμον Demoſthenes vocaret τὸν κάτωθεν νόμον. Quae quidem non verba ſunt, ſed portenta. Nam in eo ſcribendi ritu, qui verſationem boum imitari dicitur, omnino a ſiniſtra parte dextrorſum ſcribere coeperunt, vti nos hodie ſcribimus: qua

linea exarata, ſiue ſulco finito, neceſſe erat, vt, more boum in arando ſeruato, ſequentem verſum, τὸν κάτωθεν, a *dextra* parte inchoantes *verſus ſiniſtram* ducerent, vt in hoc exemplo:

Δημοσθενης Δημοσθενους
Παιανιευς τοδ᾽ ειπε.

Sed videamus tamen, quantum proſit hoc commentum. In ea ſcriptura lineam lineae ſubiiciebant, et perpetuo iſto tenore leges ita exarari potuiſſe non nego. Vna ergo eademque Lex partim ἄνωθεν, partim κάτωθεν erat deſcripta: a ſiniſtra ſc. dextrorſum, quantum nempe pateret Tabula, deinde ſiniſtrorſum a dextra. Nam iſto ritu non Legem Legi, ſed Lineam Lineae ſupponebant: et proinde nulla Lex κάτωθεν nominari poterat, aut omnes ſimiliter ita nominari debuerunt. *Quarta* eſt eorum ſententia, qui contendunt, cum Leges in Axibus ordine et ſeriatim eſſent deſcriptae, dici τὸν κάτωθεν νόμον eam, quae in inferiori parte Tabulae contineretur. Quae ſane praeſtaret, ni paulo meliorem adduceremus. Prouocat *Demoſthenes* non ad Tabulas, Axonaſue, verum ad exemplar earum legum, quas exinde deſcribi fecerat, vt, quotiescunque vſus veniſſet, a Scriba ex eo periculo recitari potuiſſent. Atque hoc ſolenniter dicebatur παραγράφειν. Noſter *c. Androt.* 604. 2. περὶ μὲν τῶν νόμων, οὓς παρεγραψάμεθα. Et *c. Ariſtocr.* 636. 11. Ὁ μὲν νόμος ἐστὶν οὗτος Δράκοντος, καὶ οἱ ἄλλοι, ὅσους ἐκ τῶν φονικῶν νόμων παρεγραψάμην. Et 640. 18. Οὐ τοίνυν μόνον τούτους τοὺς νόμους παραβέβηκεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλους πολλούς, οὓς οὐ παραγεγράμμεθα διὰ τὸ πλῆθος. Adde 691. 27. Neque haec dico, quaſi credam, παραγράφειν ſimpliciter eſſe *deſcribere*, cum noui aliud eſſe, et proprie dici pro eo, quod ICti Romani nominant, *exceptione vti.* Deſcripſit ergo Rhetor noſter ex Tabulis publicis Leges haſce *exceptorias*, quas Ariſtocra-

teae rogationi opponeret. Deſcripſiſſe ſaltem conſtat: et multa ſunt in hac oratione, quae meam ſententiam adiuuant. Ita ad Scribam ſe adcommodans ſaepius ait: λέγε τὸν μετὰ ταῦτα νόμον — τὸν ἐφεξῆς νόμον — λέγε τοὺς ἐφεξῆς νόμους. Vid. 631. 26. 649. 2. et 18. Praeſertim 647. 20. dubius, vtrum in periculo ſuo adhuc reſtaret Lex, quam Scriba non recitarat, ait: ἆρά τις ἡμῖν ἔτι λοιπός ἐστι νόμος; Potiſſimum vero omnium 649. 18. qui locus primum hodie a me eſt complanatus: λέγε τὸν μετὰ ταῦτα νόμον, ἢ οὗτοι πάντες εἰσίν; *Recita et ſequentem legem, vel anne omnes iam ſint recitatae?* Id eſt, *recita ſequentem legem, ſi qua ſuperfuerit recitanda earum, quas deſcripſimus.* TAYLOR.

629. 17. δεδογμένους.] Nonnulli Codd. habent δεδειγμένους, *Bodl. Obſop. Ital. Lindenb.* cum Editt. *Felician.* et *Manut.* eamque lectionem ſuffragio ſuo tuetur *Lambinus.* Cui auſcultabo parum. Δοκεῖν eſt verbum forenſe, et ſignificat *reum peragi*, *iudicio cadere*, et ſimilia. Coniunguntur ſaepiſſime ἁλῶναι et δοκεῖν, tanquam paria. Ita Auctor noſter 643. 25. ἂν δ' ἁλῷ καὶ δοκῇ τοὔργον εἰργάσθαι. Et 642. 26. Ἐὰν δόξῃ (ὁ διώκων) τὰ δίκαια ἐγκαλεῖν, καὶ ἕλῃ τὸν δεδρακότα. Hanc rem, vti ſpero, expediui ad *Lyſiam* pag. 136. not. 6. TAYLOR.

19. Νομος.] In hac Lege multa *Salmaſium* torquent, quorum quae potiora ſunt et grauiora hic delibabo. Primo: Quod nihil alienum magis a mente *Demoſthenis* proferri potuit ea Lege, quae iuberet aliquem priuata auctoritate interfici, cum eam ipſam crudelitatem in *Ariſtocratea* ſuaſione toties exagitet iſte Rhetor. Secundo: Quod Lex τοῦ ἀποκτείνειν licentiam concedat, ea, quae minora ſunt, *vexare*, *excruciare*, *pecuniam extorquere*, improbet. Tertio: Quod ea locutione ἀποκτείνειν καὶ ἀπάγειν iubeat abduci, qui iam morte multatus ſit. Quarto: Quod in

Lege

Lege a Dracone lata (tulit enim, vt liquet ex 636. 11.) Axonum mentio ſacta ſit, quos a Solone primo adhiberi notum eſt. Quinto: Quod de legitimo ſupplicio, neque in monumentis, neque in auctoribus, τὸ ἀποκτείνειν dictum reperiatur, ſed θανάτῳ ζημιῶσαι. Alia multa, quae prolixe de his rebus diſſerit in tractatu toties a me laudato. Quorum plurima, quae prae feſtinatione et nimio capitis feruore ab homine exciderunt, ab iis redarguuntur, qui operam iſti rei impenderunt. Legis interea mentem pulchre exponit *Heraldus*, cuius verbis iam vtor: „Lex Attica exſulem caedis cauſa, intra fines deprehenſum, „occidere permittebat, aut ad Magiſtratum deducere: „non quod occidi eum vellet, ſi poſſet prehendi et in „iius duci, ſed vt eum a ſuis finibus omnino abſterre„ret: item ſi forte reſiſteret, et vim opponeret, ſciret „licere contumaciam ſuam praeſenti morte multare.„ Non ius certum ea Lege ſanciri credidit, aut voluiſſe Legislatorem, vt ad tantam ſeueritatem vnquam procederetur, verum, vt in iure antiquo multa huiusmodi inueniuntur, comminanti ſimilem multa permittere, quorum atrocitatem nunquam expromi ſperaret. Et vt in ea mente eſſem, ſuadent verba *Platonis* ab eodem adducta: Εὰν δέ τις ἐπιβῇ τούτων τῆς τοῦ φονευθέντος χώρας, ὁ προστυχὼν πρῶτος τῶν οἰκείων τοῦ ἀποθανόντος, ἢ καὶ τῶν πολιτῶν, ανατει κτεινετω, η δήσας τοῖς ἄρχουσι τῶν τὴν δίκην κρινάντων, κτεῖναι παραδότω. Verba itaque ἀποκτείνειν καὶ, quae *Salmaſius* tollit, non videntur expungi debere. Ita in Lege de Furibus nocturnis, quae producitur a *Demoſthene c. Timocratem*, p. 736. 1. εἰ δέ τις νύκτωρ ὁ, τιοῦν κλέπτοι, τοῦτον ἐξεῖναι και αποκτειναι, καὶ τρῶσαι διώκοντα, και απαγαγειν τοῖς ἕνδεκα. TAYLOR.

629. 21. ὡς εν τῷ αξονι αγορευει.] Sub. ὁ νόμος. WOLFIVS.

629. 21. αγορευει.] απαγορευει Cod. *Reg.* α. διαγορευει mauult *Wolſius.* *Salmaſius* interea in libro laudato pag. 768. ὡς ἐν τῷ ἄξονι ηγορευται, refingit, idque ex *Demoſthenis* interpretatione liquere ait, qua id expoſuit, ὡς εἴρηται, p. 630. 12. Iterum vide *Heraldum* recepta tuentem, L. IV. C. V. §. 7. — 9. TAYL.

Ibid. Lege αγορευεται, vt in proxima pagina ειρηται. IVRIN.

22. ἡ. διπλȣν.] διπλȣ̃ν τῶν εἰσπεπραγμένων χρημάτων. WOLFIVS.

23. εισφερειν δε τȣς αρχοντας.] ἀντὶ τȣ̃ εἰσάγειν τὸν βȣλόμενον. WOLFIVS.

Ibid. Εἰσφέρειν perinde valere iudico, ac ſi dixiſſet εἰσάγειν, neque cauſam ſubeſſe arbitror, quare *Wolſio* auſcultemus, qui in quodam loco hanc vocem pro illa ſubſtituit. Ad elucidandum ritum, de quo hic tractatur, video verba illa *Vlpiani* ad *Midianam* non longe ab initio eſſe perutilia: Μετὰ τὸ ἀποκληρωθῆναι τὸ δικαςήριον, ἐδίδοντο τοῖς θεσμοθέταις αἱ γραφαί. κἀκεῖνοι ἠρώτων λοιπὸν, βȣ́λει κατηγορεῖν, ἢ μάρτυρας ἔχεις εἰς τὰς ἀποδείξεις ἑτοίμους; καὶ εἰ συνέφησεν, ȣ̔́τως ἤδη λοιπὸν εἰσήγετο — ἄρχοντες δὲ ἦσαν οἱ ἐν ἑκάςῳ δικαςηρίῳ τὰς κρίσεις εἰσάγοντες. Ita Rex, ſiue Archontum ſecundus, caedis actiones εἰσάγει, *committit.* Poll. L. VIII. C. IX. §. 90. Polemarchus, actiones haereditatum, Idem ib. §. 91. Nautodicae, τῆς ξενίας. Idem §. 126. Vide *Suid.* v. Ηγεμονία δικαςηρίȣ, et quae diximus ad *Lyſiam,* pag. 559. Not. 9. TAYLOR.

24. ων εκαςοι δικαςαι εισι.] πρὸς τȣ̀ς δικαςὰς ἑκάςων ἐγκλημάτων. Sic ego coniicio. Si erro, minus mihi ſuccenſebit is, qui cogitabit, quantum obſcuritatis et difficultatis ſit in Legg. XII. Tabularum, quae etiam *Ciceroni* faceſſerunt negotium, cum Solonis et Draconis ἄξονες antiquiores etiam ſint. WOLF.

630. 7.

630. 7. ȣ δ'.] Male Morel. ȣδ'. TAYLOR.

10. et 17. αὐτὸν.] αὐτὸν omnino, vti edidi. TAYLOR.

11. ἢ ὡς ἂν βȣ́ληταί τις.] Forte ἢ οἱ, vel ὅποι. Nam aduerbium locale poſtulari videtur. WOLFIVS.

15. ὑπ' ἐκείνων ἀπαχθέντα.] Nihil eſt, cur mutes in πρὸς ἐκείνȣς, *ad eos*, etſi mox ſequitur, v. 16. ὡς τȣ́τȣς ȣ̂ν ἀπάγειν λέγει. WOLFIVS.

Ibid. Male. Theſmothetarum non erat munus, damnatos ad mortem ducere, ſed XI virorum. Docebit *Iulius Pollux*, L. VIII. c. IX. §. 102, alii. Verum, vt eſſet maxime eorum munus, hic locus non tractat de iis, quos illi *abducebant*, ſed *qui ad illos ducebantur*. Agitur de notione τȣ̃ ἀπάγεσθαι. Ἐξεῖναι, inquit ille, ex lege ἀπάγειν. ἆρ' ὡς αὐτόν; domumne? minime, ſed vt lex iubet, ad Theſmothetas, ὡς τȣ́τȣς ἀπάγειν λέγει. Reuoca igitur lectionem *Feliciani* et *Manutii*, eorumque MSS. επ' εκεινȣς. Sexuiri illi, Theſmothetae nempe, ius habebant ſententiam ferendi (id enim per θανάτῳ ζημιῶσαι intelligo) de iis, qui, vbi ob caedem ſolum verterint, iterum domum redeant. Id quod anno quidem ſuperiore factum vidiſtis, nempe a concione quendam extractum *coram iis ſiſti*, *ad eos deductum*. Ad hos igitur iubet Lex adducere, non domum ad ſe ducere. TAYLOR.

22. τὸν νόμον.] Accuratius cum Edit. *Lambini*, το τὸν νόμον κύριον — γίνεσθαι. TAYLOR.

23. ἤ.] Potius καὶ. Nam ea videtur eſſe conſtructio. TAYLOR.

27. ἀποινᾶν.] Quia mihi nullum huius generis obſoletorum verborum ſuppetebat, verti: *habet etiam alterum legis verbum nihil obſcuritatis*. Quorſum enim lucernam accendas in meridie? WOLFIVS.

Ibid. ἀρχαῖα δὲ τὰ πάλαι μὲν συνήθη, νῦν δὲ ἐκλελοιπότα, ὡς λέγει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτȣς,

κράτους, περὶ τοῦ Δράκοντος νόμῳ τόδε, μηδ᾽ ἀποινᾶν, μηδὲ (l. μὴ) χρήματα πράττεσθαι· τὰ γὰρ χρήματα, ἄποινα ὠνόμαζον οἱ παλαιοί. Theo, *Progymn.* p. 46. TAYLOR.

631. 1. καὶ τὸν ἑαλωκότα.] Lege τὸν ἀνδροφόνον τὸν ἑαλωκότα ἤδη ſine iſta copula, quae ſententiam miſere funeſtat. *Ita ſtatuit Lex de homicida, qui iam damnatus eſt. Reg.* α. habet, altera vocula deleta, τὸν ἀνδροφόνον καὶ ἑαλωκότα. TAYLOR.

Ibid. Delendum puto καὶ, et diſtinguendum τὸν ἀνδροφόνον, τὸν ἑαλωκότα ἤδη, διώρισεν etc. vt pag. 629. vlt. τοῦτον ἀνδροφόνον λέγει, τὸν ἑαλωκότα ἤδη τῇ ψήφῳ, et pag. 646. 17. περὶ τῶν ἀνδροφόνων, τῶν ἤδη κεκριμένων. MARKLAND.

4. ὁ δὲ τὸ ψήφ. γράφων κ. τ. λ.] Poteſt legi interrogatiue. Sed tum erit mutandus ordo: ὁ δὲ τὸ ψήφισμα γράφων διώρισε; πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Sed quid ſi legas: ὁ δὲ τὸ ψήφισμα γράφων, πολλοῦ γε καὶ δεῖ διορίσαι, *multum abeſt, vt decreti auctor iſta diſtinxerit?* WOLFIVS.

19. κατὰ μὲν τῶν ἐν αἰτίᾳ.] Addunt οντων *Ven. Bar. Aug.* et *Vindob.* TAYLOR.

22. ἣν οὐ κατὰ τῶν ἐξεληλεγμένων.] Malim οὐδὲ. WOLFIVS. Recte. atque ita dedi, motus auctoritate *Ven. Bar. Lind. Aug. Ital. Vind.* et Edit. *Morelianae.* TAYLOR.

pen. εαν δε τις κ. τ. λ.] *Wolfius* vertit: *Si quis autem homicidam ceciderit*, — is abſtineat *foro* etc. plane contra mentem Legiſlatoris, qui voluit, prout ex ſequentibus clare patet: *Si quis autem ceciderit* homicidam — abſtinentem *foro* etc. Nam iſtud ἀπεχόμενον pertinet ad ipſum *homicidam*, non, vt *Wolfius*, ad *occiſorem homicidae.* MARKLAND.

vlt. απεχομενον.] Non facile memini locum inſcitius verti. *Si quis homicidam ceciderit, is abſtineat foro col-*

ro collimitio. Iterumque p. 632. 7. et 22. Miror ſane, et dubito, an iſto errore irretitus quidquam intelligere poſſit eorum, quae hic dicantur. Lex enim his verbis declarat, quibus locis abſtinere debet, qui ſaluus eſſe velit: *Si quis homicidam ceciderit abſtinentem foro collimitio, ludis et ſacris Amphictyonicis, eodem crimine teneatur, perinde ac ſi Athenienſem (inſontem) occidiſſet, eiusque rei cognitio Ephetis reſeruetur.* Infra, 633. 15. Ἄν τις ἀποκτείνῃ τὸν ἀνδροφόνον, εἶτ' εἰπὼν, ὢν ειργομενον. TAYLOR.

631. vlt. Mirum in modum in ſenſu huius legis coecutit *Wolſius*, cum putaret, hanc vocem ad interfectorem homicidae, non homicidam ipſum reſpicere, quod tamen euidentiſſimum eſt ex ſequenti Oratoris argumentatione. Itaque de nouo traducenda eſt tota Lex: *Si quis autem homicidam ceciderit, aut caedis ei cauſa fuerit, abſtinenti foro collimitio, et ludis et ſacris Amphictyonicis, eodem crimine teneatur, ac ſi Athenienſem occidiſſet, ſed iudicium relinquatur cauſarum capitalium iudicibus.* IVRIN.

Ibid. *αγορας εφοριας.*] *Forum collimitium* verti a coniunctis limitibus, vt ipſa vox antiquitatis aliquam ſpeciem prae ſe ferens interpretationem admitteret, quod in verbo ἀποινᾶν haud item licuit. Nam mulctare frequens eſt apud *Ciceronem.* WOLFIVS.

Ibid. Editio Lutetiana, ἀγορᾶς, ἐφορίας (marg. ἐφορείας, et ſimiliter vbique *Baroc.*) aliquando ἀγορᾶς καὶ ἐφορίας, vt 632. 7. ὅθεν ὠνόμακεν ἀγορὰν καὶ ἐφορίαν. ib. 26. Vtrumque male. Adnotatur in *Bodl.* ἴσως ἀγορᾶς ἐφορίας, ἄνευ ὑποστιγμῆς, ὅτι ἐν τοῖς ὁρίοις ἀγορᾷ συνηθροίζοντο. Noſter 633. 2. τὴν ἐφορίαν ἀγορὰν, ὅρον προσγράψας, ἧς εἴργεσθαί φησιν. Vbi abſurdiſſime Edit. *Ald.* τὴν ἀγορὰν καὶ ἐφορίαν, ὅρον προσγράψας. TAYLOR.

632. 1.

632. 1. ὥσπερ.] F. οἵσπερ. Sic pag. 633. 10. τὴν αὐτὴν — δίκην δέδωκεν, ἥνπερ, ἂν τὸν Ἀθηναῖον κτείνῃ. Vide et v. 17. ibid. et p. 635. 3. et p. 693 14. ad fin. Orationis: τιμωρίας — τὰς αὐτὰς, ἅσπερ ἂν τὸν Ἀθηναῖον ἀποκτείνῃ. Vide Notas ad *Lyſiae* Orat. I. p. 36. not. 85. MARKLAND.

7. ἀπεχόμενον.] Eundem hic errorem errauit *Wolſius*, quem in pagina praecedente, v. vlt. cum pro *abſtinenti*, vel *abſtinentem*, reponat, *is abſtineat*. Sed adhuc manifeſtius ad v. 22. ἐάν τις τὸν ἀνδροφόνον κτείνῃ ἀπεχόμενον ἀγορᾶς ἐφορίας, *ſi quis homicidam interfecerit abſtinentem* (non, *is abſtineat*) *foro collimitio*. IVRIN.

17. λοιπῇ.] ἡ μόνη καὶ λοιπὴ Codd. *Bar. Pariſienſes* et *Vindob.* Proxime, v. 19. cum *Bodl.* melius μεταστανταs. TAYLOR.

21. ἀτυχημάτων.] *Baroc.* αδικηματων. Quid ſi ατυχησαντων? TAYLOR.

23. τί τοῦτο λέγων;] *Salmaſ. de M. V.* pag. 770. ita legit et diſtinguit: ἀπεχόμενον, φησὶν, ἀγορᾶς ἐφορίας. τι τουτο; λεγει, τῶν ὁρίων τῆς χώρας. TAYL.

633. 4. εἴπερ ἦν Ἕλλην, ὁ παθών.] *Modo Graecus eſſet occiſus.* Wolfius. Non accurate verſa, ſi vera ſint ea, quae habet *Vlpianus* ad illa *Demoſthenis* π. παραπρεσβ. ειπερ ἐστὶν ἀληθὴς ἡ Φήμη, pag. 417. 12. ſc. Οὐ διστάζων εἶπεν, ἀλλ' ἔστιν ἀντὶ τοῦ επειπερ, ὡς καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους, ειπερ ἦν Ἕλλην ὁ παθών. TAYLOR.

11. τὸν γὰρ φυγάδα.] i. e. κατὰ τὸν φυγάδα. *nam quod ad exſulem adtinet.* MARKLAND.

26. ἐπιοῦσης.] Ita Editi et MSti. *Wolſius*, errore, credo, typographico, ἐμποιοῦσης. Scil. in Edit. Baſil. 1572. ἐποιοῦσης, primo errore, quem Bibliopolae Francofurtenſes A. 1604. cum tollere velle viderentur, duplici menda ἐμποιοῦσης fecerunt. TAYLOR.

634. 4. αἰτίαν.] Mallem cum *Lind. Ital. Reg. α.* et *Vind.* εξουσιαν: TAYLOR.

6. διατρίψομεν.] συνδιατριψομεν *Bar. Aug. Vindob.* cum Codd. *Pariſienſibus.* Modo v. 8. ἢ το τυχὸν ἐςιν *Ald. Ven. Baroc. Lind.* marg. *Benenat. Ital.* et *Vind.* TAYLOR.

7. τἀναντία πράττειν.] *reſcindere* Wolfius. Incaute. Nam qui legem violat aut negligit, non vtique reſcindit. TAYLOR.

14. οφειλειν.] Cum haec transtulit *Wolfius*, *eandem mulctam debet*, Exemplarium ſuorum fidem ſecutus eſt, vbi ſcribitur ὀφείλει, a MSS. non edoctus οφειλειν legere. TAYLOR.

24. ἀκυσίων.] *Fortuitis caedibus*, Wolfius, cum tamen in Graecis dedit ἑκυσίων, et ſimiliter Editiones *Aldina* et *Lutetiana.* Quid? parumne referre arbitraris, *Wolfi*, vtro modo dederis? MSti noſtri cum *Feliciano* et *Manutio* recte, vt ſolent, et debent, et vti nos repraeſentari fecimus. TAYLOR.

635. 9. ἀποκτενεῖν.] Θήσομεν τοίνυν τινα ἀποκτενεῖν marg. *Paris.* TAYLOR.

12. προσῆκε γράψαι — γράφοντα.] Conſtructio eſt haec: ἐκεῖν προσῆκε (σε) γράφοντα εαν τις αποκτεινῃ, γράψαι, ἄκων, ἢ ἑκὼν, ἀδίκως, ἢ δικαίως etc. Quod noto, vt appareat, pro γράψαι legendum eſſe προσγραψαι, *adſcripſiſſe*, *adieciſſe*: ex ſenſu et loco ſimili, pag. 648. 13. πρῶτον μὲν γὰρ, εαν τις αποκτεινῃ γράφων, ὐ προσέγραψεν, ἀδίκως, ὐδὲ βιαίως, ὐδ᾽ ὅλως ὐδέν. Verti autem debuit: *itaque oportuit* te, *cum ſcribebas*, SI QVIS OCCIDERIT, *adſcripſiſſe*, vtrum *inuitus*, *an volens*, *iure*, *an iniuria* etc. Vide et pag. 645. 12. MARKLAND.

Ibid. γράφοντα] *'Proinde ſic ſcribere conueniebat, ſi quidem omnino ſcribere decreueras.* Wolfius haec non intellexit, vt liquet ex verſione. Senſus eſt: *Proinde qui ſcri-*

qui ſcripſit ἐάν τις ἀποκτείνῃ, illud etiam ſcribere et adiicere debuit, vtrum occiderit volens, an inuitus, iure, aut iniuria, et quae ſequuntur. *Bodl.* non inſcite προσῆκε προσγράψαι. TAYLOR.

635. 15. ὑπῆρχε.] Silent Codices. Reſcribo tamen ὑπάρχῃ. ἵνα — τούτῳ — ὑπάρχῃ δίκαια. TAYL.

Ibid. Notandum ἵνα cum Imperfecto, vt apud *Lyſiam* Orat. I. p. 43. vlt. ἵνα ἐτιμωρεῖτο. vbi plura adtuli. MARKLAND.

636. 6. διδόασιν.] *iubentur.* Wolfius. Male. Potius: *conceduntur.* Vt recte idem 637. 9. et 638. 2. et alibi. TAYLOR.

8. Νομος.] *Salmaſ. de M. V.* p. 783. emendat: Τοὺς φεύγοντας ἐνδεικνύντων, ἐάν τις κατίῃ, ὅποι μὴ ἔξεστι· φόνου δὲ δίκας μὴ εἶναι. Cuius haec eſt Sententia: *Si quis caedis cauſa exſul domum redierit, aut ea loca, quibus interdicitur, hominem deferunto*, ἐνδεικνύντων· *non opus eſt caedis actionem rurſus intendere.* Nam Ἔνδειξις erat ea ſpecies Actionis, quae in criminibus iudicatis locum habet, et in iis, quae poenam, non diſceptationem, exſpectant. Ingenioſius hoc multo, quam verius: et, ſi audaciam et temeritatem hominis ſpectes in verbis tranſponendis, ne ingenioſum quidem. Alia multa opponenda habeo, quae nunc premam. Interea, ſi ab Editis ſtemus, quid reſpondendum erit viris multis et doctiſſimis, qui de huius Legis obſcuritate diu ſunt conqueſti? Mihi ſemper fuit animus, hanc fuiſſe Legis alicuius prolixioris partem: immo connectiua iſta particula ab initio declarat, rem ita ſe habere. Subiungatur itaque haec Lex, verbi gratia, legi illi, quae occurrit pag. 631. pen. Earum ergo ita adnexarum Tenor et Sententia hoc modo procedet:

Homici-

Homicidam exſulantem, dum ab iis locis abſtineat, vbi accedere non licet, ſi quis vel occiderit, vel quocunque modo cauſa exſtiterit, vt occidatur, contra interficientem, vel eum, qui internecionis cauſa ſuerit, Actiones caedis ſunto, perinde vti ſi quis interſecerit ciuem Athenienſem.

Verum ſi non abſtinuerit, ſed redierit, vbi non oportet, ad Iudicem deferunto: contra eum vero, qui detulerit, et internecionis cauſa fuerit, actiones caedis ne ſunto.

Reclamabit nemo, vbi τῆς Ενδείξεως naturam et rationem paucis expoſuero. Actio erat periculoſa admodum, neque temere inſtituenda: Nam ὁ ἐνδεικνύμενος ad rationes reddendas tenebatur, et omnino contraria actione poſtulari poterat, ſi quando conſtaret, eum detuliſſe hominem non deferendum. Haec et plura de iſta cauſa docebit *Pollux*, quem exſcribo, L. VIII. C. VI. §. 49. Ενδειξις δὲ ἦν πρὸς τὸν Αρχοντα, ὁμολογȣμένȣ ἀδικήματος, ȣ̓ κρίσεως, ἀλλὰ τιμωρίας δεομένȣ· ὁ δὲ ἐνδεικνύμενος ἐν γραμματείῳ πρὸς τὸν Αρχοντα τὴν ἔνδειξιν ἀποφέρει, ινα υπευθυνος η της ψευδȣς ενδειξεως — μάλιϛα δὲ τȣ̀ς ὀφείλοντας τῷ δημοσίῳ ἐνεδείκνυσαν, ἢ τȣ̀ς κατιόντας, ὅποι μὴ ἔξεϛιν, ἢ τȣ̀ς ἀνδροφόνȣς. Ita Agoratus apud *Lyſiam*, qui inſontes quoſdam detulerat per τὴν ἔνδειξιν, et eapropter caedis cauſa exſtiterat, caedis et ipſe poſtulatur, vt ex tota iſta oratione liquet. Nam in cauſa Ενδείξεως, quia ſupplicium ſtatim ſequitur ſine iudicio et quaeſtione, merito haberi poterat Delator iſtius internecionis auctor. δεῖ αὐτὸν ἀποδεῖξαι, ὡς ȣ̓ κατεμήνυσε τῶν ἀνδρῶν τȣ́των, ȣ̓δ᾽ αἴτιος αὐτοῖς ἐϛι τȣ̃ θανάτου, vt ait *Lyſias* in Oratione laudata, p. 473. 6. Verum enimuero ſtatutum eſt hac Lege, eam *recriminationem* hic *ſaltem* ceſſare, neque caedis poſtulari poſſe, vt generaliter potuit fieri, qui exſulem redeuntem ad loca interdicta delatione ſua oppreſſerit. Cauebat maxime

ſibi

ſibi ea Reſp. ab iis, qui propter caedem aut crimina iſtiusmodi ſolum verterunt: Iurabat enim, quicunque in collegium Heliaſtarum cooptaretur, ȣδε τȣς φευγοντας καταξω, ȣδε ων θανατος κατεγνωςαι. Immo ita cauebat, vt, quotiescunque Lex illa, quam OBLIVIONIS vocant, apud illos ſanciretur, nominatim eos excipérent, et adhuc delationis periculo ſubiicerent, qui huiusmodi reatu tenerentur: Iurabat Senator quilibet, adiecta hac clauſula tum primum poſt liberatam Remp. a Thraſybulo, et excuſſam XXX virorum tyrannidem, ȣ δέξομαι ενδειξιν, ȣδὲ ἀπαγωγὴν, ἕνεκα τῶν πρότερον γεγενημένων, πλην των φευγοντων. Eiusdem pariter ſeueritatis eſt ea Lex Draconis, quam exponimus, perinde ac ſi dixiſſet: Κατὰ τῶν ἐνδεικνύντων, φόνȣ δίκας εἶναι, πλην των ενδεικνυντων τους φευγοντας. In Themide Attica, vbi Legislator, quid cuiuis licere et patere voluit, id potiſſimum ſanciuit hac ratione, primum permittendo, deinde, omni excluſo aditu ad litem ineundam ei, qui contra venire vellet. Ita in cauſa Adulterii, ſancitum eſt, ἐάν τις μοιχὸν λάβῃ, ὅ, τι ἂν βȣ́ληται, χρῆσθαι. Interea tamen, licet ſapientiſſimus Legislator ea poteſtate armauerat doliturum maritum, quaſi in ea parum eſſet praeſidii, tulit etiam *alteram* Legem, prout in *Lect. Lyſiac.* olim expoſui, τȣ̃τον μὴ καταγινώσκειν φόνου, ὃς ἂν ἐπὶ δάμαρτι τῇ ἑαυτȣ̃ μοιχὸν λαβὼν, ταύτην τὴν τιμωρίαν ποιήσηται. Id eſt, contra eum, qui adulterum in vxore interfecerit, φόνȣ δίκην μὴ εἶναι εἰσαγώγιμον, caedis reus ne poſtulator. Haec autem vel ideo quoque adduxi, vt intelligeres, qua fide illam legem proxime, nam proxime occurret, ſc. pag. ſequente, v. 1. interpretatur *Wolfius*, ἐάν τις ἀποκτείνῃ — ἐπὶ δάμαρτι — μη φευγειν κτεινοντα. *Qui caedem fecerit*, *ne* EXSVLATO: Immo: *ne caedis reus ſiſtatur.* TAYLOR.

636. 9.

636. 9. ουδαμου.] Potius μηδαμου, vt *Ven. Bar. Lind. Ital.* et *Vind.* μηδαμῶς *Reg. α.* TAYLOR.

20. ἐχ ὅπη.] Reſcribo: καὶ, ὅτι, ἐὰν κατίῃ τις, ὅποι μὴ ἔξεςι, αὐτὸ τῦτο δίδωσι, καὶ ἐχ ὅπη βέλεταί τις. TAYLOR.

vlt. ἄλλος.] Vides hanc vocem in loco plane alieno. Lege ὅποι φεύγειν ἐδεὶς κωλύει νόμος. Vt *Linden. Ital. Vindob.* aliique. Deinde, λέγε ἄλλον νόμον, cum *Bodl. Aug. Vindob. Bar. Obſop. Ital.* TAYLOR.

Ibid. Λέγε τὸν νόμον.] Omnino legendum puto, vel, τὸν ἐφεξῆς νόμον, vel, τὸν μετὰ ταῦτα νόμον, vt in ſuperioribus ſaepe, et infra. Tale aliquid poſtulat ſenſus, et mos ſcribendi. MARKLAND.

637. 2. η εν οδω καθελων.] Laudant haec ex *Ariſtocratea Demoſthenis* et *Harpocratio* v. Η ἐν ὁδῷ, et Καθελὼν, et Ὁδὸς, et *Euſtathius* ad *Iliad.* A. 151.

Η ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι.

Sc. Εςὶ δὲ ὁδὸν μὲν ἐλθεῖν, τὸ τοὺς ἀριςεῖς εἰς λόχον ἀπελθεῖν, ὡς δοκεῖ τοῖς παλαιοῖς, οἳ καὶ ἀπὸ Δημοσθένυς φέρυσι χρῆσιν, εἰπόντος ἐν τῷ κατὰ Αριςοκράτυς, ἢ ἐν ὁδῷ καθελὼν, ἀντὶ τῦ ἐν λόχῳ. Ex quibus locis conſtabit, quam inſulſe *Wolfius* hic interpretatur *in itinere.* Miror, haec a *Demoſthene* in lege inferius explicanda eſſe praetermiſſa, cum ſatis conſtet ex auctoritate, quam dedi, ea verba in lege non defuiſſe. TAYLOR.

Ibid. *Aut in itinere proſtrauerit:* Wolfius. Ergo ſecundum hanc legem (vel ſaltem, hanc verſionem) Sicarii et Graſſatores, qui aliquem in via *proſtrauerint* et *occiderint*, non *exſulabunt*, ſed tuti in patria *manebunt.* Fieri non poteſt, vt ita ſanxerit Draco. Pro καθελὼν rectius ſcribi videretur, ουκ εθελων, *nolens, inuitus*, vt ἄκων, et ἀγνοήσας. Et ita *Homerus Iliad.* Ψ. 87.

παῖδα κατεκτανὸν Ἀμφιδάμαντος
Νήπιος, ουκ εθελων.

Si nihil mutandum ſit, verba ita ordinanda ſunt: ἐάν τις ἀποκτείνῃ (τινὰ) ἄκων καθελὼν (αὐτὸν) ἐν ἄθλοις, ἢ ἐν ὁδῷ, etc. Caeterum *Demoſthenes*, qui in ſequentibus commentatur in ſingulos huius Legis articulos, de hac pericope, ἢ ἐν ὁδῷ καθελὼν, quod mirum eſt, prorſus ſilet. Vtrum Memoriae, an Exemplarium vitio? MARKLAND.

637. 5. η ην αν επ' ελευθεροις.] Deeſt ἢ ante ἣν in MStis *Bar. Lind. Ital.* et *Vindob.* Iterumque v. 25. vbi verba Legis repetuntur. Non diuerſae igitur, vt videtur, pellex, et *ea, quam liberis ingenuis ſuſcipiendis habet.* Innuit enim non Εταίραν, ſed Concubinam, quam ſuboli ſuſcipiendae, et quaſi vxorem, domi habere ſolebant. TAYLOR.

6. φευγειν.] *exſulato.* Incaute hoc a *Wolfio* redditum. Μὴ φεύγειν κτείνοντα, *ne reus caedis ſiſtatur.* Poſt haec verba *Bar.* ſubiicit ἐπίσχες, vt nonnunquam alibi poſt legis particulam recitatam reperiri ſolet. TAYLOR.

10. ἐξεῖναι.] εξεςι marg. *Benen.* forte εξειη Wolfius. Vide infra 644. vlt. In proximis v. 11. πως (non ὅπως) cum MStis *Bar.* et *Vind.* TAYLOR.

14. διελθών.] Corrige διελων. Ita *Ven. Bar. Ital. Linden.* et *Reg. α.* quod *Wolfio* rectius eſſe videtur. Vide 646. 16. TAYLOR.

17. ἀσθενέςερος ἦν — ἐνεγκεῖν.] ἀσθενέςερος, η ωςε ἐνεγκεῖν. WOLFIUS. Exponendi, credo, animo, non emendandi. Alibi legit, et quidem, vt ait, ex Codd. *Lutetianis*, cuius tamen lectionis veſtigium non deprehendo: εἰ δ' ἐκεῖνος ἀσθενέςερος ἦν του τὸν ὑπὲρ τῆς νίκης ἐνεγκεῖν πόνον. TAYLOR.

Ibid. Num εἰ δὲ ἐκεῖνος ἀσθενέςερος ἦν, η — ἐνεγκεῖν πόνον? IVRIN.

637. 20. φησὶν.] Addunt *Bar. Lind. Ital. Vind.* cum *Benenato*, η επι μητρι, pariter vti in Lege ſcribitur. In *Veneto* deficiebat ἢ ἐπὶ δάμαρτι. TAYLOR.

26. τινὰ.] Omnino τινι. κτείναντι ἐπί τινι τούτων, vt in lege: ἐάν τις ἀποκτείνῃ επι δαμαρτι, ἢ επι μητρι etc. τινὶ ἴσως *Bodl.* atque ita marg. *Benenati.* τῷ *Lind.* et *Ital.* TAYLOR.

638. 5. ἐχθρῶ.] Lege εχθρων, propter τοὺς ποιοῦντας. MARKLAND.

6. οὐκοῦν δεινὸν κ. τ. λ.] Melius cum Interrogatione: ουκ ουν δεινὸν — ἀποκτεῖναι; vt ſolet Noſter. TAYLOR.

10. ἀπαλλαγῆ.] F. ως ἀπαλλαγῆ. MARKLAND.

13. τοῖς δ' ἔθεσι κ. τ. λ.] Vim huius loci non vidit *Wolfius*, quantum ex iſtius interpretatione iudico. Verto liberius: *Finge Charidemum huc ad nos commigraturum, et vxoribus noſtris aut liberis ſtuprum inferre, non armis et militari imperio munitum, (cui aegre reſiſti potuit) verum moribus et conſuetudine ductum. quid? ſineremus libidini indulgere, necne?* TAYLOR.

14. ἐᾶν.] Lege ἐᾶν αυτον ὑβρίζειν. Habent impreſſi omnes et MSS. fere. Et recte quidem. In proximis cum Codd. *Paris.* et *Vind.* aeque recte abeſſe poteſt. ἄλλο τι ἢ σιγῶντα δεήσει Χαρίδημον ἐᾶν αὐτὸν ὑβρίζειν; ου γὰρ ἀποκτεῖναί γε ἀσφαλές. TAYL.

17. πῶς δὲ γένοιτο ἂν ταῦτα;] Scribendum puto, πως δὲ γένοιτο ἂν ταῦτα; IVRIN.

639. 4. Νομος.] Legem habes omnium abſurdiſſimam, ſi cum *Wolfio* legas et interpreteris: Καὶ ἐὰν φέροντα etc. ἀλλὰ ταῦτα — *ſed hoc ob ea, propter quae occidere licet.* Quo nihil excogitari poteſt futilius. Deſinit Lex in κελεύει v. 8. Quam ad explicandam deinde pergit Orator. Ecce, inquit ille, ἄλλα ταῦτα, ἐφ' οἷς ἔξεστι κτεῖναι, *ſi quis ſc. per vim et iniuriam abduxerit.* TAYLOR.

639. 7. εαν αγοντα—κελευει.] Oratoris haec ſunt verba partem legis recitantis, ideoque minore charactere imprimenda. IVRIN.

14. ευθυς αποκτιννυναι.] Dele ευθυς, namque hic locum nullum habere poteſt, et repetitur ſolummodo ex ſuperioribus. Deeſt in *Reg.* α. et *Vindob.* TAYLOR.

Ibid. ὁ δ' ȣδὲν εἴρηκεν.] Nonne ὁ δ' ȣδὲν τοιουτον εἴρηκεν? IVRIN.

15. κἂν δικαίως.] Iterumque ita 645. 2. (vbi vide, quae adnotabuntur) ἐάν τις ἀποκτείνῃ, φησὶ, Χαρίδημον, κἂν δικαίως, κἂν ὡς οἱ νόμοι διδόασιν, *ſiue id iure, ſiue vt leges permittunt*, vt *Wolfius* noſter vertit. Praeclare quidem! Putaſſem haec fere eſſe eadem; et quaecunque iure fiunt, eadem iuxta leges fieri. Vbi igitur eſt diſtinctio? Tu legas vtrobique κἂν αδικως, κἂν ὡς οἱ νόμοι διδόασιν. Abſolute, ait Orator, ἁπλῶς, ſcripſit, ſi quis Charidemum interfecerit, quocunque demum modo id fiat, ſiue iure, ſiue iniuria, nam de ea re nihil diſtinxit. TAYLOR.

27. αδικων.] αδικως marg. *Benenati.* Recte. Vti in lege ἐὰν φέροντα ἢ ἄγοντα βίᾳ αδικως, et ſupra 17. τίνα γὰρ οἴσει ἢ ἄξει βίᾳ αδικως Χαρίδημος; TAYLOR.

640. 2. του.] Addidi ex Edit. *Lutetiana*, et poſtea v. 6. Proxime v. 3. melius μεταποιήσῃ cum *Bar. Bodl. Lind. Aug.* et Editis praeter *Aldum*, et deinde v. 4. expunge iſtud ατίμȣς, vt recte Codd. *Lind.* et *Ital.* TAYLOR.

6. ὃς ἄρχων.] ὃς αν ἄρχων *Ven. Bar. Bodl. Ital.* et *Vind.* TAYLOR.

Ibid. Scribe ὃς αν ἄρχων, vt prius, lingua Graeca ita poſtulante. MARKLAND.

10. ἔςαι.] Lege εςι. Ita legitur in *Ven. Bar. Vind.* TAYLOR.

640. 27.

640. 27. αὐτή.] Corrigendum cum *Aug.* Cod. αὕτη. *Ea*, non *ipſa*. TAYLOR.

641. 3. ἃ δ' ἔγραψεν ὅτος δίκαια καὶ καλά.] Inſcite *Wolfius* haec in verſione ſua interrogatiue enunciauit. TAYLOR.

10. ὅθεν.] Ita pro ὅταν vulgatorum, ex *Ven. Bar. Bodl. Cant.* et *Vindob.* TAYLOR.

14. καὶ πάντων.] ἴσ. καὶ νομίμων απαντων *Bodl.* TAYLOR.

17. ἰδιαίτατον.] ιδιωτατον habent MSS. *Ven. Bar. Bodl. Lind. Obſop. Vind.* Ita etiam legit *Dionyſ. Halic.* περὶ τῆς Δ. δεινότητος. §. 14. atque etiam modo, v. 18. rectius editis, περι ὃ τοσαῦτα. TAYLOR.

18. καλά.] Lege παλαια: quod patet ex ſenſu, et ſequentibus, et ex oppoſitione καὶ ὧν αὐτοὶ μάρτυρες ἐσμέν. v. 19. Vide v. 27. καὶ τὰ μὲν δὴ παλαιά, τοιαῦτα etc. MARKLAND.

19. καὶ μυθώδη.] Τὰ μυθώδη καὶ τὰ μεμαρτυρημένα inter ſe opponuntur. Τὰ καλὰ παραδεδομένα pertinent ad haec vtraque. WOLFIVS.

25. ὡς λόγος.] [Vel cum *Bar.* ὡς ο λόγος] *Iſocrates* audacius: ὡς οἱ μῦθοι λέγουσι, καὶ πάντες πιστεύουσι. WOLFIVS.

642. 15. ὅ τινα αἰτιώμενος.] Ita dedi, pro vulgato εἴ τινα, ex auctoritate *Fel. Man. Paris. Bodl. Cant. Ital.* et MSS. *Ald.* ὅντινα *Bar.* et *Vind.* corrupte. Paulo ante v. 14. reſtitue διομεῖται, quomodo eam vocem exhibent MSS. fere omnes. Verbum enim legitimum eſt διωμοσια, non διεξωμοσια. TAYLOR.

16. εἶτ' οὐδὲ τὸν τυχόντα τιν' ὅρκον τοῦτο ποιήσει.] Satis eſſet εἶτ' οὐδὲ τὸν τυχόνθ' ὅρκον ποιήσει. WOLF.

Ibid. Editi et MSti εἶτ' οὐδὲ τὸν τυχόντα τιν' ὅρκον τοῦτο ποιήσει. Neſcio, vnde irrepſerit illud κατά, quod in *Wolfii* vulgatis habemus. οὐδὲ τὸν τυχόντα τρόπον ſolus *Bodl.* TAYLOR.

642. 18. κάπρȣ, καὶ κριȣ͂, καὶ ταύρȣ.] A Graecis igitur Romani acceperunt ſua Suouetaurilia, vt et pleroſque Deos ſuos. PALMER.

20. προσήκει.] καθήκει MSti omnes, praeter eos, quos verſarunt *Manutius* et *Felicianus*. TAYLOR.

Ibid. μεταχειριζομένων.] Hic par pari reſpondet: ἐν αἷς ἡμέραις — ἐκ τȣ͂ χρόνου. Et rurſus, ὑφ' ὧν δεῖ — τῶν μεταχειριζομένων. Haec dixi, vt caueres tibi a mala *Wolfii* interpretatione, nempe, *rerum, quae adhibentur, ſolennitate.* TAYLOR.

24. ἐπενεγκάμενος.] Lege απενεγκαμενος ex fide *Bar. Reg. α. Vindob.* et *Ital.* TAYLOR.

25. πλέον ȣ̓δ' ὁτιȣ͂ν ἕξει.] Intellige eleganti euphemiſmo, *funditus interibit.* Abſtinebat ſedulo Lingua Attica a verbis male ominatis. Ita Noſter π. παραπρεσβ. 354. 21. εἰ μὲν γὰρ ἐνταῦθ' ἦν ἤδη τὰ πράγματα, ὥστε μηδ' αἰσθομένοις τοῖς Θηβαίοις πλέον εἶναι μηδεν, τί ȣ̓ γέγονεν; Vbi σχ. τί ȣ̓͂ν μὴ διεφθάρησαν; et recte. Nugatur hic Interpres, neque vim aut ſolennitatem vocis vidit. TAYLOR.

643. 3. τὰ μὲν τῆς διωμοσίας, τοιαῦτα.] Niſi intelligas οἷα τῷ διώκοντι, videtur cerimonia deeſſe. Sed *Felicianus* rectius habet ταὐτά. Eadem ratio eſt iuriſiurandi. Ac dubitari poteſt, an pro διωμοσία ſit legendum αντωμοσια, quam ego vocem interpretando ſum ſecutus. WOLFIUS.

Ibid. Forte ταὐτὰ, vt animaduertit *Wolfius.* Ita etiam Edit. *Paris.* et Cod. *Ital.* TAYLOR.

27. τί ȣ̓͂ν ὁ νόμος κελεύει;] Deſunt in *Bar. Reg. α.* et *Vindob.* ὁ νόμος. Recte. ȣ̓τ' ἄλλος ȣ̓δεὶς, πλὴν ὁ νόμος. τί ȣ̓͂ν κελεύει; et *Wolfio* quoque videtur eſſe ſcholion. TAYLOR.

644. 1. αἰδέσηταί τινα.] Alii αἰδέσηταί τις, τȣτέστι, συγγνώμην σχήσῃ τις αὐτῷ. WOLFIUS.

644. 1. τινα habent Editt. *Ald.* et *Morel.* cum MSS. *Aug.* et *Vind.* Αἰδέσασθαι — Δημοσθένης — ἐν τῷ κατ᾽ Ἀριϛοκράτους, ἀντὶ τοῦ ἐξιλάσασθαι καὶ πεῖσαι. Harpocr. TAYLOR.

vlt. ἐξεῖναι.] γρ. ἐξείη et ἔξεϛι marg. *Benenati.* Proxime autem, cum eodem *Benenato* diſtinguas, ἀλλ᾽ οὐχ οὗτος, οὐδὲν ἀφεῖλεν. TAYLOR.

645. 1. φησὶ] Dele, cum ſit otioſum. Non reperitur in melioribus exemplaribus, *Ven. Bar. Vindob.* et *Reg. a.* ἀλλ᾽ ἁπλῶς, ἐάν τις ἀποκτείνῃ Χαρίδημον — ἔκδοτον ποιεῖ. TAYLOR.

2. κἂν ὡς οἱ νόμοι διδόασι.] κἂν ὡς οὐχ οἱ νόμοι διδόασι *Ven.* et *Ital.* Vid. 639. 15. TAYLOR.

5. οὐδὲν ἂν.] ἃς ἅμα μὲν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα οὐ δύναιτο σχεῖν *Vindob.* Mallem οὐκ ἂν δύναιτο. TAYL.

7. αἰτίαν.] Deeſt in *Bar.* et *Vindob.* Recte fortaſſe. Et referas ἑτέραν ad προσθήκην vel πρόφασιν, *the circumſtance.* Nam aliud eſt αἰτία. TAYLOR.

10. τοῦτον.] Lege σὺ τοίνυν οὐδετέραν προσέθηκας τούτων, (ſc. τῶν προσθηκῶν) Ita plurimi Editi et MSti. TAYLOR.

12. ἀγώγιμον εἶναι.] Diſtingue melius: σὺ τοίνυν οὐδετέραν προσέθηκας τούτων· — ἀλλ᾽ ἀόριϛον αὐτὴν εἰπὼν τὴν αἰτίαν, καὶ μετὰ ταῦτα εὐθὺς προσγράψας, ἀγώγιμον εἶναι, τρίτον τουτὶ δικαϛήριον — παραβεβηκὼς φαίνῃ. Et corrige pariter verſionem. TAYLOR.

23. τῇ τύχῃ.] Dele has inconcinnas voculas, quas nihil aliud eſſe iudico, praeter marginalem gloſſam iſtius locutionis, quae paulo ante occurrit, v. 21. τόν γε ἀδικοῦντα μὲν οὐδὲν, ἐὰν τύχῃ. TAYLOR.

pen. ἐπ᾽ ἀκουσίῳ φόνῳ πεφευγώς.] Sequitur pag. 646. 1. αἰτίαν ἔχων ἑτέρου φόνου ἑκουσίου. Nihil vetat ἀκούσιον καὶ ἑκούσιον coniungi: vel ἀκούσιον καὶ ἀκούσιον; vel ἑκούσιον καὶ ἑκούσιον. WOLFIVS.

645. vlt. ἔχει.] Lege εχη, propter ἐάν. MARKLAND. Ita *Bar.* et *Paris.* TAYLOR.

646. 17. ἀναίτιον.] *Inſontem* Wolfius. Perperam. Significat, ſi ſincera ſit lectio, τὸν ἐν αἰτίᾳ ὄντα, *inſimulatum.* Saepe explicat in hac oratione *Demoſthenes.* Cod. *Venetus* legit αιτιον. Forte εναιτιον. Verte igitur: *paris impietatis — eſſe cenſuit, vel ad facinora conniuere, vel inſimulatum ante iudicium proſcribere.* TAYLOR.

18. τῶν ἤδη κεκριμένων.] *Vt hi, qui iam homicidae iudicati ſunt,* vel, *vt homicidae ii, de quibus iam factum eſt iudicium.* WOLFIVS.

24. Ετι τοίνυν.] Vel lege cum MSS. *Ven. Bar. Lind. Aug. Ital.* et *Vindob.* Ετι τοίνυν ἐςὶν ἕκτη τιμωρία, vel, ἐςι τοίνυν ἕκτη τιμωρία cum marg. *Benenatii.* TAYLOR.

Ibid. Ετι.] Forte εςι — vt pag. 684. 9. εςι τοίνυν τις etc. MARKLAND.

26. ἢ] Reſtitui ex Editis et MStis. Aberat *Wolfii* incuria. TAYLOR.

648. 3. τούτῳ.] Melius τουτο. Ita Editt. *Manut.* et *Felic.* cum optimis exemplaribus, *Linden. Aug.* et *Vind.* τουτο τὸ βιαίῳ, ſignanter, *iſtam vocem* βιαιῳ. TAYL.

Ibid. Lego τουτό — *hoc* vocabulum, nempe VIOLENTA. MARKLAND.

22. φήσω γάρ.] Lego φησει γάρ. WOLFIVS.

Ibid. Temeraria nimis Adnotatio. φήσω *Ald. Fel. Man. Par. Lind.* θήσω *Ven. Bar. Reg.* α. *Aug.* λέξω *Vind.* Solus vtique ex ſuo ingenio Wolfius φησει. Sed toto coelo errat. Locus hic valde lacer ita reſtituendus eſt ex aliis atque aliis Codd. ὁ δὲ τούτους μὲν ἀθώους παρῆκε, καὶ οὐδὲ λόγον πεποίηται περὶ αὐτῶν οὐδένα, τους δὲ τὸν ἤδη πεφευγότα. φήσω γὰρ οὕτω κατὰ τὸν κοινὸν ἁπάντων ἀνθρώπων νόμον, ος κεῖται τὸν φεύγοντα δέχεσθαι, ὑποδεξαμένους, ἐκσπόνδους εἶναι γρά-

φει.

φει. Verte: *Iſte vero hos omni crimine liberauit, nulla prorſus eorum facta mentione, verum eos, qui iam exſulantem (ita enim ſupponam) iuxta communia omnium iura de exſulibus recipiendis, receperint, eos, inquam, omni foederum ſocietate excludit.* Quidnam ſinguli Codd. ad hanc optimam ſententiam contulerint, vide in Variis Lectionibus. Hunc locum ſimiliter legit Ill. *H. Grotius de Iure B. et P.* Lib. III. C. II. §. 3. atque ita vertit: *At eos, qui iam fuga elapſum (ita enim rem ponam) ſuſceperunt ſecundum iūs omnium hominum, quod fugientes vult poſſe ſuſcipi, hos vult eſſe hoſtium loco, vt [qui] ſupplicem dedant.* TAYLOR.

648. 22. Nullo prorſus modo hic conſiſtere poteſt τὸ ἔτος [v. 21.], cum iam oppoſita fuerint ὁ μὲν νόμος, et ὁ δὲ, ſc. Ariſtocrates. Reſcribendum itaque puto: ἐδέχα· αυτον δὲ ἤδη πεφευγότα. Quo modo perſpicua ſit ſententia. Magis quidem arrideret *Benenati* lectio, τὸς δὲ τὸν ἤδη πεφευγότα, niſi paulo poſt v. 24. haberent Codices τὸς ὑποδεξαμένος. IVRIN.

23. ὃς κεῖται.] Alii ὃν κεῖται. Τὸ ὃς καὶ τὸ ὃν delendum. WOLFIVS.

25. ἱκέτην ἔκδοτον διδῶσιν.] Mira locutio videri poſſit ἔκδοτον διδόναι, quaſi Latine diceres *ſupplicem deditum dare*, pro *ſupplicem dedere.* Paſſim in hac Oratione vocat hoc ſimpliciter ἐκδιδόναι et ἔκδοτον ποιεῖν. Cum tamen infra p. 692. 16. haec eadem phraſis occurrat, δίδωσιν ἔκδοτον τὸν ἀθῷον, nihil in hac parte mutandum. MARKLAND.

26. καὶ τὸ μηδεμίαν.] Pro tribus το lego τῷ, quod idem valet quod διὰ τὸ, vel διὰ τὸ, quia ſequitur p. 649. 1. καὶ πᾶσιν ὅτω, id eſt, διὰ πάντων. WOLFIVS.

Ibid. Editiones omnes et MSti plerique non *tribus* ſolummodo in locis, ſed, ſi quid ego dinumerare poſſim, *quinque*, τὸ μὴ προσθεῖναι v. 25. καὶ το μηδεμίαν v. 26. καὶ το μὴ δίκας v. 27. καὶ το πανταχόθεν

 ibid.

ibid. καὶ το τȣ̃ς v. pen. malam eam lectionem tuentur. Bene hic *Wolfius*, neque certior emendatio eſſe poteſt. τῷ *Bodl. Cant. Aug. Vind.* TAYLOR.

648. 27. καὶ τῷ μὴ δίκας αἰτεῖν.] Wolfius: *tum quia poenas exigi non iubet.* Immo: *tum quia cauſam dici non poſtularit.* IVRIN.

649. 15. σαφῶς παρὰ τȣ̃τον.] Adde ex *Bar. Vind.* et *Pariſienſibus*, σαφῶς καὶ παρὰ τȣ̃τον. Vti ſupra v. 1. ȣ̈τωσὶ φανερῶς καὶ παρὰ τȣ̃τον εἴρηκε τὸν νόμον, et infra v. 24. huiuſce paginae: Περὶ τȣ̃ καὶ παρὰ τȣ̃τον εἰρῆσθαι τὸν νόμον τὸ ψήφισμα. TAYLOR.

19. ἢ ȣ̈τοι πάντες εἰσίν.] Locus haud dubie deprauatus. Ego verti: *Recita ſequentem legem, qua iſtae omnes continentur;* non quod probarem, ſed ne nihil dicerem. WOLFIVS.

Ibid. Inſcitiſſime omnium, quaecunque me aut vidiſſe aut legiſſe memini. Quali conſtructione non dubitaſti iſtud ἢ ad τὸν νόμον applicare? quo ore, qua conſtantia dici poteſt, hanc poſtremam legem iſtas omnes continere? Corrigas, oro, hoc pacto: λέγε τὸν μετὰ ταῦτα νόμον· ἢ ȣ̈τοι πάντες εἰσί; *Recita ſequentem legem*, vel *anne hae iam recitatae omnes ſint?* Id eſt, recita ſequentem, ſi qua ſuperfuerit recitanda. Haec ait Orator, ad Scribam ſe adcommodans, *Read the next. Or are theſe all?* Nihil ſimplicius. Nihil etiam verius. TAYLOR.

21. μητε δημου κυριωτερον ειναι.] E tractatione huius legis apparet legendum: μήτε δήμου, νομου κυριώτερον εἶναι. WOLFIVS.

Ibid. Codices hoc in loco vario errore tenentur. In quibusdam deficit vox νομου, vt in *Aldinis*, in iis, quibus vſus eſt *Felic.* et *Manut.* in *Aug.* et *Ital.* Viciſſim *Pariſienſes* non ſupplent νομου ſolummodo, ſed μητε νομου, et in ea ſententia aliquando fuiſſe *Wolfium* video, et *Petitum* quoque, qui *LL. Attic.* pag. 124. ita

vertit

vertit et pariter explicat: *Nullius Pſephiſmatis maior, quam Senatus, aut Populi, aut Legum auctoritas eſto.* Sed vtrinque erratum eſt. Lectio eſt ea, quam praetulimus, ψήφισμα μηδὲν, μήτε βȣλῆς, μήτε δήμου, νόμȣ κυριώτερον εἶναι. Verte autem (nam *Wolfius* veram lectionem odoratus eſt, antiquam vertit): *Decretum nullum, neque Senatus, neque Populi, leges latas auctoritate ſuperato.* TAYLOR.

650. 13. ἔξω, φησὶν] Lege: ἔξω, φασιν, nempe οἱ τὰ ψηφίσματα γεγραφότες. IVRIN.

19. καθ' ὃν.] Melius fortaſſe cum *Bar. Aug. Vind.* et marg. *Morel.* καθ' οσεν δυναται τρόπον τȣτȣς. TAYLOR.

Ibid. ὃν δύναιτο τρόπον.] Deeſſe videtur αν poſt ὃν. MARKLAND.

23. ὡς ἀγαπώντων.] Lego: ὡς ȣκ ἀγαπώντων τȣθ' ὑμῶν, vel, κατ' Ἀττικισμὸν, ὡς ȣκ αγαπωντας τȣθ' ὑμᾶς καὶ προσοφειλοντας etc. WOLFIVS.

Ibid. Illud extremum addidit, credo, *Wolfius*, quia in nonnullis Codd. exaratur ὑμᾶς, non ὑμῶν, veluti in *Ald. Venet.* et *Morel.* quod *Lambinus*, vt debuit, in ὑμῶν diuinando emendauit. μη ἀγαπώντων habet *Cant.* aliis omnibus ſilentibus, ſed praeter id, quod rectum eſt, ſilentibus. Nam *Wolfii* diuinatio probe ſe habet. TAYLOR.

Ibid. Plane legendum: ὃς γὰρ, ὡς ȣκ ἀγαπώντων τȣθ' ὑμῶν. et in iſtum ſenſum tranſtulit *Wolfius*. IVRIN.

Ibid. Opinor, ὡς ȣκ ἀγαπώντων. MARKLAND.

24. καὶ προσέτι.] Laudo id, quod in aliquibus exemplaribus ſcribi deprehendi; καὶ προσφυλάττειν ὑμᾶς ἐκεῖνο, ὅπως κ. τ. λ. Minus placet εκειvον Codicum, *Veneti*, *Ital. Bar. Vindob.* quanquam et tolerari poſſit. TAYLOR.

651. 5. ὐδὲ τῦτον.] Lege ὐδὲ αυτον τῦτον, vt *Manut* cum MSS. *Ald.* ὐδὲ αὐτὸν ἡγέμενον τῦτον *Vindob.* TAYLOR.

8. η πολιτης.] Supra 618. 9. notaui legendum videri ἡ πολις. WOLFIVS. πολις *Bar. Vind.* et marg. *Lutet.* TAYLOR.

Ibid. Lege ἡ πολις, ἡ ἰδιώτης. IVRIN.

10. ἡ καὶ μὴ ἀφηρεῖτο.] Sub. κρίσιν. Τὸ διδόναι ad verba perſpicue poſita: τὸ μὴ ἀφαιρεῖσθαι, cum aperte cauſae dictio non tollitur. WOLFIVS. Deeſt ἡ *Bar.* et *Vindob.* TAYLOR.

14. ταυτὶ.] Lege ταυτῃ. Ita *Ven. Bodl. Lindenb. Bar. Ital. Vindob.* et marg. *Morel.* Pag. 653. pen. ὡς δὲ συμφέρονθ' ἡμῖν γέγραφε, λέγειν ἐπιχειρῦντα, καὶ ταυτῃ βιαζόμενον. TAYLOR.

Ibid. F. ταύτῃ, *hac via, hoc pacto,* vt p. 653. pen. MARKLAND.

pen. ἡμῖν.] Reſtitui ex Editorum et MStorum melioribus. Vulgo ὑμῖν. TAYLOR.

652. 3. ἴσως ἂν ἧττον.] Vel ἴσως ἂν ἧττον ἦν δεινὸν τουτο, cum Editione *Manutiana*, vel ἴσως ἂν ἧττον ἦν τουτο δεινὸν cum MStis *Obſop.* et *Ital.* TAYLOR.

6. ἀποπεφευγός.] Editt. *Aldina* et *Lutetiana* male ἀποπεφευγώς. Recte *Wolfius* interpretatur, et ſecundum ea, quae adnotaui ad *Aeſchinem* pag. 58. N. 9. TAYLOR.

9. ὁρᾶν.] Haeret Conſtructio. Aut igitur dele h. v. quae eſt auctoritas Codd. praeſtantiorum, *Bar. Reg.* α. et *Vind.* vel cum *Bodl.* δεῖ ὁρᾶν. TAYLOR.

21. καὶ εἴ τι γέγραφεν.] Reſcribe καὶ εἴ τι γε γραφέν. Ita *Bodl. Cant. Felic. Lindenb. Ital.* et *Lambinus.* TAYLOR.

Ibid. Plane legendum, καὶ εἴ τι γε γραφέν. IVRIN.

Ibid. Lego γραφεν. MARKLAND.

652. 24. αὐτῷ.] F. αυτο, τὸ ψήφισμα, τȣτέςι, περὶ τȣ̃ ψηφισματος. WOLFIVS.

Ibid. Acute. Ita plane *Ven. Bar. Aug. Ital. Vind.* TAYLOR.

653. 2. ἠγνόησέ τι.] Annon deſideratur Negatio? εἰ γὰρ ἠγνόησέ τι μη διδασκόμενος. Credo ſane. TAYL.

Ibid. F. μη διδασκόμενος. MARKLAND.

3. ἐκεῖνο.] Variant Codices, εκεινοις *Ven.* εκεινους *Bodl. Obſop.* et *Ital.* Infeliciter omnia. Corrige εκεινος omnino, εἴ τις εἰδὼς, ἐκεῖνος πρȣ̃δωκεν, cum vehementia et δεινότητι. Paria fere habes in notis ad *Aeſchinem* p. 31. vlt. et *Midianam* p. 564. 2. TAYLOR.

8. ἡμῖν.] Lege υμιν. Ita *Bar. Lindenbr. Vindob.* cum Editt. *Felic.* et *Man.* μὴ δὴ τοῦθ' υμιν ἐᾶτε λέγειν — ἀλλ' υμας αὐτȣ̀ς ἀξιȣ̃τε διδάσκειν. TAYLOR.

27. ἡμῖν.] Puto υμιν. Certe modeſtius. IVRIN.

vlt. τοῖς ἅπασιν] τȣτέςι, παντάπάσιν, ἢ παντελῶς λόγον. WOLFIVS.

Ibid. Mecum ambigo, vtrum plus ſit obſcuritatis in loco Auctoris, an in explicatione Interpretis. Expungunt has voces optimi Codd. *Ven. Bar. Lind. Reg. α. Ital.* et *Vind.* Tu ergo delebis. Erat fortaſſe ſcholion eorum, quae mox ſequuntur, p. 654. 1. κατὰ τἄλλα πάντα. TAYLOR.

654. 2. δικάζειν.] δίκασειν potius cum marg. *Pariſ.* et *Bodl.* Ea enim eſt Formula iuriſiurandi: ψηφιουμαι κατὰ τȣ̀ς νόμȣς. TAYLOR.

655. 4. δι' ὅ.] Neſcio, an caſu, an conſilio, ita dederit *Wolfius.* Editi certe ac MSti δι' ου. TAYLOR.

20. ὃ μᾶλλον εἰκὸς κ. τ. λ.] Sententia ſatis perſpicua eſt, nec varia lectio ſcrupulum tollit. Legi fortaſſe poſſit: ὃ μᾶλλον εἰκὸς ἐλπίσαντα ποιῆσαι, ἢ δυνηθέντα, μή. ſc. ποιῆσαι. WOLFIVS.

Ibid. Varietas Lectionis eſt huiusmodi: ὃ μᾶλλον εἰκὸς ἐλπίσαντα ἢ μὴ δυνηθέντα ποιῆσαι. *Ald. Felic. Manut.*

Manut. ὃ μᾶλλον εἰκὸς αὐτὸν ἐλπίσαντα ἢ μὴ δυνηθέντα ποιῆσαι. *Morel.* ὃ μᾶλλον ἐλπὶς αὐτὸν ἢ μὴ δυνηθέντα ποιῆσαι. *Bar.* MSS. *Ald. Vindob.* ὃ μᾶλλον ἐλπὶς ἢ μὴ δυνηθέντα ποιῆσαι. *Ven. Bodl. Lind. Obſop.* ὃ μᾶλλον ἐλπὶς μὴ δυνηθέντα ποιῆσαι. *Ital.* ὅ μᾶλλον εἰκὸς αὐτὸν ἐλπίσαντα ἢ δυνηθέντα μὴ ποιῆσαι. *Lambin.* TAYLOR.

655. 21. ποιῆσαι.] Id eſt ποιήσειν, *facturum:* ſi recte habet. Nam ſuſpicio eſt, *Demoſthenem* ſcripſiſſe ἐλπίσαντ' ἂν — ποιῆσαι, pro ποιήσειν, more ſuo. licet ſciam, vulgatam defendi poſſe. MARKLAND.

Ibid. Wolfius: *id quod ſi ſperarit duntaxat, facturum potius, quam, ſi potuerit, eſſe omiſſurum, eſt probabilius.* Quaſi vero e re eſſet Cerſobleptae, Athenienſes iniuria prouocare, dum eorum ope et amicitia indigeret ad opprimendos aemulos, eamque ſibi adfuturam ſperaret. Melius vertas: *id quod eum non facturum magis probabile eſt, dum adhuc non niſi ſperat poſſe, quam vbi reipſa potuerit.* IVRIN.

26. ἂν ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν ἀμυνώμεθα.] Deſunt haec verba in quibusdam Codd. ſed non recte deſunt. Meliores et ſaniores hic addunt: ἀλλὰ καὶ φόβον ἀνυπέρβλητον καὶ θαυμαστὸν παρεστήσατε ἂν ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ἀμυνώμεθα. *Bar. Vind.* marg. *Par. Aug.* ὑμῶν etiam repraeſentatur a pluribus. TAYL.

pen. καὶ πράττοντα ἡμῖν.] Vel cum *Lindenbr. Ital.* et *Bar.* aliisque, καὶ ἡμῖν πράττοντα: vel cum *Lambino*, τὸν ἐναντία τοῖς ὑμῖν συμφέρουσι πράττοντα καὶ ἡμῖν. Nam perinde ſunt, et pariter id, quod alicubi adnotauit *Wolſius*, τὸν ἐναντία πράττοντα τοῖς ὑμῖν συμφέρουσι καὶ ἡμῖν. TAYLOR.

Ibid. Lege καὶ ἡμῖν πράττοντα. IVRIN.

Ibid. Potior videtur (ſaltem vſitatior) hic ordo verborum — τοῖς ὑμῖν συμφέρουσι πράττοντα καὶ ἡμῖν, ἄν τις etc. Alibi tamen in hac Oratione obſeruare

'uare licet ſimilem fere verborum et compoſitionis ſynchyſin. MARKLAND.

656. 14. καὶ ὃδ' ἐπεχείρησαν.] [*Aldus* ita cum *Veneto* et *Pariſ.*] Sub. οἱ Ὀλύνθιοι. Alii, ἐπεχείρησεν. Sub. ὁ Φίλιππος. Vtroque modo obſcura ſententia. WOLFIVS.

27. ἀλλ' ἐκ αἰσχρὸν τὲς περὶ etc.] Lego: τὲς τῶ περὶ πραγμάτων etc. WOLFIVS. Vulgo enim abeſt. TAYL.

657. 6. κατάσχοι.] Ita Editi et MSS. *Wolfius* inſcienter, vt opinor, κατάγοι. In ſequentibus potius, ἐκ μὲν γὰρ. TAYLOR.

7. γε.] Mallem γαρ: vt haec ſit ratio praecedentis ſententiae. MARKLAND.

8. πολεμήσετε.] Melior eſt lectio, quam praeferunt *Bar.* et *Bodl.* πολεμησεται. TAYLOR.

10. ὥς' εἰ βελόμενος.] Recta haec et ſatis ſana. Neque video neceſſe anteferre cum *Wolfio* ſcripturam *Bar. Aug. Vind.* et marg. *Morel.* ὥςε τι βελόμενος. Quorum quidem Codicum hic eſt ſenſus: ὥςε θαυμάζειν φήσεσιν, τί βελόμενος ἕλοιτο ἂν μικρὰ λαμβάνειν καὶ πολεμεῖν, ἐξὸν κ. τ. λ. *Quare admirari ſe dicent, quo conſilio paruum lucrum ſimul cum bello praeferre velit, cum plura poſſit obtinere et veſtram etiam amicitiam.* In quo ſenſu, quem non reprehendo, non recte abeſt καὶ ante πολεμεῖν, vti abeſt a *Ven. Reg.* α. et *Vind.* TAYL.

22. ἐξέβαλον.] MSti vna voce auctiores οἱ τὸν πατέρα αὐτῦ ποτ' ἐξέβαλον. *Bar. Ven. Ital. Lind. Aug. Vindob.* cum *Pariſienſibus.* TAYLOR.

vlt. ὃ γὰρ δὴ λόγον — ἔχει.] *neque enim huius facti ratio ita eſt in promtu.* Immo ſatis obuia eſt et bene nota obſeruatio, *Res ſecundas et Bonam Mentem* raro eidem Perſonae competere. Et ita, opinor, voluit *Demoſthenes.* Itaque pono notam Interrogationis: ὃ γὰρ δὴ λόγον — ἔχει; *Nonne vtique huius rei ratio ita eſt in promtu?* MARKLAND.

658. 2.

658. 2. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν.] Si hic ſit locus *Demoſthenis*, quem allegat *Longinus* §. 2. vide, quam alieno ſenſu alleget. Ὅπερ γὰρ ὁ Δημοσθένης ἐπὶ τοῦ κοινοῦ τῶν ἀνθρώπων ἀποφαίνεται βίου, „μέγιστον μὲν εἶναι „τῶν ἀγαθῶν τὸ εὐτυχεῖν· δεύτερον δὲ, καὶ οὐκ ἔλατ„τον, τὸ εὖ βουλεύεσθαι, ὅπερ οἷς ἂν μὴ παρῇ, συναν„αιρεῖ πάντως καὶ θάτερον,„ τοῦτ' ἂν κ. τ. λ. TAYL.

13. τῇ πόλει πολεμεῖν.] MSti fere omnes, praeter *Aldinos*, τὸ τῇ πόλει πολεμεῖν, non otioſo articulo addito, vt recte *Obſopoeus*. TAYLOR.

659. 8. Ἰφικράτην Ἐφιάλτου.] Dubito de fide huius loci. Iphicrates, dux ille celebratus, coriarii filius audiebat. Ideo raro inuenitur nomen eius patris. *Pauſanias* tamen in *Boeoticis* Timothei filium facit. In margine autem mei Codicis ſcriptum inueni Φιλοκράτην Ἐφιάλτου, manu alicuius non ineruditi viri, cuius olim fuit. Vnde habuerit neſcio. PALMER.

Ibid. Φιλοκράτην *Ven. Bodl. Obſop. Ital.* et *Lind.* Sed parum intereſt, vtro modo ſcribatur, neque neceſſe eſt, vt de Iphicrate, celeberrimo Imperatore, haec intelligerentur. TAYLOR.

12. ὅτι γε βουλήσονται.] Melius multo cum *Bar. Ven. Bodl. Lind. Obſop. Aug. Ital. Vindob.* ὅτι γ' ἀεὶ βουλήσονται. TAYLOR.

27. Πύθωνα καὶ Ἡρακλείδην] De his *Diogenes Laertius* in *Platone*, quos diſcipulis *Platonis* accenſet, ſed Πίθωνα vocat, non Πύθωνα. Ariſtoteles vero V. *Polit.* 10. ſic habet: παρῶν δὲ καὶ Ἡρακλείδης οἱ Αἴνιοι Κότυν διέφθειραν, τῷ πατρὶ τιμωροῦντες. In tanta diuerſitate praetero huius loci lectionem. Nam et repetitur p. 660. 1. Πύθωνα, et rurſus p. 662. 10. Πύθων nominatur. De his iam diximus ad *Diogenem Laertium*. PALMER.

Ibid. Αἰνείους.] Αἰνίους marg. *Benenati* et *Ital.* Recte. Τὸ ἐθνικὸν Αἴνιος, ὡς Τήνιος· οὕτω γὰρ ἀναγράφεται

φέται ἐν τοῖς πίναξι. Steph. Byzant. in Αἶνος. Porro autem, quod hic de Pythone facinus narratur, id a *Diogene Laertio* IX. 65. Pyrrhoni Eleo attribuitur. Vtrum vero nominum ſimilitudine deceptus fuerit eruditus ille et vtiliſſimus Scriptor, quae eſt ſententia *P. Leopardi* XI. *Emendatt.* 21. an errorem illum debeamus importuno alicui adnotatori, de qua re multa probabiliter admodum cultiſſimus ille *Menagius* ad locum *Laertii*, iudicent, quibus eſt otium. TAYLOR.

660. pen. ταῦτα.] F. τοῦτο, ſcil. φίλος εἶναι. MARKLAND.

vlt. μηδ' ἑτέρε.] μηδ' ἕτερον τῶν καιρῶν ὑπερβάλλοντας. Edit. *Benenati.* γρ. μηδ' ἑτέρε τον καιρὸν marg. *Par.* et *Aug.* TAYLOR.

661. 8. εἰ δὲ τοῖς μὲν.] Plerique Codices, εἰ δὲ τῷ μὲν (Charidemo ſc.) τοῖς δ' ἔ. Sed recepta lectio bene ſe tueri poteſt. TAYLOR.

9. οἱ μὴ μετέχοντες.] MSti fere omnes, ſc. *Ven. Bar. Lind.* marg. *Benen. Aug. Ital.* et MSS. *Ald.* οἱ μὴ τυχόντες. Quod melius eſt, et fere video, quo errore orta ſit exinde lectio vulgata. TAYLOR.

22. ὑπὲρ τε μὴ παθεῖν.] Inſerendum puto τι. μή τι παθεῖν, vt mox v. 26. ἵνα μή τι πάθῃ, et paſſim. MARKLAND.

662. 6. τέτες οἶμαι, μᾶλλον δὲ οἶδα σαφῶς.] οιομαι *Lind.* et *Ital.* Hic fortaſſe locum habere poteſt, quod reliquit *T. Magiſter*: φασὶν οἱ ἀκριβεῖς τεχνικοὶ, τὸ μὲν οιμαι ἐπὶ ὁμολογέμενον (reſcribe ὁμολογεμένε, aut ſaltem ὁμολογεμένων) τίθεται· τὸ δὲ οἴομαι ἐπὶ ἀμφιβόλε. TAYLOR.

8. θεραπεύειν.] Melius θεραπεύσειν. Ita MSS. *Ven. Bar. Aug. Ital. Vind.* TAYLOR.

10. ἐτοσὶ.] Ita reponendum curaui ex Editis melioribus et MStis. Vulgo ἐτωσὶ. TAYLOR.

662. 14. ἑαυτῷ.] Corrige αὐτῷ cum *Ven. Lind. Ital.* Modo v. 15. τὰ ἐκείνε μᾶλλον φρονεῖ. *Vindob.* TAYLOR.

663. 1. λογιζόμενος κ. τ. λ.] λογιζόμενος εὑρίσκω αὐτὸν (τὸν Χαρίδημον) ἀξιόπιστον (Sub. ὄντα) ἐθ' ὑμῖν, ἐτ' ἐκείνῳ (τῷ Κερσοβλέπτῃ.) WOLFIVS.

Ibid. Immo, ſi quid ego iudicare poſſim, contraria prorſus omnia, non Charidemum Cerſobleptae, ſed vice verſa Cerſoblepten Charidemo. Poſtulat huius loci ſyntaxis, argumentandi ratio. In *Vind.* deeſt αὐτὸν ante εὑρίσκω, quod impune abeſſe poteſt. TAYLOR.

4. κηδεστής.] Duxerat enim Iphicrates Tarſen, filiam Cotyis, Thracum dynaſtae vel regis; vt narrat *Aemilius Probus*, vel *Cornelius Nepos*, in *Iphicrate.* PALMER.

22. ἐκείνε.] F. δι' ἐκεῖνον, *propter illum*, illius gratia, vt p. 666. 19. MARKLAND.

26. λαβὼν.] Habeo fere pro neceſſario, quod addunt *Bar. Felic. Linden. Manut. Aug. Obſop. Ital.* et *Vindob.* ἐκ ἐθέλοντος δ' ἐκείνε, λαβὼν αὐτος τήν τε βαρβαρικὴν δύναμιν caetera. TAYLOR.

664. 6. ἑαυτε.] αὐτε *Vind.* Lege autem αὐτου. Et intellige ſalutem Iphicratis, non Cotyos. TAYL.

10. ἐξαρκεῖ κ. τ. λ.] ἐξαρκεῖ τεθ' ὑμῖν, (κατεσκευακέναι) ὅτι Χαρίδημος ἐξαπατηθεὶς κατεσκεύακε τὸν Θρᾷκα ἰσχυρὸν ἐφ' ὑμᾶς αὐτὲς; WOLFIVS. Non intelligo. TAYLOR.

18. αὐτε.] Corrige αὐτε. TAYLOR.

Ibid. Legendum videtur, καὶ ὑπὲρ αὐτε, vel ἑαυτε. IVRIN. αὐτε etiam Cl. *Marklandus.*

pen. ἐξετάσω.] ἐξετάζω. MARKLAND.

665. 6. τίνος ἂν.] Certe alterum τινὸς eſt inutile: poſterius credo. Lege itaque: τίνος ἂν καὶ λόγον σχοίη μὴ Χαρίδημον ἀποστερήσῃ; TAYLOR.

665. 10.

665. 10. δικαίως ἄπιϛος.] Sub. νομίζεται, vt ſupra v. 9. εἰ μήτε φύσει πιϛός. Sub. ἐϛί. et, [v. 13.] διὰ τί συλλάβωμεν αὐτῷ ὅτως ἁπλῶς. καὶ κομιδῇ τετυφωμένως διαπράξασθαι (ὅπως ἂν διαπράξηται), ἃ βύλεται; WOLFIVS.

14. καὶ ταῦτα ἐφ' ἡμῖν ὄντα.] ἐν τῇ ἐξυσίᾳ ἡμῶν, *cum ea penes nos ſint.* Sed legendum ἐφ' ἡμας, τὸ καθ' ἡμῶν, ſicut ſupra: ἰσχυρὸν ἐφ' ἡμᾶς. WOLF.

Ibid. ταῦτα ἐφ' ἡμῖν ὄντα] Vertendum: *cum tota res in noſtra poteſtate ſit.* Sic p. 686. 4. εφ' υμιν ἔϛαι τὸ πράττειν, *veſtro arbitraiu agere poteritis.* Nota ſunt Stoicorum τὰ ἐφ' ἡμῖν, *res noſtri arbitrii.* MARKLAND.

Ibid. *Cant.* caeteris omnibus ſilentibus cum *Wolfio* legit. Quidni autem *Wolfianam* interpretationem amplecteremur et lectionem vulgatam? Ita Noſter *c. Timocrat.* 723. 2. Εϛι γὰρ ὃ τὸ μὲν αὐτῦ καλῶς κείμενον, τὸ δὲ ἡμαρτημένον, ἀλλ' ὅλος ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ τῆς πρώτης συλλαβῆς μέχρι τῆς τελευταίας εφ' υμιν κεῖται. Mox v. 15. ἐγὼ μὲν γαρ ὐχ ὁρῶ *Aug.* et *Vindob.* TAYLOR.

24. διὰ τῆς ἐκείνυ βασιλείας.] *cuius regno fretus,* vel, *per cuius regnum.* WOLFIVS.

27. αὐτῶν.] Scribe αὑτων, vt 667. 16. vbi plene τῆς αὑτων πατρίδος. MARKLAND.

666. 3. ἐψηφισμένυς.] Corrige ὑμῖν — εψηφισμενοις. Ita ſupra 665. 17. ὐδὲ πρὸς δόξαν συμφέρει τῃ πολει τοιῦτον ὐδὲν εψηφισμενῃ φαινεσθαι. TAYLOR.

18. ἔν τισι καιροῖς καὶ χρόνοις.] ἔν τισι καιροῖς, propter tempora, quia res ita veſtrae poſtulabant: ἔν τισι χρόνοις ad praeteritum tempus refertur, quod certum non exprimitur. WOLFIVS.

Ibid. Αριοβαρζάνην.] De hoc nihil me legere memini. Apparet, Thraciae aut Ponti regem fuiſſe. *Vl-*

pianus ſatrapam Perſicum facit. Alius eſt aliquot ſaeculis poſterior ille Cappadox Ἀριοβαρζάνης, εὐσεβὴς καὶ φιλορωμαῖος βασιλεύς. WOLFIVS.

666. 18. Itane? Annon ergo legiſti Scriptoris noſtri Orationem, quae inſcribitur *de Rhodiorum libertate?* Ὑμεῖς ἐξεπέμψατε Τιμόθεόν ποτε βοηθήσοντα Ἀριοβαρζάνῃ — ἰδὼν δ' ἐκεῖνος τὸν μὲν Ἀριοβαρζάνην φανερῶς ἀφεστῶτα τοῦ βασιλέως et quae ſequuntur. p. 192. 27. Annon tempora quadrant? Annon eundem memorat quoque *Nepos* in *Timotheo?* Annon is erat, quem idem Auctor in Datame *praefectum Lydiae et Ioniae totiusque Phrygiae* fuiſſe praedicat? Conſentit *Harpocratio.* Ἀριοβαρζάνης, σατράπης Φρυγίας ἀποδειχθεὶς ἔτος παρὰ Ξέρξου ἀπέστη· ὃς καὶ ἀποστείλας λαὸν τοὺς πολεμήσαντας αὐτῷ καὶ χειρωσάμενος ἐσταύρωσεν. Adde *Diod. Sic.* L. XV. §. 90. TAYLOR.

vlt. τοῖς παρ' ὑμῖν.] Harmodius et Ariſtogito, qui Hipparchum occiderunt, quos etiam mox innuit, pag. 667. 13. τοὺς μὲν παρ' ὑμῖν etc. MARKLAND.

Ibid. περὶ τὸν τύραννον.] Malim περὶ τῶν τυράννων. *Bar.* et *Ital.* ita legunt. Et res ipſa ſatis per ſe loquitur. TAYLOR.

667. 17. κατεψηφίζεσθε.] Laudo potius, quod ſcribitur in *Ven. Lindenb. Ital.* et MSS. *Ald. Felician.* et *Manut.* κατεψηφισμενοι. Vt ſupra, v. 15. τιμωντες ἐφαίνεσθε, ita hic, κατεψηφισμενοι, ſc. ἐφαίνεσθε. Sed hoc potius ad decorem et ornatum orationis, quam ad neceſſitatem. TAYLOR.

Ibid. τοῦτο τοίνυν κ. τ. λ.] τοῦτο εὖ ποιοῦν (εὐτυχῶς καὶ ἀποδοχῆς ἀξίως) τὸ τί; ὅτι τὸ μὴ ὄφλειν αἰσχύνην οὐ συνέβη ὑμῖν φενακισθεῖσιν, ὥστε φενακισθῆναι. WOLFIVS.

Ibid. ἐπ' ἐκείνου μὲν εὖ ποιοῦν.] Lego ἐπ' ἐκείνων, *in illis*, ſcil. Harmodio et Ariſtogitone, de quibus in ſententia praecedente locutus fuerat. Opponuntur ἐπ'

ἐκείνων, *in illis*, et ἐπὶ τȣ́τȣ, *in hoc*, ſcil. Charidemo. MARKLAND.

667. 19. φυλάξασθε.] Lege φυλαξεσθε cum *Bodl. Cant.* et marg. *Morel.* φυλάξησθε *Vindob.* TAYL.

20. μὴ γὰρ ὡρισμένȣ μηδενὸς.] Wolfius: *nemine enim excepto.* Immo: *nulla enim re excepta.* IVRIN.

668. 3. εἶτα.] F. ει τηλικαῦτα. *Bodl.* εἰ τὰ. Pro τηλικαῦτα v. 5. *Vindob.* ταῦτα. Credo, pro τοιαῦτα. TAYLOR.

4. Forte, ἐπελήλυθεν, ει τα τηλικαῦτα etc. niſi haec ſint verba ipſa τῶν θαυμαζόντων. Quo caſu ponenda eſt Interrogationis nota poſt ῥᾳδίως. Sed prius puto verius. Θαυμάζειν, εἰ, vt pag. 622. 5. et vbique. MARKLAND.

13. ȣ̓δὲν.] Rectius omnino ουδενα, cum marg. *Benenati.* TAYLOR.

669. 2. ἀλλ' ὅθεν ἀρξάμενος.] Mirum in modum haec a *Wolfio* vertuntur, qui tamen alicubi ſcripſit, quae ſequuntur, ſc. Coniunge: ἀλλ' ὅθεν ἀρξάμενος κακῶς ἐποίει ὑμᾶς ξεναγῶν ἤδη etc. Recte. TAYLOR.

22. τοῖς ἔχουσιν Ἀμφίπολιν.] τοῖς δυναστεύουσιν ἐν Ἀμφιπόλει αὐτονομȣμένῃ. Vtrum Olynthii tum Amphipolim habuerint, ignoro. Braſidas quidem Lacedaemonius eam aliquando occupauit. WOLFIVS.

27. ὅτι ȣ̓κ ἀποδεδώκει.] In nonnullis Codd. videtur deeſſe negatiuum. Vnde iſtud *Wolfii:* ὅτι οὐκ ἀποδεδώκει, ſc. ὑμῖν. Sin ὅτι ἀποδεδώκει, ſc. τοῖς Ἀμφιπολίταις. *Bar.* et *Vind.* legunt, διότι ȣ̓κ ἀπέδωκε τȣ̀ς ὁμήρȣς. TAYLOR.

670. 3. ἀντὶ τȣ́των.] Deſunt haec verba in *Bar.* et *Vind.* Modo v. 4. lege καὶ απανθ' οσα ἐπίστασθε ex tribus optimis exemplaribus *Bar. Aug. Vind.* TAYL.

12. πολεμεῖν.] Rectius πολεμησειν, vti *Bar. Reg.* α. *Aug. Vind.* TAYLOR.

671. 3. *διαβὰς.*] *καὶ διαβὰς* Cod. *Vindob.* Deinde v. 4. pro *μισθοῖ*, *μισθοῦται* *Ven. Bodl. Lind. Ital.* *μισθῆται* *Obſop.* Fortaſſe melius cum *Bar.* et *Aug.* *μισθοῖ το, τε ςράτευμα.* TAYLOR.

8. *Σκῆψιν* etc.] Vide de his *Valeſium* ad *Harpocrat.* v. *Κέβρηνα.* TAYLOR.

13. *ἐπὶ θαλάττη.*] Moneo id, quod Codd. prae ſe ferunt, *ἐπὶ τῇ θαλάττῃ* *Bar.* et *Vind.* Deinde *σιτοπομπείας* marg. *Morel.* et *εὐπορήσειε* *Bar.* cum eodem *Vindob.* TAYLOR.

19. *ἄνωθεν.*] Non ita loqui ſolent Auctores caſtigati, ſed *ἄνω*, vt *Vind.* *τῆς ἄνω Φρυγίας.* Ita *Herodot.* *Cl.* 95. *Ἀσσυρίων ἀρχόντων τῆς ἄνω Ἀσίης ἐπ' ἔτεα εἴκοσι καὶ πεντακόσια.* Id. 177. *Τὰ μὲν νῦν κάτω τῆς Ἀσίης Ἅρπαγος ἀνάςατα ἐποίεε· τὰ δὲ ἄνω αὐτῆς Κῦρος.* TAYLOR.

20. *τῷ δ' ὁτιοῦν ἄλλο.*] [Ita Editi, et *τοῦθ' ὁτιοῦν ἄλλο*] Lego *τῷ δ' οὐδοτιοῦν ἄλλο.* WOLFIVS. Ita MSS. Modo v. 23. *εἴτε δὴ τινὸς εἰπόντος*, cum *Aug.* *Vind.* et *Benenato.* *δὲ* *Baroc.* TAYLOR.

672. 2. *βουλεύεσθαι.*] *λογίζεσθαι* *Vindob.* Quod pro ſcholio habeo. Legendum autem, vt praeſtantes nonnulli Codd. exhibent, *βούλεσθαι*, *Ven. Bar. Bodl. Lind. Obſop. Aug.* et Edit. *Felician.* *βούλεσθε* *Ital.* Senſus eſt: *quia haec velle videbatur Cephiſodotus:* et ſatis bene vertit *Wolfius.* TAYLOR.

Ibid. *τριήρων εὐπορήσας.*] *ὑποθετικῶς*, *ἐὰν εὐπορήσειε.* Narrat conſilium, non rem geſtam. WOLFIVS.

Ibid. Recte *Wolfius.* Diſtingue autem: *τριήρων εὐπορήσας παρ' ἡμῶν*, vel *ὑμῶν*, vt ſcribitur in quibusdam. Quod leue eſt. Neſcio interea, quo ſenſu nonnulli ex optimis habent *ἡμῖν*, vel *ὑμῖν*, in tertio caſu: *Ald. Bar. Reg. α. Aug. Vind.* TAYLOR.

672. 2.

672. 2. Lege et diſtingue: τριήρων εὐπορήσας παρ' ὑμῶν, ἀσφαλῶς etc. MARKLAND.

3. παρ' ἡμῶν.] παρ' υμων. IVRIN.

11. ἀφεῖσθαι.] F. αφιεσθαι. WOLFIVS.

Ibid. καὶ μὴ πολεμεῖν.] Recte haec deſunt in optimis *Bar.* et *Vind.* Repetuntur enim poſt vocem ſimiliter exeuntem ab incauto librario ex v. 9. TAYLOR.

12. διαβιβᾶτε.] ἀντὶ τῦ διαβιβάσετε. WOLF.

22. τἀναντία.] Deeſt haec vox in *Ven.* in *Lindenb.* et *Ital.* Quae cur non abeſſet, vix video. Nam huius loci haec eſt conſtructio: Οτι ἐφενάκιζεν ὑμᾶς, ταῦτα ἐγνωκὼς ποιεῖν, ἡνίκα ἔτ' ἦν ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ τὴν ἐπιςολὴν ἔπεμπε, γνώσεσθε κ. τ. λ. TAYLOR.

673. 10. ὅθεν διέβη.] Non ſat habent Codd. qui ſequuntur: MSS. *Ald. Ven. Bar. Reg.* α. *Aug.* et *Vind.* quorum quidem optima ſemper fuit fides. In illis ſeruatur, quem Scholae vocant *Terminum ad quem*, ὅθεν οἱ διέβη. Nempe Abydo *Seſtum.* Nam vtrumque neceſſarium eſt. TAYLOR.

Ibid. Plane legendum: ἐνθυμεῖσθε, ὅθεν οι διέβη· ἐξ Ἀβύδυ εἰς Σηςὸν, vt ad marginem *Benenati.* IVRIN.

19. καλά γε etc.] καλά γε (ὐ γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι;) τὰ γεγραμμένα. WOLFIVS.

Ibid. Ad quam normam edidimus. Ita p. 674. 14. εὔνυς γε· ὐ γάρ; ἁπλῶς ὑμῖν, κ. τ. λ. Ita π. παραπρεσβ. 421. 1. ἄξιόν γε· ὐ γὰρ ἦν; Σόλωνος αὐτῷ μεμνῆσθαι. et alibi ſaepiſſime. Vbi voces iſtae ὐ γάρ; ὐ γὰρ ἦν; in parentheſi includi concipiuntur. Idem *Wolfius* neglexit ſuam interpretationem reformare, in qua priſtina lectio continetur. In MSS. *Ald. Felician.* et *Manut.* deeſt ὐ γάρ. TAYLOR.

25. τῦ κομιεῖσθαι.] Scribendum opinor τῷ. MARKLAND.

673. vlt. ἐπιδείξας.] Demonſtrata iudicibus epiſtola, ne adulterinam putent. F. ἐπιλέξας, *delecto quodam loco.* WOLFIVS. Idem alibi: „Fortaſſe iuſſit ſcribam „fidei faciendae ergo literas oſtendere. Sed dubito de „lectione. F. ἐκλέξας.„ Haec quam ſint otioſa vides. TAYLOR.

674. 5. δῆλον γὰρ κ. τ. λ.] Melius certe δῆλον γὰρ δήπου, vt habent nonnulli, et ſine ὑμῖν. TAYLOR.

12. Ἀλεξάνδρε.] τῷ Φεραίε forte. WOLFIVS.

13. ὑπεδέξατο.] Sub. τὲς πρέσβεις, μᾶλλον δ' ἴσως τὲς λῃςὰς τὲς παρ' ἐκείνε. WOLFIVS.

Ibid. Proba eſt prior *Wolfii* ſententia: eamque in Interpretatione ſecutus eſt. Verum ne praetereatur, meliores Codd. *Ven. Bar. Aug. Ital. Vind.* hic legere προσεδέξατο. Quod ſane praeſtat. TAYLOR.

14. εὔνες γε· ἐ γάρ;] Ironica Interrogatio. WOLFIVS.

16. Οὐ τοίνυν.] Solenne eſt his Scriptoribus hanc ſententiam ita efferre: Οὐ τοίνυν ἐκ τέτων μονων δῆλον ἐσθ' κ. τ. λ. Modo, v. 17. addidi ὡς ante ἐδὲν ex fide optimorum exemplarium. TAYLOR.

17. δῆλον ὄν.] F. δηλῶν. Modo, v. 18. προσέχειν; interrogatiue, niſi deſit vel ſubintelligatur μόνον vel μόνων, propter iſtud ἀλλὰ καί. MARKLAND.

18. καὶ προσποιεῖται.] Ita Editt. *Felic. Manut.* et *Paris.* ἡ προσποιεῖται *Bar.* marg. *Benenat.* et *Vindob.* Vulgo deerat. TAYLOR.

pen. καὶ μὴ συγχωρῦντος Ἀρταβάζε.] ἕως οὗ συνεχώρει Ἀρτάβαζος διαβαίνειν αὐτόν. Queat et ὑποθετικῶς exponi, κἂν μὴ συγχωροίη, *tametſi non permitteret, etiam inuito Artabazo.* WOLFIVS.

675. 14. ὁρμησαμένων.] Vſitatius eſt et rectius ὁρμισαμενων, quod habent *Felic. Manut. Lind. Aug.* marg. *Paris.* TAYLOR.

19. τῶν αὐτῶν.] Lege τῶν ναυτων, *nautarum.* MARKL.

675. 19. κατέῤῥαξε.] Lege κατηῤῥαξε, vti inuenitur in *Reg.* α. et propemodum in *Bar.* κατηῤαξε. TAYLOR.

676. 8. συνθήκας.] Addunt ταυτας τας *Bodl.* *Felician. Manut. Lind. Aug. Ital. Vind. Obſop.* haud dubie perfectius et emendatius, vt ſcribit idem *Obſopoeus.* TAYLOR.

12. διηνέγκαντο.] Fortaſſe melius, cum *Ven.* *Bar. Lind. Aug. Ital.* διηνεγκαν το μὴ θανάτῳ τιμῆσαι. TAYLOR.

678. 10. τριβόντων.] Sub. τὲς χρόνες, καὶ ἀναβαλλομένων τὰ πράγματα. Sed quid ſi τρυφωντων, παρὰ τὸ τρυφάω, *cum faſtidirent, delicias facerent, et faſtum prae ſe ferrent.* WOLFIVS.

Ibid. Caue auſcultes. Tametſi enim exemplar *Wolfianum* ſequar, laudo tamen lectionem priorem Editorum omnium et MStorum, quam ille immerito inculpat. τριβόντων, *moras nectentibus.* Quo quid planius. TAYLOR.

11. ὥστε βοηθῶμεν.] F. οτε εβοηθουμεν *Bodl.* Dubito. At ἐβοηθῶμεν interea retinerem fide *Manutiana.* TAYLOR.

Ibid. Scribendum forte ωστ'. εβοηθουμεν — vt ἧκεν, et ἐξέπλει. MARKLAND.

12. ἔχων.] Ita Editi omnes ſine litura. In *Wolfianis* exemplaribus, operarum, credo, incuria, omittitur. MSS. interea quamplurimi, *Bar. Vindob. Aug.* et marg. *Benenati* αγων. Quorum auctoritate me duci facile patior. TAYLOR.

679. 9. ἐγχειρίσαι.] Ex Editis plurimi ἐγχειρῆσαι. Nos ſequimur *Ven. Bar. Bodl. Aug. Vindob.* et *Lambinum.* ἐγχειρίσθαι malunt alii. TAYLOR.

680. 10. σκοπεῖτε, εἰ ἄρα ὑμῖν δοκῶσι μηδὲν ἐγκαλεῖν.] Wolfius: *conſiderate, an nihil de vobis conqueri videantur.* Perperam. Recitantur enim hae literae in

eum finem, vt Charidemi perfidia comprobetur. De Charidemo itaque conqueruntur Reges, non de Athenienſibus. Vertendum ergo: *conſiderate, an vobis videantur nihil de eo conqueri.* IVRIN.

17. *ἔπραξε.*] Lege: *Ἀρα γε ὁρᾶτε — ὡς — ἔπραξε;* cum interrogatione, vt pag. 634. 8. *ἆρά γε μικρὸν* etc. et pag. 660. 21. *ἆρά γε ὁρᾶτε* etc. MARKL.

20. *ἐπεὶ δὲ εἶδε.*] Lege cum praeſtantiſſimis *Bar.* et *Vindob.* *ἐπειδὴ δὲ τάχιστα ἔρημον τὸν Ἑλλήσποντον εἶδε δυνάμεως.* Deinde v. 21. *εὐθὺς ἐνεχείρει καταλύσας καὶ ἀπαλλάξας τοὺς δύο τῆς ἀρχῆς, πᾶσαν ὑ. ἑ. ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν.* Ita *Bar. Cant. Aug. Vindob.* et marg. *Benenati.* TAYLOR.

681. 14. *τῆς Καρδιανῶν πόλεως ἐχούσης ὡς ἔχει.*] Wolfius: *cum ita ſit in nos animata Cardianorum ciuitas, vt eſt.* Fallitur: nec enim agitur de animo aut ſtudio Cardianorum, ſed de vrbis ipſius ſitu, *noto*, inquit, *vobis, qui illic fuiſtis, caeteris a vobis edoctis.* Et paulo poſt, qui enim Chalcidis in Euboea ſitus eſt verſus Boeotiam, idem in Cherſoneſo Cardianae vrbis ſitus eſt verſus Thraciam. Vertendum itaque: *cum eum ſitum obtineat Cardianorum vrbs, quem reipſa obtinet.* IVRIN.

20. *ἣν* etc.] *ἣν τίνος ἕνεκα καιροῦ περιποιεῖται.* WOLFIVS. De ſyntaxi nimirum ſollicitus, et veritus, ne dubitaremus, quo referre oporteret accuſatiuum iſtum. Et credo, eum perperam retuliſſe: nam verba haec, *ἣν, ὃν ἔχει τόπον, ὅστις οἶδεν ὑμῶν*, eadem conſtructione ſcribi video, qua illud *Lyſiae*, p. 811. 5. *ὑμᾶς εἰσόμενοι, ἥντινα γνώμην περὶ τῶν ἀδικούντων ἕξετε.* Vid. *Lyſiae* Ind. Attic. v. ACCVSATIVVS. TAYLOR.

22. *ὄν.*] *ὃν καιρόν.* WOLFIVS.

25. *παρείη.*] Lego *παρείη, παρὰ τὸ παρίημι, οὐχὶ δὲ τὸ πάρειμι, τὸ προέρχομαι.* WOLFIVS. Inficete. *Παρείη* quidem *Vindob.* TAYLOR.

682. 20. *ἦν.*] *παρ' ὑμῶν ἂν ἦν* *Vindob.* TAYL.

683. 17.

683. 17. ἐφαίνετο.] Ita Editi nonnulli, et MSti etiam *Felician.* et *Manut.* MSti interea *Ald. Bar, Cant. Linden. Aug. Reg. α. Ital.* et *Vindob.* cum Editionibus *Felic.* et *Manut.* ευρισκετο, quae ille *conſequebatur*, vt recte *Wolfius* vertit, et Tu proinde leges. Vnde ergo enatum iſtud ἐφαίνετο? Dicam. Certe εὑρίσκετο in paſſiua voce non longe ſenſu diſtat ab ἐφαίνετο, *inuentus eſt, apparebat.* Eam itaque ſignificationem adripuit imprudens aliquis et imperitus Lector, et deinde, ſcholii gratia, ſiue interpretationis, iſtud ἐφαίνετο ad oram libri ſui adpinxit, cum omnino aliud intelligeretur. TAYLOR.

Ibid. Legendum videtur ηυφραινετο, *delectabatur.* IVRIN.

18. εἰσήει.] Ita *Ald.* et *Morel.* In caeteris eſt mera illuuies. Recte igitur, vt dedi, ni malles τὸ επηει Codd. *Bar. Reg. α.* et *Vindob.* TAYLOR.

20. προκαλεῖσθ'.] πρȣκαλεισθ' ἔτι vel πρȣκαλεῖσθέ τι (ſine τȣ λοιπȣ) ποιεῖν ὑμᾶς ἀγαθὸν Codd. nonnulli, MSS. *Manut.* marg. *Benen. Aug.* TAYLOR.

Ibid. Plane legendum: καὶ προκαλεισθε τι — ποιεῖν ὑμᾶς ἀγαθόν. IVRIN.

684. 2. ἐκεῖνον.] Reſtitui ex Editt. *Ald.* et *Pariſina*, ex MStis vero *Aug.* et *Vindob.* TAYLOR.

21. ταύτην.] βοήθειαν ſc. At MSS. *Ald. Felic.* et *Manut.* cum *Aug.* et marg. *Paris.* ita: εἰ μὲν ἔν τινι καιρῷ βοηθείας — κωλυόντων ἡμῶν, ταυτ' αν ελεγον caetera. ταύτην ἂν ἔλεγον *Vindob.* TAYLOR.

24. ϛρατηγȣς.] MSS. *Ven. Lind. Ital.* εἰ δὲ τοιȣ́τȣ μὲν μηδενὸς ὄντος — ϛρατηγȣ̀ς, ερȣσι, δεινὰ ποιεῖν αὐτȣ̀ς ἡγȣ̃μαι. TAYLOR.

685. 4. καὶ δι' ἐκεῖνα δεῖ.] Caſtigatius MSS. *Bar.* et *Vindob.* εἰ μὴ δι' ἐκεῖνα μισεῖν, διὰ ταῦτά γε απιϛεῖν δήπȣ προσήκει. Omittitur etiam δεῖ in *Lind.* et *Ital.* TAYLOR.

685. 8. ὁ δ' ὑπὲρ.] ὁ δ' ȣχ ὑπὲρ τȣ κακόν τι ποιεῖν, ἀλλ' ὑπὲρ τȣ̃ μὴ παθεῖν καὶ φυλάξασθαι σκοπῶν, σωφρονεῖ. marg. *Benenati.* TAYLOR.

Ibid. Poſterior haec lectio magis mihi probatur, etſi nec vſitata quicquam abſurdi habet, niſi quod τὸ ἀντίθετον languet. WOLFIVS.

18. προσήκειν.] προσῆκεν *Bar.* προσήκει *Vindob.* et *Lambinus.* Idque rectius eſt. Proxime autem v. 19. cum eod. *Vindob. Bar.* et *Aug.* tu delebis iſtud εἶναι. poſt δίκαια. TAYLOR.

26. μηδὲ δι' ἕν.] i. e. διὰ μηδέν. MARKLAND.

686. 4. ἐφ' ὑμῖν ἔςαι τὸ πράττειν.] Sub. κατὰ τὸ ἑαυτοῖς δοκȣ̃ν. Videtur aliquid tale deeſſe, niſi affectata βραχυλογία ſit. WOLFIVS.

7. Μαραθῶνι.] ἐν Μαραθῶνι. IVRIN.

22. τὴν μόραν.] Laconicam legionem ſic dictam fuiſſe alibi adnotaui. Vide *Xenoph.* δ. Ἑλληνικ. WOLFIVS.

26. ὡς δεδώκατε αὐτοῖς ἑκάςῳ τȣ́των.] [Nam *Aldus* non agnoſcit ἐπ'] Malim ὡς δεδώκατ' αὐτοῖς ἐφ' ἑκάςῳ τȣ́των. WOLFIVS. Attamen in ſuis exemplaribus retinuit ἐπ' αὐτοῖς, vt et caeteri legunt, et pariter habet Noſter in Orat. περὶ Συντάξεως, p. 172. vlt. vbi haec eadem leguntur. TAYLOR.

687. 9. εἶναι.] Suffecimus ex *Bar.* *Aug.* *Vind.* et *Regg. Pariſienſibus.* TAYLOR.

11. ἀποδέδεικτο.] ἀπεδέδεικτο *Bar.* TAYLOR.

Ibid. ἀλλὰ πολιτείαν.] Vide hominis inconſtantiam. Nam in Orat. π. Συντάξ. p. 173. 12. Περδίκκα, τῷ κατὰ τὴν τȣ̃ Βαρβάρȣ — οὐκ ἐψηφίσαντο πολιτείαν, ἀλλ' ἀτέλειαν ἔδωκαν μόνον. TAYLOR.

13. πολίτας.] Elegantius multo atque Auctore dignius πολίτȣς, vti habet marg. *Morel.* TAYLOR.

24. ἐπευωνίζοντες.] Multis exemplis et erudita diſquiſitione hanc vocem illuſtrat Celeb. *Hemſterhuſ.*

ad *Lu-*

ad *Lucian. Nigrin.* §. 23. vbi etiam locum hunc *Demoſthenis* ita legi vult: καὶ πολλοῖς ἀντὶ τῶν ἀπ' αὐτῶν λημμάτων. TAYLOR.

688. 3. τῷ.] Editi omnes το. Reſtituerunt cum *Bodl.* marg. *Morel.* aliisque *Wolfius* et *Lambinus.* TAYL.

8. αὐτοῖς.] *Vind.* αυτος. Minus recte. Potius id quod ſequitur, v. 9. ex *Bodl.* περὶ τȣτον. TAYLOR.

14. περαιτέρω.] Lege πορρωτερω cum MSS. *Ald. Felician.* et *Manut.* Codd. item *Ital. Reg.* α. et *Vindob.* TAYLOR.

15. ἀλλ' εἰ καὶ μὴ φυλάξετε ἕκαστον τȣτων.] Wolfius: *quod niſi haec ſingula cauebitis.* Immo: *quod niſi ſingulis horum ſatellitum vicem praeſtetis.* Ita ſupra, ad inuidiam faciendam, p. 661. 8. τὴν ἑκάστȣ τȣτων σωτηρίαν δορυφορȣ̃ντες. p. 666. 2. τοιαύτην φυλακὴν ἐψηφισμένȣς φαίνεσθαι. p. 683. 1. ὅς γε αὐτός ποτε τȣ̀ς ὑμετέρȣς ἐχθρȣ̀ς, μισθὸν λαμβάνων, ἐδορυφόρει, τȣ̃τον ὑφ' ὑμετέρȣ ψηφίσματος φανῆναι φυλαττόμενον. p. 690. 21. νῦν ἡ πόλις εἰς ὑπηρέτου σχῆμα καὶ τάξιν προελήλυθε, καὶ Χαρίδημον εἰ χρὴ φρȣρεῖν βȣλεύεται. IVRIN.

22. ἑαυτȣ̀ς.] Abſurde. Corrige αυτȣς. cum optimis *Bar.* et *Vind.* TAYLOR.

24. καὶ Μηδισμὸν κατέγνωσαν.] Καταγινώσκω σὲ Μηδισμὸν, et σȣ̃ Μηδισμὸν, et σὲ Μηδισμȣ̃ poſſe dici exempla auctorum oſtendunt. WOLFIVS.

26. ἐφ' ἑαυτόν.] Non intelligo, quid ſibi velit haec locutio. Neque planius intelligo lectionem, quae in Editis et MStis pluribus dominatur, ἐφ' εαυτου. TAYLOR.

Ibid. ἀφῆκαν.] Ita *Wolfius.* Editi et MSti, credo omnes, αφησαν. TAYLOR.

27. πεντήκοντα.] *Aemilius Probus* et *Plutarchus* non huius mulctae, ſed oſtraciſmi faciunt mentionem. Miltiadem quidem 50. talentis mulctatum ſcribunt,

quae

quae Callias quidam, Elpinice, Cimonis ſorore, ducta, diſſoluerit. WOLFIVS.

688. pen. προσεφέροντο.] Lege προσεφέροντο τοις τηλικαῦτα κ. τ. λ. ex marg. *Benenati.* TAYLOR.

689. 9. καὶ γάρ τοι.] Forte τοιγάρτοι, *itaque*, vt pag. 688. 12. Nam καὶ γάρ τοι eſt *etenim:* quod huic loco non quadrat. MARKLAND.

13. οἶδεν.] Forte εἶδεν. MARKLAND.

25. ἀλλ' ἔχετ'.] Vim huius ſententiae ſiue interrogatiue, ſiue categorice efferatur, minime perſpicio. Repraeſento, quid in ſcriptis libris reperi, vnde apparebit, eam olim luxatam eſſe, omnique fide deſtitutam. ἀλλ' ἔχετ' εἰπεῖν] ταῦτα δ' οὐδ' ἔχετε εἰπεῖν marg. *Paris.* deinde ἐκεῖνοι] ἐκείνῳ *Ven.* Proxime pen. negationem οὐχ ante οἷοι delet idem margo *Benenati.* eumque demum locum ita legit Cod. *Vindob.* οὐχ οἷοί τε εἰσὶν, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ μὴ πλείω τὰ ὑπάρχοντα ἐγένετο. TAYLOR.

Ibid. Longe melius, ad marginem Editionis *Benenati*, ταῦτα δ' οὐδ' ἔχετε εἰπεῖν. IVRIN.

690. 4. ὁπόσου χρόνου.] οποσον χρονον *Bodl.* Deinde, εξητε *Ital.* εξιοιτε *Vind.* TAYLOR.

15. ὑμεῖς δ' ὁτιοῦν.] [Vti in quibusdam Impreſſis reperitur] Vellem et hic eſſe ſcriptum, ὑμεῖς δ' ουδοτιουν. Sed ſi eſt Ellipſis, ἐμοῦ γε ἕνεκα ἔσω. WOLFIVS.

Ibid. Cum *Wolfio* emendant corruptam *Manutii Felicianique* lectionem *Lind. Aug. Vindob.* Ita etiam *Ald. Ven. Bar.* et *Ital.* ὑμεῖς δ' οὐχ ὅτι οὐδενὸς ἀπολαύετε. marg. *Benenati.* TAYLOR.

18. συνάξειαν.] συναξαιεν, Codd. *Ital.* et *Vind.* itemque *Lucian.* in *Encom. Demoſt.* non longe ab initio, vbi hunc locum citat, cui ſimilem fere ex *Liuio* produxit *Solanus* in notis ibidem. TAYLOR.

691. 11. καὶ Ὠρείτας etc.] Nulla eſt in his conſtructio. Niſi aliter habeant Codices, ita legerem, καὶ Ὠρείτας — οικουντας, τὸν Χαρίδημον τοῦτον — τȣ̃ ἡμισέως — ȣ̓κ ηξιωκεναι, ἀλλ' etc. vt ſupra pag. 690. 26. Αἰγινήτας — μόλις αὐτὸν τῆς ἀτελείας ἠξιωκέναι. MARKLAND.

12. οἰκȣ́ντων.] Rectius Editt. *Felician.* et *Manut.* cum nonnullis libris ſcriptis οικουντας. Idque repone. TAYLOR.

17. ἠξιώκασιν.] ηξιωκεναι *Cant.* Recte fortaſſe. Et mox v. 18. συντελειν. Id tamen minus. TAYLOR.

21. ὅτι τί;] Τὸ ὅτι ſub aduerſarii perſona, ὅτι τὰ καὶ τὰ ἔπραξεν. Hanc narrationem interrumpit Auctor, et ſubiicit τί; WOLFIVS.

692. 13. κἂν τῆς ἀλλοτρίας.] κἂν λάβῃ πȣ τῆς ἀλλοτρίας. Ferri poteſt aduerbialis haec conſtructio, et haud ſcio, an vera ſit. *Felicianus* habet: κἂν επι τῆς ἀλλοτρίας πȣ λάβῃ. WOLFIVS. Et *Manutius* porro et *Morelius.* TAYLOR.

15. ὁ δ' ȣ̓δὲν ὑπειπὼν κ. τ. λ.] Wolfius: *iſte non adiecit, etiamſi propter illas aliquis occiderit, ſed eum proſcribit.* Potius: *iſte nulla re adiecta etiamſi propter illas aliquis occiderit, eum proſcribit.* IVRIN.

18. ὁ δὲ τȣ̓ναντίον — ἀγώγιμον εὐθὺς ἔγραψε.] Sana haec eſſe vix mihi perſuaſerim, et video, non mediocriter angi *Wolfium*, vt ſenſum aliquem, nec illum ſatis commodum, ex hac lectione exſculpat. Quid ni reſcribamus: ὁ δὲ, τȣ̓ναντίον, ȣ̓δεμίαν κρίσιν, ȣ̓́τε αὐτὸς εἰπὼν, ȣ̓́τε παρ' ὧν εκδοτον αξιοι λαβειν, αιτησας, ἀγώγιμον εὐθὺς ἔγραψε. IVRIN.

19. ȣ̓́τε παρ' ὧν αὐτός.] Τὸ αἰτήσας, ſi non abundat, exponatur, ἐπειδὰν αἰτήσῃ, ἢ μετὰ τὸ αἰτῆσαι. WOLFIVS.

692. 24. ἄγοντα.] Ita Codd. conſtanter. Annon tamen expedit reſcribere αχθεντα? In proximis, loco τῦ πρὸ δίκης *Bodl.* habet προς δικην. TAYLOR.

25. ὁ νόμος.] Reſtitui ex Editis. Deſiderabatur enim. TAYLOR.

693. 10. αὐτῷ.] Fortaſſe cum *Bodl.* et *Paris.* τὸ τῆς αἰτίας ὄνομα αυτο γράψας. υπογραψας Codd. praeſtantiores, *Bar. Aug. Vind.* TAYLOR.

Ibid. Lege: τὸ τῆς αἰτίας ὄνομα αυτο γράψας IVRIN.

I. TAYLORI
PRAEFATIO
AD
ORATIONEM DEMOSTHENIS
CONTRA TIMOCRATEM.

Non eſt, bone Lector, vt Te diu morarer in aditu huius Orationis *contra Timocratem*. Multa olim de eius hiſtoria dixi, cum praefabar ad *Androtianam* et *Ariſtocrateam*. Vide *Gellium* XV. 28. *Plutarchum* in *vita Demoſth.* ibidem adductos. Anno Olymp. CVI. 4. qui fuit Demoſtheni natalis 29. haberi contendit *Dionyſ. Halic. ad Ammaeum:* Επὶ δὲ Θεοδήμε τοῦ μετὰ Διότιμον ἄρξαντος τὸν κατα Τιμοκρατες λόγον ἔγραψε Διοδώρῳ τῷ κρίνοντι παρανόμων τὸν Τιμοκράτην. [Anonymi deſcriptio Olympiadum ad Olymp. CVI. 4. Θεόδημος, οἱ δὲ Εὔθύδημος. ὁ κατα Τιμοκράτες λόγος Δημοσθένες. Decepit Olympiadum deſcriptorem praua Epiſtolae ad Ammaeum ſcriptura. Archon

chon eius anni vero nomine Eudemus fuit, ſicut ex Diodor. Sic. XVI. p. 527. et Dinarcho oſtendit diligentiſſimus Sylburg. Weſſeling. ad Petit. LL. AA. p. 92. Timocratis decretum Olymp. CV. 4. Corſin. F. A. diſſ. 3. §. 13. TAYLOR in ſchedis.]

Cum illa altera, quae habita eſt *contra Androtionem*, plurima habet communia, vt memini me ſimiliter ad iſtam *Androtianam* adnotaſſe: idque nec mirum, cum Androtio et Timocrates in Rep. adminiſtranda, dicam? an peſſundanda, arctiſſimo inter ſe foedere coniungerentur; et idem vtriusque accuſator prodiret, quisquis demum fuerit, Diodorus. Vnde euenit, vt Androtionis facinora quaedam iisdem vtrobique fere verbis recenſeret. Confer.

Androt.	607. 23.	—	610. 16.
	613. 12.	—	fin.
Timocrat.	750. 2.	—	752. 22.
	753. 16.	—	758. 22.

Vide *Vlpianum* hic ad 750. 2.

Immo adeo conſociari video has Orationes, vt magiſtri antiquiores ſibi pene permitti arbitrarentur, vtramuis indifferenter allegare. V. G. Vbi *Harpocratio* laudat *Demoſthenem* ex *Androtiana* in vocibus Απὸ τοῦ πράγματος. Επιψηφίζων. Θεσμοθέται. Μελάνωπος. Πρόεδροι, veriſimile eſt, eum digitum intendere ad loca in hac noſtra *Timocratea*, ſc. Απὸ τȣ̃ πρ. p. 701. 23. quanquam miror interea hominis interpretationem. Pariter: Επιψηφ. hic 749. 2. Θεσμοθ. 707. 2. Μελάνωπος 703. 21. Πρόεδροι 706. 20. vel 749. 2. Melius fortaſſe hoc, quam vt credamus, defeciſſe actionem *c. Androtionem*, ſi quando citarentur vocabula, quae in ea hodie non comparerent, vt olim iudicaui. Interea tamen, vbi *Harpocratio* laudat *Timocrateam* in Αἰνείȣς, rurſus, *Idem*, *Suidas* et *Etym. M.* 440. 31. in Ηϊὼν ſiue Ηὼν, certum eſt, hoc non eodem

dem eſſe animo factum, verum eos ſimilitudine vocis deceptos *Ariſtocrateam* pro *Timocratea* voluiſſe. Nam in hac neutra, in illa vtraque vox occurrit, Αἰνείους, 659. 27. Ηϊόνι 687. 1. Viciſſim *Harpocrat.* v. Ἐξεγγύησις.

Grauiſſima ſane Oratio, et in primis admirabilis. Eam vtique ſi cum *Leptinea* conferas, inuenies, vt genere laudis pariter excellere, ita argumenti ratione, ſi fas ſit cum Scholis loqui, directe ἀντιςοιχεῖν. In illa enim, popularem legem ſumma cum humanitate commendat, in hac, ſimilem non minori cum ſeueritate improbat. Et ſane quicunque ad huius lectionem accedit, Attica iuriſprudentia leuiter imbutus, ſumma cum voluptate leget Orationem et grauitate argumenti, et literarum elegantia, et acumine ingenii, cum *Demoſthenicarum* vel optimis conferendam. Vt iure ſcripſerit *Theo:* κάλλιςοι τῶν δημοσίων λόγων, ἐν οἷς περὶ νόμε τι ἢ ψηφίσματος ἀμφισβητεῖται. λέγω δὲ τόν τε περὶ Στεφάνε, καὶ τὸν κατα Ανδροτίωνος, καὶ Τιμοκρατες etc. pag. 5. Rurſus pag. 21. (Editione autem vtor Bataua 1626.) εὐπορήσομεν δὲ καὶ νόμων ἀνασκευῆς, πολλαχε μὲν παρὰ πλείςοις τῶν ῥητόρων, ἐντελέςατα δὲ παρὰ Δημοσθένει, ἐν τῷ κατα Τιμοκρατες, καὶ Αριςοκράτες, καὶ πρὸς Λεπτίνην.

Labitur certe *Hermogenes de Inuent.* pag. 180. Edit. Criſpin. cum haec verba ex *Timocratea* adducat, ſc. διαπορητικῶς ἐςι περιοδεῦσαι, ἂν ἀρξηταί τις, ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτες· Διὰ τί ἄρα, νὴ Δία, διὰ τί τῦτο ἐχὶ καλῶς ἔχειν τὸ ψήφισμα ἔδοξέ τισι; πότερον ὅτι παρὰ τὲς νόμες; καὶ μὴν μόνον ἐςὶ κατὰ τὲς νόμες. ἀλλ' ὅτι τάξεως λύσις; καὶ μὴν καὶ τῦτο, ὡς ἐκ ἄλλο, θεμέλιος εὐταξίας. TAYLOR.

WOLFII

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA IN LIBANII ARGVMENTVM.

Pag. 694. 1. ὁ κατήγορος.] Nude et inconcinne. *Diodorus accuſator accuſat.* Lege: Διόδωρος μὲν κἀνταῦθα ὁ κατήγορος Ανδροτίωνος, caetera. *Idem Diodorus, qui olim accuſauit Androtionem, iam accuſat Timocratem.* Debetur illud Codd. *Bar.* et *Ven.* TAYL.

5. ει τις Αθηναιων.] Forte εἴ τῳ, vel εἴ τινι, vt eſt in altero argumento p. 696. 26. WOLFIVS.

Ibid. Omnino ſane. Et ea eſt ſolennis et perpetua Conſtructio. Ita 712. 19. Τιμοκράτης εἶπε· καὶ εἴ τινι τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ προςετίμηται κατὰ νόμον. Et infra, 715. 11. ἔτος ἔγραψεν ἄντικρυς, καὶ εἴ τινι τῶν ὀφειλόντων δεσμȣ̃ προςετίμηται. Similiter 719. 18. οσοις δεσμȣ̃ προςιμαται. Et 732. 18. Εάν τις ἁλῷ κλοπῆς, καὶ μὴ τιμηθῇ θανάτȣ, προςιμᾳν αυτῳ δεσμȣ̃. Ita 764. 18. γράψας ἀναιδῶς, εἴ τινι προςετίμηται δεσμȣ̃. Vbi male Editio *Moreliana*, et praeter ſolitum, πρότετίμηται. Denique, pauciſſimis interiectis, p. 765. 3. τίς γὰρ ἢ τȣ́των ἢ ἐκείνων χρεία, ὅταν οις τετιμηται δεσμȣ̃, λύωνται; Adde 713. 11. 723. 25. 725. vlt. 730. 1. Male hic Editt. ſuperiores εἴ τις Αθηναίων. Male etiam Codd. *Bar. Linden. Ital.* τινα. TAYLOR.

15. Γλαυκίȣ.] Γλαυκετȣ habent vbique Codd. praeſtantiores. TAYLOR.

16. ἐν τῇ τριήρει.] Puto ἐν τριήρει. Niſi forte Paralon intelligat, quae per excellentiam vocatur ἡ τριήρης. IVRIN. Deeſt iſte Articulus in Codd. *Bar. Lind. Ital.* TAYLOR.

22. οἱ τριήραρχοι.] Vertitur *domini.* Potius: *trierarchi*, vel *praefecti.* IVRIN.

695. 1. πᾶν χρῆμα.] F. παντα τα χρηματα, vel, παν το χρεος. WOLFIVS. χρῆμα Editt. et MSti. TAYLOR.

3. τὰ δημόσια.] F. τῳ δημοσιῳ, et v. 7. εἰσέφερεν αυτος. WOLFIVS.

Ibid. Minus illud neceſſarium, cum vtroque modo loquuntur, et τὰ δημόσια conſtanter reperiatur in exemplaribus. Vide doctiſſimum *Saluinum* ad *Petiti LL. Attic.* pag. 468. Edit. Nou. TAYLOR.

8. καὶ ἄλλο.] καὶ κατ' ἄλλο *Moreliana* Editio. TAYLOR.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD ARGVMENTVM POSTERIVS.

V. 14. πλοῖα σῦλα πολεμίων εἶναι.] τὰ πλοῖα τῶν πολεμίων εἶναι σῦλα, τουτέστιν ἐξεῖναι συλᾶν τὰ πλοῖα. WOLFIVS.

Ibid. Scribitur in *Ven.* et *Ital.* τὰ πλοῖα τῶν πολεμίων σκῦλα εἶναι. In *Vindob.* σῦλα πλοίων πολεμίων εἶναι. *Salmaſius de M. V.* p. 213. hariolatur, πλοῖα κατασυλα πολεμίων εἶναι. TAYLOR.

16. τῶν κλοπῶν.] Sub. τῶν ἐκ τῶν σεσυλημένων πλοίων. WOLFIVS.

Ibid. Doctiſſimus *Valeſius* ad *Harpocrat.* legit καὶ γίνεσθαι τὰ τιμήματα τῶν αλοντων δημόσια. TAYL.

15. γίνεσθαι — δημόσια.] *et aeſtimationes furtorum publicae fierent.* Alii δημοσιᾳ *publice*, ἐπιρρηματικῶς. WOLFIVS.

16. Μαύσωλος.] Forte Μαύσωλος γαρ, et v. 17. κατεβόων δε. WOLFIVS.

Ibid. Locum ita legit optimus Cod. *Vindob.* Μαύσωλος της Καρίας σατράπης τὰς πέραν νήσους ἠδίκει. TAYLOR.

695. 17. τὰς πέραν νήσȣς.] Sub. τῆς Καρίας, οἷον, Ῥόδον καὶ Χίον καὶ Κῶν. ἡ γὰρ Κύπρος ἀποϛᾶσα τοῦ βασιλέως ἐπολεμεῖτο. WOLFIVS.

Ibid. Similiter fere Argumentum imperfectum in Cod. *Veneto:* ἐπεχείρησε καταδȣλώσασθαι αὐτῷ τὰς τρεῖς ταύτας νήσȣς, Χιον καὶ Ροδον καὶ Κων. Miror autem, quare verteret Wolfius *vlteriores* (ita reſtitue apud me, cum operarum menda ſit) et non potius, inſulas *exaduerſum iacentes: e regione oppoſitas.* Quod ſane debuit. TAYLOR.

19. ἔδοξε διὰ.] F. ἔδοξε τοινυν διὰ, niſi hic Auctor contra morem conſuetudinemque Graecorum delectetur ἀσυνδέτοις. WOLFIVS.

696. 7. σπανιότητος.] F. σπανιος. WOLFIVS.

8. τις δημαγωγὸς.] Vertitur: *vnus e Magiſtratibus.* Potius: *vnus e demagogis,* vel *oratoribus.* IVRIN.

9. ἔγραψε] Reſtitue cum *Vindob.* ἔγραψε δε δηλονότι, vt recte procedere poſſit Oratio. TAYLOR.

697. 9. ἴσως μὲν γάρ.] Recte abeſt γαρ ab eodem praeſtantiſſimo Codice. TAYLOR.

14. διδομένης.] Margo *Lutet.* αποδιδομενης, et rectius. TAYLOR.

23. ὥϛε εἰ ἠδύνατο.] ὥϛε εἰ και ἠδύνατο. WOLFIVS. Deerat enim. TAYLOR.

vlt. νῦν δὲ κατὰ τὴν.] Lego: νῦν δὲ και την κατα τῶν πρέσβεων προσείληφε διαβολήν. WOLFIVS. Variatur in MStis. Sed proba ſunt iſta *Wolfii.* TAYL.

698. 8. τέχνην — ἀντιλήψει.] Forte εἰς τυχην καὶ ἐξȣσίαν, ὥσπερ ἐν μεταλήψει. ἐκεῖ μεν γαρ etc. WOLFIVS.

Ibid. Omne hoc emanauit ex *Wolfii* diuinatione. Silent enim Codices vbique. TAYLOR.

15. νόμῳ.] Rectius cum *Vindob.* νόμοις. TAYLOR.

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD ORATIONEM IN TIMOCRATEM.

Pag. 700. 2. tit. Κατα Τιμοκρατους λογος.] παρανομων addunt *Aug.* et *Vindob.* TAYLOR.

9. τάχα.] *fortaſſis*, Wolfius. Immo *mox*. IVRIN.

11. ἀποτρέψομαι.] *Wolfius* ita coniungit: πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν οὐκ ἀποτρέψομαι: vt ex eius Interpretatione liquet. Melius certe, vt ſcribi admonemur in margine *Benenati*, ὃ μέγιστον ἔχω καὶ προχειρότατον πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, [τοῦτο ſc.] οὐκ ἀποκρύψομαι. Ita infra 732. 25. καὶ γὰρ εἰ φορτικώτερον εἶναι τὸ ῥηθησόμενον δόξει, λέξω, καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι. Et pariter, iuxta orationem exeuntem, 762. 18. Ο τοίνυν ἔμοιγε δοκεῖ μάλιστ᾽ ὀργῆς ἄξιον εἶναι, φράσω, καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι. Rurſus peccatur in hoc vocabulo, idque in hac ipſiſſima Oratione, 723. 23. τοῦτο τοίνυν οὑτοσὶ Τιμοκράτης ἀναιδῶς καὶ οὐδ᾽ ἀποκρυψάμενος πεποίηκε, γράψας διαῤῥήδην κ. τ. λ. Vulgo ἀποκρουσάμενος. TAYL.

13. ποιεῖ τοῦ μηδενὸς ἀξίαν.] Puto: ποιεῖται μηδενὸς ἀξίαν. IVRIN.

16. ποιεῖ] ταῦτα ἄκυρα ποιεῖ τῶν προστιμημάτων. Sic diſtinguatur hic locus. ἃ — ταῦτα inter ſe cohaerent, quorum poſterius κατὰ πλεονασμὸν accedit. WOLFIVS.

Ibid. Diſtinctio *Wolfiana* proba eſt, eamque in Textum noſtrum recepimus. Confirmat *Vlpianus* in ſcholiis non longe ab initio: διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν εἰπὼν, ὅτι ἄκυρα ποιεῖ τῶν προστιμημάτων τὰ δικαστήρια. τουτέστιν, οὐκ ἐᾷ κυρίαν γενέσθαι τὴν ψῆφον τὴν τοῦ δεσμοῦ. Ita paſſim in hac ipſa Oratione. 725. 21. Οὐ τοίνυν ἀπέχρησεν αὐτῷ τὰ δικαστήρια ἄκυρα ποιῆσαι τῶν προστιμημάτων, ἀλλὰ — Et 732. 10. Οὐ τοίνυν

τὰ δι-

τὰ δικαςήρια ἄκυρα μόνον ποιεῖ τῶν προςιμημάτων, ἀλλὰ —. Et 759. vlt. ȣ̓ γὰρ τȣ̃τ' ἔθηκεν, ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς ἄκυροι τῶν προςιμημάτων γενήσεσθε. Haec autem ideo a me dicuntur, quoniam nonnulli ita inconſiderate diſtinxerant: ὅς γε, ἃ δοκεῖ συνέχειν τὴν πολιτείαν, τὰ δικαςήρια, ταῦτα ἄκυρα ποιεῖ, τῶν προςιμημάτων τῶν ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασιν ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένων, non plane nullo ſenſu, ſed a mente Scriptoris alieno. Caeterum *Wolfius* locum negligenter vertit. Potius: *nam id qui fieri queat? cum tribunalibus, quae remp. continere iudicantur, poteſtatem eripiat earum mulctarum inrogandarum, quae criminibus iuxta leges debentur.* TAYL.

701. 2. Εἰώθασι κ. τ. λ.] Lege quae habet *Hermogenes* ad iſtud caput Πῶς κοινὰ διανοήματα ἰδιώσομεν. TAYLOR.

15. τȣ̃τον.] Ita, ex plurium Exemplarium auctoritate, *Aldus*, quem expreſſerunt *Wolfianae* Editiones, τοῦτο. Infelicitor. TAYLOR.

702. 21. Τȣ̃ δὲ πράγματος.] Videntur quaedam deeſſe. Haec enim ex abrupto adduntur. WOLFIVS.

25. ἐψηφισμένων.] εψηφισμενοιν malit *Lambinus.* TAYLOR.

Ibid. ἐνȣ́σης δὲ ȣ̓δεμιᾶς — ἔχειν ὑμᾶς.] ἀντὶ τȣ̃ ἀπολαβεῖν παρὰ τῶν ὀφειλόντων. WOLFIVS.

703. 1. ὁσίων.] Vid. *Ammonium*, ibique eruditiſſimum *Valckenaerum*, et ea, quae adnotauimus ad *Aeſchinem* pag. 48. Not. 78. TAVLOR.

3. τȣ̃ δικαςηρίȣ] Conieci olim τοιν δικαςηριοιν. Modo mallem ἄδειαν δὲ τουτὰ κοινὰ διαρπάζειν. TAYL.

7. λῦσαι.] *Refutare* Wolfius. Ingenioſe ſatis! Quaſi *refutanda*, et non potius *abroganda* eſſet Lex Timocratis hac contentione. TAYLOR.

15. Ναυκρατητικά.] An ita, an potius ναυκρατικα ſcribendum, (nam vtroque modo in MStis reperitur, non *Demoſthenis* modo, verum etiam *Vlpiani* et

Harpocrationis) hodie non definio. Inſedit olim et alia lectio, ſed quae in noſtros Codices non ſe extendit, neque ſe extendere debuit, *ναυκραρικα* ſc. vt didiſcimus ex *Harpocratione.* Ναυκραρικά. *Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ* Τιμοκράτους, *μή ποτε βέλτιον φέρεται ἐπὶ τοῖς* Αττικιανοῖς Ναυκρατικὰ (Cod. MS. Bibl. Reg. Cant. Cod. item Iacob. Ναυκρατητικὰ) *ἵν' ᾖ ἀπὸ* Ναυκρατικοῦ (Ναυκρατητικοῦ MSS.) *πλοίου, ἢ* Ναυκρατιτῶν *ἐμπλεόντων. ἡ γὰρ* Ναύκρατις *τὸ παλαιὸν ἐμπόριον ἦν τῆς* Αἰγύπτου! Ἐὰν δὲ ᾖ Ναυκραρικὰ, *εἴη ἂν τὰ τῶν ἀρχόντων*· Ναυκράρους *γὰρ τὸ παλαιὸν τοὺς ἄρχοντας ἔλεγον.* Vide *Mauſſac.* ad loc. et *H. Steph. Theſ. L. Gr.* T. II. col. 1002. *P. Leopard. Emend.* VII. 19. *Poll.* l. VIII. c. IX. TAYLOR.

703. 18. *προὐχειροτόνησεν ὁ δῆμος.*] S. τὸν Εὐκτήμονα. WOLFIVS.

Ibid. Decipitur bonus *Wolfius* et annotando et interpretando. Cod. *Ital.* habet *προὐχειροτόνησε καὶ διεσκέψατο.* Id quid ſibi velit, docebit *Harpocratio*, vnaque ritum, de quo agitur, explicabit. Προχειροτονία. *ἔοικεν Ἀθήνησι τοιοῦτό τι γίγνεσθαι. Ὁπόταν τῆς βουλῆς προβουλευσάσης εἰσφέρηται εἰς τὸν δῆμον ἡ γνώμη, πρότερον γίνεται χειροτονία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πότερον δοκεῖ περὶ τῶν προβουλευσάντων* (lege cum Cod. Biblioth. Iacob. *προβουλευθέντων*) *σκέψασθαι τὸν δῆμον, ἢ ἀρκεῖ τὸ προβούλευμα.* TAYLOR.

25. *οὓς ἀνεγνώκατε.*] Vtraque vox mendoſa. Deeſt prior in *Bar.* et *Vindob.* In aliis pro *ἀνεγνώκατε* legitur *ἀνέγνω.* Corrige igitur totum locum ad hanc normam: *τότε ἀνέμνησεν ὑμᾶς· τοὺς νόμους ἀνέγνω, καθ' οὓς — τῆς πόλεως γίγνεται τὰ χρήματα. tum vos admonuit: leges recitauit, quibus* etc. Ita Cod. *Ital.* et ſimiliter fere *Vindob.* TAYLOR.

703. 26.

703. 26. τῦτον τὸν τρόπον πραχθέντων.] Sub. τῶν πραγμάτων, vel εἰσπραχθέντων τῶν χρημάτων, vel πραθέιτων τῶν ἐκ τῦ πλοίῦ. WOLFIVS.

704. 3. ἔχειν ὡμολόγυν.] Nonne ἑαυτους ἔχειν ὡμολόγυν? IVRIN.

Ibid. In Editorum nonnullis: ἀπέλυον τὺς τριηράρχυς· ἔχειν ὡμολόγυν παρ᾽ ἑαυτοῖς· ζητεῖν ἠξίουν τὰ χρήματα. Et *Wolfius* ad iſtum ritum olim interpretabatur: *abſoluunt trierarchos, ipſi apud ſe habere fatentur, quaeri pecuniam poſtulant.* TAYLOR.

7. περὶ αὐτῶν.] Ita, pro vulgato περὶ αυτον, fide *Ald. Ven. Bar. Felic. Lindenbr. Par.* etc. TAYLOR.

10. γράφονται τὸ ψήφισμα.] Sub. τὸ Εὐκτήμονος οἱ πρεσβεύσαντες, Ανδροτίων καὶ οἱ λοιποί. WOLF.

705. 5. τῶν γὰρ χρημάτων.] τῶν μεν γὰρ χρημάτων κ. τ. λ. *Aug.* et *Vindob.* TAYLOR.

Ibid. ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις.] Ita lego. WOLFIVS. Nam ab Impreſſis aberat τὸ ἐν. TAYLOR.

25. ἦν ἔνοχος.] Ita Codd. fere omnes. εἴη *Bodl.* In Editorum quibusdam ſuffocatur ἦν ante ἔνοχος. Mox v. vlt. πρῶτον μὲν ουν ex MSS. optimis et plurimis. TAYLOR.

706. 7. Επιχειροτονια νομων.] Legem, quae ſequitur, expedite ſatis et enucleate interpretantur, cum *Vlpianus* in ſcholiis ad hunc locum, tum *Sam. Petitus LL. Attic.* Lib. II. Tit. I. Quod ſi nonnulla reſtent in hac Conſtitutione, quae rudem et infirmum animum offendere poſſint, veluti quod vel praue repeti, vel minus apte cohaerere, vel quouis demum modo parum expedita eſſe videantur, intelligendum eſt, hanc minime eſſe, vt olim iudicabant, et hodie fortaſſe iudicant, Legem continuo tenore allegatam; verum Auctorem noſtrum, quaecunque in Tabulis publicis ad Legum ferendarum abrogandarumque ritum ſpectarent, huc fere contuliſſe omnia. Quae cum vno

quaſi ſpiritu olim recitarentur, euenit, vt a Librariis vno deinceps et perpetuo ductu pariter deſcriberentur. Simile aliquod arbitror me adnotaſſe ad *Aeſchinem contra Timarchum.* [pag. 36. Not. 38.] Haec autem ita ſe habere, fidem facient, quae ſequuntur. Scribam enim excitaturus ad recitandum, ait: λάβε τουτουσι τους νομους, καὶ ἀνάγνωθι, v. 3. deinde iudices ad animum aduertendum: πρσσέχετε τὸν νῦν αναγιγνωσκομενοις τοις νομοις. v. 4. Facta demum recitatione, immediate ſubiungit, pag. 707. 18. ουτοι παντες οι νομοι, et procedente paulo Oratione, pag. 709. 21. εἰδότα τους νομους, ὧν ὀλίγῳ πρότερον πάντες ἠκούσατε. Religionem huius populi in Legg. ſuadendis abrogandisque attingit quoque *Demoſthenes* in *Leptinea*, ad hunc locum conſerendus. Quanta autem ea fuerit religio, vt intelligere poſſimus, leges, quae iam adducuntur, non grauabor liberiore quadam oratione, ea forma, qua mihi videntur eſſe digerendae, hic deſcribere; ſc.

LEGVM RECENSIO,

ſiue

CAPITVLA DE RITV LEGVM FERENDARVM.

Anno vertente, in prima populi concione, die ſc. 11. *primi menſis, Hecatombaeonis,* [Prytanea enim erat ſpatium 35. dierum, decima nempe pars anni, pro numero Tribuum, quae ſeriatim ἐπρυτάνευον: in ſingula autem Prytanea tres legitimas, ſiue ſolennes Conciones haberi mos erat, diebus ſc. iſtius periodi 11. 20. et 30.] *quamprimum Praeco ſolennia vota peregerit* [Vid. *Aeſch. c. Timarch.* 48. 13.] *ad populum referunto de Legibus: Primum de iis, quae ſpectant ad Senatum, deinde quae ad communem Reip. ſtatum, nouiſſime vero, quae ad Magiſtratus.* Roganto *autem priore loco, an ſufficiant Leges, quae de Senatu ſunt, deinde an non ſufficiant; atque eodem ritu deinceps de caeteris.*

Roga-

" *Rogatio de legibus ferendis abrogandiſue eodem more rituque celebrator, qui hodie in caeteris rogationibus lege obtinet.*

Si, populi voluntate explorata, viſum erit aliquas leges abrogatum iri, nouarum ferendarum hic ritus eſto: Prytanes, quorum ſub praefectura ea abrogatio placebit, neceſſario prouidento, vt de tribus concionibus in eorum Prytanea habendis, poſtrema celebretur de iis legibus examinandis perſpiciendisque, quas populo videbatur abrogare: Proëdri autem, qui in iſta tertia concione fuerint, [Quinquaginta enim Prytanes in quinque decurias diſtinguebantur: Decem viri autem illi vniuscuiusque manipuli *Proëdri* vocabantur. Cum vero in ſingula Prytanea tot eſſent hebdomades, quot erant iſtiusmodi Decuriae, vnusquisque Xuiratus ſua hebdomade imperitabat, vnusquisque vir ſuo die, is erat Epiſtates. Vnde eueniret, vt tres ex vnaquaque Proedria ad ſummam rerum non admouerentur] *ſacris peractis ſtatim neceſſario ad populum referunto de Nomothetis ſortito deligendis, de Legibus ad eorum curam et arbitrium deferendis, denique de ſtipendio iis perſoluendo.*

Nemo ad Nomothetae munus admittatur, qui non fuerit ex ordine numeroque eorum, qui in Heliaea iudiciis praeſint, et iusiurandum praeſtiterit ab iis iudicibus exigi ſolitum.

Si Prytanes ſecus fecerint, neque concionem celebrarint iuxta formam in legibus praeſcriptam, aut ſi Proëdri iuxta formam non retulerint, mulctator Prytanum vnusquisque mille drachmis, Mineruae conſecrandis: Proëdrorum vero vnusquisque quadraginta ſimiliter. Eorumque deinde nomina ad Theſmothetas deferre fas eſto, eodem modo, vti quis quem detulerit, qui magiſtratum geſſerit, quando fiſco publico aerarius fiet. Theſmothetae vero litem legitimam contra eos inſtituunto, iuxta leges de delationibus. Si ſecus fecerint, a Senatu Areopagitico excludunto,

duntor, quemadmodum excluduntur ii, qui legum emendationem labefactauerint.

Antè diem Concionis habendae, quicunque Athenienſium legem nouam ferre voluerit, legem iſtam legesue, quas rogaturus eſt, deſcribito: deſcriptas ad Statuas Eponymorum ['Erant hi Heroës, quorum *nomine* ſingula Tribus deſignabatur] *publice proponito. Ita vt perſpecta numero legum ibi proſtantium, Populus pro rata decernat, quantum temporis Nomothetis ad munus ſuum exſequendum concedi fas ſit.*

Alia Conſtitutio aliunde ſumta de eodem ritu:

Quicunque nouam legem rogare voluerit, eam is in Album deſcribito, et publicato ad Statuas Eponymorum, de die in diem, vſquedum habita fuerit Concio de iſta lege deliberatura.

Prima Concione, qui erit dies Hecatombaeonis 11. *V. viri eliguntor ex omni Athenienſium populo; iique patroni ſunto earum legum, de quibus retinendis abrogandisue ad Nomothetas relatio facta fuerit.*

Atque haec quidem hactenus: caetera currente rota adnotabimus. TAYLOR.

706. 12. ειτα των αλλων αρχων.] Forte εἶτα περι τῶν; et [v. 14.] εἶτα περι τῶν κοινῶν. WOLFIUS.

15. κατα ταυτα.] Perperam *Wolfius* κατὰ ταῦτα. Corrige ταὐτὰ cum MSS. TAYLOR.

18. επιχειροτονια.] Loci ratio omnino poſtulat αποχειροτονια. Ecce: Εάν τινες τῶν νόμων αποχειροτονηθῶσι, τὰς πρυτάνεις, ἐφ' ὧν ἡ αποχειροτονια γένηται, ποιεῖν περὶ τῶν αποχειροτονηθεντων κ. τ. λ. *Si contingat, vt aliquae leges* improbentur, *Prytanes* [male et indiſtincte Wolfius *Senatores*], *quorum in magiſtratu* improbabuntur, *concionem indicant de legibus ita* improbatis. Hanc lectionem tuentur Codd. *Ven. Lind. Bodl. Aug. Ital.* et *Vindob.* TAYLOR.

706. 21. χρηματίζειν.] *Reſpondeant* Wolfius, et hic et infra ſaepius. Potius: *referant*, vel, *dicendi poteſtatem faciant*. IVRIN.

707. 4. εισαγοντων εις το δεσμώτηριον.] Τὸ απαγειν εἰς τὸ δεσμωτηριον vſitate dicitur, idque τῶν ἕνδεκα munus fuit: εισαγειν εἰς τὸ δικαςηριον, quod τῶν Θεσμοθετῶν. WOLFIVS.

Ibid. Recte diſtinguit Vir eruditus inter munus Lictoris et Theſmothetae. Tu ergo in poſterum lege, εἰσαγόντων εἰς τὸ δικαςηριον, ad *iudicium* nempe, non ad *ſupplicium*, vt legendum praecipiunt MSti, *Aldini*, *Bar. Reg.* α. *Linden. Ital. Vind. Aug.* cum impreſſis a *Manutio* et *Feliciano*. TAYLOR.

5. η μη ανιοντων εις Αρειον παγον.] Sub. οἱ Θεσμοθέται: de quibus vide argumentum *Androtianae*, p. 588. WOLFIVS.

15. των δημων.] Rectius aliquanto τον δημον. Sc. αἱρεῖσθαι τον δημον τὺς συναπολογησαμένυς, prout habetur in *Ven. Aug. Ital.* atque vti diuinauit *Lambinus*. TAYLOR.

708. 1. καθεδεῖτε.] καθίζειν [καθίζειν certe] νομοθέτας ἐνεργητικῶς accipiendum. Obſop. καθιεῖτε, παρὰ τὸ καθιέω, τὸ καθίημι. WOLFIVS.

Ibid. Praeter *Obſop.* ita quoque legunt marg. *Benenati*, *Linden. Ital. Bodl.* MSS. *Man.* et *Fel.* Cod. item *Venetus*, qui etiam exhibet τὺς νομυς καθιεῖτε. Atque καθιεῖτε certiſſima eſt lectio, a verbo καθίζω regulariter deducta, non παρὰ τὸ καθιέω, vt ſomniauit *Wolfius*. Καθεδεῖτε certe neſcio vnde deduceretur. TAYL.

5. ἀντείποι.] Melius forte αντειπη, vt Editt. *Man.* et *Fel.* cum MStis *Lind.* et *Vind.* atque vti mauelit *Lambinus*. TAYLOR.

8. ὗτ' ἀνέμεινεν.] Ita ego, [Alii enim ἐνέμεινεν] et v. 10. ἐπεχειρότονήσατε, pro ἀπεχειροτονήσατε, et ibid. ὗσης ενδεκατη, vt in Lege τῇ ἑνδεκάτῃ, et mox,

v. 11.

v. 11. δωδεκάτη. Deinde v. 13. διαπραξάμενος διὰ τοῦ ψηφίσματος. τὸ τί; καθίζεσθαι νομοθέτας. WOLF.

708. 22. επι της Πανδιονιδος πρωτης κ. τ. λ.] Ex hoc loco videtur colligi poſſe, vnamquamque tribum vel φυλὴν diuiſam fuiſſe in decem partes, ſeu προεδρίας, et vnamquamque obtinuiſſe, id eſt, praefuiſſe concilio vnum diem vsque ad vltimum vel decimum, et ſic indigitari, Πανδιονὶς πρώτη, Πανδιονὶς δευτέρα, Πανδιονὶς τρίτη, vsque ad decimam, poſtquam prima recurrebat ad vndecimum diem τῆς Πρυτανείας, et ſic deinceps. Ideo hoc loco praeſidet prima Pandionis vndecimo Prytaniae die. PALMER.

Ibid. Adde eundem *Palmerium* ad *Petit. Legg. Attic.* L. III. Tit. I. pag. 269. Edit. Weſſeling. (vbi fallitur Vir doctiſſimus, autumatque, dici τῆς Πανδιονίδος πρώτην, δευτέραν etc. ſubintellecta voce προεδρίαν) *Scalig. de Emendatione. Tempor.* l. II. init. *Dodwel. de Cyclis* Diſſ. III. §. 37. et *Vlpianum* denique in ſcholiis ad hunc locum. Quo pacto haec verba ſunt intelligenda, paucis expediam. Quod dixit olim, 706. 8. ἐπὶ τῆς πρώτης Πρυτανείας, τῇ ἑνδεκάτῃ, effert modo, ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος πρώτης, τῇ ἑνδεκάτῃ τῆς πρυτανείας. Et nihil variatur. Tribus enim Pandionis (ſiue *forte* hoc anno id obtigerit, vt primam Prytaneam gereret, vti omnes nos olim ſenſimus, ſiue iſtam praerogatiuam iure obtinuerit, et caeterae quoque Tribus ordine et ſerie ad Prytaneam quaeque ſuam ſuccederent, vt *Dodwellus* ſolus in l. c. ſibi in animum induxit) in hoc loco nomen ſuum primae Prytaneae adnectit, quod in priore iſto Auctor diſſimulauit. Ait igitur: *Prima Prytanea, id munus gerente Tribu Pandionide, die vero vndecimo iſtius Prytaneas*, caetera. Confer 712. 18. 723. 10. Sane vbi rem mecum expendam, videtur mihi Legislator in loco priore, ſc. 706. 8. cum generaliter, et de rebus *futuris* praecipiat, nomen Tribus non adieciſſe,

ieciſſe, propter ſortis incertitudinem, neſcius ſcilicet, quaenam praeſideret: At cum Orator rem geſtam et *praeteritam* narret, aut vbi ad Acta Ciuitatis monumentaque publica refertur, quid, quo magiſtratu conſignatum ſit, ibi liquido potuiſſe vel diſertiſſime ſcribi Tribus, quae praeerat. Accedit etiam, quod eadem ſit mens *Vlpiani*, cuius auctoritatem aut ignorauit, aut diſſimulauit *Dodwellus*. Ἐνταῦθα καλῶς προσέθηκε τὴν Φυλὴν, τὴν Πανδιονίδα, ἐπειδὴ ἔτυχε τότε αὐτὴν κληρωθῆναι πρώτην πρυτανεῦσαι. ἀνωτέρω, ἐπειδὴ τὴν ἐπιχειροτονίαν τῶν νόμων ἀνέγνωκεν, εἰκότως οὐχ ὥρισε, ποίας πρυτανευούσης πρώτης· ἐπειδὴ ἄδηλο ἦν, ὡς εἴπομεν, ποία κληροῦται ἀεὶ κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα πρώτη πρυτανεῦσαι.' Verum vtcunque ea res ſit, omnino admittenda eſt mea de hoc loco ſententia, ni potior eſſe videretur doctiſſimi *Iurini* diuinatio, quae ſequitur. TAYLOR. Πρώτη Πανδιονὶς, quod illo nimirum anno Pandionis tribus Hecatombaeone menſe, qui primus erat anni menſis, prima prytaniae munere fungeretur. v. Celeb. Corſini F. A. T. I. p. 101. TAYLOR in ſchedis.

708. 22. Puto reſcribendum vice πρώτης, πρυτανευουσης. Ita etiam p. 712. 18. IVRIN.

23. Τιμοκρατης.] Immo Ἐπικρατης potius. Hoc enim Pſephiſma non rogatur a *Timocrate*, ſed a quodam eius amico, Timocrateae rogationi ſuccenturiante, atque aditum ſtruente. Atque in eadem ſententia *Vlpianum* eſſe video, qui per totam hanc Orationem optimam operam praeſtitit: ψήφισμα (hoc nempe praeparatorium) ἔγραψεν Ἐπικράτης, φίλος τοῦ Τιμοκράτους, — εἰ γὰρ καὶ τὰ δύο ἐποίησεν ὁ Τιμοκράτης, ὕποπτος ἂν ἐγίνετο. Vide hominem ad v. 21. et 709. 13. Porro in omnibus fere, praeſtantiſſimis certe, exemplaribus Ἐπικράτης ſcribitur, non Τιμοκράτης, *Ven.* ſc. *Bodl. Lind. Aug. Ital. Vindob.* Expedire autem mihi aliquem velim,

lim, vnde aliter tot Librarii adriperent ignotum iſtum Epicratem. Procliue erat viciſſim, id quod nonnulli faciunt, ab ignoto Epicrate ad notiorem Timocratem deflectere. Vidit huius correctionis neceſſitatem *Petitus ad LL. Att.* pag. 87. Edit. ornatiſſimi Weſſelingii. TAYLOR.

708. 24. 'τις.] Dele, fideiuſſoribus *Ven. Bar. Bodl. Lindenb. Ital. Vindob.* TAYLOR.

Ibid. διοίκησις.] ἡ δαπάνη, ἡ χορηγία. Sic, οἱ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, οἱ τῶν προσόδων τῆς πόλεως ἐπιμελέμενοι. WOLFIVS.

Ibid. Aliquatenus *Wolfius.* Non autem vidit, quam ſolenni vſu et proprietate ſermonis aliquando hoc vocabulum denotet *reditum ciuitatis, bona ſiue fortunas Reip.* quarum nempe auxilio διοικῦνται τὰ πάντα. Adducam nonnulla, vnde ea, quae dixi, cum indicta ſint alio ore, elucidari et confirmari poſſunt. Noſter infra, in hac ipſa Oratione, 730. 23. Ἔτι τοίνυν την διοίκησιν ἀναιρεῖ, τήν θ' ἱερὰν καὶ τὴν ὁσίαν: ſc. Reditus, tam *ſacros*, quam *publicos;* tum Res *Religionis*, quam quae ſunt *Vniuerſitatis.* Proxime, Ibid. v. vlt. διὰ τοίνυν τῦ νόμυ τέτυ διοικεῖται τὰ κοινά. Hoc eſt, vt locus ille indicat, *ex hac lege factum eſt, vt Reip. facultates ſuppetant.* Pergam porro. 731. 4. ὐ γὰρ ὄντων ἱκανῶν τῶν ἐκ τῶν τελῶν χρημάτων τῃ διοικήσει, τὰ προσκαταβλήματα ὀνομαζόμενα διὰ τὸν τῦ νόμου τέτυ φόβον καταβάλλεται. deinde v. 8. ὅταν αἱ τῶν τελῶν καταβολαὶ μὴ ἱκαναὶ ὦσι τῃ διοικήσει. Proxime 732. 12. τὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως ςρατείας λυμαίνεται, την διοίκησιν καταλύει. Similiter in iſta Oratione *c. Neaeram*, non longe a principio, p. 1346. 17. διαχειροτονῆσαι τὸν δῆμον, εἴτε δοκεῖ τα περιοντα χρήματα της διοικήσεως ςρατιωτικὰ εἶναι, εἴτε θεωρικά. Nempe, *the Surplus of the Revenue:* et deinceps, v. 20. eiusd.

eiusd. pag. κελευόντων τῶν νόμων — τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως ϛρατιωτικὰ εἶναι. TAYLOR.

708. pen. ἐνθυμήθητε.] Malim et hic ενεθυμηθητε. WOLFIVS.

709. 13. ἐνομοθέτει.] Wolfius: *leges tulit.* Immo: *legem tulit.* IVRIN.

23. εἰδότα δ᾽ ἐκ ἐῶνθ᾽ κ. τ. λ.] Wolfius: *qui ſciret item, easdem non ſinere vllum decretum aliud.* Perperam. Refertur enim vox ἕτερον non ad ψήφισμα, ſed ad νόμον ſubintellectum. Verti ergo oportebat: *qui ſciret item aliam non ſinere decretum vllum.* IVRIN.

Ibid. Bene mehercule factum a viro praeſtantiſſimo, cum vox, quam ille ſubintelligit ad orationem ſuſtentandam, in nonnullis exemplaribus reperiatur diſertiſſime ſcripta. *Lambinus*, vt locum complanaret, pro ἐῶνθ᾽ legit ἐῶντας, ad quem morem interpretatur *Wolfius.* Atque profecto ita exhibent Editiones a *Manutio* et *Felicidno* profectae. Sed *Iurinum* optimum ſequor, atque ita totum locum refingo ex MSS. optimis: εἰδότα μὲν τὲς νόμες, ὧν ὀλίγῳ πρότερον πάντες ἠκέσατε, κυρίες ὄντας, εἰδότα δ᾽ ἐκ ἐῶνθ᾽ ἕτερον νομον ψήφισμα ἐδὲν, ἐδ᾽ ἂν ἔννομον ᾖ, νομε κυριώτερον εἶναι, γράψαι καὶ θεῖναι νόμον ὑμῖν κατὰ τὸ ψήφισμα, ὃ καὶ αὐτὸ παρὰ τὲς νόμους εἰρημένον ᾔδει. *Cum ſciret, aliam quoque exſtare legem, qua conſtitutum eſt, vt nullum populiſcitum, etiam legitimum, plus auctoritatis haberet, quam legibus attribuitur, ipſe interea legem ferret virtute populiſciti, quod ipſum probe ſciret contra leges eſſe factum.* Nimirum haec eſt ea Lex, de qua diſputaui, quamque olim emendaui, ad *Ariſtocrateam* 649. 21. Occurrit etiam, ſed mendoſa, apud *Andocid. de Myſteriis* pag. 11. vlt. et 12. 12. Edit. Steph. ψήφισμα δὲ μηδὲν μήτε βελῆς, μήτε δήμε, κυριώτερον εἶναι. Vtrobique poſt δήμε adde νομε, quae vox ab illa

ab illa ſtrangulatur: *Nullum neque SCtum, neque Popu-liſcitum Leges auctoritate vincat.* Illud habe. TAYLOR.

709. vlt. ποιήσασαν.] F. ποιησασιν. Vide, quantum praeſtet! Proxime reuocaui αυτην ex Editis omnibus, et MSS. *Ven. Bar. Land. Aug. Vindob.* pro vulgato αὐτῆς. TAYLOR.

710. 3. καταλύων.] *violando*, Wolfius. Immo *tollendo*, vel *abrogando*. IVRIN.

13. νόμον οὐδένα ἐναντίον.] Legendum videtur νόμον ἐδένα νομῳ ἐναντίον. IVRIN.

19. ετερον τι τιθεντι.] Dele otioſum iſtud τι, quod ortum traxit ex initio vocis ſequentis. Delent *Bar. Vindob.* et *Petitus LL. Attic.* p. 185. TAYLOR.

20. διαχειροτονιαν δε ποιειν.] Wolfius: *ſuffragia ferunto.* Potius: *ſuffragia ferendi poteſtatem faciant.* IVRIN.

711. 8. δύο τινὲς.] Cod. *Vindob.* ignorat inficetum iſtud τινὲς, et mox v. 10. pro ἀξιοῖ, habet αξιοιη. Tu illum ſequere. TAYLOR.

22. οἱ δ' ἐδὲν προσέχοντες ἀγνοοῖεν ἄν.] Sub. τὴν διάνοιαν τῦ νόμυ. Alii αναγνοιεν οὐδὲν προσέχοντες, quod fere idem eſt. Legere enim et non intelligere eſt negligere, vt inquit ille. WOLFIVS.

Ibid. ἀγνοοῖεν MSS. *Ald.* Editt. *Man.* et *Felician. Aug.* et *Lambinus:* ἀγνοῖεν caeteri fere omnes. ἀναγνοῖεν edidit *Wolfius* iuxta id, quod MSS. *Man.* et *Felic.* exhibent cum noſtro *Vindob.* Sed neque MStorum lectio, neque *Wolfii* explicatio, neque *Lambini* hariolatio mihi locum ſatis extricare videntur. TAYLOR.

23. ἀλλὰ γράψασθαι.] Anthypophora eſt: Cui reſpondet v. 24. κἂν ἐνταῦθ' ἀπαλλάξῃ τις τὸν ἐπιςάντα, τὸν γραψάμενον καὶ ἀκυρώσοντα. WOLFIVS.

Ibid. Neſcio Anthypophoram. Intereaſcio, quid velit hic ſibi locus, idque ſtrenue neſcire *Wolfium. Leges non ſolum proſtare publice iubet, vt ab omnibus le-*

gi et

gi et examinari poſſint, verum etiam vnumquemque noſtrum eas in iudicium vocare hortatur: id quod ego nunc feci. Ἀλλὰ, *Sed praeterea, verum etiam.* TAYLOR.

711. 25. τις.] Ita omnino. Atque ita *Bar. Fel. Lind. Aug. Paris. Ital. Obſop.* et *Vindob.* Vulgo τισί. TAYL.

pen. γνῶναι.] ὅτε γὰρ τὸ γνῶναι τὸ δίκαιον καὶ δοκιμάσαι τὸ βέλτιον etc. *Man. Fel. Lind. Aug. Obſop.* Cum hoc autem homine germanam lectionem eſſe ſtatuo. TAYLOR.

712. 6. ἠφάνισεν, ἐξήλειψεν.] Puto *Morelium* ita hanc rem reputaſſe, aut in ſuis exemplaribus inueniſſe, vt veritas voluit; nempe illa priore voce in textum recepta, hac autem ad marginem adpoſita. Neque porro eam ibi variae lectionis, verum ſcholii officio fungi arbitror. TAYLOR.

21. ἡ τολοιπον προςιμηθη.] *aut in poſterum damnabitur.* Quod neglexit *Wolfius.* Legunt nonnulli et hic, et infra p. 713. 12. προςιμηθειη. TAYLOR.

25. επιχειροτονειν.] *ratos habere*, Wolfius. Quaſi vero neceſſe eſſet praeſidibus, cum quis vades dare voluiſſet, eos, qualescunque demum eſſent, illicò ratos habere, quod manifeſte contra legem eſt: Lex enim iubebat ratos haberi vades, non quoscunque, ſed quos populus comprobaſſet. Clarum eſt itaque, vocem ἐπιχειροτονεῖν hoc loco alium ſenſum habere, quam qui vulgo ei adſcribitur. Significat nempe non habere ratos, nec ſuffragiis ferendis decernere, ſed *poteſtatem facere ſuffragia ferendi*, concione ſcilicet conuocata, vtrum rati habendi ſint vades, necne. IVRIN.

26. τῳ δε καταςησαντι.] Melius, vt marg. *Benenati* habet, τον δὲ καταςησαντα. Sequitur v. 27. ἐφ' οἷς κατέςησε τὰς ἐγγυητὰς, *a vinculis immunis eſto*, eo nomine, quod vades dedit. Inficete. Corrige ſodes, praeeuntibus *Ven. Reg. α. Bodl. Aug. Ital.* et *Vindob.* ἐφ' ᾧ κατέςησε, et ſic verte: *quod ſi reddiderit ciuitati*

argentum, cuius cauſa vades dederit, *a vinculis immunis eſto.* TAYLOR.

713. 4. *των τα μισθωματα μισθȣμενων και εγγυωμενων.*] Sub. ὑπὲρ τȣ́των. Felicianus *μισθώσιμα* habet, vt et *Obſop.* rectius, vt opinor, quam *μισθωματα.* WOLFIVS.

Ibid. *μισθώσιμα* etiam legitur in *Aug. Ital.* et *Vindob.* et, quod pace mea liceat, rectius. Caeterum quaeri a nonnullis video, quinam ſint *τὰ τέλη ὠνȣ́μενοι — ἐκλέγοντες — μισθȣ́μενοι*: neque a magno *Budaeo*, qui hoc in ſe recepit, id argumenti ſatis praeſtari video. Agitur de Publicanis. *Omnes* enim, (vt ait *Vlpianus* l. 1. D. de Public.) *qui quid a Fiſco conducunt, recte appellantur Publicani.* Primo loco veniunt *τελῶναι, οἱ τὰ τέλη ὠνȣ́μενοι*, cum ſuis praedibus ſiue fideiuſſoribus. Hi ſunt Publicani ſtrictius dicti, nimirum, qui *vectigalia* publica, *τὰ τέλη*, *the Cuſtoms*, redimunt, et penſitationes annuas, ſiue mercedes pro eorum locatione ſoluunt. Secundo, *οἱ ἐκλέγοντες*, ſine vadibus. Hos intelligo miniſtros eſſe publicos, fiſci ſeruos, qui vectigalia a nemine redemta ad portum exigunt: *Vectigaliarii*, *Portitores.* Atque hactenus mihi fideiuſſor erit *Vlpianus* ad locum: *ωνȣμενων ἐνταῦθα λέγει, ȣ̓κ ἀγοραζόντων, ἀλλὰ μισθȣμένων — εκλεγοντων δὲ, ἐπιτετραμμένων τινῶν ἀπαιτεῖν τὰ τέλη· ȣ̓ γὰρ λέγει αὐτȣ̀ς τȣ̀ς τελώνας.* Tertio denique *οἱ μισθώματα μισθȣ́μενοι*, quicunque demum fuerint. Nimirum complecti voluit eos, qui quiduis a populo redemtum habuerunt. Nam, vt ait *Caius* l. 12. D. eod. *Sed et ii, qui ſalinas et arenas et cretae fodinas et metalla conducta habent, publicanorum loco ſunt. Praeterea et ſi quis vectigal conductum a Rep. cuiusdam municipii habet, hoc edictum locum habet.* Vides, quot ſunt *μισθώσιμα.* Et praeter haec quamplurima. Immo quicquid fere in commercium venit, et a Fiſco redimi poſſit.

poſſit. De Agris publicis et latifundiis P. A. conductis dixi olim ad *Marm. Sanduic.* p. 64. Noſter c. *Eubulid.* verſ. finem p. 1318. 20. εἰ δὲ δεῖ τὴν δημαρχίαν λέγειν, δι' ἣν ὠργίζοντό μοι τινὲς, ἐν ᾗ διάφορος ἐγενόμην, εἰσπράττων ὀφείλοντας πολλοὺς αὐτῶν μισθώσεις τεμενῶν, καὶ ἕτερα, ἃ τῶν κοινῶν διηρπάκεισαν. TAYLOR.

713. 5. τας πραξεις.] τὰς εἰσπράξεις. WOLFIVS. Docentis, credo, et interpretantis ritu, non emendantis. TAYLOR.

7. εαν δ' επι της ενvατης — εκτινειν.] Totum hoc poſtremum comma mihi videtur iuxta *Bodl.* inducendum eſſe. Video, hanc legem a *Petito* eſſe neglectam, neque caeteris adſcriptam, quia putauit non obtinuiſſe. TAYLOR.

14. ὅλως.] *omnino.* Melius ολος, *Tota lex.* Ita *Bar.* marg. *Lutet.* MSS. *Man.* et *Felic. Lind. Aug. Ital.* TAYLOR.

18. Νομοι.] Νομος rectius *Bar.* et *Vind.* Verum, vt ea Lex ſatius intelligatur, ſupponendum eſt, Dioclem eam tuliſſe anno poſt praeturam Euclidis, vt recte contendit *S. Petitus LL. Attic.* L. II. Tit. I. fin. TAYLOR.

20. απ' Ευκλειδȣ.] Immo επ' Εὐκλείδȣ, vt dictitant *Ald. Ven. Bar. Aug. Vind. Benenatus* quoque. Hoc in vertendo vidit *Wolfius.* TAYLOR.

24. χρονος οντινα δει αρχειν.] Tranſtulit Wolfius: *tempus, quo debeat geri magiſtratus.* Reſpexiſſe nempe videtur ad ea, quae paulo poſt ſequuntur, p. 714. 7. ἀπὸ τȣ̃ μετὰ τὸν νῦν ἄρχοντα. Sed fallitur, puto. Senſus enim eſt: χρόνος, ὅντινα χρόνον δεῖ τὸν νόμον ἄρχειν, *tempus, quo oportet legem capere initium auctoritatis.* IVRIN.

Ibid. Eodem ſenſu marg. *Benenati* ἀφ' ȣ̃ δει ἄρχειν. Verum pace Viri doctiſſimi tueamur animum Wolfii: *Niſi ſi cui adſcriptum ſit tempus, nempe quota*

Praetura agenda ſit, antequam rata eſſe coeperit. Verbi gratia: *Haec Lex rata nec eſto ante ſecundum, tertium, vel quartum ab hoc anno Praetorem.* Idem eſt tenor earum, quae ſcribuntur hodie: *From and after — next enſuing.* TAYLOR.

713. 26. *τριακοντα ημερων.*] *εντος τριάκοντα ἡμερῶν.* WOLFIVS. Iterum, credo, enarrat, non emendat. Quanquam idem ſuppleſſe videam *Bodl.* TAYLOR.

714. 5. *τȣ́τῳ δὲ, τὸν γεγραμμένον ἄρχειν.*] Legendum videtur *τȣτον δὲ τὸν γεγραμμένον ἄρχειν, hanc legem initium capere a tempore eidem adſcripto*, non, quomodo Wolfius, *quo praetore rata eſſe debeat.* IVRIN.

Ibid. Reuoca antiquam *Wolfii* verſionem, et omnia recte procedent: *iubet, vnamquamque ab eo die, quo lata fuerit, eſſe ratam, niſi ſi cui adſcriptum fuerit tempus: huic vero, ſcriptam imperare.* Id eſt: vbi alicui legi tempus certae Praeturae praeſtitutum fuerit, ibi praefinitus ille Archon magiſtratum capeſſat, antequam Lex rata ſit. TAYLOR.

6. *προσεγέγραπτο.*] Lege *προσγεγραπται.* Ita Codd. *Bar. Reg. α. Aug. Vind.* TAYLOR.

7. *τὸν δὲ νόμον εἶναι κύριον τόνδε.*] Puto: *τονδε νόμον ευθυς εἶναι κύριον, τον δε —* IVRIN.

Ibid. Accedit Cod. *Ital.* — *εἶναι κύριον· τον δε ἀπὸ τȣ̃ μετὰ τὸν νῦν ἄρχοντα.* TAYLOR.

13. *μὴ.*] Dele, me fideiuſſore, Codd. item *Aug. Lind. Bar.* et *Vind.* cum Edit. *Morcliana.* Totum autem locum ita vertas: *Qui vero poſtea legem hanc tulit modo recitatam, non aequum cenſuit, legibus iis, quae diſerte iubentur auctoritatis initium capere, interiecto aliquo tempore, poſtquam latae fuerint, auctoritatem dare ab eo ipſo die, in quo latae eſſent, atque eo pacto ratas habere, priusquam ipſe lator poſtulaſſet.* TAYLOR.

14. *μὲν.*] Reſcribe *μεντοι*, vt *Bar. Aug. Vind.* Quod perinde erit ac *δέ.* Atque id poſtulat locus. TAYL.

714. 16. κυρίαν.] Puto κύριον. Referri enim videtur non ad ἡμέραν, ſed ad νόμον. IVRIN. Atque ita vertit *Wolfius:* et eodem pariter modo ſcribitur in marg. *Benenati.* TAYLOR.

20. ἀπὸ.] Quid hoc monſtri? Quid enim eſſet, vt ſuccenſeres, ſi Timocrates voluiſſet legem ſuam incipere auctoritatem habere *ab eo die*, in quo lata eſſet? Fecerunt hoc et plurimi. Neque id culpae vertebatur. Fecit et Diocles, qui nondum ex manibus noſtris excidit, vbi ait, leges omnes, in poſterum ferendas, κυρίους εἶναι ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἕκαστος ἐτέθη, p. 713. 23. niſi latori aliter viſum fuerit. Tu proinde, vt ſenſus efflagitat, et praeſtantiores Codd. prae ſe ferunt, *Aug. Ital. Vind.* quibuscum *Baroc.* pene conſentit, emendes πρὸ τῆς ἡμέρας. *Cum Timocrates in lege ſcripſit,* καὶ εἴ τινι προστετίμηται, *indefinite loquens, et de omni anteacta aetate, quid aliud fecit, niſi vt legem ſuam ratam eſſe vellet non ſolum* ante diem, *quo tulit, verum etiam antequam noſtrum quisquam naſceretur?* TAYLOR.

715. 2. τάξεως.] Περὶ ἀφέσεως τάξεως, τουτέστι στρατείας. WOLFIVS.

Ibid. Vides, hominem, quaſi parum eſſet male vertere, id quod male vertit, adnotando ingeminare. Verum huius incogitantiae *Petito* olim poenas dedit, recte neganti, *Comment. ad LL. Attic.* pag. 470. Edit. Nou. haec de *militia* intelligi aut poſſe, aut debere. Quid tamen interea *Petitus* ipſe? In quantum eius verba intelligam, nam ſibi diſplicuit, cum haec ſcripſit, adeoque orationem obumbrauit, τάξιν autumauit eſſe *ſtatum ingenuitatis.* Idem enim, inquit ille, eſt τάξεως atque ἐπιτίμους εἶναι. Quod ante hunc diem non inaudiui, et credo, poſt hunc diem me rurſus non inauditurum. *Vlpianus* denique orationem incoeptat: Ἄλλο καλεῖ ἄφεσιν, ἄλλο καλεῖ τάξιν. deinde ἄφεσιν pluribus, τάξιν nullis verbis explicat. Quod ille praeter-

 miſit,

miſit, noſtrum erit perficere: nam recta inſiſtere mihi viſus eſt via. Per ἄφεσιν τῦ ὀφλήματος intelligo Tabulas nouas, vbi nomen debitoris in ſpongiam incubuit, et aes alienum vel plene, vel aliqua tenus parte ei condonatur. Τάξις (neque Tu frontem caperabis, ſi noua videar dicere) eſt Conuentio inter partes, qua debitoris inopiaé ita ſuccurritur, vt quod ille *vniuerſum*, ſaluis rebus familiaribus, reddere nequeat, id *vnciatim*, et ad modum conſtitutum perſoluat. Nos *compoſitionem* vocamus. Ita *Heſychius*: Τάξις ἡ ἐπὶ ὀφειλομένοις χρήμασι καταβολή. Ita *Libanius* in argumento *Ariſtogitonianae*, p. 768. 17. ὠνεῖται ὁ ἀδελφὸς αὐτῦ, τάξιν αἰτησάμενος τῦ ὀφλήματος, ὥςε ἐν δέκα ἔτεσιν ἐκτίσαι τὸ σύμπαν καθ' ἕκαςον ἔτος τιθεὶς τὸ ἐπιβάλλον μέρος. Thucyd. III. §. 70. ὀφλόντων δὲ αὐτῶν, καὶ πρὸς τὰ ἱερὰ ἱκετῶν καθεζομένων, διὰ τὸ πλῆθος τῆς ζημίας, ὅπως ταξάμενοι ἀποδῶσιν. Interpreteris cum *Budaeo*, τεταγμέναις καταβολαῖς, *penſionibus menſtruis*, *vel etiam annuis*. Ita pariter idem *Thucyd.* I. 117. τὰ ἀναλωθέντα κατὰ χρόνυς ταξάμενος ἀποδῦναι. Vbi σχ. ad locum. Κατὰ χρόνυς] ὐδὲ γὰρ εὐπόρουν αθροον εκτισαι το παν. TAYLOR.

715. 13. ῦ προςεθέντος οὐδενὸς.] Alii προτεθεντος. Forte προθεντος ὐδενὸς, *cum nemo hoc propoſuerit*. WOLF.

Ibid. προτεθεντες *Ven. Bar. Lind. Aug. Obſop. Ital. Vind.* cum Editis *Pariſina*, *Manut. Felic.* et σχ. Recte ſane. *nullo aditu facto*, *nihilò ſuper ea re prius propoſito*, vt debuit. Varii ſunt in his vocibus errores. Dixi alibi. TAYLOR.

20. ἐν παραβύςῳ.] Ad haec Scholiaſtes aliquis haec mira commentatur: ἐν παραβύςῳ, ἀντὶ τῦ λάθρα, ἐκ μεταφορᾶς τῶν παραπληρωμάτων τῶν ἐκβαλλομένων ἐν ταῖς οἰκοδομίαις ἔνδον. Ex his doceri debemus, non admittenda eſſe omnia, quaecunque in antiquorum Auctorum ſcholiis inueniuntur; et ſcholia

conſla-

conflata eſſe ex variis Auctoribus, quorum alii eruditi erant, alii vero ſcioli nullius pretii. Quid enim dicere poterat hic Scholiaſtes, quo plus ſuam Graecae antiquitatis ignorantiam manifeſtam faceret? Primum enim, dum ἐν παραβύςῳ interpretatur λάθρα, eloquentiſſimo *Demoſtheni* ταυτολογίαν ſatis indecentem tribuit: nam dicit *Demoſthenes* in eadem periodo, v. 22. λάθρα τὸν νόμον εἰσήνεγκε. Sed ignorabat mirus ille Scholiaſtes cum ſua metaphora, παράβυςον fuiſſe quandam curiam Athenis, ita dictam, quod ἐν ἀφανεῖ πόλεως ἦν, καὶ ἐπὶ ἐλαχίςοις συνήεσαν εἰς αὐτὸ, vt ait *Pauſanias* in *Atticis*. Ideo arguit Timocratem, quod legem contra morem et conſtitutiones tulerit in curia, vbi parum frequentes erant Athenienſes, non vero ἐν Πνυκὶ, εἰς τὸν δῆμον, vel ἐν βουλευτηρίῳ, εἰς τὴν βουλήν. Nam et Παράβυςον ſignificatiue eſt *Infartum*, *Inculcatum* potius, quam *Secretum*. Ideo iure hoc Scholium dici poteſt παράβυςον, nam infartum et inſertum eſt melioribus, nec credo eſſe *Vlpiani*. Sed et peccat locus *Demoſthenis* male interpunctus: legendum enim eſt: περὶ τούτων οὐδέν· ἐν Παραβύςῳ τῆς βουλῆς etc. PALMER.

715. 20. Vide viros eruditos, qui de hoc Tribunali collegerunt, quae apud veteres ſparſim ſunt dicta: *Meurſ. Attic. Lect.* II. 9. et *Areopag.* c. extrem. *Petit. LL. Attic.* pag. 395. Adde *Sigon. de Rep. Athen.* III. 4. et Cel. *Hemſterhuſ. ad Lucian. Necyomant.* §. 17. *Mauſſac. ad Harpocrat.* pag. 231. *Valeſ.* ad pag. 105. TAYLOR.

25. πρόσοδον γράψασθαι πρὸς τὴν βουλήν.] Sic *Iſocrates Areopagitico:* τὴν πρόσοδον ἀπογράψασθαι καὶ ποιήσασθαι. WOLFIVS.

Ibid. Hanc locutionem erudite pro ſuo more explicat Cel. *Hemſterh.* ad *Luciani Prometh. es in verb.* §. 6. TAYLOR.

 716. 3.

716. 3. ἀλλὰ γνώμῃ διαμαρτὼν ἀποτυχεῖν.] Apud *Iſocratem:* τῆς γνώμης ἢ διανοίας διαμαρτεῖν, ἢ διεψεῦσθαι. WOLFIVS.

5. καὶ μὴ θεῖναι.] Legendum: καὶ μὴ εκθειναι, nempe πρόσθε τῶν ἐπωνύμων. Vid. p. 707. 8. IVRIN.

13. η βουλη.] Meliores Codd. *Bar. Vindob. Aug. Lind.* etc. neceſſarios articulos hic adiiciunt, quos errore et literarum ſimilitudine excidiſſe arbitror, ἡ ἡ βȣλὴ, et, αὐτὸς ὁ ὄφλων. TAYLOR.

18. εαν δε τις των προεδρων etc.] *Si dederit alicui ſuffragiorum ius.* Δȣ̃ναί τινι τὴν ἐπιχειροτονίαν, *dare alicui ſuffragationem.* Vtrum eſt, comprobare poſtulationem alicuius, an, dare aliis decernendi poteſtatem? WOLFIVS.

717. 10. ἀνάνδρων.] Alii αναιδων. *Illud impudentiae*, ſub. eorum, qui imperant. WOLFIVS. Retine tamen ἀνάνδρων cum libris pluribus et melioribus. TAYLOR.

19. δικη — ευθυνη — διαδικασια.] Quantum inter haec interſit, pene docuit *Petitus LL. Attic.* Lib. IV. Tit. VIII. ex *Vlpiano* noſtro. Propemodum me fugit adiicere, vocem εὐθύνη in quibusdam Codd. ita reperiri ſcriptam et accentu notatam, ſc. εὔθυνα, id quod idem Scholiaſtes admonuit: περὶ δὲ τȣ̃ λόγου (forte τονου) τῆς εὐθύνης, ἤδη εἴπομεν, ὅτι προπαροξύνεται. TAYLOR.

21. η το δημοσιον απεδοτο] περὶ ὧν ὁ δῆμος ἐχρημάτισε. WOLFIVS.

22. επιψηφιζειν.] Wolfius: *decernito.* Puto potius: *agendi poteſtatem faciat.* Ita etiam infra, pag. 718. 2. IVRIN.

vlt. χρηματίζειν.] *vacare, in concionem conuenire*, non, *reſpondere*, quod vult *Wolfius.* IVRIN.

718. 1. ὤφλων.] Forte ὁ οφλων, et v. 4. ἐάν τις καθιςῇ. [Alii καθίςῃ.] WOLFIVS.

718. 9.

718. 9. εν δημοκρατουμενη πολει.] Alii, et melius, ἐν δημοκρατϐμένη τη πόλει. Sunt autem MSti *Ven. Aug. Obſop. Ital. Vind.* Ita erit, *libera* hac noſtra *repub.* Aliter, non ita fuiſſet. Vid. infra, v. 25. TAYL.

16. ἀπεύξαισθε.] Ita reſtitui cum Editt. et MStis plerisque. *Wolfius* ex *Aldo* ſolo adripuit ſuum ἐπεύξαισθε, licet nobiſcum interpretetur. TAYLOR.

22. ἥνπερ.) ἥνπερ των ἐπ' ἐκείνων ὑμεῖς. *Bodl.* Vide, annon rectius. TAYLOR.

719. 5. ψηφισαμενων.] *Petitus ad LL. Attic.* L. II. Tit. I. pag. 1[illegible]. refingit εαν μη ψηφισαμένων etc. Quaſi relinqueretur et priuilegiis gratia. Ita in lege ſuperiore vtitur ſimili exceptione, 714. pen. Μηδε περι των ατιμων — εαν μη ψηφισαμενων Αθηναιων την αδειαν πρωτον μη ελαττον εξακισχιλιων. Verum puto id non iam obtinere: neque Athenis Atticis, vbi toties praedicarent *libertatem aequam fuiſſe omnibus*, priuas leges vllo obtentu aut conditionibus rogari potuiſſe. Credo praeterea, ab optimis exemplaribus hanc vltimam clauſulam abeſſe. TAYLOR.

6. οις αν δοξη.] Alias οἷς ἂν εξῃ, vel οἷς ἔξεστι, vt οἱ ἄτιμοι excludantur. WOLFIUS.

10. ἕτω καὶ τέτων ἴσϐ μετέχειν.] ἴσον, aut ἐξ ἴσϐ. WOLFIVS. ἴσϐ habent Editi. TAYLOR.

720. 1. ἔχοι.] Ita repoſui iuxta *Par.* et *Bodl.* Vulg. ἔχει. TAYLOR.

4. περὶ.] Abeſt ab optimo *Reg.* α. et *Bodl.* Idque ſatius. ἐξωσθήσομαι τϐ̃ εἰπεῖν. TAYLOR.

7. πῶς ἂν μοι δοκεῖ.] Alii πῶς ουν. Neutrum placet. Malim τοιγαρϐ̃ν μοι δοκεῖ. WOLFIVS.

Ibid. Ab Editis et MSS. omnibus perperam diſcedit hic homo, ſua nimium ſententia fretus. Reſtitue igitur πῶς ϐ̃ν; cum interrogatione. δοκεῖ μοι et caetera. TAYLOR.

720. 8. νόμον.] νομου forte, vti habent *Bar. Aug. Linden.* cum Editt. *Fel.* et *Manut.* TAYLOR.

19. εισαγγελιαν.] Iſti rei explicandae deſtinauit Vir ſummus, et de iure hoc noſtro praeclare meritus, *Deſid. Heraldus*, libri tertii *Animadu. in Salmaſ. Obſeruat. ad ius Attic. et Rom.* Capp. 7. 8. 10. et 14. *Obſeruat.* item *et Emendat.* Cap. 49. quae proinde ſunt conſulenda. Legem vero ita vertit: *Timocrates retulit. Quicunque Athenienſium ob denunciationem, curiae iuſſu, vel nunc in carcere ſunt, vel poſtea coniicientur, quorum condemnatio a ſcriba Prytaneae non fuerit Theſmothetis ſecundum legem de denunciationibus tradita, PLACERE; ab XI viris eos in iudicium deduci, intra trigeſimum diem, ex quo iis traditi ſint, niſi quid publicitus obſtet; ſin minus, cum primum id fieri potuerit. Eos autem accuſari a quolibet Athenienſium, qui volet, cuique per leges licet. Sin autem criminis teneri ſit iudicatus, quid eum pati aut ſoluere oporteat, Heliaea iudicato. Si poena pecuniaria ei indicta fuerit, in vinculis cuſtodiatur, donec ſoluerit, quanti damnatus erit.* Lata eſt Lex de grauioribus maleficiis, a *Senatu* ad *Curiam* remiſſis. Erant enim delicta quaedam leuiora, et εἰσαγγελίᾳ obnoxia, quae ſola τῶν D. auctoritate coerceri poterant, vt docet *Pollux* L. VIII. C. VI. — κἂν μὲν μέτρια ἀδικεῖν δοκῇ, ἡ Βȣλὴ ποιεῖται ζημίας ἐπιβολήν· ἂν δὲ μείζω, παραδίδωσι δικαστηρίῳ. De his itaque ſtatuit Lex Timocratea, quicquid demum id ſit, quod ſtatuerit. Hoc autem cauere mihi maxime videtur. *Remiſſa cauſa a Senatu ad Curiam, vtpote quae grauior viſa eſt, et Reis interea in carcere vinctis, Scriba Prytaneae iſtius Concilii acta ad Theſmothetas transmittat, quorum erat officium incarceratos in iudicium ſiſtere. Quod ſi Scriba inſuper habuerit, neque id fecerit, liceat hac lege Lictoribus ipſis,* τοῖς *XI viris, id ſua auctoritate facere, quod aliter Theſmothetarum munus erat deſcriptum.* Vnde *Heraldo* aſſentior

tior reſcribenti v. 24. *τους θεσμοθετας*, et deinde iudico, eas voces ita reformatas e textu, tanquam gloſſam nullius pretii, eſſe amouendas. Nam homuncio neſcio quis, qui legem perperam intellexit, autumans, nemini licere praeter *Theſmothetas* Reum pro tribunali ſiſtere, exaduerſum τῷ τȣ̃ς ἕνδεκα, adleuit iſtam bellam adnotatiunculam. TAYLOR.

720. 25. *εαν μη τι δημοσια κωλυσῃ.*] [Vulgo *μή τι τῇ δημοσίᾳ*] et 721. 1. *δεδέσθω ἕως ἂν.* Alii *τέως*: alii *τε ἕως*. Forte vtrumque retinendum, *τέως ἕως*, etſi priore non eſt opus. WOLFIVS.

721. 6. *εκτισῃ.*] Addunt *Reg. α. Aug.* et *Vindob.* *ο, τι αν αυτου καταγνωσθῃ*, vt ſupra v. 1. in Lege ſcribitur. TAYLOR.

8. *καὶ τȣ̃ καθιςάναι — δεῖν.*] Forte *δεισθαι*. WOLFIVS.

14. *ȣ̓δὲ τοῖς ἄλλοις τῶν νόμων ἐώντων.*] Sub. *ἐναντία νομοθετεῖν, ἀπὸ κοινȣ̃.* WOLFIVS.

15. *ἕνεκα ἀναιδείας.*] *ȣ̔́τως ἀναιδὴς ὤν.* WOLF.

19. *τȣ̃τον — καταψηφίσασθαι.*] *H. Steph. Theſ. Gr. L.* T. IV. col. 732. dubitat de iſta conſtructione, amplexus potius, quod adſcriptum reperit ex Vet. Cod. auctoritate margini exemplaris, *τουτου* ſc. Ita etiam Editt. *Man.* et *Felic.* cum MStis quibusdam. TAYLOR.

22. *θατέρῳ.*] Semper auſculto libris his melioribus, *Ven. Bar. Aug. Vind.* Hi autem pro *θατέρῳ*, *θατερον*. Vide ergo, annon haec noſtra praeſtent! *ὡμολόγηκε γὰρ θάτερον, τῷ προτέρῳ νόμῳ ἐναντίον τόνδε τιθεὶς, ἀδικεῖν.* *Cum duas aduerſas leges ſuaſerit*, in altera certe *peccauit.* TAYLOR.

722. 8. *ȣ̓δὲν.*] Videntur deeſſe Coniunctiones: *μεγάλα μεν ηδικηκότων ὑμᾶς, ȣ̓δὲν δε προσηκόντων αὐτῷ.* WOLFIVS. Vel potius cum *Ven.* *ὑπὲρ μεγάλα ἠδικηκότων ὑμᾶς, καὶ ȣ̓δὲν προσηκόντων αὐτῷ.* TAYLOR.

722. 12. πάντας ἂν.] Reſcribe, vt ſcribunt Codd. πάντας ἂν ὑμᾶς ὁμολογῆσαι. TAYLOR.

vlt. ἔχῃ.] ἔχοι *Bar.* et *Vind.* Melius. Vide modo 720. 1. TAYLOR.

723. 4. ἐφ' ὑμῖν κεῖται.] Lego et hic contra Codicum conſenſum: ἐφ' ὑμᾶς, τουτέστι καθ' ὑμῶν, et, ἐπὶ βλάβῃ τῇ ὑμετέρᾳ. [Et alibi] Malim ἐφ' ὑμᾶς, τουτέστι καθ' ὑμῶν, ἀλλὰ μὴ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ὑμῶν. WOLFIVS.

Ibid. O. certe l. et s. et impreſſi ὑμῖν, niſi quod *Vindob.* ſolus ἐφ' ὑμῶν legat. Ex quo conſenſu iudico, iſtam conſtructionem cum *Wolfiana* ſententia plane conſentire poſſe. Vide ad *Ariſtocrateam* 665. 15. TAYL.

5. ταύτην.] αὐτην *Ven. Bar. Aug. Ital.* et *Vindob.* Idque, vt ego ſtatuo, rectius. *Scripturam hanc*, Wolfius. Quod pro nihilo habeo. *Age, cape libellum ipſum accuſatorium*, *the Indictment*. Nam in eo continebatur αὐτολεξεὶ Lex Timocratea, quae iam in iudicium deducitur, et quam hic poſtulatur Scriba recitare. Vt olim pleniſſime confirmaui ad *Ariſtocrateam* 627. 23. TAYLOR.

11. δωδεκατη των προεδρων.] Supra p. 712. 18. τῇ δωδεκάτῃ τῆς Πρυτανείας. WOLFIVS.

Ibid. Et hic quoque id eſt reſcribendum. Nam cum ex Codd. noſtris alii poſt δωδεκάτῃ eas voces inſinuent, alii loco τοῦ τῶν προέδρων, ita legant, hoc poſtremum arbitror potiſſimum ab Auctoris manu eſſe profectum. Nam δωδεκάτη τῶν προέδρων in monumentis antiquorum reperiri vix poſſe credo, tum autem porro, iſtud δωδεκάτῃ τῆς πρυτανείας τῶν προέδρων monſtri eſſet ſimillimum. Sit hoc ergo primum. Deinde: vocem πρυτανείας, quae et in contextu hodie inuenitur, eam eſſe ipſiſſimam vocem contendo, quam hodie quaerimus. Qua ad propriam ſedem reuocata, concordabunt omnia cum exemplo, quod praeceſ-

praeceſſit, 712. 18. Nempe ita conformabitur: Ἐπὶ τῆς (Ita enim Codd. non δὲ) Πανδιονίδος πρώτης, δωδεκάτῃ τῆς πρυτανείας, ἐπεψήφισεν Ἀριςοκλῆς, caetera. Porro autem male hic Wolfius: *primo ſenatus conuentu*. Prima enim vniuscuiusque manipuli ſiue Prytaneas Concio die Prytaneas, non 12. ſed 11. vti olim vidimus, ſolita erat haberi. TAYLOR.

723. 11. ἐπεψήφισεν.] *Cenſuit* Wolfius, errore craſſo, et, quod putidius eſt, crebro. Vide doctiſſimum *Iurinum* ad 717. 22. TAYLOR.

23. ἀποκρυψάμενος.] Ita *Bar. Reg. α. Bodl. Obſop. Vindob. Aug. Lindenb.* et Editt. *Manut.* et *Felician.* In nonnullis ἀποκρουσάμενος. TAYLOR.

724. 4. προςετιμημένον.] Hoc abſolute, vt aiunt, poſitum exiſtimo, et recte ſcribi. προςετιμημένου Edit. Morel. προςετιμημένων *Ven. Ital. Vind.* Neutrum probo. TAYLOR.

14. τοὺς ἐξεληλεγμένους ἀδικοῦντας.] ἀντὶ τοῦ ὅτι ἀδικοῦσιν. ἐξελέγχομαι ἀδικῶν. ἐξελεγχόμενος ἀδικῶν. WOLFIVS.

18. ὦ νόμος ὀλιγαρχίας διαφέρει.] Lego: ᾧ δῆμος — διαφέρει, τουτέςι δημοκρατία. WOLFIVS.

Ibid. Laudo id vehementer, et puto eſſe verum. Tametſi vulgata ſcriptura diu inueterauerit, ſi ad hunc locum ſpectent (et ſpectare arbitror) verba iſta Scholiaſtae ad *Ariſtid. Panathen.* init. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους, νόμον καλέσας τὴν πόλιν. TAYLOR.

19. νόμων.] Reſtitui ex *Bar. Lind. Aug.* et impreſſis, *Manut. Felic.* et *Paris.* Vulgo νόμον. In ſequentibus v. 20. plenius, σώφρονες, καὶ ἐλεύθεροι, καὶ χρηςοὶ iuxta *Bar. Aug. Vindob.* et Edit. *Benenati.* TAYL.

725. 6. καίτοι ἐχρῆν αὐτὸν.] ἐχρῆν αὐτὸν νομοθετῆσαι, προςιμᾶν μηδενὶ δεσμοῦ, ὃς ἂν καθιςῇ ὑμῖν ἐγγυητὰς· μὴ ποιεῖν (Malim ἀλλὰ μὴ ποιεῖν) τηνικαῦτα

καῦτα τὴν ἐξεγγύησιν, προλαβόντα (ἐπειδὴ προὔλαβεν ὁ Τιμοκράτης) ὑμᾶς κ. τ. λ. WOLFIVS.

725. 10. ἀλωκότα.] ηλωκοτα, ἡ εαλωκοτα. WOLFIVS.

Ibid. ἑαλωκότα legitur in Edit. *Lutet.* ἡλωκότα *Reg.* α. *Vind. Lind. Obſop.* et *Felic.* TAYLOR.

15. τὰς ὑπὸ τῶν.] Melius τὰς τῶν ὀμωμοκότων γνώσεις, abiecta praepoſitione, quemadmodum habent *Scholiaſtes*, et Cod. *Vindob.* TAYLOR.

23. ἃ δίκαια.] ἃ δὴ καὶ ὡρίσατο MSS. *Ald. Man.* et *Felician.* cum margine *Benenati.* TAYLOR.

726. 18. οὐδὲν ἂν εὕροιτι ἄλλο.] Aut εὕροιτις, aut ευροιτε legendum. WOLFIVS. Similiter adnotatum reperitur in marg. *Pariſienſi.* TAYLOR.

20. Εἶτα.] Verte: *Deinde quomodo ſcripſit poſtea?* CONSTITVENDOS ESSE etc. TAYLOR.

23. ἀφῄρηται.] Potius υφηρηται. Quaſi ſubdole et callide id fieret. Iubent id *Bar. Ven. Reg.* α. *Lind. Aug. Vind. Obſop. Ital.* cum MStis *Man.* et *Felic.* Idque *Wolfio* placere video. TAYLOR.

Ibid. τῶν δὲ ὁσίων, ὁπόσων.] Lego per ο μικρὸν, οποσον. Ordo enim hic eſt: ἀφῄρηται τὸ ἥμισυ τῶν ὁσίων, ὁπόσον διπλασιάζεται. WOLFIVS.

24. ὁπόσων.] *quae* Wolfius. Potius: *quaecunque.* Nec enim omnis pecunia publica iubebatur dupla ſolui, ſed ea ſolum, quam priuati per annum integrum retinuiſſent. IVRIN.

727. 4. νῦν δ' ἐν τῷ γράψαι.] Lege potius: νῦν δε τῷ γράψαι, vt *Bar. Lind. Aug. Ital.* et *Vind.* TAYL.

8. ἁπλοῦν ὅςις ὤφληκεν.] Malim ο τις. WOLFIVS. Atque ita margo *Benenati.* MSS. *Ald. Ven. Lind. Vindob.* TAYLOR.

12. παρὰ πάντα τὸν νόμον.] F. παρὰ παντας τους νομους. Sin illud placet, expone ἐν παντὶ τῷ νόμῳ, *tota lege nihil aliud agens, niſi vt ſontes conſeruentur et*

tur. et damnati a vobis. WOLFIVS. Cum *Wolfio* conſentit optimus *Vindob.* TAYLOR.

727. 12. *Contra omnes leges,* Wolfius. Immo: *per totam legem,* a prima ſyllaba ad vltimam. Vid. pag. 734. 22. IVRIN.

17. ἀπαλλάξωνται.] Forte ἀπηλλαξονται, τῷ μετ' ὀλίγον μέλλοντι, aut certe ἀπαλλαξονται per *o*, priore futuro medio. Sub. οἱ ἐγγυηταὶ ἐσόμενοι, *qui, vbi vos eos improbaueritis, diſcedant?* Aut ἀπαλλαξωνται. Sub. οἱ καταςήσαντες τὰς ἐγγυητὰς, vt ſit mutatio numeri: *quos vbi vos improbaueritis, liberetur?* Sub. *damnatus.* Sed hic calumniatorem agere videtur Orator. Neque enim liberabitur, niſi approbatis a populo vadibus ex lege Timocratis. WOLFIVS.

Ibid. Haec certe intelligo parum: neque vno piaculo procurari poſſunt. ἀπαλλαξονται *Ald.* marg. *Benenati.* ἀπαλλαξεται *Ven. Lind. Ital.* ἀπαλλαξετε *Bar. Bodl. Aug.* et *Vind.* Ego praefero *Aldina.* TAYLOR.

21. ὅταν βὰληται.] Non quidem haec verba Legis ſunt, ſed quia nullum certum tempus adſcriptum eſt, abuſus obſcuritate verborum argutatur. WOLF.

728. 9. λαβεῖν.] τιμωρίαν λαβεῖν recte quis dixerit: at τἄνομα τιμωρίας, non ita. Abeſt ergo λαβεῖν ab optimis exemplaribus, *Bar. Bodl. Reg.* α. *Lind. Aug. Ital. Vind.* TAYLOR.

729. 10. τιμῶντας.] Haud ſcio, an aliud verbum deſideretur. Neque τιμωμενους, neque εασιεντας placet. WOLFIVS.

19. πεζάς.] πεζικας *Bar. Reg.* α. *Aug. Vind.* Teſtes certe fide digni. Audi tamen *T. Magiſtrum.* πεζη ςρατιὰ λέγε, ὡς Δημοσθένης, καὶ πάντες, καὶ μὴ πεζικη, ὡς Θακυδίδης — ποιητικώτερον γὰρ τᾶτο. TAYLOR.

26. καταγιγνώσκετε δεσμὸν τῶν ἀκοσμάντων.] Ferri poteſt καταγινώσκω σὲ δεσμᾶ, et σᾶ δεσμόν. WOLF.

730. 14. θήσεσθε] θησετε Codd. credo, omnes. Et neſcio ſane, quo caſu dicam? an conſilio, ita ediderit *Wolfius*, vti edidit. Nam ſi Grammaticis fides, lectio iſta non contemnenda. τιθησι καὶ τιθενται διαφέρει. Τίθησι γὰρ τὸν νόμον ὁ νομοθέτης· τίθενται δὲ τὸν νόμον οἱ δικάζοντες καὶ αἱρούμενοι. Ammonius. Atque iterum: Τίθεται νόμον καὶ Τίθησι διαφέρει. Τίθησι μὲν γὰρ ὁ εἰσφέρων· Τίθεται δὲ ὁ κυρῶν. TAYL.

731. 3. ὁ ποιῶν.] In *Obſop.* et *Felic.* ita, et forte integrius: οὗτός ἐσθ' ὁ νόμος ο διοικων και ὁ ποιῶν προσευπορεῖσθαι. Cod. *Lind.* retinet ὁ διοικῶν, et illud alterum diſſimulat. TAYLOR.

9. πολλῶν.] F. πολλῷ. TAYLOR.

11. κυρία.] Non neceſſe eſt, hic recenſere omnes Codd. varietates. Sufficit, vt oſtendam, ſaniores hanc lectionem, id quod res exigit, tueri. τὰ δὲ προσκαταβλήματα τοὺς μὴ τιθέντας, κυρία ἢ μήδε ἡ βουλὴ, μηδὲ τὰ δικαστήρια δῆσαι. TAYLOR.

25. τὰς πράξεις κατὰ τοὺς ὑπάρξοντας.] F. τὰς πράξεις εἶναι: niſi malis κατ' ἐπεξήγησιν accipere; προσγράψαι τοῦτο, τὸ τί; τὰς πράξεις. WOLFIVS.

Ibid. καὶ εἰ κατά τινων.] καὶ εἰ εἴρηται ἐν ἄλλῳ τινὶ νόμῳ ἢ ψηφίσματι. τὸ τί; τὰς αὐτὰς πράξεις εἶναι κατά τινων (ὅτι ἔξεστιν εἰσπράττειν τινὰς) ὧν ὀφείλουσιν (τούτων ἃ) ἃς περὶ Ἰελωνῶν (αἵπερ εἰσὶ περὶ Ἰελωνῶν) καὶ τὰς πράξεις εἶναι κατὰ τούτων κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους. Videant rudiores, ne ordinis immutatione et earundem vocum inculcatione perturbentur. WOLFIVS.

732. 19. δεσμον.] L. δεσμοῦ. Ita *Man. Fel. Lind. Obſop. Ital.* Ita Noſter conſtanter: 712. 19. Εἴ τινι — προστετίμηται κατὰ νόμον, ἢ κατὰ ψήφισμα δεσμου. Et 713. 10. εἴ τινι τῶν ὀφειλόντων δεσμου προστετίμηται. Et 715. 11. εἴ τινι τῶν ὀφειλόντων δεσμοῦ προστετίμηται. Et 719. 18. ὅσοις δεσμίου προστίμαται. Et 745. pen. οὐκ ἂν οὖν ἐξῆν δεσμου τιμῆσαι. Et 764.

19. εἰ

19. εἴ τινι προστετιμηται δεσμου. Et 765. 3 ὅταν οἷς τετιμηται δεσμου. — Similiter 733. 15. ἐὰν δὲ αργυριου τιμηθῆ. TAYLOR.

732. 21. οφλη.] Quidam Codd. αλλω. Puto varietatem lectionis eſſe αλω. Atque ita reſcribit *Aug.* quod et Tu fortaſſe reſcribes. TAYLOR.

26. ἀποκρύψομαι.] αποτρεψομαι Codd. *Ven.* *Lind.* *Obſop.* *Aug.* *Ital.* *Vind.* Vide ſupra 700. 11. Porro locum hunc memoria fretus videtur *Hermogenes* citare, cap. περὶ αὐθάδων καὶ τολμηρῶν διανοημάτων, hoc modo: ὁμολογία δὲ τῦ τολμήματος, ὡς ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτυς· και γαρ ει φορτικος ο λογος ειναι δοκει, ομως ερω· αποκτειναατε αυτον, ινα τοις ασεβεσιν εν αδου θη τουτον τον νομον. TAYLOR.

733. 4. αυτο λαβη.] Rectius fortaſſe απολαβη. Ita *Bodl.* TAYLOR.

6. προς τοις επαιτιοις.] Vtrum καταδικάζειν πρὸς τοῖς ἐπαιτίοις, ἀντὶ τῦ τῦς ἐπαιτίυς, ἢ τῶν ἐπαιτίων? WOLFIVS.

Ibid. Quid hoc *Wolfianum* ſit, neſcio. Scio autem, eum errare in vertendo: *vna cum adiutoribus:* et *Petitum* ſimiliter, *quorum ope conſilioque fecit.* Praeter mulctas, quae legibus definiuntur, (vti ſunt hic actio in *duplum*, ſi quis rem furtiuam receperit, in *decuplum*, ſi non) eae, quae arbitrio Iudicum reſeruantur, vocantur προστιμηματα et επαιτια. Et neſcio, annon ad hanc ipſiſſimam legem reſpexerit *Pollux*, et verba Solonis in hac laudata, vbi ait L. VIII. C. V. §. 22. Τὰ μέντοι προστιμήματα Σόλων επαιτια καλεῖ. Coniunge *Harpocrationem* in Προστιμήματα. Ἐστι μὲν τινα ἐν τοῖς νόμοις ὡρισμένα κατὰ τῶν ἀδικῦντων — ἔστι δὲ καὶ ἄλλα, ἃ προστιμᾶται τὸ δικαστήριον. Vid. infra 736. 12. et *Herald.* *Animadu.* III. 3. TAYLOR.

Ibid. ποδοκακη.] Legendum ποδοκακκη. Vide, quae adnotauimus ad *Lyſiam c. Theomneſtum*, p. 356. Not. 43. TAYL.

733. 8. προστιμασθαι δε τον βουλομενον.] Vtrum πλείω τίμησιν ἐπιφέρειν? WOLFIVS.

Ibid. Recte rem reputauerit. Male ergo et hic et alibi *cenſere* vertit: cum ſit poenae quaſi cumulus, poena addititia. Vide, quae Nos modo ad v. 6. TAYLOR.

9. εαν δε τις.] Incipit Lex noua, a priori, id neſcius ne eſſes, reſecanda. TAYLOR.

10. προειρημενων αυτῳ των νομων.] Forte: προειρημένον (Ἀττικῶς, ἀντὶ τῦ προειρημένυ, τὸ ἐπειδὴ προείρηται αὐτῷ) υπο τῶν νόμων. τὸ τί; εἴργεσθαι. Sub. τόπων τινῶν, οἷον ἀγορᾶς, ἱερῶν. Hoc malo, quam exponere paſſiue [ſic] ἀντὶ τῦ, προειρηκότων αὐτῷ τῶν νόμων, εἴργεσθαι. WOLFIVS.

Ibid. προειρημένων αὐτῷ τῶν νόμων lectio eſt omnium Editionum, et MStorum fere. quam bono conſilio ſuſtulit *Wolfius*. Conſentit propemodum marg. *Benenati* προειρημενου αὐτῷ υπο τῶν νόμων. Neque enim multum intereſt, an ita, an cum *Wolfio* et *Lambino* προειρημένον legas. Verum cum ὑπὸ in omnibus, puto, Codd. deſit, melius eſt, vt cum *Salmaſio de M. V.* pag. 774. ita emendemus: προειρημένον αὐτῷ τῶν νομιμων εἴργεσθαι. Hominem vide. Et ſane praeſtat. Ita ſcripſit Noſter in *Ariſtocratea*, τῶν νομιμων εἰργόμενον 634. 1. v. Petit. nou. edit. p. 243. TAYLOR.

12. αυτον.] Deeſt in *Vindob.* δησάντων αυτον οἱ ἕνδεκα, καὶ εισαγόντων εἰς τὴν Ηλιαίαν. TAYLOR.

18. ὁ μέν γε καὶ τῦς ὄντας etc.] Vertit Wolfius: *ille probiores facit, tum eos, qui ſunt improbi, tum eos, qui futuri ſunt.* Recte, ſi tollas τὸ *improbi*, quod faciendum puto, quamuis *Vlpianus* ipſe aliter cenſeat. IVRIN.

26. τῦς τῷ γήρᾳ.] Manifeſte legendum ἀλλὰ τους νομους τῦς τῷ γήρᾳ βοηθῦς λυμαίνῃ. IVRIN.

Ibid. ἀλλὰ τῦς τῷ γήρᾳ βοηθῦς νομους λυμαίνῃ. *Bodl.* TAYLOR.

734. 4.

734. 4. καθ' ὑμῶν.] καθ' ἡμων puto. Nam durum videtur, in eadem ſententia et Reum et Iudices alloqui. IVRIN.

Ibid. ἡμῶν *Ald. Ven. Bar. Lind. Ital.* et *Vindob.* TAYLOR.

5. ἀπολογήσασθαι.] Lego per ι, παρὰ τὸ ἀπολογίζομαι, τὸ ἀπαριθμῶ, non παρὰ τὸ ἀπολογοῦμαι. βούλομαι ἀπολογίσασθαι ὑμῖν ἐμαυτὸν πεποιηκότα (ὅτι πεποίηκα) ἃ ὑπεσχόμην ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου. WOLF.

Ibid. Ita *Lambinus* quoque, et recte. TAYLOR.

14. ἐφαίνετο τοῦτο.] Malim ἐφαίνεθ' ὁ τοῦτο, ſc. νόμος. IVRIN.

Ibid. Recte. Ita ſine litura *Vindob.* Alii etiam Codd. articulum agnoſcunt, hoc pacto: ἐφαίνετ' ὁ. TAYLOR.

22. ἀδικῶν.] Ita dedit *Wolfius.* Impreſſi tamen et MSti ἀδικεῖν, vel (quod pro eo mendoſe exaratur) ἀδικεῖ. TAYLOR.

pen. τό.] Forte τῷ — μὴ ποιήσασθαι. ὅτι οὐκ ἐποιήσατο. WOLFIVS.

735. 1. τῷ ἀπειρηκότι — εἰσφέροντι.] τὰ εἰσφέρειν. ἐγὼ ἀπείρηκα εἰσφέρων. ἐμοῦ ἀπειρηκότος εἰσφέροντος. καὶ τὰ λοιπὰ καθ' ὁμοιόπτωτον. WOLFIVS.

Ibid. Satius hoc multo, quam quod arridere *Lambino* video, τῷ ἀπειρηκότι, τῷ τὰ ἑαυτοῦ χρήματα εἰσφέροντι. TAYLOR.

11. κατὰ νόμους γενόμενος.] κατὰ τοὺς νόμους. WOLF.

Ibid. Immo κατὰ δήμους. Ita exhibent hunc locum *Bar. Ven. Bodl.* marg. *Benenat. Lind. Obſop. Aug. Ital.* cum *Vlpiano.* Ita quoque legit *Harpocratio:* Κατὰ δήμους δικαστάς. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Περὶ τῶν κατὰ δήμους δικαστῶν, ὡς πρότερον μὲν ἦσαν τριάκοντα, καὶ κατὰ δήμους περιϊόντες ἐδίκαζον, εἶτα ἐγένοντο τεσσαράκοντα, εἴρηκεν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ πολιτείᾳ. Iudices erant pedanei, qui in

pagis de peregrinitate iudicabant. Vide *Poll.* VIII. 5. et quae diximus ad *Aeſchin. c. Timarch.* 129. Not. 76. Errant, qui haec de XL viris intelligunt poſt ſublatum XXX viratum conſtitutis. TAYLOR.

735. 14. τοῖς τοιούτοις.] Cod. *Auguſtanus* ita: — εἶναι, φαίνεται τούτους οὐχ ὅπως ἀσφαλῶς κακουργήσωσι παρασκευάζων, ἀλλ' — TAYLOR.

pen. εἰ μέν τις.] Complures leges, ſiue compluria legis Capita in hoc ambitu orationis video contineri:

Ει μεν τις μεθ' ημεραν κ. τ. λ. pen.

Et:

τῳ αλοντι 736. 3.

καὶ Ει τις γ' εκ Λυκειου v. 6.

Et:

Ει τις την ιδιαν δικην v. 11.

Ita enim demum concludit: καὶ τουτων ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε των νομων. TAYLOR.

736. 3. τῳ δ' αλοντι, ων αἱ απαγωγαι εισιν.] ἁλόντι τούτων (διὰ ταῦτα), δι' ἃ ἔξεστιν ἀπάγειν εἰς τὸ δεσμωτήριον, παραδοῦναι τοῖς ἕνδεκα, τουτέστι, τῷ κλέπτῃ. WOLFIVS.

Ibid. Vide *Salmaſium de M. V.* pag. 775. *Vlpianum* ad hunc locum, et *Petit. LL. Attic.* L. VII. Tit. V. TAYLOR.

8. εκ των γυμνασιών.] Nam ob loci celebritatem, populique frequentiam, et quia nemo, dum lauat, vngitur, luctatur, aut quoquo demum modo ſe exercet, fures (λωποδύτας vocant) a veſtimentis, quae depoſuit, facile arcere poſſit: ob haec, inquam, ibi furta et facillime committi et aegerrime deprehendi poterant. De Furibus Balneariis vide *Victor. Var. Lect.* VII. 17. *Caſaubon. ad Theophraſt. Charact.* p. 81. Edit. Needham. *Alciat. Parerg.* II. 38. *Cuiac. Obſeruat. et Emend.* V. 8. *Marq. Freher. Parerg.* ſeu *Veriſimil.* l. II. c. 12. *Muret.* ad iſtud *Catulli* Carm. 30.

O Fu-

O Furum optime Balneariorum.

Inde ſerior aetas iis rebus cuſtodes adpoſuit, quos *capſarios* vocant. *Aduerſus capſarios quoque, qui mercede ſeruanda in balineis veſtimenta ſuſcipiunt, iudex eſt conſtitutus: vt ſi quid in ſeruandis veſtimentis fraudulenter admiſerint, ipſe cognoſcat.* l. 3. §. vlt. de Offic. Praef. Vig. *Siue balneator fuerit, velut in quibusdam prouinciis fit, in balneis ad cuſtodienda veſtimenta conducta habent mancipia.* l. 4. §. 2. D. de his, qui not. infam. TAYLOR.

736. 13. δεσμον.] Immo potius δεσμȣ: ſi vera ſint ea, quae dixi ſupra ad 732. 19. TAYLOR.

25. μηδ' ότιȣν ἐπιτίμιον.] μηδ' ότιȣν δ' ἐπιτίμιον. WOLFIVS. Deerat enim in aliquibus. TAYLOR.

737. 10. τȣ νόμȣ] Nonnulli habent, idque melius, τȣτȣ τȣ νόμȣ, *Bar. Bodl. Lind. Obſop. Aug.* cum impreſſis a *Manutio* et *Feliciano.* TAYLOR.

20. ὅταν γὰρ ᾖ κ. τ. λ.] ὅταν ᾖ. Sub. τὸ πρᾶγμα, ὥστε δεῖν ἀποφαίνεσθαι, hoc eſt, ὅταν ᾖ ἀτίμητος ἡ δίκη, μὴ ὡρισμένης ἐκ τῶν νόμων τῆς ζημίας. WOLFIVS.

Ibid. ὅταν γὰρ ᾖ το τι χρὴ παθεῖν *Bar. Lind. Ital. Aug.* οτῳ τι χρὴ etc. *Vindob.* TAYLOR.

738. 7. τὰ δ' ὅσια, ἃ ἐγίγνετο ὑμέτερα.] Hic vides τὰ μὲν ἱερὰ, τὰ τῶν θεῶν, τὰ δ' ὅσια, τὰ τοῦ δήμȣ καὶ τὰ δημόσια dici. Quid ἡ ὁσία καὶ τὰ ὅσια ſignificent alias, non eſt ignotum. Heſychius: Οσίη, θέμις. Οσιος, γνήσιος, καθαρὸς, δίκαιος, εὐσεβὴς, εἰρηνικὸς; ἁγνός. Item Οσιον, τὸ μὴ θεῖον, ἀλλ' ἀνθρώπειον, ἀπὸ τῆς ἕσεως, τὸ ἐφειμένον, καὶ μὴ ἀπηγορευμένον. Vbi *Timocrateam* citat. WOLFIVS. Vide ad 703. 1. TAYLOR.

14. τῆς νίκης.] Vide *Valeſium* ad *Harpocrat.* pag. notarum 183. TAYLOR.

15. αὐτοῖς.] εν αὐτοῖς vel ἑαυτοῖς libri optimi, *Bar. Aug. Vind.* Proxime, v. 16. ἀπόλοιντο reſtitui-

 mus.

mus ex *Bar. Ven. Bodl. Lind. Aug.* ex Editis *Par. Man. Feli* pro vulgato ἀπώλοντο. Cod. *Vindob.* ἀπόλωνται. *Ital.* ἀπώλοιντο. TAYLOR.

738. 26. τοῖς δ' ὑφαιρεμένοις.] Malim των δ' υφαιρεμενων — καὶ ιεροσυλεντων, ob verbum ἀφεῖλεν. ἀφαιρῶ σε τῦτο, ἢ ἀφαιρῶ σε τῦτο, ἢ ἀφαιρῶ σε τούτε. Omnia vſitatiora, quam ἀφαιρῶ σοι τῦτο, Latina conſtructione. WOLFIVS.

739. 6. ἐπὶ.] κατα marg. *Lutet.* Vnde *Wolfius*, vel τὰ κατα τε πληθες, vel τὰ επι το πληθος. TAYL.

8. κωλύετε.] Legendum λυετε. τὰ νενομοθετημένα ὲ λύετε. Ex auctoritate Codd. complurium, *Bar. Lind. Obſop. Ven. Reg. α. Ital.* Atque ita, ſi per mendum ſcriptoris liceret, *Vindob.* ὲ λύεται. Modō, v. 9. ποιησειεν cum praeſtantiſſimis, *Bar. Aug. Vind.* TAYL.

22. αὐτοῖς ἕκαςος.] Melius cum MSS. αυτων εκαςοις. Et ea eſt ſententia doctiſſimi *Obſopoei*, auctoritatem ſui Codicis tutantis: „Ita,„ inquit ille, „legendum eſſe praecedentia verba confirmant. *Quin* „*etiam multitudinem vituperant*, *quod* ipſis ſingulis *ſit* „*conſcia.*„ TAYLOR.

23. ἐν τῇ πενίᾳ καὶ νεότητι.] Scripſit, puto, Orator καὶ σπανιοτητι. Quod melius quadrat cum ſuperiore v. 20. ἐκ πενήτων πλέσιοι. IVRIN.

Ibid. δεινοτητι in exemplaribus quibusdam, puta, in *Ald.* et *Paris.* in MSS. *Man.* et *Felic.* TAYLOR.

24. αἰσχρὸν.] Alii enunciatiue, hoc pacto: Ἀλλὰ, νὴ Δία, αἰσχρὸν ἴσως αν ἦν Ανδροτίωνος δεδέσθαι. *Ven. Lind. Vindob.* TAYLOR.

vlt. πότερα ὲ πατρῷον.] Malim πατριον. WOLF.

740. 3. καὶ ἐκ ἀφεθέντα.] Annon potius, vti *Bar. Ven. Reg. α. Ital.* et *Vind.* ἀποδράντα, ἀλλ' ἐκ ἀφεθέντα? TAYLOR.

9. ἐςὶν.] Malim ἦν, quia ſequitur ἔμελλεν. WOLFIVS.

740. 20.

740. 20. ἦν.] Hic viciſſim reponendum ſuadeo ἐστιν. Ita etiam *Bar. Ven. Aug.* et *Vindob.* TAYLOR.

741. 13. τιμωρήσασθαι.] Locus flagitat μὴ τιμωρήσασθαι. Atque ita reſtitue mecum, ex *Ven. Obſop. Bodl. Lind. Aug.* et *Vind.* Editis autem, *Man.* et *Felic.* TAYLOR.

20. ἕως ἂν τῶν ψευδομαρτυριῶν ἀγωνίσωνται.] ἕως ἂν ἐπισκήψωνται τοῖς μάρτυσιν, ὡς καταψευσαμένοις αὐτῶν. Sic paulo poſt, v. 23. διακριθῆναι τῆς τιμωρίας, eadem conſtructione, ἀντὶ τοῦ ἀποστερηθῆναι. WOLFIVS.

742. 12. Θρασύβουλον τὸν Κολυττέα.] Caue confundas hunc Thraſybulum cum illo libertatis Athenienſium aſſertore celebri, qui dicebatur Θρασύβουλος ὁ Λύκου Στειριεύς. Hic tamen, de quo hoc loco agitur, fuit etiam de numero eorum, qui contra XXX Tyrannos pugnauerunt, e Piraeeo prodeuntes, et forte fuit Θρασύβουλος ὁ Θράσωνος, Alcibiadis inimicus, de quo *Plutarchus* in *Alcibiade.* PALMER.

Ibid. V. C. *Antonius Gallandius* emendat Κολλυτέα, *non ſolum, vti ait, ex marmoribus antiquis, ſed etiam aliquot bonae notae Auctoribus,* vti Heſychio et Strabone. Vide *Iac. Gronou. Memoriam Coſſonianam.* p. 32. TAYLOR.

16. Ἀργύριον.] Ἄγυριον *Reg.* α. Ita fere *Harpocratio*, (nam huc reſpicit) Ἀγύρριος. δημαγωγῶν οὗτος ἐκ ἀφανής. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Lege omnino *Valeſium* ad locum; iterumque ad v. Θεωρικά. *Murſ. Attic. Lect.* VI. 4. TAYLOR.

21. οἰκήματι.] *domicilio plebis*, Wolfius. Verte *ergaſtulo.* Vide *Comment. ad Marmor Sanduic.* p. 59. TAYLOR.

23. καὶ ἐπ' ἐκείνῳ Καλλίστρατος.] καὶ Καλλίστρατος δυνάμενος (δυνατὸς ὢν) οὐκ ἔτιθει νόμους ἐπ' ἐκείνῳ. WOLFIVS.

743. 21. *παρ' ὀλίγας ψήφους ἠτιμώσατε.*] *Paucis ſuffragiis euaſit, quo minus ignominia notaretur.* WOLF.

24. *ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ.*] *ὑπὸ τουτου Bar.* et *Vind.* TAYL.

pen. *Λοκροῖς.*] Vide *σχ.* *Hermog.* pag. 28. *Menag. ad Laert.* pag. 33. *Valeſ.* ad *Harpocr.* v. Ἑτερόφθαλμος. Adde Stob. Serm. 37. ex Hierocle, item ſerm. ſiue tit. de Legg. de Conſuetud. TAYLOR.

744. 14. *καὶ οὐ χρημάτων τιμήσεως οὐδεμιᾶς.*] In fine deſiderari videtur verbum *ἀπολύεσθαι*, cui forte excidendi cauſam dedit ſimilitudo ſequentis, *ἀπειλῆσαι.* IVRIN.

25. *ὅσοι μῆνες.*] Sicut *ὅσαι ἡμέραι*, pro quo *ὁσημέραι* plerumque dicitur. WOLFIVS.

745. 4. *οὐκ ἂν φθάνοι — δουλεῦον.*] *τὸ πλῆθος ὡς τάχιστα δουλεύσει τοῖς ῥήτορσι.* Notetur haec Phraſis. Alias fere additur *καὶ*, vt in *Euagora*; *οὐκ ἔφθησαν πλησιάσαντες ἀλλήλοις, καὶ περὶ πλείονος ἐποιήσαντο σφᾶς αὐτοὺς ἢ τοὺς πρότερον οἰκείους ὄντας.* WOLFIVS.

7. *πολλοὺς τοὺς ἀσελγεῖς εὕρητε.*] F. *πολλοὺς αν.* Alias malim *ευρησετε* WOLFIVS.

Ibid. *εὕρητε* quidem in Editorum quibusdam. MSS. tamen praeſtantiores *ευρησετε*, vt *Wolfius*, ſc. *Reg. α. Aug.* etc. TAYLOR.

26. *οὔτε γὰρ*] L. *οὔτε γὰρ αν* et caetera. Ita recte habent *Bar.* et *Ital.* TAYLOR.

pen. *οὐκ ἂν οὖν ἐξῆν δεσμοῦ τιμῆσαι.*] Coniunge *τιμῆσαί τινι δεσμοῦ*, et 746. 1. *ἢ ἀπαγωγή.* WOLFIVS. Nam in Editis erat *ἡ ἀπαγωγή.* Conſentit *Lambinus.* TAYLOR.

747. 2. *καὶ των εννεα αρχοντων.*] Locus hic explanatione videtur adprime indigere. Munera, quae obirent Athenis, erant, vt ſolet fieri, natura et conditione ſua admodum diuerſa. Quaedam enim dignitatem quandam et auctoritatem continebant; quaedam miniſte-

miniſterium tantum et officium merum. Attamen, ſi ex multis locis coniectare licuerit, vtraque ἀρχαὶ vocabantur. Ait ergo: *Neminem ſinam aliquod officium gerere, priusquam de alio olim geſto rationes retulerit, ſiue id officium maioris ordinis ſit, quale eſt munus IXuirorum, Hieromnemonis ſiue Legati ſacri, eorumque denique, qui eodem die cum IXuiris creantur; ſiue id* inferioris, *vti Praeconum, caeterorumque.* Verum his expeditis, quid cenſendum eſt de ſalebroſis iſtis, κήρυκος, καὶ πρεσβείας, καὶ συνέδρων, quae *Wolfius* vertit: *ſiue praeco, ſiue legatus, ſiue aſſeſſor?* Quaſi *legatus* inter miniſtros publicos recenſeretur, aut, poſtquam voce κήρυκος praeconem designauerat, legatum, τὸν πρεσβευτὴν, per πρεσβείας deſignaret! Nihil minus. Praecones duplices erant: aut enim legatis in legationibus adparebant, aut magiſtratui in concionibus. Hos nimirum vtrosque complectitur, κήρυκος πρεσβείας ſc. et κήρυκος συνέδρων. Vide *Vlpianum*, qui ita ſentit. TAYL.

747. 13. καὶ ἐπαρᾶσθαι] Felicianus ἐπαρᾶται. Puto legendum: καὶ ἐπαρῶμαι ἐξώλειαν ἐμαυτῷ, καὶ οἰκίᾳ τῇ ἐμαυτοῦ, εἴ τι τούτων παραβαίνοιμι. Nam caetera omnia prima perſona καὶ αὐτοπροσώπως referuntur. Sed vbi hic, οὐδὲ δήσω Ἀθηναίων οὐδένα? *Demoſthenesne*, an *Timocrates*, legem corrumpit, hic omittendo, ille inſerendo? An potius a Librario verba quaedam omiſſa ſunt? Deinde v. 10. καὶ ἀκροάσομαι τοῦ τε κατηγόρου etc. quid ad Senatum? Videntur ὅ, τε βουλευτικὸς καὶ ὁ δικαστικὸς ὅρκος conflati in vnum, et ambo mutilati. τοίγαρουν ὡς δυνάμεθα· δυνάμεθα δὲ, καθὰ γέγραπται. WOLFIVS.

Ibid. Multa hic admiſit *Wolfius* omnino animaduertenda. Conqueritur verba οὐδὲ δήσω etc. hic non comparere. Neque profecto comparere poterant, aut debuerant. Ideo adduxit hoc iusiurandum, vt oſtenderet, ea verba ibi *non* ineſſe. Atque ita poſt recita-

 tam

tam formulam ipſe concludit v. 15. ἐνταυθοῖ ἐκ ἔνι, οὐδὲ δήσω etc. Quid apertius? Fons et origo erroris eſt, quod exiſtimaret ille, a *Demoſthene* recitari iusiurandum βȣλευτικὸν, qui tamen diſertiſſime profitetur, ſe iusiurandum δικαςικὸν adducere: et profecto adducere ea de cauſa, qua modo dixi. Porro de mutatione iſta perſonae, idem notatur a *Benenato*. Caeteri omnes Codd. et impreſſi, et MSti, conſtanter επαρατα (aut vt mendoſe in nonnullis επαρασθαι) — εαυτω — εαυτου — παραβαινοι. Perinde eſt, vtro modo legas: vtrinque vim eandem ſortiuntur. Inde ſunt verba *concepta*, eius, qui iusiurandum praeſtat, hinc ἐπεξηγητικὰ, Auctoris. TAYLOR.

748. 14. ἐδ᾽ εἰ μήπω ἂν ἐκφύοι] *nec ſi nondum exoriantur*. Forte ἐδ᾽ εἰ μήποτ᾽, ἂν ἐκφυῇ. Quam lectionem in vertendo ſum ſecutus. WOLFIVS.

749. 8. πολλοὶ τῶν πολιτευομένων.] Wolfius: *multi magiſtratuum*. Potius *multi ex Rhetoribus*. IVRIN.

22. τȣ̃ δὲ, εἰ πάρεισι.] παρέρχεται, ὑπακȣ́ει. WOLFIVS.

pen. δι᾽ ἃ.] Rectius ita, quam quod in plurimis Codd. inuenio, καὶ δια τουτων ἐδὲν ἧττον ἐκείνȣ δικαίως ἂν μισοιτο. TAYLOR.

750. 2. καὶ πρῶτον μὲν ἐφ᾽ ᾧ μέγιςον φρονεῖ.] Vide haec eadem in *Androtiana*, p. 604. 24. ſqq. WOLFIVS.

17. τοῖς μὲν κειμένοις νόμοις] Addunt MSti *Ven. Bar. Lind. Aug. Ital. Vind.* τοῖς μὲν κειμένοις νόμοις περι τȣτων. TAYLOR.

751. 2. ἕνεκα τῶν ἄλλων.] F. τῶν ἀδυνάτων, ἢ ἀπόρων. Etſi nec hoc placet, nec τῶν ἀναλωμάτων ἕνεκα. WOLFIVS.

Ibid. Tranſponenda videntur haec verba, vt legas: χρῆν γὰρ, τῶν ἄλλων ἕνεκα, quod prius notauimus in Orat. c. *Androtionem*, pag. 608. 22. IVRIN.

751. 12.

751. 12. πότε πώποτε δεινότερα κ.τ.λ.] In *Androtiana* [p. 609. 3.] paulo aliter: πότε πώποτε δεινότατα ἐν τῇ πόλει γέγονεν; ἐπὶ τῶν τριάκοντα, πάντες ἂν εἴποιτε. WOLFIVS.

Ibid. *Wolfius* interpretatur hunc locum cum iis Codd. qui ita ſcribunt: ἀλλὰ παρ' ἡμῖν πότε πώποτε δεινοτερα ἐν τῇ πόλει γέγονεν; οὐδ' εὖ οἶδ' ὅτι ἐπὶ τῶν τριάκοντα. At vbi veram lectionem deprehendit, nam veriſſima eſt, quam in textum admiſit, verſionem recudere et reformare neglexit. TAYLOR.

15. ἀπεϛερεῖτο.] απεϛερειτο Editi, *Aldino* excepto, et Codd. quamplurimi. Ita pariter in ſimili loco apud *Androtianam*, p. 609. 5. TAYLOR.

16. κατηγορῦμεν.] *accuſabamus*. Fortaſſe placere poteſt, quod *Bar. Lind. Aug. Obſop. Ital. Vind.* et *Felicianus*, κατηγορουσι. TAYLOR.

21. ἐπὶ τῆς οἰκίας.] [Ita *Ald.* aliique] Illic [ſc. in *Androtiana* p. 609. 11.] ἐπὶ τας οἰκίας. Sed et hoc ferri poteſt, vt ϛέλλεσθαι ἐπ' οἴκȣ. WOLFIVS. τας item MSti noſtri. Ita emendat *Kuhnius* ad *Poll.* L. VIII. C. IX. §. 102. TAYLOR.

23. πολλ' ἀνηλωκώς.] Reſcribe πολλα δ' ἀνηλωκώς. Ex *Bar. Vind. Reg.* α. Confer *Androtianam* pag. 609. 13. TAYLOR.

752. 10. τοῖς ἑαυτῶν.] ἢ τοῖς οἰκέταις τοῖς υμετεροις αυτων κέχρησθε. Ita Editi et MSti meliores. TAYLOR.

Ibid. καὶ μὴν.] Lege: καὶ μὴν εἰ θέλετε σκεψασθαι παρ' ὑμῖν αὐτοῖς. Vti in Editis et MStis quibusdam legitur. Ita quoque Noſter *c. Androt.* p. 610. 2. TAYLOR.

753. 1. περιίασιν.] Lego περιιωσιν, quia praecedit ὅπως. WOLFIVS. Ita etiam Codd. *Bar. Aug. Vind.* alii. TAYLOR.

753. 4. ἐφ' ἑαυτȢς.] Deſunt haec in plurimis: pergunt porro legere: εἶτα ταῦθ' ὑμεῖς ἀνέξεσθε ὑπὲρ ὑμῶν πεπρᾶχθαι. TAYLOR.

15. μὴ] Potius vt *Aug.* et *Vindob.* μηδε. μηδὲ θελήσαντες ἀκȢσαι, quo modo vertit *Wolfius.* TAYL.

19. γάρ.] Emendaui ex praeſcripto *Bar.* *Vind.* *Ital.* et Editionum *Par. Manut.* et *Felic.* Vulgo δε. Recte ſe habet *Androtiana* p. 613. 14. TAYLOR.

22. λελοιπότες.] Illa altera habet, o. l. conſentientibus, ελλελοιποτες. Vti et hic habent *Aug.* et *Vind.* eodem quidem ſenſu, ſed maiore longe proprietate. TAYLOR.

23. ἐθελησάντων.] μη ἐθελησάντων *Lambinus*, pariter vt in illa. Mox v. 24. in *Regiis* quibusdam videtur legi τὰ τῶν συμμάχων, ſine praepoſitione. TAYLOR.

754. 10. ὅτι τȢ́των μὲν μετέχȢσιν.] Legendum videtur: ὅτι ουτοι, vel τοιουτοι. IVRIN.

12. ὑφηρȢ͂ντο.] Melius cum *Ven. Bar. Aug. Ital. Vind.* atque vt olim in illa altera *contra Androtionem* legebatur, υφαιρουνται, p. 614. 6. TAYLOR.

14. καὶ κατὰ μικρὰ] ἐν μικροῖς. Sed malim τὰ μικρὰ, quia ſequitur v. 15. ἢ ὀλίγοις καὶ μεγάλα, non κατὰ μεγάλα. WOLFIVS.

Ibid. πολλοῖς καὶ τὰ μικρὰ Cod. *Vindob.* Similiter in *Androtiana*, p. 614 8. TAYLOR.

22. κατεγνωκέναι τὰ χρήματα τȢ́των.] τὰ χρήματα, τὰ Ναυκρατιτικά. τȢ́των, Ανδροτίωνος, Μελανώπȣ, Γλαυκέτȣ. Sed pro τὰ χρήματα fortaſſis legendum παραχρημα. WOLFIVS.

vlt. ὑμῖν αὐτοῖς χαρίσασθαι παρὰ τὸ δίκαιον.] Sic Iſocrates: τὰ μὲν ἐκείνοις, τὰ δ' ἐμαυτῷ χαριοῦμαι. Loquitur autem de Naucratiticae pecuniae condemnatione, et non de exactione tributorum, de qua nullum

nullum iudicium interceſſit, ea re vltra priuatam indignationem non progreſſa. WOLFIVS.

755. 25. ἥξιες ὅσα πράττεις.] Malim ὅσ' ἔπραττες. WOLFIVS.

—Ibid. τῇ πόλει.] την πολιν marg. *Benenati.* Vide Orat. c. *Androt.* 615. 18. TAYLOR.

756. 2. προσγραψάμενος.] Ita edendum curaui, motus auctoritate *Bar. Aug. Lindenb. Vindob.* Editt. *Manut.* et *Felic.* et Codd. praeterea conſtantiae in *Androtiana*, vbi haec eadem leguntur, 615. 24. Vulg. προγραψάμενος. Marg. Lutet. γρ. περιγραψάμενος. TAYL.

4. καὶ μὴν etc.] Reſcribendum arbitror, καὶ μὴν, ὦ ἄ. Α. σκέψασθε, ὡς καλὰ καὶ κατα παντος του χρονου ζηλωτὰ ἐπιγράμματα. Idem mendum alteri Orationi inſedit, ſi mendum ſit. Vide *Wolf.* ibid. 615. 26. TAYLOR.

757. 3. τῷ δοκεῖν.] In *Androtiana* p. 616. 22. το δοκεῖν. Vide notata ad locum. Cod. *Vindob.* et hic etiam τὸ habet. TAYLOR.

7. ἐκεῖνον.] εκεινων *Aug.* Vide 616. 27. TAYLOR.

15. ἐὰν μὲν ὑπερβάλῃ τῷ πλήθει.] Sequitur, v. 16. ἐὰν δ' ἐπὶ σμικροῖς σεμνύνηταί τις. Antitheſeos ratio poſtulare videtur: ἐὰν μὲν ὑπερβάλῃ τῷ μεγέθει, ſi ſint ingenti magnitudine; niſi ἐπὶ σμικροῖς accipias pro ἐπ' ὀλίγοις. WOLFIVS.

Ibid. τῷ πλήθει.] τῷ μεγεθει puto, vel τῷ πλήθει καὶ μεγέθει. Alioqui perit argumentum. IVRIN.

758. 22. ἃ δὲ Τιμοκράτει συνερεῖ] Atqui nihil dixiſti de ſuffragatione, ſed mores et facta Androtionis perſtrinxiſti. WOLFIVS.

759. 5. ὁμολογεῖς, κατ' ἐκεῖνό σε προσήκειν.] [*Ald.*] προσηκει. Alii προσηκεν. Quod ſi placet, legendum erit ωμολογεις: quod et rectius videtur. Neque enim ὁμολογεῖ Τιμοκράτης, ἀλλ' αἰτίαν ἔχει. WOLFIVS.

759. 5.

759. 5. προσήκει *Bar. Ven. Vind.* Edit. *Pariſina*, προσηκεν ſcribitur in margine. TAYLOR.

760. 3. ἄδικον.] Illud ſane nullo modo tolerari poteſt. αν ἄδικον *Bar. Ven. Vindob.* Lege itaque ανάδικον, *irritum*, *nullum*. Noſter *adu. Boeot. de dote matern.* p. 1018. 26. ὃ μόνον τὴν δίκην ταύτην, περὶ ἧς νῦν δικάζομαι, ἀνάδικον ἐποίησεν, ἀλλὰ — Vide *Vlpian. ad Midianam* 543. 12. TAYLOR.

17. τὰς νόμους.] Lege: τὰς νόμους τὰς περὶ τῶν ἰδίων, vt modo v. 19. τάσδε δὲ τὰς περὶ τῶν πρὸς τὸ δημόσιον προσιόντων. Videtur excidiſſe per incuriam. TAYL.

24. τὰς ὑπὲρ ὑμῶν.] *quae vobis defendendis ſint*. Perperam Wolfius, *defendendae*, niſi forte ſit erratum preli. IVRIN.

761. 1. μνημονεύετε.] *Wolfius* vertit, ac ſi legeretur μνημονευσετε. Quae quidem eſt ſcriptura *Bar. Lind. Ital.* Ibidem, pro ὧν MSti *Ven. Bar. Obſop. Aug. Ital. Vind.* ὅ. TAYLOR.

5. πρότερον.] deeſt in optimis exemplaribus. Et recte mihi deeſſe videtur. TAYLOR.

9. εἰ δὲ τοῦτο.] Cod. *Baroc.* legit, adnitentibus et aliis, εἰ δὲ μήθ' οὗτος, μήτ' ἄλλος των συνηγορουντων αυτω μηδεις τοτο δυνήσεται δεῖξαι. TAYLOR.

14. οὐδ' ὀλίγου δή.] ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὀλίγων χρημάτων. Neque eſt, cur τὸ δὴ in δεῖ verbum mutes. WOLFIVS.

Ibid. Atqui mutaui ſecurus. Ita habet *Baroc.* Cod. Ita etiam excuderunt *Pariſienſes*. TAYLOR.

20. οὔτε γὰρ τὸ τὰ τούτων.] τὸ καταθεῖναι, Sub. τὸν Ανδροτίωνα, τὰ, Sub. χρήματα, τούτων, τῶν δικαστῶν, ἤτοι τὰ Ναυκρατιτικά, τὰ δημόσια γενόμενα. Quod ſi non placet, legi queat, τὸ τὰ χρήματα τούτους. WOLFIVS.

21. πολλοστῷ χρόνῳ.] πολὺ μετὰ τὸν προσήκοντα χρόνον. Alias contrarium haec vox ſignificat, ἐν πολλῷ βραχυτέρῳ χρόνῳ. WOLFIVS.

762. 3.

762. 3. ὑφαιρεῖν.] Minus placet iſtud ὑφαιρεῖν, de vi et violentia dictum. Melius certe eſt ἀφαιρεῖν Codd. *Aug. Vind.* et *Pariſienſium.* Quanquam ne ita quidem hic locus mihi ſatisfacit. TAYLOR.

4. καὶ διάκονον, εἴ τις ἐχρῆτο, ταύτην ἐνεχυράζειν.] In *Androtima* p. 610. 18. Σινώπην καὶ Φανοςράτην πόρνας ἀνθρώπους nominat. Eſt igitur hic τὸ χρῆσθαι, πλησιάζειν καὶ συνεῖναι. WOLFIVS.

11. τηλικοῦτο κ. τ. λ.] Verte: *tanta vero eſt iſtius hominis arrogantia*, quaſi *horum facinorum nunquam daturus eſſet poenas*, vt *ſolus* — *non dubitaret*. TAYLOR.

15. προῖκα γάρ, οὐδὲν ὠφελούμενος.] Acerba ſronia. WOLFIVS.

17. καὶ ἑαυτοῦ.] καὶ τῷ ἑαυτοῦ *Ven.* Proxime ὁ, μὰ τὴν Ἀθηνᾶν, etc. *Bar.* et *Vindob.* TAYLOR.

763. 21. φήσετε.] Ita cum Impreſſis et MSS. plerisque, aut φήσαιτε cum marg. *Benenati*, potius, quam quod edidit *Wolfius* φήσατε. TAYLOR.

24. καὶ τά.] καὶ των τὰ τοιαῦτα κακουργούντων *Lambinus.* TAYLOR.

25. καὶ οὐκ ἂν οἷός τ' ἂν ᾖ.] Τὸ δυνητικὸν μέριον παρέλκει κατ' Ἀττικισμόν. Sed et prior omitti queat: καὶ οὐχ οἷός τ' ἂν ᾖ. WOLFIVS.

26. ὑφελέσθαι.] ἀφελεσθαι potius, vti *Bar. Vind.* et *Aug.* TAYLOR.

764. 1. καταισχύνει.] Male a *Wolfio* redditur, *iniuriam facit.* TAYLOR.

11. ἔλυσαν τοὺς νόμους — τὴν δίκην.] Locus corruptus a Librario primum, deinde et a manu emendatrice. Id vero manifeſtum fiet, ſi tecum repútes, quidnam illud ſit, quod primo loco faciunt omnes, qui ad remp. euertendam accedunt. Num operam dant legibus nouis ferendis, vt hic Timocrates, quibus antiquas leges abrogent? Lentum id, et ſpei nimis tardae et incertae. Refringunt carceres, vinctos

ſoluunt,

ſoluunt, damnatos liberant, eosque omnes ſocios adiungunt. Hoc eſt illud πρῶτον ἁπάντων, de quo hic agitur. Fidenter itaque reſcribo: ἔλυσαν δεσμȣ τȣς πρότερον νόμῳ δι' ἁμαρτίαν τινὰ ταύτην ὑπέχοντας τὴν δίκην. Adſtipulatur *Obſopoeus*, qui ὑπέχοντας pro ὑπέχοντες in antiquo Cod. reperit: item ὅρκȣς pro νόμȣς, quod ſatis probat manum emendatricem hic ſategiſſe, infeliciter tamen. IVRIN.

764. 17. τȣ̃το.] Fortaſſe τȣτων, *eorum*, quorum modo mentionem feci. TAYLOR.

20. καὶ μὴν εἰ αὐτίκα.] Vide *Longinum* §. 15. TAYLOR.

765. 1. ἀλλὰ καθαιρεῖ.] ἀλλὰ καὶ καθαιρεῖ *Lind.* et *Ital.* TAYLOR.

9. ἅπαντες ὑπειλήφασιν ἐν ὑμῖν.] Redundare videtur ἐν ὑμῖν. Forte irrepſit ex ſuperiore linea. IVRIN. Omnino poſt ſimilem vocem exeuntem. *Wolfius* etiam cenſet abeſſe *poſſe*. Abeſt ab optimo *Vindob.* TAYLOR.

17. ȣ̓δετέρȣ κοινὸν εὐεργέτημα ȣ̓δέν.] Nihil ergo praeſtitit Solo recuperata Salamine? WOLFIVS.

24. εἰπεῖν.] Reſtitui ex Editt. *Felic.* et *Lutetiana*, MSS. *Aug. Lind.* et *Vindob.* TAYLOR.

766. 3. εὑρημένον.] Editi et MSti. *Wolfius* operarum, credo, negligentia, εὑρημένων. TAYLOR.

4. ἡγεῖται.] Alii ἡγεῖτο, vti *Baroc. Ven. Linden.* et *Vindob.* Mox pro δεῖ, emendes δεῖν cum iisdem, et *Ital.* et *Reg.* α. TAYLOR.

6. παράσημον.] Credo, hunc locum voluiſſe *Harpocrationem*, cum prae nimia feſtinatione *Ariſtocrateam* citauit. Vide in v. Παράσημος. Simile aliquod adnotaui ad initium huius Orationis. TAYLOR.

767. 3. τὰ κοινῷ.] Nonnulli Codd. has voces ſubſtituunt poſt γένοιτο, nonnulli vtrobique diſſimulant. TAYLOR.

767. 9. δι' ὃ τοῖς ἀδικεῖν ἐπιχειρῦσιν εἰσιν αἱ τιμωρίαι.] Ad *Benenati* marginem ſubiicitur ὀκ. Malim ἄκυροί εἰσιν. IVRIN.

I. TAYLORI
PRAEFATIO
AD
ORATIONEM DEMOSTHENIS
CONTRA ARISTOGITONA.

Sequuntur duae *in Ariſtogitona*: quarum neutram Lectori perplacere poſſe iudico, a *Timocratea* recenti, caeteriſque, quae modo praeiuere. Adeo longe diſtare a *Demoſthenica* vi, atque infra eius laudem poſitae eſſe mihi videntur. Nam dum Ariſtogitonis mores inſectatur, hominem *increpat*, non *percellit*, vt ſemper ſolet noſter: dum de Rep. diſſerit, quod hic, praeter ſolitum, longiuſcule facit, (et interea ſorex ille ſuo ſe indicio prodidit, cum pag. 774. 3. ſcribat: ὥστε καὶ συγχωρήσατέ μοι, ὡς πέφυκα καὶ προήρημαι, περὶ τούτων διαλεχθῆναι) aliquando totus friget, qualem dixeris, qui arma non ex Rhetorum officinis ſumſerit, verum ex Philoſophorum vmbra atque ambulationibus. Praeter ea, ſententiis ſaepiſſime durus eſt et impeditus, turbidus etiam atque lutulentus, et, ſi compoſitionem ſpectes, neque numeris, neque nitore, ad *Demoſthenis* felicitatem vnquam fere aſſurgit. Quanquam probe ſentiam, haec a me non eſſe magiſtri ad inſtar praecipienda, verum omnino eiusmodi eſſe, vt vnumquemque ſibi ea domi et in pecto-

pectore ſapere doceat. De me autem quod dicam, Declamatiuncula eſſe videtur, tanto nomine indigna, ſed qualem hodie vix ſcribimus. Mecum etiam ſentit, etſi ſciam, quam parum valeat in hiſce rebus aliorum opinio, *Caſaubonus* ille magnus, *Heraldus*, et *Duportus* noſter.

Idem pene erat priorum aetatum iudicium, et, ſi qua ſit, auctoritas. Praeter *Harpocrationem*, qui non vno in loco ambigit de earum fide, diſertius paulo *Iul. Pollux*, L. X. C. 34 §. 155. *ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Δημοσθένους πρὸς Ἀριστογείτονα.* Licet vox, quam ex *ſuſpectis* illis Orationibus citet, in hiſce duabus neque exſtet, neque vnquam ibi locum habere potuiſſe iudico. Singularis plane eſt de hac re *Dionyſii Halic.* Criſis: *εἰ μέντοι ἔνιοι ψευδεπίγραφοί εἰσι λόγοι ἀηδεῖς, καὶ φορτικαὶ καὶ ἄγροικοι κατασκευαὶ, ὡς ἐν τῇ κατὰ Ἀριστογείτονος B. — ἐν ἄλλοις τε συχνοῖς, οὓς ὁ Δημοσθένης οὐκ ἔγραψεν*, caetera. in libro, qui inſcribitur *π. Δημοσθ. δεινότητ.* §. 57. Cum tamen videam, *priorem* tantum *c. Ariſtogitona* iis vitiis laborare, quae iſti cenſori diſplicent, *alteram* illam in neutro genere vel vitii vel virtutis excellere, et, ſi *Demoſtheni* mediocri eſſe liceret, plane eam eſſe, vt potius abſolui potuiſſet. Quod vero habet *Photius* Cod. CCLXV. de hoc *Dionyſii* iudicio, non minus eſt notandum: *Εἰσὶ δὲ οἳ καὶ τοὺς δύο κατὰ Ἀριστογείτονος ὡς νόθους παραγράφονται· ἀλλ᾽ οὗτοι καὶ ὀρφανοὺς αὐτοὺς ἀφιᾶσιν, οὐκ ἔχοντες εἰπεῖν τοὺς τεκόντας. ὧν εἷς γέγονε καὶ Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεὺς, οὐδὲν μέγα τεκμήριον τῆς ἰδίας ὑπολήψεως παρεχόμενος· οὐδὲ ἐκεῖνο συνιδεῖν ἐθελήσας, ὡς πολλῷ μείζων, ἤπερ ἡ ἐκείνου ἀπόφασις, αὐτὸς Ἀριστογείτων ἀνομολογῶν Δημοσθένην κατ᾽ αὐτοῦ γεγραφέναι.* Deinde citat Ariſtogitonis orationem cum hac inſcriptione: *Ἀπολογία πρὸς τὴν Ἔνδειξιν Λυκούργου καὶ Δημοσθένους.* Quaſi neceſſe eſſet, aut ſemper exſtare,

quod

quod aliquando exſtitit: aut neminem vnquam fuiſſe repertum, qui in Vett. monumentis imitandis ſe exerceret.

Alii contra ea, quae diximus, has *Ariſtogitonianas* in Canonem Demoſthenicum non dubitant referre. *Longinus* §. 27. Sublimitatis non leue exemplum exinde allegat, animi ſecurus et de fide Auctoris parum ſollicitus. Deinde in priori legitur p. 774. 18. celeberrima iſta Legis Definitio, quam certatim et diſertiſſimis verbis toties ex *Demoſthene* laudant *Aphthonius* et *Hermogenes* cum ſuis *Enarratoribus*, tum *Marcianus* demum ICtus lib. I. *Inſtitut.* Vide l. 2. D. *de Legibus.* Praecipue autem omnium, *Plinius* IX. *Epiſt.* 26. horum ſermonum elegantiis magnopere delectatur. Quae autem res ſedulo et otioſius paulo eſt a me animaduertenda. Antiquiores Critici, quibus diſplicuerunt *Ariſtogitonianae*, (vide *Dionyſium* et *Photium* in locis a me citatis) cum ob alia, tum eas reprobarunt maxime, propter ὀνόματα φορτικὰ et ἀηδῆ, ab vſu et caſtitate *Demoſthenis* tam aliena, quam quae maxime; nempe qui delectu verborum, translationumque felicitate caeteris adeo excelluit, vt lectorem ſuum nunquam faſtidioſum a ſe dimitteret. In his autem prae caeteris omnibus haec Oratio ſe iactitat, et quae acerrimis iudicibus bilem mouerunt, eorum nonnulla diligentiſſima manu, approbanti ſimilis, decerpſit ille *Plinius*. En florum ſparſionem! τὸν ἀεὶ βϐλόμενον εἶναι πονηρὸν τῶν ἐν τῇ πόλει παιδοτρίβειν 771. 25. Et, ἀπεσχοινισμένος ἅπασι τοῖς ἐν τῇ πόλει δικαίοις 778. 16. εἰ δὲ κάπηλος ἐϛι πονηρίας, καὶ παλιγκάπηλος καὶ μεταβολεὺς 784. 7. τὰ δικαϛήρια οἰκοδομῆσαι, ἵνα τϐς τοιϐτϐς ἐν αὐτοῖς μοσχεύητε 785. 3. τϐτων ϐδένα ὁρῶ τῶν τόπων βάσιμον ὄντα, ἀλλὰ πάντα ἀποκρημνα, φάραγγας, βάραθρα 793. 4. μὴ δὴ πρὸς ἃς αὐτὸς ἔχωσας λιμένας, καὶ προβολῶν ἐνέπλησας, πρὸς τϐτϐς προσ-

ὁρμίζει 795. 13. Ita diſpari ingenio has orationes legerunt ſummi olim viri, et, vt cum *Plinio* ipſo loquar, quae aliis *tumida*, *improba* aut *nimia*, ea contra, aliis *ſublimia*, *audentia*, *plena* eſſe viſa ſunt. Verum de his ſatis: ſentio enim, quam difficile ſit, ne dicam odioſum, diiudicare, *immodicum* ſit illud, an *grande*, *ardenter*; an *turgide* dictum, quod in Oratione eminere et exſtare videtur. Priusquam autem manum de tabula, addam nonnulla his ſimilia. νεαλὴς δὲ καὶ πρόσφατος — περιῆν αὐτῷ τεταριχευμένου, 788. 22. de duobus ergaſtuli incolis, vno recens hoſpite facto, altero, qui in eo inueterauit. Et, τοὺς ἐπιλήπτους φησὶν ἰᾶσθαι, αὐτὸς ὢν ἐπίληπτος πάσῃ πονηρίᾳ 794. 2. Deinde, ἐν κρίσεσι, καὶ ἀγῶσι — ἅπαντας εἶναι βούλεται. ταῦτα γεωργεῖ etc. 794. 20. ταῦθ' οὗτος μονονοὺ κώδωνας ἐξαψάμενος διαπράττεται 797. 13. Demum, ἀθληταὶ τῶν καλῶν ἔργων ἐγένοντο. 799. 16.

Aristogito ille, qui in criminoſa hac oratione a Scriptore noſtro laceratur, Rhetor erat Athenis, quem habuit in Rep. adminiſtranda Demoſthenes ſibi aduerſarium. De eo conſuli poſſunt σχ. *Hermog.* aliquoties, *Quintilian.* XII. 10. *Plutarch.* in *Phocione*, *Tzetz. Chil.* VI. 95. etc. *Mauſſac.* ad *Harpocr.* p. 117. et quae iam diximus in aditu Orationis, quam habuit *Aeſchines c. Timarchum*, p. 22. In primis facetum illud de Ariſtogitone, quod memoratur a *Plutarcho* in *Apophthegm.* Cum ille iam cicutam in carcere erat hauſturus, Phocionem optimum ciuem conueniri voluit: eamque rem nonnullis, qui Phocioni ſtudebant, dehortantibus, καὶ ποῦ τις ἄν, εἶπεν, ἥδιον Ἀριστογείτονι λαλήσειεν; Si qualis fuerit dicendo, rogas, reſpondebit *Hermogenes*, qui omnem orationis formam ſedulo et ſtudioſiſſime inueſtigauit. Ita ille, pag. Edit. Criſp. 368. Καὶ μὴν καὶ τὸ πρὸ τῶν ἀποδείξεων λοιδορίαις ἢ σφοδρότησιν εἰκῇ κεχρῆσθαι, ἢ ἔνθα ὅλως μηδενὸς τοι-

οὕτου

οὕτω δεῖ, καθάπερ εἴωθεν Ἀριστογείτων ποιεῖν, φαινομένη τίς ἐστιν, οὐ μὴν οὖσα δεινότης· ὑπόκενον γὰρ καὶ ψυχρὸν μᾶλλον τὸ τοιοῦτον. Crederes, hanc fabulam non de Ariſtogitone, verum nomine mutato, de oratore, qui hic contra Ariſtogitona verba habuit, dici. Ita concordant cum hac criſi, quae modo lecturus eris. Neque enim ſolummodo aduerſarium proſcindit πρὸ τῶν ἀποδείξεων, verum per totam fere orationem conuicium acre, ἀπόδειξις nulla.

Adiicere lubet, quae de hoc homine *Suidas* corraſit, non aliena ab iis, quae in his Orationibus de eo leguntur: Ἀριστογείτων Κυδιμάχου, ἢ Λυσιμάχου, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, μητρὸς δὲ ἀπελευθερικῆς, ὅστις ἐπεκαλεῖτο Κύων διὰ τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ. ἐφονεύθη δὲ ὑπὸ Ἀθηναίων, λόγους ποιήσας, Ἀπολογίαν πρὸς Δημοσθένην τὸν στρατηγόν. πρὸς Λυκοῦργον. κατὰ Τιμοθέου. κατὰ Τιμάρχου. κατὰ Ὑπερίδου. κατὰ Θρασύλλου. Ὀρφανικόν. et proxime, nam non eſt alius, Ἀριστογείτων Σκυδίμου, συκοφάντης. τούτου ὁ πατὴρ ὀφλήσας τῷ δημοσίῳ τελευτᾷ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, καὶ αὐτὸς Ἀριστογείτων μετὰ ταῦτα ὡς κληρονόμος τοῦ ὀφλήματος ἐδέθη. ἡ δὲ μήτηρ ἐπράθη ὑπὸ τοῦ δήμου. ἐν δὲ τῷ δεσμωτηρίῳ κλέψας γραμματεῖον κατεγνώσθη ὑπὸ τῶν δεσμωτῶν. καὶ τὴν ῥῖνα, οὗ τὸ γραμματεῖον ἔκλεψεν, ἔφαγεν. καὶ Ζωβίαν ὑποδεξαμένην αὐτὸν φυγόντα, ἀξιοῦσαν εὖ παθεῖν, ὅτε ἴσχυεν, ἐπὶ τὸ τοῦ μετοικίου πωλητήριον ἤγαγεν, καὶ τὴν ἀδελφὴν ἐπ' ἐξαγωγῇ πέπρακεν. Ὑπερίδην δὲ ἐγράψατο παρανόμων ἐπὶ τῷ μετὰ Χαιρώνειαν ψηφίσματι, καὶ οὐχ εἷλεν.

Huius generis Actio vocatur Ἔνδειξις. Ea eſt, cum quis iure damnatus, in iudicatis non maneat, veluti hic obtinet: Lex ait, in iudicio conuictus debere τῷ δημοσίῳ, ille in ſuggeſtum ne prodeat, neque coram populo verba habeat: Qui quem ea peruicacia ſe gerentem in ius duxerit, eum ἐνδεικνύναι dicitur, quemadmo-

admodum hic Lycurgus et Demoſthenes Ariſtogitoni. Vide *Harpocr.* v. Ενδειξις. *Herald. Animadu. ad Salmaſ.* IV. 9. quae nos ad *Ariſtocrateam* 636. 8. *Poll.* L. VIII. C. 6. §. 49. *Petit. LL. Attic.* aliquoties, σχ. *Ariſtoph. Veſp.* 1103. *Salmaſ. de M. V.* 780. etc. *Valeſ.* ad *Mauſſac.* p. 231. *Vlpian.* ad *Androt. Moſchop.* π. σχεδ. p. 152. Ait *Harpocratio:* πολλοὶ μὲν εἰσι λόγοι Ενδείξεως, γνωριμώτατοι δὲ οἱ κατ᾽ Αριϛογείτονος Δημοσθένες. Quod ſane neſcio, quo animo ſit accipiendum.

Periit vtique, quam priori loco, vtpote natu grandior, habuit Lycurgus ille ſeuerus orator, quem nuper demereri ſtudui. Conſeruatur tamen eius memoria in plurimis locis Grammaticorum aliorumque. Contra autem, cauſa illa, quam in iſtius Rhetoris vita memorat *Plutarchus*, non Ενδείξεως erat, verum Δειλίας, ſi qua iſti Scriptori fides ſit habenda. Circumſertur hodie Oratio, quam habuit contra eundem Ariſtogitona *Dinarchus*, ob acceptam ab Harpalo pecuniam. Eam in primo Tomo huius operis conſulere iuuabit; nam in recenſenda Ariſtogitonis vita plurimum cum Demoſthene concordat.

Habita eſt haec poſt Olymp. CX. 3. quo anno ad Chaeroneam pugnatum eſt, cum in oratione memorat res ibi infeliciter geſtas, et Hyperidis ſuper ea re rogationem: ante autem Olymp. CXIII. 2. quo in exſilium abiit Demoſthenes; nam in literis, quas exſul S. P. Q. A. pro liberis Lycurgi dedit, ſi tamen dederit, ad hanc cauſam ſaepius alludit, et ſimul prodit, quam parum proſpere a ſe et Lycurgo fuerit agitata. TAYLOR.

WOLEII

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD LIBANII ARGVMENTVM.

Pag. 767. 6. τὸ ἱερὸν κυνηγέσιον.] Videtur eſſe proprium nomen loci alicuius. WOLFIVS.

Ibid. Dubito valde de iſto *Wolfii* conſilio, licet, vt ingenue fatear, nihil in promtu habeam, quod plene opponam. TAYLOR.

768. 6. αὐτȣ̃.] [Ita enim praeter *Aldum* Editi.] ſc. τȣ̃ ψηφίσματος. Sed malim αυτῳ, τῷ Φανοςράτῳ. WOLFIVS.

8. ἀπόφλημα.] F. οφλημα. WOLFIVS.

9. καὶ τὸν ἀγῶνα ἀποδόμενος.] Cauſa vendita, ſiue praeuaricatus. Sed ea, quae ſequuntur, repugnant. Videntur aut haec verba omitti poſſe, et legi: γραψάμενος, καὶ τὸ πέμπτον μέρος: aut γραψάμενος, καὶ τὸν ἀγῶνα υποδυσαμενος. Sicut dicimus, υποδυεσθαι κίνδυνον ἢ πόνον. Quam ego lectionem in vertendo ſum ſecutus. [Et alibi] τὸν ἀγῶνα ἀποδόμενος. Dubito de lectione. Sententia poſtulare videtur: *cum cauſam in iudicium deduxiſſet.* WOLFIVS.

Ibid. Non video, quomodo *iſtam lectionem in vertendo ſis ſecutus.* Veruntamen ait Orator pag. 784. 15. τὴν καθ' Ηγήμονος εἰσαγγελίαν μέμνησαι, ὡς απεδοτο: in eo loco, vbi agit de Sycophanta, omnes lites ſuas et actiones cauponante. Vt nulla dubitatio eſſe poſſit de lectione. Interea tamen cum *Wolfio* miror, quo pacto haec conſtare poſſunt cum iis, quae ſequuntur. Deleto itaque τὸ πέμπτον μέρος μὴ λαβὼν τῶν ψήφων, quae verba adſcripſit aliquis ad oram libri ſui, ignarus ſc. aeque mille drachmis mulctari eum, qui publicam litem transegiſſet, ac eum, qui cauſa in iudicium adducta, quintam partem ſuffragiorum non tulerit.

lerit. Vide argumentum Orationis *c. Theocrin.* p. 1321. et orationem ipſam, non longe a principio, p. 1323. 19. ἐὰν ἐπεξιὼν τις μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφ..., χιλίας ἀποτίνειν· κἂν μὴ ἐπεξίῃ, χιλίας ἑτέρας· ἵνα μήτε συκοφαντῇ μηδεὶς, caetera. Huiusmodi homines in iure Romano compeſcuit *SCtum Turpillianum.* TAYLOR.

768. 9. Wolfius: *cum cauſam in iudicium adduxiſſet.* Immo: *cum pecunia accepta cauſam prodidiſſet.* Ita pag. 784. 15. τὴν καθ' Ηγήμονος εἰσαγγελίαν μέμνησαι, ὡς ἀπέδοτο. Vbi, vt etiam hoc in loco, non animum aduertiſſe videtur *Wolfius*, homo bonus et probus, prodi poſſe cauſam, non ſolum accuſationem non proſequendo, ſed etiam male accuſando. IVRIN.

17. τάξιν.] Dixi ad *Timocrateam* p. 715. 2. quae Tu conſules ibi. Infra in Oratione *c. Theocrin.* pag. 1327. 5. κατετάξατο ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ. Quod de eadem re dicitur. TAYLOR.

18. τὸ ἐπιβάλλον μέρος.] *Ratam portionem.* Vniuſcuiuſque anni τὸ ἐπιβάλλον μέρος erat Talentum vnum cum drachmis ducentis. Ea phraſis explicabit iſtam *D. Lucae*, XV. 12. Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Adde *Demoſth.* π. στεφ. p. 312. 2. *Wolfium* noſtrum ad *Iſocratem*, pag. 75. notarum, *I. Chriſtoph. Wolfium in Curis Philolog. ad N. T.* ad *Lucae* locum. TAYLOR.

769. 24. ἐπειδὴ τὸν κατὰ τῆς.] Legendum videtur: ἐπειδὴ κατὰ τὸν τῆς ἡλικίας χρόνον τὴν πρωτολογίαν ἔλαβε Λυκοῦργος. IVRIN.

WOLFII

WOLFII ET TAYLORI ANNOTATA AD PRIOREM ORATIONEM.

Pag. 770. 5. παρά.] δια ἢ κατα *Bodl.* Inſcite. TAYLOR.

12. ἐπὶ.] υπο Codd. plures, *Ven. Bar. Bodl. Lind. Aug. Ital.* cum marg. *Benenati.* TAYLOR.

771. 3. τὰ τῶν νόμων δίκαια ἰσχυρά.] Vox illa ſuprema impune abeſſe poteſt, et abeſt quidem a *Barocciano. Prodeunt aduerſarii, vterque palam facturus, cauſae aequitatem*, τὰ δίκαια, *ab eo ſtare.* Iuxta mecum interpretatur *Phil. Melanchtho: ſc. eorum, qui litigant, vterque adeſt, vt ſua iuſta exponat.* Scriba nimirum deeſſe aliquid ſuſpicabatur propter ea, quae in initio Orationis leguntur; et ſecurus itaque ſuppleuit. Infra 791. 3. οὕτως ἐξετάσαι τοῦτον, καὶ τὰ τούτου τοῦ ἀγῶνος δίκαια. Et 773. 25. Τὰ μὲν οὖν περὶ τῆς ἐνδείξεως καὶ τῶν νόμων δίκαια αὐτὸν, ὅπερ πεποίηκε, Λυκοῦργον αἱρεῖν ἡγούμην. Theophraſt. de Querulo: δίκην νικήσας καὶ λαβὼν πάσας τὰς ψήφους, ἐγκαλεῖν τῷ γράψαντι τὸν λόγον, ὡς πολλὰ παραλελοιπότι τῶν δικαίων. C. 17. Vide *Caſaub.* ad locum, vbi notat, *Terentium* et *Ciceronem* ad verbum *iuſta* interpretari. it. de Coron. n. 11. et n. 14. ed. Lutet. TAYLOR.

6. γεγραμμένον.] Malim ἐγγεγραμμενον, vt eſt in *Bodl.* et optimo *Auguſtano.* Ita *Libanius* in *argumento*, p. 768. vlt. οὐκ ἐξαληλιμμένου ἐξ ἀκροπόλεως Ἀριστογείτονος, ἀλλ' ἔτι τοῦ ὀφειλήματος εγγεγραμμενου. et p. 769. 14. οὐ προσήκει λέγειν τὸν τάχα δικαίως εγγεγραμμενον. Et 791. 10. οἱ νόμοι, καθ' οὓς εγγραφονται πάντες οἱ ὀφλισκάνοντες. et proxime v. 18 ibid. οἱ διὰ γραφὴν εγγεγραμμενοι μόνην. Vide autem porro *Valeſ.* ad *Harpocr.* v. Βουλεύσεως, et notata a me ad *Aeſch. c. Timarch.* p. 62. 1. TAYLOR.

771. 8. καὶ τὰ δίκαια εἰδέναι.] Praeſero καὶ τὸ πρᾶγμα εἰδέναι cum *Lindenb.* vel, vti adhuc plenius *Ven. Aug. Ital.* MSti *Aldini* et *Regg.* Pariſienſes, ὥσθ' ἕκαςον ὑμῶν κατηγόρε τάξιν ἔχειν, καὶ τὸ πρᾶγμα εἰδέναι οὐδὲν ἧττον ἡμῶν, καὶ μὴ μαθεῖν δεῖσθαι. TAYL.

11. ἐδ' ὁτιὂν.] Nihil eſt, quod addatur ἀλλ' ἐδοτιῦν, cum ſequatur v. 13. ἐκ ἄλλο ἐδοτιῦν. WOLFIVS. Qui addunt, ſunt MSti *Ven. Bar. Bodl. Lind. Obſop. Aug. Ital.* TAYLOR.

14. ἀδικῶν.] *quae etiam* inſonti *terrorem incuterent.* WOLFIVS. ἀδικία eſt ea ſpecies *prauitatis*, qua quis latas leges violat. Τὸ ἀδικεῖν, vt ait *Ariſtot. Rhet.* IV. eſt τὸ βλάπτειν ἑκόντα παρὰ τὸν νόμον. Similiter et *Paraphraſtes Nicomacheorum* V. 1. Λέγεται ἄδικος, ὅ, τε παράνομος, καὶ ὁ πλεονέκτης, καὶ ὁ ἄνισος — Καὶ δίκαιον μὲν τὸ νόμιμον καὶ τὸ ἴσον, ἄδικον δὲ, τὸ παράνομον καὶ τὸ ἄνισον. Ait ergo: *Ariſtogito ita priuatam vitam inſtituit, vt etiam merito ſibi metueret, ſi leges ciuitatis non fuiſſet transgreſſus.* TAYL.

24. φήσειεν.] Rectius omnino φήσει. Error natus eſt ex voce ſequenti. Non tamen diſſimulabo, Codd. *Bar. Lind. Aug. Ital.* legere ὃ μηδεὶς μὲν ἂν αὐτὸς πεποιηκέναι φήσειεν. Id quod cum mea correctione conſtare non poſſe arbitror. TAYLOR.

772. 1. δοκῦσιν.] [vti *Ald. Man. Felic.*] Hic manifeſtum eſt, legendum eſſe τοῖς διδῦσιν, ex antitheſi, cum antecedat, p. 771. vlt. τῷ λαβόντι, et τὸ τοῖς δοκῦσι prorſus ſit alienum, niſi quis auguretur, id ἀντὶ τῦ τοῖς δόξαν ἔχυσιν accipiendum. WOLFIVS. δῦσιν *Ven. Bar. Bodl. Aug.* cum Edit. *Benenati.* TAYLOR.

2. πρὸ τῦ κ. τ. λ.] πρὸ τῦ περὶ τῶν ἰδίων ἐμῦ τῶν τυτονὶ (f. vel τυτουὶ vel τυτωνὶ) λέγειν ἀδικημάτων, ἐξετάσαι διὰ βραχέων. Cod. *Ital.* τυτονὶ λέγειν ἀδικήσαντα ὑμᾶς ἐξετάσαι. *Ven.* TAYLOR.

772. 5. προεῖχε.] Lego προηχε, παρὰ τὸ προάγω, ἀλλὰ μὴ τὸ προέχω. WOLFIVS.

Ibid. προειχε Editt. *Ald. Man. Felic.* προηγε *Ven. Bodl.* cum Edit. *Paris.* προηχε *Bar. Aug.* vti *Wolfius* reſtituit. προηκε marg; *Par.* non inſulſe. TAYLOR.

6. ὧν.] καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐάσω. *Obſop.* WOLF.

Ibid. Ita quoque *Bar. Bodl. Lind. Aug.* et *Ital.* TAYLOR.

8. γνώμης ἀπόδειξιν, ȣ πονηρίας.] *Iſocrates* captata παρωνομασίᾳ fortaſſe dixiſſet, ȣ πονηρίας επιδειξιν. WOLFIVS.

12. νομίζω.] νομίζω δὲ, μα τȣς θεȣς, ȣδ' ἂν αἰσχίω. *Bar. Ven. Aug.* et marg. *Benenati.* TAYLOR.

15. προγράμματος.] ἐν ᾧ πρȣτίθετο, περὶ τίνων συνῆλθον. Vide Annotationes in *Areopagiticum Iſocratis.* WOLFIVS.

19. προειρημένα.] προειμενα *Bar. Bodl.* Modo v. 22. pro παριδόντας *Lambinus* mauult παραλιποντας. Ante τήμερον ſtatim υμας ſubſtituunt *Ven. Bar. Lind. Aug. Ital.* TAYLOR.

21. πάντα τὰ τοιαῦτα ἔθη παριδόντας.] Quem vſum habeant illa verba hoc loco polita, videant eruditi. Mihi videntur turbare et infringere Orationem, cum non id agatur, vt *negligantur* prauae et turpes huiusmodi conſuetudines, ſed vt corrigantur et penitus tollantur e Rep. Quod ſi ea in praecedentem periodi partem v. 18. transferas, vnde puto huc irrepſiſſe, et hic et illic longe commodiorem et dignam *Demoſthene* lectionem habebis in hunc modum: Εἰ μὲν ȣν ὑμεῖς ταῦτα βȣλεσθε, καὶ μετὰ τῆς ὑμετέρας γνώμης ȣτοι ταῦτα ποιȣσι πάντα τὰ τοιαῦτα ἔθη παριδόντας, ὁδῷ βαδίζειν καὶ ἐᾶν δεῖ· εἰ δὲ — βελτίω ποιῆσαι, τήμερον ὀρθῶς δεῖ δικάσαι κ. τ. λ. IVRIN.

26. Ορφεὺς — φησὶ.] Leguntur hodie in *Orphei hymnis:*

Ομμα

Ομμα Δίκης μέλπω πανδερκέος, ἀγλαομόρφȣ,
Η κα Ζηνὸς ἄνακτος ἐπὶ θρόνον ἱερὸν ἵζει,
Οὐρανόθεν καθορῶσα βίον θνητῶν πολυφύλων.

TAYLOR.

772. vlt. ȣ̓́τω ψηφίζεσθαι.] Lego ȣ̓́τω δεῖ ψηφίζεσθαι. WOLFIVS.

Ibid. Omnino aliquid huiusmodi deſiderari quis non videt? Et ſane auctoritatem ſuam addunt *Budaeus*, et maxime Cod. *Auguſtanus*. Quod tamen ſuſpicor fuiſſe ſcriptum δὴ. ȣ̓́τω δὴ ψηφίζεσθαι, vt ſine litura Codd. *Ven.* et *Regg. Pariſienſes*. Nam mihi ſemper alia medicina adhibenda eſſe videbatur. Verbum illud quaerendum eſt ex v. 22. ἀπὸ τȣ̃ κοινȣ̃, hoc pacto demum: ὀρθῶς δεῖ δικάσαι, τὴν — Εὐνομίαν περὶ πλείςου ποιησαμένȣς, — καὶ τὴν — Δίκην — εἰς ἑαυτὸν ἕκαςον νομίσαντα βλέπειν, ȣ̓́τω (vel ȣ̓́τω δὴ) ψηφίζεσθαι. *Recte diiudicare* oportet, *Eunomiam maximi facientes, et exiſtimantes Iuſtitiam in vnumquemque veſtrum oculos defigere, ita demum pronunciare.* Poſt vocem ἐφορᾷν v. pen. culpa librarii, enatum eſt ἦν, quod has turbas dedit. TAYLOR.

773. 4. φυλάττων ταύτην.] [Ita enim conſtanter edi ſolebat, et in MSS. plurimis reperitur] *Obſop.* φυλαττειν δὲ ταύτην. Sed durum eſt λαχὼν δικάζειν φυλάττειν. Fortaſſe legendum v. 3. τά τε συμπάντων, vt ſit λαχὼν δικάζειν, καὶ φυλάττειν. WOLFIVS.

Ibid. Vides, hic *Wolfium* trepide et diffidenter loqui, in Textu vero contra Codd. conſenſum καὶ poſt λαχὼν inſerere, deinde φυλάττων in φυλαττειν conuertere, rurſusque coniunctionem καὶ ingeminare. Locus ſane praefractus, quem ille emendando praefractiorem reddidit. Vtinam ſane abeſſet φυλάττων, cum ita tota haec refingerem, adiuuantibus nonnihil ſcriptis Codicibus, ſc. φυλαττόμενον — μὴ καταισχύναι ταύτην, ἧς ἐπώνυμός ἐςιν ὑμῶν ἕκαςος ὁ ἀεὶ δικά-

ζειν

ζειν λαχὼν, καὶ παντα τα ἐν τῇ πόλει καλὰ, καὶ δίκαια, καὶ συμφέροντα, ταύτην τὴν ἡμέραν παρακαταθήκην ἔνορκον εἰληφὼς κ. τ. λ. *cauentem, ne eam pudefaciat, a qua cognominati eſtis* (δικαςαὶ ſc.) *omnes vos, qui id muneris ſortiti eſtis, atque idcirco omnia Reip. iura et commoditates hodierno die tanquam ſolenne depoſitum accepiſtis.* TAYLOR.

773. 7. ἀπὸ τῆς συνήθους εὐηθείας.] κατὰ τὴν συνήθη εὐήθειαν. WOLFIVS.

13. γίγνεται.] *Obſop.* melius et ſonantius γενήσεται. WOLFIVS.

Ibid. γενήσεται item *Bodl.* Editt. etiam *Manut.* et *Felic.* φανήσεται Codd. *Lindenb.* et *Ital.* γίγνεται habuerunt Editi ab *Aldo* et *Morelio* cum ſcriptis *Ven.* et *Bar.* TAYLOR.

15. εἰκαιότητος.] Nec ſatis placet, nec occurrit quicquam melius. μετὰ παῤῥησίας, aut μεθ' ὁσιότητος huic loco alienum eſt. WOLFIVS.

17. προχειριζομένους.] προβαλλομενους *Ven.* marg. *Morel.* haud male. Licet ſcholion tantummodo eſſe potuit. Proxime, vtra vtra iſtarum lectionum valere iudicabitur, επι reuocaui ex Editt. *Ald. Pariſ.* MSS. *Ven. Bar.* TAYLOR.

26. αἱρεῖν.] Lycurgum eſſe *euicturum.* Ferri poteſt: ſed non dubito, quin legendum ſit ερειν, *expoſiturum.* WOLFIVS.

Ibid. Ita quoque *Bodl.* et *Aug.* Interea tamen, quid illud *euicturum?* Deduco ego ab αἱρέω, *electurum. Exiſtimaui, Lycurgum, qui priore loco dixit, eam partem Accuſationis praelaturum fuiſſe, quam praetuliſſe video.* Et hoc fortaſſe fieri non ſolum *poteſt*, ſed etiam *debet.* Ita paulo poſt, p. 774. I. ταῦτα προῃρουμην εἰπεῖν. TAYLOR.

774. 10.

774. 10. κοινοὶ καὶ τεταγμένοι.] Rectius *Felicianus*, κοινον καὶ τεταγμενον, καὶ ταυτὸ πᾶσι. Nam coniunctio addenda videtur etiam ante ταυτό. WOLFIVS.

Ibid. Praeter *Felicianum Manutius* quoque, *Lind. Aug. Bodl.* et Codd. *Lutet.* Coniunctionem addunt *Bar. Aug.* et *Ven.* TAYLOR.

12. βυλεύεται.] βουλεται potius. Ita Cod. *Lind.* Infra pariter legimus in eadem cauſa, v. 14. οἱ δὲ νόμοι τὸ δίκαιον — βουλονται. TAYLOR.

21. συνθήκη.] Libet adſcribere Enarratoris *Aphthonii* verba [pag. 25.] ἢ ὅτι πολλῶν συνελθόντων εἰς ταυτὸ συνετέθη· ἢ ὅτι, κἂν ὑφ' ἑνὸς, τῇ συνθήκῃ καὶ συμφωνίᾳ τῶν ἄλλων κυρῦται. τῶν δὲ νόμων οἱ μέν εἰσι κοινοὶ, οἱ καθόλυ περὶ τῶν τῆς πόλεως, οἱ δὲ ἴδιοι, οἱ περὶ τῶν πρὸς ἀλλήλυς συμβολαίων. καὶ οἱ μὲν τῶν ἀγαθῶν ἀμοιβοὶ, οἱ δὲ τῶν ἀδικημάτων τιμωρηταί. WOLFIVS.

Ibid. ἐν τῇ πόλει.] Articulum debes Codd. *Bar. Lind. Ital.* cum editione *Pariſienſi.* TAYLOR.

pen. ἐπὶ μὲν οἷς — ἐπὶ δ' οἷς.] ἀντὶ τῦ διότι. WOLFIVS.

vlt. αὐτῶν.] τὰ ὀφλήματ' αυτῳ γέγονεν lege, et, [p. 775. 1.] ἐκ ἐμμένει τύτοις, S. τοῖς ὀφλήμασι, μᾶλλον δὲ τοῖς ἐγνωσμένοις. WOLFIVS.

Ibid. αυτῳ ſimiliter habent *Ven. Bar. Bodl.* Et recte habent. Quod ſupereſt, bene a *Wolfio* explicatur. Ad eamque normam, conſentientibus optimis libris, et edi et pungi curauimus. TAYLOR.

Ibid. Vix dubitandum puto, quin ſcripſerit *Demoſthenes* αυτῳ γέγονεν. IVRIN.

775. 5. ἐγὼ γάρ.] Eſt παράλειψις, longius ducta periodo, propter inſertas αἰτιολογίας; ante cuius ἀπόδοσιν verbum ἐάσω ponitur, v. 16. vt ſit ἐγὼ — ἐάσω.

ἐάσω. Etſi fortaſſe principio etiam legi poſſit: εω γὰρ, ὅτι μὲν πάντα — WOLFIVS.

14. ἀφίετε.] Qui nuperrime dixerat εἰ δεῖ τινας ἀφεῖναι, et τουτους ἀφιέναι δεῖ, cum quarto caſu, vt mos eſt Graecis Scriptoribus, non vtique lubens ſtatim ſubiiceret, εἰ πασι τοις αλλοις ἀφίετε, conſtructione adeo inſolenti. Dele ergo vocem ἀφίετε. En! ἐδ', εἰ πᾶσι τοῖς ἄλλοις, ἐχὶ τῷ βιαζομένῳ δήπε συγχωρῆσαι προσήκει. Inferciuit homo otioſus, et ineruditus, qui huiusmodi tibicine indigere orationem ſuſpicabatur. TAYLOR.

20. κοινὸν.] [Ita enim *Ald.* et cum *Aldo Ven.* et *Par.*] Antiquum exemplar καινον, *nihil* nouum, *neque ſuperuacuum.* Atque ita legendum eſſe probant verba ſequentia: *ſed quod omnes vos mecum iuxta tenetis.* OBSOPOEVS.

Ibid. κοινὸν.] Sequitur quidem ἴδιον illi contrarium. Sed rectius vtique καινον, vt oſtendit ſententia: et ſic habet *Obſop.* WOLFIVS. Praeſtantiores item libri et vulgati, et manu exarati. TAYLOR.

25. τὰς ἕνας ἀρχὰς ταῖς νέαις.] τὰς παλαιὰς ταῖς καιναῖς. WOLFIVS.

Ibid. Vide *Suid.* in v. Ενη, *Harpocrat.* et σχ. *Ariſtoph. Acharn.* v. 171. qui omnes hunc locum citant. TAYLOR.

27. ευρήσει.] Plenius MS. *Ven.* ευρήσει τουτους αιτιους. At melius etiam *Obſop. Bodl. Lind. Ital.* ευρήσει τουτων αιτιους. TAYLOR.

776. 3. τί γὰρ κ. τ. λ.] Reſcribo: τί γὰρ ἂν τἐτον αὐτὸν οἴεσθε ποιησειν, λυθέντων τῶν νόμων, ὃς, ὄντων αυτων κυρίων, τοιἐτός ἐςιν; Illud iubent Codd. *Bar. Aug.* hoc idem *Baroc.* cum *Ven.* et marg. *Benenati.* TAYLOR.

776. 7.

776. 7. ὥσπερ εἰ] MSti ὥσπερ αν, et melius adhuc, ὥσπερ αν ει. TAYLOR.

Ibid. ἐράνȣ πληρωταὶ.] Vide eandem hanc ſimilitudinem bis in *Midiana* tractatam. Πληρωταὶ autem hic dicuntur, (contra quam nominis ſignificatio ferre videtur: πληρόω enim eſt *compleo*, et πληρωτὴς, *is, qui complet*) non qui conferunt ſtipem, ſed qui collatam ab aliis colligunt, quaſi ἀποδέκται ἢ εἰσπράκτορες τῶν ἐράνων. WOLFIVS.

Ibid. De hoc loco vide *Herald. Obſeruatt.* Cap. 44. *Salmaſ. ad Ius Attic.* pag. 27. ſeq. *Herald.* rurſus *Animadu. ad Salmaſ.* L. VI. C. V. §. 4. TAYLOR.

16. τὸ, τὴν βȣλὴν τȣ̃ς πεντακοσίȣς.] Hic ordo eſt: οἱ νόμοι σώζȣσι τὸ, τὴν βȣλὴν, κ. τ. λ. Quae duo verba [ἤτοι φυλάττȣσιν v. 27.] in prima *Heruagiana* editione praetermiſſa me perturbarunt. WOLFIVS. Praetermittuntur etiam in *Ald. Ven. Bar.* et *Aug.* TAYLOR.

19. βασιλείῳ ϛοᾷ.] Vide *Harpocrat.* et *Meurſ. Attic. Lect.* VI. 17. TAYLOR.

20. περισχοινίσηται.] Τὸ δὲ δικαϛήριον περιεσχοινίζετο, τȣ̃ μὲν βασιλέως παραγγείλαντος, τῶν δὲ θεσμοθετῶν κληρȣ́ντων τὸ δικαϛήριον. τὸ δὲ περισχοίνισμα ἀπὸ πεντήκοντα ποδῶν ἐγίγνετο, καὶ οἱ ὑπηρέται ἐφειϛήκεισαν, ὅπως μηδεὶς ἀνεπόπτευτος προσῇ. αἱ μὲν ȣ̃ν τῶν δικαϛηρίων θύραι, κιγκλίδες ἐκαλοῦντο caetera. *Pollux* L. VIII. C. X. §. 123. Add. *Meurſ. Attic. Lect.* VI. 14. TAYLOR.

24. εἰπεῖν.] Sub. τοῖς λαχȣ̃σι. μετάϛητε ἔξω, ſ. τȣ̃ ὄχλȣ τῶν λοιπῶν πολιτῶν τῶν κληρωσαμένων. Sequitur non multo poſt, p. 778. 4. ὅτι ἐλάχετε· εἶτα ἀπεκληρώθητε. τȣτέϛι διὰ τȣ̃ κλήρȣ ἐχωρίσθητε τῶν ἄλλων. WOLFIVS.

776. 24. *μεταστητε.*] *eos egredi foras iuſſerit.* Immo: *caeteros omnes egredi foras iuſſerit.* IVRIN.

Ibid. *τῶν νόμων κρατεῖν.*] Antiquum multo emendatius ſic legit: *ἅμα τῷ τὸν ὑπηρέτην εἰπεῖν, μετάστητε ἔξω, τους νομους κρατεῖν* etc. OBSOPOEVS.

Ibid. *τῶν νόμων*] *κυρίους εἶναι τῶν νόμων, καθ' οὓς ἐκληρώσαντο, ἢ εἰσῆλθον εἰς τὸ βουλευτήριον.* *Τὸ τῶν νόμων κρατεῖν* queat etiam intelligi, *τοὺς νόμους οὐκ ἐμποδίζεσθαι ἐπ' αὐτοῖς, ἢ κατὰ τοὺς νόμους ἄρχειν ἐξεῖναι αὐτοῖς.* Obſopoeus habet, *τους νομους κρατεῖν.* WOLFIVS.

Ibid. *τοὺς νόμους* etiam *Bodl.* marg. *Paris.* Suſpicor legendum eſſe *τῶν νομιμων.* Vide ad *Timocrateam*, 733. 10. potiſſimum vero ea, quae dixi ad *Lycurgum* p. 183. Not. 17. TAYLOR.

26. *ἄλλα μυρία.*] Ea, quae ſequuntur (*πάντα γὰρ καλὰ, δι' ὧν ἡ πόλις κοσμεῖται καὶ σώζεται*) parentheſi claudenda, ſunt *αἰτιολογία τῶν μυρίων.* Obſop. pro *ἡ σωφροσύνη*, habet *οὗτοι φυλάττουσιν*, vt et *Felicianus.* WOLFIVS.

vlt. *ἡ παρὰ τῶν νέων αἰσχύνη, ἡ εὐταξία*] F. *καὶ εὐταξία.* Alioqui certe ſalebroſa eſt collocatio: videturque aliquid deeſſe, cuiusmodi ſit, *ἡ κατὰ τὸν βίον εὐταξία.* Eſt haec praeclara et plane philoſophica Oratio. Sed vereor, ne pluribus mendoſa locis, quam qui aut collocatione codicum, aut noſtra diuinatione poſſint corrigi. WOLFIVS.

Ibid. Immo quidem ſatis ſana. Licet non recte intelligam, quid ſit *ἡ σωφροσύνη πρὸς τους γονέας.* In MStis *Aug. Lind. Ital.* poſt *σωφροσύνη* additur articulus *ἡ.* Lege itaque: *ἡ σωφροσύνη·* Id vnum eſt. deinde: *ἡ πρὸς τοὺς γονέας καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ὑμῶν παρὰ τῶν νέων αἰσχύνη·* additur tertium, *ἡ εὐταξία.* *Temperantia*, *Reuerentia*, *Diſciplina.* TAYLOR.

777. 3. τῆς ἀναιδείας.] Αἰσχύνη, *pudor*, Αἰδὼς, *reuerentia*. Illa turpitudinis metus eſt: haec dignitati, virtuti, auctoritati, aetati honorem habet. Poſſunt ergo ἀναισχυντία καὶ ἀναίδεια habere locum; ſed quia praecedit εὐταξία, quid ſi legatur τῆς ἀταξίας? WOLFIVS.

5. δεινὸν ἐλαττωθῆναι.] *Damnipatiens*, Wolfius. *nec facile a ſuo ſtatu deiicitur*, Melanchtho. Δεινὸν ἐλαττωθῆναι, ait ille ad *Theophraſtum*, ſiue *Stanleius* ſit, ſiue *Duportus*, mirifice dictum, ac ſi diceres: *apta fraudari*. Sed frigidum hoc prae Graeco. Et certe ea mihi videtur eſſe huius phraſeos elegantia, vt Latine exprimi non poſſit. Καλοκαγαθία δεινὸν ἐλαττωθῆναι vult dicere: *morum probitas ita comparata eſt, vt facile in damnum incidat*. Haec Vir ſummus. TAYLOR.

9. συγκέχυται.] ὁ βίος συγκέχυται Codd. *Ven. Bar.* cum marg. *Benen.* Modo, v. 10. τῶν πονηροτάτων καὶ ἀναιδεστάτων ἡ πόλις μεστη γίγνεται. Idem MSti cum *Auguſt.* et editione *Pariſienſi*. TAYLOR.

14. μέχρι τινὸς.] S. χρόνε, εἰ καὶ μὴ ἀεί. WOLF.

24. οἰκεῖσθαι.] *incoli*, Wolfius. Immo: *regi, adminiſtrari*. Dixi alibi et plenius. Verum, priusquam hunc locum dimittamus, examinemus id, quod ſequitur. ἔστιν ἔτι τὴν πόλιν οἰκεῖσθαι; τί δέ; τοὺς νομους κυρίους εἶναι; non facile memini, me aliquid aliud vnquam legiſſe otioſius, aliquid aliud importunius. Comprehendit tota haec Perioche diſputationem ſatis honeſtam de Legum neceſſitate, earumque auctoritate: atque ad eam rem conficiendam graphice depingit, qualis futura eſſet Reſp. ſi Leges, earumque auctoritas tolleretur. Concludit demum: *quid? dicemusne, hanc eſſe Remp.?* Hic quid infelicius, quam vt adderet *quid? dicemusne, leges eſſe ratas?* Nam omnis ea, quae praeteriit, argumentatio ſita eſt in ſupponendo, quod *Leges non eſſent ratae*. Quid homine ſapiente indignius, quam

vt ni-

vt nihil aliud *concludat*, praeter ea, quae *praemiſit?* Nimirum animaduertit lector aliquis curioſus, οἰκεῖσθαι non eſſe *incoli*, verum *legibus contineri atque adminiſtrari*, quod vt alios quoque admoneret, adleuit iſta ridicula; quibus rurſus deletis, vide porro, vt pergat ſententia; εἰ ταῦτα ποιοῦμεν, ἔστιν ἔτι τὴν πόλιν οἰκεῖσθαι; τί δέ; πόσην ἂν οἴεσθε βίαν, et quae ſequuntur. TAYL.

778. 4. εἶτα ἀπεκληρώθητε.] *Wolfius* non recte cepit huius loci mentem, quantum eius interpretationem intelligo. Λαχεῖν eſt, *ſortiri, ſortes ducere*, quod omnium, ἀποκληρωθῆναι, *ſortibus vincere*, quod paucorum. Vertas itaque liberius: *Quod omnes voluerunt, vos ſoli hodie ius dicitis. Id quo modo ſe habet? Quia vos cum caeteris vna ciuibus ad ſortes acceſſiſtis, deinde vobis ſolis ſortito obtigit, vt huic iudicio praeficeremini. id enim legum praeſcripto fit.* TAYLOR.

10. ὅς, ὦ μιαρώτατε.] *Longinus* §. 27. vbi agit de perſonae in aliam perſonam commutatione, locum iſtum citat et illuſtrat. TAYLOR.

16. ἀπεσχοινισμένος.] Vide *Harpocrat. Mauſſac.* ad locum, *Plin.* IX. *Epiſt.* 26. TAYLOR.

17. γνώσεσι.] Harpocratio: Γνῶσις, ἀντὶ τοῦ Κρίσις. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος. Codd. interea *Ven. Ital.* et *Pariſienſes* hic κρίσεσι legunt, quod puto aliquando ex ſcholio oriundum. TAYLOR.

18. τῇ γραφῇ.] Laudo *Ven. Bar. Bodl. Aug.* et *Regg. Paris.* ἐγγραφῇ. Theſmothetae, et ſimiliter exactores, non *dicam ſcribebant*, verum *nomina* obaeratorum *in codices retulerunt.* Id quod hoc loco agitur. Oratio *contra Theocrinem* haec omnia complanabit. Quod *Wolfius* infra ad 781. 2. ineptum eſt, et a mente huius loci alienum. TAYLOR.

19. βουλεύσεως.] Antiquum exemplar ſic habuit: ἐν γραφῇ [iſtud eſt ἐγγραφῇ. vide notam ſuperiorem] θεσμοθετῶν, ἑτέρα πρακτόρων, τῇ τῆς βουλήσεως; ἣν αὐ-

ἣν αὐτὸς διώκεις, γραφῇ etc. Quam lectionem cum *Aldina* conferens, vtra melior ſit, mox videbis. OBSOPOEVS.

778. 19. τῷ τῆς βȣλήσεως, ἣν αὐτὸς διώκεις γραφήν.] [vti *Aldus* edidit] Alii: Τῇ τῆς βουλεύσεως, ἣν αυτους διωκεις (παρὰ τὸ διοικέω) γραφῃ. Alii τῇ τῆς βουλης. Mihi placet: τῇ τῆς βȣλεύσεως, ἣν αὐτὸς διώκεις, γραφῇ. De hoc crimine vide *Suidam*. Accuſauit autem Ariſtogito quendam Ariſtonem, vt a quo falſo fuerit in aerarios relatus: accuſatus et ipſe eſt, quod Pythangeli vitae falſa accuſatione ſtruxerit inſidias. WOLFIVS.

Ibid. βȣλεύσεως.] Harpocr. Βȣλεύσεως. ἐγκλήματος ὄνομα ἐπὶ δυοῖν ταττόμενον πραγμάτων. τὸ μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν ἐξ ἐπιβȣλῆς τίς τινι κατασκευάσῃ θάνατον — τὸ δ' ἕτερον, ὅταν ἐγγεγραμμένος, ὡς ὀφείλων τῷ δημοσίῳ, αὐτὸς δικάζηταί τινι, ὡς ȣ̓ δικαίως αὐτὸν ἐγγεγραφότι. τȣ̃ μὲν ȣ̓̃ν προτέρȣ μάρτυς Ισαῖος — περὶ δὲ τȣ̃ ἑτέρȣ ἐγκλήματος, Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αριστογείτονος πρώτῳ. Vide infra pag. 791. 25. Si quaeras, quantum interſit inter γραφὴν βȣλεύσεως, et ψευδεγγραφῆς (nam et iſtius quoque actio dabatur) conſulas *Suid.* in v. Ψευδὴς ἐγγραφή. *Petit. LL. Attic.* p. 467. Edit. Nou. *Poll.* L. VIII. C. 6. §. 43. et 88. viroſque doctos ad loca. *Valeſ.* ad p. 301. *Harpocrationis*, *H. Steph. Theſ. Gr. L.* T. IV. p. 720. TAYLOR.

22. τὰ κοινὰ.] Lege confidenter cum bonis exemplaribus, *Ven. Baroc. Lind. Aug. Ital.* et marg. *Morel.* τὰ κοινὰ δίκαια ἀνατρέψειν οἴει; TAYLOR.

26. λελειτȣργηκότων.] Vide *Fr. Luiſini Parerg.* III. 43. qui noua et inſolita mente hunc locum intelligit de hominibus infimae ſortis et conditionis, de faece populi. Nihil minus. Contendit tantum Orator, in libera Rep. qui patriae prodeſſe et conſulere vellent, non ex vno tantum ordine aut collegio ſumi debere, qua-

qualecunque demum ſit, verum id omnibus patere. TAYLOR.

778. 27. *τινὲς.*] Fortaſſe *τι*, vti *Ald. Ven. Bar. Aug. Ital.* *τῶν τοιέτων τι μέρος ἀφορίσας.* Credo ſane. TAYLOR.

779. 2. *ἐξ ὧν.*] Senſus, quem mihi non aſſequi videtur Interpres, huiusmodi fere eſt: *Si quis contenderet, dicendi faciendique eſſe poteſtatem iis hominibus, quorum in numero eſt Ariſtogito, violentis nempe, carceris effractoribus* etc. TAYLOR.

8. *τοῖς, οἷος κ. τ. λ.*] *τοῖς τὴν φύσιν* dura eſt ellipſis. Quid ſi legas: *τοῖς, οἷος ἔτός ἐϛιν, ουσι τὴν φύσιν*, aut, *τοῖς τοιουτοις, οἷος ἔτός ἐϛιν, ουσι τὴν φύσιν*? Etſi *τὸ τοιέτοις* abeſſe poteſt *βραχυλογίᾳ* Graeca. WOLFIVS.

Ibid. Deeſt *τοῖς* in Codd. *Lind.* et *Ital.* non recte. Et pro *οἷος*, *οιοσπερ* habent *Ven. Bar. Aug.* marg. *Morel.* TAYLOR.

18. *ποιήσασθαι.*] Nae id praeter fidem Grammaticae. Legendum ſaltem videtur *πεποιησθαι*, ni vlcus late pateat. Quid ſi *ἐλπίσασθαι*? TAYLOR.

27. *εἰ λάβοιτο ἐξεσίας.*] *ἐξουσιαν.* IVRIN.

780. 2. *ἀνεκτέον.*] Malim *ἐδ' ἀνεκτον.* WOLFIVS. Ita MSti. Fortaſſe: *δεινὸν δὲ καὶ χαλεπὸν πασῃ τῇ πόλει, καὶ ἐκ ἀνεκτέον*, vel *ἀνεκτόν.* TAYLOR.

6. *τέτῳ ἐπιτρέψειε.*] *γρ. ταυτῃ* et in nonnullis *ταυτῃ συνάψειε.* Recte ſane, vt mea fert ſententia. *Vecordiae*, vt loquitur Schola, in abſtracto. Proinde enim dicitur: *τίς δ' ἐκ ἂν, εἰς ὅσον δυνατὸν, φύγοι, καὶ τὸν ἔχοντα ταυτην* (vel *αυτην*, vt exemplaria plurima) *ἐκποδὼν ποιήσαιτο*; Perges porro emendando, v. 8. *ἵνα μηδὲ ἄκων αυτῃ ποτε περιπέσῃ.* Vti MSti *Ven. Bar. Bodl. Lind. Ital.* Adhuc autem. Iſtius rei neſcius, comma, quod ſequitur, male interpretatur *Wolfius*, aut certe minus accurate. Et v. 13. pro *ἐκεῖνα δὲ*, legendum

gendum eſt, *εκεινη δὲ*, cum Codd. *Ven. Bodl. Lind. Ital.* et marg. *Benenati.* *Vecordia* ſc. quae vbique και hoc loco *perſonae* vicem ſuſtinet. TAYLOR.

780. 17. καὶ Πϱονοίας Αθηνᾶς.] Hinc etiam *Aeſchinis* locus [videtur innuere iſta *Aeſchinis c. Cteſiph.* p. 499. 12. et ſaepius] explicari poteſt. Opponit Αθηνᾶν Πϱόνοιαν τῇ Αϱιςογειτονος Απονοίᾳ. WOLFIVS. Recte hoc, et tuetur ea, quae nuper dixi. TAYLOR.

19. νεὼς.] F. *βωμος*, *ara.* WOLFIVS.

Ibid. Non habeo neceſſe. *Aediculam* intelligere potuit ſeu Cellam (cuiusmodi fere hodie ſunt Capellae in Eccleſiis Romanenſium, priuatis ſacris deſtinatae, et ſuis quoque Aedituis inſtructae) quarum plurimas vnum Fanum complecti ſolebat. Nam in templo, Iouis puta, aut Apollinis, caetera quoque numina hoſpitio non prohibebantur. Verbi gratia: In vno Capitolio Romae plurimorum Deorum *aediculae* erant. *Liuius* XXXV. 41. Aedes duae *Ioui eo anno* in Capitolio *dedicatae ſunt — de mulcta damnatorum quadrigae inauratae in Capitolio poſitae in* cella Iouis *ſupra faſtigium* aediculae. De contubernalibus Diis plurima habet conſulenda Cl. *G. D'Arnaud* in commentario, quem inſcripſit de Diis Παϱέδϱοις, et quae adtulerunt viri docti ad explicanda illa *Act. Apoſtol.* XIX. 24. Adeo vt nihil mirum eſſe poterit, ſi in templo Apollinis Delphici, Minerua quoque ſuam aediculam, ritus, et antiſtites etiam haberet. Immo Mineruae Πϱονοίας cellam Delphis memorat *Pauſanias* in *Phocicis:* ὁ τέταϱτος δὲ Αθηνας καλεῖται Πϱονοιας, p. 623. Edit. Hanou. 1613. et deinde χϱυσῦ δὲ ἀσπίδα ὑπὸ Κϱοίσῳ τῷ Λυδῷ τῇ Αθηνᾳ τῇ Πϱονοίᾳ δοθεῖσαν ἐλέγετο ὑπὸ τῶν Δελφῶν, ὡς Φιλόμηλος αὐτὴν ἐσύλησε. Sed me male habet, quod ea aedicula hic diceretur κάλλιςος καὶ μεγιστος: praeſertim vero, nam illud alterum negligerem, quod iure ſummo olim contenderunt viri doctiſſimi, quos in-

fra

ſra nomino, aedes iſtas, quas memorat *Pauſanias*, et hic memorare videtur *Demoſthenes*, non eſſe conſecratas Mineruae Προνοίᾳ, verum, vt vocatur, Mineruae Προναίῃ, aedes ſc. minores, ante veſtibulum Apollinis, vt alibi loquitur idem *Pauſanias*: Πρῶτα μὲν δὴ λίθε κατὰ τὴν ἔσοδόν ἐστιν Αθηνᾶ, καὶ Ερμῆς, ὀνομαζόμενοι πρόναοι. Boeotic. pag. 556. *Protemplarem* dicas, aut *Veſtibularem* Mineruam. Ita *Herodot.* de rebus Delphicis, VIII. 37. οἱ βάρβαροι, ἐπειδὴ ἐγίνοντο ἐπειγόμενοι κατὰ τὸ ἱρὸν τῆς Προναίης Αθηναίης, et iuxta: ἐπεὶ γὰρ δὴ ἔσαν ἐπιόντες οἱ βάρβαροι κατὰ τὸ ἱρὸν τῆς Προναίης Αθηναίης, caetera. Suidas: Πρόνοια. ὠνομάζετό τις παρὰ Δελφοῖς Αθηνᾶ Πρόνοια, διὰ τὸ πρὸ τῦ ναου ἱδρῦσθαι. Iterum: Πρόνοια Αθηνᾶ· οἱ μὲν διὰ τὸ πρὸ τῦ ναῦ τῦ ἐν Δελφοῖς ἑστάναι αὐτήν· οἱ δὲ, ὅτι πρυνόησεν etc. Adiungas *Diodor. Sic.* XI. §. 14. et ornatiſſimum *Weſſelingium* ad locum, *Gronouium* ad *Herodot.* I. 92. *H. Steph. Theſ. Gr. L.* T. II. col. 1080. et Append. col. 1715. *Meurſ. Attic. Lect.* II. 17. Eund. *de Regno Lacedaem.* C. V. *Kuſter.* ad *Suid. Spanhem.* ad *Callimach. Hymn. in Lauacr. Pallad.* v. 121. His adde *Heſychium, Harpocrationem, Etym. M.* Lexicographos. Ex quibus omnibus abunde patere arbitror, primo Mineruam Delphis cultam, vt dixi, nominari non Πρόνοιαν, *prouidentem*, ſed Προναίην, *veſtibularem*: deinde, eos decipi, qui haec *Demoſthenis* ad eandem normam corrigi volunt, cum vtique interiret omnis, qualis demum fuerit, huius loci lepor et elegantia, in quo inſtitui voluit comparationem inter ἀπονοιάν Ariſtogitonis, et Πρόνοιαν Mineruam. Quid igitur dicemus? An errauit Simius ille *Demoſthenis*, antiquitatis verae ignarus, et vocabulorum ſimilitudine deceptus, cum haec ſcriberet? Illud quidem aſſerere non audeo, cum paria fere habeat *Aeſchines de Corona*, et probe ſciam, multa in vetuſtis Scriptoribus reperiri poſſe, ſimili ἀμφιβολία,

λία, quaſi ad ludibrium poſterorum, referta. Memor tamen eſto, *Stanleium* ad *Aeſchyli Eumen.* 21. (vbi in σχ. citatur *Callimachus:*

Χή Παλλὰς, Δελφοὶ νιν ὅθ' ἱδρύοντο Προναιην)

etiam *Aeſchinem* emendare, tanquam eadem ſcriptura vſum. Statuant ergo de hac re, qui me otio et eruditione ſuperant. TAYLOR. [v. Tourrei ad Aeſchin. c. Cteſiph. Ἡ δ' Αθηνᾶ ἐςιν ἡ τȢ Διὸς Σύνεσις, ἡ αὐτὴ Ȣσα, ἡ ἐν αὐτῷ Πρόνοια. Phurnut. ibid. citat. TAYLOR in ſchedis.]

780. 25. οἱ δὲ καὶ κοινοὶ.] Quoniam praeceſſerat v. 24. τῇ ψυχῇ ἑκάςȣ, cui reſpondet τὸ κοινοὶ, et τῇ φύσει, cui nihil reſpondet, amplector id, quod in Codd. deprehendi, οἱ δὲ νομω, καὶ κοινοὶ κ. τ. λ. Verte autem, nam *Wolfius* male vertit: *arae ſunt partim priuatae, in pectoribus vniuscuiusque, ipſa* natura *conſtitutae: partim* inſtitutis, *et omnibus communes.* TAYLOR.

781. 2. εἰσάξειν.] S. εἰς τὸ δικαςήριον. Hoc alias τῶν θεσμοθετῶν munus fuit. (Supra 778. 18. τῇ γραφῇ θεσμοθετῶν, quaſi ab his fuerit accuſatus Ariſtogito: niſi forte legendum ſit τῇ γραφῇ παρὰ τοῖς θεσμοθέταις.) Quid vero ſi απάξειν legas, S. εἰς τὸ δεσμωτήριον? WOLFIVS.

Ibid. παραδώσειν.] S. τοῖς ἕνδεκα. WOLFIVS.

4. τȢτων ἐπὶ πάντων.]. Forte τȢτων απαντων. WOLFIVS.

11. σὺ δὲ πώποτε δ' Ȣδὲν.] Lego, σὺ δ' ου πώποτ' Ȣδὲν κ. τ. λ. et mox v. 13. pro ἐὰν εἶναι, ἐὰν οὖν, vel ἐὰν τοινυν. WOLFIVS.

Ibid. Vtrumque recte. Nam in editis emendandis cum *Wolfio* conſpirant *Ven. Bar. Bodl. Aug.* MSti, qui σὺ δ' ουδε πώποτε Ȣδέν. *Morelius* dedit: σὺ δ' ουδε πώποτέ γ' Ȣδέν. Deinde v. 13. ουν *Bar. Bodl. Lind. Aug.* TAYLOR.

781. 14. νῦν με κ. τ. λ.] νῦν με ἐξελέγξεις περί τȣ; ἀντὶ τȣ̃ περί τινος. [*iamne me* alicuius criminis *reum perages?*] Poteſt et interpungi poſt ἐξελέγξεις. περί τȣ; WOLFIVS. Idque ſatius. TAYLOR.

16. ἀλλὰ λέγει γ' ὁμοίως.] [Ita Editt. *Ald.* et *Pariſina*, MSS. *Manut.* et *Felic.* etc.] Alii ομως. WOLFIVS. Ita *Bar. Bodl. Obſop.* cum *Regg. Pariſienſibus.* TAYLOR.

17. ἐν τοιȣ́τοις.] Diu eſt, quod diuinabam τουτοις. Ita etiam *Bodl. Lind. Aug. Ital.* τοσουτοις MSS. *Felic.* et *Manut.* TAYLOR.

18. σκυτόδεψον.] Ariſtophanes βυρσοδέψην appellat Cleonem, eodem ſenſu. WOLFIVS.

23. εἴ τι καθ' ὑμῶν.] S. τῶν Αθηναίων. WOLF. Ibid. Multo melius ita, vti nos edidimus ex auctoritate *Bar. Lind. Ital.* et Edit. *Benenati.* TAYLOR.

27. τοιȣ̃τος — οἷος — ζητεῖν.] εἴ τις ἐςὶν ὁ ζητῶν, εἴ τις ζητεῖ. WOLFIVS.

782. 1. μηδὲν φροντίζειν.] [Ita enim conſtanter edi, et, vt puto, ſcribi ſolebat.] Forte φροντίζων. Niſi quis referre velit ad οἷος, quod non placet, aut legere καὶ εἴτε δικαίως. WOLFIVS.

Ibid. Profecto temeraria haec nimis et incocta. Nam ex Codd. *Bar. Ven. Bodl. Ital.* et *Pariſienſibus* veram lectionem eruere poſſumus, et antiquum iſtud φροντίζειν Editorum retinere. Lege itaque: εἰ — τίς ἐςιν — οἷος ἐκ παντὸς τρόπȣ τὸν κρινȣ̃ντά τινας καὶ συκοφαντήσοντα ζητεῖν, ει δε δικαίως, ἢ (vel cum marg. *Paris.* ειτε) ἀδίκως, μηδὲν φροντιζειν, caetera. TAYLOR.

10. τίνα γὰρ κ. τ. λ.] *Aldus* quidem ſic legit: τίνα γὰρ τῶν ῥητόρων ȣ̃τος εἴργαςαί τι κακὸν τοσȣ̃τον, ἡλίκον τȣ̀ς ἰδιώτας, ȣ̀ς συκοφαντῶν περιέρχεται; etc. Antiquum autem ad hunc modum: τίνα γὰρ τῶν ῥητόρων ȣ̃τος εἴργαςαί τι κακὸν τοσȣ̃τον, ἡλίκον οσον τȣ̀ς ἰδιώ-

ἰδιώτας, περὶ ὧν ψηφίσματα γράψας ἑάλω. caetera non aderant. Eſtque horum verborum ſenſus: Rhetoribus Ariſtogitonem accuſando adeo non exhibuiſſe negotium, vt de illis decreta quoque ſcripſiſſe deprehenſus ſit, tantum autem homines priuatos vexaſſe. *Aldina* lectio hoc loco multum confuſa eſt, nam eadem verba poſt ſequuntur, ſed ordine praepoſtero. Porro ciues de Repub. bene meritos decretis honorari ſolitos apud Athenienſes quis ignorat? Totus ergo iſte locus ſic mihi ordinandus videtur: *τίνα γὰρ τῶν ῥητόρων οὗτος εἴργασταί τι κακὸν τοσοῦτον, ἡλίκον ὅσον τοὺς ἰδιώτας; περὶ ὧν ψηφίσματα γράψας ἑάλω. τίνα δὲ ἐξ οὗ πάλιν νῦν λέγει, κέκρικε ῥήτορα; οὐδένα. ἀλλ' ἰδιώτας πολλοὺς, οὓς συκοφαντῶν περιέρχεται.* OBSOPOEVS.

782. 14. *περὶ ὧν ψήφισμα γράφων ἑάλωκεν.*] De Hierocle ſacrilegii reo vide *Libanii* argumentum. [p. 767.] WOLFIVS.

16. *ὥστε οὐκ ἂν φθάνοι κατακοπτόμενος.*] *ὡς τάχιστα κατακεκόψεται.* WOLFIVS.

19. *ἑώρακε.*] Annon *εἴρηκε* potius? TAYLOR.

21. *ὧν ἂν ἐκ τούτων.*] *καταβὰς λαμβάνει δίκην τούτων (τῶν πραγμάτων) παρ' ἑκάστου ὑμῶν καθ' ἕνα, ὧν (ἃ, ἣ, ἐν οἷς) παρακρούσηται ἐκεῖ πάντας ὑμᾶς, ἐκ τούτων, τουτέστιν, ἐκ τοῦ λοιδορεῖσθαι καὶ προσκρούειν.* WOLFIVS.

24. *λέγοντας*] Codd. meliores, *Ven. Bar. Aug.* aliquanto plenius et vehementius: *οὐχὶ, μὰ Δία, τοὺς λέγοντας: οὐ τοῖ γὰρ* etc. TAYLOR.

25. *συνδιαβαπτίζεσθαι*] Siue legas ita cum *Bar. Bodl. Obſop.* marg. *Paris.* et Editionibus a *Feliciano* et *Man.* procuratis, ſiue *διαβαπτίζεσθαι* cum *Ald. Paris.* et *Lind.* vtrinque habes vocem Lexicographis incognitam. Cum *Melanchtho* verterit, *qui norunt eius*

auda-

audaciam retundere, videtur in animo habuiſſe iſta *Sophocl.* in *Aiace* 655.

Κἀγὼ γὰρ, ὃς τὰ δεῖν' ἐκαρτέρουν τότε,

Βαφῇ, σίδηρος ὣς, ἐθηλύνθην ςόμα.

Verum ego arbitror, vtrumque Interpretem, *Melanchthonem* ſc. cum *Wolfio* noſtro aberrare a loci ſententia, quae quodammodo eſt huiusmodi: *Ille a Rhetoribus manum abſtinet*, non, quia cum eo congredi et confligari poſſunt, verum, *quia eodem cum eo quaeſtu immerſi ſunt, iisdem inhoneſtis artibus tinguntur.* TAYLOR. [ψυχὴ τοῖς μὲν συμμέτροις αὔξεται πόνοις, τοῖς δὲ ὑπερβάλλουσι βαπτίζεται. Plutarch. de Educ. pueror. Διάνοια ὑπὸ μέθης καταβαπτισθεῖσα. et ὅταν γὰρ καταβαπτισθῇ ὑπὸ τῆς πολλῆς οἰνοποσίας ὁ λογισμός. D. Chryſoſtom. p. 2. T. I. iterum p. 6. TAYLOR in ſchedis.] Διαπληκτίζεσθαι Th. Bentley. v. Plutarch. in Timol. p. 118. ed. Bryani, et in Sulla p. 45. IBIDEM.

782. pen. χρήσιμον δὲ,] ὁμολογήσετε δὲ, aut φήσετε δὲ, χρήσιμον εἶναι, ἄνθρωπον κρίνειν τῇ πόλει, id eſt, κατηγορεῖν τινα ὑπὲρ τῆς πόλεως, vel τὸν Ἀριςογείτονα δημόσιον ὄντα κατήγορον χρήσιμον εἶναι τῇ πόλει. Mox v. vlt. pro ὧν εργων lego ὧν εργω, quia ſequitur ἐκ λόγου. [p. 783. 2.] WOLFIVS.

Ibid. χρήσιμον δὲ, ἄνθρωπον τῇ πόλει κρίνειν. Sic interpungit *Wolfius*, et ſic reddit: *ſed cum vtile ſit, publicum eſſe accuſatorem.* Vtrumque male. Legendum: χρήσιμον δὲ ἄνθρωπον τῇ πόλει κρίνειν, *ſed cum ſententia ferenda ſit de homine vtili Reip.* IVRIN.

783. 1. ἔργῳ.] Ita omnino ex *Ven. Bar.* [a] *Bodl.* marg. *Paris.* Recte etiam ſe habet Oratio proxima, vbi haec eadem ῥῆσις totidem fere literis repetitur, p. 806. 24. Reſtituit etiam optimus *Weſſelingius* in praecellentiſſima ſua editione *Diod. Sic.* Vol. I. pag. 439. TAYLOR.

783. 3.

783. 3. πέντε ἐτῶν.] ἐν πέντε ἔτεσιν, ἐξ ἃ ἐτιμήθη αὐτῷ μὴ λέγειν. WOLFIVS.

6. γεγονός;] Ita MSti plerique omnes. Quatuor cuſi ante *Wolſium*, γεγονε. Quod nón improbo, ſed deſidero auctoritatem. TAYLOR.

Ibid. τὐναντίον.] Male ſemper pungunt in hoc loco. Iſtud enim δοκεῖ ad ἀναπαύσασθαι v. 7. pertinet, et cum eo eſt conglutinandum, τὐναντίον autem aduerbialiter ponendum, h. p. nimirum: ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖ τὐναντίον — ἀναπαύσασθαι. *Mihi e contra videtur reſp. refocillata fuiſſe* etc. TAYLOR.

7. ὃν μὲν ἦν ὖ.] Τὸ οὖν videtur abundare. WOLFIVS. Recte. et Codd. noſtri ignorant. TAYLOR.

Ibid. προσήει.] S. τοῖς κοινοῖς. WOLFIVS.

Ibid. ἀναπαύσασθαι.] ἀεὶ ἀναπαύσασθαι marg. *Benenati.* ὃ προσήει χρόνον υμιν, ἀναπαύσασθαι κ. τ. λ. MSti *Ven. Lind. Bar. Aug. Ital.* TAYLOR.

22. τὸν Ἐλευσίνιον.] τὸν Ἐλευσίνιον μόνον [Ald. οὐ μόνον] εἶναι τοιοῦτον τίθεμαι· οὐχ, ὡς οὐχὶ [Vide Var. Lect.] πλειόνων ὄντων· ὤφελε γὰρ μηδεὶς ἄλλος Ἀριστογείτονι χαίρειν· [λέγειν *Ald.* et *Ital.*] ἀλλ' οτι καθ' ὑμῶν ὡς ὄνειδος· ὀκνῶ τοῦτο λέγειν, οὐδὲ τῶν ἄλλων πολιτῶν δίκαιός εἰμι δημοσίᾳ κατηγορεῖν. Sic cenſeo legendum hunc locum. Sin placet ἀλλ' ο καθ' ὑμῶν, pro οὐδ' ἐπὶ, lege οὐδὲ περὶ τῶν ἄλλων, vel τοῦτ' οὐδὲ περί. WOLFIVS. ἀλλ' ο — τοῦτ' οὐδ' κ. τ. λ. marg. *Morelii*, et recte omnino. TAYLOR.

vlt. ἵνα μὴ πολλὰ βλάσφημα] *Obſopoei* Codex habet: ἵνα μὴ πολλὰ καὶ βλάσφημα ἀναγκάζωμαι λεγειν καὶ διεξιέναι. Verum τὸ λέγειν καὶ [quod praeter *Obſop.* oſtendunt quoque *Ven. Bar. Bodl. Lind. Aug. Ital.* cum marg. *Lutet.*] non placet, quia ſequitur mox [p. 784. 1.] ἀλλ' ἐκεῖνο λεγω. WOLFIVS.

784. 2. εἰ πονηρός ἐστιν Ἀριστογείτων ἁπλῶς.] *Si improbus eſt Ariſtogito, ſine controuerſia*, Wolfius. Potius:

tius: *ſi ſimpliciter*, vel *duntaxat malus eſt Ariſtogito*. IVRIN.

784. 5. φρονέντων.] ποιέντων *Ven. Bodl. Lind. Obſop. Ital.* MSS. *Fel. Man.* et *Pariſienſes.* TAYLOR.

6. ὀδὲν ἂν παρὰ τἒτ᾽.] ὀδένα ἂν παρὰ τἒτ᾽ ἄδικον οἶμαι γενέσθαι, non ſatis placet. Videtur idem eſſe, ac ſi dicat: ὀδὲν ἐκ τἒ σώζεσθαι Ἀριστογείτονα βλαβήσεσθαι τὴν πόλιν: q. d. *vnus homo improbus, cum caeteri ciues in officio erunt, nihil nocere poterit reipublicae: reſp. hac de cauſa nihil detrimenti capiet.* WOLFIVS. Locus iſte ſollicitari non debuit. TAYLOR.

7. κάπηλος — παλιγκάπηλος — μεταβολεύς.] Quantum interſit ſi ſcire velis, conſule σχ. *Ariſtoph. Plut.* 1156. vbi haec diligenter expenduntur. TAYLOR.

10. τί τἒτον, ὦ μάταιε, ἀκονᾶς;] Subiecit, puto, alicui librario vocem iſtam ἀκονᾶς mentio cultri, quae fit paulo infra. [v. 11.] Sed quem in ſenſum, ego plane non perſpicio. Neque enim id agitur, vt Ariſtogitonem in alios acuat Philocrates, ſed vt eum praeſenti periculo eripiat. Nonne igitur legendum eſt: τί τἒτ᾽, ὦ μάταιε, ἀγωνιᾷς; vel quod magis arridet, etſi paulo longius a recepta lectione recedat: τί περὶ τἒτἒ, ὦ μάταιε, ἀγωνιᾷς; Quicunque enim mutauit ἀγωνιᾷς in ἀκονᾶς, idem neceſſe habuit pro περὶ τἒτἒ, τἒτον reſcribere. IVRIN.

16. ὡς ἀπέδοτο.] F. ὡς ἀπέδοτο καὶ τὰς κατὰ Δημάδἒ γραφάς. WOLFIVS.

Ibid. Ita nullo neque iure, neque acumine, mutari et edi etiam voluit *Wolfius*. καὶ in nullis exemplaribus deprehenditur, neque locum habere debet. Alio modo, neque tamen adhuc ſatis ſincere, diſtinxerunt haec *Felicianus* et *Manutius*, ſc. τὴν καθ᾽ H. εἰσαγγελίαν μέμνησαι, ὡς ἀπέδοτο τὰς κατὰ Δημάδἒ γραφάς. οἶσθ᾽, ὡς ἐξέλιπε τὸν ἐλαιοπώλην caetera.

Ego

Ego interea cum *Pariſienſibus* interpungo h. p. τὴν καθ' Η. εἰσαγγελίαν μέμνηται ὡς ἀπέδοτο· τὰς κατὰ Δ. γραφὰς οἶσθ' ὡς ἐξέλιπε· τὸν ἐλαιοπώλην Ἀγάθωνα — λαβὼν ὁτιδήποτε etc. *Actionem contra Hegemona memineris vti pretio vendiderit: accuſationem contra Demadem ſcis vti deſtituerit: Agathonem, (ad quem iudicandum cum toties vos interpellauerat) nactus tandem in iudicio, et eius compos factus, obmutuit.* TAYLOR.

784. 16. Wolfius: *meminiſti, vt Hegemonem laeſae maieſtatis reum fecerit.* Immo: *meminiſti, vt Hegemonem accuſatum accepta pecunia dimiſerit.* IVRIN.

19. ἰοὺ, ἰοὺ] Ita multo melius cum *Bar. Aug.* et *Lutecianis*, quam vt vulgo ſcribitur, βοῶν καὶ κεκραγὼς, καὶ ἰοὺ ἰοὺ, πάντ' ἄνω etc. TAYLOR.

22. ἀνασείσας.] ἀπειλησάμενος. Harpocratio, hunc locum *Ariſtogitonianae* innuens. Vide *Valeſium* ad locum, et corrige *Wolfii* interpretationem. TAYL.

25. Τίς οὖν κ. τ. λ.] F. Τίς οὖν ὁ τὸν τοιοῦτον σώζων [*Aug.* habet σωσων]; ἢ πονηρός; οὐ. ἢ χρηστός; οὐ. διὰ τί; *Quis ergo eſt, qui talem hominem conſeruatum velit? An improbus? non. An vir bonus? non. Quid ita?* Sed contra conſenſum Codd. lectionem tolerabilem mutare non audeo. WOLFIVS.

Ibid. *Wolfium* vides aliter edere, aliter hariolari, aliter demum vertere. Nam eius Interpretatio ſapit eam, quam alicubi memorat, ego nondum reperire potui, lectionem: ſc. τίς — ὁ — σώζων; ἢ πονηρὸς, ἢ χρηστός; πονηρος. Sed vulgata rectiſſime ſe habent, modo cum MStis, atque etiam vulgatis ab *Aldo* et *Morelio* inſeras ἢ ante διὰ τί. Ecce! Τίς οὖν ὁ τὸν τοιοῦτον σώζων — ἢ διὰ τί; *Quis eſt, qui hunc ſeruare velit, vel bonus, vel malus? Aut quare ſeruaret?* TAYL.

Ibid. Wolfius: *quis igitur eſt, qui talem tuetur? bonus, an malus? malus. quamobrem?* Perperam. Senſus

ſus eſt: *Quis igitur eſt, qui talem ſaluum velit, ſiue bonus, ſiue malus? Quorſum?* IVRIN.

784. vlt. ὥσπερ γεωργὸς.] Alii ὥσπερ ἂν, et ὥσπερ ἂν εἰ. TAYLOR.

785. 4. μοσχεύητε.] Μόσχοι ſunt quidem vituli, vnde nihil vetat τὸ μοσχεύειν, quaſi μόσχους τρέφειν, *tanquam vitulos ſaginare*, vertere. Sed quia ſupra σπέρματος καὶ ῥίζης mentionem fecit, commodius verteris *propagare*, παρὰ τὰ μοσχεύματα, *ſtolones, viuiradices*. WOLFIVS.

Ibid. Ita olim, vt memorat, verterat ille in Interpretatione, quam *Oporinus* excudebat. Sed merito ſeipſum caſtigat. Μοσχεύειν λέγουσιν οἱ γεωργοὶ τὸ ἐντιθέναι ἀνεστραμμένως τὰ κλήματα ἐν ὀρύγματι γῆς ἐπὶ τῷ ἐκφῦσαι ῥίζας, εἶθ' οὕτως ἐμφυτευθῆναι. Schol. *Hermog.* iuxta finem. Caetera quaere in Lexicis vulgatis. TAYLOR.

7. ὅπου Ἀριστ.] ὅπου γὰρ Ἀριστογείτων. WOLFIVS.

Ibid. *Wolfius* cum *Bodl. Lind. Ven. Bar.* et *Benenato* reſtituit id, quod deſiderabatur in caeteris. Proxime τὸ εἶναι v. 8. delendum olim iudicaui, cui ſententiae ſuffragantur *Bodl. Lind. Ital.* et marg. *Benenati.* TAYLOR.

18. σπαράττων.] Malim ταράττων. Ita fere *Pollux* VI. 32. Πρὸς τὸν θορυβοῦντα τὸ δημόσιον τάδε ἄν τις εἴποι, κυκῶν — συγκρούων πάντας πρὸς ἀλλήλους, ταράττων, τάρακτρον, caetera. TAYLOR.

23. ὁμοῦ.] Harpocratio: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονός φησιν, εἰσὶν ὁμοῦ δισμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. Suidas in v. — καὶ Δημοσθένης τῷ ὁμου ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς κέχρηται, ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος. Εἰσὶ δ' ὁμοῦ δισμύριοι χιλιάδες [ſic] Ἀθηναίων. ἔνθα γὰρ βούλεται δηλοῦν, ὅτι ἐγγὺς τῶν δισμυρίων εἰσίν. ἐπεὶ ὅτι γε οὐκ ἦσαν δισμύριοι, φανερόν. caetera.

tera. Cum his paria habet *Didymus* ad *Iliad.* E. 867. Male ergo *Wolſius:* omnino *vicies mille ſunt:* cum debuit: *vicies mille ſunt* praeterpropter, circiter. *Ariſtoph.* in *Equit.* 245.

Ο κονιορτὸς δῆλος αὐτῶν, ὡς ομου προσκειμένων. Schol. ad locum: τὸ ομȣ λέγȣσιν Αττικοὶ ἀντὶ τȣ̃ εγγυς, ὡς καὶ ἐν Εἰρήνῃ· Καὶ μὴν ομȣ 'ςιν ἤδε. Adde omnino *Lamb. Boſ. Obſeruatt. Crit.* Cap. IV. *Valeſium* ad dictum *Harpocrationis* locum, eruditiſſimum *Valckenaer.* ad *Eraſmum Philonem* p. 162. et Cel. *Tib. Hemſtemh.* ad *Lucian.* T. I. Nou. Edit. pag. 443. Contra, cum definitum numerum paulo excedit, dicimus μάλιςα, aut aliquid ſimile. *Plato* in *Critia:* πλῆθος δὲ διαφυλάττοντες ὅτι μάλιςα ταὐτὸν ἑαυτῶν εἶναι πρὸς τὸν ἀεὶ χρόνον ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, τὸ δυνατὸν πολεμεῖν ἤδη κατὰ τὰ ἔτη, περὶ δυο μαλιςα ὄντας μυριαδας. Quae verba non recte a plurimis accipiuntur. Nam, ſi cum *Salmaſio* Graeci ſermonis proprietatem ſpectes, non *circiter* aut *admodum*, vt illi, expones, ſed quod binas myriadas aliquantulum excedit. »Μαλιςα τρία »τάλαντα apud *Demoſthenem*, inquit Vir ille ſummus »*de M. V.* p. 156. ſunt X talenta, *et quod excurrit.* Con»tra, ſi dixiſſet ομου τρία τάλαντα, aliquid deeſſet ad »ſummam trium talentorum.» Caeterum de hoc numero ciuium Athenienſium magna eſt inter veteres concordia. *Ariſtoph. Veſp.* 705.

Εἰσίν γε πόλεις χιλιαι, αἳ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσι.
Τȣ́των εικοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις προσέταξεν ἑκάςῃ,
Δυο μυριαδες τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις.

Vbi ait Scholiaſtes doctiſſimus: Εκ πολλȣ̃ φαίνεται περὶ τοσȣ̃τον ἀριθμὸν τῶν Αθηναίων πλῆθος προϊςασθαι. καὶ Δημοσθένης γάρ φησιν· Εἰσὶ δ' ὁμȣ̃ δυσμύριοι πάντες

τες Ἀθηναῖοι. Similiter eruo idem ex *Plutarcho* in vita *Lycurgi* Rhetoris hoc pacto: [Diphilum] ἀλῶναι ἐποίησε [Lycurgus] καὶ πεντηκοντα δραχμας ἐκ τῆς ὀσίας αὐτοῦ ἑκάστῳ τῶν πολιτῶν διένειμε, τῶν πάντων συναχθέντων ταλαντων εκατον εξηκοντα, ἢ, ὥς τινες, μναν. Iam ſi Talenta centum ſexaginta in drachmas reſoluas, et vnicuique ciuium Athenienſium viritim quinquaginta impertias, hominum capita erunt 19, 200, ſc. ὁμοῦ δισμύριοι. Adiungo *Athenaeum* l. 6. p. m. 237. Κτησικλῆς ἐν τρίτῃ χρονικῶν, τῇ δεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν φησιν Ὀλυμπιάδι Ἀθήνησιν ἐξετασμὸν γενέσθαι ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως τῶν κατοικούντων τὴν Ἀττικὴν, καὶ εὑρεθῆναι Ἀθηναίους μὲν δισμυρίους πρὸς τοῖς χιλίοις, μετοίκους δὲ μυρίους, οἰκετῶν δὲ μυριάδας τεσσαράκοντα. Quod ſi aliquando contingat, vt in hoc numero diſſentirent Auctores vetuſtiores, (et ecce aperte diſſidet *Herodot.* V. 97. qui ante bellum Perſicum, atque hanc longe aetatem, tres myriadas, ſiue Athenienſium triginta mille fuiſſe ait) memineris, alios aliter calculum inſtituere: hos vnamquamque aetatem et conditionem complecti, alios interea, vti hic Noſter, caeterique, quos adduximus, eos tantum numerare, qui familiae capita erant; aut ſaltem qui ea eſſent aetate, vt Remp. armis tegere poſſent; aut denique qui opibus ita valebant, vt in cenſu eſſent. De qua re multa habeo dicenda, verum in tempore opportuniori. Iam fere hoc omne extra oleas. TAYLOR. [Plutarch. quomodo quis etc. p. 77. D. in Bruto ed. Tonſon. p. 229. Demoſth. in π. παραπρ. de aetate Solonis. TAYLOR in ſchedis.]

785. 26. ἀλλ᾽ οὐχ οὗτος.] Lege cum *Italico*, ἀλλ᾽ οὐχ οὗτος αν ουδεν ἔχοι δεῖξαι, vel cum *Lindenb.* ἀλλ᾽ οὐχ οὗτος οὐδεν αν οὐδεν ἔχοι δεῖξαι, maxime ſi interpungas poſt οὗτος. TAYLOR.

785. 27. τὸν βίον.] *Regii* Pariſienſes habent τὸν βίον ἐςὶ βιοτεύων. TAYLOR.

vlt. τὴν ψυχὴν.] Reſtitui ex fide omnium impreſſorum, plurimorum etiam et praeſtantiorum Codicum. Vulgo erat τῃ ψυχῃ. TAYLOR.

786. 4. ὄφις.] Obſop. ὥσπερ ἔχις ἢ σκορπίος [et cum eo *Ven. Bodl. Ital.*] et mox v. 7. ἀργύριον εισπράξεται [ſimiliter *Bar. Ven. Bodl. Aug. Ital.* marg. *Par.* et rectius]. Vide 4. *Rhetor. ad Heren.* exempla deſcriptionis et imaginis pene conuerſa ex hoc loco. *Iſte quotidie per forum medium, tanquam iubatus draco, ſerpit, dentibus aduncis, adſpectu venenato, ſpiritu rabido, circumſpectans huc et illuc, ſi quem reperiat, cui aliquid mali faucibus afflare, ore attingere, dentibus inſecare, lingua adſpergere poſſit.* WOLFIVS.

10. ἀνίδρυτος.] *vagabundus* Wolfius. quaſi *domicilium non habens.* Adnotatum reperi: Ανίδρυτος, ανέςιος οἶμαι. *Harpocr.* et *Suid.* exponunt ἀνεξίλαςος. Quod non intelligo. Illa ſuperiora rectiſſima ſunt, et vim vocis optime explicant. Lege *Ariſtot. Polit.* L. I. C. 2. ἄνθρωπος φύσει πολιτικὸν ζῶον, καὶ ὁ ἄπολις — ἤτοι φαῦλός ἐςιν, ἢ κρείττων, ἢ ἄνθρωπος, ὥσπερ καὶ ὁ ὑφ' Ομήρȣ λοιδορηθεὶς,

Αφρήτωρ, ἀθέμιςος, ανέςιος [*Iliad.* I. 63.]

ἅμα γὰρ φύσει τοιȣ͂τος, καὶ πολέμȣ ἐπιθυμητὴς, ἅτε περ ἄζυξ, ὥσπερ ἐν πετεινοῖς.' Eodem animo, moroſus ille, et conſuetudinum amicitiarumque oſor, Timo, ab *Ariſtophane* in *Lyſiſtr.* 810. vocatur ανίδρυτος, ſiue, vt ſcribitur quoque, αἴδρυτος. TAYLOR.

pen. πρὸς μὲν γὰρ κ. τ. λ.] πρὸ τȣ͂ ἀπελθεῖν ἐξ Ερετρίας, προδὰς τὸν πατέρα (καὶ προδȣ͂ναι.) WOLF.

vlt. δεσμωτηρίῳ.] Vide *Suid.* v. Οφλήσειν, qui emendabit ſimilem locum in σχ. *Ariſtoph. Nub.* 774. TAYLOR.

787. 4. ἀποσχέσθαι.] Obſop. ἀπεσχῆσθαι, et v. 5. pro μαρτύρων, μαρτυρίων. WOLFIVS.

8. ἐπ' ἐξαγωγῇ.] Vid. *Iul. Poll.* L. III. C. XXV. §. 125. et viros doctos ad iſtum locum. TAYLOR.

14. Βωξίαν.] [*Ald.* et *Bar.*] Alii Ζωβίαν. WOLF.

16. ἐζήτει καὶ ἐκήρυττον.] Reuocaui coniunctionem ope MSS. *Bar. Bodl. Aug.* et Editionis *Lutecianae*. Si aſyndetam orationem relinquas, vt eſt in caeteris, profecto vox altera alterius gloſſa fuiſſe videbitur. TAYL.

27. μετοικίου.] *Petit. Attic. Legg.* L. II. Tit. V. *Harpocr.* v. Μετοίκιον. Suid. Ἐξαγωγή. *Meurſ. Attic. Lect.* I. 9. TAYLOR.

Ibid. κείμενον.] Vterque Interpres huius Orationis falli videtur. Acceperunt enim, quaſi muliercula *ſtatim*, *incontinenter*, perſoluta annua penſione, ſiue τοῦ μετοικίου, ita euaſiſſet. Id aliter eſt. Abducta illa ad forum, vbi τῶν μετοίκων res agitabantur, et referebantur in commentarios, apparebat ex eorum libris memorialibus, eam aes iſtud *quotannis iam perſoluiſſe.* Thucyd. I. 129. Τῶν ἀνδρῶν, οὓς μοι πέραν θαλάσσης ἐκ Βυζαντίου διέσωσας, κείσεταί σοι εὐεργεσία ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ ἐσαεὶ ἀνάγραπτος. *In album Benefactorum referri.* Infra, in hac oratione, p. 791. 6. συνθῆκαι, καθ' ἃς ἐδανείσατο, κείμεναι. Ita νόμοι dicuntur κεῖσθαι. TAYLOR.

788. 1. ταφήν.] Alii γραφὴν male. Ταφὴ non ſolum ſepultura, verum etiam *pretium*, quod pro exſequiis numerabatur. Ita ſupra 787. 3. TAYLOR.

4. οὑτοσί.] Codd. *Ven. Bar. Aug.* eodem modo, quo nuper legebatur, ἔλαχεν αὐτῷ ὁ χρηστὸς ἀδελφὸς οὑτοσί. TAYLOR.

7. ὑμεῖς κ. τ. λ.] Apparet, Lycurgum ingratum animum obiecisse Ariſtogitoni, eoque crimine iudices concitaſſe. WOLFIVS.

788. 10. καὶ ἄμικτον.] μιαρὸν, μιαρὸν τὸ θηρίον — τῦτο καὶ ἄμικτον. MSti *Ven. Bar. Aug.* TAYLOR.

22. νεάλης καὶ πρόσφατος.] Integer atque recens. τὸν νεάλη, ſiue παρὰ τὴν ἅλα, ſiue παρὰ τὸ ἁλὰς, deducere nihil vetat. Opponitur τῷ τεταριχευμένῳ, vt πρόσφατος τῷ πολὺν χρόνον ἐμπεπτωκότι. TAYLOR.

789. 15. αἰσχίςοις.] Obſop. εσχατοις. et mox, v. 16. ἑαυτῶν εἶναι πονηρότερον. [Similiter *Ven. Bar. Bodl. Aug.* et marg. *Benenati.*] WOLFIUS.

19. καταςήσετε.] καταμίξετε Codd. *Ven. Bar. Bodl. Lind. Obſop. Aug. Ital.* marg. *Lut.* et MSS. *Fel.* et *Man.* TAYLOR.

24. εὔνους.] λοιπος Editt. *Ald.* et *Paris.* MSS. *Ital. Fel.* et *Man.* Alii ſcribunt: ἐγὼ μόνος υμιν διαμενω πάντες ετοι etc. TAYLOR.

790. 2. ἀποςασίυ.] Correxit eruditiſſimus *Valckenaer.* ad *Ammonium* pag. 19. απροςασιυ. Actio *haec* dabatur in Inquilinos, Inquilinasue, qui Sponſorem ex ciuibus non ſibi aſſumſerant: *Illa* altera Αποςασιυ contra Libertum Libertamue, qui patronis debitam reuerentiam non praeſtitiſſent; vt pleni ſunt libri eorum, ad quos iſtud Eruditionis genus pertinet. TAYLOR.

9. εἰ δὲ μηδένα τέτων ὑπόλογον ποιεῖται.] Sic μηδεὶς ὑπόλογος, voce compoſita, ſcribitur, niſi legendum ſit: εἰ δὲ μηδὲν τέτων ὑπὸ λόγον ποιεῖται. WOLF.

Ibid. Vide, quae adnotauimus ad *Lyſiam* p. 183. Adde etiam Indicem v. Υπόλογον. Hic pro ὑπόλογον, φροντίδα habent *Ven.* marg. *Benen.* (Illud nimirum olim gloſſa fuit) et λογον *Bar. Aug.* TAYLOR.

13. ἄπιςον.] Ita legi et cudi malebam iuxta auctoritatem *Ald. Par.* et *Ven.* ῥᾳςον *Lind. Ital.* απιςω *Bar. Bodl.* απιςω *Obſop. Felic. Man.* cum quibus interpretatur *Wolfius.* TAYLOR.

790. 19. *παρανόμων.*] *violatarum legum*, Wolfius. Male. Rectius Melanchtho: *an quia condemnatus eſt in iudicio*, rogatae legis pernicioſae. Dixi alibi. TAYLOR.

20. *προετιμήσατε.*] [Ita Quatuor prelo cuſi] Lego *προσετιμήσατε*, vt in *Ariſtocratea* ſaepiſſime ſcriptum exſtat. WOLFIVS. *προσετιμήσατε* etiam Cod. *Baroc.* cum marg. *Paris.* TAYLOR.

Ibid. *δακτυλόδεικτεῖτε*] *δακτυλοδεικνεῖτε* Codd. *Ven.* et *Bar.* Vide *P. Fab. Agoniſt.* II. 11. TAYLOR.

23. *ἀπαλλαγῇ*] Obſop. *ἀπαλλαγῆναι.* WOLFIVS. Alii etiam, ſc. *Bar. Ven. Aug.* TAYLOR.

25. *ὅτι, φησὶν, ἀναιδὴς ἐστιν;*] Alii, *ὅτι φύσιν.* Forte, *ὅτι φύσει*, aut *ὅτι τὴν φύσιν.* Si placet *ὅτι φησὶν*, S. *ὁ Ἀριστογείτων*, *ἢ τὶς τῶν φίλων αὐτοῦ.* WOLF.

26. *ὅταν.*] Malim *ὅτι.* WOLFIVS.

27. *μήτ' ἂν γενόμενα.*] *neque ſunt, neque facta ſunt*; Wolfius. Male omnino. Non obſeruauit ille vim *δυνητικοῦ μορίου*, ſc. *quae neque fieri poſſunt.* MSti *Ven. Bar.* cum marg. *Benenati*, *γενησόμενα.* TAYL.

791. 2. *εἰ.*] Melius *εἰς*, vt edunt *Aldus*, *Felicianus* et *Manutius*, vel adhuc perfectius, vti *Morelius*, *ὥσπερ ἂν εἰ εἰς χρέος ἐσκοπεῖτε ἴδιον.* TAYLOR.

6. *ὅροι.*] Ὅροι ſunt hic et in aliis forenſibus ſaepe, libelli venditionis aut debiti, indices affixi aedibus aut fundis. WOLFIVS.

Ibid. Praeter Lexica eam rem expedient *Duportus* ad *Theophraſt.* pag. 360. *Salmaſ. de M. V.* pag. 508. rurſusque per totum caput 15. *Herald. Animadu.* L. III. C. VI. *Petit. LL. Attic.* pag. 506. Edit. Nouae. *Valeſ.* ad *Harpocr.* pag. 249. et 315. TAYLOR.

7. *ἡγεῖσθ' ἀναιδῆ.*] Reſtitue cum *Bodl.* et *Ital.* *ἡγεῖσθ' ἂν ἀναιδῆ.* TAYLOR.

791. 11. σανὶς.] Recte diſtinxit inter *ſyngraphas*, ſiue pacta conuenta mutuantium, et *titulum*, vel indicem, quo ſignificabatur, fundum, aut aediculam mutuo ſumentis pignori pro mutuo eſſe oppoſitam: At acutius paulo, quam ego perſpicere poſſum, inter *leges* Reip. et *tabulas* iſtarum legum in aede Matris Deorum. TAYLOR.

14. καὶ μένει.] vel μένοι, aut μένη, vt alii. Nimirum gloſſa eſt vel inutile additamentum. TAYLOR.

19. εἶθ᾽ ὅτι.] Forte εἰ δὴ ὅτι. WOLFIVS.

Ibid. εἰ δ᾽, ὅτι *Ald. Fel. Man.* εἰ διότι *Ven. Bar. Bodl. Aug.* cum Edit. *Luteciana*. Modo pro γραφὴν nonnulli δραχμήν. Sunt autem non contemnendi, *Ven. Bodl. Aug.* marg. *Beneuati*. TAYLOR.

Ibid. μικρὰ καὶ ὀυδέν.] Lego, μικρὰ ἢ ὀυδέν, aut *parum*, *aut nihil*: vel, vt *Wolfius* non male exponit, *parum*, *atque adeo nihil*, *deliquerunt*. Proxime, *aere alieno erunt obſtricti*. Id minus exacte. Τὸ ὀφείλειν *valebit contra illos*: *omnia mala conſequentur*, *quae eos premere ſolent*, *qui Reip. ſunt obaerati*. *Contra autem*, *qui multum debet*, *et vnam atque alteram penſionem ſoluerit*, τὸ ὀφείλειν *contra illum non valebit*, *verum* ἐπίτιμος *erit*. *Id ſane iniquum eſt*. TAYLOR.

23. τὰ μὲν δὴ δύο ἐν ἀπογραφῇ πεποίηται.] ἀπεγράψατο. WOLFIVS.

26. με γέγραφεν.] Lego μ᾽ ἐγγέγραφεν omnino. Habent id optimi Codd. *Ven. Lind. Aug. Ital.* Vide adnotata ſupra 771. 6. TAYLOR.

792. 6. δέ.] Reſtitui iuxta auctoritatem Codd. et Editt. omnium. Apud *Wolfium* erat καί. TAYLOR.

10. τότ᾽ ὀυκ ὀφείλει.] Corrige ὀφειλήσει. Ita *Ven. Bar. Bodl.* Et recte Interpres: *verum vbi deletus fuerit*, *tum non* debebit; *nunc igitur debet*. TAYLOR.

792. 12. αὐτῷ.] Faceſſere iubent otioſum iſtud vocabulum Codd. *Bar. Lind. Ital.* TAYLOR.

Ibid. Legendum videtur ἃ νῦν, ἐκ ἐξὸν αὐτῷ, οὗτος ποιεῖ. IVRIN.

16. ἐγκυκλίων] συνήθων *Ital.* Credo fuiſſe gloſſema ad marginem adſcriptum. TAYLOR.

21. τότ' ἄνω κάτω γίγνεσθαι.] Forte τα ἄνω. Et pro γίγνεσθαι legit *Obſop.* γεγενῆσθαι. Et [793. 12.] ὃν πῦ βεβίωκεν, *quam vitam vbi actam?* Et [ν. 27. h. p.] pro ἐςράφθαι, τετράφθαι. WOLFIVS.

Ibid. το, τ' omnes libri ſcripti et editi. *Bodl.* habet τὸ, τὰ ἄνω κάτω γεγενῆσθαι: γεγενῆσθαι etiam plurimi et praeſtantiſſimi. ἄνω καὶ κάτω, quod et ſcribitur, parum probo. TAYLOR.

22. ἀλλ' ὅταν κ. τ. λ.] Corrigo: ἀλλ' ὅταν οἷς ἐκ τῶν νόμων μὴ ἔξεςι, τέτοις ἐκ τῶν ὑμετέρων βελήσεων ἐξῇ· καὶ ὅταν ἡ μὲν πονηρία τιμᾶται, τὰ χρηςὰ δ' ἀποῤῥίπτηται· καὶ ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἡττᾶται τῦ φθόνε, τότε ἄνω καὶ κάτω etc. Primum illud excepi ex marg. *Benenati.* Coniunctiones addunt, illam *Ven.* hanc *Bar.*, Denique quanquam iſtud καὶ inter ἄνω et κάτω expungat bonus *Venetus*, hic tamen neceſſarium eſſe iudico, licet in anterioribus id erat ſecus. TAYLOR.

793. 7. τι] Legere iubet optimus *Auguſtanus*: ὧν ὁ πατὴρ αὐτῦ πεποίηκε. A *Veneto* abeſt etiam αὐτῦ. TAYLOR.

12. ποῖον; ὃν πῦ βεβίωκεν;] Recte hoc, vt mihi quidem videtur. Vide ſupra *Wolfium* ad 792. 21. MSti plurimi ἐ. Quod eodem recidere iudico. Nam ἐ, id eſt, *vbi*, pariter voluerunt. Atque ita excuderunt *Pariſienſes*. *Lambinus* hic in contrarium prorſus abit. At certe frigidus eſt ſenſus, quem ille reuocauit, et *Wolfius* interpretando dedit. *Ad ſuam vitam*

conſu-

confugiet — ? *quam? eam, quam non vixit? in ea enim, quam vos vidiſtis omnes, non eſt talis.* Verte autem: *quam vitam? vbi gentium actam? in ea enim, quam hic egit* coram vobis, *non eſt talis.* TAYLOR.

4. | 793. 12. Wolfius: *quam? eam, quam non vixit?* minus ad mentem Oratoris. Vertendum: *qualem? vbi terrarum actam?* IVRIN.

17. ἀλλά.] Corrige, vt ſuadent libri meliores, ἀλλά, νὴ Δία, χωρὶς τούτων, ſine coniunctione. TAYLOR.

26. Θεωρίδα.] Harpocratio: Θεωρίς. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος, εἰ γνήσιος. Μάντις ἦν ἡ Θεωρὶς, καὶ ἀσεβείας κριθεῖσα ἀπέθανεν, ὡς καὶ Φιλόχορος ἐν ἕκτῃ γράφει. Qui eam ream fecit, fuit noſter ipſe Demoſthenes, vt docemur a *Plutarcho*; Κατηγόρησε δὲ καὶ τῆς ἱερείας Θεωρίδος, ὡς ἄλλα τε ῥᾳδιουργούσης πολλὰ, καὶ τοὺς δούλους ἐξαπατᾷν διδασκούσης, καὶ θανάτου τιμησάμενος ἀπέκτεινε. Codd. *Bar.* et *Aug.* legunt Θεοδωρίδα. TAYLOR.

794. 4. Φαρμακός.] Vide *Hermog.* p. 255. et 257. *Didymum Demoſthenis* Scholiaſten apud *Harpocr.* in v. *Etym. M.* p. 788. vbi ſcribitur mendoſe: οὕτως ἐν αὐτὸν ἐξαμαρτήσει ὁ Φαρμακός; Suid. etiam et *Harpocr.* legit ἐξαμαρτήσεται. TAYLOR.

6. ὃς αὐτὸς αὑτὸν θανάτου τετίμηκεν.] Lego αὐτῷ θανάτου. WOLFIVS. αὑτὸν *Ald.* αὑτῷ *Bar. Aug.* TAYLOR.

11. ἔλεον etc.] ἔλεος, συγγνώμη καὶ φιλανθρωπία, *Lambinus.* TAYLOR.

22. ὁ καὶ δή.] Impedita ſatis et obſcurior ſententia. In MStis legitur; ὁ δὲ τοιοῦτος ποῖος † . . καλοῖτ' ἂν δικαίως; ὁ τρισκατάρατος, etc. Quod probo. Tum autem inducenda ſunt illa in exitu orationis, οὐχ ὁ τοιοῦτος; TAYLOR.

795. 1. πρὶν τὴν πρώτην ψῆφον διενεχθῆναι.] περὶ τȣ̃ ἐγκλήματος, πότερον ἔνοχος ἦν τȣ́τῳ, ἢ μή· ἡ δὲ δευτέρα, ἐπειδὴ κατακριθῇ, ὅ, τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. WOLFIVS. Deeſt πρώτην in MStis *Ven.* et *Bar.* TAYLOR.

9. προσεστηκυίας.] Melius eſſe credo παρεστηκυιας Codicum *Lind.* et *Ital.* vel παρεστωσας plurimorum, *Ven. Bar. Bodl. Obſop. Aug.* MSS. *Fel.* et *Man.* cum marg. *Benenati.* TAYLOR.

17. μισήσετε.] *Morelius* dedit μισησαιτε. In Cod. autem *Italico* ita ſcribitur hic locus: ἔτι μᾶλλον ἂν αὐτὸν μισήσετε, καὶ δικαίως αποκτεινετε. TAYLOR.

22. τῶν ἄλλων.] Addunt *Ven.* et marg. *Paris.* πλην τȣτων. *Bar.* autem et *Aug.* πλην τȣτον. Legendum eſt autem πλὴν τουτου. TAYLOR.

24. ȣ̓δὲ πολλȣ̃ δεῖ.] Interpretare, πολλȣ̃ γε καὶ δεῖ. Si minus placet, ȣ̓δὲ πολλȣ̃ λόγȣ δεῖ. WOLFIVS.

796. 3. γίγνονται, καὶ ὀφλήματα ἴδια.] Lego: γίγνονται ὀφλήματα ἴδια, et 797. 16. ταῦθ' ἔτος μονονȣ̓. WOLFIVS.

Ibid. Amplector potius vulgatam lectionem Impreſſorum *Felic. Manut.* et *Lutec.* γίγνονται, καὶ ὀφλήματα. Eamque ſatis bene reddit Verſio *Wolfiana.* TAYLOR.

5. αὑτῷ.] εαυτω *Bar.* TAYLOR.

7. ȣ̓δὲ πολλȣ̃ δεῖ.] *neque multis verbis eſt opus.* Vide ſupra ad 795. 24. Tu vertes: *neque enim idem eſt; longe abeſt.* TAYLOR.

797. 5. [ὁρῶντας μὴ ὁρᾶν.] *Seeing ye ſhall ſee and not underſtand.* Ita N. T. ſcriptores. Plutarch. de liberorum educat. circa finem ὡς ἔνια τῶν πραττομένων ὁρῶντας μὴ ὁρᾶν καὶ μὴ ἀκȣ́ειν ἀκȣ́οντας. TAYLOR in ſchedis.]

16. ἔτος.] Ita *Bar. Bodl.* marg. *Paris.* cum *Lambino.* Editi ουτω. Vide ſupra ad 796. 3. TAYLOR.

797. 18. ταῦτα.] *eum* talia et talia *dicat agere, cum debeat aerario*, Wolfius. Parum exacte. *Si quis igitur veſtrum motus eius petulantia, conqueratur, eum iſtiusmodi facinora patrare*, adeoque, vel, atque etiam *cum ſit aerario obſtrictus*, caetera. Atque ad eum ſenſum exemplaria noſtra pungi curauimus. TAYLOR.

Ibid. τί δ'; ἐ καὶ ὁ δεῖνα.] Apparet, hunc locum eſſe mutilatum. Sententia certe eſt: *Ariſtogitonis exemplo ciues ſua crimina communicare cum aliis, et ita propagari lites.* ad quam planius exprimendam verba quaedam deſunt. WOLFIVS.

Ibid. Nihil ſimplicius loci huius vera mente: Nihil *Wolfii* explicatione et ſuſpicionibus futilius. *Cum Ciues Ariſtogitoni petulantiam exprobrant, atque inſuper, petulantiam hominis, qui publico erat obaeratus, ibi, arrepta occaſione inimicos ſuos ſugillandi, quid? ait, Egone debeo ſolus? annon obaeratus eſt quoque Simo, et Pamphilus et Charidemus?* Lege autem, τὸν ἐχθρὸν ἑκαστον εἰπὼν (vel ὑπειπων, vt MSti fere omnes, cordate ſane et feliciter!) τὸν ἑαυτȣ. TAYLOR.

21. τȣτον.] Reſtitui ex Editis et MStis. τȣτων *Wolfius.* TAYLOR.

24. παράδειγμα.] ἀδίκημα MSti *Ven. Bar. Bodl. Lind. Obſop. Ital.* marg. *Benenati.* TAYLOR.

Ibid. Mihi quidem nec παράδειγμα, nec παράγγελμα, nec ἀδίκημα ſatis placet. Ac fieri poteſt, vt aliquid deſit. WOLFIVS.

798. 6. τάς τε συμφορὰς.] Forte addendum καὶ τὰς τιμωρίας. Niſi legas τάς γε. WOLFIVS.

Ibid. Recte ſane. Et quanquam *Baroc.* habeat τάς γε, caeteri tamen omnes, credo, conſtanter, τάς τε, et marg. *Paris.* addit, quod *Wolfius* addi voluit. TAYL.

13. ταῦτα.] Vel παντα potius, vt *Ven. Bar. Aug.* marg. *Benen.* Quod haud paulo melius. TAYLOR.

18. ὁ δῆμος ἅπας.] *Obſop.* ἅπαντας. WOLFIVS.

798. 18. Cum *Obſopoeo* excudit, cum caeteris omnibus (ἅπας enim omnes mordicus tenent) interpretatur *Wolfius* noſter. TAYLOR.

21. ἀνίατον.] ἀνίατον, ανιατον, maiori cum vehementia et ſpiritu legunt *Ald. Ven. Bar. Lind. Aug.* TAYL.

27. ὃ μήτε δημοσίᾳ γένοιτο.] Forte addendum μητ' ἰδίᾳ. WOLFIVS.

Ibid. ὃ μητε ἰδίᾳ μήτε δημοσίᾳ γένοιτο, MSS. *Ven. Bar. Lind. Aug. Ital.* cum Editione *Luteciana.* TAYL.

799. 4. μή ποτε.] pro μὴ ἕως. WOLFIVS.

11. συνεργεῖν διδόντες ἑαυτὺς.] ὃ παρέσχον ἑαυτὺς συμπράττοντας τοῖς συκοφάνταις. WOLFIVS.

16. ἀθληταὶ τῶν καλῶν ἔργων.] Vide *Victor. Var. Lect.* XXIV. 9. TAYLOR.

800. 6. τὺς ἀποψηφισαμένυς.] Obſop. τὺς απεψηφισμενους. WOLFIVS. Similiter *Bar.* et *Bodl.* TAYL.

9. καταψηφίσασθαι.] αποψηφισασθαι *Ven. Bar. Lind. Aug. Ital.* et marg. *Paris.* TAYLOR.

10. καταρᾶσθαι.] Lege κάταρασθε, vt marg. *Morelii* habet. Codd. *Bar. Bodl.* et *Aug.* καταρασεσθε. Proxime iidem *Bar.* et *Aug.* απεψηφισμενοις. TAYL.

16. ἐφῖκται.] Pro ἐφῖκται γὰρ πάντων, in antiquo vehementius ſic: ἐφῖκται γάρ, εφικται πάντων ἡ τὔτυ κακοπραγμοσύνη. *Peruenit enim*, peruenit *ad omnes huius improbitas.* Facere autem eam repetitionem ad epitaſin obſcurum opinor eſſe nemini. OBSOPOEVS.

ANNOTATA
AD POSTERIOREM ORATIONEM.

Quanquam hanc Orationem multi negent eſſe *Demoſthenis*, quod in ea nihil dignum ſit *Demoſthenis* eloquentia, de qua meum non eſt pronunciare, aut iudicium facere, tamen cum multis in locis apud *Aldum* corruptiſſime excuſa legatur, nolui

 illam

illam qualemcunque praeterire. Itaque quicquid inuenire potui, libens et diligenter annotaui, inque medium contuli. Sic enim de Graecis Scriptoribus ſentio, nullius Orationes ſine aliquo fructu legi poſſe, ideoque nullas reſpuendas. OBSOPOEVS.

801. 4. βλάπτεσθαι.] Interpres recte ad ſenſum: *per hos maximas reſp. clades accipit.* Vti profecto eum decebat. Sed Graeca vitioſa ſunt, et perquam incommode abeſt vox neceſſaria. Repone itaque μάλιστα. διὰ γὰρ τούτους τὰ κοινὰ καὶ μάλιστα βλάπτεσθαι πέφυκεν ἂν ὦσι φαῦλοι, καὶ τὰ μέγιστα πάλιν ὠφελεῖσθαι, ἐὰν ὦσιν ἐπιεικεῖς. Vix ſatis erat dicere βλάπτεσθαι, vbi quaeritur de gradu et intenſione βλάβης, et vnde Reſp. *grauiſſimum* vulnus acciperet. TAYLOR.

7. ὑπὲρ τῶν κοινῶν — πράττειν.] Alii dicerent τὰ κοινὰ πράττειν, credo. Auſcultabis ergo Codd. *Bar. Bodl. Aug.* τοῖς ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἐγχειροῦσί τι πράττειν. TAYLOR.

15. κοινῇ.] *Obſop.* κοινὴν τὴν ἀτυχίαν τοῖς ἐμπλέουσι, hoc eſt, τοῖς πλέουσιν ἐν τῇ νηΐ. WOLFIVS.

18. αὐτοὺς.] Lege cum accuratius impreſſis αὐτους, *ſe ipſos.* TAYLOR.

22. τοῖς μὲν ἐνδέχεσθαι.] Videtur ἀκυρολογία eſſe: quaſi homines priuati poenas ſumant de aliis, cum ſententia ſit, priuatos quouis tempore licere vlciſci. Quid ſi legas: ὑπολαμβάνων παρὰ τῶν μὲν ἐνδέχεσθαι καὶ μετὰ χρόνον τὸ δίκαιον λαβεῖν· ἐπὶ τῶν δ' οὐκ εἶναι περιμεῖναι τὸ ἐκδικούμενον? Nota τὸ ἐκδικούμενον, τὸ τιμωρησόμενον, ἀντὶ ἐκδικήσεως, καὶ τιμωρίας. WOLFIVS.

24. τὸ ἐκδικούμενον.] In nonnullis exemplaribus deſunt ea verba. Et ſane nullo cum detrimento abeſſe poſſe iudico. Enata ſunt nimirum e margine. TAYL.

Ibid. τὸ γὰρ.] Lege omnino: τὸν γὰρ τιμωρησόμενον οὐχ ὑπολείπεσθαι. Illud ſuppeditauit *Bar.* vtrum-

que

que *Ven. Aug.* et marg. *Benenati.* Γρ. etiam ὑπολείπεσθαι ἔτι. TAYLOR.

802. 2. τέτους ἐμμένοντας.] Malim τούτοις, ſub. τοῖς κατεγνωσμένοις. WOLFIVS. Cum *Wolfio*, *Ven. Bar. Aug.* et marg. *Benenati.* TAYLOR.

8. ἐμμένοντες.] Obſop. εἰκοντες. WOLFIVS.

Ibid. Ita etiam *Bodl. Lind. Ital.* In *Ven.* et *Bar.* iſtud vocabulum deeſt. TAYLOR.

16. μετατεθέντα.] Lege μεταςαθεντα auctoritate Codd. meliorum. TAYLOR.

20. ἐκτίσαντας] De Pericle eſto. Miltiadem vero in carcere computruiſſe tradunt. WOLFIVS.

Ibid. Ante ἐκτίσαντας in Cod. *Baroc.* ſcribitur αποδοντας. Nemini certe dubium eſſe poſſit, id olim aut ſcholion fuiſſe, aut variam demum lectionem. TAYLOR.

Ibid. ὃ καὶ δεινότατον.] Obſop. ὃ καὶ δεινον ἂν ειη γε, τους — WOLFIVS.

23. τι.] Obſop. τὸ τι non habet, nec τὸ παρ᾽. WOLFIVS.

25. παμπληθῆ.] Obſop. υπερπληθη. WOLFIVS. Vt et noſtri omnes, aliique. TAYLOR.

803. 9. κατὰ τοὺς νόμους.] In editis male diſtingui ſolitum, ἃ μὲν ἅπαντες ὑμεῖς συλλεγέντες ἐψηφίσασθε, κατὰ τοὺς νόμους ἄκυρα εἶναι. Tu corriges mecum. Et acerrima ſane eſt oppoſitio. *Irrita ergo fient, quae vos olim legitime ſanxiſtis: Eius voluntas ad malefaciendum magis rata erit, quam Leges ipſae.* Pro κατὰ hic MSti δια, non recte. TAYLOR.

12. νόμων.] των νόμων Codd. *Ven. Bar. Lind. Aug. Ital.* TAYLOR.

24. συναγωνιζομένους.] Obſop. συναναγκαζομενους. WOLFIVS. Item Codd. *Ven. Bar. Bodl. Lind. Aug. Ital.* marg. *Morelii.* Vulgatur ἀναγκαζομένους et συναγωνιζομένους. TAYLOR.

803. 27. ἔγραψε.] Vide notata ad initium Orationis *Lycurgi c. Leocratem.* Hanc rogationem memorat et judicium propter eam ab Ariſtogitone inſtitutum *Plutarchus* in *vita Hyperidis.* Κριθεὶς δ' ὑπὸ Ἀριστογείτονος παρανόμων, ἐπὶ τῷ γράψαι μετὰ Χαιρώνειαν — ἀπέφυγεν· αἰτιωμένων δέ τινων αὐτὸν, ὡς παριδόντα πολλοὺς νόμους ἐν τῷ ψηφίσματι, εἰ μὴ ἐπεσκότει, ἔφη, μοι τὰ Μακεδόνων ὅπλα, οὐκ ἐγὼ τὸ ψήφισμα ἔγραψα, ἡ δ' ἐν Χαιρωνείᾳ μάχη. Similiter *Longinus* §. 15. Ὡς, νὴ Δία, καὶ ὁ Ὑπερίδης κατηγορούμενος, ἐπειδὴ τοὺς δούλους μετὰ τὴν ἧτταν ἐλευθέρους ἐψηφίσατο, εἶπεν, οὐχ ὁ ῥήτωρ ἔγραψεν, ἀλλ' ἡ ἐν Χαιρωνείᾳ μάχη. TAYLOR.

804. 14. ἐφ' ᾧ τε ἐνα.] marg. *Benenati* habet ἐφ' ᾧ τε μη ἐνα. Sed inutiliter. Mentem Scriptoris ſatis expreſſit *Wolfius* in interpretatione. TAYLOR.

805. 7. προσήκειν.] προσηκει *Ven. Baroc.* ὡς οἴεσθαι προσήκειν *Bodl.* Melius ſane, ὡς προσήκειν. TAYL.

15. τούτων ᾕρηκε κατηγορῶν.] Obſop. τούτων κατηγορήσας εἷλεν. WOLFIUS.

Ibid. Ita Cod. *Bar.* quoque, aliique. τούτων κατηγορήκε καὶ εἷλεν *Lind.* τίνα γὰρ παραγαγὼν εἰς τὸ δικαστήριον — τοῦτον ᾕρηκε κατηγορῶν Cod. *Aug.* TAYLOR.

17. καὶ γὰρ ταῦτα.] τὸ ταῦτα non video quid faciat ad ſenſum. WOLFIUS.

Ibid. καὶ γὰρ παρὰ ταῦτα *Bodl.* Quod fere interprotatur *Wolfius.* TAYLOR.

21. τοῖς καιροῖς ἐναντιοῦται.] *Age vero,* inquit Ille, *ſi hic non ſatis inſanit ſua ſponte, inſtigandi.* Imo placandi ſunt potius, quam inflammandi. Hoc enim illud tempus poſtulat. Si non placet, *occaſionibus adverſetur* repone, *omnem excedat modum.* WOLFIUS.

Ibid. Neſcio ſane, annon rectius ita diſtinguere et legere: τηνικαῦτα παρὰ τὴν ὀργὴν ὑμῶν, τὰ βουλεύματα

τα λα-

πα λαβὼν caetera. *adcommodans ſua conſilia veſtrae iracundiae.* TAYLOR.

805. 25. ἀκολαϛεῖν.] Optimi Codd. non agnoſcunt, et certe minus eſt neceſſarium. Homo profecto ingrata eſt admodum horum vocabulorum repetitio in eodem fere commiſſte. TAYLOR.

27. ὑπαρχειν.] ὑπάρχει Wolfius errore, vt puto, operarum. TAYLOR.

pen. [illegible] τὰ ἀπόῤῥητα τῆς πολιτείας.] Obſop. [illegible]. Τὰ ἀπόῤῥητα vtrum [illegible], an vero, quae interdicta ſunt? Vetitae fuerunt [illegible], eaedemque nimis fuere manifeſtae, quod ex multis Demoſth. locis apparet. WOLFIVS.

806. 2. καὶ [illegible]αι.] Annotatum eſt [illegible] βοᾶσθαι. Sed [illegible] probo. Sequitur enim γὰρ [illegible] τοῖς συμβουλευομένοις etc. WOLFIVS.

Ibid. διαβοᾶσθαι habet auctoritatem optimi Codd. qui [illegible] et fide vincunt. Quorum nonnulli [illegible] [illegible]θαι, καὶ διαβοᾶσθαι, [illegible] [illegible]. Id [illegible]. TAYLOR.

5. τῇ πόλει.] [illegible] multi Cod. [illegible] hunc *Wolfius*, quod [illegible] [illegible] ἐστιν, [illegible] δικαϛαί, τῇ πόλει [illegible] ἐπὶ τοῦ βήματος. TAYLOR.

16. [illegible].] [illegible], omnibus [illegible] optimi habent. TAYLOR.

18. τὸ [illegible] καὶ [illegible]σθαι.] [illegible] τὸ [illegible]. WOLFIVS.

Ibid. *Wolfium* credo rem [illegible], ſi per typothetam licuiſſet, id ipſum dixiſſe, quod res eſt: τότε [illegible], *tunc*, *eo tempore*, cum nondum vos deceperat: in primo aditu. TAYLOR.

20. μελλούσαις.] Obſop. [illegible]. Quod non placet. WOLFIVS. Scripti etiam libri cuncti. TAYLOR.

807. 1. παρακατατιθεμένων] Rectius παρακατατιθέσθαι, et v. 3. επιτρεπειν. E ſic *Obſopoeus*. WOLFIVS. *Felicianus* etiam, aliique. TAYLOR.

2. ὁμολογεμένως.] Cuſi ante *Wolfium*, ομολογεμενοις και εξεληλεγμενοις. Melius fortaſſe diſiunctiue: ἢ ἐξελ. *quorum improbitas vel manifeſte ab omnibus deprehenditur, vel in iudicio ita viſa eſt*. TAYLOR.

3. ἐπιτρέπειν.] Lege τετοις ἐπιτρ. vt *Vict*. TAYL.

6. ἐφιςάνειν.] Obſop. επιπεμπειν. WOLFIVS. Caeteri. TAYLOR.

12. ἄλλως τε] Forte ἄλλως τε τῶν πολιτευομενων και ὑπὲρ τε πλήθες. Verti: *praeſertim cum vulgares etiam homines populi ſuſcipere cauſam et dicendo et decernendo non recuſent*. Nunc hanc lectionem ſequor. WOLF.

Ibid. *Lambinus* legit ἄλλως τε καὶ πολλων, ſine articulo: *praeſertim cum multi ſint, qui profitentur, ſe dicere et decernere poſſe pro Repl*. TAYLOR.

16. προιέσθαι] Deeſt in exemplaribus *Lamb*. *Obſop*. et *Ital*. Id quod non arbitror eſſe verum. Nam quicunque haec ſcripſit, inſtituit ſane, quemadmodum inter ἀποθνήσκειν et τιμωρεῖσθαι, ita etiam oppoſitionem inter τολμᾶν et προιέσθαι. TAYLOR.

20 πῶς καὶ] πῶς δε εκ αν ἀνη κ. τ. λ. Editi. TAYL.

vlt. τὰς δὲ ὄντας] Lege, vt emendatiora exemplaria τας δὲ τὰς ὄντας νομες εἰς τὴν τῶν εκ ὄντων ... ἄγοντας, vel τῶν ὥσπερ εκ ὄντων. TAYLOR.

808. 3. συνθεωρήτετε.] Lege cum *Lambino* et *Wolf*. συνθεωρησαιτε. TAYLOR.

10. διοικεῖν φαίνεται.] Forte διοικων φαίνεται, ſub. ὁ νομος. WOLFIVS.

FINIS.

00079972

Digitized with financial assistance from the
Government of Maharashtra
on 26 June, 2018